

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów

w Radzie państwa reprezentowanych.

Rok 1902.

We Wiedniu.

Z cesarsko-królewskiej drukarni nadwornej i rządowej.

1902

BIBLIOTHECA
VNI V. IAGELL
CRACOVIENSIS

Pierwszy Skorowidz.

Spis chronologiczny

ustaw i rozporządzeń w Dzienniku ustaw państwa w roku 1902 ogłoszonych.

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1898			
19. stycznia	Traktat, zawarty między Austro-Węgrami i Prusami w przedmiocie przesunięcia granicy państwa wzdłuż rzeki Przemszy, na przestrzeni od Słupny aż do ujścia Przemszy do Wisły	130	473
1901			
26. czerwca	Oświadczenie dodatkowe do traktatu z dnia 3. grudnia 1873, Dz. u. p. Nr. 34 z r. 1874, zawartego między Monarchią austriacko-węgierską a Zjednoczonym królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandyi w przedmiocie wzajemnego wydawania zbrodniarzy	185	647
27. (14.) czerwca	Traktat zawarty między Monarchią austriacko-węgierską a Królestwem rumuńskim w przedmiocie wzajemnego wydawania sobie zbrodniarzy	123	435
25. października	Ustawa o obrocie masłem, serem, masłem topionym, smalcem wieprzowym i ich surogatami	26	23
6. grudnia	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu o zakazie handlu obnośnego w uzdrowisku Johannisbad	1	1
22. "	Ustawa o zaprowadzeniu na praskiej giełdzie do obrotu towarów i papierów wartościowych, jakoteż na giełdzie tryestyńskiej opłat na rzecz funduszu giełdowego za notowanie papierów wartościowych	2	1
22. "	Ustawa o ulgach co do należności od tych udziałowych zapisów długu i ich kuponów, które wystawiły zakłady, trudniące się interesami kredytowymi	4	5
23. "	Ustawa o ulgach co do należności od pożyczek gmin miejskich Celowca, Lwowa, Warnsdorfu i Wiener-Neustadt, tudzież wydziału drogowego powiatowego morawsko-ostrawskiego	5	5
23. "	Ustawa o ulgach co do należności od pożyczek królestwa czeskiego, królewskiego stołecznego miasta Pragi i gmin miejskich Lublany, Morawskiej Ostrawy, Warnsdorfu, Bozenu i Meranu	6	6
23. "	Ustawa o ulgach co do należności od pożyczek królestwa czeskiego, królewskich miast stołecznych Pragi i Krakowa, gmin miejskich Lublany, Kladna i Morawskiej Ostrawy, tudzież gminy Witkowiec	7	7
23. "	Ustawa o uwolnieniu pożyczki, którą miasto Liberec ma zaciągnąć w sumie 4,752.000 K na zasadzie ustawy krajowej z dnia 10. marca 1901, Dz. u. kr. Nr. 16, od uiszczania należności stęplowych i bezpośrednich	8	8

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1901			
23. grudnia	Ustawa o ulgach co do należności od pożyczki w sumie 4,000.000 K, którą kraj Kraina ma zaciągnąć celem stałego uposażenia funduszu na roboty publiczne i podniesienie kultury krajowej w Krainie	9	8
23. „	Ustawa o ulgach co do należności od gminy Oberndorfu dołkniętej powodzią	10	8
1902			
4. stycznia	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zmianach w wykazie komor	11	9
5. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się zaprowadzenia na c. k. Komorze głównej w Ołomuńcu urzędowego wyciskania znaczków stęplowych po 2 h i 10 h na listach przewozowych, blankietach do rachunków i wszelkich innych	3	3
7. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania typu L elektromierzy	12	9
10. „	Ustawa, dotycząca się częściowej zmiany i uzupełnienia ustawy z dnia 13. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 61, o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla domów, które na obszarze gminy miasta Berna w celach publicznych uzdrowotnienia i komunikacji będą przebudowane	13	10
10. „	Ustawa o przedłużeniu mocy obowiązującej postanowień zawartych w §. 6 ustawy z dnia 27. maja 1876, Dz. u. p. Nr. 115, dotyczących się uwalniania od stępli i należności z powodu dzielenia się w Dalmacji gruntami gminnymi pod uprawę zdatnymi	14	10
15. „	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, dotyczące się podwyższenia wynagrodzenia, jakie przyznawane być ma asesorum Sądu przemysłowego w Cieplichach i ich zastępcom	15	11
15. „	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem skarbu, dotyczące się należności funkcjonaryuszów dozoru więźniów przy sądach i w zakładach karnych dla mężczyzn z powodu czynności zamiejscowych i przenosin	16	11
15. „	Ustawa o sprzedaży kilku nieruchomości wojskowych w Czerniowcach	18	13
15. „	Ustawa o sprzedaży gruntów zachodniej i północno-zachodniej reduty, tudzież kilku gruntów okopowych w Krakowie	19	13
15. „	Ustawa o sprzedaży kilku nieruchomości wojskowych w Bernie	20	14
17. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o prowizorycznem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania typu LIII elektromierzy	17	12
18. „	Ustawa o wykonaniu spisu przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych	21	14
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych i Ministerstwa skarbu o zmianie w rozporządzeniu z dnia 11. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 213, dotyczącem się używania listów przewozowych kolejowych z wydrukowanym znacznikiem stemplowym	22	15
22. „	Ustawa o urządzeniu poboru należności konsularnych	40	45
24. „	Ustawa o funduszu amelioracyjnym	28	29
26. „	Ustawa o placach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w grecko-wschodnim Zakładzie naukowym teologicznym w Zadarze	24	19

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1902			
26. stycznia	Ustawa, którą zmieniają się postanowienia §§. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 1. maja 1889, Dz. u. p. Nr. 68, o placach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w rzymsko-katolickich i grecko-katolickich teologicznych zakładach naukowych dyecezalnych i w teologicznych zakładach naukowych głównych w Gorycy i Zadarze	25	20
28. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem termin ustanowiony w rozporządzeniu z dnia 9. lutego 1901, Dz. u. p. Nr. 11, do ściągnięcia monet zdawkowych srebrnych na 20, 10 i 5 c. w. a. w połowie wartości imiennej przedłuża się aż do dalszego zarządzenia	23	17
29. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, zabraniające handlu obnośnego na obszarze miasta Brucku nad Litawą	29	29
30. „	Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, którem artykuły II, IV i V rozporządzenia Ministerstwa rolnictwa z dnia 22. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 101, dotyczące się komisji krajowej dolno-austriackiej do spraw mszycy winnej, zmieniają się w porozumieniu z dolno-austriackim Wydziałem krajowym	30	30
1. lutego	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i rolnictwa, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 25. października 1901, Dz. u. p. Nr. 26 z r. 1902, o obrocie masłem, serem, masłem topionem, szmalcem wieprzowym i ich surogatami	27	26
1. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się odsyłania napowrót posylek piwa, wódki i cukru, przestanych pocztą i opatrzonych stosownie do przepisu kartą przejścia	52	143
5. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, którem farmaceutów, pełniących obowiązki w c. k. Zarządzie lekarstw w Wiedniu i w aptekach szpitalnych, równa się z farmaceutami aptek publicznych	31	30
5. „	Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, którem co do Tyrolu uchyla się punkta 1 aż do VIII włącznie rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886, dotyczące się komisji, które u Władz politycznych krajowych i w Ministerstwie rolnictwa urzędować mają jako rady przyhoczne zawodowe do spraw mszycy winnej, a względnie rozporządzenia z dnia 14. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 35 i z dnia 19. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 208 i ustanawia się w porozumieniu z Wydziałem krajowym tyrolskim Komisję krajową do spraw uprawy wina w Tyrolu	32	31
6. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące się zaprowadzenia znaczków opłaty pocztowej na 35 halerzy	33	32
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem ustanawia się jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach tutejszo-krajowych (wiedeńskiej, praskiej i tryeńskiej)	46	121
13. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty tudzież Ministra skarbu, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25, o placach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w rzymsko-katolickich i grecko-katolickich teologicznych zakładach naukowych dyecezalnych i w teologicznych zakładach naukowych głównych w Gorycy i Zadarze	35	35
13. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty tudzież Ministra skarbu, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 24, o placach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w grecko-wschodnim Zakładzie naukowym teologicznym w Zadarze	36	36

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1902			
14. lutego	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem na zasadzie artykułu XX. ustawy z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, przyznaje się gwarancję państwa obligacyom (emisya 1902) c. k. uprzywilejowanego Zakładu kredytowego dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych w Wiedniu, opatrzonym oznaczeniem „kategoria przez państwo gwarantowana“	37	96
15. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, którem na zasadzie ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, wydaje się zarządzenia wyjątkowe dla Tryestu bezpośredniego miasta państwa i jego okręgu	34	98
15. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną wązko-torową od Przeworska do Bachorza (Dynowa)	39	99
15. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o uzupełnieniu i częściowej zmianie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 6. lutego 1894, Dz. u. p. Nr. 70, na kolej lokalną od Trydentu na Borgo do granicy państwa pod Tezze (kolej walsugańska) z powodu zapewnionego tej kolei przez c. k. Rząd podwyższenia gwarancji państwa	42	65
15. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu, tyżące się ustanowienia delegacji cłowej ze służbą portową i zdrowotną morską w St. Martino di Cherso (Św. Marcin na Czersie)	47	135
17. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którem wydaje się I. dodatek do rozporządzenia z dnia 28. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 254, tyżącego się jednostajnego urządzenia, nadzorowania i rewidowania świateł i przyborów sygnałowych na zasadzie przepisów o zapobieganiu zekłnieniu się okrętów na morzu i uzupełnia się §. 40 tego rozporządzenia	38	37
17. „	Obwieszczenie, Ministerstwa kolei żelaznych, podające spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tyżająca się obrotu towarów na kolejach żelaznych	43	67
19. „	Ustawa, którą wydaje się postanowienia co do emerytury katolickich pasterzy duchownych, pełniących obowiązki przy zakładach powszechnie użytecznych, tudzież kapłanów, sprawujących służbę urzędników przy katolickich ordynaryatach, konsystorzach i seminariach biskupich	48	137
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu urzędu podatkowego oraz sądowno-depozytowego w Liesingu w D. A.	44	68
22. „	Ustawa, którą przedłuża się na rok 1902 okres ważności postanowienia co do wielkości kontyngentów rekruckich i pozwala się na ich pobór	41	63
25. „	Ustawa, którą zmienia się i uzupełnia ustawę przemysłową	49	138
1. marca	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, tyżące się dowodu uzdolnienia w celu nyzyskania stopni żeglarskich w marynarce handlowej	45	69
4. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, tyżące się przydzielenia gmin Kahujowa, Honiatycz i Werbiża z przysiółkiem Sajkowem do okręgu szczyrzeckiego Sądu powiatowego w Galicyi	50	140
4. „	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości, tyżące się przygotowawczej służby sędziowskiej	51	140
7. „	Rozporządzenie Ministrów handlu i spraw wewnętrznych, którem przedsiębiorstwa agencji telegraficznych (biur telegraficznych, biur korespondencyi telegraficznych) zaliczone zostają do rzędu przemysłów koncesyowanych	53	143

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1902			
12. marca	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty, którem wydaje się postanowienia do wykonania ustawy z dnia 19. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 48, tyczącej się emerytury katolickich pasterzy duchownych przy zakładach powszechnie użytecznych, tudzież kapłanów, sprawujących służbę urzędników przy katolickich ordynaryatach, konsystorzach i seminariach biskupich . . .	54	144
12. .	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych, Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem sprawiedliwości, tyczące się używania obligacji c. k. uprzywilej. austr. Zakładu kredytowego dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych (emisja z r. 1902), opatrzonych oznaczeniem „kategoria przez państwo zagwarantowana“, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych	69	225
15. .	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Gänserndorfu do Gaunersdorfu .	57	177
15. .	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o nadaniu koncesyi na linię elektrycznej kolei małej normalno-torowej w Gracn, wiodącej od Głównego placu przez Sackstraße do Wickenburggasse	58	183
16. .	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się nazwy bystrzyckiego Sądu powiatowego w Krainie	55	145
17. .	Rozporządzenie całego Ministerstwa, tyczące się wykonania ustawy z dnia 22. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 40, o urządzeniu poboru należności konsularnych	68	221
18. .	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, tyczące się odczyszczania czyli t. zw. regenerowania rafinowanego oleju mineralnego o gęstości nie dochodzącej 770 stopni, nabytego bez opłaty podatku i użytego już raz w przemyśle jako środka rozthwarzającego i wyciągającego (ekstrakcyjnego) w celu ponownego użycia go w taki sam sposób	59	184
19. .	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem zmienia się częściowo przepis wykonawczy, tyczący się wolnego od podatku użycia cukru burakowego i wódki do wytworów zawierających cukier i alkohol, a wywożonych za linię cłową	65	219
23. .	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, tyczące się uzupełnienia i częściowej zmiany Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 22. października 1894, Dz. u. p. Nr. 219, na kolej w dolinie rzeki Ybbs, tudzież dokumentu koncesyjnego z dnia 20. maja 1898, Dz. u. p. Nr. 92, na kolej lokalną Gstadt—Ybbsitz, z powodu zapewnionego tym kolejom podwyższenia gwarancyi państwa ze strony c. k. Rządu	61	187
24. .	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, tyczące się uzupełnienia i częściowej zmiany dokumentu koncesyjnego z dnia 22. czerwca 1897, Dz. u. p. Nr. 152, na koleje żelazne Zeltweg—Wolfsberg i Unterdrauburg—Welenje, z powodu zapewnionego tym kolejom przez c. k. Rząd podwyższenia gwarancyi państwa	62	188
24. .	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Czeskiej Lipy do Szenowa Kamienickiego	63	188
24. .	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Dornbirnu do Lustenau, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności	72	229
25. .	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, skarbu, rolnictwa i kolei żelaznych, tyczące się odbycia spisu przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych	56	147

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1902			
25. marca	Ustawa, którą krajom, powiatom, gminom i innym korporacyom autonomicznym przyznaje się względem zaciąganych przez nie pożyczek ulgi w należnościach i uwolnienie od należności	70	225
26. „	Ustawa, którą upoważnia się Rząd do skonwertowania akcji Kolei galicyjskiej Karola Ludwika, przestoczonych przez przestępowanie na obligacye państwa	60	185
26. „	Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież pokrywaniu wydatków państwa w czasie od 1. kwietnia aż do 31. maja 1902	64	193
26. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu, dotyczące się obrotu kwasu octowego sześzzonego	66	219
26. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące się stanowczego dozwolenia urzędowego uwierzytelniania wodomierzy typu XXXV.	75	239
28. „	Ustawa, dotycząca się uwolnienia pożyczki w kwocie 285 milionów koron, przez miasto Wiedeń zaciągnąć się mającej, od należności stęplowych i bezpośrednich i używania obligacyi tej pożyczki do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych	67	220
4. kwietnia	Ustawa, uzupełniająca ustawę z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, o uwolnieniu winnic mszycą winną dotkniętych od podatku gruntowego	87	259
4. „	Ustawa, zmieniająca ustawę z dnia 28. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 61, dotyczącą się udzielania bezprocentowych zaliczek na przywrócenie winnic przez mszycę winną spustoszonych do dawnego stanu	136	483
6. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, którem znosi się zarządzenia wyjątkowe, wydane dla bezpośredniego miasta Tryestu i jego okręgu rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 15. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 34	71	227
8. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się zmiany nazwy bystrzyckiego Urzędu podatkowego w Krainie	76	241
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Lincu do Kleinmünchen, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności	73	231
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się upoważnienia królewsko-węgierskiej Komory głównej II. klasy w Klenaku do postępowania wywozowego z cukrem	77	241
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się upoważnienia Komory głównej II. klasy w Bielaku do wolnej od cła ekspedycyi rzeczy podróżnych, wysyłanych przed odjazdem lub po odjeździe ich właścicieli	78	241
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 16. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 127, o ulgach pod względem należności od pożyczek i zapomóg, udzielonych w celu przywrócenia do dawnego stanu winnic zniszczonych przez mszycę winną (<i>Phylloxera vastatrix</i>)	92	271
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się doręczania aktów sądowych w sprawach karnych przez pocztę	74	233
15. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o odwołaniu tymczasowego pozwolenia urzędowego uwierzytelniania elektromierzy typów XXXVII, XXXVII H K i XLVII, tudzież o stanowczem pozwoleniu uwierzytelniania typów XXXIX, XLI, XLV, XLV a i LIV	82	249

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1902			
17. kwietnia	Ustawa o upoważnieniu kandydatów adwokackich do zastępstwa w sprawach o przekroczenia	79	243
19. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Taboru do Bechini	80	243
19. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną ze Swietły na Ledecz do Kacowa	83	250
22. „	Reskrypt Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, wydany do wszystkich dziekanatów medycznych w przedmiocie zmiany Porządku egzaminów ścisłych na wydziałach medycznych, ustanowionego rozporządzeniem ministerjalnym z dnia 21. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 271	89	263
23. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu, dotyczące się opakowywania herbaty	81	247
23. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się stosowania postanowień ustawy o podatku od cukru do cukru mlecznego i pobierania opłaty konsumcyjnej od cukru mlecznego l. tar. 329 przy przywozie takiego z zagranicy	85	257
24. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się upoważnienia c. k. Komory pomocniczej II klasy w miejscowości Moos (w Tyrolu) do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróżnych, nadsyłanych przed przyjazdem ich właścicieli lub po przyjeździe tychże	86	257
26. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące się ponownego przedłużenia terminu do rozpoczęcia ruchu na niektórych liniach, wchodzących w skład sieci kolei małych w obrębie królewskiego stołecznego miasta Pragi i gmin przyległych	90	264
26. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o nadaniu koncesyi na kolej małą wązko-torową w Maryańskich Łaźniach, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności	93	272
27. „	Ustawa o utworzeniu stowarzyszeń zawodowych gospodarczych	91	265
28. „	Patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmiku styryjskiego	84	255
30. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, uzupełniającej ustawę z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, o uwolnieniu winnic mszycą winną dotkniętych od podatku gruntowego	88	259
1. maja	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się ustanowienia ekspozytury cłowej w Szegedynie	94	274
5. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem ogłasza się nowe instrukcje: I. do oznaczania drogą analizy procentów cukru trzcinowego w wytworach cukier zawierających, II. do obliczania ilości kakaa w czekoladzie i III. do oznaczania procentów niezmiennionego alkoholu w perfumach, esencyach itp.	102	293
9. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się sprzedaży ciężarków, które używane być mają w obrocie publicznym do kontroli wagi krajowych monet złotych waluty koronowej, tudzież sprzedaży wydawanych urzędowo wag do monet złotych	99	287
10. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Grobelna na Slatinę i Rogatec do granicy kraju w kierunku ku Krapinie	104	307

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1902			
11. maja	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się wprowadzenia w życie Sądu powiatowego w Dobrzanach	95	275
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się wprowadzenia w życie Sądu powiatowego w Wejpertach	96	275
11. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące się zaprowadzenia kurtki uniformowej dla urzędników i aspirantów na urzędników i spowodowanej przez to zmiany przepisu o umundurowaniu funkcjonaryuszów kolei żelaznych rządowych i prywatnych, wydanego rozporządzeniem Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 16. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 176 . .	100	288
13. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się bezpośredniego znoszenia się c. k. władz podatkowych z królewsko pruskiemi władzami w celu wykonania traktatu z dnia 21. czerwca 1899, Dz. u. p. Nr. 158 z r. 1900 . .	111	419
15. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, którem podaje się do wiadomości układ z dnia 25. lutego 1902, dotyczący się przepisów dla ułatwienia wzajemnego obrotu pomiędzy kolejami żelaznemi Austrii i Węgier z jednej a Niemiec z drugiej strony, o ile przedmiotem tegoż są artykuły, których przewóz w myśl Umowy międzynarodowej co do obrotu towarów na kolejach żelaznych jest wzbroniony lub tylko warunkowo dozwolony . .	97	277
15. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, którem podaje się do wiadomości osobny układ dodatkowy do Umowy międzynarodowej, dotyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, zawarty dnia 12. kwietnia 1902 między c. k. Rządem austriackim a cesarskim Rządem niemieckim w przedmiocie niemiecko-austriackich komunikacji kolejowych	98	284
15. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, którem unormowane zostaje postępowanie w sprawach spornych cywilnych przed sądami konsularnymi . .	101	291
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się zaprowadzenia sprzedaży soli lśniącej (Blanksalz) w Zarządzie warzelnii w Aussee	105	311
16. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się emisji biletów bankowych pięćdziesięciokoronowych	103	305
16. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące się umundurowania t. zw. empiryków, ustanowionych dla nadzoru nad budowlami drogowemi, mostowemi i rzecznemi w celu utrzymania takowych w należytym stanie, tudzież do czuwania nad przestrzeganiem przepisów portowych (drożników, dozorców rzecznych, dozorców portowych)	106	313
21. „	Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, którem co do Dalmacyi uchyla się punkty I aż do VIII włącznie rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886, dotyczącego się komisji, które przy Władzach politycznych krajowych i w Ministerstwie rolnictwa urzędować mają jako rady przyboczne zawodowe w sprawach odnoszących się do mszycy winnej, a względnie rozporządzenia z dnia 14. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 35 i z dnia 19. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 208, i ustanawia się w porozumieniu z Wydziałem krajowym dalmackim Komisję krajową do spraw uprawy wina w Dalmacyi	110	417
23. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się utworzenia urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego w Dobrzanach i w Wejpertach w Czechach	107	317
24. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się zniżenia wymiaru tary od przędz bawełnianych w belach	112	419
26. „	Ustawa, którą upoważnia się Rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych i komunikacyjnych, jakoteż stosunków konsularnych z Meksykiem	108	317

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1902			
28. maja	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którem wydaje się nowe przepisy o umundurowaniu c. k. urzędników służby portowej i morskiej służby zdrowia, tudzież bosmanów, strażników portowych i pilotów c. k. Administracyi morskiej	176	607
31. „	Ustawa skarbowa na rok 1902	109	319
4. czerwca	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu, pozwalające używania związków miedzi do konserwowania owoców . .	113	420
5. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i rolnictwa, którem wydaje się postanowienia co do urzędowego rejestrowania plomb w myśl §u 9go, ustępu 2 ustawy z dnia 25. października 1901, Dz. u. p. Nr. 26 z r. 1902, dotyczącej się obrotu masłem, serem, masłem topionem, smalcem wieprzowym i ich surogatami	119	427
7. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną żdarsko-tisznowską	114	421
7. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące się przedłużenia terminu wyznaczonego do rozpoczęcia ruchu na kolei lokalnej kadańsko-wilemskiej	115	423
7. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się ustanowienia na miesiące letnie roku 1902 w Piano della Fugazza (Streva) delegacyi komory pomocniczej vallarseńskiej	116	423
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem na kampanię 1902/1903 ustanawia się wymiar zabezpieczenia akuratanego zwrotu bonifikacyi, placowej przy wywozie cukru	117	425
8. „	Ustawa o budowie kolei żelaznej od Sarajewa do granicy Sandzaku w dolinie rzeki Limu koło Uwaca z odnogą na Wiszcgrad aż do serbskiej granicy w dolinie Rzawy koło Wardiszta, tudzież kolei od Bugojna do Arzana i od Doboja do Szamaca	118	425
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o nadaniu koncesyi na dwie linie kolei małych wązko-torowych w Lublanie, które mają być utrzymywane w ruchu zapomocą elektryczności	120	428
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którem na podstawie §u 24go ustawy pocztowej z dnia 5. listopada 1837 wydaje się nowe postanowienia względem wydawania i doręczania posyłek pocztowych	124	449
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem w wykonaniu artykułu X, l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, ustanawia się na rok 1902 wysokość opustu podatku gruntowego i budynkowego, tudzież sumę ogólną podatku zarobkowego i stopę podatkową dla oznaczonych w §. 100, ustęp 1 i 5 przytoczonej ustawy przedsiębiorstw, które są obowiązane do publicznego składania rachunków	122	433
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, dotyczące się zaliczek na przywrócenie do dawnego stanu winnic przez mszycę winną zniszczonych	137	483
13. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu handlu o rozszerzeniu upoważnień cłowych Komory pomocniczej II. klasy w miejscowości Grün (z siedzibą w miejscu kąpielowem Elster w Saksonii)	128	471
16. „	Patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmów krajowych	121	431
16. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, którem królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane podzielone zostają na 29 okręgów inspekcyjnych, przydzielonych poszczególnym inspektorom przemysłowym	131	477

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1902			
18. czerwca	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące się przeniesienia Najwyższej koncesji na kolej lokalną od stacji Tlumacz—Pałabiczce do Tlumacza na Chropińską Spółkę akcyjną fabrykacji cukru	125	461
24. "	Ustawa, którą pozwala się używać kolejowych zapisów dłużnych Banku krajowego królestwa czeskiego do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych	132	479
24. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, o upoważnieniu c. k. Komory głównej I. klasy w Insbruku do odprawiania rzeczy przesiedlców bez pobierania cła	140	487
25. "	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się postępowania cłowego z wodą pogazową	129	471
26. "	Najwyższe pismo odręczne, dotyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1902 aż do 30. czerwca 1903 do pokrywania kosztów spraw wspólnych	126	465
26. "	Ustawa, którą pozwala się używać obligacji gminnych i kolejowych Krajowego Banku ziemiańskiego margrabstwa morawskiego do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych	133	480
26. "	Ustawa, którą pozwala się używać udziałowych zapisów długu dalmatyńskiej pożyczki gminnej w kwocie 600.000 K do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych	134	480
26. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się oznaczania ilości alkoholu, zawartego w wysokoku rojownika (melisy) przez linię cłową przywożonym, w celu obniżenia podatku wódczanego	138	485
27. "	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące się zmiany §u 42go i nast. aż do 46. przepisu wykonawczego do ustawy o postępowaniu karnem, wydanego rozporządzeniem z dnia 19. listopada 1873, Dz. u. p. Nr. 152, tudzież rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. grudnia 1895. Dz. u. p. Nr. 199	139	485
28. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem zmienia się niektóre postanowienia dotychczasowego przepisu wykonawczego, dotyczącego się opodatkowania piwa	135	480
1. lipca	Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej, którem zmienia się niektóre postanowienia III. części Przepisów o służbie wojskowej, zawierającej przepis o utrzymywaniu w ewidencji osób należących do stanu żołnierzy wojska wspólnego i marynarki wojennej, tudzież dodatku do tej części, zawierającego przepis o utrzymywaniu w ewidencji osób należących do stanu żołnierzy c. k. obrony krajowej	127	467
4. "	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, zawierające szczegółowy opis (z rycinami) elektromierzy typów: XVIII, XVIII H, XVIII K, XVIII HK, XIX, XX, XXI, XXII, XXII H, XXII K, XXII HK, XXIII, XXIII a, XXIII b, XXIV, XXIV H, XXIV K, XXIV HK, XXV i XXVI	154	531
5. "	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące się stanowczej aprobaty elektromierzy typów XXXIII, XL, XLII, LVII, tudzież typów XLH, XLK i XLHK, będących odmianami typu XLgo, nadto prowizorycznej aprobaty typów LV i LVI i odwołania prowizorycznej aprobaty typów XLVI i LIII	141	487
8. "	Ustawa o ulgach dla budynków ze zdrowymi i taniemi pomieszczeniami dla robotników	144	491

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1902			
8. lipca	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące się urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wodomierzy	146	517
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się przeistoczenia Komory głównej II. klasy w Kotorze na komorę główną I. klasy	142	489
11. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się przeistoczenia Komory pomocniczej II. klasy w Petrowicach na ekspozyturę bogumińskiej Komory głównej, posiadającej upowaznienie komory pomocniczej II. klasy	143	489
12. „	Ustawa o odpowiedzialności kolei żelaznych	147	521
12. „	Ustawa, pozwalająca używać obligacji udziałowych pożyczki w kwocie 14 milionów koron, jaką ma zaciągnąć miasto Grac, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych	148	521
14. „	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i z Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące się zaprowadzenia w c. k. niemieckiej Szkole wyższej technicznej w Bernie egzaminów rządowych teoretycznych z przedmiotów techniki kultury	164	559
16. „	Rozporządzenie Ministerstw kolei żelaznych i skarbu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości, dotyczące się używania certyfikatów przewozowych z wydrukowanymi znaczkami stempłowymi zamiast listów przewozowych	149	522
16. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, którem ustanawia się dodatek z tytułu tary dla kwasu solnego przywożonego w tak zwanych wagonach garnkowych	151	527
19. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, dotyczące się pomocniczej służby kancelaryjnej przy władzach, urządach i zakładach rządowych	145	499
19. „	Ustawa o zniesieniu skarbowych myt drogowych i przewozowych	152	527
19. „	Ustawa, którą zaprowadza się podatek od osobowych biletów jazdy na kolejach żelaznych	153	528
19. „	Ustawa, którą zmienia się w części, względnie uzupełnia postanowienia, dotyczące się poborów emerytalnych cywilnych urzędników państwowych (nauczycieli państwowych), podlegających cywilnym przepisom pensyjnym szeregowców i podoficerów żandarmeryi, tudzież sług kancelaryjnych przy żandarmeryi, wreszcie spensjonowanych lub prowizyonowanych funkcjonaryszu państwowych cywilnych, należących do kategorii sług	220	751
19. „	Ustawa, dotycząca się dalszego podwyższenia normalnych poborów zaopatrzenia wódw po cywilnych urzędnikach państwowych i nauczycielach państwowych, podwyższonych już raz na podstawie §u 16go ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74	221	752
21. „	Ustawa, dotycząca się sprzedaży realności w gminach katastralnych Weichsel baden i Aschbach	159	557
21. „	Ustawa, dotycząca się sprzedaży pewnej części realności w Wiedniu, w księgach gruntowych III. dzielnicy pod lwh. 985 zapisanej (t. zw. gruntu Rosenthala), a przez Zarząd wojskowy używanej	160	557
21. „	Ustawa, dotycząca się sprzedaży cytadeli w Budziejowicach, będącej własnością Skarbu	161	558
21. „	Ustawa, dotycząca się sprzedaży gruntów fortecznych na Hradszynie w Pradze	162	558

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r o ś ć	Numer	Strona
1902			
21. lipca	Ustawa, tycząca się sprzedaży starego magazynu prowiantowego (piekarni wojskowej) w Pilźnie	163	558
21.	Ustawa, zawierająca postanowienia przejściowe co do rozkładania podatku budynkowego w niektórych gminach w sąsiedztwie gminy miasta Pragi położonych, na przypadek zjednoczenia takowych z Pragą w jedną gminę, tudzież co do rozkładania rzeczzonego podatku w połączonej już z Pragą gminie Libni	165	563
21.	Ustawa, którą wodociągowi jubileuszowemu do sprowadzania wody górskiej, mającemu nazwę „Kaiser-Jubiläums-Hochquellenwasserleitung“ (marienthalskiemu wodociągowi górskiemu), udziela się ulg względem podatków i należności, i którą zarazem zezwala się na przyznanie przedsiębiorstwu budowy owego wodociągu służebności na gruntach skarbowych, względnie na odstąpienie mu takich gruntów drogą sprzedaży	170	583
21.	Ustawa, przedłużająca okres czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla tych domów na obszarze gminnym miasta Opawy położonych, które przebudowane będą w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowotnych lub ze względu na komunikację publiczną	187	675
22.	Ustawa, którą uzupełnia się ustawę przemysłową postanowieniami, tyczącymi się robotników, przy przedsiębiorstwach budowy zatrudnionych	155	543
23.	Ustawa, którą z okazji przeniesienia pewnej części miasteczka Wyżnicy z powodu niebezpieczeństwa powodzi na inne miejsce zaprowadza się ulgi względem należności	167	581
25.	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o nadaniu koncesyi na kilka elektrycznych normalnotorowych kolei małych we Wiedniu	150	525
25.	Ósmy dodatek do przepisu, tyczącego się wykonania IV. części ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich	157	555
25.	Pierwszy dodatek do przepisu manipulacyjnego, według którego kasy dworskie i rządowe, tudzież kasy funduszów publicznych i c. i k. funduszy prywatnych i rodzinnych postępować mają we względzie podatku osobisto-dochodowego i podatku pensyjnego (Dz. u. p. Nr. 209 i z r. 1899)	158	555
26.	Ustawa, pozwalająca używać obligacyi Banku głównego niemieckich kas oszczędności w Pradze, tudzież obligacyi zawiązującego się dopiero Banku głównego czeskich kas oszczędności w Pradze, który ma być urządzony na takiej samej podstawie jak ów niemiecki, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych	168	581
28.	Ustawa, którą uregulowany zostaje stosunek robotników, zatrudnionych przy budowach, przez koleje żelazne we własnym zarządzie wykonywanych, tudzież w kolejowych zakładach pomocniczych	156	543
29.	Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych, tyczące się upoważnienia c. k. Komory głównej w Pilźnie do odprawiania cłowego posyłek roślinnych, nadchodzących pocztą z zagranicy	169	582
31.	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej, którem podaje się do powszechnej wiadomości, że wyższa Szkoła przemysłowa przy c. k. Zakładzie dla nauki przemysłu tkackiego w Bernie wpisana została w listę owych tutejszo-krajowych zakładów naukowych, które pod względem jednorocznej służby ochotniczej zostają na równi z wyższymi gimnazjami i szkołami realnymi	173	587

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1902			
1. sierpnia	Rozporządzenie Ministrów spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa, dotyczące się Porządku targowego dla głównego wiedeńskiego targowiska na bydło w St. Marx	166	565
5.	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty, zawierające spis tych zakładów naukowych, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych	175	601
6.	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o stanowczym dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania elektromierzy typów XLIV a, LII i LVIII, tudzież o prowizorycznym aprobowaniu typu LIX	171	584
6.	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem ogłasza się postanowienia dodatkowe do przepisów o sprawdzaniu i cechowaniu metalowych konwi na mleko, tudzież drewnianych konwi na mleko, wykładanych blachą, wreszcie drewnianych naczyń do przewozu mleka, opatrzonych metalową pokrywką i naczyń na mleko, sporządzonych z pobielanej blachy żelaznej lub stalowej i opatrzonych prętem miarowym	180	639
6.	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem podaje się do powszechnej wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171	181	640
6.	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem ogłasza się postanowienia dodatkowe do przepisów, dotyczących się urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania elektromierzy	182	641
12.	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty, dotyczące się zaprowadzenia egzaminu zawodowego z umiejętności elektrotechnicznych w c. k. niemieckiej Wyższej Szkole technicznej w Bernie	172	585
16.	Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej, dotyczące się wydania nowego paszportu pospolitego ruszenia, zmiany postanowień co do stawiania się obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu na przypadek zapowiedzenia i powołania tegoż, wreszcie sprostowania przepisu meldunkowego obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu	174	587
3. września	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się ustanowienia warunków, pod którymi podoficerom, uprawnionym w tym względzie w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60, nadawane będą na przyszłość posady asystentów cłowych	188	685
4.	Obwieszczenie całego Ministerstwa, dotyczące się stosowania zasady największej względności do towarów meksykańskich, przywożonych do austriacko-węgierskiego obszaru cłowego	177	623
4.	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem skarbu, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 25. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 49, dotyczącej się zmiany i uzupełnienia ustawy przemysłowej	179	627
8.	Patent cesarski, dotyczący się rozwiązania sejmów krajowych: dolno-austriackiego, górno-austriackiego, salcburskiego, styryjskiego, karyntyjskiego, morawskiego, śląskiego i vorarlberskiego	178	625
8. (28.) wrześn.	Układ, zawarty w wykonaniu art. XV. ustawy z dnia 21. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 233, pomiędzy c. k. Rządem austriackim i c. i. k. wspólnym Ministerstwem dla spraw Bośni i Hercegowiny a dotyczący unormowania prawnych stosunków na tej przestrzeni wąsko-torowej kolei żelaznej z Gabeli do granicy koło Dolni-Glavaska, która leży na obszarze Dalmacyi	233	779

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1902			
9. września	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych, dotyczące się zaliczenia c. k. głównego Urzędu cłowego we Wiedniu do tych urzędów cłowych, w dodatku do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, wymienionych, które posiadają upoważnienie do odprawiania cłowego roślin	184	645
11. "	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące się utworzenia starostwa powiatowego w Maryańskich Łązniach	183	643
22. "	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące się zmiany dokumentu koncesyjnego z dnia 15. stycznia 1900, Dz. u. p. Nr. 18, wydanego dla wązko-torowej małej kolei parowej od stacji Berg Isel (przy kolei lokalnej Innsbruck—Hall w Tyrolu) do Igls	189	685
24. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych, dotyczące się wymiany formularzy międzynarodowych listów przewozowych z wydrukowanym znaczkiem stemplowym, ustanowionych rozporządzeniem z dnia 11. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 213, na nowe blankiety listów przewozowych	190	685
26. "	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którem uregulowane zostają stosunki służbowe urzędników pomocniczych, aspirantów i pomocników przy pocztach	186	651
27. "	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, kolei żelaznych i handlu, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, którą wprowadzono podatek od osobowych biletów jazdy na kolejach żelaznych	195	697
2. października	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące się koncesjonowania elektrycznej kolei małej, częścią normalno-torowej, częścią wązko-torowej z Kaltern na Przełęcz Mendel (kolej mendelska)	196	707
4. "	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące się zakresu działalności urzędowej starosty chebskiego	191	687
4. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się emisji biletów bankowych 100-koronowych i ściągnięcia biletów bankowych na 100 zł. w. a.	193	691
7. "	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, którem przywóz i przewóz pewnych towarów z miasta Odessy i z okręgu portowego odeskiego zostaje zabroniony, względnie ograniczony	192	689
8. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się utworzenia okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo ustanowionego starostwa powiatowego w Maryańskich Łązniach (Marienbad) w Czechach	197	711
8. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się utworzenia okręgu rozkładania podatku zarobkowego dla nowo ustanowionego starostwa w Maryańskich Łązniach (Marienbad) w Czechach, tudzież zmiany w karlowarskim okręgu rozkładania podatku zarobkowego	198	711
10. "	Rozporządzenie Ministerstwa kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i sprawiedliwości, którem pozwala się używać obligacji pożyczki pierwszeństwa, zaciągniętej przez spółkę akcyjną „Niederösterreichische Waldviertelbahn“, emisja 1902, do lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych	194	695
10. "	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się utworzenia sądu powiatowego w gminie Streito (Tijesno) w Dalmacji	199	712
10. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się upoważnienia komory głównej I. klasy w Celowcu do odprawiania rzeczy przesiedlców bez pobierania cła	201	719

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1902			
11. października	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Absdorfu do Stockerau	202	719
15. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, dotyczące się służb pomocniczych, zatrudnionych przy władzach, urządach i zakładach państwowych	200	713
18. „	Czwarty dodatek do przepisu wykonawczego, wydanego do III. części ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych	203	725
25. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące się koncesjonowania małej kolei elektrycznej o zwyczajnej szerokości toru od dworca kolei północno-zachodniej w Pradze do ulicy Bělskýego	204	725
26. „	Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, dotyczące się obrotu winorośli z korzeniami w Tyrolu	206	741
29. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którem w Urzędzie patentowym tworzy się jeszcze dwa oddziały zgłoszeń VII i VIII	205	727
30. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się uzupełnienia postanowień abecedowego spisu towarów do taryfy cłowej pod wyrazem „witryol“	207	742
1. listopada	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się przeniesienia komory pomocniczej I. klasy w Felső-Tömös na granicę kraju	208	742
7. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące się zmiany postanowienia §u 19go Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 30. czerwca 1880, Dz. u. p. Nr. 94, wydanego na kolej żelazną w Kremskiej dolinie (Kremsthalbahn)	210	745
8. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się należytości funkcjonaryuszy sanitarnych, powoływanych jako znawców w cywilnych sprawach spornych	211	746
13. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, którem przywóz i przewóz pewnych towarów i przedmiotów, pochodzących z porbrzeża syryjskiego (z Palestyny) od granicy egipskiej aż do Beirutu — z wyjątkiem tego ostatniego miasta portowego — zostaje zabroniony, względnie ograniczony	209	743
13. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, którem gminę Pietrwałd pozostawia się nadal w okręgu bogumińskiego Sądu powiatowego na Śląsku	212	747
13. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, którem gminę Niemczyce przydziela się do okręgu pohorzelickiego Sądu powiatowego na Morawii	213	747
17. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się utworzenia komory pomocniczej I. klasy na dworcu stacji Grünthal, tudzież zmiany dotychczasowej nazwy komory pomocniczej II. klasy w Grünthalu na „Grünthal-Straße“	214	747
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące się utworzenia starostwa w Mürzschlagu	215	748
19. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się przekształcenia komory pomocniczej II. klasy w Perczanie na ekspozyturę cłową, tudzież komor pomocniczych II. klasy w Przywłacie, Sali, Mulacie, Vodicach, Nowym Gradzie, Sumartinie, Postirach, Caroberze na Szolcie, Boboviszczu, Trsteniku i Sipanie, sprawujących zarazem służbę portową i morską służbę zdrowia, na ekspozytury cłowe ze służbą portową i morską służbą zdrowia, wreszcie ekspozytury cłowej ze służbą portową w Neumie na ekspozyturę służby portowej i morskiej służby zdrowia ze służbą cłową .	216	748
19. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu i handlu, dotyczące postępowania cłowego z siarczkiem potażu i siarczkiem sodu	218	749

Data ustawy, patent lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1902			
20. listopada	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się upoważnienia c. k. Komory głównej II. klasy w Karniowie do odprawiania rzeczy podróży, nadchodzących przed przyjazdem lub po przyjeździe ich właścicieli, bez pobierania cła	217	748
23. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, którym gminę Schwarzebach przydziela się do okręgu nejdeckiego Sądu powiatowego w Czechach . .	219	749
24. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące się koncesjonowania wąsko-torowej małej kolei konnej od dworca c. k. uprzyw. Kolei północnej Cesarza Ferdynanda w Boguminie do miasta Bogumina	222	753
1. grudnia	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące wcielenia gminy Lužna do okręgu Sądu powiatowego wsetińskiego w Morawach	226	763
2. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu dla wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 220, dotyczącej częściowej zmiany, względnie częściowego uzupełnienia postanowień o poborach zaopatrzenia cywilnych urzędników państwowych (nauczycieli państwowych), podlegających cywilnym przepisom pensyjnym szeregowców i podoficerów żandarmeryi, ludziez sług kancelaryjnych przy żandarmeryi, wreszcie pensyonowanych i prowizyonowanych cywilnych funkcjonaryszki państwowych, należących do kategorii sług	223	757
2. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu dla wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221, dotyczącej się dalszego podwyższenia poborów zaopatrzenia wdów po cywilnych urzędnikach państwowych i nauczycielach państwowych, podwyższonych już raz na zasadzie §u 16go ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74	224	758
4. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące się cennika lekarstw na rok 1903	225	759
4. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, według którego ustawa z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, dotycząca wykonywania kar więziennych w odosobnionem zamknięciu i ustanowienia komisji dla wykonywania kar, zaczyna obowiązywać dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Pilźnie z dniem 1. stycznia 1903	230	771
9. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę przepisu o wywozie piwa za linię cłową za zwrotem podatku	227	763
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące rozszerzenia prawa poboru cła c. k. pohocznemu urzędowi cłowemu II. klasy we Weipert (na gościńcu)	237	783
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące ustanowienia przeładni sądowej w Krakowie	228	764
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu głównego urzędu cłowego II. klasy w Serecie	234	780
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się emisji not bankowych na 1000 K i ściągnięcia not bankowych na 1000 zł. w. a.	232	775
12. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące badania ciężaru przy poborze cła od towarów pewnych gatunków, które w całych wagonach z zagranicy przychodzą	245	801
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące ustanowienia okręgów rozkładu podatku zarobkowego dla okręgu nowo utworzonego starostwa w Mürzzuschlag w Styryi, jakoteż spowodowanej tem zmiany odnośnie do okręgu rozkładu podatku zarobkowego w Bruck nad Murem	235	781
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia okręgu szacunkowego dla podatku osobisto-dochodowego w okręgu urzędowym nowo ustanowionego starostwa w Mürzzuschlag w Styryi, jakoteż spowodowanej przez to zmiany okręgu szacunkowego Bruck nad Murem	236	781

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1902			
13. grudnia	Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, którem co do Moraw uchyla się punkty I. aż do VIII. włącznie rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886, tyczącego się komisji, które przy Władzach politycznych krajowych i w Ministerstwie rolnictwa urzędują jako zawodowe rady przyboczne w sprawach odnoszących się do mszycy winnej, względnie, uchyla się rozporządzenia z dnia 14. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 35 i z dnia 19. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 208 i ustanawia, w porozumieniu z morawskim Wydziałem krajowym krajową komisję dla spraw uprawy wina w Morawach	238	783
14. „	Patent cesarski, tyczący się zwołania sejmów krajowych: czeskiego, galicyjskiego, dolno-austriackiego, górno-austriackiego, salcburskiego, styryjskiego, morawskiego, śląskiego, gorycko-gradyjskiego, istryjskiego i vorarlberskiego	229	769
14. „	Dokument koncesyjny na kolej z Janowa do Jaworowa	231	771
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, którem co do Krainy uchyla się punkty I aż do VIII włącznie rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886, tyczącego się komisji, które przy Władzach politycznych krajowych i w Ministerstwie rolnictwa urzędują jako zawodowe rady przyboczne w sprawach odnoszących się do mszycy winnej, względnie, uchyla się rozporządzenia z dnia 14. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 35 i z dnia 19. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 208 i ustanawia w porozumieniu z krańskim Wydziałem krajowym krajową komisję dla spraw uprawy wina w Krainie	239	784
19. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, ustanawiające kolor znaków tożsamości, które umieszczać należy na tkaninach w obrocie, t. zw. „uszlachetniającym“, wyrobów hafciarskich	240	785
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem skarbu o poborach urzędników, pomocników kancelaryjnych, pisarzy oraz kalkulantów sądowych i prokuratorskich w Pradze i jej przedmieściach za czynności urzędowe poza obrębem zabudowań urzędu	243	779
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące rozpoczęcia czynności urzędowych przez sąd powiatowy w Pohrlitz na Morawach	244	800
22. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o uprawnieniu c. k. głównego urzędu cłowego I klasy w Tryjeście do przyznawania uwolnienia od cła ruchomościom przy przesiedlaniu się przewożonym	246	801
24. „	Ustawa, przedłużająca rozszerzone ustawą z dnia 9. kwietnia 1900, Dz. u. p. Nr. 74, do końca roku 1902, tymczasowe wstrzymanie progresywnego podwyższenia podatku domowo-czynszowego i pięć-procentowego w mieście Tryjeście i jego okręgu	248	819
27. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ściągnięciu udziałowych przekazów hipotecznych i zmniejszeniu się tego długu wiszącego do sumy 89,603.105 K	241	786
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem skarbu, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 25. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 49, tyczącej się zmiany i uzupełnienia ustawy przemysłowej	242	787
27. „	Ustawa o udzieleniu zapomóg z państwowych funduszków na złagodzenie, względnie odwrócenie niedostatku	249	819
28. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, wprowadzające niektóre zmiany w klasyfikacji miejscowości w schemacie aktywalnych dodatków urzędników państwowych	250	820
30. „	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1903 roku	247	803

Drugi Skorowidz.

Spis abecadłowy

ustaw, rozporządzeń itd. od dnia 1. stycznia do dnia 31. grudnia 1902 w Dzienniku ustaw państwa (Rocznik LIV, część I do CXXVI ogłoszonych *).

- Adwokaci**; upoważnienie kandydatów adwokackich do zastępstwa w sprawach o przekroczenia 79, 243.
- Agencye telegraficzne** (biura telegraficzne, biura korespondencyi telegraficznych); zaliczenie do rzędu przemysłów konsensowych 53, 143.
- Akeye Kolei galicyjskiej Karola Ludwika**, przeistoczone przez przestemplowanie na obligacye państwa; ich konwersya 60, 185.
- Akta sądowe**; doręczanie w sprawach karnych przez pocztę 74, 233.
- Aktywne dodatki nrzędników państwowych**; zmiany w schemacie miejscowości 250, 820.
- Alkohol**; instrukcja do oznaczania procentów niezmiennego alkoholu w perfumach, esencyach itp. 102, 293.
- oznaczanie ilości alkoholu, zawartego w wysoku rojownika (melisy) 138, 485.
- Amelioracyjny fundusz** 28, 29.
- Aptekarze**; zrównanie farmaceutów pełniących obowiązki w c. k. Zarządzie lekarstw Wiedniu i w aptekach szpitalnych z farmaceutami aptek publicznych 31, 30.
- Ascensorowie sądu przemysłowego**; podwyższenie wynagrodzenia w Cieplicach 15, 11.
- Anssee**; sprzedaż soli lśniącej (Blanksalz) w Zarządzie warzelnii 105, 311.
- Austria Dolna**; zmiana rozporządzenia tyczącego się komisji krajowej do spraw mszycy winnej 30, 30.
- Bachórz** (Dynów), ob. Kolej żelazna.
- Bank krajowy królestwa czeskiego**; pozwolenie używania jego kolejowych zapisów dłużnych do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych 132, 479.
- Banknoty pięćdziesięciokoronowe**; emisya 103, 305.
- emisya 100-koronowych i ściągnięcie opiewających na 100 zł w. a. 193, 691.
- emisya na 1000 K i ściągnięcie na 1000 zł w. a. 232, 775.
- Berno**; zaprowadzenie egzaminu zawodowego z umiejętności elektrotechnicznych w c. k. niemieckiej Wyższej Szkole technicznej 172, 585.
- zaprowadzenie w c. k. niemieckiej Szkole technicznej egzaminów z przedmiotów techniki kultury 164, 559.
- zrównanie Szkoły przemysłowej przy c. k. Zakładzie dla nauki przemysłu tkackiego pod względem jednorocznej służby ochotniczej z gimnazjami i szkołami realnymi 173, 587.
- przedłużenie czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla domów, na jego obszarze przedbudowywanych 13, 10.
- sprzedaż nieruchomości wojskowych 20 14.
- Bielak**; upoważnienie komory głównej II. klasy do wolnej od cła ekspedycyi rzeczy podróżnych, wysyłanych przed odjazdem lub po odjeździe ich właścicieli 78, 241.

*) Z dwóch cyfr przy każdym wyrazie podanych, pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś, grubszemi czcionkami wydrukowana, stronicę Dziennika ustaw państwa, na której tę ustawę umieszczono.

- Bilety** bankowe pięćdziesięciokoronowe; emisja 103, 305.
- — emisja 100-koronowych i ściągnięcie opiewających na 100 zł. w. a. 193, 691.
  - — — emisja na 1000 K i ściągnięcie na 1000 zł. w. a. 232, 775.
  - kolejowe; wykonanie ustawy, którą zaprowadzono podatek od nich 195, 697.
  - — — zaprowadzenie podatku od nich jazdy 153, 528.
- Bistritz** w Krainie; nazwa sądu powiatowego 55, 145.
- — — zmiana nazwy Urzędu podatkowego 76, 241.
- Bogumin**; pozostawienie gminy Pietrwałd nadal w okręgu jego sądu powiatowego 212, 747.
- ob. Kolej konna.
- Bonifikacya** przy wywozie cukru; wymiar zabezpieczenia akuratnego zwrotu na kampanię 1902/1903 117, 425.
- Bozen**; ulgi co do należytości od pożyczek miejskich 6, 6.
- Bruck** nad Litawą; zakaz handlu obnośnego na obszarze miasta 29, 29.
- nad Murem; zmiana odnośnie do okręgu rozkładu podatku zarobkowego 235, 781.
  - — — zmiana okręgu szacunkowego dla podatku osobisto-dochodowego 236, 781.
- Budziejowice**; sprzedaż cytadeli będącej własnością Skarbu 161, 558.
- Budynki** ze zdrowymi i tanimi pomieszkaniem dla robotników; ulgi dla nich 144, 491.
- Budżet** na rok 1902 109, 319.
- Budżetowe** prowizoryum na czas od 1. kwietnia aż do 31. maja 1902 64, 193.
- — — pobór podatków i opłat, tudzież pokrycie wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1903 roku 247, 803.
- Bydło**; Porządek targowy dla głównego wiedeńskiego targowiska w St. Marx 166, 565.
- Cechowanie** i sprawdzanie metalowych i drewnianych konwi na mleko, wykładanych blachą, drewnianych naczyń do przewozu mleka, opatrzonych metalową pokrywką i naczyń na mleko, sporządzonych z pobielanej blachy żelaznej lub stalowej i opatrzonych prętem miarowym 180, 639.
- Celowice**; ulgi co do należytości od pożyczek miejskich 5, 5.
- ob. Komora.
- Cennik** lekarstw na rok 1903 225, 759.
- Certyfikaty** przewozowe z wydrukowanymi znaczkami stemplowymi; używanie ich zamiast listów przewozowych 149, 522.
- Cheb**; zakres działalności urzędowej starosty 191, 687.
- Cieplice**; podwyższenie wynagrodzenia, jakie przyznawane być ma asesorum sądu przemysłowego i ich zastępcom tamże 15, 11.
- Cieżar**; jego badanie przy poborze cła od towarów pewnych gatunków, które w całych wagonach z zagranicy przychodzą 245, 801.
- Cieżarki**, które używane być mają w obrocie publicznym do kontroli wagi krajowych monet złotych waluty koronowej; ich sprzedaż 99, 287.
- Cło**; badanie ciężaru przy jego poborze od towarów pewnych gatunków, które w całych wagonach z zagranicy przychodzą 245 801.
- Cłowi** asystenci; ustanowienie warunków, pod którymi podoficerom nadawane będą na przyszłość takie posady 188, 685.
- Cłowa** delegacya ze służbą portową i zdrowotną morską w St. Martino di Cherso 47, 135.
- ekspozytura w Szegedynie; jej ustanowienie 94, 274.
  - — — ob. Komora.
- Cłowe** postępowanie z siarczkiem potażu i siarczkiem sodu 218, 749.
- — — z wodą pogazową 129, 471.
- Cukier**; wymiar zabezpieczenia akuratnego zwrotu bonifikacyi na kampanię 1902/1903 117, 425.
- burakowy do wytworów zawierających cukier i alkohol; zmiana przepisu wykonawczego co do wolności podatkowej 65, 219.
  - mleczny; o podatku i pobieraniu opłaty konsumcyjnej przy jego przywozie z zagranicy 85, 257.
  - trzciniowy; instrukcyja do oznaczania drogą analizy procentów jego w wytworach cukier zawierających 102, 293.
  - ob. Zwrot.
- Czechy**; pozwolenie używania kolejowych zapisów dłużnych Banku krajowego do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych 132, 479.
- ulgi co do należytości od pożyczek krajowych 6, 6.
- Czerniowce**; sprzedaż nieruchomości wojskowych 18, 13.
- Dalmacya**; pozwolenie używania udziałowych zapisów długu pożyczki gminnej w kwocie 600.000 K do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych 134, 480.

- Dalmacya**; unormowanie prawnych stosunków na przetrze ni wąsko torowej kolei żelaznej z Gabeli do granicy koło Dolni-Glavaska 233, 779.
- uwalnianie od stempli i należności z powodu dzielenia się gruntami gminnymi 14, 10.
  - zniesienie komisji do spraw odnoszących się do mszycy winnej, względnie ustanowienie komisji krajowej do spraw mszycy wina 110, 417.
- Delegacya** cłowa ze służbą portową i zdrowotną morską w St. Martino di Cherso 47, 135.
- Dług** nieustalony, ob. Przekazy.
- Dobrzany**; wprowadzenie w życie sądu powiatowego 95, 275.
- ob. Urząd.
- Dodatek** IV. do przepisu wykonawczego, wydane go do III. części ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych 203, 725.
- Dodatki** aktywalne urzędników państwowych; zmiany w schemacie miejscowości 250, 820.
- Dozorcy** więzień; należności ich przy sądach i w zakładach karnych dla mężczyzn z powodu czynności zamiejscowych i przenosin 16, 11.
- Egzamina** rządowe teoretyczne z przedmiotów techniki kultury w c. k. niemieckiej Szkole wyższej technicznej w Bernie 164, 559.
- ścisłe; zmiana porządku na wydziałach medycznych 89, 263.
- Egzamin** zawodowy z umiejętności elektrotechnicznych w c. k. niemieckiej Wyższej Szkole technicznej w Bernie 172, 535.
- Ekspozytura** cłowa w Szegedynie; jej ustanowienie 94, 274.
- — ob. Komora.
- Elektromierze**; odwołanie pozwolenia na urzędowe uwierzytelnianie typów XXXVII, XXXVIII H K i XLVII, tudzież stanowcze pozwolenie uwierzytelniania typów XXXIX, XLI, XLV, XLV a i LfV 82, 249.
- opis (z rycinami) elektromierzy typów: XVIII, XVIIIH, XVIIIK, XVIIIHK, XIX, XX, XXI, XXII, XXIIH, XXIIK, XXIIHK, XXIII, XXIIIa, XXIIIb, XXIV, XXIVH, XXIVK, XXIVHK, XXV i XXVI 154, 531.
  - prowizoryczne dozwole nie urzędowe uwierzytelniania typu LIII 17, 12.
  - sprawdzanie i uwierzytelnianie 182, 641.
  - stanowcza aprobata elektromierzy typów XXXIII, XL, XLII, LVII, tudzież typów XLH, XLK i XLHK, będących odmianami typu XL, nadto prowizoryczna aprobata typów LV i LVI i odwołanie prowizorycznej aprobaty typów XLVI i LIII 141, 487.
- Elektromierze**; stanowcze dozwole nie urzędowe uwierzytelniania typu L 12, 9.
- uwierzytelnianie elektromierzy typów XLIV a, LII i LVIII, tudzież prowizoryczne aprobowanie typu LIX 171, 584.
- Emerytura** katolickich pasterzy duchownych, pełniących obowiązki przy zakładach powszechnie użytecznych, tudzież kapłanów przy katolickich ordynaryatach, konsystorzach i seminariach biskupich, ustawa 48, 137; postanowienia wykonawcze 54, 144.
- urzędników państwowych (nauczycieli państwowych), podlegających cywilnym przepisom pensyjnym szeregowców i podoficerów żandarmeryi, tudzież sług kancelaryjnych przy żandarmeryi, wreszcie spensjonowanych lub prowizyonowanych funkcjonaryuszy państwowych cywilnych, należących do kategorii sług 220, 751.
- Ewidencya**, ob. Wojskowa służba.
- Farmaceuci** pełniący obowiązki w c. k. Zarządzie lekarstw w Wiedniu i w aptekach szpitalnych; zrównanie z farmaceutami aptek publicznych 31, 30.
- Felső-Tömös**, ob. Komora.
- Fundusz** amelioracyjny 28, 29.
- Giełda**; zaprowadzenie na praskiej i tryjesteńskiej giełdzie opłat na rzecz funduszu giełdowego za notowanie papierów wartościowych 2, 1.
- Gorycya**; płace i emerytury nauczycieli w teologicznych zakładach naukowych 25, 20; 35, 35-
- Gospodarcze** stowarzyszenia zawodowe; ich utworzenie 91, 265.
- Grac**; używanie obligacyi pożyczki miejskiej 14 milionów koron do lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych 148, 521.
- Grunta** gminne; uwalniania od stempli i należności z powodu dzielenia się nimi w Dalmacyi 14, 10.
- Grün**, ob. Komora.
- Grünthal**, ob. Komora.
- Gwarancya** państwa dla obligacyi (emisja 1902) c. k. uprzywilejowanego Zakładu kredytowego dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych we Wiedniu 37, 36.
- Handel** obnośny; zakaz na obszarze miasta Bruck nad Litawą 29, 29.
- — zakaz w uzdrowisku Johannisbad 1, 1.
- Herbata**; przepisy dotyczące jej opakowywania 81, 247.

- Hipoteczne** udziałowe przekazy; ściągnięcie i zmniejszenie się tego długu nieustalonego do sumy 89,603.105 K 241, 786.
- Hradszyn**, ob. Praga.
- Inspektorowie** przemysłowi; podział państwa na okręgi inspekcyjne 131, 477.
- Instrukcje**: I. do oznaczania drogą analizy procentów cukru trzcinowego w wytworach cukier zawierających, II. do obliczania ilości kakao w czekoladzie i III. do oznaczania procentów niezmienionego alkoholu w perfumach, esencyach itp. 102, 293.
- Janów**, ob. Kolej żelazna.
- Jaworów**, ob. Kolej żelazna.
- Jednoroczna** służba ochotnicza; zrównanie szkoły przemysłowej przy c. k. Zakładzie dla nauki przemysłu tkackiego w Bernie pod tym względem z gimnazjami i szkołami realnymi 173, 587.
- Jednostki** giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów wartościowych 46, 121.
- Johannisbad**; zakaz handlu obnośnego tamże 1, 1.
- Kakao**; instrukcja do oznaczania drogą analizy procentów jego w czekoladzie 102, 293.
- Kancelaryjna** pomocnicza służba przy władzach, urzędach i zakładach rządowych 145, 499.
- Kandydaci** adwokacy; upoważnienie ich do zastępstwa w sprawach o przekroczenia 79, 243.
- Kapłani**, ob. Emerytury.
- Karlsbad**, ob. Podatek zarobkowy.
- Karne** postępowanie; zmiana §u 42. i nast. aż do 46. przepisu wykonawczego do ustawy 139, 485.
- Karniów**, ob. Komora.
- Kary** więzienne w odosobnionem zamknięciu i ustanowienie komisji dla wykonywania kar, dla sądu obwodowego i powiatowego w Pilźnie 230, 771.
- Klenak**; upoważnienie komory głównej do postępowania wywozowego z cukrem 77, 241.
- Kłodno**, ob. Pożyczki.
- Kolej** żelazna lokalna od Trydentu na Borgo do granicy państwa pod Tezze (kolej walsugańska), zmiana koncesyi 42, 65.
- — — wąsko-torowa od Przeworska do Bachorza (Dynowa) 39, 39.
- — — uzupełnienie i częściowa zmiana koncesyi na kolej w dolinie rzeki Ybbs, tudzież na kolej lokalną Gstadt—Ybbsitz 61, 187.
- Kolej** żelazna; uzupełnienie i częściowa zmiana koncesyi na koleje żelazne Zeltweg—Wolfsberg i Unterdrauburg—Welenje 62, 188.
- — — wąsko-torowa od Dornbirn do Lustenau, która ma być utrzymywana w ruchu zapomożą elektryczności; koncesya 72, 229.
- — — lokalna z Czeskiej Lipy do Szenowa Kamienickiego; koncesya 63, 188.
- — — od Gänserndorfu do Gaunersdorfu; koncesya 57, 177.
- — — przedłużenie terminu do rozpoczęcia ruchu na niektórych liniach kolejowych w obrębie miasta Pragi i gmin przyległych 90, 264.
- — — mała wąsko-torowa w Maryańskich Łaźniach, która utrzymywana być ma w ruchu zapomożą elektryczności; koncesya 93, 272.
- — — lokalna z Grobelna na Slatinę i Rogatec do granicy kraju w kierunku ku Krapinie; koncesya 104, 307.
- — — z Taboru do Bechini; koncesya 80, 243.
- — — ze Swietły na Ledecz do Kacowa; koncesya 83, 250.
- — — od Sarajewa do granicy Sandzaku w dolinie rzeki Limu koło Uwaca z odnogą na Wiszegrad aż do serbskiej granicy w dolinie Rżawy koło Wardisza, tudzież od Bugojna do Arzana i od Doboja do Szamacza; ustawa o budowie 118, 425.
- — — lokalna zdarsko-tisznowska, koncesya 114, 421.
- — — kadańsko-wilemowska; przedłużenie terminu rozpoczęcia ruchu 115, 423.
- — — od stacyi Tiumacz—Palahicze do Tiumacza; przeniesienie koncesyi na Chropińską Spółkę akcyjną fabrykacji cukru 125, 461.
- — — wąsko-torowa z Gabeli do granicy koło Dolni-Glavaska, leżąca na obszarze Dalmacji; unormowanie prawnych jej stosunków 233, 779.
- — — — od stacyi Berg Isel (przy kolei lokalnej Innsbruck—Hall w Tyrolu) do Igl; zmiana koncesyi 189, 685.
- — — w Kremskiej dolinie (Kremsthalbahn); zmiana koncesyi 210, 745.
- — — lokalna z Absdorfu do Stockerau; koncesya 202, 719.
- — — z Janowa do Jaworowa; koncesya 231, 771.
- — — wąsko-torowa od Lincu do Kleinmünchen, utrzymywana w ruchu zapomożą elektryczności 73, 231.
- — — elektryczna mała normalno-torowa w Gracu, wiodąca od Głównego placu przez Sackstraße do Wickenburggasse; koncesya 58, 183.
- — — z Kaltern na Przełęcz Mendel (kolej mendelska); koncesya 196, 707.

Kolej mała elektryczna od dworca kolei północno-zachodniej w Pradze do ulicy Bělskyego; koncesya 204, 725.

- wązko-torowa mała konna od dworca c. k. uprzyw. Kolei północnej Cesarza Ferdynanda w Boguminie do miasta Bogumina; koncesya 222, 753.

Koleje żelazne; wymiana formularzy międzynarodowych listów przewozowych z wydrukowanym znaczkiem stemplowym na nowe blankiety listów przewozowych 190, 685.

- — spis takich, do których stosuje się umowa międzynarodowa, dotycząca się obrotu towarów 43, 67.
- — układ dotyczący się obrotu towarów, zawarty między c. k. Rządem austryackim a cesarskim Rządem niemieckim 98, 284.
- — zaprowadzenie kurtki uniformowej dla urzędników i aspirantów 100, 288.
- — układ dotyczący się ułatwienia wzajemnego obrotu pomiędzy Austrią i Węgrami z jednej a Niemcami z drugiej strony, o ile przedmiotem tegoż są artykuły, których przewóz jest wzbroniony lub tylko warunkowo dozwolony 97, 277.
- — wązko-torowe w Lublanie utrzymywane w ruchu zapomocą elektryczności; koncesya 120, 428.
- — zaprowadzenie podatku od osobowych biletów jazdy 153, 528.
- — ustawa o ich odpowiedzialności 147, 521.
- — uregulowanie stosunku robotników, zatrudnionych przy budowach kolejowych 156, 543.
- elektryczne normalno-torowe małe we Wiedniu; koncesya 150, 525.

Kolor znaków tożsamości, które umieszczać należy na tkaninach w obrocie, t. zw. „uszlachetniającym“, wyrobów hafciarskich 240, 785.

Komisye, ob. Koszta.

Komora we Weipert (na gościńcu); rozszerzenie uprawnień 237, 783.

- w Karniowie; odprawianie rzeczy podróźnych, nadchodzących przed przyjazdem lub po przyjeździe ich właścicieli, bez pobierania cła 217, 748.
- w Serecie; ustanowienie 234, 780.
- w Tryjeście; uprawnienie do przyznawania uwolnienia od cła ruchomościom przy przesiedlaniu się przewożonym 246, 801.
- w Felső-Tömös; przeniesienie na granicę kraju 208, 742.
- utworzenie na dworcu stacyi Grünthal, tudzież zmiana dotychczasowej nazwy jej w Grünthalu na „Grünthal-Straße“ 214, 747.

Komora; przekształcenie komory pomocniczej II. klasy w Perczanie na ekspozyturę cłową, tudzież komor pomocniczych II. klasy w Przywłace, Sali, Mulacie, Vodicach, Nowym Gradzie, Sumartinie, Postirach, Caroberze na Szolcie, Boboviszczu, Trsteniku i Sipanie, sprawujących zarazem służbę portową i morską służbę zdrowia, na ekspozytury cłowe ze służbą portową i morską służbą zdrowia, wreszcie ekspozytury cłowej ze służbą portową w Neumie na ekspozyturę służby portowej i morskiej służby zdrowia ze służbą cłową 216, 748.

- w Celowcu; upoważnienie do odprawiania rzeczy przesiedlców bez pobierania cła 201, 719.
- we Wiedniu; zaliczenie do tych urzędów cłowych, które posiadają upoważnienie do odprawiania roślin 184, 645.
- w Pilźnie; upoważnienie do odprawiania posyłek roślinnych, nadchodzących pocztą z zagranicy 169, 582.
- w Kotorze; przeistoczenie na komorę główną I. klasy 142, 489.
- w Petrowicach; przeistoczenie na ekspozyturę bogumińskiej komory głównej 143, 489.
- w Insbruku; upoważnienie do odprawiania rzeczy przesiedlców bez pobierania cła 140, 487.
- pomocnicza w Grün (z siedzibą w miejscu kąpielowem w Elster w Saksonii); rozszerzenie upoważnień 128, 471.
- ustanowienie na miesiące letnie roku 1902 w Piano della Fugazza (Streva) delegacyi komory pomocniczej vallarseńskiej 116, 423.
- w Moos (w Tyrolu); upoważnienie do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych, nadsyłanych przed przyjazdem ich właścicieli lub po przyjeździe tychże 86, 257.
- główna w Klenaku; upoważnienie do postępowania wywozowego z cukrem 77, 241.
- — II. klasy w Bielaku; upoważnienie jej do wolnej od cła ekspedycyacji rzeczy podróźnych, wysyłanych przed odjazdem lub po odjeździe ich właścicieli 78, 241.

Komory; o zmianach w wykazie 11, 9.

Koncesya, ob. Kolej żelazna.

Konsensowe przemysły; zaliczenie agencyi telegraficznych (biur telegraficznych, biur korespondencyi telegraficznych) do ich rzędu 53, 143.

Konsularne sądy; unormowanie ich postępowania w sprawach spornych cywilnych 101, 291.

Konsulowie; unormowanie ich poborów, ustawa 40, 45; przepis wykonawczy 68, 221.

Konwersya akcyi Kolei galicyjskiej Karola Ludwika, przeistoczonych przez przestemplowanie na obligacye państwa 60, 185.

- Kontyngenty** rekrutów; przełożenie na rok 1902 okresu ważności postanowienia co do ich wielkości i pozwolenie na ich pobór 41, 63.
- Koszta** komisji urzędników, pomocników kancelaryjnych, pisarzy oraz kalkulantów sądowych i prokuratorów w Pradze i jej przedmieściach za czynności urzędowe poza obrębem zabudowań urzędu 243, 769.
- Kotor**, ob. Komora.
- Kraina**; ulgi co do należności od pożyczki w sumie 4,000.000 K na stałe uposażenie funduszu na roboty publiczne i podniesienie kultury krajowej 9, 8.
- zniesienie komisji w sprawach odnoszących się do mszycy winnej i ustanowienie krajowej komisji dla spraw uprawy wina 239, 784.
- Kraków**; sprzedaż gruntów zachodniej i północno-zachodniej reduty, tudzież kilku gruntów okopowych 19, 13.
- ulgi co do należności od pożyczek miejskich 7, 7.
- ustanowienie przedaźni sądowej 228, 764.
- Księża**, ob. Emerytura.
- Kurtka**, ob. Umundurowanie.
- Kwas** octowy stężony; obrót nim 66, 219.
- solny; dodatek z tytułu tary przy przywozie w tak zwanych wagonach garnkowych 151, 527.
- Kwota**; Najwyższe pismo odręczne, dotyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1902 aż do 30. czerwca 1903 do pokrywania kosztów spraw wspólnych 126, 465.
- Lekarstwa**; cennik na rok 1903 225, 759.
- Liberzec**; uwolnienie jego pożyczki od uiszczania należności stempowych i bezpośrednich 8, 8.
- Libnia**, ob. Podatek budynkowy.
- Liesing** w D. A.; ustanowienie urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego 44, 68.
- Listy** przewozowe; wymiana formularzy międzynarodowych z wydrukowanym znaczkiem stempowym na nowe blankiety 190, 685.
- Lokacya** kapitałów w obligacjach c. k. uprzyw. austr. Zakładu kredytowego dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych 69, 225.
- Lublana**; ulgi co do należności od pożyczek miejskich 6, 6.
- ob. Koleje żelazne.
- ob. Pożyczki.
- Lwów**; ulgi co do należności od pożyczek miejskich 5, 5.
- Marienbad**; utworzenie okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo ustanowionego starostwa 197, 711.
- utworzenie starostwa 183, 643.
- ob. Kolej żelazna.
- ob. Podatek zarobkowy.
- Marynarka** handlowa; dowód uzdolnienia w celu użycia stopni żeglarskich 45, 69.
- Masło**, ob. Obrót.
- Meksyk**; stosowanie zasady największej względności do towarów meksykańskich, przywożonych do austriacko-węgierskiego obszaru cłowego 177, 623.
- tymczasowe uregulowanie stosunków handlowych i komunikacyjnych, jakoteż stosunków konsularnych z Meksykiem 108, 317.
- Meran**; ulgi co do należności od pożyczek miejskich 6, 6.
- Miary** i wagi; postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania 181, 640.
- Miedź** i jej związki; użycie do konserwowania owoców 113, 420.
- Mleko**, ob. Cechowanie.
- Monety**; przedłużenie terminu do ściągnięcia zdawkowych srebrnych na 20, 10 i 5 c. w. a. w połowie wartości imiennej 23, 17.
- złote; sprzedaż ciężarków i wag do nich 99, 287.
- Moos** (w Tyrolu), ob. Komora.
- Morawska Ostrawa**; ulgi co do należności od pożyczek miejskich 6, 6.
- — ob. Pożyczki.
- Morawy**; używanie obligacji gminnych i kolejowych Krajowego Banku ziemiańskiego margrabstwa morawskiego do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych sierocych i tym podobnych 133, 480.
- zniesienie komisji w sprawach odnoszących się do mszycy winnej i ustanowienie krajowej komisji dla spraw uprawy wina 238, 783.
- Mszycy** winna; udzielanie bezprocentowych zaliczek na przywrócenie winnic spustoszonych do dawnego stanu 136, 483.
- — ulgi pod względem należności od pożyczek i zapomóg, udzielonych w celu przywrócenia do dawnego stanu winnic zniszczonych przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*) 92, 271.
- — ustawa u uwolnieniu winnic nią dotkniętych od podatku gruntowego 87, 259; przepis wykonawczy do niej 88, 259.
- — zaliczki na przywrócenie do dawnego stanu winnic zniszczonych 137, 483.

- Opakowywanie herbaty**; przepisy dotyczące 81, 247.
- Opawa**; uwolnienie od podatku czynszowego dla domów na obszarze gminnym 187, 675.
- Opłaty na praskiej i tryjesteńskiej giełdzie** na rzecz funduszu giełdowego za notowanie papierów wartościowych 2, 1.
- Opust**, ob. Podatek.
- Owoce**; używanie związków miedzi do ich konserwowania 113, 420.
- Palestyna**; zakaz względnie ograniczenie przywozu i przewozu pewnych towarów i przedmiotów, pochodzących z pobraża syryjskiego (z Palestyny) od granicy egipskiej aż do Beirutu 209, 743.
- Pasterze katolickie**, ob. Emerytura.
- Paszport** pospolitego ruszenia; wydanie nowego 174, 587.
- Patentowy urząd**; utworzenie oddziałów zgłoszeń VII. i VIII. 205, 727.
- Pensje urzędników państwowych** (nauczycieli państwowych), podlegających cywilnym przepisom pensyjnym szeregowców i podoficerów żandarmeryi, tudzież sług kancelaryjnych przy żandarmeryi, wreszcie spensjonowanych lub prowizjonowanych funkcyjnaruszy państwowych cywilnych, należących do kategorii sług 220, 751.
- Petrowice**, ob. Komora.
- Pilzno**; sprzedaż starego magazynu prowiantowego (piekarni wojskowej) 163, 558.
- wykonywanie kar więziennych w odosobnionem zamknięciu i ustanowienie komisji dla wykonywania kar sądu obwodowego i powiatowego 230, 771.
- ob. Komora.
- Piwo**; zmiana niektórych postanowień dotychczasowego przepisu wykonawczego, tyżącego się opodatkowania jego 135, 480.
- — — — przepisu o jego wywozie za linię cłową za zwrot podatku 227, 763.
- ob. Zwrot.
- Plomby urzędowe**; ich rejestrowanie w myśl ustawy, tyżającej się obrotu masłem, serem, masłem topionem, smalcem wieprzowym i ich surogatami 119, 427.
- Płace i emerytury nauczycieli** w teologicznych zakładach naukowych głównych i dyecezalnych w Gorycyi i Zadarze 35, 35; 25, 20.
- — — — w grecko-wschodnim Zakładzie naukowym teologicznym w Zadarze; ustawa 24, 19; przepis wykonawczy 36, 36.
- Pobory emerytalne**, ob. Emerytura.
- Pobory konsulów**, ustawa 40, 45; przepis wykonawczy 68, 221.
- urzędników, pomocników kancelaryjnych, pisarzy oraz kalkulantów sądowych i prokuratorskich w Pradze i jej przedmieściach za czynności urzędowe poza obrębem zabudowań urzędu 243, 769.
- zaopatrzenia urzędników państwowych (nauczycieli państwowych), podlegających cywilnym przepisom pensyjnym szeregowców i podoficerów żandarmeryi, tudzież sług kancelaryjnych przy żandarmeryi, wreszcie pensjonowanych cywilnych funkcyjnaruszy państwowych, należących do kategorii sług 223, 757.
- Poczta**; odsyłanie napowrót posylek piwa, wódki i cukru, opatrzonych stosownie do przepisu kartą przejścia 52, 143.
- doręczanie aktów sądowych w sprawach karnych 74, 233.
- postanowienia względem wydawania i doręczania posylek 124, 449.
- uregulowanie stosunków służbowych urzędników pomocniczych, aspirantów i pomocników 186, 651.
- używanie certyfikatów przewozowych z wydrukowanymi znaczkami stempłowymi zamiast listów przewozowych 149, 522.
- Pocztowa opłata w znaczkach** na 35 halerzy 33, 32.
- Podatek**; ustanowienie na rok 1902 wysokości opustu podatku gruntowego i budynkowego, tudzież sumy ogólnej podatku zarobkowego i stopy podatkowej dla przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków 122, 433.
- budynkowy w niektórych gminach w sąsiedztwie Pragi; rozkładanie na przypadek zjednoczenia ich z Pragą w jedną gminę, tudzież w połączonej już z Pragą gminie Libni 165, 563.
- cukrowy od cukru mlecznego i pobieranie opłaty konsumcyjnej od cukru mlecznego l. tar. 329 przy jego przywozie z zagranicy 85, 257.
- czynszowy; przedłużenie czasowego uwolnienia dla domów, które na obszarze gminy miasta Berna w celach publicznych uzdrowotnienia i komunikacji będą przebudowane 13, 10.
- — — — uwolnienie dla domów na obszarze miasta Opawy 187, 675.
- domowo - czynszowy; wstrzymanie progresywnego podwyższenia w mieście Tryjeście i jego okręgu 248, 819.
- giełdowy; ustanowienie jednostek służących za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów wartościowych 46, 121.
- gruntowy; ustawa o uwolnieniu winnic mszycą winną dotkniętych 87, 259; przepis wykonawczy do niej 88, 259.
- kolejowy od osobowych biletów jazdy; ustawa 153, 528; przepis wykonawczy 195, 697.

- Podatek** osobisto-dochodowy; przepis manipulacyjny, według którego kasy dworskie i rządowe, tudzież kasy funduszów publicznych i c. i k. funduszów prywatnych i rodzinnych z nim postępować mają 158, 555.
- — — utworzenie okręgu szacunkowego dla obszaru nowo ustanowionego starostwa w Maryańskich Łaźniach (Marienbad) w Czechach 197, 711.
  - — — — — w okręgu urzędowym nowo ustanowionego starostwa w Mürzzuschlag w Styrii, jakoteż zmiana okręgu szacunkowego Bruck nad Murem 236, 781.
  - pensyjny; przepis manipulacyjny, według którego kasy dworskie i rządowe, tudzież kasy funduszów publicznych i c. i k. funduszów prywatnych i rodzinnych z nim postępować mają 158, 555.
  - od piwa; zmiana niektórych postanowień dotychczasowego przepisu wykonawczego, tyżącego się opodatkowania 135, 480.
  - od wódki; oznaczanie ilości alkoholu, zawartego w wysoku rojownika (melisy) przez linię cłową przywożonym, w celu obliczenia tego podatku 138, 485.
  - zarobkowy; utworzenie okręgu rozkładu dla nowo ustanowionego starostwa w Maryańskich Łaźniach (Marienbad) w Czechach, tudzież zmiany w karlovarskim okręgu rozkładania podatku zarobkowego 198, 711.
  - — ustanowienie okręgów rozkładu dla nowo utworzonego starostwa w Mürzzuschlag w Styrii, jakoteż zmiana odnośnie do okręgu rozkładu w Bruck nad Murem 235, 781.
- Podatki** bezpośrednie osobiste; dodatek IV. do przepisu wykonawczego ustawy 203, 725.
- — — dodatek VIII. do przepisu, tyżącego się wykonania ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 157, 555.
- Podatkowa** wolność dla cukru burakowego i wódki do wytworów zawierających cukier i alkohol, a wywożonych za linię cłową 65, 219.
- Podatkowy** i sędowo-depozytowy urząd w Dobrzanach i w Wejpertach w Czechach; ustanowienie 107, 817.
- — — — — w Liesingu w D. A.; ustanowienie 44, 68.
  - urząd; zmiana nazwy w Bistritz w Krainie 76, 241.
- Podatkowe** władze; bezpośrednie znoszenie się z królewsko pruskimi władzami w celu wykonania traktatu z dnia 21. czerwca 1899, Dz. u. p. Nr. 158 z roku 1900 111, 419.
- Podoficerowie**; ustanowienie warunków, pod którymi nadawane im będą na przyszłość posady asystentów cłowych 188, 685.
- Pogorzellce** na Morawach; przydzielenie gminy Niemczyce do okręgu Sądu powiatowego 213, 747.
- Pogorzellce** na Morawach; rozpoczęcie czynności urzędowych przez sąd powiatowy 244, 800.
- Pospolite** ruszenie; wydanie nowego paszportu, zmiany postanowień co do stawianie się na przypadek zapowiedzenia i powołania tegoż, wreszcie sprostowania zapisu meldunkowego 174, 587.
- Postępowanie** karne; zmiana §u 42. i nast. aż do 46. przepisu wykonawczego do ustawy o niem 139, 485.
- Posytki**, ob. Poczta.
- Powódź**; ulgi co do należitości od gminy Oberndorfu z tego powodu 10, 8.
- Pożyczka** 14 milionów koron miastu Grac; używanie jej zapisów do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych 148, 521.
- dalmatyńska gminna w kwocie 600.000 K; pozwolenie używania jej zapisów do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych 134, 480.
  - którą gmina miasta Liberec ma zaciągnąć w sumie 4,752.000 K; uwolnienie od uiszczania należitości stemplowych i bezpośrednich 8, 8.
  - pierwszeństwa, zaciągnięta przez spółkę akcyjną „Niederösterreichische Waldviertelbahn“; używanie jej obligacyi do lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych 194, 695.
  - w kwocie 285 milionów koron, przez miasto Wiedeń zaciągnąć się mającej; uwolnienie od należitości stemplowych i bezpośrednich i używanie obligacyi tej pożyczki do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych 67, 220.
  - w sumie 4,000.000 K, którą kraj Kraina ma zaciągnąć; ulgi co do należitości 9, 8.
- Pożyczki** krajowe, powiatowe, gminne i innych korporacyi autonomicznych; ulgi w należitościach i uwolnienie od należitości 70, 225.
- ulgi co do należitości od pożyczek królestwa czeskiego, królewskich miast stołecznych Pragi i Krakowa, gmin miejskich Lublany, Kladna i Morawskiej Ostrawy, tudzież gminy Witkowice 7, 7.
- Praga**; koncesya małej kolei elektrycznej od dworca kolei północno zachodniej w Pradze do ulicy Bělského 204, 725.
- opłaty na rzecz funduszu giełdowego za notowanie papierów wartościowych 2, 1.
  - pobory urzędników, pomocników kancelaryjnych, pisarzy oraz kalkulantów sądowych i prokuratorów w mieście i przedmieściach, za czynności urzędowe poza obrębem zabudowań urzędu 243, 769.
  - ponowne przedłużenie terminu do rozpoczęcia ruchu na niektórych liniach kolejowych w obrębie miasta Pragi i gmin przyległych 90, 264.
  - rozkładanie podatku budynkowego w niektórych gminach w sąsiedztwie Pragi na przypadek zjednoczenia ich z Pragą w jedną gminę, tudzież w połączonej już z Pragą gminie Libni 165, 563.

- Praga;** sprzedaż gruntów fortecznych na Hradszynie 162, 558.
- ulgi co do należności od pożyczek miejskich 6, 6; 7, 7
  - używanie obligacji Banku głównego niemieckich kas oszczędności, tudzież Banku głównego czeskich kas oszczędności do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych 168, 581.
- Procedura,** ob. Postępowanie.
- Provizoryum** budżetowe na czas od 1. kwietnia aż do 31. maja 1902 64, 193.
- — pobór podatków i opłat, tudzież pokrycie wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia aż do 30. czerwca 1903 247, 803.
- Przedawnia** sądowa w Krakowie; utworzenie 228, 764.
- Przedsiębiorstwa** obowiązane do publicznego składania rachunków; ustanowienie na rok 1902 wysokości opustu podatku gruntowego i budynkowego, tudzież sumy ogólnej podatku zarobkowego i stopy podatkowej dla nich 122, 433.
- przemysłowe i rolnicze; odbycie spisu 56, 147.
  - — — — wykonanie spisu 21, 14.
- Przędza** bawełniana; знижение wymiaru tary w belach 112, 419.
- Przekazy** udziałowe hipoteczne; ściąganie ich i zmniejszenie się tego długu nieustalonego do sumy 89,603.105 K 241, 786.
- Przemsza;** przesunięcie granicy państwa wzdłuż rzeki 130, 473.
- Przemysłowa** ustawa; uzupełnienie postanowieniami, tyczącymi się robotników, przy przedsiębiorstwach budowy zatrudnionych 155, 543.
- — niektóre zmiany i uzupełnienia 49, 138.
  - — postanowienia wykonawcze do ustawy, tyczącej się jej zmiany i uzupełnienia 179, 627; 242, 787.
- Przeworsk,** ob. Kolej żelazna.
- Przewóz,** ob. Koleje żelazne.
- Przewozowe** listy kolejowe; zmiana w rozporządzeniu z dnia 11. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 213, tyczącem się używania tychże z wydrukowanym znaczkiem stemplowym 22, 15.
- Przygotowawcza** służba sędziowska; unormowanie 51, 140.
- Realność,** ob. Sprzedaż.
- Regeneracya** rafinowanego oleju mineralnego nabytego bez opłaty podatku i użytego już raz w przemyśle 59, 184.
- Rekrucji;** przedłużenie na rok 1902 okresu ważności postanowienia co do wielkości kontyngentów i pozwolenie na ich pobór 41, 63.
- Robotnicy;** ulgi dla budynków ze zdrowymi i tanimi pomieszkaniem dla nich 144, 491.
- uregulowanie stosunku roczników, zatrudnionych przy budowach kolejowych 156, 543.
  - uzupełnienie ustawy przemysłowej postanowieniami, tyczącymi się robotników, przy przedsiębiorstwach budowy zatrudnionych 155, 543.
- Rośliny;** zaliczenie c. k. głównego Urzędu cłowego we Wiedniu do tych urzędów cłowych, które posiadają upoważnienie do odprawiania roślin 184, 645.
- Rumunia;** traktat zawarty z Monarchią austriacko-węgierską w przedmiocie wzajemnego wydawania sobie zbrodniarzów 123, 435.
- Rygoroz**a medyczne; zmiana porządku egzaminów ścisłych na wydziałach medycznych 89, 263.
- Sanitarni** funkcjonariusze powoływani jako znawcy w cywilnych sprawach spornych; ich należności 211, 746.
- Sąd** powiatowy w Boguminie; pozostawienie gminy Pietrwałd nadal w okręgu tego Sądu powiatowego 212, 747.
- — bystrzycki w Krainie; nazwa 55, 145.
  - — w Dobrzanach; wprowadzenie w życie 95, 275.
  - — w Neudeck w Czechach; przydzielenie gminy Schwarzebach do jego okręgu 219, 749.
  - — w Pogorzelicach na Morawach; rozpoczęcie czynności 244, 800.
  - — — — — przydzielenie gminy Niemcezyce do jego okręgu 213, 747.
  - — w gminie Stretto (Tijesno) w Dalmacji; utworzenie 199, 712.
  - — w Szczercu; przydzielenie gmin Kahujowa, Honiatycz i Werbiża z przysiółkiem Sajkowem do jego okręgu 50, 140.
  - — w Wejperstah; wprowadzenie w życie 96, 275.
  - — we Wsetin na Morawach; wcielenie gminy Lužna do jego okręgu 226, 763.
- Sądy** konsularne; unormowanie ich postępowania w sprawach spornych cywilnych 101, 291.
- Sejm** styryjski; patent zwołujący 84, 255.
- Sejmy** krajowe; patent zwołujący 121, 431.
- — zwołanie czeskiego, galicyjskiego, dolno-austriackiego, górno-austriackiego, salcburskiego, styryjskiego, morawskiego, śląskiego, gorycko-gradyjskiego, istryjskiego i vorarlberskiego 229, 769.

- Sejmy krajowe**; rozwiązanie dolno - austriackiego, górno-austriackiego, salcburskiego, styryjskiego, karyntyjskiego, morawskiego, śląskiego i vorarlberskiego 178, 625.
- Ser**, ob. Obrót.
- Seret**, ob. Komora.
- Sędziowska służba przygotowawcza**; unormowanie 51, 140.
- Skarbowa ustawa na rok 1902** 109, 319.
- Siarcezek**, ob. Cłowe postępowanie.
- Słudzy pomocniczy zatrudnieni przy władzach, urzędach i zakładach państwowych** 200, 713.
- Słupna**; przesunięcie granicy państwa wzdłuż rzeki Przemszy, na przestrzeni od Słupny aż do ujścia Przemszy do Wisły 130, 473.
- Służba pomocnicza kancelaryjna przy władzach, urzędach i zakładach rządowych** 145, 499.
- przygotowawcza sędziowska; unormowanie 51, 140.
- Służbowe stosunki urzędników pomocniczych, aspirantów i pomocników przy pocztach** 186, 651.
- Sól lśniąca (Blanksalz)**; zaprowadzenie sprzedaży w Aussee 105, 311.
- Spis przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych** 21, 14; 56, 147.
- szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa, dotycząca się obrotu towarów 43, 67.
- tych zakładów naukowych, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych 175, 601.
- Sprawdzanie i cechowanie metalowych i drewnianych konwi na mleko, wykładanych blachą, drewnianych naczyń do przewozu mleka, opatrzonych metalową pokrywką i naczyń na mleko, sporządzonych z pobielanej blachy żelaznej lub stalowej i opatrzonych prętami miarowym 180, 639.**
- i uwiaryzelnianie wodomierzy 146, 517.
- miar i wag; postanowienia dodatkowe do Regulaminu 181, 640.
- Sprzedaż cytadeli w Budziejowicach, będącej własnością Skarbu** 161, 558.
- gruntów fortecznych na Hradzynie w Pradze 162, 558.
- — zachodniej i północno-zachodniej reduty, tudzież kilku gruntów okopowych w Krakowie 19, 13.
- nieruchomości wojskowych w Bernie 20, 14.
- — — w Czerniowcach 18, 13.
- pewnej części realności w Wiedniu, w księgach gruntowych III. dzielnicy pod lwh-985 zapisanej (t. zw. gruntu Rosenthala), a przez Zarząd wojskowy używanej 160, 557.
- Sprzedaż realności w gminach katastralnych Weichselbaden i Aschbach** 159, 557.
- starego magazynu prowiantowego (piekarni wojskowej) w Pilzni 163, 558.
- St. Marx**; Porządek targowy dla głównego wiedeńskiego targowiska na bydło 166, 565.
- Starosta w Chebie**; zakres działalności urzędowej 191, 687.
- Starostwo w Marienbadzie**; utworzenie 183, 643.
- w Mürrzuschlag; utworzenie 215, 748.
- Stosunki handlowe, komunikacyjne i konsularne z Meksykiem** 108, 317.
- Stowarzyszenia zawodowe gospodarcze**; ich utworzenie 91, 265.
- Stretto w Dalmacji**; utworzenie Sądu powiatowego 199, 712.
- Styrya**; patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmiku 84, 255.
- Świadectwa**; spis tych zakładów naukowych; których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych 175, 601.
- Sygnaly**; jednostajne urządzenie, nadzorowanie i rewidowanie świateł i przyborów sygnałowych na zasadzie przepisów o zapobieganiu zetknięciu się okrętów na morzu 38, 37.
- Szczerzec**; przydzielenie gmin Kahujowa, Honiatycz i Werbiża z przysiółkiem Sajkowem do okręgu Sądu powiatowego 50, 140.
- Szegedyn**, ob. Ekspozytura.
- Szkoła przemysłowa przy c. k. Zakładzie dla nauki przemysłu tkackiego w Bernie**; zrównanie pod względem jednorocznej służby ochotniczej z gimnazjami i szkołami realnymi 173, 587.
- Szmalec**, ob. Obrót.
- Tara**; zniżenie wymiaru przy przedkach bawełnianych w belach 112, 419.
- dla kwasu solnego przywożonego w tak zwanych wagonach garnkowych; dodatek z tego tytułu 151, 527.
- Targ główny wiedeński na bydło w St. Marx**; regulamin targowy 166, 565.
- Taryfa cłowa**; uzupełnienie postanowień abecadłowego spisu towarów pod wyrazem „witryol“ 207, 742.
- Termin do ściągnięcia monet zdawkowych srebrnych na 20, 10 i 5 c. w. a.** 23, 17.
- ob. Kolej żelazna.
- Tkaniny w obrocie t. zw. „uszlachetniającym“ wyrobów hafciarskich**; kolor znaków tożsamości 240, 785.

Tłumacz, ob. Kolej żelazna.

Traktat między Austro-Węgrami i Prusami w przedmiocie przesunięcia granicy państwa wzdłuż rzeki Przemszy, na przestrzeni od Słupny aż do ujścia Przemszy do Wisły 130, 473.

— między Monarchią austriacko-węgierską a Królestwem rumuńskim w przedmiocie wzajemnego wydawania sobie zbrodniarzy 123, 435.

Tryjest; opłaty na rzecz funduszu giełdowego za notowanie papierów wartościowych 2, 1.

— uprawnienie urzędu cłowego do przyznawania uwolnienia od cła ruchomościom przy przesiedlaniu się przewożonym 246, 801.

— wstrzymanie progresywnego podwyższania podatku domowo-czynszowego i pięcio-procentowego w mieście i jego okręgu 248, 819.

— wydanie zarządzeń wyjątkowych dla bezpośredniego miasta i okręgu 34, 33; zniesienie 71, 227.

Tyrol; obrót winorośli z korzeniami 206 741.

— uchylenie punktu I. aż do VIII. włącznie rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886, dotyczącego się komisji do spraw mszycy winnej; ustanowienie komisji krajowej do spraw uprawy wina w Tyrolu 32, 31.

Układ dotyczący się ułatwienia wzajemnego obrotu pomiędzy kolejami żelaznymi Austrii i Węgier z jednej a Niemiec z drugiej strony 97, 277.

— dodatkowy do Umowy międzynarodowej, dotyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, zawarty między c. k. Rządem austriackim a cesarskim Rządem niemieckim 98, 284.

Ulgi dla budynków ze zdrowymi i tanimi pomieszczeniami dla robotników 144, 491.

— co do należności od gminy Oberndorfu dotkniętej powodzią 10, 8.

— — — — — pożyczek gmin miejskich Celowca, Lwowa, Warnsdorfu i Wiener-Neustadt, tudzież Wydziału drogowego powiatowego morawsko-ostrowskiego 5, 5.

— — — — — królestwa czeskiego, królewskiego stołecznego miasta Pragi i gmin miejskich Lublany, Morawskiej Ostrawy, Warnsdorfu, Bozenu i Meranu 6, 6.

— względem należności z okazji przeniesienia części miasteczka Wyżnicy z powodu niebezpieczeństwa powodzi na inne miejsce 167, 581.

— pod względem należności od pożyczek i zapomóg, udzielonych w celu przywrócenia do dawnego stanu winnie zniszczonych przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*) 92, 271.

— co do należności od udziałowych zapisów dłużu i ich kuponów 4, 5.

Ulgi w należnościach i uwolnienia od należności przyznawane krajom, powiatom, gminom i innym korporacjom autonomicznym pod względem zaciąganych przez nie pożyczek 70, 225.

Umowa międzynarodowa, dotycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych; spis szlaków do których się odnosi 43, 67.

Umundurowanie c. k. urzędników służby portowej i morskiej służby zdrowia, tudzież bosmanów, strażników portowych i pilotów c. k. Administracji morskiej 176, 607.

— t. zw. empiryków, ustanowionych dla nadzoru nad budowlami drogowymi, mostowymi i rzecznoimi, tudzież do czuwania nad przestrzeganiem przepisów portowych (drożników, dozorców rzecznych, dozorców portowych) 106, 313.

— zaprowadzenie kurtki uniformowej dla urzędników i aspirantów na urzędników kolei żelaznych 100, 288.

Uniformy, ob. Umundurowanie.

Uprawa wina, ob. Mszyca.

Urząd podatkowy i sądowo-depozytowy w Dobrzanach i w Wejpertach w Czechach 107, 317.

Uwierzytelnianie, ob. Wodomierze.

— ob. Elektromierze.

Wagi i miary; postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania 181, 640.

— do monet złotych; ich sprzedaż 99, 287.

Warnsdorf; ulgi co do należności od pożyczek miejskich 6, 6.

Wdowy po cywilnych urzędnikach państwowych i nauczycielach; podwyższenie ich zaopatrzenia 221, 752; 224, 758.

Wejpert; wprowadzenie Sądu powiatowego w życie 96, 275.

— ob. Komora.

— ob. Urząd.

Wiedeń; uwolnienie pożyczki w kwocie 285 milionów koron od należności stemplowych i bezpośrednich i używanie obligacji tej pożyczki do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych 67, 220.

— ob. Koleje żelazne.

Wiener-Neustadt; ulgi co do należności od pożyczek miejskich 5, 5.

Więzienne kary w odosobnionem zamknięciu i ustanowienie komisji dla wykonywania kar, dla sądu obwodowego i powiatowego w Pilźnie 230, 771.

Winnice, ob. Mszyca winna.

- Wino**rosie z korzeniami; obrót nimi w Tyrolu 206, 741.
- Witkowiec**, ob. Pożyczki.
- Witryol**; uzupełnienie postanowień abecedowego spisu towarów do taryfy cłowej pod wyrazem „witryol“ 207, 742.
- Władze** podatkowe; bezpośrednio znoszenie się z królewsko pruskiemi władzami w celu wykonania traktatu z dnia 21. czerwca 1899, Dz. u. p. Nr. 158 z r. 1900 111, 419.
- Woda** pogazowa; postępowanie cłowe z nią 129, 471.
- Wodociąg** jubileuszowy: „Kaiser-Jubiläums-Hochquellenwasserleitung“ (marienthalski wodociąg górski); udzielenie ulg względem podatków i należności i zarazem zezwolenie na przyznanie przedsiębiorstwu budowy owego wodociągu służebności na gruntach skarbowych, względnie na odstąpienie mu takich gruntów drogą sprzedaży 170, 583.
- Wodomierze**; urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie 146, 517.
- stanowcze dozwolenie urzędowego uwierzytelniania typu XXXV. 75, 239.
- Wódka** do wytworów zawierających cukier i alkohol; zmiana przepisu wykonawczego co do wolności podatkowej 65, 219.
- ob. Zwrot.
- Wojskowa** służba; zmiana przepisu o utrzymywaniu w ewidencji osób należących do stanu żołnierzy wojska wspólnego i marynarki wojennej i o utrzymywaniu w ewidencji osób należących do stanu żołnierzy c. k. obrony krajowej 127, 467.
- Wsetin** na Morawach; wcielenie gminy Lužna do okręgu Sądu powiatowego 226, 763.
- Wspólne** sprawy; Najwyższe pismo odręczne, tyżące się stosunku, w jakim Austria przyczyniać się ma w czasie od 1. lipca 1902 aż do 30. czerwca 1903 do pokrywania kosztów 126, 465.
- Wydział** drogowy powiatowy morawsko-ostrawski; ulgi co do należności od pożyczek 5, 5.
- Wyjątkowe** zarządzenia dla Tryjestu, bezpośredniego miasta i okręgu 34, 33; zniesienie 71, 227.
- Wyżnica**; ulgi względem należności z okazji przeniesienia pewnej części miasteczka z powodu niebezpieczeństwa powodzi na inne miejsce 167, 581
- Zadar**; płace i emerytury nauczycieli w grecko-wschodnim Zakładzie naukowym teologicznym; ustawa 24, 19; przepis wykonawczy 36, 36.
- płace i emerytury nauczycieli w teologicznych zakładach naukowych 25, 20; 35, 35.
- Zakaz** względnie ograniczenie przywozu i przewozu towarów z miasta Odessy i z okręgu portowego odeskiego 192, 689.
- Zakaz** względnie ograniczenie przywozu i przewozu towarów z pobrzeża syryjskiego (z Palestyny) od granicy egipskiej aż do Beirutu 209, 743.
- Zakład** naukowy grecko-wschodni i teologiczny w Zadarze; płace i emerytury nauczycieli 24, 19.
- c. k. uprzyw. kredytowy dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych we Wiedniu; gwarancya państwa dla jego obligacyi 37, 36.
- Zaliczki** bezprocentowe na przywrócenie winnic przez mszycę winną spustoszonych do dawnego stanu 136, 483.
- Zaopatrzenie**, ob. Pobory.
- wdowie, ob. Wdowy.
- Zapomogi** z państwowych funduszów na złagodzenie, względnie odwrócenie niedostatku 249, 819.
- Zarządzenia** wyjątkowe dla Tryjestu, bezpośredniego miasta i okręgu 34, 33; zniesienie 71, 227.
- Zasada** względności co do towarów meksykańskich, przywożonych do austriacko-węgierskiego obszaru cłowego 177, 623.
- Zastępstwo** kandydatów adwokackich w sprawach o przekroczenia; upoważnienie 79, 243.
- Zbrodniarze**; traktat zawarty między Monarchią austriacko-węgierską a Królestwem rumuńskim w przedmiocie wzajemnego wydawania sobie zbrodniarzów 123, 435.
- oświadczenie dodatkowe do traktatu z dnia 3. grudnia 1873, Dz. u. p. Nr. 34 z r. 1874, zawartego między Monarchią austriacko-węgierską a Zjednoczonym królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandyi w przedmiocie wzajemnego wydawania zbrodniarzy 185, 647.
- Znaczk** opłaty pocztowej na 35 halerzy; ich zaprowadzenie 33, 32.
- stemplowe; zaprowadzenie na c. k. komorze głównej w Ołomuńcu urzędowego wyciskania tyższe po 2 h i 10 h na listach przewozowych, blankietach do rachunków i wszelkich innych 3, 3.
- Znaki** tożsamości, które umieszczać należy na tkaninach w obrocie t. zw. „uszlachetniającym“, wyrobów hafciarskich; ustanowienie koloru 240, 785.
- Znawcy**; należności funkcyjaryuszy sanitarnych, powoływanych w cywilnych sprawach spornych 211, 746.
- Zwrot** podatku, ob. Piwo.
- posyłek wódki, piwa i cukru, przestanych pocztą i opatrzonych stosownie do przepisu kartą przejścia 52, 143.
- Żeglarskie** stopnie; dowód uzdolnienia w celu uzyskania ich w marynarce handlowej 45, 69.
- Żołnierze**, ob. Wojskowa służba.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 10. stycznia 1902.

Treść: (№ 1—3.) 1. Rozporządzenie o zakazie handlu obnośnego w uzdrowisku Johannishad. — 2. Ustawa o zaprowadzeniu na praskiej Gieldzie do obrotu towarów i papierów wartościowych, jakoteż na giełdzie tryestyńskiej opłat na rzecz funduszu giełdowego za notowanie papierów wartościowych. — 3. Rozporządzenie, tyczące się zaprowadzenia na c. k. Komorze głównej w Ołomuńcu urzędowego wyciskania znaczków stęplowych po 2 h i 10 h na listach przewozowych, blankietach do rachunków i wszelkich innych.

1.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 6. grudnia 1901,

o zakazie handlu obnośnego w uzdrowisku Johannishad.

Na zasadzie §. 10 patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, i §. 5 przepisu wykonawczego do tegoż patentu, zabrania się handlu obnośnego w uzdrowisku Johannishad (w powiecie politycznym trutnowskim) w ciągu corocznej pory kąpielowej, to jest od 15. maja aż do 15. września każdego roku.

Zakaz ten nie stosuje się do mieszkańców okolic pod względem handlu obnośnego szczególnie uprzywilejowanych, które wymienione są w §. 17 tegoż patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

Koerber r. w.

Call r. w.

Böhm r. w.

2.

Ustawa z dnia 22. grudnia 1901,

o zaprowadzeniu na praskiej Gieldzie do obrotu towarów i papierów wartościowych, jakoteż na Gieldzie tryestyńskiej opłat na rzecz funduszu giełdowego za notowanie papierów wartościowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiamy co następuje:

§. 1.

Upoważnia się zwierzchności giełdowe Giełdy praskiej do obrotu towarów i papierów obiegowych, jakoteż Giełdy tryestyńskiej (Izbę giełdową praską i Dyrekcyę Giełdy tryestyńskiej) a to na lat 25, licząc od początku roku, w którym ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie, do pobierania opłaty rocznej wpływającej do funduszu giełdowego na cele giełdy od spółek akcyjnych, stowarzyszeń kredytowych, instytucji, korporacji i wszelkich innych osób prawnych, których akcje, ceduły udziałowe, listy zastawne lub jakiegokolwiek inne zapisy długu są w urzędowym wykazie kursów dotyczącej giełdy notowane.

Od obowiązku uiszczania tej opłaty wyjątku się państwo, królestwa i kraje w Radzie państwa

reprezentowane, tudzież fundusze publiczne utworzone z udziałem państwa lub jednego z królestw i krajów, z wyłączeniem instytucji kredytowych.

Papiery wartościwe, które do pewnych celów użyteczności publicznej emitują organizacje szczególnie do tego istniejące, do rozkładu udziałów nie uprawnione, mogą być zarządzeniem Ministerstwa skarbu uwolnione od obowiązku uiszczania opłaty.

Papiery rządowe zagraniczne wyjęte są od obowiązku uiszczania opłaty o tyle, o ile Ministerstwo skarbu zarządzi wyjątek co do pewnych kategorii.

§. 2.

Wymiar największy tej opłaty rocznej ustawia się jak następuje:

- a) co do akcji, z wyjątkiem akcji przedsiębiorstw przewozowych:
  - w wysokości jednej dziesiątej od tysiąca ($\frac{1}{10} \%$) sumy wniesionej na kapitał akcyjny;
- b) co do wszystkich innych papierów wartościowych podlegających opłacie:
  - w wysokości jednej dwudziestej od tysiąca ($\frac{1}{20} \%$) sumy imiennej a względnie co do akcji sumy wniesionej na kapitał akcyjny.

Wymierzać należy od stopni po 500.000 koron emisji podlegającej opłacie, przeto sumy poniżej 500.000 koron liczone być mają za cały stopień.

Sumy w papierach wartościowych, nie opiewających na walutę koronową, przeliczyć należy na walutę koronową według istniejącej do tego skali ustawowej, gdyby zaś nie było takiej skali ustawowej, na podstawie równości monetarnej, a w braku tejże, według kursu średniego z roku kalendarzowego, za który opłata od notowania ma być uiszczona (§. 4).

Papiery wartościwe nie opiewające na oznaczoną kwotę (arkusze pożyczkowe, ceduły losowe), o ile z obowiązującym do uiszczania opłaty nie została zawarta osobna umowa, obliczać należy według ich kursu średniego w roku kalendarzowym, za który opłata od notowania (§. 4) ma być uiszczona.

Suma ogólna rocznej opłaty każdego, do jej uiszczania obowiązującego, nie może przynosić 10.000 koron.

Jeżeli w pięciu latach, kolejno po sobie następujących, nadwyżka w rachunku rocznym giełdy, przy pomocy opłaty za notowanie osiągnięta, przynosi w jednym poszczególnym roku sumę 20.000 koron. Minister skarbu może zarządzić odpowiednie zmniejszenie największego wymiaru opłaty za notowanie.

§. 3.

Kwotę roczną opłaty za notowanie wyznaczać ma zwierzchność giełdowa każdemu, do jej uiszczania

obowiązkanemu, w ustanowionych granicach największego wymiaru tej opłaty (§. 2). Z obowiązującymi do uiszczania opłaty można postępować rozmaicie aż do granic co pewien czas przez zwierzchność giełdową z góry ogłoszonych, tylko ze względem na spodziewany stopień żywości obrotu dotyczących papierów wartościowych iub ze względem na to, że emisja ma na celu wyłącznie użyteczność publiczną, o ile wyjątkowo w tym ostatnim przypadku nie jest ona całkiem uwolniona od opłaty (§. 1).

§. 4.

Opłatę za notowanie, przypadającą za rok kalendarzowy, w ciągu którego dla emisji podlegającej opłacie, istnieje choćby tylko przemijająca rubryka notowania w urzędowym wykazie kursów, uiszcza się jako należność nie dziczną, z góry; od papierów wartościowych, które do wymierzenia opłaty za notowanie obliczane są według średniego rocznego kursu (§. 2, ustęp trzeci i czwarty) opłatę za notowanie uiszcza się za rok kalendarzowy z dołu.

Za podstawę do pierwszego wymierzenia opłaty za notowanie wziąć należy stan, jaki będzie w chwili wejścia ustawy niniejszej w wykonanie, co do tych zaś papierów wartościowych, dla których dopiero później zostanie utworzona rubryka notowania w urzędowym wykazie kursów, stan, jaki będzie w chwili otwarcia tej rubryki; następne wymierzenia uskuteczniane będą podług stanu na początku każdego roku kalendarzowego.

Każdy obowiązany do uiszczania opłaty winien najpóźniej w cztery tygodnie po terminie, oznaczonym w ustępie powyższym jako stanowczy, podać zwierzchności giełdowej szczegóły co do sumy papierów wartościowych opłacie podległych, w tym terminie w obiegu będących. Gdyby tych szczegółów nie dostarczono w czasie właściwym, zwierzchność giełdowa może wymierzyć opłatę na podstawie własnych dochodzeń.

§. 5.

O kwocie opłaty za notowanie, przypadającej za rok kalendarzowy, uwiadomić ma zwierzchność giełdowa obowiązującego do jej uiszczania wezwaniem płatniczem, w którym podać winna podstawę wymiaru.

Przeciw temu wezwaniu płatniczemu, o ileby twierdzono, że obowiązek uiszczania opłaty nie istnieje, lub że nie przestrzegano ustawowych granic wymiaru (§§. 2 i 3), można w przeciągu dni ośmiu podać do Ministerstwa skarbu za pośrednictwem Władzy politycznej krajowej zażalenie, które ma skutek odwołacyjny; zażalenie to wnosi się zawsze do zwierzchności giełdowej, ona zaś przedstawia je Władzy.

§. 6.

Opłatę za notowanie uiszczyć należy zwierzchności giełdowej najpóźniej w ośm dni po terminie, w którym wezwanie płatnicze stanie się prawomocnem (§. 5).

Zaległe opłaty za notowanie można ściągać drogą egzekucyi sądowej lub politycznej na podstawie wykazu zaległości opatrzonego potwierdzeniem wykonalności. Wykonalność potwierdza Ministerstwo skarbu.

Jednakowoż nie jest dopuszczalne ściągnięcie przymusowe od tych do uiszczenia opłaty obowiązanych, którzy ani nie prosili o notowanie swoich papierów wartościowych, ani nie oświadczyli jasno, że się na to zgadzają.

Nadto, co do papierów wartościowych, od których zalega opłata za notowanie, zostawia się Ministerstwu skarbu zarządzenie po wysłuchaniu zwierzchności giełdowej wykreślenia ich z urzędowego wykazu kursów (§. 9 ustawy z dnia 1. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 67).

§. 7.

Dopóki będzie trwało prawo zwierzchności giełdowej w §. 1 ustanowione, kwoty opłat za wstęp na giełdę nie mogą być bez przyzwolenia Ministra skarbu zmniejszone poniżej wymiaru, jaki miały na początku roku, w którym ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie.

§. 8.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 22. grudnia 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

3.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. stycznia 1902,

tyczące się zaprowadzenia na c. k. Komorze głównej w Ołomuńcu urzędowego wyciskania znaczków stęplowych po 2 h i 10 h na listach przewozowych, blankietach do rachunków i wszelkich innych.

Odnosnie do rozporządzenia z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36, tyczącego się urzędowego wyciskania znaczków stęplowych, podaje się niniejszem do wiadomości, że od dnia 16. stycznia 1902 zaprowadzone będzie na c. k. Komorze głównej w Ołomuńcu z urządzeniem w zwykły sposób wyciskanie znaczków stęplowych po 2 h i 10 h na listach przewozowych, tudzież na blankietach do rachunków i wszelkich innych, jakoteż w ogóle na papierze niezapisanym aż do kwoty 50 h stęplami.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1902 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1902 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, placą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 K
" " 1859 " 1868 " . . . 24 "	" " 1889 " 1898 " . . . 60 "
" " 1869 " 1878 " . . . 32 "	
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 K	
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 K
" " 1880 " 1889 " . . . 40 "	
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . 4 K 20 "	Rocznik 1867 za . . . 4 K — h	Rocznik 1885 za . . . 3 K 60 "
" 1850 " . . . 10 " 50 "	" 1868 " . . . 4 " — "	" 1886 " . . . 4 " 60 "
" 1851 " . . . 2 " 60 "	" 1869 " . . . 6 " — "	" 1887 " . . . 5 " — "
" 1852 " . . . 5 " 20 "	" 1870 " . . . 2 " 80 "	" 1888 " . . . 8 " 40 "
" 1853 " . . . 6 " 30 "	" 1871 " . . . 4 " — "	" 1889 " . . . 6 " — "
" 1854 " . . . 8 " 40 "	" 1872 " . . . 6 " 40 "	" 1890 " . . . 5 " 40 "
" 1855 " . . . 4 " 70 "	" 1873 " . . . 6 " 60 "	" 1891 " . . . 6 " — "
" 1856 " . . . 4 " 90 "	" 1874 " . . . 4 " 60 "	" 1892 " . . . 10 " — "
" 1857 " . . . 5 " 70 "	" 1875 " . . . 4 " — "	" 1893 " . . . 6 " — "
" 1858 " . . . 4 " 80 "	" 1876 " . . . 3 " — "	" 1894 " . . . 6 " — "
" 1859 " . . . 4 " — "	" 1877 " . . . 2 " — "	" 1895 " . . . 7 " — "
" 1860 " . . . 3 " 40 "	" 1878 " . . . 4 " 60 "	" 1896 " . . . 7 " — "
" 1861 " . . . 3 " — "	" 1879 " . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . 15 " — "
" 1862 " . . . 2 " 80 "	" 1880 " . . . 4 " 40 "	" 1898 " . . . 6 " — "
" 1863 " . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . 10 " — "
" 1864 " . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . 6 " — "	" 1900 " . . . 7 " — "
" 1865 " . . . 4 " — "	" 1883 " . . . 5 " — "	
" 1866 " . . . 4 " 40 "	" 1884 " . . . 5 " — "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cena sprzedaży rocznika 1901 podana będzie do wiadomości w pierwszych dniach stycznia 1902.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 11. stycznia 1902.

Treść: (№ 4—10.) 4. Ustawa o ulgach co do należności od tych udziałowych zapisów długu i ich kuponów, które wystawiły zakłady, trudniące się interesami kredytowymi. — 5. Ustawa o ulgach co do należności od pożyczek gmin miejskich Celowca, Lwowa, Warnsdorfu i Wiener-Neustadt, tudzież Wydziału drogowego powiatowego morawsko-ostrowskiego. — 6. Ustawa o ulgach co do należności od pożyczek królestwa czeskiego, królewskiego stołecznego miasta Pragi i gmin miejskich Lublany, Morawskiej Ostrawy, Warnsdorfu, Bozenu i Meranu. — 7. Ustawa o ulgach co do należności od pożyczek królestwa czeskiego, królewskich miast stołecznych Pragi i Krakowa, gmin miejskich Lublany, Kladna i Morawskiej Ostrawy, tudzież gminy Witkowice. — 8. Ustawa o uwolnieniu pożyczki, którą miasto Liberec ma zaciągnąć w sumie 4,752.000 K na zasadzie ustawy krajowej z dnia 10. marca 1901, od uiszczania należności stęplowych i bezpośrednich. — 9. Ustawa o ulgach co do należności od pożyczki w sumie 4,000.000 K, którą kraj Kraina ma zaciągnąć celem stałego uposażenia funduszu na roboty publiczne i podniesienie kultury krajowej w Krainie. — 10. Ustawa o ulgach co do należności od gminy Oberndorfu dotkniętej powodzią.

4.

Ustawa z dnia 22. grudnia 1901,

o ulgach co do należności od tych udziałowych zapisów długu i ich kuponów, które wystawiły zakłady, trudniące się interesami kredytowymi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Zakładom, trudniącym się interesami kredytowymi a utworzonym stosownie do istniejących ustaw i zostającym pod nadzorem Rządu państwa lub samorządnego zarządu krajowego, można na ich szczególną prośbę przyznać uwolnienie od należności, którym podlegają udziałowe zapisy długu przez te zakłady wystawione i kupony do nich dołączone o tyle, o ile te zapisy długu są pokryte natytemi na mocy statutu pretensjami pożyczkowemi do państwa, krajów, powiatów, gmin, stowarzyszeń amelioracyjnych i wodnych, wydziałów drogowych i w ogóle do takich konkurencji publicznych, którym służy prawo pobierania na swoje potrzeby rozłożonych udziałów; natomiast zobowiązać je należy

do bezpośredniego uiszczania należności od kwitów na kapitał i odsetki odbierane od dłużników.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 22. grudnia 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

5.

Ustawa z dnia 23. grudnia 1901,

o ulgach co do należności od pożyczek gmin miejskich Celowca, Lwowa, Warnsdorfu i Wiener-Neustadt, tudzież Wydziału drogowego powiatowego morawsko-ostrowskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Przyznaje się uwolnienie od stępli i należności odnośnie do zapisów długu (obligacji), potwierdzeń

odbioru i dokumentów ekstabulacyjnych, jakoteż wpisów:

1. Co do pożyczki w sumie 4,000.000 K, którą gmina miasta Celowca na zasadzie uchwały rady gminnej celowieckiej z dnia 21. marca 1899, przez sejm krajowy księstwa karyntyjskiego zatwierdzonej, ma zaciągnąć w karyntyjskiej kasie oszczędności lub w innym zakładzie kredytowym tutejszo-krajowym a według okoliczności drogą emisji udziałowych zapisów długu;

2. co do pożyczki w sumie 6,500.000 K, którą gmina miasta Lwowa na zasadzie ustawy z dnia 11. lipca 1900, Dz. u. kr. dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem krakowskiem Nr. 68, ma zaciągnąć drogą emisji zapisów długu (gminnych zapisów długu) najwięcej 4½ od sta niosących — aż do sumy 5,993.000 K;

3. co do pożyczki w sumie 1,052.630 K, którą gmina miasta Warnsdorfu na zasadzie uchwały rady gminnej warnsdorfskiej z dnia 9. lutego 1900, przez reprezentację powiatową warnsdorfską zatwierdzonej, ma zaciągnąć w jednym z ojczystych zakładów kredytowych — aż do sumy 921.000 K;

4. co do pożyczki w sumie 3,000.000 K, którą gmina miasta Wiener-Neustadt ma zaciągnąć w dolno-austriackim krajowym Zakładzie hipotecznym lub w innym zakładzie kredytowym tutejszo-krajowym — aż do sumy 1,900.000 K i

5. co do pożyczki w sumie 430.000 K, którą Wydział drogowy powiatowy morawsko-ostrowski, na zasadzie uchwały z dnia 30. maja 1899, przez sejm krajowy morawski zatwierdzone, ma zaciągnąć w Banku kulturowym krajowym margrabstwa morawskiego.

§. 2.

Udziałowe zapisy długu dolno-austriackiego Zakładu hipoteczno-krajowego a względnie Banku kulturowego krajowego margrabstwa morawskiego lub innego tutejszo-krajowego zakładu kredytowego uprawnionego do emitowania zapisów długu, w sumie imiennej 1,900.000 K, 430.000 K i 921.000 K, emitowane na zasadzie oznaczonych w §. 1, ll. 3, 4 i 5 pożyczek gmin miejskich warnsdorfskiej i wiener-neustadzkiej, tudzież wydziału powiatowego drogowego morawsko-ostrowskiego, jakoteż kupony od tych udziałowych zapisów długu uwalnia się od stępli i należności.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23. grudnia 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

6.

Ustawa z dnia 23. grudnia 1901,

o ulgach co do należytości od pożyczek królestwa czeskiego, królewskiego stołecznego miasta Pragi i gmin miejskich Lublany, Morawskiej Ostrawy, Warnsdorfu, Bozenu i Meranu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Przyznaje się uwolnienie od stępli i należytości odnośnie do wygotowanych a względnie wygotować się mających zapisów długu, potwierdzeń odbioru i dokumentów ekstabulacyjnych, jakoteż wpisów wyjednać się mających:

1. co do pożyczki krajowej w sumie 6,00.000 zł. zaciągniętej na zasadzie uchwał sejmu krajowego królestwa czeskiego z dnia 10. marca 1897 zatwierdzonych Najwyższem postanowieniem z dnia 9. lipca 1897;

2. co do pożyczki krajowej w sumie 4,000.000 zł. zaciągniętej na zasadzie uchwały sejmu krajowego królestwa czeskiego z dnia 2. marca 1898, zatwierdzonej Najwyższem postanowieniem z dnia 20. czerwca 1898;

3. co do pożyczki w sumie 1,500.000 zł., którą królewskie stołeczne miasto Praga zaciągnęło na zasadzie pozwolenia udzielonego rozporządzeniem Wydziału krajowego królestwa czeskiego z dnia 31. sierpnia 1897, l. 53.540 — aż do sumy 940.800 zł.;

4. co do pożyczki w sumie 900.000 zł., którą gmina miasta Lublany ma zaciągnąć na zasadzie pozwoleń udzielonych uchwałami sejmu krajowego kraińskiego z dnia 14. lutego 1895 i z dnia 6. marca 1897 a zatwierdzonych Najwyższemi postanowieniami z dnia 7. maja 1896 i z dnia 10. kwietnia 1897;

5. co do pożyczki w sumie 400.000 zł., którą gmina miasta Morawskiej Ostrawy ma zaciągnąć na zasadzie pozwolenia udzielonego rozporządzeniem morawskiego Wydziału krajowego z dnia 30. stycznia 1897, l. 59247 — aż do sumy 363.074 zł. i

6. co do pożyczki w sumie 1,095.600 zł., którą gmina miasta Warnsdorfu ma zaciągnąć na mocy zezwolenia reprezentacji powiatowej warnsdorfskiej z dnia 5. i 24. sierpnia a względnie z dnia 15. września 1896 — aż do sumy 901.300 zł.

§. 2.

Kwity tymczasowe, udziałowe zapisy długu i kupony pożyczki w sumie 3,000.000 marek waluty

niemieckiej, którą gminy miast Bozenu i Meranu mają zaciągnąć na zasadzie upoważnienia nadanego Najwyższem postanowieniem z dnia 18. kwietnia 1897, jakoteż wygotowane lub wygotować się mające z tego powodu ustanowienia zastawu; deklaracje ekstabilacyjne i odnośne wpisy hipoteczne uwolnione są od uiszczenia należności stęplowych i bezpośrednich.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23. grudnia 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

7.

Ustawa z dnia 23. grudnia 1901,

o ulgach co do należności od pożyczek królestwa czeskiego, królewskich miast stołecznych Pragi i Krakowa, gmin miejskich Lublany, Kladna i Morawskiej Ostrawy, tudzież gminy Witkowice.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Przyznaje się uwolnienie od stępli i należności odnośnie do zapisów długu, potwierdzeń odbioru i dokumentów ekstabilacyjnych, jakoteż wpisów:

1. co do pożyczki krajowej w sumie 6,000.000 *K* zaciągniętej na zasadzie uchwał sejmu krajowego królestwa czeskiego z dnia 18. maja 1899 zatwierdzonych Najwyższem postanowieniem z dnia 8. sierpnia 1899;

2. co do pożyczki w sumie 4,000.000 *K*, którą królewskie miasto stołeczne Praga ma zaciągnąć na zasadzie pozwolenia udzielonego rozporządzeniem Wydziału krajowego królestwa czeskiego z dnia 17. listopada 1899, l. 79530 — aż do sumy 3,709.200 *K*;

3. co do pożyczki w sumie 3,600.000 *K*, którą królewskie miasto stołeczne Kraków ma zaciągnąć na zasadzie pozwolenia udzielonego rozporządzeniem galicyjskiego Wydziału krajowego z dnia 31. stycznia 1900, l. 7874 w Banku krajowym królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem

krakowskiem lub w innym zakładzie kredytowym do emitowania zap. sów długu uprawnionym;

4. co do pożyczki w sumie 1,600.000 *K*, którą gmina miasta Lublany ma zaciągnąć na zasadzie pozwolenia udzielonego uchwałą sejmu krajowego krańńskiego z dnia 5. maja 1899 a zatwierdzonego Najwyższem postanowieniem z dnia 20. października 1899;

5. co do pożyczki w sumie 400.000 *K* zaciągniętej przez gminę miasta Kladna za zezwoleniem reprezentacyi powiatowej kladneńskiej z dnia 17. października 1898;

6. co do pożyczki w sumie 1,500.000 *K*, którą gmina miasta Morawskiej Ostrawy ma zaciągnąć na zasadzie pozwolenia udzielonego rozporządzeniem Wydziału krajowego morawskiego z dnia 17. marca 1899, l. 16303 — aż do sumy 1,284.000 *K* i

7. co do pożyczki w sumie 1,000.000 *K* zaciągniętej przez gminę Witkowice na zasadzie pozwolenia udzielonego rozporządzeniem morawskiego Wydziału krajowego z dnia 8. maja 1897, l. 26479.

§. 2.

Potwierdzenia odbioru, które królewskie stołeczne miasto Praga wystawia na kwoty, wydawane gminie tego miasta na rachunek kredytu, udzielonego jej tymczasowo przez Bank krajowy królestwa czeskiego aż do sumy 4,000.000 *K* a zastępującego miejsce pożyczki w §. 1 pod 2 wzmiankowanej, są uwolnione od stępli i należności aż do sumy ogólnej 3,709.200 *K*.

§. 3.

Udziałowe zapisy długu (obligacje gminne), które Bank krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem krakowskiem, a względnie inny zakład kredytowy uprawniony do emitowania zapisów długu, emitować będzie w sumie imiennej 3,600.000 *K* na zasadzie pożyczki udzielonej miastu Krakowu stosownie do §. 1 pod 3 na pokrycie kosztów łączących się z wybudowaniem wodociągu miejskiego, jakoteż kupony od tych zapisów długu są uwolnione od stępli i należności.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23. grudnia 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

8.**Ustawa z dnia 23. grudnia 1901,**

o uwolnieniu pożyczki, którą miasto Liberec ma zaciągnąć w sumie 4,752.000 K na zasadzie ustawy krajowej z dnia 10. marca 1901, Dz. u. kr. Nr. 16, od uiszczania należności stęplowych i bezpośrednich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Zapis długu, tyżący się pożyczki, którą miasto Liberec stosownie do ustawy krajowej dla Czech z dnia 10. marca 1901, Dz. u. kr. Nr. 16 ma zaciągnąć w sumie 4,752.000 K na pokrycie kosztów budowli miejskich, regulacji rzek i rozszerzenia ulic, tudzież zahipotekowanie, gdyby było potrzebne i wystawiane z tego powodu potwierdzenia odbioru, jakoteż odnośne dokumenty ekstabulacyjne są uwolnione od należności stęplowych i bezpośrednich.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23. grudnia 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

9.**Ustawa z dnia 23. grudnia 1901,**

o ulgach co do należności od pożyczki w sumie 4,000.000 K, którą kraj Kraina ma zaciągnąć celem stałego uposażenia funduszu na roboty publiczne i podniesienie kultury krajowej w Krainie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Co do pożyczki, którą Wydział krajowy księstwa krańskiego sam lub za pośrednictwem pewnego zakładu kredytowego ma zaciągnąć w sumie 4.000.000 K na zasadzie §. 3 ustawy z dnia 4. września 1900, Dz. u. kr. dla Krainy Nr. 20, o

utworzeniu funduszu na roboty publiczne i na podniesienie kultury krajowej w Krainie, przyznaje się uwolnienie od stępli i należności odnośnie do kwitów tymczasowych zapisów długu i kuponów, jakoteż wszelkich innych dokumentów, ustanowień zastawu, deklaracji ekstabulacyjnych i wpisów hipotecznych.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23. grudnia 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

10.**Ustawa z dnia 23. grudnia 1901,**

o ulgach co do należności od gminy Oberndorfu dotkniętej powodzią.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Wszelkie podania, dokumenty, przeniesienia własności i wszelkie inne czynności prawne, wpisy hipoteczne i wygotowania urzędowe z powodu częściowej zmiany położenia gminy Oberndorf w księstwie salzburskiem, w latach 1896, 1897 i 1899 powodzią dotkniętej i hipotecznego przenoszenia praw rzeczowych, istniejących na dotyczących nieruchomościach, na grunta przeznaczone do ich zastąpienia, są uwolnione od stępli i należności bezpośrednich.

Postanowienia powyższe nie stosują się do rozpraw toczących się w postępowaniu sądowym w sprawach spornych.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23. grudnia 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 23. stycznia 1902.

Treść: (№ 11—17.) 11. Obwieszczenie o zmianach w wykazie komór. — 12. Obwieszczenie o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania typu L elektromierzy. — 13. Ustawa, dotycząca się częściowej zmiany i uzupełnienia ustawy z dnia 13. kwietnia 1896, o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla domów, które na obszarze gminy miasta Berna w celach publicznych uzdrowotnienia i komunikacji będą przebudowane. — 14. Ustawa o przedłużeniu mocy obowiązującej postanowień zawartych w §. 6 ustawy z dnia 27. maja 1376, dotyczących się uwalniania od stępli i należności z powodu dzielenia się w Dalmacji gruntami gminnymi pod uprawę zdatnymi. — 15. Rozporządzenie, dotyczące się podwyższenia wynagrodzenia, jakie przyznawane być ma asesoram Sądni przemysłowego w Teplicach i ich zastępcom. — 16. Rozporządzenie, dotyczące się należności funkcjonaryuszów dozoru więźniów przy sądach i w zakładach karnych dla mężczyzn z powodu czynności zamiejscowych i przenosin. — 17. Obwieszczenie o prowizorycznem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania typu LIII elektromierzy.

11.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. stycznia 1902,

o zmianach w wykazie komór.

W nowym wykazie komór i przykomorków ustanowionych na obszarze cłowym austriacko-węgierskim, który wydany został rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 22. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 14 z r. 1901, czyni się następujące zmiany:

Strona 34, l. 10: Komora pomocnicza I. klasy w Niepołomicach z delegacją w Sierosławicach podlega teraz Dyrekcji skarbowej powiatowej w Krakowie.

Strona 34, l. 18: Oddział straży skarbowej w Jarosławiu nie sprawuje już czynności delegacji Komory głównej i Urzędu podatkowego w Przemyśle. Odnośny dopisek trzeba więc przekreślić.

Strona 34, l. 22: Przykomorek w Czerkowatycach wymieniony obok Komory pomocniczej II. klasy w Stojanowie został zwinęty, przeto ustęp odnośny należy przekreślić.

Böhm r. w.

12.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 7. stycznia 1902,

o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania typu L elektromierzy.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, i w wykonaniu przepisów o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności (rozdział V, punkt 22), ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176, Dyrektor c. k. Komisji głównej miar i wag pozwoilił przyjmować stanowczo do urzędowego uwierzytelniania typ L elektromierzy, który dotychczas aprobowany był tylko prowizorycznie (porównaj obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 4. października 1901, Dz. u. p. Nr. 156).

Opis szczegółowy rzeczonoego typu ogłoszony będzie później.

Typ elektromierzy	Aprobowane		Oznaczenie	Rodzaj prądu	System przewodowy	Znamiona	Zamknięcie urządzone plombami; ilość plomb
	stanowczo	próbowo					
L	1		Elektromierz Thomsona	Prąd stały	Dwuprzewodowy	Jak typ VIII, tylko z innymi oporami w odgałęzieniu, inną tarczą hamulcową i z kolektorem dostępnym dla dostarczyciela prądu. Przedstawiony przez Spółkę akcyjną „Danubiję“ w Wiedniu, wyrabiającą przyrządy do wytwarzania gazu, oświetlania i pomiaru.	2

Call r. w.

13.**Ustawa z dnia 10. stycznia 1902,**

tycząca się częściowej zmiany i uzupełnienia ustawy z dnia 13. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 61, o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla domów, które na obszarze gminy miasta Berna w celach publicznych uzdrowotnienia i komunikacji będą przebudowane.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Termin, ustanowiony w §. 2 ustawy z dnia 13. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 61, w ciągu którego budowle przebudowane, uzyskujące przedłużone uwolnienie od podatku czynszowego, powinny być do użytku przysposobione, przedłuża się na dalsze lat 10 dla budynków wymienionych w wykazie do rzezonej ustawy dołączonym pod l. 7 i 17 przy placu Dominikańskim Nr. or. 2 (Nr. kons. 197) i przy ulicy Jezuickiej Nr. or. 2 (Nr. kons. 18).

Artykuł II.

Postanowienia ustawy z dnia 13. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 61, łącznie z przedłużeniem terminu zawartym w artykule I, zastosowane być mają także do budynku znajdującego się w Bernie przy ulicy Ujeżdżalni Nr. or. 4 (Nr. kons. 417/579) [tak zwana ujeżdżalnia krajowa].

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Menu Ministrowi skarbu.

Mürzsteg, dnia 10. stycznia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

14.**Ustawa z dnia 10. stycznia 1902,**

o przedłużeniu mocy obowiązującej postanowień zawartych w §. 6 ustawy z dnia 27. maja 1876, Dz. u. p. Nr. 115, tyjących się uwalniania od stępli i należności z powodu dzielenia się w Dalmacyi gruntami gminnymi pod uprawę zdatnymi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Moc obowiązującą postanowień zawartych w §. 6 ustawy z dnia 27. maja 1876, Dz. u. p. Nr. 115 a tyjących się uwalniania od stępli i należności z powodu dzielenia się w Dalmacyi gruntami gminnymi pod uprawę zdatnymi, która ustawą z dnia 12. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 52, została im na nowo nadana na czas aż do 31. grudnia 1901, przedłuża się na następne dziesięciolecie, licząc od dnia 1. stycznia 1902.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Mürzsteg, dnia 10. stycznia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

15.**Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. stycznia 1902,**

tyczące się podwyższenia wynagrodzenia, jakie przyznawane być ma asesorum Sądu przemysłowego w Teplicach i ich zastępcom.

Kwotę wynagrodzenia za ubytek w zarobku, jaka na zasadzie §. 6go rozporządzenia ministryalnego z dnia 1. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 113, przyznana została asesorum Sądu przemysłowego w Teplicach, wybranym z ciała wyborczego robotników, tudzież zastępcom tych asesorów z tegoż ciała wybranym, podwyższa się na zasadzie §. 13go ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218 z dwóch koron za pół dnia na trzy korony a z czterech koron za cały dzień na sześć koron, kwot zaś tych na jeszcze mniejsze części dzielić się nie będzie.

Koerber r. w.
Spens r. w.

Böhm r. w.
Call r. w.

16.**Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem skarbu z dnia 15. stycznia 1902,**

tyczące się należyłości funkcyjaryuszów dozoru więźniów przy sądach i w zakładach karnych dla mężczyzn z powodu czynności zamiejscowych i przenosin.

§. 1.

Funkcyjaryusze dozoru więźniów, gdy są wysyłani w sprawach służbowych nie wynikających bezpośrednio z szczególnych obowiązków służbowych w służbie przy więźniach, strażniczej i dozorczej, tudzież, gdy odbywają podróż z powodu czasowego przeznaczania do innego miejsca i z powodu przesiedlenia zarządzanego z urzędu a bez podwyższenia pensyi, mają być uważani za równych woźnym sądowym i mają przeto prawo do należyłości ustanowionych w rozporządzeniu Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem skarbu z dnia 20. września 1900, Dz. u. p. Nr. 165, pod warunkami tamże przepisanyymi.

Gdy wysyłani są w sprawach łączących się bezpośrednio ze służbą strażniczą i dozorczą, tudzież z właściwą służbą w więzieniach i zakładach karnych, stosują się do nich postanowienia powyższego rozporządzenia z następującymi zmianami.

§. 2.

Za kursa, jakich wymaga jednostajny bieg służby, jako to na kupno żywności, w celu odebrania i przyniesienia materiałów do pracy, wyrobów pracy, posyłek pocztowych itp., tudzież za towarzyszenie więźniom do codziennych miejsc pracy poza obrębem zakładu a względnie więzienia lub z zakładu karnego do najbliższego sądu, do Władzy policyjnej, stacyi szupańniczej itd. nie należy się w ogóle, bez względu na odległość, ani drożne, ani dzienne.

Tylko w takim razie, jeżeli według zachodzących stosunków należy użyć jakiegos przyboru do przewozu zbiorowego i jeżeli go rzeczywiście użyto, zwraca się koszta jazdy tym przybozem.

W razie eskortowania więźniów do innych sądów lub zakładów karnych, do szpitali, tudzież w razie prowadzenia oddziałów więźniów w odleglejsze okolice celem wykonania tam jakiejś pracy, eskortujący funkcyjaryusze dozoru, jakoteż wysłani na ogłęd lub gdy sami wracają, mają prawo tylko do zwrotu kosztów jazdy tymi przyborami przewozowymi, których w takich przypadkach wolno używać dla przewiezienia więźniów, tudzież do dziennego za czas podróży, pod warunkami przepisanyymi w rozporządzeniu z dnia 20. września 1900, Dz. u. p. Nr. 165.

§. 3.

Jeżeli oddziałów więźniów zatrudnionych poza zakładem karnym nie można odprowadzać na obiad do zakładu (więzienia), przyznaje się dozoruującym je funkcyjaryuszom, bez względu na rangę, jako wynagrodzenie za żywienie się poza domem, zamiast dziennego ustanowionego w rozporządzeniu z dnia 20. września 1900, Dz. u. p. Nr. 165, wyższe po jednej koronie za dzień.

Gdy zaś takie oddziały muszą nocować poza obrębem zakładu i w ogóle, gdy się je umieszcza na czas dłuższy poza obrębem siedziby zakładu karnego (więzienia sądowego), w takim razie odkomenderowanym funkcyjaryuszom dozoru należy się za dni pobytu zamiejscowego, z wyłączeniem dni podróży (§. 2), kwatera skarbowa, i nadto większe żywyne, a mianowicie starszemu dozorczy po dwie korony, dozorczy po jednej koronie 50 halerzy za dzień.

Zezwolenie na dalsze podwyższenie kwoty wyżywnego aż do najwyższej kwoty po dwie korony 50 halerzy dla starszego dozorczy a po dwie korony dla dozorczy, lub zezwolenie na dostarczanie całego lub częściowego żywywnienia w naturze takim funkcyjaryuszom dozoru odkomenderowanym na czas dłuższy do zamiejscowych prac więźniów, zastrzeżone jest Ministerstwu sprawiedliwości.

Böhm r. w.

Spens r. w.

17.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 17. stycznia 1902,

o prowizorycznem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania typu LIII elektromierzy.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872 i w wykonaniu prze-

pisów o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do pomiaru zużytej elektryczności (rozdział V, punkt 21), ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176, Dyrektor c. k. Komisji głównej miar i wag pozwolił przyjmować prowizorycznie do urzędowego uwierzytelniania typ LIII elektromierzy.

Opis szczegółowy rzeczonoego typu ogłoszony będzie później.

Typ elektromierzy	Aprobowane		Oznaczenie	Rodzaj prądu	System przewodowy	Znamiona	Zamknięcia urzędowe plombami; ilość plomb
	stanowczo	prowizorycznie					
LIII	.	1	Elektromierz Union, Ferrarisa	Prąd wirowy	Trojprzewodowy	Kombinacja dwóch elektromierzy typu XLVI. z wspólną osią rotacyjną. Przedstawiony przez Austriacką Spółkę elektryczną Union w Wiedniu.	2

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 30. stycznia 1902.

Treść: (№ 18—22.) 18. Ustawa o sprzedaży kilku nieruchomości wojskowych w Czerniowcach. — 19. Ustawa o sprzedaży gruntów zachodniej i północno-zachodniej reduty, tudzież kilku gruntów okopowych w Krakowie. — 20. Ustawa o sprzedaży kilku nieruchomości wojskowych w Bernie. — 21. Ustawa o wykonaniu spisu przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych. — 22. Obwieszczenie o zmianie w rozporządzeniu z dnia 11. grudnia 1892, tyczącem się używania listów przewozowych kolejowych z wydrukowanym znaczkiem stęplowym.

18.

Ustawa z dnia 15. stycznia 1902,

o sprzedaży kilku nieruchomości wojskowych
w Czerniowcach.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu, żeby sprzedał realności skarbowe w Czerniowcach poniżej wymienione, których Zarząd wojskowy używa i żeby sumę uzyskaną przez sprzedaż oddał Zarządowi wojskowemu na kupienie natomiast czego innego:

1. Zakład potrzeb wojskowych z placem budowlanym wojskowym;
2. magazyn augmentacyjny;
3. koszary strzelców (używane obecnie na magazyn pościeli).

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 15. stycznia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

19.

Ustawa z dnia 15. stycznia 1902,

o sprzedaży gruntów zachodniej i północno-zachodniej reduty, tudzież kilku gruntów okopowych
w Krakowie.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanawiam
co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu, żeby sprzedał grunta zachodniej i północno-zachodniej reduty w Krakowie przez Zarząd wojskowy używane, tudzież dawne okopy polowe Nr. 1, 30, z dawną baterią 2 $\frac{1}{2}$, 11 i 8 $\frac{1}{2}$ w Krakowie i żeby sumę uzyskaną przez sprzedaż oddał Zarządowi wojskowemu na kupienie natomiast czego innego.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 15. stycznia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

20.**Ustawa z dnia 15. stycznia 1902,****o sprzedaży kilku nieruchomości wojskowych
w Bernie.**

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu, żeby sprzedał nieruchomości własnością państwa będące, poniżej wymienione, których Zarząd wojskowy używa i żeby sumę uzyskaną przez sprzedaż oddał Zarządowi wojskowemu na kupienie natomiast czego innego:

1. Koszary jezuickie, zapisane w księdze gruntowej miasta Berna, w. h. l. 18,
2. koszary zakonnicze, zapisane w księdze gruntowej miasta Berna, w. h. l. 182.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 15. stycznia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

21.**Ustawa z dnia 18. stycznia 1902,****o wykonaniu spisu przedsiębiorstw przemysłowych
i rolniczych.**

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§. 1.

W roku 1902 wykonany będzie w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych spis przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych.

§. 2.

Spis ten obejmować ma stan przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych w pewnym ustanowio-

nym dniu roku 1902 (dniu spisowym); dzień ten ustanowiony będzie drogą rozporządzenia.

§. 3.

Spis wykonają komisarze spisowi i rewizorowie przez Rząd ustanowieni i płatni, z udziałem Izb handlowo-przemysłowych w przygotowaniu i kierowaniu.

Do pomocy w przygotowaniu i wykonaniu spisu można powołać także Rady ziemiańskie krajowe i Towarzystwa rolnicze, jakoteż gminy (obszary dworskie).

§. 4.

Na podstawie szczegółów zeznanych do spisu przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych nikt nie może być ścigany o wykroczenie przeciwko przepisom przemysłowym lub podatkowym. Szczegółów tych nie wolno w ogóle używać do celów zarządu skarbowego.

§. 5.

Do wykonania spisu nie wolno zadawać pytań dotyczących się stosunków majątkowych i przychodowych.

Formularze potrzebne do wykonania spisu przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych ustanowione będą drogą rozporządzenia z uwzględnieniem powyższego przepisu.

§. 6.

Kto się uchyla od spisu albo odmawia udzielenia wyjaśnień na mocy ustawy niniejszej żądanych albo świadomie udziela ich niezgodnie z prawdą, karany będzie przez Władzę polityczną grzywnami aż do 50 K, w razie niemożności ściągnięcia, aresztem aż do pięciu dni.

§. 7.

Komisarze spisowi i rewizorowie, którym poruczone jest wykonanie spisu przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych, mają ślubować sumienne dopełnienie obowiązków na nich ciężących.

Grubsze uchybienia obowiązkowi ze strony tych funkcyjaryuszów, mianowicie przekroczenia upoważnień przy wykonywaniu spisu karać będzie Władza polityczna grzywnami aż do 200 K lub aresztem aż do ośmiu dni.

§. 8.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi handlu, Mojemu Ministrowi rolnictwa i Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych,

mającym działać w porozumieniu z innymi interesowanymi Ministrami.

Wiedeń, dnia 18. stycznia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Call r. w.

Giovanelli r. w.

22.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych i Ministerstwa skarbu z dnia 20. stycznia 1902,

o zmianie w rozporządzeniu z dnia 11. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 213, tyczącem się używania listów przewozowych kolejowych z wydrukowanym znaczkiem stęplowym.

Ponieważ obowiązującą od dnia 10. października 1901 umową dodatkową z dnia 16. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 142 z r. 1901 do umowy międzynarodowej z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892 o obrocie towarów na kolejach żelaznych, zaprowadzony został nowy wzór międzynarodowego listu przewozowego kolejowego, przeto w rozporządzeniu z dnia 11. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 213, tyczącem się używania listów przewozowych kolejowych z wydrukowanym znaczkiem stęplowym, czyni się następującą zmianę:

W §. 2, ustęp pierwszy, punkt b) na miejsce postanowienia, tyczącego się międzynarodowych

listów przewozowych a opiewającego: „podług wzoru podanego w załączce 2 teje umowy, do posyłek zwyczajnych na białym, do pośpiesznych na ciemno-różowym papierze“ wpisuje się następujące postanowienie: „podług wzoru podanego w załączce 2 umowy dodatkowej z dnia 16. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 142 z r. 1901 do umowy międzynarodowej z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, do posyłek zwyczajnych na białym, do posyłek pośpiesznych również na białym papierze, który jednak po jednej i po drugiej stronie u górnego i u dolnego brzegu opatrzone będzie czerwonym paskiem“.

Jako ostateczny i niezmienny termin do używania jeszcze wzoru międzynarodowego listu przewozowego, zaprowadzonego umową z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tyczącą się obrotu towarów na kolejach żelaznych, ustanawia się stosownie do artykułu 2, punkt VIII powyższej umowy dodatkowej dzień 9. października 1902.

Wittek r. w.

Böhm r. w.

Uwaga. Ze względu na zaprowadzenie nowych listów przewozowych kolejowych w myśl umowy dodatkowej z dnia 16. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 142 z r. 1901 do umowy międzynarodowej z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, uchyla się Taryfę A cen listów przewozowych stęplowanych do obrotu kolejowego międzynarodowego, dołączoną do rozporządzenia z dnia 20. sierpnia 1894, Dz. u. p. Nr. 188 a obwieszczeniem z dnia 29. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 72, uznaną za obowiązującą nadal i wydaje się na jej miejsce załączkę poniżej zamieszczoną.

Dla dawnych listów przewozowych międzynarodowych, dopóki jeszcze wolno będzie ich używać, jakoteż dla listów przewozowych do obrotu wewnętrznego, dotychczasowa taryfa zatrzymuje moc swoją.

Taryfa A

cen listów przewozowych stęplowanych do obrotu międzynarodowego
na kolejach żelaznych.

Liczba bie- żąca	Sztuk	R o d z a j	Cena		U w a g a
			K	h	
I	1	List przewozowy do przesyłki zwyczajnej lub pośpiesznej bez firmy	—	02	
	1000	Listów przewozowych do przesyłek zwyczajnych lub pośpiesznych bez firmy	18	—	
II	1000	a) Listów przewozowych do przesyłek zwyczajnych lub pośpiesznych z firmą i adresem przesyłającego, tudzież prostym znakiem pak	24	—	Proste znaki pak, np. AE. BD. STE. itd.
		b) dto. z dodatkami według dołączonego wykazu	26	—	
III	1000	a) Listów przewozowych do przesyłek zwyczajnych lub pośpiesznych z firmą, adresem, dowolnym znakiem pak	26	—	Dowolne znaki pak, np.
		b) dto. z dodatkami jak pod I. bież. II b)	28	—	
IV		Za adresy lub jakiegokolwiek inne dozwolone (proste) dodatki na odwrotnej stronie listów przewozowych liczy się od 1000 sztuk	1	—	
V		Zamawiającym mniej niż 1000 sztuk listów przewozowych jednego rodzaju z firmą dolicza się za wydrukowanie tejsze 4 K; i tak naprzykład kosztują 500 listów przewozowych Nr. II a) 16 K — h Nr. II b) 17 " — " 500 listów przewozowych Nr. III a) 17 " — " Nr. III b) 18 " — " Zamówień na mniej niż 500 sztuk jednego rodzaju z firmą nie przyjmuje się.			
		Należytość stęplową w kwocie 4h lub 20h od listu przewozowego z duplikatem opłaca się oddzielnie.			

Po cenach powyższych dostarcza się listów przewozowych z tekstem w jednym lub w dwóch językach.

Zamówienia na listy przewozowe z firmą nadsyłać należy za pośrednictwem magazynów sprzedaży lub wprost do Dyrekcyi c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu franko, z dołączeniem na wzór egzemplarza listu przewozowego opatrzonego żądaniami dodatkami, tudzież kwoty przypadającej na żadaną ilość.

Listów przewozowych bez firmy c. k. Drukarnia nadworna i rządowa **nie** dostarcza, lecz można ich dostać w najbliższym magazynie stępli, urzędzie podatkowym lub pocztowym.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 1. lutego 1902.

Treść: *M* 23. Rozporządzenie, którem termin ustanowiony w rozporządzeniu z dnia 9. lutego 1901, do ściągnięcia monet zdawkowych srebrnych na 20, 10 i 5 c. w. a. w połowie wartości imiennej przedłuża się aż do dalszego zarządzenia.

23.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. stycznia 1902,**

którem termin ustanowiony^s w rozporządzeniu z dnia 9. lutego 1901, Dz. u. p. Nr. 11, do ściągnięcia monet zdawkowych srebrnych na 20, 10

i 5 c. w. a. w połowie wartości imiennej przedłuża się aż do dalszego zarządzenia.

Termin ustanowiony rozporządzeniem z dnia 9. lutego 1901, Dz. u. p. Nr. 11, do ściągnięcia monet zdawkowych srebrnych na 20, 10 i 5 c. w. a. w połowie wartości imiennej przedłuża się aż do dalszego zarządzenia.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1902 w języku **niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.**

Prenumerata na cały **rocznik 1902** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu **całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płać:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . .	50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . .	40 K
" " 1859 " 1868 " . . .	24 "	" " 1889 " 1898 " . . .	60 "
" " 1869 " 1878 " . . .	32 "		
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 K			
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "			

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . .	32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . .	60 K
" " 1880 " 1889 " . . .	40 "		
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K.			

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 "	Rocznik	1867 za . . .	4 K — h	Rocznik	1885 za . . .	3 K 60 h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1868 " . . .	4 " — "	"	1886 " . . .	4 " 60 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1869 " . . .	6 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1888 " . . .	8 " 40 "
"	1853 " . . .	6 " 50 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1889 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1884 " . . .	5 " — "			

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy **najpóźniej w przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1902.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 1. lutego 1902.

Treść: (M^o 24 i 25.) 24. Ustawa o płacach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w grecko-wschodnim Zakładzie naukowym teologicznym w Zadarze. — 25. Ustawa, którą zmieniają się postanowienia §§. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 1. maja 1889, o płacach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w rzymsko-katolickich i grecko-katolickich teologicznych zakładach naukowych dycezalnych i w teologicznych zakładach naukowych głównych w Gorycy i Zadarze.

24.

Ustawa z dnia 26. stycznia 1902,

o płacach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w grecko-wschodnim Zakładzie naukowym teologicznym w Zadarze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Dla profesorów systemizowanych w grecko-wschodnim Zakładzie naukowym teologicznym w Zadarze ustanawia się pensję roczną w kwocie 2800 K.

Nadto każdemu profesorowi tego Zakładu naukowego należy się dodatek służbowy, którego wymiar ustanawiany będzie drogą rozporządzenia.

Lecz jeżeli profesor używa mieszkania zakładowego, wypłacać mu należy tylko połowę tego dodatku służbowego.

§. 2.

Każdy profesor ma prawo do podwyższenia pensji co lat pięć, które wysłużył, czy to zanim ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać, czy też później, w przymocie profesora rzeczonoego Zakładu naukowego teologicznego lub w szkole średniej rządowej, aż do roku 25. włącznie tej służby.

Podwyższenie to wynosi po upływie pierwszego i drugiego pięciolecia po 400 K, po upływie każdego z trzech następnych pięcioleci po 600 K rocznie.

§. 3.

Każdy profesor występujący z urzędu nie w skutek zrzeczenia się służby ani też w skutek odebrania mandatu do urzędu nauczycielskiego a niezdalny do służby pasterskiej lub do innego urzędu kościelnego, opatrzony być ma emeryturą odpowiednio długości okresu policzalnego jego służby a w tym względzie postąpić z nim należy według przepisów istniejących dla profesorów szkół średnich rządowych, jeżeli służył w szkole średniej rządowej, z wliczeniem czasu tam wysłużonego.

Z tymi profesorami, którzy nie wysłużyli jeszcze dziesięciu lat policzalnych a nie są zdolni do żadnej innej funkcji kościelnej, postępować się będzie pod względem emerytury tak samo, jak z samodzielnymi pasterzami duchownymi w Zadarze, w myśl postanowień ustawowych, jakie w danym czasie będą obowiązywały.

Lata, przed objęciem systemizowanej posady nauczycielskiej w Zakładzie naukowym w §. 1ym wzmiankowanym, wysłużone na urzędzie pasterskim lub innym duchownym, liczy się do wymiarzenia emerytury systemizowanemu profesorowi tego zakładu naukowego w taki sposób, że cztery lata wysłużone na poprzednim stanowisku przyjmuje się za trzy lata służby w urzędzie nauczycielskim.

Gdy profesor tego Zakładu naukowego przechodzi na urząd pasterski, traci wprawdzie wszelkie prawo do emerytury w przepisach powyższych określone, jednakże przy wymierzaniu dla niego emerytury według przepisów istniejących dla pasterzy duchownych samodzielnych, każde trzy lata wysłużone na urzędzie nauczycielskim, liczy się mu za cztery lata służby pasterskiej.

Gdy profesor będący na emeryturze, uzyska urząd kościelny uposażony, ustaje prawo jego do emerytury.

§. 4.

Należytości za zastępstwa w tym zakładzie naukowym teologicznym ustanowione będą drogą rozporządzenia.

§. 5.

Wydatki z ustawy niniejszej wynikające ciężą na skarbie państwa.

§. 6.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

§. 7.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 26. stycznia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

25.

Ustawa z dnia 26. stycznia 1902,

którą zmieniają się postanowienia §§. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 1. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 68, o płacach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w rzymsko-katolickich i grecko-katolickich teologicznych zakładach naukowych dycecezalnych i w teologicznych zakładach naukowych głównych w Gorycyi i Zadarze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Uchylają się postanowienia §§. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 1. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 68, o płacach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w rzymsko-katolickich i grecko-katolickich teologicznych zakładach naukowych dycecezalnych i w teologicznych zakładach naukowych głównych w Gorycyi i Zadarze, i postanowienia te opiewać mają na przyszłość jak następuje:

§. 1.

Dla profesorów na posadach systemizowanych za zezwoleniem Rządu w rzymsko-katolickich i grecko-katolickich teologicznych zakładach naukowych dycecezalnych, tudzież w teologicznych zakładach naukowych głównych w Gorycyi i Zadarze, ustanawia się pensję roczną w kwocie 2800 K.

Nadto każdemu profesorowi tych zakładów naukowych należy się dodatek służbowy, którego wymiar ustanawiany będzie drogą rozporządzenia.

Lecz jeżeli profesor używa mieszkania zakładowego, wypłacać mu należy tylko połowę tego dodatku służbowego.

§. 2.

Każdy z profesorów w §. 1 wzmiankowanych, ma prawo do podwyższania pensji co lat pięć, które wysłużył, czy to zanim ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać, czy też później w przymocie profesora rzeczonych zakładów naukowych teologicznych lub w szkole średniej rządowej aż do roku 25. włącznie tej służby.

Podwyższenie to wynosi po upływie pierwszego i drugiego pięciolecia po 400 K, po upływie każdego z trzech następnych pięcioleci po 600 K rocznie.

§. 3.

Z profesorami w §. 1 wzmiankowanymi, którzy wystąpią z urzędu w skutek zarządzenia biskupa, wydanego w porozumieniu z Władzą wyznaniową państwa, lecz nie w skutek zrzeczenia się posady, ani też w skutek odebrania mandatu do urzędu nauczycielskiego a nie są zdolni do czynności pasterskich lub do innego urzędu kościelnego, postępować się będzie pod względem ich zaopatrzenia według przepisów istniejących dla profesorów szkół średnich rządowych.

Z tymi profesorami, którzy nie wysłużyli jeszcze dziesięciu lat policzalnych a nie są zdolni do żadnej innej funkcji kościelnej, postępować się będzie pod względem ich emerytury tak samo jak z samodzielnymi pasterzami duchownymi, w myśl postanowień ustawowych, jakie w danym czasie będą obowiązywały.

Lata przed objęciem w jednym z tych zakładów naukowych teologicznych systemizowanej posady nauczycielskiej wysłużone na urzędzie pasterskim lub innym duchownym, liczy się do wymierzenia emerytury systemizowanemu profesorowi tych zakładów naukowych w taki sposób, że cztery lata wysłużone na poprzednim stanowisku przyjmuje się za trzy lata służby w urzędzie nauczycielskim.

Gdy profesor tych zakładów naukowych przechodzi na urząd pasterski, traci wprawdzie wszelkie prawo do emerytury w przepisach powyższych określone, jednakże przy wymierzaniu dla niego emerytury według przepisów istniejących dla pasterzy duchownych samodzielnych każde trzy lata, wysłużone na urzędzie nauczycielskim, liczy się mu za cztery lata służby pasterskiej.

Gdy profesor będący na emeryturze uzyska urząd kościelny uposażony, ustaje prawo jego do emerytury.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 26. stycznia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1902 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1902 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 K
" " 1859 " 1868 " . . . 24 "	" " 1889 " 1898 " . . . 60 "
" " 1869 " 1878 " . . . 32 "	
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 K	
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 K
" " 1880 " 1889 " . . . 40 "	
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . 4 K 20 h	Rocznik 1867 za . . . 4 K — h	Rocznik 1885 za . . . 3 K 60 h
" 1850 " . . . 10 " 50 "	" 1868 " . . . 4 " — "	" 1886 " . . . 4 " 60 "
" 1851 " . . . 2 " 60 "	" 1869 " . . . 6 " — "	" 1887 " . . . 5 " — "
" 1852 " . . . 5 " 30 "	" 1870 " . . . 2 " 80 "	" 1888 " . . . 8 " 40 "
" 1853 " . . . 6 " 20 "	" 1871 " . . . 4 " — "	" 1889 " . . . 6 " — "
" 1854 " . . . 8 " 40 "	" 1872 " . . . 6 " 40 "	" 1890 " . . . 5 " 40 "
" 1855 " . . . 4 " 70 "	" 1873 " . . . 6 " 60 "	" 1891 " . . . 6 " — "
" 1856 " . . . 4 " 90 "	" 1874 " . . . 4 " 60 "	" 1892 " . . . 10 " — "
" 1857 " . . . 5 " 70 "	" 1875 " . . . 4 " — "	" 1893 " . . . 6 " — "
" 1858 " . . . 4 " 80 "	" 1876 " . . . 3 " — "	" 1894 " . . . 6 " — "
" 1859 " . . . 4 " — "	" 1877 " . . . 2 " — "	" 1895 " . . . 7 " — "
" 1860 " . . . 3 " 40 "	" 1878 " . . . 4 " 60 "	" 1896 " . . . 7 " — "
" 1861 " . . . 3 " — "	" 1879 " . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . 15 " — "
" 1862 " . . . 2 " 80 "	" 1880 " . . . 4 " 40 "	" 1898 " . . . 6 " — "
" 1863 " . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . 10 " — "
" 1864 " . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . 6 " — "	" 1900 " . . . 7 " — "
" 1865 " . . . 4 " — "	" 1883 " . . . 5 " — "	" 1901 " . . . 6 " — "
" 1866 " . . . 4 " 40 "	" 1884 " . . . 5 " — "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VII. Wydana i rozesłana dnia 2. lutego 1902.

Treść: (M 26 i 27.) 26. Ustawa o obrocie masłem, serem, masłem topionem, szmalcem wieprzowym i ich surogatami. — 27. Rozporządzenie, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 25. października 1901, o obrocie masłem, serem, masłem topionem, szmalcem wieprzowym i ich surogatami.

26.

Ustawa z dnia 25. października 1901

o obrocie masłem, serem, masłem topionem, szmalcem wieprzowym i ich surogatami.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Margaryna, szmalec margarynowy lub ser margarynowy w duchu ustawy niniejszej są to takie wytwory podobne do masła krowiego, masła topionego lub sera, w których zawarty tłuszcz nie pochodzi wyłącznie z mleka.

Oleomargaryna (margaryna) w duchu ustawy niniejszej jest to produkt tłuszczowy, który otrzymuje się przez topienie toju surowego i wydzielenie części stałych zawierających stearynę.

Przez tłuszcz sztuczny do potraw rozumie się w duchu ustawy niniejszej wyroby podobne do szmalcu wieprzowego, w których zawarty tłuszcz nie jest wyłącznie tłuszczem wieprzowym.

Tłuszczów niefałszowanych z pewnych rodzajów zwierząt i roślin nie uważa się za tłuszcze sztuczne do potraw.

§. 2.

Wyroby w §. 1 wymienione wolno wprowadzać w obrót tylko pod oznaczeniem odpowiadającym ich rzeczywistej jakości.

§. 3.

Na spożycie w krajach tutejszych nie wolno wprowadzać w obrót:

1. Mięszanin masła lub masła topionego z oleo-margaryną, margaryną, szmalcem margarynowym lub innymi tłuszczami do potraw. Używanie mleka lub śmietany do przemysłowego wyrobu margaryny lub szmalcu margarynowego jest dozwolone, o ile się bierze nie więcej jak 100 części wagi mleka lub temu odpowiadającej ilości śmietany na 100 części wagi tłuszczów nie z mleka pochodzących.

2. Margaryny, szmalcu margarynowego, oleo-margaryny lub sera margarynowego, których wyrób nie odpowiada przepisom §. 4go.

§. 4.

Ażebym ułatwić poznawanie margaryny, szmalcu margarynowego, oleomargaryny i sera margarynowego, przeznaczonych do handlu w krajach tutejszych, dodawać należy do tych wyrobów przy ich wyrabianiu odpowiedni dodatek nie zmieniający ich barwy, ani żadnej innej ich własności.

Nie podlega temu przepisowi oleomargaryna, przeznaczona do dalszego przetwarzania w tutejszokrajowych fabrykach margaryny.

Postanowienia szczegółowe wydane będą drogą rozporządzenia.

§. 5

Kto chce wyrabiać sposobem przemysłowym oleomargarynę, szmalec margarynowy, ser marga-

rynowy lub tłuszcz sztuczny do potraw, winien, a to jednocześnie z podaniem w razie potrzeby o pozwolenie na utrzymywanie zakładu przemysłowego, wykazać Władzy przemysłowej lokale przeznaczone do wyrabiania, zachowywania, pakowania i trzymania na sprzedaż towarów, z wymienieniem kierowników przedsiębiorstwa i dozorców, jeżeli będą ustanowieni.

Co do przedsiębiorstw już istniejących podać należy odpowiednio uwiadomienie w przeciągu czterech tygodni od wejścia ustawy niniejszej w wykonanie.

O zmianie w lokalach lub osobach, co do których przepisany jest obowiązek uwiadomiania, donosić należy Władzy przemysłowej w przeciągu trzech dni.

Oleomargaryna, margaryna, szmалеc margarynowy, ser margarynowy i tłuszcz sztuczny do potraw są wyłączone od handlu obnośnego.

§. 6.

Przedsiębiorcy zakładów, w których wyrabia się oleomargarynę, margarynę, szmалеc margarynowy, ser margarynowy lub tłuszcz sztuczny do potraw, jakoteż ustanowieni przez nich kierownicy przedsiębiorstwa i dozorczy obowiązani są udzielać funkcjonaryuszom nadzoru (§. 13) na ich żądanie wyjaśnień co do metody wyrobu, rozmiarów przedsiębiorstwa i używanych w niem płodów surowych.

Z zastrzeżeniem służbowego zdania sprawy i uwiadomienia o wykroczeniach przeciw ustawie, funkcjonaryusze nadzoru obowiązani są zachowywać w tajemnicy fakta i urządzenia, o których powezną wiadomość przy wykonywaniu kontroli.

§. 7.

W lokalach, w których wyrabia się na sprzedaż, zachowuje lub pakuje masło lub masło topione, zabronione jest wyrabianie, zachowywanie, pakowanie lub trzymanie na sprzedaż oleomargaryny, margaryny, szmalcu margarynowego lub tłuszczu sztucznego do potraw. Podobnie w lokalach, w których ser wyrabia się na sprzedaż, zachowuje, pakuje lub trzyma na sprzedaż, zakazane jest wyrabianie, zachowywanie, pakowanie lub trzymanie na sprzedaż sera margarynowego.

Od tego postanowienia wyjęte jest zachowywanie i trzymanie na sprzedaż zapasów potrzebnych do handlu drobnego w publicznych lokalach sprzedaży, jakoteż pakowanie towarów tamże w handlu drobnym sprzedawanych. Jednakże oleomargaryna, margaryna, szmалеc margarynowy, ser margarynowy i tłuszcz sztuczny do potraw powinny być zachowywane w obrębie lokali sprzedaży w osobnych naczyniach do zapasów i w osobnych miejscach sklepu, oddzielonych od tych miejsc sklepu, które przeznaczone są na zachowywanie masła, masła topionego lub sera.

§ 8

Lokale przemysłowe i wszelkie inne miejsca sprzedaży tudzież kramy, w których margaryna, szmалеc margarynowy, oleomargaryna, ser margarynowy lub tłuszcz sztuczny do potraw, trzymane są na sprzedaż, powinny być opatrzone w miejscu w oczy wpadającym wyraźnym, nie dającym się zetrzeć napisem: „Margaryna“, „Szmалеc margarynowy“, „Oleomargaryna“, „Ser margarynowy“ lub „Tłuszcz sztuczny do potraw“.

§. 9.

Oleomargarynę, margarynę, szmалеc margarynowy i tłuszcz sztuczny do potraw wprowadzać należy w handel w krajach tutejszych w naczyniach (paka, kubel, beczka, puszka itp.) opatrzonych wpadającym w oczy paskiem barwnym, na którym pismem wyraźnym nie dającym się zetrzeć, podana ma być firma producenta i nazwa wyrobu w naczyniu zawartego.

Naczynia napełnione rzeczonymi towarami, o ile waga ich przenosi trzy kilogramy, opatrzone być mają, zanim będą oddane w handel, plombą urzędowo zarejestrowaną.

W przemysłowym handlu drobnym lub specjalnym wydawać należy margarynę i ser margarynowy owinięte w papier opatrzony przepisany paskiem barwnym.

Szczegółowe przepisy co do obrotu hurtownego i drobnego wyrobów w pierwszym ustępie oznaczonych i co do barwy owinięć, wydane będą drogą rozporządzenia.

§. 10.

W ogłoszeniach publicznych, listach umownych, rachunkach, listach przewozowych i wszelkich innych dokumentach w obrocie handlowym używanych a odnoszących się do dostawy oleomargaryny, margaryny, szmalcu margarynowego, sera margarynowego lub tłuszczu sztucznego do potraw wolno używać tylko takich oznaczeń towaru, które odpowiadają ustawie niniejszej i rozporządzeniom na zasadzie tej ustawy wydanym.

§. 11.

Producenci oleomargaryny, margaryny, szmalcu margarynowego lub sera margarynowego, którzy towar przeznaczony na wywóz lub do dalszego przetworzenia w tutejszo-krajowych fabrykach margarynowych wyrabiają odmiennie od postanowień zawartych w §§. 3 i 4, ustęp 1, winni uwiadomić o tem Władzę przemysłową piśmiennie podług przepisu §. 5.

Oleomargarynę, margarynę, szmалеc margarynowy i ser margarynowy wyrobione na wywóz lub do dalszego przetwarzania w tutejszo-krajowych fabrykach margaryny, zachowywać należy aż do ich

wysłania w osobnych lokalach, oddzielonych od innych lokali składowych. Funkcjonariuszom nadzoru, wzmiankowanym w §. 13 i innym z nimi równorzędnym, na ich żądanie, wykazać należy zapomocą ksiąg przemysłowych, listów z zamówieniami itp. otrzymane zamówienie a względnie wysłanie odnośnej ilości.

Fabryki, w których oleomargaryna, margaryna lub szmalec margarynowy odmiennie od postanowień zawartych w §§. 3 i 4, ustęp 1 są wyrabiane, nie mogą trzymać na sprzedaż lub sprzedawać masła lub masła topionego.

§. 12.

Do wyrobów tego rodzaju, który w §. 1 jest oznaczony, gdy nie są na to przeznaczone, żeby je ludzie spożywali, nie stosują się powyższe postanowienia ustawy niniejszej.

§. 13.

Funkcjonariusze nadzoru, oznaczeni w §. 2 ustawy z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 z r. 1897, o kupezeniu żywnością i niektórymi przedmiotami użytkowymi, tudzież ci, którzy są z nimi równorzędni, mają prawo wchodzić do tych lokali, w których masło, masło topione, ser, oleomargaryna, margaryna, szmalec margarynowy, ser margarynowy lub tłuszcz sztuczny do potraw są wyrabiane, zachowywane, pakowane lub trzymane na sprzedaż, odbywać tam rewizje i brać próbki. W tym względzie postępować należy według postanowień ustawy z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 z r. 1897.

§. 14.

Rząd mocen jest zakazać sprzedaży przemysłowej masła, jeżeli ilość tłuszczu w niem zawartego nie dochodzi do oznaczonej granicy, albo jeżeli ilość wody lub soli w niem zawartej przestępuje oznaczoną granicę.

§. 15.

Przekroczenie popełnia ten:

1. kto wbrew przepisom §. 13go wzbrania wstępu do lokali, wzięcia próbki lub wykonania rewizji;

2. kto wbrew postanowieniom §. 6go odmawia żadanego wyjaśnienia lub udziela świadomie fałszywego wyjaśnienia;

Karą za to jest areszt od jednego aż do czterech dni lub grzywny od 10 aż do 200 K; jeżeli w przeciągu trzech lat od poniesienia kary sprawca popełni ponownie takie samo przekroczenie, karze się go aresztem od trzech dni aż do trzech tygodni i można prócz aresztu naznaczyć grzywny w kwocie 50 aż do 500 K.

§. 16

Przekroczenie popełnia, kto celem łudzenia w handlu i obrucie:

1. wyrabia jedną z mięszanin według §. 3, l. 1 niedozwolonych;

2. sprzedaje, trzyma na sprzedaż lub w obrót wprowadza takie mięszaniny;

3. wyrabia, sprzedaje lub wprowadza w obrót oleomargarynę, margarynę, szmalec margarynowy lub ser margarynowy bez dodatku, który według §. 4 jest potrzebny;

4. sprzedaje, wystawia na sprzedaż lub wprowadza w obrót pod fałszywem oznaczeniem przedmioty jadalne w §. 1 wymienione;

5. sprzedaje, trzyma na sprzedaż lub wprowadza w obrót oleomargarynę, margarynę, szmalec margarynowy i tłuszcz sztuczny do potraw wbrew postanowieniom §. 9go bez przepisanych tamże oznaczeń lub plomb.

Karze się za to aresztem od jednego tygodnia aż do trzech miesięcy, z którym można połączyć grzywny aż do 1000 K lub grzywnami od 10 aż do 1000 K. Zarazem można orzec publiczne ogłoszenie wyroku w dzienniku urzędowym i w innym dzienniku publicznym.

Jeżeli sprawca popełni ponownie to przekroczenie w przeciągu trzech lat, karze się go aresztem od jednego tygodnia aż do trzech miesięcy, z którym można połączyć grzywny od 10 aż do 1000 K. Zarazem orzec należy publiczne ogłoszenie wyroku w dzienniku urzędowym i w innym dzienniku publicznym.

§. 17.

Przekroczenie popełnia:

Kto w inny sposób działa wbrew postanowieniom ustawy niniejszej lub rozporządzeń Rządu wydanych na zasadzie §§. 4, 9 i 14.

Karze się za to aresztem od trzech dni aż do trzech miesięcy, z którym można połączyć grzywny aż do 1000 K lub grzywnami od 10 aż do 1000 K.

§. 18.

Postanowienia karne §§. 15 aż do 17 włącznie ustawy niniejszej stosują się tylko wtedy, gdy czyn nie uzasadnia istoty takiego czynu karygodnego, który podlega cięższej karze.

Postanowienia karne §§. 9, 10 i 11 ustawy z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 z roku 1897, o kupezeniu żywnością i niektórymi przedmiotami użytkowymi, stosują się do czynów podlegających postanowieniom karnym §§. 15 aż do 17

ustawy niniejszej tylko w takim razie, jeżeli czyny te popełnione zostały, zanim ustawa niniejsza weszła w wykonanie.

Zresztą postanowienia ustawy o kupczeniu żywnością stosują się także do wyrobów będących przedmiotem ustawy niniejszej.

Postępowanie i wydawanie wyroków co do przekroczeń w ustawie niniejszej przewidzianych, należy do sądów powiatowych.

§. 19.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej w trzy miesiące od dnia ogłoszenia.

§. 20.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych, Mojemu Ministrowi sprawiedliwości, Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi rolnictwa.

Wiedeń, dnia 25. października 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Spens r. w.

Call r. w.

Giovanelli r. w.

27.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i rolnictwa z dnia 1. lutego 1902,

którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 25. października 1901, Dz. u. p. Nr. 26 z r. 1902, o obrocie masłem, serem, masłem topionem, szmalcem wieprzowym i ich surogatami.

Na zasadzie ustawy z dnia 25. października 1901, Dz. u. p. Nr. 26 z r. 1902, o obrocie masłem, serem, masłem topionem, szmalcem wieprzowym i ich surogatami, rozporządza się co następuje:

Artykuł I.

(Do §. 4 ustawy.)

Do tłuszczów i olejów, używanych przy wyrobie margaryny, szmalcu margarynowego, oleomargaryny i sera margarynowego, przeznaczonych na handel w krajach tutejszych, dodawać należy oleju sezamowego.

Dodatek ten wynosić ma na 100 części wagi tłuszczów i olejów użytych do wyrobu margaryny i szmalcu margarynowego, jakoteż oleomargaryny najmniej 10 części wagi; do wyrobu sera margarynowego najmniej 5 części wagi.

Oleju sezamowego dodawać należy podczas mieszania lub przetapiania tłuszczów. Olej sezamowy dodać się mający powinien wywoływać następującą reakcję:

Gdy mieszaninę 0·5 objętości oleju sezamowego z 99·5 objętości oleju bawelnianego lub oleju z orzechów ziemnych skłóci się ze 100 częściami objętości kwasu solnego dymiącego o ciężarze właściwym 1·19 i kilku kroplami dwuprocentowego roztworu alkoholowego furfurołu, kwas solny osiadający pod warstwą oleju przybrać powinien wyraźne czerwone lub błękitnawo-czerwone zabarwienie. Furfurol do wywołania reakcji użyty, powinien być bezbarwny; ostatecznie może być żółto zabarwiony.

Oleomargaryna, przeznaczona do dalszego przetworzenia w tutejszo-krajowych fabrykach margaryny, do której stosownie do §. 4, ustęp 2 ustawy z dnia 25. października 1901, Dz. u. p. Nr. 26 z r. 1902, nie dodaje się oleju sezamowego, nie powinna być zabarwiona.

Artykuł II.

(Do §§. 5, 8 i 11 ustawy.)

Lokale przeznaczone do wyrabiania, zachowywania i pakowania oleomargaryny, margaryny, szmalcu margarynowego, sera margarynowego i tłuszczu sztucznego do potraw, powinny być oznaczone w miejscu w oczy wpadającym, wyraźnym, czytelnym, nie dającym się zetrzeć napisem, wyrażającym, do jakiego celu owe lokale są przeznaczone.

Lokale przemysłowe i wszelkie inne miejsca sprzedaży, licząc tu i kramy, w których wyroby wymienione w ustępie pierwszym, trzymane są na sprzedaż, powinny być opatrzone napisem w §. 8 ustawy z dnia 25. października 1901, Dz. u. p. Nr. 26, przepisany.

Lokale składowe, w których zachowuje się oleomargarynę, margarynę, szmalec margarynowy, ser margarynowy, wyrobione na wywóz lub do dalszego przetworzenia w tutejszo-krajowych fabrykach margaryny, opatrzyć należy w sposób oznaczony w pierwszym ustępie napisem wyrażającym przeznaczenie towaru.

Artykuł III.

(Do §. 9 ustawy.)

Pod względem zewnętrznego oznaczania oleomargaryny, margaryny, sera margarynowego, szmalcu

margarynowego i tłuszczu sztucznego do potraw, trzymać się należy następujących postanowień, a mianowicie:

- a) Naczynia, w których oleomargaryna, margaryna, szmaliec margarynowy lub tłuszcz sztuczny do potraw wprowadza się w handel w krajach tutejszych, powinny być opatrzone czerwonym paskiem wstęgowatym, nie dającym się zetrzeć, na którym wyraźnymi czytelnymi głoskami czarnymi, zetrzeć się nie dającymi, wyrażona być ma firma fabrykanta i nazwa wyrobu w naczyniu zawartego.

Ten pasek czerwony umieszczony być ma równolegle względem powierzchni dolnego brzegu, w odległości najmniej 3 *cm* poniżej górnego brzegu naczynia i powinien opasywać bez przerwy całe naczynie. Pasek nie powinien leżeć na obręczy lub listwie opasującej naczynie.

- b) Pasek czerwony powinien mieć szerokości najmniej 10 *cm*, głoski napisu wyrażającego nazwę towaru (oleomargaryna, margaryna, szmaliec margarynowy lub tłuszcz sztuczny do potraw), powinny mieć najmniej 3 *cm* wysokości. Długość wyrazu, oznaczającego nazwę towaru, powinna wynosić najmniej ośm razy a nie więcej jak dwanaście razy więcej niż wysokość głosek.

U naczyń okrągłych lub owalnych (beczek, puszek, kubłów itp.), jeżeli największa średnica ich pokrywy wynosi mniej jak 40 *cm*, ale więcej jak 10 *cm*, szerokość paska czerwonego, wysokość głosek i długość wyrazu, podającego nazwę towaru, może być do połowy zmniejszona. Stosuje się to i do naczyń graniastych, jeżeli najdłuższy brzeg pokrywy wynosi mniej jak 40 *cm*, ale więcej niż 10 *cm*. U naczyń kształtu wyżej oznaczonego, jeżeli największa średnica ich pokrywy a względnie najdłuższy brzeg pokrywy ma 10 *cm* lub mniej, można szerokość paska i wysokość głosek, jakoteż długość wyrazu, podającego nazwę towaru, zmniejszyć do trzeciej części przepisanej miary.

- c) Firma fabrykanta może być umieszczona poniżej lub obok nazwy towaru. Lecz w pierwszym przypadku zostawać powinno w czerwonym pasku, między nazwą towaru a firmą wolne miejsce najmniej 1 *cm* szerokie, w drugim zaś przy bruku znajdować się ma między nazwą towaru a firmą sześciorożna pełna gwiazdka czarnej barwy, nie dająca się zetrzeć, której średnica powinna wynosić najmniej tyle, co połowa wysokości głosek użytych do oznaczenia nazwy towaru.

- d) Rzeczony napisy nie powinny wystawać poza brzeg czerwonego paska, ale trzeba je na nim najmniej dwa razy powtórzyć, w taki sposób, żeby leżały na dwóch przeciwległych stronach naczynia.

- e) Jeżeli naczynie ma pokrywę, umieścić należy napisy także na jej górnej stronie, u beczek także na obu dnach. W miejscach tych wykonywa się napisy bezpośrednio, to jest bez czerwonego paska, wyraźnymi, czytelnymi głoskami czarnymi, nie dającymi się zetrzeć.

- f) Na naczyniach, lecz nie w obrębie czerwonego paska, można także umieścić cechę ochronną, znak towarowy lub fabryczny producenta, jakoteż nazwisko, cechę ochronną, znak towarowy sprzedawcy. Wszakże nie wolno używać do tego takich oznaczeń, które mogłyby stać się powodem do złudzenia pod względem rodzaju lub jakości towaru zawartego w naczyniu (np. „margaryna śmietankowa“).

- g) Plomby zarejestrowane, u naczyń napełnionych, więcej niż 3 *kg* ważących, powinny mieć najmniej 1 *cm* średnicy i powinny być wyraźne.

- h) W handlu przemysłowym drobnym lub na sztuki, owinięcia papierowe do margaryny i sera margarynowego powinny mieć w środku pasek czerwony, najmniej 2 *cm* szeroki, prostoliniowy, łączący bez przerwy brzegi najbardziej od siebie oddalone.

- i) W handlu przemysłowym drobnym lub specjalnym wydawać wolno oleomargarynę, szmaliec margarynowy i tłuszcz sztuczny do potraw, tylko bezpośrednio z naczyń oryginalnych, przez fabrykanta w handel wprowadzonych, albo z naczyń na zapasy; te ostatnie zaś powinny być oznaczone w sposób odpowiadający postanowieniom podanym pod lit. a) aż do e) a względnie f).

- k) Jeżeli margaryna lub ser margarynowy mają być w obrocie, czy to hurtownym czy drobnym, sprzedawane lub na sprzedaż trzymane w bryłach regularnych, powinny one mieć kształt kostkowy. Na kostkach tych powinien być wyciśnięty napis „margaryna“, „ser margarynowy“.

Artykuł IV.

(Do §. 11 ustawy.)

Fabrykanci obowiązani są utrzymywać osobne rejestry tych wyrobionych ilości zapasowych i dostawowych oleomargaryny, margaryny, szmalcu margarynowego i sera margarynowego, które wyrobione zostały na wywóz lub do dalszego przetworzenia w tutejszo-krajowych fabrykach margaryny i winni dozwalać funkcjonariuszom nadzoru przeglądania tych rejestrów.

Artykuł V.

Postanowienia ustawy z dnia 25. października 1901, Dz. u. p. Nr. 26 z r. 1902, jakoteż niniejszego rozporządzenia, stosują się odpowiednio do takich wyrobów podobnych do masła krowiego lub masła topionego albo tłuszczu wieprzowego, które otrzymuje się bez użycia tłuszczu mlecznego a względnie wieprzowego, jakoteż do tych mieszanin tłuszczowych do oleomargaryny podobnych, które wyrabia się przez zmieszanie tłuszczów zwierzęcych lub roślinnych stałych lub półmiękkich (np. łój, *premier jus*, oleomargaryny, stearyny z nasion bawełny itp.) ze sobą lub z olejami tłustymi.

Tłuszcze niefałszowane pewnych rodzajów zwierząt i roślin wolno wprowadzać w handel tylko z oznaczeniem odpowiadającym ich rzeczywistej jakości.

Artykuł VI.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie w trzy miesiące od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w.

Spens r. w.

Call r. w.

Giovanelli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 8. lutego 1902.

Treść: (№ 28—31.) 28. Ustawa o funduszu amelioracyjnym. — 29. Rozporządzenie, zabraniające handlu obnośnego na obszarze miasta Brucku nad Litawą. — 30. Rozporządzenie, którym artykuły II, IV i V rozporządzenia Ministerstwa rolnictwa z dnia 22. kwietnia 1897, dotyczące się komisji krajowej dolno-austriackiej do spraw mszycy winnej, zmieniają się w porozumieniu z dolno-austriackim Wydziałem krajowym. — 31. Rozporządzenie, którem farmaceutów pełniących obowiązki w c. k. Zarządzie lekarstw w Wiedniu i w aptekach szpitalnych równa się z farmaceutami aptek publicznych.

28.

Ustawa z dnia 24. stycznia 1902, o funduszu amelioracyjnym.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Okres uposażenia funduszu amelioracyjnego z funduszy państwa, ustanowiony w §. 1 ustawy z dnia 31. maja 1889, Dz. u. p. Nr. 96, przedłuża się o dalsze lat dziesięć, to jest aż do 1914 włącznie.

§. 2.

Dotację, która stosownie do ustawy z dnia 30. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, ma być z funduszy państwa płacona na uposażenie funduszu amelioracyjnego, ustanawia się na okres od roku 1902 aż do 1914 włącznie w sumie cztery miliony koron rocznie.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 24. stycznia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Giovanelli r. w.

29.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 29. stycznia 1902,

zabraniające handlu obnośnego na obszarze miasta Brucku nad Litawą.

Na zasadzie §. 10 patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, i §. 5 odnośnego przepisu wykonawczego, zabrania się handlu obnośnego na obszarze miasta Brucku nad Litawą, począwszy od dnia 1. marca 1902.

Zakaz ten nie stosuje się do mieszkańców okolic pod względem handlu obnośnego szczególnie uprzywilejowanych, które wymienione są w §. 17 patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

Zakaz niniejszy nie narusza też wzmiankowanej w §. 60, ustęp 2 ustawy przemysłowej, sprzedaży po domach i na ulicy przedmiotów konsumpcyjnej codziennej tamże oznaczonych.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Call r. w.

30.**Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 30. stycznia 1902,**

którem artykuły II, IV i V rozporządzenia Ministerstwa rolnictwa z dnia 22. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 101, tyżące się komisji krajowej dolno-austriackiej do spraw mszycy winnej, zmieniają się w porozumieniu z dolno-austriackim Wydziałem krajowym.

Do II.

W komisji krajowej do spraw uprawy wina prezyduje namiestnik lub zastępca, którego on do tego przeznaczy.

Członkami komisji uprawnionymi do głosowania, są:

- a) referent namiestnictwa do spraw kultury krajowej;
- b) doradca techniczny Ministerstwa rolnictwa do spraw mszycy winnej i uprawy wina;
- c) nauczyciel zawodowy uprawy wina w c. k. Szkole winogrodnictwa i sadownictwa w Klosterneuburgu;
- d) wszyscy inni funkcyonaryusze zawodowi uprawy wina w Dolnej Austrii przez Rząd ustanowieni;
- e) dwaj biegli przez namiestnika z grona interesowanych w uprawie wina na trzechletni okres funkcyj powoływani;
- f) referent kultury krajowej Wydziału krajowego dolno-austriackiego;
- g) następujący funkcyonaryusze krajowi ustanowieni do celów uprawy wina a mianowicie:

1. dolno-austriacki krajowy nauczyciel wędrowny uprawy wina i gospodarstwa piwnicznego i kierownik dolno-austriackich krajowych zakładów winogrodnictwa,

2. urzędnik krajowy, któremu poruczone jest kierownictwo dolno-austriackiej krajowej szkoły winogrodnictwa w Korneuburgu,

3. nauczyciele zawodowi uprawy wina ustanowieni w dolno-austriackich szkołach krajowych dla winiarzy, szkołach uprawy wina i owoców, jakoteż w szkołach rolniczych;

- h) dwaj członkowie, których przewodniczący powołuje w każdym z osobna przypadku z grona doradców poufnych ustanowionych przez Rząd i kraj do spraw tyżących się udzielania zaliczek z powodu mszycy winnej;
- i) delegat c. k. Towarzystwa rolniczego dolno-austriackiego.

Przewodniczącemu zostawia się wzywianie na posiedzenia w miarę potrzeby jeszcze innych biegłych i doradców poufnych, jednakże bez prawa głosowania.

Do IV.

Na posiedzenia komisji krajowej powoływać należy zawsze wszystkich członków pod a) aż do i) oznaczonych; komisya zbierać się ma najmniej dwa razy na rok.

Do V.

Członkowie komisji krajowej sprawują funkcyę swoje jako urząd honorowy bezpłatny.

Członkowie nie mieszkający w miejscu zebrania, tudzież biegli i doradcy poufni nie mający prawa głosowania, mogą domagać się dyet w kwocie po 10 koron dziennie tudzież zwrotu kosztów podróży, jakie rzeczywiście ponoszą od miejsca zamieszkania do miejsca zebrania i napowrót. Odnosne wydatki pokrywane będą co do członków pod f) i g) oznaczonych z funduszów krajowych, co do innych członków i doradców poufnych z etatu Ministerstwa rolnictwa.

Giovanelli r. w.

31.**Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5. lutego 1902,**

którem farmaceutów pełniących obowiązki w c. k. Zarządzie lekarstw w Wiedniu i w aptekach szpitalnych równa się z farmaceutami aptek publicznych.

Na zasadzie §. 2, lit. e) ustawy z dnia 30. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68, postanawia się co następuje:

§. 1.

Farmaceuci Zarządu lekarstw, pełniący obowiązki w c. k. wiedeńskich zakładach dla chorych, mają być uważani za równych farmaceutom aptek publicznych we wszystkich stosunkach służby farmaceutycznej i mają być przez przynależyte zgromadzenie aptekarskie w ewidencji utrzymywani.

§. 2.

Postanowienie powyższego paragrafu stosuje się także do farmaceutów pełniących obowiązki w tych aptekach szpitalnych, których urządzenie i utrzymywanie Władza krajowa polityczna uzna za równorzędne z urządzeniem i utrzymywaniem aptek publicznych.

§. 3.

Uchyła się rozporządzenie z dnia 5. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 113.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 13. lutego 1902.

Treść: (M 32—33.) 32. Rozporządzenie, którem co do Tyrolu uchyla się punkta I aż do VIII włącznie rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, tyżącego się komisji, które u Władz politycznych krajowych i w Ministerstwie rolnictwa urzędować mają jako rady przyboczne zawodowe do spraw mszycy winnej a względnie rozporządzenia z dnia 14. marca 1893 i z dnia 19. listopada 1898 i ustanawia się w porozumieniu z Wydziałem krajowym tyrolskim Komisję krajową do spraw uprawy wina w Tyrolu. — 33. Rozporządzenie, tyżące się zaprowadzenia znaczków opłaty pocztowej na 35 halerzy.

32.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 5. lutego 1902,

którem co do Tyrolu uchyla się punkta I aż do VIII włącznie rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886, tyżącego się komisji, które u Władz politycznych krajowych i w Ministerstwie rolnictwa urzędować mają jako rady przyboczne zawodowe do spraw mszycy winnej a względnie rozporządzenia z dnia 14. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 35 i z dnia 19. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 208 i ustanawia się w porozumieniu z Wydziałem krajowym tyrolskim Komisję krajową do spraw uprawy wina w Tyrolu.

I.

Począwszy od roku 1902, urzędować ma w Tyrolu Komisya krajowa do spraw uprawy wina jako rada przyboczna zawodowa Władzy krajowej. Czynność tej komisji rozciągać się ma na wszystkie sprawy wiążące się z uprawą wina, a więc także na zwalczanie mszycy winnej.

II.

W Komisji krajowej do spraw uprawy wina przysyduje namiestnik lub zastępca, którego on wyznaczy.

Członkami Komisji krajowej uprawnionymi do głosowania są:

- a) referent namiestnictwa do spraw kultury krajowej;
- b) członek, którego Wydział krajowy wydeleguje ze swego grona;
- c) po jednym reprezentancie obu sekcji Rady ziemiańskiej krajowej;
- d) reprezentant związku stowarzyszeń rolniczych powiatowych Tyrolu południowego niemieckiego w Bozenie;
- e) członek, którego wybrać ma 2. sekcya Rady ziemiańskiej w Trydencie z kół zawodowych swego okręgu;
- f) każdoczesny dyrektor zakładu naukowego rolniczego i doświadczalnego w St. Michele lub jego zastępca;
- g) dwaj członkowie powołani przez namiestnika z kół interesowanych w uprawie wina na każde trzechlecie a względnie na pozostałą część tego okresu.

Na posiedzenia wzywać należy komisarza krajowego uprawy wina jako członka z głosem doradczym.

Przewodniczącemu zostawia się wzywianie na posiedzenia w miarę potrzeby jeszcze innych biegłych i mężów zaufanych, jednakże bez prawa głosowania.

III.

Komisya zbiera się w Innsbrucku, zwołuje ją przewodniczący.

IV.

Na posiedzenia Komisji krajowej zwoływać należy zawsze wszystkich członków powyżej pod II. a) aż do g) oznaczonych, tudzież komisarza uprawy wina; Komisya zbierać się ma najmniej raz na rok.

V.

Członkowie Komisji krajowej sprawują czynności swoje jako urząd honorowy bezpłatny.

Członkowie nie zamieszkali w miejscu posiedzeń, tudzież biegli i mężowie zaufani, nie mający prawa głosowania, mogą żądać dyet po 10 K dziennie i zwrotu kosztów podróży rzeczywiście poniesionych od miejsca zamieszkania do Innsbrucka i napowrót. Odnośne wydatki pokrywane będą co do członków pod II. b) i f) oznaczonych i co do komisarza uprawy wina z funduszy krajowych, co do innych członków i mężów zaufanych z etatu Ministerstwa rolnictwa.

VI.

Zaproszenie wysłać się do członków łącznie z porządkiem dziennym w czasie, który przewodniczący wyznacza, ile możności ze względu na odległość, jakoteż na istotę i nagłość przedmiotu obrady.

Członkom wolno wnosić na posiedzeniach także sprawy nie objęte porządkiem dziennym, byle należały do zakresu działania Komisji.

VII.

Opinię zawodową Komisji krajowej stanowi to zdanie, za którym oświadczy się większość bezwzględna członków uprawnionych do głosowania, na posiedzeniu obecnych.

Za wygotowanie opinii służy protokół posiedzenia.

Opinie przez Komisję uchwalone należy z reguły ogłaszać.

VIII.

Protokoły posiedzeń spisują pisarze, których przewodniczący przyda Komisji z pomiędzy funkcjonariuszów urzędowych i przedstawiają w nich przebieg rozprawy w treściwym zestawieniu. Przedmioty porządku dziennego, jakoteż wydane uchwały podać należy dosłownie i stosunek głosów przy głosowaniach zapisać dokładnie. Zdania odmienne od wydanej uchwały zapisać należy w protokole, gdy tego żąda członek głosujący.

Prawo wybierania delegata do Komisji głównej do spraw mszycy winnej, określone w artykule X rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886 służy odtąd Komisji krajowej tyrolskiej do spraw uprawy wina. Delegata tego wybrać mają członkowie pod II. a) aż do g) oznaczeni ze swego grona.

Giovanelli r. w. .

33.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 6. lutego 1902,

tyczące się zaprowadzenia znaczków opłaty pocztowej na 35 halerzy.

Począwszy od 15. lutego b. r. wydawane będą znaczki opłaty pocztowej na 35 halerzy.

Znaczki te wykonane są barwą zieloną i przedstawiają taki sam obraz jak znaczki na 40, 50 i 60 halerzy, będące w obrocie na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 25. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 232 z r. 1899.

Call r. w.

Rok 1902.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 16. lutego 1902.

Treść: *M* 34. Rozporządzenie, którem na zasadzie ustawy z dnia 5. maja 1869, wydaje się zarządzenia wyjątkowe dla Tryestu bezpośredniego miasta państwa i jego okręgu.

34.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 15. lutego 1902,

którem na zasadzie ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, wydaje się zarządzenia wyjątkowe dla Tryestu bezpośredniego miasta państwa i jego okręgu.

Na zasadzie ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, a w skutek uchwały całego Ministerstwa z dnia 15. lutego 1902, po uzyskaniu Najwyższego zezwolenia zawiesza się czasowo dla Tryestu bezpośredniego miasta państwa i jego okręgu postanowienia artykułów 8, 12 i 13 ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 142, o ogólnych prawach obywateli państwa.

Pod względem skutków tego zawieszenia wejść mają w zastosowanie następujące postanowienia ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, a mianowicie postanowienia:

- 1.) §u 3go, lit. c),
- 2.) §u 6go, lit. a) i b),
- 3.) §u 7go, lit. a) i b),

a nadto, o ile chodzi o ukaranie wykroczeń przeciw przepisom tamże zawartym, postanowienia §u 9go ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w.

Wittek r. w.

Spens r. w.

Rezek r. w.

Giovanelli r. w.

Weltersheimb r. w.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

Call r. w.

Piętak r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XI. — Wydana i rozesłana dnia 20. lutego 1902.

Treść: (№ 35—38.) 35. Rozporządzenie, którem wydatuje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 26. stycznia 1902, o placach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w rzymsko-katolickich i grecko-katolickich teologicznych zakładach naukowych dyecezalnych i w teologicznych zakładach naukowych głównych w Gorycyi i Zadarze. — 36. Rozporządzenie, którem wydatuje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 26. stycznia 1902, o placach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w grecko-wschodnim Zakładzie naukowym teologicznym w Zadarze. — 37. Rozporządzenie, którem na zasadzie artykułu XX ustawy z dnia 1. lipca 1901, przyznaje się gwarancję państwa obligacyom (emisya 1902) c. k. uprzywilejowanego Zakładu kredytowego dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych w Wiedniu, opatrzonym oznaczeniem „kategoria przez państwo gwarantowana”. — 38. Rozporządzenie, którem wydatuje się I. dodatek do rozporządzenia z dnia 28. grudnia 1899, tyczącego się jednostajnego urzędzenia, nadzorowania i rewidowania świateł i przyborów sygnałowych na zasadzie przepisów o zapobieganiu zetknięciu się okrętów na morzu i uzupełnia się §. 40 tego rozporządzenia.

35.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty tudzież Ministra skarbu z dnia 13. lutego 1902,

którem wydatuje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25, o placach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w rzymsko-katolickich i grecko-katolickich teologicznych zakładach naukowych dyecezalnych i w teologicznych zakładach naukowych głównych w Gorycyi i Zadarze.

§. 1.

Dodatek służbowy, który stosownie do §. 1, ustęp 2 ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25, należy się profesorom w teologicznych zakładach naukowych dyecezalnych lub głównych wynosi

- a) w zakładach naukowych dyecezalnych w Linzu i Bernie 600 K rocznie,
- b) w takichże zakładach w St. Pölten, Trydencie, Maryborze, Celowcu, Lublanie, Budziejowicach,

Litomierzycach, Przemyślu i Tarnowie, jakoteż w teologicznych zakładach naukowych głównych w Gorycyi i Zadarze 500 K rocznie,

- c) w zakładach naukowych dyecezalnych w Brichenie, Kralowym Hradcu i Weidenau 400 K rocznie.

§. 2.

Na podstawie zadowolającego ze wszech miar sprawowania służby, Minister wyznań i oświaty może na wniosek biskupa dyecezyi podwyższyć ten dodatek służbowy profesorom, którzy w rzeczonych zakładach naukowych lub w szkole średniej rządowej wysłużyli z reguły lat dziesięć a względnie dwadzieścia, mianowicie w zakładach wymienionych na pierwszym miejscu (lit. a) na 720 K a względnie 840 K, w wymienionych na drugim miejscu (lit. b) na 600 K a względnie 700 K, w wymienionych na ostatnim miejscu (lit. c) na 480 K a względnie 560 K rocznie.

§. 3.

Profesorowie, pełniący służbę czynną w teologicznych zakładach naukowych dyecezalnych i głównych, wnosić mają na cele emerytalne do funduszu religijnego wkładkę roczną ciągle trwającą, wyno-

szącą trzy procenty pensyi służbowej policzalnej do wymierzenia emerytury, a która pobierana będzie w ratach miesięcznych przy wypłacie pensyi.

W ciągu okresu ustawowego, wyznaczonego do uiszczenia taksy służbowej, nie pobiera się tej wkładki nawet w tym przypadku, gdy należność miesięczna na rachunek taksy służbowej wynosi mniej aniżeli kwota miesięczna wkładki.

§. 4.

Postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. lutego 1895, Dz. u. p. Nr. 36, zatrzymują moc swoją.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

36.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty tudzież Ministra skarbu z dnia 13. lutego 1902,

którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 24, o płacach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w grecko-wschodnim Zakładzie naukowym teologicznym w Zadarze.

§. 1.

Dodatek służbowy, który stosownie do §. 1, ustęp 2 ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 24, należy się profesorom w grecko-wschodnim Zakładzie naukowym teologicznym w Zadarze, ustanawia się w kwocie 500 K rocznie.

§. 2.

Na podstawie zadowolającego ze wszech miar sprawowania służby, Minister wyznań i oświaty może na wniosek biskupa zadarskiego grecko-wschodniego podwyższyć ten dodatek służbowy profesorom, którzy wysłużyli w tym zakładzie naukowym lub w szkole średniej rządowej z reguły lat dziesięć a względnie dwadzieścia na 600, a względnie na 700 K.

§. 3.

Profesorowie, pełniący służbę czynną w grecko-wschodnim teologicznym zakładzie naukowym w Zadarze, wnosić mają na cele emerytalne do skarbu państwa wkładkę roczną ciągle trwającą, wynoszącą trzy procenty pensyi służbowej policzalnej do wymierzenia emerytury, a która pobierana będzie w ratach miesięcznych przy wypłacie pensyi.

W ciągu okresu ustawowego, wyznaczonego do uiszczenia taksy służbowej, nie pobiera się tej wkładki nawet w tym przypadku, gdy należność miesięczna na rachunek taksy służbowej wynosi mniej aniżeli kwota miesięczna wkładki.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

37.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. lutego 1902,

którem na zasadzie artykułu XX. ustawy z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, przyznaje się gwarancję państwa obligacyom (emisya 1902) c. k. uprzywilejowanego Zakładu kredytowego dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych w Wiedniu, opatrzonym oznaczeniem „kategoria przez państwo gwarantowana“.

C. k. uprzywilejowany Austriacki Zakład kredytowy dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych w Wiedniu emituje stosownie do statutu Spółki obligacye (zapisy długu) opiewające na korony z datą 1. lutego 1902, które niosą 4% rocznie, mają zaś być spłacone w ciągu najwięcej 83 lat w pełnej kwocie imiennej i opatrzone są dopiskiem: „Kategoria przez państwo gwarantowana“.

Ponieważ te obligacye (zapisy długu) czynią zadosyć wymaganiom art. VIII, lit. a) i c) ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i zabezpieczone są wyłącznie takimi pretensjami lub papierami wartościowymi, których oprocentowanie i umorzenie zapewnione jest przez państwo przyrzeczeniem zapłaty, poręczeniem lub zagwarantowaniem czystego dochodu, przeto na zasadzie art. XX ustawy z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, przyznaje się niniejszem gwarancję państwa co do oprocentowania i programowego umorzenia tych obligacyi (zapisów długu) z tem oznajmieniem, że wypłata 4% odsetek i spłata wylosowanych płatnych obligacyi (zapisów długu) w pełnej kwocie imiennej odbywać się będzie w biurach płatniczych, które c. k. Ministerstwo skarbu oznaczy.

Postanowienia niniejsze nabywają mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Böhm r. w.

38.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1902,

którem wydaje się I. dodatek do rozporządzenia z dnia 28. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 254, tyczącego się jednostajnego urzędzenia, nadzorowania i rewidowania świateł i przyborów sygnałowych na zasadzie przepisów o zapobieganiu zetknięciu się okrętów na morzu i uzupełnia się §. 40 tego rozporządzenia.

Do drugiego ustępu §. 40go rozporządzenia z dnia 28. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 254, tyczą-

cego się jednostajnego urzędzenia, nadzorowania i rewidowania świateł i przyborów sygnałowych na zasadzie przepisów o zapobieganiu zetknięciu się okrętów na morzu, przydaje się następujący dodatek:

„W tych przypadkach, w których okręt pod obcą banderą może udowodnić świadectwem władzy dotyczącego państwa, a to wystawionem nie dawniej jak przed dwoma laty, że jego światła i przybory sygnałowe urządzone są zgodnie z przepisami międzynarodowymi, c. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie mają rewidować jego światła i przybory sygnałowe tylko w takim razie, jeżeli zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy jakość tych świateł i przyborów sygnałowych odpowiada przepisom międzynarodowym.“

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1902 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1902 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający od razu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 K
1859 " 1868 " . . . 24 "	1889 " 1898 " . . . 60 "
" " 1869 " 1878 " . . . 32 "	
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 K	
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 K
1880 " 1889 " . . . 40 "	
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 "	Rocznik	1867 za . . .	4 K — h	Rocznik	1885 za . . .	3 K 60 "
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1868 " . . .	4 " — "	"	1886 " . . .	4 " 60 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1869 " . . .	6 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1888 " . . .	8 " 40 "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1889 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1884 " . . .	5 " — "			

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 22. lutego 1902.

Treść: № 39. Dokument koncesyjny na kolej lokalną wązko-torową od Przeworska do Bachorza (Dynowa).

39.

Dokument koncesyjny z dnia 15. lutego 1902,

na kolej lokalną wązko-torową od Przeworska do
Bachorza (Dynowa).

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami księciu Jędrzejowi Lubomirskiemu, właścicielowi większych posiadłości, o to proszącemu, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna wązko torowa od stacji w Przeworsku na linii Kraków—Lwów c. k. kolei państwa do Bachorza (Dynowa), a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, przyznaje się koncesyonaryuszowi dobrodziejstwa, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidziane.

§. 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest skończyć budowę kolei koncesyonowanej najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, go-

tową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, dać ma koncesyonaryusz na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których wybudowanie Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, przez Ministerstwo kolei żelaznych ustanowionych i innych zarządzeń, jakie w tym względzie będą wydane, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238,

i Porządku ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo emitowania do pożyczki pierwszeństwa, którą ma zaciągnąć, udziałowych zapisów długu pod warunkami, które Rząd przepisze.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki jakoteż formularze emitować się mających akcji, a według okoliczności obligacji pierwszeństwa, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową

stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, kiedykolwiek na austriackich kolejach państwa obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w podróżach służbowych na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez austriackie spółki kolejowe umowy co do zakupywania i utrzymywania w pogotowiu przyborów do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis, tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryusza obowiązującymi wtedy, gdy zostaną mu urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wystużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosowane być mają podobnie zniżone pozycye taryfowe, przepisane dla transportów wojskowych.

§. 8.

Trwanie koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9go, lit. b) ustawy

o koncesjach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także uznać koncesję za nieistniejącą nadal przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §. 2 zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 9.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, o ile nie zostanie zawarta inna umowa, będzie utrzymywał Rząd na rachunek koncesjonariusza. Warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesjonariuszem.

§. 10.

Koncesjonariusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanymi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesjonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, a to pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków, ciążące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem, i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się

sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku, podlegającego podatkowi, i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód roczny, w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie koncesjonariuszowi jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego, w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby zaś kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępów 1 aż do 3 obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępie 2 przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie ryczałtowej, potrzebnej na programowe oprocentowanie i umarżanie pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych, a względnie obligacyi pierwszeństwa, które według okoliczności mają być emitowane z doliczeniem raty ryczałtowej potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umarżanie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo weźmie na siebie w miejsce koncesjonariusza spłacanie z własnych funduszków rzeczonych pożyczek w umówionych terminach płatności aż do zupełnego ich umorzenia, wzmiankowaną zaś powyżej ratę ryczałtową za kapitał akcyjny płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesjonariuszowi podatek rentowy, od tej renty odkupu opłacać się mający.

5. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesjonariuszowi płacić się mających, zapłacić kapitał, wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług wasnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą

w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 aż do 5 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkiemi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryusza będące i jego przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

7. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracji.

W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu (l. 1 aż do 5), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji tyczącej się odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjmowaniu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

9. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracji o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jego zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

10. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (l. 7), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby tenże od niego do tego celu potrzebował.

§. 12.

Gdy koncesya upływie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusz posiadał, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, l. 6.

Tak wtedy, gdy koncesya upływie, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzyma koncesyonaryusz na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkim, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego funkcyjnaryusza, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania w tym celu funkcyjnaryuszów na koszt koncesyjnaryusza.

W razie utworzenia się spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej grono kierujące spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któ-

reby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe dla publicznego dobra i dla interesu finansowego skarbu państwa dającego gwarancję; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzyi, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla spółki obowiązująca

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, dokumentem koncesyjnym, lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który została nadana, za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1902 w języku **niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.**

Prenumerata na cały **rocznik 1902** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płać:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 K
" " 1859 " 1868 " . . . 24 "	" " 1889 " 1898 " . . . 60 "
" " 1869 " 1878 " . . . 32 "	
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 K	
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 K
" " 1880 " 1889 " . . . 40 "	
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1867 za . . .	4 K — h	Rocznik	1885 za . . .	3 K 60 h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1868 " . . .	4 " — "	"	1886 " . . .	4 " 60 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1869 " . . .	6 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1888 " . . .	8 " 40 "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1889 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1884 " . . .	5 " — "			

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materii.

Dziennik ustaw państwa

•••

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 22. lutego 1902.

Treść: № 40. Ustawa o urządzeniu poboru należności konsulowskich.

40.

Ustawa z dnia 22. stycznia 1902

o urządzeniu poboru należności konsulowskich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Dołączona „Taryfa powszechna należności konsulowskich“, którą uważać należy za część składową ustawy niniejszej, ma być w c. i k. urzędach konsulowskich stosowana do czynności urzędowych konsulowskich w niej przytoczonych.

§. 2.

Należności konsulowskie wymierza zawsze w imieniu Ministerstwa spraw zewnętrznych ten urząd konsulowski, który wykonywa czynność urzędową, podlegającą należności.

W urzędach konsulowskich, na których czele stoi funkcyonaryusz rzeczywisty, należności konsulowskie pobiera się na rachunek wspólnego Ministerstwa spraw zewnętrznych, we wszystkich innych urzędach konsulowskich na rachunek zwierzchnika dotyczącego urzędu, o ile w interesie skarbu państwa nie jest wyraźnie inaczej postanowione.

Należności konsulowskie, które wymierzane być mają od wartości spadku, jakoteż grzywny, pobiera się tylko na rachunek wspólnego Ministerstwa spraw zewnętrznych.

§. 3.

Należności przypadające według liczby bieżącej 4, części II. taryfy, ciężą na przedmiocie objętym inwentarzem lub oszacowanym, przypadające

według liczby bieżącej 5 ciężą na kwocie, która z wystawiania na sprzedaż wpłynęła; przypadające według liczby bieżącej 9 lit. b, część II. taryfy ciężą na przedmiocie zachowywanym; przypadające według liczby bieżącej 10, część II, ciężą na majątku spadkowym.

Zabezpieczenie to ma pierwszeństwo przed wszystkimi wierzytelnościami wynikającymi z tytułów prawa prywatnego.

§. 4.

Postanowienia co do należności stęplowych i bezpośrednich, obowiązujące w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych pod względem ich zabezpieczenia, poboru, jakoteż postępowania z nimi i urzędzenia następstwa w upadłości stosują się odpowiednio do należności konsulowskich i do grzywien, które jako szkodliwy skutek niezapłacenia należności mają być pobierane.

Należności konsulowskie i rzezone grzywny przedawniają się po pięciu latach.

Przedawnienie przerywa się każdą czynnością urzędową podjętą w celu wymierzenia lub ściągnięcia a stronie do wiadomości podaną.

§. 5.

Zażalenia przeciw wymierzeniu należności lub kary, przeciw odmowie znizienia należności lub uwolnienia od należności wystosować należy do Ministerstwa spraw zewnętrznych, które wydaje decyzję co do zażalenia w drugiej i ostatniej instancji. jeżeli żalący się jest obywatelem austryackim, w porozumieniu z c. k. Ministerstwami skarbu, sprawiedliwości i handlu; jeżeli zaś żalący się nie jest ani austryackim ani węgierskim obywatelem, samodzielnie. Zażalenia takie, jeżeli przełożenie uczynione przez stronę w urzędzie konsulowskim nie zostanie

uwzględnione, wnosić należy do tego urzędu konsulowskiego, przeciw którego zarządzeniu podaje się zażalenie. Rekursa te wnosić należy w terminie nieodwlocznym 30dniowym, licząc od dnia oznajmienia stronie wymiaru należności. Przy obliczaniu tego terminu nie bierze się w rachubę dni biegu poczty.

Rekurs nie ma skutku odwlocznego co do poboru należności.

§. 6.

Gdyby wyłudzone podstępnie uwolnienie od należności lub niższe od przepisanego wymierzenie onejże, ściąga się należność w podwójnej kwocie. Za wyłudzenie podstępne poczytuje się, jeżeli w wyjawieniach, do których stosuje się wymierzenie należności konsulowskiej, zatajono lub podano nierzetelnie bądź przedmiot, podług wartości którego należność ma być wymierzona, bądź też część tego przedmiotu.

§. 7.

Upoważnia się Rząd królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do wydania drogą rozporządzenia postanowień co do oznaczania wartości w celu wymierzenia należności konsulowskich, o ile taryfa należności nie zawiera już wyraźnych pod tym względem postanowień, tudzież do wydania postanowień co do waluty, w której należności konsulowskie mają być wymierzone i uiszczane. nakoniec co do obowiązku uiszczania.

§. 8.

Nadto upoważnia się Rząd królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do zawarcia z Rządem krajów korony węgierskiej umowy co do rozporządzeń potrzebnych do wykonania tej ustawy.

§. 9.

Ustawę niniejszą wydaje się na okres mocy obowiązującej ustawy z dnia 30. sierpnia 1891. Dz. u. p. Nr. 136, zawierającej postanowienia o sprawowaniu sądownictwa konsulowskiego, wejdzie zaś ona w wykonanie wtedy, gdy w krajach korony węgierskiej przyjdzie do skutku ustawa o urządzeniu należności konsulowskich z niniejszą ustawą zgodna.

Gdy to nastąpi, dzień wejścia w wykonanie ustawy niniejszej postanowiony będzie drogą rozporządzenia.

§. 10.

Od dnia, w którym ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie, regulamin należności konsulowskich wydany na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 30. czerwca 1846, razem z dołączonemi do niego taryfami powszechnemi należności konsulowskich, jakoteż odnośne przepisy wykonawcze utracą moc swoją.

Przepisy, w ustępie poprzedzającym wzmiankowane, będą jednak stosowane także po terminie oznaczonym w pierwszym ustępie niniejszego paragrafu:

1. Do tych czynności urzędowych, które zostały podjęte na zasadzie podania wniesionego, zanim nowa taryfa należności konsulowskich stała się obowiązującą;

2. do orzeczeń sądowo-cywilnych, jeżeli rotul aktów został sporządzony, zanim nowa taryfa należności konsulowskich stała się obowiązującą.

Wydając depozyty, wzięte w zachowanie zanim nowa taryfa należności konsulowskich stała się obowiązującą, pobierana będzie należność według dawnego przepisu w takim razie, jeżeli jest korzystniejszą dla strony aniżeli należność według liczby bieżącej 9, część II nowej taryfy, a wydanie następuje nie później jak w pierwszym roku po terminie, w którym nowa taryfa stanie się obowiązującą.

Po tym terminie należność wymierzana będzie zawsze według nowej taryfy.

Należności odsetkowych przepisanych pod liczbą bieżącą 10 części II taryfy nie stosuje się do tych spadków, które otwarły się, zanim nowa taryfa należności stała się obowiązującą.

§. 11.

Poruczam całemu Mojemu Ministerstwu wykonanie ustawy niniejszej w porozumieniu z Moim Ministrem spraw zewnętrznych.

Wiedeń, dnia 22. stycznia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Wittek r. w.

Spens r. w.

Rezek r. w.

Giovanelli r. w.

Welsersheimb r. w.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

Call r. w.

Piętak r. w.

Taryfa powszechna należności konsulowskich.

C z ę ś ć I.

Należności odnoszące się do wykonywania żeglugi przez marynarkę handlową austriacką i węgierską.

Liczba bież.	Oznaczenie należności i czynności urzędowej, za którą należność ma być uiszczona	Kwota należności		Objaśnienia
		K	h	
1	Należność powszechna od pojemności w tonnach za przypuszczenie i odprawę okrętu w porcie, w którym znajduje się c. i k. urząd konsulowski, o ile wykonano czynność handlową, lub zabrano na okręt albo wysadzono pasażerów:			Uwagi ogólne do pozycji I. części taryfy. Co do należności pobocznych i dziennego obacz część III. A i B.
	I. a) za okręty małej żeglugi nadbrzeżnej . . .			są wolne od opłaty
	b) za okręty wielkiej żeglugi nadbrzeżnej, od tonny zarejestrowanej		5	
	z ograniczeniem do kwoty nieprzekraczalnej	9	50	
	c) za okręty żeglugi dalekiej, od każdego okrętu	9	50	
	jeżeli pojemność przenosi 200 ton zarejestrowanych, od każdej tonny zarejestrowanej ponad 200		2	
	lecz z ograniczeniem do kwoty nieprzekraczalnej	60		

Liczba bież.	Oznaczenie należności i czynności urzędowej, za którą należytość ma być uiszczona	Kwota należytości		Objaśnienia
		K	h	
	<p>II. Przypuszczenie i odprawa okrętu obejmuje w sobie spisanie konstytutu, zbadanie i wizowanie listy załogi, paszportu zdrowia, spisu towarów, ceduł ładunkowych, wizowanie dziennika okrętowego i oddzielnego dziennika sternika, poświadczenie zbadania apteczki okrętowej, tudzież wszelkie inne czynności urzędowe i wygotowania urzędowe, odnoszące się do wykonywania żeglugi a nie podlegające na zasadzie szczególnego przepisu osobnej należytości.</p> <p>III. Pojemność w tonnach netto bierze się ze świadectwa wpisu do rejestru stosownie do ustawy z dnia 7. maja 1879 (Dz. u. p. Nr. 65)</p> <p>XVI. artykułu ustawy z r. 1879.</p> <p>IV. Jeżeli okręt w tejsamej podróży zawija do kilku portów, należytość powszechną od pojemności uiszcza się tylko w porcie końcowym, w kwocie pod I ustanowionej, w portach zaś pośrednich uiszcza się tylko połowę tej kwoty.</p> <p>V. Jeżeli okręt odbywa kursa peryodyczne według planu naprzód ogłoszonego w takim razie uiszcza się należytość powszechną od pojemności tylko w połowie kwoty przypadającej według I, a względnie IV, lecz drogi tam i napowrót nie uważa się za jedną podróż.</p> <p>VI. Jeżeli okręt nie wykonywa żadnych czynności handlowych i pasażerów nie zabiera lub nie wysadza, uiszcza należytość od pojemności tylko w czwartej części wymiaru ustanowionego pod I, o ile c. i k. urząd konsulowski, znajdujący się w porcie, załatwiał czynność przypuszczenia lub odprawy okrętu.</p> <p>VII. Jeżeli okręt zawija do portu tylko w skutek siły większej albo tylko dla uzupełnienia prowiantu lub zapasów węgla, nie jest obowiązany uiścić należytość powszechną od pojemności, o ile opuszcza napowrót port. gdy przyczyna ta ustąpi.</p>			

Liczba bieś.	Oznaczenie należności i czynności urzędowej, za którą należność ma być uiszczona	Kwota należności		O b j a ś n i e n i a
		<i>K</i>	<i>h</i>	
2	Jeżeli po skutecznieniu odprawy okrętu trzeba jeszcze raz wykonać czynność urzędową należącą do odprawy konsulowskiej	2	25	
3	Za zastępstwo szypra:			
	<i>a)</i> na okrętach żeglugi nadbrzeżnej małej	2	25	
	<i>b)</i> na okrętach żeglugi nadbrzeżnej wielkiej	4	50	
	<i>c)</i> na okrętach żeglugi dalekiej	9	50	
4	Za każdy wpis do listy załogi:			
	Od każdej wpisywanej osoby		24	
5	Za wygotowanie nowej listy załogi, stała należność	2	25	
	i od każdej wpisywanej osoby		24	
6	Od każdej uwagi w świadectwie zarejestrowania okrętu:			
	<i>a)</i> dla okrętów żeglugi nadbrzeżnej małej	2	25	
	<i>b)</i> dla okrętów żeglugi nadbrzeżnej wielkiej	4	50	
	<i>c)</i> dla okrętów żeglugi dalekiej	9	50	
7	Za wygotowanie paszportu tymczasowego:			
	<i>a)</i> dla okrętów żeglugi nadbrzeżnej małej	4	50	
	<i>b)</i> dla okrętów żeglugi nadbrzeżnej wielkiej	12		
	<i>c)</i> dla okrętów żeglugi dalekiej	24		
8	Za przedłużenie okresu ważności paszportu tymczasowego:			
	<i>a)</i> dla okrętów żeglugi nadbrzeżnej małej	2	25	
	<i>b)</i> dla okrętów żeglugi nadbrzeżnej wielkiej	4	50	
	<i>c)</i> dla okrętów żeglugi dalekiej	9	50	
9	Za zgłoszenie sprawozdania okrętowego:			
	<i>a)</i> od okrętów żeglugi nadbrzeżnej małej	2	25	
	<i>b)</i> od okrętów żeglugi nadbrzeżnej wielkiej	4	50	
	<i>c)</i> od okrętów żeglugi dalekiej	9	50	
10	Za spisanie sprawozdania okrętowego:			
	<i>a)</i> od okrętów żeglugi nadbrzeżnej małej	4	50	
	<i>b)</i> od okrętów żeglugi nadbrzeżnej wielkiej	9	50	
	<i>c)</i> od okrętów żeglugi dalekiej	19	.	

C z ę ść II.

Należności za czynności urzędów konsulowskich nie objęte I. częścią taryfy.

Liczba bież.	Oznaczenie czynności urzędowej. za którą należność ma być uiszczona	Kwota należności		Objaśnienia
		K	h	
	A. Należności powszechne stosujące się do wszelkich rodzajów spraw prawnych.			Uwaga do licz. bież. 1, 28 i 40.
1	Za zaciągnięcie do rejestru i załatwienie każdego podania w sprawach prawnych, do których nie jest przepisana osobna stopa taryfowa, uiszczenie należy przy wniesieniu:			Na arkusz liczy się zawsze cztery strony zapisane na połowie szerokości, na stronę 24 wierszy, na wiersz najwięcej 10 zgłosek. Ostatni arkusz zazwyczaj uważa się zawsze za całym zapisany.
	a) od pierwszego arkusza	7	50	Tę samą należność uiszczenie należy od aktów tego rodzaju, gdy są w samymże urządzie protokolarnie spisywane.
	od każdego następnego arkusza	3	75	Załączki, od których odebrano już należność konsulowską lub od których opłacono należność stęplową, są wolne od należności.
	b) od każdej załączki w pierwopisie lub odpisie	1		Jeżeli podania, jakoteż załączki wnoszą się w dwóch lub więcej wygotowaniach, należność opłaca się tylko od pierwszego egzemplarza.
2	Za odbycie każdej audyencji sądowej z załatwieniem (rozprawa w sprawach spornych, ogłoszenie rozporządzeń ostatniej woli, zgromadzenia wierzycieli i spadkobierców, przesłuchanie świadków itp.):			
	od pierwszego arkusza protokołu	7	50	
	od każdego następnego arkusza protokołu	3	75	
3	Za wykonanie aktów sądowych poza obrębem urzędu (wykonanie opieczętowania sądowego, odjęcia pieczęci, wykonanie spisu pośmiertnego itp.), o ile nie stosują się osobne stopy taryfowe, razem z protokołem i załatwieniem, za każdy dzień czynności urzędowej	14	50	Do licz. bież. 3, 4, 5, 6. Co do należności pobocznych i dziennego obacz część III. A i B. Do licz. bież. 3, 4, 5. Na dzień trwania czynności urzędowej liczy się najwięcej sześć godzin. Zaczętą siódmą a względnie trzynastą godzinę liczy się za pół dnia.

Liczba bież.	Oznaczenie czynności urzędowej. za którą należność ma być uiszczona	Kwota należności		Objaśnienia
		K	h	
4	Za spisanie inwentarza z oszacowaniem lub podaniem wartości, za każde oszacowanie wykonane przez jednego lub więcej biegłych, lub spisanie w ten sam sposób stanu rzeczy lub osądu, tudzież za zbadanie i stwierdzenie szkód przez morze i rzeki zrzędzonych (łącznie z protokołem i załatwieniem): a) należność stała za każdy dzień czynności urzędowej w kwocie . . . . . b) od ogólnej wartości przedmiotów objętych inwentarzem i oszacowanych	9	50	Do licz. bież. 4. Za spisanie inwentarza lub stanu rzeczy bez oszacowania lub podania wartości uiszcza się tylko należność stałą.
		1/4 procentu		
5	Za wykonanie licytacji publicznych (z protokołem i załatwieniem): a) należność stała za każdy dzień czynności urzędowej w kwocie . . . . . b) od sumy, która z licytacji wpłynęła	9	50	
		1 procent		
6	Za wszelkie wyroki przez sądy konsulowskie z asesorami (komisjami) lub bez nich wydane, a względnie zatwierdzone, ze wszystkimi wygotowaniami: I. Gdy przedmioty sporu dają się oszacować: jeżeli wartość przysądzonego przedmiotu spornego: a) nie przynosi 700 K, należność stała w kwocie . . . . . b) nie przynosi 2400 K, należność stała w kwocie . . . . . c) przynosi 2400 K, należność stała w kwocie . . . . . d) nadto we wszystkich trzech przypadkach należność procentowa od sumy przysądzonej lub od wartości przysądzonego przedmiotu . . . . . II. We wszystkich tych przypadkach, w których przedmiot sporu nie daje się oszacować, należność stała w kwocie	4	50	
		14	50	
		29	.	
		1/2 procentu		
		24	.	
7	Za spisanie protokolarne ugody sądowej lub kompromisu sądowego z załatwieniem, a) jeżeli przedmiot sporny nie przynosi 1200 K lub nie daje się oszacować: od pierwszego arkusza . . . . . od każdego następnego arkusza . . . . . b) jeżeli przedmiot sporny przynosi 1200 K: od pierwszego arkusza . . . . . od każdego następnego arkusza	7	50	
		3	75	
		15	.	
		7	50	

Liczba bież.	Oznaczenie czynności urzędowej, za którą należność ma być uiszczona	Kwota należności		Objaśnienia
		K	h	
8	Za zaciągnięcie do rejestru i załatwienie pism, tyczących się założenia apellacyi i wniesienia rewizyi z zażaleniami lub bez nich, a) jeżeli przedmiot sporu nie przenosi 2400 K lub nie daje się oszacować: od pierwszego arkusza . . . . . od każdego następnego arkusza . . . . . b) jeżeli przedmiot sporu przenosi 2400 K: od pierwszego arkusza . . . . . od każdego następnego arkusza	14 7 29 14	50 25 50	Do licz. bież. 8. Rekursa od rezolucyi sądów konsulowskich, jakoteż odpowiedzi na założenie apellacyi i wniesienie rewizyi podpadają pod licz. bież. 1.
9	W przypadkach urzędowego zachowywania depozytu: a) za akt objęcia łącznie z potwierdzeniem objęcia . . . . . b) za uskutecznione zachowywanie, jakoteż za czynności urzędowe łączące się z wydaniem: aa) pieniędzy, wszelkich papierów wartościowych, które opiewają na okaziciela lub mogą być przenoszone zapomocą indosu; wszelkich papierów, będących przedmiotem interesu bankowego kupna i sprzedaży, tudzież innych rzeczy wartościowych . . . . . bb) innych dokumentów prawnych i pism od każdego arkusza	4 2	50 25	Uwaga do licz. bież. 9. 1. Za depozyty tymczasowe, jakoteż za depozyty, objęte tylko do celów postępowania karnego, nie pobiera się żadnej należności, lecz należność pod b) za wydanie depozytów sądowo-karnych pobiera się wtedy, gdy zachowywanie takie stanie się później sądowo-cywilnem. Przez „depozyty tymczasowe“ rozumieć należy: Zarobki i rzeczy robotników, rzemieślników, majtków i sług, pieniądze złożone na koszt w przypadkach aresztowania i zachorowania tych osób, jakoteż wszelkie kwoty hawaryi przypadające majątkom w przypadkach przygód na morzu, kwoty złożone jako zaliczki na pokrycie należności konsulowskich, kaucya złożona przez jedną ze stron spór wiodących na pokrycie kosztów sądowych, kaucya obrońców prawnych przed sądami konsulowskimi, sumy wierzytelności ściągnięte przez urzędy konsulowskie itp. 2. Gdy przedmiot podlegający wymiarowi należności według ustępu b, aa) wydaje się pod tym warunkiem, że złożony będzie inny przedmiot podlegający temu samemu wymiarowi należności, w przypadkach takiego warunkowego wydania uiszczą się należność tylko o tyle, o ile wartość przedmiotu wydanego jest większa od wartości przedmiotu deponowanego.

Liczba bieg.	Oznaczenie czynności urzędowej, za którą należność ma być uiszczona	Kwota należności		Objaśnienia
		K	h	
	B. Należności szczególne w sprawach prawnych.			
10	Za postępowanie spadkowe, oprócz należności, jakieby według licz. bieg. 2, 3, 4, 5 przypadały, opłacić należy po przyznaniu spadku następujące należności: a) gdy spadek przechodzi z rodziców na dzieci ślubne lub nieslubne albo na ich potomków i odwrotnie, tudzież na dzieci przybrane, na małżonka, który w czasie śmierci spadkodawcy nie był z nim sądownie rozłączony lub rozwiedziony, tudzież z rodziców na małżonków ich zstępnych ślubnych lub nieslubnych lub na ich dzieci przyrodnie i ich potomków: 1. należność stała w kwocie . . . . . 2. od wartości . . . . . b) gdy spadek na innych krewnych ślubnych lub nieslubnych aż do czwartego stopnia włącznie: 1. należność stała w kwocie . . . . . 2. od wartości . . . . . c) w innych przypadkach prócz dwóch wymienionych: 1. należność stała w kwocie . . . . . 2. od wartości	9 50 1 procent 9 50 2 procenty 9 50 4 procenty		Uwaga do licz. bieg. 10. 1. Przez „wartość“ rozumieć należy wartość ogólną spadku znajdującego się za granicą po strąceniu stanu biernego stwierdzonego w toku postępowania spadkowego. 2. W tych krajach, w których urzędy konsulowskie nie wykonywają władzy sądowej, nie pobiera się należności stałych i procentowych w taryfie niniejszej ustanowionych, co jednak nie uchyla obowiązku uiszczenia należności według ustaw państwa swojszczyzny. Inne należności w taryfie niniejszej przepisane opłacać należy także za takie czynności urzędowe, które wtedy, gdy postępowanie spadkowe należy do sądu krajowego, konsulatu ma wykonać na podstawie konwencji, dotyczących się spadków lub konsulatów, albo z jakiegokolwiek innej przyczyny.
11	Za uwłasnowolnienie	24	.	
12	Za ustanowienie kurateli	12	.	
13	Za sprawdzenie i załatwienie rachunku opieki lub kurateli: od pierwszego arkusza . . . . . od każdego następnego arkusza	7 50 3 75		Do licz. bieg. 13. Dołączone dowody rachunkowe są wolne od należności. Do licz. bieg. 12, 14, 15, 16. Jeżeli ogłoszenie wydaje się w kilku językach, należność liczy się od każdego języka osobno.
14	Za zaprotokołowanie, tudzież wpis każdej zmiany, uzupełnienia lub wykreślenia w rejestrze handlowym (za podanie, rezolucye i ogłoszenia razem): I. a) od spółki akcyjnej lub jej filii . . . . . b) prokury spółki akcyjnej lub jej filii . . . . . II. każdej innej firmy handlowej	120 60 24	.	Koszta druku i obwieszczenia (inseratu gazetowego) ponosi strona.
15	Za prośbę o umorzenie łącznie z załatwieniem	14	50	
16	Za każde ogłoszenie urzędowe (edykt) na prośbę stron, o ile taryfa niniejsza nie zawiera odmiennego postanowienia	14	50	

Liczba bież.	Oznaczenie czynności urzędowej, za którą należność ma być uiszczona	Kwota należności		Objaśnienia
		K	h	
17	Za uwierzytelnienie regulaminu hawaryi, łącznie z wszelkimi doręczeniami: a) należność stała w kwocie . . . . . b) od sumy ogólnej kwot wynagrodzenia tytułem hawaryi	9	50	Do licz. bież. 17. Obacz część III. A.
		1/2 procentu		
C. Należności od aktów notaryalnych.				
18	Za spisanie rozporządzenia ostatniej woli (testamentu lub kodycyłu)	14	50	
19	Za sporządzenie kontraktów: 1. należność stała w kwocie . . . . . 2. nadto od wartości przedmiotu kontraktu	14	50	1/4 procentu
20	Za sporządzenie pełnomocnictwa, a mianowicie: a) pełnomocnictwa ogólnego . . . . . b) pełnomocnictwa szczególnego	14	50	
		7	25	
21	Za sporządzenie na prośbę stron dokumentów i pism z osobna nie wymienionych, jeżeli w taryfie niniejszej niema odmiennego postanowienia, od pierwszego arkusza . . . . . od każdego następnego arkusza	7	50	3
		3	75	
22	Za przyjęcie protestu wekslowego lub jakichkolwiek innych papierów kupieckich, opiewających na sumę oznaczoną, łącznie z wygotowaniem: a) jeżeli kwota wynosi aż do 500 K . . . . . b) jeżeli kwota wynosi więcej niż 500 K aż do 2400 K . . . . . c) jeżeli kwota przenosi 2400 K	4	50	9
		9	50	
		14	50	
23	Za wpisanie w całej osnowie do księgi dokumentów jakiegoś dokumentu przez samą stronę sporządzoną, od każdego półarkusza	2	25	
24	Za legalizację podpisu osoby prywatnej (łącznie z podaniem i protokołem)	7	25	Do licz. bież. 24. Od każdego dalszego podpisu, który po pierwszym podpisie następuje, uiszczą się połowę należności.
25	Za legalizację podpisów urzędowych na prośbę stron (łącznie z podaniem i protokołem)	4	50	Do licz. bież. 24 i 25. Obywatelom państw obcych, których Władze konsulowskie pobierają za legalizację od obywateli austriackich lub węgierskich i od zostających pod opieką austriacko-węgierską należności większe od przepisanych pod licz. bież. 24 i 25 wymierza się takse za legalizację w takiejże większej kwocie; jeżeli szczegóły nie są wiadome, pobiera się takse według niniejszej taryfy.

Liczba bież.	Oznaczenie czynności urzędowej, za którą należność ma być uiszczona	Kwota należności		Objaśnienia
		K	h	
26	Za uwierzytelnienie zgodności: I. odpisów, a) w jednym z języków europejskich od arkusza b) w jednym z języków nie europejskich od arkusza . . . . . II. tłumaczeń, a) na język europejski od arkusza tłumaczenia b) na język nie europejski od jednej strony pierwopisu . . . . . c) z języka nie europejskiego od jednej strony tłumaczenia	2 4 4 4 2	25 50 50 50 25	Do licz. bież. 26 i 27. Urzędy konsulowskie nie są obowiązane uwierzytelniać zgodności tłumaczeń i sporządzać tłumaczeń, jeżeli nie mają odpowiednich tłumaczy a kierownik urzędu nie włada dotyczącym językiem.
27	Za wygotowanie tłumaczeń z uwierzytelnieniem: a) z języka europejskiego od jednej strony tłumaczenia . . . . . b) z języka nie europejskiego od jednej strony tłumaczenia . . . . . c) z języka europejskiego na język nie europejski od jednej strony pierwopisu	2 4 19	25 50 .	Do licz. bież. 27. Należność za wygotowanie tłumaczenia z języka chińskiego lub japońskiego wynosi po 9 halerzy od charakteru a za wygotowanie tłumaczenia na język chiński lub japoński po 14 halerzy od charakteru.
D. Należności w rozmaitych sprawach administracyjnych.				
28	Za zaciągnięcie do rejestru i załatwienie każdego podania w takich sprawach stron, dla których osobna należność taryfowa nie jest ustanowiona, uiszczą się przy wniesieniu podania: a) od pierwszego arkusza . . . . . od każdego następnego arkusza . . . . . b) od każdej załączki w pierwopisie lub odpisie	4 2 1	50 25 .	Do licz. bież. 28. Obacz uwagę do licz. bież. 1.
29	Za udzielenie przez urząd konsulowski pozwolenia do zawarcia małżeństwa (łącznie z należnością od podania)	9	50	
30	Za wygotowanie świadectwa życia . . . . . Za świadectwo życia wydane do odbioru rocznych emerytur, pensji wdowich, darów z łaski najwyższej, zasiłków na wychowanie, jeśli wynoszą aż do 700 K rocznie . . . . . ponad 700 K aż do 1500 K rocznie od kwoty odebranej . . . . . ponad 1500 K rocznie od kwoty odebranej	4 wolne od należności 1/2 procentu 1 procent	50 . . .	
31	Za wygotowanie przez urząd konsulowski paszportu dla zwłok (łącznie z należnością od podania)	48	.	

Liczba bież.	Oznaczenie czynności urzędowej, za którą należność ma być uiszczona	Kwota należności		Objaśnienia
		K	h	
32	Za wygotowanie świadectwa pochodzenia (łącznie z należnością od podania), od kwoty podanej w fakturze do posyłki towarowej . . . . . lecz nie mniej jak 50 h i nie więcej jak	1/2 procentu 24		Do licz. bież. 32. Za wystawienie lub wizowanie świadectw pochodzenia i innych dokumentów, potwierdzających pochodzenie towaru, nie pobiera się tej należności w państwach, w których na zasadzie traktatów świadectwa takie mają być wydawane bezpłatnie a to dopóty, dopóki owe traktaty będą obowiązywały. Odnosi się to także do tych państw, które na zasadzie największej życzliwości mogą domagać się uwolnienia od należności.
33	Za wygotowanie certyfikatu zdrowia dla posyłki towarowej (łącznie z należnością od podania)	7	50	
34	Za certyfikaty innego rodzaju na żądanie stron (łącznie z należnością od podania)	4	50	
35	Za wpisanie do odnośnego przez urząd konsulowski utrzymywanego rejestru wykonywanej przemysłowo profesji stręczyciela towarowego i wekslowego, meklera okręgowego i pilota (od podań, rezolucyi i ogłoszeń razem)	24		Do licz. bież. 35. W tych krajach, w których urzędy konsulowskie nie wykonywają władzy sądowej, nie uskutecznią się takiego wpisu. Jeżeli ogłoszenie wydaje się w kilku językach, należność liczy się od każdego języka osobno. Koszta druku i obwieszczenia (inseratu gazetowego) ponosi strona.
36	Za ściągnięcie wierzytelności razem z doręczeniem kwoty ściągniętej, od tej kwoty	1/2 procentu		
37	Za doręczenie kwot pieniężnych, które urząd konsulowski otrzymał do przesłania stronom, od kwoty, która ma być doręczona	1/4 procentu		Do licz. bież. 37. Proste doręczenie kwot pieniężnych, które majtkowie austriaccy lub węgierscy składają w urzędzie konsulowskim z prośbą o przesłanie ich krewnym, jeżeli kwoty te nie przenoszą 250 K, są wolne od należności.
38	Za proste wezwania od strony proszącej	1		
39	Za sporządzenie prostych odpisów w kancelaryi od pólarkusza	1		
E. Należności za zastępowanie obywateli austriackich lub węgierskich, jakoteż zostających pod opieką austriacko-węgierską, przed obcemi władzami w sprawach stron.				
40	Za każde pierwsze podanie, którem od urzędu konsulowskiego żąda się zastępstwa, od pierwszego arkusza . . . . . od każdego następnego arkusza . . . . . Za każde następne podanie w tej samej sprawie od pierwszego arkusza . . . . . od każdego następnego arkusza	4 2 2 1	50 25 .	Do licz. bież. 40. Obacz uwagę do licz. bież. 1.
41	W razie przesyłania rozporządzeń urzędowych władzy miejscowej i obcych konsulatów obywatelom austriackim lub węgierskim, jakoteż zostającym pod opieką austriacko-węgierską, za akt doręczenia	1		Do licz. bież. 41. Jeżeli z doręczeniem łączy się jakieś piśmienne wygotowanie ze strony konsulatu, uiszcza się podwójną należność. Pozwy od obcych władz doręcza się bez poboru należności.

Liczba bież.	Oznaczenie czynności urzędowej, za którą należność ma być uiszczona	Kwota należności		Objaśnienia
		K	h	
F. Należności za czynności urzędowe policyjno-paszportowe, tudzież za utrzymywanie w ewidencji obywateli austriackich lub węgierskich i zostających pod opieką austriacko-węgierską.				
42	Za wygotowanie, odnowienie lub przedłużenie paszportu opiewającego na jedną osobę lub na kilka osób tej samej rodziny:			Do licz. bież. 42. Tak samo jak z paszportami, postępuje się z książkami wędrowniczymi, robotniczymi, z książkami służącymi, z książkami służbowymi majtków morskich i rzecznych, o ile książki te uprawniają do podróży za granicę. Do licz. bież. 42, 43, 44, 45, 48, 49. Przez „niezamożnych“ rozumie się:
	a) dla zamożnych	4	50	
	b) dla niezamożnych	.	50	Wyrobników, pomocników przemysłowych i wszystkich innych robotników, służących i majtków. Zostający pod opieką opłacać mają należność ości przepisane pod licz. bież. 42 aż do 49 włącznie w podwójnym wymiarze kwoty normalnej.
43	Za wygotowanie przepustki, opiewającej na jedną osobę lub na kilka osób tej samej rodziny, tudzież za wygotowanie tymczasowego certyfikatu do podróży lub legitymacyi:			Do licz. bież. 44. Za wizowanie paszportu z dołączeniem klauzuli sanitarnej w czasie panujących epidemii należność za wizę opłaca się w podwójnej kwocie. Od obywateli tych państw obcych, których władze konsulowskie za wizowanie paszportów obywateli austriackich lub węgierskich, jakoteż zostających pod opieką austriacko-węgierską, pobierają należność większą od przepisanej pod licz. bież. 44 a), pobierać należy za wizowanie paszportów takse w tej samej wyższej kwocie; jeżeli szczegóły nie są wiadome, uiszczana być ma taksa według niniejszej taryfy.
	a) dla zamożnych	1	50	
	b) dla niezamożnych	.	50	Do licz. bież. 45. Co do niezamożnych, obacz licz. bież. 50, II, ustęp 7.
44	Za wizowanie paszportu itp.:			
	a) dla zamożnych	2	25	
	b) dla niezamożnych	.	50	
45	Za uczynienie w paszporcie jeszcze ważnym zmiany, sprostowania lub uzupełnienia, od zamożnych	2	25	
46	Za wpisanie do metryki	4	50	
47	Za uczynienie zmiany, sprostowania lub uzupełnienia w metryce	2	25	
48	Za wygotowanie rocznej karty metrykalnej dla obywateli austriackich lub węgierskich osiadłych w okręgu konsulatu upoważnionego do sprawowania władzy sądowej:			Do licz. bież. 48 i 49. W tych miejscach, w których istnieje uorganizowana gmina konsulatowa, członkowie gminy konsulatowej winni płacić nadto ustanowione statutem kwoty na cele gminy. W tych krajach, w których nie wygotowuje się kart metry-
	a) z kategorii kupców hurtownych, bankierów, właścicieli większych posiadłości, kapitalistów i wielkich przemysłowców	48	.	

Liczba bież.	Oznaczenie czynności urzędowej, za którą należność ma być uiszczona	Kwota należności		Objaśnienia
		K	h	
	b) dla innych zamożnych	14	50	kalnych i kart pobytu, nie należy zmieniać dotychczasowego zwyczaju, a przeto też nie pobiera się tam odnośnej należności.
	c) dla niezamożnych	4	50	
49	Za wygotowanie i odnowienie karty pobytu dla obywateli austriackich lub węgierskich w okręgach konsulatów pod l. 48 określonych:			
	a) z kategorii kupców hurtownych, bankierów, właścicieli większych posiadłości, kapitalistów i wielkich przemysłowców	12	.	
	b) z innych klas zamożnych	3	.	
	c) z klas niezamożnych	1	25	
50	G. Zniżenie należności i uwolnienie od nich.			
	I. Zniżenie należności.			
	Ministerstwo spraw zewnętrznych może na wniosek urzędów konsulowskich upoważnić je na pewien oznaczony okres do zniżania należności w części II. taryfy przepisanych dla pewnych kategorii czynności urzędowych.			
	W przypadku tym urzędy konsulowskie mogą zniżać należności ze względu na stosunki stron należnościom podlegających do połowy, a według okoliczności nawet do czwartej części kwoty normalnej.			
	II. Przypadki uwalniania od należności.			
	a) Ze względu na istotę czynności urzędowej:			
	1. Wszelkie czynności urzędowe zarządzane w służbie publicznej przez wspólne Ministerstwo lub przez Ministerstwa obu państw monarchii, albo dotyczące się skarbu państwa.			
	2. Czynności urzędowe, które urzędy konsulowskie podejmują na żądanie władz ojezycznych.			Do ustępu 2. Władza żądająca obowiązana jest zwrócić urzędowi konsulowskim wydatki materialne, łączące się z wykonaniem żądania.
	3. Pierwsze wygotowanie decyzji i innych rozporządzeń urzędu konsulowskiego, jeżeli wygotowanie to przeznaczone jest do zastąpienia pozostawionego w urzędzie pierwszego, za który opłacono już należność konsulowską według taryfy.			

Liczba bież.	Oznaczenie czynności urzędowej, za którą należytość ma być uiszczona	Kwota należytości		Objaśnienia
		K	h	
	<p>4. Doniesienie o przypadku śmierci, mianowanie i potwierdzenie opiekunów i kuratorów <i>ad actum</i>, protokół dotyczący się ich ustanowienia, jakoteż dotyczący się przyrzeczenia dopełniania obowiązków opiekuńczych lub kuratorskich.</p> <p>5. Wszystkie czynności urzędowe, należące do zakresu sprawowania przez konsulat sądownictwa karnego i policji, tudzież opieki nad obywatelami austriackimi lub węgierskimi, jakoteż zostającymi pod opieką austriacko-węgierską i bronienie ich przeciw zarządzeniom niezgodnym z traktatami.</p> <p>6. Prośby o wydanie i przedłużenie, jakoteż o odnowienie paszportów, jeżeli prośb tych nie sporządza a względnie nie spisuje protokolarnie urząd konsulowski, tudzież wygotowanie certyfikatów do pogranicza.</p> <p>7. Uczynienie zmiany, sprostowania lub uzupełnienia w ważnych jeszcze paszportach niezamożnych obywateli austriackich lub węgierskich i zostających pod opieką austriacko-węgierską.</p> <p>8. Postępowanie spadkowe i przyznanie spadków, jeżeli wykazany stan czynny nie przenosi kwoty 500 K.</p> <p>9. Prośby o wyjaśnienia co do stosunków handlowych; mianowicie co do firm zagranicznych pod względem zdolności używania kredytu i co do upadłości; tudzież o mianowanie obrońców prawnych, agentów, reprezentantów itp. łącznie z załatwieniem.</p>			
	<p>b) Ze względu na stosunki osobiste obowiązanych do uiszczenia należytości:</p> <p>1. Wszelkie czynności urzędowe dla należących do wojska i marynarki wojennej, do obu obron krajowych lub do pospolitego ruszenia, lecz tylko w sprawach służbowych.</p>			Do ustępu 9. Strona obowiązana jest zwrócić urzędowi konsulowskiemu wydatki w gotówce poniesione na zasiągnięcie takich wyjaśnień.

Liczba błęd.	Oznaczenie czynności urzędowej, za którą należyć ma być uiszczona	Kwota należyć		Objaśnienia
		K	h	
	<p>2. Jeżeli za czynności urzędowe, które stosownie do istoty swojej podlegają należyćiom, mają opłacić należyć osoby całkiem bezzasobne, kierownik urzędu będzie osoby te na ich prośbę w każdym poszczególnym przypadku uwalniał od uiszczenia należyć.</p> <p>Kierownik urzędu winien wygotować pod tym względem uzasadnione postanowienie i dołączyć je do aktów.</p> <p>Uwolnienia tego używają strony, którym sąd austriacki lub węgierski przyznał do pewnej sprawy prawnej prawa ubogich.</p>			

C z ę ś ć III.

Należytości poboczne, tudzieżienne funkcyonaryuszów konsulatu w sprawach stron.

Liczba bież.	Oznaczenie czynności urzędowej, za którą należytość ma być uiszczona	Kwota należytości		Objaśnienia
		K	h	
A. Należytości poboczne.				
1	<p>Przybieranym przez urząd konsulowski asesorum sądowym i sędziom komisyjnym, biegłym w rzeczy i sztuce, taksatorom, licytatorom, rewizorom rachunkowym, przełożonym ratujących, regulatorom itp., wyznaczać należy prócz kosztów podróży lub jeźdznego, gdyby je ponoszono, odpowiednie wynagrodzenia pieniężne.</p> <p>W tym celu naczelnik kierującego lub samodzielnego urzędu konsulowskiego, ile możności z przybraniem najmniej dwóch biegłych z pomiędzy najznakomitszych osób osady, winien wypracować osobną taryfę stosunkom miejscowym odpowiednią i wywiesić w budynku konsulatu.</p> <p>Taryfę dla urzędów podrzędnych ustanawia urząd konsulowski kierujący w taki sam sposób.</p> <p>Gdy się zdarzą przypadki nadzwyczajne, w takiej taryfie nie przewidziane, należytości poboczne wymierza urząd konsulowski w każdym poszczególnym przypadku.</p>			
B. Dienne funkcyonaryuszów konsulatu w sprawach stron.				
2	<p>W razie podróży służbowych w sprawach stron:</p> <p>a) Zwrót wyłożonych kosztów podróży, stosunkom odpowiednich;</p> <p>b) nadto zaś dienne za czas potrzebnej obecności, a to:</p>			
	<p>1. konsulom jeneralnym za dzień . . . .</p> <p>2. konsulom za dzień . . . . .</p> <p>3. wicekonsulom za dzień . . . . .</p> <p>4. ajentom konsulatu, elewom konsulatu i sekretarzom kancelaryjnym za dzień . .</p>	24	50	<p>Do licz. bież. 2 i 3. Gerentowi należy się dienne według kategorii posady, którą zajmuje.</p> <p>Podczas epidemii urzędownie stwierdzonych można liczyć dienne w podwójnym wymiarze kwoty normalnej.</p> <p>Jeżeli kierownik urzędu, wyprawiając komisję w sprawach stron, uzna za potrzebne wysłać więcej niż jednego urzędnika, a względnie przydać dla</p>

Liczba bież.	Oznaczenie czynności urzędowej, za którą należność ma być uiszczona	Kwota należności		Objaśnienia
		K	h	
3	5. urzędnikom konsulatu niższej kategorii i dyurnistom za dzień	9	50	<p>bezpieczeństwa jednego lub więcej sług w interesie samejże strony, winien spisać w tym względzie i dołączyć do aktów uzasadnione postanowienie.</p> <p>Uwaga.</p> <p>Dziennego nie można żądać, gdy zachodzi przypadek określony pod licz. bież. 50, II a), l. 8, części II taryfy.</p>
	6. woźnym lub kawasom za dzień	4	50	
3	Za czynności urzędowe oznaczone w części I, jakoteż pod licz. bież. 3, 4 i 5 części II. taryfy, gdy delegaci urzędowi wykonywają je poza obrębem lokalu urzędowego, ale w obrębie siedziby urzędu konsulowskiego, należy się tym delegatom oprócz zwrotu jezdnego, połowa dziennego ustanowionego pod l. 2.			
4	W przypadkach udzielenia obywatelom austriackim lub węgierskim i używającym opieki austriacko-węgierskiej, asystencyi przed władzami zagranicznymi tego miejsca, w którym urząd konsulowski ma siedzibę, i jeżeli tej asystencyi udziela się na prośbę strony albo na zasadzie traktatów lub zwyczaju miejscowego, wydatki na przewóz (powóz, barki, wierzchowce itp.), o ile ze względu na odległość lub zwyczaj miejscowy, przewóz jest potrzebny, mają strony zwrócić. Strony niezamożne mają wydatki takie zwrócić później tylko w takim razie, jeżeli dotycząca obca władza przyznała im sporną kwotę pieniężną.			

Uwaga do części II. i III.

W Afryce zachodniej, południowej i wschodniej, w Arabii, w Persyi, w całych Indyach przed- i zagangesowych, w Archipelagu zagangesowym, w Azji wschodniej, we wszystkich koloniach australskich, w Oceanii, w Ameryce północnej, środkowej i południowej i Indyach zachodnich, o ile taryfa nie zawiera osobnych postanowień co do poszczególnych, tu wymienionych krajów, urzędy konsulowskie pobierać mają za czynności urzędowe objęte częścią II. taryfy (sporządzenie tłumaczeń z języka chińskiego i japońskiego, jakoteż tłumaczeń na te języki), dodatek 50procentowy do stałych kwot należności taryfowych. Podobnież urzędnicy i funkcjonaryusze konsulatów w krajach, które w pierwszym ustępie są wymienione, gdy odbywają podróże w sprawach stron, mają prawo liczyć sobie dzienne z dodatkiem 50procentowym do wymiaru taryfowego.

Natomiast należności procentowe są wolne od tego dodatku.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 25. lutego 1902.

Treść: № 41. Ustawa, którą przedłuża się na rok 1902 okres ważności postanowienia co do wielkości kontyngentów rekruckich i pozwala się na ich pobór.

41.

Ustawa z dnia 22. lutego 1902,

którą przedłuża się na rok 1902 okres ważności postanowienia co do wielkości kontyngentów rekruckich i pozwala się na ich pobór.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Postanowienie zawarte w §. 14 ustawy z dnia 11. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 41 o służbie wojskowej a względnie w ustawie z dnia 28. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 239, co do kontyngentów rekruckich potrzebnych corocznie do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i Obrony krajowej przedłuża się na rok 1902.

Artykuł II

Pozwala się na dokonanie w roku powyższym, pomiędzy zdatnymi do broni w klasach wieku usta-

wą powołanych, poboru kontyngentów rekruckich w artykule I. oznaczonych, a mianowicie:

59.211 ludzi do wojska i marynarki wojennej, tudzież

10.000 ludzi do Obrony krajowej, oprócz rekrutów, których Tyrol i Vorarlberg mają dla niej w myśl ustawy dostarczyć, jakoteż

rezerwy zasobowej.

Artykuł III.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, a wykonanie onejże poruczam Memu Ministrowi Obrony krajowej, który w tym względzie winien porozumieć się z Moim wspólnym Ministrem wojny.

Wiedeń, dnia 22. lutego 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Welsersheimb r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1902 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1902 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 K
1859 " 1868 " . . . 24 "	" " 1889 " 1898 " . . . 60 "
" " 1869 " 1878 " . . . 32 "	
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 K	
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 K
" " 1880 " 1889 " . . . 40 "	
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za . . . 4 K 20 h	Rocznik 1867 za . . . 4 K — h	Rocznik 1885 za . . . 3 K 60 h
" 1850 " . . . 10 " 50 "	" 1868 " . . . 4 " — "	" 1886 " . . . 4 " 60 "
" 1851 " . . . 2 " 60 "	" 1869 " . . . 6 " — "	" 1887 " . . . 5 " — "
" 1852 " . . . 5 " 20 "	" 1870 " . . . 2 " 80 "	" 1888 " . . . 8 " 40 "
" 1853 " . . . 6 " 30 "	" 1871 " . . . 4 " — "	" 1889 " . . . 6 " — "
" 1854 " . . . 8 " 40 "	" 1872 " . . . 6 " 40 "	" 1890 " . . . 5 " 40 "
" 1855 " . . . 4 " 70 "	" 1873 " . . . 6 " 60 "	" 1891 " . . . 6 " — "
" 1856 " . . . 4 " 90 "	" 1874 " . . . 4 " 60 "	" 1892 " . . . 10 " — "
" 1857 " . . . 5 " 70 "	" 1875 " . . . 4 " — "	" 1893 " . . . 6 " — "
" 1858 " . . . 4 " 80 "	" 1876 " . . . 3 " — "	" 1894 " . . . 6 " — "
" 1859 " . . . 4 " — "	" 1877 " . . . 2 " — "	" 1895 " . . . 7 " — "
" 1860 " . . . 3 " 40 "	" 1878 " . . . 4 " 60 "	" 1896 " . . . 7 " — "
" 1861 " . . . 3 " — "	" 1879 " . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . 15 " — "
" 1862 " . . . 2 " 80 "	" 1880 " . . . 4 " 40 "	" 1898 " . . . 6 " — "
" 1863 " . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . 10 " — "
" 1864 " . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . 6 " — "	" 1900 " . . . 7 " — "
" 1865 " . . . 4 " — "	" 1883 " . . . 5 " — "	" 1901 " . . . 6 " — "
" 1866 " . . . 4 " 40 "	" 1884 " . . . 5 " — "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły **niezupełne**, reklamować należy **najpóźniej w przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 26. lutego 1902

Treść: (№ 42—44.) 42. Obwieszczenie o uzupełnieniu i częściowej zmianie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 6. lutego 1894, na kolej lokalną od Trydentu na Borgo do granicy państwa pod Tezze (kolej walsugańska) z powodu zapewnionego tej kolei przez c. k. Rząd podwyższenia gwarancyi państwa. — 43. Obwieszczenie, podające spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, dotycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych. — 44. Obwieszczenie o ustanowieniu urzędu podatkowego oraz sądowno-depozytowego w Liesingu w D. A.

42.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 15. lutego 1902,

o uzupełnieniu i częściowej zmianie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 6. lutego 1894, Dz. u. p. Nr. 70, na kolej lokalną od Trydentu na Borgo do granicy państwa pod Tezze (kolej walsugańska) z powodu zapewnionego tej kolei przez c. k. Rząd podwyższenia gwarancyi państwa.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uzupełnia i zmienia się stosownie do artykułu XVII. ustawy z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, Najwyższy dokument koncesyjny z dnia 6. lutego 1894, Dz. u. p. Nr. 70, w następujący sposób:

I. Oprócz gwarancyi, zapewnionej Spółce stosownie do §. 3 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 6. lutego 1894, Dz. u. p. Nr. 70 co do pożyczki pierwszeństwa w sumie imiennej 4,500.000 zł. (9,000.000 K), zapewnia się jej dalszą gwarancję państwa co do czystego dochodu rocznego w sumie aż do 144.003 K, wyrównującej wydatkowi potrzebnemu na oprocentowanie po cztery od sta i umarzenie pożyczki pierwszeństwa w sumie imiennej 3,340.000 K, która zaciągnięta być ma na pokrycie potrzebnego zwiększenia kapitału budowy, a która ma być umorzona po-

dobnież aż do upływu 75go roku koncesyi, to jest najpóźniej aż do 5. lutego 1969.

II. Paragrafy 3 aż do 7 włącznie rzeczonego dokumentu koncesyjnego stosują się odpowiednio do tego podwyższenia gwarancyi, z tą różnicą, że wymieniony w czwartym ustępie §. 6go majątek przedsiębiorstwa, z którego wierzytelności państwa z tytułu zaliczek gwarancyjnych lub odsetek mają być zaspakajane, obejmuje w szczególności także wynagrodzenie, jakie zapłacone być ma w razie odkupienia kolei (§. 17) i że w rachunku ruchu można umieszczać jako pozycję wydatkową także dopłaty na zawiadownictwo, oraz podatki i należitości, gdyby miano je zwracać, jakoteż należitości stęplowe od kuponów, gdyby w swoim czasie co do nowej pożyczki pierwszeństwa miały być uiszczane.

III. Ze zmianą drugiego ustępu §. 11go rzeczonego Najwyższego dokumentu koncesyjnego upoważnia się Spółkę do zaciągnięcia dalszej pożyczki pierwszeństwa w sumie imiennej 3,340.000 K pod warunkami podlegającymi zatwierdzeniu Rządu.

IV. Uchyła się §. 17 wzmiankowanego Najwyższego dokumentu koncesyjnego i wydaje się na miejsce onegoż następujące zarządzenia:

§. 17.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kiedykolwiek kolei koncesyonowanej pod następującymi warunkami:

1. Wynagrodzenie w razie odkupienia zapłacić się mające będzie polegało na tem, że państwo weźmie na siebie w miejsce Spółki spłacenie pożyczek pierwszeństwa Spółki i wszelkich innych pożyczek, jakieby Spółka za zezwoleniem Rządu zaciągnęła, w kwotach, które w chwili odkupienia zalegają jeszcze jako nieumorzone, a nadto kwotę kapitału akcyjnego, zalegającą jeszcze w chwili odkupienia, spłaci gotówką lub obligacyami długu państwa, z którejto ostatniej sumy jednak potrącone być mają wierzytelności państwa z tytułu zaliczek gwarancyjnych i odsetek, gdyby zalegały (§. 6). Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

2. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod l. 1 przepisanego, bez dalszej zapłaty, własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającymi jeszcze resztami pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych, i używanie kolei koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zasoby kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne własnością Spółki będące, jakoteż rezerwy ruchu i kapitałowe a względnie fundusze zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

3. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracji Rządu. W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa z tytułu gwarancyi lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu, którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu (l. 1), według okoliczności obliczona tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

4. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji co do odkupienia osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego osobnego komisarza.

To samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

5. Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracji o odkupieniu wymienione.

Gdyby Spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jej zezwolenia i bez wdania się sądu objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

6. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (l. 3), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka obowiązana jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej jeszcze do tego celu potrzebował.

V. W pierwszym ustępie §. 18 zamiast l. 5 dawnych postanowień §. 17go przytoczyć należy l. 2 powyższego §. 17go.

Wittek r. w.

43.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 17. lutego 1902,

podające spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się unowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

Spis tych szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych, wydany obwieszczeniem Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 12. marca 1901, Dz. u. p. Nr. 29, został zmieniony a względnie uzupełniony stosownie do zmian, które zaszły od owego czasu aż do końca stycznia 1902, jak następuje:

Austria i Węgry.**I. Królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa.**

(Łącznie z Liechtensteinem.)

A. Wszystkie linie, na których ruch utrzymują zarządy kolejowe i spółki, mające siedzibę w Austrii lub w Węgrzech.

Pod 1 (c. k. austriackie koleje państwa) co do szlaków wyłączonych od umowy międzynarodowej wyrazy pod a) „dalmackich kolei państwa“ zastąpiono wyrazami: „następujących linii dalmackich c. k. austriackich kolei państwa“.

Nowo wpisane zostały pod

I. Królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa (łącznie z Liechtensteinem):**C. Części kolei, na których ruch utrzymują bośniacko-hercegowińskie koleje państwa.**

53. Od Gruzhu do granicy krajowej pod Uskoplje,

54. Od granicy krajowej pod Glavskami do granicy krajowej pod Nagumanacem.

55. Od granicy krajowej pod Igalem do Zeniki.

Pod III. napis „Obszar zajęty“ zmieniono na

III. Bośnia-Hercegowina

i zostały nowo wpisane:

2. Bośniacko-hercegowińskie koleje państwa, z wyłączeniem kolei kopalnianej Podlugovi—Varesz, a natomiast z wliczeniem kolei elektrycznej miasta Sarajewa.

Niemcy.**A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy niemieckie.****II. Koleje żelazne prywatne pod własnym zarządem.**

Wykreślono:

30. Kolej żelazna Flensburg—Kappeln.

39. Kolej poboczna Hansdorf—Priebus.

71. Kolej żelazna Nürtingen—Neuffen.

Nowo wpisane zostały:

A. II. 15 d) Kolej poboczna Wiesloch—Meekesheim.

e) Kolej poboczna Wiesloch miasto—Waldangelloch.

17. a) Kolej żelazna Brunświk—Schöning.

19. a) Kolej żelazna broithalska.

33. a) Kolej żelazna Gera—Meiselwitz—Wuitz.

52. w nawiasie, jako trzeci szlak: Hansdorf—Priebus.

79. a) Kolej żelazna Reinickendorf—Liebenwalde—Gross-Schöncheck.

94. c) Kolej żelazna Greussen—Ebeleben—Keula.

Dotychczasowe głoski *c, d i e* zmienione zostały na *d, e i f*.

98. a) Koleje poboczne, na których ruch utrzymuje dyrekcya wirtemberskiej Spółki kolei żelaznych:

a) Amstetten—Laichingen.

b) Ebingen—Onstmettingen.

c) Nürtingen—Neuffen.

98. b) Kolej poboczna Aalen—Ballmertshofen, na której ruch utrzymuje dyrekcya kolei lokalnych wirtemberskich.

B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy nieniemieckie lub na wspólnie z nimi.

Wstęp tytułu III. opiewa teraz następnie:

„Części utrzymywane w ruchu przez koleje Federacyi szwajcarskiej na granicy szwajcarsko-niemieckiej.“

Włochy.**A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy włoskie.**

Osnowa liczby 2 opiewa następnie:

2. Wszystkie linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę sieci nad Adryatykiem, z wyjątkiem linii:

a) Bologna—S. Felice.

b) Foggia—Lucera.

c) Foggia—Manfredonia.

d) Brescia—Iseo.

Rosya.

Nowo wpisane zostały pod:

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymuje państwo.

17. a) Koleje żelazne zakaukaskie

Pod:

B. Koleje i części kolei, utrzymywane w ruchu przez zarządy prywatne.

26. a) Kolej żelazna Belgorod — Sumy.

Szwajcarya.

Oddział:

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy szwajcarskie.

zawiera teraz następujące koleje:

1. Kolej Federacji szwajcarskiej.
2. Kolej gothardzka.
3. Kolej Jura-Simplon, z wyłączeniem utrzymywanej przez nią w ruchu kolei linowej od dworca kolejowego w Cossonay I. S. do miasta Cossonay.
4. Koleje zjednoczone szwajcarskie.
5. Kolej neufchatelsko-jurajska, z wyłączeniem utrzymywanej przez nią w ruchu linii wązkotorowej Neufchatel—Cortailod—Boudry.
6. Kolej emmentalska.
7. Kolej Langenthal—Huttwil.
8. Kolej tösthalska.
9. Kolej seethalska szwajcarska.
10. Kolej południowo-wschodnia szwajcarska.
11. Kolej Rorschach-Heiden.
12. Kolej sihlthalska.
13. Kolej thunerseeńska.
14. Kolej Önsingen—Balsthal.
15. Kolej berneńsko-neufchatelska (linia bezpośrednia).
16. Kolej żelazna wązko-torowa Yverdon — St. Croix.
17. Kolej wązko-torowa retycka.

W oddziale

B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi

tytuł II. Zarządy niemieckie, ma następującą zmienioną osnovę:

Części kolei utrzymywane w ruchu przez koleje państwa Wielkiego księstwa badeńskiego, od granicy niemiecko-szwajcarskiej:

20. pod Gottmadingen aż do granicy szwajcarsko-niemieckiej pod Wilchingen.

21. pod Stetten aż do kolei bazylejsko-badeńskiej.

22. pod Leopoldshöhe aż do kolei bazylejsko-badeńskiej.

23. pod Grenzach aż do kolei bazylejsko-badeńskiej.

24. Kolej łącząca między koleją bazylejsko-badeńską a koleją związkową szwajcarską bazylejską, utrzymywana w ruchu na wspólnie z kolejami państwa Wielkiego księstwa badeńskiego.

25. Część kolei Federacji szwajcarskiej od granicy niemiecko-szwajcarskiej pod Św. Ludwikiem aż do Bazylei, utrzymywana w ruchu przez koleje państwa w Alzacy i Lotaryngii.

Wittek r. w.

44.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. lutego 1902,

o ustanowieniu urzędu podatkowego oraz sądowno-depozytowego w Liesingu w D. A.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 7. września 1901, ustanawia się w Liesingu w Dolnej Austrii urząd podatkowy oraz sądowno-depozytowy dla gmin Sądu powiatowego tego samego miana, ustanowionego stosownie do rozporządzenia c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 187.

Od dnia, w którym ten urząd podatkowy a jednocześnie także i Sąd powiatowy rozpocznie urządowanie, a który później podany będzie do wiadomości, przyłączone będą do urzędu podatkowego liesingkiego gminy:

1. Atzgersdorf, Erlaa, Inzersdorf, Kalksburg, Liesing i Mauer, należące do okręgu Sądu powiatowego hietzingskiego,

2. Kaltenleutgeben, Perchtoldsdorf, Rodaun, Siebenhirten, i Vösendorf, należące do okręgu Sądu powiatowego mödlingskiego.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVI. — Wydana i rozesłana dnia 1. marca 1902.

Treść: № 45. Rozporządzenie, dotyczące się dowodu uzdolnienia w celu uzyskania stopni żeglarskich w marynarce handlowej.

45.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 1. marca 1902,

tyczące się dowodu uzdolnienia w celu uzyskania stopni żeglarskich w marynarce handlowej.

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§. 1.

Aby uzyskać jeden z wymienionych poniżej stopni w marynarce handlowej, a mianowicie:

- a) kadeta;
- b) żeglarza mniejszej żeglugi przybrzeżnej;
- c) żeglarza większej żeglugi przybrzeżnej;
- d) sternika (porucznika);
- e) żeglarza dalekich podróży (kapitana);
- f) bosmana;

trzeba złożyć dowód uzdolnienia.

§. 2.

Do uzyskania stopnia kadeta wymaga się pomyślnego zdania egzaminu abiturynckiego w szkole nautycznej, upoważnionej do wystawiania świadectw, mających znaczenie świadectw rządowych.

§. 3.

Do uzyskania stopnia żeglarza mniejszej żeglugi przybrzeżnej wymaga się, aby kandydat:

- a) osiągnął najmniej 20 rok życia;
- b) odbył najmniej trzyletnią służbę na okrętach morskich;

- c) zdał pomyślnie egzamin na żeglarza mniejszej żeglugi przybrzeżnej.

Żeglarz mniejszej żeglugi przybrzeżnej ma prawo sprawować naczelnictwo na okrętach żaglowych, do tej żeglugi przeznaczonych.

§. 4.

Do uzyskania stopnia żeglarza większej żeglugi przybrzeżnej wymaga się, aby kandydat:

- a) osiągnął najmniej 20 rok życia;
- b) odbył najmniej 36-miesięczną służbę w żegludze morskiej. Ci żeglarze, którzy zdali pomyślnie egzamin abituryncki w jednej ze szkół nautycznych, upoważnionych do wystawiania świadectw, mających znaczenie świadectw rządowych, i przedłożą dekret uzdolnienia na kadeta, muszą wykazać się tylko 24-miesięczną służbą w żegludze morskiej.
- c) zdał pomyślnie egzamin na żeglarza większej żeglugi przybrzeżnej.

Żeglarz większej żeglugi przybrzeżnej ma prawo sprawowania naczelnictwa na okrętach żaglowych, przeznaczonych do mniejszych i większych podróży przybrzeżnych, a na parowcach tych kategorii tylko w takim razie, gdy zdał także pomyślnie egzamin z nauki o maszynach okrętowych.

§. 5.

Do uzyskania stopnia sternika wymaga się, żeby kandydat:

- a) osiągnął najmniej 19. rok życia;
- b) wykazał się, że w jednej ze szkół nautycznych, mających prawo wystawiania świadectw, ma-

jących znaczenie świadectw rządowych, zdał pomyślnie egzamin abituryencki, i żeby przedłożył dekret uzdolnienia na kadeta;

- c) żeby po zdaniu egzaminu, wzmiankowanego pod b) odbył najmniej 18-miesięczną służbę w podróżyach morskich.
- d) żeby zdał z dobrym postępem egzamin na sternika. Sternik ma prawo zastępować czasowo żeglarza dalekiej podróży, a gdy skończy 20ty rok życia, sprawować naczelnictwo na okrętach wielkiej i małej żeglugi przybrzeżnej.

§. 6.

Do uzyskania stopnia żeglarza dalekiej podróży wymaga się, żeby kandydat:

- a) osiągnął najmniej 22 rok życia;
- b) odbył najmniej 16-miesięczną służbę w podróżyach morskich jako sternik lub żeglarz większej żeglugi przybrzeżnej;
- c) żeby w czasie swej służby w charakterze sternika, przez okres wynoszący w całości najmniej 12 miesięcy, utrzymywał dziennik partykularny, tak jak tego wymagają przepisy w tej mierze obowiązujące, względnie, jeżeli chodzi o kandydata, który jest żeglarzem wielkiej żeglugi przybrzeżnej, żeby przez okres, w całości najmniej 12 miesięcy wynoszący, utrzymywał osobiście i prawidłowo dziennik okrętowy i żeby przedłożył rachunki, przepisane dla dziennika partykularnego sterników;
- d) żeby z dobrym postępem zdał egzamin na żeglarza dalekich podróży.

Żeglarze większej żeglugi przybrzeżnej, którzy chcą uzyskać pozwolenie zdawania tego egzaminu, winni odpowiedzieć wymaganiom §u 5go, lit. b).

Żeglarz dalekiej podróży ma prawo sprawowania naczelnictwa na okrętach morskich wszelkich kategorii.

§. 7.

Do uzyskania stopnia bosmana wymaga się, żeby kandydat:

- a) odbył przynajmniej trzyletnią służbę na okrętach morskich;
- b) zdał z dobrym postępem egzamin bosmański.

§. 8.

Do służby w podróży morskiej liczy się tylko czas, odbyty w służbie na pokładzie lub przy sterze podczas właściwej podróży.

Podróż zaczyna się z chwilą zupełnego wyprzedzenia okrętu do drogi, a kończy się w chwili udzielenia mu pozwolenia wolnego obrotu w przy-

stani przeznaczenia, względnie w chwili opuszczenia okrętu, gdyby to nastąpiło jeszcze przed udzieleniem rzeczonoego pozwolenia.

Jak długo trwała służba w podróży morskiej, musi być wykazane w „Zapiskach, tycejących się podróży morskiej“, które ma utrzymywać dotyczący żeglarz a potwierdzić naczelnik okrętu (załączka 2). Załączka 2.

W służbie na okrętach austriackich lub węgierskich powinien ten dowód w razie możności być przedłożony jednemu z urzędów nautycznych, który winien go porównać z dziennikiem okrętowym i uwierzytelnić. W służbie na okrętach innych bander powinien rzeczony dowód — o ile nie można go przedłożyć urzędowi nautycznemu — być uwierzytelniony przez jedną z władz portowych lub konsularnych dotyczącego państwa.

§. 9.

Ze służby trzyletniej na okrętach morskich, przepisanej do uzyskania stopnia żeglarza małej żeglugi przybrzeżnej, powinien kandydat odbyć dwa lata na okrętach żaglowych; nadto winien on udowodnić, że pełnił służbę na okrętach żaglowych małej żeglugi przybrzeżnej najmniej przez 6 miesięcy.

§. 10.

Ze służby w podróżyach morskich, przepisanej do uzyskania stopnia żeglarza wielkiej żeglugi przybrzeżnej, musi kandydat najmniej trzecią część odbyć na okrętach żaglowych wielkiej żeglugi przybrzeżnej lub dalekich podróży; resztę tej służby może odbyć na parowcach wielkiej żeglugi przybrzeżnej lub dalekich podróży. Atoli dwie trzecie przepisanej służby w podróży morskiej winny przepadać na takie podróże, które odbyte zostały poza granicami małej żeglugi przybrzeżnej, a nadto musi kandydat udowodnić, że odbył przynajmniej jedną podróż, która wychodziła poza granice wielkiej podróży przybrzeżnej.

§. 11.

Ze służby w podróży morskiej, przepisanej do uzyskania stopnia sternika musi jedna trzecia być odbyta na okrętach żaglowych, a jedna trzecia na parowcach, i to tak tu jak i tam w podróży poza granicami małej żeglugi przybrzeżnej; ostatnią trzecią można odbyć na okrętach żaglowych lub parowcach wielkiej żeglugi przybrzeżnej lub dalekiej podróży (a nawet w granicach małej żeglugi przybrzeżnej). Nadto winien kandydat udowodnić, że odbył przynajmniej jedną podróż za ocean.

Do uzyskania stopnia żeglarza dalekiej podróży stosują się te same postanowienia; nadto winien kandydat udowodnić, że odbył drugą podróż za ocean w charakterze sternika.

§. 12.

Służba trzechletnia na okrętach morskich, przepisana do uzyskania stopnia bosmana, musi być odbyta wyłącznie na okrętach dalekiej podróży.

Marynarze, którzy nie odbyli przynajmniej dwuletniej służby na okrętach żaglowych, mogą uzyskać uzdolnienie tylko na bosmanów przy parowcach.

§. 13.

Trzecią część przepisanego czasu służby muszą wszyscy kandydaci odbyć na austriackich lub węgierskich okrętach handlowych; pozostałe dwie trzecie mogą być odbyte na c. i k. okrętach wojennych lub na innych okrętach handlowych odpowiedniej kategorii.

Z okrętami żaglowymi zostają na równi mieszane (t. j. poruszane parą i żaglami) okręty c. i k. marynarki wojennej.

Jaką część służby, odbytej przez sternika na pokładzie c. i k. okrętów wojennych można mu policzyć do uzyskania stopnia żeglarza dalekiej podróży, orzeka w każdym przypadku z osobna władza morska.

Służba, odbyta na austriackich i węgierskich statkach rządowych i jachtach, których pojemność brutto przenosi 10 tonn rejestrowych, może być policzona do czasu służby, przepisanego dla bosmanów i żeglarzy małej żeglugi przybrzeżnej. We wszystkich innych przypadkach rozstrzyga władza morska, z uwzględnieniem szczególnych okoliczności, czy służbę taką można policzyć lub nie.

§. 14.

Stopnie szczególne, uzyskane w c. i k. marynarce wojennej, mają ważność pod następującymi warunkami:

- a) uzyskanie stopnia kadeta okrętowego II. klasy zastępuje dowód, potrzebny do uzyskania stopnia kadeta;
- b) egzamin na oficera okrętowego, zdany z dobrym postępem, zastępuje egzamin na sternika i żeglarza wielkiej podróży przybrzeżnej;
- c) uzyskanie stopnia porucznika okrętu liniowego zastępuje egzamin na żeglarza dalekiej podróży;
- d) uzyskanie stopnia pomocnika pokładowego lub podsternika zastępuje egzamin na łodnika;
- e) przy stosowaniu powyższych przepisów nie robi to żadnej różnicy, czy aspirant należy jeszcze do c. i k. marynarki wojennej, czy też z niej już wystąpił.

§. 15.

Stopnie uzyskane za granicą, mogą — z wyjątkiem stopnia sternika i żeglarza którejkolwiek kategorii — w przypadkach na szczególniejsze uwzględnienie zasługujących, być uznane, jeżeli

warunki, pod jakimi je przyznano, pod każdym względem odpowiadają tym warunkom, jakie przepisuje niniejsze rozporządzenie. Orzeczenie w tym względzie przysługuje władzy morskiej.

§. 16.

Austriackich marynarzy nie można przyjmować na austriackich okrętach morskich handlowych do funkcji, przywiązanych do wyższych stopni jak te, których uzyskanie mogą według przepisu niniejszego rozporządzenia udowodnić.

Stopień żeglarza małej lub wielkiej żeglugi przybrzeżnej, tudzież sternika lub żeglarza podróży dalekiej, można przyznawać tylko poddanym austriackim.

Jak długo trwa związek cłowy i handlowy, uważać należy poddanych węgierskich za zostających na równi z poddanymi austriackimi.

Rozdział II

Przepisy, tyżące się egzaminów.

§. 17.

Miejsce i czas egzaminów.

Egzamina a) do uzyskania stopnia bosmana lub żeglarza małej żeglugi przybrzeżnej odbywają się w którymkolwiek z kapitanatów służby portowej i morskiej służby zdrowia, egzamina b) do uzyskania stopnia żeglarza wielkiej żeglugi przybrzeżnej w kapitanatach służby portowej i morskiej służby zdrowia w Tryjeście i Dubrowniku, a egzamina do uzyskania stopnia sternika i żeglarza dalekiej podróży przed komisją egzaminacyjną w powyższych miastach.

Egzamina rozpoczynają się w pewnym dniu miesiąca, który winien być z góry wyznaczony, a mianowicie: egzamina, pod a) wymienione, w miesiącach: styczniu, marcu, maju, wrześniu i listopadzie, zaś egzamina, pod b) wymienione, w miesiącach: marcu, czerwcu, wrześniu i grudniu w Tryjeście, a w kwietniu, lipcu i październiku w Dubrowniku; egzamina, pod c) wymienione, w miesiącach: marcu, czerwcu, wrześniu i grudniu w Tryjeście, a w kwietniu, lipcu i październiku w Dubrowniku; egzamina, pod b) i c) wymienione, odbywają się w Dubrowniku tylko w takim razie, jeżeli na pewien termin zgłosi się najmniej czterech kandydatów, licząc tu także repetentów.

§. 18.

Komisyje egzaminacyjne.

Komisyje egzaminacyjne, których członków mianuje c. i k. władza morska, podlegają bezpośrednio tej władzy i mają wszystkie sprawy, odnoszące się do egzaminów, załatwiać samodzielnie w myśl niniejszego przepisu i podług postanowień szczególnych, jakie w danym razie wyda władza morska.

Przewodniczącym komisji przy egzaminie, o którym mowa w §ie 17tym pod a), jest naczelnik dotyczącego c. k. kapitanatu służby portowej i morskiej służby zdrowia lub jego zastępca, a przy egzaminach w §ie 17tym pod b) i c) wzmiankowanych naczelnik sekcji nautycznej c. k. władzy morskiej lub, w razie przeszkody, jego zastępca, którego w każdym z osobna przypadku mianuje c. k. władza morska.

Członkami komisji są:

a) Przy egzaminie, o którym mowa w §ie 17tym pod a):

Jeden urzędnik dotyczącego c. k. kapitanatu służby portowej i morskiej służby zdrowia, który posiada stopień żeglarza dalekiej podróży lub był c. i k. oficerem marynarki, i jeden żeglarz dalekiej podróży lub wielkiej żeglugi przybrzeżnej;

b) przy egzaminie, o którym mowa w §ie 17tym pod b):

1. jeden urzędnik dotyczącego c. k. kapitanatu służby portowej i morskiej służby zdrowia, który jest żeglarzem dalekiej podróży lub był c. i k. oficerem marynarki;

2. delegat dotyczącej izby handlowej i przemysłowej, który musi być żeglarzem dalekiej podróży;

3. jeden żeglarz dalekiej podróży lub wielkiej żeglugi przybrzeżnej, który dowodził już parowcami;

4. egzaminator, w danej chwili dla dotyczącego przedmiotu ustanowiony;

c) przy egzaminach, o których mowa w §ie 17tym pod c):

1. jeden c. i k. porucznik okrętu liniowego;

2. jeden urzędnik c. k. władzy morskiej lub dotyczącego c. k. kapitanatu służby portowej i morskiej służby zdrowia, a według okoliczności także biegły, którego wyznaczy władza morska;

3. delegat dotyczącej izby handlowej i przemysłowej, który musi być żeglarzem dalekiej podróży;

4. żeglarz dalekiej podróży, który sprawował naczelnictwo na parowcach;

5. egzaminator, w danej chwili dla dotyczącego przedmiotu ustanowiony; egzaminatorami winni być nauczyciele zawodowi c. k. szkół nautycznych.

Komisji egzaminacyjnej przydaje się jednego urzędnika do spisywania protokołu.

Oprócz przewodniczącego musi przy egzaminach ustnych być obecnych najmniej dwóch członków komisji.

Dyrektorowie c. k. szkół nautycznych w Tryjeście i Dubrowniku mogą w charakterze gości przysłuchiwać się ustnym egzaminom na sterników albo żeglarzy dalekich podróży.

§. 19.

Dopuszczenie do egzaminów.

O dopuszczenie do egzaminu może kandydat prosić kapitanat służby portowej i morskiej służby

zdrowia najpóźniej do pierwszego dnia miesiąca do egzaminu wyznaczonego ustnie albo pisemnie, składając jednocześnie takse egzaminacyjną i stempel na świadectwo. Przy tem winien kandydat udowodnić, że uczynił zadość warunkom, przepisany w I. rozdziale niniejszego rozporządzenia i przedłożyć świadectwo na dowód nieposzlakowanego życia.

Dotyczący kapitanat służby portowej i morskiej służby zdrowia przegląda dokumenty, uwiadomienia kandydata o dopuszczeniu go do egzaminu i przesyła najpóźniej do 8go każdego miesiąca, w którym się egzamina mają odbywać, spis dopuszczonych kandydatów przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej. Dzienniki partykularne sterników należy najpóźniej do 8go każdego miesiąca, w którym odbywają się egzamina, posłać temu członkowi komisji, do którego należy ich przejrzenie.

O dopuszczeniu kandydatów, którzy przepisany wymaganiami nie uczynili całkowicie zadość, rozstrzyga władza morska.

§. 20.

Postępowanie przy odbywaniu egzaminów.

I. Postanowienia ogólne.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej wyznacza poszczególne dni egzaminu i zwołuje komisję.

O rezultacie przejrzenia dziennika partykularnego winien dotyczący członek komisji najpóźniej na dwa dni przed rozpoczęciem się egzaminu przedłożyć przewodniczącemu pisemne sprawozdanie.

Przed rozpoczęciem się egzaminu wszyscy kandydaci winni być przez lekarza zbadani co do bystrości wzroku i co do zdolności rozróżniania barw; przy próbie tej ma być obecny przewodniczący i protokolant.

Próba zdolności rozróżniania barw odbywa się według metody Holmgrena. Kandydatowi przedkłada się próbki wełny, z których po kolei winien zestawić ze sobą wszystkie zielone, czerwone i różowe motki według ich rozmaitych odcieni, przy czem jednak nie koniecznie musi nazywać poszczególnych barw. Jeżeli kandydat nie ostoja się przy tej próbie, badanie zdolności rozróżniania barw odbywa się w zaciemnionym pokoju zapomocą przeznaczonych do tego modelu lampy lub przepisanych świateł bocznych.

Jeżeli kandydat nie potrafi odróżnić czerwonej barwy od zielonej, w takim razie nie dopuszcza się go do egzaminu i zapisuje mu się w jego żeglarskiej książce służbowej odnośną uwagę, a o tym stanie rzeczy uwiadamia się właściwy urząd portowy.

Wynik zapisuje się w protokole egzaminu (załączka 3) słowami „dobrze“ albo „niedostatecznie“.

Jeżeli komisja sprawdzi, że kandydat jest tak krótkowidzący, iż posiada tylko połowę normalnej siły wzroku, okoliczność tą zapisać należy do pro-

tokołu. Tacy kandydaci mogą wprawdzie zdawać egzamin, jednak nie przyznaje się im dekretu uzdolnienia.

Co ma być przedmiotem zadań i pytań, o tem stanowią dotyczące programy egzaminów (załączki 4 do 8).

Programy egzaminów mogą za obopólną zgodą władz morskich w Tryjeście i Rjece być zmienione.

II. Postępowanie przy egzaminach pisemnych.

Egzamina pisemne mają zawsze poprzedzać egzamina ustne. Zadania do egzaminów pisemnych układa dotyczący egzaminator na każdy termin na nowo i oddaje je w niezaklejonich, bieżącymi liczbami [opatrzonych kopertach, z których każda przeznaczona jest dla innego kandydata, przewodniczącemu, który po zatwierdzeniu zadań winien koperty zapieczętować. W sali, w której odbywa się egzamin, zadania zostają wylosowane. Pisemne zadania wypracowują wszyscy kandydaci równocześnie pod nadzorem jednego członka komisji i protokolanta. Kandydatom nie wolno przynosić do sali żadnych środków pomocniczych, gdyż otrzymują je od przewodniczącego. Obecny członek komisji czuwa nad tem, żeby kandydaci wypracowywali swe zadania sami i tylko z użyciem urzędowych środków pomocniczych.

Gdyby kandydat używał niedozwolonych środków lub posługiwał się obcą pomocą, w takim razie zadania należy mu odebrać i opatrzyć je stosownym dopiskiem. Sam kandydat winien wyjść ze sali i nie wolno mu w tym samym terminie egzaminu dalej odbywać.

Na zadania rachunkowe należy dać kandydatom cztery godziny czasu, a na inne zadania pisemne po dwie. Po upływie tego czasu mają kandydaci swe wypracowania — po umieszczeniu swego podpisu na każdym arkuszu — oddać, i te bez względu na to, czy je pokończyli czy nie. Obecny członek komisji zapisuje na końcu każdego zadania chwilę, w której je odebrał, i potwierdza tę uwagę swym podpisem, poczem wypracowania doręcza się dotyczącym egzaminatorom do ocenienia. Znalezione błędy należy podkreślić czerwonym atramentem i stosownie do tego uczynić wnioski co do klasyfikacji. Błędy w zadaniach rachunkowych należy nadto poznaczyc liczbami porządkowem i określić ich rodzaj.

III. Postępowanie przy egzaminach ustnych.

Egzamina ustne odbywają się przed zgromadzoną komisją. Kandydatów należy pojedynczo powoływać do sali. Pytania zadaje kandydatowi egzaminator dotyczącego przedmiotu. Oprócz egzaminatora tylko przewodniczący ma prawo zadawać kandydatowi dalsze pytania lub żądać od niego wyjaśnień względem pytań, na jakie ma odpowiedzieć.

Przy tem można omawiać także wypracowania pisemne. Dzienniki partykularne i wypracowania pisemne powinny znajdować się na stole, aby komisja mogła je przejrzeć.

Po ukończeniu egzaminu kandydata z tego lub owego przedmiotu winna komisja w jego nieobecności głosować nad klasyfikacją przez egzaminatora proponowaną, przy czem trzymać się powinna następującej skali: celująco, dobrze, dostatecznie i niedostatecznie. Przy dotyczących przedmiotach należy także rezultat egzaminu pisemnego poddać pod głosowanie. Na przypadek równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

IV. Sąd o wyniku ogólnym.

Według wyników egzaminu ustnego i pisemnego oznacza się postęp ogólny każdego kandydata i zapisuje się go do protokołu egzaminu.

Postęp ogólny jest:

celujący, jeżeli kandydat najwięcej z jednego przedmiotu otrzymał cenzurę „dobrze“, a z reszty przedmiotów „celująco“;

dobry, jeżeli kandydat najwięcej z jednego przedmiotu otrzymał cenzurę „dostatecznie“, a z innych przedmiotów „dobrze“;

dostateczny, jeżeli kandydat odpowiedział wymaganiom;

niedostateczny, jeżeli kandydat, choćby tylko z jednego przedmiotu, nie odpowiedział wymaganiom.

Gdy postęp jest niedostateczny, należy wyznaczyć termin, przed upływem którego kandydatowi nie wolno egzaminu powtórzyć.

Jeżeli egzamin został przerwany, to komisja winna rozstrzygnąć, z uwzględnieniem zachodzących okoliczności, czy egzamin należy uważać za niezaczęty czy też za częściowo złożony.

Jako dowód wyniku egzaminu należy kandydatowi wydać świadectwo (załączka 9). Przy tej sposobności zwrócić trzeba sternikom dzienniki partykularne. Załączka 9.

V. Przedkładanie protokołów egzaminu.

Po ukończeniu egzaminu protokoły, podpisane przez przewodniczącego i protokolanta, przedłożyć należy razem z wypracowaniami pisemnymi władzy morskiej.

§. 21.

Wystawianie dekretów uzdolnienia.

Dekrety uzdolnienia (załączka 10) wystawia Załączka 10. władza morska i doręcza takowe mianowanym za złożeniem kosztów na stemple i pergamin, za pośrednictwem urzędu nautycznego. Od nowomiano-

wanych żeglarzy dotyczący urząd nautyczny winien odebrać przysięgę. Złożenie przysięgi należy potwierdzić na odwrotnej stronie dekretu uzdolnienia.

Nabycie uzdolnienia w jakimkolwiek charakterze zapisane być winno w księdze służby morskiej, a o mianowaniu i zapisaniu mianowania w rzeczonyj księdze uwiadomić należy ów urząd nautyczny, który wystawił dotyczącą księgę służby morskiej.

O wyniku każdego egzaminu uwiadomić należy król. węg. władzę morską. Imiona tych kandydatów, którzy przy egzaminie odpowiedzieli wymaganiom, oznajmić należy innym komisjom egzaminacyjnym, podając przy tem okoliczności, tyjące się powtórzenia egzaminu.

§. 22.

Powtórzenie egzaminów.

Kandydaci, którzy egzaminu nie zdali, mogą w oznaczonym przez komisję terminie zgłosić się z dotyczących przedmiotów na nowo do egzaminu. Jeżeli i drugą razą egzaminu nie zdadzą, w takim razie do trzeciego egzaminu można ich dopuścić tylko wtedy, gdy nie odpowiedzieli z jednego tylko przedmiotu.

§. 23.

Taksy za egzamin.

Taksa wynosi za egzamin na

żeglarza małej żeglugi przybrzeżnej	. 10 K
„ wielkiej „ „	. 20 „
sternika (porucznika)	. . . . . 30 „
żeglarza dalekich podróży (kapitana)	40 „
bosmana	. . . . . 10 „

Za powtórzenie egzaminu płaci się półtora raza tyle, ile wynoszą powyższe taksy.

Członkowie komisji egzaminacyjnej otrzymują za każdy dzień, w którym są przy egzaminie obecni, takse 10 K, przewodniczący 20 K, a protokolant 2 K.

Za przeglądnięcie dziennika szczegółowego, względnie wypracowania piśmiennego każdego kandydata otrzymuje ten członek komisji, któremu to poruczono, takse w kwocie 2 K.

Należytości komisji egzaminacyjnej likwiduje władza morską.

Tym kandydatom, którzy przy badaniu zdolności odróżniania barw lub siły wzroku nie odpowiedzieli wymaganiom i dlatego nie składają dalej dotyczącego egzaminu, również tym, których egzamin uważać należy za nierozpoczęty, zwraca się takse. Kandydaci, którzy składają dalej egzamin przedtem przerwany, nie placą taksy na nowo.

§. 24.

Postanowienia końcowe.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać w sześć miesięcy po ogłoszeniu.

Z dniem, którego rozporządzenie niniejsze nabędzie mocy obowiązującej, przestaną obowiązywać wszystkie rozporządzenia i postanowienia, wydane dotychczas w tym przedmiocie.

Przez dwa lata od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, władza morską ma prawo pozwalać w przypadkach na uwzględnienie zasługujących, żeby przy egzaminach na żeglarza wielkiej żeglugi przybrzeżnej (§. 4), na sternika (§. 5) i na żeglarza dalekich podróży (§. 6.) nie postępowano według postanowień I. rozdziału niniejszego rozporządzenia, lecz przytrzymywano się przepisów, jakie dotychczas obowiązywały.

Call m. p.

W s k a z ó w k i,

tyczące się

utrzymywania dziennika partykularnego przez sternika (porucznika).

---

1. Dziennik partykularny powinien sternik, odbywający podróż morską w tym charakterze, utrzymywać na wzór dziennika okrętowego przez okres, wynoszący ogółem najmniej dwanaście miesięcy, a to podług załączonego tu formularza, który utrzymują na składzie urzędy nautyczne.

2. Pierwsze cztery kartki tego dziennika zawierają niniejsze „wskazówki“ i wykaz tych dni, które sternik w okresie, do którego się zapiski dziennika odnoszą, spędził na morzu i w przystaniach. Trzy następujące kartki zawierają tabele dewiacyjne i rejestry chronometrowe poszczególnych okrętów, na których sternik podróż morską odbywał. Następujące dwie kartki są przeznaczone na „oświadczenia naczelników okrętowych“. Potem następuje wykaz tych rachunków nawigacyjnych, które są wymagane. Dalsze kartki służą na zapiski i rachunki.

3. Na regularnie powtarzające się zapiski używać należy na morzu dla każdego astronomicznego dnia dwóch naprzeciwległych stron dziennika. Co do pobytu w przystaniach, nie trzeba robić codziennie zapisków; zanotować jednak należy osobliwsze zdarzenia, tudzież spostrzeżenia co do urządzenia przystani, środków komunikacyjnych, ruchu handlowego, płodów krajowych, ludności itd. i opatrzeć dotyczące zapiski fachowymi uwagami.

4. Raz na miesiąc należy rzeczony dziennik przedkładać naczelnikowi okrętu do podpisania, a urząd nautyczny winien go raz na kwartał porównać z dziennikiem okrętowym i opatrzeć uwagą, tyczącą się sposobu jego utrzymywania.

5. W wykazie, tyczącym się przepisanych rachunków nawigacyjnych, podać należy ilość rachunków rzeczywiście wypracowanych.

Formularz dziennika partykularnego.

Strona I.

W s k a z ó w k i.

1. Dziennik partykularny powinien sternik, odbywający podróż morską w tym charakterze, utrzymywać na wzór dziennika okrętowego przez okres, wynoszący ogółem najmniej dwanaście miesięcy, a to podług załączonego tu formularza, który utrzymują na składzie urzędy nautyczne.

2. Pierwsze cztery kartki tego dziennika zawierają niniejsze „wskazówki“ i wykaz tych dni, które sternik w okresie, do którego się zapiski dziennika odnoszą, spędził na morzu i w przystaniach. Trzy następujące kartki zawierają tabele dewiacyjne i rejestry chronometryczne poszczególnych okrętów, na których sternik podróż morską odbywał. Następujące dwie kartki są przeznaczone na „oświadczenia naczelników okrętowych“.

Potem następuje wykaz tych rachunków nawigacyjnych, które są wymagane. Dalsze kartki służą na zapiski i rachunki.

3. Na regularnie powtarzające się zapiski używać należy na morzu dla każdego astronomicznego dnia dwóch naprzeciwległych stron dziennika. Co do pobytu w przystaniach, nie trzeba robić codziennie zapisków; zanotować jednak należy osobliwsze zdarzenia, tudzież spostrzeżenia co do urządzenia przystani, środków komunikacyjnych, ruchu handlowego, płodów krajowych, ludności itd. i opatrzyć dotyczące zapiski fachowemi uwagami.

4. Raz na miesiąc należy rzeczony dziennik przedkładać naczelnikowi okrętu do podpisania, a urząd nautyczny winien go raz na kwartał porównać z dziennikiem okrętowym i opatrzyć uwagą, tyącą się sposobu jego utrzymywania.

5. W wykazie, tyjącym się przepisanych rachunków nawigacyjnych, podać należy ilość rachunków rzeczywiście wypracowanych.

Strona II—VII.

W y k a z

dni, spędzonych na morzu i w przystani.

Rodzaj, nazwa i bandera okrętu, imię żeglarza	Przystań odjazdu i przybycia	Pobyt w przystani		Podróż okrętem		Strona od . . . do . . .
		dni	godzin	dni	godzin	
Parowiec dalekiej podróży „Habsburg“, pod banderą austriacko-węgierską, Franciszek Nikolicz	Tryest	3	5	4	8	1
	Port Said	1	6	8	5	2—5
	Bombay	7	5			5
	Suma .	11	16	12	13	6—10 10 .
Barka „Trinité“, pod banderą francuską, Józef Rouge						

Strona VIII—XIII.

Kompas regulacyjny systemu: Thomsona.

Z fabryki: H. i F. Müllera w Tryeście.

Miejsce ustawienia: dolny most komendancki.

Okręt: „Habsburg“.

Kompensowany w: Tryeście.

Kompensowany dnia: 1. stycznia 1901.

Oznaczenie dewiacji w: Tryeście.

dnia: 1. stycznia 1901.

Tabela dewiacyjna

ułożona według kursów kompasowych i magnesowych.

Kursy kompasowe w		Dewiacja	Kursy magnesowe w		Kursy magnesowe w		Dewiacja	Kursy kompasowe w	
kreskach	stopniach		kreskach	stopniach	kreskach	stopniach		kreskach	stopniach
N.									
N. z E.									
NNE.									
32 r u b r y k									

System kompensacyjny:
Ilość i nastawienie magnesów:
Współczynniki:

Strona XIV i XV.

Fabryka . . . . . l . . . .

Dziennik chronometry
(ma być utrzymywany przez 60 dni bez przerwy).

Dzień	Stan o 0 ^h 0 ^m cz. chr.	Dzienny chód	U w a g i

W y k a z

przepisanych rachunków nawigacyjnych.

Wyszczególnienie rachunków	Ilość przepisanych rachunków	Ilość wyk. nanych rachunków	S t r o n a
Kombinacja kursów i rozwiązania problemów żeglugi loksodromicznej (te ostatnie częścią z szerokościami średnimi, częścią z szerokością powiększoną) .	20	22	1, 5, 7, 11, 12 i t. d.
Oznaczenie dewiacji dla kursów pojedynczych, a m. pięć z pomiarem zapomocą kierunkowania (celo- wania), pięć z azymutem a pięć z amplitudą . . .	15		
Obliczenia współczynników zrównania przybliżonego dewiacji, kąta burty sterowej i błędu nachylenia .	5		
Stan chronometru i oznaczenie jego chodu zapomocą sygnałów godzinowych	5		
Oznaczenie stanu chronometru zapomocą wysokości geograficznych pojedynczych	5		
Oznaczenie szerokości zapomocą stopni południka . .	20		
Oznaczenie szerokości zapomocą stopni kolopólni- kowych	5		
Oznaczenie szerokości z położenia gwiazdy polarnej .	5		
Problemy dwóch wysokości geograficznych według metody długości, szerokości i wysokości (po sześć obliczeń według każdej z tych trzech metod) . . .	18		
Oznaczenie długości zapomocą stopni kolopólni- kowych	3		
Oznaczenie długości zapomocą oddalenia księżycy . .	2		
Oznaczenie szerokości według systemu Bordy . . .	3		
Obliczenie przyływu morza	10		

Strona 1—100.

Dzień astronomiczny z . . . . .

Godzina	Termometer	Barometer	Niebo (pogodne, zachmurzone)	Stan morza	Kierunek	Siła	Kurs kompasowy	Derywacja	Kąt pochłonięcia magnetyczn.	Dewiacya	Kurs prawdziwy	Mil	Uwagi (albo kombinacya kursów)
					wiatru								
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													
14													
15													
16													
17													
18													
19													
20													
21													
22													
23													
24													
Wyniki rachunków nautycznych, celowań itd.													
Prąd:													

Podróż do . . . . .

Pobył w . . . . .

na . . . . .

U w a g i

Długość }
Szerokość } w chwili przyjazdu =

**Uwagi, dotyczące się podróży morskiej
odbytej przez (imię i nazwisko), (stopień).**

Rodzaj, nazwa i bandera okrętu	Przystań odjazdu i przyjazdu	D z i e ń		Czas służby podczas podróży morskiej	Podpis naczelnika statku	Poświadcze- nie urzędu nautycznego
		ekspedycyi cłowej	dopuszcze- nia okrętu do wolnego obrotu			
Parowiec „Austria“ pod banderą austriacko- węgierską	Tryest	1. I. 1901		14 dni		
	Messyna	—	4. I. 1901			
	„	5. I. 1901				
	Gibraltar	—	9. I. 1901			
	„	9. I. 1901				
Bordeaux	—	14. I. 1901				
Barka „Trinité“ pod banderą francuską	Bordeaux	2. II. 1901		37 dni		
	Bahia	—	10. III. 1901			
			Suma .	1 miesiąc 21 dni		

Protokół egzaminu.

Protokół ten spisywać należy dla każdego rodzaju egzaminu osobno. Pierwsza część zawiera w sobie listy kwalifikacyjne, druga zaś kartki, przeznaczone na zapisywanie uchwał komisji, uwag przewodniczącego i rozporządzeń, przez władzę morską w przedmiocie egzaminów wydanych.

Formularz protokołu egzaminu.

Tytuł:

Protokół egzaminu

na . . . . .

(Strona 1. listy klasyfikacyjnej.)

Lista klasyfikacyjna

do egzaminu

w terminie . . . . .

Komisja:

Przewodniczący: . . . . .

Członkowie: . . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

Egzaminatorowie z: . . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

Strona 2.

Imię i nazwisko kandydata, tudzież bliższe szczegóły co do tożsamości jego osoby; wzmianka, czy kandydat podaje się egzaminowi po raz pierwszy, czy też go powtarza	Zdolność rozróżniania barw i bystrość wzroku	P r z e d-
Data		Podpisy:
		protokolanta :

m i o t y	Wynik ogólny	Uchwała, tycząca się powtórzenia	U w a g a
przewodniczącego :			

P l a n

egzaminu na bosmana.

Egzamin dzieli się na ustny i pisemny. Celem egzaminu pisemnego jest nabycie przekonania, czy kandydat umie pisać w jednym z języków krajowych. Stosownie do tego przedmiotem zadania pisemnego ma być tylko napisanie zwykłego listu.

Przy egzaminie ustnym powinien kandydat dać odpowiedzi sumaryczne na następujące pytania:

- o obowiązkach bosmana,
- o manewrach praktycznych i układaniu ładunku,
- o stroju okrętowym i ciężkich robotach,
- o manewrach kotwicznych i uwiązywaniu statków,
- o przepisach międzynarodowych, dotyczących zapobiegania zderzeniom okrętów na morzu.

Jeżeli kandydat zdaje egzamin tylko w tym celu, aby osiągnąć stopień bosmana na parowcach, zadawane pytania odnosić się powinny tylko do tej kategorii okrętów.

Komisya ma prawo przekonać się także o uzdolnieniu kandydata pod względem praktycznym.

Plan egzaminu

na

żeglarza małej żeglugi przybrzeżnej.

Egzamin dzieli się na ustny i pisemny. Celem egzaminu pisemnego jest nabycie przekonania, czy kandydat umie pisać w jełnym z języków krajowych. Stosownie do tego przedmiotem zadania ma być tylko napisanie zwykłego listu.

Przy egzaminie ustnym kandydat powinien dać sumaryczne odpowiedzi na pytania z następujących przedmiotów:

- a) Praktyczne użycie kompasu i milomierza;
- b) wyporządzenie żaglowców małej żeglugi przybrzeżnej i ich obroty, prawidła, dotyczące się układania ładunku;
- c) przepisy międzynarodowe dla zapobiegania zderzeniom okrętów na morzu;
- d) ogólna znajomość pobraży i przystani, najważniejszych światel pobrażnych i najczęstszych wiatrów na wodach, leżących w granicach małej żeglugi przybrzeżnej; wskazanie dotyczących miejsc na karcie morskiej;
- e) znajomość postanowień ustaw o żegludze i rozporządzeń, dotyczących się małej żeglugi przybrzeżnej;
- f) używanie torebki lub skrzynki z lekarstwami, przepisanej dla okrętów małej żeglugi przybrzeżnej, i pierwsza pomoc o nieszczęśliwych wypadkach.

Komisya ma prawo przekonać się także o uzdolnieniu kandydata pod względem praktycznym.

Plan egzaminu

na

żeglarza wielkiej żeglugi przybrzeżnej.

Egzamin dzieli się na ustny i pisemny.

1. Egzamin pisemny.

Przedmiotem egzaminu pisemnego jest rozwiązanie dwóch problemów żeglugi i wypracowanie zadania, dotyczące się spraw morskich i handlowych, z uwzględnieniem kwestyi prawa morskiego, odnoszących się do dotyczącego okrętu.

Zadawać można następujące pytania, a to po jednemu z każdej grupy:

Grupa I.

1. Oznaczenie punktu przybycia, jeżeli dane są: punkt odjazdu, odbyta droga według kursu i odalenie, a według okoliczności także prąd. (Dany kurs jest kursem kompasowym.) Szkló milomierza wskazywało . . . sekund.
2. Kombinacja kursów.
3. Oznaczenie chwili największego przypływu.
4. Oznaczenie dewiacyi kompasu:
  - a) z obserwacyi azymutu i wysokości słońca;
  - b) z obserwacyi amplitud;
  - c) zapomocą tablic azymutowych.

Grupa II.

1. Oznaczenie punktu południa z wysokości słońca, obserwowanej przed południem i z wysokości południowej słońca.
  2. Oznaczenie miejsca, na którym okręt w danej chwili się znajduje, z pewnej wysokości słońca, nadającej się do obliczenia geograficznej długości, i z pewnej wysokości gwiazdy polarnej.
  3. Oznaczenie miejsca, na którym okręt w danej chwili się znajduje, z dwóch wysokości słońca poza południkiem, obserwowanych w dowolnych porach.
- NB. Przy rozwiązywaniu zadań powyższych winien kandydat objaśnić ich konstrukcyę zapomocą rysunku odrębnego.

2. Egzamin ustny.

Egzamin ustny obejmuje następujące przedmioty:

- A. Nautykę, część teoretyczną.
- B. Nautykę, część praktyczną.

C. Okrętoznawstwo i manewry okrętowe.

D. Przepisy dla zapobieżenia zderzeniom na morzu i znajomość międzynarodowego systemu sygnałów.

E. Prawo morskie.

F. Meteorologia morska i oceanografia.

G. Geografia handlowa.

H. Hygiena okrętowa.

I. Znajomość maszyn parowych okrętowych (egzamin z tego przedmiotu zdaje się tylko w poszczególnych przypadkach).

Komisya ma prawo przekonać się także o praktycznem uzdolnieniu kandydata.

Kandydatom, którzy składają egzamin tylko dla osiągnięcia stopni żeglarskich na okrętach żaglowych, zadawać należy pytania, odnoszące się tylko do tej kategorii okrętów.

Przy egzaminie ustnym można zadawać następujące pytania:

A. Nautyka. Część teoretyczna.

(Trzy pytania, a mianowicie po jednym z każdej grupy.)

Grupa I.

1. Konstrukcja kart Merkatora. — Powszechne karty kursów i karty specjalne. — Znaki konwencjonalne i skrócenia na kartach morskich. — Nautyczne książki pomocnicze.
2. Zamiana kursów i kierunków prawdziwych, magnetycznych i kompasowych. — Objasnienie poprawek kursów, ich pomiar i wliczanie w kurs.
3. Milomierz. — Sposób używania milomierza zwyczajnego i patentowego, tudzież milomierza Relinga. — Długość węzła i jej sprawdzanie. — Obliczenie jazdy właściwej w razie wadliwości szkła. — Współczynnik poprawkowy milomierza patentowego.
4. Znaczenie żeglugi loksodromicznej. — Trzy trójkąty nautyczne i wysnuwające się z nich formułki praktyczne. — Tablice kombinacji kursów. — Związek trójkątów nautycznych z temi tablicami.
5. Obliczenie punktu przybycia, jeżeli dane są: punkt odjazdu, kurs i oddalenie.
6. Kombinowanie kursów. — Uwzględnianie prądów przy rozwiązywaniu zwyczajnych problemów loksodromicznych i przy kombinowaniu kursów.
7. Rektascensya, kąt godzinowy i czas gwiazdowy; czas rzeczywisty; czas średni i zrównanie czasu. — Wyluszczenie związku, zachodzącego między odpowiadającemi sobie wymiarami kątowymi. Przeliczenie powyższych czasów, tudzież czasu zwykłego i astronomicznego. — Czas południkowy i strefowy.
8. Objasnienie luku dnia i nocy, amplitudy, pory kulminacyi wschodu i zachodu słońca i księżyca. — Obliczenie zapomocą dotyczących tablic.
9. Sferyczny trójkąt pozycyjny. — Odnoszące się doń formułki zasadnicze, ważne dla nautyki, tudzież oznaczanie drogą wnioskowania najpomysłniejszego czasu obserwacyi do oznaczania długości i szerokości. — Używanie dotyczących tablic.
10. Kąt godzinowy i azymut. Ich obliczanie. — Używanie zwyczajnej tablicy azymutowej. — Znaczenie kąta paralaktycznego.
11. Objasnienie poszczególnych poprawek wysokości. — Tworzenie wysokości prawdziwych i pozornych z wysokości obserwowanych (seksantowych).
12. Obliczanie chwili, w której następuje największy przypływ i odpływ. — Urządzenie i używanie tablic przypływu i odpływu. — Kalendarz największych przypływów.

Grupa II.

1. Sekstant, jego konstrukcja, sprawdzanie i prostowanie błędów.
2. Chronometer. Konstrukcja jego istotnych części składowych. Przechowywanie i postępowanie z nim na pokładzie. Zegary obserwacyjne (pointers). Porównania zegarów. — Oznaczenie stanu i chodu zapomocą sygnałów godzinowych.
3. Wpływ temperatury na chód chronometra. — Dziennik chronometry.
4. Oznaczanie szerokości z wysokości południkowych słońca.
5. Oznaczanie szerokości zapomocą wysokości gwiazdy polarnej.
6. Oznaczanie długości z pojedynczych wysokości.

7. Znaczenie i zastosowanie linii pozycyjnej Sumnera. — Oznaczenie linii pozycyjnej na podstawie obserwacji w pobliżu pierwszego wertykału i obserwacji w pobliżu południka. — Używanie dotyczących tablic pomocniczych.

8. Linia pozycyjna według Marcq. St. Hilaire.

9. Oznaczenie miejsca, na którym się okręt znajduje, z dwóch wysokości, w różnych porach obserwowanych, z użyciem linii pozycyjnych. Rozwiązanie graficzne.

Grupa III.

1. Kompas sterowy i normalny (azymutowy). — Dokładne opisanie wszystkich części jednego z najbardziej używanych kompasów normalnych marynarki austriackiej (z wyjątkiem opisanie róży). — Ustawianie i postępowanie przy praktycznym użyciu.

Zasady konstrukcji kompasu fluidowego i kompasu Thomsona. — Ogólne opisanie tego ostatniego.

2. Igła magnetyczna na róży kompasu. — Bieguny, punkty następstwa, osie i moment magnetyczny tej igły. Oznaczenie siły kierunkowej. — Indukcja ziemiska i indukcja igły. — Warunki konstrukcyjne róży kompasowej.

3. Magnetyzm okrętowy. — Żelazo twarde, miękkie, poziome i pionowe na okręcie. — Magnetyzm stały, ulotny i półulotny. — Magnetyczna oś okrętu. — Kąt burtu sterowego.

4. Wpływ kierunku wręgi na magnetyczny charakter okrętu. — Zmiana magnetyzmu okrętowego po spuszczeniu okrętu na morze. — Środki przeciw przesuwaniu się biegunów magnetycznych.

5. Oznaczenie dewiacji w przystani.

6. Oznaczenie dewiacji na morzu zapomocą azymutu lub amplitudy słońca i zapomocą gwiazdy polarnej.

7. Oznaczenie dewiacji według metody Szgyártó-Floriana zapomocą jakiejś gwiazdy lub bardzo oddalonego przedmiotu na powierzchni ziemi, albo bez żadnego przedmiotu wytycznego.

8. Krzywa dewiacyjna; jej konstrukcja. — Tablica dewiacyjna. — Biegowskaz (dromoskop) Zescewicha. Opis i użycie goniometru.

9. Zrównanie przybliżenia dewiacji. — Wywód i dyskusja.

10. Znaczenie współczynników *A, B, C, D, E*. — Obliczenie tych pięciu współczynników.

11. Dewiacja pochylonego okrętu. — Współczynnik pochylenia. — Objasnienie tablic do oznaczania błędu pochylenia.

12. Zasada kompensacji. — Kompensacja dewiacji półkręgowej zapomocą jednego lub dwóch magnesów. — Kompensacja dewiacji kwadrantowej. Eliminowanie stałej części dewiacji. — Kompensacja błędu pochylenia.

13. Dokładne przedstawienie całego postępowania przy kompensacji nowo ustawionych kompasów, tudzież wszystkich używanych przy tem środków, rachunków i zapisków, niemniej też dokładne przedstawienie następującego potem oznaczenia dewiacji, sporządzenie tablicy dewiacyjnej itd., i to od pierwszych robót przygotowawczych aż do oddania naczelnikowi okrętu zupełnie skompenzowanych kompasów i środków pomocniczych, potrzebnych przy posługiwaniu się kompasem.

14. Wpływ rozmieszczenia żelaza w pobliżu kompasu na siłę kierunkową igły.

15. Zmiana, jakiej podlega dewiacja kompasu. — Kompensacja dodatkowa mniejszych zmian dewiacji.

B. Nautyka. Część praktyczna.

(Trzy pytania, a mianowicie po jednemu z każdej grupy.)

Grupa I.

Sprawdzanie sekstantu i prostowanie jego błędów. — Pomiar kątów. — W miarę możliwości, wykonanie astronomicznej obserwacji ponad horyzontem morza, a według okoliczności ponad widnokretem pobraża (z wyłączeniem wysokości gwiazd).

Postępowanie z chronometrem. — Porównania godzin na chronometrze i pointerze albo na dwóch chronometrach.

Grupa II.

Oznaczenie punktu z celowań kompasowych lub przez przeniesienie pomiarów kątów.

Problemy żeglugi łoksodromicznej. — Uwzględnianie szybkości prądu i okrętu. Używanie róży magnetycznej na kartach morskich dla należytego wykreślenia na karcie kursów prawdziwych i celowań kompasowych.

Praktyczne zastosowanie linii pozycyjnych.

Grupa III.

Postępowanie z kompasem i z poszczególnymi jego częściami. — Postępowanie kompensacyjne. Celowania. — Biegowskaz, goniometer, tarcze celownicze.

C. Okrętoznawstwo i obroty.

(Cztery pytania, a mianowicie po jednemu z każdej grupy.)

Grupa I.

1. Opis ogólny najpospolitszych typów okrętów i stroju okrętowego. — Ogólna znajomość materiału i konstrukcji najważniejszych części okrętu, tudzież ich połączenie ze sobą. (Wręga i belki boczne zewnętrzne, żebra, belki pokładowe, połączenia podłużne i poprzeczne, pokłady, dno podwójne, parapety, płachta zewnętrzna itd.)
2. Ogólne wiadomości o konstrukcyi węgarów masztowych i ciężkich krągłaków, steru zwyczajnego i wahadłowego.
3. Konserwowanie okrętu. — Wyporzadzanie okrętu i rozbieranie stroju.
4. Postępowanie przy spuszczeniu na morze, przy wyciąganiu na ląd i odstawianiu do warsztatu okrętowego. — Postępowanie przy przechylaniu okrętu na bok. — Konopacenie.
5. Objętość wody wypartej, tona rejestrowa, udźwig okrętu w tonnach wagi lub objętości w stonku do pojemności w tonnach rejestrowych. Pojemność w tonnach brutto i netto.
6. Ogólne wiadomości o wykonywaniu ustawą przepisanego sprawdzania.
7. Opisanie zwyczajnych kotwic. — Stosunek wagi kotwicy do wielkości okrętu. Umieszczanie kotwic na pokładzie.
8. Łańcuchy kotwiczne, kable do przywiązywania okrętu i liny z drutu stalowego. Ich wytrzymałość i sposób użycia. Konserwowanie materiału linowego.
9. Opis windy kotwicznej stojącej i leżącej, tudzież innych przyrządów do wyciągania łańcuchów. Uwagi, stopory, hamulce.
10. Sposoby uwiązywania linami, ich dodatnie i ujemne strony. Zarzucanie łańcuchów z uwzględnieniem stosunków meteorologicznych i miejscowych.
11. Opis pomp stekowych. Utrzymywanie ich w należytem stanie. Opis przyrządów ratunkowych, które trzeba mieć na pokładzie okrętu.
12. Przygotowanie okrętu do nakładania rozmaitych ładunków, np. zboża, mąki, węgla, kamieni, płynów w beczkach, szyn, drzewa itd.
13. Rozdzielenie ładunku ze względu na środek ciężkości okrętu. Balast. Rodzaje i sposób układania tegoż.
14. Wymienienie rozmaitych rodzajów ładunku, znanych ze swej zapalności w ogóle lub takich, które zapalają się same przez się. — Zarządzenia dla ochrony od ognia. — Opis przyrządów do gaszenia pożaru, używanych na okrętach.
15. Zarządzenia naczelnika statku przed odjazdem. Jak się czyni statek gotowym do odplynięcia.

Grupa II.

1. Liny okrętowe. Ich wyrób, wytrzymałość i użycie. Ich zachowanie w dobrym stanie.
2. Bloki (krążki). Ich praca mechaniczna przy przenoszeniu siły. Użycie rozmaitych rodzajów bloków. Nawlekanie liny na krążek.
3. Liny masztów i półmasztków, stałe przymocowane. W jakim porządku zakłada się je i odcina.
4. Liny stałe masztu czołowego i jego półmasztką. Zawazywanie i rozwiązywanie węzłów na powrozach.
5. Liny ruchome krągłaków i żagli. Części składowe żag i sposoby ich przytwierdzenia.
6. Zaprawianie masztów. Wyciąganie ciężkich krągłaków. Ucinanie masztów.
7. Konstrukcyja masztów i krągłaków pomocniczych, używanych w gwałtownej potrzebie. — Konstrukcyja tratw.
8. Wyciąganie wielkich ciężarów na okręt. — Co należy w takim razie zrobić ze strojem linowym. — Środki ostrożności przy wyciąganiu i spuszczeniu czółen na wburzone morze, tudzież w czasie jazdy.
9. Zaprawianie i wyjmowanie steru. Jak można sobie pora dzić, nie mogąc użyć steru.
10. Przewlekanie lin przez żorawie kotwiczne. — Dobywanie, wyciąganie, uwiązywanie i umocowywanie kotwicy czołowej.
11. Zarzucanie drugiej i trzeciej kotwicy. Rozwikływanie łańcuchów. Kołowrót łańcuchowy. Dobywanie i uwiązywanie linami kotwicy olbrzymiej.
12. Wzmacnianie kotwicy. —

13. Utwierdzanie okrętu zapomocą kotwicy i powrozów, do punktu stałego na lądzie przywiązanych. — Związywanie lin.
14. Zarzucanie i dobywanie kotwicy zapomocą łodzi. Wylawianie zatoniętych kotwic i łańcuchów.
15. Zarządzenia przy przeczekiwaniu burzy na kotwicy.

Grupa III.

1. Rozwijanie żagli w otwartej rejdzie lub wśród niepomyślnych (wyszczególnić się mających) okoliczności, np. na miejscu, za ciasnem dla obrotów, przy bardzo uprzedym wietrze, lub przy wietrze, który pędzi okręt bokiem ku pobrzeżu itd.
2. Przygotowania do przybicia do przystani i do uwiązania okrętu. — Sondowanie głębokości. Przystanek u baji. — Zarzucenie jednej kotwicy lub dwóch kotwic.
3. Przeginanie masztów w kierunku wiatrowi przeciwnym i lawirowanie od wiatru i ku wiatrowi przy słabym powiewie i w czasie burzy.
4. Łotrowanie reji przy wietrze pomyślnym i niepomyślnym, przy jeździe przeciw wiatrowi i z wiatrem. Obroty przy zachwytywaniu wiatru z przodu.
5. Zarządzenia na okręcie i w stroju okrętowym przy zbliżaniu się burzy. Rozwijanie lub podkasywanie żagli i pasów żaglowych, tudzież rozwijanie tych pasów w czasie burzy.
6. Podjeżdżanie pod wiatr, przytulanie się do wiatru i jazda przed wiatrem.
7. Zarządzenia, jakie poczynić należy, gdy okręt kołysze się zanadto w kierunku osi podłużnej lub poprzecznej, lub gdy w skutek przesunięcia się ładunku na jedną stronę burty przechyli się. — Środki dla zapobiegania złemu sterowaniu.
8. Oddalanie się od pobrzeża, ku któremu burza okręt zawraca. — Obroty na przypadek zaskoczenia okrętu z rozwiniętymi żaglami nagłem uderzeniem wiatru. — Zarządzenia, gdy okręt w skutek nagłego uderzenia wiatru przewróci się.
9. Obroty i radzenie sobie w razie złamania się lub zginięcia przedniej poprzeczki masztu, poszczególnych półmasztek i raji. Obroty w razie złamania się masztu żagla trójkątnego lub dźwigni steru.
10. Obroty w razie porwania się liny żagla trójkątnego lub powrozów masztu koszowego, powrozu do przeginania masztów lub linewki sterowej.
11. Obroty w razie niespodziewanego wjechania na mieliznę. — Obroty w celu umyślnego rozbięcia okrętu. — Zarządzenia dla ratowania załogi i ładunku.
12. Poszukiwanie szpary w okręcie i zapobieganie zaciekaniu. Zwyczajne środki zapobiegawcze w takich razach.
13. Holowanie okrętu i przyczepianie się do drugiego okrętu z tyłu.
14. Obroty i zarządzenia na przypadek, gdyby ktoś z załogi wpadł do wody.
15. Obroty i zarządzenia przy wybuchu pożaru na okręcie.

Grupa IV.

1. Odbijanie parowców śrubowych przywiązanych do baji lub spoczywających na kotwicy, w pogodę i niepogodę.
2. Odbijanie od grobli lub murwanego brzegu z uwzględnieniem kierunku wiatru i stanu morza.
3. Obroty parowca przy odbijaniu, gdy ma mało miejsca do skręcania.
4. Przystanek u baji, zarzucanie jednej kotwicy lub dwóch kotwic, przybijanie do grobli lub murwanego brzegu.
5. Zarzucanie kotwicy i przybijanie w silnym prądzie.
6. Jazda i obroty parowców przy wzburzonym morzu.
7. Przyleganie parowca do wiatru zapomocą maszyny i żagli.
8. Holowanie. — Obroty z linami holowniczymi. Obroty na przypadek popsucia się maszyn.
9. Wyciąganie parowca, który osiadł na mieliznie.
10. Postępowanie w przypadku, gdy parowiec chce nieść pomoc okrętowi osiadłemu i ten okręt wyciągnąć.
11. Zapobieganie zaciekaniu wody przez szparę na parowcach żelaznych. Ogólne prawidła, dotyczące się środków do wydobywania zatoniętych okrętów i postępowania przy tem.
12. Obroty z parowcami kołowymi.
13. Obroty i zarządzenia na przypadek, gdy ktoś z załogi wpadł do wody.
14. Obroty i zarządzenia w razie pożaru na okręcie.

D. Przepisy do zapobiegania zderzeniom okrętów na morzu i znajomość międzynarodowego systemu sygnałów.

(Po kilka pytań z każdej grupy, według uznania przewodniczącego.)

Grupa I.

1. Światła, przepisane dla parowców. Ich umieszczenie, siła świecenia i kąt świetlny. (Artykuł 2.) Światła przepisane dla żaglowców. (Artykuł 5.) Postanowienie co do postępowania ze światłami bocznymi, jeżeli ich dla niepogody nie można wystawić. (Artykuł 6.)
  2. Światła na parowcu, który wlecze za sobą drugi statek. (Artykuł 3.) Światła i sygnały na okrętach, które stały się nieprzydatnymi do obrotów. (Artykuł 4.) Wymienienie statków, które nie są obowiązane mieć wzmiankowanych co tylko światła i sygnałów. (Artykuł 7, ustęp ostatni.) Światła i sygnały na okrętach, zajętych pogrążaniem lub dozywaniem telegrafu podmorskiego. (Artykuł 4.)
  3. Światła na mniejszych okrętach i statkach. (Artykuł 7.)
  4. Światła na łodziach pilockich i rybackich. (Artykuł 8 i 9, tudzież Dodatek.)
  5. Światła na okrętach, wyprzedzanych przez drugie okręty. (Artykuł 10.) Światła na okrętach, które zarzuciły kotwice. (Artykuł 11.) Światła na okrętach, które w pobliżu szlaku żeglugi osiadły na mieliznie. (Artykuł 11); statki, które w takich przypadkach nie są obowiązane tych światła wystawiać. (Artykuł 7, ustęp ostatni.)
  6. Sygnały, które okręt może dawać w nocy, aby zwrócić uwagę na siebie. (Artykuł 12.) Światła i sygnały na parowcu, który rozpuścił żagle. (Artykuł 14.)
  7. Sygnały akustyczne, którymi opatrzone być mają okręty, aby dać znać o sobie w razie gęstej mgły. (Artykuł 15.) Przepisane sygnały akustyczne dla parowców i żaglowców na otwartym morzu, tudzież dla okrętów, stojących na kotwicy. (Artykuł 15.)
  8. Sygnały akustyczne na okrętach niezdatnych do obrotów. Przypadki, w których okręty zobowiązane są dawać takie sygnały. — Postanowienie, dotyczące się sygnałów akustycznych na mniejszych statkach. (Artykuł 15.) Postanowienia co do jazdy w gęstą mgłę. — Zachowanie się parowca, na którym usłyszano sygnał na mgłę. (Artykuł 16.)
  9. Środki, służące do sprawdzenia, czy zachodzi niebezpieczeństwo zetknięcia się, czy nie. — Prawidła wymijania się dwóch okrętów żaglowych. (Artykuł 17.)
  10. Prawidła wymijania się dwóch parowców. (Artykuł 18 i 19.) Prawidła wymijania się parowca z żaglowcem. (Artykuł 20.) Sygnały akustyczne parowców przy zmianie kursu. (Artykuł 28.)
  11. Postanowienia na wypadek, gdy dwa okręty zbliżą się tak dalece, że obroty samego tylko okrętu, do wymijania obowiązanego, nie wystarczą do zapobieżenia zderzeniu. (Artykuł 21.) Postanowienie, dotyczące się przejeżdżania okrętu, do wymijania obowiązanego, mimo przodu drugiego okrętu i zmniejszania szybkości jazdy. (Artykuł 22 i 23.)
  12. Prawidła wymijania, przepisane dla okrętów wyprzedzających inne statki. — Przypadki, w których okręt uważać należy za wyprzedzający. (Artykuł 24.)
  13. Prawidła jazdy na wązkim szlaku jazdy. (Artykuł 25.)
  13. Postanowienie, dotyczące się zachowania się żaglowców w obec statków, zajętych łowieniem ryb zapomocą sieci lub lin. Przepisy tegoż postanowienia, odnoszące się do zachowania się statków rybackich w takich razach. (Artykuł 26.)
  - Postanowienia, dotyczące się interpretacji i przestrzegania wszystkich prawideł wymijania ze względu na niebezpieczeństwa żeglugi i na inne przeszkody. (Artykuł 27.)
  14. Sygnały alarmowe. (Artykuł 31.)
  15. Zobowiązanie okrętów do przechowywania na pokładzie jednego egzemplarza „Przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu“. — Wymiar kary za przekroczenie tych przepisów. — Instancje, do których można się odwoływać. (Artykuł 32, 33 i 34.)
- NB. Egzaminator może nadto na małych modelach statków zadawać pytania praktyczne, odnoszące się do wnioskania możliwego kursu z pozycji dostrzeżonych światła, tudzież do obrotów w celu wymijania.

Grupa II.

1. Cel i zastosowanie międzynarodowej księgi sygnałów. Ogólne rozmieszczenie sygnałów w pojedynczych rozdziałach tej księgi. Listy okrętowe. Znamiona, według których można odróżnić sygnały okrętów wojennych od sygnałów okrętów handlowych.
2. Znaczenie i używanie chorągiewki na znak zrozumienia sygnału i do dawania odpowiedzi.

3. Przygotowanie sygnalizowania dla porozumienia się z okrętami i ze stacyami semaforowymi i postępowanie przy tem. Postępowanie na wypadek, gdy okręt danego mu sygnału nie rozumie.

4. Ilość i znaczenie sygnałów. Sygnały ręczne.

5. Sygnały statków pilockich w ogóle, a u poszczególnych narodów w szczególności.

6. Sygnalizowanie nazw miejscowości.

7. Znamiona sygnałów geograficznych i sposób ich dawania.

8. Znamiona sygnałów kompasowych i sposób ich dawania.

9. Znamiona sygnałów pilnych i sposób ich dawania.

10. Znamiona sygnałów pozycyjnych, sygnałów pory dnia, stanu barometru i termometru i sposób ich dawania.

11. Znamiona rozmaitych sygnałów liczbowych, tudzież sygnałów słownika powszechnego i sposób ich dawania.

12. Ilość sygnałów, które można wystawić jednocześnie w jednej grupie.

13. Znamiona sygnałów abecadłowych i sposób ich dawania. Sygnalizowanie przestanków między słowami i zdaniami. Ilość sygnałów w jednej grupie sygnałów abecadłowych.

14. Sygnały na większe oddalenia, ich forma, używanie i znamiona; objaśnienie specjalnych sygnałów tego rodzaju i ich odczytywanie.

15. System semaforowy i sygnałowy. Objasnienie i używanie okolicznościowych systemów sygnałowych. System sygnałów błyskawicznych i akustycznych. Sygnalizowanie burzy w przystaniach, posiadających stacje meteorologiczne.

NB. Egzaminator winien nadto przekonać się przy pomocy modeli sygnałowych lub rysunków, czy kandydat zna wszystkie litery systemu sygnałów banderowych, semaforowych, tudzież sygnałów na znaczniejsze odległości, i czy posiada dostateczną wprawę w zastosowaniu praktycznych przykładów, odnoszących się do wyszukiwania w księdze sygnałowej odczytanych i przesłać się mających sygnałów.

E. Prawo morskie.

(Cztery pytania, i to po jednemu z każdej grupy.)

Grupa I.

1. Warunki przyznania okrętowi przynależności austriackiej. Używanie narodowej bandery handlowej.

2. Kategorie żeglugi. Rejestr okrętowy statków handlowych. List rejestrowy. Paszport tymczasowy.

3. Spis załogi. Wciąganie do tego spisu i wykreślanie z niego.

4. Dziennik okrętowy. Certyfikat pomiarowy. Podział okrętów według klasyfikacji biura „Veritas”. Manifest ładunkowy. Paszport zdrowia.

5. Morska księga służbowa. Warunki wymagane co do małoletnich. Zatrata księgi służbowej i wygotowanie nowej.

6. Wymienienie władz morskich I, II. i III. instancji.

7. Obowiązki i zachowanie się naczelnika okrętu w obec urzędów nautycznych (urzędów portowych i konsularnych morskich) przy przybyciu do przystani i podczas pobytu tamże.

8. Postępowanie przy wyznaczaniu miejsca do zarzucenia kotwicy lub do uwiązania okrętu i przy zmianie tego miejsca. Wynagrodzenie szkody, wyrządzonej przez okręt w urządzeniach portowych. Szczególne czynności okrętu, do wykonania których potrzeba dozwoleń urzędu portowego.

9. Rozporządzanie przedmiotami w morzu znalezionymi. Różnica w postępowaniu z przedmiotami, znalezionymi w wodach terytorjalnych, w wodach własnych i na otwartym morzu.

10. Obowiązki i zachowanie się naczelnika okrętu w obec władz miejscowych przy przybyciu do obcej przystani, tudzież w czasie pobytu tamże i przy odjeździe.

11. Władza karna urzędów nautycznych w obec naczelnika okrętu i w obec załogi.

12. Morze otwarte pod względem prawnym. Wody terytorjalne; morze wolne; morze zamknięte. Blokada na morzu. Okręty eksterytorjalne.

13. Prawa i obowiązki stron neutralnych w czasie wojny.

14. Rewizya okrętów handlowych. Okręty handlowe, jadące pod konwojem okrętów wojennych. Konrabanda wojenna.

15. Zachowanie się w obec c. i k. okrętów wojennych na otwartym morzu i w przystani.

Grupa II.

1. Prawidła, dotyczące się wsiadania załogi na okręt i opuszczania okrętu przez nią. Kontrakt najmu do służby morskiej i jego rodzaje. Postępowanie przy poborze załogi i odprawianie jej do domu.
2. Obowiązki najemnych majtków na morzu, w przystani, w razie nieszczęśliwych wypadków, tudzież przy składaniu deklaracji co do uszkodzonych lub zatopionych okrętów.
3. Prawo do bezpłatnego powrotu do domu. Prawo naczelnika okrętu do odprawiania ze służby. Prawo majtków najemnych do żądania uwolnienia od służby. Następstwa zatonięcia okrętu dla kontraktu najmu. Prawo, przysługujące naczelnikowi okrętu w razie niezachowania się najemnego majtka według kontraktu. Niezdolność do służby, do której się ktoś z załogi najał.
4. Najemne. Chwila, od której się je liczy. Wypłata najemnego i zaliczek z tytułu najemnego.
5. Księgi obrachunku i wypłaty. Podwyższenie najemnego z powodu przedłużenia podróży lub zmniejszenia ilości najętych w czasie podróży.
6. Postępowanie na przypadek choroby i spowodowanej nią niezdolności do służby. Wypadki zranienia lub śmierci kogoś ze załogi okrętowej. Wypłata najemnego ranionym i przysługujące im prawa.
7. Wyżywienie i pomieszczenie załogi okrętowej. Dzienna porcja minimalna. Zmniejszanie porcji.
8. Sporządzanie testamentu na okręcie. Szczegóły aktu zejścia. Śmierć naczelnika okrętu. Przepisy na przypadek porodu w czasie podróży morskiej.
9. Zobowiązanie do zabierania na okręt biednych majtków austriackich. Co się należy takiemu majtkowi. Kiedy można wzięcia ze sobą odmówić.
10. Dyscyplinarna władza karna naczelnika okrętu. Znamiona przestępstw dyscyplinarnych załogi okrętowej. Karygodność tych przestępstw. Prowadzenie handlu na własny rachunek przez majtków najemnych. Zabieranie na okręt przedmiotów, które narażają go na niebezpieczeństwa.
11. Postępowanie ze zbiegłymi majtkami. Przewinienia morskie (czyny karygodne, przeciw przepisom morskim popełnione). Zbrodnie, występki i przekroczenia, tudzież kara za nie. Nadużycie władzy karnej dyscyplinarnej.
12. Czyny karygodne, objęte księgą ustaw karnych. Rewizya pakunków osób, które są o takie czyny podejrzane.
13. Spory między naczelnikiem okrętu a załogą.
14. Ratunek i pomoc w razie nieszczęśliwych przypadków na morzu.
15. Naczelnik okrętu i załoga okrętowa. Stopnie majtków, do osiągnięcia których wymaga się szczególnego uzdolnienia. Ogólne warunki uzyskania poszczególnych stopni.

Grupa III.

1. Stosunek naczelnika okrętu do właściciela okrętu, tudzież do właścicieli ładunku.
2. Właściciele okrętów. Ich odpowiedzialność za prawa osób trzecich, tudzież za należności pieniężne załogi okrętowej, wynikające ze stosunku najmu.
3. Odpowiedzialność naczelnika okrętu w obec reprezentanta przedsiębiorstwa okrętowego.
4. Postępowanie naczelnika okrętu w obec właściciela przy składaniu rachunków ze zawiadywania okrętem.
5. Kontrakt obciążania okrętu pożyczką. Kiedy i w jaki sposób może naczelnik okrętu zaciągnąć pożyczkę na potrzeby żeglugi.
6. Umowa o przewóz towarów i rozmaite jej rodzaje.
7. Przewóz towarów. Rękojmia uiszczenia należytości przewozowej, ciężąca na ładunku. Sposób wykazywania należytości za przewóz i zobowiązanie naczelnika okrętu do podania ładowności okrętu.
8. Na czym polega dokument ładunkowy i jakie są jego rodzaje.
9. Obowiązki i środki ostrożności przy przyjmowaniu i oddawaniu towarów. Wzgląd na miarę i wagę. Piecza o towary w czasie podróży.
10. Koszta ładowania i wyładowywania. Terminy wyładowywania i ich przedłużanie. Przeładowywanie i ładowanie na pokładzie.
11. Roszczenia okrętu, którym przysłuża prawo pierwszeństwa; przepisy, dotyczące się takich roszczeń.
12. Zastawienie, sekwestracja i sprzedaż okrętu. Ich następstwa. Rozdział pretensyi według prawa pierwszeństwa pretendujących.
13. Zachowanie się naczelnika okrętu w nieszczęśliwych wypadkach na morzu ze względu na interes właściciela okrętu i właściciela ładunku.
14. Zobowiązanie naczelnika okrętu do utrzymywania go w stanie, odpowiadającym klasie, do jakiej zaliczony został przez biuro „Veritas“, i następstwa, na jakie się naraża w razie przeciwnym.

15. Zachowanie się naczelnika okrętu przy doglądaniu budowy okrętu. Postępowanie w razie naprawy okrętu, tudzież przy kupowaniu okrętu na rachunek właściciela.

Grupa IV.

1. Deklaracya, tycząca się uszkodzonego lub zatoniętego okrętu. Zapowiedzenie i spisanie takiej deklaracyi.
2. Asekuracya morska. Oświadczenia, które należy złożyć przy zawieraniu kontraktu asekuracyjnego.
3. Przedmioty, które można ubezpieczać, tudzież takie, które są od ubezpieczenia wykluczone.
4. Prawa i obowiązki zabezpieczonego i zabezpieczającego. Dokument asekuracyjny (polica). Do jakiej kwoty wartości można zabezpieczać.
5. Nieszczęśliwe wypadki na morzu, za które asekuracya ręczy, i takie, co do których gwarancya nie ma miejsca.
6. Wielkość szkody i wynagrodzenie za nią. Rozwiązanie kontraktu asekuracyjnego i zwrot premii.
7. Uszkodzenie okrętu i rodzaje tego uszkodzenia. Awarya wielka i zwyczajna.
8. Wrzucanie ładunku do morza. Kiedy i w jaki sposób może ono nastąpić.
9. Przyczynki do powetowania awaryi. Skarga o awaryę. Najechanie (zderzenie) i odpowiedzialność za nie.
10. Zachowanie się naczelnika okrętu przy opuszczaniu statku na morzu (abandon). Kroki, jakie należy poczynić w takich razach w interesie właściciela okrętu i ładunku.
11. Weksle i ich poszczególne rodzaje. Ich istotne znamiona. Duplikaty. Kopie (odpisy). Weksle fałszywe i fałszowane.
12. Akcept, płacenie i żyrowanie weksla. Protestowanie.
13. Pośrednictwo w sprawach wekslowych. Poręka przy wystawianiu weksli. Współpodpis. Prawo regresu. Prawo zastawu i zatrzymania (retencji).
14. Ustanie zobowiązań wekslowych, a w szczególności przedawnienie i amortyzacya weksli zaginionych.
15. Terminy do występowania z rozmaitemi skargami, które można wnosić o zapłacenie pożyczki z kontraktu zastawu, należności asekuracyjnej, opłaty za przewóz ładunku, najemnego itp.

F. Meteorologia morska i oceanografia.

(Dwa pytania, a mianowicie po jednemu z każdej grupy.)

Grupa I.

1. Atmosfera, jej skład i grubość jej warstwy. Główne źródło ciepła powietrza i wody. Temperatura powietrza w związku z wysokością. Wpływ prądów w kierunku ku biegunowi i od bieguna. Promieniowanie ciepła ze ziemi.
2. Opis termometrów, rozmaite skale termometrów, używane na morzu. Termometr maksymalny i minimalny. Strefy ciepłoty ziemskiej (zwrotnikowa, umiarkowana i arktyczna). Rozróżnianie rozmaitych klimatów. Klimat morski i lądowy.
3. Parowanie. Wilgoć powietrza bezwzględna i względna. Hygrometr. Powstawanie chmur i mgły. Podział rozmaitych rodzajów chmur i ich znaczenie. Opady atmosferyczne, a mianowicie rosa, deszcz, śnieg i grad. Ombrometry.
4. Ciśnienie powietrza. Opis barometru rtęciowego do użycia na okręcie i aneroidu. Poprawki i przeliczania dat barometrycznych w celu porównywania spostrzeżeń. Linie izobaryczne.
5. Wiatr i jego przyczyny. Oznaczenie jego kierunku i siły. Skala siły wiatru. Rozdział najczęstszych wiatrów w obrębie wielkiej żeglugi przybrzeżnej na poszczególne pory roku. Powiew na lądzie i na morzu.
6. Wiatry przy barometrycznem maksimum i minimum. Skręcanie się wiatru za nastaniem barometrycznego minimum, a to według miejsca, w którym się okręt znajduje.
7. Najgłośniejsze zjawiska elektryczne i optyczne w atmosferze. Burze i trąby wodne. Narzędzia i przybory, potrzebne do wykonywania regularnych meteorologicznych obserwacji na pokładzie okrętów. Umieszczanie barometrów, termometrów i ombrometrów. Godziny regularnych obserwacji. Karty synoptyczne.

Grupa II.

1. Rozmieszczenie wód na kuli ziemskiej. Podział oceanów i mórz. Ukształtowanie i właściwości dna morskiego.
2. Głębokość kotliny morza Śródziemnego, Adryatyckiego, Czarnego i Czerwonego. Pomiar tej głębokości.
3. Ogólne pojęcia o stopniu nasycenia solą morza Śródziemnego, Adryatyckiego, Czarnego i Czerwonego. Zjawiska optyczne mórz (przejrzystość, barwa i świecenie się morza).
4. Temperatura morska i jej mierzenie.
5. O falach w ogólności i o ich przyczynach. Przyptyw i odpływ.
6. Prądy w kotlinie morza Śródziemnego, Adryatyckiego, Czarnego i Czerwonego. Ich kierunek i przyczyny, od których zawisają.
7. Mapy oceanograficzne. Oznaczenie miejsc, gdzie można rozpuścić żagle, obroty w barometrycznym minimum.

G. Geografia handlowa.

(Dwa pytania, a mianowicie po jednemu z każdej grupy.)

Grupa I.

1. Wymienienie poszczególnych części morza, tudzież wysp, w obrębie wielkiej żeglugi przybrzeżnej.
2. Morza śródlądowe i pobrażne Europy. Cieśniny morskie, kanały, wyspy i najważniejsze przylądki Europy.
3. Spławne rzeki w Europie i najważniejsze miasta handlowe, nad nimi leżące. Spławne kanały Europy.
4. Państwa europejskie. Ich główne miasta i najważniejsze przystanie. Gęstość zaludnienia państw europejskich.
5. Najważniejsze wyspy i przylądki Azji zachodniej.
6. Najważniejsze obszary produkcyjne Azji zachodniej.
7. Państwa azyatyckie. Najważniejsze przystanie w Azji zachodniej.
8. Najważniejsze wyspy i przylądki Afryki północnej. Spławne rzeki Afryki północnej i ich obszary produkcyjne.
9. Państwa afrykańskie. Najważniejsze przystanie w Afryce północnej.

Grupa II.

1. Eksport Austrii i Węgier i obszary jego pochodzenia, najważniejsze linie austriackich i węgierskich kolei żelaznych.
2. Import do Austrii i Węgier i jego pochodzenie. Wymienienie spławnych rzek i kanałów Austrii i Węgier.
3. Produkcja, eksport i import Persyi, Arabii i Afryki północnej. Kanał Suezki i udział poszczególnych narodów w ruchu na tym kanale.
4. Produkcja, eksport i import krajów pobrażnych zachodniej części morza Śródziemnego. Przystanie, biorące udział w tym eksporcie i imporcie.
5. Handel krajów pobrażnych wschodniej części morza Śródziemnego, tudzież morza Czarnego. Produkcja, eksport i import. Najważniejsze przystanie tych obszarów.
6. Produkcja, eksport i import Anglii, atlantyckiego pobraża Europy, krajów morza Północnego i Bałtyckiego. Dotyczące przystanie.
7. Środowiska przemysłu w Europie. Najważniejsze koleje komunikacji światowej na tym kontynencie.
8. Najważniejsze towarzystwa żeglugi w Europie i ich linie.
9. Dunaj, jako droga wodna, jego przystanie. Rodzaje towarów, przewożonych po Dunaju.

H. Hygiena okrętowa.

(Dwa pytania, i to po jednemu z każdej grupy.)

Grupa I.

1. Ocenienie okrętu jako mieszkania dla żeglarzy ze stanowiska zdrowotności. Strony dodatnie i ujemne konstrukcji drewnianej i żelaznej, żaglowców i parowców. Warunki dostatecznej zdrowotności

okrętu ze względu na rodzaj jego budowy i urządzenia, utrzymanie go w stanie tej zdrowotności. Niekorzystny ustrój kadłuba i dna okrętowego, tudzież nieodpowiedni podział wewnętrzny ze względu na powietrze, światło i wodę. Piecza o utrzymywanie okrętu w czystości, co się odnosi szczególnie do pokładów, do wnętrza, wychodków i spodu.

Odzienie majtków i służby maszynowej. Wymogi sanitarne co do ubikacji dla załogi i podróżnych. Przepisane wymiary tych ubikacji, łóżka, szafy na suknie, kuchnie okrętowe i naczynia kuchenne. Miejsce do zawieszania i suszenia zmoczonej odzieży i zmoczonego obuwia.

2. Wpływ temperatury i wilgoci na okręt i załogę; środki ostrożności w tym względzie. Wymienienie najbardziej znanych okolic niezdrowych w obrębie wielkiej podróży przybrzeżnej. Środki ostrożności przy zawijaniu do takich miejsc. Stosunki, które okazują się szczególnie szkodliwymi w pewnych strefach, w pewnych porach roku, o pewnych godzinach dnia i przy pewnym stanie atmosfery. Środki ostrożności, przepisane dla załogi okrętowej.

3. Wymienienie tych ładunków, które już z powodu swych przyrodzonych własności wywierają niekorzystny wpływ na stan zdrowia załogi; wymienienie ładunków, które mogą stać się szkodliwymi wskutek przypadków w podróży; środki, jakie zastosować należy w obu przypadkach, i to ewentualnie już przed naładowaniem i w ciągu ładowania. Zapalenie się ładunku lub zapasów węgla samych przez się.

4. Powietrze na okręcie i środki jego polepszenia. Powietrze w ubikacjach zamieszkałych. Przyczyny psucia się powietrza tamże. Zmiana powietrza. Niezbędna przestrzeń powietrza w ubikacjach, dla pomieszczenia ludzi służących. Wpływ wody ściekowej, gazów ściekowych, ładunku, zapasów żywności i węgla na powietrze na okręcie, wpływ materiału drzewnego i typu okrętu. Różne rodzaje wentylacji (naturalna, sztuczna, żagle wiatrowe, szyby wiatrowe, aspiratory, wypieranie, wentylatory skrzydłowe i śrubowe). Zgnilizna, jej stopnie i skutki. Stosunki i środki, które sprzyjają jej rozwojowi, względnie takowy przyspieszają, opóźniają lub wstrzymują, ze szczególnem zastosowaniem do środków żywności.

5. Środki ostrożności przy zaopatrzeniu się w napoje; baczność na to, czy nie są fałszowane; staranność w przechowywaniu ich. Woda do picia. Jej przesączanie i klarowanie; zaopatrywanie się w wodę, środki ostrożności przy tem. Sposób rozpoznawania czystości wody. Przechowywanie wody. Destylowanie wody morskiej.

6. Pożywienie zwierzęce. Znamiona, według których można rozpoznać, czy zwierzęta na rzeź przeznaczone są zdrowe. Środki ostrożności wobec zwierząt przed zabiciem i po zabiciu. Postępowanie z pożywieniem mięsnem. Solenie, dymienie, wędzenie, marynowanie mięsa i konserwowanie go w zimnie. Charakterystyczne znamiona chorób zakaźnych bydła rzeźnego, osobliwie wąglika, zarazy pyskowej i racicowej, zarazy księgოსuszowej. Gruźlica (suchoty bydlęce i bardzo znaczne wychudnięcie), aktinomykoza, wągry, trychina, robaki pęcherzowe (echinococcus). Mleko. Masło. Ser. Tłuszcze zwierzęce. Jaja. Konserwy mięsne. Fałszowanie środków żywności.

7. Pożywienie roślinne. Zboże, mąka, chleb. Wytwarzanie i przechowywanie. Psucie się chleba. Suchar okrętowy. Ryż. Owoce strączkowe. Kartofle. Jarzyna. Oliwy do potraw. Sól kuchenna. Cukier. Korzenie. Konserwy. Fałszowanie środków żywności.

8. Wino, piwo, napoje wysokokowe. Ocet, kawa i herbata. Pożyteczność tych napojów i skutki ich nadużycia. — Tytoń.

9. Rozmieszczenie, podział i urządzenie rozmaitych ubikacji na okręcie ze względu na higienę. Kajuty, międzypokład. Kuchnia okrętowa, spiżarnia. Szpital okrętowy, oddziały dla odosobnienia chorych, wychodki, lodownie. Przedział kotłowy i maszynowy. Środki ostrożności przy transportach wielkiej ilości podróżujących.

10. Ogólna znajomość szkieletu ludzkiego.

11. Najważniejsze części miękkie, znajdujące się w każdej z trzech jam ciała ludzkiego (w głowie, w jamie piersiowej i brzusznej), i ich funkcyje. Obieg krwi. System nerwowy w ogólności.

12. Zaopatrywanie się w aptekę okrętową, jej przechowywanie, stopniowe uzupełnianie i nadzorowanie stosownie do istniejących przepisów; środki ostrożności, zmierzające ku temu, aby nikt nie używał leków w sposób niesposobny i niebezpieczny.

13. Działanie leków, które należy mieć w zapasie w aptece okrętowej przy użyciu wewnętrznem, i przypadki, w których się je wydaje. Wymienienie tych przedmiotów, które oprócz leków powinny się znajdować w aptece okrętowej. Przypadki, w których ich się używa, i sposób użycia.

14. Działanie leków apteki okrętowej przy użyciu zewnętrznem. Przypadki, w których ich się używa.

15. W jakich przypadkach dezynfekcyja na okrętach jest wskazana lub przepisana. Przepisy dezynfekcyjne. Sposób ich wykonania. Rozmaite środki dezynfekcyjne i potrzebne ich ilości.

Grupa II.

1. Jak należy postępować przy badaniu chorych, ażeby rozpoznać, czy badany chce lekarza wprowadzić w błąd (udaje chorobę), czy też rzeczywiście zachorował. Powszechne prawidła postępowania ze względu na większy lub mniejszy stopień cierpienia.

2. Sposób rozpoznawania ciężkich chorób gorączkowych i dotyczące zarządzenia. Leczenie malarji lub febrj bagiennej.

3. Sposób rozpoznawania, w której z trzech jam (głowa, jama piersiowa, jama brzuszna) choroba ma siedzibę.

4. Wymienienie najważniejszych znamion chorób nagminnych i zakaźnych. Azyatycka zaraza bubonowa, żółta febra, cholera azyatycka, ospa i tyfus.

5. Zarządzenia, jakie należy poczynić podczas przebywania w krajach lub przystaniach, dotkniętych chorobami epidemicznymi lub endemicznymi. Zachowanie się na przypadek wydarzenia się przypadków tych chorób na okręcie. Znajomość przepisów o kwarantanie i odosobnianiu chorych.

6. Główne środki leczenia chorób płciowych, a w szczególności syfilitycznych. Środki ostrożności przeciw przeniesieniu i dalszemu rozszerzaniu się ich na okręcie.

7. Ogólna znajomość chorób skórnych i ich leczenia. Ich przenośność i zaraźliwość. Środki ostrożności.

8. Właściwe choroby zawodowe marynarzy. Środki ostrożności, zmierzające do zapobieżenia im, tudzież do odpięcia i zwalczania ich. Skorbut. Nocna mgła. Anemiczne i gastryczne niedyspozycje w gorącym klimacie. Udar słoneczny. Choroby oczu. Choroby, wynikające z natury zawodu marynarzkiego. Wpływ wiatru, zimna, deszczu i wilgoci. Łamanie, gościec, rozmaite katary. Słabości, spowodowane ciężkimi robotami i dźwiganiem wielkich ciężarów lub dłuższem wiosłowaniem.

9. Niebezpieczeństwa dla zdrowia, jakie może pociągnąć za sobą ruch maszynowy. Wysokie temperatury, nagłe oziębienie. Poty. Osłabienie całego organizmu. Pragnienie. Ciała obce w oczach i uszach. Afekcje płuc. Choroby stawowe, zapalenie nerek. Urządzenia ochronne przy pracy koło maszyn. Niesienie pomocy w przypadkach wstrząśnięć w skutek upadku lub uderzenia, tudzież w razie poparzenia.

10. Rozpoznawanie i leczenie objawów zatrucia. Środki przeciwdziałające. Ukąszenie przez zwierzęta jadowite (węże, niedźwiadki, wściekłe zwierzęta).

11. Niesienie pomocy osobom, które wpadły do wody, tonęły, zamarły, zostały rażone piorunem lub udarem słonecznym, tudzież osobom zadławionym lub uduszonym. Powszechny sposób rozróżniania śmierci rzeczywistej od pozornej. Leczenie zatwardziałyeh alkoholików. Ciężka opitość i drżączka pijacza. Nagłe objawy pomieszania zmysłów i postępowanie z chorymi w takich przypadkach.

12. Badanie i niesienie pomocy w przypadkach skaleczenia i zranienia, osobliwie, gdy rana jest głęboka, przechodzi na wskrós lub zawiera ciała obce, tudzież w razie krwiotoku i utraty krwi. Rozpoznawanie i dochodzenie przyczyny upływu krwi, zatrucie krwi i leczenie tegoż. Antyseptyczne leczenie ran i środki ku temu służące. Środki ostrożności, jakich przestrzegać należy przy pielęgnowaniu skaleczonych, aby tak ich, jak i siebie samego ochronić przed zakażeniem.

13. Rozpoznawanie i leczenie zwichnięć i złamania kości, tudzież włókna (panaritum).

14. Ogólne daty, dotyczące kiły, ruptury jelit i wypukliny. Postępowanie z temi chorobami; niesienie pomocy przy zaparciu moczu.

15. Główne zasady, podług których postępować należy przy pielęgnowaniu ciężko chorych. Pomoc przy porodach.

I. Nauka o parowych maszynach okrętowych.

(Dwa pytania, a mianowicie po jednym z każdej grupy.)

Grupa I.

1. Ogólne daty o instalacji kotłów i składów na węgiel na okrętach. Utrzymywanie ich w dobrym stanie. Postępowanie w czasie ruchu. Wytwarzanie pary. Własności fizyczne pary. Droga i działanie pary w maszynie okrętowej.

2. Opis kotła parowego w ogólnych zarysach i szczegółowy opis kotła parowego walcowego, tudzież wymienienie najpospolitszych typów kotłów o rurach płomiennych, używanych na parowcach (z 2, 3 i 4 ogniskami, z przecieplaniem i bez przecieplania).

3. Wymienienie najpospolitszych typów kotłów o rurach wodnych i opisanie kotła „Belleville“.

4. Proces spalania się w ogólności, a w kotle okrętowym w szczególności.

Ilość kalorii, wywiązujących się przy $x\%$ węgla, $y\%$ wodoru, $z\%$ tlenu (formuła lub teoretyczna siła opalania).

5. Rozmieszczenie ognisk i dróg, jakimi przechodzić mają gazy ogrzewające (gdą płomień działa wprzód i wstecz). Proces parowania w ogólności a w kotle okrętowym w szczególności.

6. Warunki, od których zawisa wywiązywanie się jak największej ilości pary w kotle, i przyczyny utraty ciepła.

7. Strój kotła (zewnątrzny i wewnętrzny).

Opisanie klapy bezpieczeństwa, jej cel, konieczność starannego utrzymywania jej w dobrym stanie.

— Sposób obciążania tej klapy. Klapy do dopływu wody, kurek do spuszczenia wody, kurek solny — ich cel. Salinometr.

8. Opisanie, cel, utrzymywanie w dobrym stanie i kontrolowanie manometru i wodomierza. Kurki probiercze.

9. Jak się mierzy ciśnienie pary (atmosfera). Co znaczy ciśnienie bezwzględne i ciśnienie nadmierne.

Co się rozumie przez prężność i na jakich prawach ona polega. (Prawo Mariotta.)

10. Wybór rodzajów węgla; przyprowadzenie do należytego stanu magazynów węgla i utrzymywanie ich w tym stanie. Obserwacje termometryczne w zasiękach na węgiel, zarządzenia w razie dostrzeżonego podwyższenia temperatury.

11. Wartość dynamiczna kalorii; ilość węgla, potrzebnego do uzyskania pewnej ilości pary o danym naprężeniu i ilość powietrza, jakiej potrzeba do spalania się węgla (przy przeciągu naturalnym i sztucznym). Przyrządy używane do podtrzymywania sztucznego przewiewu.

12. Przyczyny wybuchów kotłów i przepisane ustawą rękojmie, mające na celu zapobieganie tymże.

13. Połączenie kotła z maszyną (klapa zamykająca, klapa zamykająca ręczna i automatyczna, rury parowe).

14. Jednostka miarowa ciśnienia pary i siły maszyny. Praca.

15. Wielkość powierzchni rusztu w stosunku do wielkości powierzchni ogrzewającej. Wielkość wolnej powierzchni rusztu. Ilość ognisk.

Grupa II.

1. Podział maszyn parowych na okręcie według rodzaju motorów. Położenie wału głównego i maszyny w ogóle, na parowcach kołowych, śrubowych i turbinowych.

2. Istotne części składowe maszyny. Szczegółowy opis rodzajów suwaków (suwak płaski i wodzikowy). Okrycie wewnętrzne i zewnętrzne. Suwak ekspansyjny.

3. Opisanie cylindra (cylinder, płaszcz, wieko i kierownica). Opisanie wodzika[¶] u małych i wielkich cylindrów (pierścień wodzika, wieko wodzika, zamek wodzika). Żerdź wodzikowa, krzyżownica, żerdź kierownicza.

4. Oś u parowców kołowych i śrubowych, łożysko odporne, opisanie kół o łopatach stałych i ruchomych. Opisanie śruby, kształt i ilość skrzydeł.

5. Podział maszyn okrętowych według sposobu działania pary (maszyny o ciśnieniu małym, średnim i wielkim) — ze zgęszczaniem lub bez niego — z ekspansją lub bez ekspansji. Wzajemne położenie korb według ilości wodzików.

6. Opisanie sterowania suwakiem płaskim i wodzikowym. Położenie mimośrodu. Kąt prześcigowy, martwe punkty, faza ekspansyjna, faza ściśnienia, faza wypróżnienia.

7. Utrata pracy mechanicznej u okrętowych maszyn parowych. Opory (maszyny pomocnicze, tarcia, opory propelerów, chód wsteczny [slip]).

8. Obliczenie ilości węgla, potrzebnej w przybliżeniu na godzinę w stosunku do wskazanej ilości sił konia i do szybkości. W jaki sposób można odbyć daleką drogę z małym zapasem węgla, nie wystarczającym dla zwykłej szybkości parowca.

9. Droga pary aż do zupełnego zużytkowania. Opisanie przyrządów służących do tego, aby maszyna działała w tym lub odwrotnym kierunku (kulisy).

10. Sposób działania kondensatora, jego rodzaje. Zalety kondensatora rurowego. Wakuometr.

11. Pompy okrętowe w ogóle. Położenie, kształt i cel pompy powietrznej i zasilającej. Pompa do wypróżniania ścieków okrętowych. Pompa cyrkulacyjna.

12. Maszyny pomocnicze (maszyny do zamieniania ruchu sterowego, maszyny wentylacyjne, sikawkowe, przyrządy do destylowania, windy parowe, windy kotwiczne, maszyny chłodnikowe, pompy odśrodkowe) i ich cel.

13. Jakie typy maszyn używane są na parowcach kołowych (maszyny wahadłowe, maszyny o cylindrach oscylujących, ukośnie stojących i pionowych, z podwójną i potrójną prężnością) i na parowcach śrubowych (tłok skrzynkowy, z kierownicą powrotną, z cylindrem poziomym lub pionowym, z podwójną, potrójną, poczwórną prężnością). Które urządzenia są najmodniejsze.

14. Wskaźnik i linie rejestrowe wskaźnika. Jak można z nich ocenić pracę maszyny.

15. Prawo dynamo-elektryczne. Opisanie maszyny dynamo-elektrycznej. Rodzaje oświetlenia elektrycznego (lampy łukowo-żarowe).

Program

egzaminu na sternika.

Egzamin dzieli się na pisemny i ustny.

1. Egzamin pisemny.

Egzamin pisemny polega na rozwiązaniu trzech problemów żeglugi, a mianowicie jednego z pierwszej i dwóch z drugiej grupy, tudzież na napisaniu wypracowania z dziedziny nautyki lub handlu, z uwzględnieniem kwestyi prawa morskiego, dotyczących okrętu.

Zadawać można następujące problemy:

Grupa I.

1. Kombinacja kursów i oznaczenie kursu i oddalenia między punktem skombinowanym a danym celem podróży.
2. Kombinowanie kursów, gdy dany jest kierunek i szybkość prądu, i używanie wadliwego miomierza zwyczajnego lub patentowego, którego czynnik stały jest znany.
3. Oznaczanie kierunku i siły prądu, jeżeli znane są wyniki pomiaru na oko i rachunku astronomicznego.
4. Oznaczenie współrzędnych geograficznych dla punktów leżących na łuku największego koła, łączącym dwa dane punkty. (Dostatecznem jest, jeżeli kandydat obliczy trzy takie punkty, przyczem jednak musi dokładnie oznaczyć, ile takich punktów należałoby w ogóle obliczyć, chcąc w danym praktycznym przypadku wykreślić na karcie Merkatora łuk największego koła z dostateczną dokładnością.)
5. Obliczenie oddalenia dwóch danych punktów dla jazdy loksodromicznej i jazdy po linii prostej.
6. Obliczenie współczynników dewiacyi *A*, *B*, *C*, *D*, *E* na podstawie danych dewiacyi dla kursów w kierunku głównych i pobocznych stron świata.
7. Oznaczenie kąta burty sterowej i dewiacyi półkręowej pewnego kursu, jeżeli dane są *B*, *C*.
8. Obliczenie błędu przechylania się okrętu lub poprawki dewiacyi danego kursu, jeżeli znany jest ten błąd.

Grupa II.

1. Oznaczenie stanu i chodu chronometru zapomocą sygnałów godzinowych.
2. Kontrola chronometru na podstawie poszczególnych wysokości, obserwowanych przy dostrzeżeniu ładu.
3. Oznaczenie stanu chronometru z jednakowych mniej więcej wysokości słońca, obserwowanych przed południem i popołudniu tego samego dnia.

4. Oznaczenie szerokości z wysokości południkowych pewnej gwiazdy lub z wysokości gwiazdy polarnej.
5. Metoda oznaczania szerokości wprost z poszczególnych wysokości.
6. Oznaczenie długości zapomocą chronometru.
7. Oznaczenie pewnego punktu z wysokości kołopołudnikowych (ewentualnie oznaczenie samej tylko szerokości lub samej tylko długości, z odpowiednim wyborem punktu obserwacyjnego, któryby umożliwił jak największą dokładność, w pierwszym zaś przypadku z chronometrem lub bez chronometra).
8. Oznaczenie punktu południowego z wysokości południkowej słońca i z wysokości przedpołudniowej.
9. Oznaczenie miejsca, na którym się okręt znajduje, z wysokości, nadającej się do obliczenia długości i szerokości, i z wysokości południkowej księżyca, jakiejś gwiazdy stałej lub jakiegoś planety.
10. Oznaczenie szerokości z dwóch równocześnie albo w różnych porach obserwowanych wysokości, z których jedna nadaje się do obliczania długości, druga do obliczania szerokości, jeżeli stan chronometra nie jest znany. (Metoda Bordy.)
11. Oznaczenie punktu południowego przez skombinowanie wysokości przedpołudniowej i wysokości kołopołudnikowych słońca.
12. Oznaczenie miejsca, na którym się okręt znajduje, ze skombinowania dwóch wysokości jednocześnie obserwowanych (obie poza południkiem, względnie z wysokości poza południkiem i z wysokości nadpołudnikowej) [ob. uw. 1]
13. Oznaczenie miejsca, na którym się okręt znajduje, ze skombinowania dwóch wysokości poza południkiem i czasu, jaki upłynął między obserwacją jednej a drugiej (ob. uw. 1).
14. Oznaczenie dewiacji kompasu:
  - a) z celowania szkłem na słońce i z obserwacji wysokości,
  - b) z amplitud,
  - c) z tablic azymutowych.
15. Oznaczenie przyływu morza według metody kulminacyjnej lub zapomocą kalendarza przypliwów.
16. Oznaczenie długości z oddaleń księżyca.

Uwaga 1. Przy zadaniach 12. i 13. wybrać należy jedną z rozmaitych możliwych kombinacji szerokości, długości i wysokości i powiedzieć kandydatowi, jakiego postępowania przy rachunku ma się trzymać, względnie jaką metodę ma zastosować.

Uwaga 2. Przy oznaczaniu miejsc z kombinacji dwóch wysokości (kombinacja długości, szerokości i wysokości) winien kandydat objaśnić zapomocą szkicu odrębnego sposób postępowania, potrzebny w celu rozwiązania zadania drogą rysunku.

2. Egzamin ustny :

W skład tego egzaminu wchodzi następujące przedmioty:

- A. Nautyka, część teoretyczna.
- B. Nautyka, część praktyczna.
- C. Okrętoznawstwo i obroły.
- D. Przepisy do zapobiegania zderzeniom okrętów na morzu i znajomość międzynarodowego systemu sygnałów.
- E. Prawo morskie.
- F. Znajomość parowych maszyn okrętowych.
- G. Hygiena okrętowa.

Komisya ma prawo przekonać się o uzdolnieniu kandydata także pod względem praktycznym.

W jakim zakresie zadawane będą pytania z poszczególnych przedmiotów egzaminu, zawisać będzie od tego, w jakiej rozciągłości takowych uczono w c. k. szkołach nautycznych, tudzież od wymogów praktycznego zastosowania ich na morzu.

Przy egzaminie ustnym można zadawać następujące pytania :

A. Nautyka, część teoretyczna.

(Trzy pytania, a mianowicie po jednemu z każdej grupy.)

Grupa I.

1. Konstrukcja kart Merkatora. — Karty generalne, karty kursów i karty specjalne. — Znak konwencyonalne i skrócenia na kartach morskich. — Nautyczne książki pomocnicze.
2. Zamiana kursów i kierunków prawdziwych, magnetycznych i kompasowych. — Objaśnienie poprawek kursów; ich pomiar i wliczanie w kurs.

3. Milomierz. — Sposób używania milomierza zwyczajnego i patentowego, tudzież milomierza Relinga. — Długość węzła i jej sprawdzanie. — Obliczanie jazdy właściwej w razie wadliwości szkła. — Współczynnik korekcyjny milomierza patentowego.

4. Znaczenie żeglugi loksodromicznej. — Trzy trójkąty nautyczne i wysnuwające się z nich praktyczne formułki. Tablice kombinacji kursów, tablica powiększonych szerokości i tablica do przeliczania zboczenia na różnicę w długości. — Związek trójkątów nautycznych z temi tablicami.

5. Obliczenie punktu przybycia, jeżeli dane są: punkt odjazdu, kurs i oddalenie. Rozwiązanie tych problemów zapomocą formułek loksodromicznych i z użyciem dotyczących tablic.

6. Kombinowanie kursów. — Uwzględnianie prądów przy rozwiązywaniu zwyczajnych problemów loksodromicznych i przy kombinowaniu kursów.

7. Droga ortodromiczna. — Oznaczenie geograficznych współrzędnych dla pewnej ilości punktów, leżących na łuku koła wielkiego, i wykreślenie tego łuku na karcie morskiej. — Użycie kart gnomonicznych. Oznaczenie odległości ortodromicznej między dwoma punktami.

8. Żegluga przybrzeżna. — Oznaczenie miejsca, na którym się okręt znajduje, jeżeli widzi się tylko jeden przedmiot na lądzie, tudzież, jeżeli się ich widzi dwa lub więcej.

9. Oryentowanie się według gwiazd. Znalezienie gwiazd, ważnych dla żeglugi. Używanie astroskopu. — Położenie i przebieg dziennego łuku gwiazd o rozmaitych deklinacjach ze względu na widnokrąg i pierwszy pion miejsc rozmaitych szerokości. — (Objaśnienie na figurach.)

10. Rektascenzja, kąt godzinowy i czas gwiazdowy; czas rzeczywisty; czas średni i zrównanie czasu. — Przedstawienie związku, zachodzącego między odpowiadającymi sobie wymiarami kątowymi. — Przeliczanie czasów powyższych, tudzież czasu zwykłego i astronomicznego. Czas południkowy i strefowy.

11. Objasnienie łuków dnia i nocy, amplitudy, chwili kulminacji wschodu i zachodu gwiazd. — Obliczenie przy pomocy dotyczących tablic.

12. Sferyczny trójkąt pozycyjny. — Odnoszące się doń formułki zasadnicze, ważne dla nautyki, tudzież oznaczanie drogą wnioskowania najpomyślniejszego czasu obserwacji do obliczania długości i szerokości. — Zastosowanie odnośnych tablic.

13. Kąt godzinowy i azymut. Ich obliczanie. — Zastosowanie używanej zwyczajnie tablicy azymutów. — Znaczenie kąta paralaktycznego.

14. Objasnienie poszczególnych poprawek wysokości. — Tworzenie wysokości prawdziwych i pozornych z wysokości obserwowanych (sektantowych). Sprowadzanie wysokości obserwowanej do zenitu geocentrycznego.

15. Obliczanie chwili, w której następuje największy przyptyw i odpływ. — Urządzenie i używanie tablic przyptywu i odpływu. — Kalendarz największych przyptywów.

Grupa II.

1. Sekstant, jego konstrukcja, sprawdzanie i prostowanie błędów.

2. Chronometr. — Konstrukcja jego głównych części składowych. — Przechowywanie i postępowanie z nim na pokładzie. — Zegary obserwacyjne (pointers). — Porównania zegarów. — Oznaczenie stanu i chodu zapomocą sygnałów godzinowych.

3. Wpływ temperatury na chód chronometra. — Tablica temperatur. — Dziennik chronometry. — Użycie trzech chronometrów.

4. Oznaczenie stanu chronometra zapomocą „odpowiadających sobie wysokości słońca“. Objasnienie dotyczącej metody. Omówienie formułki, wysnutej dla poprawki południa.

5. Oznaczenie stanu chronometra zapomocą równych mniej więcej wysokości, obserwowanych przed południem i popołudniu.

6. Oznaczenie szerokości z południkowych wysokości gwiazd.

7. Oznaczenie szerokości z wysokości kołopołudnikowych, gdy stan chronometru jest znany.

8. Oznaczenie szerokości z wysokości kołopołudnikowych, gdy stan chronometru jest nieznan lub gdy błędy długości są bardzo znaczne.

Oznaczenie szerokości z wysokości gwiazdy polarnej.

9. Metoda bezpośredniego oznaczania szerokości zapomocą wysokości gwiazd poza południkiem.

10. Oznaczenie szerokości, gdy stan chronometru jest nieznan, zapomocą dwóch wysokości tej samej gwiazdy lub rozmaitych gwiazd, z których jedna nadaje się do oznaczenia długości, druga do oznaczenia szerokości. (Metoda Bordy.)

11. Oznaczenie długości z poszczególnych wysokości. Oznaczenie długości z wysokości kołopołudnikowych. (Metoda Littrowa.)

12. Oznaczenie długości z oddaleń księżyca. Objaśnienie jednej z dotyczących metod według wyboru kandydata. Szczegółowe objaśnienie wykonania obserwacji i rachunku.
13. Znaczenie i zastosowanie linii pozycyjnej Sumnera. — Oznaczenie linii pozycyjnej na podstawie obserwacji w pobliżu pierwszego wertykała i z obserwacji w pobliżu południka. Używanie dotyczących tablic pomocniczych.
14. Linia pozycyjna według Marcq. St. Hilaire'a.
15. Oznaczenie sposobem geograficznym miejsca, na którym się okręt znajduje, z dwóch wysokości, w różnych chwilach obserwowanych, z użyciem linii pozycyjnych.

Grupa III.

1. Kompas sterowy i ścisły (azymutowy). — Dokładne opisanie wszystkich części jednego z najbardziej używanych kompasów ścisłych marynarki austriackiej (z wyjątkiem opisanie róży). — Ustawianie i postępowanie przy praktycznym użyciu.
Zasady konstrukcji kompasu fluidowego i kompasu Thomsona. — Ogólne opisanie tego ostatniego.
2. Igła magnetyczna na róży kompasu. — Bieguny, punkty następstwa, osie i moment magnetyczny tej igły. Oznaczenie siły kierunkowej. — Indukcja ziemiska i indukcja igły. — Warunki konstrukcyjne róży kompasowej.
3. Magnetyzm okrętowy. — Żelazo twarde, miękkie, poziome i pionowe na okręcie. — Magnetyzm stały, ulotny i półulotny. — Magnetyczna oś okrętu. — Kąt burty sterowej.
4. Wpływ kierunku wręgi na magnetyczny charakter okrętu. — Zmiana magnetyzmu okrętowego po spuszczeniu okrętu na morze. — Środki przeciw przesuwaniu się biegunów magnetycznych.
5. Oznaczenie dewiacji w przystani.
6. Oznaczenie dewiacji na morzu zapomocą azymutu lub amplitudy słońca i zapomocą gwiazdy polarnej.
7. Oznaczenie dewiacji według metody Szgyártó-Floriana zapomocą jakiejś gwiazdy lub bardzo oddalonego przedmiotu na powierzchni ziemi, albo nawet bez żadnego przedmiotu wytycznego.
8. Krzywa dewiacyjna; jej konstrukcja. — Tablica dewiacyjna. — Biegowskaz (dromoskop) Zescewicha. Opis i użycie goniometru.
9. Zrównanie przybliżenia dewiacji. — Wywód i dyskusja.
10. Znaczenie współczynników *A, B, C, D, E*. — Obliczenie tych pięciu współczynników.
11. Dewiacja pochylonego okrętu. — Współczynnik pochylenia. — Objaśnienie tablic do oznaczania błędu pochylenia.
12. Zasada kompensacji. — Kompensacja dewiacji półkregowej zapomocą jednego lub dwóch magnesów. — Kompensacja dewiacji kwadrantowej. — Eliminowanie stałej części dewiacji. — Kompensacja błędu pochylenia.
13. Dokładne przedstawienie całego postępowania przy kompensacji nowo ustawionych kompasów, tudzież wszystkich używanych przy tem środków, rachunków i zapisków, niemniej też dokładne przedstawienie następującego potem oznaczenia dewiacji, sporządzenie tablicy dewiacyjnej itd., i to od pierwszych robót przygotowawczych aż do oddania naczelnikowi okrętu zupełnie skompensowanych kompasów i środków pomocniczych, potrzebnych przy posługiwaniu się kompasem.
14. Wpływ rozmieszczenia żelaza w pobliżu kompasu na siłę kierunkową igły magnetycznej. — Prawidła ustawiania kompasu regulacyjnego na okrętach, daleką podróż odbywających, ze względu na prawdopodobną zmianę dewiacji i siły kierunkowej.
15. Zmiana, jakiej podlega dewiacja kompasu. — Kompensacja dodatkowa mniejszych zmian dewiacji.

B. Nautyka, część praktyczna.

(Trzy pytania, a mianowicie po jednemu z każdej grupy.)

Grupa I.

Sprawdzanie sekstantu i prostowanie jego błędów. — Pomiar kątów. — W miarę możliwości, wykonanie astronomicznej obserwacji ponad horyzontem sztucznym lub horyzontem morza, a według okoliczności ponad widnokregiem pobraża (z wyłączeniem wysokości gwiazd).

Postępowanie z chronometrem. — Porównania godzin na chronometrze i pointerze lub godzin na dwóch chronometrach.

Grupa II.

Oznaczenie punktu z celowań kompasowych lub przez przeniesienie pomiarów kątów. — Problemy żeglugi loksodromicznej. — Uwzględnienie szybkości prądu i okrętu. — Używanie róży magnetycznej na kartach morskich w celu należytego wykreślenia kursów i kierunkowań prawdziwych. — Zastosowanie praktyczne linii pozycyjnych. Wykreślanie i przenoszenie koła wielkiego. Karty gnomoniczne.

Grupa III.

Postępowanie z kompasem i jego częściami składowymi. Postępowanie kompensacyjne. Kierunkowania. — Dromoskop, goniometr, tarcze celownicze.

C. Okrętoznawstwo i obroty.

(Cztery pytania, a mianowicie po jednym z każdej grupy.)

Co do pytań z grup I—IV, trzymać się należy tego samego programu, który przepisany jest według załączki 6 dla egzaminu na żeglarza wielkiej żeglugi przybrzeżnej.

D. Przepisy do zapobiegania zderzeniom okrętów na morzu i znajomość międzynarodowego systemu sygnałów.

(Po kilka pytań z każdej grupy według uznania przewodniczącego.)

Tak do grupy I, jak i do grupy II stosuje się ten program pytań, który według załączki 6 przepisany jest dla egzaminu na żeglarza wielkiej żeglugi przybrzeżnej.

E. Prawo morskie.

(Cztery pytania, a mianowicie po jednym z każdej grupy.)

Co się tyczy grup I—IV, trzymać się należy tego samego programu pytań, który według załączki 6 przepisany jest dla egzaminu na żeglarza wielkiej żeglugi przybrzeżnej.

F. Znajomość okrętowych maszyn parowych.

(Dwa pytania, a mianowicie po jednym z każdej grupy.)

Tak do grupy I, jak i do grupy II stosuje się ten sam program pytań, który według załączki 6 przepisany jest dla egzaminu na żeglarza wielkiej żeglugi przybrzeżnej.

G. Hygiena okrętowa.

(Dwa pytania, a mianowicie po jednym z każdej grupy.)

Grupa I.

1. Ocenienie okrętu jako mieszkania dla żeglarzy ze stanowiska zdrowotności. Strony dodatnie i ujemne konstrukcji drewnianej i żelaznej, żaglowców i parowców. Warunki dostatecznej zdrowotności okrętu ze względu na rodzaj jego budowy i urządzenia, utrzymanie go w stanie tej zdrowotności. Niekorzystny ustrój kadłuba i dna okrętowego, tudzież nieodpowiedni podział wewnętrzny ze względu na powietrze, światło i wodę. Piecza o utrzymywanie okrętu w czystości, co się odnosi szczególnie do pokładów, do wnętrza, wychodków i spodu.

Odzienie majtków i służby maszynowej. Wymogi sanitarne co do ubikacji dla załogi i podróżnych. Przepisane wymiary tych ubikacji, łóżka, szafy na suknie, kuchnie okrętowe i naczynia kuchenne. Miejsce do zawieszania i suszenia zmoczonej odzieży i zmoczonego obuwia.

2. Wpływ temperatury i wilgoci na okręt i załogę; środki ostrożności w tym względzie. Wymienienie najbardziej znanych okolic niezdrowych. Środki ostrożności przy zawijaniu do takich miejsc. Stosunki, które okazują się szczególnie szkodliwymi w pewnych strefach, w pewnych porach roku, o pewnych godzinach dnia i przy pewnym stanie atmosfery. Środki ostrożności, przepisane dla załogi okrętowej.

3. Wymienienie tych ładunków, które już z powodu swych przyrodzonych własności wywierają niekorzystny wpływ na stan zdrowia załogi; wymienienie ładunków, które mogą stać się szkodliwymi

w skutek przypadków w podróży; środki, jakie zastosować należy w obu przypadkach, i to ewentualnie już przed naładowaniem i w ciągu ładowania. Zapalanie się ładunku lub zapasów węgla samych przez się.

4. Powietrze na okręcie i środki jego polepszenia. Powietrze w ubikacjach zamieszkałych. Przyczyny psucia się powietrza tamże. Zmiana powietrza. Niezbędna przestrzeń powietrza w ubikacjach, dla pomieszczenia ludzi służących. Wpływ wody ściekowej, gazów ściekowych, ładunku, zapasów żywności i węgla na powietrze na okręcie, wpływ materiału drzewnego i typu okrętu. Różne rodzaje wentylacji (naturalna, sztuczna, żagle wiatrowe, szyby wiatrowe, aspiratory, wypieranie, wentylatory skrzydłowe i śrubowe). Zgnilizna, jej stopnie i skutki. Stosunki i środki, które sprzyjają jej rozwojowi, względnie lakowy przyspieszają, opóźniają lub wstrzymują, ze szczególnem zastosowaniem do środków żywności.

5. Środki ostrożności przy zaopatrywaniu się w napoje; baczność na to, czy nie są fałszowane; staranność w przechowywaniu ich. Woda do picia. Jej przesączanie i klarowanie; zaopatrywanie się w wodę, środki ostrożności przy tem. Sposób rozpoznawania czystości wody. Przechowywanie wody. Destylowanie wody morskiej.

6. Pożywienie zwierzęce. Znamiona, według których można rozzeznąć, czy zwierzęta na rzeź przeznaczone są zdrowe. Środki ostrożności w obec zwierząt przed zabiciem i po zabiciu. Postępowanie z pożywieniem mięsnem. Solenie, dymienie, wędzenie, marynowanie mięsa i konserwowanie go w zimnie. Charakterystyczne znamiona chorób zakaźnych bydła rzeźnego, osobliwie węglika, zarazy pyskowej i racicowej, zarazy księgosuszowej. Gruźlica (suchoty bydlęce i bardzo znaczne wychudnięcie), aktinomykoza, wągry, trychina, robaki pęcherzowe (cchinococcus). Mleko. Masło. Ser. Tłuszcze zwierzęce. Jaja. Konserwy mięsne. Fałszowanie środków żywności.

7. Pożywienie roślinne. Zboże, mąka, chleb. Wytwarzanie i przechowywanie. Psucie się chleba. Suchar okrętowy. Ryż. Owoce strączkowe. Kartofle. Jarzyna. Oliwy do potraw. Sól kuchenna. Cukier. Korzenie. Konserwy. Fałszowanie środków żywności.

8. Wino, piwo, napoje wysokokowe. Ocet, kawa i herbata. Pożyteczność tych napojów i skutki ich nadużycia. — Tytoń.

9. Rozmieszczenie, podział i urządzenie rozmaitych ubikacji na okręcie ze względu na higienę. Kajuty, międzypokład. Kuchnia okrętowa, spiżarnia. Szpital okrętowy. Oddziały dla odosobnienia chorych, wychodki, lodownia. Przedział kotłowy i maszynowy. Środki ostrożności przy transportach wielkiej ilości podróżujących.

10. Ogólna znajomość szkieletu ludzkiego.

11. Najważniejsze części miękkie, znajdujące się w każdej z trzech jam ciała ludzkiego (w głowie, w jamie piersiowej i brzusznej), ich funkcyje. Obieg krwi. System nerwowy w ogólności.

12. Zaopatrywanie się w aptekę okrętową, jej przechowywanie, stopniowe uzupełnianie i nadzorowanie stosownie do istniejących przepisów; środki ostrożności, zmierzające ku temu, aby nikt nie używał leków w sposób nie stosowny i niebezpieczny.

13. Działanie leków, które należy mieć w zapasie w aptece okrętowej przy użyciu wewnętrznem, i przypadki, w których się je wydaje. Wymienienie tych przedmiotów, które oprócz leków powinny się znajdować w aptece okrętowej. Przypadki, w których ich się używa, i sposób użycia.

14. Działanie leków apteki okrętowej przy użyciu zewnętrznem. Przypadki, w których ich się używa.

15. W jakich przypadkach dezynfekcyja na okrętach jest wskazana lub przepisana. Przepisy dezynfekcyjne. Sposób ich wykonania. Różne środki dezynfekcyjne i potrzebne ich ilości.

Grupa II.

1. Jak należy postępować przy badaniu chorych, ażeby rozpoznać, czy badany chce lekarza wprowadzić w błąd (udaje chorobę), czy też rzeczywiście zachorował.

Powszechnie prawidła postępowania ze względu na większy lub mniejszy stopień cierpienia.

2. Sposób rozpoznawania ciężkich chorób gorączkowych i dotyczące zarządzenia. Leczenie malarji lub febry bagiennej.

3. Sposób rozpoznawania, w której z trzech jam (głowa, jama piersiowa, jama brzuszna) choroba ma siedzibę.

4. Wymienienie najważniejszych znamion chorób nagminnych i zakaźnych. Azyatycka zaraza bubonowa, żółta febra, cholera azyatycka, ospa i tyfus.

5. Zarządzenia, jakie należy poczynić podczas przebywania w krajach lub przystaniach, dotkniętych chorobami epidemicznymi lub endemicznymi. Zachowanie się na przypadek wydarzenia się przypadków tych chorób na okręcie. Znajomość przepisów o kwarantanie i odosobnianiu chorych.

6. Główne środki leczenia chorób płciowych, a w szczególności syfilitycznych. Środki ostrożności przeciw przeniesieniu i dalszemu rozszerzaniu się ich na okręcie.

7. Ogólna znajomość chorób skórnych i ich leczenia. Ich przenośność i zaraźliwość. Środki ostrożności.

8. Właściwe choroby zawodowe marynarzy. Środki ostrożności zmierzające do zapobieżenia im, tudzież do odpięcia i zwalczania ich. Szkorbut. Nocna mgła. Anemiczne i gastryczne niedyspozycje w gorącym klimacie. Udar słoneczny. Choroby oczu. Choroby, wynikające z natury zawodu marynarskiego. Wpływ wiatru, zimna, deszczu i wilgoci. Łamanie, gościec, rozmaite katary. Słabości, spowodowane ciężkimi robotami i dźwiganiem wielkich ciężarów lub dłuższem wioślowaniem.

9. Niebezpieczeństwa dla zdrowia, jakie może pociągnąć za sobą ruch maszynowy. Wysokie temperatury, nagłe oziębienie. Poty. Osłabienie całego organizmu. Pragnienie. Ciała obce w oczach i uszach. Afekcje płuc. Choroby stawowe, zapalenie nerek. Urządzenia ochronne przy pracy koło maszyn. Niesienie pomocy w przypadkach wstrząśnięć w skutek upadku lub uderzenia, tudzież w razie poparzenia.

10. Rozpoznawanie i leczenie objawów zatrucia. Środki przeciwdziałające. Ukąszenie przez zwierzęta jadowite (węże, niedźwiadki, wściekłe zwierzęta).

11. Niesienie pomocy osobom, które wpadły do wody, tonęły, zamarzły, zostały rażone piorunem lub udarem słonecznym, tudzież osobom zadławionym lub uduszonym. Powszechny sposób rozróżniania śmierci rzeczywistej od pozornej. Leczenie zatwardziały: alkoholików. Ciężka opitość i drzączka pijacza. Nagłe objawy pomieszania zmysłów i postępowania z chorymi w takich przypadkach.

12. Badanie i niesienie pomocy w przypadkach skaleczenia i zranienia, osobliwie, gdy rana jest głęboka, przechodzi na wskrós lub zawiera ciała obce, tudzież w razie krwotoku i utraty krwi. Rozpoznawanie i dochodzenie przyczyny upływu krwi; zatrucie krwi i leczenie tegoż. Antyseptyczne leczenie ran i środki ku temu służące. Środki ostrożności, jakich przestrzegać należy przy pielęgnowaniu skaleczonych, aby tak ich, jak i siebie samego ochronić przed zakażeniem.

13. Rozpoznawanie i leczenie zwichnięć i złamania kości, tudzież włókna (panaritum).

14. Ogólne daty, dotyczące kiły, raptury jelit i wypukliny. Postępowanie z temi chorobami; niesienie pomocy przy zapareciu moczu.

15. Główne zasady, podług których postępować należy przy pielęgnowaniu ciężko chorych. Pomoc przy porodach.

P r o g r a m

egzaminu na żeglarza dalekiej podróży.

Egzamin dzieli się na pisemny i ustny.

1. Egzamin pisemny.

Egzamin pisemny polega na rozwiązaniu trzech problemów żeglugi, a mianowicie jednego z pierwszej a dwóch z drugiej grupy, nadto zaś na wypracowaniu zadania pisemnego o sprawach morskich lub handlowych z uwzględnieniem takich kwestyi prawa morskiego, które dotyczą okrętu.

Do rozwiązywania można zadawać problemy, wzięte z tego samego programu, który według załączki 7 przepisany jest dla egzaminu na sternika.

2. Egzamin ustny.

W skład egzaminu ustnego wchodzi następujące przedmioty:

- A. Nautyka, część teoretyczna. Egzamin z tego przedmiotu odbywa się tylko wtedy, jeżeli na podstawie roboty pisemnej z nautyki nie można nabyć niezawodnego przekonania, że kandydat posiada dostateczne wiadomości z tego przedmiotu.
- B. Nautyka, część praktyczna.
- C. Okrężoznawstwo i obroty.
- D. Przepisy do zapobiegania zderzeniom okrętów na morzu i znajomość międzynarodowego systemu sygnałów.
- E. Prawo morskie.
- F. Meteorologia morska i oceanografia.
- G. Geografia handlowa.

Komisja ma prawo przekonać się także o uzdolnieniu kandydata pod względem praktycznym.

Ile pytań z każdego przedmiotu ma się kandydatowi zadać, o tem rozstrzyga przewodniczący według własnego uznania.

Przy egzaminie ustnym można zadawać następujące pytania:

Pytania z przedmiotów *A, B, C, D i E* zadawać należy według tego samego programu, jaki w załączce 7 przepisany został dla egzaminu na sternika.

F. Meteorologia morska i oceanografia.

Grupa I.

1. Atmosfera. Jej skład i grubość jej warstwy. Źródła ciepła powietrza i morza. Wpromieniowanie i wypromieniowanie ciepła. Pory roku. Ogrzewanie i ochładzanie się powierzchni lądu stałego, udzień morza. Klimat morski i lądowy.

2. Dienne i roczne zmiany temperatury powietrza na rozmaitych częściach powierzchni ziemi. Peryodyczne i nieperyodyczne zmiany ciepłoty. Rozdzielenie temperatury w kierunku pionowym. Sprowadzenie jej do zwierciadła morza.

Prądy powietrza wstępne i zestępane.

3. Opis najpospolitszych termometrów. Ich sprawdzanie i postępowanie z nimi. — Linie izotermiczne. Nieprawidłowości ciepłoty. Strefy ciepłoty na kuli ziemskiej.

4. Parowanie. — Wilgoć powietrza względna i bezwzględna, tudzież jej mierzenie. — Hygrometr. — Okres dzienny i roczny wilgoci, jej rozdzielenie w kierunku poziomym i pionowym.

5. Opady atmosferyczne. — Formacje chmur. Stopień zachmurzenia. — Ombrometr. Rozdzielenie deszczów na ziemi.

6. Ciśnienie powietrza. — Zawisłość jego od innych czynników meteorologicznych. Opisanie barometrów używanych w podróżyach morskich i postępowanie z nimi. — Poprawki barometrów. Redukcyja stopni barometrycznych w celu porównania obserwacji, wykonanych na rozmaitych miejscach.

7. Zmiany ciśnienia powietrza w ciągu jednego dnia. — Zmiana ciśnienia powietrza w warstwach rozmaitej wysokości. — Najważniejsze wiadomości o rozdzieleniu ciśnienia powietrza na powierzchni ziemi i o kierunku izobarów w lecie i w zimie.

8. Wiatr i jego przyczyny. — Szybkość i ciśnienie wiatru. — Wiatromierz. Skala siły wiatru. Okres dzienny i roczny. Ogólna cyrkulacya atmosfery w kierunku poziomym i pionowym.

9. Odchylenie kierunku wiatru, spowodowane obrotem kuli ziemskiej. Przyczyny pasatów, monsunów i codziennych miejscowych wiatrów lądowych i morskich.

Cisza powietrzna. — Rozdzielenie wiatrów na ziemi.

10. Największe i najmniejsze ciśnienie barometryczne i zawisłość kierunku wiatru od tegoż. Prawo Buys-Ballota. — Różnica ciśnień barometrycznych na jednym stopniu równika i siła wiatru. — Działanie odchylające siły odśrodkowej.

11. Szczególne właściwości najwyższych i najniższych ciśnień powietrza. Ich objawy i nazwa tychże. — Kręcenie się wiatru i zmiana pogody przy nastaniu najniższego ciśnienia barometrycznego.

12. Burze w strefie umiarkowanej. Ich właściwości, ich postępowanie naprzód i najzwyczajniejsze drogi.

13. Trąby tropikalne. Poruszanie się powietrza w nich. Ich rozciągłość i szybkość przenoszenia się z miejsca na miejsce. — Częstość pojawiania się ich na rozmaitych morzach. — Drogi, któremi przeciągają. — Oznaki zbliżania się cyklonu.

14. Trąby piaskowe i powietrzne.

Oslawione wiatry miejscowe i okolice burzliwe (tajfuny, tornado, przyładek Ognisty, harmattan, samum, leveche, mistral, bora, scirocco itd.). Stosunki wiatrów i pogody na morzu Adryatyckiem i Śródziemnem.

15. Zjawiska elektryczne i optyczne w atmosferze.

Wykonywanie regularnych obserwacji meteorologicznych na okrętach. Utrzymywanie dziennika. Międzynarodowe znaki meteorologiczne. — Karty synoptyczne.

Grupa II.

1. Ogólne wiadomości o kształcie i właściwościach dna morskiego. — Głębokości oceanów. — Przyrzędy do sondowania mórz głębokich. — Miejsca tej samej głębokości (izobaty).

2. Ciężar gatunkowy wody morskiej i ilość soli w niej zawartej. Oznaczenie gęstości wody morskiej. — Barwa, przejrzystość, zawartość powietrza i fosforescencya morza. — Granice lodu morskiego stałego i pływającego.

3. Temperatura morza na powierzchni i w głębi. — Jej mierzenie. Termometry do mierzenia temperatury w morzach głębokich. — Miejsca tej samej głębokości i temperatury (izotermobaty).

4. Fale i ich przyczyna. — Wbieranie fal bez wiatru, wrzenie morza. Fale w skutek trzęsienia ziemi. Fale stojące. Działanie oliwy na morze wezbrane.

5. Przyptyw i odpływ; ich przyczyny i zjawiska. — Przyptyw i odpływ rzeczywisty. Prądy przyptywu i odpływu. Obserwacya przyptywu i odpływu. Linie izorachiczne.

6. Prądy morskie w ogólności. Ich przyczyna i pojawianie się. Wpływ formacyi i wybrzeży. Mierzenie prądu.

7. Prądy na oceanie Atlantyckim, na morzu Śródziemnem i Adryatyckiem.

8. Prądy na oceanie Spokojnym.

9. Prądy na oceanie Indyjskim.

10. Ogólne zasady wytyczania dróg dla podróży za ocean, odbywanych przez statki żaglowe i parowce w rozmaitych porach roku.
Karty oceanograficzne. — Wskazanie miejsc, gdzie można płynąć z żaglami.
11. Drogi podróży zamorskich po Atlantyku.
12. Drogi podróży zamorskich po oceanie Spokojnym.
13. Drogi podróży zamorskich po oceanie Indyjskim, tudzież między Australią a Europą lub wschodnią Ameryką.
14. Zastosowanie spostrzeżeń meteorologicznych i oceanograficznych (ze względu na zmianę wiatru i pogody) przy przytrzymywaniu się pewnej drogi.
Ogólne wiadomości o manewrowaniu w czasie najwyższego i najniższego ciśnienia barometrycznego.
15. Prawidła manewrowania podczas orkanów tropikalnych i burz strefy umiarkowanej.

G. Geografia handlowa.

Grupa I.

1. Rozdzielenie lądu i wody na powierzchni ziemi, kontynenty i ich granice, wyspy według ich podziału i rozmieszczenia.
2. Oceany i morza śródłądowe. Morza przyłądowe. Drogi morskie między oceanami i ich częściami.
3. Morza śródłądowe i przyłądowe Europy. Cieśniny morskie, kanały, wyspy i najważniejsze przyładki Europy.
4. Spławne rzeki Europy i najważniejsze miasta handlowe nad niemi położone Spławne kanały Europy.
5. Państwa europejskie. Ich stolice i najważniejsze przystanie. Gęstość zaludnienia państw europejskich.
6. Morza śródłądowe i przyłądowe Azji. Cieśniny morskie, kanały, wyspy i najważniejsze przyładki Azji.
7. Spławne rzeki Azji i najważniejsze obszary produkcyjne nad niemi położone.
8. Państwa azyatyckie. Najważniejsze przystanie. Europejskie posiadłości z Azji. Przystanie traktatowe.
9. Morza śródłądowe i przyłądowe Ameryki. Cieśniny morskie, kanały, wyspy i najważniejsze przyładki Ameryki.
10. Spławne rzeki amerykańskie i najważniejsze miasta handlowe, nad niemi położone.
11. Państwa amerykańskie. Najważniejsze przystanie. Posiadłości europejskie w Ameryce.
12. Morza przyłądowe, cieśniny morskie, wyspy i najważniejsze przyładki Afryki. Spławne rzeki Afryki i obszary produkcji, nad niemi położone.
13. Państwa afrykańskie. Europejskie posiadłości w Afryce. Najważniejsze przystanie.
14. Morza przyłądowe, cieśniny morskie, ważniejsze wyspy, przyładki Australii. Najważniejsze przystanie Australii.
15. Grupy wysp w morzu Południowym. Europejskie posiadłości na nich.

Grupa II.

1. Eksport Austrii i Węgier i obszary jego pochodzenia. Najważniejsze linie kolejowe austriackie i węgierskie.
2. Import Austrii i Węgier i jego pochodzenie. Wyliczenie spławnych rzek i kanałów Austrii i Węgier.
3. Produkcya, eksport i import Persyi, Arabii, Afryki wschodniej i zachodniej. Najważniejsze przystanie na pobrażach tych krajów. Kanał Suezki i udział poszczególnych narodów w żegludze po nim.
4. Produkcya, eksport i import krajów pobrażnych zachodniej części morza Śródziemnego. Dotyczące przystanie.
5. Handel w krajach przybrzeżnych wschodniej części morza Śródziemnego, tudzież morza Czarnego. Produkcya, eksport i import. Ważne przystanie tych obszarów.
6. Produkcya, eksport i import Anglii, atlantyckiego wybrzeża Europy, państw nad morzem Północnym i Bałtykiem. Dotyczące przystanie.
7. Środowiska przemysłu w Europie. Najważniejsze koleje tego kontynentu, mające znaczenie dla komunikacji światowej. Najważniejsze towarzystwa żeglugi w Europie, ich linie.
8. Dunaj, jako droga wodna, jego przystanie. Rodzaje towarów przesyłanych Dunajem.

9. Produkcya Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej w ogólności. Najważniejsze artykuły eksportu tego państwa i dotyczące przystanie eksportowe. Import do Stanów Zjednoczonych i kraje pochodzenia towarów importowanych.

10. Produkcya, eksport i import brytańskich posiadłości Ameryki północnej. Dotyczące przystanie.

11. Produkcya, eksport i import wysp Antylskich, państw środkowo-amerykańskich i pobraża atlantyckiego Ameryki południowej. Najważniejsze z dotyczących przystani.

12. Produkcya, eksport i import państw amerykańskich, położonych na wybrzeżach oceanu Wielkiego. Najważniejsze z dotyczących przystani.

13. Produkcya, eksport i import Chin, Japonii, Syberii i wysp Filipińskich. Najważniejsze przystanie.

14. Produkcya, eksport i import Indyi przedgangesowych i zagangesowych, wysp Sundajskich i Moluckich. Znaczniejsze przystanie.

15. Produkcya, eksport i import Australii i wysp morza Południowego. Najważniejsze przystanie.

Świadectwo z egzaminu

(imię i nazwisko kandydata, tudzież szczegóły, tyżące się tożsamości jego osoby).

Komisya egzaminacyjna, wyznaczona do odbywania egzaminów na . . . . .
. . . . . potwierdza niniejszem, że wymieniony powyżej
kandydat zdał egzamin na . . . . . z postępem . . . . .

Data: . . . . .

Podpisy:

L. S.

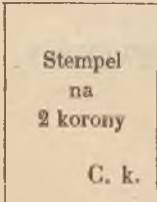
komisyi egzaminacyjnej.

L. ....

Załączka 10.

19 . . .

Dekret uzdolnienia.

 (Herb)

C. k. Władza nautyczna potwierdza niniejszem, że . . . . .
 (charakter) (imię i nazwisko) urodzony w roku . . . . . w . . . . .
 syn . . . . . został mianowany (stopień) . . . . .
 . . . . .

Tryest, dnia . . . . .

Naczelnik c. k. Władzy nautycznej:

L. S.

U w a g a : Dekrety uzdolnienia na żeglarzy wielkiej i małej żeglugi przybrzeżnej i na żeglarzy dalekich podróży, tudzież na sterników, wystawiać należy na pergaminie.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVII. — Wydana i rozesłana dnia 7. marca 1902.

Treść: № 46. Rozporządzenie, którem ustanawia się jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach tutejszo-krajowych (wiedeńskiej, praskiej i tryestyńskiej)

46.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. lutego 1902,

którem ustanawia się jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach tutejszo-krajowych (wiedeńskiej, praskiej i tryestyńskiej).

Ponieważ od wejścia w wykonanie rozporządzenia z dnia 16. marca 1901, Dz. u. p. Nr. 28, którem ustanowione zostały jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach tutejszo-krajowych (wiedeńskiej, praskiej i tryestyńskiej), niektóre papiery zostały nowo przypuszczone do notowania na giełdach tutejszo-krajowych, co do

niektórych zaś papierów, już notowanych, warunki zawierania interesów zostały pod względem jednostki giełdowej zmienione i ponieważ nadto zaprzestano niektóre papiery notować, przeto Ministerstwo skarbu na zasadzie upoważnienia nadanego mu w §. 4, l. 2, ust. 3 ustawy z dnia 9. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 195 o opodatkowaniu obrotu papierów, uznaje za stosowne na miejsce załączek, ogłoszonych rozporządzeniem z dnia 16. marca 1901, Dz. u. p. Nr. 28, ogłosić następujące nowo wygotowane załączki A aż do C, podające warunki zawierania interesów pod względem jednostki giełdowej dla papierów notowanych na giełdach tutejszo-krajowych, służące za podstawę do wymierzenia podatku obrotowego.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 15. marca 1902.

Böhm r. w.

Z a ł a c z k a A,

podająca warunki zawierania interesów na giełdzie wiedeńskiej pod względem jednostki dla papierów na tej giełdzie notowanych.

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	
A. Dług państwa ogólny.		Suma imienna:		
Renta wspólna	papierowa maj-listopad w. a. 4·2 ⁰ / ₀	5.000 zł. w a.	Kolei Franciszka Józefa w srebrze 5 ¹ / ₄ ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a. sr.
	" luty-sierpień " " 4·2 "	5.000 " " "	Kolei Pilz.-brzeż. w w. a. 200 i 1000 zł. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.
	srebrna styczeń-lipiec " " 4·2 "	5.000 " " " sr.	Kolei Rudolfa w w. k. wol. od pod. 4 ⁰ / ₀	10.000 K
	" kwiecień-październik . . . " " 4·2 "	5.000 " " " "	Kolei przedarulańskiej wol. od pod. 400 i 2000 K	10.000 "
	Losy z r. 1854 po 250 zł. m. k. 3·2 ⁰ / ₀	2.500 zł. m. k.	Akcje kolejowe przestępiowane na obligacje długu państwa.	
	" " 1860 po 500 " w. a. 4 ⁰ / ₀	2.500 zł. w. a.	Kolei Elżbiety . . . . . 200 zł. m. k. .	25 sztuk
" " 1860 po 100 " " " 4 ⁰ / ₀	2.500 " " "	detto Linz-budjej. 200 " w. a. sr.	25 "	
" " 1864 po 100 " " "	2.500 " " "	detto Salzb.-tyr. 200 " " " "	25 "	
" " 1864 po 50 " " "	2.500 " " "	Kolei galic. Karola Ludwika 200 zł. m. k.	25 "	
Listy zastawne dóbr państwa 120 zł. w. a. (300 frnk.)	25 sztuk	Obligacje pierwszorzędne kolei przez Rząd do spłacenia objęte.	Suma imienna:	
B. Dług państwa królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.		Suma imienna:		
Austr. renta złota wol. od pod. w zł. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. złotem	Kolei Albrechta 300 zł. sr. 5 ⁰ / ₀	5.100 zł. srebr.	
" " koron. wol. od pod. K 4 ⁰ / ₀	10.000 K	detto 200 zł. złot. = 400 M. = 20 £ = 500 frnk. 5 ⁰ / ₀	5.000 zł. złotem	
" " wkładowa w. od p. K 3 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	10.000 "	detto 200 i 1000 zł. srebr. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. srebrem	
Kolejowe zapisy długu państwa.		Kolei zach. czeskiej em. 1885 4 ⁰ / ₀ srebr.	5.000 zł. w. a. sr.	
Kolei Albrechta w srebrze 100 i 1000 zł. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.	detto em. 1885 M. 4 ⁰ / ₀ . .	10.200 marek	
Kolei Elżbiety w złocie wol. od pod. po 10.000 zł. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. złotem	detto em. 1895 K 4 ⁰ / ₀ . .	10.000 K	
		Czern.-Nowosielica (buk. kol. lok.) K 4 ⁰ / ₀	10.000 "	
		Kolei lok. Eisenerz-Vordernberg w. a. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.	
		detto z r. 1892 200 i 1000 zł. w. a. 4 ⁰ / ₀	5.000 " " "	

Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:
	Suma imienna:		Suma imienna:
Kolei Elżbiety 600 i 3000 mk.	10.200 marek	Pożycz. na regul. Dunaju z r. 1899 K 4 ⁰ / ₁₀	10.000 K
detto 400 i 2000 „ w. od pod. .	10.000 „	Pożyczka na wied. zak. kom. K	10.000 „
Kolei Franciszka Józefa em. 1884 sr. 4 ⁰ / ₁₀	5.000 zł. w. a. sr.	detto detto detto em. 1500 K	10.000 „
Kolei galic. Kar. Ludwika em. 1890 sr. 4 ⁰ / ₁₀	5.000 „ „ „ „	Pożyczka kraj. buk. z r. 1893 K	10.000 „
Kolei lok. Lublana-Stein 200 i 1000 zł. .	5.000 „ „ „	Oblig. propin. bukowińskie w. a.	5.000 zł. w. a.
Lwow.-czern.-jassk. S. k. em. 1894 K . .	10.000 K	Pożycz. krajowa dalmat. z r. 1883 w. a. .	5.000 „ „ „
Sp. kolei lok., austr. K	10.000 „	detto detto z r. 1886 „ „ .	5.000 „ „ „
Morawsk. kolei gran. 400 i 2000 K . . .	10.000 „	detto fund. amel. z r. 1893 K . .	10.000 K
Morawsk.-śląsk. kolei centr. 600 i 3000 K	10.200 „	Pożyczka krajowa galic. z r. 1893 K . .	10.000 „
Pilz.-brzeż. w. od pod. 150 zł. srebr. . .	5 100 zł. w. a. sr.	Oblig. gal. propin. z r. 1889 w. a.	5.000 zł. w. a.
Kolei Rudolfa (dobra sk. sol.) M.	5.000 zł. złotem	Pożycz. kraj. gorycka, ser. A i B z r. 1888	
detto em. 1884 srebr.	5.000 zł. w. a. sr.	w. a.	5.000 „ „ „
Kolei przedarulańskiej em. 1884 srebr. .	5.000 „ „ „ „	Pożyczka kraj. istryjska z r. 1900 K . .	10.000 K
		detto krańska z r. 1888 w. a. . .	5.000 zł. w. a.
		detto morawska z r. 1890 w. a. . .	5.000 „ „ „
		detto dolno-austr. z r. 1896 w. a. .	5.000 „ „ „
		detto góрно-austr. z r. 1887 w. a. .	5.000 zł. w. a.
C. Dług państwa krajów korony węgierskiej.		Pożycz. kol. kraj. styryjska S. I z r. 1891	
Węg. renta złota 4 ⁰ / ₁₀	5.000 zł. złotem	w. a.	5.000 „ „ „
„ „ w K wol. od pod. 4 ⁰ / ₁₀	10.000 K	Pożycz. kol. kraj. styryjska S. II z r. 1893	
„ „ „ 3 1/2 ⁰ / ₁₀	10.000 „	w. a.	5.000 „ „ „
pożyczka kol. rząd. z r. 1889 w zło- cie 4 1/2 ⁰ / ₁₀	5.000 zł. złotem	Pożycz. kol. kraj. styryjska S. III z r. 1895	
„ pożyczka kol. rząd. w srebrze 4 1/2 ⁰ / ₁₀	5.000 zł. w. a. sr.	w. a.	5.000 „ „ „
„ oblig. rząd. kol. wschod. z r. 1876		Pożycz. kraj. tyrolska z r. 1895 K	10.000 K
po 100 zł. w złocie	5.000 zł. złotem	Sp. reg. wód w dol. Temes-Bega em. 1897	
„ oblig. wyk. reg. szynk. w. a.	5.000 zł. w. a. sr.	(rozm. szt.) K	10.000 „
„ oblig. p. rz. w zł. na reg. Żel. Br. K	12.000 K	Pożyczka gm. m. Uścia n. Ł. z r. 1890 w. a.	
„ pożyczka premiowa po 100 zł. . . .	2.500 zł. w. a.	detto detto detto z r. 1894 K .	10.000 K
„ detto po 50 zł.	2.500 „ „ „	detto detto detto z r. 1898 „ .	10.000 „
„ oblig. prem. regul. Cisy i Szeg. los.		detto detto detto na małe kol.	
w. a.	2.500 „ „ „	z r. 1900 K	10.000 „
Kroac.-slaw. hip. oblig. wykup. gr. w. a. .	5.000 zł. w. a.	Pożyczka m. Berna z r. 1883 w. a. . . .	5.000 zł. w. a.
obl. ind. za reg. szynk. wolne		detto Budapesztu z r. 1890 „ „ .	5.000 „ „ „
od pod. w. a.	5.000 „ „ „	detto Budjelowic z r. 1886 „ „ .	5.000 „ „ „
Węgiersk. obl. wys. gruntu w. a. 4 ⁰ / ₁₀ . .	5.000 „ „ „	detto Budjelowic z r. 1893 K . .	10.000 K
Kroac.-slaw. „ „ „ „ „ 4 ⁰ / ₁₀	5.000 „ „ „	detto Gorycyi z r. 1879 w. a. . . .	5.000 zł. w. a.
		detto Gorycyi z r. 1886 „ „ .	5.000 „ „ „
		detto Gracu z r. 1876 „ „ .	5.000 „ „ „
		detto Lwowa z r. 1896 K	10.000 K
		detto detto z r. 1900 „ „ .	10.000 „
		detto Pilźni z r. 1886 w. a.	5.000 zł. w. a.
		detto Smichowa z r. 1888 „ „ .	5.000 „ „ „
		detto Spleta z r. 1899 los. w. a.	
		(pocz. licz. proc. od 1./1.) 5 ⁰ / ₁₀	5.000 „ „ „
D. Inne pożyczki publiczne.			
Bośniacka pożyczka krajowa K 4 ⁰ / ₁₀ . . .	10.000 K		
Bośn.-herc. „ „ kol. K 4 1/2 ⁰ / ₁₀	10.000 „		
Pożyczka na regul. Dunaju z r. 1878 w. a.			
5 ⁰ / ₁₀	5.000 zł. w. a.		

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Suma imienna:		Suma imienna:
Pożyczka miasta Spleta z r. 1901 los. <i>K</i> (pocz. licz. proc. od 1./10.) $4\frac{1}{2}\%$ . . .	10.000 <i>K</i>	Zakł. kred. ziem. bukowińsk. w. a. i $K 5\%$	5.000 zł. w. a., wzgl. 10.000 <i>K</i>
Pożyczka miasta Cieplic z r. 1887 w. a. . .	5.000 zł. w. a.	detto detto w. a. 4% . . .	5.000 zł. w. a.
detto detto Tryestu z r. 1865 „ „ . . .	5.000 „ „ „	Kasy oszczęd. bukow. $K 4\%$	10.000 <i>K</i>
detto detto detto z r. 1879 „ „ . . .	5.000 „ „ „	Banku kred. ziem. cent., austr. 45 l. los. w. a. $4\frac{1}{2}\%$	5.000 zł. w. a.
detto detto detto z r. 1899 <i>K</i> . . .	10.000 <i>K</i>	Banku kred. ziem. cent., austr. 50 l. los. <i>K 4%</i>	10.000 <i>K</i>
detto detto detto i jego Izb. h. w. a.	5.000 zł. w. a.	Banku kred. ziem. cent., austr. 65 l. los. <i>K 4%</i>	10.000 „
detto miasta Wiednia w. a. 5% . . .	5.000 „ „ „	Banku kred. ziem. cent., austr. 34 l. los. w. a. 2%	5.000 zł. w. a.
detto detto detto (srebr. l. złot.) z r. 1874 5%	5.000 zł. złotem	Banku kred. ziem. cent., austr. 34 l. los. 150 zł. sr. op. w zł. 2%	5.100 zł. srebr.
Pożycz. miasta Wiednia z r. 1894 $K 4\%$ . . .	10.000 <i>K</i>	Banku kred. ziem. cent., austr. 34 l. los. w. a. $2\frac{1}{4}\%$	5.000 zł. w. a.
detto detto detto z r. 1898 „ 4% . . .	10.000 „	Banku kred. ziem. cent., austr. 34 l. los. 300 marek $2\frac{1}{4}\%$	5.100 zł. złotem
detto detto detto z r. 1900 „ 4% . . .	10.000 „	Zakł. kred. austr. dla przeds. kom. i rob. publ., kat. <i>A</i> , 78 l., 4%	10.000 <i>K</i>
detto detto Zadaru z r. 1894 „ $4\frac{1}{2}\%$ . . .	10.000 „	Zakł. kred. austr. dla przeds. kom. i rob. publ., kat. <i>A</i> , em. 1901, $K 4\%$	10.000 „
Spółki wodnej monfalkońskiej 1900 4% . . .	10.000 „	Zakł. kred. austr. dla przeds. kom. i rob. publ., kat. <i>B</i> , $K 4\%$	10.000 „
Poż. na bud. gieł. wied. w. a.	5.000 zł. w. a.	Banku hip. akc. galic. z 10% pr. w. a. 5%	5.000 zł. w. a.
detto detto zboż. i mącz. w. a.	5.000 „ „ „	detto 50 l. los. w. a. $4\frac{1}{2}\%$	5.000 „ „ „
Renta włoska 100 lirów 5%	10.000 lir. kap.	detto 60 l. los. $K 4\%$ . . .	10.000 <i>K</i>
detto detto 100 „ 4%	10.000 „ „	Towarz. kred. ziem. galic. 56 l. los. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
Bulgar. poż. hip. kol. żel. rząd. z r. 1889 w złocie	5.000 zł. złotem	Towarz. kred. ziem. galic. 41 l. los. w. a. 4%	5.000 „ „ „
Bulgar. poż. hip. rząd. z r. 1892 w złocie	5.000	Towarz. kred. ziem. galic. (stare) w. a. 4%	5.000 „ „ „
Turecki konw. dług państwa serya <i>B</i> f. s.	500 f. szt.	detto <i>K 4%</i>	10.000 <i>K</i>
„ „ „ „ „ <i>C</i> „ „	500 „ „	Banku krajow. galic. kr. Galic. i Lodom. w $51\frac{1}{2}$ l. spl. w. a. i $K 4\frac{1}{2}\%$	5.000 zł. w. a., wzgl. 10.000 <i>K</i>
„ „ „ „ „ <i>D</i> „ „	500 „ „	Banku krajow. galic. kr. Galic. i Lodom. w $57\frac{1}{2}$ l. spl. $K 4\%$	10.000 <i>K</i>
E. Listy zastawne, obligacye pożyczek gminnych, kolejowych i bankowe.		Banku kraj. galic. obl. gm. II. em. w. a. 5%	5.000 zł. w. a.
Zakładu kred. ziem. austr. pow. 50 l. los. w. a.	5.000 zł. w. a.	Banku krajow. galic. obl. gm. III. em. K $4\frac{1}{2}\%$	10.000 <i>K</i>
Zakł. kred. ziem. dla Dalmacyi $K 4\frac{1}{2}\%$ . . .	10.000 <i>K</i>	Banku krajow. galic. obl. gm. IV. em. K 4%	10.000 „
Banku hipot. czesk. w. a. 5%	5.000 zł. w. a.	Banku kraj. galic. obl. kolej. $K 4\%$ . . .	10.000 „
detto w. a. 4%	5.000 „ „ „	Zakładu kred. ziem.istryjsk. w. a. 5% . . .	5.000 zł. w. a.
detto 57 l. los. $K 4\%$	10.000 <i>K</i>	Zakładu hip. kraj. karyntyjsk. $K 4\%$ . . .	10.000 <i>K</i>
detto 60 $\frac{1}{2}$ l. los. $K 3\frac{1}{2}\%$	10.000 „	Banku hipot. morawsk. w 36 l. los. w. a. $5\frac{1}{2}\%$	5.000 zł. w. a.
Oblig. fund. banku kraj. czesk. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.		
detto komun. detto detto „ „ 4%	5.000 „ „ „		
detto detto detto detto $K 4\%$ . . .	10.000 <i>K</i>		
detto melior. detto detto w. a. 4%	5.000 zł. w. a.		
detto detto detto detto $K 4\%$ . . .	10.000 <i>K</i>		
detto kolej. czeskie $K 4\%$	10.000 „		

Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:
	Suma imienna:		Suma imienna:
Banku hipot. morawsk. w 36 l. los. w. a. 5%	5.000 zł. w. a.	Central. Banku hip. węg. kasy oszczędn. jako Sp. akc. obl. gm. $K 4\frac{1}{2}\%$	10.000 zł. w. a.
Banku hipot. morawsk. w. a. 4%	5.000 „ „ „	Central. Banku hip. węg. kasy oszczędn. jako Sp. akc. obl. gm. $K 4\%$	10.000 K
detto $K 4\%$	10.000 K	Banku komerc. peszt. węg. w. a. $4\frac{1}{2}\%$	5.000 zł. w. a.
Banku moraw. upr. kraj. obl. gm. $K 4\%$	10.000 „	detto detto $K 4\frac{1}{2}\%$	10.000 K
detto obl. kol. $K 4\%$	10.000 „	detto detto „ 4%	10.000 „
Kasy oszczędn. moraw., pierwsz. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.	detto detto obligac. gm. z 10% pr. w. a. $4\frac{1}{2}\%$	5.000 zł. w. a.
detto $K 4\frac{1}{2}\%$	10.000 K	Banku komerc. peszt. węg. obligac. gm. z 5% pr. $K 4\%$	10.000 K
detto „ 4%	10.000 „	Banku komerc. peszt. węg. obligac. gm. z 5% pr. $K 4\frac{1}{2}\%$	10.000 „
Zakładu hip. kraj. dolno austr. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.	Zakł. kred. ziem. hermanszt. w. a. 6%	5.000 zł. w. a.
detto detto $K 4\%$	10.000 K	detto detto „ „ $5\frac{1}{2}\%$	5.000 „ „ „
detto detto „ $3\frac{1}{2}\%$	10.000 „	detto detto „ „ 5%	5.000 „ „ „
detto detto oblig. gm. $K 3\frac{1}{2}\%$	10.000 „	detto detto $K 4\frac{1}{2}\%$	10.000 K
Zakładu hip. kraj. dolno-austr. oblig. gm. $K 4\%$	10.000 „	Kasy oszcz. hermanszt. 10% pr. w. a. 5%	5.000 zł. w. a.
Zakładu hip. kraj. górno-austr. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.	detto detto 6% „ „ 5%	5.000 „ „ „
detto detto $K 3\frac{1}{2}\%$	10.000 K	detto detto III. em. „ „ 5%	5.000 „ „ „
detto kraj. kr. gm. g. a. oblig. gm. $K 4\%$	10.000 „	detto detto IV. „ $K 4\frac{1}{2}\%$	10.000 K
Banku hipotecz. austr. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.	Banku hip. kraj. kroac.-slaw. w. a. i $K 4\frac{1}{2}\%$	5.000 zł. w. a. wzgl. 10.000 K
detto detto 50 l. los. $K 4\%$	10.000 K	detto detto oblig. gm. w. a. $4\frac{1}{2}\%$	5.000 zł. w. a.
Zakładu kred. ziem. austr.-śl. w. a. 5%	5.000 zł. w. a.	Kasy oszcz. arad. akc. tow. miesz. w. a. $5\frac{1}{2}\%$	5.000 „ „ „
detto detto w. a. $4\frac{1}{2}\%$	5.000 „ „ „	Kasy oszcz. arad. akc. tow. miesz. z 10% pr. w. a. 5%	5.000 „ „ „
detto detto „ „ 4%	5.000 „ „ „	Kasy oszcz. arad. akc. tow. m. w. a. 5%	5.000 „ „ „
Banku austr.-węg. 40 $\frac{1}{2}$ l. los. w. a. 4%	5.000 „ „ „	Kasy oszcz. arad. komit. $K 4\frac{1}{2}\%$	10.000 „
detto 50 „ „ „ „ 4%	5.000 „ „ „	Kasy oszcz. budapeszt. stol. w. a. $4\frac{1}{2}\%$	5.000 zł. w. a.
Zakład kred. gm. śląski w. a. 4%	5.000 „ „ „	detto detto $K 4\%$	10.000 K
Kasy oszcz. austr., pierw. 60 l. los. $K 4\%$	10.000 K	detto Śródm. Sp. akc. w Budapeszcie $K 4\frac{1}{2}\%$	10.000 „
Kasy oszczędności styryjskiej 53 l. los. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.	Kasy oszcz. stow. ojcz., I. 50 l. los. $K 4\frac{1}{2}\%$	10.000 „
Kasy oszczędności styryjskiej 53 l. los. $K 4\%$	10.000 K	Kasy oszcz. stow. ojcz. obl. gm. 50 l. los. $K 4\frac{1}{2}\%$	10.000 „
Tyrolsk. Zakł. hip. kraj., 4%	10.000 „	Kasy oszcz. stow. ojcz. obl. gm. 50 l. los. w. a. 4%	5.000 zł. w. a.
Vorarl. Banku kraj. hip., 4%	10.000 „	Kasy oszcz. stow. ojcz. listy zast. 50 l. los. $K 4\%$	10.000 K
Poż. ks. Schwarzenberga w markach 4%	10.000 marek	Kasy oszcz. węgier. kraj. centr. 40 l. los. w. a. $4\frac{1}{2}\%$	5.000 zł. w. a.
Central. Banku hip. węg. kasy oszczędn. jako Spół. akc. S. I, II, III i VI—X $K 4\frac{1}{2}\%$	10.000 K	Kasy oszcz. węgier. kraj. centr. 50 l. los. $K 4\frac{1}{2}\%$	10.000 K
Central. Banku hip. węg. kasy oszczędn. jako Sp. akc. S. IV i V $K 4\frac{1}{2}\%$	10.000 „		
Central. Banku hip. węg. kasy oszczędn. jako Sp. akc. S. IV i V $K 4\%$	10.000 „		

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Suma imienna:		Suma imienna:
Kasy oszcz. temesw. I, ser. A w. a. 5 ⁰ / ₀ .	5.000 zł. w. a.	Kolei Budapeszt-Pięćkoś. em. 1889 w. a. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.
detto detto B „ „ 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	5.000 „ „ „	Kolei busztiehradzkiej zł. srebrem 5 ⁰ / ₀ .	5.100 zł. srebr.
detto detto C „ „ 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	10.000 K	detto em. 1871 zł. srebr. 5 ⁰ / ₀	5.100 „ „
Węg. b. agrar. i rent. obl. u. wina K 4 ⁰ / ₀	10.000 „	detto em. 1872 „ „ 5 ⁰ / ₀	5.100 „ „
detto bil. rent., 2 ⁰ / ₀ pr K 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	10.000 „	detto em. 1896 K 4 ⁰ / ₀ . . .	10.000 K
detto listy zast. K 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ . . .	10.000 „	Kolei lok. niem.-brodzko-hump. w. a. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.
Inst. kred. ziem. węgier. w. a. 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ . .	5.000 zł. w. a.	Kolei duchc.-podmok. I. em. 1869 srebr. w. a. 5 ⁰ / ₀	5.100 zł. w. a. s.
detto detto 41 l. w. a. 4 ⁰ / ₀	5.000 „ „ „	Kolei duchc.-podmok. II. em. 1871 srebr. w. a. 5 ⁰ / ₀	5.100 „ „ „ „
detto detto 50 l. K 4 ⁰ / ₀	10.000 K	Kolei duchc. podmok. III. em. 1874 złot. 5 ⁰ / ₀	5.100 zł. złotem
detto detto 63 l. „ 3 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	10.000 „	Kolei duchc.-podmok. em. 1891 srebrem 4 ⁰ / ₀	5.100 zł. w. a. s.
Listy zast. reg. i amcl. węgier. w. a. 4 ⁰ / ₀ .	5.000 zł. w. a.	Kolei duchc.-podmok. em. 1891 w mark. 4 ⁰ / ₀	10.200 marek
Banku hip. węgier. w Peszcie 42 ¹ / ₂ l. los. w. a. 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	5.000 „ „ „	Kolei duchcowsko-podmok. em. 1893 K 3 ⁰ / ₀	10.000 K
Banku hip. węgier. w Peszcie Ser. I 50 l. los. K 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	10.000 K	Kolei półn. Ferdynan. em. 1886 w. a. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.
Banku hip. węgier. w Peszcie Ser. I 50 l. los. w. a. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.	detto em. 1887 srebrem 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. srebrem
Banku hip. węgier. w Peszcie Ser. I 50 l. los. K 4 ⁰ / ₀	10.000 K	detto em. 1887 sr. gwar. 4 ⁰ / ₀	5.000 „ „
Banku hip. węgier. w Peszcie zap. dł. gm. 50 l. los. w. a. 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.	detto em. 1888 w. a. 4 ⁰ / ₀ . . .	5.000 zł. w. a.
Banku hip. węgier. w Peszcie zap. dł. gm. Ser. I 50 l. los. K 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	10.000 K	detto em. 1891 „ „ 4 ⁰ / ₀ . . .	5.000 „ „ „
Banku hip. węgier. w Peszcie oblig. gm. 10 ⁰ / ₀ pr. 50 l. los. w. a. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.	detto em. 1898 „ „ 4 ⁰ / ₀ . . .	5.000 „ „ „
Banku hip. węgier. w Peszcie oblig. gm. 50 l. los. w. a. 4 ⁰ / ₀	5.000 „ „ „	Kolei friaulskiej em. 1893 w. a. 4 ⁰ / ₀ . .	5.000 „ „ „
Inst. kr. węg. ziem. dla mniejsz. pos. w. a. i K 5 ⁰ / ₀	5.000 „ „ „ wzgl. 10.000 K	detto em. 1897 „ „ 4 ⁰ / ₀ . . .	5.000 „ „ „
Inst. kr. węg. ziem. dla mniejsz. pos. w. a. 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.	Kolei Pięćkościółów-Bares zł. srebr. 5 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a. sr.
Sp. akcyj. węgier. kolei lokal., oblig. K 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	10.000 K	Kolei lokalnej Göpfritz—Gross-Siegharts K 4 ⁰ / ₀	10.000 K
Sp. akc. węgier. kolei lokal., 5 ⁰ / ₀ obl. pr. K 4 ⁰ / ₀	10.000 „	Kolei gradecko-köflachskiej zł. sr. 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	5.100 zł. w. a. s.
Banku kraj. Bośn. i Herceg. w 20 l. spół. K 5 ⁰ / ₀	10.000 „	detto II. em. 1871 zł. sr. 5 ⁰ / ₀	5.100 „ „ „ „
Banku kraj. Bośn. i Herceg. w 30 l. spół. K 5 ⁰ / ₀	10.000 „	Kolei gradecko-köflachskiej III. em. 1872 zł. srebrem 5 ⁰ / ₀	5.100 „ „ „ „
		Kolei kosz.-bogum. em. 1889 sr. 4 ⁰ / ₀ . .	5.000 zł. w. a. sr.
		detto em. 1889 zł. w m. 4 ⁰ / ₀	10.000 marek
		detto em. 1891 srebr. 4 ⁰ / ₀ . . .	5.000 zł. w. a. sr.
		detto em. 1891 w m. 4 ⁰ / ₀ . . .	10.000 marek
		detto em. 1889 (szl. austr.) srebr. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a. sr.
		Kolei lokal. Sincz. Wieś-Zel. Kapl 400 i 2000 K 4 ⁰ / ₀	10.000 K
		Kolei lokal. Lambach-Haag 100 i 2000 K 4 ⁰ / ₀	10.000 „
F. Obligacje pierwszeństwa kolei żelaznych.			
Kolei bożeńsko-merańskiej w. a. 4 ⁰ / ₀ . . .	5.000 zł. w. a.		
Kolei bregenckiej, K 4 ⁰ / ₀	10.000 K		
Sp. berneńskiej kol. lok. em. 1900 K 4 ⁰ / ₀	10.000 „		

Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:
	Suma imienna:		Suma imienna:
Sp. kolei lwow.-czern.-jasskiej em. 1884 srebr. 4 ⁰ / ₀	5.100 zł. w. a. s.	Kolei zachodnio-węgierskiej sr. 5 ⁰ / ₀ . . .	5.000 zł. w. a. sr.
Sp. kolei lwow.-czern.-jassk. wol. od pod. em. 1884 srebr. 4 ⁰ / ₀	5.100 " " " "	detto em. 1890 sr. 4 ⁰ / ₀ . . .	5.000 " " " "
Kolei Leob.-Vordernb. em. 1893 K 4 ⁰ / ₀ . . .	10.000 K	Koleje dolno-krańskie w. a. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.
Kolei lok. moraw.-budziej.-jamn. w. a. 4 ⁰ / ₀ . . .	5.000 zł. w. a.	Spółki kolei walsugańskiej K 4 ⁰ / ₀	10.000 K
Kolei północno-zachod. austr. zł. sr. 5 ⁰ / ₀ . . .	5.000 zł. w. a. sr.	Pož. pierw. zjed. kol. żel. węg. w m. 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ . . .	10.000 marek
detto lit. B zł. sr. 5 ⁰ / ₀	5.000 " " " "	Kolei lokal. welskiej K 4 ⁰ / ₀	10.000 K
detto em. 1874 w mark. 5 ⁰ / ₀	10.200 marek	Kolei żelaz. wied.-aspang. srebr. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a. sr.
detto em. 1885 zł. sr. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a. sr.	Kolei Wied.-Pottend.-Wr.-Neustadt sr. 5 ⁰ / ₀ . . .	5.000 " " " "
Kolei lokal. wschodnio-galic. w. a. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.	Sp. akc. kol. lok. wiedeńsk. K 4 ⁰ / ₀	10.000 K
Kolei ostrawsko-friedlandzkiej zł. sr. 5 ⁰ / ₀ . . .	5.100 zł. w. a. s.	Kolei lok. wodn.-prachat. w. a. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.
Kolei prasko-duchc. em. 1896 w mar. 3 ⁰ / ₀ . . .	10.200 marek	detto detto em. 1899 4 ⁰ / ₀	5.000 " " "
Kolei liberecko-jablonecko-tannwaldzkiej K 4 ⁰ / ₀	10.000 K	Kolei lokal. Wolframs-Teltsch em. 1900 K 4 ⁰ / ₀	10.000 K
Kolei liberecko-jablonecko-tannwaldzkiej II. em. K 4 ⁰ / ₀	10.000 "	Kolei nadybbsańskiej w. a. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.
Spółki akc. kolei schneeberskiej K 4 ⁰ / ₀	10.000 "		
Kolei lok. Schwarzenau-Zwettl em. 1896 w. a. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.	G. Obligacje innych przedsię- biorstw przewozowych.	
Kolei lok. Schwarzenau-Zwettl em. 1900 K 4 ⁰ / ₀	10.000 K	"Adria" kr. węg. sp. żeglugi morsk. (roz. sz.) w. a. 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.
Spółki kolei państwa frank. 3 ⁰ / ₀	25 sztuk	Kolei miejskiej budapeszteńskiej elektr. Sp. akc. 200 i 2000 K 4 ⁰ / ₀	10.000 K
detto em. 1874 frank. 3 ⁰ / ₀	25 "	Sp. budapeszt. tramw. z 5 ⁰ / ₀ pr. (roz. sz.) K 4 ⁰ / ₀	10.000 "
detto X. em. 1885 frank. 3 ⁰ / ₀	25 "	Sp. żegl. parow. na Dunaju 100 i 200 zł. w. a. 6 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.
detto sieć uzupeł. frank. 3 ⁰ / ₀	25 "	Sp. żegl. par. na Dunaju 400 i 10.000 M. 4 ⁰ / ₀	10.000 marek
detto 500 frank. = 405 M. 4 ⁰ / ₀	25 "	Sp. żegl. parow. na Dunaju em. 1866 M. 4 ⁰ / ₀	10.000 "
detto em. 1895 w m. 3 ⁰ / ₀	10.000 marek	Lloyda austr. em. 1881 po 500 zł. zł. 5 ⁰ / ₀ . . .	5.000 zł. złotem
detto I. em. zł. złotem 5 ⁰ / ₀	5.000 zł. złotem	detto em. 1882 po 500 zł. zł. 5 ⁰ / ₀	5.000 " "
detto II. em. 1874 zł. złot. 5 ⁰ / ₀	5.000 " "	detto em. 1884 po 500 zł. zł. 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	5.000 " "
detto (Berno-Rossice) 5 ⁰ / ₀	5.100 zł. srebr.	detto em. 1887 po 500 zł. zł. 4 ⁰ / ₀	5.000 " "
detto em. 1883 w m. 4 ⁰ / ₀	10.000 marek	detto em. 1895 po 1000 i 5000 zł. złotem 4 ⁰ / ₀	5.000 " "
Kolei lokal. strakon.-winterb. w. a. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.	Lloyda austr. em. 1901, 2000 K = 2100 fr. = 1700 mk. 4 ⁰ / ₀	10.000 K
detto detto em. 1899 K 4 ⁰ / ₀	10.000 K	Spółki akc. kolei lokal. torontal. (roz. sz.) K 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	10.000 "
Sp. kolei połud., styczeń-lipiec frank. 3 ⁰ / ₀ . . .	25 sztuk		
detto kwiecień-paźdz. fran. 3 ⁰ / ₀	25 "	H. Obligacje spółek przemysłowych.	
detto 500 frank. = 405 M. 4 ⁰ / ₀	25 "	Ganz & Co. odlewn. żelaza i S. a. g. 200, 1000 i 2000 K 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	10.000 K
detto zł. srebr. lub złot. 5 ⁰ / ₀	5.000 zł. złotem	Sp. gór. czes. em. 1896 500 K 4 ⁰ / ₀	10.000 "
detto w markach 4 ⁰ / ₀	10.000 marek	Sp. gór. austr. alp. 500, 2.500, 12.500 frk. 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	12.500 frk.
Kolei łącz. połudn.-półn.-niem. em. 1892 zł. srebr. 4 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a.		
Kolei lokal. Tryest-Portyce K 4 ⁰ / ₀	10.000 K		
Kolei żel. węg.-galic. em. 1870 sr. 5 ⁰ / ₀	5.000 zł. w. a. sr.		
detto em. 1878 sr. 5 ⁰ / ₀	5.000 " " " "		
detto em. 1887 sr. 4 ⁰ / ₀	5.000 " " " "		

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Suma imienna:		
Huta Poldi, fabryka stali lan. 5% p. 400, 2000, 5000 K 4%	10.000 K	Towarz. austr. Czerwonego Krzyża 10 zł. w. a.	25 sztuk
Pottendorf, przędz. i nic. bawełn. 1000 zł. = 2000 K 4½%	5.000 zł. w. a.	Towarz. węgier. Czerwonego Krzyża 5 zł. w. a.	50 sztuk
Sp. praska przem. żel. em. 1873 300 zł. srebr 5%	5.100 zł. w. a. s.	Fundacyi Rudolfa 10 zł. w. a.	25 sztuk
Huta Rudolfa, towar. blasz. 5% pr. 400, 2000 i 5000 K 4%	10.000 K	Salma 40 zł. m. k.	10 sztuk
Spółki przem. żel. styryjskiej 6% 200 zł.	5.000 zł. w. a.	Pożyczki prem. salzburskiej 20 zł. w. a. .	25 sztuk
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1880 500 f. = 200 zł. złotem 5%	5.000 zł. złotem	St. Genois 40 zł. m. k.	10 sztuk
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1883 500 f. = 200 zł. złotem 5%	5.000 „ „	Losy komun. wiedeńsk. z r. 1874 100 zł. w. a.	25 sztuk
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1889 500 f. = 200 zł. złotem 4%	5.000 „ „	Cedule losowe 3% oblig. premiov. zakł. kred. ziem. em. 1880	25 „
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1893 500 f. = 200 zł. złotem 4%	5.000 „ „	Cedule losowe 3% oblig. premiov. zakł. kred. ziem. em. 1889	25 „
Spółki Union wyr. żel. i blachy em. 1894 200 zł. w. a. 5%	5.000 zł. w. a.	Cedule losowe obl. premiov. 4% banku hipot. węgier.	25 „
I. Losy rozmaite.		K. Akcje przedsiębiorstw przewozowych.	
<i>a) Losy oprocentowane.</i>		„Adria“, Sp. żegl. kr. węg.	25 sztuk
Zakł. kred. ziem. pow. austr. obl. prem. em. 1880 po 100 zł. w. a. 3%	50 sztuk	Kolei uściecko-cieplickiej	5 sztuk
Zakł. kred. ziem. pow. austr. obl. prem. em. 1889 po 100 zł. w. a. 3%	50 sztuk	Austr.-belg. Spółki kolei żelaznej	25 sztuk
Spółki żegl. par. na Dunaju 100 zł. m. k. 4%	10 sztuk	Kolei Barcs-Pakracz akc. pierwsz.	25 „
Losy regul. Dunaju z r. 1870 po 100 zł. w. a. 5%	25 sztuk	Spółki bud. i ruchu kol. m. Wied. lit. A . detto lit. B	25 „ 25 „
Banku hipot. węg. obl. prem. po 100 zł. w. a. 4%	50 sztuk	Spółki ruchu kolei orient.	25 „
Pożyczki m. Tryestu po 50 zł. w. a. 4% . .	10 sztuk	Kolei północno-czeskiej	25 „
Pożyczki prem. serb. po 100 frank. 2% . .	25 sztuk	Kolei bożeńskiego-merańskiej c. k. uprz. .	25 „
Poż. kol. żel. turec. obl. pr. po 400 frank.	25 „	Spółki kolei lokalnej berneńskiej	25 „
<i>b) Losy bezprocentowe.</i>		Kolei lokal. bukowińskich akc. pr.	25 „
Bazyliki budap. (bud. katedry) 5 zł. w. a.	50 sztuk	detto akcje zakł.	25 „
Zakładu kredyt. dla handlu i przemysłu 100 zł. w. a.	25 sztuk	Kolei busztiehradzkiej	5 sztuk
Clarego 40 zł. m. k.	10 sztuk	detto (lit. B)	25 sztuk
Pożyczki miasta Insbruku 20 zł. w. a. . .	25 sztuk	Spółki austr. żegl. par. na Dun. I. c. k. up.	10 sztuk
Pożyczki loter. krakowskiej 20 zł. w. a. .	25 „	Kolei duchcowsko-podmokielskiej	25 sztuk
Pożyczki prem. lublańskiej 20 zł. w. a. .	25 „	Kolei północnej Ferdynanda	5 sztuk
Gminy miasta Budy 40 zł. w. a.	25 „	Kolei friaulskiej akc. pierwsz.	25 sztuk
Palfego 40 zł. m. k.	10 sztuk	Kolei pięciokość.-baryskiej	25 „
		Sp. kol. na górze Gaisberg akc. pierwsz. .	25 „
		Spółki kolei gradec.-köflach. i gór. . . .	25 „
		Spółki kolei kahlenb. (system Rigi) . . .	25 „
		Kolei koszycko-bogumińskiej	25 „
		Kolei lwow.-bełzec. (tomaszow.) akc. pr.	25 „

Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:
Spółki kolei lwowsko-czern.-jasskiej . . .	25 sztuk	Banku kred. węgier. powsz.	25 sztuk
Kolei Leoben-Vordernberg	25 „	Zakł. kr. austr. dla przeds. kom. i z. pub.	25 „
Lloyda austr.	10 sztuk	Banku depoz. powsz.	25 „
Kolei półn.-zach. austr.	25 sztuk	Banku eskomp. czeskiego	25 „
detto (lit. B)	25 „	detto morawskiego	25 „
Spółki żegl. par. austr. półn.-zach. . . .	25 „	detto maryborskiego	25 „
Kolei lokal. wsch.-galic. akc. pierwsz. . .	25 „	detto styryjskiego	25 „
Kolei ostrawsko-friedlandzkiej	25 „	Towarz. eskomp. dolno-austr.	25 „
Kolei prasko-duchowskiej	25 „	detto i banku weksl. węg.	25 „
detto akcyje pierwsz.	25 „	Banku hip. akcyj. galic.	25 „
Kolei lokaln. liberec.-jablonec.-tannwald. akcyje pierwsz.	25 „	Banku dla handlu i przem. galic.	25 „
Kolei lokaln. liberec.-jablonec.-tannwald. akc. pierw. em. 1900	25 „	Stowarz. żyro- i kas. wied.	25 „
Kolei lokaln. liberec.-jablonec.-tannwald. akc. zakład. lit. A	25 „	Banku hipot. austr.	25 „
Kolei lokaln. liberec.-jablonec.-tannwald. akc. zakład. lit. B	25 „	detto węgier.	25 „
Spółki salzb. kolei żel. i tramw.	25 „	detto kraj. kroac.-slaw.	25 „
Spółki kolei państwa	25 „	Banku dla krajów austr.	25 „
Spółki kolei południowej	25 „	Banku kraj. bośn.-herc.	25 „
Kolei łącz. połudn.-półn. niemieckiej . .	25 „	Banku kred. roln. dla Czech	25 „
Kolei w dolinie Samoszy, akcyje pierwsz.	10 sztuk	Banku lombard. eskomp. wied.	25 „
Spółki tramw. wied. nowej akcyje pierw.	25 sztuk	Spółki akc. kant. weks. „Mercur“	25 „
detto detto akcyje zakład.	25 „	Banku górno-austr. i salzburskiego . . .	25 „
Towarz. przew., powsz. austr.	25 „	Banku austr.-węgier.	5 sztuk
Kolei żel. węg.-galic., pierwsz.	25 „	Węg. banku roln. i rent. Sp. a.	25 sztuk
Kolei zach. węg. (Stuhlw.-Raab-Graz) . .	25 „	Banku węg. handl. przem. Tow. akc. . . .	25 „
Kolei Wiedeń-Pottendorf-Wr.-Neustadt .	25 „	Centr. kraj. węg. kasy oszcz.	10 sztuk
Spółki akc. wied. kolei lokal.	25 „	Banku Union	25 sztuk
Spółki kolei państw. akc. dow. uczest. . .	25 „	Banku Union, czeskiego	25 „
L. Akcyje banków.		Banku obrotowego, powszechnego	25 „
Banku anglo-austr.	25 sztuk	Banku ziwnosteńskiego	25 „
Stowarzyszenia bankowego wiedeńskiego	25 „	Zakłady ubezpieczeń.	
Banku esk. i weksl. bielsko-bialskiego . .	25 „	Sp. akc. „Allianz“ ubezp. na życie i rent	25 sztuk
Zakładu kred. ziem. austr.	25 „	Sp. akc. „Anker“ ubezp. na życie i rent	5 sztuk
Zakładu kred. ziem. bukowińskiego . . .	25 „	Spółki „Assicurazioni generali“	5 „
Banku kred. ziem. central. austr.	25 „	Spółki akc. austr. ubezpiecz. „Donau“ . .	25 sztuk
Banku hip. centr. węg. kas oszcz. t. s. n.	10 sztuk	Spółki peszt. ubezpiecz. „Foncière“ . . .	25 „
Banku komerc. węg. w Peszcie	5 „	Sp. akc. węg. ubez. od gradob. i kontras.	25 „
Zakładu kred. dla handlu i przem.	25 sztuk	Sp. ubezp. od gr. i kontras. „Meridionale“	25 „
		Sp. ubezp. „Phoenix“ austr. c. k. uprz. . .	25 „
		Spółki kontrasekuracyjnej wiedeńskiej .	25 „
		Spółki kontrasekuracyjnej „Securitas“ . .	10 sztuk
		Sp. I. austr. powsz. ubezp. od przygód . .	25 sztuk

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
Sp. międzyn. akc. ubezp. od przygód . . .	25 sztuk	Spółki akc. hotel. pierw. wiedeń.	25 sztuk
Zakładu wiedz. ubezp. na życie i rent . . .	25 „	Fabr. spir. i chem. sp. akc. w Młod. Bole- sławiu	25 „
Spółki asekuracyjnej wiedeńskiej . . .	25 „	Przędzalni i tkalni juty, I. austr.	25 „
M. Akcje przedsiębiorstw prze- mysłowych.		Fabryki wap. i cem. w Kaltenleutgeben .	25 „
Spółki akc. fabr. em. i met. „Austria“ . .	25 sztuk	Przędzalni i tkal. baweł. w Kleinmünchen	25 „
Spółki budown. powszech. austr.	25 „	Spółki akc. fabr. cementu w Königshofe	25 „
detto I. pow. stow. urzęd.	25 „	Spółki węgl. w Łańkowicach	25 „
Towarz. budow. dolno-austr.	25 „	Fabryki cukru lipn.-brzecl. Sp. akc. . . .	25 „
Browarn. spółki akc. (Schellenhof) . . .	25 „	Leykam-Josefsthal	25 „
Bosn. amon. i sody fabr. S. A. I.	25 „	Browaru w Liesingu	25 „
Bern. sp. akc. browar i fabryka siodu I. .	25 „	Browaru akc. i fabr. siodu w Lincu . . .	25 „
detto fabryka świec i mydła S. a. . . .	25 „	Spółki akc. cukrow. w Lowosicach . . .	25 „
detto fabrykacyi maszyn	25 „	Spółki akc. fabr. lokomot., wied.	25 „
detto wyrobu towar. wełn.	25 „	detto przedt. G. Sigla w Wr.- Neustadt	25 „
Spółki kopal. węgla w Moście	25 „	Spółki akcyj. brow. i fabr. siodu w Mor. Ostrawie	25 „
Spółki akc. browaru w Brunn	25 „	Spółki akc. Branda i Lhuilliera bud. m. .	25 „
Spółki akc. dynamitu Nobel	25 „	Spółki akc. Danek i C. bud. m. w Pradze	25 „
Spółki przem. żelaza i stali w Egydy . .	25 „	Spółki akc. hotel. „Metropole“	25 „
Zakładu austr. obr. kolej.	25 „	Towarz. górn. czesk. ks. Fürstenb. M. .	25 „
Spółki akc. węgl. obr. kolej.	25 „	detto austr. alpej.	25 „
Spółki wypoż. wozów kolej. pierwszej .	25 „	Towarz. przem. żelaz. nadrag.	25 „
Fabr. pap. i sp. nakłd. w Elbemühl	25 „	Spółki akc. fabr. wag. w Nesseldorfie . .	25 „
Towarz. elektr. powsz. austr.	25 „	Spółki akc. fabr. papieru w Neusiedlu . .	25 „
detto międzynarod.	25 „	Spółki półn. czesk. kop. węgla	25 „
detto S. a. zjednocz.	25 „	Spółki akc. półn. węgl. zjedn. kop. węgla	25 „
detto wiedeńskiego	25 „	Spółki akc. hutn. i górn. górno-węgl. . .	25 „
detto aka. powsz. budapeszt.	25 „	Towarz. przem. olejnego	25 „
detto węgier.	25 „	Fabr. wapna hydraul. i cementu portland. w Perlmoos	25 „
Tkalni i apretury w Felixdorfe	25 „	Browaru akc. w Pilzni, pierw.	5 sztuk
Spółki akc. galic. naft. karpac. przedtem Sp. górn. i hut.	20 sztuk	Fabr. papieru w Pitten, c. k. uprzyw. . .	25 sztuk
Towarz. gazow., powsz. austr. węgl. . . .	10 „	„Poldihütte“ sp. akc. fabr. stali lanej. . .	25 „
Towarz. przemysł. gazow. wied.	10 „	Przędzalni i tkalni baweł. w Pottendorfie	25 „
Spółki akc. browar. w Göss	25 sztuk	detto detto akc. pierw.	25 „
Sp. akc. kop. węgla w Gran-Szászvár . . .	25 „	Spółki przem. żelaz. w Pradze	25 „
Browaru akc. gradec., pierw. (Schreiner)	10 sztuk	Sp. akc. I. fabr. łuszcz. ryżu w Tryeście .	25 „
Sp. akc. wag. i masz. w Grazu J. W. . . .	25 sztuk	Fabr. żel. w Rimamurany-Salgo-Tarjan .	25 „
Spółki akc. fabr. gum., austr.-ameryk. .	25 „	Spółki górn. rossickiej	25 „
Fabr. nab. kap. i met. w Hirtenbergu . .	25 „	„Rudolfshütte“ fabr. tow. blasz.	25 „
		Spółki akc. kop. węgla w Salgo-Tarjan .	25 „

Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:
Sp. akc. fabr. papieru w Schlöglmühl . . .	25 sztuk	Kaz. magnezytu w Viezu a. pr.	25 sztuk
„Schodnica“ sp. akc. przem. naft. . . .	10 sztuk	Lej. żel. i zakł. bud. most. Wagnera R. Ph., Sp. akc., 400 K	25 „
Fabryki machin i wozów w Simmeringu	25 sztuk	Spółki fabr. broni austr. w Wiedniu . . .	25 „
Spółki fabr. pap. i nakł. w Steyrermühl .	25 „	Spółki międzyn. wypoż. wozów kolej. . .	25 „
Stółzla synowie S. a. do fabr. szkła . . .	25 „	Spółki powsz. wypoż. woz. kol. w Peszcie	25 „
Fabr. kob. i mater. do sprzęt. F. H. i syn	25 „	Towarz. akcyj. gór. zach. czesk.	25 „
Spółki kop. węgla w Terbowlu	25 „	Spółki budow. wiedeńskiej	25 „
Spółki turec. zarz. tyton.	25 „	Sp. fabr. cegieł i budow. wienerberskiej	25 „
Towarz. kop. węgla węgier. powsz. . . .	25 „	Spółki gazet. wiedeńsk. pierwsz.	25 „
Spółki budow. Union	25 „	Spółki czeskiej przemysł. cukrow.	25 „
Spółki mater. budow. Union	25 „	Spółki akc. węg. „ „	5 sztuk
Spółki fabr. żelaza i blachy Union	25 „		
Spółki akc. vares. przem. żel.	25 „		

Z a ł a c z k a B,

podająca warunki zawierania interesów na giełdzie praskiej pod względem jednostki dla papierów notowanych na tej giełdzie, lecz nie notowanych na giełdzie wiedeńskiej.

N a z w a p a p i e r ó w	Jednostka giełdowa wynosi:
<p>A. Listy zastawne, zapisy długu i listy rentowe instytucji pieniężnych. (Rubryka C ceduły kursu.)</p>	
Oblig. Banku przem. czesk. (Česka průmyslová banka) 4 ¹ / ₂ %	Suma imienna: 5.000 zł. = 10.000 K
4 ⁰ / ₁₀ Hipoteczne listy rent. banku kred. roln. dla Czech (4 ⁰ / ₁₀ Hypoteční listy důchod. hosp. úvěrní banky pro Čechy)	5.000 „ = 10.000 „
<p>B. Akcje banków. (Rubryka F ceduły kursu.)</p>	
Česká průmyslová banka (Banku průmyslového českého)	25 sztuk
Pražská úvěrní banka (Banku kreditového pražského *)	25 „
Záložní úvěrní ústav v Hradci Králové (Základu kreditového záložkového v Hradcu Králové)	25 „
<p>C. Akcje przedsiębiorstw przewozowych. (Rubryka G ceduły kursu.)</p>	
Electr. drobná dráha Praha—Libeň—Vysočany (Kolej mała elektr. Praga—Libeň—Wysoczany)	25 sztuk
Praska Spółka żeglugał parowej na Wełtawie i Łabie (Pražská spol. paropl. po Vltavě a Labi)	25 „
<p>D. Akcje przedsiębiorstw przemysłowych. (Rubryka H ceduły kursu.)</p>	
Akciova továrna na vyrábění umělých hnojiv a lučelbnin v Kolině (Fabryki akcyjnej wyrobu nawozu sztucznego i chemikaliów w Kolinie)	25 sztuk
Podolskiej fabryki cementu (Podolská cementárna)	25 „
Český akc. pivovar v Č. Budějovicích (Akc. czesk. brow. w Budziejowicach)	5 sztuk
Banku pierw. czesk. powsz. kontrasekuracyjnego (První česká všeob. zajišť. banka)	25 sztuk
Pierwszej czeskiej spółki akcyjnej rafinerii cukru (První česká spol. pro raf. cukru) (Modřany)	25 „
Spółki akcyjnej praskiej budowy maszyn (dawniej Ruston) (Pražská strojnicka spol.) (dř. Ruston)	25 „
Stowarzyszenia akcyjnego praskiego (Pražská akc. spol. řetězové lávky)	25 „
První česko-moravská továrna na stroje v Praze (Pierw. czesko-morawskiej fabryki maszyn w Pradze)	25 „
<p>*) Dawna firma: Úvěrní banka v Kolině (Bank kredytowy w Kolinie).</p>	

Z a ł a c z k ą C,

podająca warunki zawierania interesów na giełdzie tryestyńskiej pod względem jednostki dla papierów notowanych na tej giełdzie, lecz nie notowanych na giełdzie wiedeńskiej.

N a z w a p a p i e r ó w	Jednostka giełdowa wynosi:
B. Akcje banków.	
Banca commerciale Triestina (Bank komercyjny tryestyński)	10 sztuk
C. Akcje przedsiębiorstw przemysłowych.	
Stabilimento tecnico Triestino	25 sztuk
" " " (Akcje pierwszeństwa)	25 "
Società d'Aquedotto Aurisina (Towarzystwo wodociągowe Aurisina)	10 sztuk
Società illuminazione a Gas di Gorizia (Spółka akcyjna gorycka oświetlenia gazowego)	50 "
Società illuminazione a Gas di Pola (Spółka akcyjna pulska oświetlenia gazowego)	50 "
Stowarzyszenie akcyjne „Tergesteo“	10 "
Società Triestina Tramway (Spółka tramwajowa tryestyńska)	50 "
Riunione Adriatica di Sicurtà	10 "

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVIII. — Wydana i rozesłana dnia 7. marca 1902.

Treść: № 47. Obwieszczenie, dotyczące się ustanowienia delegacji cłowej ze służbą portową i zdrowotną morską w St. Martino di Cherso (Św. Marcin na Czresie).

47.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 15. lutego 1902,

tyczące się ustanowienia delegacji cłowej ze służbą portową i zdrowotną morską w St. Martino di Cherso (Św. Marcin na Czresie).

W St. Martino di Cherso ustanowiona została delegacja cłowa ze służbą portową i zdrowotną i rozpoczęła urzędowanie dnia 11. stycznia 1902.

Delegacja ta posiada pod względem cłowym taki sam zakres działania, jak istniejące już na Przy-
morzu delegacje ze służbą portową (uwaga do punktu VIII, pozycya 26 spisu urzędów cłowych, obwieszczonego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 22. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 14 z r. 1901).

Böhm r. w.

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 15. marca 1902.

Treść: (№ 48—51.) 48. Ustawa, którą wydaje się postanowienia co do emerytury katolickich pasterzy duchownych, pełniących obowiązki przy zakładach powszechnie użytecznych, tudzież kapłanów, sprawujących służbę urzędników przy katolickich ordynaryatach, konsystorzach i seminariach biskupich. — 49. Ustawa, którą zmienia się i uzupełnia ustawę przemysłową. — 50. Rozporządzenie, dotyczące się przydzielenia gmin Kahujowa, Honiatycz i Werbiza z przysiółkiem Sajkowem do okręgu szczyrzeckiego Sądu powiatowego w Galicyi. — 51. Rozporządzenie, dotyczące się przygotowawczej służby sędziowskiej.

48.

Ustawa z dnia 19. lutego 1902,

którą wydaje się postanowienia co do emerytury katolickich pasterzy duchownych, pełniących obowiązki przy zakładach powszechnie użytecznych, tudzież kapłanów, sprawujących służbę urzędników przy katolickich ordynaryatach, konsystorzach i seminariach biskupich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Katolicycy pasterze duchowni, pełniący obowiązki przy zakładach powszechnie użytecznych, utrzymywanych przez państwo, kraje, powiaty, gminy lub fundusze publiczne, tudzież kapłani, sprawujący służbę urzędników przy katolickich ordynaryatach, konsystorzach i seminariach biskupich, mają prawo do emerytury z funduszu religijnego tych zakładów, względnie z dotacyi tym zakładom przez państwo udzielanej.

Prawo to przysługuje rzeczonym kapłanom tylko o tyle, o ile:

- a) rościciel posiada kwalifikację do osiągnięcia urzędów kościelnych (§. 2 ustawy z dnia 7. maja 1874, Dz. u. p. Nr. 50);
- b) Minister wyznań po zasięgnięciu opinii biskupa dycezalnego wyraźnie uzna, że posada rościciela jest systemizowana w celu niniejszą ustawą określonym;

- c) dotyczący funkcyonaryusz kapłański ustępuje z urzędu z powodu niezdolności sprawowania takowego, nie powstałej z jego winy, wreszcie dopóty,
- d) dopóki dotyczący funkcyonaryusz nie otrzyma jakiejś innej płatnej kościelnej posady lub jakiegoś innego zaopatrzenia z funduszu publicznego lub ze skarbu państwa.

§. 2.

Jeżeli do sprawowanego urzędu przywiązana już jest emerytura, lub jeżeli takowa została przy nadaniu posady umową zapewniona, to do emerytury, przypadającej według postanowień niniejszej ustawy, liczyć ją należy bez względu na to, z jakiego źródła pochodzi.

§. 3.

Wymiar tej ostatniej jest następujący:

- a) jeżeli chodzi o pasterzy duchownych, którzy zajmują jedyną lub pierwszą posadę w jednym z powyżej wymienionych zakładów, albo o kapłanów urzędników, o jakich była mowa powyżej, to należąca się im emerytura wynosić ma stosownie do lat służby tyle, co emerytura, zapewniona według wykazu II. do ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, samodzielnemu pasterzowi duchownemu tego okręgu parafialnego, w którym emeryt miał ostatnią posadę;
- b) inni pasterze duchowni tej kategorii mają prawo na taką emeryturę, jaka w miejscu ich ostatniej posady należy się kapłanom pomocnikom.

Minister wyznać może emerytom duchownym z powodów na uwzględnienie zasługujących przyznać wyjątkowo wyższą emeryturę, a mianowicie emerytom pierwszego rodzaju (lit. *a*) aż do kwoty maksymalnej 1600 *K*, emerytom drugiego rodzaju (lit. *b*) aż do kwoty maksymalnej 800 *K*, a nadto może pasterzy duchownych drugiego rodzaju (lit. *b*) zrównać z pasterzami duchownymi pierwszego rodzaju (lit. *a*).

§. 4.

Przy obliczaniu czasu służby w celu oznaczenia wysokości emerytury, należącej się w myśl niniejszej ustawy, nie robi się różnicy między latami, odbytemi przez kapłana w charakterze publicznego pasterza duchownego lub w jakiejś innej publicznej służbie kościelnej, a latami, odbytemi na którymś z wymienionych powyżej szczególnych urzędów.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznać i oświaty, który winien się porozumieć z resztą Moich Ministrów w tym względzie interesowanych.

Wiedeń, dnia 19. lutego 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Hartel r. w.

49.

Ustawa z dnia 25. lutego 1902,

którą zmienia się i uzupełnia ustawę przemysłową.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Ustawę przemysłową (ustawę z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39) zmienia się i uzupełnia w ten sposób, że na miejsce §§. 59 i 60 zaprowadzone zostają następujące postanowienia:

§. 59.

Zbieranie zamówień na towary przez przemysłowców i podróżników handlowych.

Przemysłowcy mają prawo albo osobiście podróżować z miejsca na miejsce poza obrębem swojej siedziby i zbierać zamówienia na towary u kupców, fabrykantów, przemysłowców i w ogóle takich osób, które do swego przedsiębiorstwa mogą ofiarowanych na sprzedaż towarów potrzebować albo też

wysłać w tym celu pełnomocników (podróżników handlowych), zostających u nich w obowiązku i posiadających legitymację urzędową; przytem towary na sprzedaż wolno im brać ze sobą tylko na jarmarki, zresztą zaś wyłącznie próbki.

Co się tyczy towarów kolonialnych, korzennych i materyałowych, to zbieranie zamówień na takowe u osób, które ich w zakresie swego przedsiębiorstwa nie potrzebują, jest tak przemysłowcom, jak i ich pełnomocnikom bezwarunkowo wzbronione, i to tak w obrębie ich siedziby, jak i poza obrębem tejże; co się tyczy innych towarów, to starać się o zamówienia na nie u wyż wspomnianych osób wolno przemysłowcom poza obrębem swej siedziby tylko w poszczególnych przypadkach na wyraźne pisemne zezwolenie, wystosowane do dotyczącego przemysłowca, a dotyczące pewnego bliżej określonego towaru.

Atoli Minister handlu ma prawo w przypadkach zasługujących na uwzględnienie, po wysłuchaniu Izby handlowej i przemysłowej i interesowanych stowarzyszeń, dozwolić drogą rozporządzenia względem pewnych towarów i okręgów lub też względem pewnych przemysłów zbierania zamówień na towary u osób w ustępie 2 wzmiankowanych także bez takiego zezwolenia.

§. 59 a).

Fabrykanci zegarów i towarów złotych lub srebrnych, również kupcy, trudniący się hurtową sprzedażą tych towarów, wreszcie handlarze klejnotów i drogich kamieni, tudzież pełnomocnicy, zostający u nich bezpośrednio w służbie, mają prawo, jeżeli siedziba ich zakładu przemysłowego znajduje się w krajach tutejszych, wozić ze sobą w podróżach handlowych oprócz próbek także i same towary na sprzedaż przeznaczone, o ile zbyt takowych według próbki już z samej natury rzeczy byłby niemożliwym; atoli prawo to przysługuje im tylko z tem ograniczeniem, że rzeczony towary wolno im sprzedawać tylko uprawnionym odsprzedawcom.

§. 59 b).

Co się tyczy treści i wygotowywania legitymacji dla podróżników handlowych, to potrzebne w tym względzie postanowienie wydane będą po wysłuchaniu Izb handlowych i przemysłowych drogą rozporządzenia.

Podania o tego rodzaju legitymację winne być załatwiane najpóźniej w przeciągu dni ośmiu, a odrzucać je można tylko z powodów, w dotyczącem rozporządzeniu bliżej oznaczonych.

Drogą rozporządzenia postanowione będzie również, o ile osoby w §. 59 a) wzmiankowane potrzebują także osobnej legitymacji od właściwego urzędu cechowniczego.

§. 59 c).

Zbieranie zamówień na towary przez samodzielnych agentów.

Agenci handlowi, nie zostający w służbie u żadnego przemysłowca, winni w myśl §. 11go o wykonywaniu swego przemysłu uwiadomić władzę.

Agenci tacy mają prawo osobom w §. 59ym, ust. 1, oznaczonym, w celu nawiązania z nimi stosunków handlowych przedkładać próbki artykułów, których te osoby w zakresie swego przedsiębiorstwa mogą potrzebować, oznaczać ceny dotyczących towarów i przyjmować zamówienia na oznaczone powyżej artykuły.

Agentom handlowym nie wolno brać ze sobą oprócz próbek także towarów, również nie wolno im sprzedawać na własny rachunek próbek lub towarów ani też wdawać się w interesa agencyjne z jakimiś innymi osobami prócz tych, które w zakresie swego przedsiębiorstwa ofiarowanych im na sprzedaż towarów mogą potrzebować.

Agenci handlowi, którzy trudnią się agencją w ten sposób, że podróżują z miejsca na miejsce, nie mogą utrzymywać ani własnych składów towarów ani magazynów.

Mocodawca agenta winien próbki jako takie oznaczyć.

§. 59 d).

Rozprzedaż pism drukowych.

Do rozprzedaży pism drukowych i zbierania przedpłat lub subskrypcji postanowienia §§. 59, 59 b) i 59 c) stosowane nie będą; w tym względzie obowiązywać będą jedynie osobne przepisy, zawarte w ustawie drukowej.

§. 59 e).

Zagraniczni podróżnicy handlowi.

Do podróżników handlowych, reprezentujących zagraniczne przedsiębiorstwa przemysłowe, rzemieślnicze lub handlowe, o ile im na podstawie obowiązujących w danej chwili traktatów handlowych wolno trudnić się interesami w krajach tutejszych, stosują się także powyższe postanowienia; legitymacyi, o której była mowa w §. 59 b), ust. 1. ci podróżnicy handlowi i samodzielni agenci, którzy wykazać się mogą kartą legitymacyjną przemysłową, przewidzianą w traktatach handlowych, posiadać nie potrzebują.

§. 60.

Kupczenie obnośne.

Kupczeniem, połączonym z przenoszeniem się z miejsca na miejsce, o ile nie odbywa się ono na

targach, tudzież obnaszaniem towarów po domach i ofiarowywaniem ich na sprzedaż, trudnić się wolno tylko takim osobom, które w myśl ustawy o handlu obnośnym są do tego upoważnione.

To ograniczenie nie stosuje się jednak do wyrobów gospodarstwa rolnego i leśnego, służących do codziennej konsumpcji. jakoto: mleko, jaja, owoce, jarzyny, świeże kwiaty, masło, drób i drzewo, nie mniej też do naturalnych wód szczawiovych, o ile kupczeniem tymi artykułami po domach lub na ulicy trudnią się albo producenci sami albo z ich polecenia jakieś inne osoby albo wreszcie uprawnieni do tego handlarze.

Do napojów gorących i octu nie stosują się ulgi w obrocie handlowym, jakie przyznano w powyższych postanowieniach.

W poszczególnych gminach może polityczna władza krajowa na wniosek reprezentacji gminnej, która ma zasięgnąć opinii interesowanych towarzystw zarobkowych, wydać co do pewnych artykułów i na pewien czas, a w danym razie tylko co do pewnych części obszaru gminnego zakaz takiego kupczenia ze względu na stosunki zdrowotne albo targowo-policyjne.

W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, może władza przemysłowa po wysłuchaniu dotyczących stowarzyszeń udzielić osobom, trudniącym się drobnym przemysłem a osiadłym w jej okręgu, w celu ułatwienia im bytu pozwolenia na sprzedaż ich własnych wyrobów po domach w obrębie gminy, w której swój przemysł wykonują, a pozwolenie takie może być udzielone zawsze tylko na przeciąg trzech lat i z zastrzeżeniem odwołania. W tym celu wystawiane będą osobne urzędowe legitymacye. Dla każdego przemysłowca wystawia się tylko jedną taką legitymacyę, która jednak może opiewać także na pewnych członków jego rodziny albo na zastępcę, którego dotyczący przemysłowiec z góry ma oznaczyć.

§. 60 a).

Kupczenie chlebem i innymi artykułami piekarskimi po domach lub na ulicy jest niedozwolone, chyba tylko w przypadkach wzmiankowanych w §. 60, ust. 1 i 5. Dostawianie chleba i innych towarów piekarskich do pomieszczeń odbiorców dozwolone jest tylko piekarzowi samemu, członkom jego rodziny lub jego pomocnikom.

§. 60 b).

Dzieci, nie mających jeszcze lat czternastu, do sprzedaży, określonych w §§. 60 i 60 a), używać nie wolno; posługiwanie się w tym celu osobami płci żeńskiej, nie mającymi jeszcze lat osmnastu, może być przez władzę przemysłową ograniczone albo zabronione.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej w sześć miesięcy po ogłoszeniu.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi handlu i Memu Ministrowi spraw wewnętrznych

Budapeszt, dnia 25. lutego 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Call r. w.

50.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 4. marca 1902,

tyczące się przydzielenia gmin Kahujowa, Honiatycz i Werbiza z przysiółkiem Sajkowem do okręgu szczyrzeckiego Sądu powiatowego w Galicyi.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868. Dz. u. p. Nr. 59 i z dnia 26. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 62, wyłącza się gminy i obszary dworskie Kahujów, Honiatycze i Werbiz z przysiółkiem Sajkowem z okręgu komarniańskiego Sądu powiatowego i samborskiego Sądu obwodowego, a przydziela się je do okręgu szczyrzeckiego Sądu powiatowego i lwowskiego Sądu krajowego.

Rozporządzenie niniejsze nabędzie mocy obowiązującej z dniem 1. października 1902.

Spens r. w.

51.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 4. marca 1902,

tyczące się przygotowawczej służby sędziowskiej.

Na zasadzie §. 99 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 217 (ustawy o organizacji sądów), rozporządza się co następuje:

Artykuł I.

§§. 17 i 21, ust. 1 i 4, rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 15. sierpnia 1897, Dz. u. p. Nr. 192, przestaną obowiązywać w swojej dotychczasowej osnowie, a opiewać mają na przyszłość jak następuje:

§. 17.

Pierwszych sześć miesięcy służby przygotowawczej spędzić należy na pełnieniu czynności w sądzie powiatowym.

Po tem zajęciu nastąpić ma sprawowanie służby w trybunale pierwszej instancji, trwające przez dwanaście miesięcy. Następujące pół roku przeznaczone jest na służbę w prokuratury skarbu, w kancelaryi adwokackiej lub w sądzie krajowym wyższym. Po tej służbie pełnić należy jeszcze raz przez trzy ćwierćrocza czynności w sądzie powiatowym. Na pełnienie służby przy prokuratury państwa przeznacza się trzy miesiące, który to okres przedłużony być może na pięć miesięcy, jeżeli natomiast służba przy trybunale karnym (§. 21, ust. 1) dozna odpowiedniego skrócenia. Przydzielenie do prokuratury państwa nie powinno nastąpić przed odbyciem służby przy trybunale dla spraw karnych, zresztą jednak można stosownie do stopnia wykształcenia praktykanta sądowego lub auskultanta i stosownie do stosunków służbowych wsunąć służbę przy prokuratury państwa między dwa inne rodzaje zajęcia lub odłożyć ją na sam koniec służby przygotowawczej.

Jeżeli służby przy prokuratury państwa, w kancelaryi adwokackiej lub przy wyższym sądzie krajowym zgoła się nie odbywa, lub jeżeli takowa nie trwa całych sześć miesięcy, to zyskany w ten sposób czas przeznaczony być ma według uznania prezydenta trybunału pierwszej instancji, powołanego do kierowania służbą przygotowawczą, albo całkiem albo częściowo na dalszą służbę przy trybunale dla spraw cywilnych lub karnych albo w sądzie powiatowym dla spraw cywilnych.

Ze względu na to, aby osoby w służbie przygotowawczej zostające zatrudnić odpowiednio celowi, albo z innych ważnych względów służbowych można z pominięciem wyznaczonej w pierwszym ustępie kolei rozpocząć służbę przygotowawczą cztero- do sześciomiesięczną praktyką u sędziego śledczego i w senatach trybunału pierwszej instancji, powołanych do sprawowania sądownictwa karnego, po której nastąpić winna służba przy prokuratury państwa, trwająca najwięcej pięć miesięcy a najmniej trzy miesiące (§. 21, ust. 1), następnie sześciomiesięczna praktyka przy sądzie powiatowym, w końcu zaś służba przy trybunale pierwszej instancji dla spraw cywilnych przez sześć miesięcy. Gdyby służba przy prokuratury państwa miała być odłożona na później, to po zatrudnieniu w trybunale dla spraw karnych nastąpić winna bezpośrednio sześciomiesięczna praktyka przy sądzie powiatowym.

Kolej w ustępach powyższych oznaczoną można zmienić tylko w takim razie, jeżeli za zmianą przemawiałyby względy na praktykę odbytą przed wstąpieniem do służby przygotowawczej (§. 15. usta-

wy o organizacji sądów). Na taką zmianę potrzeba zezwolenia prezydenta sądu krajowego wyższego.

§. 21, ustęp 1.

Z tej części służby przygotowawczej, którą odbyć należy przy trybunale pierwszej instancji, przypada sześć miesięcy na zatrudnienie u sędziego śledczego i w senatach powołanych do sprawowania sądownictwa karnego. Czas tego zatrudnienia skrócić można aż do czterech miesięcy, atoli w tym przypadku służbę przy prokuratury państwa przedłużyć należy co najwięcej aż do pięciu miesięcy, i to w ten sposób, aby na służbę przy trybunale dla spraw karnych i przy prokuratury państwa wypadło razem dziewięć miesięcy.

§. 21, ustęp 4.

Podczas praktyki w prokuratury państwa należy kandydatów w służbie przygotowawczej zostających zatrudniać ile możności tylko w służbie we-

wewnętrznej tej władzy. Gdyby zatrudnienie ich w charakterze funkcjonaryuszów prokuratury było nieuniknione, to nie powinno ono zajmować całego tego czasu, jaki jest przeznaczony na służbę w prokuratury.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze nabędzie mocy obowiązującej z pierwszym dniem drugiego miesiąca kalendarzowego, następującego po jego ogłoszeniu.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia, tyjące się przedłużenia czasu przeznaczonego na służbę przy trybunale dla spraw karnych i przy prokuratury państwa, stosowane będą do tych praktykantów sądowych i auskultantów, którzy w chwili, kiedy to rozporządzenie zacznie obowiązywać, służbę przygotowawczą w sprawach karnych już ukończyli, tylko o tyle, o ileby to było możliwe.

Spens r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 22. marca 1902.

Treść: (Nr 52—55.) 52. Rozporządzenie, dotyczące się odsyłania napowrót posylek piwa, wódki i cukru, przesłanych pocztą i opatrzonych stosownie do przepisu kartą przejścia. — 53. Rozporządzenie, którem przedsiębiorstwa agencji telegraficznych (biur telegraficznych, biur korespondencji telegraficznych) zaliczone zostają do rządu przemysłów konsensowych. — 54. Rozporządzenie, którem wydaje się postanowienia do wykonania ustawy z dnia 19. lutego 1902, dotyczącej się emerytury katolickich pasterzy duchownych przy zakładach powszechnie użytecznych, tudzież kapłanów, sprawujących służbę urzędników przy katolickich ordynaryatach, konsystorzach i seminariach biskupich. — 55. Rozporządzenie, dotyczące się nazwy bystrzyckiego Sądu powiatowego w Krainie.

52.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. lutego 1902,

tyczące się odsyłania napowrót posylek piwa, wódki i cukru, przesłanych pocztą i opatrzonych stosownie do przepisu kartą przejścia.

Zmieniając w części postanowienia §. 4go, l. 6 A rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 128 i z dnia 30. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 270, postanawia się w porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu, że w tych przypadkach, w których piwo, wódka lub cukier wysyłane zostają pocztą z jednego obszaru krajów do drugiego ze zachowaniem istniejących przepisów, wolno zakładowi pocztowemu — o ile tenże dotyczącej posyłki jeszcze z rąk nie wydał — odesłać ją napowrót bez poprzedniego zaciągania pozwolenia władzy skarbowej I. instancyi i bez poprzedniego dostawiania w obszarze krajów, dla których takowa pierwotnie była przeznaczona, a to pod tym warunkiem, że odsyłający urząd pocztowy doniesić ma o zwrocie posyłki temu urzędowi dostawy, który wymieniony jest na karcie przejścia, podając przytem dzień odesłania napowrót. Wysyłający obowiązany jest posyłkę zwróconą mu przez przyjmujący urząd pocztowy odstawić w niezminionej jakości i ilości do urzędu wysyłki.

Böhm r. w.

53.

Rozporządzenie Ministrów handlu i spraw wewnętrznych z dnia 7. marca 1902,

którem przedsiębiorstwa agencji telegraficznych (biur telegraficznych, biur korespondencji telegraficznych) zaliczone zostają do rządu przemysłów konsensowych.

§. 1

Na zasadzie §. 24go, ust. 1, ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39, dotyczącej się zmiany i uzupełnienia ustawy przemysłowej, postanawia się, że przedsiębiorstwa, trudniące się dostarczaniem telegraficznych lub telefonicznych wiadomości z dziedziny polityki lub ekonomii (agencje telegraficzne, biura telegraficzne, biura korespondencji telegraficznych), winny posiadać koncesyę.

§. 2.

Aby osiągnąć koncesyę na taki przemysł, musi kompetent nie tylko zadość uczynić ogólnym warunkom potrzebnym do wykonywania każdego przemysłu konsensowego (§§. 22 i 23 ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39), lecz nadto wymaga się od niego, aby był człowiekiem, na którym można polegać, aby posiadał nieskazitelne imię i udowodnił przed władzą przemysłową, że posiada ogólne wykształcenie, wystarczające do wykonywania tego rodzaju przemysłu.

Przy udzielaniu koncesyi należy brać na uwagę stosunki miejscowe.

§. 3

Prawo udzielania koncesyi na przemysł tego rodzaju przysługuje w pierwszej instancji politycznym władzom krajowym.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze nabędzie mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Koerber r. w.

Call r. w.

54.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 12. marca 1902,

którem wydaje się postanowienia do wykonania ustawy z dnia 19. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 48, dotyczącej się emerytury katolickich pasterzy duchownych przy zakładach powszechnie użytecznych, tudzież kapłanów, sprawujących służbę urzędników przy katolickich ordynaryatach, konsystorzach i seminariach biskupich.

§. 1.

Z wnioskiem o uznanie posad pasterzy duchownych przy zakładach powszechnie użytecznych, utrzymywanych przez kraj, powiat, gminę lub fundusz publiczny, pod zarządem państwa nie zostający, za systemizowane w myśl ustawy z dnia 19. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 48, zwracać się należy do władzy krajowej.

§. 2.

Przy tem wykazać należy na podstawie przedłożonych dokumentów i innych środków dowodowych:

- a) nazwę posady,
- b) sposób obsadzania takowej,
- c) rodzaj i zakres urzędowych upoważnień osoby zajmującej tę posadę,
- d) kwotę dochodów pobieranych przez tę osobę w czynnej służbie,
- e) dotychczasowe zaopatrzenie tej osoby na wypadek niezdolności do służby,
- f) okoliczności, rozstrzygające co do kwestyi, czy kapłanowi zajmującemu dotyczącą posadę przyznana być ma emerytura samodzielnego pasterza duchownego czy emerytura kapłana pomocnika (§. 3, lit a, względnie b ustawy).

§. 3.

Po zarządzeniu i przeprowadzeniu dochodzeń w celu wyjaśnienia stanu rzeczy i rozpoznania

takowego ze strony prawnej, o ileby to w danym razie było potrzebne, władza krajowa porozumiewa się co do wniosku z właściwym biskupem diecezjalnym.

§. 4.

Po objawieniu zdania przez ordynaryat biskupi winna władza krajowa odesłać dotyczący wniosek z dołączeniem stosownie umotywowanej opinii do Ministra wyznań i oświaty, a ten orzeknie po oceniu wszystkich zasługujących na uwagę okoliczności, czy dotycząca posada ma być systemizowaną czy nie.

§. 5.

Systemizowanie posad pasterzy duchownych przy zakładach powszechnie użytecznych, utrzymywanych ze środków państwa lub funduszu publicznego pod zarządem państwa zostającego, następuje na podstawie naradzenia się interesowanych Ministerstw między sobą po poprzednim zasięgnięciu zdania właściwego biskupa diecezjalnego.

§. 6.

Wnioski, dotyczące się uznania posad służbowych kapłanów, sprawujących służbę urzędników przy katolickich ordynaryatach, konsystorzach i seminariach biskupich, za systemizowane w myśl powyższej ustawy, winien biskup diecezjalny przedkładać władzy krajowej. Do podawania takich wniosków i dalszego postępowania z nimi stosowane będą w analogiczny sposób postanowienia §§. 2—4 niniejszego rozporządzenia.

§. 7.

Prośby o przyznanie poborów emerytalnych winne osoby, zajmujące jedną z posad, systemizowanych w myśl powyższych postanowień, zanieść z reguły przed ustąpieniem ze służby do władzy krajowej za pośrednictwem ordynaryatu biskupiego.

§. 8.

Do takiej prośby należy dołączyć:

- a) świadectwo stwierdzające niezdolność do służby, wystawione przez lekarza rządowego,
- b) tabelę służbową.

Tabela służbowa ma być wygotowana w takiej formie, jaka przez kapłanów, ustępujących z urzędu powszechnej pieczy dusz w stan spoczynku, w poszczególnych diecezjach jest zwykle praktykowana, i winna zawierać oprócz zwykłych dat także wzmiankę, czy petentowi przysługuje prawo do poboru emerytalnego, któryby w myśl §. 2 ustawy mógł być policzony.

Daty, podane w tabeli służbowej, winne być potwierdzone przez ordynaryat biskupi, a wzmianka,

o której mowa na samym końcu poprzedzającego ustępu, ma być nadto opatrzona poświadczeniem przełożenia zakładu, w którym petent urząd sprawuje.

§. 9.

Władza krajowa odsyła zakonkomitowaną przez ordynaryat prośbę do Ministerstwa wyznań i oświaty, któremu zastrzeżona jest decyzja co do wszystkich tego rodzaju podań, dołączając ze swej strony odpowiednią relację, w której szczególnie winna być zdana sprawa także z tego, czy ziszczają się warunki przepisane ustawą w §. 1, lit. a, czy nie.

§. 10.

Jeżeli prośba załatwiona zostanie przychylnie, w takim razie władza krajowa wystawi petentowi odpowiedni dekret i da zlecenie dotyczącej kasie.

W dekreście należy odbiorcę szczególnie uczynić uważnym na to, że obowiązany jest pod rygorem przepisanej ustawy kary zrobić natychmiast doniesienie, gdyby otrzymał jakikolwiek płatny urząd kościelny lub pobór, któryby mógł być policzony (§. 1, lit. d ustawy).

Pobory emerytalne wypłacane będą w miesięcznych ratach z góry, zapadających pierwszego dnia każdego miesiąca a płatnych drugiego dnia w miesiącu ze zachowaniem ostrożności i warunków, przepisanych zresztą w ogóle w kasach rządowych.

Hartel r. w.

55.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. marca 1902,

tyczące się nazwy bystrzyckiego Sądu powiatowego w Krainie.

Bystrzycki Sąd powiatowy w okręgu lublańskiego Sądu krajowego mieć będzie nazwę: „Illyryjsko-bystrzycki“ Sąd.

Spens r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXI. — Wydana i rozesłana dnia 27. marca 1902.

Treść: № 56. Rozporządzenie, dotyczące się odbycia spisu przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych.

56.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, skarbu, rolnictwa i kolei żelaznych z dnia 25. marca 1902,

tyczące się odbycia spisu przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych.

§. 1.

Na zasadzie ustawy z dnia 18. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 21, postanawia się, że do spisowania przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych używane być mają zamieszczone w dodatku do niniejszego rozporządzenia formularze i że przy używaniu tych formularzy postępować należy według prawideł zawartych w dołączonych do nich instrukcjach.

Spis przeprowadzony być ma według stanu z dnia 3. czerwca 1902 (dzień spisowy).

§. 2.

W celu odbycia rzezonego spisu, władze polityczne powiatowe ustanowią okręgi spisowe, przy czem rozróżniać powinny między przeważnie przemysłowymi i przeważnie rolniczymi okręgami.

Dalsze przygotowania do spisu, tudzież czynności odnoszące się do zamknięcia tegoż, należą do politycznych władz powiatowych i do izb handlowych i przemysłowych, a to w miarę podanych poniżej postanowień.

Przeprowadzenie spisu o tyle tylko jest rzeczą politycznych władz powiatowych, o ile izby handlowe i przemysłowe nie podejmą się tego zadania względem okręgów przeważnie przemysłowych, w ich obrębie leżących.

Okręgi, w których przeprowadzenie spisu będzie obowiązkiem właściwych izb handlowych i przemysłowych, oznaczy Ministerstwo handlu.

A. Czynności przygotowawcze.

§. 3.

W gminach w dodatku wymienionych spis przedsiębiorstw rolniczych i przemysłowych poprzedzony być ma dochodzeniem wstępnem, które odbędzie się w ten sposób, że doręczeniem list dochodzenia wstępnego (formularz 1) stronom i odebraniem tychże napowrót zajmie się dotycząca gmina.

To dochodzenie wstępne rozpocząć się ma dnia 20. maja 1902, a ukończone być winno najpóźniej dnia 22. maja 1902.

Co się tyczy wszystkich innych gmin, władze polityczne i instancyi nadesłać mają izbom handlowym i przemysłowym najpóźniej do dnia 31. marca 1902 te części arkuszy ewidencyjnych, które odnoszą się do przedsiębiorstw przemysłowych (lit. A i B formularzy XIII a i XIII b do rozporządzenia, ty czącego się wykonania spisu ludności w dniu 31. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 145), i dołączyć do nich wykazy sum z arkuszy ewidencyjnych, a izby handlowe i przemysłowe porównają nadesłane arkusze ewidencyjne z datami katastru przemysłowego, uzupełnią je w razie potrzeby na podstawie tych dat i sprostują według tego wykazy sum.

O ile chodzi o takie okręgi, w których spisem nie zajmują się izby handlowe i przemysłowe, winny te ostatnie odesłać przejrane i uzupełnione w powyższy sposób arkusze ewidencyjne najpóźniej dnia 10. maja 1902 napowrót do władz politycznych I. instancyi.

Sprostowane wykazy sum dla poszczególnych okręgów spisowych przesłane być mają właściwym politycznym władzom powiatowym również do 10. maja 1902.

§. 4.

Wybór, ustanowienie i obuczenie komisarzy spisowych i rewizorów w tych okręgach, w których spisem zajmują się izby handlowe i przemysłowe jako naczelné władze spisowe, jest rzeczą tychże izb.

Izby te powinny w takim razie zwrócić się do krajowych rad ziemiańskich lub do spółek rolniczych z prośbą o wskazanie im biegłych, którzyby byli uzdolnieni do obuczania komisarzy spisowych i rewizorów w postępowaniu przy spisie przedsiębiorstw rolniczych, położonych w okręgach przeważnie przemysłowych.

§. 5.

Co się tyczy wszystkich tych okręgów, w których przeprowadzenie spisu nie należy do izb handlowych i przemysłowych, to wybór, ustanowienie i obuczenie komisarzy spisowych i rewizorów — o ile tego ostatniego nie podejmą się izby handlowe i przemysłowe dobrowolnie — będzie rzeczą politycznych władz powiatowych. Co do wyboru wzmiankowanych funkcjonaryuszów, władze powyższe mogą od właściwych izb handlowych i przemysłowych, a względnie od krajowych rad ziemiańskich i spółek rolniczych zażądać wniosków.

§. 6.

Odebranie uroczystego przyrzeczenia od komisarzy spisowych i rewizorów, tudzież wydawanie im legitymacyi (formularze 2 i 3) jest w każdym razie rzeczą politycznych władz powiatowych; rzeczonym komisarzom i rewizorom należy przy tem szczególnie przypomnieć, że obowiązani są utrzymywać w tajemnicy wszystko, o czem na podstawie spisu się dowiedzą.

§. 7.

W celu obliczenia potrzebnej ilości druków, winny polityczne władze powiatowe na podstawie sumaryuszów z arkuszy ewidencyjnych (formularz XV rozporządzenia, tyczącego się spisu ludności z dnia 31. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 145), sporządzić taki sam sumaryusz — ale ułożony tylko według gmin — i zapomocą dodawania dat z poszczególnych gmin obliczyć, ile arkuszy przedsiębiorstw przemysłowych (formularz 4), kart spisowych dla

robotników przemysłowych w domu pracujących (t. zw. robotników domowych albo chałupników), (formularz 5) i arkuszy przedsiębiorstw rolniczych (formularz 6), potrzeba będzie do spisu dla całego powiatu. Odpis tego sumaryusza przedłożyć należy najpóźniej do dnia 15. maja 1902 przełożonej politycznej władzy krajowej i dołączyć doń sprawozdanie, w którym podana być ma liczba komisarzy spisowych i rewizorów, jakich stosownie do §. 5 wyładnie ustanowić.

W tem sprawozdaniu wymienić należy również ilość formularzy, potrzebnych w tym lub owym języku.

§. 8.

Po nadejściu sprawozdań co do potrzebnej ilości druków, władze polityczne krajowe uwiadomią te izby handlowe i przemysłowe, które współdziałają przy przeprowadzeniu spisu (§. 2), ile formularzy spisowych potrzeba będzie prawdopodobnie w poszczególnych okręgach tych izb, te zaś ostatnie mają się postarać o wydrukowanie tych formularzy i druki, potrzebne dla okręgów spisowych przeważnie rolniczych oddać politycznym władzom do rozporządzenia; o wydrukowanie potrzebnej ilości formularzy dla tych okręgów izb, w których te ostatnie w przeprowadzeniu spisu nie współdziałają, postarać się mają polityczne władze krajowe.

§. 9.

Władze polityczne I. i II. instancyi, względnie izby handlowe i przemysłowe, winne mieć staranie o to, aby potrzebny według obliczenia zapas druków był w należywym czasie zapewniony i aby arkusze ewidencyjne, odpowiadające poszczególnym okręgom spisowym (formularze XIII a i XIII b rozporządzenia, tyczącego się spisu ludności z dnia 31. grudnia 1900), względnie listy dochodzeń wstępnych, mieć we właściwym czasie pod ręką.

B. Odbycie spisu.

§. 10.

Spisywanie odbywać się może w rozmaity sposób, według tego, czy komisarz spisowy chodzi od domu do domu, czy też osoby, od których żąda się wyjaśnień, mają być przesłuchane komisyjnie.

W tym drugim przypadku naczelnik gminy (obszaru dworskiego) winien w sposób w dotyczącej miejscowości zwyczajnie praktykowany ogłosić dzień spisu komisyjnego i zavezwać strony do stawienia się w ten dzień w siedzibie zwierzchności gminnej lub w innem jakimś stosownem miejscu; w tem zavezwaniu należy w sposób jak najprzystępniejszy wyjaśnić cel stawienia się, a nadto zwrócić uwagę stron na to, że każda winna przynieść ze sobą potrzebne dokumenty (koncesyę, kartę

przemysłową, licencję, przywilej, patent, arkusz podatku zarobkowego, nakaz zapłaty podatku zarobkowego, książki robotnicze i służbowe czeladzi pomocniczej, arkusze posiadania, kontrakty dzierżawy). Przesłuchanie samo odbywa się w takich razach przed komisją spisową, w której skład wchodzi w każdym razie naczelnik gminy lub ustanowiony przezeń zastępca, komisarz spisowy, wreszcie, o ile możliwości rewizor, ustanowiony dla dotyczącego okręgu spisowego.

Wyniki przesłuchania może komisarz spisowy lub rewizor uzupełnić i sprawdzić na miejscu, gdzie dotyczące przedsiębiorstwo się wykonywa.

Naczelna władza spisowa ma jednak i w takim razie prawo przesłać poszczególnym przedsiębiorstwom, mającym siedzibę w miejscowościach, gdzie spis odbywa się w drodze przesłuchania przez komisję, formularze spisowe, aby je owe przedsiębiorstwa same wypełniły.

§. 11.

Także w tych miejscowościach, w których spisywanie odbywa się po domach, postępowanie może być rozmaite, według tego, czy formularze spisowe (arkusze przedsiębiorstw przemysłowych, karty spisowe dla robotników domowych (chałupników), arkusze przedsiębiorstw rolniczych) doręczono stronom już naprzód, aby je same wypełniły, a komisarz spisowy je później tylko odbierze, czy też wypełnienie tych formularzy następuje dopiero w chwili pojawienia się komisarza w dotyczącym domu.

§. 12.

W jakich razach stosowane ma być ten lub ów ze sposobów postępowanie, o jakich mowa w §§. 10 i 11 niniejszego rozporządzenia, rozstrzyga naczelną władza spisowa (§. 2) według swego uznania.

Właściwe izby handlowe i przemysłowe mają prawo, o ile chodzi o takie okręgi spisowe, w których spis przeprowadza polityczna władza powiatowa, czynić wnioski co do tego, którym przedsiębiorstwom przemysłowym w myśl postanowień §. 10, ost. ust., i §. 11 należałoby przesłać formularze spisowe, aby je same wypełniły.

§. 13.

Jeżeli wypełnienie jakiegoś formularza spisowego poruczone będzie stronie, komisarz spisowy, odbierając ten formularz, winien go na miejscu sprawdzić, omyłki sprostować, a braki albo sam uzupełnić albo kazać to stronie uczynić.

Jeżeli komisarz spisowy formularze sam wypełnia, strony obowiązane są udzielić mu potrzebnych do tego wyjaśnień.

§. 14.

Spisywanie rozpocząć się ma w dniu spisowym (§. 1), a ukończone być winno ile możliwości w przeciągu trzech tygodni.

Naczelnicy gmin (obszarów dworskich) są obowiązani przeprowadzenie spisu pod każdym względem popierać i używać naczelnym władzom spisowym, tudzież komisarzom i rewizorom jak najskuteczniejszej pomocy przy prowadzeniu dochodzeń.

Współdziałanie gmin rozciąga się także na wszelkie doręczenia, jakieby w ich obrębie z okazji spisu były potrzebne.

§. 15.

Zadaniem komisarzy spisowych jest zajęcie się czynnościami spisowymi, zatrudnieniem rewizorów, którzy w obcowaniu ze stronami posiadają wszelkie prawa komisarzy spisowych, wdrożenie tych ostatnich i nadzór nad nimi, również pośrednictwo w znoszeniu się z naczelną władzą spisową. Szczegółowe obowiązki komisarzy spisowych i rewizorów określone będą ściślej przez wydać się mającą instrukcję, tudzież przez specjalne wskazówki naczelnej władzy spisowej.

Funkcjonariusze spisowi mają prawo w każdym okresie spisywania czynić dochodzenia w urzędach podatkowych i w kancelaryach geometrów ewidencyjnych, o ile chodzi o sprawdzenie dat katastralnych, zaś w urzędach ksiąg gruntowych, o ile chodzi o sprawdzenie praw dzierżawy, ewentualnie także praw wspólności, a to w ten sposób, że wolno im będzie w biurach urzędowych wglądać w operaty katastralne i sporządzać wyciągi z nich, przyczem doznawać mają od wzmiankowanych urzędów wszelkiej pomocy, odpowiadającej danemu celowi.

C. Zakończenie spisu.

§. 16.

Cały materiał spisowy oddaje się do rąk tej władzy, która dla dotyczącej miejscowości jest naczelną władzą spisową. Ta władza rozdziela przedewszystkiem rzeczony materiał na dwie części, a mianowicie na materiał, odnoszący się do przedsiębiorstw przemysłowych i osób, wykonujących przemysł w domu (robotników domowych), i na materiał, odnoszący się do przedsiębiorstw rolniczych; po dokonaniu tego rozdziału należy ten ostatni materiał odesłać odwrotnie do Głównej Komisji statystycznej celem obrobienia go i przedstawienia wyników spisu.

§. 17.

Arkusze przedsiębiorstw przemysłowych i karty spisowe dla robotników domowych (chałupników), należy oddać właściwej izbie handlowej i przemysłowej, o ile ta jako naczelną władzą spisową już i tak nie ma ich w swoim ręku.

Izby handlowo-przemysłowe obowiązane są porównać ten materiał ze swoim katastrem przemysłowym i formularze spisowe rozgatunkować (to jest powyróżnić poszczególne przedsiębiorstwa podług ich "szczególnej" kategorii w obrębie klasyfikacji przemysłów.

Jeżeli na podstawie tego porównania okazała się potrzeba dochodzeń dodatkowych, to te izby handlowo-przemysłowe, które sprawowały czynności naczelnych władz spisowych, poczynić je mają na własną rękę; w razie przeciwnym o znalezionych usterkach uwiadomić należy właściwą polityczną władzę powiatową, która ma wydać dalsze zarządzenia.

§. 18.

Władze gminne obowiązane są do współdziałania w dochodzeniach dodatkowych, jakieby bądź w myśl postanowienia §. 17, bądź z innych przyczyn były potrzebne, jeżeli się od nich tego zażąda.

§. 19.

Po ukończeniu czynności spisowych odesłać należy także materiał, odnoszący się do przedsiębiorstw przemysłowych i do przemysłu, wykonywanego w domu, do Głównej Komisji statystycznej celem ostatecznego obrobienia.

Szczegółowe postanowienia, tyczące się przedkładania materiału i postępowania z nim, tudzież terminów, jakich trzeba będzie dotrzymywać, wyda Ministerstwo handlu.

D. Postanowienia końcowe.

§. 20.

Ministerstwo handlu zastrzega sobie prawo wydać szczególne przepisy, normujące współdziałanie poszczególnych izb w przeprowadzeniu spisu i kontroli materiału.

Spisu co do zakładów pomocniczych kolei żelaznych dokona Ministerstwo kolejowe, którego rzeczą będzie także wydanie szczegółowych postanowień w tym względzie i ułożenie formularzy, jakie mają być przy tem używane.

Co do spisowywania przedsiębiorstw państwowych przez przelożone władze służbowe mogą być wydane osobne postanowienia.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Wittek r. w.

Call r. w.

Giovanelli r. w.

Instrukcja.

Lista dochodzeń wstępnych przeznaczona jest wyłącznie do celów spisu przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych, odbywającego się na zasadzie ustawy z dnia 18. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 21.

Właściciele domów, względnie ich pełnomocnicy, winni nasamprzód w nagłówku listy dochodzeń wstępnych wpisać daty, odnoszące się do określenia miejsca, a następnie postarać się w odpowiedni sposób, aby lista sama została wypełniona.

W tym względzie trzymać się należy następujących prawideł:

- a) Właściciele domu, względnie ich pełnomocnicy, winni listę dochodzeń wstępnych przedłożyć po kolei wszystkim osobom, utrzymującym mieszkania, pracownie i lokale przemysłowe, a te osoby mają ją niezwłocznie wypełniać.
- b) W przedziałkę 1 wpisane być winne wszytkie numera pomieszczeń, pracowni i lokalów przemysłowych, ile ich tylko w dotyczącym domu się znajduje; obok numerów ubikacji nieużywanych uwidocznić należy tę okoliczność stosownym dopiskiem („próżne“ lub coś podobnego).
- c) W przedziałkę 2 wpisane być mają imiona i nazwiska osób utrzymujących pomieszczenia, pracownie lub lokale przemysłowe i to bez względu na to, jakiemu zajęciu lub jakiemu zawodowi się oddają.
- d) Za trudniące się przemysłem (przedziałka 3 i 5) uważać należy wszystkie osoby, które posiadają jakieś przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe, albo w takim przedsiębiorstwie pełnią obowiązki zawiadowców warsztatowych (wermistrzów), pomocników, czeladników, robotników pomocniczych, terminatorów, agentów, buchhalterów, subjektów, praktykantów itd., jednym słowem zatrudnione są w jakimkolwiek charakterze, wreszcie osoby, pracujące u siebie w domu dla jakiegoś obcego przedsiębiorstwa lub dla swych odbiorców albo wykonywujące pracę przemysłową za wynagrodzeniem w domu swoich odbiorców (np. szwaczki, praczki itd.).

Rodzaj zatrudnienia przemysłowego (przedziałki 3 i 6) winien być oznaczony jak najdokładniej. Nie wolno przeto wpisywać takich oznaczeń, jak „właściciel przedsiębiorstwa, zawiadowca ruchu, robotnik“ itp., lecz tylko takie, z którychby gałęź przemysłu lub rodzaj zatrudnienia zawodowego można dobrze rozpoznać, a więc np.: majster krawiecki, czeladnik szewski, szwaczka, trudniąca się szyciem krawatek itd.

- e) W przedziałce 5 wymienić należy poszczególnie wszystkich w dotyczącym domu mieszkających, przemysłowo pracujących członków rodziny osoby utrzymującej pomieszczenie (pracownie, lokal przemysłowy), tudzież podnajemców i noclegujących — bez różnicy, czy oddają się zajęciu przemysłowemu jako samodzielni przedsiębiorcy, czy też pracują za płacę, wynagrodzenie lub jako terminatorzy — i to obok tego numeru pomieszczenia (pracowni, lokalu przemysłowego), do którego należą zamieszkane przez nich ubikacje.

Członków rodziny, podnajemców i noclegujących, którzy przemysłem się nie trudnią, tudzież funkcjonaryuszy i robotników, którzy w dotyczącym domu tylko pracują, lecz w nim nie mieszkają, zgółta wpisywać nie należy.

- f) Za miejsce wykonywania czynności przemysłowej (przedziałka 4 i 7) uważa się, o ile chodzi o samodzielnych przedsiębiorców, lokal przemysłowy (pracownia, kantor itd.), a w braku tegoż pomieszczenia. Jeżeli chodzi o funkcjonaryuszy i robotników, zatrudnionych u jakiegos pracodawcy (w jego pracowni, pomieszczeniu, kantorze, na placu budowy itd.), trzeba miejsce roboty wyraźnie oznaczyć. W tym razie wystarcza podanie adresu; imienia lub firmy pracodawcy wymieniać nie trzeba. Jeżeli chodzi o osoby, pracujące za wynagrodzeniem w domu odbiorców (np. szwaczki, praczki itd.), nie trzeba bynajmniej wpisywać adresu tego lub owego odbiorcy, co się odnosi także do tych odbiorców, u których rzeczono osoby pracują w sam dzień wypełniania listy; natomiast wpisać należy stosowną uwagę, np. „w domu odbiorców“ itp.
- g) Także te trudniące się przemysłem osoby, które w czasie dochodzeń wstępnych są bez zajęcia, umieszczone być mają na liście, przyczem w przedziałce 4, względnie 7 zapisać należy słowa „bez zajęcia“. Jeżeli jednak chodzi o takie osoby, które z reguły pracują u siebie w domu i tylko w danej chwili nie mają żadnej roboty lub żadnego zamówienia, natenczas w przedziałce 4, względnie 7, nie wpisuje się słów „bez zajęcia“, lecz natomiast oznacza się mieszkanie jako miejsce wykonywania pracy przemysłowej.
- h) Jeżeliby z jakiegokolwiek powodu (na przykład dla nieobecności lokatora i nieobznajomienia właściciela domu z jego stosunkami) nie można było udzielić wyczerpujących wyjaśnień, natenczas właściciel domu, względnie jego pełnomocnik, winien wpisać w przedziałce 8 stosowną uwagę.

Wypełnianie listy dochodzeń wstępnych musi być w czwartek dnia 22. maja 1902 całkowicie ukończone. Przeto wieczorem tego dnia powinna lista ta dokładnie wypełniona być w rękę właściciela domu lub jego zastępcy.

Spis przedsiębiorstw w r. 1902 . . . . .

Uroczyste przyrzeczenie.

Niżej podpisany komisarz spisowy
rewizor zobowiązuje się wypełniać dokładnie i sumiennie obowiązki, spadające nań w czasie sprawowania służby przy spisie przedsiębiorstw, tudzież stosować się ściśle do wszelkich poleceń, jakieby otrzymał bądź od naczelnej władzy spisowej, bądź od osób przez nią ustanowionych.

W szczególności zobowiązuje się podpisany także do jak najściślejszego utrzymywania w tajemnicy wszystkiego, co na podstawie spisu o stosunkach osobistych lub przemysłowych stron dojdzie do jego wiadomości, i to nie tylko w okresie pełnienia obowiązków przy spisie przedsiębiorstw, lecz i po upływie tego okresu.

. . . . ., dnia . . . . . 1902.

(Podpis.)

(Pierwsza strona.)

Legitymacya urzędowa.

Pan . . . . .
przyjęty został przy spisie przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych w r. 1902 jako komisarz spisowy
rewizor
i jako taki posiada w okręgu niżej podpisanej władzy prawo odbierania od stron wypełnionych formularzy spisowych i żądania wyjaśnień, potrzebnych do wypełnienia tych formularzy.

. . . . ., dnia . . . . . 1902.

(Podpis właściciela legitymacyi.)

(Władza, wystawiająca legitymację.)

. . . . . (L. S.)

(Druga strona.)

Według §. 6 ustawy z dnia 18. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 21. każdy, kto się od spisu uchyla lub wzbrania się udzielić wyjaśnień żądanych na zasadzie tej ustawy, albo też daje świadomie wyjaśnienia z prawdą niezgodne, ukarany będzie przez władzę polityczną grzywną aż do 50 K, a w razie nieuiszczalności aresztem do dni pięciu.

Przedsiębiorcy przemysłowi (dzierżawcy, kierownicy) i osoby przemysł w domu wykonywujące (robotnicy domowi, chałupnicy), są obowiązane przedłożyć właścicielowi tej legitymacyi na jego żądanie dokumenty, dotyczące się wykonywania przedsiębiorstw, względnie zatrudnienia, tudzież książki robotnicze i służbowe swych pomocników. Takie samo zobowiązanie ciąży na przedsiębiorcach rolniczych (dzierżawcach, zawiadowcach), względem arkuszy posiadania lub kontraktów najmu, tudzież względem książek robotniczych ich służby.

Formularz 4.

Liczba . . . . .

Okrąg spisowy . . . . .

Arkusze przedsiębiorstw rękodzielniczych, handlowych i przemysłowych

do spisu w dniu 3. czerwca 1902.

Kraj	Okrąg Izby handlowej . . . . .
Powiat polityczny	Gmina (obszar dworski) . . . . .
Miejscowość	Ulica, plac . . . . . Nr. domu . . . . .

Instrukcja.

Materyały w tym arkuszu zawarte służyć mają wyłącznie celom statystycznym i nie mogą ich pod żadnym warunkiem używać do swoich celów ani władze przemysłowe ani podatkowe.

A. Jeżeli arkusz ten doręczony będzie stronie jeszcze przed pojawieniem się u niej komisarza spisowego, należy go we wszystkich częściach dokładnie i zgodnie z prawdą wypełnić, a po wypełnieniu tak długo przechować w miejscu, gdzie przedsiębiorstwo się wykonywa, dopóki komisarz go nie odbierze.

Jeżeli arkusz przedłożony będzie stronie dopiero przez komisarza samego, natenczas strona na żądanie tegoż winna ten arkusz wypełnić. Atoli komisarz spisowy ma prawo ten arkusz i sam wypełnić; w takim razie udzielić mu należy wszelkich potrzebnych w tym celu wyjaśnień. Jeżeli komisarz spisowy arkusz sam wypełnił, strona ma prawo takowy przejrzeć.

Wypełnienie arkusza, względnie udzielenie potrzebnych do tego wyjaśnień, jest obowiązkiem przedsiębiorcy; o ile chodzi o przedsiębiorstwa wydzierżawione, obowiązek ten spada na dzierżawcę, o ile zaś chodzi o przedsiębiorstwa, w których przedsiębiorca (dzierżawca) czynnego udziału nie bierze, na kierownika przedsiębiorstwa (dyrektora). Jeżeli jest kilku przedsiębiorców (dzierżawców, kierowników), winni się między sobą porozumieć, który z nich podejmie się wypełnienie arkusza, względnie udzielenie wyjaśnień.

Wypełnienie arkusza, tudzież odebranie go po wypełnieniu przez komisarza spisowego, odbywa się — z wyjątkiem przypadku wspomnianego w następującym ustępie — na tem miejscu, gdzie przedsiębiorstwo rzeczywiście się wykonuje; jeżeli zaś chodzi o przedsiębiorstwa, nie będące w ruchu (punkt B), w razie potrzeby w mieszkaniu przedsiębiorcy (dzierżawcy, kierownika).

Jeżeli przełożony gminy (obszaru dworskiego) wyda zawiązanie, w takim razie wypełnienie arkusza i odebranie tegoż po wypełnieniu przez komisarza spisowego nastąpi w tem miejscu, jakie w rzeczonym zawiązaniu będzie oznaczone.

B. Także przedsiębiorstwa, których ruch w chwili spisowania jest zawieszony, winny ten arkusz wypełnić, przyczem szczególnie uwzględnić należy pytanie 12.

C. Z reguły wypełnić należy dla każdego przedsiębiorstwa osobny arkusz. Jeżeli przeto jeden i ten sam przedsiębiorca (dzierżawca, kierownik) trudni się przemysłem gospodnym i szynkarskim a zarazem rzeźnictwem, w takim razie wypełnić należy jeden arkusz dla przemysłu gospodnego i szynkarskiego, drugi zaś dla przemysłu rzeźniczego. Stosuje się to w szczególności także do zakładów przygotównych (filii, faktorii, składów), bez względu na to, czy takowe prowadzone są na podstawie osobnej karty przemysłowej czy nie. Podobnie wypełnić winien przedsiębiorca przemysłowy kilka arkuszy, jeżeli na podstawie jednej karty przemysłowej wykonuje rozmaite gałęzi przemysłu (np. młynarstwo i piekarstwo, sprzedaż bielizny płóciennej i wyrobów pończoszkowych).

D. Jeżeli jednak jeden i ten sam przedsiębiorca wykonuje kilka przemysłów na podstawie osobnych kart przemysłowych dla każdego z tychże, ale tym sposobem, że wszystkie one składają się ostatecznie na wytwarzanie jakiegoś jednolitego wyrobu, z osobna zaś nie wytwarzają fabrykatów targowych, i jeżeli te przemysły nadto zjednoczone są w przedsiębiorstwie miejscowo jedną całość tworzącem i urządzonym jednolicie, w takim razie dla tego całego przedsiębiorstwa wypełniony będzie jeden tylko kwestyonaryusz (np. jeżeli chodzi o fabrykę powozów, utrzymywaną na podstawie osobnych kart przemysłowych, wydanych na stelmastwo, wozownictwo, siodlarstwo, lakiernictwo powozów itd.).

E. Przedsiębiorcy obowiązani są mieć pod ręką dokumenty (koncesję, kartę przemysłową, licencję, przywilej, patent, arkusz podatku zarobkowego, nakaz zapłaty podatku zarobkowego), dotyczące się uprawnienia do wykonywania przedsiębiorstw rzemieślniczych, handlowych i przemysłowych, tudzież książki robotnicze i służbowe swej służby, aby takowe komisarzowi, któremu poruczono spisywanie, na żądanie okazać. Przy tem nadmieniam się jeszcze raz jak najdobitniej, że komisarz wglądający w rzeczony dokumenty, pod żadnym warunkiem nie śmie robić z nich użytku w celach władzy przemysłowej lub w celach podatkowych.

Przedsiębiorcy (dzierżawcy, kierownicy) są do udzielenia wyjaśnień w tym arkuszu żądanych obowiązani. Kto się uchyla od spisu, kto na następujące poniżej pytania daje świadomie nieprawdziwą odpowiedź, kto się wzbrania na te pytania odpowiedzieć albo arkusz wypełnić, ukarany będzie grzywną aż do 50 koron, a w razie niemożności ściągnięcia aresztem aż do dni pięciu (ustawa z dnia 18. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 21).

1. Imię i adres mieszkania

a) przedsiębiorcy;

(Jeżeli przedsiębiorstwo jest w rękę jednej osoby, ma być podane imię i nazwisko, tudzież adres pomieszkania tej jednej osoby, jeżeli zaś w przedsiębiorstwie ma udział kilku przedsiębiorców, należy podać imiona i nazwiska, tudzież adresy pomieszkań ich wszystkich, jeżeli wreszcie przedsiębiorcą jest osoba prawnicza, np. spółka akcyjna, stowarzyszenie zarobkowe i gospodarcze, towarzystwo, gwarectwo, fundacya, fundusz publiczny, gmina, kraj lub państwo itd., natenczas podać należy dokładne oznaczenie dotyczącej korporacji, tudzież siedzibę tejże, a względnie siedzibę jej zarządu.)

Imię i nazwisko (firma spółki) . . . . .
 Adres . . . . .

b) w danym razie kierownika przedsiębiorstwa;

Imię i nazwisko . . . . .
 Adres . . . . .

c) dzierżawcy (jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa wydzierżawione).

Imię i nazwisko . . . . .
 Adres . . . . .

2. Czy przedsiębiorstwo (rzemiosło, handel, przedsiębiorstwo przemysłowe) wykonuje się pod firmą zaprotokołowaną? (Tak czy Nie?) . . . . .

Jeżeli tak, jaka jest nazwa tej firmy? . . . . .
 . . . . .

3. Dokładne oznaczenie rodzaju przedsiębiorstwa, i to tak, żeby rodzaj ten już ze samej nazwy można było jak najdokładniej rozpoznać, np. nie garbarz, tylko czerwonoskórnik, białoskórnik, nie farbiarz, tylko farbiarz jedwabiu itd. Jeżeli zwyczajna nazwa zatrudnienia nie wystarcza do uwydatnienia szczególnego rodzaju (specjalności) tegoż, w takim razie określa się je bliżej w ten sposób, że wymienia się główne artykuły będące przedmiotem obrabiania, wytwarzania lub handlu, albo też w jakiś inny sposób; jeżeli np. chodzi o skład lub handel towarów mieszanych, wymienić należy, czy obejmuje on środki żywności, sól, towary korzenne, drobiazgowe, galanteryjne, łokcio-we, artykuły konfekcyjne, czy też może kilka tych kategorii towarów naraz, w którym to przypadku należy wszystkie wyszczególnić; tak samo winien np. rzemieślnik, trudniący się wyłącznie wyrobem wierzchnich części obuwia, nazwać się „wytwórcą wierzchnich części obuwia“ a nie po prostu szewcem. Jeżeli do wyrozumienia rodzaju rzemiosła potrzebne jest oznaczenie materiału, to takowy należy wymienić, np. aksamit jedwabny, towary wełniane z przędzy czesankowej, z przędzy sukienniczej, towary galanteryjne z mosiądzu, pakfongu, bronzu . . . . .

4. Jeżeli jeden przedsiębiorca (dzierżawca, kierownik) ma wypełnić kilka arkuszy (ob. instrukcję str. 1 pod C), to w tem miejscu wymienić należy **przemysł najgłówniejszy** . . . . .

5. Czy przedsiębiorstwo wymienione pod 3 jest **zakładem przygłównym** (filiją), **faktoryą** lub **składem** jakiegoś innego przedsiębiorstwa? (Tak czy Nie?) . . . . .

Jeżeli tak, podać należy tutaj adres i dokładne oznaczenie (firmę) zakładu głównego . . . . .

6. Czy do przedsiębiorstwa wymienionego pod 3 należą jakie **zakłady przygłowne** (filie), **faktorye** lub **składy**? (Tak czy Nie?) . . . . .

Jeżeli tak, podać tutaj należy dokładne oznaczenie i adres każdego zakładu przygłównego (filii), faktoryi lub składu . . . . .

7. Czy do przedsiębiorstwa, wymienionego pod 3, przynależy także jakie **przedsiębiorstwo rolnicze**? (Tak czy Nie?) . . . . .

8. (To pytanie tyczy się tylko przedsiębiorców przemysłowych.) Czy przedsiębiorca utrzymuje oprócz przedsiębiorstw pod 3, 5 i 6 wymienionych jeszcze jedno albo kilka **innych przedsiębiorstw przemysłowych**? (Tak czy Nie?) . . . . .

Jeżeli tak, czy jest właścicielem (współwłaścicielem)? (Tak czy Nie?) . . . . .

czy też dzierżawcą? (Tak czy Nie?)

Gdzie znajduje się to przedsiębiorstwo? (te przedsiębiorstwa?)

a) w Austrii: kraj . . . . . powiat pol. . . . .

gmina . . . . . miejscowość . . . . .

Stosowne słowo }
podkreślić! }
b) na Węgrzech;
c) w Bośni i Hercegowinie;
d) w innych krajach.

9. Czy rzemiosło, handel, przedsiębiorstwo, wymienione pod 3, jest obecnie (t. j. dnia 3. czerwca 1902) w **zupełnem zawieszeniu**? (Tak czy Nie?) . . . . ., jeżeli tak, czy zawieszenie jest stałe czy też nastąpiło tylko na jakiś czas? . . . . .

Co jest przyczyną zawieszenia ruchu? . . . . .

10. Czy w ruchu przedsiębiorstwa następuje w pewnej porze roku (sezon martwy) **zupełna przerwa**? (Tak czy Nie?) . . . . ., jeżeli tak, w których miesiącach? . . . . .

11. Ilość osób, zatrudnionych w dniu 3. czerwca 1902 w warsztatach, lokalach fabrycznych i pracowniach, na placach roboty i budowy, w kantorach, lokalach sprzedaży i składach przedsiębiorstwa, na okrętach, na urządzeniach transportowych lądowych i na stawkach przedsiębiorstwa, tudzież pełniących obowiązki podróżników handlowych, roznosicieli, woźniców itd.

Jeżeli zachodzi przypadek, że jeden przedsiębiorca przemysłowy (dzierżawca, kierownik) ma wypełnić kilka arkuszy spisowych dla kilku odrębnych przedsiębiorstw (ob. instrukcję str. 1 pod C), natenczas osoby w służbie u niego zostające mają być wykazane w następującej poniżej tabeli tego arkusza spisowego, który odnosi się do przedsiębiorstwa, gdzie dotyczące osoby rzeczywiście są zatrudnione.

Te osoby pełniące służbę u przedsiębiorcy, które naprzemian zatrudnione są to w jednym to w drugim przedsiębiorstwie, wykazane być mają przy tem przedsiębiorstwie, przy którym są głównie zajęte.

Jeżeli jednak w przedsiębiorstwie pod 3 wymienionem nie zatrudnia się w ogóle osobnej służby (funkcjonaryuszów), a natomiast potrzebne w niem roboty wykonuje ubocznie służba (funkcjonaryusze) jakiegoś innego przedsiębiorstwa do tego samego przedsiębiorcy (dzierżawcy) należącego, w takim razie wypełnia się tylko przedziałkę „uwaga“ w następującej poniżej tabeli, gdzie oznacza się to przedsiębiorstwo, którego służba (funkcjonaryusze) wykonuje roboty, potrzebne w przedsiębiorstwie pod 3 wymienionem.

	Mężczyzn		Kobiet			W tej liczbie członków rodziny przedsiębiorcy (dzierżawcy)	Uwaga
	powyżej lat 16	niżej lat 16	powyżej lat 16		niżej lat 16		
			niezamężnych	zamężnych (owdowiałych, rozwiedzionych)			
a) Przedsiębiorcy, spółnicy przedsiębiorstwa, dzierżawcy, biorący czynny udział w przedsiębiorstwie							
b) Techniczni i artystyczni personal nadzorczy, administracyjny i biurowy (np. dyrektorowie techniczni, inżynierowie, chemicy, rysownicy itd.)							
c) Urzędnicy i funkcjonaryusze kupieccy (np. dyrektorowie kupieccy, dysponenci, buchalterzy, kantorzyści, kasyerzy, podróżnicy handlowi, subjekci, sprzedawcy, uczniowie kupieccy, praktykanci itd.)							
d) Przemysłowi robotnicy i pomocnicy (np. wermistrze, pierwsi robotnicy (przodownicy), czeladnicy, pomocnicy, terminatorzy, robotnicy, robotnicy pomocniczy, wyrobownicy przemysłowi, kelnerzy, kucharze itd.)							
e) Podrzędna służba (np. służący biurowi, skontyści, chłopcy do posyłek portyerzy, stróże domu, zbieracze, roznosiciele, pakerzy, fachini (posługacze portowi), parobcy, woźnice, posługaczki, osoby do posług czeladnych w sklepach itd.)							
Razem .							

12. Jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa, których ruch w chwili przeprowadzania spisu jest całkiem albo częściowo zawieszony, należy tutaj oznaczyć, ile wynosiła średnia liczba robotników i pomocników przemysłowych, zatrudnionych w ostatnim miesiącu pełnego ruchu.

Miesiąc . . . . .

Ilość robotników i pomocników przemysłowych, którzy w tym miesiącu byli zatrudnieni (mężczyzn . . . , kobiet . . .).

13. Czy na rachunek przedsiębiorstwa pod 3 wymienionego nie wyrabiają jakich towarów lub nie wykonują jakich robót **poza obrębem przedsiębiorstwa** drobni przemysłowcy lub osoby trudniące się przemysłem domowym, i to tak robotnicy jak i robotnice, np. t. zw. czeladnicy domowi (u siebie pracujący). hafciarki, robotnice do robót szydełkowych, szwaczki, tkacze domowi itd.? (Tak czy Nie?) . . . . . Jeżeli tak, jakie towary sporządzane, względnie, jakie roboty wykonywane są w ten sposób?

W których miejscowościach (gminach, powiatach politycznych) mieszkają drobni przemysłowcy i osoby, trudniące się przemysłem domowym, pracujące w ten sposób dla przedsiębiorstwa? . . . . .

14. Czy na rachunek przedsiębiorstwa oprócz osób wykazanych w tabeli, przydanej do pytania 11go, są zatrudnione jeszcze jakie inne osoby **wędrowne** (np. obnoścy, jarmarczniczy, zakupnicy)? (Tak czy Nie?) . . . . .

15. Czy na rachunek przedsiębiorstwa pracują osoby zostające **w zakładach karnych cywilnych i wojskowych** lub trzymane w zakładach pracy przymusowej i domach poprawy, względnie zatrudnione w zakładach dobrowolnej pracy? (Tak czy Nie?) . . . . .

16. Na następujące pytania (*a, b, c, d*) przedsiębiorstwa fabryczne, handlowe i przewozowe, tudzież przemysłowcy, wykonujący przemysł gospodny i szynkowy, odpowiadać nie potrzebują.

a) Czy do przedsiębiorstwa pod 3 wymienionego należy oprócz pracowni także sklep (lokal sprzedaży)? (Tak czy Nie?) . . . . .

b) Czy w przedsiębiorstwie pod 3 wymienionem pracuje się tylko bezpośrednio dla konsumentów (odbiorców prywatnych)? (Tak czy Nie?) . . . . . czy też zarazem i dla handlarzy, agentów, fabrykantów, przemysłowców, faktorów, dostawców lub odprzedawców jakiegokolwiek kategorii? (Tak czy Nie?) . . . . .

c) Czy pracuje się na zapas? (Tak czy Nie?) . . . . . czyli też tylko na zamówienie? (Tak czy Nie?) . . . . .

d) Czy przemysłowcy, fabrykanci, handlarze lub agenci, dla których Pan (Pani) pracujesz, dostarczają Mu (Jej) materiałów (materiałów surowych albo pomocniczych, przyborów pomocniczych) bezpłatnie? (Tak czy Nie?) . . . . . Czy kupujesz Pan (Pani) jakie materiały (materiały surowe lub pomocnicze, przybory pomocnicze) u przemysłowców, fabrykantów, handlarzy lub agentów, dla których pracujesz? (Tak czy Nie?) . . . . .

17. Jeżeli w przedsiębiorstwie pod 3 wymienionem są w użyciu **maszyny robocze, piece itd.**, podane w umieszczonym poniżej spisie, to obok nich w dotyczącej rubryce należy podać ich ilość.

Maszyny robocze, piece itd.

	Ilość			Ilość			
Przedsiębiorstwa hutnicze, przerabianie żelaza i metali (także wyrób maszyn, przyrządów, środków przewozowych).			Ogniki i panwi do pobielania cyną Pieców sublimacyjnych		a) Pieców cyrkulowych, kanałowych i komorowych . . . . . b) innych		
A. Piece i ogniska.			B. Inne przyrządy.		Walcowni . . . . . Młotów parowych . . . . . Młotów hydraulicznych . . . . . Innych młotów mechanicznych . . . . . Pras kowalskich . . . . . Pras do wyciągania drutu i rur, pras do ołowiu na kable . . . . . Innych pras, (wybijarek i wygnięciarek [sztańc]) . . . . . Strugarek do metali, maszyn szarpingowych i tłuczek . . . . . Frezownic do metali . . . . . Gwinciarek i mutrownic . . . . . Maszyn pilnikarskich . . . . . Maszyn do wyrobu sztyftów drutowych . . . . . Maszyn do wyrobu ćwieków szewskich i gwoździ podkownych . . . . . Nawijadeł (bębnów) do wyciągania drutu grubego . . . . . Nawijadeł do wyciągania drutu cienkiego . . . . . Krosien do tkanek drucianych . . . . . Maszyn do wyrobu linew drucianych . . . . . Maszyn do szlifowania i polerowania		Pieców do topienia szkła obejmujących ogółem . . . . . wanienek, ... tyglów. Szlifierni do szkła detego . . . . . Szlifierni do szkła tafłowego . . . . . Maszyn do szlifowania zwierciadeł Warsztatów do polerowania szyb zwierciadłanych . . . . . Maszyn do tłuczenia . . . . .
A. Piece i ogniska.					Przemysł drzewny.		
Pieców wielkich do wytapiania żelaza o średniej dziennej produkcji . . . ton					Pił ramowych . . . . . posiadających ogółem . . . . . błatów		
Pieców szybowych (wysokich, półwysokich i karłowatych) do wytapiania innych metali					Pił taśmowych . . . . . Maszyn oblogowych rznących i piłujących		
Pieców pudlingowych:					Strugarek do drzewa . . . . . Frezownic do drzewa . . . . . Maszyn do kopiowania na drzewie . . . . . Tokarek do wyrobów drewnianych i tokarskich		
a) pojedynczych							
b) podwójnych					Przemysł tkacki.		
Konwerterów Bessemera i Thomasa					Motowideł do surowego jedwabiu . . . . . Czesarek		
Pieców Marlina					Wrzecion prząsnicy: do jedwabiu . . . . . wełny zesankowej . . . . . wełny sukienniczej . . . . . mungo i shoddy . . . . . lnu . . . . . konopi . . . . . juty . . . . . bawelny . . . . . vigogne . . . . . różnych innych i mieszanych materiałów		
Pieców do stali tyglowej							
Ogólna ilość wystawionych tyglów wynosi . . . . . sztuk							
Pieców do stali cementowej							
Pieców spawalnych (szwejsowych)							
Kupolaków							
Temprówek							
Pieców płomiennych do wytapiania żelaza							
Pieców płomiennych do wytapiania innych metali							
Pieców do odtleniania cynku (redukcyjnych):							
a) z . . . . . muflami							
b) z . . . . . rurami							
Pieców i ognisk do rafinowania metali z wyjątkiem żelaza							
Pieców do przepławiania metali z wyjątkiem żelaza							
Pieców elektrycznych i przyrządów elektrycznych do dobywania metali z rud							
Pieców żarowych							
Pieców do emaliowania							
Panwi do cynkowania							
			Wyrób przedmiotów glinianych, ilowych i szklanych.				
			Pras mechanicznych do cegieł i rur				
			Pieców do wypalania wapna, gipsu i cementu:				
			a) będących w nieprzerwanym ruchu				
			b) innych				
			Pieców do wypalania cegieł, tawarów ilowych i porcelanowych:				

	Ilość			Ilość			Ilość	
	poruszanych ręką lub nogą	poruszanych mechanicznie		poruszanych ręką lub nogą	poruszanych mechanicznie		poruszanych ręką lub nogą	poruszanych mechanicznie
Krosien tkackich:								
a) bez maszyny Jacquarda lub przyrządu do poruszania nicielnic			Warsztatów łańcuszkowych do wyrobu tkanin dzianych			b) Maszyn czółenkowych		
b) z maszyną Jacquarda lub przyrządem do poruszania nicielnic			Angielskich warsztatów okrągłych do tkanin dzianych			c) innego rodzaju		
Krosien do wstążek			Francuskich warsztatów okrągłych do tkanin dzianych			Drukarek walcowych		
Maszyn do wyrobu tiulu:			Maszyn do tkanin półczoszkowych			Drukarek płytowych		
a) bez przyrządu Jacquarda			Warsztatów do wyrobu półczoszek					
b) z przyrządem Jacquarda			Warsztatów do wyrobu harasówek			Wyrób odzienia i towarów skórzanych.		
Maszyn do splatania taśm, szlaczek i pasów:			Maszyn do haftu:			Maszyn do szycia		
a) bez przyrządu Jacquarda			a) Maszyn o płaskim ściegu			Maszyn do rozczepiania skóry		
b) z przyrządem Jacquarda						Maszyn do nabijania podeszew na obuwie		
						Gwoździarek dla szewców		
						Ramowych maszyn do szycia (system powszechny światowy)		

	Ilość		Ilość		Ilość
Papiernictwo.		Przemysł chemiczny.		Maszyn do wyrobu pudełek	
Przyrządów do zeszkrobowa-		A. Wyrób kwasu		Maszyn do wkładania w pu-	
nia drzewa (defibreurs)		siarkowego.		delka	
Ważelni drzewa		Komor na kwas siarkowy		F. Przemysł naftowy	
Ważelni słomy		Ogólna pojemność . . . . ^{m³}		i ozokierytowy.	
Ważelni gałganów		B. Wyrób sody.		Kotłów destylacyjnych	
Maszyn do wyrobu papieru		Pieców siłkatowych		Kotłów do topienia	
a) o formie podłużnej		Pieców do topienia sody		G. Wytwór spodyum i	
b) o formie walcowej		Pieców do kalcynowania		materyatów nawozo-	
Maszyn do tektury		sody		wych.	
		Przyrządów do sody amoni-		Przyrządów do przetwarza-	
		niakowej		nia drogą chemiczną	
Wyrób środków żywności		C. Wytwór gazn		Młynów kulowych	
i posiłków.		światłego.			
Kamieni:		Retort		Przemysł graficzny.	
a) zwyczajnych		Zbiorników gazn		Pras drukarskich szybkich	
b) francuskich		Ogólna pojemność . . . . ^{m³}		Pras rotacyjnych	
Przyrządów walcowych		D. Wytwór koksu.		Pras szybkich litograficznych,	
Dismembratorów		Pieców koksowych		stalorytnicznych i miedzi-	
Krupnic				rytnicznych	
Maszyn do mieszenia ciasta		E. Wyrób zapalek.		Pras drukarskich tyglowych	
		Przyrządów do zamurzania		Maszyn zecerskich	
Pieców piekarskich:		w rozczyln na główki		Maszyn do wyciskania wzo-	
a) ogrzewanych wewnątrz				rów na tapetach	
b) ogrzewanych zewnątrz				Maszn do odlewania czcio-	
				nek	

18. Czy w przedsiębiorstwie pod 3 wymienionem są w użyciu maszyny robocze, poruszane siłą popędową (motoryczną), mianowicie siłą wiatru, wody, pary, gazu, oleju skalnego, benzyny, eteru skalnego, gorącego powietrza, ściśniętego powietrza, elektryczności, lub czy używa się w niem kotłów parowych, przyrządów parowych albo poruszanych motorami pojazdów i statków? (Tak czy Nie?) . . . . .

Jeżeli tak, to z pomiędzy powyższych tłumem czcionkami wydrukowanych słów należy to, które się do danego przypadku stosuje, względnie te, które się stosują, podkreślić, a nadto odpowiedzieć na następujące pytania:

a) Czy motory te należą do przedsiębiorstwa wymienionego pod 3? (Tak czy Nie?) . . . . .

Jeżeli tak, to ma być oznaczona:

Praca mechaniczna, jaką te motory rzeczywiście wykonują, a mianowicie:

Motory wodne . . . . . sił konia (albo . . . . . metrów spadku . . . . . metrów kubicznych wody na sekundę), maszyny parowe . . . . . sił konia, maszyny gazowe . . . . . sił konia, maszyny, poruszane zapomocą oleju skalnego . . . . . sił konia, maszyny, poruszane zapomocą benzyny albo eteru skalnego . . . . . sił konia, maszyny, poruszane gorącym powietrzem . . . . . sił konia, poruszane ściśniętym powietrzem . . . . . sił konia, motory elektryczne . . . . . kilowatów, lub . . . . . sił konia.

b) Czy używa się także motorów jakiegoś obcego przedsiębiorstwa? (Tak czy Nie?) . . . . .

c) Czy siłę motorów pod a) wymienionych oddaje się także komuś innemu do użytku? (Tak czy Nie?) . . . . .

Spis zwierząt pożytkowych.

Ilość zwierząt pożytkowych, używanych w przedsiębiorstwie pod 3 wymienionem.

Jeżeli jeden przedsiębiorca przemysłowy (dzierżawca, kierownik) ma wypełnić kilka arkuszy spisowych dla kilku osobnych przedsiębiorstw (ob. instrukcję, str. 1 pod C), to odpowiedzi na następujące poniżej pytania winien wpisać w arkusz spisowy, odnoszący się do tego przedsiębiorstwa, w którym dotyczących zwierząt pożytkowych wyłącznie albo głównie się używa.

19. Koni, a mianowicie:

- a) Koni roboczych (używanych do pracy w przedsiębiorstwie)
 b) Koni jako towaru handlowego
 c) Innych koni . . . . .

Ż r e b c ó w		K l a c z y		Ogierów	Walachów	Razem
niżej roku	wyżej roku aż do użycia do pracy	stanowionych lub ze żrebiętami ssąciami	innych			

20. Bydła rogatego: 1)

1. Jałownika niżej roku . . . . .
2. Buhajków wyżej roku . . . . .
3. Jałówek wyżej roku . . . . .
  - a) jeszcze nie ocielonych . . . . .
  - b) cielnych . . . . .
4. Krów . . . . .
5. Wołów wyżej roku . . . . .
  - a) jeszcze nie używanych do pociągu albo na wypas
  - b) używanych do pociągu . . . . .
  - c) używanych na wypas (przeznaczonych na rzeź) .

Razem .

21. Mułosłów, mułów i osłów:

1. Mułosłów . . . . .
2. Mułów . . . . .
3. Osłów . . . . .

Razem .

22. Kóz i capów razem, bez względu na wiek . . . . .**23. Owiec, a mianowicie:**

1. Młodych niżej roku . . . . .
2. Owiec wyżej roku, a to:
  - a) baranów . . . . .
  - b) maciorek . . . . .
  - c) skopów . . . . .

Razem .

24. Świń, a mianowicie:

1. Prosiąt aż do 3 miesięcy . . . . .
2. Półoświnków (warchlaków) aż do 1 roku . . . . .
3. Świnie wyżej roku, a to:
  - a) knurów (kiernozów) . . . . .
  - b) macior (loch) . . . . .
  - c) innych . . . . .

Razem

1) Liczyć tu należy także bawoły.

2) Liczyć tu należy także bydło na rzeź przeznaczone.

3) Podać tu należy tylko ilość tych zwierząt, które są używane do roboty w przedsiębiorstwie albo są trzymane dla rozplodu.

Zgodnie z prawdą wypełnienie powyższego arkusza stwierdza:

Dzień wypełnienia:

Podpis strony:

Komisarz spisowy:

Formularz 5.

Liczba . . . . .

Okrąg spisowy . . . . .

Karta spisowa dla robotników przemysłowych w domu pracujących (t. zw. robotników domowych albo chałupników)

do spisu w dniu 3. czerwca 1902.

Kraj	Okrąg Izby handlowej . . . . .
Powiat polityczny	Gmina (obszar dworski) . . . . .
Miejscowość	Ulica, plac . . . . . Nr. domu . . . . .

Instrukcja.

Szczegóły w tej karcie zawarte przeznaczone są wyłącznie do celów statystycznych i nie wolno z nich pod żadnym warunkiem robić użytku ani do celów władz przemysłowych ani do celów opodatkowania.

Strony, którym karta ta doręczona będzie jeszcze przed pojawieniem się komisarza spisowego, winny ją we wszystkich częściach dokładnie i zgodnie z prawdą wypełnić i tak długo przechować, dopóki jej komisarz spisowy nie odbierze.

Strony, którym kartę tę przyniesie dopiero sam komisarz spisowy, winny ją na żądanie tegoż wypełnić. Atoli komisarz spisowy może także i sam tę kartę wypełnić, w którym to przypadku strona obowiązana jest udzielić mu wszelkich potrzebnych wyjaśnień. Jeżeli komisarz spisowy kartę sam wypełni, strona ma prawo takową przejrzeć.

Z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w następującym ustępie, wypełnienie karty i odebranie jej po wypełnieniu przez komisarza spisowego odbywać się ma zawsze w pomieszkaniu strony i na tem miejscu, gdzie strona wykonuje swe zajęcie przemysłowe.

Jeżeli przełożony gminy (obszaru dworskiego) wyda odnośne zawiązanie, wypełnienie karty i odebranie jej po wypełnieniu przez komisarza spisowego odbyć się ma w miejscu, oznaczonym w tem zawiązaniu.

Osoby, trudniące się pracą przemysłową w domu (robotnicy domowi, chałupnicy), są obowiązane mieć pod ręką dokumenty w ich posiadaniu będące (książkę robotniczą itd.), które się odnoszą do wykonywanego przez nich zatrudnienia, tudzież książki robotnicze i służbowe swych pomocników, aby takowe komisarzowi spisowemu na żądanie okazać. Przy tem powtarza się jeszcze raz jak najbardziej, że komisarz wglądający w rzucone dokumenty pod żadnym warunkiem nie śmie robić z nich użytku do celów władzy przemysłowej lub do celów opodatkowania.

Wszyscy zapytani są do udzielenia żądanych w tej karcie wyjaśnień obowiązani. Kto się od spisu uchyla, kto na następujące poniżej pytania daje świadomie nieprawdziwe odpowiedzi, kto się wzbrania na te pytania odpowiedzieć albo tę kartę wypełnić, ukarany będzie grzywną aż do 50 koron, a w razie niemożności ściągnięcia aresztem aż do dni 5 (ustawa z dnia 18. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 21).

1. Imię i nazwisko . . . . .

2. Płeć: męska. żeńska *) . . . . . 3. Rok i dzień urodzenia . . . . .

4. Jakie towary Pan (i) wyrabiasz i jakiego rodzaju jest robota, którą Pan (i) na nich wykonujesz?

*) Słowo stosowne podkreślić.

5. Czy Pan (i) pracujesz dla handlarzy, agentów, fabrykantów, przemysłowców, faktorów, dostawców lub odsprzedawców jakiegokolwiek kategorii? (Tak czy Nie?) . . . . . czy też także dla konsumentów (odbiorców prywatnych)? (Tak czy Nie?) . . . . .

6. Jeżeli Pan (i) pracujesz dla handlarzy, agentów, fabrykantów, przemysłowców, faktorów, dostawców lub odsprzedawców, zechciej Pan (i) podać tutaj imiona i adresy tych firm, przedsiębiorstw handlarzy . . . . .

7. Czy Pan (i) pracujesz na zapas? (Tak czy Nie?) . . . . . czy też tylko na zamówienie? (Tak czy Nie?) . . . . .

8. a) Czy przedsiębiorstwa, dla których Pan (i) pracujesz, dostarczają Mu (Jej) bezpłatnie materiały surowych lub pomocniczych albo półfabrykatów w celu obrobienia? (Tak czy Nie?) . . . . .

b) Jeżeli tak, jakiego rodzaju są te materiały, względnie półfabrykaty? . . . . .

9. a) Czy Pan (i) kupujesz materiały surowe lub pomocnicze albo półfabrykaty, których potrzebujesz do swej roboty? (Tak czy Nie?) . . . . .

b) Jeżeli tak, czy zakupujesz je Pan (i) w przedsiębiorstwach, dla których pracujesz? (Tak czy Nie?) . . . . . i jakie to są w szczególności materiały? . . . . .

c) Czy kupujesz Pan (i) oprócz tego materiały gdzieindziej? (Tak czy Nie?) . . . . .

i jakie to są w szczególności materiały? . . . . .

10. Czy Pan (i) pracujesz sam (a)? (Tak czy Nie?) . . . . .

Jeżeli nie, to zechciej Pan (i) podać ilość osób u Niego (Niej) pracujących, a mianowicie:

A. Członków rodziny . . . . .

B. Osób obcych, a to:

a) czeladników, pomocników, wycuczonych robotników . . . . .

b) niewycuczonych robotników . . . . .

Razem . . . . .

Mężczyzn		Kobiet		Razem
wyżej lat 16	nżej lat 16	wyżej lat 16	nżej lat 16	

11. Czy używasz Pan (i) maszyn roboczych, poruszanych **siłą motoryczną**, a mianowicie **wiatrem, wodą, parą, gazem, olejem skalnym, benzyną, eterem oleju skalnego, gorącym powietrzem, ściśniętym powietrzem, elektrycznością, lub kotłów parowych i przyrządów parowych, wreszcie pojazdów i statków, poruszanych motorami?** (Tak czy Nie?) . . . . .

Jeżeli tak, to zechciej Pan (i) z pomiędzy powyższych słów, drukowanych tłustemi czeionkami, podkreślić to, które się do danego przypadku stosuje, względnie te, które się stosują, a nadto odpowiedzieć na następujące pytania:

a) Czy motor ten przeznaczony wyłącznie do Pańskiego (Paniniego) użytku w przemyśle? (Tak czy Nie?) . . . . .

Jeżeli tak, to zechciej Pan (i) oznaczyć

pracę mechaniczną, jaką te motory istotnie wykonują, a mianowicie:

Motory wodne . . . . . sił konia (lub . . . . . metrów spadku, ... metrów kubicznych wody na sekundę), maszyny parowe . . . . . sił konia, maszyny gazowe . . . . . sił konia, maszyny, poruszane olejem skalnym . . . . . sił konia, maszyny benzynowe lub poruszane eterem oleju skalnego . . . . . sił konia, maszyny, poruszane gorącym powietrzem . . . . . sił konia, maszyny, poruszane ściśniętym powietrzem . . . . . sił konia, elektromotory . . . . . kilowatów albo . . . . . sił konia.

b) Czy używasz Pan (i) motorów, należących do jakiegoś obcego przedsiębiorstwa? (Tak czy Nie?) . . . . .

c) Czy siłę, wytwarzaną wymienionymi pod a) motorami, oddaje się także komuś innemu do użytku? (Tak czy Nie?) . . . . .

12. Czy używasz Pan (i) innych maszyn roboczych, nie poruszanych motorycznie? (Tak czy Nie?) . . . . .

13. Jeżeli na pytanie 11te lub 12te odpowiada się twierdząco, należy tu wymienić rodzaj i ilość maszyn roboczych, a te z pomiędzy nich, których dostarczył pracodawca, podkreślić.

Zgodne z prawdą wypełnienie tej karty potwierdza:

Podpis strony:

Dzielnicy wypełnienia:

Komisarz spisowy:

Formularz 6.

Liczba . . . . .

Okrąg spisowy . . . . .

Arkusz przedsiębiorstw rolniczych

do spisu w dniu 3. czerwca 1902.

Kraj	Okrąg Izby handlowej . . . . .
Powiat polityczny	Gmina (obszar dworski) . . . . .
Miejscowość	Ulica, plac . . . . . Nr. domu . . . . .

Instrukcja.

Szczegóły w tym arkuszu zawarte przeznaczone są wyłącznie do celów statystycznych i nie wolno z nich pod żadnym warunkiem robić użytku w celach opodatkowania.

Jeżeli arkusz ten doręczony będzie stronie jeszcze przed pojawieniem się komisarza spisowego, to należy go we wszystkich częściach dokładnie i zgodnie z prawdą wypełnić, a po wypełnieniu przechować go w miejscu, gdzie przedsiębiorstwo się prowadzi, tak długo, dopóki komisarz spisowy nie przyjdzie go odebrać.

Jeżeli arkusz ten przyniesie dopiero sam komisarz spisowy ze sobą, to strona winna go na żądanie tegoż wypełnić. Atoli komisarz spisowy ma prawo i sam wypełnić ten arkusz, w którym to przypadku udzielić mu należy wszelkich potrzebnych do tego wyjaśnień. Jeżeli komisarz spisowy arkusz ten sam wypełnił, strona ma prawo przejrzeć takowy.

Z wyjątkiem przypadku nadmienionego w następującym ustępie, wypełnienie arkusza i odebranie go po wypełnieniu przez komisarza spisowego odbywa się zawsze w pomieszkaniu dotyczącej strony.

Jeżeli przełożony gminy (obszaru dworskiego) wyda odnośne za wezwaniem, natenczas wypełnienie arkusza, tudzież odebranie go po wypełnieniu przez komisarza spisowego, odbędzie się w miejscu, oznaczonym w zawezwaniu.

Przedsiębiorcy (dzierżawcy, kierownicy) są obowiązani mieć pod ręką arkusze posiadania lub pisemne kontrakty dzierżawy, tudzież książki służbowe zatrudnionych u nich sług, i dokumenty te komisarzowi spisowemu na żądanie okazać. Przy tem powtarza się jeszcze raz jak najdobitniej, że komisarz wglądający w te dokumenty pod żadnym warunkiem nie śmie robić z nich użytku w celach podatkowych.

Dla każdego obszaru dóbr, stanowiącego pod względem gospodarskim jedną całość, wygotować należy osobny arkusz spisowy, a to nawet wtedy, gdyby obszar ten zostawał razem z innymi pod wspólnym zawiadownictwem naczelnym.

Przedsiębiorcy (dzierżawcy, kierownicy) są do udzielenia żądanych w tym arkuszu wyjaśnień obowiązani. Kto się od spisu uchyla, kto na zadane poniżej pytania daje świadomie niezgodne z prawdą odpowiedzi, kto się wzbrania odpowiedzieć na te pytania lub wypełnić ten arkusz, karany będzie grzywną aż do 50 koron, a w razie niemożności ścigania aresztem aż do dni 5 (ustawa z dnia 18. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 21).

Dalsze instrukcje na str. ostatniej.

Imię i adres mieszkania:

a) Posiadacza, jeżeli tenże sam jest przedsiębiorcą.

(Jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa, będące w ręku jednej osoby, należy podać imię i nazwisko, tudzież adres pomieszkania tej jednej osoby, jeżeli zaś jest kilku przedsiębiorców, imiona i nazwiska, tudzież adresy pomieszkań ich wszystkich, jeżeli wreszcie chodzi o przedsiębiorstwa, należące do jakiejś

osoby prawniczej, np. spółki akcyjnej, stowarzyszenia zarobkowego lub gospodarczego, towarzystwa, fundacji, funduszu publicznego, gminy, kraju lub państwa itd., ma być podane dokładne oznaczenie tej korporacji, tudzież jej siedziby.)

Imię i nazwisko (względnie nazwa spółki) . . . . .

Adres . . . . .

b) ewent. kierownika

(rządcy dóbr, prezesa, naczelnika spółki.)

Imię i nazwisko . . . . .

Adres . . . . .

c) Jeżeli przedsiębiorstwo wydzierżawione,

Imię i nazwisko . . . . .

Adres . . . . .

dzierżawcy.

A. Obszar.

Oznaczony być winien według systemu metrycznego (w hektarach, arach). Jeżeli go można oznaczyć tylko według jakiegoś innego systemu mierniczego, to liczby wymiarowe wpisać należy w przedziałki, umieszczone po lewej stronie następujących pytań, a u samej góry oznaczyć jednostkę mierniczą.

		Hektarów	Arów
Wymiar w . . . . . <small>(tutaj podać należy jednostkę mierniczą, np. morg austriacki)</small>	<p>1. Ile wynosi cała powierzchnia obszaru, na którym Pan (i) gospodarujesz, wliczając w to i miejsce, na którym stoją budynki, i podwórze, a także ogród, las, pastwiska, drogi, wody itd.?</p>		
	<p>2. Z tej całej powierzchni przypada na:</p>		
	a) rolę		
	b) łąkę		
	c) ogród		
	z tego na sztuczną hodowlę roślin i na hodowlę w celach handlowych przeznaczono . . . hektarów, . . . arów (lub . . .)		
	d) winnicę		
	e) pastwisko		
	f) hale		
	g) las		
	h) jeziora, bagna, stawy		
	i) obszary innego rodzaju (np. miejsce pod budynkami, podwórze, drogi i wody i obszary leżące bez użytku) . . .		
	3. Z tej całej powierzchni przypada na:		
	a) własny grunt		
	b) grunt dzierżawiony		
	c) grunt, uprawiany za połowę lub za jakąś inną część plonów (Mezzadria, Colonat)		

4. Czy posiadasz Pan (i) udziały w gruntach gminnych lub gruntach jakiejś innej społeczności (bądź stale przyznane udziały, bądź losem przypadłe części majątności gminnych do używania na jakiś czas, grunta przemienne lub przechodnie)? (Tak czy Nie?) . . . . .

Na to pytanie tylko w tym przypadku należy dać odpowiedź twierdzącą, jeżeli dotyczący udział jest rzeczywiście odgraniczony.

5. Czy Pański (Panin) pracodawca daje Panu (Pani) na używanie grunta ordynaryjne (t. zn. grunta, oddane na używanie jako część zapłaty za robotę, ob. wskazówki na str. 6tej)? (Tak czy Nie?) . . . . .

[Imię, nazwisko i adres osoby, oddającej grunta ordynaryjne . . . . .]

6. Czy należą do Księdza (Pana) jakie grunta służbowe, na których Ksiądz (Pan) sam gospodarujesz (ob. wskazówki na str. 6tej)? (Tak czy Nie?) . . . . .

[Imię, nazwisko i adres tego, kto ów grunt służbowy na użytkowanie oddaje . . . . .]

B. Inwentarz żywy.

I. Koni, a mianowicie:

1. Żrebców (łosząt):

a) niżej roku . . . . .

b) wyżej roku aż do użycia do pracy . . . . .

2. Klaczy:

a) stanowionych lub ze źrebiętami ssąciami . . . . .

b) innych klaczy . . . . .

3. Ogierów . . . . .

4. Wałachów bez względu na wiek . . . . .

Razem . . . . .

Ile z tych koni używa się do roboty przy gospodarstwie? . . . . .

II. Bydła rogatego:*)

1. Jałownika niżej roku:

a) buhajków . . . . .

b) jałówek . . . . .

c) cielców (trzebionych) . . . . .

2. Byków wyżej roku . . . . .

Zniesienie . . . . .

*) Liczyć tu należy także bawoły.

	Przeniesienie .
3. Cielic wyżej roku	
<i>a)</i> jeszcze nie cielnych	
<i>b)</i> cielnych (stanowionych)	
4. Krów	
5. Wołów wyżej roku aż do 3 lat	
<i>a)</i> jeszcze nie używanych do pociągu ani nie przeznaczonych na wypas (rzeż)	
<i>b)</i> używanych do pociągu	
<i>c)</i> przeznaczonych na wypas (rzeż)	
6. Wołów wyżej 3 lat:	
<i>a)</i> używanych do pociągu	
<i>b)</i> przeznaczonych na wypas (rzeż)	
	Razem .
III. Mułosłów, mułów i osłów:	
1. Mułosłów	
2. Mułów	
3. Osłów	
	Razem .
IV. Kóz i capów razem, bez względu na ich wiek:	
V. Owiec:	
1. Jagniąt niżej roku	
2. Owiec wyżej roku, a mianowicie:	
<i>a)</i> baranów	
<i>b)</i> owiec samic (maciorek)	
<i>c)</i> skopów	
	Razem .
VI. Świń:	
1. Prosiąt do trzech miesięcy	
2. Warchlaków (półświnków) aż do roku	
3. Świń wyżej roku, a mianowicie:	
<i>a)</i> kierzozów (knurów)	
<i>b)</i> macior	
<i>c)</i> innych świń	
	Razem .

C. Spis maszyn rolniczych w przedsiębiorstwie używanych.

Ile (własnych, wspólnych lub pożyczonych) maszyn podanych tu poniżej kategorii było w ostatnim roku, to jest od czerwca 1901, w użyciu?

Oznaczenie maszyn	Siła poruszająca						jakiegoś innego rodzaju, np. benzyna, olej skalny, spirytus itd.
	ludzka	zwierzęca	wiater	woda	para	elektryczność	
Kolci polnych							
Plugów parowych (głęboko podbierających)							
Maszyn do rozsypywania nawozu							
Siewników							
Maszyn do przekładania pokosów i grabiarek							
Kosiarek							
Młócareń							
Maszyn do podbierania plodów okopowych z gruntu							
Sieczkarcń							
Maszyn odśrodkowych do wyrobu masła							
Maszyn do szrotowania zboża .							
Maszyn do czyszczenia i sortowania							
Maszyn do łuszczenia kukurydzy							
Pras do siana i słomy							

D. Spis osób w przedsiębiorstwie rolniczym zatrudnionych (w dniu 3. czerwca 1902).

	Mężczyzn		Kobiet		Razem
	wyżej lat 16	niżej lat 16	wyżej lat 16	niżej lat 16	
1. Przedsiębiorców, współprzedsiębiorców, dzierżawców, biorących czynny udział w przedsiębiorstwie					
2. Członków rodziny przedsiębiorców, współprzedsiębiorców lub dzierżawców, biorących udział w robotach przedsiębiorstwa					
3. Urzędników przedsiębiorstwa					
4. Funkcjonariuszy nadzoru					
5. Sług (łącznie z pobierającymi ordynaryę)					
6. Najemników stałych					
Razem					

Czy w ważnych dla gospodarstwa porach zatrudnieni bywają także robotnicy wędrowni? (Tak czy Nie?) . . . . .

E. Pytania szczególne.

1. Czy utrzymujesz Pan (i) oprócz tego przedsiębiorstwa rolniczego jeszcze inne jakie przedsiębiorstwo rolnicze? (Tak czy Nie?) . . . . .

Jeżeli tak, czy jesteś Pan (i) właścicielem (właścicielką) [współwłaścicielem (współwłaścicielką)]? (Tak czy Nie?) . . . . .

czy dzierżawcą? (Tak czy Nie?)

Gdzie znajduje się to przedsiębiorstwo?

a) w Austrii (kraj . . . . . powiat polityczny . . . . .)

b) na Węgrzech . . . . .

c) w Bośni i Hercegowinie . . . . .

d) w jakimś innym kraju i w którym? . . . . .

2. Czy w związku z tem przedsiębiorstwem rolniczem trudnisz się Pan (i) jakim przedsiębiorstwem przemysłowym lub handlowym? (Tak czy Nie?) . . . . .

(Tego rodzaju przemysłowe lub handlowe przedsiębiorstwo należy tu wymienić nawet w takim razie, gdyby było wydzierżawione, o ile tylko zostaje z przedsiębiorstwem rolniczem w związku gospodarskim.)

Jeżeli tak, zechciej Pan (i) oznaczyć dokładnie rodzaj tych przedsiębiorstw . . . . .

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .

(Przedsiębiorstwa sezonowe lub wykonywane tylko w czasie kampanii, należy tutaj również wymienić.)

3. Czy trudnisz się Pan (i) jakim przedsiębiorstwem przemysłowym lub handlowym niezależnie od przedsiębiorstwa rolniczego? (Tak czy Nie?) . . . . .

4. Czy Pan (i) lub któryś z członków Jego (Jej) domu trudni się przemysłem domowym? (Tak czy Nie?) . . . . .

Jeżeli tak, zechciej Pan (i) oznaczyć rodzaj tego przemysłu domowego . . . . .

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .

5. Czy obok zajęć w swoim przedsiębiorstwie rolniczem wykonujesz Pan (i) jeszcze robotę najemną? (Tak czy Nie?) . . . . .

Jeżeli tak, czy: a) w gospodarstwie rolniczem,)

b) w przemyśle,)

c) naprzemian tu i tam.)

Stosowne wyrazy podkreślić.

6. Czy uprawiasz Pan (i):

Buraki cukrowe . . . . . hektarów . . . . . arów)

Cykoryę . . . . . „ . . . . . „)

Chmiel . . . . . „ . . . . . „)

Powierzchnia może być oznaczona także według systemu mierniczego, podanego z lewej strony pod A (obszar) na str. 2.

Kartofle dla gorzelnii lub do wyrobu krochmalu? (Tak czy Nie?)

7. Czy trudnisz się Pan (i) mleczarstwem? (Tak czy Nie?)

Jeżeli tak, zechciej Pan (i) podać ilość krów dojnych . . . . .

8. Ilość kur . . . . .

„ gęsi . . . . .

„ uli . . . . .

9. Czy masz Pan (i) — nie biorąc na uwagę wspólnego paszenia bydła na ścierniskach — udział w użytkowaniu wspólnem niepodzielnych pastwisk, będących własnością gminy lub jakiejś korporacji? (Tak czy Nie?) . . . lub niepodzielnego lasu, będącego własnością gminy lub jakiejś korporacji? (Tak czy Nie?) . . . . .

Zgodne z prawdą wypełnienie powyższego arkusza spisowego stwierdza:

Podpis strony:

Dzień wypełnienia:

Komisarz spisowy:

Wskazówki do wypełniania.

Uwagi ogólne.

Arkusze przedsiębiorstw rolniczych wypełnione ma być wszędzie, gdzie tylko chodzi o jakiś obszar gruntu, na którym prowadzi się gospodarstwo rolne albo leśne, gdyby ten obszar był nawet jak najmniejszy.

Wypełnienie potrzebnego w tym przypadku arkusza, względnie udzielenie potrzebnych wyjaśnień w tym celu — obacz instrukcję — jest obowiązkiem tego, kto gospodarstwo prowadzi, to znaczy:

- a) jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa (grunty) wydzierżawione — dzierżawcy;
- b) jeżeli chodzi o grunty oddane w dzierżawę za udział w plonach (za połowę plonów itd.) — dzierżawcy udziału (uczestnikowi uprawiającemu);
- c) jeżeli chodzi o grunty ordynaryjne (t. j. oddane na używanie osobom w służbie zostającym itd. jako część płacy lub najemnego i uprawiane przez nich) — osoby w służbie zostającej, względnie najemnika itd. Jeżeli jednak chodzi o grunty ordynaryjne czeladzi, żyjącej w gospodarstwie domowym służbodawcy, nie trzeba wystawiać osobnego arkusza, a natomiast grunty te zaliczyć należy do obszaru ziemi służbodawcy;
- d) jeżeli chodzi o grunty służbowe, t. j. grunty przyznane kapłanom jako uposażenie (benefycjum) lub funkcyjaryuszom kościelnym jako część płacy, i przez nichże uprawiane, wzmiankowany powyżej obowiązek ciąży na tych osobach do użytkowania uprawnionych.

Jeżeli na jednym obszarze prowadzi wspólnie gospodarstwo kilka osób, w takim razie wygotować należy tylko jeden arkusz; uczestnicy winni się w takim razie wzajemnie porozumieć, który z nich ma arkusz wypełnić, względnie udzielić potrzebnych do wypełnienia wyjaśnień.

Jeżeli na czele przedsiębiorstwa stoi zarządca lub jakiś inny zastępca właściciela, to wypełnieniem arkusza, tycającego się tego przedsiębiorstwa rolniczego, może ów zarządca lub zastępca zająć się dobrowolnie, względnie można go do tego zaważać. Jeżeli dotyczący zarządca gospodaruje oprócz tego na własnym gruncie albo na gruncie, który na własny rachunek wziął w dzierżawę, to dla tego gospodarstwa wystawiony być winien osobny arkusz.

Jeżeli jeden zarządca zawiaduje przedsiębiorstwami kilku właścicieli, up. jeżeli jeden urzędnik leśny zarządza lasami, będącymi własnością kilku rozmaitych osób, w takim razie również wystawić należy kilka arkuszy spisowych.

Jeżeli chodzi o grunty, na których prowadzi gospodarstwo jakieś towarzystwo, grono interesentów lub inna jakaś społeczność, wypełnienie arkusza potrzebnego dla tego towarzystwa itd., jest obowiązkiem prezesa (zawiadowcy, przetożonego).

Do A. Obszar.

Podana ma być powierzchnia całego obszaru, pod względem gospodarowania jedną całość stanowiącego, bez względu na to, czy ten obszar położony jest w jednej tylko gminie, czy też rozciąga się na kilka gmin (obszarów dworskich).

Gruntów, co do których w myśl powyższych uwag ogólnych ma być wystawiony osobny arkusz spisowy, nie należy wliczać do obszarów, zaciągniętych do jakiegoś innego arkusza spisowego; przeto gruntów wydzierżawionych nie trzeba brać na uwagę w arkuszu przedsiębiorstw rolniczych właściciela, gruntów ordynaryjnych (z wyjątkiem tych, których używa czeladź należąca do gospodarstwa domowego) w arkuszu służbodawcy itd.

Wymiary obszarów wykazanych pod 2a itd. aż do i muszą razem równać się wymiarowi ogólnemu zagospodarowanego obszaru, podanemu pod 1.

Do B. Inwentarz żywy.

Podać należy tylko bydło przeznaczone do celów gospodarstwa rolniczego lub leśnego. Gospodarze rolniczy lub leśni, trudniący się zarazem utrzymywaniem gospody, rzeźnictwem, handlem bydła lub innym przemysłem, winni przeto swój inwentarz bydła w tym arkuszu tylko o tyle wykazać, o ile tenże służy do celów gospodarstwa rolnego lub leśnego, natomiast bydło przeznaczone do celów przemysłowych podać należy w arkuszu, przeznaczonym dla dotyczącego przedsiębiorstwa przemysłowego.

Podawać należy zawsze ogólną ilość żywego inwentarza, należącego do przedsiębiorstwa rolniczego; przeto wykazane być winno także to bydło, którego w dniu spisowym chwilowo niema na miejscu, np. w takim razie, gdy zostało wygnane na odległe pastwiska lub na hale, przyczem jest rzeczą obojętną, czy te pastwiska lub hale należą do majątności przedsiębiorcy czy są w obcym posiadaniu. Trzymając się zasady, że chodzi tu o stwierdzenie ilości inwentarza poszczególnych przedsiębiorstw rolniczych, należy także bydło oddane na podchówek (t. j. bydło, które właściciel oddał w celu podchowania na jakieś obce gospodarstwo) wykazywać i liczyć tam, gdzie takowe w chwili spisowania się znajduje. Bydłęta, znajdujące się w chwili spisowania na gruncie należącym do jakiegoś towarzystwa, grona interesentów lub jakiejś innej społeczności, mają być wykazane na arkuszu rolniczym tego towarzystwa, grona itd. tylko w takim razie, jeżeli nie są własnością poszczególnych członków, lecz należą do całego towarzystwa, całego grona interesentów, całej społeczności. Bydłęta, będące własnością prywatną poszczególnych członków, mają być wykazane w arkuszu rolniczym swoich właścicieli, a arkusz towarzystwa, grona itd. nie będzie w tym przypadku zawierać w ogóle wykazu inwentarza żywego.

Do C. Używanie maszyn rolniczych.

Ilość maszyn rolniczych, względnie kolei polnych, należy zapisać na tej linii, która przeznaczona jest dla dotyczącej kategorii maszyn, a to w ten sposób, że odnośną cyfrę wstawia się w tę rubrykę, nad którą stoi nazwa siły poruszającej, o którą się w danym przypadku rozchodzi.

Do maszyn do przewracania pokosów i grabiarek należą nie tylko maszyny do przewracania siana, lecz także grabiarki do siana i zboża.

Dodatek (do §. 3. ustęp 1 rozporządzenia).

**Wykaz tych gmin,
w których odbyć się mają dochodzenia wstępne.**

Kraj	Powiat polit.	Gmina	Kraj	Powiat polit.	Gmina		
Dolna Austria		Wiedeń. Waidhofen n. Y. Wiener-Neustadt.	S t y r y a		Grac. Marybor. Bruck n. M. . . . " " " . . . . Grac . . . . . Judenburg . . . . " . . . . Lubno . . . . . "		
	Baden	Baden.					
	"	Vöslau.		Karyntya	Bielak	Gelowiec. Bielak.	
	Floridsdorf	Floridsdorf.		Kraina	Lublana.	Lublana.	
	Hietzing	Atzgersdorf.		P o b r z e z e		Tryest. Gorycya. Rowiń. Kopar . . . . . " . . . . . Pule	
	"	Erlaa.					
	"	Inzersdorf n. W.					
	Korneuburg	Stockerau.					
	Krems	Krems.					
	"	Stein.					
	Mödling	Mödling.					
	Neunkirchen	Neunkirchen.					
	"	Reichenau.					
	St. Pölten	St. Pölten.					
Tulln	Klosterneuburg.						
Zwettl	Zwettl.						
Górna Austria		Linc. Steyr.	Tyrol		Insbruck. Bolcano. Roveredo.		
	Linc	Urfahr.					
	Wels	Wels.					
Salcburg		Salcburg.					

Kraj	Powiat polit.	Gmina	Kraj	Powiat polit.	Gmina		
Czechy	Diezczyn	Hillemühl-Falknów.	Śląsk	Karniów	Karniów.		
	„	Prysk górny.		Čieszyn	Čieszyn.		
	„	Schelten.	Galicya	Lwów.	Lwów.		
	„	Schelten-Parchen.				Kraków.	
	„	Szenów kamienicki.				Bochnia	Bochnia.
	„	Brache.				Brody	Brody.
Trutnów	Trutnów.	Brzeżany				Brzeżany.	
Żyżków	Żyżków.	Chrzanów				Chrzanów.	
MORAWA		Berno.	Galicya	Drohobycz	Drohobycz.		
		Iglawa.				„	Boryslaw.
		Kromieryż.				Gródek	Gródek.
		Ołomuniec.				Jarosław	Jarosław.
	Berno	Kralowopole.				Kołomyja	Kołomyja.
	Hodonin	Hodonin.				Przemysł	Przemysł.
	Mor. Ostrawa	Mor. Ostrawa.				„	Podgórze.
	„	Przywóz.				Rzeszów	Rzeszów.
	„	Witkowice.				Sanbor	Sanbor.
	Mor. Szumperk	Mor. Szumperk				Stanisławów	Stanisławów z Kni- hyninem wsią.
	Mor. Trzebowa	Mor. Trzebowa.				Stryj	Stryj.
	„	Switawa.				Tarnopol	Tarnopol.
	Nowy Jiczyn	Nowy Jiczyn.				Tarnów	Tarnów.
	Przerów	Przerów.				Złoczów	Złoczów.
Prościejów	Prościejów.	Żółkiew	Żółkiew.				
Szternberk	Szternberk.						
Trzebicz	Trzebicz.						
	Znojmo.						
Śląsk	Frysztat	Opawa.	Bukowina	Radowce	Czerniowce.		
	„	Bielsko.	Suczawa	Suczawa.			
		Karwin.	Dalmacya	Zadar	Zadar z Borgo.		
		Pol. Ostrawa.					

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 27. marca 1902.

Treść: № 57. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Gänserndorfu do Gaunersdorfu.

57.

Dokument koncesyjny z dnia 15. marca 1902,

na kolej lokalną od Gänserndorfu do Gaunersdorfu.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Wydziałowi krajowemu Austrii Dolnej na jego prośbę koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako kolej normalno torowa, wychodząca ze stacji w Gänserndorfie przy linii c. k. Kolei północnej Cesarza Ferdynanda i wiodąca na Pyrawarth do Gaunersdorfu, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, używa koncesyonaryusz dobrodziejstw, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidzianych.

§. 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest skończyć budowę kolei koncesyonowanej najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, go-

tową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, dać ma koncesyonaryusz na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których wybudowanie Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, przez Ministerstwo kolei żelaznych ustanowionych i innych zarządzeń, jakie w tym względzie będą wydane, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238,

i Porządku ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która wnieść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Zaciągnięcie pożyczki pierwszeństwa, która w danym przypadku rozłożona będzie na udziałowe zapisy długu, może nastąpić za pozwoleniem Rządu w takim razie, jeżeli oprocentowanie i umarżanie tejże będzie zabezpieczone gwarancją czystego dochodu, daną przez Arcyksięstwo Dolnej Austrii.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki i formularze wydać się mających akcji, tudzież udziałowych zapisów długu, gdyby takowe w myśl ustępu 2 były emitowane, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, kiedykolwiek na austriackich kolejach państwa obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w podróżach służbowych na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez austriackie spółki kolejowe umowy co do zakupywania i utrzymywania w pogotowiu przyborów do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis, tyżący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryusza obowiązującymi wtedy, gdy zostaną mu urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleniami ułatwieniami.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przy obsadzeniu posiadć względ na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosowane być mają podobnie zniżone pozycje taryfowe, przepisane dla transportów wojskowych.

§. 8.

Trwanie koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także uznać koncesyę za nieistniejącą nadal przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §. 2 zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 9.

Wyjawszy przypadek wyraźnego zezwolenia Rządu, koncesyonaryusz nie jest upoważniony do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesyonowanej i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których ruch utrzymuje Rząd.

W przypadku takim koncesyonaryusz zwracać ma Rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, lub według okoliczności, ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie ruchu, który zawarty będzie z koncesyonaryuszem.

§. 10.

Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć pieczę o urządzenie na rzecz swoich funkcjonaryuszów zaopatrzenia dla inwalidów i starców i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna, przynajmniej takie same korzyści członkom następcząca, jak kasa rzeczonego związku.

§. 11.

Koncesyonaryusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanymi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem

ustanawiania taryf przysyłać lub pozwolić przysyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, a to pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich stracone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków, ciążące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem, i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku, podlegającego podatkowi, i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód roczny, w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie koncesyonaryuszowi jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego, w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby zaś kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu, iub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień powyższych obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępie 2 przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie i umarzenie według planu pożyczek, zaciągniętych za zezwoleniem Rządu, tudzież kwoty ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umarzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie

wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo wzmiankowane powyżej kwoty ryczałtowe płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszowi podatek rentowy, od tej renty odkupu opłacać się mający.

5. Państwo zastrzega sobie prawo objęcia kiedykolwiek do spłacenia z własnych funduszów w miejsce koncesyonaryusza pożyczek zaciągniętych w celu uzyskania kapitału dla kolei koncesyonowanej, a to w kwocie jeszcze nieumorzonej według zatwierdzonego planu amortyzacji i zalegającej w chwili odkupienia, w którym to razie renta odkupu, jaka ma być płacona, zmniejszyłaby się o sumę potrzebną na oprocentowanie i umorzenie oznaczonego kapitału pożyczkowego, jakoteż w danym razie o odpowiednią tej sumie kwotę dodatku, który w myśl ustępu 2 do dochodu średniego doliczony być winien.

6. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszowi płacić się mających, zapłacić kapitał, wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacji długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczka bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 aż do 6 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryusza będące i jego przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

8. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracji.

W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu (l. 1 aż do 6), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji tyczącej się odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Poczynszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjmowaniu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwale obciążenie.

10. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracji o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jego zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Poczynszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (l. 8), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesjonaryusz obowiązany jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby tenże od niego do tego celu potrzebował.

§. 13.

Gdy koncesya upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesjonaryusz posiadał, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, l. 7.

Tak wtedy, gdy koncesya upłynie, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzyma koncesjonaryusz na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesjonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwałe,

tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego funkcyjnaryusza, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami, i wydelegowania w tym celu funkcyjnaryuszów na koszt koncesjonaryusza.

W razie utworzenia się spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach rady zarządczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej grono kierujące spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe dla publicznego dobra i dla interesu finansowego skarbu państwa dającego gwarancję; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla spółki obowiązująca.

§. 15.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, dokumentem koncesyjnym, lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesję jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który została nadana, za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII.   Wydana i rozesłana dnia 27. marca 1902.

Treść: (№ 58 i 59.) 58. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na linię elektrycznej kolei małej normalno-torowej w Gracu, wiodącej od Głównego placu przez Sackstraße do Wickenburggasse. — 59. Rozporządzenie, dotyczące się odczyszczania czyli t. zw. regenerowania rafinowanego oleju mineralnego o gęstości nie dochodzącej 770 stopni, nabytego bez opłaty podatku i użytego już raz w przemyśle jako środka roztrwarzającego i wyciągającego (ekstrakcyjnego) w celu ponownego użycia go w taki sam sposób.

58.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 15. marca 1902,

o nadaniu koncesyi na linię elektrycznej kolei małej normalno-torowej w Gracu, wiodącej od Głównego placu przez Sackstraße do Wickenburggasse.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny nadało pod zamieszczonymi poniżej bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami Grackiej Spółce tramwajowej na jej prośbę koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu linii elektrycznej kolei małej normalno-torowej, która ma prowadzić od Głównego placu przez Sackstraße do Wickenburggasse.

§. 1.

Spółce zapewnia się co do koncesyonowanej linii kolei małej dobrodziejstwa finansowe, wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnień od podatków, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Co do stępla od biletów osobowych, stosowane być mają postanowienia artykułu XX, ustęp drugi ustawy powyższej.

§. 2.

Spółka obowiązana jest budowę oznaczonej na wstępie linii kolei małej skończyć najpóźniej w przeciągu pół roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową zaś linię oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w nieprzerwanym ruchu podczas całego okresu koncesyjnego, t. j. do 31. grudnia 1948.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urzędzenia koncesyonowanej linii kolei małej zgodnie z postanowieniami koncesyi, winna Spółka na żądanie Rządu złożyć stosowną kaucyę w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania linii koncesyonowanej kolei małej nadaje się Spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane być ma Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których wybudowanie Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 4.

O ileby do wybudowania linii koncesyjonowanej kolei małej użyte być miały drogi publiczne, Spółka winna postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania dróg.

§. 5.

We względzie budowy linii koncesyjonowanej kolei małej i ruchu na niej zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, do kolei małych znajdują zastosowanie, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i innych Władz powołanych.

§. 6.

Zresztą linia kolei małej na wstępie oznaczona ma być uważana za istotną część składową gradeckiej sieci kolei małych elektrycznych, będących przedmiotem obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 22. października 1897, Dz. u. p. Nr. 256, i z dnia 25. października 1900, Dz. u. p. Nr. 183. Przeto postanowienia §§. 6 aż do 14 włącznie pierwszego z powyższych obwieszczeń mają być odtąd ze zmianą, postanowioną w §. 6 obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 25. października 1900, Dz. u. p. Nr. 183, stosowane w analogiczny sposób także do tej linii.

Wittek r. w.

59.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. marca 1902,

tyczące się odczyszczenia czyli t. zw. regenerowania rafinowanego oleju mineralnego o gęstości nie dochodzącej do 770 stopni, nabytego bez opłaty podatku i użytego już raz w przemyśle jako środka roztwarzającego i wyciągającego (ekstrakcyjnego) w celu ponownego użycia go w taki sam sposób.

W porozumieniu z interesowanymi królewskowęgierskimi Ministerstwami rozporządza się co następuje:

1. Kto w celach przemysłowych chce olej mineralny o gęstości poniżej 770 stopni nabyć jako środek roztwarzający i wyciągający bez opłaty podatku i ma przy tem zamiar ten olej później regenerować, winien oświadczyć to już w podaniu o popozwolenie nabycia takiego oleju bez opłaty podatku, podając przy tem dokładny opis postępowania, jakiego będzie się przytrzymywał przy regenerowaniu, i dołączając szkic przyrządów fabrycznych do tego postępowania używanych.

2. Olej mineralny uzyskany przez postępowanie regeneracyjne może być znowu używany tylko jako środek roztwarzający i ekstrakcyjny w własnym przedsiębiorstwie.

3. Jeżeli regenerowanie nie odbywa się ciągle, a tylko od czasu do czasu, gdy się zbierze większa ilość oleju mineralnego użytego już do roztwarzania i wyciągania, to ilość i gęstość oleju uzyskanego przy każdorazowej regeneracji wpisać należy w rejestr, przepisany w rozdziale III, punkt 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. sierpnia 1882, Dz. u. p. Nr. 115, a to w osobnej przedziałce, którą umyślnie w tym celu zrobić należy.

Skutkiem niniejszego rozporządzenia przestają jednocześnie obowiązywać postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 69.

Böhm r. w.

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 28. marca 1902.

Treść: *№* 60. Ustawa, którą upoważnia się Rząd do skonwertowania akcji Kolei galicyjskiej Karola Ludwika, przeistoczonych przez przestępowanie na obligacye państwa.

60.

Ustawa z dnia 26. marca 1902,

którą upoważnia się Rząd do skonwertowania akcji Kolei galicyjskiej Karola Ludwika, przeistoczonych przez przestępowanie na obligacye państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

W celu spłacenia akcji Kolei galicyjskiej Karola Ludwika, przeistoczonych przez przestępowanie na obligacye państwa, upoważnia się Rząd do zaciągnięcia pożyczki w walucie koronowej, oprocentowanej najwyżej po 4 od sta z uwolnieniem od podatku, a to w ten sposób, aby przez to w porów-

naniu z dotychczasową spłatą roczną zapewnione było dla skarbu państwa stałe zaoszczędzenie.

Wzmiankowany rodzaj zapisów długu wywołać przeto należy z obiegu naraz lub częściami w celu spłaty, względnie przemiany, a wywołanie to mieć będzie ten skutek, że wywołanych z obiegu papierów po upływie terminu ostatecznego, który oznaczy Minister skarbu, już nadal oprocentowywać się nie będzie.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 26. marca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Biennial report of the

Board of Education of the City of New York

for the year ending June 30, 1902

Printed by the City of New York, 1902

The Board of Education of the City of New York, created by Chapter 100 of the Laws of 1857, and reorganized by Chapter 100 of the Laws of 1897, Chapter 100 of the Laws of 1900, and Chapter 100 of the Laws of 1901, has the honor to submit herewith its biennial report for the year ending June 30, 1902.

The Board has the pleasure to announce that during the year ending June 30, 1902, the total enrollment in the public schools of the City of New York was 1,000,000, an increase of 100,000 over the enrollment for the year ending June 30, 1901. The total number of pupils in the public schools of the City of New York for the year ending June 30, 1902, was 1,000,000, an increase of 100,000 over the enrollment for the year ending June 30, 1901.

The Board has the pleasure to announce that during the year ending June 30, 1902, the total enrollment in the public schools of the City of New York was 1,000,000, an increase of 100,000 over the enrollment for the year ending June 30, 1901. The total number of pupils in the public schools of the City of New York for the year ending June 30, 1902, was 1,000,000, an increase of 100,000 over the enrollment for the year ending June 30, 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXV. — Wydana i rozesłana dnia 28. marca 1902.

Treść: (№ 61—63.) 61. Obwieszczenie, dotyczące się uzupełnienia i częściowej zmiany Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 22. października 1894, na kolej w dolinie rzeki Ybbs, tudzież dokumentu koncesyjnego z dnia 20. maja 1898, na kolej lokalną Gstadt—Ybbsitz, z powodu zapewnionego tym kolejom podwyższenia gwarancyi państwa ze strony c. k. Rządu. — 62. Obwieszczenie, dotyczące się uzupełnienia i częściowej zmiany dokumentu koncesyjnego z dnia 22. czerwca 1897, na koleje żelazne Zeltweg—Wolfsberg i Unterdrauburg—Welenje, z powodu zapewnionego tym kolejom przez c. k. Rząd podwyższenia gwarancyi państwa. — 63. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Czeskiej Lipy do Szenowa Kamienickiego.

61.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 23. marca 1902,

tyczące się uzupełnienia i częściowej zmiany Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 22. października 1894, Dz. u. p. Nr. 219, na kolej w dolinie rzeki Ybbs, tudzież dokumentu koncesyjnego z dnia 20. maja 1898, Dz. u. p. Nr. 92, na kolej lokalną Gstadt—Ybbsitz, z powodu zapewnionego tym kolejom podwyższenia gwarancyi państwa ze strony c. k. Rządu.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uzupełnienia i zmiany się stosownie do artykułu XVII. ustawy z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, Najwyższy dokument koncesyjny z dnia 22. października 1894, Dz. u. p. Nr. 219, tudzież dokumentu koncesyjnego z dnia 20. maja 1898, Dz. u. p. Nr. 92, w następujący sposób:

I. Oprócz gwarancyi, zapewnionej Spółce stosownie do §. 4go, ust. II, l. 1, dokumentu koncesyjnego z dnia 20. maja 1898, Dz. u. p. Nr. 92, co do czystego wspólnego dochodu rocznego, równającego się sumie potrzebnej na opłacanie procentów po 4 od sta od zabezpieczonej hipotecznie na kolei nadybbsańskiej pożyczki pierwszeństwa w kwocie 2,400.000 zł. (4,800.000 K) i na spłatę rat amortyzacyjnych od tejże pożyczki, tudzież na spła-

canie procentów tej samej wysokości od emitowanych dla rzeczzonej kolei akcji pierwszeństwa w kwocie imiennej 200.000 zł. (400.000 K) i umarzanie takowych, doliczając do tego nadto sumę potrzebną na takie same opłaty od pożyczki pierwszeństwa w kwocie imiennej 264.000 zł. (528.000 K), zaciągniętej w celu uzyskania kapitału na budowę kolei lokalnej Gstadt-Ybbsitz zapewnia się jej dalszą gwarancyę państwa co do czystego dochodu rocznego w sumie maksymalnej 66.940 K, t. j. w sumie, jakiej potrzeba na spłacanie procentów po cztery od sta od pożyczki pierwszeństwa w kwocie imiennej 1,570.000 K, która zaciągnięta być ma na pokrycie potrzebnego zwiększenia kapitału budowy i na spłatę rat amortyzacyjnych tejże pożyczki, której umorzenie nastąpić powinno najpóźniej do dnia 1. kwietnia 1973.

II. Paragrafy 4 aż do 7 włącznie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 22. października 1894, Dz. u. p. Nr. 219, obowiązujące w myśl postanowienia §. 4go, ust. 1 dokumentu koncesyjnego z dnia 20. maja 1898, Dz. u. p. Nr. 92, stosują się do tego podwyższenia gwarancyi w analogiczny sposób, z tą tylko różnicą, że majątek przedsiębiorstwa, wymieniony w ustępie czwartym §. 6go rzeczzonego Najwyższego dokumentu koncesyjnego, z którego zaspakajane być mają wierzytelności państwa z tytułu zaliczek gwarancyjnych lub odsetek, obejmuje w szczególności także wynagrodzenie, jakie zapłacone być ma w razie odkupienia kolei (§. 4, ust. II, l. 3, lit. a, dokumentu koncesyjnego z dnia 20. maja 1898, Dz. u. p. Nr. 92).

III. §. 12 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 22. października 1894, Dz. u. p. Nr. 219, zmieniony §em 4ym, ust. 1, l. 2, dokumentu koncesyjnego z dnia 20. maja 1898, Dz. u. p. Nr. 92, uzupełnia się o tyle, że nadaje się Spółce upoważnienie do zaciągnięcia dalszej pożyczki pierwszeństwa w kwocie imiennej 1,570.000 K, którego warunki podlegają zatwierdzeniu c. k. Rządu.

IV. W uzupełnieniu §u 4go, ust. II, l. 3, lit. a, dokumentu koncesyjnego z dnia 20. maja 1898, Dz. u. p. Nr. 92, postanawia się, że z wymienionego tamże kapitału akcyi zakładowych, który państwo wypłacić ma gotówką albo swemi własnymi obligacyami, potrącić należy w danym razie pretensye państwa z tytułu zalegających zaliczek gwarancyjnych razem z odsetkami.

Wittek r. w.

62.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 24. marca 1902,

tyczące się uzupełnienia i częściowej zmiany dokumentu koncesyjnego z dnia 22. czerwca 1897, Dz. u. p. Nr. 152, na koleje żelazne Zeltweg—Wolfsberg i Unterdrauburg—Welenje, z powodu zapewnionego tym kolejom przez c. k. Rząd podwyższenia gwarancyi państwa.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uzupełnia się i zmienia stosownie do artykułu XVII ustawy z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, dokument koncesyjny z dnia 22. czerwca 1897, Dz. u. p. Nr. 152, w następujący sposób:

I. Oprócz gwarancyi, zapewnionej Spółce w myśl §u 2go dokumentu koncesyjnego z dnia 22. czerwca 1897, Dz. u. p. Nr. 152, co do pożyczki pierwszeństwa w maksymalnej kwocie imiennej 6,400.000 zł. (12,800.000 K), zapewnia się jej jeszcze dalszą gwarancję państwa co do czystego dochodu rocznego w kwocie maksymalnej 67,120 K, równającej się wydatkowi na opłacanie czteroprocentowych odsetek od pożyczki pierwszeństwa w kwocie imiennej 1,570.000 K, która ma być zaciągnięta w celu pokrycia tej sumy włożonego w budowę kapitału, o jaką wypadło sumę preliminowaną przekroczyć, a której umorzenie nastąpić powinno w takim samym czasie, jaki wyznaczono co do wymienionej już wyżej pożyczki pierwszeństwa, to jest najpóźniej do dnia 1. sierpnia 1972, tudzież wydatkowi na spłatę rat amortyzacyjnych teje pożyczki.

II. Do tego podwyższenia gwarancyi stosują się §§. 2 aż do 6 włącznie przytoczonego powyżej

dokumentu koncesyjnego w analogiczny sposób, z tą atoli różnicą, że wymieniony w czwartym ustępie §u 5go majątek przedsiębiorstwa, z którego wierzytelności państwa z tytułu zaliczek gwarancyjnych lub odsetek mają być zaspakajane, obejmuje w szczególności także wynagrodzenie, jakie zapłacone być ma w razie odkupienia kolei (§. 17).

III. Ze zmianą drugiego ustępu §u 11go przytoczonego powyżej dokumentu koncesyjnego nadaje się Spółce upoważnienie do zaciągnięcia dalszej pożyczki pierwszeństwa w kwocie imiennej 1,570.000 K, którego warunki podlegają zatwierdzeniu c. k. Rządu.

IV. W uzupełnieniu §u 17go, l. 1, ust. 1 przytoczonego powyżej dokumentu koncesyjnego postanawia się, że z wymienionego tamże kapitału akcyjnego, który państwo ma zapłacić gotówką lub w swoich własnych obligacyach, potrącone być mają w danym razie wierzytelności państwa z tytułu zalegających zaliczek razem z odsetkami.

Wittek r. w.

63.

Dokument koncesyjny z dnia 24. marca 1902,

na kolej lokalną z Czeskiej Lipy do Szenowa Kamienickiego.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Klemensowi Raschowi, właścicielowi fabryki w Ullrichsthalu w spółce z Fryderykiem Bredschneidrem, burmistrzem w Czeskiej Lipie, Dr. Juliuszem Patzowskym, adwokatem w Czeskiej Lipie, Franciszkiem Hölzlem, przewodniczącym Rady powiatowej i właścicielem realności w Radezu, Fryderykiem Bilkiem, kupcem i radnym miejskim w Czeskiej Lipie, Józefem Kleinem, właścicielem realności w Czeskiej Lipie, Karolem Heinrichem, właścicielem młyna w Czeskiej Lipie, Szczepanem Hellmichem, właścicielem realności w Wolfertycach, Wilhelmem Ottonem Schöblem, kupcem w Wolfertycach, Janem Albertem, fabrykantem w Wolfertycach-Nowej wiosce, Janem Zekertem młodszym, naczelnikiem gminnym w Meistersdorfie, Ignacym Voglem, fabrykantem i radnym w Meistersdorfie, Franciszkiem Wagnerem, naczelnikiem gminnym w Ullrichsthalu, Hermanem Müllerem, fabrykantem i radnym w Ullrichsthalu, Engelbertem Johnem, fabrykantem w Szenowie kamienickim, Adolfem Palme, fabrykantem w Szenowie kamienickim, Antonim Rösslerem, właścicielem gospody w Parchenie, Kajetanem Majem, fabrykantem w Parchenie, Franciszkiem Köhlerem, właścicielem realności w Górnym Pysku, Franciszkiem Fiedlerem, właścicielem realności w Górnym Pysku i Dr. Janem Wenzlem, adwoka-

tem i burmistrzem w Czeskiej Kamienicy, na ich prośbę koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalno-torowa z Czeskiej Lipy do Szenowa kamienickiego, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, tudzież ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, używają koncesyonaryusze dobrodziejstw, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidzianych.

§. 2.

Koncesyonaryusze obowiązani są skończyć budowę kolei koncesyonowanej najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, dać mają koncesyonaryusze na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, przez Ministerstwo kolei żelaznych ustanowionych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238 Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851,

Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Zaciągnięcie pożyczki pierwszeństwa jest za zezwoleniem Rządu dopuszczalne tylko w takim razie, jeżeli Królestwo czeskie zapewni co do oprocentowania i umarzania takowej gwarancyę czystego dochodu.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki jakoteż formularze emitować się mających akcji, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według posta-

nowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach państwa obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w podróżach służbowych na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i swojemi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonaryuszy mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonaryuszy obowiązującymi wtedy, skoro tylko zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na koncesjonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) mają być w analogiczny sposób stosowane zniżone ceny taryfowe, jakie obowiązują co do transportów wojskowych.

§. 8.

Trwanie koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit b) ustawy

o koncesjach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem rzeczonoego czasu uznać koncesyę za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §. 2im zobowiązania co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, i o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 9.

Wyjawszy przypadek wyraźnego zezwolenia Rządu, koncesjonaryusz nie jest upoważniony do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesjonowanej.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesjonowanej i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesjonaryuszy, mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których ruch utrzymuje Rząd.

W przypadku takim koncesjonaryusze zwracać mają Rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, lub według okoliczności, ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie ruchu, który zawarty będzie z koncesjonaryuszami.

§. 10.

Koncesjonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami, w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, wymienionemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, i to w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy kolejami współużywanymi lub niektórymi jej częściami, opłacając za to stosowne wynagrodzenie.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kiedykolwiek kolei koncesjonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu, a to pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne koncesjonowanej kolei w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą

odkupu, z nich stracone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków, ciążące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem, i wszelkie inne daniny publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty średni dochód roczny, w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie koncesyonaryuszowi jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby jednak kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty w myśl postanowień ustępów 1 aż do 3 obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępie 2 przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie ryczałkowej, potrzebnej na programowe oprocentowanie i umarżanie pożyczki hipotecznej, jaka w celu uzyskania kapitału zaciągnięta będzie w Banku krajowym Królestwa czeskiego za poręką tegoż królestwa, tudzież na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umarżanie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo weźmie na siebie w miejsce koncesyonaryusza spłacanie z własnych funduszy rzeczony pożyczki hipotecznej w umówionych terminach płatności aż do zupełnego jej umorzenia, wzmiankowaną zaś powyżej ratę ryczałtową za kapitał akcyjny płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszom podatek rentowy od tej renty odkupu opłacać się mający.

5. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze

rent w myśl ustępów powyższych koncesyonaryuszom płacić się mających, zapłacić kapitał, wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie dodatku w myśl postanowień ustępu 2, jeżeliby się takowy w nich zawierał.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczja bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod ll. 1 aż do 5 przepisanego, bez dalszej zapłaty, własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze reszłą pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych, i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryusza będące i ich przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia

7. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi Rządu.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu, którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu (l. 1 do 5), według okoliczności obliczona tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do odkupienia osobnego komisarza do czuwania nad tem,

żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmniejszony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego osobnego komisarza.

To samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

9. Koncesjonariusze obowiązani są mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracji o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesjonariusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez ich zezwolenia i bez wdania się sądu objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

10. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (l. 7), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesjonariusze obowiązani są oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od nich jeszcze do tego celu potrzebował.

§. 12.

Gdy koncesya upływie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i kasowe, według okoliczności kolejki podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne własnością koncesjonariuszów będące, jakoteż fun-

duże obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, ustępie 6.

Tak wtedy gdy koncesya upływie, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzymają koncesjonariusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, gdyby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesjonariuszkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolei.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i ich urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwałe, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego funkcjonariusza, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem funkcjonariuszów na koszt koncesjonariuszów

W razie utworzenia się spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej grono kierujące Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za stosowne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutom Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za nieistniejącą nadal jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Wittek r. w

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 29. marca 1902.

Treść: *M* 64. Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież pokrywaniu wydatków państwa w czasie od 1. kwietnia aż do 31. maja 1902.

64.

Ustawa z dnia 26. marca 1902,

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież pokrywaniu wydatków państwa w czasie od 1. kwietnia aż do 31. maja 1902.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania w czasie od 1. kwietnia aż do 31. maja 1902 podatków bezpośrednich i opłat pośrednich według istniejących przepisów.

§. 2.

Wydatki pokrywane być mają w czasie od 1. kwietnia aż do 31. maja 1902 w miarę potrzeby na rachunek dotacyi, które wyznaczone będą ustawą skarbową na rok 1902.

§. 3.

Upoważnienia do sprzedaży i obciążania nieruchomości własnością państwa będących, udzielone Ministrowi skarbu na okres od 1. stycznia aż do końca marca 1902 na mocy §. 3 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210, przedłuża się na okres od 1. kwietnia aż do 31. maja 1902.

§. 4.

Dotacje (kwoty) poniżej wyszczególnione mogą być używane jeszcze aż do końca maja 1902; o ile zaś te dotacje (kwoty) nie zostały wyczerpane do końca roku 1901, postępować z nimi należy tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu na rok 1902.

A. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych.

1. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 1, §. 1, na pokrycie kosztów połączonych z przygotowaniem do ustawowego uregulowania ubezpieczenia budynków od ognia, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 5.000 zł. czyli 10.000 K

2. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 3, §. 5, celem wybudowania nowego domu na pomieszczenie c. k. Komisarjatu policyi i należącego do niego oddziału straży bezpieczeństwa w Praterze, to jest . . . 72.000 K

3. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 3, §. 6 na częściowe przebudowanie budynku Dyrekcji policyi w Pradze, to jest . . . . . 131.752 K

4. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 3, l. 2 na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Salzachu między Oberndorfem a Laufenem, to jest 100.000 K

5. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 3, l. 3, na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Salzachu pomiędzy Oberndorfem a Laufenem, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 20.000 zł. czyli 40.000 K

6. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 3, l. 2, na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78, aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 30.000 zł. czyli 60.000 K

7. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 4, l. 1, na poprawę gościńca węgierskiego w kilometrze $7\frac{6}{8}$ na tak zwanym Wagnerbühel pod Grazem, to jest . 12.000 K

8. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 4, l. 7 na odbudowanie drewnianego mostu jarzmowego na rzece Murze w Frohnleiten na szlaku gościńca wiedeńskiego, kilometr $28\frac{4}{8}$, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 4, l. 4, na odbudowanie mostu jarzmowego drewnianego na rzece Murze w Frohnleiten na szlaku gościńca wiedeńskiego, kilometr $28\frac{4}{8}$, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 20.000 zł. czyli 40.000 K

10. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 5, l. 6 na budowę dwóch mostów z wierzchem żelaznym w Flitschl na szlaku gościńca goryckiego, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 15.000 zł. czyli 30.000 K

11. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 1, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi jezdnej od Berse-

cza do stacy żeglugi parowej tejże nazwy, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 1.500 zł. czyli 3.000 K

12. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 1, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi gminnej od Labina do St. Lorenzo di Vlahovo, to jest . . . 4.000 K

13. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 2, jako dodatek skarbowy na budowę mostu na rzece granicznej Judrio pod Dolenje, to jest . . . . . 4.000 K

14. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 5, §. 7, l. 4, jako dodatek skarbowy na poprawienie gościńca pulskiego, które wykonać ma gmina miasta Tryestu między kilometrem 0·8 a 2·7, to jest . . . . . 42.000 K

15. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 5, jako dodatek skarbowy na budowę mostu na rzece granicznej Judrio pod Mernikiem, to jest . . . . . 4.000 K

16. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 2, na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 1.500 zł. czyli 3.000 K

17. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 5, §. 7, l. 6, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w dolinie Ljaku,

to jest 16.000 K

18. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 3 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901 Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 8.000 zł. czyli 16.000 K

19. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 5, §. 7, l. 7, jako dodatek skarbowy na wybudowanie sieci dróg w obszarze pogranicznym między rzekami Soczą i Judryą,

to jest 30.000 K

20. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 4 na tenże sam

cel. ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

21. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 5, §. 7, l. 9 na postawienie mostu z wierzchem żelaznym na rzece Soczy pod Gorycyą na szlaku gościńca podgórskiego,
to jest 140.000 K

22. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 6 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 70.000 zł. czyli 140.000 K

23. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 6 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

24. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 10, jako dodatek skarbowy na przeobienie drogi powiatowej Klana—Vrh—Paka, tudzież na wybudowanie drogi Klana—Studena—Reczyna, to jest . . . . . 7.000 K

25. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 10 jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w dolinie Branicy, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

26. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 12 na przerobienie gościńca karyntyjskiego między Kobarydem a Ternowem w kilometrze 110·8 aż do 115·2,
to jest 40.000 K

27. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 13, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi na lewym brzegu rzeki Soczy od Kanału aż do strumienia Vogersceg to jest 20.000 K

28. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 13, na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

29. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 13 na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

30. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 7, l. 6, na tenże sam cel wyznaczona a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie
10.000 zł. czyli 20.000 K

31. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 15, jako dodatek skarbowy na częściowe uregulowanie rzek Soczy i Torre, to jest . . . . . 10.000 K

32. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 16, na tenże sam cel, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 5.000 zł. czyli 10.000 K

33. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 15 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 5.000 zł. czyli 10.000 K

34. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 7, l. 9 na ten sam cel wyznaczona, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 K

35. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 16, na urządzenie gościńca w dolinie Idryi od Usznika pod Czeginiem przy gościńcu karyntyjskim przez Św. Łucyę i Żelin aż do górnej Idryi w Krainie, to jest . . . 20.000 K

36. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 17 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

37. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 17, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi konkurencyjnej

w dolinie Baczy, to jest w części od Hudajużny przez Podbrdo aż do granicy krajowej krańskiej, to jest 36.000 K

38. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 18, na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 18.000 zł. czyli 36.000 K

39. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 2 jako dodatek skarbowy na przywrócenie dróg gminnych w Roczyni, uszkodzonych przez wypadki żywiołowe, a w szczególności na odbudowanie i poprawę drogi od Roczyni do Kambreski, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 5.000 zł. czyli 10.000 K

40. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 3, jako dodatek skarbowy na naprawienie drogi powiatowej Reifenberg-Komen w części nad potokiem raonjackim, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 4.000 zł. czyli 8.000 K

41. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898, w tytule 5, §. 7, l. 4, jako dodatek skarbowy na zasklepienie wozu Tomińska-Klamm, tudzież na naprawienie drogi przed tem zasklepieniem i za niem, w części od St. Peter aż do Cadra, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 4.000 zł. czyli 8.000 K

42. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 7, l. 5, jako dodatek skarbowy na wybudowanie mostu żelaznego na rzece Torre na szlaku drogi konkurencyjnej od Villesse do Rudy prowadzącej wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie 23.500 zł. czyli 47.000 K

43. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 1, na odbudowę mostu sklepionego na rzece Sarce w miejscowości „Ponte Pia“, kilometr 32·21 gościńca judykaryjskiego, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 7.000 zł. czyli 14.000 K

44. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 3, na wyporządzenie mostu sklepionego na rzece Sarca w miejscowości „alla Scaletta“, kilometr 34·27 gościńca judykaryjskiego, to jest . . . . . 12.000 K

45. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 4, na poprawienie gościńca thannheimskiego pod Höfen, kilometr 1·8, to jest 7.600 K

46. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 5, na przerobienie gościńca vintschgauskiego między kilometrem 141·36 a 141·83 na tak zwanym Spitalsgsteig, to jest 26.600 K

47. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 3, na poprawienie szlaku przejazdowego w miejscowości Cavareno, kilometr 32·6 aż do 33·25 lewego gościńca Nonthalskiego, ustawą z dnia 23. czerwca 1901 Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 6.500 zł. czyli 13.000 K

48. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 10, na poprawienie gościńca vintschgauskiego w miejscowości Gries, kilometr 2·2 aż do 2·8, to jest . . . . . 9.200 K

49. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 11, na przerobienie gościńca judykaryjskiego koło Tione (dział Brewine) kilometr 44·0 aż do 44·4, to jest 28.600 K

50. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 12, na budowę nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Inn koło miejscowości Prutz i poprawienie dróg dobiegających, kilometr 140·5 aż do 141·0 gościńca vintschgauskiego, to jest . . . . . 77.200 K

51. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 14, na nabycie gruntu, budowę stajni i przeróbki w schronisku na Franzenshöhe na szlaku gościńca stillferjoskiego, to jest 6.000 K

52. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 16 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 6.000 zł. czyli 12.000 K
53. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 22 jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi passejerskiej od Meranu przez Saltans aż do Św. Leonarda z drogami dojazdowymi do Platt i Moos
to jest 30.000 K
54. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 25 na przerobienie gościńca salzburskiego na górze Melleker, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 8.000 zł. czyli 16.000 K
55. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 28, na przerobienie części drogi „alla Pongajola“ i postawienie nowego mostu z murowanymi przycołkami i wierzchem żelaznym na Rivo-Pongajola, kilometr 12.2 aż do 13.0 lewego gościńca nonsthalskiego, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 5.000 zł. czyli 10.000 K
56. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 na rok 1898 w tytule 5, §. 8, l. 16 na tenże sam cel wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 15.000 zł. czyli 30.000 K
57. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 8, l. 6, na tenże sam cel wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 10.000 zł. czyli 20.000 K
58. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 9, l. 2, na odbudowanie gościńca wodniańsko-pilzeńsko-kraślickiego między Koszutką a Pilźnią, kilometr 104.500 aż do 107.300, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
to jest 31.800 zł. czyli 63.600 K
59. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 11, l. 1, na odbu-
- dowanie gościńca ostrawsko-cieszyńskiego w miasteczku Ostrawie Polskiej, kilometr 34,
to jest 20.000 K
60. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 11, l. 4, na wybudowanie połączenia drogowego od granicy krajowej morawsko-śląskiej przez Dobischwald do Oder,
to jest 30.000 K
61. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 12, l. 1, na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Wiśle między Krakowem a Podgórzem, to jest . 120.000 K
62. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 12, l. 2, jako dodatek skarbowy na odbudowanie kilku dróg powiatowych i gminnych w obrębie krakowskim,
to jest 22.400 K
63. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 12, l. 5, jako dodatek skarbowy na przywrócenie do dobrego stanu drogi grodecko-stradecko-dąbrowickiej, to jest 16.000 K
64. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 12, l. 10, jako dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej z Sienia-wy do Bukowic, to jest . . . . . 10.000 K
65. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 13, l. 1, jako dodatek skarbowy na wybudowanie mostu na rzece Prucie pod Ludi-Horeczą na szlaku drogi powiatowej czernowicko-mahalsko-budzkiej, to jest . . 14.000 K
66. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 13, l. 2, jako dodatek skarbowy na regulację rzeki Suczawy pod Ickanami,
to jest 20.000 K
67. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 13, l. 1, na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K
68. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 14, l. 1, jako dodatek

skarbowy na wybudowanie drogi gminnej od Gulina (gmina Koniewrat) aż do wodospadów w Krkce powyżej Skradina, to jest . . . . . 30.400 K

69. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 14, l. 11, na przero-bienie drogi przejazdowej, zwanej Stradone, leżącej na szlaku gościńca śródziemnego a przecinającej miasto Dubrownik, z obustronnymi przejazdami między bramami fortecznymi Porta Pile i Porta Ploce a to przez wybudowanie drogi okalającej wzdłuż starego rowu fortecznego, to jest 58.000 K

70. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 14, l. 12, na rozsze-żenie i naprawienie części gościńca Lepetano—Stoliv dolny, celem uzupełnienia szlaku Lepetano—Stoliv—Pezań—Mula aż pod Kotor,
to jest 41.200 K

71. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 2, l. 1, na budowie wodne na Dunaju, to jest . . . . . 522.000 K

72. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 2, l. 2, na budowie wodne na rzece Innie, to jest . . . . . 190.000 K

73. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 2, l. 3, na budowie wodne na rzece Salcachu, to jest . . . . . 40.000 K

74. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 6, §. 2, l. 2, na regulacją Dunaju koło Struden wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie . 50.000 zł. czyli 100.000 K

75. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 6, §. 2, l. 2, na tenże sam cel wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 40.000 zł. czyli 80.000 K

76. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 7, l. 3, na poprawie-nie wód śródziemnych w austriackiej dolinie Renu,
to jest 440.000 K

77. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 6, §. 7, l. 1, na budowie korekcyjne na rzece Innie, ustawą z dnia 23. czer-

wca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1900 przedłużona, to jest 5.000 zł. czyli 10.000 K

78. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 6, §. 8, l. 1, na regulację Wełtawy wy-znaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłu-żona, w sumie . . 420.000 zł. czyli 840.000 K

79. Dotacya ustawą skarbową na rok 1894 w tytule 6, §. 8, l. 1, na tenże sam cel wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
w sumie 420.000 zł. czyli 840.000 K

80. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 8, l. 2 na regulację Łaby, to jest . . . . . 186.000 K

81. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 8, l. 2 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 100.000 zł. czyli 200.000 K

82. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 6, §. 8, l. 2, na tenże sam cel wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
w sumie 100.000 zł. czyli 200.000 K

83. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 8, l. 3 na kupno łodzi motorowej dla funkcyonaryuszów nadzoru rzecznego w Ustiu n. Ł. i w Breznicach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca gru-dnia 1901 przedłużona,
to jest 8.000 zł. czyli 16.000 K

84. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 8, l. 3, na urządzenie przewodu telefonicznego wzdłuż splawnych części rzeki powyżej Pragi, to jest . . . . . 64.000 K

85. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 11, l. 6 na budowę na Prucie, to jest . . . . . 50.000 K

86. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 11, l. 6 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 25.000 zł. czyli 50.000 K

87. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 11, l. 13 na budowę przystani obrotowej i zimowej w Wiśle w pobliżu placu do przeładowywania na kolei żelaznej w Nadbrzeziu, to jest . . . . . 60.000 K

88. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 13, l. 1, jako dodatek skarbowy na pokrycie kosztów osuszenia bagien w Stonie Wielkim w celach uzdrowotnienia, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 6.630 zł. czyli 13.260 K

89. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 13, jako dodatek skarbowy na pokrycie kosztów osuszenia bagien przy uściu rzeki Jadro pod Saloną, to jest . . . 8.000 K

90. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 13, l. 2, na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

91. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 6, §. 13, na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

92. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 6, §. 13, na tenże sam cel wyznaczona a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona.
w sumie 10.000 zł. czyli 20.000 K

93. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 1, na przybudówek do domu urzędowego skarbowego w Ober-Holla-brunn, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 32.430 zł. czyli 64.860 K

94. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 2, na budowę nowego domu dla powszechnego zakładu badania żywności w Grazu, to jest . . . . . 20.000 K

95. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 3, l. 2, na budowę domu urzędowego w Spittalau, to jest . . . 20.000 K

96. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 4, l. 1, na budowę gmachu namiestnictwa w Tryeście,
to jest 200.000 K

97. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 5, l. 1, na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 100.000 zł. czyli 200.000 K

98. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 7, §. 4, na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K

99. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 5, l. 1 na budowę domu urzędowego w Libercu, to jest . . . . 63.000 K

100. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 5, l. 2, na budowę domu urzędowego w Kralodworze (kupno gruntu pod budowę), to jest . . . . . 26.000 K

101. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 6, l. 3, na budowę domu urzędowego w Cieplicach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 34.235 zł. czyli 68.470 K

102. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 7, §. 5, l. 4 na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K

103. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 6, l. 1 na budowę domu urzędowego w Bielsku, to jest . . . . 60.000 K

104. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 6, l. 2 na budowę domu urzędowego w Karniowie, to jest . . . 50.000 K

105. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 7, na budowę domu urzędowego w Krakowie, to jest . . . 240.000 K

106. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 7, l. 2 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 30.000 zł. czyli 60.000 K

107. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 7, §. 7, l. 2, na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 92.000 zł. czyli 184.000 K

108. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 8, na budowę domu urzędowego w Storozynicy, to jest . . 35.800 K

109. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w załączce II, pod l. 1, na urządzenie przystani dla tratw na Wełtawie i Łabie,
to jest 600.000 K

110. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w załączce II, pod l. 1 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
to jest 400.000 zł. czyli 800.000 K

B. W etacie Ministerstwa obrony krajowej.

Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w załączce II, pod l. 2 na budowę i kupno gruntu pod koszary dla jazdy w Rzeszowie, tudzież na kupno gruntów pod koszary dla piechoty, wybudować się mające w Rzeszowie, Jarostawiu i Stryju, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 262.194 zł. czyli 524.388 K

C. W etacie Ministerstwa wyznań i oświaty.

1. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 2 na budowle i kupno realności dla pomieszczenia Akademii sztuk w Pradze, to jest . . . . . 180.000 K

2. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 2, na wyporządzenia, roboty budownicze i urządzenie, to jest . 3.358 K

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 5, na przyzdobienie auli w uniwersytecie wiedeńskim wyznaczona jako 5. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 K

4. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 5, na tenże sam cel wyznaczona jako 6. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 K

5. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 5, na subwencje i dotacje, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
to jest 9.100 zł. czyli 18.200 K

6. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 5, na subwencje i dotacje, to jest . . . . . : 12.000 K

7. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 7, na subwencje i dotacje dla Austrii poniżej Anizy, to jest 29.800 K

8. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, jako 1. rata na restaurację kościoła Franciszkańskiego w Salzburgu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 15.000 zł. czyli 30.000 K

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 7, na subwencje i dotacje dla Salzburga, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 29.000 zł. czyli 58.000 K

10. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restaurację budynków kościelnych w Neubergu wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 3.000 zł. czyli 6.000 K

11. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restaurację kościoła parafialnego w Neubergu wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 3.000 zł. czyli 6.000 K
12. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, na tenże sam cel jako 2. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . 3.000 zł. czyli 6.000 K
13. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 7 na subwencye i dotacje dla Tyrolu, to jest . . . . . 3.150 K
14. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restaurację kaplicy zwierciadlanej w Klementinum w Pradze wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 500 zł. czyli 1.000 K
15. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restaurację kaplicy zwierciadlanej w Klementinum w Pradze wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 1.200 zł. czyli 2.400 K
16. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restaurację kościoła Św. Wacława w Pradze wyznaczona jako 1. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 K
17. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, na restaurację facyaty ratusza w Prachatycach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 1.000 zł. czyli 2.000 K
18. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 7, na subwencye i dotacje dla Czech to jest . . . . . 72.000 K
19. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 10, §. 7, na restaurację budynku zamkowego w Rzeszowie wyznaczona jako 1. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 2.700 zł. czyli 5.400 K
20. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na tenże sam cel wyznaczona jako 2. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie . . . . 2.700 zł. czyli 5.400 K
21. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, jako 2. rata na restaurację kościoła klasztorowego w Leżajsku, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 5.000 zł. czyli 10.000 K
22. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 7, na subwencye i dotacje dla Galicji, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 27.600 zł. czyli 55.200 K
23. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana w tytule 10, §. 7, na restaurację pałacu rektoratu w Dubrowniku jako 2. rata wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K
24. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 7, na subwencye i dotacje dla Dalmacji, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 41.970 zł. czyli 83.940 K
25. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 7, na subwencye i dotacje dla Dalmacji, to jest . . . . . 50.000 K
26. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 8, jako zasiłek na budowę i kupno realności w Dalmacji,
to jest 10.000 K
27. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 1, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Austrii poniżej Anizy, to jest . . . . . 80.872 K
28. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 8, jako zaliczka zwrotna dla Krainy, to jest . . . . . 10.000 K

29. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 11, jako zasiłek na budowę w Istrii, to jest . . . . . 2.000 K
30. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 13, na nowe budowę, przebudowania i dobudowania w Czechach, to jest 115.124 K
31. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 13, jako zasiłki na budowę dla Czech, to jest . . . . . 66.000 K
32. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 11, §. 14, na nowe budowę, przebudowania i dobudowania, tudzież na ceny kupna w Morawii, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 91.610 zł. czyli 183.220 K
33. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 12, §. 14, na nowe budowę, przebudowania i dobudowania, tudzież kupno realności w Morawii, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona to jest . . . 101.480 zł. czyli 202.960 K
34. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 14, na nowe budowę, przebudowania i dobudowania, tudzież kupno realności dla Morawii, to jest . . . . . 130.080 K
35. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 12, jako zasiłki na budowę dla Dalmacyi, to jest . . . . . 2.400 K
36. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 12, §. 2, na restaurację kościoła Maria am Gestade w Wiedniu jako 11. i ostatnia rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 6.000 zł. czyli 12.000 K
37. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 11, §. 2, na budowę w Austrii powyżej Anizy, to jest . . . . . 22.138 K
38. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 11, §. 2 na budowę w Tyrolu, to jest . . . . . 10.000 K
39. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 11, §. 2, na budowę dla Czech, to jest 43.336 K
40. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 12, §. 2, na rozpoczęcie budowy dzwony przy kościele katedralnym w Szybeniku jako 1. rata wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie . . . 3.000 zł. czyli 6.000 K
41. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 11, §. 2, na zaliczki zwrotne dla Austrii poniżej Anizy, to jest . . . 8.000 K
42. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 15, na nowe budowę, przebudowania i dobudowania w Dalmacyi, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 48.030 zł. czyli 96.060 K
43. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 13, na nowe budowę, przebudowania i dobudowania w Dalmacyi, to jest 58.260 K
44. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 15, §. 1, na kupienie, postawienie i urządzenie dalekowidru astrofotograficznego dla obserwatorium uniwersyteckiego w Wiedniu jako 2. i ostatnia rata wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, w sumie 15.000 zł. czyli 30.000 K
45. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe uniwersytetu wiedeńskiego, to jest . . . . . 49.590 K
46. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 3, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu gradeckiego, to jest . . . . . 79.352 K
47. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 2, na budowę i kupno realności, celem wystawienia dalszych budynków instytutowych dla uniwersytetu innsbruckiego, 2. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 60.000 zł. czyli 120.000 K

48. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 2, na budowę i kupno realności celem wystawienia grupy wychodków w części wschodniej głównego budynku uniwersytetu innsbruckiego, to jest . . . . . 15.200 K

49. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 15, §. 4, na naprawki i przyrządzenia w budynkach uniwersytetu niemieckiego w Pradze, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 20.000 zł. czyli 40.000 K

50. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 4, na koszta administracyjne uniwersytetu czeskiego w Pradze, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 7.480 zł. czyli 14.960 K

51. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 4, na koszta administracyjne uniwersytetu czeskiego w Pradze, to jest 460 K

52. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 4 na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe, stanowiące wspólny wydatek uniwersytetów praskich, to jest 169.954 K

53. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 15, §. 5. na wyposażenie naukowe i urządzenie wewnętrzne instytutów i klinik wydziału medycznego uniwersytetu lwowskiego, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 55.000 zł. czyli 110.000 K

54. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 5, na budowę i kupno realności celem dobudowania pawilonu do głównego budynku uniwersyteckiego lwowskiego, mianowicie na pomieszczenie biblioteki uniwersyteckiej, 1. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 100.000 zł. czyli 200.000 K

55. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 5 na budowę i kupno realności celem nabycia gruntu dla rozszerzenia

głównego budynku uniwersytetu lwowskiego 2. i ostatnia rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . . 6.200 zł. czyli 12.400 K

56. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 15, §. 6, na budowę nowego domu dla instytutu patologiczno-anatomicznego uniwersytetu krakowskiego wyznaczona jako 6. i ostatnia rata a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie 25.000 zł. czyli 50.000 K

57. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, §. 6, na postawienie cieplarni w ogrodzie botanicznym uniwersytetu krakowskiego wyznaczona jako 2. i ostatnia rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, w sumie 1.500 zł. czyli 3.000 K

58. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, §. 6, na sprawienie spizetów dla *collegium novum*. uniwersytetu krakowskiego wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie . . . . . 318 zł. czyli 636 K

59. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 wyznaczona na rok 1898 w tytule 15, §. 6, jako 2. rata na budowę nowej kliniki okulistycznej w Krakowie, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 20.000 zł. czyli 40.000 K

60. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 6, na budowę i kupno realności celem nabycia gruntu pod budowę nowego domu dla oddziału rolniczego w uniwersytecie krakowskim, to jest . . . . . 90.000 K

61. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 6, na budowę i kupno realności celem wystawienia nowej kliniki medycznej i pawilonu odosobnionego z urządzeniem i przyborami, to jest . . . . . 85.000 K

62. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 6, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu krakowskiego, to jest . . . . . 143.804 K

63. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 15, §. 13, na postawienie ptaszarni ogrodowej do celów katedry zoologii w szkole głównej technicznej w Grazu, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 300 zł. czyli 600 K
64. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 13, na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla szkoły głównej technicznej w Grazu, to jest . . 11.100 K
65. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 15, jako wydatek ryczałtowy dla szkoły głównej technicznej czeskiej w Bernie, to jest . . . . . 420.000 K
66. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 16, na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe szkoły głównej technicznej we Lwowie, to jest . . . . . 27.970 K
67. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 19, na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe szkoły głównej weterynarskiej we Lwowie, to jest . . . . . 3.000 K
68. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 2. rata na budowę nowego domu z urządzeniem wewnętrznym dla gimnazjum rządowego w Wiedniu, dzielnica II, Cirkusgasse, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 130.000 zł. czyli 260.000 K
69. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia gimnazjum rządowego w Wiedniu, II, Cirkusgasse, 3. i ostatnia rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 2.000 zł. czyli 4.000 K
70. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia gimnazjum rządowego w Wiedniu, XIII. dzielnica, jako 3. rata,
to jest 220.000 K
71. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 1, na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Austrii poniżej Anizy, to jest . . . . . 16.382 K
72. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na koszta administracji w Styrii, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . . 600 zł. czyli 1.200 K
73. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 1, na przyrządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Styrii,
to jest 2.200 K
74. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1899 w tytule 15, §. 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia gimnazjum rządowego w Lublanie, jako 4. i ostatnia rata,
to jest 40.000 K
75. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 1. rata na budowę nowego domu dla gimnazjum akademickiego (czeskiego) w Pradze, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901, przedłużona, to jest 100.000 zł. czyli 200.000 K
76. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 1, na pomieszczenie gimnazjum rządowego w Budziejowicach (niemieckie) jako 1. rata, to jest . . . . . 120.000 K
77. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 1, na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Czechach,
to jest 13.182 K
78. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana w tytule 15, §. 1, jako 3. rata na budowę nowego domu na pomieszczenie wspólne gimnazjum i seminarium nauczycielskiego w Ołomuńcu (niemieckie), ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 120.000 K
79. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 2. i ostatnia

rata na budowę nowego domu dla gimnazjum rządowego św. Anny w Krakowie, razem z urządzeniem wewnętrznym, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . 76.500 zł. czyli 153.000 K

80. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 2. i ostatnia rata na budowę nowego domu dla III. gimnazjum rządowego w Krakowie z urządzeniem wewnętrznym, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 30.000 zł. czyli 60.000 K

81. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, na dokończenie budowy gimnazjum rządowego w Buczaczu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 60.000 zł. czyli 120.000 K

82. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, na urządzenie wewnętrzne gimnazjum rządowego w Buczaczu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 2.000 zł. czyli 4.000 K

83. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na budowę i kupno realności, celem wspólnego pomieszczenia I. i V. gimnazjum rządowego we Lwowie, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 112.000 zł. czyli 224.000 K

84. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na kupno budynków i realności celem pomieszczenia gimnazjum rządowego w Buczaczu, ostatnia rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

85. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 1. rata na wybudowanie nowego domu dla gimnazjum niższego rządowego w Czerniowcach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 60.000 zł. czyli 120.000 K

86. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana

na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia drugiej szkoły realnej rządowej w Wiedniu, II. dzielnica, jako 3. rata,
to jest 330.000 K

87. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia szkoły realnej rządowej w Wiedniu, X. dzielnica, jako 2. rata,
to jest 160.000 K

88. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia szkoły realnej niższej rządowej w Wiedniu, V. dzielnica, jako 2. rata,
to jest 160.000 K

89. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Austrii poniżej Anizy, to jest . . . . . 6.000 K

90. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 2, na sprawienie sprzętów dla szkoły realnej rządowej w Winohradach królewskich, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 6.000 zł. czyli 12.000 K

91. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na pomieszczenie szkoły realnej rządowej w Pradze (czeskiej, na Starem Mieście), jako 1. rata, to jest . . 200.000 K

92. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Czech,
to jest 58.168 K

93. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 2, jako 2. rata na kupno nowego pomieszczenia dla szkoły realnej rządowej czeskiej w Bernie, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 40.000 zł. czyli 80.000 K

94. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 2, na budowę i kupno realności do tegoż samego celu, jako 3. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 60.000 zł. czyli 120.000 K

95. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na budowę i kupno realności do tego samego celu, jako 4. rata

to jest 50.000 K

96. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 16, §. 2, na budowę nowego domu szkoły realnej rządowej w Krakowie wyznaczona jako 3. i ostatnia rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, w sumie . . . 50.000 zł. czyli 100.000 K

97. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na budowę i kupno realności dla pomieszczenia szkoły realnej rządowej w Tarnowie, jako 1. rata, to jest . . . 160.000 K

98. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 2. rata na wybudowanie szkoły przemysłowej rządowej w Pradze i na jej urządzenie wewnętrzne, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 92.000 zł. czyli 184.000 K

99. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla zakładów centralnych, to jest . . . . . 3.530 K

100. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 1, jako 3. rata na budowę i kupno realności dla pomieszczenia szkoły przemysłowej rządowej w Smichowie,

to jest 160.000 K

101. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 18, §. 1, jako 1. rata dodatku dla gminy Bielska na przybudówek do tamtejszej szkoły przemysłowej rządowej wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

w sumie 1.000 zł. czyli 2.000 K

102. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 2. rata na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 1.500 zł. czyli 3.000 K

103. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 19, §. 1, na subwencje i dotacje dla szkoły przemysłowej rządowej w Bielsku,

ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 1.500 zł. czyli 3.000 K

104. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 2. i ostatnia rata na koszt pierwszego urządzenia szkoły zawodowej haftu ręcznego i machinowego w Kraslicach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 2.400 zł. czyli 4.800 K

105. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 6. i ostatnia rata na urządzenie tkactwa mechanicznego w szkole tkackiej w Asch, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . . 2.500 zł. czyli 5.000 K

106. Kwota w rozporządzeniu cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 19, §. 1 b) obejmującym szkoły zawodowe dla poszczególnych gałęzi przemysłu, na subwencje i dotacje w Czechach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 1.450 zł. czyli 2.900 K

107. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 1 b), obejmującym szkoły zawodowe dla poszczególnych gałęzi przemysłu, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Czechach, to jest . . . . . 19.730 K

108. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 1 b), obejmującym szkoły zawodowe dla poszczególnych gałęzi przemysłu na subwencje i dotacje w Czechach,

to jest 10.000 K

109. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 2, zakłady centralne, na budowę i kupno realności celem rozszerzenia austriackiego Muzeum sztuki i przemysłu w Wiedniu, to jest . . . . . 8.000 K

110. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 3, dla wszystkich królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe, to jest . . . . . 3.400 K

111. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w tytule 20, §. 3, jako wydatki ryczałtowe na rozszerzenie organiczne i przekształce-

nie w szkołach żeglarskich, 4. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 2.000 zł. czyli 4.000 K

112. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, §. 1, na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Salzburga,

to jest 1.240 K

113. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, §. 1, na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Tyrolu,

to jest 566 K

114. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 20, §. 1, jako 2. i ostatnia rata na budowę nowego domu dla seminarium nauczycielskiego męskiego w Budziejowicach łącznie z urządzeniem wewnętrznym, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 76.600 zł. czyli 153.200 K

115. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia seminarium nauczycielskiego męskiego w Litomierzycach, 2. i ostatnia rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

to jest 65.500 zł. czyli 131.000 K

116. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, §. 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia seminarium nauczycielskiego męskiego niemieckiego w Strybrze, jako 1. rata, to jest . . . . . 80.000 K

117. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, §. 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia seminarium nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie, jako 3. i ostatnia rata, to jest . . . . . 30.000 K

118. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, §. 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia seminarium nauczycielskiego w Samborze, 3. i ostatnia rata,

to jest 30.000 K

119. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 7, na podniesienie szkół początkowych w Istrii, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 3.000 zł. czyli 6.000 K

120. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, §. 7, na tenże sam cel, to jest 6.000 K

121. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 10, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia szkoły początkowej rządowej w Pulju, 2. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K

122. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 1, dla instytutu higienicznego w Wiedniu jako 1. rata wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

w sumie 100.000 zł. czyli 200.000 K

123. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 1, jako 2. rata na budowę instytutu higienicznego połączonego z zakładem rządowym do badania żywności w Wiedniu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K

124. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 2, jako 1. rata na przebudowanie fabryki broni w Wiedniu wyznaczona, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

w sumie 270.000 zł. czyli 540.000 K

125. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w załączce II, pod l. 1 na ten sam cel jako 2. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 130.000 zł. czyli 260.000 K

126. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 4, jako 1. rata ceny kupna gruntów słujskich przy uniwersytecie praskim, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 76.000 zł. czyli 152.000 K

127. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w załączce II, l. 3, na ten sam cel, jako 2. rata ceny kupna, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 47.500 zł. czyli 95.000 K

128. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 5, jako 1. rata na budowę instytutu fizyczno-matematyczno-astronomicznego uniwersytetu czeskiego w Pradze, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 100.000 zł. czyli 200.000 K

129. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 3 na budynek czeskiego instytutu medycznego w Pradze wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 158.000 zł. czyli 316.000 K

130. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 2, jako 2. i ostatnia rata na budowę czeskiego instytutu medycznego w Pradze i urządzenie wewnętrzne onegoż, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 7.000 zł. czyli 14.000 K

131. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w załączce II, pod l. 2 na założenie ogrodów botanicznych uniwersyteckich z instytutami, 3. i ostatnia rata łącznie z ceną kupna gruntu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K

132. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 6, jako 1. rata na budowę instytutu fizyologicznego uniwersytetu niemieckiego w Pradze, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 100.000 zł. czyli 200.000 K

133. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w załączce II, pod l. 4 na budowę instytutu chemicznego uniwersytetu czeskiego w Pradze, 1. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 100.000 zł. czyli 200.000 K

134. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 7, dla kliniki medycznej w Krakowie wyznaczona a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie 160.000 zł. czyli 320.000 K

135. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, w załączce II

przewidziana na rok 1899 pod l. 5, jako 3. rata na wyporządzenie budynku szkoły głównej technicznej w Wiedniu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 100.000 zł. czyli 200.000 K

136. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w załączce II, pod l. 3, na ten sam cel, jako 4. rata, to jest . . . . . 600.000 K

137. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 19, dla rządowej szkoły realnej wyższej w Grazu na kupno gruntu i jako 1. rata kosztów budowy wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
w sumie 129.000 zł. czyli 258.000 K

138. Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900, w załączce II, dla uniwersytetów praktycznych, a mianowicie:

pod l. 1 na budowę instytutu higienicznego uniwersytetu niemieckiego z zakładem rządowym badania żywności jako 1. rata . . . 100.000 K

pod l. 2 na kupno gruntów słupek, 3. rata ceny kupna . . . . . 273.000 K

D. W otacie Ministerstwa skarbu.

1. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w rozdziale 14, tytule 1, na budowę domu urzędowego w Wiedniu, dzielnica XV, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 77.000 zł. czyli 154.000 K

2. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 14, tytule 1, na tenże sam cel, to jest . . . . . 80.000 K

3. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 10, tytule 2, „Władze skarbowe kierujące“ na budowę domu urzędowego na Porzyczu w Pradze, jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K

4. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 na tenże sam cel jako 2. rata przewidziana, ustawą

z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K

5. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, na tenże sam cel, jako 4. rata,

to jest 100.000 K

6. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 10, tytule 2, na budowę domu urzędowego w Grazu jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,

to jest 200.000 zł. czyli 400.000 K

7. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 na tenże sam cel jako 2. rata

to jest 200.000 K

8. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule na kupno trzech domów i na koszt budowy domu urzędowego w Chotieborzu przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . 1.650 zł. czyli 3.300 K

9. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule na przybudówek i wyposażenia w domu urzędowym w Oberhollabrunn jako 2. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 13.000 zł. czyli 26.000 K

10. Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 na budowę domu urzędowego w Storożyńcu jako 1. rata przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 3, służba podatkowa bezpośrednia . . . . . 1.871 zł. czyli 3.742 K;

w rozdziale 10, tytule 6, urzędy podatkowe . . . . . 4.420 zł. czyli 8.840 K;

w rozdziale 10, tytule 9, kataster podatku gruntowego . . . . . 1.700 zł. czyli 3.400 K;

11. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 10, tytule 6, „urzędy podatkowe“ na budowę domu urzędowego w Wels przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

to jest 28.000 zł. czyli 56.000 K

12. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, w tym samym tytule na rok 1899, na budowę domu urzędowego w Cieplicach przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 26.955 zł. czyli 53.910 K

13. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tym samym tytule na wyposażenie budynku urzędowego w Werchlabach przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 2.655 zł. czyli 5.310 K

14. Kwota tem samem rozporządzeniem i w tym samym tytule na rok 1899 na nahycie gruntu pod budowę i na budowę domu urzędowego w Prosnicy przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 19.020 zł. czyli 38.040 K

15. Kwota tem samem rozporządzeniem i w tym samym tytule na rok 1899, na wyposażenie domu w Ledeczu przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 1.860 zł. czyli 3.720 K

16. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule na wystawienie nowego domu w Podwoleczyskach jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23 czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 1.330 zł. czyli 2.660 K

17. Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 na tenże sam cel przewidziane, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 5, straż skarbową . . . . . 18.000 K

w rozdziale 10, tytule 8, zarząd cel, 2. rata . . . . . 2.000 K

18. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 11, tytule 5, „koszta wyrobu ciężarków do kontroli monet złotych krajowych waluty koronowej“ przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 10.000 zł. czyli 20.000 K

19. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 na rok 1899 w rozdziale 11, tytule 5, na tenże sam cel przewi-

dziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

20. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w rozdziale 11, tytule 7, na ten sam cel przewidziana, to jest . . . . . 20.000 K

21. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 14, tytule 1, na nowe budowle, mianowicie na wystawienie nowego domu dla urzędu rogatkowego w Barcoli przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 22.000 zł. czyli 44.000 K

22. Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 16, tytuł, tytule 2, „budowle nowe“ przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, mianowicie:

na roboty budownicze w zakładzie fabryki tytoniu w Wiedniu (Ottakring)
150.000 zł. czyli 300.000 K

na wyposażenie budynku w celu urządzenia głównego magazynu tytoniu i na budowę kolei podjazdowej w Wiedniu (Rennweg)
24.000 zł. czyli 48.000 K

na budowę domu fabrycznego i urządzenie ogrzewalni w Fürstenfeld (2. rata)
50.000 zł. czyli 100.000 K

na budowę jadalni dla robotników w Nowym Jiczynie . . . . . 10.000 zł. czyli 20.000 K

23. Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, a mianowicie:

na budowę domu urzędowego dla dyrekcji naczelnej zarządu tytoniowego (1. rata)
200.000 zł. czyli 400.000 K

na budowę domu fabrycznego, tudzież urządzenie ogrzewalni w Fürstenfeld (3. rata), i wystawienie piętra na budynku straży pożarnej
12.000 zł. czyli 24.000 K

na urządzenie kolei toczystej w Iglawie
8.000 zł. czyli 16.000 K

na przybudówek do magazynu i urządzenie kolei podjazdowej w Jagielnicy
25.000 zł. czyli 50.000 K

na wystawienie piętra na przybudówku do budynku warsztatowego w Krakowie
8.000 zł. czyli 16.000 K

dodatek na koszty regulacji rzeki Leno w Sacco
5.000 zł. czyli 10.000 K

24. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 na rok 1900 w tym samym tytule przewidziane, a mianowicie:

na budowę domu urzędowego dla dyrekcji naczelnej zarządu tytoniowego (2. rata) 400.000 K

na budowę domu fabrycznego i ogrzewalni dla robotników z lokalem dla straży pożarnej w Linzu (1. rata) . . . . . 160.000 K

na budowę magazynu sprzedaży w Pradze (1. rata) . . . . . 160.000 K

na budowę magazynu w Taborze (1. rata)
90.000 K

na budowle humanitarne dla robotników i urządzenie dla nich jadalni w Nowym Jiczynie (2. rata) . . . . . 36.000 K

na przybudówek do domu fabrycznego (2. rata) i na wystawienie łaźni dla robotników w Hodoninie
136.000 K

na budowę magazynów w Metkowiczu, Splecie, Sinju, Slanie, według okoliczności w Stonie (1. rata) . . . . . 120.000 K

25. Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 na budowę domu urzędowego w Pradze jako 3. rata przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, a mianowicie:

w rozdziale 18, loterya . . . 14.700 zł. czyli
29.400 K

w rozdziale 20, cechownictwo 6.917 zł. czyli
13.834 K

w rozdziale 25, mennictwo . . 6.917 zł. czyli
13.834 K

26. Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 na budowę domu urzędowego w Wiedniu, III. dzielnica, przewidziane, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 1, kierownictwo naczelne . . . . . 200.000 K

w rozdziale 10, tytule 2, kierujące Władze skarbowe . . . . . 80.000 K

w rozdziale 10, tytule 9, kataster podatku gruntowego . . . . . 100.000 K

w rozdziale 17, tytule 1, stęple 100.000 K

w rozdziale 18, loterya . . . . . 150.000 K

27. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 na wyporządzenie budynku skarbowego w Wiedniu, I., Singerstrasse jako 4. rata, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 4, kierownictwo naczelne . . . . . 12.600 K

w rozdziale 10, tytule 4, centralna kasa państwa i urząd płatniczy ministerjalny . . 23.200 K

w rozdziale 35, tytule 3, wydatki na zarząd ustalonego długu państwa:

liczba 1 Dyrekcyja długu państwa . . . . . 6.800 K

liczba 2 Kasa długu państwa . . . . . 38.200 „
45.000 K

28. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900 na budowę domu urzędowego w Ołomuńcu, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2, władze skarbowe kierujące . . . . . 30.000 K

w rozdziale 10, tytule 3, służba podatkowa bezpośrednia . . . . . 6.000 K

w rozdziale 10, tytule 5, straż skarbowa 12.000 K

w rozdziale 10, tytule 8, zarząd ceł 12.000 K

29. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900 na budowę domu urzędowego w Nowym Sączu, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2, władze skarbowe kierujące . . . . . 11.736 K

w rozdziale 10, tytule 5, straż skarbowa 2.934 K

w rozdziale 10, tytule 6, urzędy podatkowe 2.940 K

30. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 4, kasy krajowe na wyporządzenie budynku skarbowego w Zadarze, w którym dotychczas były koszary straży skarbowej, to jest 13.000 K

31. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 5, straż skarbową, na budowę nowego domu urzędowego w Lunczu, 2. rata . . . . . 11.000 K

32. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane

na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 6, urzędy podatkowe, a mianowicie:

na budowę domu urzędowego w Stjavnicy 30.940 K

na budowę domu urzędowego w Delatynie 23.660 K

na budowę domu urzędowego w Kossowie 23.850 K

na budowę domu urzędowego w Ottensheimie 8.090 K

na budowę domu urzędowego w Gwoźdźcu 7.920 K

33. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 9, kataster podatku gruntowego na budowę domu urzędowego w Serecie . . . . . 9.950 K

34. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 3, służba podatków bezpośrednich, z wydatku zwyczajnego na kierownictwo naczelne . . . . . 425.000 K

35. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 14, tytule 1, podatek konsumpcyjny, na kupno przyrządów kontrolnych do pomiaru brzezki piwnej i innych przyborów do kontrolowania browarów, to jest . . . 400.000 K

36. Kwota tem samym rozporządzeniem przewidziana na rok 1900 w rozdziale 15, tytule 1, na nowe budynki, kupno realności i inne wydatki nadzwyczajne zarządu wyrobu soli, to jest 1,036.000 K

37. Kwota tem samym rozporządzeniem przewidziana na rok 1900 w rozdziale 15, tytule 2, na nowe budynki dla zarządu sprzedaży soli, to jest 30.000 K

38. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 22, gmachy dykasteryjalne, na restauracye stylowe w zamku rodowym Tyrołu, 19. rata, to jest . . . . . 1.800 K

39. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 2, na budowę domu urzędowego w dzielnicy XV w Wiedniu wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie 200.000 zł. czyli 400.000 K

40. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 3, na budowę domu urzędowego

wego na Porzeczcu w Pradze wyznaczona jako 1. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
w sumie 100.000 zł. czyli 200.000 K

E. W etacie Ministerstwa handlu.

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891, w tytule 8, §. 7, na rozszerzenie zakładów portowych w Tryeście wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 976.000 zł. czyli 1,952.000 K

2. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 4, na budowę grobli ochronczej i do lądowania z przytykającym murem brzegowym w Prigradicy na wyspie Korczuli, jako 2. rata, to jest . . . . . 2.600 K

3. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tym samym tytule, §. 4, na postawienie grobli ochronczej i do lądowania w Trsteniku, jako 5. rata, to jest . . . . . 20.000 K

4. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 8, na kłopotno szuflicy parowej z łódkami do mułu i parowcami holującymi celem uzupełnienia taboru szuflicy, jako 1. rata,
to jest 40.000 K

5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 9, §. 4 na koszt budowy nowych domów dla poczt i telegrafów wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 171.000 zł. czyli 342.000 K

6. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 12, §. 4, na budowę domu urzędowego w Ried jako 2. rata, to jest 50.200 K

7. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 12, §. 4, na budowę domu pocztowego w Ustiu n. Ł. jako ostatnia rata
to jest 161.000 K

8. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 12, §. 4, na rozszerzenie budynku poczty głównej w Pradze, to jest 76.000 K

9. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana

na rok 1900 w tytule 12, §. 4, na wyporządzenie nowych lub rozszerzenie istniejących urzędów,
to jest 70.000 K

10. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w załączce II, pod l. 1, na rozszerzenie zakładów domów skladowych w Tryeście
to jest 260.000 K

F. W etacie Ministerstwa kolei żelaznych.

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 7, §. 1, na rozszerzenie stacji w Nowym Sączu wyznaczona a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 50.000 zł. czyli 100,000 K

Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. Nr. 237, na rok 1898 przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, mianowicie:

2. W rozdziale 28, tytule 5, §. 11:

Nowe zaprowadzenie i naprawienie urządzeń elektrycznych silnego prądu, kupno narzędzi i przyrządów do czynienia doświadczeń,
to jest 100.000 zł. czyli 200.000 K

3. W rozdziale 28, tytule 5, §. 12, wkłady z następujących funduszków wkładowych:

b) linii austriackiej Spółki kolei lokalnych, na rozszerzenie stacji dobiegowych i rekonstrukcję szlaków kolejowych z powodu dobiegu nowych obcych kolei,
to jest 84.500 zł. czyli 169.000 K

Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, mianowicie:

4. W rozdziale 27, tytule 1, na wydatki nadzwyczajne . . . . . 287.000 zł. czyli 574.000 K

5. W rozdziale 27, tytule 4, §. 2, na wkłady z funduszu wkładowego nabytych na rzecz państwa linii austriackiej Spółki kolei lokalnych
5.200 zł. czyli 10.400 K

W rozdziale 27, tytule 5, §. 11:

6. Nowe zaprowadzenie i naprawienie urządzeń elektrycznych silnego prądu, kupno narzędzi i przyrządów do czynienia doświadczeń, tudzież kwota

amortyzacyjna za oświetlenie elektryczne w stacji stanisławowskiej i w innych stacjach

55.000 zł. czyli 110.000 K

7. Przewody telegraficzne, telefoniczne i sygnałowe, przyrządy i urządzenia

150.000 zł. czyli 300.000 K

8. Wykonanie prób i zaprowadzenie nowości

15.000 zł. czyli 30.000 K

9. Zastąpienie mostów drewnianych konstrukcjami trwałymi . 90.000 zł. czyli 180.000 K

10. Poprawienie wody zasilającej, a według okoliczności zakładów pompowych

190.000 zł. czyli 380.000 K

11. W rozdziale 27, tytule 5, §. 12, wkłady z następujących funduszków wkładowych:

a) linii austriackiej Spółki kolei lokalnych: ulepszenia i rozmaite budowle uzupełniające

84.800 zł. czyli 169.600 K

Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900, mianowicie:

12. W rozdziale 27, tytule 1, §. 4, Wydatki nadzwyczajne na wytyczenie kolei żelaznych i inne wydatki w sprawach kolejowych . . . 180.000 K

13. W rozdziale 27, tytule 5, §. 1, na wkłady z funduszu wkładowego nabytych na rzecz państwa linii austriackiej Spółki kolei lokalnych . 28.000 K

14. W rozdziale 27, tytule 5, §. 2, szlaki dobiegowe wydzierżawione: roboty i nabytki na wszystkich szlakach dobiegowych wydzierżawionych
48.000 K

W rozdziale 27, tytule 6, §. 10:

15. Koszta pomnożenia inwentarza zakładów istniejących . . . . . 379.400 K

16. Nowe zaprowadzenie i naprawienie urządzeń elektrycznych silnego prądu, kupno narzędzi i przyrządów do czynienia doświadczeń, tudzież kwota amortyzacyjna za oświetlenie elektryczne w stacji stanisławowskiej i w innych stacjach
40.000 K

17. Przewody telegraficzne, telefoniczne i sygnałowe, przyrządy i urządzenia . . 110.000 K

18. Wykonanie prób i zaprowadzenie nowości
10.000 K

19. Zastąpienie mostów drewnianych konstrukcjami trwałymi . . . . . 180.000 K

20. Dodatki konkurencyjne na regulację rzek, naprawę dróg itp. . . . . 60.000 K

21. Roboty kn rozszerzeniu i uzupełnieniu budowy spodniej i zakładów pobocznych

1,350.200 K

22. Postawienie nowych i wzmocnienie istniejących mostów . . . . . 743.200 K

23. Poprawienie wód zasilających 200.000 K

W rozdziale 27, tytule 6, §. 11, Wkłady z następujących funduszków wkładowych:

24. a) Linie austriackiej Spółki kolei lokalnych:

Ulepszenia i rozmaite budowle uzupełniające
34.200 K

25. b) Kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej:

Rozszerzenie stacji i warsztatu w Stanisławowie . . . . . 144.000 K

W rozdziale 27, tytule 7, §. 5:

26. Budowle . . . . . 20.000 K

27. Zakłady machinowe . . . . . 2.000 K

Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900 w załączce II, Budowa kolei żelaznych państwa:

28. Na budowę kolei żelaznej Przeworsk—Rozwadów (l. 4) . . . . . 1,200.000 K

29. Na budowę kolei lokalnej Freudenthal—Klein-Mohrau (l. 5) . . . . . 1,212.000 K

G. W etacie Ministerstwa rolnictwa.

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 2, na urządzenie laboratorium bakteriologicznego w Wiedniu wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 86.000 zł. czyli 172.000 K

2. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 2, na urządzenie zakładu naukowego w Spljencie i jego filii, to jest . . 60.000 K

3. Kwota tem samem rozporządzeniem cesarskim przewidziana na rok 1900 w tytule 3, §. 5, na wyłępienie *Phylloxera vastatrix* i innych mszyc winnych, to jest . . . . . 520.000 K

4. Kwota tem samem rozporządzeniem cesarskim przewidziana na rok 1900 w tytule 3, §. 6,

na zaliczki bezprocentowe celem przywrócenia winnic zniszczonych przez mszycę winną w myśl ustawy z dnia 28. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 61,
to jest 400.000 K

5. Kwota tem samym rozporządzeniem cesarskim przewidziana na rok 1900 w tytule 3, §. 7 b, na odbudowanie śluz, budowę nowego mostu i wykonanie uprzątnięcia koło zakładów osuszenia bagien w Akwilei, jako 4. rata, to jest . . . 14.000 K

6. Kwota tam samym rozporządzeniem cesarskim przewidziana na rok 1900 w tytule 4, l. 16, na środki urzędowe z powodu przeciwnego ustawie wyrabiania i przeciwnej ustawie sprzedaży napojów do wina podobnych, to jest . . . . . 6.000 K

7. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 4, na powiększenie eksploatacji węgla w kopalni nosteńskiej,
to jest 300.000 K

8. Kwota tem samym rozporządzeniem cesarskim przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 5, jako zasiłek na wsparcie bractw górniczych i dla miasta Idryi, tudzież jako dodatek na uregulowanie Wogleiny, to jest . . . . . 173.650 K

9. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, załączka II na rok 1899 pod l. 3, na wkłady rolnicze w byłym lennie Vrana w Dalmacji przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 90.000 zł. czyli 180.000 K

10. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, załączka II na rok 1899 pod l. 1, na wkłady w lasach rządowych jako 3. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 250.000 zł. czyli 500.000 K

11. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w załączce II pod l. 2, na zakłady do zgęszczania wyliwów hutniczych w Przybramie jako 2. rata przewidziana, to jest . . . . . 110.000 K

H. W etacie Ministerstwa sprawiedliwości.

1. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 na rok 1899 w tytule 3, na przystąpienie sądów do obrotu cze-

kowego i klirynkowego urzędu pocztowych kas oszczędności przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 5.000 zł. czyli 10.000 K

2. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 na rok 1900 w tytule 3, na tenże sam cel przewidziana,
to jest 6.000 K

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 4, §. 22, na budowę Sądu obwodowego w Rzeszowie wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 K

4. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 w tytule 4, §. 47 na tenże sam cel przewidziana,
to jest 50.000 K

5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 26, na budowę domu urzędowego w Karłowych Warach jako 1. rata wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 30.000 zł. czyli 60.000 K

6. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 4, §. 34, jako 2. rata na tenże sam cel przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie . . . 20.000 zł. czyli 40.000 K

7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 28, na kierowanie budową domu dla sądu i na więzienie w Szlanach, którą gmina ma prowadzić, wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 3.000 zł. czyli 6.000 K

8. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 29, na budowę domu dla sądu w Taborze wyznaczona a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 10.000 zł. czyli 20.000 K

9. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 18, na urządzenie wewnętrzne domu urzędowego w Knittelfeld przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 3.000 zł. czyli 6.000 K

10. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 27, na budowę domu dla sądu i więzienia w Szybeniku przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K
11. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 4, §. 27, na tenże sam cel przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 30.000 zł. czyli 60.000 K
12. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 25 na tenże sam cel przewidziana,
to jest 34.000 K
13. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 39, na przyrządzenie wspólnego domu urzędowego w Werchlabach przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest . . . 11.360 zł. czyli 22.720 K
14. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 40, na odnowienie cennej dla historii sztuki facyaty domu urzędowego w Prachatycach przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . . 1.000 zł. czyli 2.000 K
15. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 42, na budowę domu dla sądu i na więzienie w Trutnowie jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K
16. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 36, na tenże sam cel przewidziana,
to jest 40.000 K
17. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 46, na budowę domu dla sądu i na więzienie w Iglawie jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 40.000 zł. czyli 80.000 K
18. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1898 w tytule 4, §. 47, na budowę domu dla sądu w Sternberku, łącznie z kosztami kupna gruntu pod budowę jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 20.000 zł. czyli 40.000 K
19. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 4, §. 42, na ten sam cel przewidziana, jako 2. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 30.000 zł. czyli 60.000 K
20. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 na rok 1899 w tytule 4, §. 6, na urządzenie wewnętrzne budynku dla sądu i na więzienie w Wels przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 26.000 zł. czyli 52.000 K
21. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 4, §. 11, na budowę domu urzędowego i domu na areszty w Meranie jako 1. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K
22. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 4, §. 7, na ten sam cel jako 2. rata, to jest . . . . . 60.000 K
23. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 na rok 1899 w tytule 4, §. 18, na budowę aresztów dla sądu powiatowego w Weiz przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.500 zł. czyli 21.000 K
24. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 36, na budowę domu urzędowego w Smichowie jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 20.000 zł. czyli 40.000 K
25. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 33, na tenże sam cel jako 2. rata przewidziana, to jest . . . . . 20.000 K
26. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 na rok 1899 w tytule 4, §. 43, na budowę domu urzędowego w Prosnicy jako 1. rata przewidziana, a ustawą

- z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K
27. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899, w tytule 4, §. 44, budowę domu urzędowego w Brzeclawie jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K
28. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 47, na budowę domu urzędowego w Polskiej Ostrawie jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 25.000 zł. czyli 50.000 K.
29. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 na rok 1900 w tytule 4, §. 41, jako 2. rata na tenże sam cel przewidziana, to jest . . . . . 20.000 K
30. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 4 na budowę domu dla sądu i na więzienie w Wels, przewidziana jako reszta, to jest . . . . . 108.000 K
31. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 5, na budowę domu urzędowego i aresztów w Ottensheim przewidziana jako 2. rata, to jest . . . . . 45.494 K
32. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 6, na urządzenie wewnętrzne nowego domu w Ottensheim przewidziana, to jest 4.000 K
33. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 10, na budowę domu urzędowego w Voitsbergu, przewidziana jako reszta,
to jest 16.000 K
34. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 13, na budowę domu urzędowego w Stjawnicy przewidziana jako reszta,
to jest 30.000 K
35. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 14, na urządzenie wewnętrzne nowego domu w Stjawnicy przewidziana,
to jest 6.000 K
36. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 20, na kupno i przyrządzenie koszar w Rudolfowie przewidziana jako reszta,
to jest 70.000 K
37. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 21, na budowę domu urzędowego w Radowicy przewidziana,
to jest 34.000 K
38. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 22, na budowę nowego domu dla sądu i na więzienia w Tryeście przewidziana jako 3. rata, to jest . . . . . 260.000 K
39. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 26, na budowę domu dla sądu w Zadarze przewidziana jako 4. rata,
to jest 300.000 K
40. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 27, na budowę domu dla sądu karnego w Pradze przewidziana jako 6. rata,
to jest 100.000 K
41. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 35, na budowę domu urzędowego w Marschendorfie przewidziana jako reszta,
to jest 28.000 K
42. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 38, na budowę domu urzędowego w Budziejowicach Morawskich przewidziana jako reszta, to jest . . . . . 50.628 K
43. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 39, na budowę domu urzędowego w Mezeryczu Wołoskim przewidziana jako 1. rata, to jest . . . . . 40.000 K
44. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 40, na budowę domu urzędowego w Skoczowie przewidziana jako reszta,
to jest 39.300 K
45. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 42, na budowę domu urzędowego w Bielsku przewidziana jako 2. rata,
to jest 60.000 K
46. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 44, na budowę domu urzędowego w Odrach przewidziana, to jest . 6.000 K
47. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 52, na budowę domu urzędowego w Kossowie przewidziana jako reszta,
to jest 53.152 K
48. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 53, na budowę domu urzędowego w Horodence przewidziana jako reszta,
to jest 46.510 K
49. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 54, na budowę domu urzędowego w Kamionce Strumiłowej przewidziana jako reszta, to jest . . . . . 29.000 K

50. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900, w tytule 4, §. 56, na budowę domu urzędowego w Turce przewidziana jako 1. rata,

to jest 12.000 K

51. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 57, na rozszerzenie sądu obwodowego w Złoczowie przewidziana jako reszta,

to jest 57.200 K

52. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 58, na budowę domu dla sądu w Gwoźdźcu przewidziana jako reszta,

to jest 54.504 K

53. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 60, na budowę domu urzędowego w Gurahumorze przewidziana jako 1. rata,

to jest 60.000 K

J. Kwoty, o których mowa w §. 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210.

§. 5.

Wykonanie niniejszej ustawy, wchodzącej w wykonanie od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 26. marca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Wittek r. w.

Spens r. w.

Rezek r. w.

Giovanelli r. w.

Welsersheimb r. w.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

Call r. w.

Piętak r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 30. marca 1902.

Treść: (Nr 65—67.) 65. Rozporządzenie, którem zmienia się częściowo przepis wykonawczy, tyczący się wolnego od podatku użycia cukru burakowego i wódki do wytworów zawierających cukier i alkohol, a wywożonych za linię cłową. — 66. Rozporządzenie, tyczące się obrotu kwasu octowego stężonego. — 67. Ustawa, tycząca się uwolnienia pożyczki w kwocie 285 milionów koron, przez miasto Wiedeń zaciągnąć się mającej, od należytości stęplowych i bezpośrednich i używania obligacyi tej pożyczki do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

65.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. marca 1902,

którem zmienia się częściowo przepis wykonawczy, tyczący się wolnego od podatku użycia cukru burakowego i wódki do wytworów zawierających cukier i alkohol, a wywożonych za linię cłową.

W porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu, §. 7, ust. 8 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 126, tyczący się wolnego od podatku użycia cukru burakowego i wódki do wytworów zawierających cukier i alkohol, a wywożonych za linię cłową, zmienia się jak następuje:

„Jeżeli chodzi o przedsiębiorstwo, któremu pozwolono pobierać cukier bez opłacania podatku, a w przedsiębiorstwie tem nie zaszła jakaś nieprawidłowość, któraby musiała pociągnąć za sobą odebranie tego pozwolenia, władza skarbową winna obliczyć bonifikację wywozową także za tę ilość cukru, która według obrachunku uznana została za wywiezioną poza granicę cłową, nie mniej też za tę ilość, która odpisana została z tytułu uznanego ubytku transportowego (kawa) i bonifikację tę przekazać do wypłaty na rzecz strony.“

Böhm r. w.

66.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 26. marca 1902,

tyczące się obrotu kwasu octowego stężonego.

Na zasadzie §u 6go ustawy z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 z r. 1897, postanawia się co następuje:

Kwas octowy stężony (ocet lodowaty, ocet zagęszczony, essencya octowa, t. zw. płyny zawierające w sobie najmniej 20% wodnika kwasu octowego) wolno przemysłowcom trzymać tylko w takich naczyniach i zbiornikach, które są opatrzone napisem wyrażającym dokładnie, co się w nich zawiera; każdy zaś, kto ma u siebie taki kwas, powinien go w ten sposób przechowywać, iżby nie był dostępny osobom, względem których możnaby się obawiać nieostrożnego obchodzenia się z nim.

W drobnym obrocie handlowym wydawać można stężony kwas octowy tylko w dobrze zatka-nych flaszkiach, opatrzonych etykietą: „Kwas octowy stężony“ lub „Essencya octowa“ i wpadającym w oczy napisem, zawierającym ostrzeżenia przed użyciem tego płynu w nierozcieńczonym stanie.

Kupujący może tylko takie osoby upoważniać do odbioru stężonego kwasu octowego, co do których nie trzeba się obawiać nieostrożnego obchodzenia się z tym płynem; także sprzedający nie może wydawać tego kwasu takim osobom, które widocznie dają powód do takiej obawy.

Przesyłać można stężony kwas octowy tylko w dobrze zamkniętych naczyniach, które takowy chronią zupełnie przed wyciekaniem; naczynia te muszą być starannie opakowane i opatrzone wzmiankowanym powyżej napisem.

Rozporządzenie niniejsze zaczyna obowiązywać niezwłocznie.

Koerber r. w.

Call r. w.

67.

Ustawa z dnia 28. marca 1902,

tycząca się uwolnienia pożyczki w kwocie 285 milionów koron, przez miasto Wiedeń zaciągnąć się mającej, od należności stęplowych i bezpośrednich i używania obligacyi tej pożyczki do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Obligacye, arkusze obligacyjne prowizoryczne i kupony pożyczki w kwocie maksymalnej 285 milio-

nów koron, jaką miasto Wiedeń na zasadzie ustawy krajowej niższo-austryackiej z dnia 20. lutego 1902, Dz. u. kr. Nr. 15, ma zaciągnąć, uwolnione są od należności stęplowych i bezpośrednich.

§. 2.

Obligacyi w §ie 1ym wzmiankowanych można używać do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, majątku zakładów pod publicznym nadzorem zostających, pieniędzy sierocych, powierniczych i depozytowych, tudzież — po kursie giełdowym, o ile takowy nie przewyższa wartości imiennej — na kaucyje służbowe i kaucyje w interesach handlowych.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 28. marca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Spens r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 2. kwietnia 1902.

Treść: № 68. Rozporządzenie, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 22. stycznia 1902, o urządzeniu poboru należności konsularnych.

68.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 17. marca 1902,

dotyczące się wykonania ustawy z dnia 22. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 40, o urządzeniu poboru należności konsularnych.

Artykuł I.

Celem wykonania ustawy z dnia 22. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 40, wydaje się w porozumieniu z Rządem krajów Korony węgierskiej i z c. i k. Ministrem spraw zewnętrznych na zasadzie §§. 7go i 8go rzeczonyj ustawy następujący „Regulamin“:

Regulamin,

dotyczący się zaprowadzenia powszechnej taryfy należności konsularnych.

§ 1.

Za urząd konsularny w rozumieniu §u 1go ustawy z dnia 22. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 40, dotyczącej się urządzenia poboru należności konsularnych, uważać należy nie tylko wszelkie c. i k. urzędy konsularne, bez względu na to, gdzie takowe mają siedzibę i jaki stopień zajmują w poczcie służbowym, lecz także c. i k. poselstwa, c. i k. agencje dyplomatyczne i inne organa Rządu, o ile takowym poruczono sprawowanie urzędowych czynności konsularnych lub o ile poruczenie im tych czynności nastąpi na przyszłość.

§. 2.

Należności konsularne, wymienione w części II. taryfy pod liczbą bieżącą 10 a 2, b 2, c 2, pobierane będą bez wyjątku na rachunek c. i k. Ministerstwa spraw zewnętrznych; to samo stosuje się do wszelkich innych należności, o ile takowe pobierane są przez urzędy konsularne, na czele których stoi funkcyjaryusz rzeczywisty, podczas gdy wszystkie inne urzędy konsularne — o ile taryfa lub osobne postanowienia nie zawierają innych przepisów w tym względzie — pobierają rzeczony należności na rachunek naczelnika urzędu.

§. 3.

Z pominięciem przypadków, w których taryfa przepisuje pobieranie pewnej należności, i z wyjątkiem należności tamże oznaczonych, nie wolno ani urzędom konsularnym ani ich funkcyjaryuszom domagać się lub przyjmować za czynności urzędowe lub za usługi żadnej innej należności lub wynagrodzenia.

Gdy jakaś czynność urzędowa nie podchodzi pod żadną z pozycji taryfowych, nie pobiera się za nią żadnej należności. W przypadku takim obowiązany jest jednak urząd konsularny podać dotyczącą czynność urzędową do wiadomości Ministerstwa spraw zewnętrznych.

§. 4.

W należności za podanie zawarta jest zawsze już i należność za załatwienie, chyba że taryfa co do poszczególnych czynności urzędowych zawiera odmienne postanowienia w tym względzie.

§. 5.

Uiszczenie należności jest obowiązkiem tej strony, na żądanie której konsularna czynność urzędowa się odbywa, gdy zaś chodzi o czynności z urzędu podjęte, obowiązek ten spada na tę stronę, w sprawie której dotycząca czynność miała miejsce.

Jeżeli jakaś czynność urzędowa, opłacie należności podlegająca, odbywa się na życzenie dwóch lub kilku osób, to takowe obowiązane są zapłacić należność niepodzielnie.

Należności, tyżące się ruchu okrętów austriackiej lub węgierskiej marynarki handlowej, uiścić winien w pierwszym rzędzie naczelnik okrętu.

§. 6.

Z zasady uiszczać należy należności konsularne w chwili, w której wnoszone zostaje podanie podlegające opłacie, względnie w chwili, w której następuje wygotowanie jakiegoś urzędowego pisma lub inna jakaś czynność urzędowa, podlegająca według taryfy opłacie należności.

§. 7.

Należność za wyrok, przepisana w sporach cywilnych, tudzież należność za przyznanie spadku (l. b. tar. 10, część II), złożyć lub zabezpieczyć należy przy ukończeniu rozprawy sądowej lub spadkowej, i to przed wydaniem wyroku, względnie przed wygotowaniem dekretu przyznania spadku. Jeżeli spór cywilny skończy się ugodą sądową lub kompromisem, to należności od ugody lub kompromisu zapłacić lub zabezpieczyć należy jeszcze przed spisaniem dotyczących aktów, a orzeczenie co do tego, która ze stron procesowych ma należność zapłacić, należy wpisać w dotyczący akt.

Należność, przepisana w II. części taryfy pod l. b. 9, lit. b, uiścić lub zabezpieczyć należy przed wydaniem przechowywanego przedmiotu.

§. 8.

Od prawidła ustanowionego w §ie 6tym pozwała się odstąpić w następujących przypadkach:

- a) szyperzy austriaccy lub węgierscy mogą należności konsularne według I. części taryfy, narosłe podczas ich pobytu w przystani, gdzie ma siedzibę c. i k. urząd konsularny, uiścić przy odprawianiu dotyczącego okrętu;
- b) z poborem należności konsularnych w toku rozprawy spadkowej, np. należności za spisanie aktu pośmiertnego, sądowe opieczętowanie, ogłoszenie testamentu, zgromadzenie spadkobierców, spisanie inwentarzy, licytacje itd, tudzież należności konsularnych w postępowaniu upadkowym, np. za zgromadzenie wierzycieli itp. można czekać tak długo, dopóki na podstawie przeprowadzonej rozprawy spadko-

wej lub likwidacyi masy krydalnej nie nastąpi wypłata gotówki.

§. 9.

Gdy chodzi o czynności urzędowe, za które oprócz należności konsularnych według I. i II. części taryfy uiszczone być mają także należności według części III. (należności poboczne i dyety), to kwoty potrzebne do pokrycia tychże, których sumę oznaczy naczelnik urzędu konsularnego, powinny strony ze zastrzeżeniem późniejszego zlikwidowania albo z góry złożyć gotówką w formie zaliczki albo też zabezpieczyć.

Jeżeli czynności tego rodzaju odbywają się w sprawach stron z urzędu, a podejmujący je urząd konsularny jest urzędem rzeczywistym, to takowy winien należności według części III. taryfy przypadające zaspokoić zaliczkowo z pieniędzy urzędowych, ze zastrzeżeniem późniejszego zwrócenia zaliczonej kwoty przez strony.

§. 10.

Gdy chodzi o takie pozycje II. części taryfy, od których należność oblicza się według wartości, a podstawą przepisania należności jest pewna kwota pieniężna, to wymiar należności nastąpić powinien według tej ostatniej; jeżeli jednak przedmiot, od którego ma być opłacona należność, jest rzeczą szacować się dającą, natenczas wartość, którą należy przyjąć za podstawę wymiaru należności, oblicza się w następujący sposób:

- a) gdy chodzi o papiery wartościowe, opiewające na okaziciela, lub o jakiekolwiek inne papiery będące przedmiotem bankowego kupna i bankowej sprzedaży, a papiery te w monarchii austriacko-węgierskiej są dopuszczone do obrotu giełdowego, to wartość ich oblicza się według ostatniego urzędowo notowanego kursu giełdy wiedeńskiej lub budapeszteńskiej, o którą rym urząd konsularny posiada wiadomość; przy czem w razie różnicy między kursami tych giełd przyjmuje się za podstawę wymiaru należności kurs niższy;
- b) gdy chodzi o papiery w ustępie a) wymienione, a kurs ich notowany na giełdzie wiedeńskiej albo budapeszteńskiej w czasie przeprowadzania czynności urzędowej jest nieznanym, lub o papiery w ustępie a) wzmiankowane, które w monarchii austriacko-węgierskiej nie są dopuszczone do obrotu giełdowego, to wartość oblicza się według kursu giełdowego, obowiązującego dla dotyczącego miejsca, lub drogą oszacowania;
- c) gdy chodzi o inne rzeczy dające się szacować, wartość ich oblicza się na podstawie wyjawienia strony mającego znaczenie przysięgi, chyba że z czynnością urzędową już i tak łączy się oszacowanie.

Jeżeli wartość przez stronę podana jest widocznie za niska, urząd konsularny może ją obliczyć drogą oszacowania; w takich razach strona obowiązana jest ponosić koszt oszacowania tylko wtedy, gdy wartość na podstawie oszacowania obliczona przewyższa wartość przez stronę wyjawioną o więcej jak 10 procentów.

§. 11.

W każdym sporze cywilnym, którego przedmiotem jest rzecz dająca się szacować, podać należy wartość przedmiotu spornego w skardze lub w skardze wzajemnej.

Jeżeli strona przeciwna aż do odbycia się audyencji, jaka będzie wyznaczona dla dotyczącej skargi, nie zrobi zarzutu przeciw oznaczeniu wartości tej rzeczy, to oznaczenie to staje się podstawą wymiaru należności konsularnej, a na późniejsze przeprowadzenie do wodu, że dotycząca rzecz ma większą lub mniejszą wartość, pozwolić nie można.

Jeżeli w razie podniesienia rzeczonożego zarzutu strony przy audyencji się nie pogodzą, urząd konsularny winien niezwłocznie zarządzić przeprowadzenie dowodu, gdyby takowy był potrzebny, i na podstawie tegoż oznaczyć wartość; należności konsularne, przypadające za przeprowadzenie takiego dowodu, winna w takim razie według wymiaru taryfą przepisanego złożyć ta strona, która uczyniła zarzut.

Jeżeli w skardze lub w skardze wzajemnej brakuje przepisanego oznaczenia wartości, urząd konsularny winien zarządzić natychmiastowe uzupełnienie tych aktów.

Jeżeli jest widocznem że wartość w skardze podana lub wartość, na jaką strony się zgodziły, jest za mała, natenczas urząd konsularny może przed rozpoczęciem dalszego postępowania działać według postanowienia §u 10go, lit. c), drugi ustęp.

§. 12.

Za podstawę wymiaru należności za wydanie depozytu przyjąć należy tę wartość, jaką deponowany przedmiot wartościowy posiada w chwili wydawania.

§. 13.

Należności konsularne wymierzone i płacone być mają w walucie koronowej.

Przy placeniu można jednak kwoty należności złożyć także w innej monecie złotej lub srebrnej w obiegu będącej lub w pieniądzach papierowych mających wartość obiegową, o ile to ostatnie ze względu na stosunki miejscowe okazuje się koniecznem.

W takich razach przelicza się te środki zapłaty na walutę koronową według wartości kursowej.

Jeżeli w miejscu, gdzie urząd konsularny ma siedzibę, nie można dowiedzieć się o kursie waluty koronowej, to wartość kursową owych środków zapłaty przelicza się według kursu, jaki takowe mają w danej chwili, na franki, a następnie na walutę koronową. W razie takiego przeliczania, tudzież w razie składania zapłaty we frankach należy trzymać się zasady, że 20 K = 21 frankom.

W przypadkach, w których należność wymierza się według wartości, należy tę ostatnią oznaczyć również w walucie koronowej. Do tego oznaczania wartości stosować należy w analogiczny sposób postanowienia zawarte w poprzedzającym ustępie.

Uwaga. Przykłady przeliczania kwoty należności w razie płacenia takowej nie w walucie koronowej, lecz w innych monetach, których wartość kursowa, odpowiadająca walucie koronowej, nie jest znana.

Na przykład: Pewien okręt ma płacić należność od pojemności w tonnach według 1. części, 1. bież. 1, 1 c — w kwocie 9 K 50 h.

Przeliczenie kwoty należności.

(1. W Cesarstwie niemieckiem.)

Zapłatę uiszcza się w markach. Kurs: 20 frank. = 16.31 M.

Formułka:

Kwota, jaką należy zapłacić w markach, równa się

$\frac{\text{należność w K} \times \text{kurs 20-frankówki}}{100}$

$$\frac{9.50 \times 21 \times 16.31}{100}$$

400

$$9.50 \times 21 = 199.50$$

$$199.50 \times 16.31 = 3253.845$$

$$3253.845 : 400 = 8.134612$$

Należność 9.50 K równa się zatem 8.13 M.

(2. We Włoszech.)

Zapłatę uiszcza się w lirach (pieniądz papierowy). Kurs: 20 frank. = 21.30 L.

Kwota, jaką należy zapłacić w lirach, równa się

$\frac{\text{należność w K} \times \text{kurs 20-frankówki}}{100}$

$$\frac{9.50 \times 21 \times 21.30}{100}$$

400

$$9.50 \times 21 = 199.50$$

$$199.50 \times 21.30 = 4249.35$$

$$4249.35 : 400 = 10.6233$$

Należność 9.50 K równa się zatem 10.62 L.

§. 14.

Odbitka ustawy z dnia 22. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 40, i niniejszego regulaminu razem z należąca doń taryfą, wywieszona być winna w każdym

urzędzie konsularnym na stosownem miejscu lokalu urzędowego do wiadomości publicznej, i to ile możliwości w formie tabeli.

Artykuł II.

Jako termin wejścia w wykonanie ustawy z dnia 22. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 40, naczyna się na zasadzie §§ów 8go i 9go tejże ustawy, w porozumieniu z Rządem krajów Korony węgierskiej i

z c. i k. Ministrem spraw zewnątrznych dzień 1. lipca 1902.

W tym samym dniu zacznie obowiązywać także niniejsze rozporządzenie.

Koerber r. w.

Wittek r. w.

Spens r. w.

Rezek r. w.

Giovanelli r. w.

Welsersheimb r. w.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

Call r. w.

Piętak r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 6. kwietnia 1902.

Treść: (№ 69 i 70.) 69. Obwieszczenie, dotyczące się używania obligacyi c. k. uprzywilej. austr. Zakładu kredytowego dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych (emisya z r. 1902), opatrzonych oznaczeniem „kategoria przez państwo zagwarantowana“, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych. — 70. Ustawa, którą krajom, powiatom, gminom i innym korporacyom autonomicznym przyznaje się względem zaciąganych przez nie pożyczek ulgi w należnościach i uwolnienie od należności.

69.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych, Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem sprawiedliwości z dnia 12. marca 1902,

tyczące się używania obligacyi c. k. uprzywilej. austr. Zakładu kredytowego dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych (emisya z r. 1902), opatrzonych oznaczeniem „kategoria przez państwo zagwarantowana“, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Obligacje (zapisy długu) c. k. upryw. austr. Zakładu kredytowego dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych w Wiedniu, opatrzone datą 1. lutego 1902 i oznaczeniem „kategoria przez państwo zagwarantowana“, którym rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 14. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 37, przyznano na zasadzie artykułu XX. (pierwszy ustęp) ustawy z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, gwarancję państwa, mogą stosownie do drugiego ustępu przytoczonego powy-

żej artykułu ustawy być używane do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, kapitałów zakładów pod nadzorem publicznym zostających i pocztowej kasy oszczędności, tudzież pieniędzy sierocych, powierzniczych i depozytowych, wreszcie służby mogą także po kursie giełdowym jako kaucyje służbowe i kaucyje w interesach handlowych, o ile kurs ten nie przewyższa wartości imiennej.

Böhm r. w.

70.

Ustawa z dnia 25. marca 1902,

którą krajom, powiatom, gminom i innym korporacyom autonomicznym przyznaje się względem zaciąganych przez nie pożyczek ulgi w należnościach i uwolnienie od należności.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Krajom, powiatom, gminom i innym korporacyom autonomicznym przyznaje się względem takich pożyczek, które zaciągnięte będą bądź w celu spełnienia poruczonych owym korporacyom obowiązków publicznych, bądź dla skonwertowania długów, uwolnienie od stępli i należności bezpośrednich.

Uwolnienie to odnosić się ma w szczególności do skryptów dłużnych, jakie w takich razach będą wystawiane, względnie, o ile chodzić będzie o pożyczki emisyjne, do obligacji, poświadczeń tymczasowych i kuponów, jakie korporacje owe będą wydawały, tudzież do wystawianych poświadczeń odbioru, dokumentów ustanowienia zastawu i deklaracji ekstabulacyjnych, wreszcie do wyjednać się mających wpisów hipotecznych i do podań, wnoszonych do władz administracyjnych.

Artykuł II.

Wymienione powyżej korporacje autonomiczne, które zechcą korzystać z tego uwolnienia od należności, winny postarać się u właściwej krajowej władzy skarbowej o stwierdzenie, że okoliczności, ustawą jako warunki uwolnienia przepisane, rzeczywiście zachodzą.

Artykuł III.

C. k. Rząd jest mocen przyznać rzeczonym korporacyom uwolnienie od stępli i należności także względem pożyczek już zaciągniętych, o ile należności od nich jeszcze nie uiszczono.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 25. marca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Rok 1902.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 8. kwietnia 1902.

Treść: № 71. Rozporządzenie, którem znosi się zarządzenia wyjątkowe, wydane dla bezpośredniego miasta Tryestu i jego okręgu rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 15. lutego 1902.

71.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 6. kwietnia 1902,

którem znosi się zarządzenia wyjątkowe, wydane dla bezpośredniego miasta Tryestu i jego okręgu rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 15. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 34.

Na zasadzie §. 10 ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, znosi się w skutek uchwały całego Ministerstwa z dnia 5. kwietnia 1902, po uzyskaniu Najwyższego zezwolenia, w całej rozciągłości to rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 15. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 34, którem dla bezpośredniego miasta Tryestu i jego okręgu zawieszono

czasowo postanowienia artykułów 8, 12 i 13 ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 142, tyczącej się ogólnych praw obywateli państwa i którem jednocześnie postanowiono, że pod względem skutków tego zawieszenia wejść mają w zastosowanie wyszczególnione tamże postanowienia ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w.

Wittek r. w.

Spens r. w.

Rezek r. w.

Giovanelli r. w.

Weltersheimb r. w.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

Call r. w.

Piętak r. w.

Michigan Relay Quarterly

Published by the Michigan Relay Association, Inc. 1954

Volume 1, Number 1, Spring 1954

Editor: [Name]   Address: [Address]

Michigan Relay Association, Inc.
1234 Main Street
Lansing, Michigan 48201

Subscription Information:
Annual Subscription: \$5.00
Single Copy: \$1.50

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 15. kwietnia 1902.

Treść: (№ 72 i 73.) 72. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Dornbirnu do Lustenau, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności. — 73. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Linco do Kleinmünchen, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności.

72.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 24. marca 1902,

o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Dornbirnu do Lustenau, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny nadało gminom Dornbirn i Lustenau na ich prośbę koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu małej kolei wązko-torowej od Dornbirnu do Lustenau, na której ruch utrzymywany być ma zapomocą elektryczności, pod następującymi bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami.

§. 1.

Koncesjonaryuszom zapewnia się co do koncesyonowanej kolei żelaznej dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnień od podatków, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Co do stępla od biletów osobowych stosowane być mają postanowienia artykułu XX, ustęp drugi ustawy powyższej.

§ 2.

Koncesjonaryusze obowiązani są ukończyć budowę kolei żelaznej na wstępie oznaczonej najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć mają koncesjonaryusze kaucyę w sumie 5000 K a to w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesjonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszom do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznał za potrzebną.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, koncesyonarysze winni postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwoleń do używania dróg.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonarysze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jako też do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238 i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle władz powołanych.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryszów.

Wypuszczenie w obieg obligacji pierwszeństwa jest wzbronione.

Natomiast nadaje się koncesyonaryszom prawo wypuszczenia w obieg akcji pierwszeństwa, które pod względem oprocentowania i umorzenia będą miały pierwszeństwo przed akcjami zakładowemi, a to aż do sumy, którą Rząd ustanowi.

Dywidenda należąca się od akcji pierwszeństwa, zanim akcje zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery i pół od sta, przy czem dopłaty z dochodów późniejszych lat miejsca mieć nie mogą.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście

zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego, podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut spółki jakoteż formularze akcji zakładowych i akcji pierwszeństwa, które będą wydane, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Koncesyonarysze obowiązani są dozwalać podoficerom i ordynansom w służbie będącym, bezpłatnej jazdy koleją.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie umówić się należy z właściwemi Władzami wojskowemi.

Koncesyonarysze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 8.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież budowy kanałów, przewodów rurowych itp. władze uznały za potrzebne zawiesić czasowo ruch na pewnej części kolei koncesyonowanej, koncesyonarysze mają poddać się bez oporu rozporządzeniom, które władza wyda w tej mierze i nie mogą rościć sobie żadnego prawa do wynagrodzenia za straty, na któreby ich takie czasowe zawieszenie ruchu wystawiło.

§. 9.

Urzednicy rządowi, funkcyonarysze i służy jadący koleją z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla strzeżenia interesów państwa z powodu koncesyi lub w sprawach dochodów niestałych, gdy się wywiódą certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się wystawiać im będzie, przewożeni być powinni z pakunkiem bezpłatnie.

§. 10.

Koncesjonaryusze obowiązani są przewozić pocztę tudzież funkcyjaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne na rzecz zakładu pocztowego mogą koncesjonaryusze żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolei małej, wymieniane między dyrekcją lub gronem kierującym przedsiębiorstwa kolei małej a jej podwładnymi funkcyjaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę zakładu kolejowego.

§. 11.

Koncesjonaryusze obowiązani są mieć pieczęć o urządzenie na rzecz swoich funkcyjaryuszów i ich rodzin zaopatrzenia na wypadek niezdolności fizycznej i na starość i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesjonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna przynajmniej takie same korzyści członkom następcząca a względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesjonaryuszów wkładającą, jak kasa rzeczzonego związku.

§. 12.

Koncesjonaryusze obowiązani są dostarczać w należytem czasie Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych potrzebnych do zestawienia statystyki rocznej kolei żelaznych.

§. 13.

Trwanie koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne oznacza się na lat sześćdziesiąt (60), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem rzeczzonego czasu uznać koncesję za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §. 2im zobowiązania co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, i o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 14.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie stosuje się do kolei koncesjonowanej.

§. 15.

Koncesjonaryusze nie są upoważnieni do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesjonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 16.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio do celu i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawach przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesję jeszcze przed upływem jej okresu za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

73.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 9. kwietnia 1902,

o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Lincu do Kleinmünchen, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny nadało linieckiej Spółce tramwajowej i elektrycznej dla Lincu i Urfahru na jej prośbę koncesję do wybudowania i utrzymywania w ruchu małej kolei wązko-torowej od Lincu do Kleinmünchen, na której ruch utrzymywany być ma zapomocą elektryczności pod następującymi, bliżej określonymi warunkami i zażyczeniami.

§. 1.

Spółce zapewnia się co do koncesjonowanej kolei żelaznej dobrodziejstwa finansowe, wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnień od podatków, ustanawia się na lat 25, licząc od dnia dzisiejszego.

Co do stępla od biletów osobowych stosowane być ma postanowienie artykułu XX, ustęp drugi, ustawy powyższej.

§. 2.

Spółka obowiązana jest ukończyć budowę kolei żelaznej na wstępie oznaczonej najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, który trwać będzie aż do 30. kwietnia 1957.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma Spółka kaucyę w sumie 6000 K a to w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroco.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się Spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce co do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

Zresztą kolej na wstępie oznaczoną uważać należy za nieoddzielną część składową przedsiębiorstwa, będącego przedmiotem obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 30. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 121, a mianowicie małej kolei elektrycznej wązko-torowej, wiodącej z Lincu do Urfahru a stąd na górę Pöstlingberg.

Przeło też postanowienia rzeczzonego obwieszczenia, zawarte w §§. 4 aż do 14 włącznie, stosować się mają na przyszłość do wszystkich linii kolejowych Spółki, z tym dodatkiem, że

1. §. 6, ustęp 2, przestanie obowiązywać, a natomiast linieckiej Spółce tramwajowej i elektrycznej dla Lincu i Urfahru przyznane będzie prawo emitowania pod warunkami i zastrzeżeniami przez Rząd ustanowionemi obligacyi pierwszeństwa aż do sumy maksymalnej przez Rząd oznaczyć się mającej,

2. że Spółka obowiązana jest dostarczać w należytych czasie Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia statystyki rocznej kolei żelaznych,

3. że Spółka obowiązana jest ponosić kosztą urządzeń, jakiego w skutek budowy i ruchu kolei okazały się potrzebne w celu zapewnienia funkcjonowania bez przeszkód przewodów telegraficznych i telefonicznych w chwili nadania koncesyi na poszczególne linie już istniejących, a osobliwie, gdyby zaszła potrzeba przeniesienia tych przewodów na inne miejsce, ponosić kosztą z tem połączone,

4. że Spółka obowiązana jest mieć pieczę o urządzenie na rzecz swoich funkcjonaryuszów i ich rodzin zaopatrzenia na przypadek niezdolności fizycznej i na starość i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśli dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna, przynajmniej takie same korzyści członkom następcząca, a względnie przynajmniej takie same zobowiązania na Spółkę wkładająca, jak kasa rzeczzonego związku.

Wittel r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXII. — Wydana i rozesłana dnia 19. kwietnia 1902.

Treść: *Nr* 74. Rozporządzenie, dotyczące się doręczania aktów sądowych w sprawach karnych przez pocztę.

74.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 15. kwietnia 1902,

dotyczące się doręczania aktów sądowych w sprawach karnych przez pocztę.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu rozporządza się na zasadzie §§. 97 i 99 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 217 (ustawa o organizacyi sądów), co następuje:

§. 1.

Wezwanie wystosowane do obwinionego, tudzież wszelkie inne zarządzenia, decyzje i uwiadomienia w sprawach karnych, które w myśl przepisów procedury karnej wolno podawać do wiadomości interesowanych przez doręczenie tymże jakiegoś aktu w oryginale lub odpisie, mogą być doręczane także przez pocztę.

§. 2.

Stosownie do §. 380 proc. karn., doręczenie aktów w sprawach karnych przez pocztę nawet w takim razie nie podlega opłacie, jeżeli uskutecznione być ma we własnym okręgu doręczeń poczty przyjmującej.

§. 3.

Jeżeli stosownie do §. 81 proc. karn. o doręczenie proszony jest sąd powiatowy miejsca przeznaczenia, a to z tej przyczyny, że strona, której jakiś akt ma być doręczony, bawi poza obrębem

tego sądu, od którego decyzja pochodzi, lub poza obrębem sądu powiatowego, znajdującego się w miejscu, gdzie trybunał pierwszej instancji ma swą siedzibę, to także w takim razie sądy o doręczenie proszone mogą zarządzić doręczenie przez pocztę.

§. 4.

Doręczenie przez pocztę może mieć miejsce tylko w takim razie, jeżeli w miejscu doręczenia istnieje poczta rządowa lub nierządowa, lub jeżeli sądowi wiadomo, że miejsce doręczenia posiada większą komunikację pocztową.

§. 5.

Jeżeli doręczenie ma nastąpić z okazji odbywania rewizyi domu (§. 140 proc. karn.) lub z okazji dostawienia albo uwięzienia (§§. 174, 176 proc. karn.), w takim razie uskutecznienie doręczenia poruczyć należy temu organowi, który otrzymał nakaz wykonania rewizyi domu, dostawienia lub uwięzienia.

§. 6.

Doręczenie zarządzone być winno w obrębie miejscowości, w której sąd ma siedzibę, nie przez pocztę lecz przez woźnego, a poza obrębem tej miejscowości przez woźnego lub przez organa gminne (organa ustanowione do podobnych celów przez zawiadowców wyłączonych obszarów dworskich), w takich razach (§. 213 patentu cesarskiego z dnia 3. maja 1853, Dz. u. p. Nr. 81), gdy

1. doręczenie przez woźnych bardziej odpowiadałoby celowi, jak to np. ma miejsce w małych miejscowościach;

2. zachodziłaby potrzeba natychmiastowego doręczenia, np. w przypadkach, gdzie chodzi o wezwanie do rozprawy ustnej już rozpoczętej lub do pilnego przesłuchania albo też w rozmaitych innych przypadkach, w których doręczenie przez pocztę nie mogłoby nastąpić w należyłym czasie;

3. nieznaną jest dokładnie adres osoby, której jakieś pismo ma być doręczone, osobliwie zaś, jeżeli dopiero organ doręczający ma zbadać, której osobie takowe należy doręczyć;

4. doręczenie nastąpić ma o niezwyklej porze, w której poczta posyłek nie doręcza, na przykład wcześniej rano albo późno wieczór.

W najbliższem sąsiedztwie miejsca, w którym sąd ma siedzibę, doręczenie uskutecznione być winno przez pocztę, woźnych lub służ gminnych, stosownie do tego, który z tych rodzajów doręczenia odpowiada bardziej celowi lub jest szybszym.

§. 7.

Do każdej posyłki pocztowej, zawierającej jakiś akt w sprawach karnych, który ma być doręczony stronie, przydać należy receptis zwrotny. Receptis ten wypełnić ma z wyjątkiem daty i podpisu sąd odsyłający i przyczepić go zewnątrz do posyłki w sposób dotychczas praktykowany. Na tej stronie posyłki, na której znajduje się adres, umieścić należy zapisek „W sprawach karnych“.

Do doręczeń pocztowych w sprawach karnych używać należy receptisów zwrotnych według formularza instrukcy sąd. l. 66 a (na białym papierze) i instrukcy sąd. l. 67 a (na niebieskim papierze). Tamte przeznaczone są do posyłek, które nie muszą być doręczone do rąk własnych (§. 80 proc. karn.), te zaś do doręczeń do rąk własnych (§. 79 proc. karn.).

§. 8.

Akta, do których dołączone są niebieskie receptisy zwrotne, wolno oddawać tylko do rąk własnych adresata. Doręczenie do rąk pełnomocnika strony (§. 79, ust. 2 proc. karn.) jest dozwolone tylko w takim razie, jeżeli obok adresu strony podany jest tak na posyłce, jak i na receptisie zwrotnym adres pełnomocnika.

Do rąk pełnomocnika, upoważnionego do odbierania poczty, aktów z niebieskimi receptisami zwrotnymi doręczać nie wolno.

§. 9.

Jeżeli strona uchyla się od osobistego odebrania aktu i w skutek tego doręczenie tegoż musi nastąpić przez oddanie go do rąk naczelnika gminy

(§. 79, ust. 3 proc. karn.), to potrzeba do tego osobnego zarządzenia sądu. Oddanie aktu do rąk naczelnika gminy i uwiadomienie strony przez przybicie oznajmienia na jej pomieszkaniu i na urzędzie gminnym polecić należy jakiemuś organowi gminnemu lub woźnemu.

§. 10.

Jeżeli doręczenie nie koniecznie ma nastąpić do rąk własnych adresata, jak to przepisuje §. 79 proc. karn., to akta sądowe w sprawach karnych w razie, gdyby osoba, której mają być doręczone, była nieobecna w pomieszkaniu lub w lokalu przemysłowym, mogą być oddane pełnomocnikowi upoważnionemu do odbierania poczty, dorosłemu domownikowi lub jakiejś osobie, zatrudnionej w sklepie lub przedsiębiorstwie przemysłowym adresata, a jeżeli tenże jest adwokatem lub notaryuszem, któremuś z funkcyjaryuszów w kancelaryi adwokackiej lub notaryalnej (§. 80 proc. karn.) zatrudnionych.

Jeżeli niema domowników (sług lub funkcyjaryuszów), którzyby zechcieli odebrać dotyczący dokument, to takowy oddać należy sąsiadowi, a gdyby i ten odebrać go nie chciał, przełożonemu gminy i zostawić w pomieszkaniu adresata na miejscu łatwo w oczy wpadającym uwiadomienie, gdyby zaś pomieszkanie było zamknięte, to uwiadomienie przyczepić do drzwi. Do takich uwiadomień organa pocztowe używać mają druków według formularza 69 a instr. sąd.

§. 11.

Jeżeli mieszkania osoby, której jakiś akt doręczyć wypada, nie można odszukać, i w skutek tego w myśl §. 80, ust. 2, proc. karn. doręczenie ma być uskutecznione przez przybicie uwiadomienia na domu gminnym a w danym razie także przez ogłoszenie w czasopismach publicznych, to na to potrzeba osobnego zarządzenia sądu.

§. 12.

Jeżeli adresat wzbrania się przyjąć akt, który mu ma być doręczony, to takowy należy u niego zostawić i zapisać to na receptisie zwrotnym.

§. 13.

Aktów sądowych w sprawach karnych urzędy pocztowe do miejsc poza obrębem miejsca doręczenia położonych nie dosyłają.

Instr.
sąd.
form.
l. 66 a.

Instr.
sąd.
form.
l. 67 a.

Instr.
sąd.
form.
l. 69 a.

§. 14.

Postanowienia §§. 343, ust. 2, 345, 349, ust. 1, 352, ust. 1, 355, 356 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi stosują się do doręczania aktów w sprawach karnych przez pocztę.

Jeżeli akta sądowe w sprawach karnych mają być złożone u naczelnika gminy, to powinno to nastąpić w jednym z tych miejsc, które stosownie do rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 7. października 1897, Dz. u. p. Nr. 245, przeznaczone są do składania aktów w sprawach cywilnych.

§. 15.

Rozporządzenie niniejsze wejdzie w wykonanie dnia 15. maja 1902.

Te sądy, które już dotychczas zarządzały doręczenia w sprawach karnych przez pocztę i używały do tego osobnych druków, winny zapasu tych druków dopóty używać, dopóki się tenże nie wyczerpie.

Spens r. w.

Rec. Nr. ....

Recepis zwrotny w sprawach karnych.

Potwierdzam własnoręcznym podpisem, że dnia dzisiejszego otrzymałem należycie .....

z dnia .....

liczba czynności .....

oddan . za poleceniem przez c. k. Sąd ..... w .....

w c. k. Urzędzie pocztowym w ..... dnia ..... 190 .....

pod adresem .....

..... dnia .....^{go} ..... 190 .....

Doręczył listonosz .....
poślaniec .....

Ponieważ przyjęcia odmówiono, przeto akt zostawiono u adresata
 dnia .....

Ponieważ adresata nie zastało a doręczenie zastępcze nie mogło
 być uskutecznione, przeto akt złożono w Urzędzie gminnym
 w ..... a adresata o tem
 pisemnie uwiadomiono.

Pieczęć
 pocztowa

Rec. Nr. ....

Recepis zwrotny w sprawach karnych

(nie może być doręczony pełnomocnikom, upoważnionym do odbierania poczty).

Potwierdzam własnoręcznym podpisem, że dnia dzisiejszego otrzymałem należycie.....

z dnia.....

liczba czynności.....

oddan . za poleceniem przez c. k. Sąd..... w.....

w c. k. Urzędzie pocztowym w..... dnia..... 190.....

pod adresem.....

..... dnia..... 190.....

Doręczył listonosz
posłaniec

Ponieważ przyjęcia odmówiono, akt powyższy zostawiono u adresata dnia .....

Pieczeń
pocz-
towa.

Instr. Nr. 67 a. (Recepisy zwrotne dla doręczeń przez pocztę posylek w sprawach karnych do rąk własnych, §. 79 proc. kar. rozp. Min. spraw. z dnia 15. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 74).

Doręczenie sądowe w sprawach karnych.

Uwiedomienie.

Podpisany miał dnia .....
 doręczyć panu (i) .....
 akt c. k. Sądu.....
 w..... liczba czynności .....

Ponieważ ani doręczenie **do rąk własnych** ani doręczenie zastępcze skutecznić się nie dało,
 złożono akt powyższy u naczelnika gminy (zawiadowcy obszaru dworskiego) w.....
 ..... a tem samem **doręczenia dokonano.**

O tem zawiadamia się pana (ią).....
 z poleceniem, by dla **strzeżenia** swych praw akt wspomniany jak najrychlej odebrał (a).

.....
 listonosz, poślaniec.

Instr. Nr. 69 a. (Uwiedomienie o złożeniu posyłki pocztowej w sprawach karnych u naczelnika gminy.
 §§. 79, 80 proc. karn.)

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. kwietnia 1902.

Treść: (№ 75—78.) 75. Obwieszczenie, dotyczące się stanowczego dozwolenia urzędowego uwierzytelniania wodomierzy typu XXXV. — 76. Obwieszczenie, dotyczące się zmiany nazwy bystrzyckiego Urzędu podatkowego w Krainie. — 77. Obwieszczenie, dotyczące się upoważnienia królewsko węgierskiej Komory głównej II. klasy w Klenaku do postępowania wywozowego z cukrem. — 78. Obwieszczenie, dotyczące się upoważnienia Komory głównej II. klasy w Bielaku do wolnej od cła ekspedycji rzeczy podróżnych, wysyłanych przed odjazdem lub po odjeździe ich właścicieli.

75.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 26. marca 1902,

dotyczące się stanowczego dozwolenia urzędowego uwierzytelniania wodomierzy typu XXXV.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872 i w wykonaniu przepisów o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do pomiaru konsumpcji wody (rozdział IV, punkt 15), ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 175, Dyrektor c. k. głównej Komisji miar i wag pozwolił stanowczo przyjmować opisane poniżej wodomierze typu XXXV. do urzędowego uwierzytelniania.

Call r. w.

Opis wodomierza typu XXXV.

Zestawa tego wodomierza o kole skrzydlatem (por. fig. 1 i 2) składa się z następujących części:

1. Z części spodniej G , odlanej z kanałami dopływowymi i odpływowymi, tudzież z kryszkami łączącymi, z jednej sztuki;

2. z pokrywy K ;

3. z pierścienia łączącego R i

4. z płaszczki puszkowego D .

Części G i K połączone są ze sobą zapomocą obrączki R i czterech śrub s , a połączenie to uszczelnione jest zapomocą wkładki nieprzepuszczalnej d .

Płaszcz puszkowy D , zamknięty u góry szkieletem wziernem g , zaprawionem z wnętrza, przyśrubowany jest do pokrywy K zapomocą śrub s' . Po sprawdzeniu wodomierza połączenie G z K i D z K zabezpiecza się wspólną plombą.

Woda przepływa naprzód przez sito S , skąd dostaje się przez umieszczoną w kanale dopływowym k_1 rurkę D_1 do przestrzeni R_1 , stąd do kanału pierścieniowego k_2 , następnie przez skośno wywiercone otwory o przylutowanego w stosowny sposób cylindra reakcyjnego r do koła skrzydłatego F , które w skutek tego zostaje wprowadzone w ruch obrotowy, poczem przez otwory zrobione poniżej i powyżej kanału pierścieniowego k_2 napływa do przestrzeni R_2 i uchodzi z wodomierza przez kanał odpływowy k_3 .

Obrót koła skrzydłatego, regulowany skrzydłami zastawkowymi f , umieszczonemi powyżej i poniżej tego koła, przechodzi za pośrednictwem wału W_1 na poruszające się w wodzie ruchadło L , a stąd zapomocą uszczelnionego wału W_2 na liczydło Z , idące w powietrzu.

Puszka D_1 umieszczona w kanale dopływowym k_1 , składa się z tulejki w kształcie walca, która u dołu oddzielona jest od przestrzeni R_1 dennicą p .

Przez otwór zrobiony w tej dennicy prowadzi do wnętrza puszek mała rurka r_1 , stanowiąca zarazem wodzik tłoka k_4 , poruszającego się również wewnątrz puszek i ciśnietemu zapomocą sprężyny

spiralnej w lewą stronę; tłok ten w razie upływu nieznacznej ilości wody zamyka kanał k_1 .

W miarę, jak ilość upływającej wody staje się większą, wzrasta się różnica między ciśnieniem w kanale k_1 a ciśnieniem w kanale k_3 , skutkiem czego tłok doznaje ciśnienia w prawą stronę a wydrążenia o_1 zrobione w rurce D_1 stają się swobodne.

W skutek tego przy małym obciążeniu dopływa woda do koła skrzydlatego F tylko wąską rurką r , i jednym otworem cylindra reakcyjnego, przy znaczniejszym zaś obciążeniu działa przez wszystkie otwory cylindra reakcyjnego na koło skrzydlate.

Gdy woda zupełnie albo prawie całkiem upływać przestaje, tłok cofnięty zostaje zapomocą sprężyny f_1 w swe dawniejsze położenie i zamyka otwory o_1 .

Dla zabezpieczenia szkła wizernego można puszkę D opatrzyć wiekiem D_2 .

Wodomierze tego typu można nawet w takim razie przyjmować do sprawdzania, gdy w części spodniej G powyżej przestrzeni R_1 znajduje się podłużny wykrój uszczelniony zapomocą płytki, która z odpowiadającą jej częścią zestawu zastosowaną do tej konstrukcji połączona jest dwiema śrubami.

Połączenie to po dokonaniu sprawdzenia należy zabezpieczyć plombą.

Wiedeń, dnia 28. lutego 1902.

C. k. Komisya główna miar i wag:
Tinter r. w.

Wodomierz typu XXXV.

(W celu wypróbowania typu podany przez firmę Wilhelm Germtz w Wiedniu.)

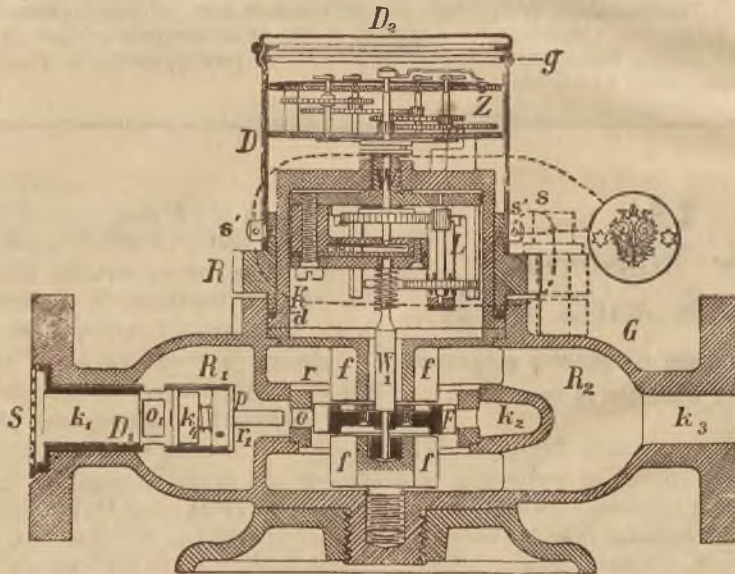

Fig. 1.

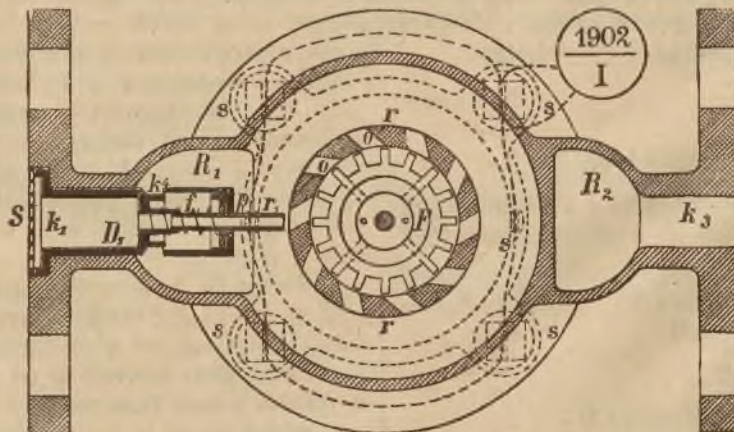

Fig. 2.

76.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. kwietnia 1902,**

tyczące się zmiany nazwy bystrzyckiego Urzędu podatkowego w Krainie.

Ze względu na to, że rozporządzeniem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. marca 1902, Dz. u. p. Nr. 55, nazwa bystrzyckiego Sądu powiatowego w powiecie politycznym postojeńskim zmieniona została na „illyryjsko-bystrzycki“, także urząd podatkowy w tej samej miejscowości siedzibę mający nazywać się ma na przyszłość „illyryjsko-bystrzycki“.

Böhm r. w.

77.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. kwietnia 1902,**

tyczące się upoważnienia królewsko węgierskiej Komory głównej ii. klasy w Klenaku do postępowania wywozowego z cukrem.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu królewsko węgierska Komora

główna II. klasy w Klenaku otrzymała upoważnienie do postępowania wywozowego z fabrykatami cukrowymi i towarami cukier zawierającymi, które wychodzą za linię cłową z prawem do wywozowej bonifikacyi.

Böhm r. w.

78.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. kwietnia 1902,**

tyczące się upoważnienia Komory głównej ii. klasy w Bielaku do wolnej od cła ekspedycyi rzeczy podróżnych, wysyłanych przed odjazdem lub po odjeździe ich właścicieli.

C. k. Komora główna II. klasy w Bielaku otrzymuje upoważnienie do wolnej od cła ekspedycyi rzeczy podróżnych wysyłanych przed odjazdem lub po odjeździe ich właścicieli, a to stosownie do artykułu IX, l. 1, ustawy o taryfie cłowej z dnia 25. maja 1882.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 26. kwietnia 1902.

Treść: (№ 79—81.) 79. Ustawa o upoważnieniu kandydatów adwokackich do zastępstwa w sprawach o przekroczenia. — 80. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Taboru do Bechini. — 81. Rozporządzenie, dotyczące się opakowywania herbaty.

79.

Ustawa z dnia 17. kwietnia 1902,

o upoważnieniu kandydatów adwokackich do zastępstwa w sprawach o przekroczenia.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§. 1.

Do postanowienia §u 447go ustawy zaprowadzającej kodeks postępowania karnego (procedury karnej) dodać należy jako drugi ustęp następujące postanowienie:

„Adwokaci ustanowieni obrońcami lub zastępcami mają prawo w postępowaniu w sprawach o przekroczenia wyręczać się kandydatami wpisanymi w listę koncypistów adwokackich.“

§. 2.

Wykonanie tego postanowienia poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 17. kwietnia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Spens r. w.

80.

Dokument koncesyjny z dnia 19. kwietnia 1902,

na kolej lokalną z Taboru do Bechini.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami dr. Ignacemu Darielowi, burmistrzowi w Bechini, w spółce z Franciszkiem Hanuszem, starszym zarządcą dóbr w Bechini, i Janem Czernym, sekretarzem powiatowym w Bechini, na ich prośbę koncesję do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej elektrycznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalno-torowa od stacji w Taborze przy linii Gmünd—Praga c. k. kolei państwa do Bechini, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, używają koncesjonarysze dobrodziejstw, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidzianych.

§. 2.

Koncesjonarysze obowiązani są skończyć budowę kolei koncesjonowanej najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesją, dać mają koncesyonaryusze na żądanie Rządu stosowną kaucję w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których wybudowanie Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, przez Ministerstwo kolei żelaznych ustanowionych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Porządku ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na użycie elektryczności jako siły poruszającej i na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszy.

Zaciągnięcie pożyczki pierwszeństwa może nastąpić za pozwoleniem Rządu w takim razie, jeżeli oprocentowanie i umarzenie tejże będzie zabezpieczone gwarancją czystego dochodu, daną przez Królestwo czeskie.

Emisya obligacyi pierwszeństwa jest niedozwolona.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo emitowania akcyi pierwszeństwa, które pod względem oprocentowania i umorzenia będą miały pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, a to aż do sumy, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda należąca się od akcyi pierwszeństwa, zanim akcye zakładowe nabędą prawa do dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta, przyczem dopłaty z dochodów lat późniejszych są niedozwolone.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami na instalacje do wytwarzania elektryczności, tudzież na zaopatrzenie się w park kolejowy i uposażenie funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki i formularze wydać się mających akcyi zakładowych i akcyi pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, kiedykolwiek na austriackich kolejach państwa obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w podróżach służbowych na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez austriackie spółki kolejowe umowy co do zakupywania i utrzymywania w pogotowiu przyborów do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis, tyżący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonaryuszy mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczonożego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesjonaryuszy obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleniami ułatwieniami.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosowane być mają podobnie zniżone pozycye taryfowe, przepisane dla transportów wojskowych.

§. 8.

Trwanie koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także uznać koncesyę za nieistniejącą nadal przed upływem przerweczonego czasu, gdyby określone w §. 2 zobowiązania pod względem skończenia budowy i otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 9.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, utrzymywać będzie Rząd na rachunek koncesjonaryuszy, a ci zwracać mu będą koszta z tego powodu rzeczywiście ponoszone. Warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie ruchu, który Rząd zawrze z koncesjonaryuszami.

§. 10.

Koncesjonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesjonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, a to pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków, ciężące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem, i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku, podlegającego podatkowi, i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód roczny, w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego, w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby zaś kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępów 1 do 3 obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępie 2 przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie i umarżanie według planu pożyczki hipotecznej, jaka w celu uzyskania kapitału ma być zaciągnięta w Banku krajowym królestwa czeskiego za poręką tegoż królestwa, tudzież kwoty ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umarżanie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo weźmie zamiast koncesyonaryuszy na siebie spłatę wymienionej pożyczki hipotecznej aż do całkowitego jej umorzenia w umówionych terminach płatności, a wzmiankowaną powyżej kwotę ryczałtową na oprocentowanie kapitału akcyjnego płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszom podatek rentowy, od tej renty odkupu opłacać się mający.

5. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszom płacić się mających, zapłacić kapitał, wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 aż do 5 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych i uży-

wanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także zakłady do wytwarzania elektryczności, tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryuszy będące i ich przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

7. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu (l. 1 aż do 5), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi tyczącej się odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjmowaniu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

9. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracyi o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez ich zezwolenia i bez wdania się sądu objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzą będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

10. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (l. 7), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesjonariusze obowiązani są oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby tenże od niego do tego celu potrzebował.

§. 12.

Gdy koncesya upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także zakłady do wytwarzania elektryczności, tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesjonariusze posiadali, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, ust. 6.

Tak wtedy, gdy koncesya upłynie, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzymają koncesjonariusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesjonariuszy z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego funkcjonariusza, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami, i wydelegowania

w tym celu funkcjonariuszów na koszt koncesjonariuszy.

W razie utworzenia się spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach rady zarządczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej grono kierujące spółką, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe dla publicznego dobra; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla spółki obowiązująca.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniebdania jednego z obowiązków, dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który została nadana, za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

81.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu z dnia 23. kwietnia 1902,

tyczące się opakowywania herbaty.

Na zasadzie §u 5go ustawy z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 z r. 1897, rozporządza się co następuje:

Do owijania herbaty nie wolno używać listków staniolowych (cynfolii), zawierających na 100 części wagi więcej niż jedną taką część ołowiu, jeżeli listki te bezpośrednio stykają się z herbatą.

Rozporządzenie niniejsze, skutkiem którego §. 2gi rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. października 1897, Dz. u. p. Nr. 235, o ile takowy dotyczy owijania herbaty, przestaje obowiązywać, wejdzie w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w.

Spens r. w.

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 29. kwietnia 1902.

Treść: (№ 82 i 83.) 82. Obwieszczenie o odwołaniu tymczasowego pozwolenia urzędowego uwierzytelniania elektromierzy typów XXXVII, XXXVIII H K i XLVII, tudzież o stanowczem pozwoleniu uwierzytelniania typów XXXIX, XLI, XLV, XLV a i LIV. — 83. Dokument koncesyjny na kolej lokalną ze Światły na Ledecz do Kacowa.

82.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 15. kwietnia 1902,

o odwołaniu tymczasowego pozwolenia urzędowego uwierzytelniania elektromierzy typów XXXVII, XXXVIII H K i XLVII, tudzież o stanowczem pozwoleniu uwierzytelniania typów XXXIX, XLI, XLV, XLV a i LIV.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872 i stosownie do przepisów, obwieszczonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176, a dotyczących się urzędowego sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do mierzenia zużytej elektrycz-

ności (rozdział V, punkt 21 i 22), obwieszcza się co następuje:

Dyrektor c. k. głównej Komisji miar i wag odwołał prowizoryczne pozwolenie urzędowego uwierzytelniania elektromierzy typów XXXVII XXXVIII H K i XLVII (ob. wykaz w Dz. u. p. Nr. 176 z r. 1900, względnie Dz. u. p. Nr. 129 z r. 1901), a jednocześnie pozwolił stanowczo sprawdzać i uwierzytelniać urzędowo typy XXXIX, XLI (ob. wykaz w Dz. u. p. Nr. 176 z r. 1900) i XLV (ob. Dz. u. p. Nr. 73 z r. 1901), tudzież typy XLV a i LIV, które dotychczas były już prowizorycznie aprobowane.

Znamiona aprobowanych typów elektromierzy zawarte są w umieszczonej poniżej tabeli; opis szczegółowy ogłoszony będzie później.

Typ elektromierzy	Aprobowane		Oznaczenie	Rodzaj prądu	System przewodowy	Znamiona	Zamknięte urzędowe plombami; ilość plomb
	stanow. ozo	prowizorycznie					
XXXIX	1	.	Elektromierz Hummła (Monachium)	Prąd stały	Trójprzewodowy	Przyrząd motorowy jak typ XI, jednak inne uzwojenie zbroi. Podany przez G. Hummła w Monachium.	3
XLI	1	.	Elektromierz Hummła (Monachium)	Prąd stały	Dwuprzewodowy	Jak typ XXXIX. Podany przez G. Hummła w Monachium.	3

Typ elektromierzy	Aprobowane		Oznaczenie	Rodzaj prądu	System przewodowy	Znamiona	Zamknięcie urzędowe plombami; ilość plomb
	stanowczo	próbowo					
XLV	1	.	Elektromierz wattogodzinowy	Prąd stały	Trójprzewodowy	Przyrząd motorowy z obracającym się rdzeniem żelaznym. Na tym rdzeniu umieszczone są cztery skrzydła z żelaza, z których każde z sąsiednim tworzy kąt 90°. Podany przez Spółkę akcyjną Siemens i Halske w Wiedniu.	3
XLV a	1	.	Elektromierz wattogodzinowy	Prąd stały	Trójprzewodowy	Jak typ XLV, jednak odmienny kształt skrzynki i odmiennie położenie cewek i liczydła. Podany przez Spółkę akcyjną Siemens i Halske w Wiedniu.	3
LIV	1	.	Elektromierz Thomsona	Prąd stały	Dwuprzewodowy	Przyrząd Thomsona podobny do przyrządu typu XXIV, jednak inny porządek części składowych i odmienna skrzynka, skonstruowany jako przyrząd dwuprzewodowy bez cewek początkujących. Podany przez Austriacką Spółkę elektryczną „Union“ w Wiedniu.	1

Call r. w.

83.**Dokument koncesyjny z dnia 19. kwietnia 1902,**

na kolej lokalną ze Swietły na Ledecz do Kacowa.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Józefowi Klöcknerowi, inspektorowi dóbr c. k. Terezyańskiej Fundacji szlacheckiej dla dam na zamku w Pradze, w spółce z Robertem Hruszem, dyrektorem dóbr skarbowych w Ledcczu, Józefem Kolarzem, przewodniczącym Rady powiatowej w Radostowicach i Janem Hęrczem, burmistrzem w Ledcczu, na ich prośbę koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalnotorowa, wychodząca ze stacji w Swietłej przy linii c. k. uprzyw. austr. Kolei północno-zachodniej i wiodąca na Ledecz do Kacowa, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, używają kon-

cesyonaryusze dobrodziejstw, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidzianych.

§. 2.

Koncesyonaryusze obowiązani są skończyć budowę kolei koncesyonowanej najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, dać mają koncesyonaryusze na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których wybudowanie Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, przez Ministerstwo kolei żelaznych ustanowionych, jako też do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Porządku ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszy. Zaciągnięcie pożyczki pierwszeństwa może nastąpić za pozwoleniem Rządu w takim razie, jeżeli oprocentowanie i umarzenie teje będzie zabezpieczone gwarancją czystego dochodu, daną przez Królestwo czeskie.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo emitowania akcji pierwszeństwa, które pod względem oprocentowania i umorzenia będą miały pierwszeństwo przed akcjami zakładowemi, a to aż do sumy, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda należąca się od akcji pierwszeństwa, zanim akcje zakładowe nabędą prawa do dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta, przyczem dopłaty z dochodów lat późniejszych są niedozwolone.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie

budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki i formularze wydać się mających akcji zakładowych i akcji pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, kiedykolwiek na austryackich kolejach państwa obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w podróżach służbowych na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez austryackie spółki kolejowe umowy co do zakupywania i utrzymywania w pogotowiu przyborów do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis, tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryuszy mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszy obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosowane być mają podobnie zniżone pozycje taryfowe, przepisane dla transportów wojskowych.

§. 8.

Trwanie koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także uznać koncesyę za nieistniejącą nadal przed upływem pizerzeczonego czasu, gdyby określone w §. 2 zobowiązania pod względem skończenia budowy i otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 9.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, utrzymywać będzie Rząd na rachunek koncesyonaryuszy, a ci zwracać mu będą koszta z tego powodu rzeczywiście ponoszone. Warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie ruchu, który Rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

§. 10.

Koncesyonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem

ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, a to pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich stracone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków, ciężące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem, i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych z wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku, podlegającego podatkowi, i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód roczny, w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego, w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby zaś kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępów 1 do 3 obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępie 2 przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie i umarzenie według planu pożyczki hipotecznej, jaka w celu uzyskania kapitału ma być zaciągnięta w Banku krajowym królestwa czeskiego za poręką tegoż królestwa, tudzież kwoty ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyj-

nego przez Rząd zatwierdzonego i na umarzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo weźmie zamiast koncesyonaryusza na siebie spłatę wymienionej pożyczki hipotecznej aż do całkowitego jej umorzenia w umówionych terminach płatności, a wzmiankowaną powyżej kwotę ryczałtową płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszom podatek rentowy, od tej renty odkupu opłacać się mający.

5. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszom płacić się mających, zapłacić kapitał, wyrównujący zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 aż do 5 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryusza będące i ich przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

7. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu (l. 1 aż do 5), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi tyczącej się odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjmowaniu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

9. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracyi o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jego zezwolenia i bez wdania się sądu objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

10. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 7), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby tenże od niego do tego celu potrzebował.

§. 12.

Gdy koncesya upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonarysze posiadali, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, ust. 6.

Tak wtedy, gdy koncesya upłynie, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzymają koncesyonarysze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryszy z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwałe, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego funkcyonaryusza,

a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami, i wydelegowania w tym celu funkcyonaryuszów na koszt koncesyonaryszy.

W razie utworzenia się spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach rady zarządczej lub innej reprezentacyj, przedstawiającej grono kierujące spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe dla publicznego dobra; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla spółki obowiązująca.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który została nadana, za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 30. kwietnia 1902.

Treść: *M* 84. Patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmku styryjskiego.

84.

Patent cesarski z dnia 28. kwietnia 1902,

tyczący się zwołania sejmku styryjskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Iliryski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Sląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Gieszyński, Friaulski, Dubrownicki i Zadarski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce;

Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Lużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sennenbergu itd.; Pan na Tryeście, Koterze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm krajowy księstwa styryjskiego, odroczone na zasadzie Naszego postanowienia z dnia 30. grudnia 1901, zwołany zostaje w celu podjęcia na nowo swoich czynności na dzień 3. maja 1902 do miejsca na jego zebranie ustawą wyznaczonego.

Dan w Naszem stołecznym i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia 28. kwietnia tysiąc dziewięćsetnego drugiego, Naszego panowania pięćdziesiątego czwartego roku.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.	Weltersheimb r. w.
Wittek r. w.	Böhm r. w.
Spens r. w.	Hartel r. w.
Rezek r. w.	Call r. w.
Giovanelli r. w.	Piętak r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 1. maja 1902.

Treść: (№ 85 i 86.) 85. Rozporządzenie, dotyczące się stosowania postanowień ustawy o podatku od cukru do cukru mlecznego i pobierania opłaty konsumcyjnej od cukru mlecznego l. tar. 329 przy przywozie takowego z zagranicy. — 86. Obwieszczenie, dotyczące się upoważnienia c. k. Komory pomocniczej II. klasy w miejscowości Moos (w Tyrolu) do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych, nadsyłanych przed przyjazdem ich właścicieli lub po przyjeździe tychże.

85.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 23. kwietnia 1902,

tyczące się stosowania postanowień ustawy o podatku od cukru do cukru mlecznego i pobierania opłaty konsumcyjnej od cukru mlecznego l. tar. 329 przy przywozie takowego z zagranicy.

W porozumieniu z interesowanymi królewsko węgierskimi Ministerstwami stanowi się niniejszem, że pojawiający się w handlu cukier mleczny podlega jako „cukier innego rodzaju“ postanowieniom §. 1go, l. 2 ustawy o podatku od cukru.

Stosownie do tego przy przywozie tego cukru z zagranicy uiszczona być ma oprócz cła według l. tar. 329 w kwocie 10 zł. od 100 kg także opłata konsumcyjna według wymiaru ustanowionego dla „cukru innego rodzaju“.

Postanowienia urzędowego abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej uzupełnić należy pod wyra-

zem „cukier mleczny“ zesłaniem się na niniejsze rozporządzenie.

Böhm r. w.

Call r. w.

86.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1902,

tyczące się upoważnienia c. k. Komory pomocniczej II. klasy w miejscowości Moos (w Tyrolu) do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych, nadsyłanych przed przyjazdem ich właścicieli lub po przyjeździe tychże.

C. k. komorze pomocniczej II. klasy w miejscowości Moos w Tyrolu nadaje się upoważnienie do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych, nadsyłanych przed przyjazdem ich właścicieli lub po przyjeździe tychże, a to w myśl artykułu IX, l. 1 ustawy o taryfie cłowej z dnia 25. maja 1882.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 3. maja 1902.

Treść: (Nr 87 i 88.) 87. Ustawa, uzupełniająca ustawę z dnia 15. czerwca 1890, o uwolnieniu winnic mszycą winną dotkniętych od podatku gruntowego. — 88. Rozporządzenie, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, uzupełniającej ustawę z dnia 15. czerwca 1890, o uwolnieniu winnic mszycą winną dotkniętych od podatku gruntowego.

87.

Ustawa z dnia 4. kwietnia 1902,
uzupełniająca ustawę z dnia 15. czerwca 1890,
Dz. u. p. Nr. 143, o uwolnieniu winnic mszycą
winną dotkniętych od podatku gruntowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§. 1.

Jeżeli zasadzenie winnicy na nowo (artykuł I. ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143) nie udało się i dla przywrócenia jej dawniejszej wydajności musiało być jeszcze raz całkiem albo po większej części powtórzone, natenczas okres uwolnienia od podatku gruntowego, ustanowiony ustawą z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, przedłużony będzie o lat pięć.

§. 2.

Przedłużenie to liczy się od chwili, w której upływa okres przyznanego już uwolnienia od podatku, gdyby zaś uwolnienie to jeszcze nie nastąpiło, od chwili, w której upłynie okres uwolnienia od podatku, jakie w myśl ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, ma być przyznane. Przedłużenie to stosuje się także do winnic, które już przed wejściem niniejszej ustawy w wykonanie zostały na nowo zasadzone, atoli tylko w takim razie, jeżeli można sprawdzić ziszczenie się warunków ustanowionych w §ie 1szym.

§. 3.

Szczegółowe postanowienia, dotyczące się wolnych od stępla dowodów i podań, jakie w myśl §§ów 1go i 2go będą wymagane, wyda Minister skarbu w porozumieniu z Ministrem rolnictwa drogą rozporządzenia.

§. 4.

Wykonanie ustawy mniejszej poruczam Memu Ministrowi rolnictwa i Memu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 4. kwietnia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Giovanelli r. w.

88.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. kwietnia 1902,

dotyczące się wykonania ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, uzupełniającej ustawę z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, o uwolnieniu winnic mszycą winną dotkniętych od podatku gruntowego.

W wykonaniu ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, rozporządza się co następuje:

I.

Jeżeli zasadzenie winnicy na nowo w razie nieudania się takowego za pierwszym razem, zostaje, a względnie zostało w celu przywrócenia jej dawnej wydajności na całym obszarze lub na większej części tegoż powtórzone, i jeżeli z tego tytułu występuje ktoś z roszczeniem do przedłużenia uwolnienia od podatku gruntowego w myśl ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, to obowiązany jest o ukończeniu ponownego zasadzenia uczynić doniesienie do urzędu podatkowego lub do urzędnika pomiarowego.

Doniesienie takie winien właściciel winnicy uczynić ustnie lub pisemnie, osobiście lub przez zastępcę, posiadającego wolne od stępla pełnomocnictwo, wreszcie przez przełożonego gminy, którego uważa się za pełnomocnika kontrybuentów podatku gruntowego.

Przypadki, będące przedmiotem doniesienia, można podzielić na następujących pięć grup:

A. Doniesienia o powtórnym zasadzeniu winnicy na nowo, dokonaniem jeszcze przed chwilą wejścia w wykonanie ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, podczas gdy okres uwolnienia od podatku, jakie na zasadzie ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, przyznane było z tytułu pierwszego zasadzenia winnicy na nowo już upłynął.

B. Doniesienia o powtórnym zasadzeniu winnicy na nowo, które dokonane zostało jeszcze przed chwilą wejścia w wykonanie ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, podczas gdy uwolnienie od podatku, przyznane na zasadzie ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, z tytułu pierwszego zasadzenia winnicy na nowo trwa jeszcze dalej.

C. Doniesienia o powtórnym zasadzeniu winnicy na nowo, dokonaniem dopiero po wejściu w wykonanie ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, podczas gdy uwolnienie od podatku, przyznane na zasadzie ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, z tytułu pierwszego zasadzenia winnicy na nowo, trwa jeszcze dalej.

D. Doniesienia o powtórnym zasadzeniu winnicy na nowo, dokonaniem dopiero po wejściu w wykonanie ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, podczas gdy uwolnienie od podatku w myśl ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, z tytułu pierwszego zasadzenia na nowo nie przyznano z tego powodu, że nie wniesiono dotyczącej prośby.

E. Doniesienia o powtórnym zasadzeniu winnicy na nowo, dokonaniem dopiero po wejściu w wykonanie ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, podczas gdy uwolnienie od podatku w myśl ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143,

z tytułu pierwszego zasadzenia na nowo dla braku dotyczącej prośby jeszcze nie zostało przyznane i nie może być już przyznane, jeżeli dziesięć wolnych od podatku lat już upłynęło.

Doniesienia uważać należy za uczynione w należytych czasie, jeżeli takowe nadejdą do urzędu podatkowego lub do urzędnika pomiarowego w przypadku *A* i *B* do końca roku 1902, w przypadku *C* i *E* do końca tego roku, w którym ukończono zasadzenie winnicy na nowo.

W przypadku *D* wyznaczanie terminu nie jest niezbędne, gdyż uwolnienie od podatku w myśl ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, przyznać się mające, którego ciągiem dalszym mają być uwolnienia od podatku w myśl ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, zaczyna się liczyć dopiero od tego roku, który następuje po uczynieniu doniesienia.

W analogicznym zastosowaniu powyższej zasady pociąga przekroczenie oznaczonego powyżej terminu we wszystkich innych przypadkach to niekorzystne następstwo za sobą, że przedłużenie uwolnienia od podatku, względnie — gdy chodzi o przypadek *E* — samoistne przyznanie pięcioletniego uwolnienia, skrócone zostaje o tyle lat, o ile spóźniono się z uczynieniem doniesienia.

II.

O ile doniesienie o powtórnym zasadzeniu winnicy na nowo nie zostało bezpośrednio wniesione do urzędnika pomiarowego, urząd podatkowy winien takowe oddać niezwłocznie temu urzędnikowi do dalszego postępowania, względnie dochodzenia, ten zaś winien stosować się przy tem do przepisów o utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego (ustawa z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83, i rozporządzenie wykonawcze z dnia 11. czerwca 1883, Dz. u. p. Nr. 91).

Komisya rozpoznawcza składać się ma z członków, oznaczonych w rozdziale II, punkt 1, rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1886.

Przedmiotem dochodzeń ma być w szczególności:

1. Dokładne sprawdzenie i oznaczenie tej parceli lub części parceli, względem której rości sobie ktoś prawo do przedłużenia okresu wolności podatkowej.

Przy tem trzeba będzie także zbadać, czy dotyczącej parceli lub części parceli nie przysługuje, względnie nie przysługiwało czasowe uwolnienie od podatku gruntowego na zasadzie ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143.

2. Sprawdzenie tej okoliczności, że pierwsze zasadzenie winnicy nowymi winoroślami nie udało się i że w celu przywrócenia jej dawnej wydajności musiało być na całym obszarze lub na większej części tegoż powtórzone.

3. Sprawdzenie chwili ukończenia powtórnego zasadzania winnicy na nowo.

III.

Jeżeli ktoś życzy sobie uzyskać uwolnienie od podatku w myśl ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 87, względem takiej parceli lub części parceli, której uwolnienia w myśl ustawy z dnia 15. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 143, dotychczas w ogóle jeszcze nie przyznano, a to z tego powodu, że o to nie proszono (rozdział I, *D* i *E*), w takim razie dotyczące doniesienie winno zawierać w sobie także szczegóły wymienione w rozdziale II. rozpo-

ządzenia wykonawczego z dnia 6. lipca 1890, Dz. u. p. Nr. 144, a dochodzenie odbywać się ma stosownie do rozdziału III. przytoczonego rozporządzenia.

IV.

Do dalszego przygotowywania operatów, przedkładania takowych władzy przełożonej i ostatecznego rozstrzygnięcia stosować się mają w analogiczny sposób przepisy, zawarte w II. rozdziale rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1886.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 3. maja 1902.

Treść: (№ 89 i 90.) — 89. Reskrypt, wydany do wszystkich dziekanatów medycznych w przedmiocie zmiany Porządku egzaminów ścisłych na wydziałach medycznych, ustanowionego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 21. grudnia 1899. — 90. Obwieszczenie, dotyczące się ponownego przedłużenia terminu do rozpoczęcia ruchu na niektórych liniach, wchodzących w skład sieci kolei małych w obrębie królewskiego stołecznego miasta Pragi i gmin przyległych.

89.

Reskrypt Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 22. kwietnia 1902,

wydany do wszystkich dziekanatów medycznych w przedmiocie zmiany Porządku egzaminów ścisłych na wydziałach medycznych, ustanowionego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 21. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 271.

Ze względu na przedstawienia, czynione przez grona profesorów wydziałów medycznych co do Porządku egzaminów ścisłych na wydziałach medycznych, ustanowionego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 21. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 271, uznaję za stosowne wydać na zasadzie upoważnienia, udzielonego mi Najwyższem postanowieniem z dnia 15. kwietnia 1902, w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych odnośnie do pierwszego egzaminu ścisłego następujące postanowienia:

1. Słuchaczom wydziału medycznego, którzy swe studia medyczne na uniwersytecie rozpoczęli już po wejściu w życie przytoczonego powyżej Porządku egzaminów ścisłych, wolno z liczby przedmiotów specjalnych, wchodzących w skład pierwszego rygorozum, zdawać egzamin z „biologii ogólnej” i „fizyki dla medyków”, tudzież z „chemii dla

medyków” lub z „histologii” już przy końcu czwartego półrocza.

Teoretyczny egzamin specjalny z biologii ogólnej i z fizyki dla medyków stanowić ma jeden wspólny akt egzaminacyjny.

2. Słuchacze, którzy egzaminów z przedmiotów poszczególnych pierwszego rygorozum z końcem czwartego półrocza jeszcze nie zdali, winni takowe zdawać w ciągu bezpośrednio następującego półrocza, a terminy do tych egzaminów należy wyznaczać ile możliwości z początkiem półrocza.

Słuchaczom wolno ilość półroczy, poprzedzających pierwszy egzamin ścisły, dobrowolnie pomnożyć.

Jeżeli kandydat zdaje egzamina z przedmiotów specjalnych pierwszego rygorozum dopiero w piątym półroczu albo jeszcze później, to przy wyznaczaniu terminów można bez naruszenia postanowień, zawartych w §ie 19tym, ust. 3, ze zasady pozwolić, aby między jednym a drugim egzaminem była dwutygodniowa przerwa.

Teoretyczno-praktyczne egzamina specjalne (§. 7) z *d*) anatomii i *f*) histologii, a w danym razie także z *c*) chemii dla medyków i *e*) fizjologii zdawać należy ze zasady w tym porządku, jak je tu wyliczono, i to dopiero po zdaniu reszty egzaminów specjalnych.

3. Jeżeli kandydat otrzyma przy egzaminie z jednego lub kilku przedmiotów specjalnych stopień „niedostateczny”, to po zdaniu wszystkich egzaminów częściowych, wchodzących w skład tego rygorozum, winien egzamin z tych przedmiotów powtórzyć.

Terminy reprobacyjne wyznacza dziekan w porozumieniu z egzaminatorami dotyczących przedmiotów, kierując się przy tem zasadą, że w razie niezdania egzaminu z jednego przedmiotu powtórzenie nastąpić powinno w dwa miesiące, w razie zaś reprobacyi z kilku przedmiotów, w trzy miesiące do sześciu.

Jeżeli kandydat także przy pierwszym powtórzeniu egzaminu z jednego albo kilku przedmiotów poszczególnych nie odpowie wymaganiom, to do drugiego powtórzenia dotyczących egzaminów stosują się takie same terminy reprobacyjne.

Minister wyznał i oświaty może na wniosek grona profesorów pozwolić kandydatowi powtórzyć egzamin z jednego albo kilku przedmiotów poszczególnych po raz trzeci, przy czem można kandydatowi polecić, aby przed egzaminem uczęszczał jeszcze przez jedno albo dwa półrocza na wykłady dotyczących przedmiotów.

W razie reprobowania przy tem trzecim powtórzeniu egzaminu z jednego albo kilku przedmiotów stosują się postanowienia §u 28go Porządku egzaminów ścisłych na wydziałach medycznych.

4. Jeżeli kandydat bez ważnych powodów usprawiedliwiających nie stawi się na terminie do egzaminu wyznaczonym, ta część taksy, która należy się za dotyczący egzamin, przepada; jeżeli nie podda się temu egzaminowi także i w następnym terminie, który mu będzie wyznaczony, postąpić z nim należy tak, jak gdyby nie zdał dotyczącego egzaminu.

5. Egzaminowanie jednego kandydata z biologii ogólnej, fizyki i histologii trwać powinno najmniej po kwadransie, egzaminowanie z chemii, anatomii i fizjologii stosunkowo dłużej.

6. Do tych sześciu półroczy, przez które kandydat w myśl §u 4go i 5go Porządku egzaminów ścisłych winien jeszcze uczęszczać na wykłady, aby w swoim czasie otrzymać pozwolenie zdawania drugiego i trzeciego rygorozum, liczyć należy jako pierwsze półrocze dopiero to, w ciągu którego kandydat otrzymał pomyślną notę z całego pierwszego rygorozum (§. 24).

Wzywając dziekanat, aby według powyższych postanowień postępował już z tymi kandydatami, którzy w bieżącym roku szkolnym są na drugim roku medycyny, zastrzegam sobie roztrząśnięcie

opinii grom profesorów wydziałów medycznych, dotyczących się zmiany Porządku egzaminów ścisłych także co do drugiego i trzeciego rygorozum i wydanie na tej podstawie Porządku egzaminów ścisłych ze zmianami, które dopiero będą postanowione.

Ponieważ zamierzone zmiany nie będą naruszać w niczem zajęcia naukowego w ostatnich sześciu półroczach, przeto studia w tym okresie obejmować powinny wszystkie te gałęzi nauk, które w Porządku egzaminów ścisłych oznaczone są jako przedmioty drugiego i trzeciego rygorozum.

Koerber r. w.

Hartel r. w.

90.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 26. kwietnia 1902,

tyczące się ponownego przedłużenia terminu do rozpoczęcia ruchu na niektórych liniach, wchodzących w skład sieci kolei małych w obrębie królewskiego stołecznego miasta Pragi i gmin przyległych.

Termin do wybudowania i puszczenia w ruch kilku kolei małych w obrębie królewskiego stołecznego miasta Pragi i gmin przyległych, wyznaczony w §ie 2im dokumentu koncesyjnego z dnia 10. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 90, a przedłużony tutejszem obwieszczeniem z dnia 5. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 76, aż do 10. maja 1902, przedłuża się na zasadzie Najwyższego upoważnienia względem:

1. linii od punktu, w którym krzyżuje się kolej obwodowa Praga—Żyżków—Winohrady królewskie z czarnokościeleckim gościńcem skarbowym, do cmentarzy miasta Winohradów królewskich;

2. linii od dworca kolei zachodniej do „Czerwonego ogrodu“ w Smichowie i

3. linii od placu Radeckiego na Małej Stronie przez ulicę mostową i most Karola do placu Krzyżowniczego

jeszcze raz, a mianowicie aż do 10. maja 1904.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XL. — Wydana i rozesłana dnia 10. maja 1902.

Treść: *N* 91. Ustawa o utworzeniu stowarzyszeń zawodowych gospodarczych.

91.

Ustawa z dnia 27. kwietnia 1902, o utworzeniu stowarzyszeń zawodowych gospodarczych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Okręgi stowarzyszeń.

§. 1.

Stosownie do postanowień niniejszej ustawy i ustaw krajowych na zasadzie tejże wydać się mających, utworzone będzie z reguły w każdym powiecie sądowym jedno stowarzyszenie zawodowe gospodarcze dla tego okręgu, a w każdym kraju także stowarzyszenie dla całego obszaru dotyczącego kraju. Stowarzyszenia te mieć będą nazwę stowarzyszeń gospodarczych powiatowych, względnie krajowych.

Drogą ustawodawstwa krajowego może być wydane zarządzenie, że stowarzyszenia tego rodzaju mają być utworzone wyjątkowo tylko w poszczególnych częściach dotyczącego kraju i tylko dla tych części, a nadto mogą być wydane postanowienia, na zasadzie których utworzone będą w dotyczącym kraju lub poszczególnych częściach tegoż

- a) także stowarzyszenia gospodarcze gminne dla obrębu jednej lub kilku gmin miejscowych (parafii),
- b) kilka powiatowych stowarzyszeń gospodarczych dla jednego i tego samego powiatu sądowego,
- c) tylko jedno stowarzyszenie powiatowe dla dwóch lub kilku powiatów sądowych,

- d) kilka krajowych stowarzyszeń gospodarczych dla jednego kraju, wreszcie
- e) stowarzyszenia zawodowe gospodarcze dla poszczególnych grup gospodarzy (§. 3, ustęp 4).

Ustawodawstwu krajowemu zastrzega się także wydanie postanowień co do podziału lub zjednoczenia w jedną całość stowarzyszeń zawodowych już utworzonych.

Cel.

§. 2.

Celem stowarzyszeń zawodowych gospodarczych jest polepszenie stosunków gospodarzy pod względem moralnym i materialnym przez rozwijanie ducha spółności, wzajemne pouczanie się i popieranie, utrzymywanie i podnoszenie poczucia stanu obronę interesów zawodowych swych członków, tudzież popieranie ich interesów ekonomicznych.

Członkowie.

§. 3.

Członkami stowarzyszeń zawodowych gospodarczych są ze zasady wszyscy właściciele nieruchomości rolnych lub leśnych, tudzież właściciele użytków i użytkownicy przychodów z tych nieruchomości, o ile te ostatnie nie są ani przeznaczone wyłącznie dla przyjemności ani zaciągnięte do księgi kolejowej. Każdy właściciel nieruchomości rolnej lub leśnej, względnie właściciel użytku takowej lub użytkowca jej przychodów, jest członkiem tego stowarzyszenia (powiatowego, gminnego) gospodarczego, w którego okręgu leżą owe nieruchomości, których właścicielem, względnie właścicielem użytku lub użytkowcą pól on jest.

Właściciele nieruchomości położonych w okręgach kilku stowarzyszeń, względnie osoby mające prawo własności pożytków z tych nieruchomości lub prawo pożytkowania przychodów z tychże, są członkami każdego ze stowarzyszeń zawodowych (powiatowych, gminnych), utworzonych dla dotyczących okręgów.

Co się tyczy kwestyi, które nieruchomości w rozumieniu niniejszej ustawy mają być uważane za rolne a które za leśne, tudzież, czy obszar dotyczącej nieruchomości, względnie intrata z niej musi dochodzić do pewnej cyfry minimalnej, aby stanowić podstawę przynależności właściciela, właściciela pożytków lub pożytkowcy płodów do stowarzyszenia w charakterze członka, to wydanie postanowień w tym względzie zastrzega się ustawodawstwu krajowemu.

Drogą ustawodawstwa krajowego może być postanowione, że właściciele obszarów, których powierzchnia, względnie intrata przekracza pewną maksymalną cyfrę, jakoteż właściciele pożytków i pożytkowcy przychodów z takich obszarów, tworzyć mają osobne stowarzyszenia (§. 1, ustęp 2, lit. e).

§. 4.

W razie wątpliwości, czy właścicielowi jakiejś nieruchomości, względnie właścicielowi użytków lub użytkowcy przychodów, przysługuje prawo należenia do pewnego stowarzyszenia w charakterze członka, czy nie, rozstrzyga polityczna władza powiatowa, a w ostatniej instancji polityczna władza krajowa.

Ustawodawstwo krajowe może postanowić, czy przed wydaniem takich decyzji należy zasięgać zdania władz autonomicznych, czy nie.

§. 5.

Członkami stowarzyszenia gospodarczego krajowego są wszyscy członkowie stowarzyszeń powiatowych (gminnych), istniejących w dotyczącym kraju, tudzież wszyscy członkowie tych osobnych stowarzyszeń zawodowych, jakiego po myśli §. 1, ust. 2, lit. e, były przez ustawodawstwo krajowe utworzone.

Jeżeliby w jakimś kraju było utworzonych kilka stowarzyszeń krajowych, to ustawodawstwo krajowe ma postanowić, do którego z nich należą poszczególne stowarzyszenia powiatowe, tudzież owe osobne stowarzyszenia zawodowe, jakie może zostały utworzone.

§. 6.

Członkom stowarzyszeń zawodowych gospodarczych wolno przenosić swe prawa i obowiązki na dzierżawców lub na osoby w myśl §u 1103go kod. cyw. do użytkowania przychodów uprawnione, wyjąwszy jedynie obowiązek do uiszczania opłat na

rzecz stowarzyszenia, który zawsze ciąży na właścicielu.

Ustawodawstwo krajowe może wydać postanowienia, według których to przeniesienie praw i obowiązków członka na osoby w ustępie 1 wzmiankowane ma nastąpić mocą prawa.

Drogą ustawodawstwa krajowego może być postanowione, że także osoby będące w stosunku t. zw. kontadyuów i kolonów mają być uważane za członków stowarzyszeń zawodowych.

§. 7.

Prawa i obowiązki wynikające z przynależenia do stowarzyszenia wykonuje w imieniu takich właścicieli, właścicieli użytków i użytkowników przychodów, którzy zostają pod opieką, ich prawny zastępca, w imieniu osób prawnych, pełnomocnik, którego w tym celu trzeba będzie ustanowić, w imieniu kilku współwłaścicieli, właścicieli użytków lub użytkowników przychodów, zastępca wybrany z ich grona.

§. 8.

O zastępstwie, jakiego miało miejsce w myśl §§. 6 i 7, tudzież o każdej zmianie tego stosunku, uwiadomić należy dotyczące stowarzyszenie.

Funkcyonaryusze stowarzyszenia.

§. 9.

Sprawowanie czynności urzędowych stowarzyszeń zawodowych gospodarczych jest rzeczą funkcyonaryuszów tych stowarzyszeń.

Szczególne postanowienia co do składu, wyboru i czynności funkcyonaryuszów stowarzyszeń, tudzież co do prawa wyboru i wybieralności członków i prawa głosowania tychże na zebraniach stowarzyszeń, zastrzeżone są ustawodawstwu krajowemu.

Drogą ustawodawstwa krajowego może być postanowione,

- a) że w poszczególnych gminach miejscowych (parafiach), dla których nie przewidziano utworzenia stowarzyszeń gminnych (§. 1, ust. 2, lit. a), mają być ustanowieni mężowie zaufania jako organa miejscowe stowarzyszeń powiatowych;
- b) że istniejącym w kraju stowarzyszeniom, związkom i spółkom gospodarczym, tudzież takim korporacyom, które się trudnią popieraniem przemysłu rolniczego i leśnego, ma być przyznane prawo reprezentacyi w stowarzyszeniach, względnie w ich wydziałach;
- c) że właścicielom obszarów dworskich, leżących poza obrębem gminy, ma być przyznane prawo wyboru do wydziałów stowarzyszeń gminnych;

d) że do wydziałów stowarzyszeń mogą być przyjmowane w charakterze członków także takie osoby, które położyły szczególne zasługi na polu popierania rolnictwa i leśnictwa, bądź to jako oficyaliści przedsiębiorstw rolniczych lub zarządcy dóbr, jako członkowie zawiadostwa lub urzędnicy spółek, towarzystw i innych korporacji rolniczych i leśnych, jako dyrektorowie, nauczyciele itd. zakładów dla nauki rolnictwa lub leśnictwa, bądź też jako weterynarze, lub w jakikolwiek inny sposób; atoli przynajmniej trzy czwarte ogólnej ilości wydziałowych stowarzyszenia, tudzież przełożony i jego zastępca, muszą być uprawnionymi do wyboru członkami stowarzyszenia.

Konstituowanie i statuty.

§. 10.

Postanowienia co do konstituowania się stowarzyszeń zawodowych gospodarczych, tudzież co do układania statutów i ich treści, zastrzeżone są ustawodawstwu krajowemu.

Statut, który ma być potwierdzony przez polityczną władzę krajową po wysłuchaniu opinii wydziału krajowego, zawierać winien przedewszystkiem przepisy, dotyczące się:

- a) praw i obowiązków członków;
- b) funkcyjaryuszy stowarzyszenia i ich upoważnień;
- c) zebrań stowarzyszenia;
- d) siedziby stowarzyszenia;
- e) warunków ważności uchwał;
- f) układania katastrów stowarzyszenia;
- g) mianowania i oddalania urzędników stowarzyszenia;
- h) przyczyn, dla których można wyboru nie przyjąć, i następstw nieusprawiedliwionego nieprzyjęcia wyboru;
- i) formy ogłoszeń stowarzyszenia;
- k) regulaminu czynności;
- l) rachunkowości.

Zakres działania.

§. 11.

Zakres działania stowarzyszeń zawodowych rolniczych określony jest ich celem oznaczonym w §ie 2im.

Branie udziału w przedsiębiorstwach zarobkowych jakiegokolwiek rodzaju jest stowarzyszeniom zawodowym zasadniczo wzbronione; w szczególności przeto nie wolno im być uczestnikami towarzystw zarobkowych i gospodarczych lub kas pożyczkowych na zasadzie uiszczania wkładek, przyjmowania zapisów udziałowych lub zobowiązań gwarancyjnych.

W szczególności spadają na te stowarzyszenia stosownie do postanowień, jakie wyda ustawodawstwo krajowe i jakie zawarte będą w statutach, następujące zadania:

- a) pośredniczenie w zakupowaniu artykułów gospodarczych, jakich poszczególni członkowie do swych przedsiębiorstw potrzebują;
- b) pośrednictwo w sprzedaży produktów rolniczych poszczególnych członków, osobliwie dla zaspokojenia potrzeb wojskowych;
- c) dawanie podniety do zawiązywania i popierania towarzystw zarobkowych i gospodarczych, mających na celu zakładanie magazynów i śpichrzy dla składania i wspólnej sprzedaży produktów rolniczych, tudzież nadzór nad temi towarzystwami, nadto dawanie podniety do zakładania piwnic, gospodarstw górskich, rzeźni, piekarni i innych przedsiębiorstw, mających na celu wspólne obrabianie i użytkowywanie produktów rolniczych;
- d) zachęcanie do zawiązywania i popieranie spółek i innych stowarzyszeń, których zadaniem jest rozwój gospodarstwa rolnego lub leśnego albo podniesienie stosunków ekonomicznych rolników i leśników w innym kierunku;
- e) zachęcanie do tworzenia nowych kas pożyczkowych, szczególnie kas systemu Raiffeisena, w celu uprawiania kredytu osobistego i lombardowego;
- f) pośredniczenie między członkami a krajowymi bankami hipotecznymi przy zaciąganiu niewypowiadalnych, przymusowi umorzenia podlegających pożyczek hipotecznych;
- g) pośredniczenie w konwersyi wysoko oprocentowanych długów hipotecznych na nisko oprocentowane, wypowiedalnych na niewypowiadalne, przymusowi amortyzacji podlegające;
- h) współdziałanie w urządzaniu i zarządzie giełd i targów rolniczych i w notowaniu cen na tychże, tudzież wysyłanie członków swoich do sądów rozjemczych giełd rolniczych w zakresie przepisów, które w danej chwili obowiązują co do organizacyi giełd;
- i) współdziałanie przy ubezpieczaniu osób, zatrudnionych w rolnictwie i leśnictwie, na życie, na wypadek choroby, nieszczęśliwej przygody, ułomności i na starość, tudzież przy asekuracyi ogniowej, gradowej i ubezpieczaniu bydła, wreszcie współdziałanie przy wykonywaniu ustaw, dotyczących się krajowych spraw ziemiańskich, o ile poszczególnym stowarzyszeniom na zasadzie osobnych postanowień będą te zadania poruczone;

- k) krzewienie wykształcenia rolniczego, tudzież urządzanie wykładów i zgromadzeń w celu podniesienia nauk rolniczych;
- l) zajęcie się statystyką rolniczą;
- m) wykazywanie zajęć i pośrednictwo w pracy, tudzież regulowanie umów z robotnikami rolnymi przez wydawanie formularzy na kontrakty itd.;
- n) piecza o wykonywanie kontroli nasion i o znoszenie się członków z doświadczalniami rolniczymi;
- o) pośrednictwo w pomocy prawnej dla członków;
- p) utworzenie wydziału rozjemczego dla dobrowolnego godzenia sporów wynikających między członkami a ich robotnikami pomocniczymi, a dotyczących stosunku pracy i wynagrodzenia, lub między stowarzyszeniem a poszczególnymi jego członkami, wreszcie między samymi członkami;
- q) zachęcanie do komasacji gruntów i popieranie tejże, tudzież pomoc przy wykonywaniu robót melioracyjnych (drenowania, nawodniania, głębokiej orki itd.).

Stowarzyszenia zawodowe gospodarcze mają nadto prawo wydawać opinię i przedkładać wnioski władzom rządowym lub autonomicznym we wszystkich sprawach, które dotyczą zawodowych lub ekonomicznych interesów gospodarzy, i to albo na wezwanie tych władz albo z własnej inicjatywy. W zarządzeniach państwa lub korporacji autonomicznych, mających na celu popieranie ziemiaństwa krajowego, szczególnie na polu zapomóg i melioracji, winne stowarzyszenia zawodowe brać udział, kierując się przy tem bądź to postanowieniami zasadniczymi w tym względzie wydanymi, bądź też szczegółowymi postanowieniami, na jakie się w tym lub owym specjalnym przypadku zgodzono.

Władze rządowe i gminne, mające siedzibę w okręgu stowarzyszenia krajowego, również wszelkie spółki rolnicze, kasy oszczędności i kasy zaliczkowe, przedsiębiorstwa komunikacyjne, zakłady asurancyjne, tudzież poszczególni gospodarze dotyczącego okręgu są obowiązani udzielać stowarzyszeniu krajowemu na jego żądanie wyjaśnień potrzebnych mu do spełniania swych zadań, dostarczać mu potrzebnych wykazów i w ogóle wspierać stowarzyszenie krajowe w jego działalności.

Stanowisko prawne.

§. 12.

Zawodowe stowarzyszenia gospodarcze nie podlegają postanowieniom ustawy z dnia 9. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 70, o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych.

Za zobowiązania stowarzyszenia zawodowego odpowiada stowarzyszenie tylko jako osoba prawna.

Zastępcą stowarzyszenia zawodowego w sprawach sądowych i pozasądowych jest prezes stowarzyszenia lub jego zastępca. Atoli dokumenty, uzasadniające jakieś zobowiązanie względem osób trzecich, muszą być podpisane przez prezesa i jednego członka wydziału. Jeżeli dokument taki dotyczy interesu, do zawarcia którego potrzebne jest zezwolenie wydziału lub potwierdzenie jakiejś wyższej instancji, to na t-kowym winno być umieszczone owo pozwolenie lub potwierdzenie i położone podpisy dwóch członków wydziału.

Przyczynki, uiszczane przez członków.

§. 13.

Tak kosztą zawiązania stowarzyszeń zawodowych gospodarczych, jak i wyda ki, które przy końcu każdego roku mają być preliminowane na rok następny, licząc tu także niedobór z roku ubiegłego, pokrywane być mają z przyczynków uiszczanych przez członków, o ile nie ma miejsca pokrycie z innych jakichś przychodów.

Przyczynki te pobiera się w formie dodatków do rządowego podatku gruntowego.

Ustawodawstwo krajowe postanawia, ile procentów rządowego podatku uważać należy za granicę owych dodatków, na której przekroczenie potrzeba osobnego zezwolenia. Oprócz tego wyznacza ustawodawstwo krajowe stopę procentową podatku rządowego, której owe dodatki w ogóle przekraczać nie mogą.

§. 14.

Dodatki te ściągane będą przez te same władze i z użyciem tych samych środków, co i rządowy podatek gruntowy, i korzystają z tych samych ustawowych praw zastawu i pierwszeństwa, jakie przysługują rzeczonym podatkom.

§. 15.

Przeciw poleceniu zapłaty przyczynków na rzecz stowarzyszenia, wydanemu na zasadzie §. 14, wolno w przeciągu dni 30 po nadejściu dotyczącego uwiadomienia wnieść rekurs do politycznej władzy powiatowej, a w drugiej i ostatniej instancji do politycznej władzy krajowej.

Preliminarz i zamknięcie rachunków.

§. 16.

Rzeczą ustawodawstwa krajowego będzie wydać postanowienia co do układania i sprawdzania

preliminarzy i zamknięcia rachunków, a nadto rozporządzić, o ile zwyczajki wypadające ze zamknięcia rachunków mogą być użyte na utworzenie funduszków rezerwowych, a o ile mają być przenoszone jako przychody do następującego preliminarza.

§. 17.

Gdyby któreś ze stowarzyszeń zawodowych nie uczyniło zadość ciężącym na niem obowiązkom co do nałożenia przyczynków na członków swoich, co do ułożenia preliminarza i zamknięcia rachunków, a w danym razie także co do wyposażenia funduszu rezerwowego, natenczas uporządkowaniem tych spraw zajmie się polityczna władza powiatowa, względnie krajowa, stosownie do okręgu, do jakiego dotyczące stowarzyszenie należy.

Reprezentacya Rządu i wydziałów krajowych.

§. 18.

Tak Ministerstwu rolnictwa jak i politycznej władzy krajowej przysługuje prawo wydelegowania do wydziału stowarzyszeń krajowych swego reprezentanta.

Drogą ustawodawstwa krajowego może być postanowione, żeby także wydział krajowy wysyłał jednego reprezentanta do wydziału stowarzyszenia krajowego, tudzież — o ile chodzi o kraje, w których istnieją reprezentacye powiatowe — że także z łona tych ostatnich może być wysyłany reprezentant do wydziału dotyczących stowarzyszeń powiatowych.

Krajowe rady ziemiańskie.

§. 19.

W krajach, w których na zasadzie ustaw krajowych istnieją obecnie powiatowe stowarzyszenia gospodarcze lub krajowa rada ziemiańska, będzie rzeczą ustawodawstwa krajowego wydać przy ustanawianiu przewidzianej w niniejszej ustawie organizacji stowarzyszeń zawodowych szczegółowe postanowienia co do stosunku tej organizacji do owych korporacyi.

Przy tem kierować się należy przedewszystkiem następującymi zasadami:

- a) istniejące dotychczas powiatowe stowarzyszenia gospodarcze mają być przeistoczone na stowarzyszenia zawodowe w pojęciu niniejszej ustawy;
- b) krajowe rady ziemiańskie mają być albo przeistoczone na stowarzyszenia gospodarcze krajowe albo przynajmniej w ten sposób przekształcone, iżby ich organizacya opierała się na tej samej podstawie, na jakiej polegają utworzone na zasadzie niniejszej ustawy sto-

warzyszenia gospodarcze powiatowe (gminne), tudzież, iżby takowe mogły wziąć na się obowiązki i prawa stowarzyszeniom krajowym rolniczym na podstawie ustawy niniejszej przyznane, licząc tu także prawo ściągania przyczynków przez nakładanie dodatków (§. 13).

W każdym kraju, w którym krajowa rada ziemiańska podzielona jest na sekcye według narodowości, należy ten podział przy wzmiankowanym powyżej przekształcaniu zatrzymać, przy przeistaczaniu zaś utworzyć taką ilość stowarzyszeń krajowych, któraby odpowiadała ilości tych sekcji; także przy przydzielaniu stowarzyszeń powiatowych (gminnych) do poszczególnych sekcji krajowej rady ziemiańskiej, względnie do poszczególnych stowarzyszeń krajowych, należy trzymać się podziału według narodowości, na którym opierają się sekcye krajowej rady ziemiańskiej. O ile dotychczasowe postanowienia pozwalają na to, żeby postępowanie w poszczególnych sprawach lub zawiadywanie pewnymi zakładami w krajowej radzie ziemiańskiej było poruczone jakiemuś organowi wspólnemu lub odbywało się za współdziałaniem obu sekcji, to postanowienie co do dalszego wspólnego postępowania w takich sprawach, względnie wspólnego zawiadywania takimi zakładami, zastrzeżone jest ustawodawstwu krajowemu.

W razie omówionego powyżej przekształcenia lub przeistoczenia krajowej rady ziemiańskiej przysługuje ustawodawstwu krajowemu prawo wydania postanowień co do konstytuowania się i statutów (§. 10), co do pokrywania kosztów, układania preliminarza i zamknięcia rachunków (§§. 13, 16, 17), wreszcie co do reprezentacyi Rządu i kraju w stowarzyszeniach (§. 18), a postanowienia te powinny w analogiczny sposób odpowiadać tym prawidłom, jakie na podstawie oduożnej ustawy krajowej, tyczącej się rady krajowej ziemiańskiej, obowiązywały dotychczas.

Jeżeli w którymś z krajów niema wprawdzie rady krajowej ziemiańskiej, utworzonej na zasadzie ustawy, lecz natomiast istnieje korporacya ziemiańska, opierająca się na postanowieniach statutów, która w dotyczącym kraju na polu gospodarstwa krajowego spełnia te same zadania, jakie przypadają radom ziemiańskim krajowym na zasadzie ustawy, to ustawodawstwo krajowe może w stosownej mierze uwzględnić owe korporacye w celu przeistoczenia takowych na stowarzyszenia zawodowe, jakie według ustawy niniejszej mają być utworzone.

Związki.

§. 20.

Stowarzyszenia zawodowe gospodarcze w obrębie jednego kraju, utworzone w myśl ustawy niniejszej, mogą się w celu spełniania wspólnych zadań gospodarskich łączyć w związki.

Rewizya.**§. 21.**

Stowarzyszenia rolnicze gminne i powiatowe, tudzież owe osobne rodzaje stowarzyszeń zawodowych, utworzone w myśl §u 1go, ust. 2, lit. e, podlegają pod względem sprawowania swych czynności rewizji ze strony bezpośrednio wyższych stowarzyszeń.

Rewizya czynności stowarzyszeń krajowych należy do wydziału krajowego.

Szczegółowe postanowienia co do wykonywania tej rewizji wydane zostaną drogą ustawodawstwa krajowego.

Nadzór.**§. 22.**

Nadzór nad działalnością stowarzyszeń zawodowych rolniczych pod względem jej legalności przysługuje władzom politycznym, a w ostatniej instancji Ministerstwu rolnictwa.

Jeżeli jakieś stowarzyszenie zawodowe dopuści się bardzo znacznego lub kilkakrotnie powtarzającego się bezprawia, w takim razie polityczna władza krajowa może po wysłuchaniu opinii wydziału krajowego zarządzić rozwiązanie (złożenie z urzędu) grona kierującego i jednocześnie odebrać winnym członkom tegoż na oznaczony przeciąg czasu, nie przekraczający lat pięciu, prawo wybieralności do kierownictwa stowarzyszenia.

Szczegółowe postanowienia dotyczące się wykonywania tego nadzoru wydane będą drogą rozporządzenia.

Wydanie postanowień co do rozwiązywania stowarzyszeń zawodowych zastrzeżone jest ustawodawstwu krajowemu.

Uwolnienie od należności.**§. 23.**

Stowarzyszenia zawodowe rolnicze korzystają pod względem należności stęplowych i bezpośrednich z następujących ulg:

- a) uwolnienie od należności za poświadczenia odbioru przyczynków (wkładek) członków, tudzież za wpisy dla zabezpieczenia tych przyczynków ustawowem albo egzekucyjnym prawem zastawu;
- b) uwolnienie od należności za kontrakty, zawierane przez stowarzyszenia zawodowe w myśl ustawy niniejszej ze stowarzyszeniami i związkami zarobkowymi i gospodarczymi, tudzież innymi;
- c) uwolnienie od należności za statuty stowarzyszeń zawodowych;
- d) osobiste uwolnienie od należności co do podań i korespondencji z publicznymi władzami i publicznymi urzędami, z wyjątkiem postępowania sądowego;
- e) uwolnienie od należności za księgi i zapiski urzędowe stowarzyszeń zawodowych, odnoszące się wyłącznie do stosunku prawnego stowarzyszenia do poszczególnych członków;
- f) uwolnienie od równoważnika należności, o ile chodzi o majątek ruchomy; o ile zaś chodzi o majątek nieruchomy, obowiązane są stowarzyszenia zawodowe opłacać równoważnik w wymiarze 1½ procentu wartości razem z przynależnościami.

§. 24.

Ustawa niniejsza zacznie w każdym kraju obowiązywać jednocześnie z ustawą krajową, jaka na zasadzie tejże będzie wydana.

§. 25.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 27. kwietnia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Giovanelli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 10. maja 1902.

Treść: (*M* 92—94.) 92. Rozporządzenie, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 16. czerwca 1894, o ulgach pod względem należności od pożyczek i zapomóg, udzielonych w celu przywrócenia do dawnego stanu winnic zniszczonych przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*). — 93. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na kolej małą wązko-torową w Maryańskich Łaźniach, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności. — 94. Obwieszczenie, dotyczące się ustanowienia ekspozytury cłowej w Szegedynie.

92.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa z dnia 10. kwietnia 1902,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 16. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 127, o ulgach pod względem należności od pożyczek i zapomóg, udzielanych w celu przywrócenia do dawnego stanu winnic zniszczonych przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*).

§. 1.

Jeżeli w skutek urzędowo stwierdzonego pojawienia się mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*) w pewnej gminie, pociągającego za sobą spustoszenie winnic, właściciele tych ostatnich popadną chwilowo w niedostatek, a powiaty, gminy, kasy oszczędności, zakłady i inne osoby prawnicze udzielają im pożyczek lub zapomóg w celu przywrócenia zniszczonych winnic do dawnego stanu, w takim razie dotycząca osoba prawnicza może prosić o przyznanie ulg co do należności, w §ie 1ym ustawy z dnia 16. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 127 oznaczonych, wnosząc wolne od stempla podanie do władzy skarbowej pierwszej instancji, i to albo bezpośrednio albo przez urząd podatkowy tego okręgu, w którym znajdują się dotyczące winnice.

W podaniu tem określić należy rodzaj zamierzonej akcji ratunkowej i przedstawić okoliczności,

od których według ustawy z dnia 16. czerwca 1894 zawisa przychylne załatwienie takich prośb, wreszcie wymienić gminy, które mają być objęte akcją ratunkową. Pożyczek lub zapomóg, które mają być udzielone, w podaniu tem wyszczególniać nie trzeba.

Jeżeli chodzi o udzielenie pożyczek, przedłożyć należy wzór skryptu dłużnego.

Podania o przyznanie ulg co do należności mogą wnosić także poszczególne osoby zaciągające pożyczkę lub otrzymujące zapomogę, przyczem winny, gdy chodzi o pożyczkę, dołączyć odpis wystawić się mającego skryptu dłużnego.

§. 2.

Co do prośb o ulgi tego rodzaju różstrzyga krajowa władza skarbowa w porozumieniu z polityczną władzą krajową.

Zanim władza skarbowa pierwszej instancji przedłoży taką prośbę krajowej władzy skarbowej, winna zasięgnąć opinii politycznej władzy powiatowej, przedewszystkiem zaś sprawdzić, czy chwilowy niedostatek, w jaki popadli właściciele winnic w skutek spustoszenia, spowodowanego pojawieniem się mszycy winnej, rozciąga się także na gminy, których ta prośba dotyczy. Zbadanie stosunków poszczególnych właścicieli z osobna będzie tylko w takim razie potrzebne, jeżeli prośba dotyczy tylko poszczególnych, po imieniu nazwanych właścicieli.

Rekursy przeciw decyzjom co do takich prośb rozstrzyga Ministerstwo skarbu w porozumieniu

z Ministerstwem rolnictwa. Do tych rekursów stosuje się ustawa z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28.

§. 3.

Skrypta dłużne, wystawiane na pożyczki, o których mowa w §ie 1ym, zawierać winny oznaczenie katastru i wymiaru powierzchni parcel przez mszycę winną nawiedzonych, tudzież oświadczenie właścicieli, że pożyczki użyją na to, aby przyprować owe winnice w przeciągu pewnego okresu do dawnego stanu.

Jeżeli w przeciągu oznaczonego okresu winnice nie będą przyprowadzone do dawnego stanu, właściciele takowych tracą prawo do ulg względem należitości, które w takim przypadku należy dodatkowo przepisać, o ile w przeciągu dni 30 po upływie terminu przekroczenie tegoż nie będzie dostatecznie usprawiedliwione. Zastrzeżenie to wyrażone być ma w decyzji, którą przyznaje się ulgi co do należitości.

§. 4.

Jeżeli chodzi o pożyczki, udzielone przez jakiś zakład trudniący się interesami hipotecznymi, to przyznanie ulg co do należitości można uczynić zawisłem od tego, żeby dłużnikom tego rodzaju udzielano pożyczek pod korzystniejszymi warunkami niż te, które w dotyczącym zakładzie są ogólnie przyjęte.

§. 5.

Ta okoliczność, że dla zabezpieczenia pożyczki oprócz gruntów mszycą winną spustoszonych daje ktoś w zastaw jeszcze inne nieruchomości, nie stanowi przeszkody przyznania rzeczonych ulg.

Gdyby zniszczone winnice miały być założone na nowo nie na dotychczasowych, lecz na jakichś innych parcelach tej samej lub sąsiedniej gminy, ulgi w należitościach mogą być przyznane tylko w takim razie, jeżeli powierzchnia tych nowych parcel nie przewyższa powierzchni dawniejszych o więcej jak o jedną trzecią. W takich przypadkach skrypta dłużne zawierać mają oznaczenie katastru i wymiar powierzchni nie tylko nowych lecz i dawniejszych parcel.

§. 6.

Na skryptach dłużnych i innych dokumentach prawnych i podaniach, do których stosowane będą ulgi względem należitości, umieścić należy datę reskryptu krajowej władzy skarbowej, którym przyznano rzeczzone ulgi.

§. 7.

Rozporządzenie niniejsze zaczyna obowiązywać niezwłocznie.

Böhm r. w.

Giovanelli r. w.

93.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 26. kwietnia 1902,

o nadaniu koncesyi na kolej małą wązko-torową w Maryańskich Łażniach, która utrzymywana być ma w ruchu zapomożą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, c. k. Ministerstwo kolei żelaznych nadało w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny gminie miasta Maryańskich Łażien na jej prośbę koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei małej elektrycznej od placu przed stacją w Maryańskich Łażniach, leżącą przy linii c. k. kolei państwa, do wnętrza miasta Maryańskich Łażien, a to pod warunkami i zastrzeżeniami poniżej przepisanimi.

§. 1.

Koncesyonaryuszce zapewnia się co do koncesyonowanej kolei żelaznej dobrodziejstwa finansowe, wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnień od podatków, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Co do stempla od biletów osobowych stosowane być mają postanowienia artykułu XX ustawy powyższej.

§. 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ukończyć budowę kolei na wstępie oznaczonej najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową zaś kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, a to najmniej od 1. maja do 30. września każdego roku.

Dotrzymanie powyższego terminu wybudowania kolei zabezpieczyć ma koncesyonaryuszka na żądanie c. k. Rządu złożeniem stosownej kaucyi w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał wybudowanie takich kolei za potrzebne.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, któremi koncesyonaryuszka nie zawiaduje, takowa winna postarać się o zezwolenie tych osób, które do utrzymania owych dróg są obowiązane, a względnie władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania dróg.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana ponosić koszta urządzeń, jakieby z powodu wybudowania linii kolejowej na wstępie oznaczonej i utrzymywaniu ruchu na niej były potrzebne do zabezpieczenia swobodnego funkcyonowania przewodów telegraficznych i telefonicznych państwa, istniejących już w chwili nadania koncesyi na tę linię, mianowicie także koszta przeniesienia owych przewodów, gdyby takowe było potrzebne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinna koncesyonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle władz powołanych.

§. 6.

Cyfra kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego, uposażenia funduszu zasobnego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji przez Rząd zatwierdzonego.

§. 7.

Spółka obowiązana jest dozwalać podoficerom i ordynansom, w danej chwili służbę pełniącym, bezpłatnie przejazdu koleją.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie, umówić się należy z właściwymi władzami wojskowymi.

Koncesyonaryuszka zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 8.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na jakiejś części kolei koncesyonowanej, koncesyonaryuszka ma poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom władz, bez jakiegokolwiek roszczenia do wynagrodzenia za stratę poniesioną w skutek czasowego wstrzymania ruchu.

§. 9.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i studzy, jadący koleją z polecenia władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z tytułu koncesyi lub w sprawach dochodów skarbowych, przewożeni być powinni z pakunkami podróznymi bezpłatnie, o ile wywiadą certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla legitymacyi wystawiać im będzie.

§. 10.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przewozić pocztę, tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego, wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne usługi na rzecz zakładu pocztowego, może koncesyonaryuszka żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, dotyczące się zarządu kolei małej, wymieniane między dyrekcją lub gronem kierującym przedsiębiorstwa kolei małej a jej podwładnymi funkcjonaryuszami, lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę zakładu kolejowego.

§. 11.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest mieć pieczę o urządzenie na rzecz swoich funkcjonaryuszów i ich rodzin zaopatrzenia w razie niezdolności do służby lub na starość i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna przynajmniej takie same korzyści członkom nastręczająca, a względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyonaryuszkę wkładająca, jak kasa rzeczonoego związku.

§. 12.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dostarczać w należytym czasie Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawiania statystyki rocznej kolei żelaznych.

§. 13.

Trwanie koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem rzeczonoego czasu uznać koncesyę za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §. 2im zobowiązania co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, i o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 14.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia

14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie stosuje się do kolei koncesyonowanej.

§. 15.

Koncesyonaryuszka nie jest upoważniona do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na małej kolei koncesyonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 16.

Rząd ma prawo przekonać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio do celu i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawach przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem jej okresu za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

94.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. maja 1902,

tyczące się ustanowienia ekspozytury cłowej w Szegedynie.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu, przy królewsko węgierskim szegedyńskim Urzędzie pocztowym i telegraficznym ustanowiona została ekspozytura królewsko węgierskiej Komory głównej w Szegedynie z upoważnieniami komory głównej II. klasy i rozpoczęła urządowanie dnia 1. maja 1902.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 13. maja 1902.

Treść: (№ 95 i 96.) 95. Rozporządzenie, dotyczące się wprowadzenia w życie Sądu powiatowego w Dobrzanach. —
96. Rozporządzenie, dotyczące się wprowadzenia w życie Sądu powiatowego w Wejpertach.

95.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11. maja 1902,

tyczące się wprowadzenia w życie Sądu powiatowego w Dobrzanach.

Sąd powiatowy dobrzański, ustanowiony rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 189, rozpocznie swą czynność urzędową w dniu 1. czerwca 1902.

Spens r. w.

96.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11. maja 1902,

tyczące się wprowadzenia w życie Sądu powiatowego w Wejpertach.

Sąd powiatowy w Wejpertach, ustanowiony rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 188, rozpocznie swą czynność urzędową w dniu 1. czerwca 1902.

Spens r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIII. — Wydana i rozesłana dnia 15 maja 1902.

Treść: (№ 97 i 98.) 97. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości układ z dnia 25. lutego 1902, dotyczący się przepisów dla ułatwienia wzajemnego obrotu pomiędzy kolejami żelaznymi Austrii i Węgier z jednej a Niemiec z drugiej strony, o ile przedmiotem tegoż są artykuły, których przewóz w myśl Umowy międzynarodowej co do obrotu towarów na kolejach żelaznych jest wzbroniony lub tylko warunkowo dozwolony. — 98. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości osobny układ dodatkowy do Umowy międzynarodowej, dotyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, zawarty dnia 12. kwietnia 1902 między c. k. Rządem austryackim a cesarskim Rządem niemieckim w przedmiocie niemiecko-austryackich komunikacji kolejowych.

97.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 15. maja 1902,

którem podaje się do wiadomości układ z dnia 25. lutego 1902, dotyczący się przepisów dla ułatwienia wzajemnego obrotu pomiędzy kolejami żelaznymi Austrii i Węgier z jednej a Niemiec z drugiej strony, o ile przedmiotem tegoż są artykuły, których przewóz w myśl Umowy międzynarodowej co do obrotu towarów na kolejach żelaznych jest wzbroniony lub tylko warunkowo dozwolony.

Rządy austriacki i węgierski z jednej a niemiecki z drugiej strony zawarły ze sobą na zasadzie §. 1, ust. 3, postanowień wykonawczych do Umowy międzynarodowej, dotyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, następujący układ co do wzajemnych stosunków swych kolei żelaznych pomiędzy sobą:

Do §. 1go postanowień wykonawczych do Umowy międzynarodowej (w osnowie art. 1go ugody dodatkowej z dnia 16. lipca 1895).

Co się tyczy przewozu zwłok zatrzymuje moc swoją układ z dnia 12. marca 1890, zawarty między Austrią i Węgrami a Państwem niemieckim w przedmiocie wzajemnego uznawania paszportów dla zwłok. Takie transporty przyjmowane będą także na podstawie kart przewozu.

Do załączki 1 postanowień wykonawczych do Umowy międzynarodowej (w osnowie art. 2 ugody dodatkowej z dnia 16. lipca 1895).

Do Nr. II.

dodać należy następujące słowa:

(Co się tyczy podpałów rozsadzających, porównaj Nr. XXXV a, liczba 3.)

Nr. IV.

Na końcu drugiego ustępu przydać należy:

(Co się tyczy innych rodzajów lontów, porównaj Nr. XXXV a, liczba 3.)

Nr. VI.

Na końcu drugiego ustępu umieścić należy:

Wapień fosforu przyjmowany będzie do przewozu pod takimi samymi warunkami. Na pakach ma być umieszczony napis: „Zawiera wapień fosforu“.

Nr. IX.

W pierwszym ustępie po słowach „(krople Hoffmanna i kleina)“, umieścić należy:

również rozczyńny wełny kleinowej w octanie amylovym.

Nadto jako ustęp 3 przydać należy:

(3) Takim samym postanowieniom ulega etyl cynku, jednak do pakowania nie można używać materiałów zapalnych.

Jako Nr. XV a

wstawić należy:

Kwas siarczany, który był użyty w fabrykach nitrogliceryny, przyjmowany będzie do przewozu tylko w takim razie, jeżeli fabrykant poświadczy w liście przewozowym, że jest zupełnie odsaletrzony. Zresztą stosują się przepisy podane pod XV.

Nr. XVI.

W ustępie pierwszym wykreślić należy wyrazy „i brom“ i dodać przy końcu tego ustępu następujące postanowienia:

Też same przepisy stosują się także do bromu. jednakże w ten sposób, że przewozi się go tylko otwartymi wagonami i że zawierające go naczynia szklane umieszczone być powinny w mocnych skrzyniach drewnianych lub metalowych i zagłębione po szyje w popiele, piasku lub martwicy krzemiej.

Nr. XIX.

W ustępie 1 po wyrazach „wysoków nie wymienionych“ dodać należy:
tudzież do amylacetatu.

Nr. XX.

W ustępie 2 postanowienia wstępnego, po wyrazach „Oleje wyrabiane ze smoły węgla brunatnych“, dodać należy:

Oleje torfowe i łupkowe, nafta asfaltowa i destylaty z nich.

W ustępie 3 postanowienia wstępnego po wyrazach „także oleje ze smoły węgla kamiennych“ dodać należy:

których ciężar gatunkowy przy 17·5 stopniach Celsiusa jest mniejszy niż 1·0.

Nakoniec przydać należy w postanowieniu wstępnem następujący czwarty ustęp:

Węglowodory innego pochodzenia, których ciężar gatunkowy przy 17·5 stopniach Celsiusa wynosi najmniej 0·830.

Nr. XXI.

Postanowienie wstępne opiewać ma w sposób następujący:

(1) Olej skalny, surowy i oczyszczony, oleje ze smoły węgla kamiennych, tudzież oleje torfowe i łupkowe, nafta asfaltowa, jakoteż destylaty z nich, o ile materiały te nie podlegają postanowieniom Nr. XX i ciężar gatunkowy takowych przy 17·5 stopniach Celsiusa wynosi mniej jak 0·780 a więcej jak 0·680,

(2) nafta z oleju skalnego, tudzież destylaty z oleju skalnego i z nafty oleju skalnego (benzyna, ligroina, olej do czyszczenia itp.), jakoteż rozczyny

kauczuku lub guttaperchy, składające się przeważnie z nafty oleju skalnego, o ile ciężar gatunkowy tych materiałów przy 17·5 stopniach Celsiusa wynosi więcej niż 0·680,

podlegają następującym postanowieniom:

Nr. XXIII.

W pierwszym ustępie po wyrazie „tak samo wyskok salmiakowy“ wpisać należy:

truciznę na mszyce (mieszanie mydła miękiego, olejku karbolowego i olejku fuzlowego); tudzież formalinę (środek odkażający, zawierający formaldehyd i kwas mrówczany).

Nr. XXII.

Ustęp liczby 2 opiewać ma jak następuje:

Oddzielne posyłki przedmiotów tej kategorii powyżej pod l. 1 nie wymienionych przyjmowane będą do przewozu tylko zapakowane w mocnych, szczelnie zamkniętych beczkach, kublach lub skrzyniach; jednakże w miesiącach listopadzie, grudniu, styczniu i lutym można oddawać oddzielne posyłki skór świeżych nienasolonych także w worach dobrze zamkniętych, nie uszkodzonych, z gęstej, grubej tkaniny, jeżeli wory te są tak zwilżone kwasem karbolowym, iżby nieprzyjemna woń tego co zawierają, nie dawała się uczuwać. Listy przewozowe zawierać powinny dokładne oznaczenie przedmiotów zapakowanych w beczkach, kublach lub skrzyniach. Przewozi się tylko otwartymi wagonami.

Po l. 3 umieścić należy następujące nowe postanowienie:

4. Suche lub wyciśnięte wilgotne pozostałości kotłowe z fabrykacji kleju skór nego (wapno klejowe, ser klejowy lub nawóz klejowy) powinny być całkowicie okryte dwiema wielkimi płachtami wozowymi, jedna na drugiej położonemi, nie przepuszczającemi wody i nie namazonemi. Spodnią osłonę napuścić trzeba rozcieńczonym kwasem karbolowym w taki sposób, żeby woń zgniła nie dawała się uczuwać. Pomiędzy dwiema osłonami, których dostarczyć ma posyłający, ułożyć należy warstwę suchego gaszonego wapna, proszku torfowego lub używanej dębianki.

Pozostałości takie mokre, nie wyciśnięte powinny być zapakowane w beczkach lub kublach mocnych, szczelnie zamkniętych, w taki sposób, żeby woń tego, co się w tych naczyniach zawiera, nie dawała się uczuwać.

Liczby 4 aż do 7 zmienić należy na 5 aż do 8.

W ustępie oznaczonym nową liczbą 5 wstęp opiewać ma jak następuje:

Przewóz przedmiotów powyżej pod liczbami 3 i 4 nie wymienionych itd.

Jako Nr. XXXV a

wstawić należy:

1. Naboje gotowe (to jest przynajmniej materiałem strzelniczym nabite) do broni palnej ręcznej, zawierające albo proch czarny albo inne środki strzelnicze, których przewóz kolejami żelaznymi w Austrii i Węgrzech jest szczególnie dozwolony, jednak z wyjątkiem nabojów wymienionych pod XXXVI;

2. wyroby pirotechniczne, o ile nie zawierają wytworów, które w myśl §. 1, liczba 4 Postanowień wykonawczych do Umowy międzynarodowej dotyczącej się przewozu towarów kolejami żelaznymi są w ogóle wykluczone od przewozu (co się tyczy wyrobów pirotechnicznych z mączki prochowej i podobnych mieszanin obacz XXXVIII a co do bengalskich wyrobów szelakowych XLII);

3. lonty z wyjątkiem lontów bezpieczeństwa (co się tyczy tychże obacz IV);

4. nitrocelluloza, jakoto bawełna strzelnicza, wełna kleinowa i papier rozsadzający, o ile zwilżone są wodą w stosunku najmniej 20 od sta, tudzież naboje z bawełny strzelniczej prasowanej powleczone parafiną, (co do bawełny strzelniczej prasowanej, zawierającej najmniej 15 procentów wody, co do bawełny strzelniczej w formie kosmyków, zawierającej najmniej 35 procentów wody, wreszcie co do wełny kleinowej tyleż wody zawierającej, obacz XXXIX i XL);

5. podpałki rozsadzające jakoto: kapsle rozsadzające i podpałki elektryczne do podkopów, które za potarciem albo w skutek elektryczności działają,

podlegają następującym przepisom:

A. Pakowanie.

Do 1.

(1) Naboje gotowe do broni palnej ręcznej, z wyjątkiem wymienionych pod XXXVI, pakować trzeba najprzód partjami w pudełkach twardej tekturowych, tak mocno, żeby w tych pudełkach nie mogły się przesuwać. Pojedyncze pudełka z nabojami pakuje się następnie szczelnie jedno obok drugiego i jedno na drugim w pakach drewnianych lub beczkach mocno zrobionych i mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, których spojenia powinny być tak zeszczelnione, żeby nie mogło się wysypywać i które nie mają być opatrzone żelaznymi obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania pak nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Naboje znajdujące się w naczyniu mogą ważyć najwięcej 60 kg, waga brutto naczynia nie powinna przenosić 90 kg.

(3) Naczynia powinny być opatrzone wyraźnym napisem „naboje do broni palnej ręcznej nabite...“ wydrukowanym lub szablonowym.

Do 2

(1) Wyroby pirotechniczne pakować należy w pakach drewnianych lub beczkach trwałych, mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, których spojenia powinny być tak zeszczelnione, żeby nie wysypywać się nie mogło i które nie mają być opatrzone żelaznymi obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania pak nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Waga brutto naczynia nie powinna przenosić 90 kg.

(3) Naczynia powinny być opatrzone wyraźnym napisem „wyroby pirotechniczne“ wydrukowanym lub szablonowym.

Do 3.

(1) Lonty (z wyjątkiem lontów bezpieczeństwa) pakować trzeba mocno w pakach drewnianych lub beczkach trwałych, mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, których spojenia powinny być tak zeszczelnione, żeby nie wysypywać się nie mogło i które nie mają być opatrzone żelaznymi obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania pak nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Lonty znajdujące się w naczyniu mogą ważyć najwięcej 60 kg, waga brutto naczynia nie powinna przenosić 90 kg.

(3) Naczynia powinny być opatrzone wyraźnym napisem „lonty“ wydrukowanym lub szablonowym.

Do 4.

(1) Wytwory nitrocellulozowe, jakoto bawełnę strzelniczą, wełnę kleinową i papier rozsadzający — o ile wytwory takie osobnymi przepisami nie są wyłączone od przewozu kolejami żelaznymi — pakować trzeba w drewnianych, trwałych pakach lub beczkach, mających grubość

zastosowaną do wagi tego co zawierają, nie opatrzonych żelaznemi obręczami lub opaskami, a to tak mocno, aby przedmioty w nich zawarte nie ocierały się o siebie. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania pak nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Naboje z bawełny strzelniczej prasowanej (mielonej), opatrzone powłoką z parafiny, łączyć należy przed włożeniem ich do naczyn, w pakiety mocno w papier zawinięte.

(3) Naboje te, jakoteż bawełna strzelnicza i inne nitrocellulozy nie powinny być opatrzone w podpały i nie wolno pakować ich razem z podpałami w ten samem naczyniu lub w tym samym wozie. Bawełnę strzelniczą jakoteż inne nitrocellulozy pakować trzeba zawsze w naczyniach nieprzepuszczających wody.

(4) Waga brutto naczyń napełnionych bawełną strzelniczą lub innemi nitrocellulozami nie powinna przenosić 90 kg, waga brutto naczyń zawierającego naboje z bawełny strzelniczej, 35 kg.

(5) Naczynia opatrzone być powinny napisem wyraźnym wydrukowanym lub szablonowym opiewającym podług tego co zawierają: „bawełna strzelnicza“, lub „naboje z bawełny strzelniczej“ itp.

Do 5.

Podpały rozsadzające, to jest kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen) i podpały do podkopów, pobudzane do działania elektrycznością lub przez potarcie.

a) Kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen).

1. (1) Kapsle rozsadzające pakować należy obok siebie otworem w górę w grubych naczyniach blaszanych, z których każde zawierać ma najwięcej 100 sztuk, w taki sposób, żeby kapsle pojedyncze nawet w razie wstrząśnięć nie mogły się poruszać ani suwać.

(2) Miejsce próżne w pojedynczych kapslach i pomiędzy nimi wypełnić należy całkowicie w posyłkach do Niemiec suchemi trocinami lub podobnym materiałem nie zawierającym piasku, o ile urządzenie kapsli, np. zastosowanie kapsli wewnętrznych, materiał rozsadzający bezpiecznie zamykających, nie daje rękoma, że tenże nie odłączy się podczas przewozu. W posyłkach do Austrii i Węgier miejsce próżne w kapslach i pomiędzy nimi należy zostawić niewypełnione, część zaś naczynia, która po włożeniu kapsli pozostanie próżna,

wypełnia się kawałeczkami suchej bibuły nie zawierającej piasku.

(3) Dno i stronę wewnętrzną wieka naczyń blaszanych obłożyć należy pilśnią lub sukmem, wewnętrzne ściany boczne tychże naczyń kartonem, żeby kapsle nie mogły stykać się bezpośrednio z blachą.

2. (1) Naczynia blaszane tak napełnione należy każde z osobna zawinąć w papier do pakowania, któryby przyciskał wieko do wnętrza tak mocno, żeby przy wstrząsaniu nie dawał się słyszeć szelest zdradzający, iż kapsle zbyt wolno są ułożone.

(2) Następnie wkłada się te naczynia do paki drewnianej mocno zbitej, której ściany powinny mieć najmniej 22 mm grubości, lub do grubej skrzyni blaszanej, a to w taki sposób, żeby otwarte końce czołowe kapsli rozsadzających były zwrócone ku wieku paki i żeby między pudełkiem a pudełkiem, tudzież między pudełkami a ścianami paki było jak najmniej miejsc próżnych. Atoli na bocznych powierzchniach jednego lub kilku naczyń każdej warstwy, najlepiej przy ścianie paki, dla ułatwienia wypróżnienia paki, zostawić należy takie próżne miejsce, żeby wsuniętymi w nie końcami palców otwierający mógł pudełko wygodnie uchwylić.

(3) Próżnią tę, jakoteż wszelkie nieumyślne próżnie w pacie należy pozatykać kawałeczkami papieru, słomą, sianem, pakułami lub wełną drzewną, któreto materiały powinny być całkowicie suche, poczem wieko paki, jeżeli takowa jest blaszana, przylutowuje się, jeżeli zaś jest drewniana, przytwierdza się śrubami mosiężnemi lub drzewnemi cyną pobielanemi, do których otwory w wieku i w ścianach paki powinny być wywiercone jeszcze przed napełnieniem paki.

3. (1) Pakę tę, której wieko powinno znajdujący się w niej materiał tak cisnąć w dół, żeby nie mógł się trząść, po przyklejeniu na wieku instrukcyi*) o otwieraniu i zamykaniu pak z kapsla-

*) Uwaga. Wzmiankowana wyżej instrukcyja co do otwierania i zamykania pak z kapslami rozsadzającemi opiewać ma jak następuje:

„Paki z kapslami rozsadzającemi otwierać należy w ten sposób, że najprzód za pomocą wkrętaka wyciąga się śruby z wieka paki zewnętrznej, surzegąc się, żeby manipulujący śrubczykiem przez zasilne oparcie się nie wyrwał paki.

Odsłoniwszy wieko paki wewnętrznej, otwiera się z zachowaniem tej samej ostrożności i w taki sam sposób pakę wewnętrzną, poczem tak wkrętak, jak i śruby za pomocą tegoż ze ścian paki wydobyte, należy sprzątnąć. W pacie wewnętrznej naokoło jednego lub kilku owiniętych w papier naczyń blaszanych kapslami rozsadzającemi najwyższą warstwę tworzących, wyszukać należy miejsce próżne, skrawkami papieru, słomą, sianem lub pakułami utkane.

Wydobywszy ostrożnie z tego próżnego miejsca materiał wypełniający — przyczem przytrzymywać należy

mi rozsadzającymi, wkłada się wiekiem do góry w drugą większą, mocno zrobioną pakę drewnianą, którą się zamyka śrubami mosiężnymi lub drzewnymi, cyną pobielonemi, a której ściany powinny mieć najmniej 25 mm grubości.

(2) Próżnia między paką wewnętrzną a wierzchnią wynosić powinna najmniej 30 mm i należy ją wypełnić trocinami, słomą, pakułami, wełną drzewną lub wiorami drewnianymi.

4. Po przytwierdzeniu drugiego wieka, które zabezpieczać powinno nieruchomość paki wewnętrznej, przylepia się także i na tem drugim wieku wzmiankowaną instrukcją i kartkę z napisem: „Kapsle rozsadzające — nie przewracać“.

5. Każda paka zawierać może najwięcej 20 kg masy rozsadzającej, a waga brutto jednej paki nie może przekraczać 100 kilogramów.

Paki, których waga wynosi więcej niż 25 kilogramów, powinny być opatrzone dwiema antabami tak urządzonemi i tak mocnemi, żeby dawały rękojmię, że kilku robotników — a mianowicie po jednemu na każdych 25 kilogramów (lecz nie więcej) jednej posyłki — może bezpiecznie wykonywać potrzebne manipulacje.

6. List przewozowy każdej posyłki powinien zawierać na dowód, że przepisy powyższe ll. 1 aż do 5 zostały zachowane, poświadczenie wystawione przez posyłającego i przez jakiegoś chemika kolei znanego.

b) Podpały elektryczne do podkopów.

1. (1) Podpały elektryczne z krótkimi drutami lub twardą głową pakować należy w grubych naczyniach blaszanych, mogących mieścić w sobie najwięcej po 100 sztuk i trzeba je

naczynia najbliższemu leżące, żeby które z nich razem z materiałem wypełniającym nie zostało wyciągnięte, wyjmując się końcami palców najprzód odsłonięte naczynia a dopiero następnie w miarę potrzeby inne też warstwy.

W taki sam sposób należy rozpoczynać i skuteczniać wydobywanie każdej następnej warstwy naczyń, pomagając sobie zawsze poprzedniem ostrożnem wydobywaniem materiału wypełniającego wszelkie próżnie pomniejszych.

Pojedyncze naczynia blaszane otwierać należy opodal od reszty zapasu kapsli rozsadzających, nim zaś same kapsle rozsadzające zacznie się brać palcami, trzeba najprzód w taki sam sposób pousuwać kawałki hibulu, użyte do wypełnienia próżnych przestrzeni.

Do otwierania lub zamykania pak nie wolno używać żadnego innego narzędzia prócz wkrętaka (Schraubenzieher, Brustleier) za pomocą którego śruby wyjmując się, względnie przymocowuje, wyłącznie w ten sposób, że się je zakręca lub wykręca, i żadne takie narzędzie a nawet taki przedmiot metalowy nie ma znajdować się w pobliżu; w ogóle postępować należy z jak największą ostrożnością i nie wolno używać siły, uderzać ani trząść.

ustawiać prosto. Naczynia wypełnić należy całkowicie trocinami lub podobnym materiałem.

(2) Zamiast naczyń blaszanych można używać pudełek z grubej twardej tektury. Naczynia wypełnione włożone należy do skrzyni drewnianej lub grubej blaszanej, a tę do wierzchniej skrzyni drewnianej. Grubość ścian skrzyni drewnianej wewnętrznej wynosić powinna najmniej 22 mm, grubość ścian skrzyni zewnętrznej najmniej 25 mm.

2. (1) Podpały elektryczne na długich drutach gutaperkowych lub taśmach wiązać należy najwięcej po 10 sztuk w pakiety, z których każdy zawierać ma najwięcej 100 podpałów. Palniki leżeć powinny naprzemian to na jednym to na drugim końcu pakietu. Najwięcej po 10 takich pakietów obwija się w gruby papier, obwiązuje się i pakuje w pakę drewnianą lub grubą blaszaną, którą wypełnić należy sianem, słomą lub podobnym materiałem. Pakę tę umieszcza się w drugiej wierzchniej drewnianej, której ściany powinny mieć najmniej 25 mm grubości.

(2) Podpały elektryczne na żerdkach drewnianych pakować należy w pakach drewnianych, których wieko, dno i ściany dłuższe powinny mieć najmniej 12 mm a ściany krótsze najmniej 20 mm grubości i które powinny być o 8 cm dłuższe niż podpały, a to w taki sposób, żeby w pace mieściło się najwięcej 100 podpałów i żeby przy każdej krótszej ścianie paki połowa podpałów zapomocą drutów bezpiecznie była przymocowana, tak żeby żaden podpał ani drugiego ani ścian nie dotykał i żeby trząsanie się nie mogło nastąpić. Najwięcej po 10 takich pak włożyć należy w wierzchnią pakę drewnianą.

3. Zresztą stosują się postanowienia powyższe podane pod a 3—6.

c) Palniki frykcyjne

pakować należy w następujący sposób:

1. Koniec druta pocieralnika każdego palnika frykcyjnego oblepić należy papierem w taki sposób, żeby tenże sięgał poza uszko druta pocieralnika.

2. Palniki frykcyjne układać należy w wiązki zawierające najwięcej po 50 sztuk. Wiązki te owinać należy na końcach głów palników wełną drzewną (wolliną) a po wierzchu papierem, zagięte zaś końce pocieralników włożyć najprzód w osłonę papierową nawiazaną, niczem nie napełnioną a następnie w drugą taką osłonę, napełnioną wełną drzewną. Przytem jednak baczyć należy pilnie na to, żeby w żadnym razie wełna drzewna nie mogła zetknąć się bezpośrednio z drutami pocieralników, iżby przy wyjmowaniu palników lub zdejmowaniu osłony papierowej drut pocieralnika nie zaczął się lub nie został wyrwany.

3. Kilka wiązek w taki sposób przyrzadzonych wkłada się w pakę pojedynczą, której waga brutto nie powinna przenosić 20 kg.

4. Próżnie w pakach wypełnić należy szczelnie z jak największą starannością odpadkami papieru lub wełną drzewną.

5. Ściany paki, której długość ma być zastosowana do długości palników frykcyjnych, powinny mieć najmniej 22 mm grubości i być wolne od szpar i dziur sękowych, dla zapewnienia zaś potrzebnej wytrzymałości powinny być spojone cynkiem.

6. Wreszcie na wieku i na ścianach bocznych paki przyklepić należy cechę fabryczną, zawierającą znak ochrony.

B. Oddawanie na kolej.

(1) Powyższych artykułów nie wolno oddawać i przewozić jako posyłek pośpiesznych.

(2) Przyjmując posyłkę, trzeba ile możliwości mieć wzgląd na to, żeby dalszy przewóz od stacji pogranicznej mógł się odbyć pociągiem stykającym się bezpośrednio.

(3) Nie wolno przyjmować posyłek do takich stacji i szlaków kolejowych, na których przedmioty wybuchające nie są przewożone. Jeżeli posyłka przeznaczona jest do stacji takiej austriackiej lub węgierskiej kolei albo odnogi, po której pociągi towarowe nie mieszane kursują tylko w miarę możliwości, adresować ją należy do odbiorcy w stacji początkowej tej kolei lub odnogi, który obowiązany jest zabrać posyłkę niezwłocznie z lokalów dworca i mieć staranie o oddanie jej kolei do dalszego przewozu, gdy na to ruch pociągów pozwoli.

(4) Listy przewozowe nie powinny obejmować żadnych innych przedmiotów. Zawarte w nich oznaczenie przedmiotu podkreślić należy czerwonym atramentem. Listy przewozowe powinny oprócz ilości, gatunku, znaków i numerów naczyń podawać także wagę brutto każdego naczynia z osobna a dla nitrocelluloz powinny być wygotowywane oddzielnie.

(5) Takie listy przewozowe nie powinny zawierać dopisku „przetrzymać na kolei (bahnlagernd)“.

(6) List przewozowy powinien zawierać poświadczenie z podpisem posyłającego, urzędownie (policyjnie lub notaryalnie) uwierzytelnionym, że własności i opakowanie przedmiotów wysyłki czynią zadość obowiązującym przepisom.

(7) Przewoźne opłacić należy przy oddaniu. Posyłki obciążone powziątkami są wyłączone od przewozu. Nie można także deklarować, ile zależy na rychłej dostawie.

C. Wozy.

(1) Do przewożenia wolno używać tylko krytych wozów towarowych, opalrzonych elastycznymi aparatami do odpychania i ciągnięcia i stałym bezpiecznym dachem, mających szczelne ściany i drzwi dobrze się zamykające, zwyczajnie bez przyrzędu do hamowania.

(2) Wozów towarowych, w których wnętrzu sterczą gwoździe żelazne, śruby, mutry itp. nie wolno używać do przewożenia.

(3) Drzwi wozu tudzież okna, jeżeli są, powinny być zamknięte i zeszczelnione. Do tego celu nie wolno używać papieru.

(4) Do transportów takich nie wolno używać wozów, których łoża osiowe zostały niedawno odnowione, ani takich, które mają być wkrótce podane rewizji w warsztacie.

(5) Towary wybuchające w drodze będące, wolno tylko w razie nieodzownej konieczności przeladowywać do innego wozu kolejowego. Zarządy kolejowe winny przeto pozawierać ze sobą odpowiednie umowy, żeby posyłki takie wiezione były w tym samym wozie od stacji wysyłającej aż do stacji przeznaczenia.

D. Ładowanie.

(1) Naczynia (paki, beczki) pakować należy w wozach kolejowych tak mocno, żeby były zabezpieczone od ocierania się, trzęsienia, uderzania, kładzenia się na bok lub spadania z górnych warstw. Mianowicie nie wolno beczek stawiać prosto, lecz należy je kłaść równoległe od ścian podłużnych wozu i za pomocą podkładów drewnianych kocami nakrytych od toczenia się zabezpieczyć.

(2) Wozy wolno obciążać tylko aż do dwóch trzecich części ich ładowności. Nadto nie wolno kłaść na siebie więcej warstw jak trzy.

(3) Razem z innymi towarami łączyć wolno tylko posyłki nie przenoszące 1000 kg a i to tylko wtedy, jeżeli owe inne towary nie są łatwo zapalne i jeżeli nie mają być wyladowane pierwej jak przedmioty wybuchające.

(4) W wozach wiozących bawełnę strzelniczą lub inne nitrocellulozy nie wolno umieszczać zarazem naboju do broni palnej ręcznej, wyrobów pirotechnicznych, lontów lub podpałów. (Co się tyczy bawełny strzelniczej mokrzej prasowanej, porównaj XXXIX).

E. Inne postanowienia.

Zresztą zachowywać należy:

a.

Dla przewozu na kolejach austriackich wszelkie inne postanowienia rozporządzenia c. k. Ministra handlu z dnia 1. sierpnia 1893, Dz. u. p. Nr. 126, dotyczące się uregulowania przewozu przedmiotów wybuchających kolejami żelaznymi, a mianowicie:

co się tyczy oddawania na kolej: §. 8, ustęp 1 i 2 i §. 9, ustęp 1;

co się tyczy wozów: §. 17, ustęp 2 i §. 18;

co się tyczy ładowania: §. 19 i §. 24 w ten sposób, że przy przejściu z Niemiec, kartki błękitno wydrukowane, które wielkimi głoskami podawać mają co posyłka zawiera, przyklepać ma stacya pograniczna;

co się tyczy zestawiania pociągów: §§. 25 aż do 28;

co się tyczy środków ostrożności w dworcach i podczas jazdy §§. 29 aż do 32 i §. 34;

nakoniec co się tyczy wydawania §§. 35, 36 i 37, ten ostatni jednakże w taki sposób, że w razie nieodebrania, posyłka nie będzie w żadnym przypadku zwrócona posyłającemu znajdującemu się za granicą.

b.

Dla przewozu na kolejach węgierskich odpowiednie postanowienia rozporządzenia królewsko węgierskiego Ministra handlu z dnia 1. sierpnia 1893, l. 37039, wraz z dodatkami.

c.

(1) Dla przewozu przedmiotów w postanowieniu wstępnym pod 1, 2, 3, 4 wymienionych na kolejach żelaznych niemieckich, wszelkie przepisy zawarte w regulaminie ruchu kolei żelaznych, mianowicie w załączce B, XXXV *a.*

B. Oddawanie, ustęp 7 i 8.

C. Wozy, ustęp 6.

D. Ładowanie, ustęp 5, 6 i 7.

E. Środki ostrożności na dworcach i podczas jazdy.

F. Przeznaczanie pociągów i umieszczanie w pociągach wozów, naładowanych materyałami rozsadzającymi.

G. Asystencya do posyłek z przedmiotami wybuchającymi.

H. Uwiadomianie stacyi pośrednich i zarządów współdziałających w przewozie.

I. Nadejście do stacyi przeznaczenia i wydawanie posyłek.

(2) Żądana asystencya dla posyłek do Niemiec idących ma jednak być przysłana dopiero od stacyi pogranicznej.

(3) Do „podpałów rozsadzających itd.“, wymienionych pod 5 w postanowieniu wstępnym, nie stosują się przepisy podane pod B aż do I.

Nr. XXXVI.

Pierwsze zdanie lit. *d* opiewać ma jak następuje:

Paki wolno zabijać gwoździami żelaznymi tylko w tym razie, jeżeli takowe są dobrze pocynkowane.

Nr. XL.

Na końcu przydać należy trzeci ustęp, który ma opiewać:

Jeżeli rzeczony materyały zawierają w sobie nieznaną ilość odsetkową wody, to do nich stosowane być mają dotyczące przepisy pod Nr. XXXV *a*, liczba 4.

Jak Nr. XLII *a.*

wstawić należy:

Tasiemki podpalnicze i podpałki (amoces) podlegają następującym przepisom:

1. Pakować je należy w pudełkach tekturowych, najwięcej po 100 podpałów — które zawierać mogą ogółem najwięcej 0.75 *g* masy palnej. Z pudełek tych, biorąc ich najwięcej po 12, robić należy rulony a z rulonów, biorąc ich najwięcej po 12, twarde pakiety papierem owinięte.

2. Pakiety wkładać należy do naczyń z grubej blachy żelaznej lub do skrzyń drewnianych bardzo mocnych, mających pierwsze i drugie najwięcej 1.2 *m*³ pojemności, nie dokładając innych przedmiotów, w taki sposób, aby pomiędzy ścianami naczynia a pakietami był przestwór najmniej na 30 *mm*, wypełniony trocinami, słomą, pakułami lub podobnym materyałem i aby pakiety nie mogły się ruszać lub posuwać nawet w razie wstrząśnienia.

3. Na naczyniach prócz tego co zawierają napisać należy wyraźnie kto posyła i z której fabryki.

4. Do każdej posyłki dodane być ma świadectwo, napisane przez fabrykanta i znanego kolei chemika, potwierdzające, że przepisy powyższe 1 aż do 3 zostały zachowane.

Jak Nr. XLIV *a.*

wstawić należy:

Kwas węglowy w postaci gazu i gaz bagienny przyjmowane będą do przewozu tylko w takim razie, jeżeli ich ciśnienie nie przenosi 20 atmosfer i jeżeli są oddane w naczyniach z żelaza szwejsowanego, przetapianego (Flusseisen) lub ze

stali lancj, które próbowane były urzędownie w przeciągu trzech lat przed oddaniem do przewozu i wytrzymały bez stałej zmiany formy ciśnienie najmniej półtora raza większe od tego, któremu kwas węglowy lub gaz bagienny przy oddaniu ulega. Każde naczynie powinno być opatrzone otworem, dozwalającym obejrzeć ściany wewnętrzne, klapą bezpieczeństwa, kurkiem do upustu wody, wentylem do napełniania a względnie upustu, jakoteż manometrem, stan jego winien być co trzy lata urzędownie badany. Na naczyniu, w miejscu łatwo w oczy wpadającym, winien być umieszczony zapisek urzędowy, wyrażający, kiedy i pod jakim ciśnieniem naczynie było badane. W liście przewozowym wyrazić należy, że ciśnienie oddanego do przewozu kwasu węglowego lub gazu bagiennego także przy podniesieniu ciepłoty aż do 40 stopni Celsjusa nie może przewyższyć 20 atmosfer. Stacya wysyłająca winna przekonać się o zachowaniu przepisów powyższych, szczególnie zaś przez porównanie stanu manometru z zapiskiem, tyczącym się próby sprawdzić, czy naczynia należycie były badane co do ciśnienia.

Nr. XLVI

ma opiewać:

Chlorek metylu i chlorek etylu przewożone będą tylko w grubych naczyniach metalowych, szczelnie zamkniętych i otwartymi wagonami. Od kwietnia aż do października włącznie posyłki takie opatrywać ma posyłający osłonami, jeżeli naczynia nie są zapakowane w pakach drewnianych.

Jako Nr. XLIX a

wstawić należy:

Natlenek sodu oddawać należy w grubych puszkach blaszanych z wieczkiem zalutowanem, zapakowanych w grubej skrzyni drewnianej, wyłożonej blachą lutowaną.

Jako Nr. XLIX b

wstawić należy:

Węgielek wapniowy (Calcium Carbide) powinien być zapakowany w naczyniach żelaznych szczelnie zamkniętych. Innych materiałów nie wolno zarazem pakować do tych naczyń.

Jako Nr. L a

umieścić należy:

(1) Natłuszczone opiłki żelazne i stalowe (pochodzące z wiercenia, toczenia itp.) tudzież pozostałości z redukcji nitrobenzolu z fabryk aniliny, o ile nie są oddane w naczyniach z grubej blachy żelaznej szczelnie zamkniętych, przewożone będą tylko wozami żelaznymi z wiekami, lub pod zamknięciem oponowem.

(2) W liście przewozowym wyrażone być powinno, czy opiłki żelazne i stalowe są natłuszczone lub nie, w przeciwnym bowiem razie uważane będą za natłuszczone.

Nr. LI.

Po LI położyć należy znak ustępu (1).

Przydać należy następujący ustęp (2):

(2) List przewozowy tyczący się tulek tego rodzaju powinien zawierać oświadczenie posyłającego, że tutki po nasyceniu były ogrzane a następnie zostały w wodzie całkiem ochłodzone.

Nr. LIII.

Przy końcu dodać należy następujący drugi ustęp:

W ciągu miesięcy października, listopada, grudnia, stycznia, lutego i marca także żołądki cielęce świeże, nienasolone, o ile oczyszczone są z wszelkich pozostałości jadła, przyjmowane będą do przewozu w mocnych, szczelnie zamkniętych beczkach lub kubbach, z zachowaniem postanowień ustępu 1, liczby 4 i 5. Wieka kubłów przytwierdzone być powinny nabiciem żelaznem.

Układ powyższy zacznie obowiązywać od dnia 1. lipca 1902. Jednocześnie utraci moc obowiązującą układ wprowadzony w wykonanie dnia 1. kwietnia 1895, Dz. u. p. Nr. 24, tyczący się tego samego przedmiotu.

Wittek r. w.

98.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 15. maja 1902,

którem podaje się do wiadomości osobny układ dodatkowy do Umowy międzynarodowej, tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, zawarty dnia 12. kwietnia 1902 między c. k. Rządem austriackim a cesarskim Rządem niemieckim co do niemiecko-austriackich komunikacji kolejowych.

Na zasadzie artykułu 3go, lic. I, Paryskiego Układu dodatkowego do Umowy międzynarodowej, tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, zawartego dnia 16. czerwca 1898, zgodziły się Rządy na wstępie wymienione na zaprowadzenie w przedmiocie wzajemnej bezpośredniej komunikacji kolei żelaznych niemieckich z jednej a austriackich z drugiej strony następujących postanowień:

Artykuł 1.

W taryfach kolejowych może za zgodą władz nadzorczych być postanowione, że:

- a) do obrotu między stacyami na niemieckiem terytoryum leżącemi, o ile do takowego w przechodzie przez Austryę używa się austryackich linii kolejowych, tudzież
- b) do obrotu między stacyami na austryackiem terytoryum leżącemi, o ile do takowego w przechodzie przez Niemcy używa się niemieckich linii kolejowych,

odpowiednio do danych okoliczności ma być stosowany albo wyłącznie niemiecki porządek ruchu dla kolei żelaznych albo wyłącznie regulamin ruchu obowiązujący na kolejach austryackich.

Artykuł 2.

Układ niniejszy zacznie obowiązywać od 1. czerwca 1902.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIV. — Wydana i rozesłana dnia 15. maja 1902.

Treść: (M^o 99 i 100.) 99. Obwieszczenie, dotyczące się sprzedaży ciężarków, które używane być mają w obrocie publicznym do kontroli wagi krajowych monet złotych waluty koronowej, tudzież sprzedaży wydawanych urzędowo wag do monet złotych. — 100. Obwieszczenie, dotyczące się zaprowadzenia kurtki uniformowej dla urzędników i aspirantów na urzędników i spowodowanej przez to zmiany przepisu o umundurowaniu funkcjonaryuszów kolei żelaznych rządowych i prywatnych, wydane go rozporządzeniem Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 16. lipca 1897.

99.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 9. maja 1902,

dotyczące się sprzedaży ciężarków, które używane być mają w obrocie publicznym do kontroli wagi krajowych monet złotych waluty koronowej, tudzież sprzedaży wydawanych urzędowo wag do monet złotych.

Stosownie do punktu 2go rozdziału Igo postanowień, ogłoszonych obwieszczeniem Ministerstw skarbu i handlu z dnia 20. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 132, a zawierających przepisy normujące wyrób i sprzedaż ciężarków, które w obrocie publicznym mają być używane do kontroli wagi krajowych monet złotych waluty koronowej, tudzież wyrób i sprzedaż urzędowo wydawanych wag do monet złotych, podaje się do wiadomości, że sprzedaż tych ciężarków kontrolnych rozpocznie się dnia 1. lipca 1902.

Aż do dalszego zarządzenia ciężarki te wydawać i sprzedawać będzie wyłącznie Ekonomat c. k. Krajowej Dyrekcji skarbu w Wiedniu. Jednakże wszystkie krajowe władze skarbowe mają prawo przyjmować zamówienia na te ciężarki kontrolne i poruczać uskutecznienie tych zamówień rzeczoznemu Ekonomatowi.

Cena ciężarka, odpowiadającego przepisanej ustawą ścisłej (normalnej) lub tolerowanej wadze dziesięciokoronówki, wynosi 35 h.

Cena ciężarka, odpowiadającego przepisanej ustawą ścisłej (normalnej) lub tolerowanej wadze dwudziestokoronówki, wynosi 40 h.

Ciężarki te sprzedawane będą tak pojedynczo, jak i w garniturach po cztery sztuki w futerałach. Cena takiego garnituru razem ze szczypczykami, wynosi 4 K.

Ważność cechy na ciężarkach cechowanych w roku 1901 przedłuża się wyjątkowo do końca sierpnia 1904.

Nadto począwszy od 1. lipca 1902, sprzedawane będą także wagi ścisłe, do odważania poszczególnych dziesięcio- i dwudziestokoronówek służące, których opis zawarty jest w III. części wzmiankowanych powyżej postanowień normujących, a to pod tymi samymi warunkami, jakie przepisane są co do sprzedaży ciężarków kontrolnych.

Cena takiej wagi wynosi 54 K.

O cenach ciężarków kontrolnych, przedstawiających wielokrotność ustawą oznaczonej wagi normalnej, dowiedzieć się będzie można w swoim czasie z obwieszczeń, które będą wywieszane w c. k. Krajowej Dyrekcji skarbu w Wiedniu i w poszczególnych krajowych władzach skarbowych.

Böhm r. w.

Call r. w.

100.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. maja 1902,

tyczące się zaprowadzenia kurtki uniformowej dla urzędników i aspirantów na urzędników i spowodowanej przez to zmiany przepisu o umundurowaniu funkcyjaryuszów kolei żelaznych rządowych i prywatnych, wydanego rozporządzeniem Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 16. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 176.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 4. maja 1902 zaprowadza się dla wszystkich urzędników i aspirantów na urzędników, w służbie kolejowej zostających, bluzę uniformową jako prawidłowe odzienie służbowe, a natomiast znosi się kurtkę.

W skutek tego przepis o umundurowaniu, wydany na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 14. czerwca 1897 (rozporządzenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 176), ulegnie następującym zmianom:

§. 23 ma opiewać:

„Urzednicy i aspiranci na urzędników mają przy wykonywaniu służby zwyczajnej nosić zamiast surduta uniformowego, którego używać należy na przyszłość tylko w służbie przy pociągach dworskich i innych pociągach na równi z dworskimi zostających, tudzież w chwilach uroczystych, bluzą uniformową.

Bluza uniformowa zrobiona jest z sukna granatowego (franzblau). Części przednie i tylne przylegają wolno do ciała, a długość dochodzi prawie do połowy uda; zewnątrz, a mianowicie w wysokości piersi i stanu znajduje się po obu bokach kieszeń, pokryta klapą z okrągłymi wcięciami, tworzącymi trzy końce. Czarne guziki pokryte są listewką, tworzącą przedłużenie prawej części piersiowej; w wysokości 10 cm nad krajem rękawa znajduje się wypustka z sukna koloru pomarańczowego

Kołnierz stojący ma 4 cm wysokości i opatrzony jest wylogami z czarnego aksamitu; końce kołnierza są na przekątni 1·3 cm nieco zaokrąglone.

Urzednicy noszący mundur VIII. aż do VI. klasy włącznie, mają na wylogach oprócz koła skrzydlatego złotem haftowanego 1—3 rozet złotych, opisanych w §ie 14tym, a urzednicy klasy V. i wyższych klas mają wylogi obszyte galonem złotym, a na nim srebrne odznaki i srebrem haftowane koło skrzydlate.

Bluzę opatrzoną kołnierzem stojącym nosi się całkiem zapiętą, i to zawsze z przepisanyą krawatem mundurowym lub z białym stojącym kołnierzem, którego kraje ze sobą się schodzą.

Kapelusza do bluzy nosić nie wolno.

Noszenie bluzy poza służbą jest niedozwolone.

Co się tyczy noszenia bluzy na drodze do miejsca wykonywania służby i napowrót, stosowane będą w analogiczny sposób postanowienia, obowiązujące względem urzędników rządowych administracji skarbowej.“

§. 24 ma opiewać:

„Uniform i bluza dla aspirantów są całkiem takie same, jak dla urzędników noszących mundur VIII. klasy, z tą tylko różnicą, że na naramienniku, względnie na kołnierzu bluzy, nie ma rozet za odznakę służących.“

Zarządzenie powyższe zaczyna obowiązywać niezwłocznie, z tem ograniczeniem, że urzędnikom i aspirantom na urzędników daje się do sprawienia sobie bluzy, zaprowadzonej niniejszem rozporządzeniem, termin dwuletni, licząc od dnia dzisiejszego, i że po upływie tego terminu kurtki dawniejszym przepisem zaprowadzonej nosić nie wolno.

Ze względu na powyższe postanowienia kurtkę nosić będą na przyszłość jako odzież służbową tylko urzednicy niżsi, a w obec tego

§. 26 ma opiewać:

„Każdemu zarządowi kolejowemu wolno postanowić, w których stacjach pomniejszego znaczenia, tudzież przy jakich w ogóle czynnościach służbowych urzednicy niżsi mogą zamiast służbowego munduru nosić kurtkę (fig. 3).“

Kurtka zrobiona jest ze sukna przedniego granatowego (franzblau) z kołnierzem wykładanym, z tego samego sukna, przylega wolno do ciała i gdy ręce naturalnie zwisają, przechodzi mniej więcej na 7 cm poza kraj otworu rękawów.

Kurtka zapina się na dwa rzędy guzików z białego posrebrzanego metalu (takich samych jak na mundurze), przyszytych w równej odległości od siebie, po pięć z każdej strony. Oba pierwsze guziki u góry oddalone są o 3 cm od dolnego kraju kołnierza, a oba najniższe leżące o 20 cm od dolnego brzegu kurtki, przyszyte zaś są w taki sposób, że wtedy, gdy kurtka jest zapięta, oba rzędy guzików oddalone są od siebie mniej więcej na 10—12 cm.

Na obu częściach piersiowych kurtki znajdują się zewnątrz, na 18 cm od przedniego a 20—22 cm

od dolnego brzegu kurtki, kieszenie poziome, klapami na 7 *cm* szerokiemi nakryte.

Tylna część kurtki składa się z dwóch połów i ma u dołu na szwie środkowym rozpór na 8 do 10 *cm*. Na wewnętrznej stronie lewej części piersiowej zrobiona jest kieszeń boczna 13 *cm* szeroka. Rękawy na przydłonku nie są rozcięte, lecz obłożone zakładką na 9 *cm* szeroką. Kołnierz ma pod-

szewkę z tego samego sukna i jest tak skrojony, żeby wyłożony miał z tyłu, w środku i na obu rogach przednich prostokątnych, tuż koło klap, 4 *cm* szerokości.

Odznaki na kurtce są takie same jak na mundurze urzędników niższych.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLV. — Wydana i rozesłana dnia 16. maja 1902.

Treść: 101. Rozporządzenie, którem unormowane zostaje postępowanie w sprawach spornych cywilnych przed sądami konsularnymi.

101.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 15. maja 1902,

którem unormowane zostaje postępowanie w sprawach spornych cywilnych przed sądami konsularnymi.

W porozumieniu z królewsko węgierskim Rządem i po wysłuchaniu wspólnego Ministra spraw zewnętrznych wydaje się na zasadzie §§. 10 i 11 ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136, dotyczącej się wykonywania sądownictwa konsularnego, następujące postanowienia:

§. 1.

Przy postępowaniu w sprawach spornych cywilnych sądy konsularne trzymać się winny bez względu na wartość rzeczy spornej postanowień Dekretu nadwornego z dnia 24. października 1845, Zb. u. sąd. Nr. 906, zawierającego przepisy postępowania sumarycznego, chyba, że w następujących paragrafach wydane są jakieś inne postanowienia w tym względzie.

§. 2.

Szczegółowe przepisy Dekretu nadwornego z dnia 23. sierpnia 1819, Zb. u. s. Nr. 1595, dotyczące się postępowania w sporach z małżeństwa wynikających — o ile spory takie nie są wyłączone ze zakresu sądownictwa konsularnego — również szczegółowe przepisy rozporządzenia cesarskiego

z dnia 27. października 1849, Dz. u. p., tom uzupełniający Nr. 12, dotyczące się postępowania w sporach o naruszenie posiadania, jakoteż rozporządzenia cesarskiego z dnia 16. listopada 1858, Dz. u. p. Nr. 213, dotyczące się postępowania w sprawach najmu, rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. stycznia 1850, Dz. u. p. Nr. 52, dotyczące się procedury wekslowej, rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18. lipca 1859, Dz. u. p. Nr. 132, dotyczące się postępowania przy przeprowadzaniu prawa na zabezpieczenie weksli, rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. maja 1855, Dz. u. p. Nr. 95, dotyczące się postępowania nakazowego w sporach o należytości aktami notaryalnymi stwierdzone, rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18. lipca 1859, Dz. u. p. Nr. 130, dotyczące się postępowania nakazowego w sporach o należytości pieniężne, dokumentami publicznymi lub uwierzytelnionymi albo też w księgi gruntowe zaciągniętymi dokumentami prywatnymi udowodnione, wreszcie ustawy z dnia 27. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 67, dotyczące się postępowania upominawczego, winny być i nadal przez sądy konsularne zachowywane.

§. 3

Jako ogólne przepisy, których w myśl §. 7go Dekretu nadwornego z dnia 24. października 1845, Zb. ust. s. Nr. 906, trzymać się należy także w postępowaniu sumarycznym, o ile rzeczony Dekret nie zawiera jakich szczegółowych postanowień w tym względzie, stosowane być mają we wszystkich sądach konsularnych postanowienia Ordynacji sądowej dla Galicji zachodniej (patent z dnia 19. grudnia 1796, Zb. ust. s. Nr. 329) i postanowienia dodatkowe do tej ordynacji.

§. 4.

W sprawach spornych, w których przedmiot sporu przenosi kwotę 1000 koron w pieniądzech lub w wartości pieniężnej, strony muszą być zastępowane przez rzeczników prawnych, jeżeli w miejscu, w którym znajduje się sąd proces przeprowadzający ma siedzibę najmniej dwóch obrońców prawnych, upoważnionych do zastępowania przed sądem.

W razie przeciwnym, tudzież we wszystkich sprawach spornych, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza kwoty 1000 koron, mogą strony w myśl §. 9go Dekretu nadwornego z dnia 24. października 1845, Dz. u. p. Nr. 906, poruczać prowadzenie sporu pełnomocnikom, nie będącym zastępcami prawnymi.

§. 5.

W procesach rzecznicznych (adwokackich) może strona według upodobania swoje przemówienia i inne oświadczenia dołączyć do protokołu rozprawy na piśmie lub takowych nie dołączać.

Sędzia winien przedłożone sobie akta tego rodzaju przeglądać i w razie potrzeby w myśl §. 25 przepisów, dotyczących się postępowania sumarycznego, zarządzić z urzędu, aby treść takowych została uzupełniona, względnie, aby usterki formalne zostały usunięte.

§. 6.

„Złożenie pewnego i jasnego oświadczenia co do faktów przez stronę przeciwną przytoczonych“, które jest obowiązkiem każdej ze stron procesowych, nie ma być rozumiane w ten sposób, jakoby każdy faktyczny szczegół musiał być z osobna wyraźnie potwierdzony lub zaprzeczony, lecz wystarczy w tym względzie jedno oświadczenie, z którego jasno można wyrozumieć, czy i o ile przyznaje się prawdziwość faktów przez stronę przeciwną przytoczonych lub też takowym się zaprzecza.

§. 7.

Sędziemu nie wiążą przepisane ustawą prawa co do dopuszczalności i oceniania dowodów; przeciwnie, powinien on rozstrzygać według swego swobodnego przekonania, nabytego na podstawie sumiennego badania środków dowodowych.

§. 8.

W procesach rzecznicznych (adwokackich) dozwolone jest czynienie zarzutów przy postępowaniu apelacyjnym.

§. 9.

Termin do wnoszenia środków prawnych przeciw decyzjom sądów konsularnych wynosi w ogóle dni 14; atoli osobne postanowienia, dotyczące się terminów do wnoszenia środków prawnych w postępowaniu wekslowem, tudzież w postępowaniu w sporach o naruszenie posiadania i o najem zachowują moc swoją i tutaj.

Dni biegu poczty nie wlicza się ani w ustawowe ani w sądowe terminy.

§. 10.

Do sporów prawnych, które w chwili, gdy niniejsze rozporządzenie zacznie obowiązywać, są już w toku, przepisy powyższe stosowane nie będą.

§. 11.

Rozporządzenie niniejsze wejdzie w wykonanie dnia 1. października 1902.

Koerber r. w.

Wittek r. w.

Spens r. w.

Rezek r. w.

Giovanelli r. w.

Weltersheimb r. w.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

Call r. w.

Piętak r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 16. maja 1902.

Treść: № 102. Rozporządzenie, którem ogłasza się nowe instrukcje: I. do oznaczania drogą analizy procentów cukru trzcinowego w wytworach cukier zawierających, II. do obliczania ilości kakaa w czekoladzie i III. do oznaczania procentów niezmienionego alkoholu w perfumach, esencyach itp.

102.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. maja 1902,

którem ogłasza się nowe instrukcje: I. do oznaczania drogą analizy procentów cukru trzcinowego w wytworach cukier zawierających, II. do obliczania ilości kakaa w czekoladzie i III. do oznaczania procentów niezmienionego alkoholu w perfumach, esencyach itd.

W porozumieniu z królewsko węgierskim Ministerstwem skarbu ogłasza się niniejszem stosownie do postanowień §u 1go rozporządzenia Ministerstwa

skarbu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 126, następujące instrukcje do oznaczania drogą analizy procentów cukru trzcinowego w wytworach cukier zawierających, sprawdzania ilości kakaa w czekoladzie i oznaczania procentów niezmienionego alkoholu w perfumach, esencyach itp.

Instrukcja do oznaczania zawartości cukru trzcinowego w wytworach cukier zawierających, ogłoszona w załączce do przytoczonego powyżej rozporządzenia Ministerstwa skarbu, przestaje obowiązywać.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia wejdą w wykonanie z dniem ogłoszenia.

Böhm r. w.

I.

Instrukcja

do

oznaczania drogą analizy procentów cukru trzcinowego w wytworach cukier zawierających.

(Ułożona przez urzędnika c. k. Doświadczalni rolniczo-chemicznej w Wiedniu, Dra Franciszka Freyera.

A. Badanie cukierków, bombonków, syropów owocowych, czekolady, owoców kandyzowanych, kompotów, marmelad itp.

Przebieg analizy zawisa przedewszystkiem od tego, czy próbka, która ma być poddana badaniu, rozpuszcza się w wodzie zupełnie (albo prawie zupełnie), czy nie. Stosownie do zachowania się próbki w tej mierze, sposób badania, jaki wybrać należy, jest rozmaity.

I. Próbka rozpuszcza się w wodzie zupełnie albo prawie zupełnie.

Pierwszą rzeczą, i to nie tylko wtedy, gdy chodzi o cukierki, lecz także przy badaniu wszelkich innych próbek, jest:

sprawdzenie obecności cukru skrobiowego lub dekstryny.

26.048 g próbki jak najstaranniej roztartej i przemieszanej daje się do kolbki o pojemności 100 cm³ i rozpuszcza się w destylowanej wodzie. Aby roztwór ten wyklarować, zaprawia się go w razie potrzeby kilku kroplami octanu ołowianego. Następnie napełnia się kolbkę aż do kreski, zakłóca się roztwór należycie i przepuszcza się go przez czysty sączek (roztwór A). Przesącz polaryzuje się w rurce 200-milimetrowej („Polaryzacja bezpośrednia“).

50 cm³ tego roztworu miesza się następnie w kolbce o pojemności 100 cm³ z 25 cm³ wody i 5 cm³ kwasu solnego o ciężarze gatunkowym 1.19,

kolbkę zaś samą wstawia się do łaźni wodnej, której temperatura wynosi mniej więcej 70° C., ogrzewa się ją w przeciągu 2 do 3 minut do 67°—70° C. i trzyma się w tej temperaturze przez 5 minut. Dla kontroli temperatury wstawia się w kolbkę termometr, podczas ogrzewania zaś obraca się nią na rozmaite strony. Po zinwertowaniu oziębia się kolbkę szybko do 20° C., spłókuje się termometr, dolewa się aż do kreski (roztwór B) i polaryzuje się ciecz w rurce 200-milimetrowej. Otrzymaną liczbę mnoży się przez 2. Jeżeli skręcenie na lewo wynosi na 100° „polaryzacji bezpośredniej“ (ob. powyższe określenie) 28 stopni albo mniej, jest to znakiem obecności cukru skrobiowego lub dekstryny. Roztwory zanadto ciemne należy przed polaryzowaniem odbarwić zapomocą dwóch lub trzech gramów węgla zwierzęcego (z krwi), wymytego kwasem solnym. Ile cukru węgiel pochłania, należy sprawdzić już przedtem zapomocą takiej samej ilości węgla, a otrzymaną przy tem liczbę użyć jako poprawkę polaryzacji, wykonanej z użyciem węgla zwierzęcego.

Także przy tem badaniu możliwe są dwa przypadki:

- a) W roztworze niema ani cukru skrobiowego, ani dekstryny.

W takim razie szuka się obecności cukru inwertowego zapomocą roztworu Soldainiego lub Fehlinga.

- a₁) Nie można wykazać znaczniejszych ilości cukru inwertowego. W tym przypadku

wskazuje polaryzacja bezpośrednia, ile procentów cukru trzcinowego zawiera się w próbce.

a₂) W próbce znajduje się cukier inwertowy. 50 cm³ roztworu B (obacz powyższe objaśnienie), otrzymanego przez inwersję za pomocą kwasu solnego, a odpowiadającego 6·512 g substancji, odmierza się w kolbce litrowej, dopełnia się aż do kreski i nalewa się 25 cm³ tego płynu (odpowiadającego 0·1628 g substancji) do kolby Erlenmeyera. Aby zobojętnić zawarty w tym płynie wolny kwas, dodaje się doń 25 cm³ roztworu węglanu sodowego, zawierającego w sobie 1·4 g bezwodnego węglanu sodowego, a nadto 50 cm³ roztworu Fehlinga, ogrzewa się aż do wrzenia i zostawia się dokładnie przez 3 minuty w stanie wrzącym. Rozgrzewanie odbywać się winno jak najszybciej za pomocą dobrego potrójnego palnika, a cały proces rozgrzewania powinien przy użyciu siatki drucianej, obłożonej wykrojona tekturą asbestową trwać 3½ do 4 minut. Jak tylko płyn zacznie silnie kipieć, należy palnik potrójny zastąpić pojedynczym. Po zagotowaniu usuwa się kolbę z nad płomienia i nalewa się do niej 100 cm³ zimnej wody destylowanej, nie zawierającej baniek powietrzonych, a płyn w kolbie zawarty przecieda się za pomocą dobrze działającego aparatu ssącego natychmiast przez odważoną asbestową rurkę sączkową Allihna. Asbest zwilża się poprzedzając małą ilością wody. Gdy płyn ścieknie, spłukuje się osad w stosowny sposób zimną wodą na sączek, pomagając sobie przy tem piórem gęsim, a po zupełnem spłukaniu do rurki asbestowej wymywa się go 100 do 150 cm³ kipiącej wody. Podczas przesączania i wymywania dobrze by było zasadzić wolno na rurkę asbestową lejek o krótkiej szyjce i podczas całego procesu przesączania uważać na to, żeby płyn w rurce asbestowej nigdy całkiem nie ściekł. Po ukończeniu wymywania przepłukuje się jeszcze mniej więcej 20tu cm³ alkoholu i 20tu cm³ eteru i wstawia się rurkę na kilka minut do suszarki. Po osuszeniu łączy się ją za pomocą korka i rurki kauczukowej z opłóczką aparatu do wywiązywania wodoru, napełnioną kwasem siarkowym i chromowym i redukuje się tlenek miedziawy przez powolne ogrzewanie w strumieniu wodoru. Po kilku minutach redukcja jest ukończona, poczem rurkę z miedzią oziębia się w strumieniu wodoru. Oziębioną

rurkę wkłada się do eksykatora, a po upływie kwadransa odważa się ją.

Z wagi miedzi oblicza się zawartość cukru trzcinowego według tabeli dołączonej do niniejszej instrukcji.

Tablica I.

Oznaczenie cukru jest jednak tylko w takim razie dokładne, jeżeli przesącz wydzielonej miedzi jest jeszcze wyraźnie na niebiesko zabarwiona. Jeżeli tak nie jest, to badanie należy powtórzyć, biorąc do tego stosownie mniejszą ilość roztworu cukrowego, a więc n. p. 20 cm³ lub 15 cm³ roztworu B, dopełnionego do 1 l. W takim razie jednak także do zobojętnienia użyć należy 20 cm³, względnie 15 cm³ przepisanego roztworu węglanu sodowego. Nadto dodać należy koniecznie oprócz 50 cm³ roztworu Fehlinga jeszcze 10 cm³, względnie 20 cm³ wody destylowanej, a zresztą postępować w taki sam sposób, jak to powyżej podano. Nadto, jeżeli zachodzą takie warunki, zawartość cukru trzcinowego należy obliczać nie według tablicy I., lecz według tablicy II., przydanej do niniejszej instrukcji.

Tablica II.

Przykład: Wzięto 20 cm³ roztworu, a waga miedzi wynosiła 220 mg; tych 220 mg miedzi odpowiada według tablicy II. 112·2 mg cukru trzcinowego; ponieważ jednak 20 cm³ płynu na próbkę użytego odpowiada

$$0\cdot13024 \text{ g} = \frac{20 \times 0\cdot1628}{25} \text{ próbki, prze-}$$

to zawartość cukru trzcinowego równa się:

$$\frac{0\cdot1122 \times 100}{0\cdot13024} = 86\cdot1\%$$

b) W roztworze znajduje się cukier skrobiowy lub dekstryna.

Bada się za pomocą roztworu Soldainiego lub Fehlinga, czy substancje redukujące są obecne.

b₁) Badanie nie wykazuje znaczniejszej redukcji. W takim razie obecna jest tylko dekstryna, ale niema ani cukru skrobiowego, ani inwertowego, a zawartość cukru trzcinowego oznacza się po dokonaniu inwersji w taki sposób, jak to podano pod I a₂.

b₂) Redukcja jest widoczną. W takim razie cukier skrobiowy jest albo sam obecny albo razem z cukrem inwertowym, a oznaczenie „wszystkiego cukru trzcinowego“ w próbce w rozumieniu skarbowo-technicznym, to jest sumy „cukru trzcinowego nieprzemienionego“ i „cukru inwer-

lowego“ jest na teraz z reguły niemożliwe. ¹⁾

Gdyby w szczególnych przypadkach zachodziła potrzeba oznaczenia „nieprzemienionego (to znaczy niezinwertowanego) cukru trzcinowego“ w próbce, zawierającej cukier skrobiowy, natenczas postępuje się w następujący sposób:

Bierze się dwie kolby litrowe i do jednej z nich daje się 25 cm³ niezinwertowanego roztworu A (ob.

¹⁾ Tylko, jeżeli się posiada próbkę cukru skrobiowego lub syropu cukru skrobiowego do sporządzenia dotyczącego wytworu użytego, można tak ilość cukru skrobiowego, jak i ilość „wszystkiego cukru trzcinowego“ obliczyć w przybliżeniu w następujący sposób: Sporządza się 10-procentowy roztwór cukru skrobiowego i oznacza się polaryzację, tudzież zawartość „cukru redukującego“ a. m. tę ostatnią zapomocą roztworu Fehlinga. Odważoną miedź oblicza się jednak nie jako dekstrozę, lecz jako cukier inwertowy, posługując się przy tem znaną tablicę Meißla. Polaryzację i zawartość cukru przerachowuje się na 100 g substancji i oblicza się zapomocą dzielenia skrócenie na prawo (spowodowane dekstriną + dekstrozą), odpowiadające 1 g redukującego cukru; to skrócenie oznacza się literą *p*. W próbce towaru, która ma być badana, oznacza się następnie po zinwertowaniu jej zapomocą kwasu solnego, także polaryzację (dokładnie przy 20° C) i „wszystek cukier“ (jako cukier inwertowy) i przerachowuje się tak jedną jak i drugą na 100 g substancji.

Niech *a* oznacza znaną ilość cukru redukującego w 100 g substancji, obliczonego jako cukier inwertowy:

- x* . . . ilość cukru inwertowego w 100 g zawartego;
- y* . . . ilość dekstrozy zawartej w 100 g (oznaczonej jako cukier inwertowy);
- P* . . . polaryzację roztworu 100-procentowego;
- p* . . . polaryzację w badanym cukrze skrobiowym, odpowiadającą 1 g cukru redukującego.

— 1·16 skrócenie 1 grama cukru inwertowego w rurce 200 mm — w takim razie $x + y = a$,

$$-1·16 x + p y = P.$$

Wartość znaleziona dla *x*, pomnożona przez 0·95, daje zawartość cukru trzcinowego, *y* ilość cukru redukującego, zawartego w cukrze skrobiowym; ilość cukru skrobiowego wypada z tych danych sama przez się.

Przykład: Syrop cukru skrobiowego wykazywał w 10-procentowym roztworze skrócenie na prawo + 66·6° V. Ilość cukru redukującego, obliczonego jako cukier inwertowy, wynosiła 41·92 procentów.

$$p . . . \text{równa się zatem} = \frac{66·6·0}{41·92} = +15·9° V.$$

Wytwór cukrowy, sporządzony z tego syropu cukru skrobiowego, okazał w 10-procentowym roztworze po inwersji skrócenie — 1·2° V, przeto

$$P . . . = -12·0.$$

Ilość cukru, oznaczona w płynie zinwertowanym i obliczona jako cukier inwertowy, wynosiła 70·52 procentów.

$$x + y = 70·52$$

$$-1·16 x + 15·9 y = -12·0$$

a stąd

$x = 66·43 = 66·43 · 0·95 = 61·1$ procentów cukru trzcinowego,

powyższe określenie), do drugiej zaś 50 cm³ zinwertowanego roztworu B; następnie oznacza się w obu przypadkach zawartość cukru w 25 cm³ (obliczonego według tablicy I jako cukier trzcinowy) podług metody, podanej pod *a*₂. Różnica obu oznaczeń daje zawartość „nieprzemienionego cukru trzcinowego“, wyrażoną w procentach. Redukcyja przy pierwszym z tych dwóch oznaczeń może być następstwem cukru skrobiowego albo cukru inwertowego i skrobiowego; znalezioną w ten sposób ilość cukru oznacza się jako „cukier redukujący (dekstroza cukru skrobiowego + cukier inwertowy)“.

II. Próbką rozpuszcza się w wodzie niezupełnie, a roztwór zawiera znaczną pozostałość.

Rozróżniać należy przy tem następujące trzy przypadki:

1. Marmelady, owoce kandyzowane, w cukrze konserwowane i smarzone, tudzież owoce musztardowe.

Większą ilość próbki, najlepiej zawartość całego słoika, rozciera się w obszernym moździerzyku porcelanowym, posługując się przy tem w razie potrzeby nożem i widelcem, a potłuczony peski osobno, dodaje się je znowu do głównej masy i postępowanie to powtarza się tak długo, dopóki wszystko nie przemieni się w jednostajną miłą masę. Gdy chodzi o owoce w parze gotowane itd., odlewa się naprzód sok, z owocami zaś samymi postępuje się według powyższej wskazówki i miesza się je następnie napowrót ze sokiem. Do rozdrabniania i mięszkania nadaje się bardzo dobrze tak zwana maszynka do siekania mięsa, której użycie szczególnie się zaleca. Z tej masy odważa się dwa razy po 5/4 wagi normalnej = 32·56 g, wypłukuje się jedną próbkę wodą w kolbce o pojemności 250 cm³, drugą zaś w kolbce o pojemności 500 cm³, dolewa się wody, dopóki płyn nie dojdzie do dwóch trzecich objętości flaszki i zostawia się go tak 1/2 godziny, często zakłócając. Następnie dodaje się 5 cm³ octanu ołowiu, dolewa się aż do kreski, i zakłóciwszy należycie, przesącza się. Powstawaniu piany, któraby nie pozwałała dokładnie odczytywać cyfer i ustawić poziomu płynu równo z kreską, zapobiega się kilku kroplami alkoholu. Z oboma roztworami, z których jeden zawiera pół, drugi ćwierć wagi normalnej

$$y = 4·09 = \frac{4·09·100}{41·92} = 9·8 \text{ procentów syropu}$$

cukru skrobiowego.

Ponieważ skrócenie płynu zinwertowanego jest po większej części bardzo małe, przeto źródła błędów są dosyć znaczne, a wyniki, osiągnięte według tej metody są tylko w przybliżeniu dokładne. Według okoliczności może metoda ta posłużyć do zorientowania się nawet w takim razie, jeżeli się nie posiada użytego cukru skrobiowego. Doświadczenie uczy, że w takim razie za *p* przyjąć można wartość średnią 17·0.

substancyi w 100 cm^3 , postępuje się dalej według przepisu, podanego w następującym ustępie (2).

2. Inne wytwory cukier zawierające, które nie rozpuszczają się w wodzie bez pozostałości (z wyjątkiem czekolady).

Próbkę rozciera się w moździerzyku tak miało, jak tylko można, odważa się dwa razy po $\frac{3}{4}$ wagi normalnej = 32.56 g , jedną połowę nalewa się wodą o temperaturze mniej więcej 30° w kolbce o pojemności 250 cm^3 , drugą zaś w kolbce o pojemności 500 cm^3 i zostawia się je tak przez pół godziny, często zakłócając. Następnie dodaje się trochę octanu ołowiu, dopełnia się aż do kreski i przesącza się. Przy tej próbie otrzymujemy, podobnie jak w poprzedzającym przypadku, dwa rozczyzny, z których każdy zawiera w sobie taką samą wagę substancyi, jednak w rozmaitych objętościach płynu. Stosownie do tego objętość części nierozpuszczalnych, która ma być wzięta w rachubę przy dokładnem oznaczaniu cukru, może być z polaryzacji obliczona

Oznaczanie „objętości części nierozpuszczalnych“. Oba rozczyzny polaryzuje się.

Jeżeli a oznacza polaryzację w kolbce 250-centymetrowej³, b polaryzację w kolbce 500-centymetrowej³, a x objętość części nierozpuszczalnej razem z osadem, powstałym przez strącenie octanem ołowianym, natenczas $a [100 - x] = b [200 - x]$, a stąd $x = \frac{100(a - 2b)}{a - b}$.

Przy następujących obliczeniach należy mieć uwagę na to, że pierwotny rozczyzn zawiera pół wagi normalnej nie w 100 cm^3 , względnie w 200 cm^3 , lecz w $100 - x$, względnie w $200 - x \text{ cm}^3$ płynu.

Badanie co do cukru skrobiowego i dekstryny.

Do dalszego badania używa się tylko rozczyynu zagęszczonego, t. j. zawartości kolbki 250 cm^3 , i postępuje się ściśle według przepisu pod A I podanego z tą tylko różnicą, że do odmierzonych 50 cm^3 dodaje się przed domieszanem kwasu solnego 2 cm^3 nasyconego roztworu siarkanu sodowego. Po inwersyi przesącza się i dopełnia się aż do kreski.

a) W rozczyźnie niema ani cukru skrobiowego ani dekstryny. Próbkę bada się co do cukru inwertowego zapomocą rozczyynu Soldaini'ego lub Fehlinga.

a₁) Jeżeli niema znaczniejszej ilości cukru inwertowego, natenczas zawartość cukru trzcinowego równa się $\frac{2a(100-x)}{100}$,

przy czem a oznacza polaryzację rozczyynu z 13.024 g na 100 cm^3 , zaś x obliczoną objętość osadu nierozpuszczalnego.

a₂) W próbce znajduje się cukier inwertowy. Odmierza się 50 cm^3 wzmiankowanego powyżej rozczyynu, sporządzonego według I i zinwertowanego zapomocą kwasu solnego, w kolbce półlitrowej, dopełnia się aż do kreski i oznacza się w 25 cm^3 cukier zapomocą gotowania rozczyznem Fehlinga, całkiem tak samo, jak to opisano przy badaniu wytworów cukrowych, rozpuszczających się bez pozostałości (pod I, a₂). Zawartość cukru trzcinowego, odczytaną na tablicy, pomnożyć należy dla sprostowania nierozpuszczalnej pozostałości

$$\text{przez } \frac{100 - x}{100}.$$

b) W próbce znajduje się cukier skrobiowy albo dekstryna. Do tego przypadku stosuje się to, co się powiedziało pod I, b).

3. Czekolada.*) Ponieważ czekolada zawiera w sobie tylko wyjątkowo cukier inwertowy albo dekstrynę, a postępowanie przy sporządzaniu rozczyynu musi być ze względu na zawarte w niej tłuszcze i wielką ilość substancyi nierozpuszczalnych nieco odmienne, przeto poświęca się jej tutaj osobny ustęp. Jednakże wytwory, czekoladę zawierające, cukierki czekoladowe itd. bada się według II 2.

Większą ilość czekolady (około 100 g) trze się miało na tarku i miesza się ją należycie. Następnie odważa się dwa razy pół wagi normalnej (13.024 g), zwilża się mączkę czekoladową w kieliszku alkoholem, polewa się tę masę $30-40 \text{ cm}^3$ gorącej wody i ogrzewa się ją przez kwadrans w łaźni wodnej. Potem splókuje się jedną próbkę do kolbki o pojemności 100 cm^3 , drugą do kolbki o pojemności 200 cm^3 , dodaje się do niej octanu ołowiu i kilka kropel roztworu ałunu i dopełnia się po zupełnem wystygnięciu aż do kreski. Następnie płyn w obu kolbkach zakłóca się należycie, przepuszcza się przez sączek, a obie przesącze polaryzuje się. Nieobecność cukru inwertowego, cukru skrobiowego i dekstryny sprawdza się według postępowania podanego w rozdziale I. i oblicza się zawartość cukru trzcinowego z obu polaryzacji według wzmiankowanej już formuły $\frac{2a(100-x)}{100}$.

Gdyby w próbce znajdował się cukier inwertowy, w takim razie zawartość cukru trzcinowego obliczyłyby należało ilościowo według II, a₂.

Od ilości cukru, obliczonej przy badaniu marmolad, owoców kandyzowanych, w cukrze konserwowanych i smażonych, tudzież owoców musztardowych, potrącić należy 6 procentów, które odpowiadają średniej ilości cukru, w owocach kandyzowanych już pierwotnie zawartego.

*) Badanie czekolady co do ilości zawartego w niej kakaa odbywać się ma według instrukcyi II.

B. Badanie płynów cukier zawierających (likierów).

Ilość cukru, zawartego w ciekłych wytworach cukier zawierających, nie oznacza się w procentach wagi, lecz w stosunku „gramów na liter“, skutkiem czego potrzebnych ilości płynu się nie odważa, lecz odmierza się pipetką lub w kolbce miarowej, przywódlszy poprzedz płyn do temperatury normalnej 17.5° C.

Badanie co do cukru skrobiowego i dekstryny

Likiery bezbarwne można wprost polaryzować; jeżeli jednak chodzi o likiery zabarwione, w takim razie stawia się próbkę 100 cm³ na łaźnię wodną, dopóki nie wyparuje do połowy, następnie splókuje się ją do kolbki o pojemności 100 cm³ i zaprawia się albo małą ilością octanu ołowiu i kilku kroplami alunu albo dodaje się doń po dopełnieniu aż po kreskę nieco węgla zwierzęcego, a to w celu odbarwienia. Przesącz, otrzymaną po użyciu octanu ołowiu, zaprawia się według okoliczności jeszcze raz węglem zwierzęcym i przepuszcza się jeszcze raz przez sączek. Ponieważ rozmaite barwki zachowują się rozmaicie wobec środków do klarowania i odbarwiania używanych, przeto najlepiej przekonać się już naprzód, na podstawie kilku prób z nieodmierzonemi ilościami próbki, jakie postępowanie odpowiadałoby najbardziej celowi. Często można płyn dopiero po rozcieńczeniu wodą uczynić tak przejrzystym, iżby go można polaryzować, w którym to przypadku przy obliczaniu wyników należy to rozcieńczenie uwzględnić. Przy badaniu cukru palonego (karmelu) nie można polaryzacji wogóle wykonać i co do tych próbek, które i tak często zawierają cukier skrobiowy, ograniczyć się należy do oznaczenia cukru trzcinowego, zawartego w nich w stanie nieprzemienionym, którego ilość otrzymuje się z różnicy oznaczeń za pomocą analizy ilościowej przed inwersją i po niej. Z polaryzowanego płynu odmierza się 50 cm³ do kolbki o pojemności 100 cm³, dodaje się 25 cm³ wody i 5 cm³ kwasu solnego o ciężarze gatunkowym 1.19, inwertuje się w sposób pod I podany i polaryzuje się w rurce 200-milimetrowej przy 20° C. Otrzymaną polaryzację mnoży się przez 2 i przerachowuje się na 100 części polaryzacji bezpośredniej. Jeżeli skręcenie na lewo wynosi —28° lub mniej na 100 części polaryzacji bezpośredniej, świadczy to o obecności cukru skrobiowego.

a) W próbce niema ani cukru skrobiowego ani dekstryny. W takim razie bada się ją co do obecności cukru inwertowego roztworem Soldaini'ego lub Fehlinga.

a₁) Niema znaczniejszej ilości cukru inwertowego. W takim razie zawartość cukru

równa się $\frac{a \cdot 26.048}{100}$, przyczem *a* ozna-

cza polaryzację bezpośrednią. Jeżeli w celu wykonania polaryzacji trzeba było próbkę rozcieńczyć, to otrzymaną liczbę pomnożyć należy przez odpowiedni czynnik.

a₂) Próbka zawiera cukier inwertowy. W tym razie rozcieńcza się 25 cm³ zinwertowanego roztworu (= 12.5 cm³ płynu pierwotnego), stosownie do przewidywanej zawartości cukru w próbce, na 500 albo 1000 cm³ i oznacza się według I, a₂ zawartość cukru trzcinowego w 25 cm³ przez gotowanie z roztworem Fehlinga, posługując się przy tem tablicą II.

b) Próbka zawiera cukier skrobiowy lub dekstrynę. W tym razie stosuje się postępowanie pod A i b przepisane. Jeżeliby dla zorientowania się pożądanem było oznaczenie cukru trzcinowego, zawartego w próbce jeszcze w stanie nieprzemienionym, natenczas bierze się dwie kolbki litrowe, wlewa się do jednej z nich 25 cm³ pierwotnego, do drugiej 50 cm³ zinwertowanego płynu i w obu roztworach oznacza się przez gotowanie roztworem Fehlinga, ile cukru zawiera się w 25 cm. Różnica obu oznaczeń wskazuje ilość cukru trzcinowego, zawartego w próbce w stanie nieprzemienionym.

C. Badanie skondenzowanego mleka.

Podstawa tego sposobu badania.

Mleko skondenzowane zawiera w sobie oprócz cukru trzcinowego (*R*) także większe ilości cukru mlecznego (*M*), którego obecność w próbce musi być przedewszystkiem sprawdzona z jego zdolności redukcyjnej względem roztworu Fehlinga. Następnie inwertuje się drugą próbkę zapomocą kwasu cytrynowego, który działa tylko na cukier trzcinowy, a dla cukru mlecznego jest obojętny, oznacza się w płynie zinwertowanym „wszystek cukier“ (*G*) i otrzymuje się z różnicy $G - M = R$ szukaną ilość cukru trzcinowego.

Wykonanie analizy.

5 g próbki rozpuszcza się mniej więcej w 200 cm³ wody, zaprawia się 10 cm³ roztworu siarkanu miedzi (Nr. 1. roztworu Fehlinga) i taką ilością ługu sodowego, aby płyn jeszcze kwaśno oddziaływał. Potrzeba do tego około 6 cm³ 10-procentowego ługu sodowego. Potem napełnia się aż do 250 cm³ i oznacza się cukier mleczny w 25 cm³ przesączy zawarty, gotując próbkę przez 4 minuty z 50 cm³ roztworu Fehlinga i 75 cm³ wody i redukując wydzielony tlenek miedziawy, osadzony przy przesączaniu na rurce asbestowej. Odważoną miedź przerachowuje się nie na cukier mleczny, lecz na cukier trzcinowy, i to według tablicy II.

Dalszych 50 cm³ przesączy gotuje się z 5 cm³ 10-procentowego roztworu kwasu cytrynowego przez

10 minut. Po ostygnięciu zobojętnia się ten płyn, dopełnia się do 100 cm^3 i w 25 cm^3 oznacza się „wszystek cukier“ znowu w sposób powyżej podany (czas gotowania 4 minuty). Od tego cukru („wszystek cukier“), obliczonego również jako cukier trzcinowy w procentach, potrąca się ilość cukru bezpośrednio znalezionej. Różnica daje nam zawartość cukru trzcinowego.

D. Badanie mydeł.

Na łaźni wodnej rozpuszcza się $16\cdot28\text{ g}$ mydła (odpowiadających czwartej części wagi normalnej dla 250 cm^3) mniej więcej w 100 cm^3 wody i mieszając ten gorący roztwór, zaprawia się go 10procentowym roztworem chlorku barowego w małym nadmiarze. Roztworu tego bierze się w tym celu $40\text{--}50\text{ cm}^3$, a punkt zupełnego strącenia poznaje się po tem, że przy mieszaniu płyn przestaje się pieniać. Następnie wlewa się ten płyn razem z osadem w kolbkę miarową o pojemności 250 cm^3 , po ostudzeniu dopełnia się aż po kreskę i dodaje się jeszcze 10 cm^3 wody jako poprawkę objętości osadu barytowego. Zakłóciwszy ten płyn należycie, przepuszcza się go przez sączek, a płyn przejrzysty polaryzuje się w rurce 200-milimetrowej. Liczba odczytana, pomnożona przez 4, daje zawartość cukru trzcinowego w procentach, jednak tylko w takim razie, jeżeli w próbce znajduje się tylko cukier trzcinowy, a niema ani dekstryny, ani cukru skrobiowego lub inwertowego, o czem przekonać się można na podstawie następującej próby.

Naprzód gotuje się około 25 cm^3 przesączy, w sposób powyższy otrzymanej, z 50 cm^3 roztworu Fehlinga, przy czem nie powinna następować znaczniejsza redukcya.

(Nieobecność cukru skrobiowego lub inwertowego.)

Następnie zaprawia się 50 cm^3 próbki w kolbce 5 cm^3 kwasu solnego o ciężarze gatunkowym $1\cdot125$, ogrzewa się ją na łaźni wodnej o temperaturze mniej więcej 70° do $67\text{--}70^\circ\text{ C.}$ i utrzymuje się w tej temperaturze dokładnie przez 5 minut, zakłócając raz po raz; dla kontroli temperatury wstawia się w kolbkę termometr. Następnie oziębia się szybko do 20° , przesącza się za dodaniem małej ilości mączki kościanej lub sproszkowanego pumeksu i polaryzuje się znowu w rurce 200-milimetrowej. Odczytaną liczbę należy powiększyć o $\frac{1}{10}$, stosownie do ilości dodanego kwasu solnego.

Jeżeli osiągnięte teraz skrócenie na lewo, obliczone na 100° polaryzacji przedtem wykonanej, jest większe jak $\text{—}28^\circ$, świadczy to o tem, że w próbce niema ani dekstryny, ani cukru skrobiowego, a jeżeli próbka nie zawiera także cukru bez-

pośrednio redukującego, to zawartość cukru trzcinowego oblicza się, mnożąc polaryzację bezpośrednią przez 4.

W obec znacznego rozcieńczenia roztworu, który ma być polaryzowany, tudzież w obec małej zdolności skręcania cukru inwertowego, skutkiem której błędy w odczytywaniu bardzo rosną, może się zdarzyć, że skrócenie na lewo nawet w razie nieobecności dekstryny lub cukru skrobiowego nie dochodzi do stosunku $\text{—}28$ na $+100$; dlatego też we wszystkich przypadkach, w których otrzymano za małe skrócenie na lewo, oznaczyć należy zawartość cukru także na podstawie analizy wagowej. W tym celu 25 cm^3 płynu zinwertowanego kwasem solnym (gdy procenty cukru wynoszą więcej jak 15, stosownie mniejszą ilość), zaprawia się dla zobojętnienia taką samą ilością roztworu węglanu sodowego (36 g suchego węglanu sodowego na 1 l) i 50 cm^3 roztworu Fehlinga i postępuje się dalej według metody, przepisanej w rozdziale I. tej instrukcyi, gotując płyn przez 3 minuty, odsączając tlenek miedziowy zapomocą rurki asbestowej i redukując go w strumieniu wodoru.

Zawartość cukru trzcinowego znajduje się następnie według tablicy II. z odważonej ilości miedzi dla użytych 25 (lub mniej) cm^3 , przy czem uwzględnić należy rozcieńczenie kwasem solnym, w skutek którego rozpuszczono $16\cdot28\text{ g}$ mydła na 275 cm^3 (zamiast na 250 cm^3).

Jeżeli znaleziona w ten sposób zawartość cukru trzcinowego zgadza się w granicach nieuniknionych błędów analizy z polaryzacją bezpośrednią, świadczy to o tem, że w próbce nie było dekstryny, choćby nawet skrócenie na lewo nie dochodziło całkiem do cyfry 28. W razie obecności dekstryny, prawdziwa zawartość cukru trzcinowego, znaleziona przy oznaczaniu zapomocą analizy wagowej, będzie mniejsza, jak ta, któraby odpowiadała polaryzacji bezpośredniej. Jeżeli badanie roztworu niezinwertowanego wykazało zarazem obecność cukru bezpośrednio redukującego, jest to znakiem, że oprócz dekstryny była w próbce także dekstroza, a więc cukier skrobiowy lub inwertowy. W pierwszym przypadku polaryzacja wynosić będzie po zinwertowaniu daleko mniej aniżeli 28 na 100 polaryzacji bezpośredniej, w drugim przypadku, t. j. w razie obecności cukru inwertowego, więcej jak 28.

W razie obecności cukru skrobiowego otrzymujemy zawartość cukru trzcinowego z różnicy oznaczeń cukru drogą analizy wagowej przed inwersją i po inwersyi, a w razie obecności cukru inwertowego obliczyć należy całą zawartość cukru, oznaczoną drogą analizy wagowej, jako cukier trzcinowy.

T a b l i c a I *)

do obliczania procentowej zawartości cukru trzcinowego, odpowiadającej zawartości cukru inwertowego, z ilości miedzi, znalezionej przy gotowaniu przez 3 minuty i przy użyciu 0·1628 g substancyi.

Miedzi	Cukru trzcinowego	Miedzi	Cukru trzcinowego	Miedzi	Cukru trzcinowego	Miedzi	Cukru trzcinowego
miligramów	procentów	miligramów	procentów	miligramów	procentów	miligramów	procentów
79	24·57	126	38·87	173	53·63	220	68·87
80	24·87	127	39·18	174	53·95	221	69·20
81	25·17	128	39·49	175	54·27	222	69·53
82	25·47	129	39·80	176	54·59	223	69·87
83	25·78	130	40·11	177	54·91	224	70·20
84	26·08	131	40·42	178	55·23	225	70·53
85	26·38	132	40·73	179	55·55	226	70·86
86	26·68	133	41·04	180	55·87	227	71·19
87	26·98	134	41·35	181	56·19	228	71·53
88	27·29	135	41·66	182	56·51	229	71·86
89	27·59	136	41·98	183	56·83	230	72·19
90	27·89	137	42·29	184	57·15	231	72·52
91	28·19	138	42·60	185	57·47	232	72·85
92	28·50	139	42·91	186	57·79	233	73·18
93	28·80	140	43·22	187	58·11	234	73·51
94	29·10	141	43·53	188	58·43	235	73·85
95	29·40	142	43·85	189	58·75	236	74·18
96	29·71	143	44·16	190	59·07	237	74·51
97	30·02	144	44·48	191	59·39	238	74·84
98	30·32	145	44·79	192	59·72	239	75·17
99	30·63	146	45·10	193	60·04	240	75·50
100	30·93	147	45·42	194	60·36	241	75·83
101	31·24	148	45·73	195	60·69	242	76·17
102	31·54	149	46·05	196	61·01	243	76·51
103	31·85	150	46·36	197	61·33	244	76·84
104	32·15	151	46·68	198	61·65	245	77·18
105	32·45	152	46·99	199	61·98	246	77·51
106	32·76	153	47·30	200	62·30	247	77·85
107	33·06	154	47·62	201	62·63	248	78·18
108	33·36	155	47·93	202	62·95	249	78·52
109	33·67	156	48·25	203	63·28	250	78·85
110	33·97	157	48·56	204	63·60	251	79·19
111	34·27	158	48·88	205	63·93	252	79·53
112	34·58	159	49·19	206	64·26	253	79·88
113	34·88	160	49·50	207	64·58	254	80·22
114	35·19	161	49·82	208	64·91	255	80·56
115	35·49	162	50·13	209	65·23	256	80·90
116	35·80	163	50·45	210	65·56	257	81·24
117	36·10	164	50·76	211	65·89	258	81·59
118	36·41	165	51·08	212	66·22	259	81·93
119	36·71	166	51·40	213	66·55	260	82·27
120	37·01	167	51·72	214	66·88	261	82·61
121	37·32	168	52·04	215	67·21	262	82·95
122	37·63	169	52·35	216	67·55	263	83·30
123	37·94	170	52·67	217	67·88	264	83·64
124	38·25	171	52·99	218	68·21	265	83·98
125	38·56	172	53·31	219	68·54	266	84·32

*) Z przepisów wykonawczych do ustawy o podatku od cukru dla Państwa niemieckiego z dnia 27. maja 1896.

T a b l i c a II *)

do obliczania procentowej zawartości cukru trzcinowego, odpowiadającej zawartości cukru inwertowego, z ilości miedzi, znalezionej przy gotowaniu przez 3 minuty.

Miedzi	Cukru trzcinowego	Miedzi	Cukru trzcinowego	Miedzi	Cukru trzcinowego	Miedzi	Cukru trzcinowego
miligramów	miligramów	miligramów	miligramów	miligramów	miligramów	miligramów	miligramów
79	40·0	125	62·8	171	86·3	217	110·5
80	40·5	126	63·3	172	86·8	218	111·1
81	41·0	127	63·8	173	87·3	219	111·6
82	41·5	128	64·3	174	87·8	220	112·2
83	42·0	129	64·8	175	88·3	221	112·7
84	42·5	130	65·3	176	88·9	222	113·2
85	42·9	131	65·8	177	89·4	223	113·7
86	43·4	132	66·3	178	89·9	224	114·3
87	43·9	133	66·8	179	90·4	225	114·8
88	44·4	134	67·3	180	91·0	226	115·4
89	44·9	135	67·8	181	91·5	227	115·9
90	45·4	136	68·3	182	92·0	228	116·4
91	45·9	137	68·8	183	92·5	229	117·0
92	46·4	138	69·4	184	93·1	230	117·5
93	46·8	139	69·9	185	93·6	231	118·1
94	47·3	140	70·4	186	94·1	232	118·6
95	47·8	141	70·9	187	94·6	233	119·2
96	48·3	142	71·4	188	95·1	234	119·7
97	48·8	143	71·9	189	95·7	235	120·3
98	49·3	144	72·4	190	96·2	236	120·8
99	49·8	145	72·9	191	96·7	237	121·3
100	50·3	146	73·4	192	97·2	238	121·8
101	50·8	147	73·9	193	97·7	239	122·4
102	51·3	148	74·5	194	98·3	240	122·9
103	51·8	149	75·0	195	98·8	241	123·5
104	52·3	150	75·5	196	99·3	242	124·0
105	52·8	151	76·0	197	99·8	243	124·6
106	53·3	152	76·5	198	100·4	244	125·1
107	53·8	153	77·0	199	100·9	245	125·7
108	54·3	154	77·5	200	101·4	246	126·2
109	54·8	155	78·0	201	101·9	247	126·8
110	55·3	156	78·5	202	102·5	248	127·3
111	55·8	157	79·0	203	103·1	249	127·9
112	56·3	158	79·6	204	103·6	250	128·4
113	56·8	159	80·1	205	104·1	251	128·9
114	57·3	160	80·6	206	104·6	252	129·4
115	57·8	161	81·1	207	105·2	253	130·0
116	58·3	162	81·6	208	105·7	254	130·6
117	58·8	163	82·1	209	106·2	255	131·1
118	59·3	164	82·6	210	106·7	256	131·7
119	59·8	165	83·2	211	107·3	257	132·2
120	60·2	166	83·7	212	107·8	258	132·8
121	60·7	167	84·2	213	108·4	259	133·3
122	61·2	168	84·7	214	108·9	260	133·9
123	61·7	169	85·2	215	109·4		
124	62·2	170	85·7	216	109·9		

*) Z przepisów wykonawczych do ustawy o podatku od cukru dla Państwa niemieckiego z dnia 27. maja 1896.

II.

W s k a z ó w k i

do

badania ilości kaka w czekoladzie.

Czekolada jest mieszaniną masy kakaowej i cukru, z domieszką tłuszczu kakaowego albo bez tej domieszki. Przez „kakao w znaczeniu skarbowo-technicznym“ rozumie się sumę masy kakaowej i tłuszczu kakaowego, w czekoladzie zawartych. Ilość „kaka w znaczeniu skarbowo-technicznym“, w czekoladzie zawartego, oznacza się na podstawie zupełnej chemicznej analizy, której przebieg opisany jest poniżej w ogólnych zarysach, podczas gdy o szczegółach metod powszechnie używanych poinformować się należy w dotyczącej literaturze ¹⁾.

Próbki, co do których badanie mikroskopiczne lub przebieg rozbioru chemicznego wykaże ²⁾, że są fałszowane (np., że zawierają za dużo skorupkę, są zmieszane ze skrobią itd.), lub że skład ich jest nie-normalny, należy odesłać do c. k. Doświadczalni rolniczo-chemicznej w Wiedniu w celu zbadania. Co do próbek, które nie wykazują nadzwyczajnych właściwości, zadaniem analityka będzie oznaczyć: cukier trzcinowy, tłuszcz, wodę, popiół i azot. Przebieg badania jest następujący:

¹⁾ König: Die menschlichen Nahrungs- u. Genussmittel, tom II, nakł. III, rozdział „Cacao und Chocolate“ i r. n.

Bujard & Baier: Hilfsbuch für Nahrungsmittel-chemiker, wyd. II, str. 227 i n.

Elsner: Praxis des Chemikers, wyd. VII, str. 475 i n.

²⁾ Zwyczajne składniki masy kakaowej są następujące:

Trzy do pięć od sta wody, 2-1—2-5 od sta azotu, 49—55 od sta tłuszczu (t. zn. w przybliżeniu 50 od sta), 3—4 od sta popiołu. Liczba jodowa tłuszczu 32—38, liczba zmydlania tłuszczu 190—204, punkt] topliwości tłuszczu 30—33-5 stopni, liczba refraktometryczna przy 40° C. 46—48 stopni.

1. Przygotowanie próbki i badanie mikroskopiczne.

Większą ilość czekolady trze się mialko na tarku, jak to opisano w instrukcyi I pod A, ustęp II, l. 3, a wymieszawszy ją należyście, wysypuje się w naczynie, dające się szczelnie zamknąć. W celu badania mikroskopicznego, które należy nasamprzód wykonać, oczyszcza się małą ilość mączki czekoladowej z tłuszczu zapomocą wymywania jej w sączku eterem. Pod mikroskopem sprawdzić należy przede wszystkim, czy próbki nie zawierają obcej skrobi i nadmiernej ilości składowych części skorupki. Do dokładniejszego badania służyć może także pozostałość, uzyskana przy oznaczaniu tłuszczu (ob. opis poniższy).

2. Cukier trzcinowy.

Zawartość cukru trzcinowego oznacza się według przepisu, podanego w instrukcyi I pod A, rozdz. II, l. 3.

3. Tłuszcz.

Oznaczenia ilościowego dokonuje się wprost, zaś badanie jakościowe odbywa się zapomocą liczby zmydlania, liczby refraktometrycznej i jodowej, tudzież punktu topliwości.

10 g czekolady suszy się przez 2—3 godziny w suszarce wodnej, a następnie ekstrahuje się ją w przyrządzie Soxleta bezwodnym eterem. Tłuszcz pozostały po wyparowaniu eteru suszy się mniej więcej przez 2 godziny aż do stałego ciężaru i odważa się go. Oznaczenie to należy wykonać podwójnie.

Tłuszcz uzyskany przy oznaczaniu, o którym tutaj mowa, może być użyty bezpośrednio w kolbecie ekstrakcyjnej do obliczenia liczby zmydlenia, a to w ten sposób, że takowy rozgrzewa się z 25 cm^3 półnormalnego alkoholowego ługu potasowego przez 15 minut w łaźni wodnej i oznacza się zapomocą miareczkowania półnormalnym kwasem solnym ilość miligramów KOH , zużytych na 1 g tłuszczu.

W celu oznaczenia liczby refraktometrycznej i punktu topliwości, należy tłuszcz przy ekstrakcji uzyskany jeszcze raz stopić i zapomocą przesączania wyklarować. Przetapianie odbywa się w refraktometrze Zeiβa przy 40° C. W celu oznaczenia punktu topliwości daje się małą ilość tłuszczu do rurki włoskowatej, u dołu otwartej i nie za wąskiej, zostawia się go tam najmniej 2 dni, a rurkę samą przytwierdza się następnie zapomocą pierścienia kauczukowego obok naczynka rtęciowego termometru. Termometr ten zanurza się w naczyniu z wodą, którą ogrzewa się powoli, mierzając od czasu do czasu. W chwili, w której słupek tłuszczu stopił się do przejrzystości i idzie do góry, należy odczytać temperaturę.

Liczbę jodową tłuszczu znajduje się w znany sposób, biorąc do tego mniej więcej 0.8 g substancji, a to przez działanie roztworu jodowego Hübla na tłuszcz w chloroformie rozpuszczony i przez miareczkowanie jodu wolnego zapomocą tiosiarkanu sodowego.

4. Woda i popiół.

5 g czekolady suszy się w miseczce platynowej w suszarce wodnej, oznacza się ubytek na wadze, odpowiadający zawartości wody, a następnie spopiela się ostrożnie substancję w tej samej miseczce.

5. Azot.

Ilość azotu oznacza się w mniej więcej w 3 g substancji według metody Kjeldahla zapomocą gotowania z 25 cm^3 zagęszczonego kwasu siarkowego i z 2 kroplami rtęci metalicznej.

6. Obliczanie zawartości kakaa.

W normalnych warunkach, t. zn. jeżeli czekolada nie jest ani sfalszowana ani skład jej nie jest niezwyčajny, można ilość zawartego w niej kakaa, obliczyć wprost z różnicy między wagą czekolady Ch a znalezionym w czekoladzie cukrem Z , a więc:

$$C = Ch - Z \dots \dots (1).$$

„Zawartość kakaa w pojęciu skarbowo-technicznym“ C składa się jednak z drugiej strony z użytej masy kakaowej Cm , którą można wprost oznaczyć, i z „przydanego tłuszczu kakaowego“ Cf , który również może być bezpośrednio oznaczony.

$$C = Cm + Cf \dots \dots (2).$$

„Użytą masę kakaową“ Cm oblicza się z ilości czekolady przez potrącenie sumy cukru Z i tłuszczu F i pomnożenie przez 2, a więc:

$$Cm = 2 \times (Ch - Z - F).$$

„Przydany tłuszcz kakaowy“ Cf oblicza się z ogólnej ilości tłuszczu F przez potrącenie tłuszczu, zawartego w normalnej masie kakaowej $\frac{Cm}{2}$.

$$\begin{aligned} Cf &= F - \frac{Cm}{2} = F - (Ch - Z - F) \\ &= 2F + Z - Ch. \end{aligned}$$

Jeżeli się ma do czynienia z czekoladą o składzie normalnym, w takim razie zawartość „kakaa“ obliczona z zawartości cukru według formułki (1), zgadzać się winna przynajmniej w przybliżeniu z zawartością, znalezioną według formułki (2) na drodze czysto analitycznej. Jeżeli tak nie jest, lub jeżeli sprawdzenie daje powód do zarzutu urzędowego, w takim razie dotyczącą próbkę odesłać należy podobnie, jak to się powiedziało o przypadkach na wstępie wzmiankowanych, do c. k. Doświadczalni rolniczo-chemicznej w Wiedniu.

III.

W s k a z ó w k i

do

oznaczania zawartości niezmienionego alkoholu w perfumach, esencyach itp.

(Ułożone przez Dra Franciszka Freyera, urzędnika c. k. Doświadczalni chemiczno-rolniczej w Wiedniu.)

50 cm^3 płynu, który ma być badany, odparowuje się w niusieczce platynowej lub szklanej na łaźni wodnej:

1. Po wyparowaniu osadza się znaczniejsza pozostałość stała lub płynna.

100 cm^3 (mierzonych przy 15° C.) zaprawia się mniej więcej 100 cm^3 wody i $\frac{3}{4}$ części tego roztworu oddestylowuje się. Destylat zbiera się w kolbkę o pojemności 200 cm^3 i postępuje się z nim dalej według punktu 3.

2. Pozostałości niema. 100 cm^3 odmierza się w kolbce o pojemności 200 cm^3 , dolewa się wody prawie do kreski, zakłóca się przez wywijanie kolbką i postępuje dalej według punktu 3.

3. Kolbkę o pojemności 200 cm^3 , napełnioną prawie do kreski, ochładza się na 15° C., dopełnia się równo do kreski i zakłóca się jeszcze raz należycie, przyczem nie powinna już więcej nastąpić istotna zmiana objętości lub znaczniejsze rozgrzanie; następnie 50 cm^3 tego płynu w rurce szklanej, podziałką opatrzonej, zaprawia się mniej więcej 10 cm^3 eteru naftowego, odczytuje się stan płynu alkoholowego dokładnie (przy 15° C.), rurkę zaś zatyka się i przewraca się ją kilka razy w celu zakłócenia płynu. Silniejszego wstrząsania należy unikać, ponieważ eter naftowy łatwo tworzy emulsję, skutkiem czego oddzielenie obu warstw płynu od siebie jest połączone z wielką trudnością. Po zupełnem osadzeniu się płynu odczytuje się (przy 15° C.) zmniejszenie objętości, a pomnożywszy takowe przez 4, otrzymuje się zmniejszenie objętości „a” dla 200 cm^3 . Przeważnie 100 cm^3 próbki pierwotnej rozcieńczono nie na 200, lecz na (200—*a*) cm^3 ; resztę z tych 200 cm^3 daje się do rozdzielacza

(lejka z kurkiem) i przetrząsa się ją również z mniej więcej 50 cm^3 eteru naftowego. Tych 50 cm^3 , które znajdują się w rurce podziałką opatrzonej, można po odczytaniu dolać napowrót do masy głównej w rozdzielaczu.

4. Płyn przetrząśnięty bada się tylko co do obecności estrów (eterów owocowych), a to w ten sposób, że 25 cm^3 takowego zobojętnia się dokładnie przez przydanie fenoloftaleiny, a dodawszy półnormalnego alkoholowego ługu potasowego, zostawia się ją przez 12 godzin pod zamknięciem. Następnie miareczkuje się powrotnie zapomocą półnormalnego kwasu i z różnicy zużytego kwasu w stosunku do miana ługu potasowego alkoholowego, oznaczonego w taki sam sposób, oblicza się zawartość estrów z uwzględnieniem stopnia rozcieńczenia i wyraża się ją jako octan etylowy. Jeżeli zawartość ta wynosi więcej jak 1 od sta, natenczas przetrząśnięcie powtórzyć należy jeszcze 3 do 4 razy nowym eterem naftowym. Gdy chodzi o wódkę kolońską itd., można zaniechać badania co do estrów i postępować zaraz według punktu 5.; jeżeli natomiast chodzi o esencje rumu, należy je już z góry 3 razy przetrząsnąć, poczem dokonuje się oznaczenia ilości estrów i przetrząsa się w razie potrzeby dalej, dopóki zawartość estrów nie spadnie poniżej 1‰.

5. Ciężar gatunkowy płynu alkoholowego, otrzymanego według przepisów punktu 3 i 4, oznacza się zapomocą piknometru, a odpowiadającą mu zawartość alkoholu w procentach objętości. Pomnożywszy tę zawartość przez $\frac{200-a}{100}$, otrzymuje się zawartość alkoholu próbki pierwotnej.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 18 maja 1902.

Treść: № 103. Rozporządzenie, dotyczące się emisji biletów bankowych pięćdziesięciokoronowych.

103.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1902,

tyczące się emisji biletów bankowych pięćdziesięciokoronowych.

Jak widać z załączonego tu obwieszczenia, Bank austriacko-węgierski rozpocznie w dniu 26. maja 1902 wydawać bilety bankowe po 50 koron. opatrzone firmą „Banku austriacko-węgierskiego“ i datą 2. stycznia 1902.

Böhm r. w.

Obwieszczenie,

tyczące się emisji banknotów Banku austriacko-węgierskiego po 50 koron z datą 2. stycznia 1902.

W dniu 26. maja 1902 rozpocznie Bank austriacko-węgierski wydawać w swoich zakładach głównych w Wiedniu i Budapeszcie, jakoteż we wszystkich filiach, bilety bankowe po 50 koron z datą 2. stycznia 1902.

Opis tych nowych biletów ogłasza się w dodatku do niniejszego obwieszczenia.

Wiedeń, dnia 15. maja 1902.

Bank austriacko-węgierski.

Biliński,
gubernator.

Gutmann
członek Rady generalnej.

Pranger
sekretarz generalny.

(PoInisch.)

(Załączka.)

Opis pięćdziesięciokoronowego biletu Banku austriacko-węgierskiego z roku 1902.

Pięćdziesięciokoronowe bilety Banku austriacko-węgierskiego z dnia 2. stycznia 1902 mają 150 milimetrów szerokości a 100 milimetrów wysokości, sporządzone są z papieru bez wodnego znaku i opatrzone po obu stronach drukowanym tekstem, a mianowicie na jednej stronie niemieckim, na drugiej węgierskim.

Właściwą rycinę biletu o szerokości 138 milimetrów a wysokości 87 milimetrów, wykonaną w kolorze niebieskim, stanowi tablica napisowa umieszczona w środku biletu, której część górna, w odmiennej po obu stronach konstrukcyi, zawiera po niemieckiej stronie cesarskiego orła austriackiego, po węgierskiej herb krajów korony węgierskiej, a na obu rogach po jednej małej okrągłej rozecie, zawierającej cyfrę „50“ w ciemnym kolorze.

Tablica napisowa rozszerza się u dołu na prawo i na lewo, tworząc tym sposobem podstawę w kształcie cokułu, na której tak po stronie niemieckiego jak i węgierskiego tekstu wykonany jest w białym kolorze na ciemnym tle napis, zawierający postanowienie karne, które opiewa: „Die Nachmachung der Banknoten wird gesetzlich bestraft“, względnie: „A bankjegyek utánzásá a törvény szerint büntettetik“.

Na stronie niemieckiego tekstu pod postanowieniem karnem znajduje się napis wykonany t. zw. pismem szkieletowem, zawierający oznaczenie nominalnej wartości biletu, to jest 50 koron, w ośmiu rozmaitych językach krajowych, a mianowicie:

PADESÁT KORUN - PIĘĆDZIESIĄT KORON
PETDESET KRON - PEDESET KRUNA
ПЯТЬДЕСЯТЬ КОРОН - CINQUANTA CORONE
ПЕДЕСЕТ КРУНА - CINCIZECI COROANE.

Na węgierskiej stronie zamiast oznaczenia wartości biletu w różnych językach znajduje się ornament giloszowy, a z prawej i lewej strony tegoż widać po jednej owalnej tarczy giloszowej, mieszczącej w sobie cyfrę „50“.

Po prawej i lewej stronie tablicy napisowej widać siedzącą postać kobiecą. Postać z lewej strony trzyma w prawej ręce sierp, a lewą ujmując tablicę napisową. Podczas gdy postać z prawej strony z głową wspartą na dłoni prawym ramieniem opiera się o tarczę, a lewą ręką przyciska poziomo ku sobie zamkniętą księgę.

Rycina biletu zakończona jest ku prawemu i lewemu brzegowi tłem gobelinowym, utworzonym z owalnych i półkolistych linii giloszowych, które styka się bezpośrednio z rysunkiem figur i ozdobione jest ornamentami w kształcie pręcików i arabesk.

W górnej części tego tła, która w całości ma kształt kwadratu, widać po obu rogach po jednej białej cyfrze „50“ na ciemnej kolistej tarczy giloszowej; w środku tła na stronie niemieckiej znajdują się dwie ciemne cyfry „50“, opatrzone białymi konturami i umieszczone również na kolistych tarczach giloszowych, a na węgierskiej stronie na tem samym miejscu dwie białe cyfry „50“.

Wszystkie pola giloszowe przechodzą stopniowo z jednego odcienia w drugi, a za szczególne znamię biletu uważać należy zewnętrzną obwódkę owalnych rozet, tworzących tło dla zwisających rąk obydwu figur. a to z tego powodu, że cieniowanie obrączki tej na niemieckiej stronie jest z razu ciemne i przechodzi w coraz to jaśniejsze, natomiast na węgierskiej stronie z jasnego przechodzi w coraz ciemniejsze.

Najwyższe części figur spoczywają na tle ornamentowym, do którego przypiera wstęga z rozet opatrzonych trzonkami.

Tekst znajdujący się w samym środku biletu ma za podkład tło giloszowe, robiące wrażenie ornamentu, otaczające misterną okrągłą tarczę z cyfrą „50“.

Czerwoną-fioletową barwą tła biletu przebija na całej jego powierzchni, z wyjątkiem małej okrągłej przestrzeni w dolnej części tablicy napisowej, na której uwydatnia się cyfra „50“ w czysto białym kolorze.

Na stronie niemieckiej powyżej napisu umieszczone jest oznaczenie seryj; zaś na stronie węgierskiej oznaczenie numeru.

Tekst biletu wraz z firmą opiewa na stronie niemieckiej:

„Die Oesterreichisch-ungarische Bank zahlt gegen diese Banknote bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest sofort auf Verlangen

Fünfzig Kronen

in gesetzlichem Metallgelde. Wien, 2. Jänner 1902.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK.

Biliński

Gouverneur.

Wiesenburg

Generalrath.

Pranger

Generalsekretär.“

na stronie węgierskiej:

„Az Osztrák-magyar bank e bankjegyért bárki kívánságára azonnal fizet bécsi és budapesti főintézetinél

ötven korona

törvényes ércpénzt. Bécs, 1902. januar 2-án.

OSZTRÁK-MAGYAR BANK.

Biliński

kormányzó.

Pfeiffer

titkárság.

Pranger

vezértitkár.“

Wiedeń, w maju 1902.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 23. maja 1902.

Treść: (№ 104 i 105.) 104. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Grobelna na Slatinę i Rogatec do granicy kraju w kierunku ku Krapinie. — 105. Rozporządzenie, dotyczące się zaprowadzenia sprzedaży soli lśniącej (Blanksalz) w Zarządzie warzelnym w Aussee.

104.

Dokument koncesyjny z dnia 10. maja 1902,

na kolej lokalną z Grobelna na Slatinę i Rogatec do granicy kraju w kierunku ku Krapinie.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami inżynierowi Hugonowi Heiderowi w Wiedniu na jego prośbę koncesję do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalno-torowa wychodząca z Grobelna i wiodąca na Slatinę i Rogatec do granicy kraju w kierunku ku Krapinie, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, a także ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, używa koncesyonaryusz dobrodziejstw, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidzianych.

§. 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest skończyć budowę całej koncesyonowanej linii najpóźniej w prze-

ciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, i przynajmniej szlak częściowy od Grobelna do Rogatca oddać na użytek publiczny; natomiast rozpoczęcie ruchu na szlaku częściowym od Rogatca do granicy kraju może być odłożone aż do chwili, w której oddana zostanie na użytek publiczny projektowana linia sąsiednia na terytorium kroackim, która ma prowadzić do Krapiny.

Szlaki oddane na użytek publiczny utrzymywane być mają w ruchu bez przerwy przez cały następny okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesją, dać ma koncesyonaryusz na żądanie Rządu kaucję w kwocie 60.000 K w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których wybudowanie Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, przez Ministerstwo kolei żelaznych ustanowionych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Porządku ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Emitowanie obligacyi pierwszeństwa jest niedozwolone.

Natomiast nadaje się koncesyonaryuszowi prawo emitowania akcyi pierwszeństwa, które pod względem oprocentowania i umorzenia będą miały pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, a to aż do sumy, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda należąca się od akcyi pierwszeństwa, zanim akcyje zakładowe nabędą prawa do dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po pięć od sta, przyczem dopłaty z dochodów lat późniejszych są niedozwolone.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, tudzież na zaopatrzenie się w park kolejowy i uposażenie funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki i formularze wydać się mających akcyi zakładowych i akcyi pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, kiedykolwiek na austryackich kolejach państwa obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w podróżach służbowych na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez austryackie spółki kolejowe umowy co do zakupywania i utrzymywania w pogotowiu przyborów do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis, tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzezonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryusza obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbu-

dowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesjonaryusz zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosowane być mają podobnie niżone pozycje taryfowe, przepisane dla transportów wojskowych.

§. 8.

Trwanie koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także uznać koncesyę za nieistniejącą nadal przed upływem przerwzonego czasu, gdyby określone w §. 2 zobowiązania pod względem skończenia budowy i otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 9.

Wyjawszy przypadek wyraźnego zezwolenia Rządu, koncesjonaryusz nie jest upoważniony do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesjonowanej.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesjonowanej i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesjonaryusza, mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których ruch utrzymuje Rząd.

W przypadku takim koncesjonaryusz zwracać ma Rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który zawarty będzie z koncesjonaryuszem.

§. 10.

Koncesjonaryusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia

31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesjonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, a to pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich stracone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków, ciężące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem, i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku, podlegającego podatkowi, i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód roczny, w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie koncesjonaryuszom jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego, w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby zaś kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień powyższych obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępie 2 przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy

rocznej, która by wyrównywała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umarzanie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo wzmiankowaną powyżej kwotę ryczałtową na oprocentowanie kapitału akcyjnego płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszowi podatek rentowy, od tej renty odkupu opłacać się mający.

5. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszom płacić się mających, zapłacić kapitał, wyrównywający zdyskontowaną przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczja bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 aż do 5 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także zakłady do wytwarzania elektryczności, tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryusza będące i jego przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

7. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu (l. 1 aż do 5), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczona, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi tyczącej się odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjmowaniu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

9. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracyi o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez ich zezwolenia i bez wdania się sądu objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

10. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 7), prawa własności państwa ua wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby tenże od niego do tego celu potrzebował.

§. 12.

Gdy koncesya upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesjonaryusz posiadał, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, ust. 6.

Tak wtedy, gdy koncesya upłynie, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzymuje koncesjonaryusz na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesjonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego funkcyjnaryusza, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami, i wydelegowania w tym celu funkcyjnaryuszów na koszt koncesjonaryusza.

W razie utworzenia się spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej grono kierujące spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne, i zawierania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któ-

reby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe dla publicznego dobra; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla spółki obowiązująca.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który została nadana, za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

105.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. maja 1902,

tyczące się zaprowadzenia sprzedaży soli lśniącej (Blanksalz) w Zarządzie warzelnii w Aussee.

W porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu zaprowadza się w c. k. Zarządzie warzelnii w Aussee w Styryi, począwszy od 1. czerwca 1902, powszechną sprzedaż soli lśniącej (Blanksalz) po 18 K 60 h za cetnar metryczny bez opakowania i bez dostawy (wprost z wagi magazynowej).

Zakaz rozsprzedaży soli kuchennej, nabytej w warzelnii w Aussee po cenie 9 zł. 50 ct. za kilogram poza obrębem Styryi, Karyntyi, Krainy, Gorycyi i Gradyski, Istrii, Tryestu i Dalmacyi, wydany rozporządzeniem z dnia 8. września 1892, Dz. u. p. Nr. 163, stosuje się także do rozsprzedaży soli lśniącej, o której tutaj mowa.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 23. maja 1902.

Treść: № 106. Rozporządzenie, dotyczące się umundurowania t. zw. empiryków, ustanowionych dla nadzoru nad budowlami drogowymi, mostowymi i rzeczniemi w celu utrzymania takowych w należytem stanie, tudzież do czuwania nad przestrzeganiem przepisów portowych (drożników, dozorców rzecznych, dozorców portowych).

106.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 16. maja 1902,

tyczące się umundurowania t. zw. empiryków, ustanowionych dla nadzoru nad budowlami drogowymi, mostowymi i rzeczniemi w celu utrzymania takowych w należytem stanie, tudzież do czuwania nad przestrzeganiem przepisów portowych (drożników, dozorców rzecznych, dozorców portowych).

Względem umundurowania empiryków, sprawujących nadzór nad budowlami drogowymi, mostowymi i rzeczniemi w celu utrzymania takowych w należytem stanie, tudzież czuwających nad przestrzeganiem przepisów portowych (drożników, dozorców rzecznych, dozorców portowych), rozporządza się co następuje:

§. 1. Empirycy, sprawujący nadzór nad budowlami drogowymi, mostowymi i rzeczniemi w celu utrzymania takowych w należytem stanie, tudzież czuwający nad przestrzeganiem przepisów portowych (drożnicy, dozorczy rzeczni, dozorecy portowi), są obowiązani nosić podczas wykonywania czynności służbowych niżej opisaną odzież służbową.

Noszenie odzieży służbowej poza służbą jest wzmiankowanym organom dozwolone.

Surdut mundurowy.

§. 2. Surdut mundurowy zrobiony jest z ciemno-zielonego sukna na wzór kurtki uniformowej,

którą dla urzędników administracji politycznej zaprowadzono rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 25. lipca 1891, Dz. u. p. Nr. 113, jednakże guziki z orłami są posrebrzane, a wyłogi zrobione z sukna koloru czerwonego, t. zw. „Pompadour“. Na wyłogach drożników umieszczony jest mały srebrny oskard, na którym krzyżują się dwie srebrne łopatki (wzór 1), a na wyłogach dozorców rzecznych i portowych znajduje się mała srebrna kotwica (wzór 2).

Wzór 1.

Wzór 2.

Pod surdudem mundurowym nosić będą wzmiankowani empirycy kamizelkę z takiego samego ciemno-zielonego sukna, na wzór tej, jaką w §ie 13ym rozporządzenia ministerjalnego z dnia 20. października 1889, Dz. u. p. Nr. 176, przepisano dla c. k. urzędników rządowych, z tą jednak różnicą, że guziki z orłami będą również posrebrzane.

Spodnie mundurowe.

§. 3. Spodnie są ze sukna tak zwanego nowopopielatego, a krój ich jest ten sam, co krój spodni urzędników rządowych.

W lecie można nosić spodnie z materji cwe-liszkowej koloru „drap“.

Plaszcz uniformowy.

§. 4. Plaszcz uniformowy zrobiony jest z sukna ciemno-zielonego z takim samym kołnierzem, do którego przyszyte są wyłogi z czerwonego sukna koloru tak zwanego pompadurowego. Podszewka jest z czarnej wełnianej materji, a krój płaszcza taki sam, jak krój przepisany dla urzędników rządowych; guziki z orłami są posrebrzane.

Nakrycie na głowę.

§. 5. Czapka jest ze sukna ciemno-zielonego, formą podobną do czapki dla urzędników przepisanej, a na dolnym brzegu obszyta sznurem srebrnym, przetykanym czerwonym jedwabiem koloru t. zw. pompadurowego. Z przodu powyżej daszka opatrzone jest srebrną rozetką z orłem, tudzież pętelką i posrebrzonym guziczkiem z orłem; podpinka przytwierdzona jest zapomocą dwóch posrebrzanych guziczków z orłami.

Broń przyboczna.

Wzór 3.

§. 6. Za broń przyboczną służy tasak (wzór 3), składający się z głowni, rękojści, poprzeczki (odbijaka) i pochwy.

Głownia jest stalowa, 38 mm szeroka, 43 cm długa, u tyłka 7 mm gruba, na stronie wewnętrznej płaska, na stronie zewnętrznej z początku wkleślo szlifowana, ku końcowi jednak również spłaszczona.

Trzonek głowni, tworzący rękojeść, jest 14 cm długi a 24 mm szeroki, na końcu ku ostrzu tasaka zagięty i obłożony rogiem bawolim przytwierdzonym doń nitami. Odbijak jest z mosiądzu, 11 cm długi, 11 mm szeroki i facetowany (graniasty). Muszla jest 6 cm szeroka, opatrzone brzegiem i odstaje od głowni pod kątem 45°. Na zewnętrznej jej stronie wyciśnięty jest orzeł cesarski z wykrojami.

Pochwa sporządzona jest z mocnej czarnej skóry, opatrzonej mosiężnymi skówkami, z których górna ma 9.5 cm długości, dolna zaś 11.5 cm. Do skówki górnej przytwierdzony jest guzik o przekroju 2 cm, służący do zaczepiania pendentu.

Pendent.

Wzór 4.

§. 7. Pendent (wzór 4) zrobiony jest z czarnej, lśniącej skóry i składa się z pasa, dwóch rzemieni sprzęgających i z futeralika.

Pas ma 23 mm szerokości i składa się z trzech części, a m. z części sprzączkowej, pierścieniowej i głównej, połączonych ze sobą dwoma pierścieniami mosiężnymi o 33 mm średnicy.

Część sprzączkowa razem z żelazną sprzączką, opatrzoną obracającym się wodzikiem, jest 14 cm długa, ma na sobie skórzane uszko i zrobiona jest ze skóry w dwoje złożonej, podobnie jak część

obraczkowa, której długość wynosi 10.5 cm. Część główna złożona jest w dwoje tylko u pierścienia łączącego na długości 4 cm.

Oba rzemienie sprzęgające są na 18 cm długie a 28 mm szerokie i obłożone na stronie zewnętrznej jedwabnym galonem koloru t. zw. „kaisergelb“, szerokim na 23 mm i przetkanym w środku czarnym prążkiem. Rzemienie sprzęgające przymocowane są w górze zapomocą pierścieni łączących do pasa, u dołu zaś zapomocą eliptycznych obrączek do futeralika.

Futeralik składa się z części przedniej i tylnej, które u krawędzi bocznych są ze sobą w ten sposób połączone, że można między nie wetkać pochwę i zaczepić ją guzikiem w otwór poprzeczny zrobiony w środku części przedniej na 15 mm od górnej krawędzi.

Pendent przypasywać należy pod mundurem, względnie kamizelką, w taki sposób, żeby broń przyboczna wisząca na nim spadała do lewego udzie.

Krawat i rękawiczki.

§. 8. Do noszenia na szyji przepisane są do munduru krawatki czarne jedwabne lub atlasowe, szerokości 2 do 3 cm, w formie kokardy.

Rękawiczki są z białej skóry pralnej.

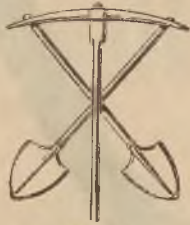
§. 9. Ukłon, który należy się wszystkim urzędnikom rządowym występującym w mundurze, oddawać winni wymienieni w §ie 1szym empirycy w sposób wojskowy.

§. 10. Dozorcom rzeczonym i portowym pozwala się nosić dotychczasowy uniform aż do końca roku 1902.

§. 11. Urzędnicy budowlu rządowych, którzy są przełożonymi empiryków w §ie 1szym oznaczonych, winni baczyć na to, żeby postanowienia niniejszego przepisu co do umundurowania były ściśle przestrzegane i żeby poszczególne części uniformu rzeczonych funkcyonaryuszów były zawsze w dobrym stanie.

§. 12. Przepis niniejszy zacznie obowiązywać od 1. lipca 1902.

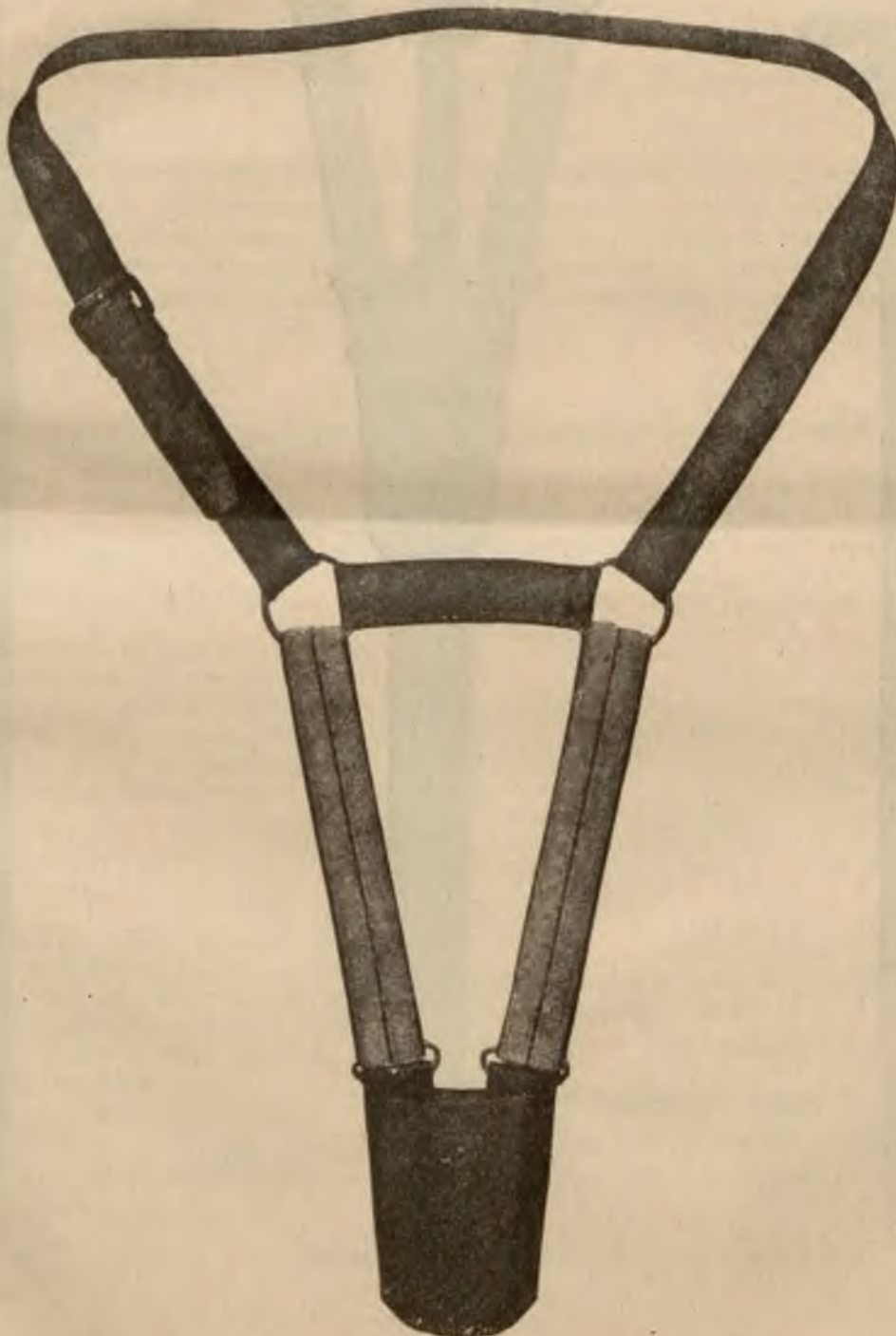
Koerber r. w.

Wzór 1.

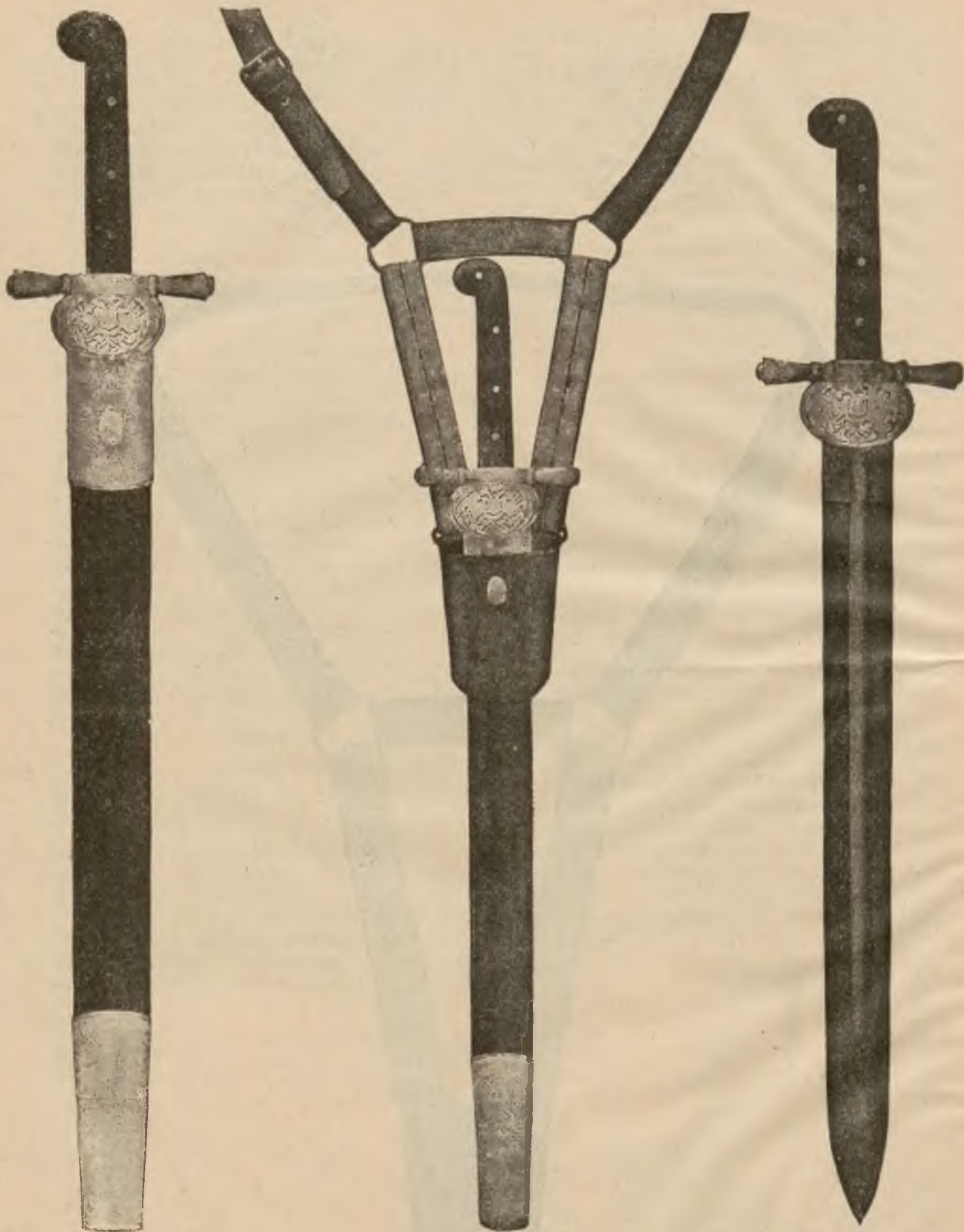

Wzór 2.

Wzór 4.

Wzór 3.

Rok 1902.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć L. — Wydana i rozesłana dnia 27. maja 1902.

Treść: (№ 107 i 108.) 107. Obwieszczenie, dotyczące się utworzenia urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego w Dobrzanych i w Wejpertach w Czechach. — 108. Ustawa, którą upoważnia się Rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych i komunikacyjnych, jakoteż stosunków konsularnych z Meksykiem.

107.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. maja 1902,

tyczące się utworzenia urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego w Dobrzanych i Wejpertach w Czechach.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia ustanawia się w Dobrzanych i Wejpertach w Czechach dla gmin przynależących do sądów powiatowych tej samej nazwy, które jednocześnie rozpoczynają swą czynność urzędową, po jednym urzędowi podatkowemu i sądowno-depozytowemu.

Rzeczony urzędy mają rozpocząć swe czynności w dniu 1. czerwca 1902.

Od chwili powyższej zostaną:

1. gminy Czernotin, Dobrzany, Lhota, Hrobčycze, Nowa Wieś, Przewastelki, Czerwony Ujezd, Szlowice, Wstisz i Wodny Ujezd wyłączone z okręgu Urzędu podatkowego stódzkiego, a przydzielone do okręgu Urzędu podatkowego dobrzańskiego; podobnie wyłączone zostaną

2. gminy Pleil, Schmiedeberg i Wejperty z okręgu Urzędu podatkowego przesnickiego, a przydzielone będą do okręgu Urzędu podatkowego wejperteńskiego.

Böhm r. w.

108.

Ustawa z dnia 26. maja 1902,

którą upoważnia się Rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych i komunikacyjnych, jakoteż stosunków konsularnych z Meksykiem.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych i komunikacyjnych, tudzież stosunków konsularnych z Meksykiem na zasadzie najkorzystniejszych warunków i do wprowadzenia dotyczących układów w wykonanie, atoli z tem zastrzeżeniem, że układy te nie mogą mieć mocy obowiązującej dłużej, jak do 31. grudnia 1903.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu całemu Ministerstwu.

Budapeszt, dnia 26. maja 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Wittek r. w.

Spens r. w.

Rezek r. w.

Giovanelli r. w.

Welsersheimb r. w.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

Call r. w.

Piętak r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LI. — Wydana i rozesłana dnia 1. czerwca 1902.

Treść: *Nr* 109. Ustawa skarbowa na rok 1902.

109.

Ustawa skarbowa na rok 1902

z dnia 31. maja 1902.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Na wszystkie wydatki państwa w roku 1902 wyznacza się ogółem sumę 1.689,116.863 K.

Artykuł II.

Wydatki szczegółowe i sumy etatowe dla poszczególnych gałęzi administracji wyznaczone, podane są w pierwszej części zamieszczonego poniżej preliminarza państwa.

Dotacje, w poszczególnych rozdziałach, tytułach, paragrafach i oddzielnych ustępach paragrafów podane, mogą być użyte tylko na cele w dotyczących rozdziałach, tytułach, paragrafach i ustępach paragrafów oznaczone, i to oddzielnie na potrzeby zwyczajne a oddzielnie na nadzwyczajne.

Artykuł III.

Na pokrycie wydatków państwa, w artykule I wyznaczonych przeznaczają się wpływy z podatków stałych i niestałych, tudzież wszystkich innych gałęzi dochodów państwa, ustanowione w drugiej części

niżej zamieszczonego preliminarza państwa w sumie 1.690,182.264 K.

Artykuł IV.

Dla uzyskania sumy dochodów państwa w artykule III ustanowionej, pobierane będą podatki stałe i niestałe według istniejących przepisów.

Artykuł V.

Na pokrycie tych kapitałów ogólnego długu państwa, które mają być spłacone w ciągu roku 1902, można stosownie do §. 2go ustawy z dnia 24. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 3 z r. 1868, puścić w obieg obligacje niezwrotnego jednolitego długu państwa, utworzonego na mocy ustawy z dnia 20. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 66, a to w takiej kwocie, jaka stosownie do zamieszczonego poniżej preliminarza państwa okaże się potrzebną na pokrycie tych kapitałów.

Przeto wygotować należy niezwłocznie i wydać Ministrowi skarbu obligacje długu niosącego odsetki w papierach na kwotę 11,016.680 zł. (22,033.360 K), tudzież obligacje długu niosącego odsetki w srebrze na sumę 1,517.270 zł. (3,034.540 K).

Artykuł VI.

Dotacje wyznaczone na wydatki w roku 1902, których do końca tego roku albo całkiem nie albo nie całkowicie użyto, zamykają się z końcem grudnia 1902.

Wyjęte z pod tego postanowienia są sumy przeznaczone na pokrycie stałych poborów służbowych, np. płac, emerytur itp., albo na uiszczenie tych wypłat, które opierają się na jakimś tytule prawnym, jak odsetki od długu państwa itp.; kwoty te można wydawać aż do upływu terminu przedawnienia.

Wyjęte z pod powyższego postanowienia są również wszystkie dotacje nadzwyczajne, jakoteż te dotacje zwyczajne, co do których w pierwszej części zamieszczonego poniżej preliminarza wyznaczono termin używania aż do końca grudnia 1903; o ileby jednak takowe nie były użyte w roku 1902, nleży z niemi postępować tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu na rok 1903. skutkiem czego liczyć je należy także na rachunek zarządu tego ostatniego roku.

Artykuł VII.

Dotacje (kwoty) poniżej wyszczególnione mogą być używane jeszcze aż do końca maja 1902; o ile zaś te dotacje (kwoty) nie zostały wyczerpane do końca roku 1901, postępować z niemi należy tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu na rok 1902.

A. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych.

1. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 1, §. 1, na pokrycie kosztów połączonych z przygotowaniem do ustawowego uregulowania ubezpieczenia budynków od ognia, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 5.000 zł. czyli 10.000 K

2. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 3, §. 5, celem wybudowania nowego domu na pomieszczenie c. k. Komisaryatu policyi i należącego do niego oddziału straży bezpieczeństwa w Praterze, to jest . . . 72.000 K

3. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 3, §. 6 na częściowe przebudowanie budynku Dyrekcji policyi w Pradze, to jest . . . . . 131.752 K

4. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 3, l. 2 na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Salzachu między Oberndorfem a Laufenem, to jest 100.000 K

5. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 3, l. 3, na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Salzachu pomiędzy Oberndorfem a Laufenem, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 20.000 zł. czyli 40.000 K

6. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 3, l. 2, na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78, aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 30.000 zł. czyli 60.000 K

7. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 4, l. 1, na poprawę gościńca węgierskiego w kilometrze 7⁶/_s na tak zwanym Wagnerbühel pod Grazem, to jest . 12.000 K

8. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 4, l. 7 na odbudowanie drewnianego mostu jarzmowego na rzece Murze w Frohnleiten na szlaku gościńca wiedeńskiego, kilometr 28⁴/_s, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 4, l. 4, na odbudowanie mostu jarzmowego drewnianego na rzece Murze we Frohnleiten na szlaku gościńca wiedeńskiego, kilometr 28⁴/_s, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 20.000 zł. czyli 40.000 K

10. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 5, l. 6 na budowę dwóch mostów z wierzchem żelaznym w Flitschl na szlaku gościńca goryckiego, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 15.000 zł. czyli 30.000 K

11. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 1, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi jezdnej od Berseca do stacji żeglugi parowej tejże nazwy, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 1.500 zł. czyli 3.000 K

12. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 1, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi gminnej od Labina do St. Lorenzo di Vlahovo, to jest . . . 4.000 K
13. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 2, jako dodatek skarbowy na budowę mostu na rzece granicznej Judrio pod Dolenje, to jest . . . 4.000 K
14. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 5, §. 7, l. 4, jako dodatek skarbowy na poprawienie gościńca pulskiego, które wykonać ma gmina miasta Tryestu między kilometrem 0·8 a 2·7, to jest . . . 42.000 K
15. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 5, jako dodatek skarbowy na budowę mostu na rzece granicznej Judrio pod Mernikiem, to jest . . . 4.000 K
16. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 2, na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 1.500 zł. czyli 3.000 K
17. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 5, §. 7, l. 6, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w dolinie Ljaku, to jest 16.000 K
18. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 3 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901 Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 8.000 zł. czyli 16.000 K
19. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 5, §. 7, l. 7, jako dodatek skarbowy na wybudowanie sieci dróg w obszarze pogranicznym między rzekami Soczą i Judryą, to jest 30.000 K
20. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 4 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K
21. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 5, §. 7, l. 9 na postawienie mostu z wierzchem żelaznym na rzece Soczy pod Gorycyą na szlaku gościńca podgórskiego, to jest 140.000 K
22. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 6 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 70.000 zł. czyli 140.000 K
23. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 6 na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K
24. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 10, jako dodatek skarbowy na przerobienie drogi powiatowej Klana—Vrh—Paka, tudzież na wybudowanie drogi Klana—Studena—Reczyna, to jest . . . 7.000 K
25. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 10 jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w dolinie Branicy, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K
26. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 12 na przerobienie gościńca karyntyjskiego między Kobarydem a Ternowem w kilometrze 110·8 aż do 115·2, to jest 40.000 K
27. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 13, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi na lewym brzegu rzeki Soczy od Kanalu aż do strumienia Vogersceg to jest 20.000 K
28. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 13, na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K
29. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 13 na ten sam cel,

ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78
aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

30. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897
w tytule 5, §. 7, l. 6, na tenże sam cel wyznaczona
a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78
aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie

10.000 zł. czyli 20.000 K

31. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia
27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana
na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 15, jako dodatek
skarbowy na częściowe uregulowanie rzek Soczy
i Torre, to jest . . . . . 10.000 K

32. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia
27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana
na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 16, na tenże sam
cel, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p.
Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 5.000 zł. czyli 10.000 K

33. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia
28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana
na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 15 na tenże sam
cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p.
Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 5.000 zł. czyli 10.000 K

34. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897
w tytule 5, §. 7, l. 9 na ten sam cel wyznaczona,
ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78
aż do końca grudnia 1901 przedłużona

w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 K

35. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia
27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana
na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 16, na urządzenie
gościńca w dolinie Idryi od Usznika pod Czeginiem
przy gościńcu karyntyjskim przez Św. Łucyę i Żelin
aż do górnej Idryi w Krainie, to jest . . 20.000 K

36. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia
27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana
na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 17 na tenże sam
cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p.
Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

37. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia
27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana
na rok 1900 w tytule 5, §. 7, l. 17, jako dodatek
skarbowy na wybudowanie drogi konkurencyjnej
w dolinie Baczy, to jest w części od Hudajżny
przez Podbrdo aż do granicy krajowej kraińskiej,

to jest 36.000 K

38. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia
27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana
na rok 1899 w tytule 5, §. 7, l. 18, na tenże sam
cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p.
Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 18.000 zł. czyli 36.000 K

39. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia
28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana
na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 2 jako dodatek
skarbowy na przywrócenie dróg gminnych w Ro-
czyni, uszkodzonych przez wypadki żywiołowe, a
w szczególności na odbudowanie i poprawę drogi
od Roczyni do Kambreski, ustawą z dnia 23. czer-
wca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia
1901 przedłużona, to jest 5.000 zł. czyli 10.000 K

40. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia
28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana
na rok 1898 w tytule 5, §. 7, l. 3, jako dodatek
skarbowy na naprawienie drogi powiatowej Reifen-
berg-Komen w części nad potokiem raonjackim,
ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78
aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 4.000 zł. czyli 8.000 K

41. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia
28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana
na rok 1898, w tytule 5, §. 7, l. 4, jako dodatek
skarbowy na zasklepienie wąwozu Tomińska-Klamm,
tudzież na naprawienie drogi przed tem zasklepie-
niem i za niem, w części od St. Peter aż do Cadra,
ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78
aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 4.000 zł. czyli 8.000 K

42. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896
w tytule 5, §. 7, l. 5, jako dodatek skarbowy na
wybudowanie mostu żelaznego na rzece Torre na
szlaku drogi konkurencyjnej od Villesse do Rudy
prowadzącej wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czer-
wca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia
1901 przedłużona

w sumie 23.500 zł. czyli 47.000 K

43. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia
27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana
na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 1, na odbudowę mostu
sklepionego na rzece Sarce w miejscowości „Ponte
Pia“, kilometr 32-21 gościńca judykaryjskiego,
ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78
aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 7.000 zł. czyli 14.000 K

44. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia
27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana
na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 3, na wyporząd-
nienie mostu sklepionego na rzece Sarca w miej-

scowości „alla Scaletta“, kilometr 34·27 gościńca judykaryjskiego, to jest . . . . . 12.000 K

45. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 4, na poprawienie gościńca thannheimskiego pod Höfen, kilometr 1·8, to jest 7.600 K

46. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 5, na przerobienie gościńca vintschgauskiego między kilometrem 141·36 a 141·83 na tak zwanym Spitalsgsteig, to jest 26.600 K

47. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 3, na poprawienie szlaku przejazdowego w miejscowości Cavareno, kilometr 32·6 aż do 33·25 lewego gościńca Nonsthalskiego, ustawą z dnia 23. czerwca 1901 Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 6.500 zł. czyli 13.000 K

48. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 10, na poprawienie gościńca vintschgauskiego w miejscowości Gries, kilometr 2·2 aż do 2·8, to jest . . . . . 9.200 K

49. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 11, na przerobienie gościńca judykaryjskiego koło Tione (dział Brewine) kilometr 44·0 aż do 44·4, to jest 28.600 K

50. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 12, na budowę nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Inn koło miejscowości Prutz i poprawienie dróg dobiegających, kilometr 140·5 aż do 141·0 gościńca vintschgauskiego, to jest . . . . . 77.200 K

51. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 14, na nabycie gruntu, budowę stajni i przeróbki w schronisku na Franzenshöhe na szlaku gościńca stilfserjoskiego, to jest 6.000 K

52. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 16 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 6.000 zł. czyli 12.000 K

53. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 8, l. 22 jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi passejerskiej od Meranu przez Saltans aż do Św. Leonarda z drogami dojazdowymi do Platt i Moos to jest 30.000 K

54. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 25 na przerobienie gościńca salzburskiego na górze Melleker, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 8.000 zł. czyli 16.000 K

55. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 8, l. 28, na przerobienie części drogi „alla Pongajola“ i postawienie nowego mostu z murowanymi przyczółkami i wierzchem żelaznym na Rivo-Pongajola, kilometr 12·2 aż do 13·0 lewego gościńca nonsthalskiego, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 5.000 zł. czyli 10.000 K

56. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 na rok 1898 w tytule 5, §. 8, l. 16 na tenże sam cel wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie 15.000 zł. czyli 30.000 K

57. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 8, l. 6, na tenże sam cel wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie 10.000 zł. czyli 20.000 K

58. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 9, l. 2, na odbudowanie gościńca wodniańsko-pilzeńsko-kraslickiego między Koszutką a Pilźnią, kilometr 104·500 aż do 107·300, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona to jest 31.800 zł. czyli 63.600 K

59. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 11, l. 1, na odbudowanie gościńca ostrawsko-cieszyńskiego w miasteczku Ostrawie Polskiej, kilometr 34, to jest 20.000 K

60. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 11, l. 4, na wybudowa-

nie połączenia drogowego od granicy krajowej morawsko-śląskiej przez Dobischwald do Oder,

to jest 30.000 K

61. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 12, l. 1, na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Wiśle między Krakowem a Podgórzem, to jest . 120.000 K

62. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 12, l. 2, jako dodatek skarbowy na odbudowanie kilku dróg powiatowych i gminnych w obrębie krakowskim,

to jest 22.400 K

63. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 12, l. 5, jako dodatek skarbowy na przywrócenie do dobrego stanu drogi grudecko-stradecko-dąbrowickiej, to jest 16.000 K

64. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 12, l. 10, jako dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej z Sienawy do Bukowic, to jest . . . . . 10.000 K

65. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 13, l. 1, jako dodatek skarbowy na wybudowanie mostu na rzece Prucie pod Ludi-Horeczą na szlaku drogi powiatowej czerniowiecko-mahalsko-budzkiej, to jest . 14.000 K

66. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 13, l. 2, jako dodatek skarbowy na regulację rzeki Suczawy pod Ickanami,

to jest 20.000 K

67. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, §. 13, l. 1, na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

68. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 14, l. 1, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi gminnej od Gulina (gmina Koniewrat) aż do wodospadów w Krkce powyżej Skradina, to jest . . . . . 30.400 K

69. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana

na rok 1900 w tytule 5, §. 14, l. 11, na przero-bienie drogi przejazdowej, zwanej Stradone, leżącej na szlaku gościńca śródziemnego a przecinającej miasto Dubrownik, z obustronnymi przejazdami między bramami fortiecznymi Porta Pile i Porta Ploce a to przez wybudowanie drogi okalającej wzdłuż starego rowu fortiecznego, to jest 58.000 K

70. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, §. 14, l. 12, na rozszerzenie i naprawienie części gościńca Lepetano—Stoliv dolny, celem uzupełnienia szlaku Lepetano—Stoliv—Pezań—Mula aż pod Kotor,

to jest 41.200 K

71. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 2, l. 1, na budowę wodne na Dunaju, to jest . . . . . 522.000 K

72. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 2, l. 2, na budowę wodne na rzece Innie, to jest . . . . . 190.000 K

73. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 2, l. 3, na budowę wodne na rzece Salcachu, to jest . . . 40.000 K

74. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 6, §. 2, l. 2, na regulacją Dunaju koło Struden wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie . 50.000 zł. czyli 100.000 K

75. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 6, §. 2, l. 2, na tenże sam cel wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie 40.000 zł. czyli 80.000 K

76. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 7, l. 3, na poprawienie wód śródziemnych w austriackiej dolinie Renu, to jest 440.000 K

77. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 6, §. 7, l. 1, na budowę korekcyjne na rzece Innie, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 5.000 zł. czyli 10.000 K

78. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 6, §. 8, l. 1, na regulację Wełtawy wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, w sumie . . . 420.000 zł. czyli 840.000 K

79. Dotacja ustawą skarbową na rok 1894 w tytule 6, §. 8, l. 1, na tenże sam cel wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
w sumie 420.000 zł. czyli 840.000 K

80. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 8, l. 2 na regulację Łaby, to jest . . . . . 186.000 K

81. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 8, l. 2 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 100.000 zł. czyli 200.000 K

82. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 6, §. 8, l. 2, na tenże sam cel wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
w sumie 100.000 zł. czyli 200.000 K

83. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 8, l. 3 na kupno łodzi motorowej dla funkcyonaryuszów nadzoru rzecznego w Ustiu n. Ł. i w Breznicach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 8.000 zł. czyli 16.000 K

84. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 8, l. 3, na urządzenie przewodu telefonicznego wzdłuż spławnych części rzeki powyżej Pragi, to jest . . . . . 64.000 K

85. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 11, l. 6 na budowę na Prucie, to jest . . . . . 50.000 K

86. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 11, l. 6 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 25.000 zł. czyli 50.000 K

87. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana

na rok 1900 w tytule 6, §. 11, l. 13 na budowę przystani obrotowej i zimowej w Wiśle w pobliżu placu do przeładowywania na kolei żelaznej w Nadbrzeziu, to jest . . . . . 60.000 K

88. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 13, l. 1, jako dodatek skarbowy na pokrycie kosztów osuszenia bagien w Stonie Wielkiej w celach uzdrowotnienia, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 6.630 zł. czyli 13.260 K

89. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, §. 13, jako dodatek skarbowy na pokrycie kosztów osuszenia bagien przy uściu rzeki Jadro pod Saloną, to jest . . . 8.000 K

90. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, §. 13, l. 2, na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

91. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 6, §. 13, na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

92. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 6, §. 13, na tenże sam cel wyznaczona a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona.
w sumie 10.000 zł. czyli 20.000 K

93. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 1, na przybudówek do domu urzędowego skarbowego w Ober-Holla-brunn, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 32.430 zł. czyli 64.860 K

94. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 2, na budowę nowego domu dla powszechnego zakładu badania żywności w Grazu, to jest . . . . . 20.000 K

95. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 3, l. 2, na budowę domu urzędowego w Spittal, to jest . . . 20.000 K

96. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 4, l. 1, na budowę gmachu namiestnictwa w Tryeście,

to jest 200.000 K

97. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 5, l. 1, na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 100.000 zł. czyli 200.000 K

98. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 7, §. 4, na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K

99. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 5, l. 1 na budowę domu urzędowego w Libercu, to jest . . . 63.000 K

100. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 5, l. 2, na budowę domu urzędowego w Kralodworze (kupno gruntu pod budowę), to jest . . . 26.000 K

101. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 6, l. 3, na budowę domu urzędowego w Cieplicach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 34.235 zł. czyli 68.470 K

102. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 7, §. 5, l. 4 na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K

103. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 6, l. 1 na budowę domu urzędowego w Bielsku, to jest . . . 60.000 K

104. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 6, l. 2 na budowę domu urzędowego w Karniowie, to jest . . . 50.000 K

105. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 7, na budowę domu urzędowego w Krakowie, to jest . . . 240.000 K

106. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 7, §. 7, l. 2 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 30.000 zł. czyli 60.000 K

107. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 7, §. 7, l. 2, na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 92.000 zł. czyli 184.000 K

108. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, §. 8, na budowę domu urzędowego w Storożyńcu, to jest . . . 35.800 K

109. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w załączce II, pod l. 1, na urządzenie przystani dla tratw na Weltawie i Łabie,

to jest 600.000 K

110. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w załączce II, pod l. 1 na tenże sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona to jest 400.000 zł. czyli 800.000 K

B. W etacie Ministerstwa obrony krajowej.

Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w załączce II, pod l. 2 na budowę i kupno gruntu pod koszary dla jazdy w Rzeszowie, tudzież na kupno gruntów pod koszary dla piechoty, wybudować się mające w Rzeszowie, Jarosławiu i Stryju, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 262.194 zł. czyli 524.388 K

C. W etacie Ministerstwa wyznań i oświaty.

1. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 2 na budowę i kupno realności dla pomieszczenia Akademii sztuk w Pradze, to jest . . . 180.000 K

2. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 2, na wyprządzenia, roboty budownicze i urządzenie, to jest . 3.358 K

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 5, na przyzdobienie auli w uniwersytecie wiedeńskim wyznaczona jako 5. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 K

4. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 5, na tenże sam cel wyznaczona jako 6. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 K

5. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 5, na subwencye i dotacje, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
to jest 9.100 zł. czyli 18.200 K

6. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 5, na subwencye i dotacje, to jest . . . . . 12.000 K

7. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 7, na subwencye i dotacje dla Austrii poniżej Anizy, to jest 29.800 K

8. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, jako 1. rata na restaurację kościoła Franciszkańskiego w Salzburgu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 15.000 zł. czyli 30.000 K

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 7, na subwencye i dotacje dla Salzburga, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 29.000 zł. czyli 58.000 K

10. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restaurację budynków kościelnych w Neubergu wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 3.000 zł. czyli 6.000 K

11. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restaurację kościoła parafialnego w Neubergu wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 3.000 zł. czyli 6.000 K

12. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, na tenże sam cel jako 2. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . 3.000 zł. czyli 6.000 K

13. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 7 na subwencye i dotacje dla Tyrolu, to jest . . . . . 3.150 K

14. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restaurację kaplicy zwierciadlanej w Klementinum w Pradze wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 500 zł. czyli 1.000 K

15. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restaurację kaplicy zwierciadlanej w Klementinum w Pradze wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 1.200 zł. czyli 2.400 K

16. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restaurację kościoła Św. Wacława w Pradze wyznaczona jako 1. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 K

17. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, na restaurację facyaty ratusza w Prachatycach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 1.000 zł. czyli 2.000 K

18. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 7, na subwencye i dotacje dla Czech to jest . . . . . 72.000 K

19. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 10, §. 7, na restaurację budynku zamkowego w Rzeszowie wyznaczona jako 1. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 2.700 zł. czyli 5.400 K

20. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na tenże sam cel wyznaczona jako 2. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie . . . . 2.700 zł. czyli 5.400 K

21. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, §. 7, jako 2. rata na restaurację kościoła klasztornego w Leżajsku, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 5.000 zł. czyli 10.000 K

22. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 7, na subwencye i dotacje dla Galicyi, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 27.600 zł. czyli 55.200 K

23. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana w tytule 10, §. 7, na restaurację pałacu rektoratu w Dubrowniku jako 2. rata wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

24. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, §. 7, na subwencye i dotacje dla Dalmacyi, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 41.970 zł. czyli 83.940 K

25. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 7, na subwencye i dotacje dla Dalmacyi, to jest . . . . . 50.000 K

26. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 8, jako zasiłek na budowę i kupno realności w Dalmacyi,
to jest 10.000 K

27. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 1, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Austrii poniżej Anizy, to jest . . . . . 80.872 K

28. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 8, jako zaliczka zwrotna dla Krainy, to jest . . . . . 10.000 K

29. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 11, jako zasiłek na budowle w Istrii, to jest . . . . . 2.000 K

30. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 13, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Czechach,
to jest 115.124 K

31. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 13, jako zasiłki na budowle dla Czech, to jest . . . . . 66.000 K

32. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 11, §. 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież na ceny kupna w Morawii, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 91.610 zł. czyli 183.220 K

33. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 12, §. 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież kupno realności w Morawii, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona to jest . . . 101.480 zł. czyli 202.960 K

34. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież kupno realności dla Morawii, to jest . . . . . 130.080 K

35. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 12, jako zasiłki na budowle dla Dalmacyi, to jest . . . . . 2.400 K

36. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 12, §. 2, na restaurację kościoła Maria am Gestade w Wiedniu jako 11. i ostatnia rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 6.000 zł. czyli 12.000 K

37. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 11, §. 2, na budowle w Austrii powyżej Anizy, to jest . . . . . 22.138 K

38. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 11, §. 2 na budowle w Tyrolu, to jest . . . . . 10.000 K

39. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 11, §. 2, na budowę dla Czech, to jest 43.336 K

40. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 12, §. 2, na rozpoczęcie budowy dzwonicy przy kościele katedralnym w Szybeniku jako 1. rata wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie . . . 3.000 zł. czyli 6.000 K

41. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 11, §. 2, na zaliczki zwrotne dla Austrii poniżej Anizy, to jest . . . 8.000 K

42. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 15, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacji, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 48.030 zł. czyli 96.060 K

43. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 13, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacji, to jest 58.260 K

44. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 15, §. 1, na kupienie, postawienie i urządzenie dalekowidzu astrofotograficznego dla obserwatorium uniwersyteckiego w Wiedniu jako 2. i ostatnia rata wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, w sumie 15.000 zł. czyli 30.000 K

45. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 1, na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe uniwersytetu wiedeńskiego, to jest . . . . . 49.590 K

46. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 3, na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu gradeckiego, to jest . . . . . 79.352 K

47. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 2, na budowle i kupno realności, celem wystawienia dalszych budynków instytutowych dla uniwersytetu innsbruckiego, 2. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 60.000 zł. czyli 120.000 K

48. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 2, na budowle i kupno realności celem wystawienia grupy wychodków w części wschodniej głównego budynku uniwersytetu innsbruckiego, to jest . . . . . 15.200 K

49. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 15, §. 4, na naprawy i przyrządzenia w budynkach uniwersytetu niemieckiego w Pradze, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 20.000 zł. czyli 40.000 K

50. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 4, na koszta administracyjne uniwersytetu czeskiego w Pradze, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 7.480 zł. czyli 14.960 K

51. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 4, na koszta administracyjne uniwersytetu czeskiego w Pradze, to jest 460 K

52. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 4 na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe, stanowiące wspólny wydatek uniwersytetów praskich, to jest 169.954 K

53. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 15, §. 5 na wyposażenie naukowe i urządzenie wewnętrzne instytutów i klinik wydziału medycznego uniwersytetu lwowskiego, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 55.000 zł. czyli 110.000 K

54. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 5, na budowle i kupno realności celem dobudowania pawilonu do głównego budynku uniwersyteckiego lwowskiego, mianowicie na pomieszczenie biblioteki uniwersyteckiej, 1. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 100.000 zł. czyli 200.000 K

55. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, §. 5 na budowle i kupno realności celem nabycia gruntu dla rozszerzenia

głównego budynku uniwersytetu lwowskiego 2. i ostatnia rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . . 6.200 zł. czyli 12.400 K

56. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 15, §. 6, na budowę nowego domu dla instytutu patologiczno-anatomicznego uniwersytetu krakowskiego wyznaczona jako 6. i ostatnia rata a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 25.000 zł. czyli 50.000 K

57. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, §. 6, na postawienie cieplarni w ogrodzie botanicznym uniwersytetu krakowskiego wyznaczona jako 2. i ostatnia rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
w sumie 1.500 zł. czyli 3.000 K

58. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, §. 6, na sprawienie sprzętów dla *collegium novum* uniwersytetu krakowskiego wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie . . . . . 318 zł. czyli 636 K

59. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 wyznaczona na rok 1898 w tytule 15, §. 6, jako 2. rata na budowę nowej kliniki okulistycznej w Krakowie, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 20.000 zł. czyli 40.000 K

60. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 6, na budowie i kupno realności celem nabycia gruntu pod budowę nowego domu dla oddziału rolniczego w uniwersytecie krakowskim, to jest . . . . . 90.000 K

61. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 6, na budowie i kupno realności celem wystawienia nowej kliniki medycznej i pawilonu odosobnionego z urządzeniem i przyborami, to jest . . . . . 85.000 K

62. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 6, na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu krakowskiego, to jest . . . . . 143.804 K

63. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 15, §. 13, na postawienie ptaszarni ogrodowej do celów katedry zoologii w szkole głównej technicznej w Grazu, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 300 zł. czyli 600 K

64. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 13, na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla szkoły głównej technicznej w Grazu, to jest . . . 11.100 K

65. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 15, jako wydatek ryczałtowy dla szkoły głównej technicznej czeskiej w Bernie, to jest . . . . . 420.000 K

66. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 16, na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe szkoły głównej technicznej we Lwowie, to jest . . . . . 27.970 K

67. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, §. 19, na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe szkoły głównej weterynarskiej we Lwowie, to jest . . . . . 3.000 K

68. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 2. rata na budowę nowego domu z urządzeniem wewnętrznym dla gimnazjum rządowego w Wiedniu, dzielnica II, Cirkusgasse, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 130.000 zł. czyli 260.000 K

69. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na budowie i kupno realności celem pomieszczenia gimnazjum rządowego w Wiedniu, II, Cirkusgasse, 3. i ostatnia rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 2.000 zł. czyli 4.000 K

70. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 1, na budowie i kupno realności celem pomieszczenia gimnazjum rządowego w Wiedniu, XIII, dzielnica, jako 3. rata,
to jest 220.000 K

71. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Austrii poniżej Anizy, to jest . . . . . 16.382 K

72. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na koszta administracyi w Styryi, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . . 600 zł. czyli 1.200 K

73. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 1, na przyrządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Styryi.
to jest 2.200 K

74. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia gimnazjum rządowego w Lublanie, jako 4. i ostatnia rata,
to jest 40.000 K

75. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 1. rata na budowę nowego domu dla gimnazjum akademickiego (czeskiego) w Pradze, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901, przedłużona, to jest 100.000 zł. czyli 200.000 K

76. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 1, na pomieszczenie gimnazjum rządowego w Budziejowicach (niemieckie) jako 1. rata, to jest . . . . . 120.000 K

77. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Czechach,
to jest 13.182 K

78. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana w tytule 15, §. 1, jako 3. rata na budowę nowego domu na pomieszczenie wspólne gimnazjum i seminarjum nauczycielskiego w Ołomuńcu (niemieckie), ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 120.000 K

79. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 2. i ostatnia

rata na budowę nowego domu dla gimnazjum rządowego św. Anny w Krakowie, razem z urządzeniem wewnętrznem, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . 76.500 zł. czyli 153.000 K

80. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 2. i ostatnia rata na budowę nowego domu dla III. gimnazjum rządowego w Krakowie z urządzeniem wewnętrznem, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 30.000 zł. czyli 60.000 K

81. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, na dokończenie budowy gimnazjum rządowego w Buczaczu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 60.000 zł. czyli 120.000 K

82. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, na urządzenie wewnętrzne gimnazjum rządowego w Buczaczu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 2.000 zł. czyli 4.000 K

83. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na budowę i kupno realności, celem wspólnego pomieszczenia I. i V. gimnazjum rządowego we Lwowie, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1900 przedłużona,
to jest 112.000 zł. czyli 224.000 K

84. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 1, na kupno budynków i realności celem pomieszczenia gimnazjum rządowego w Buczaczu, ostatnia rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

85. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 1, jako 1. rata na wybudowanie nowego domu dla gimnazjum niższego rządowego w Czerniowcach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 60.000 zł. czyli 120.000 K

86. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana

na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia drugiej szkoły realnej rządowej w Wiedniu, II. dzielnica, jako 3. rata,
to jest 330.000 K

87. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia szkoły realnej rządowej w Wiedniu, X. dzielnica, jako 2. rata,
to jest 160.000 K

88. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia szkoły realnej niższej rządowej w Wiedniu, V. dzielnica, jako 2. rata,
to jest 160.000 K

89. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Austrii poniżej Anizy, to jest . . . . . 6.000 K

90. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 2, na sprawienie sprzętów dla szkoły realnej rządowej w Winohradach królewskich, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 6.000 zł. czyli 12.000 K

91. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na pomieszczenie szkoły realnej rządowej w Pradze (czeskiej, na Starem Mieście), jako 1. rata, to jest . . . 200.000 K

92. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Czech,
to jest 58.168 K

93. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, §. 2, jako 2. rata na kupno nowego pomieszczenia dla szkoły realnej rządowej czeskiej w Bernie, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 40.000 zł. czyli 80.000 K

94. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, §. 2, na budowę i kupno realności do tegoż samego celu, jako 3. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 60.000 zł. czyli 120.000 K

95. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na budowę i kupno realności do tego samego celu, jako 4. rata
to jest 50.000 K

96. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 16, §. 2, na budowę nowego domu szkoły realnej rządowej w Krakowie wyznaczona jako 3. i ostatnia rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, w sumie . . . 50.000 zł. czyli 100.000 K

97. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, §. 2, na budowę i kupno realności dla pomieszczenia szkoły realnej rządowej w Tarnowie, jako 1. rata, to jest . . . 160.000 K

98. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 2. rata na wybudowanie szkoły przemysłowej rządowej w Pradze i na jej urządzenie wewnętrzne, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 92.000 zł. czyli 184.000 K

99. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla zakładów centralnych, to jest . . . . . 3.530 K

100. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 1, jako 3. rata na budowę i kupno realności dla pomieszczenia szkoły przemysłowej rządowej w Smichowie,
to jest 160.000 K

101. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 18, §. 1, jako 1. rata dodatku dla gminy Bielska na przybudówek do tamtejszej szkoły przemysłowej rządowej wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 1.000 zł. czyli 2.000 K

102. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 2. rata na ten sam cel, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 1.500 zł. czyli 3.000 K

103. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 19, §. 1, na subwencje i dotacje dla szkoły przemysłowej rządowej w Bielsku,

ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 1.500 zł. czyli 3.000 K

101. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 2. i ostatnia rata na koszt pierwszego urzędu szkół zawodowej haftu ręcznego i machinowego w Kraślicach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 2.400 zł. czyli 4.800 K

105. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, §. 1, jako 6. i ostatnia rata na urządzenie tkactw mechanicznego w szkole tkackiej w Asch, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . 2.500 zł. czyli 5.000 K

106. Kwota w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 19, §. 1 b) obejmującym szkoły zawodowe dla poszczególnych gałęzi przemysłu, na subwencje i dotacje w Czechach, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 1.450 zł. czyli 2.900 K

107. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 1 b), obejmującym szkoły zawodowe dla poszczególnych gałęzi przemysłu, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Czechach, to jest . . . . 19.730 K

108. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 1 b), obejmującym szkoły zawodowe dla poszczególnych gałęzi przemysłu na subwencje i dotacje w Czechach,
to jest 10.000 K

109. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 2, zakłady centralne, na budowę i kupno realności celem rozszerzenia austriackiego Muzeum sztuki i przemysłu w Wiedniu, to jest . . . . . 8.000 K

110. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, §. 3, dla wszystkich królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe, to jest . . . . . 3.400 K

111. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w tytule 20, §. 3, jako wydatki ryczałtowe na rozszerzenie organiczne i przekształce-

nie szkół żeglarskich, 4. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 2.000 zł. czyli 4.000 K

112. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Salzburga,
to jest 1.240 K

113. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, §. 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Tyrolu,
to jest 566 K

114. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 20, §. 1, jako 2. i ostatnia rata na budowę nowego domu dla seminarium nauczycielskiego męskiego w Budziejowicach łącznie z urządzeniem wewnętrznym, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 76.600 zł. czyli 153.200 K

115. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia seminarium nauczycielskiego męskiego w Litomierzycach, 2. i ostatnia rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
to jest 65.500 zł. czyli 131.000 K

116. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, §. 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia seminarium nauczycielskiego męskiego niemieckiego w Strybrze, jako 1. rata, to jest . . . . . 80.000 K

117. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, §. 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia seminarium nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie, jako 3. i ostatnia rata, to jest . . . . . 30.000 K

118. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, §. 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia seminarium nauczycielskiego w Samborze, 3. i ostatnia rata,
to jest 30.000 K

119. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 7, na podniesienie szkół początkowych w Istrii, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 3.000 zł. czyli 6.000 K

120. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, § 7, na tenże sam cel, to jest 6.000 K
121. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, §. 10, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia szkoły początkowej rządowej w Pulju, 2. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K
122. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 1, dla instytutu higienicznego w Wiedniu jako 1. rata wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 100.000 zł. czyli 200.000 K
123. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 1, jako 2. rata na budowę instytutu higienicznego połączonego z zakładem rządowym do badania żywności w Wiedniu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K
124. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 2, jako 1. rata na przebudowanie fabryki broni w Wiedniu wyznaczona, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 270.000 zł. czyli 540.000 K
125. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w załączce II, pod l. 1 na ten sam cel jako 2. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 130.000 zł. czyli 260.000 K
126. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 4, jako 1. rata ceny kupna gruntów słujskich przy uniwersytecie praskim, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 76.000 zł. czyli 152.000 K
127. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w załączce II, l. 3, na ten sam cel, jako 2. rata ceny kupna, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 47.500 zł. czyli 95.000 K
128. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 5, jako 1. rata na budowę instytutu fizyczno-matematyczno-astronomicznego uniwersytetu czeskiego w Pradze, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 100.000 zł. czyli 200.000 K
129. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 3 na budynek czeskiego instytutu medycznego w Pradze wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 158.000 zł. czyli 316.000 K
130. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 2, jako 2. i ostatnia rata na budowę czeskiego instytutu medycznego w Pradze i urządzenie wewnętrzne onegoż, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 7.000 zł. czyli 14.000 K
131. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w załączce II, pod l. 2 na założenie ogrodów botanicznych uniwersyteckich z instytutami, 3. i ostatnia rata łącznie z ceną kupna gruntu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K
132. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 6, jako 1. rata na budowę instytutu fizyologicznego uniwersytetu niemieckiego w Pradze, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 100.000 zł. czyli 200.000 K
133. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899, w załączce II, pod l. 4 na budowę instytutu chemicznego uniwersytetu czeskiego w Pradze, 1. rata, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 100.000 zł. czyli 200.000 K
134. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 7, dla kliniki medycznej w Krakowie wyznaczona a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie 160.000 zł. czyli 320.000 K
135. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, w załączce II

przewidziana na rok 1899 pod l. 5, jako 3. rata na wyporządzenie budynku szkoły głównej technicznej w Wiedniu, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 100.000 zł. czyli 200.000 K

136. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w załączce II, pod l. 3, na ten sam cel, jako 4. rata, to jest . . . . . 600.000 K

137. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 19, dla rządowej szkoły realnej wyższej w Grazu na kupno gruntu i jako 1. rata kosztów budowy wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, w sumie 129.000 zł. czyli 258.000 K

138. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900, w załączce II, dla uniwersytetów praktycznych, a mianowicie:

pod l. 1 na budowę instytutu higienicznego uniwersytetu niemieckiego z zakładem rządowym badania żywności jako 1. rata . . . . . 100.000 K

pod l. 2 na kupno gruntów słupek, 3. rata ceny kupna . . . . . 273.000 K

D. W etacie Ministerstwa skarbu.

1. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w rozdziale 14, tytule 1, na budowę domu urzędowego w Wiedniu, dzielnica XV, ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 77.000 zł. czyli 154.000 K

2. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 14, tytule 1, na tenże sam cel, to jest . . . . . 80.000 K

3. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 10, tytule 2, „Władze skarbowe kierujące“ na budowę domu urzędowego na Porzyczu w Pradze, jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K

4. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 na tenże sam cel jako 2. rata przewidziana, ustawą

z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K

5. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, na tenże sam cel, jako 4. rata, to jest 100.000 K

6. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 10, tytule 2, na budowę domu urzędowego w Grazu jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 200.000 zł. czyli 400.000 K

7. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 na tenże sam cel jako 2. rata to jest 200.000 K

8. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w rozdziale 10, tytule 3, Służba podatkowa bezpośrednia, na kupno trzech domów i na koszt budowy domu urzędowego w Chotieborzu przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . . 1.650 zł. czyli 3.300 K

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule na przybudówek i wyporządzenia w domu urzędowym w Oberhollabrunn jako 2. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . . 13.000 zł. czyli 26.000 K

10. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 na budowę domu urzędowego w Storożyńcu jako 1. rata przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 3, służba podatkowa bezpośrednia . . . . . 1.871 zł. czyli 3.742 K;

w rozdziale 10, tytule 6, urzędy podatkowe . . . . . 4.420 zł. czyli 8.840 K;

w rozdziale 10, tytule 9, kataster podatku gruntowego . . . . . 1.700 zł. czyli 3.400 K;

11. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 10, tytule 6, „urzędy podatkowe“ na budowę domu urzędowego w Wels przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona to jest 28.000 zł. czyli 56.000 K

12. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, w tym samym tytule na rok 1899, na budowę domu urzędowego w Cieplicach przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 26.955 zł. czyli 53.910 K

13. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tym samym tytule na wyporządzenie budynku urzędowego w Werchlabach przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 2.655 zł. czyli 5.310 K

14. Kwota tem samem rozporządzeniem i w tym samym tytule na rok 1899 na nabycie gruntu pod budowę i na budowę domu urzędowego w Prosnicy przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 19.020 zł. czyli 38.040 K

15. Kwota tem samem rozporządzeniem i w tym samym tytule na rok 1899, na wyporządzenie domu w Ledeczu przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 1.860 zł. czyli 3.720 K

16. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule na wystawienie nowego domu w Podwołoczyskach jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 1.330 zł. czyli 2.660 K

17. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 na tenże sam cel przewidziane, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 5, straż skarbowa
18.000 K

w rozdziale 10, tytule 8, zarząd ceł, 2. rata
2.000 K

18. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 11, tytule 5, „koszta wyrobu ciężarków do kontroli monet złotych krajowych waluty koronowej“ przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . 10.000 zł. czyli 20.000 K

19. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 na rok 1899 w rozdziale 11, tytule 5, na tenże sam cel przewi-

dziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

20. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w rozdziale 11, tytule 7, na ten sam cel przewidziana, to jest . . . . . 20.000 K

21. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 14, tytule 1, na nowe budowle, mianowicie na wystawienie nowego domu dla urzędu rogatekowego w Barcoli przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 22.000 zł. czyli 44.000 K

22. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 16, tytuł, tytule 2, „budowle nowe“ przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, mianowicie:

na roboty budownicze w zakładzie fabryki tytoniu w Wiedniu (Ottakring)
150.000 zł. czyli 300.000 K

na wyporządzenie budynku w celu urządzenia głównego magazynu tytoniu i na budowę kolei podjazdowej w Wiedniu (Rennweg)
24.000 zł. czyli 48.000 K

na budowę domu fabrycznego i urządzenie ogrzewalni w Fürstenfeld (2. rata)
50.000 zł. czyli 100.000 K

na budowę jadalni dla robotników w Nowym Jiczynie . . . . . 10.000 zł. czyli 20.000 K

23. Kwoty rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, a mianowicie:

na budowę domu urzędowego dla dyrekcji naczelnej zarządu tytoniowego (1. rata)
200.000 zł. czyli 400.000 K

na budowę domu fabrycznego, tudzież urządzenie ogrzewalni w Fürstenfeld (3. rata), i wystawienie piętra na budynku straży pożarnej
12.000 zł. czyli 24.000 K

na urządzenie kolei toczystej w Iglawie
8.000 zł. czyli 16.000 K

na przybudówek do magazynu i urządzenie kolei podjazdowej w Jagielnicy
25.000 zł. czyli 50.000 K

na wystawienie piętra na przybudowku do budynku warsztatowego w Krakowie

8.000 zł. czyli 16.000 K

dodatek na koszt regulacji rzeki Leno w Sacco

5.000 zł. czyli 10.000 K

24. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 na rok 1900 w tym samym tytule przewidziane, a mianowicie:

na budowę domu urzędowego dla dyrekcji naczelnej zarządu tytoniowego (2. rata) 400.000 K

na budowę domu fabrycznego i ogrzewalni dla robotników z lokalem dla straży pożarnej w Linzu (1. rata) . . . . . 160.000 K

na budowę magazynu sprzedaży w Pradze (1. rata) . . . . . 160.000 K

na budowę magazynu w Taborze (1. rata) 90.000 K

na budowę humanitarne dla robotników i urządzenie dla nich jadalni w Nowym Jiczynie (2. rata) . . . . . 36.000 K

na przybudówek do domu fabrycznego (2. rata) i na wystawienie łaźni dla robotników w Hodoninie 136.000 K

na budowę magazynów w Metkowiczu, Splecie, Sinju, Slanie, według okoliczności w Stonie (1. rata) . . . . . 120.000 K

25. Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 na budowę domu urzędowego w Pradze jako 3. rata przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, a mianowicie:

w rozdziale 18, loterya . . 14.700 zł. czyli 29.400 K

w rozdziale 20, cechownictwo 6.917 zł. czyli 13.834 K

w rozdziale 25, mennictwo . 6.917 zł. czyli 13.834 K

26. Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 na budowę domu urzędowego w Wiedniu, III. dzielnica, przewidziane, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 1, kierownictwo naczelne . . . . . 200.000 K

w rozdziale 10, tytule 2, kierujące Władze skarbowe . . . . . 80.000 K

w rozdziale 10, tytule 9, kataster podatku gruntowego . . . . . 100.000 K

w rozdziale 17, tytule 1, stęple 100.000 K

w rozdziale 18, loterya . . . . 150.000 K

27. Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 na wyposażenie budynku skarbowego w Wiedniu, I, Singerstrasse jako 4. rata, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 4, kierownictwo naczelne . . . . . 12.600 K

w rozdziale 10, tytule 4, centralna kasa państwa i urząd płatniczy ministeryalny . . 23.200 K

w rozdziale 35, tytule 3, wydatki na zarząd ustalonego długu państwa:

liczba 1 Dyrekcya długu państwa . . . . . 6.800 K

liczba 2 Kasa długu państwa . . . . . 38.200 „

45.000 K

28. Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900 na budowę domu urzędowego w Ołomuńcu, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2, władze skarbowe kierujące . . . . . 30.000 K

w rozdziale 10, tytule 3, służba podatkowa bezpośrednia . . . . . 6.000 K

w rozdziale 10, tytule 5, straż skarbowa 12.000 K

w rozdziale 10, tytule 8, zarząd ceł 12.000 K

29. Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900 na budowę domu urzędowego w Nowym Sączu, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2, władze skarbowe kierujące . . . . . 11.736 K

w rozdziale 10, tytule 5, straż skarbowa 2.934 K

w rozdziale 10, tytule 6, urzędy podatkowe 2.940 K

30. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 4, kasy krajowe na wyposażenie budynku skarbowego w Zadarze, w którym dotychczas były koszary straży skarbowej, to jest 13.000 K

31. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 5, straż skarbową, na budowę nowego domu urzędowego w Lonczu, 2. rata . . . . . 11.000 K

32. Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane

na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 6, urzędy podatkowe, a mianowicie:

na budowę domu urzędowego w Stjavnicy
30.940 K

na budowę domu urzędowego w Delatynie
23.660 K

na budowę domu urzędowego w Kossowie
23.850 K

na budowę domu urzędowego w Ottensheimie
8.090 K

na budowę domu urzędowego w Gwoźdźcu
7.920 K

33. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 9, kataster podatku gruntowego na budowę domu urzędowego w Serecie . . . . . 9.950 K

34. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 3, służba podatków bezpośrednich, z wydatku zwyczajnego na kierownictwo naczelne . . . . . 425.000 K

35. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 14, tytule 1, podatek konsumcyjny, na kupno przyrządów kontrolnych do pomiaru brzezki piwnej i innych przyborów do kontrolowania browarów, to jest . . . 400.000 K

36. Kwota tem samem rozporządzeniem przewidziana na rok 1900 w rozdziale 15, tytule 1, na nowe budynki, kupno realności i inne wydatki nadzwyczajne zarządu wyrobu soli, to jest 1,036.000 K

37. Kwota tem samem rozporządzeniem przewidziana na rok 1900 w rozdziale 15, tytule 2, na nowe budynki dla zarządu sprzedaży soli,
to jest 30.000 K

38. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 22, gmachy dykasteryalne, na restauracje stylowe w zamku rodowym Tyrolu, 19. rata, to jest . . . . . 1.800 K

39. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 2, na budowę domu urzędowego w dzielnicy XV w Wiedniu wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 200.000 zł. czyli 400.000 K

40. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 3, na budowę domu urzędowego

na Porzeczcu w Pradze wyznaczona jako 1. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
w sumie 100.000 zł. czyli 200.000 K

E. W etacie Ministerstwa handlu.

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891, w tytule 8, §. 7, na rozszerzenie zakładów portowych w Tryeście wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 976.000 zł. czyli 1,952.000 K

2. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 4, na budowę grobli ochronczej i do lądowania z przytykającym murem brzegowym w Prigradicy na wyspie Korczuli, jako 2. rata, to jest . . . . . 2.600 K

3. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tym samym tytule, §. 4, na postawienie grobli ochronczej i do lądowania w Trsteniku, jako 5. rata, to jest . . . . . 20.000 K

4. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, §. 8, na kupno szuflicy parowej z łódkami do mułu i parowcami holującymi celem uzupełnienia taboru szuflic, jako 1. rata,
to jest 40.000 K

5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 9, §. 4 na koszty budowy nowych domów dla poczt i telegrafów wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 171.000 zł. czyli 342.000 K

6. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 12, §. 4, na budowę domu urzędowego w Ried jako 2. rata, to jest 50.200 K

7. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 12, §. 4, na budowę domu pocztowego w Ustiu n. Ł. jako ostatnia rata
to jest 161.000 K

8. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 12, §. 4, na rozszerzenie budynku poczty głównej w Pradze, to jest 76.000 K

9. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana

na rok 1900 w tytule 12, §. 4, na wyporządzenie nowych lub rozszerzenie istniejących urzędów,
to jest 70.000 K

10. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w załączce II, pod l. 1, na rozszerzenie zakładów domów skladowych w Tryeście
to jest 260.000 K

F. W etacie Ministerstwa kolei żelaznych.

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 7, §. 1, na rozszerzenie stacyi w Nowym Sączu wyznaczona a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona
w sumie 50.000 zł. czyli 100.000 K

Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. Nr. 237, na rok 1898 przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, mianowicie:

2. W rozdziale 28, tytule 5, §. 11:

Nowe zaprowadzenie i naprawienie urządzeń elektrycznych silnego prądu, kupno narzędzi i przyrządów do czynienia doświadczeń,
to jest 100.000 zł. czyli 200.000 K

3. W rozdziale 28, tytule 5, §. 12, wkłady z następujących funduszków wkładowych:

b) linii austriackiej Spółki kolei lokalnych, na rozszerzenie stacyi dobiegowych i rekonstrukcję szlaków kolejowych z powodu dobiegu nowych obcych kolei,
to jest 84.500 zł. czyli 169.000 K

Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 przewidziane, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużone, mianowicie:

4. W rozdziale 27, tytule 1, na wydatki nadzwyczajne . . . . 287.000 zł. czyli 574.000 K

5. W rozdziale 27, tytule 4, §. 2, na wkłady z funduszu wkładowego nabytych na rzecz państwa linii austriackiej Spółki kolei lokalnych
5.200 zł. czyli 10.400 K

W rozdziale 27, tytule 5, §. 11:

6. Nowe zaprowadzenie i naprawienie urządzeń elektrycznych silnego prądu, kupno narzędzi i przyrządów do czynienia doświadczeń, tudzież kwota

amortyzacyjna za oświetlenie elektryczne w stacyi stanisławowskiej i w innych stacyach
55.000 zł. czyli 110.000 K

7. Przewody telegraficzne, telefoniczne i sygnałowe, przyrządy i urządzenia
150.000 zł. czyli 300.000 K

8. Wykonanie prób i zaprowadzenie nowości
15.000 zł. czyli 30.000 K

9. Zastąpienie mostów drewnianych konstrukcyami trwałemi . 90.000 zł. czyli 180.000 K

10. Poprawienie wody zasilającej, a według okoliczności zakładów pompowych
190.000 zł. czyli 380.000 K

11. W rozdziale 27, tytule 5, §. 12, wkłady z następujących funduszków wkładowych:

a) linii austriackiej Spółki kolei lokalnych: ulepszenia i rozmaite budowle uzupełniające
84.800 zł. czyli 169.600 K

Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900, mianowicie:

12. W rozdziale 27, tytule 1, §. 4, Wydatki nadzwyczajne na wytyczenie kolei żelaznych i inne wydatki w sprawach kolejowych . . . 180.000 K

13. W rozdziale 27, tytule 5, §. 1, na wkłady z funduszu wkładowego nabytych na rzecz państwa linii austriackiej Spółki kolei lokalnych . 28.000 K

14. W rozdziale 27, tytule 5, §. 2, szlaki dobiegowe wydzierżawione: roboty i nabytki na wszystkich szlakach dobiegowych wydzierżawionych
48.000 K

W rozdziale 27, tytule 6, §. 10:

15. Koszta pomnożenia inwentarza zakładów istniejących . . . . . 379.400 K

16. Nowe zaprowadzenie i naprawienie urządzeń elektrycznych silnego prądu, kupno narzędzi i przyrządów do czynienia doświadczeń, tudzież kwota amortyzacyjna za oświetlenie elektryczne w stacyi stanisławowskiej i w innych stacyach
40.000 K

17. Przewody telegraficzne, telefoniczne i sygnałowe, przyrządy i urządzenia . . 110.000 K

18. Wykonanie prób i zaprowadzenie nowości
10.000 K

19. Zastąpienie mostów drewnianych konstrukcyami trwałemi . . . . . 180.000 K

20. Dodatki konkurencyjne na regulację rzek, naprawę dróg itp. . . . . 60.000 K

21. Roboty ku rozszerzeniu i uzupełnieniu budowy spodniej i zakładów pobocznych

1,350.200 K

22. Postawienie nowych i wzmocnienie istniejących mostów . . . . . 743.200 K

23. Poprawienie wód zasilających 200.000 K

W rozdziale 27, tytule 6, §, 11, Wkłady z następujących funduszków wkładowych:

24. a) Linie austriackiej Spółki kolei lokalnych:

Ulepszenia i rozmaite budowle uzupełniające 34.200 K

25. b) Kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej:

Rozszerzenie stacy i warsztatu w Stanisławowie . . . . . 144.000 K

W rozdziale 27, tytule, 7, §. 5:

26. Budowle . . . . . 20.000 K

27. Zakłady machinowe . . . . . 2.000 K

Kwoty rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900 w załączce II, Budowa kolei żelaznych państwa:

28. Na budowę kolei żelaznej Przeworsk—Rozwadów (l. 4) . . . . . 1,200.000 K

29. Na budowę kolei lokalnej Freudenthal—Klein-Mohrau (l. 5) . . . . . 1,212.000 K

G. W etacie Ministerstwa rolnictwa.

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 2, na urządzenie laboratorium bakteriologicznego w Wiedniu wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

w sumie 86.000 zł. czyli 172.000 K

2. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 2, na urządzenie zakładu naukowego w Spljencie i jego filii, to jest . . 60.000 K

3. Kwota tem samym rozporządzeniem cesarskim przewidziana na rok 1900 w tytule 3, §. 5, na wytępienie *Phylloxera vastatrix* i innych mszyc winnych, to jest . . . . . 520.000 K

4. Kwota tem samym rozporządzeniem cesarskim przewidziana na rok 1900 w tytule 3, §. 6,

na zaliczki bezprocentowe celem przywrócenia winnic zniszczonych przez mszycę winną w myśl ustawy z dnia 28. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 61, to jest 400.000 K

5. Kwota tem samym rozporządzeniem cesarskim przewidziana na rok 1900 w tytule 3, §. 7 b, na odbudowanie śluz, budowę nowego mostu i wykonanie uprzątnięcia koło zakładów osuszenia bagien w Akwilei, jako 4. rata, to jest . . 14.000 K

6. Kwota tam samym rozporządzeniem cesarskim przewidziana na rok 1900 w tytule 4, l. 16, na środki urzędowe z powodu przeciwnego ustawie wyrabiania i przeciwniej ustawie sprzedaży napojów do wina podobnych, to jest . . . . . 6.000 K

7. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 4, na powiększenie eksploatacy węgla w kopalni mosteńskiej, to jest 300.000 K

8. Kwota tem samym rozporządzeniem cesarskim przewidziana na rok 1900 w tytule 9, §. 5, jako zasiłek na wsparcie bractw górniczych i dla miasta Idryi, tudzież jako dodatek na uregulowanie Wogleiny, to jest . . . . . 173.650 K

9. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, załączka II na rok 1899 pod l. 3, na wkłady rolnicze w byłym lennie Vrana w Dalmacyi przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 90.000 zł. czyli 180.000 K

10. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, załączka II na rok 1899 pod l. 1, na wkłady w lasactw rządowych jako 3. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 250.000 zł. czyli 500.000 K

11. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w załączce II pod l. 2, na zakłady do zgęszczania wyziewów hutniczych w Przybramie jako 2. rata przewidziana, to jest . . . . . 110.000 K

H. W etacie Ministerstwa sprawiedliwości.

1. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 na rok 1899 w tytule 3, na przystąpienie sądów do obrotu cze-

kowego i klirngowego urzędu pocztowych kas oszczędności przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 5.000 zł. czyli 10.000 K

2. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 na rok 1900 w tytule 3, na tenże sam cel przewidziana,

to jest 6.000 K

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 4, §. 22, na budowę Sądu obwodowego w Rzeszowie wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 K

4. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 w tytule 4, §. 47 na tenże sam cel przewidziana,

to jest 50.000 K

5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 26, na budowę domu urzędowego w Karłowych Warach jako 1. rata wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona

w sumie 30.000 zł. czyli 60.000 K

6. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 4, §. 34, jako 2. rata na tenże sam cel przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona w sumie . . . 20.000 zł. czyli 40.000 K

7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 28, na kierowanie budową domu dla sądu i na więzienie w Szlanach, którą gmina ma prowadzić, wyznaczona, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest 3.000 zł. czyli 6.000 K

8. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 29, na budowę domu dla sądu w Taborze wyznaczona a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 10.000 zł. czyli 20.000 K

9. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 18, na urządzenie wewnętrzne domu urzędowego w Knittelfeld przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 3.000 zł. czyli 6.000 K

10. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 27, na budowę domu dla sądu i więzienia w Szybeniku przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K

11. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 4, §. 27, na tenże sam cel przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 30.000 zł. czyli 60.000 K

12. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 25 na tenże sam cel przewidziana,

to jest 34.000 K

13. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 39, na przyrządzenie wspólnego domu urzędowego w Werchlabach przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest . . . 11.360 zł. czyli 22.720 K

14. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 40, na odnowienie cennej dla historii sztuki facyaty domu urzędowego w Prachatycah przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . . 1.000 zł. czyli 2.000 K

15. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 42, na budowę domu dla sądu i na więzienie w Trutnowie jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K

16. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 36, na tenże sam cel przewidziana,

to jest 40.000 K

17. Kwota rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, §. 46, na budowę domu dla sądu i na więzienie w Iglawie jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,

to jest 40.000 zł. czyli 80.000 K

18. Kwota tem samym rozporządzeniem na rok 1898 w tytule 4, §. 47, na budowę domu

dla sądu w Sternberku, łącznie z kosztami kupna gruntu pod budowę jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 20.000 zł. czyli 40.000 K

19. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 4, §. 42, na ten sam cel przewidziana, jako 2. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona, to jest . . . 30.000 zł. czyli 60.000 K

20. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 na rok 1899 w tytule 4, §. 6, na urządzenie wewnętrzne budynku dla sądu i na więzienie w Wels przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 26.000 zł. czyli 52.000 K

21. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 4, §. 11, na budowę domu urzędowego i domu na areszty w Meranie jako 1. rata, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K

22. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 4, §. 7, na ten sam cel jako 2. rata, to jest . . . . . 60.000 K

23. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 na rok 1899 w tytule 4, §. 18, na budowę aresztów dla sądu powiatowego w Weiz przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.500 zł. czyli 21.000 K

24. Kwota tem samym rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 36, na budowę domu urzędowego w Smichowie jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 20.000 zł. czyli 40.000 K

25. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 33, na tenże sam cel jako 2. rata przewidziana, to jest . . . . . 20.000 K

26. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 na rok 1899 w tytule 4, §. 43, na budowę domu urzędowego w Prosnicy jako 1. rata przewidziana, a ustawą

z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 10.000 zł. czyli 20.000 K

27. Kwota tem samym rozporządzeniem na rok 1899, w tytule 4, §. 44, budowę domu urzędowego w Brzeclawie jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 50.000 zł. czyli 100.000 K

28. Kwota tem samym rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, §. 47, na budowę domu urzędowego w Polskiej Ostrawie jako 1. rata przewidziana, a ustawą z dnia 23. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 78 aż do końca grudnia 1901 przedłużona,
to jest 25.000 zł. czyli 50.000 K.

29. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 na rok 1900 w tytule 4, §. 41, jako 2. rata na tenże sam cel przewidziana, to jest . . . . . 20.000 K

30. Kwota tem samym rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 4 na budowę domu dla sądu i na więzienie w Wels, przewidziana jako reszta, to jest . . . . . 108.000 K

31. Kwota tem samym rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 5, na budowę domu urzędowego i aresztów w Ottensheim przewidziana jako 2. rata, to jest . . . . . 45.494 K

32. Kwota tem samym rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 6, na urządzenie wewnętrzne nowego domu w Ottensheim przewidziana,
to jest 4.000 K

33. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 10, na budowę domu urzędowego w Voitsbergu, przewidziana jako reszta,
to jest 16.000 K

34. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 13, na budowę domu urzędowego w Stjawnicy przewidziana jako reszta,
to jest 30.000 K

35. Kwota rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, §. 14, na urządzenie wewnętrzne nowego domu w Stjawnicy przewidziana,
to jest 6.000 K

36. Kwota tem samym rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 20, na kupno i przyrzadzenie koszar w Rudolfowie przewidziana jako reszta,
to jest 70.000 K

37. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 21, na budowę domu urzędowego w Radowicy przewidziana,

to jest 34.000 K

38. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 22, na budowę nowego domu dla sądu i na więzienia w Tryeście przewidziana jako 3. rata, to jest . . . . . 260.000 K

39. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 26, na budowę domu dla sądu w Zadarze przewidziana jako 4. rata,

to jest 300.000 K

40. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 27, na budowę domu dla sądu karnego w Pradze przewidziana jako 6. rata, to jest 100.000 K

41. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 35, na budowę domu urzędowego w Marschendorfie przewidziana jako reszta, to jest 28.000 K

42. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 38, na budowę domu urzędowego w Budziejowicach Morawskich przewidziana jako reszta, to jest . . . . . 50.628 K

43. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 39, na budowę domu urzędowego w Mezeryczu Wołoskim przewidziana jako 1. rata, to jest . . . . . 40.000 K

44. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 40, na budowę domu urzędowego w Skoczowie przewidziana jako reszta, to jest 39.300 K

45. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 42, na budowę domu urzędowego w Bielsku przewidziana jako 2. rata, to jest 60.000 K

46. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 44, na budowę domu urzędowego w Odrach przewidziana, to jest . 6.000 K

47. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 52, na budowę domu urzędowego w Kossowie przewidziana jako reszta, to jest 53.152 K

48. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 53, na budowę domu urzędowego w Horodence przewidziana jako reszta, to jest 46.510 K

49. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 54, na budowę domu urzędowego w Kamionce Strumiłowej przewidziana jako reszta, to jest . . . . . 29.000 K

50. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900, w tytule 4, §. 56, na budowę domu urzędowego w Turce przewidziana jako 1. rata,

to jest 12.000 K

51. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 57, na rozszerzenie sądu obwodowego w Złoczowie przewidziana jako reszta, to jest 57.200 K

52. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 58, na budowę domu dla sądu w Gwoźdźcu przewidziana jako reszta,

to jest 54.504 K

53. Kwota tem samem rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, §. 60, na budowę domu urzędowego w Gurahumorze przewidziana jako 1. rata, to jest 60.000 K

J. Kwoty, o których mowa w §. 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210.

Artykuł VIII.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania w ciągu roku 1902 takich nieruchomości własnością państwa będących, których wartość szacunkowa — biorąc każdy przedmiot sprzedaży z osobna na uwagę — nie przynosi 50.000 K aż do sumy ogólnej 600.000 K, i to bez poprzedniego szczegółowego pozwolenia Rady państwa, jedynie pod warunkiem dodatkowego usprawiedliwienia sprzedaży. Również upoważnia się Ministra skarbu pod takim samym warunkiem, żeby w ciągu roku 1902 pozwolił na obciążenie nieruchomości własnością państwa będących służebnościami, o ileby zmniejszenie wartości rzeczy nieruchomości obciążonej się mającej lub prawa nadać się mającego w każdym z osobna przypadku nie przekraczała sumy 50.000 K. Wartość ogólna służebności w roku 1902 w taki sposób nadać się mających nie może przekraczać sumy 400.000 K. Nadto upoważnia się Ministra skarbu pod warunkiem dodatkowego usprawiedliwienia, by spółkom, w ciągu roku 1902, którym służy użytkowanie kolei żelaznych państwa, dał pozwolenie do sprzedaży zbytecznych gruntów kolei państwa, pod warunkiem wynagrodzenia tego ostatniego za zrzeczenie się prawa własności, a pozwolenie to może być udzielone i w tym razie, gdyby wartość szacunkowa jednego takiego gruntu przekraczała sumę 50.000 K

Artykuł IX.

Fundusze przeznaczone na inwestycje na liniach austriackiej Spółki kolei lokalnych, tudzież na kolei Lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej, Czeskiej kolei zachodniej i Morawskiej kolei granicznej wymienione w artykule III ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 199, tudzież w artykule III

ustawy z dnia 22. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 137 i z dnia 11. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 229, mogą z pominięciem szczególnych celów także oznaczonych być użyte na powiększenie funduszu zapasów materiałowych kolei państwa.

Artykuł X.

Co się tyczy użycia nadwyżek, jakieby pozostały z roku 1902, to, o ile takowych nie użyje się na umarzanie kapitałów długu państwa, przedłożyć należy Radzie państwa najpóźniej do końca roku 1903 odnośny projekt ustawy.

Upoważnia się Rząd, żeby z pozostałości z roku 1901 użył kwoty 800.000 K na wykończenie sieci telefonicznej.

Artykuł XI

Wykonanie niniejszej ustawy, wchodzącej w wykonanie od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 31. maja 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Wittek r. w.

Spens r. w.

Rezek r. w.

Giovanelli r. w.

Welsersheimb r. w.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

Call r. w.

Piętak r. w.

Preliminarz państwa

na rok 1902 dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część pierwsza. — Potrzeby.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1902		1903	1903			
w k o r o n a c h						
1			I. Dwór cesarski		9,300.000	9,300.000
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśn. Pana 50% .		179.338	179.338
3			III. Rada państwa.			
1			Izba panów		107.664	107.664
2			Izba deputowanych		1,998.615	1,998.615
3			Wydatki wspólne obu Izb Rady państwa		291.687	66.070 357.757
4			Delegacya		36.080	36.080
5			Komisyja kontroli długu państwa		28.453	28.453
6			Budowa domu dla parlamentu			160.000 160.000
			Suma (Rozdział 3, Tytuły 1—6) .		2,462.499	226.070 2,688.569
4			IV. Trybunał państwa		49.724	49.724
5			V. Rada Ministrów i Trybunał administracyjny.			
1			Rada Ministrów:			
1			Prezydium Rady Ministrów		427.515	427.515
2			Fundusz dyspozycyjny		200.000	200.000
3			Koszta gazet urzędowych		1,405.800	1,405.800
4			Biuro korespondencyj telegraficznych		328.400	328.400
			Suma (Tytuł 1, §§. 1—4) .		2,361.715	2,361.715
2			Trybunał administracyjny		627.914	100.000 727.914
			Ogółem (Rozdział 5, Tytuły 1 i 2) .		2,989.629	100.000 3,089.629
6			VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych.			
1			Nadwyżki przychodów cłowych		96,435.100	96,435.100
2			Kwota na pokrycie wydatków wspólnych			162,211.525
3			Udział w wydatku nadzwyczajnym na potrzeby wojska stojącego w Bośni i Hercegowinie, tudzież w okręgu Limu			4,832.752 4,832.752
			Suma (Rozdział 6, Tytuły 1—3) .		96,435.100	161,211.525 4,832.752 263,479.377

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
			1902	1903	1903	
w k o r o n a c h						
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.			
1	1		2,247.340			2,247.340
	2				20.000	20.000
	3		181.910			181.910
2	1		18,917.440			18,917.440
	2					
		1.			2.560	2.560
		2.			4.452	4.452
	3					
					1.635	1.635
	4					
					4.150	4.150
	5					
		1.			26.967	26.967
		2.			23.374	23.374
	6					
		1.			7.360	7.360
		2.			9.810	9.810
	7					
		1.			20.000	20.000
		2.			25.000	25.000
	8					
					7.200	7.200
	9					
			1,150.000			1,150.000
		Zniesienie .	22,496.690		152.508	22,649.198

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a	
			z дозволеніем używania aż do końca grudnia		1903		
			1902	1903			
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie		22,496.690	152.508	22,649.198
7	3		Bezpieczeństwo publiczne:				
	1		Wydutki policji państwa		240.000		240.000
	2		Bezpieczeństwo publiczne w poszczególnych krajach		14,263.409		14,263.409
	3		Austria poniżej Anizy.				
		1.	Postawienie nowego budynku na pomieszczenie komisaryatu policji w Brigittenau w Wiedniu (1. rata)			110.000	110.000
		2.	Postawienie nowego budynku na pomieszczenie komisaryatu policji w dzielnicy Leopoldstadt w Wiedniu (1. rata)			80.000	80.000
		3.	Postawienie nowego budynku dla pomieszczenia więzienia policyjnego i biur Dyrekcji policji w Wiedniu (1. rata)			150.000	150.000
	4		Karyntya.				
			Przysposobienie budynku rządowego w Pontablu			1.400	1.400
	5		Przymorze.				
			Przebudowanie budynku Dyrekcji policji w Tryeście (2. rata)			90.000	90.000
	6		Tyrol i Vorarlberg.				
			Postawienie budynku urzędowego w Bregencji (1. rata)			10.000	10.000
	7		Czechy.				
			Rozszerzenie i odnowienie komunikacji telegraficznej i telefonicznej w Dyrekcji policji w Pradze i w komisaryatach policji tamże			3.126	3.126
	8		Śląsk.				
			Koszta urządzenia i przeniesienia utworzyć się mającej ekspozytury policji granicznej w Boguminie			2.400	2.400
	9		Dalmacya.				
			Nadzwyczajne wydatki na policję			8.000	8.000
4	1		Służba budownicza rządowa w poszczególnych krajach		3,676.150		3,676.150
	2		Tyrol i Vorarlberg.				
		1.	Urządzenie centralnej ogrzewalni parowej w budynku namiestnictwa w Insbrucku			5.832	5.832
		2.	Przysposobienie skarbowego budynku Nr. 29 (t. zw. Kössenthaler Getreidekasten) w gminie Kitzbühel			2.368	2.368
	3		Morawa.				
		1.	Instalacja oświetlenia gazowego w budynku namiestnictwa w Bernie			1.502	1.502
		2.	Odnowienie przyczółka i sporządzenie nowych okien w budynku namiestnictwa w Bernie			533	533
	4		Koszta podróży w sprawach nadzwyczajnych budowli drogowych i wodnych		170.600		170.600
			Suma (Tytuły 1—4)		40,846.849	617.669	41,464.518

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki		
			zwyyczajne		nadzwyczajne		Suma		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia						
			1902	1903	1903				
						w k o r o n a c h			
7	5		Budowa dróg:						
		1	Austria poniżej Anizy		1,137.700			1,137.700	
			1. Przyczynek rządowy na przebudowanie mostu nad t. zw. Donaugraben na kilometrze 10—11 praskiego gościńca rządowego, powiat polityczny Korneuburg				3.800	3.800	
			2. Sprawienie walca parowego do ugniatania szutru na drogach, tudzież wygrzebywacza, dwóch wozów na wodę, przyrządu do doprowadzania wody, zbiornika na wodę i wozu pomocniczego				30.000	30.000	
			3. Brukowanie szlaku przewozowego na rządowym gościńcu linieckim w Amstetten, powiat polityczny Amstetten (1. rata)				28.000	28.000	
			4. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na potoku Russbach w Wolkersdorfie na kilometrze 16—17 rządowego gościńca berneńskiego, powiat polityczny Korneuburg (2. rata)				38.000	38.000	
			5. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Wiedence w Weidlingau-Hadersdorf na kilometrze 10—11 rządowego gościńca linieckiego, powiat polityczny Hietzing (2. rata)				40.000	40.000	
			6. Budowa nowego mostu z wierzchem żelaznym ponad starem ramieniem Dunaju koło Wiednia na szlaku gościńca kagrańskiego, powiat polityczny Floridsdorf (2. rata)				200.000	200.000	
			7. Naprawienie bruków torowych na gościńcach w Wiedniu i pod Wiedniem a to od kilometra 2-940 aż do 6-900 gościńca pressburskiego, od kilometra 0-000 aż do 6-190 gościńca linckiego, od kilometra 0-000 aż do 5-107 gościńca tryestyńskiego i od kilometra 1-020 aż do 2-600 gościńca kagrańskiego, w powiecie politycznym wiedeńskim (5. rata)				160.000	160.000	
			8. Położenie bruku granitowego kostkowego w kilometrze 1-041 aż do 3-310 gościńca praskiego i w kilometrze 0-000 aż do 1-955 gościńca berneńskiego na przejazdach w Floridsdorfie, w powiecie politycznym floridsdorfskim (8. rata)				100.000	100.000	
		2	Austria powyżej Anizy		521.700			521.700	
			1. Budowa mostu stałego na potoku Langbathbach w Ebensee na kilometrze 4-8 gościńca iszlskiego, powiat polityczny Gmunden				16.500	16.500	
			2. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Mattig w pobliżu Dietfurthu koło Braunau, na kilometrze 70-2 braunauskiego gościńca rządowego, powiat polityczny Braunau (1. rata)				20.000	20.000	
			3. Brukowanie wiedeńskiego gościńca rządowego od kilometra 1-373 do 2-357 w okręgu miasta Linca, powiat polityczny Liniec (1. rata)				20.000	20.000	
			Zniesienie		1,659.400		656.300	2,315.700	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie	1,659.400	. . . . .	656.300	2,315.700
7	5	2	4. Budowa nowego mostu z wierzchem żelaznym nad potokiem Lohbach, na kilometrze 60·6 gościńca braunauskiego, powiat polityczny Braunau (1. rata)	. . . . .	. . . . .	6.000	6.000
			5. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Traun pod Wels w kilometrze 1 gościńca styryjskiego, w powiecie politycznym welskim (3. rata)	. . . . .	. . . . .	41.220	41.220
			6. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Traun pod Lambachem na szlaku gościńca od Gmunden do Traunkirchen, w powiecie politycznym gmundeńskim (4. rata)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			7. Przyczynek stron interesowanych do regulacji i ujęcia potoków Steyr, Ischl, dürre Ager, Mattig i Langbath, jakie wykonane być mają na zasadzie ustawy o funduszu melioracyjnym	. . . . .	. . . . .	2.250	2.250
		3	Salzburg	273.000	. . . . .	. . . . .	273.000
			1. Odbudowanie gościńca gasteńskiego między kilometrem 17 aż do 48·315, w powiecie politycznym St. Jańskim (4. rata)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			2. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Salzachu pomiędzy Oberndorfem a Laufenem, w powiecie politycznym salcburskim (5. rata)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
		4	Styrya	785.000	. . . . .	. . . . .	785.000
			1. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na potoku Palten na szlaku rządowego gościńca solnego u kilometra 66 ⁰ / ₂ , powiat polityczny Liezen (1. rata)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			2. Zasilek rządowy na budowę mostu drewnianego na rzece Drawie między Mahrenbergiem i Wuchredem, powiat polityczny słoweńsko-gradecki (1. rata)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			3. Odnowienie ścian wspornych i urządzeń do konserwacji dróg między kilometrem 111·2 i 111·4 rządowego gościńca solnego wzdłuż Truny ödenseejskiej w Aussee, powiat polityczny gröbmiński (1. rata)	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
			4. Budowa mostu z wierzchem żelaznym nad potokiem St. Ilgner-Bach u kilometra 11·7 rządowego gościńca maryacelskiego, powiat polityczny Bruck n. M. (2. rata)	. . . . .	. . . . .	2.300	2.300
			5. Naprawa rządowego gościńca solnego na kilometrze 115 ² / ₄ obok góry zwanej Krautberg w Aussee, powiat polityczny gröbmiński (2. rata)	. . . . .	. . . . .	7.300	7.300
			Zniesienie	2,717.400	. . . . .	885.370	3,602.770

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	2,717.400	. . . . .	885.370	3,602.770
7	5	4	6. Budowa nowego mostu zwanego Tiefenthaler-Brücke nad potokiem Thörl u kilometra $7\frac{6}{8}$ maryacelskiego gościńca rządowego, powiat polityczny Bruck n. M. (2. rata)			19.000	19.000
			7. Budowa nowego mostu zwanego Weismann-Brücke nad potokiem Thörl u kilometra $9\frac{2}{4}$ maryacelskiego gościńca rządowego, powiat polityczny Bruck n. M. (2. rata)			23.000	23.000
			8. Odnowienie wielkiego mostu na Bystrzycy w Fürstenfeldzie u kilometra $55\frac{6}{8}$ węgierskiego gościńca rządowego, powiat polityczny feldbaski (2. rata)			10.000	10.000
			9. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na strumieniu Lafnitz w kilometrze $57\frac{6}{8}$ gościńca węgierskiego, w powiecie politycznym feldbaskim (3. rata)			10.000	10.000
			10. Budowa nowego mostu Bierwirthbrücke na połączonym alt-ausseeńskim i grundseeńskiej Trunie w Aussee, na szlaku gościńca solnego, kilometr $114\frac{8}{10}$, w powiecie politycznym gröbmüńskim (1. rata)			52.000	52.000
	5		Karyntya	433.166	. . . . .		433.166
			1. Przełożenie goryckiego gościńca rządowego między kilometrem 0-000 a 0-323 w miejscowości Tarvis, powiat polityczny bielacki (1. rata)			27.500	27.500
			2. Urządzenie podpór murowanych i ścian wspornych na szlaku goryckiego gościńca rządowego, powiat polityczny bielacki (2. rata)			1.500	1.500
			3. Dodatek skarbowy na ujęcie i regulację potoka Kirchbachu, powiat polit. św. mogorski (2. rata)			10.000	10.000
			4. Przerobienie gościńca kapelskiego przez Seeb-berg, w powiecie politycznym welikoweckim (3. rata)			40.000	40.000
			5. Dodatek skarbowy na ujęcie i regulację potoków Danielowego i Dellaskiego, w powiecie politycznym mahorskim (3. rata)			5.200	5.200
			6. Budowa dwóch mostów ze sklepieniami z ugniatanego betonu w Flitschlu na szlaku goryckiego gościńca rządowego, powiat polityczny bielacki (4. rata)			26.000	26.000
	6		Kraina	310.000	. . . . .		310.000
			1. Naprawa zagrzebskiego gościńca rządowego między kilometrem $\frac{2}{33} + 70 m$ a $\frac{4}{37} + 87 m$ obok Studenca, św. Rocha i Rodokendorfu, powiat polityczny lityjski (1. rata)			22.000	22.000
			2. Brukowanie wiedeńskiego gościńca rządowego w obrębie miasta Lublany od kilometra 0 do 1-0, powiat polityczny lublański (1. rata)			10.000	10.000
			3. Przełożenie gościńca karlstadzkiego pomiędzy Kandią a Tezką Wodą, kilometr 0 aż do $\frac{4}{4}$, w powiecie politycznym rudolfowskim (4. rata)			14.000	14.000
			Zniesienie .	3,460.566	. . . . .	1,155.570	4,616.136

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				
			W y d a t k i			S u m a	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleńm używania aż do końca grudnia				
1902	1903	1903					
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie	3,460.566	. . . . .	1,155.570	4,616.136
7	5	7	Przymorze	470.000	. . . . .	. . . . .	470.000
			1. Naprawa karyntyjskiego gościńca rządowego w Podselie między kilometrem 90·0 a 90·6, powiat polityczny tolmiński (1. rata)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			2. Dodatek skarbowy na przełożenie drogi konkurencyjnej u wzgórza St. Georgshügel koło Bracana, powiat polityczny gradyski (1. rata)	. . . . .	. . . . .	8.000	8.000
			3. Naprawa fianońskiego gościńca rządowego między kilometrem 58·0 i 58·4 obok Lowrany, powiat polityczny Wołowsko (2. rata)	. . . . .	. . . . .	18.200	18.200
			4. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi gminnej z Wosily do Suszniewicy, powiat polityczny paziński (2. rata)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			5. Naprawa karyntyjskiego gościńca rządowego obok miejscowości Morska, od kilometra 77·570 do 78·120, powiat polityczny gorycki (2. rata)	. . . . .	. . . . .	12.000	12.000
			6. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi konkurencyjnej między Barbanem i Labnem, w powiatach politycznych pulskim i pazińskim (3. rata)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			7. Dodatek skarbowy na poprawienie gościńca pulskiego, które wykonać ma gmina miasta Tryestu między kilometrem 0·8 a 2·7 w powiecie politycznym tryestyńskim (3. rata)	. . . . .	. . . . .	42.000	42.000
			8. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w dolinie Ljaku, w powiecie politycznym goryckim (4. rata)	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			9. Dodatek skarbowy na wybudowanie sieci dróg w obszarze pogranicznym między rzekami Soczą i Indrią, w powiatach politycznych goryckim, gradyskim i tolmińskim (4. rata)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			10. Postawienie mostu z wierzchem żelaznym na rzece Soczy pod Gorycą na szlaku gościńca podgorskiego, w powiecie politycznym goryckim (5. rata)	. . . . .	. . . . .	130.000	130.000
			11. Dodatek skarbowy na budowę drogi w dolinie Branicy, w powiecie politycznym goryckim (5. rata)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			12. Przerobienie gościńca karyntyjskiego między Kobarydem a Ternowem w kilometrze 110·8 aż do 115·2, w powiecie politycznym tolmińskim (6. rata)	. . . . .	. . . . .	60.000	60.000
			13. Urządzenie gościńca w dolinie Idryi od Usznika pod Czeginiem nad gościńcem karyntyjskim przez św. Lucyą i Żelin aż do Górnej Idryi w Krainie, w powiecie politycznym tolmińskim i logateckim (10. rata)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			Zniesienie	3,930.566	. . . . .	1,532.770	5,463.336

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
7	5	7	Przeniesienie	3,930.566	. . . . .	1,532.770	5,463.336
			14. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi konkurencyjnej w dolinie Baczy, t. j. w części od Hudajużny przez Podbrdo aż do granicy kraje wj krańskiej w powiecie politycznym tolmińskim (13. rata)	. . . . .	. . . . .	90.000	90.000
		8	Tyrol i Vorarlberg	1,127.590	. . . . .	. . . . .	1,127.590
			1. Dodatek skarbowy na wyporządzenie komunikacji pobocznych w Val Vestino w powiecie politycznym tiońskim	. . . . .	. . . . .	6.600	6.600
			2. Budowa urzędzeń dla ochrony przed lawinami przy arlberskim gościńcu rządowym obok stacyi Langen, kilometr 120·0 do 120·2, powiat polityczny bludencki	. . . . .	. . . . .	24.800	24.800
			3. Odbudowanie zniszczonych powodzią w r. 1899 części solnego gościńca rządowego między kilometrem 79·6 a 82·6, powiat polityczny kufsztajński	. . . . .	. . . . .	97.100	97.100
			4. Przyczynek rządowy do kosztów ujęcia potoka Karlina, powiat polityczny merański	. . . . .	. . . . .	4.320	4.320
			5. Dodatek skarbowy do odbudowania kitzbühelskiej drogi sądowej, powiat polityczny kitzbühelski	. . . . .	. . . . .	8.000	8.000
			6. Dodatek skarbowy na umorzenie długów i uregulowanie konserwacji gościńca suldnierskiego, powiat polityczny merański	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			7. Budowa nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Eisaku obok Loretta ad Bolcano, od kilometra 124·2 do 124·4 włoskiego gościńca rządowego, powiat polityczny bolcański (1. rata)	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
			8. Zbudowanie żelaznego wierzchu i wyporządzenie starych przyczółków na moście zw. Persina w Trydencie, u kilometra 185·864 włoskiego gościńca rządowego, powiat polityczny trydencki (1. rata)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			9. Dodatek skarbowy na wybrukowanie włoskiego gościńca rządowego w Piazza-Fiera i Borgo-S. Croce, tudzież walsugańskiego gościńca rządowego w Piazza della Mostra, powiat polityczny trydencki (1. rata)	. . . . .	. . . . .	3.100	3.100
			10. Dodatek skarbowy na umorzenie długu gmin konkurencyjnych w dolinie Lechu, zaciągniętego na budowę dróg, powiat polityczny Reutte (1. rata)	. . . . .	. . . . .	8.300	8.300
			11. Dodatek skarbowy na gościniec sarnthalski, 1. sekcyja od St. Anton do Halbweg, powiat polityczny bolcański (1. rata)	. . . . .	. . . . .	6.000	6.000
			Zniesienie	5,058.156	. . . . .	1,850.990	6,909.146

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	5,058.156	. . . . .	1,850.990	6,909.146
7	5	8	12. Dodatek skarbowy na drogę z Nosellari przez Buze do Busatti w powiecie politycznym rowerzedzkim, wybudowaną przez gminę Folgaria (1. rata)			5.000	5.000
			13. Dodatek skarbowy na pokrycie nadwyżki kosztów, poniesionych przez gminę Pilcante przy budowie mostu na rzece Adydze między Pileante i Alą, powiat polityczny rowerzedzki (1. rata)			5.000	5.000
			14. Dodatek skarbowy na budowę drogi z Lingenau do Kleinmahd, powiat polityczny bregencki (1. rata)			10.000	10.000
			15. Dodatek skarbowy na ujęcie potoków górskich w gminie Cloz, powiat polityczny kleski (1. rata)			2.700	2.700
			16. Podniesienie i ochrona finczgauskiego gościńca rządowego między kilometrem 45·9 a 48·2 obok Tschars i Staben, powiat polityczny merański (2. rata)			13.600	13.600
			17. Naprawa finczgauskiego gościńca rządowego między Naturns i Kompaczem, kilometr 42·9 i 43·5, powiat polityczny merański (2. rata)			10.000	10.000
			18. Urządzenie nasypu fundamentalnego między kilometrem 2 a 10 salcburskiego gościńca rządowego na szlaku Insbruck—Hall, powiat polityczny insbrucki (2. rata)			50.000	50.000
			19. Podniesienie finczgauskiego gościńca rządowego między kilometrem 24·0 i 26·5 (Sinichbach-Untermais), powiat polityczny merański (2. rata)			50.000	50.000
			20. Naprawa poszczególnych części primierskiego gościńca rządowego między kilometrem 83·0 a 88·0, powiat polityczny primierski (2. rata)			14.000	14.000
			21. Podniesienie pusterthalskiego gościńca rządowego między kilometrem 68·2 i 69·2 poniżej miejscowości Vierschach, powiat polityczny liencki (2. rata)			6.400	6.400
			22. Przerobienie finczgauskiego gościńca rządowego „am alten Zoll“ między kilometrem 144·6 i 148·6, powiat polityczny landecki (2. rata)			170.000	170.000
			23. Dodatek skarbowy do wybudowania drogi w dolinie Defereggerthal na przestrzeni od Huben do St. Jakob i od St. Jakob do Erlsbachu, powiat polityczny liencki (2. rata)			3.400	3.400
			24. Poprawa judykarskiego gościńca rządowego między kilometrem 72·15 a 70·615 obok Rio S. Barbara, powiat polityczny Tione (2. rata)			40.000	40.000
			Zniesienie .	5,058.156	. . . . .	2,231.090	7,289.246

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	5,058.156	.....	2,231.090	7,289.246
7	5	8	25. Postawienie sklepionego kamiennego mostu nad potokiem Travignolo w pobliżu Panveggio, tudzież naprawa obustronnych dojazdów między kilometrem 51·5 a 51·7 primierskiego gościńca rządowego, powiat polityczny kawaleski (2. rata)	.....	.....	4.000	4.000
			26. Dodatek skarbowy na wybudowanie dróg konkurencyjnych w Vorarlbergu (2. rata)	.....	.....	70.504	70.504
			27. Poprawa finczgauskiego gościńca rządowego w miejscowości Tullenau, kilometr 141·8 do 142·8 w pobliżu Prutza, powiat polityczny landeckim (2. rata)	.....	.....	7.000	7.000
			28. Nabycie gruntu, budowa stajni i przeróbki w schronisku na Franzenshöhe na szlaku gościńca stilferjoskiego, w powiecie politycznym merańskim (3. rata)	.....	.....	30.000	30.000
			29. Dodatek skarbowy na umorzenie długów zaciągniętych na budowę dróg przez Spółkę konkurencyjną drogową Taufers-Ahrnthal, w powiecie politycznym bruneckim (3. rata)	.....	.....	7.000	7.000
			30. Odbudowanie murów podpierających i ściennych na szlaku gościńca stilferjoskiego, w powiecie politycznym merańskim (5. rata)	.....	.....	70.000	70.000
			31. Dodatek skarbowy na wybudowanie dróg konkurencyjnych w Tyrolu (5. rata)	.....	.....	344.252	344.252
			32. Podwyższenie i odbudowanie kilku części gościńca arulańskiego, w kilometrze 145 aż do 200, w powiatach politycznych bludneckim i bregenckim (6. rata)	.....	.....	13.600	13.600
			33. Dodatek skarbowy na umorzenie długów zaciągniętych na budowę dróg przez gminy w dolinie Patznaunu, w powiecie politycznym landeckim (6. rata)	.....	.....	6.000	6.000
			34. Dodatek skarbowy na budowę drogi konkurencyjnej ötzthalskiej, w powiecie politycznym imsteńskim (6. rata)	.....	.....	50.000	50.000
			35. Dodatek skarbowy na wybudowaną już drogę schnalską od jej odgałęzienia się na gościńcu vintschgauskim aż do Neu-Ratteis, w powiecie politycznym merańskim (8. rata)	.....	.....	6.000	6.000
			Zniesienie .	5,058.156	.....	2,839.446	7,897.602

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie	5,058.156		2,839.446	7,897.602
7	5	9	Czechy	2,806.391			2,806.391
			1. Dodatek skarbowy do kosztów dokonanego już rozszerzenia i brukowania liberzeckiego gościńca rządowego w gminie miasta Brandyża n. Ł., powiat polityczny Brandyż n. Ł.			4.000	4.000
			2. Kupno walca drogowego parowego z wozem mieszkalnym i magazynowym			22.500	22.500
			3. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi z Rynarca do Hozerówki, powiat polityczny pielhrzymowski			2.500	2.500
			4. Przebudowanie mostu na potoku Ousława u kilometra 19 $\frac{4}{6}$ młodobośląwsko-trutnowskiego gościńca rządowego, powiat polityczny młodobośląwski			14.000	14.000
			5. Dodatek skarbowy na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Litawce w gminie Bohutynie, powiat polityczny przybramski			2.500	2.500
			6. Dodatek skarbowy na budowę drogi z Petrowiczahą do Bartoszewic i szlaku klaszterzeckokunowskiego, powiat polityczny żamberecki (1. rata)			76.200	76.200
			7. Dodatek skarbowy na brukowanie przejazdu przez Jaromierz, stanowiącego część podjebradzko-nachodzkiego gościńca, powiat polityczny krolodworski (1. rata)			10.000	10.000
			8. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w Pecynie, powiat polityczny żamberecki (1. rata)			20.000	20.000
			9. Urządzenie bruku kostkowego z morkowskiego kwarcytu od kilometra 43-880 do 45-227 ląskokamenieckiego gościńca między Bohuszowicami a Litomierzycami, powiat polityczny litomierzycy (1. rata)			35.000	35.000
			10. Budowa drogi od Żampacha do Hławny, powiat polityczny żamberecki (2. rata)			7.000	7.000
			11. Dodatek skarbowy na budowę drogi od Mładkowa do Włakowic, powiat polityczny żamberecki (2. rata)			10.000	10.000
			12. Budowa drogi z Kunczynowan do Jedłowa, powiat polityczny żamberecki (2. rata)			10.000	10.000
			Zniesienie	7,864.547		3,053.146	10,917.693

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	7,864.547	. . . . .	3,053.146	10,917.693
7	5	9	13. Dodatek skarbowy na budowę drogi z Rokitnic do Zdobnicy wielkiej, powiat polityczny zambecki (2. rata)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			14. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Blanicy w Wlasyminie na szlaku beneszowsko-igłowskiego gościńca rządowego, powiat polityczny beneszowski (2. rata)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			15. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi z Aberthamu na Hengstererben do Seifen, powiat polityczny jachimowski (2. rata)	. . . . .	. . . . .	7.000	7.000
			16. Dodatek skarbowy na budowę żelaznego mostu na rzece Szawie przy Przewozie kamiennym, powiat polityczny kralewo-winohradzki (2. rata)	. . . . .	. . . . .	7.000	7.000
			17. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Radbuży w Stodzie na szlaku беру́нско-һаселбаского gościńca rządowego, powiat polityczny pilzeński (2. rata)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			18. Dodatek skarbowy na pokrycie kosztów wybrukowania części gościńca czesko-brodzko-igłowskiego, 860 0 m wynoszącej w Kolinie na przedmieściu kutnohorskim, w powiecie politycznym kolińskim (3. rata)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			19. Dodatek skarbowy na wybudowanie nowego mostu na rzece Ochrzy w Chebie na szlaku gościńca stribrsko-aszskiego, w powiecie politycznym chebskim (3. rata)	. . . . .	. . . . .	13.000	13.000
			20. Dodatek skarbowy na odbudowanie mostów na szlaku drogi powiatowej smirzycko-vlkowskiej w powiecie politycznym królodworskim (3. rata)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			21. Dodatek skarbowy na pokrycie kosztów brukowania przejazdów na gościńcach w Pilźni, mianowicie od kilometry 89-2 aż do 90-2 gościńca беру́нско - һаселбаского i od kilometra 102-74 aż do 104-12 tudzież od kilometra 104-588 aż do 105-900 gościńca wodniańsko-pilzeńsko-kraślickiego w Pilźni, w powiecie politycznym pilzeńskim (3. rata)	. . . . .	. . . . .	60.000	60.000
			22. Wybrukowanie kostkami z rewnickiego kamienia drogi dodatkowej w Pradze od kilometra 0-047 do 0-813, gościńca welwarsko-teplického od kilometra 0-000 do 2-730, беру́нско-һаселбаского od kilometra 3-406 do 4-800, wreszcie dobrzysko-winterberskiego od kilometra 1-200 do 2-700, powiat polityczny smichowski (3. rata)	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
			Zniesienie .	7,864.547	. . . . .	3,345.146	11,209.693

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволением używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	7,864.547	. . . . .	3,345.146	11,209.693.
7	5	9	23. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi od Bärenwaldu na Kronstadt do Tertschkadorf, w powiecie politycznym żamberskim (4. rata) .	. . . . .	. . . . .	56.679	56.679
			24. Położenie bruku kostkowego z kamienia rewnickiego od kilometru 1·400 aż do 3·488 gościńca libereckiego, od kilometru 0·400 aż do 0·800 gościńca budziejowickiego, od kilometru 0·000 aż do 0·800 gościńca podjebradzko-nachodzkiego i od kilometru 2·000 aż do 3·000 gościńca czarno-kosteleckiego, w powiatach politycznych karlińskim i winohradzko-królewskim (4. rata) .	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
			25. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Weltawie pod Weltrusem na szlaku gościńca weltruskiego, w powiecie politycznym szlafskiem (4. rata) .	. . . . .	. . . . .	78.000	78.000
	10		Morawa	540.900	. . . . .	. . . . .	540.900
			1. Dodatek skarbowy do kosztów brukowania tej części sławkowskiego gościńca rządowego, która prowadzi przez Hodonin, powiat polityczny hodoniński	. . . . .	. . . . .	21.500	21.500
			2. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi powiatowej II. klasy od Sobieska do Milowic, powiat polityczny kromierski	. . . . .	. . . . .	1.600	1.600
			3. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na młynówce w Hodoninie, na szlaku gościńca sławkowskiego, kilometr 52, mark 4 top Wo. 92, w powiecie politycznym hodonińskim (3. rata) .	. . . . .	. . . . .	9.560	9.560
	11		Śląsk	350.000	. . . . .	. . . . .	350.000
			1. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na potoku Jaktarce w Jaktarzu na szlaku opawsko-albrechckiego gościńca rządowego, powiat polityczny opawski (1. rata)	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
			2. Budowa nowego mostu zw. świętojańskim na potoku Schwarzbachu w Bruntalu na szlaku opawsko-bruntalskiego gościńca rządowego, powiat polityczny bruntalski (1. rata)	. . . . .	. . . . .	97.000	27.000
			3. Odnowienie i brukowanie ostrawsko-cieszyńskiego gościńca rządowego u kilometra 34 na przestrzeni przechodzącej przez Polską Ostrawę, powiat polityczny frysztacki (2. rata)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			Zniesienie .	8,755.447	. . . . .	3,674.485	12,429.932

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	8,755.447	. . . . .	3,674.485	12,429.932
7	5	11	4. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Białej w Freiwaldau na szlaku cukmantelsko-rotenberskiego gościńca rządowego, powiat polityczny Freiwaldau (2. rata)			4.600	4.600
			5. Odnowienie mostu na rzece Ostrawicy we Frydku na szlaku gościńca frydecko-bielskiego, powiat polityczny cieszyński (2. rata)			30.000	30.000
			6. Wybudowanie połączenia drogowego od granicy krajowej morawsko-śląskiej przez Dobischwald do Oder, w powiecie politycznym opawskim (5. rata)			15.000	15.000
		12	Galicja	2,271.300	. . . . .		2,271.300
			1. Dodatek skarbowy na odnowienie części drogi powiatowej rawsko-uhnowskiej, powiat polityczny rawski (Rawa ruska)			8.500	8.500
			2. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na Dniestrze koło Niżniowa na szlaku gościńca brzeżańskiego, powiat polityczny tłumacki (1. rata)			88.500	88.500
			3. Odnowienie drogi iskańsko-birczańskiej w powiecie politycznym przemyskim i dobromilskim (1. rata)			30.000	30.000
			4. Wybudowanie drogi kołowej między Mikołajowem a Krzywulą w powiecie politycznym żydaczowskim (1. rata)			40.000	40.000
			5. Dodatek skarbowy na przywrócenie do dobrego stanu drogi gminnej mokrzyisko-biskupickiej w powiecie politycznym brzeskim (1. rata)			5.000	5.000
			6. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Dniestrze koło Radłowic na szlaku gościńca beskidzkiego w powiecie politycznym samborskim (2. rata)			40.000	40.000
			7. Dodatek skarbowy na odnowienie drogi gminnej z Podlisek małych na Jaryczów nowy do Żelechowa wielkiego w powiatach politycznych lwowskim i złoczowskim (2. rata)			50.000	50.000
			8. Dodatek skarbowy na odnowienie części drogi powiatowej białowsko-rzeszowskiej między Tyczynem a Michałówką w powiecie politycznym rzeszowskim (2. rata)			10.000	10.000
			9. Dodatek skarbowy na przywrócenie do dobrego stanu drogi gminnej z Gorzyc do Czekaja wrzawskiego w powiecie politycznym tarnobrzeskim (2. rata)			14.000	14.000
			Zniesienie .	11,026.747	. . . . .	4,010.085	15,036.832

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	11,026.747	. . . . .	4,010.085	15,036.832
7	5	12	10. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Wiśle między Krakowem a Podgórzem, w powiatach politycznych krakowskim i podgórskim (3. rata)			60.000	60.000
			11. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Skawie pod Wadowicami na szlaku gościńca krakowskiego, w powiecie politycznym wadowickim (4. rata)			9.000	9.000
			12. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej busko-żelechowskiej, w powiecie politycznym kamioneckim (4. rata)			20.000	20.000
			13. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi od Jaworowa na Niemirów do Rawy ruskiej, w powiatach politycznych jaworowskim i rawskim (4. rata)			70.000	70.000
			14. Odbudowanie gościńców w okolicy Lwowa, w powiecie politycznym lwowskim (5. rata)			80.000	80.000
			15. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej z Sieniawy do Bukowca, w powiecie politycznym jarosławskim (6. rata)			10.000	10.000
			16. Odbudowanie drogi gminnej od Knihynicza do Żurawna i budowa mostu na Dniestrze pod Żurawnem, w powiecie politycznym żydaczowskim (10. rata)			40.000	40.000
		13	Bukowina	282.620	. . . . .		282.620
			1. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Suczawy pod Ickanami, w powiecie politycznym suczawskim (4. rata)			40.000	40.000
			2. Dodatek skarbowy na regulację Moldawy i jej dopływów: Putny, Moldawicy, Sucheje i Humory, w powiatach politycznych dohopolskim i gurahumorskim (5. rata)			18.323	18.323
		14	Dalmacya	350.100	. . . . .		350.100
			1. Odnowienie kamiennego mostu na potoku Rieczynie, tudzież naprawa przylegającej drogi między kilometrem 3 i 4 gościńca śródziemnego w powiecie politycznym zadarskim (1. rata)			20.000	20.000
			2. Odnowienie mostu nad Fossą koło Trogira w powiecie politycznym spleckim (1. rata)			10.000	10.000
			Zniesienie .	11,659.467	. . . . .	4,387.408	16,046.875

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	11,659.467	. . . . .	4,387.408	16,046.875
7	5	14	3. Dodatek skarbowy na ujęcie potoka górskiego Zwironjaka w powiecie politycznym kotorskim (1. rata)			12.500	12.500
			4. Wybudowanie drogi jezdnej od przystani Slano aż do granicy hercegowińskiej pod Dubrowicą w powiecie politycznym dubrownickim (3. rata)			16.000	16.000
			5. Postawienie żelaznego wierzchu u mostu na rzece Cetynie pod Błatem na szlaku polickiej drogi konkurencyjnej w powiecie politycznym spleckim (3. rata)			1.554	1.554
			6. Budowa drogi jezdnej od Gjurica przez Morinje do Risanu, w powiecie politycznym kotorskim (4. rata)			50.000	50.000
			7. Budowa drogi jezdnej od Kostanja przez Podgradje aż do nowego mostu na rzece Cetynie pod Podgradjem, w powiecie politycznym spleckim (4. rata)			20.000	20.000
			8. Poprawa i rozszerzenie drogi skarbowej konnej od Risanu przez Perasto, Orahovac i Dobrotę aż do Kotoru, w powiecie politycznym kotorskim (4. rata)			30.000	30.000
			9. Wybudowanie drogi jezdnej, któraby służyła za uzupełnienie gościńca śródziemnego wzdłuż brzegów zatoki Omblu pod Grużem, w powiecie politycznym dubrownickim (5. rata)			30.000	30.000
			10. Poprawienie i rozszerzenie drogi konnej od Beszicza przez Kastelastwę i Sutomorje-Spica aż do rzeczki granicznej Żeljeznicy, w powiecie politycznym kotorskim (5. rata)			40.000	40.000
			11. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi konkurencyjnej polickiej od Stobrecza aż do gościńca śródziemnego pod Błatem, w powiecie politycznym spleckim (6. rata)			52.000	52.000
			12. Rozszerzenie i naprawienie części gościńca Lepetano-Stoliv dolny celem uzupełnienia szlaku Lepetano-Stoliv-Przcań-Mua aż pod Kotor, w powiecie politycznym kotorskim (8. rata)			4.000	4.000
	15		Na pokrycie nieuniknionych naddatków w poszczególnych krajach i na wszelkie inne wydatki „Kierownictwa naczelnego“ dotyczące się wyłącznie tej gałęzi rachunkowości	100.000	. . . . .		100.000
			Suma (Tytuł 5, §§. 1—15) .	11,759.467	. . . . .	4,643.462	16,402.929

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyczajne			nadzwyczajne	S u m a		
			z дозволением używania aż do końca grudnia						
			1902	1903	1903	1903			
						w k o r o n a c h			
7	6		Budownictwo wodne:						
		1	Austria poniżej Anizy	26.800				26.800	
			1. Wyporządzenie w laxenburskim obszarze odwodnienia jazu Kehrwand tamże położonego, tudzież poprawienie strumieni Kehrwand i Frauenbach (9. rata)				60.000	60.000	
			2. Zabezpieczenie koryta spadowego jazu kotzenmühlskiego i wybudowanie urządzenia dla ochrony mechanizmu elewacyjnego w słuzach jazu kotzenmühlskiego na Litawie				20.000	20.000	
		2	Austria powyżej Anizy	532.900				532.900	
			1. Budowle wodne na Dunaju				368.000	368.000	
			2. „ „ „ rzece Innie				190.000	190.000	
			3. „ „ „ „ Salzachu				40.000	40.000	
			4. „ „ „ „ Trunie				358.000	358.000	
			5. „ „ „ „ Agerze				48.000	48.000	
			6. „ „ „ „ Vöckla				64.000	64.000	
			7. „ „ „ „ Anizie				73.000	73.000	
			8. Przyczynek interesentów rządowej administracji budowli wodnych do uregulowania i ujęcia rzek: Steyr, Ischl, Aurach, Alm, dürre Ager, Mattig, Aist i potoka Langbath, które to roboty mają być wykonane na zasadzie ustawy o funduszu amelioracyjnym				4.500	4.500	
		3	Salzburg	148.500				148.500	
			Uregulowanie Salzachu i Sali				58.000	58.000	
		4	Styrya	150.000				150.000	
			1. Dodatek skarbowy na regulację Muru na przestrzeni granicznej od przewozu kellerdorfskiego do Mauthdorfu (2. rata)				87.500	87.500	
			2. Dodatek skarbowy na konserwację budowli regulacyjnych w rzece Murze na przestrzeni od Grazu w dół aż do granicy styryjsko-węgierskiej (7. rata)				90.000	90.000	
			3. Dodatek skarbowy na regulację lewego brzegu Muru przez wybudowanie nadbrzeża między mostami Ferdynanda i Franciszka Karola w Grazu (8. rata)				28.700	28.700	
			Zniesienie	858.200			1.489.700	2.347.900	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	858.200	. . . . .	1,489.700	2,347.900
7	6	4	4. Dodatek skarbowy na wykonanie budowli ochronnych i konserwacyjnych w części rzeki Drawy od Maryboru na dół do Średiszcz (8. rata)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
		5	Karyntya	75.600	. . . . .	. . . . .	75.600
			Uregulowanie Drawy	. . . . .	. . . . .	140.000	140.000
		6	Kraina	34.600	. . . . .	. . . . .	34.600
			Uregulowanie Sawy	. . . . .	. . . . .	152.200	152.200
		7	Tyrol i Vorarlberg	145.900	. . . . .	. . . . .	145.900
			1. Budowle recesowe na rzece Innie	. . . . .	. . . . .	12.000	12.000
			2. Regulacja Renu (9. rata)	. . . . .	. . . . .	656.880	656.880
			3. Poprawienie wód śródziemnych w austriackiej dolinie Renu (9. rata)	. . . . .	. . . . .	400.000	400.000
		8	Czechy	562.919	. . . . .	. . . . .	562.919
			1. Regulacja Wełtawy	. . . . .	. . . . .	125.000	125.000
			2. Regulacja Łaby	. . . . .	. . . . .	55.000	55.000
			3. Urządzenie przewodu telefonicznego z Pragi do miejscowości położonych nad rzekami powyżej Pragi (3. rata)	. . . . .	. . . . .	19.000	19.000
			4. Urządzenie przystani flisackiej na t. zw. cesarskim trawniku nad Wełtawą pod Pragą	. . . . .	. . . . .	219.000	219.000
			5. Dodatek skarbowy na kanalizację Wełtawy i Łaby na przestrzeni od Pragi do Uścia (6. rata)	. . . . .	. . . . .	1,250.000	1,250.000
		9	Morawa	600	. . . . .	. . . . .	600
			1. Regulacja Odry	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			2. Regulacja Morawy	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
		10	Śląsk	9.380	. . . . .	. . . . .	9.380
			Regulacja Odry tudzież Oppy i Olzy	. . . . .	. . . . .	38.500	38.500
			Zniesienie .	1,687.199	. . . . .	4,613.280	6,300.479

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	1,687.199	4,613.280		6,300.479
7	6	11	Galicja	664.504			664.504
			1. Budowle na Wiśle		650.000		650.000
			2. „ „ Dunajcu		258.000		258.000
			3. „ „ Sanie		461.000		461.000
			4. „ „ Dniestrze:				
			a) Dodatek skarbowy na regulację przestrzeni rzeki od Kornalowic do Rozwadowa, dolnego biegu Strwiąży od Biskowic aż do uścia, tudzież uścia Wereszycy i Tyśmienicy (4. rata)		131.428		131.428
			b) Dodatek skarbowy na regulację przestrzeni od Rozwadowa do Żurawna (10. rata)		85.332		85.332
			c) Na przestrzeni od Żurawna aż do granicy państwa u Okopów		367.000		367.000
			5. Budowle na Wisłoce		105.000		105.000
			6. „ „ Prucie		50.000		50.000
			7. Wartość wikliny i palików wzięt się mających z plantacyi skarbowych dla użycia do budowli powyżej wymienionych, a mianowicie:				
			a) Do budowli na Wiśle . . . . . 17.000 K				
			b) Do budowli na Dunajcu . . . . . 5.000 „				
			c) Do budowli na Sanie . . . . . 9.000 „				
			d) Do budowli na Dniestrze . . . . . 2.000 „				
			e) Do budowli na Wisłoce . . . . . 2.000 „		35.000		35.000
			8. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Soły (5. rata)		79.556		79.556
			9. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Łomnicy (5. rata)		79.616		79.616
			10. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Bugu (9. rata)		19.800		19.800
			11. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Białej (10. rata)		17.320		17.320
			12. Zaprowadzenie uprawy wikliny celem uzyskania materiału na faszyny		20.000		20.000
			13. Budowa przystani obrotowej i zimowej w Wiśle w pobliżu placu do przeładowywania na kolei żelaznej w Nadbrzeziu (3. rata)		150.000		150.000
			14. Sprawienie remorkera parowego dla regulacji Wisły (1. rata)		50.000		50.000
			Zniesienie .	2,351.703	7,172.332		9,524.035

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволением używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie	2,351.703	7,172.332	9,524.035	
7	6	12	Bukowina	32.656		32.656	
			1. Budowle rzeczne w Prucie		240.000	240.000	
			2. Wartość wikliny i palików wziąć się mających z plantacji skarbowych dla użycia do budowli powyższych		2.000	2.000	
			3. Zaprowadzenie uprawy wikliny w celu uzyskania materiału na faszyny		2.000	2.000	
	13		Dalmacya: Dodatek skarbowy na pokrycie kosztów osuszenia bagien przy uściu rzeki Jadro pod Saloną, w powiecie politycznym spleckim, tudzież innych robót regulacyjnych u uść pobrzeżnych rzek w Dalmacyi (6. rata)		10.000	10.000	
			Suma (Tytuł 6, §§. 1—13)	2,384.359	7,426.332	9,810.691	
7			Nowe budowle dla zarządu politycznego i większe wyporządzenia:				
	1		Styrya: Budowa nowego domu dla powszechnego zakładu badania żywności w Grazu (3. rata)		20.000	20.000	
	2		Kraina: 2. Budowa domu urzędowego w Nowem Mieście (2. rata)		10.000	10.000	
	3		Przymorze: 1. Zakupno i wyporządzenie budynku dla starostwa w Puli (1. rata)		100.000	100.000	
			2. Budowa domu dla namiestnictwa w Tryeście (5. rata)		100.000	100.000	
	4		Tyrol i Vorarlberg: Postawienie budynku urzędowego w Bregencyi (1. rata)		30.000	30.000	
	5		Czechy: 1. Budowa domu urzędowego w Smichowie (1. rata)		40.000	40.000	
			2. Budowa domu urzędowego w Libercu (3. rata)		27.140	27.140	
			3. Budowa domu urzędowego w Kralodworze (3. rata)		22.000	22.000	
			4. Budowa domu urzędowego w Cieplicach (3. rata)		6.400	6.400	
			Suma (Tytuł 7, §§. 1—5)		355.540	355.540	
			Ogółem (Rozdział 7, Tytuły 1—7)	54,990.675	13,043.003	68,033.678	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki			
			Wydatki państwa			Suma
			zwyyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1902	1903	1903				
w k o r o n a c h						
8	VIII. Ministerstwo obrony krajowej.					
1	Kierownictwo naczelne		1,425.900	2.500		1,428.400
2	Obrona krajowa		41,198.373	100.000		41,298.373
	Budowa koszar w Galicji (dalsze raty)			240.000		240.000
3	Koszta poboru do wojska, koszta komisji w sprawach kwaterunku, koszta podróży urzędników administracyjnych z powodu zgromadzeń kontrolnych żołnierzy nieczynnych z wojska i marynarki wojennej, tudzież klasyfikacji koni; koszta podróży z powodu wymiaru taksy wojskowej i wydatki na druki do czynności urzędowych w sprawach taksy wojskowej; koszta przymusowego przystawienia nieposłusznych żołnierzy nieczynnych z wojska i marynarki wojennej; koszta pielęgnowania popisowych oddanych do szpitali wojskowych; nakoniec wydatki na przygotowania do uruchomienia		148.400			148.400
4	Fundacje wojskowe		72.000			72.000
5	Straż policyjna wojskowa		333.451			333.451
6	Żandarmerya			17,303.227		17,303.227
	Ogółem (Rozdział 8, Tytuły 1—6) .		1,979.751	58,501.600	342.500	60,823.851
9	IX. Ministerstwo wyznań i oświaty.					
	A. Kierownictwo naczelne.					
1	Kierownictwo naczelne		970.000			970.000
2	Nadzór nad szkołami		2,336.700			2,336.700
3	Akademia umiejętności		224.500			224.500
	Akademia umiejętności w Wiedniu:					
	Wyporządzenia, naprawy budownicze i urzędnia			21.000		21.000
	Subwencje i dotacje			28.000		28.000
	Akademia umiejętności w Krakowie:					
	Subwencje i dotacje			16.000		16.000
4	Komisja statystyczna główna		236.200	47.600		283.800
	Subwencje i dotacje			255.000		255.000
	Koszta administracji			18.380		18.380
5	Instytut geologiczny państwa		182.200			182.200
	Wyporządzenia, naprawy budownicze i urzędnia			4.000		4.000
	Subwencje i dotacje			9.000		9.000
6	Zakład główny meteorologii i magnetyzmu ziemi		98.100			98.100
7	Obserwatorium astronomiczno-meteorologiczne w Tryeście		24.800			24.800
	Budowle i kupno realności:					
	Wystawienie pawilonu astronomicznego (4. rata)			4.800		4.800
	Wyporządzenia, roboty budownicze i urzędnia			5.200		5.200
	Koszta zarządu			4.525		4.525
8	Komisja austriacka do pomiaru stopnia geograficznego europejskiego i biuro austriackie do pomiaru stopnia geograficznego		19.500			19.500
	Suma (Tytuły 1—8) .		4,092.000	47.600	365.905	4,505.505

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			Wydatki państwa			S u m a	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем używania aż do końca grudnia				
1902	1903	1903					
w k o r o n a c h							
9	9		Wydatki na cele sztuki i archeologii:				
			a) Na cele sztuki:				
	1		Akademia sztuk pięknych w Wiedniu	332.400		332.400	
	2		Akademia sztuk w Pradze	101.300		101.300	
			Budowle i kupno realności:				
			Na pomieszczenie akademii sztuk		60.000	60.000	
	3		Akademia sztuk pięknych w Krakowie	76.500		76.500	
	4		Na poparcie uprawiania muzyki	113.200		113.200	
			Subwencye i dotacye		8.000	8.000	
	5		Stypendya dla artystów, zamówienia, kupna, zapomogi dla przedsiębiorstw artystycznych i inne wydatki		227.000	227.000	
			Subwencye i dotacye		3.000	3.000	
			Suma (Tytuł 9, §§. 1—5)	623.400	227.000	71.000	921.400
			b) Na cele archeologiczne:				
	6		Komisya naczelna do badania i utrzymania zabytków sztuki i pomników historycznych	52.877		52.877	
	7		Konserwacya i restauracya dawnych zabytków budownictwa		24.000	24.000	
			Subwencye i dotacye:				
			Austria poniżej Anizy		20.000	20.000	
			Salcburg		75.000	75.000	
			Styrya		6.000	6.000	
			Tyrol i Vorarlberg		6.300	6.300	
			Czechy		69.000	69.000	
			Galicya z Krakowskiem		46.000	46.000	
			Dalmacya		11.000	11.000	
	8		Instytut archeologiczny austriacki	121.056	61.300	182.356	
			Budowle i kupno realności:				
			Dalmacya:				
			Budowa muzeum archeologicznego w Splecie (2. rata)		10.000	10.000	
			Subwencye i dotacye:				
			Austria poniżej Anizy		5.000	5.000	
			Karyntya		1.000	1.000	
			Przymorze		1.684	1.684	
	9		Wszelkie inne wydatki na cele archeologiczne	5.000	6.000	11.000	
			Subwencye i dotacye:				
			Dalmacya		1.000	1.000	
			Suma (Tytuł 9, §§. 6—9)	178.933	91.300	251.984	522.217
			Suma (Tytuł 9, §§. 1—9)	802.333	318.300	322.984	1.443.617
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 1—9)	4,894.333	365.900	688.889	5,949.122

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
			z дозволением używania aż do końca grudnia			
			1902	1903	1903	
w k o r o n a c h						
			B. Wyznania.			
9	10		Potrzeby funduszków religijnych:			
			a) Wydatki funduszków:			
		1	Austria poniżej Anizy	1,432.000		1,432.000
			Nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież znaczniejsze naprawy		2.099	2.099
		2	Austria powyżej Anizy	461.700		461.700
			Nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież znaczniejsze naprawy		16.644	16.644
			Zasilki na budowle		24.000	24.000
			Na kapitał zakładowy tego funduszu		14.500	14.500
		3	Salcburg	273.900		273.900
			Zasilki na budowle		10.000	10.000
		4	Styrya	949.300		949.300
		5	Karyntya	434.200		434.200
			Wewnętrzne urządzenie		2.167	2.167
			Na kapitał zakładowy tego funduszu		4.000	4.000
		6	Kraina	494.300		494.300
		7	Tryest	164.700		164.700
		8	Gorycja	289.100		289.100
			Zasilki na budowle		2.000	2.000
		9	Istrya	316.000		316.000
		10	Tyrol	1,300.700		1,300.700
			Nowe budowle, przebudowania i dobudowania		6.600	6.600
			Zasilki na budowle		800	800
		11	Vorarlberg	119.700		119.700
		12	Czechy	3,163.600		3,163.600
			Nowe budowle, przebudowania i dobudowania		54.645	54.645
			Zasilki na budowle		60.000	60.000
			Zaliczki zwrotne		11.099	11.099
		13	Morawa	1,412.400		1,412.400
			Nowe budowle, przebudowania i dobudowania		5.000	5.000
			Zasilki na budowle		6.000	6.000
			Na majątek zakładowy tego funduszu		90.000	90.000
			Należytość majątku zakładowego tego funduszu		2.000	2.000
		14	Śląsk	310.100		310.100
			Nowe budowle, przebudowania i dobudowania		2.000	2.000
			Zasilki na budowle		9.485	9.485
		15	Galicja	4,061.900		4,061.900
			Na majątek zakładowy tego funduszu		180.000	180.000
		16	Kraków	351.500		351.500
			Wewnętrzne urządzenie		2.000	2.000
			Zniesienie	15 535.700	505.039	16,040.739

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1902	1903	1903				
w k o r o n a c h						
			Przeniesienie .	15,535.700	505.039	16,040.739
10	17		Bukowina	111.500		111.500
			Nowe budowle, przebudowania i dobudowania		2.500	2.500
			Zasiłki na budowle		12.000	12.000
	18		Dalmacya	1,035.100	8.000	1,043.100
			Nowe budowle, przebudowania i dobudowania		102.840	102.840
			Zasiłki na budowle		5.000	5.000
			Na kapitał zakładowy tego funduszu		64.000	64.000
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—18)	16,682.300	699.379	17,381.679
19	b)		Wydatki lasów i dóbr funduszowych	1,583.420		1,583.420
			Nowe budynki i kupno realności		5.500	5.500
			Pomiar, rozgraniczenie i urządzenie leśniarki		4.600	4.600
			Wykup i uregulowanie służebności		3.000	3.000
			Wszystkie inne wydatki nadzwyczajne		600	600
			Na majątek zakładowy funduszy religijnych:			
			Austria poniżej Anizy:			
			Kupno gruntów w celu zaokrąglenia		2.000	2.000
			Austria powyżej Anizy:			
			Budowa leśniczówki w Vorderstoder		4.200	4.200
			Przełożenie drogi brunbachskiej		8.000	8.000
			Budowa drogi kreisteńskiej i łączące się z tem założenie placu do ładowania w Schönau		20.000	20.000
			Styrya:			
			Kupno t. zw. „Faschingbauergründe“ w Palfau		8.000	8.000
			Naprawa drogi „Riesweg“ wzdłuż jazu „Uneiniggraben“		2.700	2.700
			Karyntya:			
			Postawienie budynku dla zarządu lasowego w Bielaku		9.000	9.000
			Kupno gruntów w celu zaokrąglenia		2.000	2.000
			Kraina:			
			Umarzanie pożyczki zainstalowanej na funduszowych zakładach przemysłowych		10.500	10.500
			Nabycie gruntów okolonych (enclave)		8.000	8.000
			Odnowienie drogi od Kiernicy do Pokluki		10.000	10.000
			Galicja:			
			Postawienie murowanej leśniczówki wraz z budynkami pobocznymi w Wołoszynach		8.000	8.000
			Postawienie murowanej leśniczówki wraz z budynkami pobocznymi w Tyliczu		5.800	5.800
			Suma (Tytuł 10, §. 19)	1,583.420	111.900	1,695.320
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—19)	18,265.720	811.279	19,076.999

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
			1902	1903	1903	
w k o r o n a c h						
9	11		Fundatki państwa			
			Fundatki i dodatki na potrzeby wyznania katolickiego:			
	1		62.700			62.700
	2		348.000			348.000
			Austria poniżej Anizy:			
					5.875	5.875
					10.000	10.000
			Salcburg:			
					600	600
			Tyrol i Vorarlberg:			
					10.000	10.000
					11.000	11.000
			Czechy:			
					36.712	36.712
					17.000	17.000
			Galicja z Krakowskiem:			
					2.871	2.871
			410.700		94.058	504.758
			Suma (Tytuł 11, §§. 1 i 2) .			
	12		Dodatki na potrzeby wyznania ewangelickiego:			
	1		101.900			101.900
	2		210.000			210.000
			311.900			311.900
			Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2) .			
	13		Dodatki na potrzeby wyznania grecko-orientalnego:			
			209.600			209.600
					32.420	32.420
			209.600		32.420	242.020
			Suma (Tytuł 13) .			
			19.197.920		937.757	20.135.677
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 10—13) .			

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie	6,838.000	780.300	674.670	8,292.970
9	14	4	Wydatek wspólny:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			61.311	61.311
			Dobra uniwersyteckie Michle i Maleszyce:				
			Wyporządzenie i urządzenie			2.000	2.000
		5	Uniwersytet we Lwowie	828.700	71.200		899.900
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			32.000	32.000
			Raty ryczałtowe			19.578	19.578
			Dodatek tytułem wynagrodzenia			2.618	2.618
		6	Uniwersytet w Krakowie	1,038.000	197.000		1,235.000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			54.405	54.405
			Dodatki tytułem wynagrodzenia			2.252	2.252
		7	Uniwersytet w Czerniowcach	377.900			377.900
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			1.100	1.100
			Koszta zarządu			1.267	1.267
		8	Wszystkie uniwersytety (5.000 franków w złocie)	46.000			46.000
			Subwencje na podróże informacyjne profesorów uniwersytetów		12.000		12.000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			5.300	5.300
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—8)	9,128.600	1,060.500	856.501	11,045.601
			b) Wydziały teologiczne nie związane z żadnym uniwersytetem:				
		9	Wydział teologiczny katolicki w Salcburgu	37.000			37.000
		10	„ „ „ w Ołomuńcu	40.000			40.000
		11	„ „ ewangelicki w Wiedniu	72.200			72.200
			Suma (Tytuł 14, §§. 9—11)	149.200			149.200

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne	Suma	z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
			1902	1903	1903					
						w k o r o n a c h				
			c) Szkoły główne techniczne:							
9	14	12	Szkoła główna techniczna w Wiedniu	852.200					852.200	
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe				65.400		65.400	
			Koszta administracyjne				3.800		3.800	
		13	Szkoła główna techniczna w Gracu	328.000					328.000	
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe				5.600		5.600	
		14	Szkoły główne techniczne w Pradze	889.100					889.100	
			Szkoła główna techniczna niemiecka:							
			Budowle i kupno realności:							
			Na pomieszczenie kilku instytutów (1. rata)				150.000		150.000	
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe				25.500		25.500	
			Szkoła główna techniczna czeska:							
			Budowle i kupno realności:							
			Na pomieszczenie kilku instytutów (1. rata)				150.000		150.000	
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe				25.100		25.100	
			Koszta zarządu				2.734		2.734	
			Wspólne wydatki:							
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe				746		746	
		15	Szkoły główne techniczne w Bernie	522.900					522.900	
			Szkoła główna techniczna niemiecka:							
			Budowle i kupno realności:							
			Kupno gruntu pod budowę dla szkoły głównej technicznej (1. rata)				103.000		103.000	
			Na pomieszczenie laboratorium 1. katedry elekro-techniki				24.000		24.000	
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe				34.800		34.800	
			Koszta zarządu				300		300	
			Zniesienie	2.592.200			590.980		3.183.180	

Hozajint	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki		
			zwyczajne			Suma	nadzwyczajne		
			z дозволеніем używania aż do końca grudnia				1902	1903	
			1902	1903	1903	w koronach			
			Przeniesienie .	2,592.200	. . . . .	590.980	3,183.180		
9	14	15	Szkoła główna techniczna czeska:						
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			7.300	7.300		
			Wydatek ryczałtowy			100.000	100.000		
		16	Szkoła główna techniczna we Lwowie	369.400	. . . . .		369.400		
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			20.000	20.000		
		17	Wszystkie szkoły główne techniczne	2.100	. . . . .		2.100		
			Suma (Tytuł 14, §§. 12—17) .	2,963.700	. . . . .	718.280	3,681.980		
		18	Szkoła główna ziemiaństwa w Wiedniu	347.500	. . . . .		347.500		
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			6.640	6.640		
			Wydatek ryczałtowy na urządzenie gospodarstwa dla doświadczeń naukowych, tudzież stacyi dla wypróbowywania narzędzi i maszyn rolniczych			70.000	70.000		
			Suma (Tytuł 14, §. 18) .	347.500	. . . . .	76.640	424.140		
		19	Szkoła główna weterynarska we Lwowie	112.700	. . . . .		112.700		
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			1.000	1.000		
			Suma (Tytuł 14, §. 19) .	112.700	. . . . .	1.000	113.700		
		20	Wydatki wspólne szkół głównych technicznych i szkoły głównej ziemiaństwa:						
			Ogólne wydatki administracyjne	1.400	. . . . .		1.400		
			Zapomogi na podróże informacyjne dla profesorów		11.000		11.000		
			Suma (Tytuł 14, §. 20) .	1.400	11.000	. . . . .	12.400		
			Wszystkie szkoły główne:						
		21	Na wykształcenie sił nauczycielskich w szkołach głównych		73.200		73.200		
		22	Wsparcia dla uczniów wszystkich szkół głównych		6.800		6.800		
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—22) .	12,703.100	1,151.500	1,652.421	15,507.021		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			Suma	zwyyczajne	nadzwyczajne	Suma
			1902	1903	1903				
			w k o r o n a c h						
9	15		Szkoły średnie.						
		1	Gimnazya	13,580.500	146.000			13,726.500	
			Austria poniżej Anizy:						
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			24.065		24.065	
			Austria powyżej Anizy:						
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			6.100		6.100	
			Styrya:						
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			3.600		3.600	
			Raty ryczałtowe i należności poboczne			31.000		31.000	
			Kraina:						
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			4.000		4.000	
			Przymorze:						
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			3.532		3.532	
			Tyrol i Vorarlberg:						
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			4.050		4.050	
			Subwencye i dotacje			10.000		10.000	
			Czechy:						
			Budowle i kupno realności:						
			Pomieszczenie gimnazjum akademickiego (czeskiego) w Pradze (2. rata)			215.000		215.000	
			Pomieszczenie gimnazjum (niemieckiego) rządowego w Budziejowicach (2. rata)			30.000		30.000	
			Pomieszczenie gimnazjum rządowego (czeskiego) w Budziejowicach (1. rata)			150.000		150.000	
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			23.644		23.644	
			Morawa:						
			Budowle i kupno realności:						
			Wspólne pomieszczenie gimnazjum rządowego i seminarium nauczycielskiego męskiego w Ołomuńcu (niemieckie) (5. i ostatnia rata)			63.000		63.000	
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			15.925		15.925	
			Śląsk:						
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			4.930		4.930	
			Galicja z Krakowskiem:						
			Budowle i kupno realności:						
			Wspólne pomieszczenie I. i V. gimnazjum rządowego we Lwowie (2. rata)			85.000		85.000	
			Pomieszczenie klas równorzędnych ruskich w gimnazjum rządowym w Tarnopolu (1. rata)			50.000		50.000	
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			31.598		31.598	
			Zniesienie	13,580.500	146.000	755.444		14,481.944	

Koszty	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	13,580,500	146,000	755,444	14,481,944
9	15	1	Bukowina:				
			Budowle i kupno realności:				
			Pomieszczenie II gimnazjum rządowego w Czerniowcach (2. rata)			100,000	100,000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			30,000	30,000
			Dalmacya:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			3,680	3,680
		2	Szkoły realne	6,001,040	63,200		6,064,240
			Austria poniżej Anizy:				
			Budowle i kupno realności:				
			Nabycie budynku szkoły realnej w Wiedniu, będącego własnością Wiedeńskiego funduszu konwiktów miejskich (III. dzielnica) (2. rata)			106,300	106,300
			Pomieszczenie szkoły realnej rządowej w Wiedniu (X. dzielnica) (4. rata)			220,000	220,000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			24,786	24,786
			Raty ryczałtowe i należności poboczne			12,756	12,756
			Przymorze:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			1,400	1,400
			Tyrol i Vorarlberg:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			7,000	7,000
			Czechy:				
			Budowle i kupno realności:				
			Pomieszczenie II, niemieckiej szkoły realnej rządowej w Pradze (3. rata)			60,000	60,000
			Pomieszczenie szkoły realnej rządowej w Pradze (czeska, na Starem Mieście) (2. rata)			150,000	150,000
			Pomieszczenie szkoły realnej rządowej w Pilzni (niemieckiej) (2. rata)			70,000	70,000
			Kupno domu na pomieszczenie szkoły realnej rządowej w Budziejowicach (czeskiej)			19,000	19,000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			56,220	56,220
			Subwencye i dotacje			7,000	7,000
			Zniesienie .	19,581,540	209,200	1,623,586	21,414,326

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	19,581.540	209.200	1,623.586	21,414.326
9	15	2	Morawa:				
			Subwencye i dotacye			20.000	20.000
			Śląsk				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			1.368	1.368
			Galicja z Krakowskiem:				
			Budowle i kupno realności:				
			Pomieszczenie szkoły realnej rządowej w Jarosławiu (2. rata)			30.000	30.000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			37.000	37.000
		3	Dodatki dla zastępców nauczycieli z tytułu starszeństwa służbowego	6.000			6.000
		4	Komisje egzaminacyjne	10.000			10.000
		5	Kursa dla nauczycieli gimnastyki	11.140			11.140
		6	Dodatki za zasługi i wsparcia dyrektorom i nauczycielom za prace na polu naukowym lub pedagogiczno-dydaktycznym	16.000			16.000
		7	Uzupełnienie zbioru środków naukowych	10.000			10.000
		8	Wsparcia i stypendya tudzież remuneracye dla kandydatów na nauczycieli i dla nauczycieli		104.600		104.600
			Suma (Tytuł 15, §§. 1—8) .	19,634.680	313.800	1,711.954	21,660.434
	16		Biblioteki naukowe	72.300			72.300
			Koszta administracyjne			700	700
			Suma (Tytuł 16) .	72.300		700	73.000
	17		Szkoły przemysłowe.				
		1	Rządowe szkoły przemysłowe	6,125.200			6,125.200
			Austria poniżej Anizy:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			4.000	4.000
			Austria powyżej Anizy:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			3.400	3.400
			Styrya:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			350	350
			Zniesienie .	6,125.200		7.750	6,132.950

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie	6,125.200	. . . . .	7.750	6,132.950
9	17	1	Tyrol i Vorarlberg:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			9.500	9.500
			Subwencye i dotacye			412	412
			Czechy:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			65.100	65.100
			Subwencye i dotacye			7.000	7.000
			Ryczałtowe wydatki			1.900	1.900
			Morawa:				
			Budowle i kupno realności:				
			Pomieszczenie szkoły przemysłowej rządowej (niemieckiej) w Bernie (1. rata)			110.000	110.000
			Pomieszczenie szkoły przemysłowej rządowej w Bernie (czeskiej) (4. i ostatnia rata)			120.000	120.000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			74.276	74.276
			Galicja z Krakowskiem:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			18.900	18.900
	2		Szkoły przemysłowe subwencyonowane przez Rząd	906.570	. . . . .		906.570
	3		Środki pomocnicze i popierające	907.300	. . . . .		907.300
			Austria poniżej Anizy:				
			Budowle i kupno realności:				
			Rozszerzenie austriackiego Muzeum sztuki i przemysłu, względnie wiedeńskiej szkoły dla przemysłu artystycznego (1. rata)			10.000	10.000
			Czechy:				
			Subwencye i dotacye			66.000	66.000
	4		Dodatki z tytułu lat służby dla suplentów	400	. . . . .		400
			Suma (Tytuł 17, §§. 1—4)	7,939.470	. . . . .	490.838	8,430.308
18			Zakłady naukowe kupieckie	441.500	. . . . .		441.500
			Galicja:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			11.800	11.800
			Wszystkie królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			3.400	3.400
			Suma (Tytuł 18)	441.500	. . . . .	15.200	456.700
19			Zakłady naukowe specjalne.				
	1		Szkoły dla akuserek	102.400	32.000		134.400
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			2.750	2.750
	2		Szkoła języków wschodnich w Wiedniu	12.800	. . . . .		12.800
	3		Szkoły marynarki	249.000	10.000		259.000
			Suma (Tytuł 19, §§. 1—3)	364.200	42.000	2.750	408.950

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki		
			zwyczajne		nadzwyczajne		Suma		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia						
			1902	1903	1903				
						w k o r o n a c h			
X. Ministerstwo skarbu.									
A. Właściwe wydatki państwa.									
10 Administracja skarbowa.									
	1		Kierownictwo naczelne (z departamentem rachunkowym i departamentem rachunków specjalnych)	4,272.451				4,272.451	
	2		Dyrekcje skarbowe krajowe, dyrekcje skarbowe i dyrekcje skarbowe powiatowe, inspektorowie skarbowi i urzędy wymiaru należności	11,678.000				11,678.000	
	3		Służba podatków bezpośrednich I. instancji, kierownictwo naczelne, Administracje podatkowe i służba podatków bezpośrednich przy starostwach	8,769.800				8,769.800	
	4		Centralna kasa państwa, urząd płatniczy ministeryalny, kasy główne krajowe i kasy skarbowe krajowe, tudzież urzędy płatnicze krajowe	1,009.740				1,009.740	
	5		Straż skarbowa (165.514 K w złocie)	20,060.000		2.000		20,062.000	
	6		Urzędy podatkowe, kasy skarbowe i kasy depozytowo-sądowe w Wiedniu, tudzież kasa urzędu taks w Wiedniu i urząd dochodów niestałych w Tryeście i w Pradze	15,326.775		30.000		15,356.775	
	7		Prokuratorye skarbowe	1,529.000				1,529.000	
	8		Zarząd cel (264.467 K w złocie)	4,839.000				4,839.000	
	9		Kataster podatku gruntowego i utrzymanie go w ewidencji	3,702.445				3,702.445	
	10		Nowe budowle i naprawy budowlane w administracji skarbowej			1,075.354		1,075.354	
			Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—10) .	71,187.211		1,107.354		72,294.565	
11 Ogólna administracja kasowa.									
	1		Istotna strata mennicza przy kupnie i sprzedaży złota			150.300		150.300	
	2		Wynagrodzenie za wymieniane monety uszkodzone lub wycofane			9.000		9.000	
	3		Kalo i koszty bicia pieniędzy z monet złotych zużytych oddanych do przetopienia			2.000		2.000	
	4		Kalo i koszty wybicia pieniędzy z monet podziałowych waluty koronowej zużytych oddanych do przetopienia			400		400	
	5		Koszta wybicia monet złotych krajowych waluty koronowej w myśl ustawy z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 130)			1.220		1.220	
	6		Koszta wybicia monet koronowych srebrnych i bronzowych, tudzież koszta nabycia metalu na monety bronzowe			786.812		786.812	
			Zniesienie .			949.732		949.732	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
			1902	1903	1903	
w k o r o n a c h						
			Przeniesienie		949.732	949.732
11	7		Wynagrodzenia stronom	30.000		30.000
	8		Zasiłek do funduszu taksy wojskowej	2,297.226		2,297.226
	9		Koszta statystyki walutowej i wszelkie inne dotyczące wydatki		8.000	8.000
10	1		Wydatki rozmaite	41.930		41.930
	2		Prowizye instytucjom bankowym od wykonanych transakcyi pieniężnych i inne wydatki tego rodzaju		53.000	53.000
11			Zaliczka krajowi Styryi na konserwacyę budowli regulacyjnych Muru (7. rata)		42.000	42.000
12			Wynagrodzenie dla Vorarlberga z tytułu długu inwazyjnego (1. rata)		5.033	5.033
13			Subwencya dla gminy Prag (1. rata)		1,600.000	1,600.000
14			Wynagrodzenia z udziału skarbu państwa w nadwyżkach z grzywien za przestępstwa skarbowe	200.000		200.000
15			Nadzwyczajne zapomogi dla funkcyonaryuszów państwa		800.000	800.000
			Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—15) .	2,569.156	8.000	3,449.765
B. Koszta obrotu, poboru i zarządu dochodów państwa.						
12			Podatki stałe.			
	1		Wynagrodzenia stronom i funkcyonaryuszom publicznym za współdziałanie przy oznaczaniu i ustanawianiu podstaw podatku, tudzież przy ściąganiu podatków	168.800		168.800
	2		Wynagrodzenia stronom dawniej wolnym od podatku w Dalmacyi z powodu zaprowadzenia podatku gruntowego (renty tytułem wynagrodzenia za dziesięcinę)	4.500		4.500
	3		Koszta egzekucyi podatków i dyety dla pomocników używanych przez urzędy podatkowe w sprawach egzekucyj podatkowych	2,171.700		2,171.700
	4		Przekazy do funduszów krajowych		6,000.000	6,000.000
			Suma (Rozdział 12, Tytuły 1—4) .	2,345.000	6,000.000	8,345.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			Wydatki		
						zwyyczajne	nadzwyczajne	Suma
						z dozwoleniem używania aż do końca grudnia		
			1902	1903	1903			
						w koronach		
13			Cło.					
	1		Zwroty złożonych rękojmi cłowych	2,650.000			2,650.000	
	2		Zwroty podatkowe	915.000			915.000	
	3		Ryczałtowe koszty zarządu	2,800.000			2,800.000	
			Suma (Rozdział 13, Tytuły 1—3)	6,365.000			6,365.000	
			Podatki niestałe.					
14			Podatek konsumcyjny:					
	1		Wydatki zarządu	3,530.000			3,530.000	
	2	1	Zwroty złożonych rękojmi podatkowych	1,700.100			1,700.100	
		2	Zwroty podatków z powodu przerw ruchu w gorzelniach	650			650	
		3	Zwroty podatków z powodu przerw ruchu w browarach	30.000			30.000	
		4	Zwroty podatkowe z policzeniem dyskonta	1,765.000			1,765.000	
		5	Zwroty dodatku do podatku od piwa wyrobionego w Wiedniu i w Tryeście i wywiezionego za linią podatkową tych miast	465.000			465.000	
		6	Zwroty podatkowe, wszelkie inne	250.000			250.000	
	3		Zwroty podatku konsumcyjnego:					
		1	za wywóz gorzałki za linią cłową	400			400	
		2	„ „ piwa za linią cłową	2,450.000			2,450.000	
	4		Bonifikacje za podatek konsumcyjny:					
		1	za wywóz gorzałki za linią cłową	1,450.000			1,450.000	
		2	„ „ cukru za linią cłową	14,800.000			14,800.000	
		3	dla gorzelni rolniczych	6,600.000			6,600.000	
	5		Wynagrodzenie właścicielom prawa propinacyi w Galicyi i na Bukowinie	2,200.000			2,200.000	
	6		Udział gminy wiedeńskiej w dochodzie z podatku spożywczego w Wiedniu i z dodatku do podatku piwnego od wyrobu piwa tamże	1,100.000			1,100.000	
	7		Suma przekazana z podwyższonego podatku od gorzałki na rzecz funduszków krajowych	19,200.000			19,200.000	
			Suma (Rozdział 14, Tytuły 1—7)	55,541.150			55,541.150	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki			
						zwyyczajne		nadzwyczajne	Suma	
						z дозволением używania aż до końca grudnia				
						1902	1903	1903		
w k o r o n a c h										
15			Sól:							
	1		Koszta produkcji i zakupna	8,144.000						8,144.000
			Nowe budynki, kupno realności i inne wydatki nadzwyczajne				954.000			954.000
	2	1	Wydatki przy sprzedaży	665.000						665.000
		2	Zwroty podatkowe	27.900						27.900
			Suma (Rozdział 15, Tytuły 1 i 2)	8,836.900			954.000			9,790.900
16			Tytuły:							
	1		Wydatki administracyjne	3,381.000						3,381.000
	2		Koszta fabrykacji i kupna (w nich 31,600.000 K w złocie)	42,330.000	39,000.000					81,330.000
			Nowe budynki				1,200.000			1,200.000
	3	1	Wydatki przy sprzedaży	1,934.000						1,934.000
		2	Zwroty podatków	48.000						48.000
			Suma (Rozdział 16, Tytuły 1—3)	47,693.000	39,000.000		1,200.000			87,893.000
17			Stęple, taksy i należności:							
	1		Stęple:							
		1	Wydatki administracyjne	1,343.013						1,343.013
		2	Zwroty opłat stęplowych	24.400						24.400
	2		Taksy:							
		1	Wydatki administracyjne	500						500
		2	Zwroty	12.000						12.000
	3		Należności:							
		1	Wydatki administracyjne	343.420						343.420
		2	Zwroty należności	1,600.000						1,600.000
			Suma (Rozdział 17, Tytuły 1—3)	3,323.333						3,323.333
18	1		Loterya	18,534.840						18,534.840
	2		Zwroty opłat skarbowych	160						160
			Suma (Rozdział 18, Tytuł 1 i 2)	18,535.000						18,535.000
19			Myta:							
	1		Koszta zarządu	32.500						32.500
	2		Zwroty opłat skarbowych	6.000						6.000
20			Cechowanie	328.500			4.200			332.700
21			Podatek osobny od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu napojów wysokowych pędzonych	80.100						80.100
			Suma (Rozdziały 14—21)	134,376.483	39,000.000		2,158.200			175,534.683
			Własność państwa.							
22			Gmachy dykasteryalne	523.284			1.800			525.084
23			Fiskalności i bezdziedziczności	32.000						32.000
24			Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu	5,383.500						5,383.500
25			Mennictwo	982.760						982.760
			Nowe urządzenia warsztatowe				10.000			10.000
			Ogółem (Rozdziały 10—25)	223,764.394	45,008.000		6,727.119			275,499.513

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				
			W y d a t k i			S u m a	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем używania aż do końca grudnia				
1902	1903	1903					
w k o r o n a c h							
26			XI. Ministerstwo handlu.				
			A. Właściwe wydatki państwa.				
1	1		Kierownictwo naczelne	1,372.170	250.000	169.190	1.791.360
	2		Roboty wstępne do budowy kanałów dla żeglugi			400.000	400.000
	3		Zapomoga dla mieszanej komisji prutowej (15.000 franków)			14.280	14.280
	4		Na wystawy krajowe zawodowe i obszarowe tutejszo-krajowe, jakoteż na takie wystawy zagraniczne, na które nie wyznaczono osobnej dotacji			24.000	24.000
			Suma (Tytuł 1, §§. 1—4)	1,372.170	250.000	607.470	2,229.640
	2		Sprawy patentowe	691.500			691.500
	3		Popieranie przemysłu:				
	1		Popieranie drobnego przemysłu	400.960	88.000	100.000	588.960
	2		Wydatki na szczególne cele przemysłowe, mianowicie zapomogi dla korporacji przemysłowych, druk projektów do ustaw i rozporządzeń tyczących się przemysłu i prace przygotowawcze do tego potrzebne		13.000		13.000
	3		Popieranie poszczególnych gałęzi przemysłu (wyrób pereł szklanych w powiecie jabłoneckim, tkactwo domowe w Austrii poniżej i powyżej Anizy, w Czechach, na Morawie i Śląsku, wyrób instrumentów muzycznych w Górach Kruszcowych)			40.000	40.000
			Suma (Tytuł 3, §§. 1—3)	400.960	101.000	140.000	641.960
	4		Służba statystyczna:				
	1		Wygotowanie statystyki handlu zagranicznego	492.660			492.660
	2		Wygotowanie statystyki handlu wewnętrznego	426.670			426.670
	3		Koszta wszelkich innych wydawnictw statystycznych i czasopisma „Austriackie ekonomiczno-polityczne archiwum“ (dawniej „Austria“)	77.120			77.120
			Suma (Tytuł 4, §§. 1—3)	996.450			996.450
	5		Urząd statystyki pracy	179.750			179.750
	6		Utrzymanie budynku wystawy powszechnej w c. k. Praterze	51.000		11.400	62.400
	7		Nadzór nad przemysłem	525.540			525.540
	8		Zakłady do próbowania broni palnej ręcznej	38.600			38.600
	9	1	Służba miar i wag	1,201.920			1,201.920
		2	Uzupełnienie środków pomocniczych technicznych dla Biura sprawdzania wodomierzy i elektromierzy			4.500	4.500
		3	Koszta sprawienia miarowzorów, tudzież przyrządów wzorowych i pomocniczych			29.000	29.000
			Suma (Tytuł 9, §§. 1—3)	1,201.920		33.500	1,235.420

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
26	10	1	Służba portowa i zdrowotna morską	1,486.800	420.500		1,907.300
		2	Nowe budowle w Przymorzu:				
		a)	Nadzwyczajne i nowe budowle portowe.				
			Grado. Założenie kanału do żeglugi między Grado a Belvederem (1. rata)			35.000	35.000
			Budowa kanału do żeglugi między Tuzytchem a przystanią Rosega (1. rata)			71.500	71.500
			Tryest. Zakładanie śrubowych połączeń linowych w nowym porcie (reszta)			4.000	4.000
			Mile. Przedłużenie wschodniej grobli ochronnej i do lądowania (2. rata)			7.000	7.000
			Fazana. Wyporzadzenie południowej grobli ochronnej i do lądowania (2. rata)			5.000	5.000
			Lowrana. Wykończenie urządzenia przystani (2. rata)			15.000	15.000
			Beli na wyspie Czresie. Budowa wybrzeża operacyjnego i grobli ochronnej (3. rata)			5.000	5.000
			Umago. Budowa grobli do lądowania (4. rata)			8.000	8.000
			Budowa nowych słupów do przywiązywania			1.000	1.000
			Postawienie znaków ostrzegawczych na mieliznach			2.000	2.000
			Nabycie ziemi sanatoryjnej			7.000	7.000
		b)	Nadzwyczajne i nowe latarnie morskie i portowe.				
			Grado. Postawienie latarni morskiej u wjazdu do kanału gradeńskiego (1. rata)			4.000	4.000
		c)	Nadzwyczajne i nowe budowle portowe.				
			Lazaret morski w Valle-S. Bartolomeo pod Tryestem. Urządzenie zakładu kąpielowego dla osób w kontumacyi zostających (1. rata)			5.000	5.000
			Suma (Tytuł 10, §. 2)			169.500	169.500
		3	Nowe budowle w Dalmacyi:				
		a)	Nadzwyczajne i nowe budowle portowe.				
			Starygrad trogirski. Urządzenie grobli operacyjnej (1. rata)			4.000	4.000
			Trpanie. Przyczynek na ujęcie potoku górskiego wpadającego do przystani			7.700	7.700
			Kotor. Przyczynek na ujęcie potoku górskiego Zwiwonjaka (1. rata)			12.000	12.000
			Szybenik. Budowa muru przybrzeżnego dla lądowania węgla (2. rata)			8.000	8.000
			Radovnja koło Św. Marcina braskiego. Urządzenie grobli operacyjnej, tudzież części muru przybrzeżnego (2. rata)			4.000	4.000
			Sveti Mihalj na wyspie Lastowie. Rozszerzenie przystani (2. rata)			6.000	6.000
			Trsteno. Budowa grobli do lądowania (2. rata)			4.000	4.000
			Oraszac. Urządzenie placu do lądowania (2. rata)			4.000	4.000
			Zniesienie			49.700	49.700
			Zniesienie	1,486.800	420.500	169.500	2,076.800

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki			
					zwyyczajne		nadzwyczajne		Suma	
					z dozwoleniem używania aż do końca grudnia					
					1902	1903	1903			
		w k o r o n a c h								
				Przeniesienie	1,486.800	420.500	169.500	2,076.800		
							49.700	49.700		
36	10	3		Zator. Urządzenie placu do lądowania (2. rata)			4.000	4.000		
				Erceg Nowy w zatoce kotorskiej. Wzmocnienie grobli ochronnej i do lądowania nasypem kamiennym (reszta)			30.000	30.000		
				Preko na wyspie Uglian. Przedłużenie grobli (3. rata)			4.000	4.000		
				Zlosela pod Murterem. Budowa muru brzegowego (3. rata)			4.000	4.000		
				Wys. Budowa małej grobli ochronnej na przylądku S. Girolamo (reszta)			3.000	3.000		
				Raciszce na wyspie Korczuli. Budowa muru brzegowego (3. rata)			5.000	5.000		
				Koloczep. Budowa grobli ochronnej i do lądowania (reszta)			2.000	2.000		
				Splet. Przedłużenie muru brzegowego przed stacją kolei żelaznej (4. rata)			15.000	15.000		
				Prigradica na wyspie Korczuli. Budowa grobli ochronnej i do lądowania z przytykającym murem brzegowym (4. rata)			13.000	13.000		
				Trpanie na półwyspie Peleszacu. Budowa grobli do obrotów z murem brzegowym (4. rata)			10.000	10.000		
				Trstenik. Postawienie grobli ochronnej i do lądowania (reszta)			38.270	38.270		
				Budowa nowych słupów do przywiązywania			3.000	3.000		
				Postawienie znaków ostrzegawczych na mieliznach			2.000	2.000		
				Nabycie ziemi santorynowej			20.000	20.000		
				b) Nadzwyczajne i nowe latarnie morskie i portowe.						
				Gruż. Postawienie latarni morskiej na północno-zachodnim końcu wybrzeża kolejowego			1.500	1.500		
				Suma (Tytuł 10, §. 3)			204.470	204.470		
			4	Budowa i koszty utrzymania torów portowych w Tryeście:						
				a) Spłata kapitału (22 rata)			50.000	50.000		
				b) Odsetki 4% za rok 1901 od reszty kapitału nieumorzonego w sumie 334.103 K 72 h			13.360	13.360		
				Suma (Tytuł 10, §. 4)			63.360	63.360		
			5	Zapomoga dla marynarki handlowej			1,700.000	1,700.000		
			6	Zaopatrzenie ważniejszych kapitanatów portowych w parowce do celów służbowych i do nadzoru nad rybołóstwem (4. rata)			20.000	20.000		
			7	Kupno szuflicy parowej z łódkami do mułu i parowcami holującymi celem uzupełnienia taboru szuflic (3. rata)			55.000	55.000		
			8	Wykończenie zakładów portowych w Tryeście (2. rata)			700.000	700.000		
				Suma (Tytuł 10, §§. 1—8)	1,486.800	420.500	2,912.330	4,819.630		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w. k o r o n a c h			
26	11	1	Zarząd c. k. domów składowych w Tryeście	1,014.040			1,014.040
		2	Rozszerzenie zakładów			350.000	350.000
		3	Rata ryczałtowa na umorzenie ceny kupna hangaru na grobli III odstąpionego państwu przez Spółkę żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego			89.260	89.260
		4	Rata ryczałtowa wynagrodzenia etatowi długu państwa			940.390	940.390
		5	Odsetki hipoteczne, tudzież inne ciężary i wydatki z powodu kupna realności na rozszerzonym wolnym obszarze miasta Tryestu			18.000	18.000
			Suma (Tytuł 11, §§. 1—5)	1,014.040		1,397.650	2,411.690
			Suma (Tytuły 1—11)	7,958.730	771.500	5,102.350	13,832.580
	12		B. Zakład poczt i telegrafów.				
		1	Płace osobiste (210.000 K w złocie)	70,626.500			70,626.500
		2	Wydatki na przedmioty do utrzymania ruchu (120.000 K w złocie)	35,937.100			35,937.100
		3	Wydatki nie będące właściwie administracyjnymi (300 K w złocie)	942.200			942.200
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
		4	Na urządzenie nowych przewodów telegraficznych i pneumatycznych			557.500	557.500
		5	Na urządzenie nowych przewodów telefonicznych			1,800.000	1,800.000
		6	Nowe budowle:				
			1. Stawienie budynku pocztowego i telegraficznego w Karłowych Warach (3. rata)			120.000	120.000
			2. Budowa domu na pomieszczenie Dyrekcji poczt i telegrafów w Wiedniu (3. rata)			400.000	400.000
		7	Wyporzadzenia budowlane			180.000	180.000
			Suma (Tytuł 12, §§. 1—7)	107,505.800		3,057.500	110,563.300
	13		C. Urząd pocztowych kas oszczędności.				
			Wydatki administracyjne i uposażenie funduszków rezerwowych	6,017.200			6,017.200
			Ogółem (Rozdział 26, Tytuły 1—13)	121,481.730	771.500	8,159.850	130,413.080

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia				
			1902	1903	1903		
w k o r o n a c h							
27			XII. Ministerstwo kolei żelaznych.				
	1		Kierownictwo naczelne:				
	1		Zarząd ogólny (233.800 K w złocie) . . . . . 5,211.900 . . . . . 5,211.900				
	2		Opłaty do zakładów zaopatrzenia na starość, tudzież inne urzędy humanitarne, łaskawizny . . . . . 5,026.000 . . . . . 5,026.000				
	3		Podatek zarobkowy od utrzymywanego przez państwo ruchu kolei żelaznych i żeglugi na jeziorze Bodeńskim (3.300 K w złocie) . . . . . 10,298.800 . . . . . 10,298.800				
	4		Wydanki nadzwyczajne:				
			Wytuczanie kolei żelaznych i inne wydatki w sprawach kolejowych		140.000	140.000	
			Popieranie celów handlowych		250.000	250.000	
			Próby i nowości w zakresie służby transportowej		4.000	4.000	
			Suma (Tytuł 1, §§. 1—4)		20,536.700	394.000	20.930.700
	2		Inspekcya główna austriackich kolei żelaznych . . . . . 510.880 . . . . . 510.880				
	3		Urząd główny taborowy austriackich kolei państwa . . . . . 517.000 . . . . . 517.000				
	4		Wyplaty kontraktowe odsetek i rat amortyzacyjnych:				
	1		Pożyczka w zakładach kredytowych:				
			Odsetki i spłata kapitału		1,638.000	1,638.000	
	2		Raty ryczałtowe za budynki administracyjne:				
			Odsetki i spłata kapitału		121.790	121.790	
	3		Kapitał na budowę szlaku od Braunau do granicy państwa:				
			Odsetki i spłata kapitału w złocie		56.620	56.620	
	4		Renta roczna za kolej duchcowsko-podmokielską i prasko-duhcowską . . . . . 6,359.000 . . . . . 6,359.000				
	5		Dla kolei zachodniej węgierskiej (linia styryjska) . . . . . 789.950 . . . . . 789.950				
	6		Renta pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej (linia galicyjska) . . . . . 2,899.330 . . . . . 2,899.330				
	7		Dla kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej . . . . . 4,400.000 . . . . . 4,400.000				
	8		Dla kolei Urfahr—Aigen-Schlägi (Mühlkreisbahn) . . . . . 96.600 . . . . . 96.600				
	9		Raty ryczałtowe z tytułu nabycia udziału czterech szóstych części kolei łączącej wiedeńskiej . . . . . 264.640 . . . . . 264.640				
			Suma (Tytuł 4, §§. 1—9)		16,625.930	16,625.930	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
			1902	1903	1903	
w k o r o n a c h						
27	5		Koleje państwa w zarządzie prywatnym i szlaki dobiegowe wydierżawione:			
	1		Koleje państwa w zarządzie prywatnym:			
			Kolej państwa Czasław-Zawratec, Czasław-Moczowice i Königshän-Zaclerz:			
		a)	Zwrot kosztów ruchu	155.760		155.760
		b)	Wydatki szczególne nie należące do właściwych wydatków ruchu	3.000		3.000
			Na wkłady z funduszu wkładowego nabytych na rzecz państwa linii austriackiej Spółki kolei lokalnych		86.300	86.300
			Suma (Tytuł 5, §. 1)	158.760	86.300	245.060
	2		Szlaki dobiegowe wydierżawione:			
			Szlak podmokrański:			
			Szczególne wydatki nie należące do kosztów ruchu	400		400
			Roboty na wszystkich szlakach dobiegowych wydierżawionych		34.000	34.000
			Suma (Tytuł 5, §. 2)	400	34.000	34.000
			Suma (Tytuł 5, §§. 1 i 2)	159.160	120.300	279.460
	6		Ruch kolejowy utrzymywany przez państwo:			
	1		Służba naczelną dyrekcji kolei państwa:			
			Wydatki osobowe	14,093.560		14,093.560
			Rzeczowe potrzeby ruchu	689.050		689.050
	2		Nadzór kolejowy i konserwacja kolei:			
			Wydatki osobowe (30.000 K w złocie)	13,557.000		13,557.000
			Rzeczowe potrzeby ruchu (21.000 K w złocie)	25,938.000		25,938.000
	3		Służba stacyjna i jezdna:			
			Wydatki osobowe (341.840 K w złocie)	49,062.450		49,062.450
			Rzeczowe potrzeby ruchu	6,030.320		6,030.320
	4		Służba pociągowa i konserwacja taboru:			
			Wydatki osobowe (114.096 K w złocie)	31,759.750		31,759.750
			Rzeczowe potrzeby ruchu	28,832.000		28,832.000
			Zniesienie	169,962.130		169,962.130

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie	169,962.130			169,962.130
27	6	5	Zakłady pomocnicze do ruchu:				
			Wydatki osobowe	2,656.240			2,656.240
			Rzeczowe potrzeby ruchu	2,315.480			2,315.480
		6	Wszelkie inne wydatki ruchu:				
			Wydatki osobowe (4.570 K w złocie)	4,760.500			4,760.500
			Rzeczowe potrzeby ruchu (10,044.750 K w złocie)	17,276.000			17,276.000
		7	Wszelkie inne wydatki nie należące do właściwych kosztów ruchu:				
			Rzeczowe potrzeby ruchu (47.450 K w złocie)	654.400			654.400
		8	Wydatki na przedsiębiorstwo solne:				
			Rzeczowe potrzeby ruchu	1,761.900			1,761.900
		9	Suma ryczałtowa na wydatki utrzymywania w ruchu przez Rząd nowych kolei, których otwarcia, względnie objęcia w roku 1902 jest zamierzone lub ma nastąpić	538.000			538.000
			Suma (Tytuł 6, §§. 1—9)	199,924.650			199,924.650
		10	Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Różne urzędy i przekształcenia w przyborach taboru kołowego i zaopatrzenie lokomotyw w przyrządy do mierzenia chyżości			100.000	100.000
			Sprawienie nowych przyborów taboru kołowego na miejsce zużytych i nie dających się już naprawić, tudzież dostarczenie wozów do wyładowania i roboczych			2,000.000	2,000.000
			Różne i nieprzewidziane wydatki			250.000	250.000
			Dopłaty sposobem zaliczki instytutowi emerytalnemu za policzenie lat służby uprawnionym podoficerom			19.000	19.000
			Wykonanie prób i zaprowadzenie nowości			500	500
			Tory do zakładów przemysłowych od Friedburg-Lengau aż do Schneegattern dla c. k. Dyrekcyi generalnej Najw. funduszów prywatnych i familijnych (15. rata)			14.800	14.800
			Suma (Tytuł 6, §. 10)			2,384.300	2,384.300

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
w k o r o n a c h							
27	6	11	Powiększenie funduszu na zasób materiałów z następujących funduszków wkładowych:				
			a) Linii austriackiej Spółki kolei lokalnych			424.390	424.390
			b) Morawskiej kolei granicznej			128.890	128.890
			c) Czeskiej kolei zachodniej			441.180	441.180
			d) Kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej			5.540	5.540
			Suma (Tytuł 6, §. 11)			1,000.000	1,000.000
			Suma (Tytuł 6, §§. 1—11)	199,924.650		3,384.300	203,308.950
	7		Żegluga parowa na jeziorze bodeńskim:				
		1	Zarząd ogólny:				
			Rzeczowe potrzeby ruchu	1.300			1.300
		2	Służba żeglarska:				
			Wydatki osobowe (27.650 K w złocie)	228.700			228.700
			Rzeczowe potrzeby ruchu	85.700			85.700
		3	Wydatki na konserwację:				
			Wydatki osobowe	25.000			25.000
			Rzeczowe potrzeby ruchu	65.400			65.400
		4	Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	6.500			6.500
			Rzeczowe potrzeby ruchu (100 K w złocie)	7.200			7.200
			Suma (Tytuł 7, §§. 1—4)	419.800			419.800
			Ogółem (Rozdział 27, Tytuły 1—7)	238,694.120		3,898.600	242,592.720

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki				
			zwyyczajne			nadzwyczajne	Suma				
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia				1902	1903	1903		
			1902	1903	1903		1902	1903	1903		
								w k o r o n a c h			
28			XIII. Ministerstwo rolnictwa.								
			A. Właściwe wydatki państwa.								
	1		Kierownictwo naczelne	955.236					955.236		
	2		Zakłady rządowe naukowe i do doświadczeń	411.948					411.948		
			Odnowienie rozsadnika owocowego w Klosterneuburgu, tudzież naprawy budowlane w zakładzie naukowym winogrodniczym i sadowniczym tamże				2.000		2.000		
			Utworzenie zakładu naukowego w Splecie i jego filii				60.000		60.000		
			Postawienie nowego budynku zakładu dla kontroli nasion w Wiedniu (1. rata)				50.000		50.000		
	3		Kultura krajowa								
	1		Zapomogi		3,930.000	270.000			4,200.000		
	2		Konserwacja budowli regulacyjnych rzeki Zilli (20. rata)				44.496		44.496		
	3		a) Dopłata rządowa do funduszu melioracyjnego (19. rata)				4,000.000		4,000.000		
			b) Wydatki z funduszu melioracyjnego na podstawie preliminarza				3,998.919		3,998.919		
	4		Zasilek państwa na wykończenie i uzupełnienie regulacji Renu przez ujęcie dopływów w austriackiem dorzeczu Renu według ustawy krajowej vorarlberskiej z dnia 9. maja 1897 (5. rata)				138.600		138.600		
	5		Na wytępienie Phylloxera vastatrix i innych mszyc winnych				420.000		420.000		
	6		Zaliczki bezprocentowe na przywrócenie winnic zniszczonych przez mszycę winną, w myśl ustawy z dnia 28. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 61				200.000		200.000		
	7		Wydatki na wykonanie i konserwację robót w celu osuszenia bagien pod Aquileją	8.400			28.150		36.550		
	4		Urzędy do nadzorowania kultury krajowej	1,010.120	220.000	11.840			1,241.960		
			Wydatek na koszty ponoszone przez Skarb z okazji wykonania ustaw rolniczych z dnia 7. lipca 1883, Dz. u. p. Nr. 92, 93, 94, dotyczących się komasacji, podziału wspólnych gruntów i oczyszczenia lasów z okolic			260.000			260.000		
			Zniesienie	2,385.704	4,410.000	9,224.005			16,019.709		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie	2,385.704	4,410.000	9,224.005	16,019.709
28	5		Władze górnicze	708.750	24.800	18.000	751.550
	6		Zakłady naukowe górnicze	270.002	65.000		335.002
	7		Zakłady rządowe hodowli koni (w tem 119.047 K w zło- cie)	4,076.420			4,076.420
			Nowe budynki i przebudowania, tudzież zakłady produktywne w rządowych zakładach hodowli koni			79.660	79.660
			Nowe budynki i odbudowania, tudzież kupno realno- ści w rządowych zakładach ogierów			61.018	61.018
			Suma (Tytuły 1—7)	7,440.876	4,499.800	9,382.683	21,323.359
B. Lasy, dobra i kopalnie.							
	8		Lasy i dobra rządowe:				
	1		Zarząd lasów i dóbr	10,471.520			10,471.520
	2		Nowe budowle i kupno realności			897.500	897.500
	3		Koszta pomiaru, rozgraniczenia i urządzenia gospo- darki			71.000	71.000
	4		Wykupno służebności i ich uregulowanie			69.400	69.400
	5		Wszelkie inne wydatki nadzwyczajne			44.500	44.500
	6		Doświadczalnia leśnicza w Mariabrunnie	72.370		7.000	79.370
	7		Szkoły dla leśniczych	47.090			47.090
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—7)	10,590.980		1,089.400	11,680.380
	9		Kopalnie:				
	1		Zarząd kopalni	16,182.236			16,182.236
	2		Nowe budowle i zakłady korzystne i kupno realności			540.374	540.374
	3		Zasiłek na uregulowanie Woglejny w Cylei			1.742	1.742
	4		Zasiłek na polepszenie stosunków bractwa górnicze- go w Przybramie			169.908	169.908
	5		Zasiłek na polepszenie stosunków bractwa górnicze- go w Klausen			1.102	1.102
	6		Zakupno kuksu (udziału gwareckiego) prywatnego w Przybramie (2. rata)			41.720	41.720
	7		Sztolnia podkopowa w Raiblu (4. rata)			100.000	100.000
	8		Zasiłek na przełożenie stromej rampy na goryckim gościńcu koło Terbiża			8.100	8.100
			Suma (Tytuł 9, §§. 1—8)	16,182.236		862.946	17,045.182
			Suma (Tytuły 8 i 9)	26,773.216		1,952.346	28,725.562
			Ogółem (Rozdział 28, Tytuł 1—9)	34,214.092	4,499.800	11,335.029	50,048.921

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyyczajne		nadzwyczajne	Suma
			z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
			1902	1903	1903	
w k o r o n a c h						
29		XIV. Ministerstwo sprawiedliwości.				
	1	Kierownictwo naczelne	641.900			641.900
	2	Najwyższy trybunał	1,292.200			1,292.200
	3	Zarząd sprawiedliwości w królestwach i krajach koronnych	58,834.000			58,834.000
		Przyrost wydatków na założenie nowych ksiąg gruntowych			280.000	280.000
		Przyrost wydatków z powodu ustanowienia nowych sądów, tudzież zmian w poczcie urzędników			50.000	50.000
		Przyrost wydatków z powodu reformy procedury cywilnej:				
		Płace inspektorów sądowych łącznie z kosztami objazdów			70.000	70.000
	4	Nowe budowle i kupno realności dla zarządu sprawiedliwości:				
		Austria poniżej Anizy:				
	1	Na kupno domu w dzielnicy Favoriten w Wiedniu (13. rata)			1.809	1.809
	2	Na budowę domu dla Sądu i na więzienie w St. Pölten (3. rata)			300.000	300.000
	3	Na postawienie budynku urzędowego i więzienia w Liesingu (2. rata)			30.000	30.000
	4	Na postawienie budynku urzędowego w Stockerau (1. rata)			30.000	30.000
	5	Na dobudowanie piętra na budynku Sądu karnego w Wiedniu (1. rata)			50.000	50.000
		Salzburg:				
	6	Na postawienie budynku sądowego i więzienia w Salzburgu (1. rata)			100.000	100.000
		Zniesienie .	60,768.100		911.809	61,679.909

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			Suma			
			zwyczajne	nadzwyczajne					
			1902	1903	1903				
						w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	60,768.100	. . . . .	911.809	61,679.909		
29	4		Styrya:						
		7	Kupno domu dla sądu powiatowego w Feldbachu (17. rata)			4.628	4.628		
		8	Budowa domu dla sądu obwodowego w Maryborze (5. rata)			170.000	170.000		
		9	Urządzenie wewnętrzne nowego domu w Maryborze			140.000	140.000		
		10	Budowa domu urzędowego i więzienia w Liezen (2. rata)			18.929	18.929		
		11	Stawienie budynku urzędowego i aresztów w Słoweńskiej Bystrzycy (2. rata)			20.000	20.000		
			Karyntya:						
		12	Kupno domu Nr. 20/21 w Feldkirchen (8. rata)			4.256	4.256		
			Kraina:						
		13	Budowa domu dla sądu w Lublanie (6. rata)			400.000	400.000		
		14	Urządzenie wewnętrzne nowego domu w Lublanie			140.000	140.000		
		15	Budowa domu urzędowego w Radowlicy (reszta)			2.835	2.835		
		16	Zakupno zamku w Krańskiej górze			11.112	11.112		
			Przymorze:						
		17	Budowa domu dla sądu obwodowego w Gorycyi (reszta)			46.900	46.900		
		18	Wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Gorycyi			90.000	90.000		
		19	Wyporządzenie budynku urzędowego w Porzeczcu (2. rata)			5.600	5.600		
		20	Zakupno domu w Montonie			9.450	9.450		
		21	Wewnętrzne urządzenie domu urzędowego w Seżanie			4.000	4.000		
			Tyrol:						
		22	Dobudowa do budynku urzędowego w Klausen			5.900	5.900		
		23	Stawienie budynku urzędowego w Kufsteinie (1. rata)			10.000	10.000		
			Vorarlberg:						
		24	Stawienie budynku sądowego i więzienia w Feldkirchu (2. rata)			100.000	100.000		
			Zniesienie .	60,768.100	. . . . .	2,095.419	62,863.519		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia				
			1902	1903	1903		
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	60,768.100	. . . . .	2,095.419	62,863.519
29	4		Czechy:				
		25	Budowa domu dla sądu karnego w Pradze (8. rata)			250.000	250.000
		26	Budowa domu dla sądu i na więzienie w Pilznie (reszta)			100.000	100.000
		27	Wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Pilznie (1. rata)			60.000	60.000
		28	Budowa nowego domu dla Sądu w Kralowych Winohradach (8. rata)			28.817	28.817
		29	Kupienie domu Nr. 395 w Smichowie (27. rata)			3.220	3.220
		30	Budowa domu urzędowego w Smichowie (4. rata)			10.000	10.000
		31	Budowa domu dla sądu i na więzienie w Czeskiej Lipie (4. rata)			74.248	74.248
		32	Budowa domu dla sądu i więzienia w Budziejowicach (2. rata)			100.000	100.000
		33	Budowa więzienia w Chebie (2. rata)			100.000	100.000
		34	Zakupno nowego budynku urzędowego w Nowej Pance (2. rata)			15.970	15.970
		35	Budowa domu urzędowego w Friedlandzie (2. rata)			30.000	30.000
		36	Budowa domu urzędowego w Jabłońcu (1. rata)			20.000	20.000
			Morawa:				
		37	Budowa domu urzędowego w Prościejowie (3. rata)			30.000	30.000
		38	Budowa domu urzędowego w Nowym Iczynie (2. rata)			20.000	20.000
		39	Budowa domu dla urzędników przy budynku Sądu karnego w Bernie (1. rata)			28.000	28.000
		40	Wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Szternberku			4.000	4.000
		41	Wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Mezirzeczcu wołoskiem			4.000	4.000
		42	Stawienie budynku urzędowego w Brzeclawie, dalszych			4.400	4.400
		43	Wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Brzeclawie			4.000	4.000
			Zniesienie .	60,768.100	. . . . .	2,982.074	63,750.174

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	60,768.100	. . . . .	2,982.074	63,750.174
29	4		Śląsk:				
		44	Budowa domu urzędowego w Ostrawie Polskiej (4. rata)			30.000	30.000
		45	Budowa domu dla sądu w Frywaldzie (reszta)			51.000	51.000
		46	Wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Frywaldzie			4.000	4.000
		47	Budowa domu urzędowego w Odrach (2. rata)			40.000	40.000
		48	Stawienie budynku urzędowego w Cieszynie (1. rata)			100.000	100.000
			Galicja zachodnia:				
		49	Budowa domu dla sądu w Ropczycach (2. rata)			30.000	30.000
		50	Budowa domu urzędowego w Podgórzu (2. rata)			20.000	20.000
		51	Budowa domu urzędowego w Muszynie (reszta)			20.000	20.000
		52	Stawienie budynku urzędowego w Mielcu			119.600	119.600
		53	Rozszerzenie budynku sądu krajowego w Krakowie (2. rata)			86.000	86.000
		54	Wewnętrzne urządzenie rozszerzonego budynku w Krakowie			10.000	10.000
		55	Wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Nowym Sączu			30.000	30.000
		56	Stawienie budynku urzędowego w Gorlicach			20.000	20.000
			Galicja wschodnia:				
		57	Budowa domu sądowego i więzienia w Stryju (7. rata)			57.533	57.533
		58	Budowa domu urzędowego w Śniatynie (reszta)			16.600	16.600
		59	Budowa domu urzędowego w Drohobyczu (1. rata)			80.000	80.000
		60	Budowa domu urzędowego w Bóbrce			90.543	90.543
		61	Dobudowa do budynku urzędowego w Bolechowie (1. rata)			27.000	27.000
		62	Budowa domu urzędowego w Wiśniowczyku			20.000	20.000
		63	Dobudowa do domu urzędowego w Mościskach (1. rata)			10.000	10.000
			Zniesienie .	60,768.100	. . . . .	3,844.350	64,612.450

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1902	1903	1903	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie	60,768.100	. . . . .	3,844.350	64,612.450
29	4		Bukowina:				
	64		Budowa domu dla sądu cywilnego w Czerniowcach (2. rata)			100.000	100.000
	65		Budowa domu urzędowego w Gurahumorze (reszta)			1.000	1.000
	66		Stawienie budynku urzędowego w Seletynie (reszta)			4.200	4.200
	67		Stawienie budynku urzędowego w Sadagórze			114.000	114.000
	68		Stawienie budynku urzędowego w Bojanie (1. rata)			45.000	45.000
			Dalmacja:				
	69		Stawienie budynku urzędowego i więzienia w Szybeniku (5. rata)			150.000	150.000
	70		Stawienie budynku sprawiedliwości w Zadarze (6. rata)			50.000	50.000
	71		Zakupno domu w Zadarze			30.000	30.000
	72		Przebudowanie urzędowego domu w Kninie			32.700	32.700
5			Zakłady karne	6,024.400	. . . . .		6,024.400
6			Nowe budowle i kupno realności dla zakładów karnych:				
			Austria poniżej Anizy:				
	1		Dobudowa do budynku gospodarskiego zakładu karnego w Steinie			27.000	27.000
			Styrya:				
	2		Sprawienie maszyny parowej dla zakładu karnego w Gracu			12.500	12.500
	3		Zakupno gruntów dla zakładu karnego w Gracu			310	310
			Galicja wschodnia:				
	4		Urządzenie nowych instalacji dla ogrzewania w zakładzie karnym w Stanisławowie (reszta)			32.000	32.000
	5		Postawienie nowego budynku dla zakładu karnego w Drohobyczu			50.000	50.000
7			Wydatek na sąd konsulowski wyższy w Konstantynopolu (50.000 K w zlocie)	52.071	. . . . .		52.071
			Ogółem (Rozdział 29, Tytuły 1—7)	66,844.571	. . . . .	4,493.060	71,337.631

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki		
			zwyyczajne			Suma	nadzwyczajne		
			z dczwoleniem używania aż do końca grudnia						
			1902	1903	1903	w koronach			
30			XV. Najwyższa Izba obrachunkowa . . .	460.800				460.800	
31			XVI. Etat emerytalny.						
1			Ogólny etat emerytalny administracji cywilnej . . .	60,200.000				60,200.000	
2			Wspólne emerytury cywilne	98.805				98.805	
			Potrąciwszy z tego sumę przypadającą na kraje korony węgierskiej, t. j. 23%	22.725				22.725	
			Zostaje	76.080				76.080	
			Ogółem (Rozdział 31, Tytuły 1 i 2)	60,276.080				60,276.080	
			XVII. Zapomogi i uposażenia.						
32			1. Dla funduszków krajowych i gminnych.						
1			Funduszowi krajowemu dolno-austryackiemu	100.000				100.000	
2			Krajowi Bukowinie	441.810				441.810	
3			Gminie wiedeńskiej	364.000				364.000	
			Suma (Rozdział 32, Tytuły 1—3)	905.810				905.810	
33			2. Przedsiębiorstwom komunikacyjnym.						
1			Subwencye:						
1			Lloydowi austryackiemu:						
			a) Milowe mon. pap.	5,820.000				5,820.000	
			b) Zwrot opłat na kanale suezkim (w złocie)	1,900.000				1,900.000	
			c) Wschodnio-afrykańska służba			400.000		400.000	
			Suma (Tytuł 1)	7,720.000		400.000		8,120.000	
2			Jako 4% zaliczki:						
			A. Gwarantowane koleje żelazne we własnym zarządzie:						
			a) Kolei łączącej połud. półn. niem. w srebrze			2,098.000		2,098.000	
			b) Austryacko węgierskiej Spółce kolei państwa: Sieć uzupełniająca w mon. pap.			1,454.000		1,454.000	
			Suma (Tytuł 2) A			3,552.000		3,552.000	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1902	1903	1903				
w k o r o n a c h						
34			XVIII. Dług państwa.			
			A. Ogólny dług państwa:			
1			Odsetki (w tem 3,227.577 K w złocie)	224,008.622		224,008.622
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej	60,321.061		60,321.061
			Zostaje .	163,687.561		163,687.561
2			Umorzenie długu (w tem 4,199.656 K w złocie) . .	25,792.350		25,792.350
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej w srebro	300.000		300.000
			Zostaje .	25,492.350		25,492.350
			Suma (Tytuły 1 i 2) .	189,179.911		189,179.911
			B. Dług królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa:			
3			Odsetki (w tem 60,033.971 K w złocie)	152,639.705		152,639.705
4			Umorzenie długu (w tem 3,651.191 K w złocie) . .	9,755.912		9,755.912
			Suma (Tytuły 3 i 4) .	162,395.617		162,395.617
5			Umorzenie długu na zasadzie artykułu IV. ustawy z dnia 26. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 33	2,338.000		2,338.000
			Ogółem (Rozdział 34, Tytuły 1—5) .	353,913.528		353,913.528
35			XIX. Zarząd długu państwa.			
1			Wydatki na zarząd nieustalonego długu wspólnego (70%)	28.000		28.000
2			Wydatki na zarząd nieustalonego długu niewspólnego	4.200		4.200
3			Wydatki na zarząd długu ustalonego (w tem 53.200 K w złocie)	1,033.647	238.198	1,271.845
			Suma (Rozdział 35, Tytuły 1—3) .	1,065.847	238.198	1,304 045

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia				
			1902	1903	1903		
w k o r o n a c h							
Zestawienie.							
1			I. Dwór cesarski	9,300.000	9,300.000		
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana	179.338	179.338		
3			III. Rada państwa	2,462.499	226.070	2,688.569	
4			IV. Trybunał państwa	49.724		49.724	
5			V. Rada Ministrów	2,989.629	100.000	3,089.629	
6			VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych	96,435.100	162,211.525	4,832.752	263,479.377
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych . .	54,990.675	13,043.003	68,033.678	
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej	1,979.751	58,501.600	342.500	60,823.851
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświaty	70,654.148	2,307.432	6,046.689	79,008.269
10 do 25			X. Ministerstwo skarbu	223,764.394	45,008.000	6,727.119	275,499.513
26			XI. Ministerstwo handlu	121,481.730	771.500	8,159.850	130,413.080
27			XII. Ministerstwo kolei żelaznych	238,694.120	3,898.600	242,592.720	
28			XIII. Ministerstwo rolnictwa	34,214.092	4,499.800	11,335.029	50,048.921
29			XIV. Ministerstwo sprawiedliwości	66,844.571	4,493.060	71,337.631	
30			XV. Najwyższa Izba obrachunkowa	460.800		460.800	
31			XVI. Etat emerytalny	60,276.080		60,276.080	
32 do 33			XVII. Zapomogi i uposażenia	8,625.810	7,992.300	16,618.110	
34			XVIII. Dług państwa	353,913.528		353,913.528	
35			XIX. Zarząd długu państwa	1,065.847	238.198	1,304.045	
Ogólna suma potrzeb .				1.348,381.836	273,299.857	67,435.170	1.689,116.863

Preliminarz państwa

na rok 1902 dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część druga. — Pokrycie.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	D o c h o d y		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			w k o r o n a c h		
1			I. Dwór cesarski		
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana		
3			III. Rada państwa		
4			IV. Trybunał państwa		
5			V. Rada Ministrów.		
1			1,407.700		1,407.700
2			288.400		288.400
			Suma (Rozdział 5, Tytuł 1 i 2)		
			1,696.100		1,696.100
6			VI. Sprawy wspólne		
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.		
1	1		49.200		49.200
2	2		146.668		146.668
2			699.301		699.301
3			1,500.892		1,500.892
4			4.400		4.400
5			129.066	117.060	246.126
6			132.349	177.540	309.889
7				838	838
			Suma (Rozdział 7, Tytuły 1—7)		
			2,661.876	295.438	2,957.314
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej.		
1			241.800		241.800
2			122.552		122.552
3			490.226		490.226
			Suma (Rozdział 8, Tytuły 1—3)		
			854.578		854.578

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa			
			Dochody			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma	
			w koronach			
IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia.						
A. Zarząd naczelny.						
9	1		Zarząd naczelny	600		600
	2		Nadzór szkolny	50		50
	3		Komisya główna statystyczna	10.350	200	10.550
	4		Instytut geologiczny państwa	8.100	1.000	9.100
	5		Zakład główny meteorologii i magnetyzmu ziemi	12.900		12.900
	6		Obserwatorium astronomiczno-meteorologiczne w Tryeście	1.200		1.200
	7		Przychody w zakresie sztuk i archeologii:			
			a) Przychody w zakresie sztuk:			
	1		Akademia sztuk pięknych w Wiedniu	8.730		8.730
	2		Akademia sztuk pięknych w Pradze	17.880		17.880
	3		Akademia sztuk pięknych w Krakowie	700		700
			b) Przychody w zakresie archeologii:			
	4		Przymorze	900		900
			Suma (Rozdział 9, Tytuły 1—7) .	61.410	1.200	62.610
B. Wyznania.						
8			Dochody funduszków religijnych:			
			a) Wpływy funduszków:			
	1		Austria poniżej Anizy	1,330.000		1,330.000
	2		Austria powyżej Anizy	170.500		170.500
			Z majątku zarodowego tego funduszu		14.500	14.500
	3		Salcburg	18.800		18.800
	4		Styrya	331.700		331.700
	5		Karyntya	144.000	4.000	148.000
	6		Kraina	81.700	834	82.534
	7		Tryest	23.200		23.200
	8		Gorycya	48.900		48.900
	9		Istrya	36.700		36.700
	10		Tyrol (2.076 K w złocie)	207.800		207.800
	11		Vorarlberg	2.000		2.000
	12		Czechy	1,686.000	4.910	1,690.910
			Z majątku zarodowego tego funduszu		11.099	11.099
	13		Morawa i Śląsk	1,218.900	2.000	1,220.900
			Z majątku zarodowego tego funduszu		90.000	90.000
	14		Galicja	906.300		906.300
			Z majątku zarodowego tego funduszu		180.000	180.000
	15		Kraków	49.300		49.300
	16		Bukowina	8	520	528
	17		Dalmacya	66.900	1.000	67.900
			Z majątku zarodowego tego funduszu		64.000	64.000
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—17) .	6,322.708	372.863	6,695.571

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
				w k o r o n a c h		
			Przeniesienie	506.964	56.000	562.964
9	11	2	Tyrol i Vorarlberg:			
			Dodatki		6.000	6.000
			Czechy:			
			Zwroty wydatków		6.200	6.200
		3	Wszystkie szkoły średnie:			
			Dochód z rozsprzedaży marek szkolnych	2,700.000		2,700.000
			Suma (Tytuł 11, §§. 1—3)	3,206.964	68.200	3,275.164
	12		Szkoły przemysłowe.			
		1	Szkoły przemysłowe rządowe	334.800		334.800
		2	Środki pomocnicze i popierające	22.400		22.400
			Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)	357.200		357.200
	13	1	Wykształcenie handlowe	30.000		30.000
			Suma (Tytuł 13)	30.000		30.000
	14		Zakłady naukowe wyłączne.			
		1	Szkoły dla położnych	6.104		6.104
		2	Szkoły marynarki	16.590		16.590
			Suma (Tytuł 14, §§. 1 i 2)	22.694		22.694
	15		Szkoły początkowe.			
		1	Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	184.700		184.700
		2	Stypendya wychowawców stanu nauczycielskiego, zwroty		641	641
		3	Szkołki początkowe rządowe	11.350		11.350
			Suma (Tytuł 15, §§. 1—3)	196.050	641	196.691
	16		Fundacye i dopłaty.			
		1	Dopłaty	29.954		29.954
			Suma (Tytuł 16)	29.954		29.954
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 10—16)	5,178.902	71.462	5,250.364
			Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—16)	13,900.090	547.626	14,447.716

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			w k o r o n a c h		
X. Ministerstwo skarbu.					
		Zarząd finansów.			
10					
1		Kierownictwo naczelne (z departamentami rachunkowymi i rachunków specjalnych)	6.000		6.000
2		Inspektorowie skarbowi, dyrekcje skarbowe krajowe, dyrekcje skarbowe i dyrekcje skarbowe powiatowe i urzędy wymiaru należitości	118.812		118.812
3		Służba podatków bezpośrednich I. instancji: kierownictwo naczelne, administracje podatkowe i komisje podatkowe lokalne, służba podatkowa przy starostwach powiatowych	510		510
4		Kasy główne państwa i krajowe	1.000		1.000
5		Straż skarbowa (w tem 1.822 K w złocie)	278.000		278.000
6		Urzędy podatkowe, kasy skarbowo- i sądowo-depozytowe i kasa Urzędu taksowniczego w Wiedniu, nadto urzędy dochodów niestałych w Tryeście i Pradze	45.490		45.490
7		Prokuratorye skarbowe	84.860		84.860
8		Zarząd ceł	2,921.806		2,921.806
9		Kataster podatku gruntowego i utrzymanie go w ewidencji	499.020		499.020
		Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—9)	3,955.498		3,955.498
11		Ogólna administracja kasowa.			
1		Dodatki z funduszków na koszt zarządu	473.243		473.243
2		Wierzytelności należące się państwu z odsetkami		1,088.724	1,088.724
3		Taksa wojskowa	1,856.000		1,856.000
4		Za sprzedane stronom ciężarki do kontrolowania wagi monet złotych krajowych waluty koronowej	2.000		2.000
5		Wpływy rozmaite	169.000		169.000
6		Ze sprzedaży artykułów, wydawanych nakładem Ministerstwa skarbu	50		50
7		Odsetki od papierów wartościowych należących do majątku centralnej kasy państwa, względnie od niespłaconych zaliczek, od ulokowanych pieniędzy państwa, od ulokowanych zapasów gotówki i z obrotu czekowego w pocztowej kasie oszczędności, tudzież odsetki eskomtowe (w tem 294.000 K w złocie)		1,404.000	1,404.000
8		Kwota częściowa zysku osiągniętego przez emisję monet złotych i częściowych waluty koronowej za kosztą bicia w r. 1902		790.032	790.032
9		Z czystego zysku menniczego, osiągniętego już przez emisję monet częściowych waluty koronowej		16,500.000	16,500.000
10		Udział państwa w nadwyżkach z grzywien za przestępstwa skarbowe	200.000		200.000
11		Udział państwa w czystym zysku Banku austriacko-węgierskiego	1,216.988		1,216.988
12		Suma zapłacona przez Rząd węgierski na umorzenie części 30 milionów złotych = 60 milionów koron długu należącego się Bankowi austriacko-węgierskiemu, który wynosił pierwotnie 80 milionów złotych (3. rata)	360.000		360.000
13		Przyczynek konkurencyjny gminy Dornbirn na ujęcie potoka Dornbirner Ache w dorzeczu Renu (3. rata)		8.000	8.000
14		Przyczynek konkurencyjny gminy Hoheuems do ujęcia potoka Emserbach		3.112	3.112
		Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—14)	4,277.281	19,793.868	24,071.149

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyyczajne	nad- zwyyczajne	Suma
			w Koronach		
12		Podatki stałe			
	1	Podatek gruntowy	54,800.000		54,800.000
	2	Podatek od budynków	71,020.000		71,020.000
	3	Podatek po 5% od dochodu z budynków wolnych od podatku czynszowego	6,200.000		6,200.000
	4	Podatek zarobkowy i dochodowy dotychczasowy	100.000		100.000
	5	Podatek zarobkowy powszechny	34,400.000		34,400.000
	6	Podatek zarobkowy od handlu obnośnego i przemysłów koczowniczych	280.000		280.000
	7	Podatek zarobkowy od przedsiębiorstw obowiązanych do składania rachunków publicznie	50,995.000		50,995.000
	8	Podatek rentowy	7,500.000		7,500.000
	9	Podatek osobisto-dochodowy	48,250.000		48,250.000
	10	Podatek pensyjny od wyższych płac służbowych	1,820.000		1,820.000
	11	Należności za egzekucję podatków	1,955.000		1,955.000
	12	Odsetki za zwłokę	915.600		915.600
		Suma (Rozdział 12, Tytuły 1—12) .	278,235.600		278,235.600
13		Cła.			
	1	Dochody z cła	102,800.100		102,800.100
		Podatki niestałe.			
14		Podatek konsumcyjny:			
	1	Podatek od wódki (konsumcyjny i produkcyjny)	90,000.000		90,000.000
	2	Podatek od wyrobu drożdży stałych	830.000		830.000
	3	Należność za kontrolę nad denaturacją wódki	600.000		600.000
	4	Podatek od wina i moszczu	11,050.000		11,050.000
	5	Podatek od piwa	77,800.000		77,800.000
	6	Podatek od mięsa i bydła rzeźnego	15,550.000		15,550.000
	7	Podatek konsumcyjny od cukru	95,900.000		95,900.000
	8	Podatek konsumcyjny od oleju mineralnego	17,400.000		17,400.000
	9	Podatek konsumcyjny od innych spożywczych przedmiotów	1,469.000		1,469.000
	10	Dzierżawy podatku konsumcyjnego w miastach zamkniętych	6,356.000		6,356.000
	11	Inne wpływy	77.000		77.000
	12	Rękojnie składane na dochody niestałe	1,700.100		1,700.100
		Suma (Rozdział 14, Tytuły 1—12) .	318,732.100		318,732.100
15		Sól:			
	1	Dochody urzędów produkcji	457.000		457.000
	2	Dochody urzędów sprzedaży	45,740.000		45,740.000
		Suma (Rozdział 15, Tytuły 1 i 2) .	46,197.000		46,197.000
16		Tytoń:			
	1	Dochody z sprzedaży w krajach tutejszych	217,791.200		217,791.200
	2	Dochody dyrekcji naczelnej (1,340.000 K w zlocie)	2,310.000		2,310.000
		Suma (Rozdział 16, Tytuły 1 i 2) .	220,101.200		220,101.200
17		Stęple, taksy i należności:			
	1	Stęple	44,590.000		44,590.000
	2	Taksy	5,300.000		5,300.000
	3	Należności od czynności prawnych	96,555.000		96,555.000
		Suma (Rozdział 17, Tytuły 1—3) .	146,445.000		146,445.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa		
			D o c h o d y		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			w k o r o n a c h		
18		Loterya	30,535.000		30,535.000
19		Myta	2,071.900		2,071.900
20		Cechowanie	793.400		793.400
21		Podatek osobny od handlu napojami wysokowemi pędzonymi, ich wyszynku i sprzedaży drobnej	2,222.000		2,222.000
		Suma (Rozdziały 14—21)	767,097.600		767,097.600
		Dochody z własności państwa.			
22		Gmachy dykasteryalne	479.170		479.170
23		Fiskalności i bezdziedziczności	570.000		570.000
24		Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu	5,703.500		5,703.500
25		Mennictwo	1,037.620		1,037.620
		Ogółem (Rozdziały 10—25)	1.164,156.369	19,793.868	1.183,950.237
26		XI. Ministerstwo handlu.			
1		Kierownictwo naczelne	6.000		6.000
2		Sprawy patentowe	5.000		5.000
3		Popieranie rzemiosł	30.000		30.000
4		Służba statystyczna:			
1		1 Wygotowanie statystyki handlu zagranicznego	497.200		497.200
2		2 Wygotowanie statystyki handlu wewnętrznego	449.000		449.000
3		3 Wszelkich innych publikacji statystycznych i czasopisma „Österreichisches wirtschaftspolitisches Archiv (dawniej „Austria“)	2.000		2.000
		Suma (Tytuł 4, §§. 1—3)	948.200		948.200
5		Urząd statystyki pracy	7.000		7.000
6		Przychody z budynków wystawy powszechnej w c. k. Praterze	20.460		20.460
7		Nadzór nad przemysłem	31.800		31.800
8		Zakłady do próbowania broni palnej ręcznej	12.200		12.200
9		Służba miar i wag	1,144.400		1,144.400
10	1	Służba portowa i zdrowotna morska	844.350		844.350
	2	2 Za wypożyczenie rządowych łodzi do wyczerpywania mułu pewnemu przedsiębiorstwu budowy		23.500	23.500
		Suma (Tytuł 10, §§. 1 i 2)	844.350	23.500	867.850
11	1	1 Zarząd c. k. domów składowych w Tryeście	1,112.330		1,112.330
	2	2 Wynagrodzenie od Spółki żeglugi parowej Lloyda austriackiego za odstąpienie utrzymywania ruchu handlowego hangarów na grobli III		88.000	88.000
	3	3 Czynsze najmu i dzierżawy z realności zakupionych na rozsze- rzonym wolnym obszarze miasta Tryestu		44.000	44.000
		Suma (Tytuł 11, §§. 1—3)	1,112.330	132.000	1,244.330
		Suma (Tytuły 1—11)	4,161.740	155.500	4,317.240
12	1	1 Zakład poczt i telegrafów (90.000 K w złocie)	114,522.000		114,522.000
	2	2 Nadwyżka c. k. pocztowej kasy oszczędności	4,485.680		4,485.680
		Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)	119,007.680		119,007.680
13		Urząd pocztowych kas oszczędności	6,017.200		6,017.200
		Ogółem (Rozdział 26, Tytuły 1—13)	129,186.620	155.500	129,342.120

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			w k o r o n a c h		
27	XII. Ministerstwo kolei żelaznych.				
	1	Kierownictwo naczelne (w tem 90.000 K w zlocie)	656.800	234.000	890.800
	2	Inspekcya główna kolei austriackich	5.000		5.000
	3	Ruch kolei państwa w zarządzie prywatnym i szlaków dobiegowych wydzierżawionych:			
	1	Koleje państwa w zarządzie prywatnym:			
		Czasława—Zawratec, Czasława—Moczowice i Königshan—Zaclarz:			
		a) Dochody z transportu	350.000		350.000
		b) Różne dochody	15.000		15.000
		Objęcie kwoty funduszu wkładowego nabytych przez państwo linii Spółki austriackiej kolei lokalnych		86.300	86.300
		Suma (Tytuł 3, §. 1)	365.000	86.300	451.300
	2	Wydzierżawione szlaki dobiegowe:			
		Szlak podmokielski:			
		Czynsz dzierżawny w zlocie	259.000		259.000
		Salzburg—granica państwa:			
		Czynsz dzierżawny	227.600		227.600
		Opawa—granica państwa:			
		Czynsz dzierżawny	11.940		11.940
		Karniów—granica państwa:			
		Czynsz dzierżawny	16.000		16.000
		Zwardoń—granica krajowa:			
		Czynsz dzierżawny	9.520		9.520
		Suma (Tytuł 3, §. 2)	524.060		524.060
		Suma (Tytuł 3, §§. 1 i 2)	889.060	86.300	975.360
	4	Ruch kolei utrzymywany przez państwo:			
	1	Przychody z transportu (w tem 49,500.000 K w zlocie)	243,659.700		243,659.700
	2	Wynagrodzenie wydatków na utrzymywanie przez państwo ruchu nowych kolei, których otwarcie, względnie objęcie ruchu w r. 1902 jest zamierzone lub ma stanowczo nastąpić	538.000		538.000
	3	Przychody z obrotu soli	1,878.700		1,878.700
	4	Udział państwa w obrocie wspólnym a względnie w czystym zysku kolei uściecko-cieplickiej	700.000		700.000
	5	Wszelkie inne przychody (w tem 8,808.280 K w zlocie)	31,533.080		31,533.080
		Suma (Tytuł 4, §§. 1—5)	278,309.480		278,309.480

Rozdział	Tytuł	Paragraf	D o c h o d y		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			w k o r o n a c h		
27	4	6	Dochody nadzwyczajne:		
			Dochód z sprzedaży wycofanych przedmiotów taboru	120.000	120.000
			Kwota amortyzacyjna c. k. uprzyw. kolei północno-zachodniej za rozszerzenie budowli w stacji Kraliki	2.020	2.020
			Kwota amortyzacyjna Węgierskiej spółki akcyjnej żeglugi rzecznej i morskiej w Budapeszcie za przystań w dworcu kolei na wybrzeżu Dunaju	1.610	1.610
			Kwota amortyzacji za tory przemysłowe	10.700	10.700
			Udział w przychodzie z myta mostowego w Lend	1.150	1.150
			Dodatki stron interesowanych na linie kolei państwa już w ru- chu będące	22.250	22.250
			Suma (Tytuł 4, §. 6)	157.730	157.730
7			Objęcie kwot następujących funduszów wkładowych dla po- większenia funduszu zapasów materyałowch:		
			a) linii austriackiej Spółki kolei lokalnych	424.390	424.390
			b) morawskiej kolei granicznej	128.890	128.890
			c) czeskiej kolei zachodniej	441.180	441.180
			d) kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej	5.540	5.540
			Suma (Tytuł 4, §. 7)	1,000.000	1,000.000
			Suma (Tytuł 4, §§. 1—7)	278,309.480	1,157.730
5			Żegluga parowa na jeziorze bodeńskim:		
	1		Przychody z transportu (w tem 438.900 K w złocie)	440.000	440.000
	2		Przychody rozmaite (w tem 20.000 K w złocie)	35.000	35.000
			Suma (Tytuł 5, §§. 1 i 2)	475.000	475.000
			Udział państwa w czystym zysku kolei północnej Cesarza Fer- dynanda		
			Ogółem (Rozdział 27, Tytuły 1—5)	280,335.340	1,478.030
					281,813.370

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			w k o r o n a c h		
28	XIII. Ministerstwo rolnictwa.				
1	Kierownictwo naczelne		200		200
2	Zakłady rządowe naukowe i doświadczalne		176.700		176.700
3	1 Kultura krajowa		44.460		44.460
	2 Dochody z funduszu melioracyjnego			3,998.919	3,998.919
4	Nadzór kultury krajowej		227.789	2.250	230.039
5	Władze górnicze		4.750		4.750
6	Oplaty wymiarowe i za pozwolenie poszukiwania ciał kopalnych		684.610		684.610
7	Górnicze zakłady naukowe		28.800		28.800
8	Zakłady rządowe chowu koni		585.240		585.240
		Suma (Tytuły 1—8) .	1,752.549	4,001.169	5,753.718
9	Lasy i dobra rządowe:				
1	Zarząd lasów i dóbr		13,601.865	1.210	13,603.075
2	Doświadczalnia leśnicza w Mariabrunnie		920		920
3	Szkoły leśnych		350		350
		Suma (Tytuł 9, §§. 1—3) .	13,603.135	1.210	13,604.345
10	Kopalnie:				
	Zarząd kopalni		20,750.678		20,750.678
		Suma (Tytuł 10) .	20,750.678		20,750.678
		Suma (Tytuły 9 i 10) .	34,353.813	1.210	34,355.023
		Ogółem (Rozdział 28, Tytuły 1—10) .	36,106.362	4,002.379	40,108.741
29	XIV. Ministerstwo sprawiedliwości.				
1	Zarząd sprawiedliwości w królestwach i krajach		60.928		60.928
	Odkup służebności mieszkaniowej przez gminę Pulje (3. rata)			2.000	2.000
	Dodatek budowlany gminy miasta Budziejowic			6.000	6.000
	Doplata gminy m. Sanoka na założenie sądu obwodowego tamże			2.000	2.000
	Doplata reprezentacji powiatowej w Stryju na koszt budowy domu dla sądu i więzienia			900	900
2	Domy karne		2,482.730		2,482.730
		Suma (Rozdział 29, Tytuły 1 i 2) .	2,543.658	10.900	2,554.558

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nadzwyczajne	Suma
			w koronach		
30			XV. Najwyższa izba obrachunkowa		
31			XVI. Etat emerytalny.		
1			Dopłata do wydatku emerytalnego straży policyjnej wojskowej, funduszu naukowego, remanentów i górnictwa	24.834	24.834
2			Dopłaty urzędników i sług tudzież osób stanu nauczycielskiego w służbie państwa	2,950.000	2,950.000
			Suma (Rozdział 31, Tytuły 1 i 2)	2,974.834	2,974.834
			XVII. Zapomogi i uposażenia.		
32			A. Fundusze krajowe.		
1			Od kraju Istrii za objęty dług in demnizacyjny (7. rata)	20.000	20.000
33			B. Zakłady komunikacyjne.		
1			Zwrót Lloyda austriackiego z tytułu udzielonej mu przez państwo bezprocentowej zaliczki (1. rata)	600.000	600.000
2			Zwrót od Rządu węgierskiego zwracanych Lloydowi austriackiemu przez Rząd austriacki opłat uiszczonych w kanale suezkim za kursa indochińskie i wschodnio-afrykańskie w złocie	300.000	300.000
3			Zwrót zaliczek bezprocentowych udzielonych Spółce żeglugi parowej na Dunaju	200.000	200.000
4			Rata od kolei północno-zachodniej austriackiej na rachunek 4% odsetek od zaliczek gwarancyjnych	120.000	120.000
5			6procentowe odsetki od naddatków w zaliczkach gwarancyjnych	6.000	6.000
			Zaliczki na niedobór ruchu	500	500
			Suma (Tytuły 1—5)	300.000	926.500
			Suma (Rozdziały 32 i 33)	320.000	926.500
34			XVIII. Dług państwa.		
1			Kwota uzyskana ze zbycia obligacji rentowych, wydawanych na umorzenie powszechnego długu państwa	24,566.542	24,566.542
2			Wniesione kaucyje i depozyta	1,600.000	1,600.000
3			Długi oddzielnych zakresów służbowych zwrócone przez odnośne etaty	959.966	959.966
			Suma (Rozdział 34, Tytuły 1—3)	959.966	26,166.542
					27,126.508

Rozdział	Tytuł	Paragraf	D o c h o d y		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			w k o r o n a c h		
Dochody państwa					
35	XIX. Zarząd długu państwa.				
1	Dochody z należności za blankiety do wymiany obligacji długu państwa		20 000	. . . . .	20.000
2	Dochód z formularzy do kwitów na procenta i załączek		1.500	. . . . .	1.500
	Suma (Rozdział 35, Tytuły 1 i 2)		21.500	. . . . .	21.500
36	XX. Dochody z sprzedaży własności nieruchomości państwa.				
1	Ceny kupna, raty na cenę kupna, odsetki i reszty należności za przedmioty sprzedane w skutek upoważnienia udzielonego w poprzednich ustawach skarbowych lub innych osobnych			948.852	948.852
2	Należności od lennictw zamienionych w dobra wolnodziedziczne i odkupienie uprawnień			8 300	8.300
3	Za przedmioty własnością państwa będące, które mają być sprzedane na zasadzie artykułu VIII. ustawy skarbowej na rok 1902			121.000	121.000
4	Wynagrodzenie za nieruchomości własnością państwa będące, które na zasadzie artykułu VIII. ustawy skarbowej na rok 1902 mają być obciążone służebnościami			200	200
	Suma (Rozdział 36, Tytuły 1 i 4)			1,078.352	1,078.352

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody			
			Dochody państwa			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma	
			w k o r o n a c h			
Zestawienie.						
1			I. Dwór cesarski			
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana			
3			III. Rada państwa	9.836	9.836	
4			IV. Trybunał państwa			
5			V. Rada Ministrów i Trybunał administracyjny	1,696.100	1,696.100	
6			VI. Sprawy wspólne			
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych	2,661.876	295.438	2,957.314
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej	854.578		854.578
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświaty	13,900.090	547.626	14,447.716
10 do 25			X. Ministerstwo skarbu	1.164,156.369	19,793.868	1,183,950.237
26			XI. Ministerstwo handlu	129,186.620	155.500	129,342.120
27			XII. Ministerstwo kolei żelaznych	280,335.340	1,478.030	281,813.370
28			XIII. Ministerstwo rolnictwa	36,106.362	4,002.379	40,108.741
29			XIV. Ministerstwo sprawiedliwości	2,543.658	10.900	2,554.558
30			XV. Najwyższa izba obrachunkowa			
31			XVI. Etat emerytalny	2,974.834		2,974.834
32 i			XVII. Zapomogi i nposażenia	320.000	926.500	1,246.500
33			XVIII. Dług państwa	959.966	26,166.542	27,126.508
34			XIX. Zarząd długu państwa	21.500		21.500
35			XX. Dochody z sprzedaży własności nieruchomości państwa		1,078.352	1,078.352
36			Ogólna suma pokrycia	1.635,717.293	54,464.971	1.690,182.264

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LII. — Wydana i rozesłana dnia 1. czerwca 1902.

Treść: M 110. Rozporządzenie, którem co do Dalmacyi uchyla się punkty I aż do VIII włącznie rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, tyżącego się komisyi, które przy Władzach politycznych krajowych i w Ministerstwie rolnictwa urzędować mają jako rady przyboczne zawodowe w sprawach odnoszących się do mszycy winnej, a względnie rozporządzenia z dnia 14. marca 1893 i z dnia 19. listopada 1898, i ustanawia się w porozumieniu z Wydziałem krajowym dalmackim Komisję krajową do spraw uprawy wina w Dalmacyi. — Sprostowanie.

110.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 21. maja 1902,

którem co do Dalmacyi uchyla się punkty I aż do VIII włącznie rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886, tyżącego się komisyi, które przy Władzach politycznych krajowych i w Ministerstwie rolnictwa urzędować mają jako rady przyboczne zawodowe w sprawach odnoszących się do mszycy winnej, a względnie rozporządzenia z dnia 14. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 35 i z dnia 19. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 208, i ustanawia się w porozumieniu z Wydziałem krajowym dalmackim Komisję krajową do spraw uprawy wina w Dalmacyi.

I.

Począwszy od roku 1902, urzędować ma w Dalmacyi Komisya krajowa do spraw uprawy wina jako rada przyboczna zawodowa Władzy krajowej.

Czynność tej komisyi rozciągać się ma na wszystkie sprawy wiążące się z uprawą wina, a więc także na zwalczanie mszycy winnej.

II.

W Komisyi krajowej do spraw uprawy wina przyduje namiestnik lub zastępca, którego on wyznaczy.

Członkami Komisyi krajowej uprawnionymi do głosowania są:

- a) referent namiestnictwa dla spraw kultury krajowej;
- b) inspektor kultury krajowej;
- c) członek, którego Wydział krajowy wydeleguje ze swego grona;
- d) jeden reprezentant krajowej Rady ziemiańskiej;
- e) rządowi komisarze dla uprawy wina;
- f) nauczyciel zawodowy uprawy wina przy c. k. Zakładzie dla nauki rolnictwa w Splecie;
- g) kierownik c. k. Doświadczalni rolniczo-chemicznej w Splecie;
- h) dwaj członkowie powołani przez namiestnika z kół interesowanych w uprawie wina na okres trzechletni, a względnie na pozostałą część tego okresu.

Przewodniczący może według swego uznania wzywać na posiedzenia w miarę potrzeby jeszcze innych biegłych i mężów zaufania, jednakże bez prawa głosowania.

III.

Komisya zbiera się w Zadarze na zawezwanie przewodniczącego.

IV.

Na posiedzenia Komisji krajowej zwoływać należy zawsze wszystkich członków powyżej pod II. a) aż do b) oznaczonych; Komisya zbierać się ma najmniej raz na rok.

V.

Członkowie Komisji krajowej sprawują czynności swoje jako urząd honorowy bezpłatny.

Członkowie nie zamieszkali w miejscu posiedzeń, tudzież biegli i mężowie zaufania, nie mający prawa głosowania, mogą żądać dyet po 10 K dziennie i zwrotu kosztów poniesionych rzeczywiście w czasie podróży od miejsca zamieszkania do Zadaru i napowrót.

Oдноsne wydatki pokrywane będą co do członka pod II. c) oznaczonego z funduszy krajowych, co do innych członków i mężów zaufania z etatu Ministerstwa rolnictwa.

VI.

Termin wysyłania zaproszeń na posiedzenie, do których dołączyć należy zawsze porządek dzienny, wyznacza przewodniczący, uwzględniając ile możliwości odległości, jakoteż ważność i pilność przedmiotu obrady.

Członkom wolno wnosić na posiedzeniach także sprawy nie objęte porządkiem dziennym, byle należały do zakresu działania Komisji.

VII.

Opinię zawodową Komisji krajowej stanowi to zdanie, za którym oświadczy się większość bezwzględna członków uprawnionych do głosowania, na posiedzeniu obecnych.

Za wygotowanie opinii służy protokół posiedzenia.

Opinie przez Komisję uchwalone należy z reguły ogłaszać.

VIII.

Protokoły posiedzeń spisują sekretarze, przydani Komisji przez przewodniczącego z pomiędzy funkcyjnarjuszów urzędowych, a to w ten sposób, żeby przebieg rozprawy w treściwem zestawieniu był przedstawiony.

Przedmioty porządku dziennego, jakoteż wydane uchwały podać należy dosłownie i stosunek głosów przy głosowaniach zapisać dokładnie.

Zdania odmienne od wydanej uchwały zapisać należy w protokole, gdy tego żąda członek głosujący.

Prawo wybierania delegata do Komisji głównej dla spraw mszycy winnej, określone w artykule X rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886 służy odtąd Komisji krajowej dalmackiej do spraw uprawy wina.

Delegata tego wybrać mają ze swego grona członkowie pod II. a) aż do b) oznaczeni.

Giovanelli r. w.

Sprostowanie.

W XVII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 7. marca 1902 a zawierającej rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. lutego 1902, tyjące się jednostek giełdowych, służących za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach tutejszo-krajowych (wiedeńskiej, praskiej i tryestyńskiej) podano mylnie w czwartej przedziałce pionowej obok „Central. Banku hip. węg. kasy oszczędn. jako Sp. akc. obl. gm. K 4 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$ “ kwotę 10.000 zł. w. a. jako jednostkę giełdową, którą poprawić należy na 10.000 K.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIII. — Wydana i rozesłana dnia 10. czerwca 1902.

Treść: (№ 111—113.) 111. Rozporządzenie, dotyczące się bezpośredniego znoszenia się c. k. władz podatkowych z królewsko pruskimi władzami w celu wykonania traktatu z dnia 21. czerwca 1899. — 112. Rozporządzenie, dotyczące się zniżenia wymiaru tary od przędz bawełnianych w belach. — 113. Rozporządzenie, pozwalające używania związków miedzi do konserwowania owoców.

111.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. maja 1902,

tyczące się bezpośredniego znoszenia się c. k. władz podatkowych z królewsko pruskimi władzami w celu wykonania traktatu z dnia 21. czerwca 1899, Dz. u. p. Nr. 158 z r. 1900.

Na zasadzie deklaracji wymienionych między Ministerstwem c. i k. Domu i spraw zewnętrznych z jednej a królewsko pruskim Rządem z drugiej strony poleca się niniejszem c. k. władzom podatkowym, żeby w celu wykonania traktatu z dnia 21. czerwca 1899, Dz. u. p. Nr. 158 z r. 1900, zawartego dla zapobiegania podwójnym opodatkowaniom, udzielały władzom królewsko pruskim na ich zapytanie wyjaśnień, dotyczących się podatków bezpośrednich, o ile to na podstawie aktów opodatkowania przechowywanych w dotyczących urzędach jest możliwe.

Jednocześnie pozwala się rzeczonym c. k. władzom porozumiewać się bezpośrednio z królewsko pruskimi władzami podatkowymi, gdyby od takowych potrzebowały jakich wyjaśnień w sprawach podatkowych. Rozumie się samo przez się, że do wyjaśnień w taki sposób otrzymanych stosuje się w całej rozciągłości obowiązek dochowywania tajemnicy urzędowej według §. 246 inst. o pod. osob.

Aktów urzędowych nie będą sobie c. k. władze podatkowe i królewsko pruskie władze wzajemnie posyłać.

Böhm r. w.

112.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 24. maja 1902,

tyczące się zniżenia wymiaru tary od przędz bawełnianych w belach.

Odnosnie do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1894, Dz. u. p. Nr. 151, tyczącego się uregulowania wymiaru tary do powszechnej taryfy cłowej obszaru cłowego austriacko-węgierskiego, zniża się w porozumieniu z interesowanymi królewsko węgierskimi Ministerstwami wymiar tary od przędz bawełnianych Nr. tar. 124 in 127 w pojedynczych belach z 3⁰/₀ na 2⁰/₀, a od przędz bawełnianych w innych belach z 6⁰/₀ na 4⁰/₀ wagi brutto (ryczałtowej).

Rozporządzenie niniejsze zaczyna obowiązywać niezwłocznie.

Böhm r. w.

Call r. w.

113.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu z dnia 4. czerwca 1902,

dozwalające używania związków miedzi do konserwowania owoców.

Na zasadzie §u 6go ustawy z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 z r. 1897, rozporządza się co następuje:

Rozporządzenie ministeryalne z dnia 15. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 246, dozwalające używania związków miedzi do konserwowania jarzyn, stosuje się także do konserw owocowych, wyrabianych sposobem fabrycznym.

Konserw tego rodzaju, zawierających w sobie większą ilość miedzi, jak ta, którą ustanowiono w rzezonem rozporządzeniu, nie wolno puszczać w obrót handlowy.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Koerber r. w.

Spens r. w.

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIV. — Wydana i rozesłana dnia 12. czerwca 1902.

Treść: (№ 114—116.) 114. Dokument koncesyjny na kolej lokalną żdarsko-tisznowską. — 115. Obwieszczenie, dotyczące się przedłużenia terminu wyznaczonego do rozpoczęcia ruchu na kolei lokalnej kadańsko-wilemowskiej. — 116. Obwieszczenie, dotyczące się ustanowienia na miesiące letnie roku 1902 w Piano della Fugazza (Streva) delegacji komory pomocniczej vallarszeńskiej.

114.

Dokument koncesyjny z dnia 7. czerwca 1902,

na kolej lokalną żdarsko-tisznowską.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia udzielam w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Spółce akcyjnej „Kolej lokalna niemieckobrodzko-żdarska“ na jej prośbę koncesyę do wybudowania i puszczenia w ruch kolei parowej, która ma być wykonana jako kolej lokalna normalnotorowa od stacji Żdar, będącej własnością rzeczonoj Spółki, do Tisznowa, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, tudzież ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, pod warunkami i zastrzeżeniami, określonymi bliżej w następujących paragrafach:

§. 1.

Co do kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, używa koncesyonaryuszka dobrodziejstw, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, przewidzianych.

§. 2.

Budowa kolei koncesyonowanej ukończona być winna najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od

dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, dać ma koncesyonaryuszka na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania z winy koncesyonaryuszki, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznał za potrzebną.

§. 4.

Okres koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne trwać będzie od dnia

dzisiejszego aż do 7. listopada 1987 włącznie, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem rzeczzonego czasu uznać koncesję za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §ie 2gim zobowiązania co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione z winy koncesjonaryuszki, i o ile wina ta nie dałaby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 5.

Zresztą kolej lokalną żdarsko-tisznowską uważać należy za nieodłączną część składową przedsiębiorstwa kolei lokalnej niemieckobrodzko-żdarskiej będącego przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 8. listopada 1897, Dz. u. p. Nr. 260, a to tak, że postanowienia rzeczzonego dokumentu koncesyjnego — z wyjątkiem tych, które są zawarte w §§ach 1, 7, 8 i 16, a które dotyczą wyłącznie kolei lokalnej niemieckobrodzko-żdarskiej — stosowane być mają do obu kolei lokalnych jako przedsiębiorstwa jedną całość tworzącego w następujący sposób:

I.

Postanowienia, zawarte w §§ach 4 do 6, 9 do 15 i 17 do 20, stosowane być mają z tą zmianą,

1. że koncesjonaryuszka ma prawo zaciągnąć w celu uzyskania kapitału, potrzebnego na budowę kolei miejscowej żdarsko-tisznowskiej, dalszą pożyczkę pierwszeństwa w takiej kwocie imiennej, jakiej potrzeba do uzyskania sumy 6,160.000 K w gotówce; pożyczka ta ma być oprocentowana po cztery od sta i umorzona w przeciągu lat 76, licząc od dnia nadania koncesyi na te linie, a wedle okoliczności rozłożona na udziałowe zapisy długu;

2. że postanowienia, tyjące się pierwotnej pożyczki pierwszeństwa w kwocie imiennej 1,388.000 zhr. w. a. czyli 2,776,000 K, obowiązywać mają także względem tej dalszej pożyczki, o której mowa pod l. 1, a to z tym dodatkiem, że od dopłat ze strony państwa przedsiębiorstwo nie ma opłacać podatku zarobkowego;

3. że do majątku przedsiębiorstwa, o którym mowa w czwartym ustępie §u 5go przytoczonego powyżej dokumentu koncesyjnego, a z którego zaspokojone być mają roszczenia państwa z tytułu zaliczek gwarancyjnych lub odsetków, należy przedwzyskiem liczyć także wynagrodzenie za odkupienie kolei (l. 4) zapłacić się mające;

4. że wynagrodzenie, jakie państwo zapłaci w razie odkupienia obu tych zjednoczonych kolei lokalnych, t. j. niemieckobrodzko-żdarskiej i żdarsko-

tisznowskiej, polegać będzie na tem, że państwo weźmie zamiast koncesjonaryuszki na siebie spłatę obu pożyczek pierwszeństwa pod l. 1 wymienionych, tudzież wszelkich innych długów, zaciągniętych przez koncesjonaryuszkę za zezwoleniem Rządu w celu pokrycia kosztów zakładowych policzyć się mogących, a to w kwotach w chwili odkupu jeszcze zalegających, a nadto zapłaci kwotę równającą się kapitałowi akcyjnemu w chwili odkupienia kolei jeszcze nie umorzonemu, z potrąceniem ewentualnych pretensyi państwa z tytułu niespłaconych jeszcze zaliczek gwarancyjnych, i to według własnego wyboru albo gotówką albo w obligacjach państwa.

II.

Zamiast postanowień, zawartych w §§ach 2 i 3 wzmiankowanego powyżej dokumentu koncesyjnego, które z chwilą otwarcia ruchu na kolei lokalnej żdarsko-tisznowskiej przestaną obowiązywać, stosowane będą od rzeczzonej chwili następujące postanowienia:

1. Zjednoczonym w jedno wspólne przedsiębiorstwo kolejom lokalnym niemieckobrodzko-żdarskiej i żdarsko-tisznowskiej zapewnia państwo gwarancję czystego wspólnego dochodu rocznego, równającego się kwocie, potrzebnej na amortyzacyjną pożyczki pierwszeństwa w sumie imiennej 1,388.000 zhr. w. a. = 2,776,000 K, zabezpieczonej hipotecznie na kolei lokalnej niemieckobrodzko-żdarskiej a umorzyć się mającej najpóźniej do 7. listopada 1973, tudzież kwocie potrzebnej na taki sam cel względem pożyczki pierwszeństwa, jaka ma być zaciągnięta w celu uzyskania pieniędzy na budowę kolei lokalnej żdarsko-tisznowskiej i spłacona do końca 76. roku okresu koncesyjnego tejże kolei, a to w takiej w swoim czasie przez Rząd oznaczyć się mającej kwocie imiennej, jakiej potrzeba na uzyskanie kapitału 6,160.000 K w gotówce.

Gdyby czysty dochód roczny obu zjednoczonych kolei nie dochodził do zagwarantowanej sumy, kwotę niedostającą dopłaci Rząd.

2. Z czystego dochodu rocznego, zagwarantowanego w myśl postanowień pod l. 1, użyć należy taką kwotę na umarżanie określonej tamże pożyczki pierwszeństwa, jaka oznaczona będzie przez Rząd na podstawie planu amortyzacyjnego potwierdzeniu tegoż podlegającego, według którego cały kapitał zakładowy ma być umorzony przed upływem okresu koncesyjnego.

Wittek r. w.

115.**Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 7. czerwca 1902,**

tyczące się przedłużenia terminu wyznaczonego do rozpoczęcia ruchu na kolei lokalnej kadańsko-wilemowskiej.

Termin do wybudowania i puszczenia w ruch kolei parowej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna wązko-torowa od stacyi Kadań—Brunnersdorf przy linii busztiehradzkiej do Wilemowa, z dobiegiem do linii kolei państwa koszycko radonickiej, ustanowiony w §16 2im dokumencie koncesyjnego z dnia 22. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 220, przedłużony został na zasadzie Najwyższego upoważnienia aż do 22 grudnia 1903.

Wittek r. w.

116.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. czerwca 1902,**

tyczące się ustanowienia na miesiące letnie roku 1902 w Piano della Fugazza (Streva) delegacyi komory pomocniczej vallarseńskiej.

W Piano della Fugazza (Streva) w Tyrolu ustanawia się na czas od 16. czerwca do końca września 1902 delegacyę cłową, posiadającą upoważnienia komory pomocniczej II. klasy, która zarazem urzędować będzie jako przykomorek komory pomocniczej vallarseńskiej.

Upoważnienie cłowe tej delegacyi ograniczać się będzie do ekspedycyi rzeczy, które podróżni przyjeżdżający omnibusami, ze sobą przywożą, a które nie są przeznaczone do handlu, tudzież tych towarów wwożonych, które przeznaczone są dla mieszkańców miejscowości Camposilvano na ich własny użytek, a po drodze na miejsce swego przeznaczenia nie dotyczą komory pomocniczej vallarseńskiej.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 14. czerwca 1902.

Treść: (№ 117 i 118.) 117. Rozporządzenie, którem na kampanię 1902/1903 ustanawia się wymiar zabezpieczenia akuratnego zwrotu bonifikacyi, płaconej przy wywozie cukru. — 118. Ustawa o budowie kolei żelaznej od Sarajewa do granicy Sandzaku w dolinie rzeki Limu koło Uwaca z odnogą na Wiszegrad aż do serbskiej granicy w dolinie Rzawy koło Wardiszta, tudzież kolei od Bugojna do Arzana i od Doboja do Szamaca.

117.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. czerwca 1902,

którem na kampanię 1902/1903 ustanawia się wymiar zabezpieczenia akuratnego zwrotu bonifikacyi, płaconej przy wywozie cukru.

Na zasadzie §. 3 części V rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, postanawia się, że poszczególne zakłady fabrykacyi cukru tego rodzaju, który w §. 1, l. 1 ustawy o opodatkowaniu cukru jest oznaczony, złożyc mają jako zabezpieczenie akuratnego zwrotu bonifikacyi — o ileby takowy miał być płacony — w okresie wyrobu cukru 1902/1903 taką kwotę, jakąby poszczególne zakłady fabrykacyi cukru tytułem zwrotu bonifikacyi zapłacić miały, gdyby zwrot przypadający prawdopodobnie w okresie wyrobu 1901/1902 na wszystkie zakłady fabrykacyi cukru w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, został indywidualnie rozdzielony na podstawie wyników fabrykacyi w kampanii 1900/1901 według postanowień części V. powyższego rozporządzenia.

Sumę zabezpieczenia, w taki sposób obliczoną, należy zaokrąglić przez podwyższenie kwot mniejszych od 50 K na 50 K, a kwot większych od 50 K na 100 K.

Właściwa władza skarbowa pierwszej instancji oznajmi poszczególnym zakładom fabrykacyi cukru, ile wynoszą przypadające na nie kwoty zabezpieczenia.

Dla tych zakładów fabrykacyi cukru, które w okresie wyrobu 1900/1901 jeszcze nie były w ruchu, rzeczony zabezpieczenie wynosić ma po 90.000 K (dziewięćdziesiąt tysięcy koron).

Böhm r. w.

118.

Ustawa z dnia 8. czerwca 1902,

o budowie kolei żelaznej od Sarajewa do granicy Sandzaku w dolinie rzeki Limu koło Uwaca z odnogą na Wiszegrad aż do serbskiej granicy w dolinie Rzawy koło Wardiszta, tudzież kolei od Bugojna do Arzana i od Doboja do Szamaca.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do dania swego zezwolenia na to, żeby Rząd krajowy bosnijsko-hercegowiński w celu pokrycia kosztów w kwocie maksymalnej 75 milionów koron, jakie potrzebne będą na wybudowanie kolei żelaznej od Sarajewa do granicy Sandzaku w dolinie Limu koło Uwaca, z odgałęzie-

niem wiodącym na Wiszegrad do granicy serbskiej w dolinie Rżawy koło Wardiszta, która ma być wybudowana jako kolej wązko-torowa — jednak wytyczona jako kolej główna prawidłowo-torowa — zaciągnął pożyczkę podlegającą umorzeniu w sześćdziesięciu ratach rocznych.

§. 2.

Oprócz tego upoważnia się Rząd do dania swego zezwolenia na to, żeby kwoty, jakie w myśl ustaw z dnia 7. lipca 1886, Dz. u. p. Nr. 113, tudzież z 11. lutego 1889, Dz. u. p. Nr. 24, z 28. lipca 1892, Dz. u. p. Nr. 135 i z 15. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 106, mają być splacane do wspólnych zasobów czynnych, tymczasowo nie były do tych zasobów oddawane, lecz użyte przedewszystkiem na pokrycie procentów i rat amortyzacyjnych pożyczki w §ie 1ym wzmiankowanej.

§. 3.

Bezpośrednio po ukończeniu budowy linii w §ie 1ym oznaczonych mają być wybudowane jednocześnie linie od Bugojna do Arzana i od Szamaca do Doboja o takiej samej szerokości toru, jaką kolej sąsiedna posiada w dotyczącym punkcie granicznym.

W tym celu projekty ustaw, potrzebnych w myśl ustawy z dnia 22. lutego 1880, Dz. u. p. Nr. 18 do postanowienia warunków finansowych, należy wnieść w należytym czasie, tak iżby budowa obu wzmiankowanych linii mogła się w chwili powyżej oznaczonej rozpocząć i bez przeszkody dalej odbywać.

§. 4.

Postanowienia §u 2go, dotyczące się kwot, jakie mają być splacane do wspólnych zasobów czynnych, nie stanowią pod żadnym względem przesądzenia co do kwestyi podziału tych zasobów.

§. 5.

Ustawa niniejsza zacznie obowiązywać z dniem ogłoszenia, pod warunkiem, że odpowiadające jej postanowienia także w krajach Korony węgierskiej nabędą mocy ustawy i jednocześnie z nią zostaną ogłoszone.

Schönbrunn, dnia 8. czerwca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Wittek r. w.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. — Wydana i rozesłana dnia 17. czerwca 1902.

Treść: (119 i 120.) 119. Rozporządzenie, którem wydatuje się postanowienia co do urzędowego rejestrowania plomb w myśl §u 9go, ust. 2 ustawy z dnia 25. października 1901, tyczącej się obrotu masłem, serem, masłem topionem, smalcem wieprzowym i ich surogatami. — 120. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na dwie linie kolei małych wązko-torowych w Lublanie, które mają być utrzymywane w ruchu zapomocą elektryczności.

119.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i rolnictwa z dnia 5. czerwca 1902,

którem wydatuje się postanowienia co do urzędowego rejestrowania plomb w myśl §u 9go, ust. 2 ustawy z dnia 25. października 1901, Dz. u. p. Nr. 26 z r. 1902, tyczącej się obrotu masłem, serem, masłem topionem, smalcem wieprzowym i ich surogatami.

Na zasadzie §u 20go ustawy z dnia 25. października 1901, Dz. u. p. Nr. 26 z r. 1902, tyczącej się obrotu masłem, serem, masłem topionem, smalcem wieprzowym i ich surogatami, wydatuje się w celu wykonania postanowienia §u 9go, ust. 2 tej ustawy, według którego naczynia zawierające oleomargarynę, margarynę, smalec margarynowy i tłuszcz sztuczny do potraw, o ile waga ich przenosi trzy kilogramy, opatrzone być mają przed puszczeniem w handel urzędowo zarejestrowaną plombą, następujące przepisy:

§. 1.

W celu urzędowego rejestrowania wzmiankowanych powyżej plomb w Ministerstwie handlu

złożona będzie osobna lista i utrzymywany zbiór plomb w takową wpisanych.

§. 2.

Każdy przedsiębiorca, wytwarzający oleomargarynę, margarynę, smalec margarynowy i sztuczny tłuszcz do potraw winien dla swego całego przedsiębiorstwa mieć jedną plombę i w celu urzędowego zarejestrowania takowej wnieść do Ministerstwa handlu pisemne oznajmienie.

§. 3.

Oznajmienie to ma zawierać następujące szczegóły:

1. Imię i nazwisko, względnie firmę producenta;
2. siedzibę i dokładne oznaczenie przedsiębiorstwa.

Oznajmienie to winien producent podpisać i dołączyć doń trzy egzemplarze plomby, i to każdy w osobnej okrywie, na której mają być umieszczone te same szczegóły, jakie zawiera oznajmienie.

§. 4.

Plomby, które Ministerstwo handlu uzna za odpowiednie, wpisywane będą w rzeczoną listę w tym porządku, w jakim przepisane pisemne oznajmienia nadchodzą do Ministerstwa handlu.

Na dowód wpisu wydatuje się oznajmijącemu poświadczenie i zwraca mu się jeden egzemplarz plomby.

§. 5.

Ministerstwo handlu bada każdą oznajmioną plombę, czy takowa nadaje się do zarejestrowania dla celu, o jakim tutaj mowa, w szczególności zaś, czy można ją odróżnić od plomb już przedtem zarejestrowanych, i orzeka o jej wpisaniu lub odrzuceniu według własnego uznania.

§. 6.

Wpisanie plomby w listę Ministerstwa handlu nie uzasadnia wyłącznego prawa używania takowej w pojęciu ustawy z dnia 6. stycznia 1890, Dz. u. p. Nr. 19, o ochronie znaków towarowych, względnie ustawy z dnia 30. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 108. Jednakże znaki zarejestrowane już na zasadzie przytoczonych co tylko ustaw można podawać do urzędowego zarejestrowania jako plomby w pojęciu ustawy z dnia 25. października 1901, Dz. u. p. Nr. 26 z r. 1902, o ile nadają się do użycia na plombach, stanowiących przedmiot niniejszego rozporządzenia.

§. 7.

Rozporządzenie powyższe zacznie obowiązywać od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w.

Spens r. w.

Call r. w.

Giovanelli r. w.

120.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 10. czerwca 1902,

o nadaniu koncesyi na dwie linie kolei małych wązko-torowych w Lublanie, które mają być utrzymywane w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny Austriackiej powszechnej Spółce kolei małych na jej prośbę koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu dwóch wązko-torowych kolei małych w Lublanie, które mają być utrzymywane w ruchu zapomocą elektryczności, a mianowicie:

1. od dworca kolei południowej przez ulicę Wiedeńską, plac Maryi i most Franciszka do placu Ratuszowego, a stąd przez ulicę Floryańską i Karlowiecką do dworca kolei dołno-krajińskich;

2. od linii pod 1 wymienionej, a m. od placu Ratuszowego, przez plac Katedralny i plac Cesarza

Józefa, przez ulicę Polańską i Piotra do szpitala garnizonowego. Względem obu tych linii obowiązują następujące szczegółowo określone warunki i zastrzeżenia.

§. 1.

Koncesyonaryuszce zapewnia się co do koncesyonowanych kolei żelaznych dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnień od podatków, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Co do stępla od biletów osobowych stosowane być mają postanowienia artykułu XX ustawy powyższej.

§. 2.

Spółka obowiązana jest budowę kolei małych na wstępie oznaczonych niezwłocznie rozpocząć i ukończyć ją najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotowe zaś koleje oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy złożyć ma Spółka kaucyę w sumie 30.000 K, a to w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroco.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanych nadaje się Spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanych użyte być miały drogi publiczne, Spółka winna postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani, a względnie władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania dróg.

Spółka jest obowiązana ponosić koszta urządzeń potrzebnych z powodu wybudowania i ruchu linii kolejowych na wstępie oznaczonych do zabezpieczenia swobodnego funkcyonowania rządowych przewodów telegraficznych i telefonicznych, istniejących już w chwili nadania koncesyi, w szczególności także koszta przełożenia owych przewodów, gdyby takowe były potrzebne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanych i ruchu na nich zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852. o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle władz powołanych.

§. 6.

Cyfra kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie linii koncesyonowanych łącznie z kosztami sprawienia taboru kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne inne wydatki nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego, podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Spółka obowiązana jest dozwalać podoficerom i ordynansom w służbie będącym bezpłatnej jazdy koleją.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie umówić się należy z właściwymi władzami wojskowemi.

Spółka zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 8.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. Władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na jakiejś części kolei koncesyonowanych, Spółka ma poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom Władz i bez jakiegokolwiek roszczenia do wynagrodzenia za stratę poniesioną w skutek czasowego wstrzymania ruchu.

§. 9.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i słudzy, jadący koleją z polecenia Władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z powodu koncesyi lub w sprawach dochodów niestałych, gdy się wywiada certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się wystawiać im będzie, przewożeni być powinni razem z pakunkami bezpłatnie.

§. 10.

Spółka obowiązana jest przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne na rzecz zakładu pocztowego, może Spółka żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolei małej, wymieniane między dyrekcją lub gronem kierującym przedsiębiorstwa kolei małej a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę zakładu kolejowego.

§. 11.

Spółka obowiązana jest mieć pieczę o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszów i ich rodzin na przypadek niezdolności fizycznej i na starość i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna przynajmniej takie same korzyści członkom dająca a względnie przynajmniej takie same zobowiązania na Spółkę wkładająca, jak kasa rzeczzonego związku.

§. 12.

Spółka obowiązana jest dostarczać w należytym czasie Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych potrzebnych do zestawiania statystyki rocznej kolei żelaznych.

§. 13.

Trwanie koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na okres aż do 1. grudnia 1949, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem rzeczonoego czasu uznać koncesyę za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §. 2im zobowiązania co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, i o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 14.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie stosuje się do kolei koncesyonowanych.

§. 15.

Spółka nie jest upoważniona do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na liniach

koncesyonowanych, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 16.

Rząd ma prawo przekonać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio do celu i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawach przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem jej okresu za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LVII. — Wydana i rozesłana dnia 18. czerwca 1902.

Treść: *M* 121. Patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmów krajowych.

121.

Patent cesarski z dnia 16. czerwca 1902,

tyczący się zwołania sejmów krajowych.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Krański i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Friaulski, Dubrownicki i Zadarski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycy i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregency, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejmy krajowe księstwa Karyntyi, księstwa Bukowiny, kraju vorarlberskiego i samodzielnego miasta Tryestu zwołuje się na dzień 21. czerwca, sejm królestwa Dalmacyi na dzień 23., a sejm uksiążęconego hrabstwa Tyrolu na dzień 25. czerwca 1902 do miejsc na ich zebrania ustawą wyznaczonych, nadto sejm margrabstwa Istryi na dzień 21. czerwca 1902 do Koparu.

Odroczone na zasadzie Naszych postanowień sejmy królestwa Czech, królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim księstwem krakowskiem arcyksięstwa Austrii poniżej i Austrii powyżej Anizy, księstw Styryi, Krainy i Saleburga, margrabstwa Morawy, księstwa Górniego i Dolnego Śląska i uksiążęconego hrabstwa Gorycy i Gradyski zwołane zostają w celu podjęcia na nowo swych czynności na dzień 21. czerwca 1902 do miejsc na ich zebrania ustawą wyznaczonych.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia 16. czerwca tysiąc dziewięćsetnego drugiego, Naszego panowania pięćdziesiątego czwartego roku.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Wittek r. w.

Spens r. w.

Rezek r. w.

Giovanelli r. w.

Welsersheimb r. w.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

Call r. w.

Pietak r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. czerwca 1902.

Treść: № 122. Rozporządzenie, którem w wykonaniu artykułu X, l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, ustanawia się na rok 1902 wysokość opustu podatku gruntowego i budynkowego, tudzież sumę ogólną podatku zarobkowego i stopę podatkową dla oznaczonych w §. 100, ustęp 1 i 5 przytoczonej ustawy przedsiębiorstw, które są obowiązane do publicznego składania rachunków.

122.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. czerwca 1902,

którem w wykonaniu artykułu X, l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, ustanawia się na rok 1902 wysokość opustu z podatku gruntowego i budynkowego, tudzież sumę ogólną podatku zarobkowego i stopę podatkową dla oznaczonych w §. 100, ustęp 1 i 5 przytoczonej ustawy przedsiębiorstw, które są obowiązane do publicznego składania rachunków.

W wykonaniu artykułów IV. aż do XI. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich, postanawia się, że opust z podatku gruntowego na rok 1902 wynosić ma piętnaście procentów, a opust z podatku budynkowego — z wyjątkiem pięcioprocentowego podatku od dochodu z budynków wolnych od podatku — dwanaście i pół procentu.

Indywidualny rozkład zniżenia podatków rzeczowych na rok 1902 uskuteczniiony będzie według postanowień rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 15. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 297.

Zniżka podatku zarobkowego powszechnego na rok 1902 wynosić ma 25 procentów tej kwoty, którą poszczególne kategorie zarobku, temu podatkowi podlegające, byłyby musiały według dawniejszych ustaw podatkowych za rok 1898 prawdopodobnie uiścić. Zniżkę tę wzięto już w rachubę przy ustanawianiu sumy ogólnej podatku zarobkowego na okres rozkładu 1902/1903, obliczonej w myśl §. 11go ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, na 35,307.928 K 20 h.

Stopa opodatkowania przedsiębiorstw w §. 100, ustęp 1 i 5 ustawy powyższej określonych, które są obowiązane do składania rachunków publicznie, wynosić ma na rok 1902 dziesięć procentów od intraty opodatkowaniu podlegającej; o ile wzięcie na przepis na ten rok nastąpiło jeszcze według wyższej stopy podatkowej, odpisanie nadwyżki ma być uskutecznione z urzędu.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LIX. — Wydana i rozesłana dnia 20. czerwca 1902.

Treść: № 123. Traktat zawarty między Monarchią austryacko-węgierską a Królestwem rumuńskim w przedmiocie wzajemnego wydawania sobie zbrodniarzów.

123.

Traktat z dnia 27. (14.) czerwca 1901,

zawarty między Monarchią austryacko-węgierską a Królestwem rumuńskim w przedmiocie wzajemnego wydawania sobie zbrodniarzów.

(Zawarty w Bukareszcie dnia 27. (14.) czerwca 1901, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany dnia 22. kwietnia 1902. ratyfikacje wzajemnie wymieniono w Bukareszcie dnia 26. (13.) kwietnia 1902.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
 divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
 Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
 Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
 superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
 Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis quorum interest tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Plenipotentiaro Nostro atque illo Majestatis Suae Romaniae Regis praevis collatis consiliis mutisque deliberationibus conventio de mutua maleficorum extraditione cum protocollo finali die $\frac{\text{vicesima septima}}{\text{decima quarta}}$ mensis Junii anni millesimi nongentesimi primi Bucaresti inita et signata fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie,

et

Sa Majesté le Roi de Roumanie,

ayant jugé à propos de conclure une Convention sur l'extradition réciproque des malfaiteurs ont nommé dans ce but pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

Monsieur le Marquis Jean Pallavicini, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi de Roumanie,

et

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

Monsieur Démètre A. Sturdza, Président du Conseil des Ministres, Son Ministre Secrétaire d'Etat au Département des affaires étrangères et ad intérim à la Guerre,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Les Parties contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, à la seule exception de leurs nationaux, les individus poursuivis ou condamnés par les autorités judiciaires de l'une des Parties contractantes pour un des actes punissables mentionnés à l'article II ci-après, et qui se trouveront sur le territoire de l'autre Partie.

L'extradition n'aura lieu qu'en cas de poursuite ou de condamnation pour une action punissable, commise hors du territoire de l'Etat auquel l'extradition est demandée, et qui d'après la législation de l'Etat requérant et de l'Etat requis peut entraîner une peine d'un an d'emprisonnement ou une peine plus grave.

Lorsque l'action punissable, motivant la demande d'extradition, aura été commise dans un Etat tiers, l'extradition aura lieu, si les législations de l'Etat requérant et de l'Etat requis autorisent la poursuite de faits de ce genre, même lorsqu'ils ont été commis à l'étranger et qu'il n'y ait lieu de traduire le criminel, selon les lois de l'Etat requis, devant les tribunaux de ce dernier, ni de le livrer au Gouvernement de l'Etat où l'action punissable a été commise, selon les traités conclus entre cet Etat et l'Etat requis.

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski,

i

Najjaśniejszy Król rumuński,

uznawszy za stosowne zawrzeć traktat co do wzajemnego wydawania sobie zbrodniarzów, mianowali w tym celu Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

Pana Jana margrabiego Pallavicini'ego, Swego nadzwyczajnego ambasadora i uppełnomocnionego ministra przy Najjaśniejszym Królu rumuńskim,

a

Najjaśniejszy Król rumuński:

Pana Demetra A. Sturdzę, prezydenta Rady ministrów, Swego ministra sekretarza stanu dla spraw zagranicznych i tymczasowego ministra wojny,

którzy, okazawszy sobie wzajemnie pełnomocnictwa i przekonawszy się, że takowe są w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł I.

Strony kontraktujące zobowiązują się wydawać sobie nawzajem, z wyjątkiem własnych obywateli, osoby ścigane lub skazane przez władze sądowe jednej ze Stron kontraktujących za któryś z czynów karygodnych w artykule II. wzmiankowanych, a przebywające na obszarze drugiej Strony.

Wydawać się będzie tylko w razie ścigania albo skazania za takie czyny karygodne, które popełnione zostały poza granicami państwa o wydanie proszonego i które według ustawodawstwa państwa proszącego i państwa proszonego zagrożone są więzieniem jednorocznym lub jeszcze cięższą karą.

Jeżeli czyn karygodny, na którym opiera się żądanie wydania, popełniony został w trzecim państwie, to wydanie zbrodniarza nastąpi w takim razie, jeżeli ustawy państwa o wydanie proszącego i państwa proszonego pozwalają ścigania sądowego za dotyczący czyn karygodny, chociażby za granicą popełniony, i jeżeli państwo o wydanie proszone nie jest ani według swych ustaw obowiązane stawić zbrodniarza przed własnymi sądami ani według układów zawartych z Rządem państwa, w którym czyn karygodny został popełniony, nie musi go wydać temu Rządowi.

Article II.

L'extradition sera accordée pour les actes punissables suivants:

1° L'homicide, l'assassinat, le parricide, l'infanticide, l'empoisonnement.

2° Les menaces contre les personnes ou contre les propriétés, si les menaces ont été faites avec ordre ou sous condition.

3° Les coups portés et les blessures faites volontairement quand il en est résulté une maladie paraissant incurable ou une incapacité permanente de travail personnel, la perte ou la privation de l'usage absolu d'un membre ou d'un organe, une mutilation grave ou la mort sans intention de la donner.

4° L'avortement.

5° L'administration coupable, même sans intention de donner la mort, de poison ou d'autres substances pouvant la donner ou altérer gravement la santé.

6° L'enlèvement, le recel, la suppression, la substitution ou la supposition d'enfant.

7° L'exposition ou le délaissement d'enfant.

8° L'enlèvement de mineurs.

9° Le viol.

10° L'attentat à la pudeur commis sur une personne avec ou sans violence.

11° L'attentat aux mœurs, en excitant, pour satisfaire les passions d'autrui, à la débauche ou à la corruption de mineurs de l'un ou de l'autre sexe; de même l'attentat aux mœurs, commis pour satisfaire ses propres passions, en excitant à la débauche de mineurs de l'un ou de l'autre sexe, lorsque celui qui se rend coupable de cet attentat est le père ou la mère, le tuteur ou l'instituteur ou toute autre personne chargée de la surveillance de la personne débauchée.

12° Les attentats à la liberté individuelle et à l'inviolabilité du domicile, commis par des particuliers.

13° La bigamie.

14° La contrefaçon ou falsification de documents publics ou privés, de dépêches télégraphiques, et l'usage de ces documents; la destruction, détérioration ou suppression d'un document avec intention de porter préjudice à une tierce personne; l'abus de blanc-seing.

15° La fausse-monnaie, comprenant la contrefaçon et l'altération de la monnaie, l'émission et la mise en circulation de la monnaie contrefaite ou

Artykuł II.

Czyny karygodne, z powodu których przestępcy będą wydawani, są następujące:

1. Morderstwo, skrytobójstwo, ojcobójstwo, dzieciobójstwo, otrucie.

2. Pogróżki napaści na osobę lub własność, będące w związku z jakimś poleceniem lub jakimś warunkiem.

3. Rozmyślne uszkodzenie cielesne lub skaleczenie, jeżeli pociągnęło za sobą chorobę nieuleczalną albo trwałą niezdolność do pracy, utratę lub zupełną niemożność używania jakiegoś członka lub organu, ciężkie kalectwo lub śmierć, chociażby nawet nie było zamiaru spowodowania takowej.

4. Spędzenie płodu.

5. Karygodne zadanie trucizny lub innych środków, mogących spowodować śmierć albo nadwzględę zdrowie, chociażby nawet przytem nie było zamiaru odebrania życia.

6. Porwanie, zatajenie, usunięcie, zamiana lub podsunięcie dziecka.

7. Porzucenie lub podrzucenie dziecka.

8. Uprawdzenie osoby małoletniej.

9. Zgwałcenie.

10. Targnięcie się przemocą lub bez przemocy na wstydlivość.

11. Wykroczenie przeciwko moralności, popełnione przez nakłonienie małoletnich jednej lub drugiej płci do rozpusty lub niemoralności, dla dogodzenia chuciom innych osób; również wykroczenie przeciw moralności, popełnione przez uwiedzenie małoletnich obojej płci do rozpusty, jeżeli osoba, dopuszczająca się tego, jest ojcem lub matką, opiekunem lub nauczycielem uwiedzionej do złego osoby, lub jeżeli jej w ogóle był poruczony nadzór nad tą osobą.

12. Targnięcie się na wolność osobistą i naruszenie prawa domowego, popełnione przez osobę prywatną.

13. Wielożeństwo.

14. Podrabianie lub fałszowanie dokumentów publicznych lub prywatnych albo depesz telegraficznych, tudzież używanie takich fałszywych albo sfałszowanych dokumentów, zniszczenie, uszkodzenie lub usunięcie jakiegoś dokumentu z zamiarem szkodenia drugiej osobie; nadużycie blankietów.

15. Fałszowanie monet, mianowicie tak podrabianie jak i przeistaczanie ich, wydawanie i puszczanie w obieg monet podrobionych lub przei-

altérée; la contrefaçon ou falsification de billets de banque, d'obligations ou d'autres titres et valeurs, émis par l'Etat ou, avec l'autorisation de l'Etat, par des corporations, des sociétés ou des particuliers; l'émission ou mise en circulation de ces billets de banque, obligations ou autres titres et valeurs contrefaits ou falsifiés.

16° La contrefaçon ou falsification de sceaux, timbres, poinçons et marques de l'Etat ou destinés à un service public, l'usage de pareils sceaux, timbres, poinçons et marques contrefaits ou falsifiés, ainsi que l'usage préjudiciable de vrais sceaux, timbres, poinçons et marques de l'Etat ou destinés à un service public.

17° Le faux témoignage en justice, la fausse déclaration de la part d'experts ou d'interprètes, la subornation de témoins, d'experts ou d'interprètes. La dénonciation calomnieuse.

18° Le faux serment, l'excitation au faux serment.

19° Le détournement et la concussion de la part de fonctionnaires publics.

20° La corruption de fonctionnaires publics, de juges et de jurés.

21° L'incendie. L'emploi criminel de matières explosibles.

22° Le vol et la rapine (vol avec violence).

23° L'extorsion.

24° L'escroquerie, les tromperies et la fraude.

25° Les soustractions frauduleuses, les détournements et l'abus de confiance.

26° La banqueroute frauduleuse et les fraudes commises dans les faillites.

27° Les actes attentatoires à la sécurité de la circulation sur les chemins de fer.

28° La destruction ou la détérioration de chemins de fer, de leur matériel d'exploitation, de machines à vapeur et de télégraphes et téléphones, destinés à l'utilité publique.

29° Les actes propres à amener une inondation, s'il en résulte un danger pour la vie de personnes ou pour la propriété d'autrui.

30° La destruction ou la dégradation de tombeaux, de monuments, d'objets d'art, la destruction ou dégradation de livres et de registres publics, de documents ou d'autres objets destinés à l'utilité publique.

stoczonych; podrabianie i fałszowanie biletów bankowych, obligacyji i innych papierów publicznych, emitowanych przez państwo lub za zezwoleniem państwa, przez korporacje, spółki lub osoby prywatne; wydawanie i puszczenie w obieg takich fałszywych lub sfałszowanych biletów bankowych, obligacyji i innych papierów publicznych.

16. Fałszowanie lub podrabianie rządowych lub do użytku publicznego przeznaczonych pieczęci, stempli, cech i znaków; używanie takich podrobionych lub sfałszowanych pieczęci, stempli, cech i znaków, tudzież nieprawne używanie prawdziwych rządowych lub do publicznego użytku przeznaczonych pieczęci, stempli, cech i znaków.

17. Fałszywe świadectwo przed sądem, fałszywe oświadczenia ze strony biegłych i tłumaczy, nakłanianie świadków, biegłych i tłumaczy do fałszywych zeznań, fałszywe obwinienie.

18. Krzywoprzysięstwo, nakłanianie do krzywoprzysięstwa.

19. Sprzeniewierzenie i nadużycie władzy urzędowej ze strony urzędników publicznych.

20. Przekupienie urzędników publicznych, sędziów i przysięgłych.

21. Podpalenie. Nadużycie środków rozsądających.

22. Kradzież i rabunek (kradzież z użyciem siły połączona).

23. Wymuszenie.

24. Szalbierstwo i oszustwo.

25. Przywłaszczenie sobie czegoś, przeniebierstwo i nadużycie zaufania.

26. Upadłość oszukańcza i oszustwo na szkodę wierzycieli krydalnych.

27. Zamachy na bezpieczeństwo ruchu kolei żelaznej.

28. Zburzenie lub uszkodzenie kolei żelaznych, jakoteż taboru, machin parowych, telegrafów i telefonów, służących do celów publicznych.

29. Czyny, mogące spowodować powódź, jeżeli wynika z nich niebezpieczeństwo dla życia ludzkiego lub cudzej własności.

30. Zniszczenie lub uszkodzenie grobowców, pomników, przedmiotów sztuki; zniszczenie lub uszkodzenie ksiąg lub rejestrów publicznych, tudzież dokumentów lub przedmiotów, służących na użytek publiczny.

31° La destruction ou la détérioration volontaire, par quelque moyen que ce soit, en tout ou en partie, d'édifices, de ponts, de chaussées ou d'autres constructions appartenant à autrui.

32° La destruction ou la détérioration de denrées ou autres propriétés mobilières. Le mélange aux denrées de matières pouvant donner la mort ou altérer la santé, la détention de pareilles denrées dans des magasins ou des entrepôts afin de les débiter ou de les distribuer; le débit, la vente ou la distribution de pareilles denrées, en cachant leur caractère nuisible.

33. La destruction ou la détérioration d'instruments d'agriculture, la destruction ou l'empoisonnement de bestiaux ou autres animaux.

34° Les actions causant l'échouement ou la perte de navires, la destruction ou la dégradation de navires ou de leur cargaison.

35° Le recèlement des objets obtenus à l'aide d'un vol, d'une soustraction frauduleuse, d'un détournement, d'une rapine (vol avec violence) ou d'une extorsion.

36° L'assistance prêtée pour la suppression des traces d'une action punissable ou pour l'évasion d'un criminel.

L'extradition sera accordée de même dans les cas de tentative et de participation, lorsqu'ils sont prévus par les législations de l'Etat requérant et de l'Etat requis.

Article III.

L'extradition ne sera pas accordée pour des délits politiques.

L'extradé ne pourra, dans aucun cas, être poursuivi ou puni pour aucun délit politique antérieur à l'extradition ni pour aucun fait connexe à un semblable délit.

Ne sera pas considéré comme délit politique ni fait connexe à un semblable délit l'attentat contre la personne d'un Chef d'Etat ou contre les membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera le fait soit de meurtre, soit d'assassinat, soit d'empoisonnement ou de tentative ou de complicité dans une de ces actions punissables.

Article IV.

La demande d'extradition devra toujours être faite par voie diplomatique.

Article V.

L'extradition sera accordée sur la production soit du jugement, soit d'un acte de mise en accusa-

31. Rozmyślne całkowite lub częściowe zniszczenie albo uszkodzenie budynków, mostów, dróg i innych obcych budowli, bez względu na sposób, w jaki takowe spowodzone zostało.

32. Zniszczenie lub uszkodzenie środków żywności lub innych ruchomości. Falszowanie środków żywności zapomocą substancji niebezpiecznych dla życia lub szkodliwych dla zdrowia, utrzymywanie takich środków żywności w sklepach lub magazynach towarów w celu sprzedawania ich i puszczenia w obieg handlowy; trzymanie na sprzedaż, sprzedawanie i puszczenie w obieg handlowy takich środków żywności z załajaniem ich własności niebezpiecznej.

33. Zniszczenie lub uszkodzenie narzędzi rolniczych, zniszczenie lub zatrucie zwierząt użytkowych i innych.

34. Czyny, z których wynikało rozbicie lub zatonięcie statków, względnie zniszczenie lub uszkodzenie ich samych albo ich ładunku.

35. Ukrywanie przedmiotów nabytych drogą kradzieży, przywłaszczenia, sprzeniewierzenia, rabunku (kradzieży z użyciem przemocy) lub wymuszenia.

36. Dopomaganie do zatarcia śladów czynu karygodnego lub do ucieczki więźnia.

Wydanie nastąpi także za usiłowanie i uczestnictwo, o ile takowe podlegają ukaraniu według ustaw państwa o wydanie proszącego i państwa proszonego.

Artykuł III.

Z powodu politycznych czynów karygodnych przestępców wydawać się nie będzie.

Wydany nie może być w żadnym razie ścigany lub karany za żadną zbrodnię polityczną przed wydaniem popełnioną, ani za żaden czyn karygodny, będący w związku z taką zbrodnią.

Zamach na osobę głowy państwa zagranicznego lub członków jego rodziny nie będzie uważany za występki polityczny, ani za czyn, będący w związku z takim występkiem, jeżeli istotą czynu w tym zamachu jest morderstwo, skrytobójstwo, otrucie lub usiłowanie popełnienia jednej z tych zbrodni albo udział w niej.

Artykuł IV.

Żądać wydania należy zawsze drogą dyplomatyczną.

Artykuł V.

Wydanie nastąpi za przedłożeniem wyroku karnego, uchwały oskarżenia, rozkazu uwięzienia albo

tion, soit d'un mandat d'arrêt, soit d'un mandat d'amener ou de tout autre acte judiciaire ayant la même force que ces mandats et qui indiquera la nature et la gravité du fait incriminé ainsi que sa dénomination et le texte de la loi pénale, en vigueur dans le pays requérant, qui est applicable à l'infraction dont il s'agit et qui contient la peine qu'elle entraîne.

Lorsqu'il s'agit de délits contre la propriété, il sera indiqué toujours le montant du dommage réel ou de celui que le malfaiteur a voulu causer.

Ces pièces seront expédiées en original ou en copie légalisée par le tribunal ou par toute autre autorité compétente du pays requérant; elles seront, autant que possible, accompagnées du signalement de l'individu réclamé ou d'autres données pouvant servir à vérifier son identité. Dans le cas où il y aura doute sur la question de savoir si l'infraction, objet de la poursuite, rentre dans les prévisions de la présente Convention, des explications seront demandées au Gouvernement requérant et l'extradition ne sera accordée que lorsque les explications fournies sont de nature à écarter ces doutes. Il est entendu que, pour prévenir l'éventualité d'une évasion, le Gouvernement requis ordonnera, aussitôt qu'il aura reçu les documents désignés ci-dessus, l'arrestation de l'accusé, tout en se réservant la décision sur la demande d'extradition. Dans le cas où des explications auraient été demandées relativement à l'extradition, l'individu arrêté pourra être élargi, si les explications n'ont pas été données au Gouvernement requis dans le délai d'un mois à partir du jour où la demande en sera parvenue au Gouvernement requérant.

Article VI.

L'arrestation provisoire aura lieu non seulement sur la production d'un des documents mentionnés à l'article V, mais, en cas d'urgence, sur tout avis, transmis par la poste ou par le télégraphe, de l'existence d'un mandat d'arrêt ou d'amener, à la condition toutefois que cet avis sera donné par voie diplomatique au Ministère des affaires étrangères du pays requis.

En cas d'extrême urgence l'arrestation provisoire aura également lieu sur la demande d'une autorité de l'une des Parties contractantes, adressée directement à une autorité de l'autre Partie.

przystawienia lub jakiegoś innego aktu sądowego, który ma takie samo znaczenie jak rozkaz uwięzienia lub przystawienia i który zawierać powinien oznaczenie jakości i stopnia inkryminowanego czynu karygodnego, tudzież jego nazwę, nie mniej też osnowę postanowień ustawy karnej w państwie proszącemu obowiązującej, które się do dotyczącego czynu karygodnego stosują i w których ustanowiona jest kara za takowy.

Gdy chodzi o czyny karygodne, popełnione przeciw własności, podać należy zawsze także wartość szkody rzeczywiście wynikłej lub przez sprawcę zamierzanej.

Wzmiankowane akta wygotowane być mają w pierwopisie lub w odpisie wierzytelnym przez sądy lub inne powołane do tego władze państwa proszącego; dołączyć do nich należy ile możliwości rysopis osoby wydać się mającej, lub inne szczegóły, mogące posłużyć do sprawdzenia tożsamości. Jeżeliby zachodziły wątpliwości co do tego, czy czyn karygodny, za który zarządzono ściganie, jest przedmiotem niniejszej ugody, natenczas do Rządu o wydanie proszącego zwrócić się należy z prośbą o wyjaśnienia, a wydanie nastąpi w takim razie tylko wtedy, jeżeli udzielone wyjaśnienia usuną owe wątpliwości. Aby zapobiedz ucieczce osoby wydać się mającej, Rząd o wydanie proszony zarządzi niezwłocznie po nadejściu powyżej wzmiankowanych aktów jej uwięzienie, z zastrzeżeniem decyzji co do właściwego żądania wydania na czas późniejszy. Jeżeli w pewnym przypadku, w którym chodzi o wydanie zbrodniarza, zażądano wyjaśnień, a Rząd o wydanie proszony nie otrzyma takowych w przeciągu miesiąca, licząc od dnia nadejścia dotyczącej prośby do Rządu proszącego, uwięzionego można wypuścić na wolną stopę.

Artykuł VI.

W przypadkach nagłych, tymczasowe aresztowanie zarządzone będzie nie tylko za przedłożeniem jednego z aktów w artykule V tym wzmiankowanych, lecz także i wtedy, jeżeli nadejdzie listowe lub telegraficzne uwiadomienie o wydaniu rozkazu aresztowania lub przystawienia. Przy tem jednak obie Strony zastrzegają sobie, że uwiadomienie to ma być nadesłane drogą dyplomatyczną do Ministerstwa spraw zewnętrznych państwa proszonego.

W szczególnie nagłych przypadkach tymczasowe uwięzienie zarządzone będzie nawet w takim razie, gdy któraś z władz jednej Strony kontraktującej wystosuje dotyczącą prośbę bezpośrednio do jednej z władz Strony drugiej.

Article VII.

L'étranger arrêté aux termes du second alinéa de l'article VI sera mis en liberté si, dans le délai de huit jours à partir de la date de l'arrestation, avis n'est donné de l'existence d'un mandat d'arrêt ou d'amener émané d'une autorité judiciaire. Dans tous les cas la mise en liberté de l'individu arrêté aux termes de l'article VI aura lieu si, dans le délai d'un mois, à partir du jour de l'arrestation, le Gouvernement requis n'a reçu communication par voie diplomatique d'un des documents mentionnés à l'article V.

Article VIII.

Les objets, dans la possession desquels l'inculpé se trouve par suite de l'action punissable, ou ceux qui ont été saisis sur lui, les moyens et instruments ayant servi à commettre l'acte coupable, ainsi que toute autre pièce à conviction, seront, suivant l'appréciation de l'autorité compétente, remis au Gouvernement réclamant l'extradition, même dans le cas où l'extradition déjà accordée ne pourrait être effectuée par suite de la mort ou de la fuite du coupable.

Cette remise comprendra également tous les objets de la même nature que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays accordant l'extradition, et qui seraient découverts ultérieurement.

Sont réservés toutefois les droits que des tiers auraient acquis sur les objets en question, lesquels devront être rendus aux ayants-droit sans frais après la conclusion du procès.

L'Etat auquel la remise de ces objets aura été demandée, peut les retenir provisoirement, s'il les juge nécessaires pour une instruction criminelle.

Article IX.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans l'Etat requis pour quelque autre infraction que celle qui a motivé la demande d'extradition, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient terminées, et en cas de condamnation jusqu'à ce qu'il ait subi la peine ou qu'il en ait obtenu la remise.

Néanmoins, si d'après les lois du pays qui demande l'extradition, la prescription ou d'autres dommages importants de la poursuite pouvaient résulter de ce délai, sa remise temporaire sera accordée à moins de considérations spéciales qui s'y

Artykuł VII.

Jeżeli uwięzienie nastąpiło na zasadzie drugiego ustępu artykułu VIgo, osoba aresztowana wypuszczona będzie na wolną stopę, jeżeli w przeciągu dni ośmiu, licząc od dnia aresztowania, nie nadejdzie uwiadomienie, że rozkaz uwięzienia lub przystawienia został przez sąd wydany. We wszystkich przypadkach, osoba na zasadzie artykułu VIgo aresztowana będzie wypuszczona na wolność, jeżeli Rząd proszony nie otrzyma drogą dyplomatyczną jednego z dokumentów w artykule Vtym wzmiankowanych.

Artykuł VIII.

Przedmioty, które winowajca nabył przez czyn karygodny lub które u niego skonfiskowano, tudzież przybory i narzędzia, które służyły do spełnienia czynu karygodnego, jakoteż wszelkie inne środki dowodowe, wydane będą Rządowi domagającemu się wydania, według osądzenia władzy właściwej, i to nawet wtedy, gdyby obżałowany, na którego wydanie już się zgodzono, nie mógł być wydany z powodu śmierci lub ucieczki.

Wydane będą także wszelkie przedmioty tego samego rodzaju, które obwiniony ukrył lub złożył w kraju na wydanie przyzwalającym, o ileby takowe później zostały znalezione.

Waruje się jednak prawa trzecich osób do tych przedmiotów i takowe powinny im być zwrócone bez kosztów, gdy się skończy postępowanie karne.

Państwo, od którego żąda się wydania tych przedmiotów, może je zatrzymać tymczasowo, gdyby ich potrzebowało do przeprowadzenia postępowania karnego.

Artykuł IX.

Jeżeli osoba reklamowana jest ścigana lub została skazana w państwie, od którego zażądano wydania, nie za ten czyn karygodny, na którym opiera się żądanie wydania, lecz za jakiś inny, w takim razie wydanie odroczone być może aż do chwili, w której się skończy postępowanie karne, albo gdy osoba ta została skazana, aż do chwili, w której karę odsiedzi lub w której takowa jej zostanie darowana.

Jeżeliby jednak odroczenie wydania pociągnąć mogło za sobą według ustaw państwa proszącego zadawnienie lub inne znaczne niekorzystne następstwa dla postępowania karnego, w takim razie zezwalać się będzie na czasowe wydanie dotyczącej osoby, o

opposent et sous l'obligation de renvoyer l'extradé, aussitôt que la poursuite dans ledit pays sera terminée.

Dans le cas où l'individu réclamé serait empêché par l'extradition de remplir les obligations contractées par lui envers des particuliers, son extradition aura lieu néanmoins, sauf à ces derniers à faire valoir leurs droits devant l'autorité compétente.

Article X.

L'individu extradé ne pourra être poursuivi ni puni dans le pays auquel l'extradition a été accordée, ni extradé à un pays tiers pour un acte punissable quelconque antérieur à l'extradition et non prévu par la présente Convention, à moins qu'il n'ait eu, dans l'un et l'autre cas, la liberté de quitter de nouveau le pays susdit pendant un mois après avoir-été jugé et, en cas de condamnation, après avoir subi sa peine ou après avoir été gracié, ou qu'il n'y soit retourné par la suite.

Il ne pourra non plus être poursuivi ni puni du chef d'un acte punissable prévu par la Convention, antérieur à l'extradition, mais autre que celui qui a motivé l'extradition sans le consentement du Gouvernement qui a livré l'extradé et qui pourra, s'il le juge convenable, exiger la production de l'un des documents mentionnés à l'article V de la présente Convention. Le consentement de ce Gouvernement sera de même requis pour permettre l'extradition de l'inculpé à un pays tiers. Toutefois ce consentement ne sera pas nécessaire, lorsque l'inculpé aura demandé spontanément à être jugé ou à subir sa peine, ou lorsqu'il n'aura pas quitté, dans le délai fixé plus haut, le territoire du pays auquel il a été livré ou qu'il y sera retourné par la suite.

Article XI.

L'extradition n'aura pas lieu:

1° Si l'individu dont l'extradition est demandée a déjà été condamné ou poursuivi et mis hors de cause dans le pays requis pour l'infraction qui a motivé la demande, pourvu qu'il n'y ait lieu, d'après la législation de l'Etat requis, de recommencer la procédure criminelle.

2° Si d'après les lois du pays requis la prescription de la poursuite ou de la peine est acquise par rapport aux faits imputés, avant que l'arrestation de l'inculpé ou son assignation à l'interrogatoire ait eu lieu.

ile nie przemawia przeciw temu względ na jakieś szczególniejsze okoliczności, a państwo proszące przyjmie na siebie natomiast zobowiązanie odesłania uwięzionego po ukończeniu postępowania napowrót.

Nawet gdyby osoba wydać się mająca nie mogła w skutek wydania dopełnić swoich zobowiązań względem osób prywatnych, powinna być wydana; tym ostatnim waruje się jednak możliwość dochodzenia swoich praw przed władzą właściwą.

Artykuł X.

Osoba wydana nie może ani w państwie, które o wydanie prosiło, być ścigana lub ukarana za czyn karygodny, popełniony przed wydaniem, a nie przewidziany w niniejszym traktacie, ani też być wydana państwu trzeciemu, chyba że (a odnosi się to zarówno do obu przypadków) w przeciągu miesiąca po ukończeniu śledztwa lub, w razie skazania, po odsiedzeniu lub darowaniu kary, mogła opuścić kraj, a z tej możliwości nie korzystała, lub jeżeli później do tego kraju powróciła.

Jednakże bez zezwolenia rządu, który zgodził się na wydanie, nie można osoby wydanej, za czyn karygodny przed wydaniem popełniony, a traktatem niniejszym objęty, ani ścigać ni karać, o ile czyn ten nie był powodem wydania. Rząd wydający może w takich razach zażądać, o ile wyda mu się to potrzebnem, żeby przedłożono jeden z dokumentów w artykule V tym umowy niniejszej wzmiankowanych. Zezwolenie powyższe nie jest jednak konieczne, jeżeli obwiniony sam żąda przeprowadzenia postępowania lub wykonania nałożonej nań kary, lub gdyby w wymienionym powyżej okresie nie opuścił państwa, któremu został wydany, wreszcie, gdyby później do tego państwa powrócił.

Artykuł XI.

Wydanie nie ma miejsca:

1. Jeżeli obwiniony, o którego wydanie proszono, za czyn karygodny, na którym opiera się żądanie wydania, już w państwie o wydanie proszonem został skazany lub zostawał w śledztwie, od którego odstąpiono, o ile według ustaw państwa proszonego wznowienie postępowania karnego nie byłoby dopuszczalne.

2. Jeżeli według ustaw państwa proszonego, jeszcze przed aresztowaniem obwinionego lub przed wezwaniem go w celu przesłuchania, nastąpiło przedawnienie ścigania lub kary co do inkryminowanych czynów karygodnych.

3° Si d'après la législation de l'Etat requis l'infraction qui a motivé la demande en extradition ne peut être poursuivie que sur la plainte ou la proposition de la partie lésée, à moins qu'il ne soit vérifié que la partie lésée a demandé la poursuite.

De même l'extradition n'aura pas lieu aussi longtemps que l'individu réclamé est poursuivi pour la même infraction dans le pays auquel l'extradition est demandée.

Article XII.

Si l'individu dont l'extradition est demandée par l'une des Parties contractantes, est réclamé également par un ou plusieurs autres Gouvernements en raison d'autres infractions, il sera livré au Gouvernement sur le territoire duquel a été commise l'infraction la plus grave et en cas de gravité égale au Gouvernement dont la demande est parvenue la première au Gouvernement requis.

Article XIII.

Si l'extradition d'un malfaiteur a lieu entre l'une des Parties contractantes et une tierce Puissance, le transport de cet individu à travers son territoire sera accordé par l'autre Partie pourvu que l'individu en question ne lui appartienne par sa nationalité et, bien entendu, à la condition que l'action donnant lieu à l'extradition soit comprise dans les articles I et II de la présente Convention et ne rentre pas dans les prévisions des articles III et XI.

Pour que, conformément au présent article, le transport d'un criminel soit accordé, il suffira que la demande en soit faite par voie diplomatique avec production en original ou en copie authentique d'un des actes de procédure mentionnés à l'article V.

Le transit aura lieu, quant à l'escorte, avec le concours d'agents du pays qui a autorisé le transport sur son territoire.

Sera de même accordé dans les conditions énoncées le transport — aller et retour — par le territoire de l'une des Parties contractantes d'un malfaiteur détenu dans un pays tiers, que l'autre Partie contractante jugerait utile de confronter avec un individu poursuivi.

Article XIV.

Si dans une cause pénale non politique la comparution personnelle d'un témoin est jugée nécessaire ou désirable, le Gouvernement de l'Etat sur le territoire duquel se trouve ce dernier, l'engagera à se rendre à l'assignation qui lui sera adressée à cet effet de la part des autorités de l'autre Etat.

3. Jeżeli według ustaw państwa proszonego czyn karygodny, na którym się opiera żądanie wydania, może być ścigany tylko wskutek oskarżenia prywatnego lub na wniosek osoby pokrzywdzonej, a ta ostatnia ścigania nie żądała.

Wydanie nie nastąpi również dopóty, dopóki osoba wydać się mająca zostaje w śledztwie za ten sam czyn karygodny w państwie o wydanie proszonym.

Artykuł XII.

Gdy oprócz jednej ze Stron kontraktujących żąda wydania tej samej osoby Rząd trzeci z powodu innych przestępstw, to takowa wydana będzie temu Rządowi, na którego obszarze popełniła najcięższe przestępstwo, a jeżeli stopień przestępstwa jest wszędzie ten sam, temu Rządowi, od którego Rząd proszony otrzymał najpierwej żądanie wydania.

Artykuł XIII.

Jeżeli jedna ze Stron kontraktujących ma wydać przestępcę Rządowi trzeciemu lub na odwrót, natenczas Strona druga pozwoli — o ile dotyczący przestępca ze względu na swą narodowość nie jest jej obywatelem — na przeprowadzenie tegoż przez swe terytorium, pod warunkiem, że czyn karygodny, uzasadniający wydanie, objęty jest artykułami I i II niniejszego traktatu i nie zachodzą przypadki w artykułach III i XI wzmiankowane.

Dla uzyskania pozwolenia do przeprowadzenia w myśl niniejszego artykułu wystarczy zażądać tego drogą dyplomatyczną, dołączając jeden z dokumentów w artykule V tym wzmiankowanych w pierwopisie lub w odpisie wierzitelnym.

Co się tyczy dozoru, obwinionego eskortować będą organa tego kraju, który pozwolił na przeprowadzenie.

Pod warunkami powyżej podanymi będzie także dozwolane przeprowadzenie (tam i napowrót) złooczyńcy w trzecim kraju więzionego przez obszar jednej ze Stron kontraktujących, gdy Strona druga uzna jego konfrontację z jakąś osobą w śledztwie zostającą za potrzebną.

Artykuł XIV.

Gdyby w sprawie karnej nie politycznej potrzebne lub pożądane było osobiste stawienie się świadka, Rząd państwa, na którego obszarze świadek przebywa, poleci temuż, aby stawił się na wezwanie, otrzymane od władz drugiego państwa.

Les frais de la comparution personnelle d'un témoin seront toujours supportés par l'Etat requérant et l'invitation qui sera envoyée à cet effet par voie diplomatique, indiquera la somme qui sera allouée au témoin à titre de frais de route et de séjour, ainsi que le montant de l'avance que l'Etat requis pourra, sauf remboursement de l'Etat requérant, faire au témoin sur la somme intégrale.

Cette avance lui sera faite aussitôt qu'il aura déclaré vouloir se rendre à l'assignation.

Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans les pays de l'une des Parties contractantes comparaitra volontairement devant les juges de l'autre Partie, ne pourra y être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations criminelles antérieures, ni sous prétexte de complicité dans les faits, objets du procès où il figurera comme témoin.

Article XV.

Lorsque dans une cause pénale non politique, pendant auprès des tribunaux de l'une des Parties contractantes, la confrontation de l'inculpé avec des individus détenus dans le territoire de l'autre Partie, ou la production de pièces à conviction ou d'actes judiciaires est jugée nécessaire, la demande en sera faite par voie diplomatique et il y sera donné suite en tant que des considérations spéciales ne s'y opposent. Les détenus et les pièces seront toutefois restitués aussitôt que possible.

Article XVI.

Lorsque dans une affaire pénale non politique une des Parties contractantes jugera nécessaire l'audition de témoins se trouvant sur le territoire de l'autre Partie contractante, ou tout autre acte d'instruction, une commission rogatoire rédigée conformément aux lois du pays requérant, sera envoyée à cet effet par voie diplomatique et il y sera donné suite en observant les lois du pays sur le territoire duquel l'audition des témoins ou l'acte d'instruction devra avoir lieu.

Article XVII.

Si l'une des Parties contractantes juge nécessaire qu'un acte de la procédure pénale soit communiqué à une personne qui se trouve sur le territoire de l'autre Partie, cette communication se fera par la voie diplomatique à l'autorité compétente de

Koszta osobistego stawienia się świadka ponosić ma zawsze państwo, które tego żąda, a stosownie do tego należy w zawezwaniu, które ma być nadesłane drogą dyplomatyczną, wyrazić, jaka kwota będzie świadkowi zwrócona tytułem kosztów podróży i pobytu i jaką kwotę państwo proszone na rachunek tego wynagrodzenia zaliczyć może świadkowi ze zastrzeżeniem zwrotu przez państwo proszące.

Jak tylko świadek oświadczy, że wezwaniu zażądanie uczyni, zaliczka ta będzie mu wypłacona natychmiast.

Żaden świadek, który otrzymał wezwanie na obszarze jednej ze Stron kontraktujących, stawiał się dobrowolnie przed sędziami drugiej Strony, nie może być ścigany ani więziony z przyczyny jakiegokolwiek poprzedniego czynu lub skazania, ani pod pozorem współwiny w uczynkach karygodnych, będących przedmiotem postępowania sądowego, w którym staje za świadka, i to bez względu na to, do jakiego państwa przynależy.

Artykuł XV.

Gdy w sprawie karnej niepolitycznej, toczącej się w trybunałach jednej ze Stron kontraktujących, wypadnie skonfrontować obwinionych z aresztowanymi na obszarze drugiej Strony, albo gdy potrzebne będą środki dowodowe lub akta sądowe, zażądać tego należy drogą dyplomatyczną. O ile względy szczególne nie staną na przeszkodzie, żądanie to będzie spełnione. Aresztowanych, tudzież środki dowodowe, odesłać trzeba jak najprędzej.

Artykuł XVI.

Gdy w sprawie karnej niepolitycznej jeden z Rządów kontraktujących uzna za potrzebne, aby świadkowie zamieszkali w obszarze drugiej Strony byli przesłuchani lub aby tam wykonano jaką inną czynność śledczą, winien w tym celu wystosować drogą dyplomatyczną prośbę, ułożoną według ustaw państwa proszącego. Żądaniu temu będzie uczynione zadość w sposób odpowiadający ustawom kraju, w którym świadkowie mają być przesłuchani lub jakaś inna czynność śledcza ma być dokonana.

Artykuł XVII.

Jeżeli jedna ze Stron kontraktujących uzna za potrzebne, żeby jakiś akt procesu karnego doręczony został osobie przebywającej na obszarze drugiej Strony, takowy nadesłany być winien drogą dyplomatyczną do władzy właściwej państwa proszonego,

l'Etat requis, laquelle renverra par la même voie le document constatant la remise ou fera connaître les motifs qui s'y opposent. Les jugements de condamnation rendus par les tribunaux de l'une des Parties contractantes contre des ressortissants de l'autre Partie ne seront toutefois pas signifiés à ces derniers. L'Etat requis n'assume aucune responsabilité du fait de la notification d'actes judiciaires.

Article XVIII.

Les Parties contractantes renoncent réciproquement à toute réclamation ayant pour objet le remboursement des frais occasionnés sur leurs territoires respectifs par la détention et le transport de l'inculpé ou des individus livrés provisoirement pour être confrontés, par la remise des objets indiqués aux articles VIII, XV et XVI, par l'audition de témoins ou par d'autres actes d'instruction ou bien par la communication d'actes judiciaires et de sentences.

Les frais du transport et de l'entretien, à travers les territoires intermédiaires, des individus dont l'extradition ou la remise temporaire aura été accordée, demeurent à la charge du Gouvernement requérant.

Seront de même à la charge du Gouvernement requérant les frais du transit à travers le territoire de l'autre Partie contractante d'un individu dont l'extradition ou la remise temporaire aurait été accordée au Gouvernement requérant par une tierce Puissance.

De même les frais de la remise temporaire mentionnée à l'article IX seront supportés par l'Etat requérant.

L'Etat requérant remboursera de même les indemnités accordées aux experts dont l'intervention aura été jugée nécessaire dans une cause pénale.

Article XIX.

Les Parties contractantes s'engagent à se communiquer réciproquement tous les arrêts prononcés par les tribunaux de l'une des Parties contractantes contre les sujets de l'autre pour des actes punissables ayant entraîné une condamnation de plus de trois mois de prison. Cette communication aura lieu moyennant l'envoi par voie diplomatique d'un extrait du jugement devenu définitif. Communication sera donnée par l'Etat qui aura obtenu l'extradition d'un malfaiteur du résultat définitif des poursuites criminelles.

która podobniez drogą dyplomatyczną prześle potwierdzenie uskutecznionego doręczenia lub oznajmi powody, dla których nie można było doręczenia uskutecznić. Jednakże wyroki karne, wydane przez sądy jednej ze Stron kontraktujących przeciw obywatelom drugiej Strony, nie będą tym ostatnim doręczane. Przez uskutecznienie doręczenia aktów sądowych państwo proszone nie bierze na siebie żadnej odpowiedzialności.

Artykuł XVIII.

Strony kontraktujące zrzekają się nawzajem pretensji do zwrotu kosztów, które w obrębie ich krajów pociągnie za sobą przytrzymanie i przewóz obwinionych lub osób w celu konfrontacji czasowo przesyłanych, jakoteż przesyłanie przedmiotów w artykułach VIII, XV i XVI wzmiankowanych, przesłuchiwanie świadków lub wykonanie innych czynności śledczych, wreszcie doręczanie aktów i wyroków sądowych.

Gdyby osoby wydane lub czasowo przesyłane przewożone być musiały przez kraje pośrednie, koszt ich przewozu i wyżywienia ponosi państwo żądające wydania.

Państwo żądające wydania ponosi koszt przewozu i wyżywienia także w takim razie, gdy osoba, którą mu wydaje albo czasowo przesyła Rząd państwa trzeciego, ma być przewożona przez terytorium drugiej Strony kontraktującej.

Koszta przesyłania na jakiś czas (artykuł IX) ponosić ma również państwo proszące.

Także wynagrodzenia przyznane znawcom, których przyzwanie do czynności urzędowej w sprawie karnej uznano za potrzebne, zwracać będzie państwo, które żądało przesłuchania tych znawców.

Artykuł XIX.

Strony kontraktujące są obowiązane przesyłać sobie nawzajem uwiadomienia o wszelkich wyrokach karnych, wydanych przez sądy jednej Strony przeciw obywatelom Strony drugiej, o ile chodzi o karę więzienia ponad trzy miesiące. Uwiadomienia te przesyłane będą drogą dyplomatyczną i zawierać mają wyciąg z prawomocnego wyroku. Państwo, któremu wydano złoczyńcę, obowiązane jest nadto uwiadomić państwo wydające o ostatecznym wyniku postępowania karnego.

Article XX.

Les pièces mentionnées à l'article V seront munies gratuitement d'une traduction allemande ou française, si elles ne sont pas rédigées dans la langue du tribunal requis.

Les lettres rogatoires en matière pénale et leurs annexes ainsi que les actes à communiquer en vertu de l'article XVII et rédigés dans une langue autre que celle du tribunal requis, seront accompagnés pour l'Autriche d'une traduction allemande ou française, pour la Hongrie d'une traduction hongroise ou française, pour la Roumanie d'une traduction roumaine ou française; ces traductions seront également expédiées sans frais.

Les réponses aux commissions rogatoires et les pièces dressées en exécution des commissions rogatoires, ainsi que les actes à transmettre en vertu de l'article XV et les extraits qui doivent être communiqués conformément à l'article XIX, ne seront pourvus d'une traduction qu'à la demande de l'Etat requérant, et contre remboursement des frais de traduction.

Seront exempts de légalisation les actes expédiés en matière pénale par les autorités judiciaires des Parties contractantes. Ces actes seront revêtus du sceau de l'autorité judiciaire qui les a délivrés.

Article XXI.

La présente Convention sera exécutoire trois mois après l'échange des ratifications et restera en vigueur pendant dix ans à partir de ce jour.

Dans le cas où aucune des Parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant la fin de ladite période, son intention d'en faire cesser les effets, elle demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties contractantes l'aura dénoncée.

Article XXII.

La présente Convention sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Bucarest aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Bucarest, en double original, le

$\frac{27}{11}$ juin 1901.

Pallavicini m. p.

(L. S.)

D. Sturdza m. p.

(L. S.)

Artykuł XX.

Do aktów, o których mowa w artykule V tym, dołączony być winien — o ile takowe nie są wygotowane w języku sądu proszonggo — bezpłatny przekład niemiecki lub francuski.

Do prośb w sprawach karnych i do ich załączek, tudzież do aktów, które mają być doręczone w myśl artykułu XVIIgo, dołączyć należy, gdy nie są wygotowane w języku sądu proszonego, przekład niemiecki lub francuski, o ile takowe przeznaczone są dla Austrii, przekład węgierski lub francuski, o ile odsyła się je do Węgier, a przekład rumuński lub francuski, gdy przeznaczone są dla Rumunii. Przekłady te sporządzone być mają bezpłatnie.

Do odpowiedzi na prośby i do aktów, wygotowanych z okazji załatwienia tych prośb, tudzież do aktów, jakie mają być przesyłane w myśl artykułu XVgo, i do wyciągów z wyroków, jakie mają być przesyłane w myśl artykułu XIXgo, dołączyć należy przekład tylko na żądanie państwa proszącego, które w takim razie ma ponieść koszt tłumaczenia.

Akta w sprawach karnych, wygotowane przez sądy Stron kontraktujących, nie muszą być uwierzytelnione. Opatrzeć je należy pieczęcią sądu, który je wystawił.

Artykuł XXI.

Umowa powyższa wejdzie w wykonanie w trzy miesiąca po wymianie ratyfikacji i obowiązywać będzie, od tego dnia począwszy, przez lat dziesięć.

Jeżeli na dwanaście miesięcy przed upływem powyższego okresu żadna ze Stron kontraktujących nie objawi zamiaru rozwiązania tej umowy, w takim razie takowa zachowa moc swoją aż do końca owego roku, który upłynie po dniu wypowiedzenia jej przez jedną lub drugą Stronę kontraktującą.

Artykuł XXII.

Uгода niniejsza ma być ratyfikowana. Dokumenty ratyfikacyjne wymienione być winny jak najszybciej w Bukareszcie.

W dowód czego pełnomocnicy obu Stron podpisali ugodę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w Bukareszcie w dwóch egzemplarzach,

dnia $\frac{27}{14}$ czerwca 1901.

Pallavicini r. w.

(L. S.)

D. Sturdza r. w.

(L. S.)

Protocole final.

Au moment de procéder à la conclusion de la Convention d'extradition en date d'aujourd'hui les Plénipotentiaires soussignés sont tombés d'accord sur la déclaration suivante:

1° Dans les relations entre les Royaumes et Pays représentés au Reichsrath autrichien et la Roumanie le terme „homicide“ mentionné à l'article II. numéro 1, de la présente Convention ne s'applique qu'à l'homicide volontaire, tandis que dans les relations entre les Pays de la Couronne hongroise et la Roumanie ce terme embrasse tant l'homicide volontaire que l'homicide par imprudence.

2° Si l'extradition d'un individu est réclamée à la Roumanie pour un crime frappé de la peine capitale, et s'il n'est pas exclu que l'extradé pourrait être exécuté à mort du chef de ce crime, le Gouvernement Royal roumain sera libre de ne pas accorder l'extradition.

Le présent Protocole aura la même force et la même durée que la Convention d'extradition conclue aujourd'hui.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Protocole et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Bucarest, en double original, le
27
14 juin 1901.

Pallavicini m. p.
(L. S.)

D. Sturdza m. p.
(L. S.)

Protokół końcowy.

Zawierając na dniu dzisiejszym umowę w przedmiocie wydawania zbrodniarzów, podpisani pełnomocnicy zgodzili się na następujące oświadczenie:

1. W stosunku królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do Rumunii i naodwrot przez wyraz „morderstwo“, użyty w artykule II, l. 1, niniejszej umowy, rozumieć się będzie tylko zabójstwo rozmyślne, podczas gdy w stosunku krajów Korony węgierskiej do Rumunii i naodwrot wyraz ten oznaczać będzie tak rozmyślne zabójstwo, jak i zabójstwo z niedbalstwa.

2. Jeżeli od Rumunii żądać się będzie wydania osoby z powodu zbrodni karą śmierci zagrożonej, a możliwość wykonania tej kary na osobie wydanej nie jest wykluczona, to Rząd rumuński może według swobodnego uznania żądaniu temu odmówić.

Protokół powyższy obowiązywać będzie w taki sam sposób i przez taki sam przeciąg czasu, jak zawarty na dniu dzisiejszym traktat.

W dowód czego pełnomocnicy obu państw podpisali protokół niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęci.

Spisano w Bukareszcie w dwóch egzemplarzach,
dnia 27.
14. czerwca 1901.

Pallavicini r. w.
(L. S.)

D. Sturdza r. w.
(L. S.)

Nos visis et perpensis conventionis hujus nec non protocolli finalis stipulationibus, illas omnes et singulas ratas hisce confirmatasque habere profiteamur ac declaramus Verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes Nos omnia quae in illis continentur fideliter executioni mandatuos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso firmari jussimus.

Dabantur Viennae die vicesima secunda mensis Aprilis anno Domini millesimo nongentesimo secundo, Regnorum Nostrorum quinquagesimo quarto.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes Gołuchowski m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus liber baro Riedl a Riedenau m. p.,

Caes. et Reg. Caput sectionis.

Traktat powyższy razem z protokołem końcowym, przez obie Izby Rady państwa zatwierdzony, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 11. maja 1902.

Körber r. w.

Spens r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LX. — Wydana i rozesłana dnia 22. czerwca 1902.

Treść: № 124. Rozporządzenie, którem na podstawie §u 24go ustawy pocztowej z dnia 5. listopada 1837 wydaje się nowe postanowienia względem wydawania i doręczania posyłek pocztowych.

124.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902,

którem na podstawie §u 24go ustawy pocztowej z dnia 5. listopada 1837 wydaje się nowe postanowienia względem wydawania i doręczania posyłek pocztowych.

Następujące poniżej postanowienia względem wydawania i doręczenia posyłek pocztowych zaczną obowiązywać od 1. października 1902. Od tej chwili począwszy, dotychczasowe postanowienia w tym przedmiocie utracą moc obowiązującą, o ile nie opierają się na traktatach i umowach z innemi państwami.

§. 1.

Okrąg pocztowy; okrąg miejscowy, okrąg zamiejscowy.

Władze pocztowe oznaczają dla każdego urzędu pocztowego okrąg pocztowy i postanawiają z uwzględnieniem stosunków miejscowych i komunikacyjnych, która część owego okręgu stanowić ma okrąg miejscowy, t. j. okrąg doręczania posyłek w miejscu; pozostała część okręgu pocztowego stanowi okrąg zamiejscowy dotyczącego urzędu pocztowego. W razie zaprowadzenia służby listonoszów wiejskich i ustanowienia składnic pocztowych, granice okręgu doręczeń tych zakładów oznaczone będą również przez władze pocztowe.

§. 2.

Doręczanie.

I., A. W okręgu miejscowym.

W okręgu miejscowym posyłki listowe zwyczajne i polecane, zlecenia pocztowe i pakiety aż do wagi 1½ kilograma doręczane będą odbiorcom do domu.

Czy i w jakim zakresie doręczane będą także inne pakiety, listy z deklaracją wartości, kwoty pieniężne na przekazy pocztowe i na przekazy wypłaty Urzędu pocztowych kas oszczędności, postanowione będzie w osobnych rozporządzeniach.

Zarząd pocztowy nie jest obowiązany doręczać posyłek pocztowych, podlegających postępowaniu cłowemu, cechownicemu, akcyzowemu lub skarbowemu, czy i o ile rzeczony zarząd podejmuje się doręczania tego rodzaju posyłek pocztowych, o tem stanowią osobne przepisy.

W przypadkach, w których posyłek nie doręcza się do domu, Zarząd pocztowy winien postarać się o to, żeby odbiorca otrzymał uwiadomienie (awizo) o nadejściu posyłki. Gdy chodzi o przekazy na takie kwoty, do których wypłacenia przepisane jest przedłożenie osobnego poświadczenia, na przykład: świadectwa ubóstwa, wdowieństwa, adresatowi posyła się zawsze tylko uwiadomienie.

B. W okręgu zamiejscowym.

1. W okręgu listonoszów wiejskich. Odbiorcom poza okręgiem miejscowym mieszkającym, doręcza się w razie, gdy do nich dochodzą listonosze wiejscy, następujące posyłki do domu:

- a) posyłki listowe zwyczajne i polecane;
- b) pakiety bez deklaracji wartości lub takie, których wartość deklarowana nie przekracza 1000 K, o ile objętość i waga każdego pakietu z osobna lub wszystkich razem jest tego rodzaju, iż nie obciążają zanadto listonosza, który je przenosi na miejsce przeznaczenia, i o ile listonosz ze względu na środki, jakimi przy wykonywaniu służby rozporządza, może je bezpiecznie przenieść. Czy posyłki, których wartość deklarowana jest większa, mają być adresatowi odnoszone do domu, czy nie, o tem orzeka urząd pocztowy, biorąc głównie na

- uwagę zawartość posyłki, o ile odnośna deklaracja dała się wyczerpać w tym względzie:
- listy z deklaracją wartości aż do 1000 K włącznie;
  - zlecenia pocztowe;
  - przekazy pocztowe razem z kwotami pieniężnymi;
  - przekazy wypłaty, razem z kwotami pieniężnymi aż do 1000 K włącznie, z wyjątkiem tych, których wydanie zawisa od przedłożenia jakiegoś specjalnego poświadczenia.

Doręczanie posyłek pocztowych, podlegający h postępowaniu cłowemu, cechownicemu, akcyzowemu lub skarbowemu, zawisa od tego samego warunku, jakiemu podlega doręczanie takich posyłek w okręgach miejscowych.

O nadejściu takich posyłek, które w myśl postanowien powyższych nie mogą być doręczone, posyła się odbiorcom uwiadomienie (awizo). W przypadkach pod b) wymienionych, posyłki, które zostały na poczcie, a których adresat jeszcze nie odebrał, odniesione mu będą bądź z okazji hezpośrednio następującego, bądź z okazji późniejszego obchodu listonosza, o ile na to pozwala ogólna waga posyłek, które listonosz doręczyć ma na dotyczącym obchodzie.

Władza pocztowa może z pewnych przyczyn lub dla pewnych miejscowości doręczanie posyłek ograniczyć albo całkiem wstrzymać, z drugiej zaś strony może względem pewnych miejscowości podjąć się stałe albo na jakiś czas doręczania w szerszym zakresie.

2. W miejscowościach, w których istnieją składnice pocztowe, zwyczajne posyłki listowe i uwiadomienia o nadejściu innych posyłek będą przez kierownika składnicy rozmnożone lub przetrzymywane aż do odebrania. Zarząd pocztowy może podjąć się doręczania posyłek także w szerszym zakresie; ta rozszerzona służba doręczania umiornowana będzie osobnymi przepisami.

3. W innych częściach okręgu zamiejscowego zakład pocztowy starać się będzie, ile możliwości, żeby zwyczajne posyłki listowe i uwiadomienia o nadejściu innych posyłek doszły do rąk odbiorców.

II. He razy na dzień nadeżdżące posyłki mają być rozmnożone i w jakich terminach winny być adresatom doręczone; postanawia Zarząd pocztowy stosownie do potrzeby. Co do ograniczeń w służbie doręczania w niedziele i dniach świątecznych; obowiązują osobne przepisy.

Jeżeli posyłki pocztowej za poświadczeniem albo kwoty pieniężnej, przesyłanej przekazem pocztowym lub przekazem wypłaty, albo uwiadomienia o nadejściu posyłki nie można było przy pierwszym obchodzie oddać do rąk adresata, to na jednym z następujących bezpośrednio obchodów należy jeszcze raz spróbować dotyczącą posyłkę itd. dorę-

czyć, jeżeli można się spodziewać, że to będzie możliwe. Jeżeli jednak takiej możliwości nie ma lub jeżeli posyłki itd. nie można oddać także przy drugiej próbie doręczenia i takowa stanie się wogóle niedorzeczna (§. 12), natenczas uprawnionego do odbioru uwiadomić należy na kartce, że dotycząca posyłka leży na poczcie. Kartkę taką należy oddać albo jednej z osób w §ie 3, pod II wymienionych, w celu wręczenia jej uprawnionemu do odbioru, albo włożyć do skrzynki na listy, jeżeli takowa znajduje się na jego pomieszkaniu, albo przyczepić do drzwi mieszkania.

W razie bezskuteczności pierwszej próby doręczenia, zwyczajne posyłki pocztowe dają się według potrzeby jeszcze raz doręczającemu posłańcowi w celu powtórzenia tej próby.

III. O ile Zarząd pocztowy doręczenia nie uskutecznia, posyłki i kwoty na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty odbierane być mają na poczcie.

IV. Każdy odbiorca może dobrowolnie zrzec się tej wygody, żeby mu posyłki doręczano do domu, i zastrzedz sobie odbieranie ich na poczcie pod warunkami oznaczonymi w §ie 4.

V. Za doręczenie posyłek pocztowych, tudzież za uwiadomienie o nadejściu tychże, odbiorca winien uiścić następujące należności:

1. W okręgu miejscowym.

a) Należności za doręczenie:

Od przekazu pocztowego lub przekazu wypłaty aż do 10 K razem z kwotą pieniężną	3 h
Od przekazu pocztowego lub przekazu wypłaty ponad 10 K razem z kwotą pieniężną	5 h
Od listu z deklaracją wartości aż do 1000 K	5 h
Od listu z deklaracją wartości ponad 1000 K	10 h
Od pakietu	

aa) we Wiedniu:

aż do 1½ kg włącznie	10 h
ponad 1½ aż do 5 kg włącznie	20 h
ponad 5 kg	30 h

bb) w innych siedzibach urzędów pocztowych, gdzie zaprowadzone jest doręczanie pakietów bez względu na ich wagę:

aż do 5 kg włącznie	10 h
ponad 5 kg	20 h

cc) w innych miejscach, posiadających urząd pocztowy:

aż do 1½ kg włącznie	5 h
--------------------------------	-----

a o ile w poszczególnych miejscowościach, w których doręczanie pakietów ograniczone jest co do wagi, pakiety ważące więcej jak 1½ kg bywają wogóle doręczane:

ponad 1½ kg aż do 5 kg włącznie	10 h
ponad 5 kg	20 h

Jeżeli do jednego adresu przesyłkowego należy kilka pakietów, to przepisana należność za doręczenie pobiera się tylko od najcięższego pakietu, a od każdego dalszego tylko ową należność najmniejszą, jaka za doręczenie pakietów w dotyczącej miejscowości jest ustanowiona.

Władze i urzędy uwolnione od opłaty pocztowej, nie płacą za doręczenie listów z deklaracją wartości żadnej należności (ob. także §. 9).

b) Należność za uwiadomienie (awizo).

Za doręczenie uwiadomienia o nadejściu listu z deklaracją wartości lub pakietu pobiera się należność w kwocie 3 h. Za uwiadomienie, tyżące się kilku pakietów należących do jednego i tego samego adresu przesyłkowego, pobiera się tylko pojedynczą należność awizacyjną.

Władze i urzędy uwolnione od opłaty pocztowej, nie płacą za uwiadomienie żadnej należności.

2. W okręgu listonoszów wiejskich.

a) Należność za doręczenie :

Od przekazu pocztowego razem z kwotą pieniężną	10 h
Od przekazu wypłaty razem z kwotą pieniężną 1000 K nie przenoszącą	10 h
Od listu z deklaracją wartości	10 h
Od pakietu	15 h

b) Należność za uwiadomienie (awizo):

Za uwiadomienie o nadejściu listu z deklaracją wartości lub pakietu	3 h
--	-----

3. W miejscowościach, w których istnieją składnice pocztowe,

pobiera się za uwiadomienie o nadejściu listu deklarowanego lub pakietu opłatę awizacyjną w kwocie 3 h.

Opłaty za doręczenie i uwiadomienie pobierane będą tylko za doręczenie i uwiadomienie rzeczywiście uskutecznione. Jeżeli uprawniony do odbioru (§. 3, I.) z jakiegokolwiek powodu posyłki (kwoty pieniężnej) przez poślanca pocztowego przyniesionej nie przyjmie zaraz, tylko odbierze ją później na poczcie, okoliczność tę uważa się za doręczenie rzeczywiście uskutecznione. Jeżeli pakiet, o którego nadejściu listonosz wiejski stronę uwiadomił, później zostanie doręczony do domu (I, B, 1., 3. ustęp), odbiorca winien w takim razie uiścić tytułem dopłaty różnicę między należnością awizacyjną a należnością za doręczenie.

VI. Co się tyczy doręczania posyłek pilnych (express) i przekazów telegraficznych, tudzież załączek do zleceń pocztowych, obowiązują osobne postanowienia; tyczy się to także posyłek zawierających żywe zwierzęta.

§. 3. Odbiorca.

1. J. Posyłki doręczą się z reguły adresatowi samemu lub jego pełnomocnikowi.

Względem uprawnienia do odbioru posyłek pocztowych, przeznaczonych dla firm w sądzie handlowym zaprotokołowanych (firm samoistnych i spółek handlowych) i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, obowiązują w ogólności postanowienia, zapisane w rejestrach i obwieszczono w gazetach na to przeznaczonych. Posyłki pocztowe, adresowane do firm w rejestrach nie zapisanych, tudzież do stowarzyszeń, spółek, dyrekcji, wydziałów, biur, kancelaryj, komitetów itp., na których adresie odbiorca nie jest po imieniu nazwany, doręczane będą tym osobom, które znane są poczcie jako posiadacze, upelnomocnieni zastępcy, dyrektorzy, kierownicy itd. lub wylegitymują się niewątpliwie jako tacy.

Jeżeli na adresie posyłki pocztowej wymienionych jest kilku adresatów, a nie można zastosować postanowień obowiązujących względem firm, to posyłka doręczona być może którejkolwiek z osób na adresie wymienionych.

Kto chce osobę trzecią upoważnić do odbierania nadchodzących doń posyłek pocztowych, winien jej wystawić pełnomocnictwo pisemne i oznaczyć w niem dokładnie rodzaj posyłek, do odbioru których pełnomocnik ma być upoważniony. Podpis mocodawcy pod pełnomocnictwem musi być uwierzytelniony sądowno albo notaryalnie, jeżeli co do prawdziwości jego nie jest wykluczona wszelka wątpliwość.

Do wystawiania pełnomocnictw pocztowych wydawane będą przez Zarząd pocztowy bezpłatnie formularze. Pełnomocnictwa, na które nie użyto takich formularzy pocztowych, będą również przyjmowane, jeżeli treść ich odpowiada w istotnych punktach treści formularza. Pełnomocnictwa pocztowe, zawierające jakies warunki lub zastrzeżenia, przyjmowane nie będą.

Pełnomocnictwo pocztowe oddać należy właściwemu urzędowi pocztowemu podawczemu.

Przy odbieraniu pełnomocnictwa urzędy pocztowe są obowiązane przekonać się sumiennie, czy mocodawca do udzielania takowego jest uprawniony. Do pełnomocnictw, wystawionych przez firmy i spółki w sądzie handlowym zaprotokołowane, przydany być winien w załączce wyciąg z rejestru, w którym wymienione być mają osoby, upoważnione do podpisywania się w imieniu firmy. Gdy chodzi o osoby prywatne, jak n. p. korporacje publiczne lub prywatne, fundacje itd., mocodawca winien uprawnienie do zastępstwa udowodnić w odpowiedni sposób, a w razie potrzeby przedłożyć poświadczenie urzędowe.

2. Jeżeli adresat popadł w konkurs, to do doręczania nadchodzących doń posyłek pocztowych

stosować należy §. 89 ustawy o upadłościach z dnia 25. grudnia 1868. Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1869; do doręczania posyłek, przeznaczonych dla przedsiębiorstwa pod zarządem przymusowym zostającego, stosują się odnośne postanowienia ustawy egzekucyjnej z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 79. Względem doręczania posyłek, adresowanych do osób pod kuratelą, opieką itd. zostających, stosować się należy do zarządzeń w tym względzie przez sąd wydanych.

II. 1. Jeżeli posłaniec pocztowy osoby w myśl ustępu I. do odbioru uprawnionej nie zastanie w domu, sklepie itd., lub jeżeli przystęp do niej zostanie mu wzbroniony, w takim razie pakiety bez deklaracji wartości lub należące do nich adresy przesyłkowe doręczyć winien albo któremuś z dorosłych członków rodziny albo jakiejś innej osobie do domu uprawnionego należącej, albo wreszcie służącemu (służącej) lub jednemu z funkcyjnarusz lub sług w jego lokalu przemysłowym (kancelaryi) obecnych, o ile osoby te doręczającemu są znane i oświadczają gotowość odebrania posyłki, tudzież o ile uprawniony do odbioru nie sprzeciwił się takiemu sposobowi doręczania. Jeżeli posłaniec nie zastanie nikogo w domu, komu by mógł posyłkę doręczyć, to może ją pod powyższymi warunkami oddać wynajemcy lub dozorczy domu. Jeżeli na posyłce jako mieszkanie lub miejsce pobytu podany jest hotel, oberża, giełda lub zakład naukowy, a zachodzi jeden z powyższych przypadków, to posyłkę można wręczyć oberżyscie, płatniczemu lub odźwiernemu.

Posyłki pocztowe polecane i pakiety z deklaracją wartości lub z powzięciem aż do kwoty 100 K włącznie, również uwiadomienia (awiza) o nadejściu takich posyłek, mogą pod warunkami w poprzedzającym ustępie wymienionymi być oddawane do rąk dorosłego członka rodziny osoby do odbioru uprawnionej, a jeżeli chodzi o posyłki, dla adwokatów lub notaryuszów przeznaczone, do rąk jednego z funkcyjnarusz w kancelaryi obecnych; jeżeli na posyłce jako mieszkanie lub miejsce pobytu podany jest hotel, dom zajezdny, giełda lub zakład naukowy, to takową można w powyższych przypadkach doręczyć oberżyscie, płatniczemu lub odźwiernemu. Jeżeli wartość deklarowana lub kwota powziętku jest większa, posyłka doręczona być musi bezpośrednio osobie w myśl punktu I. do odbioru uprawnionej.

Listy, których wartość deklarowana nie przekracza 100 K, również kwoty pieniężne na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty aż do 100 K włącznie, względnie uwiadomienia o nadejściu tych posyłek, można pod warunkami w pierwszym ustępie podanymi oddawać do rąk dorosłego członka rodziny osoby do odbioru uprawnionej; jeżeli wartość lub kwota jest większa, dotyczącą posyłkę (awizo) doręczyć należy osobie w myśl punktu I. do odbioru uprawnionej bezpośrednio.

Posyłki listowe polecane, posyłki z deklaracją wartości, kwoty pieniężne na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty lub dotyczące uwiadomienia (awiza) doręczane być mają zawsze bezpośrednio samemu adresatowi, jeżeli odsyłający opatrzył dotyczącą posyłkę uwagą „do rąk własnych“ lub innym podobnym dopiskiem. Posyłki za rewersem zwrotnym (poświadczeniem wypłaty) doręczane być mogą tylko osobie według punktu Igo do odbioru uprawnionej bezpośrednio.

2. Gdy chodzi o posyłki listowe zwyczajne, wystarcza w ogólności samo oddanie takowych w pomieszkaniu na adresie wymienionem lub w sklepie, urzędzie itd., gdzie osoba w myśl punktu I. do odbioru uprawniona jest zajęta. Jeżeli na pomieszkaniu itd. znajduje się skrzynka na listy, to, o ile jej własności na to pozwalają i o ile odbiorca nie umówił się jak inaczej, posłaniec pocztowy wkłada opłacone posyłki listowe zwyczajne w tę skrzynkę. Jeżeli doręczenia posyłki w ten sposób skutecznie nie można, wolno takową oddać wynajemcy lub dozorczy domu, o ile osoby te oświadczają gotowość odebrania takowej i o ile uprawniony do odbioru nie sprzeciwił się temu. Jeżeli na adresie jako pomieszkanie podany jest dom zajezdny, posyłki listowe zwyczajne można oddawać gospodarzowi nawet w takim razie, jeżeli adresat jeszcze nie przybył.

3. Jeżeli adresat zmarł, może doręczenie posyłek listowych polecanych być uskutecznione według postanowień w punkcie 1., ustęp drugi, zawartych, jednak tylko do rąk członków rodziny, zaś doręczanie zwykłych posyłek listowych według postanowień pod 2 podanych; wyjątek stanowią urzędowe posyłki listowe.

III. Posyłki pocztowe, przeznaczone dla chorych w szpitalach publicznych zostających, tudzież dla osób w zakładach zaopatrzenia umieszczonych, mogą być doręczone przełożonemu szpitala itd., względnie jego zastępcy albo jakiejś innej do tego przeznaczonej osobie, jeżeli doręczającemu poświadczeniu przystęp do chorego itd. jest wzbroniony. Upoważnienie pewnej osoby do odbioru musi przełożony wystawić na piśmie i złożyć w urzędzie pocztowym.

Posyłki przeznaczone dla osób uwięzionych oddaje się naczelnikowi sądu, sędziemu śledczemu lub zarządcy więzienia, aby takowe, o ileby to było dopuszczalne, wydali adresatowi.

IV. Posyłki pocztowe, przeznaczone dla osób wojskowych, należących do kategorii szeregowców i podoficerów dla c. k. żołnierzy policyjnych i strażników sklepowych, tudzież dla wychowanków zakładów wychowawczych lub pensjonatów i osób w klasztorach mieszkających, doręczane będą stosownie do szczególnej umowy między pocztą a właściwymi władzami lub przełożonymi dotyczących zakładów wychowawczych itp., osobom, którym owe władze itd. odbiór poruczyły.

V. Względem doręczania stronom załatwień sądowych i reskryptów, wystosowanych do nich na zasadzie ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich, obowiązują osobne postanowienia.

VI. Co się tyczy oddawania posyłek pocztowych władzom i urzędom od opłaty pocztowej uwolnionym, stosować się należy do postanowień § 9.

§. 4.

Zastrzeżenie odbierania posyłek pocztowych na poczcie (§ 2, IV.).

I. A. Zastrzeżenie odbierania posyłek pocztowych na poczcie, uczynione przez adresata w okręgu miejscowym lub w okręgu listonoszów wiejskich zamieszkałego.

1. Jeżeli ktoś życzy sobie korzystać z prawa odbierania swych posyłek pocztowych na poczcie lub posyłania po nie kogoś innego, winien życzenie to wyrazić w pisemnem oświadczeniu, ułożonem w sposób przez Zarząd pocztowy przepisany, i oddać to oświadczenie we właściwym urzędzie pocztowym podawczym. Formularze na takie oświadczenia wydaje Zarząd pocztowy bezpłatnie.

Co do uwierzytelnienia podpisu, stosują się te same postanowienia, które obowiązują względem pełnomocnictw pocztowych.

Zastrzeżenie tego rodzaju może odnosić się albo do wszystkich posyłek pocztowych albo tylko do poszczególnych ich rodzajów. Jeżeli zastrzeżenie takie odnosi się do posyłek listowych poleconych, do listów z deklaracją wartości, pakietów, przekazów pocztowych i przekazów wypłaty, to adresat musi sobie odbierać na poczcie także rewersy oddawcze, adresy przesyłkowe i przekazy i nie może żądać, aby mu takowe przynosił posłaniec doręczający.

Zastrzeżenie tego rodzaju stosuje się także do posyłek, odbieranych przez osoby, które wystawiły wzmiankowane powyżej oświadczenie, w charakterze pełnomocników itd. (§. 3, I). To samo tyczy się zwyczajnych posyłek listowych, o ile na takowych jako pomieszkaniu wymieniona jest oberża, której gospodarz wymówił sobie odbieranie posyłek na poczcie.

2. Zarząd pocztowy nie odpowiada za należyte doręczenie, jeżeli odbiorca oświadczył, że nadchodzące doń posyłki będzie sam odbierał albo każe komuś odbierać. Zakład pocztowy niema również obowiązku sprawdzania legitymacyi tej osoby, która się po posyłki zgłasza. Na wniosek odbiorcy może poczta porozumieć się z nim specjalnie co do rodzaju legitymacyi; takie porozumienie nie zobowiązuje jednak poczty wogóle do żadnej odpowiedzialności, co się rozumie nawet w tym przypadku, gdyby

z nieuwagi nie postąpiono według owego porozumienia.

Zarząd pocztowy zastrzega sobie ustanowienie sposobów postępowania, jakie stosowane być może w przypadkach takiego porozumienia się.

Wniosek, tyczący się takiego porozumienia, wystosowany być ma na piśmie do przełożonego urzędu pocztowego.

3. Gdy chodzi o listy polecane, listy z deklaracją wartości lub o pakiety, zgłaszającemu się na poczcie wydać należy naprzód sam tylko rewers oddawczy lub adres przesyłkowy, gdy zaś chodzi o przekazy pocztowe i przekazy wypłaty, sam tylko przekaz bez kwoty przekazanej.

4. Wydawanie posyłek odbywa się podczas godzin służbowych przy dotyczącem okienku. Posyłki listowe zwyczajne, nadchodzące pocztą podczas rzeznaczonych godzin, winny najpóźniej w pół godziny po nadejściu być przygotowane dla odbierających: w urzędach, w których panuje większy ruch, termin ten może być przedłużony.

5. Za przechowywanie posyłek i utrzymywanie ich w pogotowiu do odebrania winien odbiorca opłacać należność miesięczną w kwocie 2 koron (należność za schowek), i to bez względu na to, czy uczynił zastrzeżenie co do wszystkich posyłek, czyli też tylko co do niektórych ich rodzajów. Posyłki przechowuje się i utrzymuje na pogotowiu w umyślnie na ten cel urządzonych schowkach, a wydaje się je u okienka.

Na posyłki zwyczajne może zarząd pocztowy urządzić także schowki, które odbiorcy mogą z zewnątrz kluczem otwierać (schowki z zamkami, letter boxes). Wyjmować posyłki z takich schowków można tak długo, jak długo ta część lokalu pocztowego, która znajduje się przed okienkiem i mieści w sobie rzeznane schowki, jest dla publiczności otwarta. O nadejściu takich posyłek, za które należy się portoryum lub inne opłaty itd., lub które z powodu znacznej objętości nie mogły się pomieścić w schowku, uwiadamia się odbierających zapomocą karty włożonej w ów schowek; posyłki same wydaje się u okienka w godzinach, w których takowe dla publiczności jest otwarte. Jeżeli zastrzeżenie powyższe odnosi się także do posyłek za receptem, to o nadejściu takowych uwiadamia się odbierającego również zapomocą karty w schowek włożonej; do odbierania uwiadomień i posyłek samych stosują się postanowienia ogólne. Gdy klucz zaginie, właściciel schowku winien niezwłocznie uwiadomić o tem urząd pocztowy. W takim razie w używaniu schowku następuje przerwa, a poczta daje na koszt osoby, do której schowek należy, dorobić inny zamek. Właścicielowi schowku lub jego pełnomocnikom nie wolno sprawiać sobie samym nowego klucza.

W miejscowościach, w których zaprowadzone jest doręczanie pakietów bez względu na wagę, winien odbiorca, który zastrzegł sobie odbieranie pakietów na poczcie, zamiast należności za schowek płacić należność magazynową. Takowa wynosi bez względu na to, czy zastrzeżenie odnosi się tylko do samych pakietów, czy też także do innych posyłek lub poszczególnych ich kategorii, w Wiedniu 10 K miesięcznie, w innych miejscowościach posiadających urząd pocztowy, 6 K. Nadto zapłacić winien odbiorca za każdy w przeciągu 48 godzin po otrzymaniu uwiadomienia nieodebrany pakiet składowe, a mianowicie od posyłek aż do 5 kilogramów włącznie 3 h, a od posyłek o większej wadze 5 h za dzień i sztukę.

Należność za schowek i należność magazynową zapłacić należy najmniej na jeden miesiąc z góry. Jeżeli zastrzeżenie odbierania posyłek na poczcie nastąpi w środku miesiąca kalendarzowego, to przede wszystkim pobiera się dotyczącą należność aż do końca miesiąca. Zapłatę należności za schowek i należności magazynowej poczta pokwitowuje. Cofnięcie zastrzeżenia jest dozwolone każdej chwili; tak samo Zarząd pocztowy ma prawo cofnąć każdej chwili pozwolenie używania schowku. Z należności z góry zapłaconych będzie w takich przypadkach stosowna część zwrócona.

Jeżeli ktoś zastrzega sobie tylko odbieranie przedpłaconych gazet, nie jest obowiązany płacić należności za schowek. Opłata za schowek lub opłata magazynowa nie należy się również w takich przypadkach, jeżeli osoby, które nie uczyniły wzmiankowanego zastrzeżenia, w poszczególnych przypadkach życzą sobie odbierać przeznaczone dla nich przesyłki na poczcie.

B. Zastrzeżenie odbierania posyłek na poczcie ze strony adresata poza okręgiem miejscowym i poza okręgiem listonoszów wiejskich mieszkającego (§. 2, I B, 2. i 3.).

1. Oświadczenie, którem adresat zastrzega sobie odbieranie posyłek na poczcie, może być złożone ustnie albo pisemnie w urzędzie pocztowym albo w składnicy pocztowej. Uwierzytelnienie podpisów na pisemnych oświadczeniach tego rodzaju nie jest konieczne.

2. Gdy chodzi o posyłki za recepisem, odbierającemu wydaje się naprzód tylko uwiadomienie (porówn. A, 3) o ich nadejściu; posyłki itd. same wydawane będą w urzędzie pocztowym.

3. Za przechowywanie posyłek i utrzymywanie ich na pogotowiu nie płaci się żadnej należności.

II. Bez względu na oświadczenie przez odbiorcę złożone, posyłki będą mu doręczane, względnie uwiadomienia o nadejściu takowych przesyłane, w następujących przypadkach:

1. jeżeli posyłający życzy sobie doręczenia przez umyślnego (express), a adresat nie wymówił sobie jakiegoś szczególnego postępowania w tym przypadku;

2. jeżeli chodzi o załatwienia sądowe lub o przedłożenie zleceń pocztowych;

3. jeżeli chodzi o polecane posyłki listowe, przekazy i posyłki z deklaracją wartości, które posyłający opatrzył dopiskiem „do rąk własnych“.

§. 5.

Termin odbierania posyłek awizowanych i takich, co do których zastrzeżono sobie odbiór na poczcie.

I. Termin odbierania posyłek awizowanych i takich, co do których zastrzeżono sobie odbiór na poczcie, niemniej też termin odbierania pieniędzy na tego rodzaju przekazy pocztowe i przekazy wypłaty, wynosi siedem dni, a mianowicie:

- jeżeli odbiorca zastrzegł sobie odbieranie posyłek na poczcie, od chwili nadejścia posyłki;
- jeżeli posłaniec urzędu pocztowego doręczył uwiadomienie o nadejściu posyłki, od chwili doręczenia tego uwiadomienia;
- jeżeli w uwiadomianiu odbiorców o nadejściu posyłek pośredniczy składnica pocztowa, od chwili, w której uwiadomienie to do niej doszło;
- jeżeli posyłka adresowana jest do odbiorcy, mieszkającego poza obrębem miejscowego i okręgu listonoszów miejscowych albo składnicy pocztowej, od chwili wydania awiza w urzędzie pocztowym.

Dnia, w którym posyłka nadeszła, tudzież dnia, w którym awizo zostało doręczone itd., nie wlicza się do terminu odbioru; również nie uwzględnia się niedziel i dni świątecznych powszechnych.

II. Zarząd pocztowy zastrzega sobie prawo skrócenia rzeczonoego terminu w razie znacznego nagromadzenia się pakietów, które mają być odebrane; zarządzenie takie ogłoszone będzie w obwieszczeniu przybitem w urzędzie pocztowym.

III. Do zwrócenia uwiadomienia (awiza) adresat jest obowiązany nawet w takim razie, gdyby posyłki itd. z poczty zgola nie miał odebrać.

§. 6.

Posyłki poste restante.

I. Posyłki, opatrzone dopiskiem „poste restante“, „postlagernd“, będą w biurze pocztowym oddawczem przez okresy w punkcie II. oznaczone przechowywane i adresatowi wydawane, skoro tenże się zgłosi i w razie potrzeby wylegitymuje. Co się tyczy legitymacji, ob. §. 8.

Posyłki poste restante wydawane będą w godzinach służbowych dla dotyczącego okienka ustanowionych.

II. Okres przechowywania wynosi:

1. gdy chodzi o posyłki ze zwierzętami żywymi, dwa dni (t. zn. dwa razy po 24 godzin) od nadejścia;

2. gdy chodzi o posyłki obciążone powzięciem, siedem dni od chwili nadejścia, przyczem niedziel i powszechnych dni świątecznych się nie uwzględnia;

3. gdy chodzi o posyłki innego rodzaju, mięsiąc od chwili nadejścia.

Do okresów pod 2. i 3. podanych nie wlicza się dnia nadejścia posyłki.

Gdy chodzi o pakiety poste restante, zawierające żywe zwierzęta, a odbiorcą jest znany, w takim razie po upływie pierwszych 24 godzin okresu przechowywania próbuje się posyłkę doręczyć.

III. Za przetrzymywanie posyłek na poczcie składowego się nie płaci.

Jeżeli osoby, mieszkające w obrębie miejscowego okręgu pocztowego, każą sobie pakiety, listy z deklaracją wartości lub przesyłki pocztowe przysyłać regularnie poste restante w tym celu, aby uchylić się od postanowień dotyczących się uiszczania należności za doręczenie lub za schowek, w takim razie Zarząd pocztowy ma prawo dopiska „poste restante“ nie uwzględnić i posyłki takie adresatowi doręczyć do domu.

IV. Odbiorcy posyłek, przesyłanych poste restante, mogą żądać, aby im takowe przyniesiono do pewnego mieszkania; do takich posyłek stosują się ogólne przepisy o doręczaniu.

§. 7.

Poświadczenie odbioru.

I. Odbiór posyłek listowych poleconych, listów z deklaracją wartości, pakietów, kwot pieniężnych na przesyłki pocztowe i przesyłki wypłaty, tudzież załączek do zleceń pocztowych, musi odbiorca (§. 3) potwierdzić swym podpisem i datą odbioru.

O ile §. 8 nie zawiera innych postanowień w tym względzie, potwierdzenie odbioru przy wydawaniu posyłki lub kwoty pieniężnej musi być uskutecznione w obecności wydającego funkcjonariusza pocztowego.

II. W przypadkach, w których doręczone hywa przez posłańca urzędu pocztowego tylko uwiadomienie o nadejściu posyłki (uwiadomienie w okręgu miejscowym i w okręgu listonoszów wiejskich, §. 2, I. A i B, 1), odbiorca musi odebranie awiza posłańcowi potwierdzić, czem nie narusza się postanowienia poprzedzającego punktu co do potwierdzenia odbioru posyłki (przekazanej kwoty).

III. Gdy chodzi o posyłki za rewersem zwrotnym, odbiorca winien podpisać zawsze także rewers zwrotny; gdy zaś chodzi o przesyłki pocztowe za potwierdzeniem wypłaty, także to potwierdzenie.

IV. Jeżeli posyłki nie odbiera sam adresat, to w poświadczeniu odbioru trzeba tę okoliczność zaznaczyć. Odbierający winien przeto w takich przypadkach do swego podpisu przydać uwagę, w której ma być dokładnie wyrażony stosunek, w jakim do adresata zostaje, np. za A jako pełnomocnik, dozorca domu itd.

V. Osoby nie umiejące pisać lub nie mogące pisać wskutek jakiejś przeszkody, podpisują się znakiem odręcznym, który musi być uwierzytelniony przez jakąś godną zaufania, nieinteresowaną osobę, znaną funkcjonariuszowi pocztowemu. Takie samo postępowanie przepisane jest, jeżeli odbiór potwierdzony zostaje pismem funkcjonariuszowi pocztowemu nieznanem.

VI. Do potwierdzenia odbioru używać należy atramentu lub ołówka atramentowego.

§. 8.

Postępowanie przy wydawaniu posyłek, dowód tożsamości.

I. Posyłki pocztowe za potwierdzeniem.

Przy wydawaniu posyłek pocztowych za potwierdzeniem, tudzież kwot pieniężnych na przesyłki pocztowe i przesyłki wypłaty, winien odbiorca, o ile punkt 2. tego paragrafu nie zawiera innych postanowień w tym względzie, udowodnić tożsamość osoby, jeżeli doręczający posłańca lub funkcjonariusz pocztowy, który posyłkę u okienka wydaje, nie zna go osobiście.

W taki sam sposób postępować należy przy wydawaniu odbiorcy uwiadomień o nadejściu posyłki w tych przypadkach, w których takowe doręcza posłańca urzędu pocztowego (awizowanie w okręgu miejscowym i w okręgu listonoszów wiejskich, §. 2, I. A i B, 1).

2. a) Jeżeli uwiadomienie o nadejściu posyłki w okręgu miejscowym i w okręgu listonoszów wiejskich (§. 2, I. A i B, 1.) zostało doręczone przez posłańca urzędu pocztowego w sposób w punkcie 1. określony, względnie, o ile adresat zastrzegł sobie odbieranie posyłek na poczcie, gdy poczta w przypadkach w §ie 4tym, I. A wymienionych (zastrzeżenie ze strony odbiorców, w okręgu miejscowym i w okręgu listonoszów wiejskich mieszkających) wydała adresatowi albo osobie przez niego przysłanej uwiadomienie o nadejściu posyłki, w takim razie posyłki, które mają być odebrane, również kwoty pieniężne na przesyłki pocztowe i przesyłki wypłaty, wydawane będą temu, kto się po posyłkę zgłosi i odda awizo (recepis oddawczy, adres przesyłkowy, przekaz pocztowy, przekaz wypłaty), opatrzone podpisem odbiorcy. W przypadkach takich urząd pocztowy nie jest obowiązany sprawdzać autentyczności podpisu na recepisie oddawczym itd.

b) Jeżeli awizo doręczone zostało nie przez pościa pocztowego, lecz w jakiś inny sposób, względnie, gdy odbiorca zastrzegł sobie odbieranie posyłek na poczcie a zachodzi przypadek w §ie 4tym, I., B wzmiankowany (zastrzeżenie ze strony odbiorców, poza okręgiem listonoszów wiejskich mieszkających), natenczas w razie, gdy odbiorca w celu odebrania nie jawi się osobiście, posyłka lub kwota pieniężna będzie tylko pod tym warunkiem wydana okazicielowi recepty oddawczego, opatrzonych podpisem odbiorcy, jeżeli autentyczność podpisu będzie w sposób wiarygodny uwierzytelniona.

II. Posyłki listowe zwyczajne.

Przy doręczaniu zwyczajnych posyłek listowych nie wymaga się z reguły dowodu tożsamości. Podobnie nie potrzeba z reguły udowodniać upoważnienia do odbioru, gdy chodzi o zwyczajne posyłki listowe poste restante, bez adresu opiewającego na pewną osobę.

Jeżeli jednak funkcjonariusze pocztowi odbiorców osobiście nie znają, a zachodzą uzasadnione wątpliwości co do tożsamości tychże lub co do ich upoważnienia do reklamowania posyłek poste restante, w takim razie mogą od nich zażądać wylegitymowania się.

III. Dowód tożsamości polega:

- a) na przedłożeniu lub oddaniu jakiegoś dokumentu legitymacyjnego;
- b) na tem, że jakaś zaufania godna osoba, znana funkcjonariuszowi pocztowemu, poświadczy tożsamość osoby odbiorcy i adresata swym podpisem.

§. 9.

Wydawanie i doręczanie posyłek pocztowych, przeznaczonych dla władz i urzędów uwolnionych od opłaty porta.

Ogólne przepisy, tyżące się wydawania i doręczania posyłek pocztowych, stosują się także do posyłek nadchodzących do władz i urzędów, uwolnionych od opłaty porta, a to z następującymi zmianami:

1. W okręgu miejscowym urzędowe posyłki listowe i pakiety, wolne od porta, muszą być odbierane na poczcie przez funkcjonariuszy władz itd., które są wymienione na adresie; jednakże posyłki pospieszne (express) będą doręczane do biura, co się odnosi także do posyłek listowych opłacanych, o ile władza odbierająca nie zarządziła jakiegoś innego sposobu postępowania w tym względzie.

2. O ile poczta w okręgu miejscowym podjęła się doręczania pakietów i kwot pieniężnych na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty, doręczać je będzie także władzom uwolnionym od porta, jednak tylko na ich żądanie. Przy doręczaniu tem pobierane

będą należności za doręczenie w §ie 2, V. ustanowione.

3. Za przechowywanie posyłek i utrzymywanie ich w pogotowiu dla odbierającego nie płaci się żadnej należności.

4. Postępowanie, jakiego przestrzegać należy przy wydawaniu władzom itd. od porta uwolnionym posyłek pocztowych, unormowane jest osobnemi postanowieniami.

§. 10.

Odmówienie przyjęcia.

I. Każdemu adresatowi wolno odmówić przyjęcia nadchodzących doń posyłek pocztowych bez podawania powodu.

Przyjęcia korespondencji urzędowych odmówić nie wolno; jeżeli ktoś wzbrania się przyjąć taką korespondencję, urząd pocztowy oddawczy winien stosownie do obowiązujących w tym względzie przepisów zarządzić przymusowe doręczenie i pobranie należności pocztowych i w tym celu odesłać posyłkę do władzy do tego powołanej, o ile względem pewnych rodzajów takich posyłek nie jest zarządzone inne postępowanie. Za wyraźne odmówienie przyjęcia uważa się także tę okoliczność, że adresat stara się umyślnie uchylić od doręczenia.

II. Jeżeli adresat odmawia przyjęcia posyłki, winien to oświadczyć z zasady zaraz przy doręczaniu lub odbieraniu takowej z poczty.

Z wyjątkiem kart korespondencyjnych, może adresat zwyczajne posyłki listowe, które mu już doręczone zostały lub które już odebrał, oddać później napowrót na pocztę; z posyłkami takimi postępować się będzie tak, jak z nedoręczalnemi, o ile zwrot ich nastąpił bez nieusprawiedliwionej zwłoki i o ile takowe są zupełnie nienaruszone. Pod takimi samymi warunkami można odmawiać także przyjęcia innych posyłek pocztowych już po wydaniu ich z poczty, jeżeli ich nie odebrał sam adresat lub inna osoba, która w myśl §u 3go, I. jest uprawniona do odbioru; wyjątek zachodzi tylko co do posyłek obciążonych powziętkiem, o ile kwotę powziętku przekazano już na miejsce, skąd posyłka nadeszła.

Co się tyczy późniejszego odmawiania przyjęcia posyłek, które otworzyła mylnie jakaś osoba mająca to samo imię co adresat, obacz §. 12, IX.

III. Jeżeli ktoś wzbrania się potwierdzić odbiór lub podpisać rewers zwrotny albo poświadczenie wypłaty, okoliczność tę uważa się za odmówienie przyjęcia samej posyłki. To samo rozumie się także w takim przypadku, jeżeli osoba w myśl §u 3go, I. do odbioru uprawniona wzbrania się zapłacić należności i inne kwoty, któremi posyłka jest obciążona, chyba że w myśl obowiązujących przepisów dozwolone jest przeniesienie obowiązku opłaty tych należności na odsyłającego.

IV. Że adresat odmawia przyjęcia, winien to oświadczyć zapomocą dopiska na samej posyłce, a gdy chodzi o pakiety, na adresie przesyłkowym. Jeżeli adresat nie chce tego uczynić, lub gdy chodzi o karty korespondencyjne, za które należy się opłata porta, to rzeczony dopisek winien uczynić funkcyjnarusz pocztowy i podpisać się.

V. Uiszczone już należitości, z wyjątkiem należitości za uwiadomienie (awizowanie), zwraca urząd pocztowy.

§. 11.

Dosyłanie posyłek pocztowych.

I. Jeżeli odbiorca zmienił miejsce pobytu lub mieszkania, a nowe jego miejsce pobytu lub mieszkania nie jest znane, w takim razie posyłki listowe zwyczajne i polecane, tudzież przekazy pocztowe, będą mu dosyłane, o ile on lub odsyłający nie postanowił jak inaczej. To samo rozumie się o zleceniach pocztowych razem z załączkami, o ile nadsyłający nie żąda natychmiastowego odesłania ich napowrót lub posłania dalej do jakiejś innej wyraźnie wymienionej osoby. Przekazy pocztowe telegraficzne dosyła się poczta.

Pakiety i listy z deklaracją wartości dosyła się tylko na żądanie odsyłającego lub odbiorcy.

Jeżeli strona prosi urząd pocztowy ustnie o dosyłanie posyłek, daje się jej do wypełnienia formularz, a to w tym celu, aby życzenie jej tem pewniej mogło być spełnione.

II. W razie dosyłania listów z deklaracją wartości i pakietów dolicza się należitość pocztową od wagi i wartości od jednego miejsca przeznaczenia do drugiego; natomiast nie pobiera się za dosyłanie opłaty dodatkowej w kwocie 12 h, jaka przepisana jest za nieopłacone posyłki tego rodzaju. Za inne posyłki nie liczy się nowej opłaty pocztowej. Należitości za polecenie, opłat od przekazów i zleceń pocztowych, prowizji od posyłek za powzięciem, tudzież należitości za pilne pakiety w kwocie 1 K 20 h nie liczy się jeszcze raz w razie dosyłania. Należitości za doręczenie (uwiadomienie) i opłaty składowe odpisuje się przed dosłaniem.

Jeżeli listy zwyczajne i polecane wychodzą z granic taksy miejscowej tego miejsca, w którym je oddano na pocztę, a nie są opłacone według taksy jaka obowiązuje względem listów do dalszych miejsc przeznaczenia posyłanych, w takim razie, o ile były według taksy miejscowej należycie opłacone, policza się za nie różnicę obu taks bez żadnego innego dodatku. Jeżeli jednak listy takie nie były albo zgoła opłacone albo tylko niedostatecznie, w takim razie stosuje się do nich taksę, jaka byłaby obowiązywała, gdyby już pierwotnie były adresowane do nowego miejsca przeznaczenia.

III. Posyłki pocztowe, które zostały już doręczone lub odebrane, przyjmuje urząd pocztowy napowrót celem odesłania ich dalej według postanowień powyższych tylko w takim razie, gdy zachodzą okoliczności w §ie 10tym, II, wzmiankowane.

§. 12.

Postępowanie z posyłkami pocztowymi niedoręczalnymi na miejscu przeznaczenia.

I. Posyłki pocztowe uważać należy za niedoręczalne:

1. jeżeli odbiorcy w miejscu przeznaczenia nie można znaleźć, a dosłanie w myśl przepisów §u 11go jest niemożliwe lub niedozwolone;

2. jeżeli odbiorca odmówi przyjęcia (§. 10);

3. jeżeli posyłki awizowane lub takie, co do których adresat zastrzegł sobie odbieranie na poczcie (z powzięciem lub bez powziętku), wreszcie kwoty pieniężne na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty nie zostały odebrane w terminach w §ie 5tym oznaczonych;

4. jeżeli posyłki poste restante lub kwoty pieniężne na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty poste restante nie zostały odebrane z poczty w terminach w §ie 6tym wymienionych;

5. jeżeli adresat umarł, a doręczenie w myśl §u 3go, II. 3, miejsca mieć nie może.

W razie dosyłania posyłek, terminy, o których mowa w punkcie 3. i 4., zaczynają się od dnia nadejścia posyłki na nowe miejsce przeznaczenia liczyć na nowo.

II. 1. O niemożności doręczenia pakietu uwiadomiam się zaraz po stwierdzeniu niedoręczalności urząd pocztowy podawczy, a to w tym celu, aby takowy zasięgnął dyspozycji odsyłającego co do dalszego postępowania z dotyczącym pakietem. W następujących przypadkach nie trzeba jednak posyłać uwiadomienia o niedoręczalności:

a) jeżeli odsyłający w dopisku umieszczonym na przedniej stronie adresu przesyłkowego i na adresie pakietu, wyraził życzenie, żeby mu pakiety po pierwszej bezskutecznej prośbie doręczenia albo niezwłocznie albo po upływie przewidzianego okresu składowego odesłano, lub z góry zażądał doręczenia tego pakietu jakiemuś innemu odbiorcy w tem samym lub w innym miejscu;

b) jeżeli doręczenie pakietu jakiemuś innemu odbiorcy, którego odsyłający na przypadek niedoręczalności z góry wymienił, jest również niemożliwe, lub gdy przepisany okres składowy także dla drugiego odbiorcy upłynął;

c) jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że zawartość posyłki przed nadejściem nowej dyspozycji odsyłającego zepsuje się. W takim przy-

padku, jak niemniej wtedy, gdy według uznania urzędu oddawczego zachodzi obawa, że zawartość posyłki przed nadejściem odpowiedzi na odesłane już uwiadczenie o niedoręczalności lub — o ile odpowiedź ta już nadeszła, a odsyłający żąda odesłania posyłki napowrót lub postania jej dalej — na drodze napowrót lub na drodze na inne miejsce przeznaczenia mogłaby się popsuć, zarządzić należy sprzedaż posyłki na rachunek odsyłającego lub według okoliczności jej zniszczenie.

2. O niedoręczalności listu z deklaracją wartości posyła się uwiadczenie tylko w takim razie, jeżeli z powodu niedokładności adresu nie można z pewnością wyrozumieć, kto ma być odbiorcą, a odsyłający jest na posyłce wymieniony.

3. O niedoręczalności pakietu i o jej przyczynie posyła się odsyłającemu uwiadczenie. Na tem uwiadczeniu winien tenże napisać, jaką dyspozycję wydaje co do dalszego postępowania z pakietem. Uwiadczenie takie zwrócone być ma urzędowi pocztowemu podawczemu w przeciągu dni siedmiu.

4. Za przesłanie każdego uwiadczenia o niedoręczalności i odpowiedzi, jaka nań nastąpi, odsyłający winien zapłacić urzędowi podawczemu należność w kwocie 25 h. Bez zapłacenia tej należności, uwiadczenie o niedoręczalności posyłki nie będzie mu wydane.

Jeżeli na miejscu przeznaczenia stwierdzona zostanie niedoręczalność kilku jednocześnie na pocztę oddanych posyłek, pochodzących od jednego i tego samego odsyłającego, a przeznaczonych dla jednego i tego samego odbiorcy, w takim razie wydaje się dla wszystkich tych posyłek tylko jedno uwiadczenie o niedoręczalności, za które należy się pojedyncza opłata w kwocie 25 h.

Władze, urzędy i organa, uwolnione od opłaty pocztowej, nie płacą za takie uwiadczenia żadnej należności.

III. 1. Jeżeli odsyłający otrzyma uwiadczenie, że pakiet jego jest niedoręczalny, może zarządzić uzupełnienie lub sprostowanie adresu, albo też zażądać, żeby spróbowano jeszcze raz doręczyć ów pakiet pierwotnemu odbiorcy lub innej osobie, a gdyby i ta próba była bezskuteczna, żeby go doręczono osobie trzeciej lub odesłano napowrót.

Przytem nie czyni to żadnej różnicy, czy owe inne osoby, które wskazał odsyłający, mieszkają w pierwotnym miejscu przeznaczenia, czy też w innej jakiejś miejscowości, do której w takim razie pakiet należy dalej odesłać.

Jeżeli pakietu nie można doręczyć żadnej z osób, przez odsyłającego na podstawie uwiadczenia o niedoręczalności wskazanych, w takim razie odsyła się go bez dalszego postępowania do miejsca,

skąd pochodzi; przyczem uwiadczenia o niedoręczalności nie wydaje się jeszcze raz.

2. Gdy chodzi o list z deklaracją wartości, odsyłający może zarządzić tylko uzupełnienie lub sprostowanie adresu w celu doręczenia tego listu pierwotnemu adresatowi, lub zażądać odesłania go napowrót.

3. Odsyłający może zrzec się posyłki i zostawić ją do rozporządzenia Zarządowi pocztowemu; w takim razie jednak obowiązany jest zapłacić narosłe należności pocztowe i zaspokoić inne koszty, jakieby dla Zarządu pocztowego wskutek tego wynikły, o ile takowych nie możnaby było pokryć ze sprzedaży pakietu. Sprzedaż odbyć się powinna drogą licytacji.

Ewentualną nadwyżkę przesyła się odsyłającemu na koszt tegoż.

IV. Jeżeli odsyłający wzbrania się zapłacić należność w kwocie 25 h, w takim razie dyspozycji jego co do posyłki nie uwzględnia się, a natomiast odsyła się takową do miejsca pochodzenia.

To samo następuje, jeżeli odsyłający nie odda swego oświadczenia w urzędzie pocztowym podawczym w przeciągu dni siedmiu od otrzymania uwiadczenia o niedoręczalności.

V. Po odesłaniu uwiadczenia o niedoręczalności można prosić odbiorcy o wydanie lub dostanie pakietu jeszcze dopóty uwzględnić, dopóki urząd pocztowy w miejscu przeznaczenia nie otrzymał jakiegoś innego zarządzenia ze strony odsyłającego. O wydaniu lub dostaniu pakietu już po wysłaniu uwiadczenia o niedoręczalności donosi się urzędowi pocztowemu podawczemu, który winien uwiadczyć o tem odsyłającego, o ile takowy otrzymał już uwiadczenie o niedoręczalności lub oddał je napowrót urzędowi pocztowemu z oświadczeniem co do dalszego postępowania; w pierwszym przypadku należy go nadto zrobić uważnym, że nie ma potrzeby, żeby dawał odpowiedź na rzezone uwiadczenie.

Odsyłającemu zwraca się na jego żądanie pobraną należność w kwocie 25 h, jeżeli oddał już owe oświadczenie urzędowi pocztowemu, a wydanie pakietu odbiorcy lub odesłanie go do innego miejsca nie odpowiada życzeniu, jakie odsyłający wyraził w rzeconem oświadczeniu.

VI. Wszystkie inne posyłki pocztowe odesłane być mają niezwłocznie po stwierdzeniu niedoręczalności napowrót do miejsca pochodzenia.

VII. Z uwiadczeniem o niedoręczalności pakietów, tudzież z odsyłaniem innych niedoręczalnych posyłek napowrót, można się wstrzymać jakiś czas, jednak w żadnym razie nie dłużej jak siedem dni, licząc od stwierdzenia niedoręczalności, jeżeli

można mieć uzasadnioną nadzieję, że w ciągu tego czasu posyłkę uda się doręczyć, i jeżeli można przypuszczać, że wskutek tej zwłoki zawartość posyłki nie ulegnie zepsuciu.

Do zleceń pocztowych i posyłek pilnych (express), tudzież w przypadkach skrócenia okresu składowego (§. 5, II) postanowienie powyższe nie ma zastosowania.

VIII. We wszystkich przypadkach powyżej wzmiankowanych, powód odesłania posyłki napowrót wyrazić należy w dopisku, umieszczonym na dotyczącej posyłce, względnie na przekazie pocztowym lub przekazie wypłaty, a gdy chodzi o pakiety, także na adresie przesyłkowym; tak samo w razie sprzedaży posyłki podać należy powód na adresie przesyłkowym.

IX. Posyłek, które mają być odesłane napowrót, nie wolno otwierać. Wyjątek z tego prawidła zachodzi tylko wtedy, gdy otwarcie przepisane jest postanowieniami słowami, cechowniczymi lub akcyzowymi, tudzież w tym przypadku, gdy przez pomyłkę osoba, mająca to samo nazwisko co odbiorca, posyłkę otworzyła. W tym ostatnim przypadku należy ile możliwości postarać się o to, żeby osoby, które przez pomyłkę to uczyniły, potwierdziły tę okoliczność na posyłce lub adresie przesyłkowym i potwierdzenie to podpisały.

X. Gdy chodzi o listy z deklaracją wartości i pakiety, które mają być odsyłane napowrót, opłata od wagi i wartości uiszczona być winna także za odesłanie napowrót; dodatku do opłaty pocztowej w kwocie 12 h nie pobiera się jednak za odesłanie napowrót. Od innych posyłek nie policza się nowej opłaty pocztowej. Należytość od przekazów i zleceń pocztowych, tudzież prowizji od posyłek za powzięciem, nie liczy się w razie odsyłania napowrót jeszcze raz. Natomiast, gdy chodzi o odesłanie napowrót pakietów pilnych, liczy się należytość w kwocie 1 K 20 h jeszcze raz, jeżeli odsyłający wyraźnie zażądał, żeby z dotyczącym pakietem także w razie odsyłania go napowrót postąpiono jak z pakietem „pilnym“.

§. 13.

Postępowanie z niedoręczalnemi posyłkami pocztowemi w miejscu pochodzenia.

I. Posyłki, które w myśl §u 12go są niedoręczalne i wskutek tego powróciły do miejsca pochodzenia, oddane będą odsyłającemu. Jeżeli odsyłający nie mieszka w okręgu doręczeń tego urzędu pocztowego, w którym posyłka została nadana, lecz w jakimś innym, natenczas posyłkę tę przesłać należy temu drugiemu urzędowi pocztowemu w celu wydania jej odsyłającemu. To odsyłanie posyłki z jednego miejsca na drugie nie pociąga za sobą

dla odsyłającego żadnych dalszych kosztów; tylko, gdy chodzi o niedoręczalne posyłki listowe, które pierwotnie były opłacone według taksy miejscowej, pobiera się opłatę pocztową uzupełniającą (§. 11., II.), o ile takowe posyłane są do miejsc za obrębem taksy miejscowej położonych.

Gdy zachodzi obawa, że zawartość posyłki mogłaby się zepsuć, zanim takową będzie można zwrócić odsyłającemu, posyłkę można natychmiast na rachunek odsyłającego sprzedać, a w razie potrzeby nawet zniszczyć.

II. Przy wydawaniu posyłki napowrót odesłanej postępuje się według przepisów, jakie obowiązują względem wydawania posyłek do rąk adresata.

III. Jeżeli odsyłający odmówi przyjęcia lub do dni 14 od wydania mu uwiadomienia posyłki lub kwoty pieniężnej nie odbierze, to przedmioty nieodebrane mogą być sprzedane lub użyte na rzecz kasy pocztowej. Listy i przedmioty, których sprzedać nie można, będą zniszczone. Nawet w takim razie, gdy odsyłający odmówi przyjęcia posyłki napowrót, nie uwalnia go to od obowiązku uiszczenia kwot, jakie z tytułu opłaty pocztowej itd. na dotyczącej posyłce ciężą.

IV. Gdy odsyłający jest nieznan, w takim razie posyłki listowe zwyczajnie przechowuje i utrzymuje w pogotowiu urząd pocztowy podawczy przez trzy miesiące, a inne posyłki przez jeden miesiąc, aby takowe wydać odsyłającemu, gdyby tenże się zgłosił. Gdy odsyłający w przeciągu tego okresu się nie zgłosi, urząd pocztowy podawczy przesyła dotyczącą posyłkę przełożonej dyrekcji poczt i telegrafów.

Posyłki, które w urzędzie pocztowym podawczym przechowywane są do dyspozycji nieznanego odsyłającego, tudzież posyłki przesłane dyrekcji poczt i telegrafów do dalszego postępowania, wykazywane będą w spisie, wywieszonym w urzędzie pocztowym podawczym, który każdy może przeglądać.

Dyrekcja poczt i telegrafów otwiera nadesłane posyłki.

Urzędnicy, którym poruczono otwarcie posyłki, winni stwierdzić:

- a) czy listy zwyczajne nie zawierają w sobie przedmiotów wartościowych;
- b) czy listy zwyczajne, przedmioty wartościowe zawierające, tudzież przesyłki za recepisem, mogą być doręczone odsyłającemu.

Dalszego przeglądania zawartości takich posyłek wzmiankowani urzędnicy powinni zaniechać.

V. Zwyczajne posyłki listowe, przy których otwarciu pokaże się, że nie zawierają w sobie przedmiotów wartościowych, będą zniszczone.

Zwyczajne posyłki listowe, zawierające w sobie przedmioty wartościowe, nie mniej też posyłki za recepisem, opieczetowuje się po ich otwarciu napowrót pieczęcią urzędową lub zalepia się pieczęcią papierową.

Gdy przy otwarciu stwierdzono osobę odsyłającego, posyłkę przesyła mu się za pośrednictwem właściwego urzędu pocztowego. Gdy jednak osoby odsyłającego przez otwarcie posyłki nie można było stwierdzić, zawzywa się go publicznie, żeby przedmioty niedoręczalne odebrał w przeciągu roku, licząc od dnia wydania ogłoszenia.

W tem zawezwaniu publicznem oznaczony być ma przedmiot posyłki, urząd pocztowy podawczy i dzień oddania na pocztę, wreszcie odbiorca i miejsce przeznaczenia; ogłasza się je zaś zapomocą jednorazowego obwieszczenia w gazecie krajowej.

Posyłka zostaje tymczasem na poczcie na niebezpieczeństwo odsyłającego.

VI. Jeżeli zawezwanie publiczne nie dowiedzie do celu, przedmioty nieodebrane przepadają na rzecz zakładu pocztowego.

§. 14.

Poszukiwanie posyłek pocztowych.

I. Odsyłający, który oddał na pocztę posyłkę listową poleconą, list z deklaracją wartości, pakiet lub przekaz pocztowy, ma prawo żądać poszukiwania dotyczącej posyłki zapomocą odezwy rozpisowej. Z żądaniem takim nie koniecznie trzeba się zwracać do tego urzędu pocztowego, który posyłkę przyjął, lecz można je wystosować do któregośkolwiek innego urzędu.

Oplata za poszukiwanie wynosi 25 h. Uścić ją należy z góry; jeżeli jednak pokaże się, że poszukiwanie spowodowane zostało z winy poczty, oplata ta będzie zwrócona. Gdy chodzi o posyłki za rewersem zwrotnym lub poświadczeniem wypłaty, za poszukiwanie nie pobiera się żadnej należności, o ile rewers zwrotny lub poświadczenie wypłaty nie nadeszły napowrót w należyłym czasie.

Urzędy i władze od opłaty pocztowej uwolnione, nie płacą należności za poszukiwanie.

Jeżeli powodem poszukiwania była ta okoliczność, że rewers zwrotny albo poświadczenie wypłaty nie zostały odesłane napowrót, lub że adresat listownie wyparł się otrzymania posyłki, w takim razie żąda się od niego jeszcze raz poświadczenia odbioru; jeżeli odbiorca wzbrania się poświadczenie takie wystawić, wydaje je urząd pocztowy na podstawie rewersu oddawczego itd.

II. Na żądanie odsyłającego lub adresata można zarządzić poszukiwania także co do zwyczajnych posyłek listowych zapomocą kwestyonaryusza. Za takie poszukiwania płaci się należność w kwocie 25 h z dołu i tylko w tych przypadkach, w których stwierdzone zostanie, że dotycząca posyłka została adresatowi należycie wydana.

III. Jeżeli żądanie poszukiwania pewnej posyłki pocztowej wystosowane będzie wprost do dyrekcyi poczt i telegrafów, oplata za poszukiwanie pobrana będzie również dopiero później i tylko w takim razie, jeżeli się pokaże, że posyłka doręczona została odbiorcy należycie.

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXI. — Wydana i rozesłana dnia 25. czerwca 1902.

Treść: № 125. Obwieszczenie, dotyczące się przeniesienia Najwyższej koncesyi na kolej lokalną od stacyi Tłumacz—Pałahicze do Tłumacza na Chropińską Spółkę akcyjną fabrykacyi cukru.

125.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. czerwca 1902,

tyczące się przeniesienia Najwyższej koncesyi na kolej lokalną od stacyi Tłumacz—Pałahicze do Tłumacza na Chropińską Spółkę akcyjną fabrykacyi cukru.

Ponieważ według orzeczenia c. k. Sądu krajowego we Lwowie z dnia 17. października 1900,

201/99
I. E. $\frac{35}{35}$ Chropińska Spółka akcyjna fabrykacyi

cukru, mająca siedzibę w Wiedniu, nabyła kolej lokalną od stacyi Tłumacz—Pałahicze do Tłumacza, którą na zasadzie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. października 1892, Dz. u. p. Nr. 198, wybudowała i puściła w ruch Tłumacka Spółka fabrykacyi cukru pod firmą: „Cukrownia w Tłumaczu, Gumiński, Volter i spółka“, to w skutek tego prawa i obowiązki, jakie co do rzeczonyj kolei lokalnej na mocy koncesyi zostały wzniankowanej Spółce tłumackiej nadane, względnie na nią nałożone, przenosi się na zasadzie Najwyższego upoważnienia na Chropińską Spółkę akcyjną fabrykacyi cukru i ze względu na zmienione stosunki postanawia się co następuje:

I.

Postanowienia Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. października 1892, Dz. u. p. Nr. 198, zawarte w §§ach 1 aż do 5 włącznie, tudzież w §§ach 7 aż do 11 włącznie i 13 aż do 15 włącznie, zachowują moc swoją i nadal, z tą tylko różnicą, że

ustęp 1 paragrafu 13go zawierać winien powołanie się na l. 2 zmienionego poniżej §u 12go, nie zaś na ostatni ustęp §u 12go, skutkiem czego słowa „fundusze obrotowe i zasobne“ zmienić należy na „rezerwy kapitału“.

Na miejsce postanowień zawartych w §§ach 6 i 12 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. października 1892, Dz. u. p. Nr. 198, które niniejszem zostają uchylone, obowiązywać będą następujące zarządzenia:

§. 6.

Za faktyczny kapitał zakładowy kolei koncesyonowanej uważana być ma na przyszłość kwota, równająca się cenie kupna kolei lokalnej z doliczeniem wydatków pobocznych, które mają być należycie wykazane i podlegają zatwierdzeniu Rządu.

Koszta dalszych budowli nowych, wykonanych już po nabyciu kolei, lub pomnożenia urządzeń ruchu można pod tym warunkiem doliczyć do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wystawienie tych projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Amortyzacya całego kapitału zakładowego, za podstawę której przyjęć należy oprocentowanie po cztery od sta, nastąpić powinna stosownie do postanowień Rządu i według ułożonych w tym względzie rachunków przed upływem okresu koncesyjnego, a to według tej zasady, że umarżanie kapitału zakładowego ustanowionego w ustępie 1 niniejszego §u 6go rozpocząć się ma od chwili przeniesienia koncesyi umarżanie zaś kosztów, jakieby ewentualnie później do kapitału zakładowego doliczone być miały (ustęp 2), od chwili zatwierdzenia a tychże, po czem następować winny regularnie dalsze spłaty.

§. 12.

1. Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kiedykolwiek koncesyonowanej kolei za zapłatą kapitału zakładowego, o ile takowy w myśl ostatniego ustępu §u 6go w chwili odkupienia nie byłby jeszcze umorzony.

Państwo ma prawo użyć do spłacenia tego kapitału podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

2. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 przepisanego, bez dalszej zapłaty, własność wolna od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, jakoteż rezerwy kapitału z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

3. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu, którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu (l. 1), według okoliczności obliczona tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

4. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi o odkupieniu osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego osobnego komisarza.

To samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

5. Koncesyonaryuszka obowiązana jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracyi o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryuszka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jej zezwolenia i bez wdania się sądu objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

6. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 3), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej jeszcze do tego celu potrzebował.

II.

Na zasadzie §u 5go Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. października 1892, Dz. u. p. Nr. 198, wydaje się następujące postanowienia:

1. Koncesyonaryuszka obowiązana jest na żądanie c. k. Zarządu kolei państwa sprawić na własny koszt tabor kolejowy potrzebny do utrzymywania ruchu, a mianowicie: 1 parowóz tendrowy, serya 97, 1 wspólny wóz służbowy i pocztowy i 10. wozów towarowych, tudzież potrzebny tabor zapasowy.

Gdyby w myśl postanowień §u 1go dokumentu koncesyjnego miał być zaprowadzony na tej kolei lokalnej ruch osobowy, w takim razie koncesyonaryuszka winna sprawić także dwa wozy osobowe a nadto wyporządzić, względnie uzupełnić urządzenia kolejowe stosownie do wymagań rzeczowego ruchu.

Tabor kolejowy ma być sporządzony według typów, których plan oznaczy Zarząd kolei państwa.

2. Koncesyonaryuszka obowiązana jest pozwolić, żeby koleje niższo-rzędne (koleje lokalne i małe), tudzież koleje dowozowe (górnice, przemysłowe i leśne) dobiegały do jej torów w sposób dla ruchu kolei lokalnej jak najmniej uciążliwy i za wynagrodzeniem kosztów, jakie ona (koncesyonaryuszka) w skutek tego będzie ponosić.

Gdyby co do warunków dobiegania takich kolei, tudzież co do używania istniejących już urządzeń kolei lokalnej przez nie i co do urządzenia służby ruchu w obrocie przechodnim, wreszcie co do wzajemnego używania wozów nie przyszło do porozumienia między interesowanymi przedsiębiorstwami, w takim razie ustanowienie tych warunków zastrzeżone jest c. k. Ministerstwu kolei żelaznych.

Przy układaniu warunków, tyjących się dobiegu kolei dowozowych, należy ile możności stosować się do postanowień zasadniczych zawartych w dotyczącym formularzu c. k. Zarządu kolei państwa; gdyby zaś od tych postanowień zamierzano w jakimkolwiek względzie odstąpić, to przy przedkładaniu dotyczących układów c. k. Ministerstwu kolei żelaznych należy dać w tym kierunku stosowne wyjaśnienia.

3. Taryfy przewozu osób i towarów, klasyfikacja towarów i wszelkie postanowienia poboczne, tyjące się przewozu towarów, podlegają zatwierdzeniu c. k. Ministerstwa kolei żelaznych, przy czem z jednej strony trzeba mieć na oku interes publiczny, z drugiej zaś strony dostateczną popłatność przedsiębiorstwa kolejowego.

I. część taryfy, obowiązująca dla wymienionych tamże kolei austriackich i bosnijsko-hercegowińskich, a zawierająca postanowienia wspólne co do przewozu osób, pakunków podróźnych, towarów przesyłanych „express“ i psów, tudzież I. część taryfy, tyjąca się postanowień ogólnych co do przewozu zwłok, zwierząt żywych i towarów na kolejach austriacko-węgierskich i bosnijsko-hercegowińskich — ta ostatnia ze zmianami spowodowanymi klasyfikacją towarów c. k. austriackich kolei państwa — stosowane być mają na żądanie c. k. Ministerstwa kolei żelaznych także na linii kolejowej wzmiankowanej spółki.

Ceny jazdy i przewozu towarów, tudzież wszelkie inne należitości, jakie będą pobierane, mogą być liczone tylko w ustawowej walucie krajowej, jaka w danej chwili obowiązuje, bez doliczania zwyczajki (ażyo).

Gdyby kolej w dwóch następujących po sobie latach ruchu przyniosła czysty dochód, równający się najmniej siedmiu procentom kapitału zakładowego, w takim razie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych może zarządzić stosunkowe zniżenie cen taryfowych, jakie aż do owej chwili obowiązywały.

Ministerstwo kolei żelaznych zastrzega sobie nadto prawo wydania w stosownym czasie zarzą-

dzeń co do taryfowego postępowania ze zbożem i mąką, o ileby takie zarządzenia były pożądanne ze względu na interesa austriackiego przemysłu młynarskiego.

4. Na wypadek niedostatku środków żywności dla ludzi i zwierząt użytkowych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych lub nadzwyczajnej drożyzny na te środki, Minister kolei żelaznych ma prawo zniżyć stosownie do potrzeby dotyczące ceny przewozu.

5. Koncesyonaryuszka jest obowiązana przewozić pocztę i funkcyonaryuszów pocztowych wszystkimi pociągami osobowymi i mieszanymi, chodzącymi według rozkładu jazdy.

Za te i inne świadczenia na rzecz poczty może koncesyonaryuszka domagać się stosownego wynagrodzenia, które będzie ustanowione drogą umowy.

Jednakże przewóz poczty listowej, z wyjątkiem posyłek pieniężnych i wartościowych, odbywać się ma bezpłatnie.

Rozkład jazdy pociągów służących do przewozu poczty ustanowiony być ma według obowiązujących w danej chwili przepisów i potwierdzony przez władzę nadzorczą.

Gdyby do sprawowania służby pocztowej na stacjach potrzeba było osobnych lokalności, to koncesyonaryuszka winna takowe poczcie dać do użytku, za co otrzymywać będzie wynagrodzenie w formie czynszu najmu, co do którego zawarta będzie osobna umowa.

Urządzenie wewnętrzne, czyszczenie, opalanie i oświetlanie takich lokalności będzie rzeczą Zarządu poczt.

Korespondencye dyrekcyi lub kierownictwa przedsiębiorstwa kolejowego z podwładnymi organami w sprawie zarządu kolei lub także korespondencye wzmiankowanych co tylko organów między sobą mogą być przewożone przez funkcyonaryuszów kolei.

6. Koncesyonaryuszka bierze na siebie obowiązek zaprowadzenia, urządzenia i utrzymywania na własny koszt przewodów telegraficznych, potrzebnych do ruchu kolejowego i do dawania sygnałów, i to albo według zarządzenia rządowego zakładu telegraficznego albo za jego pośrednictwem, i obowiązuje się pozwolić używać tych przewodów telegraficznych za przystępnem wynagrodzeniem, które będzie oznaczone drogą umowy, także dla korespondencyi rządowej i prywatnej.

Rząd ma prawo założyć na gruncie przez koncesyonaryuszkę odkupionym lub też w inny sposób dla celów kolei żelaznej używanym swoje własne przewody bez wszelkiego wynagrodzenia lub odszkodowania, a w razie założenia osobnych przewodów dla ruchu kolejowego, rozpiąć druty telegrafów rządowych na słupach rzeczonych przewodów.

Do nadzoru nad tymi przewodami i do utrzymania ich w należytem stanie, o ile ta ostatnia czynność nie wymaga szczególnych umiejętności fachowych, obowiązana jest koncesyonaryuszka przyczyniać się bezpłatnie, używając do tego swej służby kolejowej.

Koncesyonaryuszka ma nadto obowiązek przewozić koncesyonowaną koleją żelazną materiały i przybory rządowego telegrafu po cenach taryfowych, obowiązujących co do transportów wojskowych, trzymać takowe bezpłatnie na składzie i przechowywać.

Wreszcie obowiązana jest koncesyonaryuszka poddać się co do koncesyonowanej kolei także tym projektowanym dopiero postanowieniom, któremi ma być unormowany stosunek telegrafu rządowego do kolei lokalnych, a których wykonanie nastąpi drogą rozporządzenia.

7. Urzędnicy państwa, funkcyonaryusze i słudzy, jadący koleją z polecenia władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla strzeżenia interesów państwa w myśl koncesyi albo w sprawach dochodów skarbowych, przewożeni być mają razem ze swymi pakunkami podróżnymi bezpłatnie, o ile wywiodą się certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się wystawiać im będzie.

8. Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) mają być w analogiczny sposób stosowane niższe ceny taryfowe, jakie obowiązują co do transportów wojskowych.

9. Szupaśników, więźniów i inne osoby przewożone przymusowo na koszt publiczny, tudzież przydaną im straż — tę ostatnią także z powrotem — przewozić należy po niższych cenach jazdy według norm, jakie w tym względzie obowiązują w danej chwili na c. k. kolejach państwa.

Dla rzeczonych transportów, które muszą być umieszczane zawsze w osobnych przedziałach wagonów, należy w porozumieniu z właściwemi władzami wyznaczyć pewne dni i pociągi.

10. Transporty przeznaczone dla stadnin rządowych i przydana im służba nadzorcza przesyłane być mają, o ile nie są dla nich ustanowione jeszcze korzystniejsze warunki, po niższych cenach taryfowych, obowiązujących co do transportów wojskowych.

11. Urządzenie taryf osobowych i towarowych (l. 3 i 4), tudzież świadczeń na cele publiczne (l. 5 do 10) zastrzeżone jest każdego czasu ustawodawstwu. Takiemu urządzeniu koncesyonaryuszka winna się poddać.

Wittek r w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXII. — Wydana i rozesłana dnia 29. czerwca 1902.

Treść: 126. Najwyższe pismo odrębne, dotyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1902 aż do 30. czerwca 1903 do pokrywania kosztów spraw wspólnych.

126.

Najwyższe pismo odrębne z dnia 26. czerwca 1902,

tyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1902 aż do 30. czerwca 1903 do pokrywania kosztów spraw wspólnych.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłośniej wydać następujące Najwyższe pismo odrębne:

Kochany Drze Körber!

Ponieważ pomiędzy reprezentacjami ustawowemi królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i krajów korony węgierskiej nie przyszła do skutku w myśl §. 3 ustawy z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 146 (§§. 19, 20 i 21 XII. artykułu ustawy węgierskiej z roku 1867) umowa

co do stosunku, w jakim takowe przyczyniać się mają do pokrywania kosztów spraw wspólnych, przeto uznaję za stosowne na zasadzie §. 3 powołanej ustawy (§. 21 powołanego artykułu ustawy), postanowić z mocą obowiązującą na czas od 1. lipca 1902 aż do 30. czerwca 1903, że do pokrycia wydatku w sprawach wspólnych, jak się tenże przedstawia po strąceniu dwóch procentów na karb skarbu węgierskiego na zasadzie ustawy z dnia 8 czerwca 1871, Dz. u. p. Nr. 49, królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w stosunku $66\frac{46}{49}$ procentu, a kraje korony węgierskiej w stosunku $33\frac{3}{49}$ procentu.

Polecam Panu podać to do wiadomości powszechnej.

Wiedeń, dnia 26. czerwca 1903.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1902.

Treść: *M* 127. Rozporządzenie, którem zmienia się niektóre postanowienia III. części Przepisów o służbie wojskowej, zawierającej przepis o utrzymywaniu w ewidencji osób należących do stanu żołnierzy wojska wspólnego i marynarki wojennej, tudzież dodatku do tej części, zawierającego przepis o utrzymywaniu w ewidencji osób należących do stanu żołnierzy c. k. obrony krajowej.

127.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 1. lipca 1902,

którem zmienia się niektóre postanowienia III. części Przepisów o służbie wojskowej, zawierającej przepis o utrzymywaniu w ewidencji osób należących do stanu żołnierzy wojska wspólnego i marynarki wojennej, tudzież dodatku do tej części, zawierającego przepis o utrzymywaniu w ewidencji osób należących do stanu żołnierzy c. k. obrony krajowej.

W porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny uchyla Ministerstwo obrony krajowej §. 7, punkt 1, tudzież §§. 15 i 17, jakoteż wzór 13, względnie XII ogłoszonej w wyciągu rozporządzeniem z dnia 28. listopada 1890, Dz. u. p. Nr. 207, III. części Przepisów o służbie wojskowej, zawierającej przepis o utrzymywaniu w ewidencji osób należących do stanu żołnierzy wojska wspólnego i marynarki wojennej, względnie dodatku do tej części, wydanego rozporządzeniem z dnia 11. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 50, a zawierającego przepis o utrzymywaniu w ewidencji osób należących do stanu żołnierzy c. k. obrony krajowej, a natomiast rozporządza, co następuje:

§. 7.

Przepis meldunkowy.

1. Żołnierz nieczynny winien najpóźniej w dni 8 po wystąpieniu z czynnej służby, względnie

po otrzymaniu wykształcenia wojskowego lub odbyciu ćwiczenia wojskowego (służbowego), zameldować się u przełożonego gminy miejsca pobytu, zostający zaś w stosunku nieczynnym rekrut lub rezerwista zasobowy, najpóźniej w dni 8 po dniu wcielenia.

Jeżeli żołnierz na czasowym urlopie będący przechodzi w stosunek nieczynny, winien zameldować się najpóźniej w dni 8 po otrzymaniu paszportu wojskowego (paszportu obrony krajowej).

Żołnierze, przeniesieni z rezerwy (rezerwy zasobowej) wojska do obrony krajowej, winni zameldować się najpóźniej do 8. stycznia u przełożonego gminy swego pobytu i oddać mu paszport wojskowy celem przedłożenia tegoż politycznej władzy powiatowej.

Rozdział III.

Utrzymywanie ewidencji.

§. 15.

Współdziałanie gmin w utrzymywaniu ewidencji.

1. Przełożeni gmin obowiązani są utrzymywać wykazy żołnierzy nieczynnych w gminie przebywających, bez względu na ich przynależność.

Do tego celu służy:

- a) książka zmian pobytu, opatrzona w razie potrzeby abecadłowym rejestrem imion;*)
- b) karty zmian pobytu według wzoru 9 a.

Wzór 9 a.

*) Dotychczasowe wzory, dołączone do przytoczonych na wstępie rozporządzeń ministeryalnych, zachowują swą ważność i nadal, z tą tylko różnicą, że pierwszy z nich, który dotychczas miał napis „Książka meldunkowa“, otrzyma na przyszłość nowy napis: „Książka zmian pobytu“.

2. W książce zmian pobytu zapisywać należy meldunki w tym porządku, w jakim jeden po drugim bywa uskuteczniony, i to albo w obecności meldującego się, albo bezzwłocznie po nadejściu meldunku piśmiennego, a przedłożony dokument legitymacyjny należy meldującemu się po zapisaniu uskutecznionego meldunku natychmiast zwrócić.

W rubryce 15 rzeczony książki zapisywać należy przy każdym zameldowaniu się do pobytu w dotychczas gminie mieszkanie żołnierza nieczynnego, jakoteż charakter, nazwisko i mieszkanie tej osoby, która w razie jego nieobecności pośredniczyć ma w doręczaniu mu nadchodzących rozkazów.

3. Gminy własny statut posiadające i sprawujące czynności władzy politycznej powiatowej, zapisywać winny w książce meldunkowej jedynie tych, którzy nie mają tamże prawa swojszczyzny; meldunki zaś osób wojskowych do gminy przynależnych zapisywać mają bezpośrednio w protokole ewidencyjnym.

4. Dnia 10., 20. i ostatniego każdego miesiąca przedkładać należy karty zmian pobytu włożone w arkusz okładkowy, sporządzony według wzoru 9 b, politycznej władzy powiatowej.

Jeżeli w czasie między dwoma terminami nadsyłania nie było zgola żadnego meldunku, w takim razie odesłać należy sam arkusz okładkowy opatrzone stosownym dopiskiem.

Gminy, w których wiele osób wojskowych zgłasza się do pobytu lub odjazdu, mogą odsyłać rzeczony karty nie tylko w trzech wyznaczonych powyżej terminach, lecz i częściej.

5. Przełożeni gmin winni i nadal utrzymywać osobne książki zmian pobytu dla osób należących

do wojska wspólnego (marynarki wojennej), a osobne dla osób należących do obrony krajowej; do książki przeznaczonej dla tych ostatnich zaciągać należy także żołnierzy królewsko węgierskiej obrony krajowej.

Przy przedkładaniu kart, dotyczących się zmian pobytu, używać należy osobnych arkuszy okładkowych dla wojska wspólnego (marynarki wojennej), a osobnych dla obrony krajowej.

6. Naczelnicy gmin odpowiadają za należyte utrzymywanie książek i kart, dotyczących się zmian pobytu. Gdyby wytykanie nieprawidłowości w tym względzie było bezskuteczne, można utrzymywanie tych aktów ewidencyjnych zarządzić w myśl obowiązujących ordynacji i statutów gminnych na koszt gminy.

7. Przełożeni gmin winni nadto posiadać 2 wykazy ewidencyjne żołnierzy nieczynnych, mających w gminie prawo swojszczyzny, a to jeden, dotyczący się osób należących do wojska wspólnego (marynarki wojennej), drugi zaś, dotyczący się osób należących do obrony krajowej, ułożone według dotychczasowych wzorów. Wykazy te otrzymują przełożeni gmin od władzy powiatowej, która ma obowiązek takowe — gdyby gminy same nie mogły tego uczynić — przynajmniej raz na rok w czasie zebrania kontrolnego sprostować lub w razie potrzeby na nowo wygotować.

Wykonanie.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej w trzy miesiące po ogłoszeniu, t. j. dnia 1. października 1902.

Weltersheimb r. w.

Wzór 9 a do §. 15.

Powiat polityczny: . . . . .

Gmina miejscowa: . . . . .

Karta zmian pobytu.**Liczba bieżąca książki zmian pobytu (protokołu ewidencyjnego) . . . . .**

Stopień				
Imię i nazwisko				
Pułk, batal., dyw. bater. (zakład)				
Komp., szwad. , bater. itd.				
Rok wzięcia do wojska		Nr. arkusza księgi głównej		
Stacya rynsztunkowa				
Przynależny do	gminy			
	powiatu			
zameldował się dnia ..... 190 .	okręgu uzupełniającego Nr.			
	do pobytu w gminie			
	do podróży do	miejsca		
		powiatu		
	do . . . . . dniowych ćwiczeń wojskowych w			
	do . . . . . tygodniowego wojskowego obuczenia w			
do czynnej służby w				
Dawniejszy pobyt meldującego się				
U w a g a				

Pieczęć gminna.

Wzór 9 b do §. 15.

Powiat polityczny: . . . . .

Gmina miejscowa: . . . . .

Karty zmian pobytu

żołnierzy wojska wspólnego i marynarki wojennej *) za czas od . . . . .
 obrony krajowej

do . . . . . 190 .

od Nr. . . . . do Nr. . . . . książki zmian pobytu (i od Nr. . . . . do Nr. . . . .
 protokołu ewidencyjnego).

(. . . . sztuk.)

Podpis.

*) Wyrazy nieodpowiednie przekreślić.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIV. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1902.

Treść: (№ 128 i 129.) 128. Obwieszczenie o rozszerzeniu upoważnień cłowych Komory pomocniczej II. klasy w miejscowości Grün (z siedzibą w miejscu kąpielowym Elster w Saksonii). — 129. Rozporządzenie, dotyczące się postępowania cłowego z wodą pogazową.

128.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 13. czerwca 1902, o rozszerzeniu upoważnień cłowych Komory pomocniczej II. klasy w miejscowości Grün (z siedzibą w miejscu kąpielowym Elster w Saksonii).

Komora pomocnicza II. klasy w miejscowości Grün (z siedzibą w miejscu kąpielowym Elster w Saksonii) otrzymuje upoważnienie do ekspedycyowania sztucznych środków nawozowych (z wyjątkiem tych, które składają się z mieszanin soli) l. tar. 353, i to aż do 1500 kg w jednym transporcie.

Böhm r. w.

Call r. w.

129.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 25. czerwca 1902, dotyczące się postępowania cłowego z wodą pogazową.

Na zasadzie artykułu IV. ustawy o taryfie cłowej z dnia 25. maja 1882 przydziela się w porozumieniu z interesowanymi królewsko węgierskimi Ministerstwami skoncentrowaną wodę pogazową do l. tar. 320 (wymiar cła: 50 kr.).

Ze względu na to postanowienia abecadłowego spisu towarów zmienia się, względnie uzupełnia w następujący sposób:

Między wyrazami „Zasuwki do zbiorników gazu i wody“ i „gaza“ umieścić należy następujący nowy wyraz:

„Woda pogazowa (woda amoniakowa)

- surowa (odpad przy fabrykacji gazu świetlnego) . . . . . 353. . . . . wolna od cła
- skoncentrowana (zagęszczona) według artykułu IV. ustawy o taryfie cłowej . 320 . . 50 kr. obacz także „wyskok salmiakowy“.

Uwaga. Za wodę pogazową surową (odpad przy fabrykacji gazu świetlnego) uważać należy tylko taką wodę pogazową, która zawiera w sobie mniej niż 5% amoniaku. Z wodą pogazową, zawierającą w sobie większy procent amoniaku, postępować należy — o ile takowa nie kwalifikuje się jako wyskok salmiakowy l. tar. 322 — jak z wodą pogazową skoncentrowaną według l. tar. 320. Skoncentrowana woda pogazowa różni się od bezbarwnego, wodojasnego wyskoku salmiakowego swem żółtawym zabarwieniem, które czasami dochodzi aż do odcienia czerwono-brunatnego, nadto tem, że zawiera w sobie siarkowodoród, co można poznać po tem, że przy domieszaniu do niej octanu ołowiu zabarwia się na czarno, wreszcie tem, że woda pogazowa skoncentrowana daje przy wyparowaniu większą ilość brudno-zielonej pozostałości, podczas gdy przy wyparowaniu wyskoku salmiakowego pozostałość jest tylko bardzo nieznaczna.“

Na miejsce wyrazu „woda amoniakowa“ wpiąć należy:

„Woda amoniakowa, ob. woda pogazowa i wyskok salmiakowy.“

Do wyrazu „wyskok salmiakowy“ dodać należy następującą uwagę: „ob. także woda pogazowa“.

Rozporządzenie niniejsze zaczyna obowiązywać niezwłocznie.

Böhm r. w.

Call r. w.

Rok 1902.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXV. — Wydana i rozesłana dnia 3. lipca 1902.

Treść: *Nr* 130. Traktat, zawarty między Austro-Węgrami i Prusami w przedmiocie przesunięcia granicy państwa wzdłuż rzeki Przemszy, na przestrzeni od Słupny aż do ujścia Przemszy do Wisły.

130.

Traktat z dnia 19. stycznia 1898,

zawarty między Austro-Węgrami i Prusami w przedmiocie przesunięcia granicy państwa wzdłuż rzeki Przemszy, na przestrzeni od Słupny aż do ujścia Przemszy do Wisły.

(Zawarty w Wiedniu dnia 19. stycznia 1898; przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany w Wiedniu dnia 23. lutego 1902; ratyfikacje wymieniono w Wiedniu dnia 2. czerwca 1902.)

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki,

Król Apostolski Węgierski; Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Książę Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Śląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd. wiadomo czynimy i uznajemy:

Ponieważ między Naszymi pełnomocnikami a pełnomocnikami Najjaśniejszego Cesarza niemieckiego, Króla pruskiego, zawarta i podpisana została na dniu 19. stycznia 1898 w Wiedniu ugoda w przedmiocie przesunięcia granicy państwa między Austryą a Prusami na środek uregulowanej Przemszy, która to ugoda do słownie opiewa jak następuje:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd., i Apostolski Król węgierski, z jednej,

a

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski, w imieniu Państwa niemieckiego, z drugiej strony,

postanowili ze względu na to, że rzeka Przemsza, która stosownie do umowy o granicę z dnia 6. grudnia 1742 rozgraniczała dotychczas oba państwa, została na przestrzeni od Słupny aż do ujścia do Wisły na koszt wspólny obu państw poddana na nowo pomiarowi i regulacji, mieć staranie o to, żeby wspólna linia graniczna między oboma państwami została stosownie do zmiany stosunków miejscowych, spowodowanej przytoczonemi powyżej przyczynami wytyczona według innych zasad, i w tym celu nakazali rozpocząć rokowania i mianowali Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd., i Król Apostolski węgierski:

pana Agenora hrabiego Gołuchowskiego z Gołuchowa, kawalera orderu Złotego Runa, wielkiej wstęgi orderu św. Stefana, orderu Żelaznej Korony I. klasy, komtura orderu Franciszka Józefa z gwiazdą, Swego tajnego radcę i szambelana, Ministra cesarskiego i królewskiego Domu i spraw zewnętrznych,

a

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski:

Swego nadzwyczajnego i uppełnomocnionego ambasadora przy dworze Najjaśniejszego Cesarza austriackiego, Króla czeskiego itd., i Króla Apostolskiego węgierskiego, pana Dra praw Filipa hrabiego Eulenburga, barona von i zu Hertefeld, kawalera orderu Korony I. klasy, orderu Czerwonego Orła II. klasy z gwiazdą, komtura orderu Królewskiego Domu Hohenzollernów, kawalera Żelaznego Krzyża II. klasy.

którzy, okazawszy sobie nawzajem pełnomocnictwa i przekonawszy się, że takowe są w dobrym i należytem stanie, zawarli ze zastrzeżeniem obustronnej ratyfikacji następujący traktat:

w ustępie wstępnym którego jednak po słowach „umowy o granicę z dnia“ zamiast „6. grudnia 1742“ czytać należy: „28. sierpnia 1818“;

przeto po roztrząśnięciu postanowień tego traktatu, przyjęliśmy go i potwierdzili i ręczymy Naszem słowem cesarskiem i królewskim za Siebie i za Swych następców, że postanowień tych w całej ich osnowie ściśle przestrzegać i o ich przestrzeganie pieczęć mieć będziemy.

Artykuł 1.

Środek uregulowanej rzeki Przemszy stanowić ma na przyszłość na przestrzeni od Słupny aż do ujścia Przemszy do Wisły granicę między Austryą i Prusami.

Artykuł 2.

Zmiana dotychczasowej granicy zwierzchności obu państw nie pociąga za sobą żadnej zmiany w stosunkach prywatno-prawnych, zachodzących co do gruntów z terytorium jednego państwa wyłączonych, a do terytorium drugiego państwa przydzielonych.

Wyjątek z tego pravidła stanowią grunta skarbowe lub fiskalne, a to o tyle, że grunta leżące obecnie na prawym brzegu rzeki, które należały dotychczas do Skarbu austriackiego, przechodzą na własność Skarbu pruskiego, natomiast grunta na lewym brzegu leżące, które dotychczas należały do Skarbu pruskiego, przechodzą na własność Skarbu austriackiego.

Artykuł 3.

W celu wyrównania różnicy, wynikłej stąd, że ze strony Prus poniesione zostały większe ubytki i koszta, aniżeli ze strony Austrii, a to wskutek odstąpienia w myśl art. 2 na rzecz Skarbu austriackiego większych obszarów posiadłości fiskalnych i wskutek założenia nowego koryta dla Przemszy, tudzież w celu przyczynienia się do poniesionych przez Prusy kosztów pomiaru i sporządzenia map, Rząd cesarstwa austriackiego zapłaci Rządowi królestwa pruskiego w trzy miesiące po ratyfikowaniu niniejszego traktatu sumę tysiąca siedmiuset dwudziestu czterech marek i 49 fenigów.

Artykuł 4.

Traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej od dnia, w którym zostanie ratyfikowany.

W dowód czego pełnomocnicy obu stron traktat niniejszy podpisali i opatrzyli go swemi pieczęciami.

Spisanie traktatu niniejszego nastąpiło w dwóch egzemplarzach, dnia 19tego stycznia w roku Pańskim tysiącnym ośmsetnym dziewięćdziesiątym ósmym.

Gołuchowski r. w.   **P. hr. Eulenburg** r. w.

(L. S.)

(L. S.)

W dowód czego traktat niniejszy podpisaliśmy własnoręcznie i kazaliśmy go opatrzeć Naszą pieczęcią.

Działo się w Wiedniu, dnia 23. lutego roku Pańskiego tysięcznego dziewięćsetnego drugiego, Naszego panowania pięćdziesiątego czwartego.

Franciszek Józef r. w.

Agenor hr. Gołuchowski r. w.

Na własny rozkaz Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości:

Franciszek baron Riedl von Riedenau r. w.

c. i k. naczelnik sekcji.

Traktat powyższy ogłasza się niniejszem po przyjęciu go przez obie Izby Rady państwa.

Wiedeń, dnia 22. czerwca 1902.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 3. lipca 1902.

Treść: (M 131—135.) 131. Rozporządzenie, którem królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane podzielone zostają na 29 okręgów inspekcyjnych, przydzielonych poszczególnym inspektorom przemysłowym. — 132. Ustawa, którą pozwala się używać kolejowych zapisów dłużnych Banku krajowego królestwa czeskiego do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych. — 133. Ustawa, którą pozwala się używać obligacyi gminnych i kolejowych Krajowego Banku ziemiańskiego margrabstwa morawskiego do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych. — 134. Ustawa, którą pozwala się używać udziałowych zapisów długu dalmatyńskiej pożyczki gminnej w kwocie 600.000 K do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych. — 135. Rozporządzenie, którem zmienia się niektóre postanowienia dotychczasowego przepisu wykonawczego, tyżącego się opodatkowania piwa.

131.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 16. czerwca 1902,

którem królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane podzielone zostają na 29 okręgów inspekcyjnych, przydzielonych poszczególnym inspektorom przemysłowym.

§. 1.

Na zasadzie ustawy z dnia 17. czerwca 1883, Dz. u. p. Nr. 117, o ustanowieniu inspektorów przemysłowych, królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane podzielone zostają na 29 okręgów inspekcyjnych, a obszar każdego z tych okręgów ustanawia się, jak następuje:

1. okrąg inspekcyjny:

Obszar policyjny wiedeński.

2. okrąg inspekcyjny:

Obszar starostw niższo-austryackich: bruckiego (nad Litawą), floridsdorfskiego (z wyjątkiem części należącej do obszaru policyjnego wiedeńskiego), untergänserndorfskiego, hietzinskiego (okolica), korneuburskiego, mistelbachskiego, oberhollabrunskiego, tullneńskiego.

3. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Wiener-Neustadt i starostw niższo-austryackich: badeńskiego, mōdlińskiego, neunkircheńskiego, wiener-neustadzkiego.

4. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Waidhofen an der Ybbs i starostw niższo-austryackich: amstetteńskiego, gmündzkiego, horneńskiego, kremskiego, lilienfeldzkiego, melckiego, pōggstallskiego, st. pōlteńskiego, scheibbskiego, waidhofeńskiego (nad Dyją), zwettelskiego.

5. okrąg inspekcyjny:

Austria powyżej Anizy; Salzburg.

6. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Gracu, Celja, Marybora i Ptui, starostwa styryjskie: celijskie, feldbachskie, gradeckie, hartberskie, lonckie, libnickie, lutomierskie, maryborskie, ptujskie, radkersburskie, brzezieckie, voitsberskie, wajckie (Weiz), słoweńsko-gradeckie; wreszcie Kraina.

7. okrąg inspekcyjny:

Starostwa styryjskie: bruckie (Bruck nad Murem), grōbmińskie, judenburskie, łubeńskie, liceńskie (Lietzen), murawskie.

8. okrąg inspekcyjny:

Karyntya.

9. okrąg inspekcyjny:

Przymorze z Trystem; Dalmacya.

10. okrąg inspekcyjny:

Obszar miast Insbruka i Bolcana i starostw tyrolskich: ampeckiego, bolcańskiego, brykseńskiego, bruneckiego, imsteckiego, ledeckiego, inbruckiego, kitzbühelskiego, kufsteińskiego, landeckiego, lienckiego, merańskiego, reutteńskiego, szladerskiego, szwackiego; również Vorarlberg.

11. okrąg inspekcyjny:

Obszar miast Rovereda i Trydentu i starostw tyrolskich: borzańskiego, kawaleskiego, kleskiego, primierskiego, riwskiego, rowerdzkiego, tiońskiego, trydenckiego.

12. okrąg inspekcyjny:

Obszar policyjny praski.

13. okrąg inspekcyjny:

Obszar starostw czeskich: karlińskiego, król. winohradzkiego, smichowskiego, żyżkowskiego (o ile takowe nie należą do obszaru policyjnego praskiego), czesko-brodzkiego, młodo-bolesławskiego, kładnieńskiego, louńskiego, melnickiego, podiebradzkiego, rudnickiego, slańskiego.

14. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Libereca i starostw czeskich: frydlandzkiego, jabłonieckiego, werchłabskiego, mni-chowskiego, libereckiego, semilskiego, ilemnickiego, trutnowskiego, turnowskiego.

15. okrąg inspekcyjny:

Obszar starostw czeskich: uścieckiego, czesko-lipskiego, dubskiego, jabłońskiego, litomierzyc-kiego, rumburskiego, szluknowskiego, cieplickiego, djeczyńskiego.

16. okrąg inspekcyjny:

Obszar starostw czeskich: aszkiego, mostec-kiego, duchcowskiego, chebskiego, falknowskiego, kraślickiego, jáchimowskiego, kadańskiego, karłowar-skiego, chomutowskiego, žateckiego.

17. okrąg inspekcyjny:

Obszar starostw czeskich: horszowsko-tyń-skiego, blatneńskiego, horżowickiego, klatowskiego, kralowickiego, żlutycznego, strzybrańskiego, pilzeń-skiego, plańskiego, podborzańskiego, przestyckiego, przybramskiego, rakonickiego, rokiczańskiego, ta-chowskiego, domaźlickiego, tepelskiego.

18. okrąg inspekcyjny:

Obszar starostw czeskich: beneszowskiego, budiejowickiego, kaplickiego, krumłowskiego, tyń-skiego (nad Weltawą), milewskiego, jindřychowo-hradeckiego, pelhrzymowskiego, piseckiego, pracha-tyckiego, suszyckiego, selczańskiego, strakonickiego, taborskiego, trzebońskiego.

19. okrąg inspekcyjny:

Obszar starostw czeskich: czasławskiego, cho-tieborskiego, chrudymskiego, niemiecko-brodzkiego, wysoko-myckiego, kolińskiego, kutnohorskiego, lansz-krufńskiego, ledeckiego, litomyskiego, pardubickiego, polickiego.

20. okrąg inspekcyjny:

Obszar starostw czeskich: brumowskiego, jiczynskiego, król. hradeckiego, królo-dworskiego, nachodzkiego, nowobydzowskiego, nowomiejskiego (nad Metują), rychnowskiego, żamberskiego.

21. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Berna i starostw morawskich: hustopeckiego, boskowickiego, berneńskiego, moraw-sko-trzebowskiego, tisznowskiego, wyszkowskiego.

22. okrąg inspekcyjny:

Obszar miast Iglawy, Znojma i starostw mo-rawskich: daczyckiego, wielko-mezerzyckiego, igławskiego, morawsko-budiejowickiego, morawsko-krumłowskiego, nowo-miejskiego, mikułowskiego, trzebieckiego, znojmskiego.

23. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Ołomuńca i starostw moraw-skich: zabrzeskiego, litowelskiego, szumperskiego, ołomunieckiego, prosnickiego, rymarzowskiego, sternberskiego.

24. okrąg inspekcyjny:

Obszar miast Kromierzyża, Węgierskiego Hra-dyszczca i starostw morawskich: kijowskiego, hodonieńskiego, holeszowskiego, kromierzyskiego, morawsko-ostrowskiego, hranickiego, misteckiego, nowo-iczyńskiego, przerowskiego, węgiersko-brodz-kiego, węgiersko-hradzkiego, wołosko-mezerzyc-kiego.

25. okrąg inspekcyjny:

Śląsk.

26. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Lwowa i starostw galicyj-skich: bobreckiego, brodzkiego, brzozowskiego, cieszanowskiego, dobromilskiego, drohobyckiego, grodeckiego, jarostawskiego, jaworowskiego, kamio-neckiego, lwowskiego, liskiego, mościskiego, prze-myskiego, przemysłańskiego, rawskiego, rudeckiego, samborskiego, sanockiego, skałackiego, sokalskiego, staromiejskiego, tarnopolskiego, turczańskiego, zba-raskiego, żłoczowskiego, żółkiewskiego.

27. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Krakowa i starostwa galicyj-skie: bialskie, bocheńskie, brzeskie, chrzanowskie, dąbrowskie, gorlickie, grybowskie, jasielskie, kolbu-szowskie, krakowskie, krośnieńskie, łańcuckie, lima-rowskie, mieleckie, myślenickie, nowotarskie, nowo

sąddeckie, niskie, pilźnieńskie, podgórskie, przeworskie, ropezyckie, rzeszowskie, żywieckie, strzyżowskie, tarnobrzescie, tarnowskie, wadowickie, wielickie.

28. okrąg inspekcyjny:

Obszar starostw galicyjskich: bohorodczańskiego, borszczowskiego, brzeżańskiego, buczackiego, czortkowskiego, dolińskiego, horodeńskiego, husiatyńskiego, kałuskiego, kłomyjskiego, kosowskiego, nadworniańskiego, peczeniżyńskiego, podhajeckiego, rohatyńskiego, śniatyńskiego, stanisławowskiego, stryjskiego, tłumackiego, trembowelskiego, zaleszczyckiego, żydaczowskiego.

29. okrąg inspekcyjny:

Bukowina.

§. 2.

Dla każdego z tych okręgów inspekcyjnych ustanowiony jest jeden inspektorat przemysłowy; siedziby tych inspektoratów znajdują się:

dla	1. okręgu inspekcyjnego w Wiedniu,
"	2. " " " Wiedniu,
"	3. " " " Wiener-Neustadt,
"	4. " " " St. Pölten,
"	5. " " " Lincu,
"	6. " " " Gracu,
"	7. " " " Łubnie,
"	8. " " " Celowcu,
"	9. " " " Tryeście,
"	10. " " " Insbruku,
"	11. " " " Trydencie,
"	12. " " " Pradze,
"	13. " " " Pradze,
"	14. " " " Libercu,
"	15. " " " Dieczynie,
"	16. " " " Chomutowie,
"	17. " " " Pilzni,
"	18. " " " Budiejowicach,
"	19. " " " Pardubicach,
"	20. " " " Hradcu Królewskim,
"	21. " " " Bernie,
"	22. " " " Znojmie,
"	23. " " " Ołomuńcu,
"	24. " " " Przerowie,
"	25. " " " Opawie,
"	26. " " " Lwowie,
"	27. " " " Krakowie,
"	28. " " " Stanisławowie,
"	29. " " " Czerniowcach.

§. 3.

Nadto w myśl §. 4go ustawy z dnia 17. czerwca 1883, Dz. u. p. Nr. 117, urzęduje na całym obszarze, na którym takowa obowiązuje, c. k. inspektor żeglugi śródkrajowej jako inspektor specjalny przemysłu szyperskiego na wodach śródkrajowych, a jeden funkcjonaryusz c. k. Inspekcji ge-

neralnej kolei żelaznych austriackich sprawuje czynności inspektora przemysłowego przy budowie publicznych zakładów komunikacyjnych w Wiedniu; obaj oni mają siedzibę w Wiedniu.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. sierpnia 1902. Jednocześnie tracą moc swoją dotychczasowe rozporządzenia, jakie w przedmiocie ustanowienia okręgów inspekcyjnych dla poszczególnych inspektorów przemysłowych na zasadzie ustawy z dnia 17. czerwca 1883, Dz. u. p. Nr. 117, wydane zostały.

Koerber r. w.

Call r. w.

132.

Ustawa z dnia 24. czerwca 1902,

którą pozwala się używać kolejowych zapisów dłużnych Banku krajowego królestwa czeskiego do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Kolejowych zapisów dłużnych Banku krajowego królestwa czeskiego można nawet ponad kwotę 100,000.000 K, jaka ustanowiona została ustawą z dnia 14. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 126, używać do korzystnego lokowania majątków fundacyjnych, kapitałów zakładów pod nadzorem publicznym zostających i Urzędu pocztowych kas oszczędności, tudzież pieniędzy sierocych, powierniczych i depozytowych, wreszcie po kursie giełdowym, o ile takowy nie przewyższa wartości imiennej, na kaucyje służbowe i kaucyje w interesach handlowych.

§. 2.

Ustawa niniejsza zacznie obowiązywać od dnia ogłoszenia.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu i kolei żelaznych.

Schönbrunn, dnia 24. czerwca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Wittek r. w.

Böhm r. w.

Spens r. w.

133.**Ustawa z dnia 26. czerwca 1902,**

którą pozwala się używać obligacyi gminnych i kolejowych Krajowego Banku ziemiańskiego margrabstwa morawskiego do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Obligacyi gminnych i kolejowych Krajowego Banku ziemiańskiego margrabstwa morawskiego można nawet ponad kwotę 60.000.000 K, ustanowioną ustawą z dnia 22. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 62, aż do kwoty maksymalnej 150.000.000 K używać do korzystnego lokowania majątków fundacyjnych, kapitałów zakładów pod nadzorem publicznym zostających i Urzędu pocztowych kas oszczędności, tudzież pieniędzy sierocych, powierniczych i depozytowych, wreszcie po kursie giełdowym, o ile takowy nie przewyższa wartości imiennej, na kaucye służbowe i kaucye w interesach handlowych.

§. 2.

Ustawa niniejsza zacznie obowiązywać od dnia ogłoszenia.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu i kolei żelaznych.

Wiedeń, dnia 26. czerwca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Wittek r. w.

Böhm r. w.

Spens r. w.

134.**Ustawa z dnia 26. czerwca 1902,**

którą pozwala się używać udziałowych zapisów długu dalmatyńskiej pożyczki gminnej w kwocie 600.000 koron do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Udziałowych zapisów długu pożyczki w kwocie 600.000 K, zaciągniętej przez Wydział krajowy królestwa Dalmacyi na zasadzie ustawy krajowej

z dnia 15. października 1895, Dz. u. i rozp. kr. Nr. 32, można używać do korzystnego lokowania majątków fundacyjnych, kapitałów zakładów pod nadzorem publicznym zostających, tudzież pieniędzy sierocych, powierniczych i depozytowych, wreszcie po kursie giełdowym, o ile takowy nie przewyższa wartości imiennej, na kaucye służbowe i kaucye w interesach handlowych.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

Wiedeń, dnia 26. czerwca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Spens r. w.

135.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. czerwca 1902,**

którem zmienia się niektóre postanowienia dotychczasowego przepisu wykonawczego, tyczącego się opodatkowania piwa.

Ze względu na to, że do kontroli podatku od piwa zaprowadzono przyrząd do sprawdzania ilości brzezki piwnej, zmienia się w porozumieniu z c. k. węgierskiem Ministerstwem skarbu przytoczone poniżej postanowienia przepisów o opodatkowaniu piwa z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 129, wydanych w celu wykonania pierwszej części rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, i nadaje się im następujące brzmienie:

§. 1, rozdział I, ustęp 5.

Chłodniki, które odpowiadają wszelkim przepisanim warunkom, należy nie tylko przy spisywaniu wywodu ogłędzin, lecz także przy innych sposobnościach, szczególnie, gdy chodzi o browary, które w cieplej porze roku stoją, przynajmniej raz do roku — jednak nie wcześniej jak na cztery tygodnie przed rozpoczęciem się każdorazowej rocznej kampanii — wymierzyć na całe hektolitry i dla każdego nalewu, którego wymiar oznaczy piwowar, na wszystkich czterech bokach odcechować. Także kadzie fermentacyjne należy peryodycznie przynajmniej raz na trzy lata poddać ponownemu przemiarowi i odcechowaniu.

W browarach, w których do urzędowego sprawdzania wyrobionej brzezki piwnej używa się przyrządu kontrolnego, ponownemu przemiarowi i od-

cechowaniu poddać należy tylko te kadzie fermentacyjne, przy sprawdzaniu których rozmiary klarownic i odstępów między poszczególnymi gwoździami cechowniczymi nie zgadzają się z wynikami, sprawdzonymi przy ostatnim przemiarze i odcechowaniu.

§. 4, ustęp ostatni.

Czas trwania całej warki, od rozpoczęcia się jej aż do ukończenia, ustanawia się dla każdego browaru w protokole sprawdzenia z uwzględnieniem miejscowych stosunków. W browarach, w których urzędowe badanie brzezki piwnej odbywa się w chłodniku, nie może czas ten przekraczać 20 godzin, a w browarach, w których badanie to odbywa się zapomocą przyrządu kontrolnego, nie może warka trwać dłużej jak 14 godzin.

Dodatek do §u 5.

W tych browarach, w których ilość wytworzonej brzezki piwnej sprawdza się przyrządem kontrolnym, można brzezkę, a względnie piwo, przelać z kadzi fermentacyjnych w oznajmieniu warki oznaczonych całkiem albo częściowo do innych kadzi fermentacyjnych, jednakże okoliczność tę, jak i dzień, w którym przelanie nastąpiło, zaznaczyć należy w stosowny sposób, np. kredą, na dotyczących kadziach fermentacyjnych.

§. 6, rozdział II, A.

A. Pozwolenie na podkrążanie piwa.

Brać brzezkę fermentującą z kadzi fermentacyjnych wolno tylko w celu podkrążenia gotowego, całkiem do użytku zdatnego piwa. Ci piwowarzy, którzy chcą korzystać z tego pozwolenia, są obowiązani donieść o tem władzy skarbowej pierwszej instancji w celu uwiadomienia organów kontrolnych, i to przed rozpoczęciem każdej kampanii, o ile zaś chodzi o kampanię bieżącą, najpóźniej do 15. lipca.

Tylko piwo całkiem do użytku zdatne, które po wydzieleniu kwasu węglowego pokazuje na sacharometrze najwięcej połowę zawartości ekstraktu brzezki, z której pochodzi, można podkrążać i należy do tego brać (stosownie do ilości piwa do podkrążenia przeznaczonego) najwięcej 5 procentów piwa krążącego.

Ilość piwa, wziętego z kadzi fermentacyjnych w celu podkrążenia, należy natychmiast po naczepianiu go odpisać w rejestrze, utrzymywanym co do zapasów w piwnicy fermentacyjnej, jako wydane i oznaczyć przy tem ilość beczek transportowych, względnie numer dotyczącego oddziału piwnicy składowej.

Domieszanie piwa krążącego do piwa w beczkach transportowych przechowywanego może się odbywać tylko poza lokalem fermentacji.

Piwo fermentujące, które po wydzieleniu kwasu węglowego wskazuje więcej niż 6·5 stopni sacharometru, tylko w takim razie będzie uważane za podkrążone, jeżeli piwowar udowodni, że takowe pochodzi z brzezki o trzynastu albo więcej stopniach.

§. 7, rozdział II, 1. 2.

2. Przedsiębiorcy browarów, w których ilość wyrobionej brzezki sprawdza się zapomocą przyrządu kontrolnego, nie mają obowiązku utrzymywania urzędowych rejestrów co do zapasów brzezki lub piwa w piwnicy fermentacyjnej, o ile dla własnego użytku w przedsiębiorstwie utrzymują rejestra, tyczące się manipulacji w piwnicy fermentacyjnej, z których możnaby się dowiedzieć, jakie zapasy brzezki, względnie piwa, znajdują się w danej chwili w piwnicy fermentacyjnej, i o ile zgodzą się na to, żeby organa skarbowe, którym poruczona jest kontrola podatku od piwa, mogły przeglądać te rejestra, kiedy tego zażądata. Co do układania tych rejestrów, które należy przechowywać przez 5 lat, nie przepisuje się browarom pewnej formy.

Dodatek do §u 11, 1. 1.

Okres kredytowania podatku od piwa wynosić ma według ustawy sześć miesięcy, gdy chodzi o brzezki co najmniej 11 stopni sacharometrycznych, zaś trzy miesiące, gdy chodzi o brzezki o mniejszej ilości stopni.

Ponieważ jedna i ta sama brzezka przed ochłodzeniem do temperatury normalnej wskazuje mniej stopni sacharometrycznych, aniżeli po sprowadzeniu jej do temperatury normalnej, a co do kwestyi, czy w danym przypadku należy przyznać kredyt sześciomiesięczny, czy trzymiesięczny, rozstrzyga wskazanie sacharometru przy badaniu brzezki do temperatury normalnej ochłodzonej, to ze względu na to postanawia się, że w przypadkach, w których urzędowe sprawdzanie brzezki piwnej odbywa się zapomocą przyrządu kontrolnego, uważać należy brzezkę, wskazującą najmniej 10·4 stopni sacharometrycznych, ze względu na kredytowanie podatku i wymiar dyskonta na przypadek uiszczenia podatku gotówką, za brzezkę najmniej jedenastostopniową, tudzież, że tak samo postępować należy z brzezką najmniej 10·8 stopni sacharometrycznych wskazującą, gdy urzędowe sprawdzanie takowej odbywa się w chłodniku, a temperatura brzezki przy tem sprawdzaniu wynosi więcej jak + 25 stopni Réaumur, wreszcie z brzezką wskazującą najmniej 10·9 stopni sacharometrycznych, gdy takowa przy urzędowym sprawdzaniu w chłodniku posiada temperaturę przekraczającą 14 stopni Réaumur, jednak nie wyższą jak 25 stopni.

Postanowienia niniejsze zaczną obowiązywać od 1. lipca b. r.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dia

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVII. — Wydana i rozesłana dnia 8. lipca 1902.

Treść: (N° 136—139.) 136. Ustawa, zmieniająca ustawę z dnia 28. marca 1892, dotyczącą się udzielania bezprocentowych zaliczek na przywrócenie winnic przez mszycę winną spustoszonych do dawnego stanu. — 137. Rozporządzenie, dotyczące się zaliczek na przywrócenie do dawnego stanu winnic przez mszycę winną zniszczonych. — 138. Rozporządzenie, dotyczące się oznaczania ilości alkoholu, zawartego w wysoku rojownika (mielisy) przez linię cłową przywozonym, w celu obliczenia podatku wódeczanego. — 139. Rozporządzenie, dotyczące się zmiany §u 42go i nast. aż do 46go przepisu wykonawczego do ustawy o postępowaniu karnem, wydanego rozporządzeniem z dnia 19. listopada 1873, tudzież rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. grudnia 1895.

136.

Ustawa z dnia 4. kwietnia 1902,

zmieniająca ustawę z dnia 28. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 61, dotyczącą się udzielania bezprocentowych zaliczek na przywrócenie winnic przez mszycę winną spustoszonych do dawnego stanu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Ustępy 5. i 6. artykułu II. ustawy z dnia 3. października 1891, Dz. u. p. Nr. 150, zmienionej ustawą z dnia 28. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 61, przestają obowiązywać w dotychczasowym brzmieniu, a mają na przyszłość opiewać, jak następuje:

„Udzielenie takiej zaliczki podlega ze zasady warunkowi, żeby ubiegający się o nią otrzymał taką samą zapomogę z funduszków krajowych. W przypadkach na uwzględnienie zasługujących może jednak Minister rolnictwa zezwolić wyjątkowo na udzielenie pożyczki, przewyższającej kwotę zaliczki z funduszków krajowych udzielonej.

Zaliczki, na których udzielenie Minister rolnictwa zezwoli, wypłacane będą w razie należytego przestrzegania planu robót około przywrócenia winnicy do dawnego stanu w ratach, temu planowi odpowiadających.

Splata wszystkich tych bezprocentowych zaliczek, które udzielone zostały na zasadzie ustawy

z dnia 28. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 61, w latach 1892, 1893, 1894, 1895 i 1896, rozpocznie się od szesnastego roku kalendarzowego, licząc od udzielenia pierwszej kwoty częściowej zaliczki, i nastąpić ma w piętnastu równych, bezpośrednio po sobie następujących ratach rocznych. Splata zaliczek z funduszków rządowych, wypłaconych w roku 1897 albo później, nastąpić powinna w dwudziestu równych ratach rocznych, bezpośrednio po sobie następujących, z których pierwsza płatna jest z początkiem jedenastego roku kalendarzowego od wypłacenia pierwszej kwoty częściowej zaliczki.“

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi rolnictwa i Memu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 4. kwietnia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Giovanelli r. w.

137.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 11. czerwca 1902,

dotyczące się zaliczek na przywrócenie do dawnego stanu winnic przez mszycę winną zniszczonych.

Ponieważ postanowienia artykułu II. ustawy z dnia 3. października 1891, Dz. u. p. Nr. 150, i

z dnia 28. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 61, dotyczące się przyznawania ulg i udzielania zaliczek z powodu szkód przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*) wyrządzonych, zostały u-tawą z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 136, częściowo zmienione, przeto uchyla się niniejszem rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z dnia 29. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 62, a na jego miejsce wydaje się następujące rozporządzenie:

§. 1.

Gdy mszyca winna zrządzi w gminie spustoszenie i posiadacze gruntowi tejsze gminy popadną w czasowy niedostatek, Minister rolnictwa może udzielać zaliczek bezprocentowych na przywrócenie winnic zniszczonych do dawnego stanu — tak wtedy, gdy spustoszona kultura winna ma być bezpośrednio do dawnego stanu przywrócona, jak i wtedy, gdy na zarażonych parcelach zaprowadzona być ma tymczasowo inna kultura, a mianowicie:

- a) bezpośrednio poszczególnym posiadaczom gruntowym, kłeską dotkniętym, albo
- b) samej gminie, albo
- c) spółce posiadaczy gruntowych kłeską dotkniętych, utworzonej na zasadzie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 70) z poręką ograniczoną lub nieograniczoną, lub wreszcie
- d) stowarzyszeniu, które według statutu ma na celu w ogólności popieranie kultury krajowej lub w szczególności uprawę wina w odnośnej gminie.

Ubiegający się o zaliczkę winien bez względu na to, do której z kategorii wyżej pod *a*) do *d*) wzmiankowanych należy, podać prośbę (wolną od stempla na zasadzie artykułu III. ustawy z dnia 3. października 1891, Dz. u. p. Nr. 150) do władzy politycznej powiatowej.

§. 2.

W prośbie tej, prócz innych szczegółów celowi odpowiednich, podać należy:

- a) prawdopodobne koszta zamierzonego przywrócenia winnicy do dawnego stanu i plan robót w tym celu projektowanych;
- b) rodzaj zabezpieczenia zwrotu zaliczki, względnie stosunki, uzasadniające prośbę o zaliczkę bez zabezpieczenia.

§. 3.

Władza polityczna powiatowa, po skutecznieniu dochodzeń i przesłuchań, jakie jeszcze będą potrzebne, przedłożyć ma podanie władzy politycznej krajowej, dołączając doń opinię tak co do tych okoliczności, które według ustawy z dnia 3. paź-

dziernika 1891, Dz. u. p. Nr. 150, stanowią w ogólności warunek udzielenia zaliczki (spustoszenie winnic przez mszycę winną i czasowy niedostatek posiadaczy gruntowych tą kłeską dotkniętych), jakoteż co do prośby w ogólności i szczegółów w niej zawartych, przyczem, o ile chodzi o zabezpieczenie, mieć należy wzgląd na postanowienia §u 5. niniejszego rozporządzenia.

§. 4.

Władza polityczna krajowa, przekonawszy się, że podanie czyni zadość ogólnemu warunkowi ustawowemu co do udzielenia zaliczki (§. 3), ma następnie stwierdzić, czy ziszcza się także warunek wzmiankowany w ustępach 2. i 3. artykułu I. ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 136, to jest, czy dotknięci otrzymali także zapomogę z funduszków krajowych, poczem winna podanie z własnymi wnioskami co do udzielenia i wysokości zaliczki i co do wszelkich innych okoliczności, łączących się z tem (zabezpieczenie, plan robót), przedłożyć Ministerstwu rolnictwa do decyzji.

§. 5.

Przy ocenianiu kwestyi, czy w ogóle należy żądać, żeby zwrot zaliczki został zabezpieczony i czy zabezpieczenie ofiarowane przez ubiegającego się o zaliczkę może być uważane w przybliżeniu za dostateczne, jakoteż przy czynieniu wniosków w tym względzie, władze administracyjne pierwszej i drugiej instancyi winny trzymać się postanowień ustawy z dnia 28. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 61 (ustępu 3. i 4. artykułu II. ustawy z dnia 3. października 1891, Dz. u. p. Nr. 150, zmienionego co do swego brzmienia ową ustawą) i w granicach tych postanowień postępować mają według następujących zasad:

- a) przyjmuje się za prawidło, że do udzielenia zaliczki bezpośrednio poszczególnym posiadaczom gruntowym (§. 1, lit. *a*), zabezpieczenie (hipoteczne) jest z reguły potrzebne i że tylko wyjątkowo można dawać im zaliczki bez zabezpieczenia; przy udzielaniu zaś zaliczki gminie, spółce lub stowarzyszeniu (§. 1, lit. *b*, *c*, *d*) wtedy tylko należy żądać zabezpieczenia, gdy ze względu na szczególne stosunki okazuje się to potrzebnem;
- b) we względzie wymiaru zabezpieczenia mieć należy na uwadze, że stosownie do warunku ustawowego chodzi o wspomaganie posiadaczy gruntowych, którzy w skutek spustoszeń zrzadzonych przez mszycę winną popadli już w czasowy niedostatek, i że przeto odmawianie zaliczki posiadaczowi gruntu, który właśnie dla swego niedostatku nie może dać

takiego zabezpieczenia, jakiego w stosunkach uormalnych należałoby od niego wymagać, nie odpowiadałoby celowi i duchowi ustawy;

c) szczególną wagę przywiązywać należy natomiast do tej okoliczności, czy w zachodzącym przypadku ogół zachodzących stosunków daje większą lub mniejszą rękojmię, że zaliczka będzie sumiennie i właściwie użyta na przywrócenie winnie do dawnego stanu, i im ta rękojmia jest większa, tem bardziej ograniczyć można żądanie co do materialnego zabezpieczenia, albo i całkiem od tego żądania odstąpić.

§. 6.

Jeżeli Ministerstwo rolnictwa zgodzi się na udzielenie zaliczki, ustanowione będą zarazem kwoty częściowe, w których zaliczka stosownie do czwartego ustępu artykułu I. ustawy z dnia 4. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 136, odpowiednio planowi robót i pod warunkiem porządnego trzymania się tego planu ma być wypłacona. Jednocześnie oznaczyć należy rok, od którego począwszy, zaliczka ma być stosownie do ostatniego ustępu wzmiankowanego co tylko artykułu w 20 równych, bezpośrednio po sobie następujących ratach rocznych zwracana.

§. 7.

Jeżeli orzeczeniem Ministerstwa rolnictwa będzie stwierdzone, że bez usprawiedliwienia się zaniedbano wykonać roboty w planie projektowane lub że wykonano je z oczywistą niedbałością lub w sposób celowi przeciwny, traci się prawo do nietrzymane j jeszcze raty przyzwołej zaliczki

§. 8.

Czynności urzędowe, które w myśl ustawy, względnie niniejszego rozporządzenia, mają być podjęte, wykonywać należy zawsze z jak największym pośpiechem i w tym celu mogą władze polityczne krajowe porozumieć się w odpowiedni sposób z wydziałami krajowymi co do jednoczesnego lub wspólnego traktowania prośb o zaliczki z funduszków rządowych z jednej, a z funduszków krajowych z drugiej strony, jakoteż wydać władzom powiatowym w porozumieniu z wydziałami krajowymi, a według okoliczności także samodzielnie, formularze do łatwiejszego i szybszego załatwiania odnośnych czynności, a w razie potrzeby także szczegółowych instrukcyj rzeczowych, w granicach ustawy i niniejszego rozporządzenia.

Władze polityczne krajowe winny nadto ułożyć się z odnośnymi wydziałami krajowymi co do odpowiedniego urządzenia nadzoru technicznego nad wykonaniem planu tych robót, na które dano za-

liczki z funduszków rządowych i krajowych, a zarazem postarać się, żeby jak najrychlej donoszono o przypadkach, w którychby plan robót nie był porządnie wykonany, w skutek czego postanowienia §. 7go powinnyby wejść w zastosowanie.

O postępowaniu w powyższych przypadkach, co do którego władze polityczne krajowe porozumieją się z wydziałami krajowymi, uwiadomić należy Ministerstwo rolnictwa.

Giovanelli r. w.

138.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 26. czerwca 1902,**

tyczące się oznaczania ilości alkoholu, zawartego w wyskoku rojownika (melisy) przez linię cłową przywożonym, w celu obliczenia podatku wódczanego.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu i z interesowanymi królewsko-węgierskimi Ministerstwami postanawia się w uzupełnieniu §u 4go, lit. b, pierwszy ustęp, rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, że przy odprawie cłowej wyskoku rojownika za podstawę obliczenia podatku wódczanego przyjąć należy 90° alkoholu, o ile ilość tegoż nie będzie oznaczona na podstawie rzeczywistego sprawdzenia.

Böhm r. w.

139.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 27. czerwca 1902,**

tyczące się zmiany §u 42go i nast. aż do 46go przepisu wykonawczego do ustawy o postępowaniu karnem, wydanego rozporządzeniem z dnia 19. listopada 1873, Dz. u. p. Nr. 152, tudzież rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. grudnia 1895, Dz. u. p. Nr. 199.

Nadpis §u 42go przepisu wykonawczego z dnia 19. listopada 1873, Dz. u. p. Nr. 152, ma na przyszłość opiewać jak następuje: „b) Koszta aresztu śledczego i wykonania kar więziennych“. Nadto osnowa następujących paragrafów zmieniona zostaje jak następuje:

§. 42.

Prezydya wyższych sądów krajowych obliczyć mają corocznie, biorąc za podstawę rachunki kosztów wykonywania kar ze wszystkich sądów swego okręgu, sumę ogólną rzeczywistych wydatków, jakie w roku poprzednim poniesiono na wyżywienie, pościel, opał, światło, sprawienie i czyszczenie bielizny i odzienia (z wyłączeniem kosztów choroby i połogu, które będą osobno zwracane) dla wszystkich więźniów, bez względu na rodzaj więzienia, w jakim zostają. Tę sumę ogólną podzielić należy przez ilość wszystkich dni więziennych roku poprzedniego (więzienie osób w śledztwie zostających, więzienie osób skazanych, więzienie dla obcych gałęzi administracji) i w ten sposób oznaczyć kwotę średnią kosztów utrzymania, wypadającą dziennie na każdego więźnia. Ułameków halerzy nie uwzględnią się.

Obliczoną w ten sposób kwotę przyjąć należy za podstawę zwrotu kosztów w roku następującym, nie robiąc przy tem różnicy między sądami powiatowymi a trybunałami. Od tego sposobu obliczania odstąpić należy tylko w tych przypadkach wyjątkowych, o których mowa w §ie 387 ust. o post. karn., to jest w takim razie, jeżeli w ciągu dotyczącego roku ceny ulegną bardzo znacznym zmianom, lub jeżeli różnice w cenach środków żywności w poszczególnych siedzibach sądów są bardzo znaczne.

§. 43.

Wydatki na dozorowanie i zarząd (§. 388 proc. karn.) obliczyć należy na okres trzech lat. W tym celu porachowane być mają rzeczywiste wydatki, jakie w ciągu ostatnich trzech lat poniesione zostały we wszystkich sądach okręgu wyższego sądu krajowego na wynagrodzenie urzędników więziennych, funkcyjaryuszy nadzoru i innych osób do zarządu należących, na utrzymywanie lokalów więziennych w należytem stanie i na inne potrzeby domowe, na sprawienie i naprawę inwentarza, na zatrudnienie więźniów pracą i na inne cele więzienne, wreszcie na opędzenie potrzeb kancelaryjnych w więzieniach trybunałów sądowych. Z tej sumy ogólnej potrącić należy sumę przychodów, uzyskanych z pracy więźniów. Z otrzymanego w ten sposób wyniku obliczyć należy tak samo, jak to przepisano w §ie 42, pierwszy ustęp, t. j. zapomocą dzielenia przez ogólną ilość dni więziennych w tych trzech latach (więzienie osób w śledztwie zostających, więzienie osób skazanych, więzienie dla obcych gałęzi administracji), kwotę średnią, jaka za dozór i zarząd wypada na jeden dzień więzienny.

§. 44.

Koszta wykonywania kar więziennych w zakładach karnych oznaczać będzie Ministerstwo spra-

wiedliwości według zasad w §ach 42 i 43 zawartych, z tą jednakże różnicą, że także koszta utrzymania więźniów ustanawiane będą na okres trzech lat. Rzeczzone koszta obliczone będą w ogólnej sumie średniej dla wszystkich zakładów karnych męskich z jednej, a dla wszystkich zakładów karnych żeńskich z drugiej strony.

§. 45.

Wyższe sądy krajowe winny kwotę wydatków na utrzymanie więźniów, tudzież na dozór i zarząd, wypadającą na jeden dzień więzienny, a obliczoną stosownie do §§ów 42 i 43, podać w należytem czasie do wiadomości Ministerstwa sprawiedliwości. Na podstawie tego Ministerstwo sprawiedliwości obwieszczać będzie corocznie w Dzienniku rozporządzeń Ministerstwa sprawiedliwości, jakie kwoty wynagrodzenia zwracane być mają w poszczególnych okręgach wyższych sądów krajowych w roku następnym za więzienie osób w śledztwie zostających (utrzymanie więźniów) i za więzienie osób skazanych w aresztach sądowych (utrzymanie, dozór i zarząd), tudzież za więzienie osób skazanych w zakładach karnych (osobno dla zakładów karnych męskich a osobno dla żeńskich).

Na zasadzie rzeczzonego obwieszczenia, prezydya wyższych sądów krajowych winny w dziennikach urzędowych, wychodzących w krajach do ich okręgu należących, obwieścić kwotę, jaka zwracana będzie za więzienie osób skazanych w zakładach karnych, tudzież kwoty, ustanowione dla ich okręgu za więzienie osób w śledztwie zostających i za więzienie osób skazanych w aresztach sądowych.

§. 46.

Od skazanych, którzy według uznania sądu są w stanie zapłacić koszta postępowania karnego, należy zażądać zwrotu wydatków, poniesionych na utrzymanie ich w więzieniu śledczem i w więzieniu, na które wyrokiem skazani zostali, w ustanowionych kwotach jednostkowych.

Gdy skazany utrzymywał się sam, nie żąda się od niego zwrotu wydatków na utrzymanie, a więc, gdy chodzi o więzienie śledcze, nie żąda się zgoła żadnego zwrotu. Wydatków pobocznych, nie opędzonych przez więźnia (opał, światło itd.), nie bierze się w takim razie na uwagę. Częściowie tylko utrzymywanie się więźnia na własny koszt nie wchodzi w rachubę.

Koszta choroby i połogu, które stosownie do §§ów 387 i 388 proc. karn. zwracane być mają osobno, policzyć należy więźniom tylko o tyle, o ile koszta te narosły skutkiem wydatków szczególnych, nie należących do ogólnych wydatków na pieczę zdrowia w dotyczącem więzieniu.

Koerber r. w.

Spens r. w.

Rok 1902.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. lipca 1902.

Treść: (№ 140—143.) 140. Obwieszczenie o upoważnieniu c. k. Komory głównej I. klasy w Insbruku do odprawiania rzeczy przesiedlców bez pobierania cła. — 141. Obwieszczenie, tyczące się stanowczej aprobaty elektromierzy typów XXXIII, XL, XLII, LVII, tudzież typów XLH, XLK i XLHK, będących odmianami typu XLgo, nadto prowizorycznej aprobaty typów LV i LVI i odwołania prowizorycznej aprobaty typów XLVI i LIII. — 142. Obwieszczenie, tyczące się przeistoczenia Komory głównej II. klasy w Kotorze na komorę główną I. klasy. — 143. Obwieszczenie, tyczące się przeistoczenia Komory pomocniczej II. klasy w Petrowicach na ekspozyturę bogumínskiej Komory głównej, posiadającej upoważnienie komory pomocniczej II. klasy.

140.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. czerwca 1902,

o upoważnieniu c. k. Komory głównej I. klasy w Insbruku do odprawiania rzeczy przesiedlców bez pobierania cła.

C. k. Komora główna I. klasy w Insbruku otrzymuje upoważnienie do odprawiania rzeczy przesiedlców bez pobierania cła, a to stosownie do artykułu VIIIgo, l. 7, ust. 1, tudzież artykułu IXgo, l. 1, ust. 2 i 3 ustawy o taryfie cłowej z dnia 25. maja 1882.

Böhm r. w.

141.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 5. lipca 1902,

tyczące się stanowczej aprobaty elektromierzy typów XXXIII, XL, XLII, LVII, tudzież typów XLH, XLK i XLHK, będących odmianami typu XLgo,

nadto prowizorycznej aprobaty typów LV i LVI i odwołania prowizorycznej aprobaty typów XLVI i LIII.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, i stosownie do przepisów o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu elektromierzy (rozdział V, punkt 21 i 22), podanych do powszechnej wiadomości rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176, ogłasza się co następuje:

Dyrektor c. k. Komisji głównej miar i wag odwołał prowizoryczną aprobatę elektromierzy typów XLVI (ob. Dz. u. p. Nr. 129 z r. 1901) i LIII (ob. Dz. u. p. Nr. 17 z r. 1902), a elektromierze typów XXXIII, XL, XLH, XLK, XLHK (porówn. wykaz w Dz. u. p. Nr. 208 z r. 1900), tudzież typu LIII, którym już dawniej udzielona była aprobatą prowizoryczną, pozwolił stanowczo przyjmować do urzędowego sprawdzania i cechowania.

Nadto aprobował Dyrektor c. k. Komisji głównej miar i wag prowizorycznie elektromierze typów LV i LVI.

Znamiona aprobowanych typów zawarte są w umieszczonej poniżej tabeli; opis szczegółowy tychże ogłoszony będzie później.

Typ elektromierzy	Aprobowane		Oznaczenie	Rodzaj prądu	System przewodowy	Znamiona	Zamknięcie urządzenie plombami; ilość plomb
	stanowczo	próbowo					
XXXIII	1	.	Elektromierz Arona	Prąd wirowy	Trójfazowy	Jak typ XIII. Podany przez H. Arona w Wiedniu.	1
XL	1	.	Elektromierz Thomsona	Prąd zmienny	Trójprzewodowy	Jak typ XI, opór w odgałęzieniu z żelaza, używany do prądu przemiennego. Podany przez Austriacką Spółkę elektr. „Union“ w Wiedniu.	1—3
XL H	1	.	Elektromierz Thomsona	Prąd zmienny	Trójprzewodowy	Jak typ XI H, ale opór w odgałęzieniu z żelaza, używany do prądu zmiennego. Podany przez Austriacką Spółkę elektr. „Union“ w Wiedniu.	1—3
XL K	1	.	Elektromierz Thomsona	Prąd zmienny	Trójprzewodowy	Jak typ XI K, ale opór w odgałęzieniu z żelaza, używany do prądu zmiennego. Podany przez Austriacką Spółkę elektr. „Union“ w Wiedniu.	1
XL HK	1	.	Elektromierz Thomsona	Prąd zmienny	Trójprzewodowy	Jak typ XI HK, ale opór w odgałęzieniu z żelaza, używany do prądu zmiennego. Podany przez Austriacką Spółkę elektr. „Union“ w Wiedniu.	1
XLII	1	.	Elektromierz Schuckerta	Prąd wirowy	Trójfazowy	Liczydło motorowe według zasady Ferrariego. Podane przez Austriackie przedsiębiorstwo „Schuckertwerke“ w Wiedniu.	2
LV	.	1	Elektromierz Thomsona	Prąd stały i zmienny	Dwuprzewodowy	Jak typ L, ale opór w odgałęzieniu z technicznie czystej miedzi. Podany przez „Danubie“, wied. Spółkę akc. wyrobu przyrządów do fabryk gazu, do oświetlania i do pomiaru.	2
LVI	.	1	Elektromierz Thomsona	Prąd stały i zmienny	Trójprzewodowy	Jak typ LI, jednak opór w odgałęzieniu z technicznie czystej miedzi. Podany przez „Danubie“, wied. Spółkę akc. wyrobu przyrządów do fabryk gazu, do oświetlania i pomiaru.	2
LVII	1	.	Elektromierz wattogodzinowy	Prąd stały	Dwuprzewodowy	Liczydło motorowe z obracającym się rdzeniem żelaznym. Na tym rdzeniu umieszczone są cztery żelazne skrzydła, z których każde ze sąsiednim tworzy kąt 90°. Podane przez Spółkę akcyjną Siemens i Halske w Wiedniu.	2

142.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. lipca 1902,****tyczące się przeistoczenia Komory głównej II. klasy w Kotorze na komorę główną I. klasy.**

Komora główna II. klasy w Kotorze przeistoczona zostaje na komorę główną I. klasy i ma jako taka niezwłocznie rozpocząć urzędowanie.

Böhm r. w.**143.****Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. lipca 1902,****tyczące się przeistoczenia Komory pomocniczej II. klasy w Petrowicach na ekspozyturę bogumińskiej Komory głównej, posiadającą upoważnienia komory pomocniczej II. klasy.**

Komora pomocnicza II. klasy w Petrowicach przeistoczona została od 1. lipca 1902 na ekspozyturę bogumińskiej komory głównej, posiadającą upoważnienia komory pomocniczej II. klasy.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXIX. — Wydana i rozesłana dnia 20. lipca 1902.

Treść: № 144. Ustawa o ulgach dla budynków ze zdrowymi i tanimi pomieszkaniem dla robotników.

144.

Ustawa z dnia 8. lipca 1902,

o ulgach dla budynków ze zdrowymi i tanimi pomieszkaniem dla robotników.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Owe budynki mieszkalne, które na przestrzeniach dotychczas niezabudowanych lub na placach, uzyskanych przez zupełne zburzenie starych domów aż do powierzchni ziemi, zbudowane będą w tym celu, aby robotnicy mogli mieć w nich zdrowe i tanie mieszkania, korzystać będą w miarę postanowień niniejszej ustawy z 24-letniego uwolnienia od podatku domowo-klasowego, tudzież od podatku czynszowego i od pięcioprocentowego podatku od intraty z budynków na jakiś czas od podatku uwolnionych, o ile mieszkania w dotyczących budynkach będą robotnikom rzeczywiście najęte lub odstąpione jako część wynagrodzenia, w kontrakcie służbowym liczebnie nie oznaczona.

Takie samo dobrodziejstwo przysługiwać będzie także owym budynkom mieszkalnym (domom z pomieszkaniem dla rodzin), zbudowanym w sposób w ustępie powyższym wskazany i w celu tamże określonym, które przez osoby prawne lub fizyczne, w §ie 7ym wymienione, sprzedane będą robotnikom w ten sposób, że cała cena kupna albo przynajmniej połowa będzie spłacona najmniej w 15 ratach rocznych, i to bez względu na to, czy według zawartej umowy dotyczący budynek przechodzi natychmiast na własność robotników, czy też dopiero w chwili późniejszej.

O ile budynki takie podlegają w tym lub owym przypadku równoważnikowi należyłości, to takowy

na czas szczególnego ich przeznaczenia (w rozumieniu §u 14go) wynosi razem z dodatkiem tylko półtora od sta wartości.

Wszystkie podania, dokumenty i intabulacje ustawowego przeznaczenia budynku, jakie będą wygotowywane z okazji stawienia domów robotniczych, są wolne od należyłości.

§. 2.

Za „robotników“ w pojęciu niniejszej ustawy uważać należy owe osoby, które w przedsiębiorstwach rolniczych i przemysłowych, tudzież w innych przedsiębiorstwach z celem zarobkowania prowadzonych, albo w zakładach publicznych i prywatnych, zatrudnione są za stałą lub zmienną płacą, a których dochód roczny w rozumieniu ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, nie przekracza następujących kwot:

- a) 1200 koron, gdy chodzi o osoby same dla siebie żyjące;
- b) 1800 koron, gdy chodzi o rodziny, składające się z dwóch do czterech głów;
- c) 2400 koron, gdy chodzi o rodziny, składające się z pięciu lub więcej głów.

W Wiedniu granicę powyższych dochodów tworzyć mają kwoty o czwartą część wyższe, a w miejscowościach, liczących więcej jak 50.000 mieszkańców, tudzież w przedmieściach takich miejscowości, jakoteż w miejscowościach przemysłowych, stykających się bezpośrednio ze sobą i liczących ogółem więcej jak 50.000 mieszkańców, kwoty o jedną ósmą część wyższe. Grupy miejscowości przemysłowych, o których była mowa na samym ostatku, oznaczone będą drogą rozporządzenia.

Terminatorów stawia się bez względu na pobieraną przez nich płacę na równi z robotnikami.

Charakter „robotnika“ jako takiego nie doznaje naruszenia w skutek przemijającej przerwy

w regularnem zatrudnieniu. Jeżeli głowa domu popadnie w stałą niezdolność do oddawania się swemu zawodowi, lub jeżeli stanowisko głowy domu przejdzie na inną osobę, wreszcie, gdy w wysokości ogólnego dochodu lub w liczbie członków rodziny zajdzie zmiana, władza może dotychczasowym lokatorem, względnie ich rodzinom, pozwolić pozostać nadal w dotyczącem mieszkaniu.

O ile właścicielami budynków, którym przyznano wymienione w §ie 1ym dobrodziejstwa, są sami przedsiębiorcy, takowi nie są obowiązani stosować się względem robotników w ich własnem przedsiębiorstwie zatrudnionych, do ustanowionego powyżej najwyższego wymiaru ogólnego dochodu.

§. 3.

Dobrodziejstwa w §ie 1ym przewidziane przyznane będą nawet w takim razie, jeżeli:

1. co najwięcej czwarta część wszystkich ubikacji mieszkalnych w dotyczącym domu lub w grupie domów robotniczych, pod jednym zarządem zostających, będzie odnájęta lub bezpłatnie odstąpiona nie robotnikom czynnym (§. 2, ustęp 1), lecz takim, którzy stali się niezdolnymi do pracy, lub innym osobom, pobierającym stałą płacę albo zaopatrzenie, o ile ich dochód roczny nie przekracza kwot w §ie 2im ustanowionych;

2. jeżeli poszczególne ubikacje dotyczącego domu odstąpione będą lokatorom do wspólnego użytku, np. pralnie, jadalnie, czytelnie, pokoje biblioteczne itp.;

3. jeżeli poszczególne mieszkania lub ubikacje mieszkalne odstąpione będą organom, którym poruczono zawiadownictwo lub doглядanie budynku;

4. jeżeli poszczególne części budynku odnájęte będą osobom, trudniącym się takim przemysłem, którego wykonywanie w tym budynku władza polityczna uzna za potrzebne dla zaopatrywania lokatorów w żywność, i to bez względu na to, czy chodzi o samych przemysłowców, czy o dzierżawców lub zastępców w wykonywaniu dotyczącego przemysłu.

Wyszynk i drobna sprzedaż gorących napojów wysokowych w budynkach, korzystających z dobrodziejstw ustawy niniejszej, są bezwarunkowo wzbronione.

§. 4.

Budynki, co do których przyznać można dobrodziejstwa w §ie 1ym przewidziane, mogą być:

- a) domami mieszkalnymi dla rodzin,
- b) domami dla osób stanu wolnego,
- c) domami dla noclegu i przytułku.

O ile dobrodziejstwa powyższe mogą być rozciągnięte także na budynki do podniesienia dobrobytu robotników służące, o tem stanowi §. 8.

§. 5.

Domy mieszkalne dla rodzin mogą być przeznaczone dla jednej lub kilku rodzin. Z zasady powinny one być urządzone tak, aby mogły pomieścić najwięcej sześć rodzin; jeżeli zaś wznoszą się ponad przyziom, powinny mieć co najwięcej trzy piętra, a na każdym piętrze nie więcej jak cztery pomieszkania, należące do tych samych schodów.

Budynki mieszkalne (domy dla rodzin), których rodzaj określono w §ie 1ym, ust. 2gi, powinny być urządzone najwięcej dla dwóch rodzin.

W budynkach, położonych w miastach lub w miejscowościach w sobie zamkniętych, a przeznaczonych dla większej ilości rodzin, należy z jednej strony przez odpowiednie urządzenie (dostateczną ilość schodów, odosobnione ubikacje poboczne, np. pralnie, wychodki, piwnice, poddasza itd.), uczynić zadość wymaganiom bezpieczeństwa osobistego i zdrowotności, z drugiej zaś strony ograniczyć jak najbardziej konieczność wzajemnego stykania się poszczególnych rodzin z sobą. W takich budynkach powinny na jedne schody przypadać również co najwięcej cztery mieszkania, a pod żadnym warunkiem nie wolno w nich urządzać więcej jak sześciu mieszkań na jednym piętrze i przy jednych schodach.

Podnajmowanie i przyjmowanie lokatorów na nocleg (kątem mieszkających) jest w domach mieszkalnych dla rodzin wzbronione.

Gdyby pomieszkania w domach, którym w myśl §u 1go, ust. 2gi, przysługują dobrodziejstwa niniejszej ustawy, miały być oddawane w najem, najemcami mogą być tylko robotnicy, a do mieszkań takich stosują się odnośnie postanowienia §§ów 11go i 12go.

W większych budynkach dla rodzin przeznaczonych można ubikacje zupełnie odosobnione wynajmować osobom, które żyją same dla siebie. Do tych ubikacji stosują się w analogiczny sposób postanowienia §u 6go.

Dobrodziejstwa niniejszej ustawy przyznane być mogą tylko co do takich domów mieszkalnych dla rodzin,

1. w których powierzchnia podłogi w ubikacjach mieszkalnych (pokojach, alkierzach i kuchniach) poszczególnych mieszkań:

- a) wynosi najmniej 16, najwięcej 25 metrów kwadratowych, jeżeli pomieszkanie składa się tylko z jednej ubikacji,
- b) najmniej 20, a najwięcej 35 metrów kwadratowych, jeżeli pomieszkanie składa się z dwóch ubikacji.
- c) najmniej 30, a najwięcej 80 metrów kwadratowych, jeżeli pomieszkanie składa się z trzech lub więcej ubikacji, tudzież co do takich,

2. które odpowiadają przepisom, jakie Minister spraw wewnętrznych i Minister skarbu wydadzą w myśl §u 9go w drodze rozporządzenia.

§. 6.

Domy dla osób stanu wolnego służyć mają na pomieszczenie poszczególnych osób tej samej płci w odosobnionych ubikacjach.

Tego rodzaju domy powinny być tak urządzone, żeby każda ubikacja z reguły była zamieszkała tylko przez jedną osobę, a co najwięcej przez trzy.

Osoby rozmaitej płci, same dla siebie żyjące, wolno pomieszczać w jednym i tym samym budynku tylko w oddziałach zupełnie od siebie odosobnionych, i to nawet w takim razie, gdyby dotyczący dom był w części zamieszkały przez rodziny.

Dobrodziejstwa niniejszej ustawy mogą być przyznane tylko co do takich domów dla osób stanu wolnego,

1. w których podłoga ubikacji, przeznaczonych dla

- a) jednej osoby wynosi najmniej 8 metrów kwadratowych,
- b) dwóch osób najmniej 12 metrów kwadratowych,
- c) trzech osób najmniej 20 metrów kwadratowych, i

2. które odpowiadają przepisom, jakie Minister spraw wewnętrznych i Minister skarbu w myśl §u 9 wydadzą w drodze rozporządzenia.

§. 7.

Co się tyczy domów dla noclegu i przytułku, przeznaczonych na wspólne pomieszczenie osób tej samej płci, które żyją same dla siebie, dobrodziejstwa w §ie 1ym przewidziane mogą być do nich zastosowane tylko w takim razie, jeżeli domy te

1. zbudowane będą przez związki powiatowe, gminy, towarzystwa humanitarne, fundacye, spółki, stowarzyszenia robotnicze, zakłady lub przedsiębiorstwa w §ie 24ym ustawy niniejszej określone, albo przez robotodawców dla robotników w ich własnym przedsiębiorstwie zatrudnionych, i

2. odpowiadać będą przepisom, jakie Minister spraw wewnętrznych i Minister skarbu wydadzą stosownie do §u 9go w drodze rozporządzenia.

Na przypadek przeniesienia prawa własności na osoby w punkcie 1ym nie wymienione, decyzya co do kwestyi, czy i pod jakimi warunkami rzeczzone dobrodziejstwa mają pozostać w mocy, zastrzeżona jest Ministrowi skarbu, który w tym względzie porozumie się z Ministrem spraw wewnętrznych.

Z odjęciem dobrodziejstw ustaje w takich razach także przeznaczenie dotyczącego budynku (§. 14).

§. 8.

Co się tyczy budynków do podniesienia dobrobytu, przeznaczonych na wspólny użytek lokatorów (ogródki dla dzieci, czytelnie, domy kąpielowe, pral-

nie itd.), dobrodziejstwa w §ie 1ym przewidziane mogą im być przyznane w takim razie, jeżeli takowe należą do pewnej grupy domów robotniczych i odpowiadają szczególnym przepisom, które co do ich zakładania, urządzania i utrzymywania wydane będą w myśl §u 9go w drodze rozporządzenia.

§. 9.

Minister spraw wewnętrznych i Minister skarbu są upoważnieni wydać w drodze rozporządzenia, stosownie do zasad, w §§. 5 do 8 zawartych, w porozumieniu z Ministrami handlu, kolei żelaznych i rolnictwa owe szczegółowe zarządzenia, jakie ze względu na bezpieczeństwo osobiste, na zdrowotność i moralność byłoby potrzebne.

W szczególności będzie ich obowiązkiem wydać przepisy:

1. co do położenia podłóg w ubikacjach parterowych w stosunku do powierzchni ulicy, co do wysokości i urządzenia wewnętrznego ubikacji mieszkalnych, co do zaopatrywania ich w światło, powietrze i wodę, co do uprzątywania odpadków itd.;

2. co do zasad, jakie przestrzegane być mają w celu uniknięcia przepelnienia lub takiego używania ubikacji, które ze względu na zdrowotność i moralność byłoby w ogóle niedozwolone, wreszcie

3. co do zakładania, urządzania i utrzymywania budynków w §§ach 7 i 8 wzmiankowanych.

Późniejsze rozporządzenia mogą tylko o tyle być stosowane do budynków, którym przyznano już dobrodziejstwa w §ie 1ym przewidziane, o ile nie zawierają w sobie postanowień, mogących obciążyć tych, którzy dotyczące budynki wystawili, względnie tych, którzy w danej chwili są ich właścicielami.

§. 10.

Minister spraw wewnętrznych może w porozumieniu z Ministrem skarbu uwolnić założyciela, względnie posiadacza domu, od poszczególnych warunków w §§ach 5 do 8 ustanowionych, i od przepisów na zasadzie §u 9go wydanych, jeżeli tak odpowiadające celowi urządzenie i humanitarne przeznaczenie domu, jak i interes publiczny, będą w inny sposób zabezpieczone. Prawo uwalniania od rzeczonych warunków mogą wzmiankowani Ministrowie w przypadkach, w których chodzi tylko o nieznaczne odstąpienie od przepisów, przenieść na polityczne władze krajowe, które mają się porozumiewać ze skarbowymi władzami krajowymi.

§. 11.

I. Ogólny dochód roczny z czynszu, który niesie budynek, korzystający z dobrodziejstw w §ie 1, ust. 1 przewidzianych, nie może przewyższać tej sumy, jakiej według sprawdzonych przez znawców i przedłożonych władzy dokumentów potrzeba, aby

kapitał, użyty na nabycie gruntu pod budowę i na koszt budowy, oprocentował się w takiej wysokości, jaką Minister spraw wewnętrznych i Minister skarbu ustanowią dla poszczególnych krajów i części krajów w drodze rozporządzenia, przy czem za podstawę obliczenia brać należy sześćdziesięcioletnie istnienie budynku i potrącić od dochodu raty amortyzacyjne, wszelkie podatki rzeczowe, dodatki do podatków i podatki autonomiczne, równoważnik należytości, tudzież kosztu utrzymania i zarządu, wreszcie sumę ryczałtową za mieszkania próżne i czynsze nie dające się ściągnąć.

Przy ustanawianiu wysokości oprocentowania stosować się należy do hipotecznej stopy odsetkowej, jaka w dotyczących krajach lub częściach krajów przyjęta jest w danej chwili w kasach oszczędności i innych większych zakładach kredytowych, i to w ten sposób, żeby oprocentowanie kapitału w domy robotnicze włożonego było o 0·20 do 0·50 od sta wyższe, jak oprocentowanie kapitałów, inwestowanych w określony co tylko sposób.

O ile chodzi o takie instytucje publiczne, których celem przez statuty wytkniętym jest podnoszenie powszechnego dobrobytu, Minister spraw wewnętrznych i Minister skarbu mogą w każdym przypadku z osobna pozwolić na wyższe oprocentowanie kapitału w domy dla robotników włożonego.

Na prośbę właściciela domu, wartość kapitału, jaką stosownie do ustępu 1go przyjmując należy za podstawę dopuszczalnego najwyższego oprocentowania, sprawdzona być ma co dziesięć lat na nowo z uwzględnieniem zmian, jakie zaszły co do renty gruntowej. Sprawdzenie to może być w takich samych okresach czasu zarządzane także z urzędu. O wartości kapitału rozstrzyga w pierwszej instancji krajowa władza skarbowa w porozumieniu z polityczną władzą krajową.

Jeżeli w jakimś budynku, któremu należą się ulgi według niniejszej ustawy, poszczególne pomieszkania nie zostały robotnikom wynajęte, lecz odstąpione bądź bezpłatnie, bądź jako część wynagrodzenia pieniężnie nieoznaczona, natenczas wartość czynszu z tego budynku obliczyć należy w drodze paryfikacji (t. j. porównania z czynszem za pomieszkania w tym samym domu wynajęte) i wliczyć do ogólnego dochodu czynszowego z tego budynku.

Tytułem kosztów utrzymania i zarządu, tudzież pokrycia ubytków za pomieszkania próżne i za czynsze nieściągalne, potrącić można najwięcej 1·8 od sta kosztów budowy (z wyłączeniem kosztów nabywania gruntu).

II. Co się tyczy domów, o których była mowa w §ie 1ym, ust. 2im, całkowita cena kupna takowych nie może przekraczać kosztów, na nabycie gruntu, na roboty budowlane, tudzież na inne konieczne potrzeby przez założyciela poniesionych. Przy obliczaniu spłat rocznych, stopa procentowa

od kwoty spłacić się mającej nie może być wyższa, jak stopa procentowa hipoteczna, przyjęta w kasach oszczędności i innych większych zakładach kredytowych. Roczna rata amortyzacyjna wynosić winna najmniej 1 od sta ceny kupna, którą nabywcy zobowiązali się spłacać w ratach rocznych.

III. Najemcy lub nabywcy nie można zobowiązywać do żadnych świadczeń, które nie zostają w ścisłym związku z użyciem odstąpionego mu przedmiotu lub z gospodarowaniem na tymże.

§. 12.

I. W granicach ogólnej sumy przychodu z czynszu za pewien budynek, obliczonej według postanowień §u 11go, I, może właściciel domu czynsz za poszczególne mieszkania stosownie do ich położenia i jakości ustanawiać według własnego uznania.

Jednakowoż ma on obowiązek umieścić u wejścia do domu, na miejscu dla każdego dostrzegalnem, taryfę czynszu wszystkich pomieszczeń, tudzież przepisy dla lokatorów, w których oznaczone być winny także należytości poboczne, jakie ewentualnie mają być opłacane.

W taryfie czynszowej, która podlega zatwierdzeniu władzy podatkowej pierwszej instancji, oznaczona być ma także wartość czynszowa owych pomieszczeń, które dotyczącym lokatorom odstąpiono bezpłatnie lub jako część wynagrodzenia, pieniężnie nieoznaczoną, a to na podstawie obliczenia według §u 11go, I, ust. 5.

We wszystkich przypadkach, nie wyjmując i tych, o których była mowa na samym ostatku, termin wypowiedzenia pomieszczeń dla rodzin wynosić musi najmniej dni ośm i ma być uwidoczniomy w przepisach dla lokatorów.

Przepisy dla lokatorów podlegają zatwierdzeniu właściwej władzy politycznej i władzy podatkowej pierwszej instancji.

II. W przypadkach, o których mowa w §ie 1, ust. 2, sprzedający obowiązany jest koncept kontraktu, tycającego się budynku, który ma być sprzedany, przedłożyć politycznej władzy powiatowej do zatwierdzenia.

Rzeczony koncept musi nie tylko odpowiadać ogólnym wymogom ustawowym, przepisany co do kontraktów kupna i sprzedaży, lecz nadto zawierać on powinien wszelkie inne postanowienia, normujące stosunek do kupującego.

W szczególności odpowiadać on powinien następującym warunkom:

A. Mają być w nim zawarte następujące szczególności:

1. Chwila, w której nastąpić ma oddanie budynku w posiadanie kupującego.

2. Postanowienie, czy hipoteczne przeniesienie własności nastąpić ma niezwłocznie, czy też

dopiero później; pod żadnym warunkiem nie można zwlekać z przeniesieniem własności dłużej jak trzy lata po zawarciu kontraktu.

3. Czy — o ile chodzi o odłożenie przeniesienia własności na chwilę późniejszą — między sprzedającym a kupującym stworzony zostaje stosunek najmu lub dzierżawy; jeżeli tak, przytoczyć należy warunki tego stosunku.

4. Jeżeli hipoteczne przeniesienie własności zostanie odłożone, nabywcy przysługują należyte prawo zabronienia sprzedaży i obciążania dotyczącego budynku, które to prawo z chwilą zainstalowania własności na rzecz nabywcy traci moc swoją.

B. Na wypadek, gdyby nabywca najmniej przez dwa kwartały zalegał ze spłatą rocznych rat ceny kupna lub z podatkami i innymi opłatami od dotyczącego budynku uiszczając się mającymi, lub nie ubezpieczył budynku od ognia mimo upomnień, sprzedawca zastrzedz sobie może prawo półrocznego wypowiedzenia tej reszty ceny kupna, którą zostawił nabywcy jako pożyczkę, albo odstąpienia od kontraktu za 14-dniowym wypowiedzeniem i wypowiedzenia kupującemu stosunku najmu i dzierżawy, o ileby takowy między nimi zachodził, a to w miarę tego, czy przeniesienie własności na nabywcę w chwili, w której zaszła jedna z powyższych okoliczności, już nastąpiło, czy nie.

Sprzedający może w przypadkach, w których ma prawo wypowiedzenia reszty ceny kupna, zastrzedz sobie nadto prawo odkupu.

Jeżeli sprzedający zastrzega sobie prawo odstąpienia od kontraktu, ten ostatni zawierać winien postanowienia, któreby kupującemu zabezpieczyły prawo do zwrotu uiszczonych już rat ceny kupna i ewentualnych innych wydatków.

W innych przypadkach zastrzeżenie prawa odstąpienia, wypowiedzenia i odkupu jest niedozwolone.

C. Sprzedający musi sobie nadto zastrzedz prawo pierwokupna na czas trwania szczególnego przeznaczenia budynku, a prawo to ma na wypadek licytacji sądowej skutek, w § 1076ym kod. cyw. przewidziany.

Przy wykonywaniu prawa pierwokupna i odkupu stosować się należy do pierwotnej ceny kupna, a nabywcy lub jego następcem prawnym zwrócone być mają owe kwoty, które na rachunek ceny kupna zostały już uiszczone. Kontrakt, o którym mowa, zawierać powinien także szczególne postanowienia, dotyczące zwrotu kosztów na polepszenie budynku poniesionych, tudzież odliczenia stosownej kwoty w razie zmniejszenia wartości budynku.

D. Kontrakt ten powinien nadto zawierać wzmiankę o tem, że w razie wynajęcia przez na-

bywcę całego budynku lub poszczególnych mieszkań, czynsz najmu nie może przekraczać wymiaru w § 11ym, I, oznaczonego.

E. Nadto musi być w nim wyraźnie wymieniona ta okoliczność, że sprzedający ręczy za ulgi podatkowe, jakie w myśl ustawy niniejszej dotyczącemu budynkowi przysługują.

Zatwierdzenie takich kontraktów zastrzeżone jest politycznej władzy powiatowej w porozumieniu z władzą podatkową pierwszej instancji.

III. Minister spraw wewnętrznych i Minister skarbu mają prawo wydać w drodze rozporządzenia szczegółowe postanowienia względem tego, co może stanowić treść przepisów dla lokatorów, tudzież, o ile chodzi o grupy domów robotniczych, zostające pod jednym wspólnym zarządem, jakie ograniczenia co do używania tych domów ze względu na wspólny zarząd takowych mogą być dozwolone. Kontraktom, któreby zawierały jakieś inne ograniczenia lub zobowiązywały kupujących, względnie czynszowników, do jakichś świadczeń, wychodzących poza określone powyżej granice, należy odmówić zatwierdzenia.

§. 13.

Prośby o przyznanie dobrodziejstw w § 1ym przewidzianych wnosić należy do władzy podatkowej pierwszej instancji, która w tym względzie porozumieć się winna z polityczną władzą powiatową. Gdy chodzi o przypadki w § 1ym, ust. 2 wzmiankowane, prośbę dotyczącą wnieść ma sprzedający.

Względem takich próśb rozstrzyga krajowa władza skarbowa w porozumieniu z polityczną władzą krajową; w razie zaś wniesienia rekursu przeciw decyzji tych władz, tudzież w przypadku, gdyby między rzeszonemi władzami krajowemi nie przyszło do porozumienia, rozstrzyga w najwyższej instancji Ministerstwo skarbu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych. Co do pewnych kategorii budynków, o których mowa w § 8ym, mogą rzeszone Ministerstwa zastrzedz sobie decyzję w powyższym względzie.

W sprawach, odnoszących się do technicznej strony budowy, tudzież do zdrowotności i moralności, rozstrzygają władze polityczne.

§. 14.

Następstwem przyznania ulg w § 1ym przewidzianych jest przeznaczenie dotyczącego budynku na pomieszkania dla robotników i na cele dobrobytu na okres pięćdziesięcioletni; niemniej też wkładają owe dobrodziejstwa na założyciela dotyczącego domu, tudzież w granicach powyższego okresu na każdego późniejszego właściciela, obowiązek utrzymywania domu w stanie, celowi niniejszej ustawy odpowiadającym, i przestrzegania przepisów, które

bądź w niniejszej ustawie są zawarte, bądź na zasadzie tejże zostaną wydane.

Dopóki nie minie okres szczególnego przeznaczenia pewnego budynku, wszelkie zmiany w budowie tegoż, któreby dotyczyły warunków do uzyskania dobrodziejstw ustawy niniejszej (§. 1) przepisanych, podlegają pozwoleniu władz skarbowych i politycznych, które oznaczone będą w drodze rozporządzenia.

Szczególnie przeznaczenie budynku zapisać należy w księgach gruntowych jako ciężar rzeczony na rzecz państwa i oznaczyć dzień kalendarzowy, w którym okres tego przeznaczenia upływa. Jeżeli pierwszeństwo stopnia hipotecznego przed tym ciężarem rzeczowym, na rzecz państwa zapisanym, posiadają jakieś ciężary hipoteczne, natenczas przyznanie dobrodziejstw w myśl §u 1go można uczynić zawisłem od warunku, żeby dotyczący wierzyciele hipoteczni lub ci z nich, co do których władza (§. 13, ust. 2) uzna to za potrzebne, złożyli oświadczenie zrzeczenia się pierwszeństwa na rzecz ciężaru rzeczowego i żeby oświadczenie to wciągnięte było w księgi hipoteczne.

Minister skarbu i Minister spraw wewnętrznych mają prawo pozwolić na prośbę właściciela domu na całkowite lub częściowe uchylenie szczególnego przeznaczenia. O ile nie zachodzą okoliczności na szczególniejszy wzgląd zasługujące, za warunek takiego pozwolenia położyć można całkowity lub częściowy zwrot kwoty, odpowiadającej wartości ulg w podatkach i należnościach, którą obliczyć należy ze stosownem uwzględnieniem dotychczasowego użycia budynku na cel, przeznaczeniu tegoż odpowiadający, a udzielenie takiego pozwolenia pociąga za sobą w każdym przypadku równocześnie utratę dobrodziejstw, w §ie 1 przewidzianych.

§. 15.

Jeżeli budynek, co do którego nie udzielono pozwolenia w §ie 14ym, ust. 4ym przewidzianego, używany jest całkowicie lub częściowo do celów nie odpowiadających ustawowemu przeznaczeniu, polityczna władza w porozumieniu z władzą skarbową winna upomnieć właściciela, żeby dochowywał swego zobowiązania, i w razie potrzeby użyć nawet środków przymusowych.

Władza podatkowa może w takich razach, niezawisłe od postanowienia §u 18go, ust. 2go, ukarać właściciela grzywną, którą oznaczy w porozumieniu z władzą polityczną pierwszej instancyi. Grzywna ta może za pierwszym razem wynosić połowę umówionego czynszu najmu, jaki za czas bezprawnego użycia przypada od owych części budynku, których użyto wbrew ich przeznaczeniu, względnie połowę wartości czynszowej tychże części, obliczonej w odniesieniu do tego samego czasu, w przypadku powtórzenia zaś dochodzić może aż do podwójnego wymiaru tej kwoty.

Jeżeli niezgodne z ustawą użycie budynku miało miejsce w okresie uwolnienia od podatku, w takim razie właściciel winien nadto uiścić podatek budynkowy, jaki według powszechnych norm podatkowych przypada za czas bezprawnego użycia pewnych części budynku wbrew ich przeznaczeniu, tudzież dodatki do tego podatku.

Jeżeli niezgodne z ustawą użycie budynku miało miejsce w okresie, na jaki przyznano dobrodziejstwa w §ie 1ym, ust. 3im, wzmiankowane, a widocznym był przytem zamiar przekroczenia ustawy, natenczas wymierzyć należy karę za ciężkie przekroczenie skarbowe według §u 85go ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50.

§. 16.

Jeżeli za dom, któremu przyznano dobrodziejstwa w myśl §u 1go, pobiera się czynsz, przekraczający wymiar dozwolony, lub cenę kupna, przekraczającą wymiar w §ie 11ym, II, ustanowiony, w takim razie wynajemca zwrócić ma nadwyżkę czynszownikowi, względnie sprzedawca nabywcy. Zobowiązanie do zwrotu czynszu, pobranego ponad dozwolony wymiar, ma miejsce także w takim razie, gdy chodzi o pomieszkania, wynajęte w domu, któremu przysługują ulgi według §u 1go, ust. 2.

Decyzya w tym względzie należy do władzy politycznej, która winna się porozumieć z władzą podatkową pierwszej instancyi.

Nadto w przypadkach takich skazać winna wynajemcę lub sprzedawcę władza podatkowa w porozumieniu z władzą polityczną pierwszej instancyi na karę pieniężną, która za pierwszym razem wynosić ma podwójną kwotę czynszu, dozwolony wymiar przekraczającego, względnie takiej samej ceny kupna, w razie powtórzenia jednak może być podwyższona aż do sześćkrotnej kwoty.

§. 17.

Utrzymywanie budynków w stanie, postanowieniem §§ów 2, 3, 5 do 8, 11, 12 i 14, ust. 1, odpowiadającym, tudzież przestrzeganie przepisów, w §ie 9ym przewidzianych, podlega nadzorowi władz politycznych pierwszej instancyi.

W szczególności należy do tych władz także udzielanie pozwolenia w §ie 2gim, ust. 4ym, przewidzianego.

Do wykonywania tego nadzoru mogą władze polityczne używać także inspektorów przemysłowych. W razie potrzeby można w tym celu ustanowić także osobnych funkcyonaryuszów w drodze rozporządzenia.

Władze nadzorcze mają prawo poruczać swym organom inspekcję dotyczących budynków we wszystkich ich częściach. W poszczególnych przypadkach winny rzeczony władze wydać zarządzenia, jakie w myśl obowiązujących przepisów uznają za potrzebne, a po kilkakrotnem bezskutecznem ukara-

niu (§. 18) mogą w celu wykonania owych zarządzeń uciec się do środków przymusowych.

§. 18

Za takie przekroczenia niniejszej ustawy lub wydanych na zasadzie teje rozporządzeń, których nie oznaczono w §§ach 15ym i 16ym, władza nadzorcza ukarać ma właściciela, względnie najmującego (§. 17) grzywnami aż do 200 koron.

Dotyczy to szczególnie także takich przypadków, w których właściciele domów, z dobrodziejstw ustawy niniejszej korzystających, wynajmują takowe częściowo osobom, §§ami 2im i 3im, p. 1 nieobjętym, względnie odstępują im takowe bezpłatnie lub jako część wynagrodzenia liczebnie nieoznaczoną, albo we względzie częściowego odpłatnego lub bezpłatnego odstępiania pomieszczeń osobom, w §ie 3, p. 1, oznaczonym, przekraczają stosunek tamże ustanowiony.

Także w tych przypadkach stosowane być ma postanowienie §u 15go, ust. 3, o ile nie zachodzą okoliczności, godne uwzględnienia.

§. 19.

Względem rekursów przeciw zarządzeniom i decyzjom, według §u 15go, ust. 1 i §u 16go, ust. 2 wydanym, rozstrzyga polityczna władza krajowa w porozumieniu z krajową władzą skarbową, względnie Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem skarbu; o ile zaś chodzi o rekursy przeciw wyrokom karnym, wydanym według §u 15go, ust. 2 i §u 16go, ust. 3, prawo decyzji przysługuje krajowej władzy skarbowej w porozumieniu z polityczną władzą krajową, względnie Ministerstwu skarbu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych.

Przeciw zarządzeniom, wydanym przez władzę nadzorczą na zasadzie §u 17go, tudzież wyrokom karnym, wydanym stosownie do §u 18go, można odwoływać się do politycznej władzy krajowej, która, o ile chodzi o wyroki, decyduje w ostatniej instancji.

Termin do wnoszenia rekursów wynosi względem wszystkich decyzji i wyroków, na zasadzie niniejszej ustawy wydanych, trzydzieści dni, licząc od dnia, po doręczeniu bezpośrednio następującego. Wykonanie takich zarządzeń i wyroków odbywać się ma w drodze egzekucji politycznej.

Kary pieniężne przypadają funduszowi ubogich tej gminy, w której znajduje się dotyczący budynek.

§. 20.

O ile chodzi o decyzje, jakie wydawać będą władze skarbowe na zasadzie niniejszej ustawy, stosowana być ma ustawa z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28, nawet w takim razie, jeżeli dotycząca decyzja wydana będzie w porozumieniu z władzą polityczną.

§. 21.

O ile ustawa niniejsza nie zawiera odmiennych postanowień w tym względzie, przepisy ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39, dotyczące się uwolnienia budynków nowych, dobudowanych i przebudowanych od podatku, stosowane być mają także do przewidzianego w §ie 1ym uwolnienia od podatku budynkowego.

Podobnie zachowują moc swoją obowiązujące przepisy o postępowaniu w razie zatajenia czynszu także co do budynków w niniejszej ustawie oznaczonych.

Postępowanie przy wnoszeniu prośb o przyznanie ulgi co do równoważnika należności, przewidzianej w §ie 1ym, ust. 3im, unormowane będzie w drodze rozporządzenia.

Budynki, postawione przez robotodawców dla robotników, a korzystające z dobrodziejstw niniejszej ustawy, nie będą przy przydzieleniu pewnej miejscowości do kategorii podatkowi domowoczyszowemu podlegających (1 a i 2 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 22), tak długo uwzględniane, dopóki nie upłynie ich ustawowe przeznaczenie.

§. 22.

Ustawa niniejsza stosowana będzie do budynków, których budowa ukończona zostanie w przeciągu lat 20, licząc od dnia wejścia w wykonanie teje ustawy, oznaczonego w §ie 25ym, ust. 1ym, i to bez względu na to, czy budowę rozpoczęto już przed owym dniem czy dopiero po nim.

Jednakże w przypadkach na uwzględnienie zasługujących, Minister skarbu i Minister spraw wewnętrznych mają prawo pozwolić na zastosowanie niniejszej ustawy pod warunkami w niej przepisanyymi także do takich domów, których budowa ukończona została po wejściu w życie ustawy z dnia 9. lutego 1892, Dz. u. p. Nr. 37.

§. 23.

Dobrodziejstwa ustawy niniejszej wejdą w zastosowanie tylko w owych królestwach i krajach, w których dotyczącym nowym budynkom przyznane będzie w drodze ustawodawstwa krajowego także uwolnienie od wszystkich dodatków krajowych i powiatowych, tudzież najmniej 52-procentowe obniżenie dodatków gminnych do podatków rządowych w §ie 1ym oznaczonych, i to na cały czas trwania uwolnienia od podatków rządowych.

§. 24.

Przedsiębiorstwa, podlegające obowiązkowi publicznego składania rachunków, których zadaniem w myśl statutów jest stawianie i wynajmowanie budynków tego rodzaju, o jakich traktuje ustawa niniejsza, i którym kapitały w te budynki włożone nie

przynoszą wyższych procentów jak te, które ustanowiono w §ie 11ym, I, ust. 1 i 2, stawiać należy co do podatku zarobkowego od tej gałęzi zarobku na równi ze spółkami zarobkowymi i gospodarzami, którym przysługują ulgi w myśl §u 85go ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220.

§. 25.

Niniejsza ustawa zacznie obowiązywać z dniem, w którym będzie ogłoszona.

Ustawa z dnia 9. lutego 1892, Dz. u. p. Nr. 37, zachowa moc swoją po wejściu w wykonanie ustawy niniejszej (jednakże z zastrzeżeniem postanowień §u 22go, ust. 2go), tylko względem owych budyn-

ków, którym na zasadzie tej ostatniej przyznano uwolnienie od podatków.

§. 26.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczone jest Ministrowi skarbu i Ministrowi spraw wewnętrznych, którzy mają się porozumieć z innymi interesowanymi Ministerstwami.

Ischl, dnia 8. lipca 1902. .

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXI. — Wydana i rozesłana dnia 22. lipca 1902.

Treść: № 146. Rozporządzenie, dotyczące się urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wodomierzy.

146.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 8. lipca 1902,

tyczące się urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wodomierzy.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, ogłasza się niniejszem następujące poniżej przepisy o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu wodomierzy, wydane przez c. k. Komisję główną miar i wag i zatwierdzone co do należytości przez c. k. Ministerstwo handlu, skutkiem których wydane przez rzeczoną komisję przepisy o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu wodomierzy, ogłoszone rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 175, ulegają częściowej zmianie.

Te nowe przepisy zaczną obowiązywać od 1. sierpnia 1902.

Call r. w.

Przepisy,

którymi we względzie urzędowego postępowania z wodomierzami zaprowadza się ułatwienia, a tem samem zmienia się po części owe przepisy o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu wodomierzy, wydane przez Komisję główną miar i wag i zatwierdzone co do należytości przez Ministerstwo handlu, które ogłoszone zostały rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 175.

A.

Postanowienia przepisów ogłoszonych przytoczonym powyżej rozporządzeniem, zawarte w rozdziałach I, II, III i IV, a mianowicie w punkcie 1 aż do 11 włącznie, obowiązywać będą i nadal bez zmiany. *)

B.

Zamiast postanowień przytoczonych powyżej przepisów, zawartych w rozdziale IVtym, punkt 12, i w następujących rozdziałach aż do Xgo, punkt 40 włącznie, również zamiast taryfy opłat za urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie wodomierzy, ogłoszonej przytoczonym powyżej rozporządzeniem, obowiązywać mają następujące postanowienia:

12. Za sprawdzenie nowego typu wodomierza uiścić należy w kasie c. k. Komisji głównej miar i wag z góry kwotę dwustu (200) koron, i to bez względu na to, czy przyjmowanie owego przyrządu jako nowego typu do urzędowego uwierzytelniania będzie ostatecznie dozwolone, czy nie.

Jeżeli jednak nowy typ wodomierza ze względu na podobne typy już aprobowane nie wymaga ścisłego technicznego wypróbowania, w takim razie należytości za sprawdzanie w kwocie 200 K ponieść się nie będzie.

13. Tych pięć egzemplarzy próbnych, o których mowa w punkcie 11, winno przy próbie urzędowej uczynić nadto zadość następującym warunkom szczególnym:

*) Jednak słowa „w rozdziale V, punkt 22“, względnie „(porówn. rozdz. V, punkt 20)“, przytoczone w punkcie 4, ustęp 2 i w punkcie 10 e, mają na przyszłość ze względu na następujące poniżej zmiany opiewać, jak następuje:

„w rozdziale V, punkt 20“, względnie „(porówn. rozdz. V, punkt 18).“

- a) Wodomierz powinien być zrobiony tak, żeby wytrzymywał ciśnienie wewnętrzne 10 atmosfer.
- b) Wskazania wodomierza nie powinny tak dalece zawisać od ciśnienia, iżby ze zmianą ciśnienia z 6 atmosfer na 0.5 atmosfery okazywały się systematyczne różnice, wynoszące tyle, co połowa dozwolonego błędu (porówn. rozdz. V, punkt 18).

Za ciśnienie skuteczne w rozumieniu przepisów niniejszych uważa się średnią ciśnienia w przekroju dopływowym i odpływowym wodomierza.

- c) W szczególności wskazania wodomierza przy wzrastającym i malejącym obciążeniu (ilość przepływającej wody), odnoszące się do tego samego obciążenia, nie powinny zmieniać się o więcej jak o połowę błędu dozwolonego, w rozdziale V, punkt 18 określonego.

14. Po wypróbowaniu przyrządu według postanowień tego rozdziału, Dyrektor c. k. Komisji głównej miar i wag orzeka o aprobacie przyrządu (jako typu wodomierzy), poczem z przedłożonych przyrządów wzorowych zwrócone będą stronie trzy egzemplarze.

15. Aprobowane typy wodomierzy oznaczone będą bieżącymi numerami rzymskimi.

16. Pozwolenie przyjmowania typów wodomierzy do urzędowego postępowania ogłaszane będzie w każdym z osobna przypadku w Dzienniku ustaw państwa.

V. Warunki, pod jakimi wodomierze (okazy użytkowe) przyjmowane będą do urzędowego uwierzytelniania.

17. Wodomierze do publicznego użytku przeznaczone powinny odpowiadać warunkom, ustanowionym w rozdziale IV.

18. Nadto istotne wskazanie wodomierza może przy obciążeniu, wynoszącym 100, 50 i 10 procentów obciążenia maksymalnego, nie zgadzać się z wskazaniem teoretycznym w kierunku dodatnim albo ujemnym najwięcej o dwa od sta wskazania teoretycznego (granica błędów, błąd dozwolony).

Przy dwuprocentowym obciążeniu wodomierz powinien funkcjonować niemylnie.

Co do obciążenia maksymalnego postanawia się, że na każdy milimetr kwadratowy deklarowanego przekroju przepływowego przypadać ma pół litra na minutę.

19. Wodomierze, których kaliber nie dochodzi do 5 mm, nie będą urzędowo uwierzytelniane.

Wodomierze o kalibrze od 5 aż do 80 mm, które przy nadwyżce ciśnienia 6 atmosfer wynoszącej, nie osiągają oznaczonej powyżej największej

ilości przepływowej, nie będą urzędownie uwierzytelniane.

Względem urzędowego sprawdzania wodomierzy o kalibrze więcej niż 80 mm wynoszącym decyduje w każdym z osobna przypadku c. k. Biuro sprawdzania elektromierzy i wodomierzy w Wiedniu.

20. Na skrzynce wodomierza podana być ma wyraźnie i trwale urzędowa liczba typu rzymskimi cyframi.

VI. Cechowanie wodomierzy (przyrządów użytkowych).

21. Jeżeli wodomierze sprawdzeniu urzędowemu poddane odpowiadają warunkom ustanowionym w rozdziałach IV i V, zamyka się je urzędownie zapomocą jednej lub kilku plomb w taki sposób, żeby otwarcie skrzynki wodomierza bez naruszenia plomb zamykających było niemożliwe.

Każda plomba do tego użyta opatrzona jest po jednej stronie cechą c. k. Biura sprawdzania

elektromierzy i wodomierzy w Wiedniu, po drugiej zaś stronie liczbą roku i miesiąca uwierzytelnienia.

Na tem samym zamknięciu plombowem przytwierdza się płytkę metalową, zawierającą liczbę protokołu urzędowego i liczbą roku, w którym uwierzytelnienie nastąpiło.

VII. Świadczenie sprawdzenia.

22. Do każdego wodomierza urzędownie uwierzytelnionego wygotowuje się świadectwo sprawdzenia, którego osnowa jest specjalnie zastosowana do dotyczącego typu wodomierza.

Przednia strona świadectwa sprawdzenia zawiera przedewszystkiem następujące szczegóły:

- Imię fabrykanta, który dotyczący wodomierz sporządził (zgodnie z oznaczeniem, na tarczy liczbowej wodomierza umieszczonej), numer fabryczny przyrządu, urzędowy numer typu i liczbę protokołu;
- kaliber wodomierza;
- największą ilość przepływającej wody, przy której wodomierz badano;
- potwierdzenie uiszczenia opłaty za sprawdzenie;
- okres ważności świadectwa sprawdzenia.

Świadectwo sprawdzenia wodomierza zawiera nadto wyraźne postanowienie, że dostawca wody obowiązany jest każdej chwili pozwolić konsumenten-

towi wody na żądanie przejrzeć świadectwo sprawdzenia.

Na odwrotnej stronie świadectwa sprawdzenia umieszczone jest krótkie objaśnienie co do manipulacji z wodomierzem.

Gdyby strona zgubiła świadectwo sprawdzenia do wodomierza należące, lub gdyby takowe stało się nieprzydatnem do użycia, można prosić c. k. Biuro sprawdzenia elektromierzy i wodomierzy w Wiedniu o wydanie duplikatu.

Do prośby, która ma być ostemplowana, dołączyć należy znaczek stempłowy na dwie korony, potrzebny do każdego duplikatu, w prośbie zaś podać należy urzędową liczbę protokołu, pod którą wodomierz został uwierzytelniony, numer typu i wyrobu przyrządu, tudzież nazwisko i miejsce zamieszkania fabrykanta, który ów wodomierz sporządził.

Za wygotowanie duplikatu uiścić należy kwotę sześćdziesięciu halerzy, jeżeli niema pierwotnego świadectwa sprawdzenia, a jeżeli takowe zostanie przedłożone, kwotę dwudziestu halerzy.

VIII. Okres ważności cechy sprawdzenia na wodomierzach, względnie okres ważności świadectwa sprawdzenia.

23. Okres ważności cechy sprawdzenia na wodomierzach, które na przyszłość będą uwierzytelniane, a tem samem także okres ważności świadectwa sprawdzenia do pewnego wodomierza należącego, kończy się z upływem lat pięciu, licząc od dnia wygotowania świadectwa sprawdzenia.

Stosownie do tego wodomierze poddawane być mają na przyszłość ponownemu sprawdzeniu (porówn. rozdział I, punkt 1 przepisów ogłoszonych przytoczonym powyżej rozporządzeniem) najpóźniej do końca piątego roku, licząc od chwili wystawienia świadectwa sprawdzenia.

24. Jeżeli jednak wodomierz z jakiegokolwiek przyczyny (w skutek naturalnego zużycia, deformacji itd.) już przedtem straci dokładność i przydatność do publicznego użytku, uznaną przez sprawdzenie, w takim razie należy go, o ile jest przeznaczony do publicznego użytku, poddać ponownemu sprawdzeniu.

25. Te świadectwa sprawdzenia, których ważność według obowiązujących dawniej postanowień w chwili wejścia w wykonanie niniejszych przepisów jeszcze nie upłynęła, można w celu przedłużenia okresu ważności na pięć lat, licząc od dnia wystawienia świadectwa sprawdzenia, przedkładać c. k. Biuru do sprawdzania elektromierzy i wodomierzy w Wiedniu.

Przedłużenie takie nie podlega opłacie żadnej należności, a potwierdza się je w ten sposób, że na świadectwie sprawdzenia wyciska się pieczętąkę ze słowami: „Przedłużone na pięć lat, licząc od chwili wystawienia“.

IX. Opłaty za sprawdzenie i uwierzytelnienie wodomierzy (przyrządów użytkowych).

26. Za wodomierze, które z powodu łatwo dostrzegalnych wad konstrukcyi nie będą przyjęte do urzędowego sprawdzenia, nie uiszczą się żadnej opłaty.

27. Za wodomierze, które poddane badaniu, uznane zostały za nieodpowiadające warunkom do urzędowego uwierzytelnienia przepisany, uiszczą należy kwoty podane poniżej w taryfie opłat pod napisem „Za sprawdzenie bez cechowania“.

W tym przypadku wodomierze oddaje się stronie z dołączeniem karty zwrotu, w której potwierdza się urzędowo uiszczenie opłaty za zwrot.

28. Za urzędowe uwierzytelnienie wodomierzy uiścić należy kwoty, podane poniżej w taryfie opłat pod napisem „Za sprawdzenie i ocechowanie“.

29. Rzeczona taryfa opłat stosuje się do wszystkich wodomierzy, do których w myśl postanowień tego rozdziału wydaje się karty zwrotu lub świadectwa sprawdzenia, mające datę 1. sierpnia 1902 lub późniejszą.

30. Do wodomierzy o kalibrze mniejszym niż 40 mm, w których jednorazowemu obrotowi wskazówki najszybciej idącej odpowiada 300 litrów lub więcej, stosowana będzie bez względu na to, czy odbyło się tylko sprawdzenie, czy sprawdzenie i ocechowanie przyrządu, i nadal bez zmiany „Taryfa dodatków“, ogłoszona przytoczonym powyżej rozporządzeniem.

31. Opłaty przypadające za postępowanie urzędowe z wodomierzami, uiścić należy po sprawdzeniu, względnie uwierzytelnieniu przyrządów użytkowych, w dotyczącej kasie, poczem przyrządy poddane postępowaniu urzędowemu wydaje się uprawnionym do odbioru.

C.

Opisy typów wodomierzy, które pozwolono przyjmować do urzędowego uwierzytelniania, a m. I aż do XXXIV włącznie (z rycinami), zawarte w dodatku do przytoczonych na wstępie przepisów, pozostają niezmienione.

Taryfa opłat

za urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie przyrządów do mierzenia konsumpcji wody.

Kaliber wodomierza w milimetrach	Przypadająca opłata				Kaliber wodomierza w milimetrach	Przypadająca opłata			
	za sprawdzenie i cechowanie		za sprawdzenie bez cechowania			za sprawdzenie i cechowanie		za sprawdzenie bez cechowania	
	K	h	K	h		K	h	K	h
5	2	28	1	14	43	11	31	5	66
6	2	32	1	16	44	11	68	5	84
7	2	38	1	19	45	12	05	6	03
8	2	46	1	23	46	12	42	6	21
9	2	54	1	27	47	12	79	6	40
10	2	62	1	31	48	13	16	6	58
11	2	72	1	36	49	13	53	6	77
12	2	82	1	41	50	13	90	6	95
13	2	94	1	47	51	14	27	7	14
14	3	08	1	54	52	14	64	7	32
15	3	24	1	62	53	15	01	7	51
16	3	40	1	70	54	15	38	7	69
17	3	58	1	79	55	15	75	7	88
18	3	76	1	88	56	16	12	8	06
19	3	96	1	98	57	16	49	8	25
20	4	18	2	09	58	16	86	8	43
21	4	40	2	20	59	17	23	8	62
22	4	62	2	31	60	17	60	8	80
23	4	86	2	43	61	17	97	8	99
24	5	12	2	56	62	18	34	9	17
25	5	38	2	69	63	18	71	9	36
26	5	64	2	82	64	19	08	9	54
27	5	92	2	96	65	19	45	9	73
28	6	20	3	10	66	19	82	9	91
29	6	50	3	25	67	20	19	10	10
30	6	80	3	40	68	20	56	10	28
31	7	12	3	56	69	20	93	10	47
32	7	44	3	72	70	21	30	10	65
33	7	76	3	88	71	21	67	10	84
34	8	10	4	05	72	22	04	11	02
35	8	44	4	22	73	22	41	11	21
36	8	78	4	39	74	22	78	11	39
37	9	12	4	56	75	23	15	11	58
38	9	48	4	74	76	23	52	11	76
39	9	84	4	92	77	23	89	11	95
40	10	20	5	10	78	24	26	12	13
41	10	57	5	29	79	24	63	12	32
42	10	94	5	47	80	25		12	50

Za urzędowe sprawdzenie i uwierzytelnienie wodomierzy o kalibrze przenoszącym 80 mm uścić należy opłaty, przepisane za urzędowe postępowanie z wodomierzami o kalibrze 80 mm.

Wiedeń, 5. lipca 1902.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXII. — Wydana i rozesłana dnia 23. lipca 1902.

Treść: (№ 147—149.) 147. Ustawa o odpowiedzialności kolei żelaznych. — 148. Ustawa, pozwalająca używać obligacyi udziałowych pożyczki w kwocie 14 milionów koron, jaką ma zaciągnąć miasto Grac, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych. — 149. Rozporządzenie, dotyczące się używania certyfikatów przewozowych z wydrukowanymi znaczkami stemplowymi zamiast listów przewozowych.

147.

Ustawa z dnia 12. lipca 1902,

o odpowiedzialności kolei żelaznych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Postanowienia ustawy z dnia 5. marca 1869, Dz. u. p. Nr. 27, tyczącej się odpowiedzialności przedsiębiorstw, utrzymujących w ruchu koleje żelazne zapomocą siły pary, stosują się do wszystkich kolei żelaznych, poruszanych siłą elementarną.

§. 2.

Postanowienia artykułu VII. ustawy z dnia 20. lipca 1894, Dz. u. p. Nr. 168, tyczące się praw do wynagrodzenia i ubezpieczenia, przysługujących funkcyonaryuszom kolei żelaznych, ubezpieczonym w myśl artykułu I., l. 1, i artykułu V. tejże ustawy, tudzież pozostałej po nich rodzinie, stosują się do wszystkich kolei żelaznych, poruszanych siłą elementarną.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która zacznie obowiązywać z dniem ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Ischl, dnia 12. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Spens r. w.

148.

Ustawa z dnia 12. lipca 1902,

dozwalająca używać obligacyi udziałowych pożyczki w kwocie 14 milionów koron, jaką ma zaciągnąć miasto Grac, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Obligacye udziałowe pożyczki, jaką miasto Grac zaciągnąć ma w nieprzekraczalnej kwocie 14,000.000 K, na zasadzie styryjskiej ustawy krajowej z dnia 27. maja 1902, Dz. u. kr. Nr. 24, mogą być używane do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych i kapitałów, stanowiących majątek zakładów pod nadzorem publicznym zostających, nie mniej też pieniędzy sierocych, powierniczych i depozytowych, wreszcie, o ile ich kurs giełdowy nie przewyższa wartości imiennej, na kaucye służbowe i kaucye w interesach handlowych.

§. 2.

Ustawa niniejsza zacznie obowiązywać od dnia, w którym będzie ogłoszona.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

Ischl, dnia 12. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Spens r. w.

149.

Rozporządzenie Ministerstw kolei żelaznych i skarbu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości z dnia 16. lipca 1902,

tyczące się używania certyfikatów przewozowych z wydrukowanymi znaczkami stemplowymi zamiast listów przewozowych.

Na zasadzie §u 52 (2) regulaminu ruchu z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207, uzupełnia się, a względnie zmienia się w części rozporządzenie z dnia 11. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 213, tyczące się używania listów przewozowych z wydrukowanymi znaczkami stemplowymi, a to w następujący sposób:

§. 1.

Przy oddawaniu na kolej posyłek, dla których kolejowa władza nadzorcza pozwoliła zamiast listów przewozowych używać certyfikatów przewozowych, wolno w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych posługiwać się do wystawiania tych ostatnich tylko takimi formularzami, na których znaczek stemplowy jest wydrukowany.

§. 2.

Osnowę formularza, jakość papieru i ceny zbytu tych certyfikatów ustanawiać będzie w miarę wniosków, czynionych przez zarządy kolei, o pozwolenie używania rzeczonych certyfikatów proszące, w każdym przypadku z osobna Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwem skarbu, a prawo nakładu i sprzedaży tych certyfikatów przysługiwać będzie wyłącznie tym zarządom kolejowym, którym pozwolono takowych używać.

§. 3.

Znaczkami stemplowymi na 10 h i 2 h drukować będzie za złożeniem przypadającej należności stemplowej

- a) c. k. Drukarnia nadworna i rządowa, o ile blankiety certyfikatów u niej zamówiono,
- b) urzędy stemplowe, które w każdym przypadku z osobna zostaną do tego szczególnie upoważnione, o ile chodzi o certyfikaty, sporządzone w drukarniach prywatnych; w tym ostatnim przypadku dotyczące blankiety należy w celu opatrzenia ich odciskiem stempla przedłożyć rzeczonym urządowi.

§. 4.

Na certyfikatach przewozowych wciśnięte będą takie same znaczkami, jak te, które w danej chwili są przepisane dla listów przewozowych.

§. 5.

Za popsute certyfikaty z wydrukowanymi znaczkami stemplowymi zwraca Zarząd skarbowy kwotę, na jaką dotyczące znaczkami opiewają, o ile kolej z tych certyfikatów nie zrobiła jeszcze urzędowego użytku.

Przez urzędowy użytek certyfikatu należy z zasady rozumieć dopiero wyciśnięcie pieczęci ekspedycyjnej kolei żelaznej. Jeżeli kolej tej pieczęci wprowadzi jeszcze nie wycisnęła, natomiast jednak poczyniła w rzeczonych certyfikatach urzędowe zapiski, natenczas certyfikatów takich tylko w tym razie nie będzie się uważać za urzędowo użyte, jeżeli urząd oddawczy tę okoliczność potwierdzi, a dotyczący urzędnik na blankiecie się podpisze i wycisnie pieczęć urzędu kolejowego.

§. 6.

Kwoty, na jakie opiewają dotyczące znaczkami stemplowe (§. 5), zwracane będą w miarę następujących postanowień:

- a) Zwrot należności stemplowych podlega za twierdzeniu władz skarbowych pierwszej instancji. Mimo to jednak wolno stronom wnosić dotyczące podania do urzędów stemplowych, które takowe przedłożą władzy przełożonej; do tych podań, które są wolne od stempla, dołączyć należy certyfikaty, za które żąda się zwrotu należności stemplowych.
- b) Opłaty stemplowe za zepsute certyfikaty zwracane będą za ściąganiem tych ostatnich jedynie w ten sposób, że na nowych blankietach wyciśnięte zostaną bezpłatnie takie same znaczkami stemplowe jak na popsutych; o ile zaś nie chodzi o ten zarząd kolejowy, którego staniem owe certyfikaty, w popsutym stanie od-

dane, zostały sporządzone, lecz o jakąś inną stronę, postępuje się w ten sposób, że

rzeczony zarząd kolejowy zobowiązuje się dać stronie o zwrot proszącej ze swych zapasów zamiast popsutych certyfikatów taką samą ilość certyfikatów przydatnych i takimi samymi znaczkami stemplowymi opatrzonych, za pobraniem należności za same tylko blankiety, w zamian za co wydrukuje mu się bezpłatnie znaczki stemplowe na taką samą kwotę na nowych blankietach;

jeżeli zaś chodzi o blankiety sporządzone w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, natenczas dotyczącemu zarządowi kolejowemu pozwała się za przyjęciem powyższego zobowiązania i za złożeniem należności za blankiety jako takie, pobrać taką samą ilość nowych blankietów, opatrzonych takimi samymi znaczkami stemplowymi.

§. 7.

Zarządy kolejowe, którym pozwolono używać certyfikatów przewozowych, obowiązane są pośredniczyć w zwrocie opłat stemplowych w sposób w §ie 6 b) określony.

§. 8.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać od dnia, w którym zostanie ogłoszone.

Dopóki jednak nie wyczerpie się zapas certyfikatów przewozowych bez wydrukowanych znaczków stemplowych, których w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia jeszcze nie spotrzebowano, wolno używać certyfikatów z nalepianymi znaczkami stemplowymi, ale tylko do upływu jednego roku od dnia ogłoszenia.

Wittek r. w.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 27. lipca 1902.

Treść (№ 150.) Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na kilka elektrycznych normalnotorowych kolei małych w Wiedniu.

150.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 25. lipca 1902,

o nadaniu koncesyi na kilka elektrycznych normalnotorowych kolei małych w Wiedniu.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższorzędnych z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, c. k. Ministerstwo kolei żelaznych udzieliło w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami i c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny pod warunkami i ze zastrzeżeniami w następujących ustępach bliżej oznaczonymi, reprezentacyi gminnej c. k. głównego i stołecznego miasta Wiednia, która w rejestrze handlowym zapisana jest pod firmą „Gmina Wiedeń — miejskie koleje uliczne“, na jej prośbę koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu sieci elektrycznych normalnotorowych kolei małych, w skład której wejść mają po odpowiednem przekształceniu linie Nowej wiedeńskiej Spółki tramwajowej przez rzezoną gminę nabyte się mające, tudzież linia tramwaju, wiodącego z Wiednia (od Schottenringu) do dworca kolei kahlenberskiej w Nußdorfie z odnogą do Heiligenstadtu, będąca przedmiotem koncesyi z dnia 20. stycznia 1885, Dz. u. p. Nr. 14, z których to linii dotychczas żadna nie była koncesyjonowana ani jako kolej lokalna ani jako kolej mała.

Koncesyjonowane linie są następujące:

1. Linia, wychodząca od ulicy Friedrichstraße, gdzie nastąpi połączenie jej z wybudowanymi już liniami wiedeńskich tramwajów elektrycznych, i wiodąca ulicami Magdalenenstraße, Wienstraße,

Sonnenhofstraße, Rampersdorfferstraße, Bacher-gasse, Arbeitergasse, Steinbauergasse, Abmayer-gasse i Eichenstraße do dworca kolei południowej w Meidlingu, z odnogą od Steinbauergasse przez Niederhofstraße do Meidlinger Hauptstraße;

2. od dworca kolei południowej w Meidlingu ulicami Eichenstraße, Meidlinger Hauptstraße, Ullmannstraße, przez Sechshausergürtel, Mariahilfergürtel, Neubaugürtel, Lerchenfeldergürtel, Hernalsergürtel i Währingergürtel do Heiligenstädterstraße;

3. od ulicy Neubaugürtel przez Märzstraße, Hügelgasse i Hütteldorferstraße, aż do miejsca, gdzie ta ostatnia ulica łączy się z Linzerstraße;

4. od ulicy Lerchenfeldergürtel przez Neulerchenfelderstraße i Ottakringerstraße do Erdbrustgasse;

5. od ulicy Währingergürtel przez Sechschimmelgasse do Nußdorferstraße;

6. od ulicy Währingergürtel przez Sternwartestraße i Gymnasiumstraße do Hasenauerstraße, a stąd albo przez Hasenauerstraße i Hochschulstraße do c. k. Wyższej Szkoły ziemianstwa, albo przez Gymnasiumstraße do Billrothstraße;

7. od Schottenringu, lub według okoliczności od wybudowanej już linii elektrycznych tramwajów wiedeńskich na Peregrinigasse, przez Liechtensteinstraße i Heiligenstädterstraße do dworca Spółki kolei kahlenberskiej (systemu Rigi) w Nußdorfie, z odnogą wiodącą przez Grinzingerstraße do Hohe Warte.

O ile linie Nowej wiedeńskiej Spółki tramwajowej, tudzież linia od Schottenringu do Nußdorfu z odnogą do Heiligenstadtu, stanowiąca przedmiot

koncesyi z dnia 20. stycznia 1885, Dz. u. p. Nr. 14, wejdą w skład linii powyżej (l. 1 aż do 7) wymienionych jako nieoddzielne części składowe sieci wiedeńskich kolei ulicznych, przyznany im będzie od chwili, w której przejdą na własność gminy c. k. głównego i stołecznego miasta Wiednia, charakter kolei małych; przeto od rzezzonej chwili stosowane być mają do nich postanowienia niniejszego obwieszczenia, zawarte w §§ach 1 aż do 5 włącznie, z tym dodatkiem, że aż do zupełnego przeistoczenia tych linii na elektryczne pozwala się utrzymywać takowe w ruchu w sposób dotychczasowy.

Koncesya z dnia 20. stycznia 1885, Dz. u. p. Nr. 14, tudzież wszystkie koncesye, jakie nadane były Nowej wiedeńskiej Spółce tramwajowej na linie powyżej pod l. 1 do 6 wymienione, przestaną natomiast obowiązywać w tej chwili, w której gmina c. k. głównego i stołecznego miasta Wiednia nabędzie linie, które w myśl poprzedzającego ustępu wejść mają w skład sieci wiedeńskich kolei ulicznych.

§. 1.

Względem koncesyonowanych linii przysługują koncesyonaryuszce dobrodziejstwa finansowe, w artykule V tym przytoczonej na wstępie ustawy wzmiankowane.

Uwolnienia od podatków, w artykule V tym, lit. d) powyższej ustawy przewidziane, przyznaje się koncesyonaryuszce na okres aż do 24. marca 1924. z tem zastrzeżeniem, że takowe nabędą mocy obowiązującej dopiero w tej chwili, w której na wzmiankowanych na wstępie liniach po ich przeistoczeniu rozpocznie się ruch elektryczny.

Co się tyczy stempla od osobowych biletów jazdy, stosowane być ma postanowienie artykułu XXgo, ust. 2, przytoczonej powyżej ustawy.

§. 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ukończyć budowę linii na wstępie oznaczonych najpóźniej do dnia 31. grudnia 1903, gotowe zaś koleje oddać na

użytek publiczny i utrzymywać je w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, t. j. aż do 24. marca 1989.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma koncesyonaryuszka na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania linii koncesyonowanych nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

O ileby do wybudowania linii koncesyonowanych użyte być miały drogi publiczne, nie zostające pod zarządem gminy Wiednia lub grunta c. k. Dworu, koncesyonaryuszka winna postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani, a względnie władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwoleń do używania tych dróg lub gruntów.

§. 5.

Zresztą wymienione na wstępie linie kolei małych uważać należy za nieoddzielne części składowe sieci elektrycznych normalnotorowych kolei małych, będącej przedmiotem obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 24. marca 1899, Dz. u. p. Nr. 58, skutkiem czego §§y 5. aż do 17go włącznie rzezzonego obwieszczenia stosowane być mają w analogiczny sposób także do linii na wstępie wymienionych.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 1. sierpnia 1902.

Treść: (Nr 151—153.) 151. Rozporządzenie, którem ustanawia się dodatek z tytułu tary dla kwasu solnego, przywożonego w tak zwanych wagonach garnkowych. — 152. Ustawa o zniesieniu skarbowych myt drogowych i przewozowych. — 153. Ustawa, którą zaprowadza się podatek od osobowych biletów jazdy na kolejach żelaznych.

151.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 16. lipca 1902,

którem ustanawia się dodatek z tytułu tary dla kwasu solnego, przywożonego w tak zwanych wagonach garnkowych.

Odnosnie do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1894, tyżącego się uregulowania wymiarów tary do powszechnej taryfy cłowej austriacko-węgierskiego obszaru cłowego, Dz. u. p. Nr. 151, postanawia się w porozumieniu z interesowanemi królewsko-węgierskiemi Ministerstwami, że przy ocłaniu kwasu solnego l. tar. 320, przywożonego w umyślone na ten cel urządzone wagonach garnkowych, do obliczonej wagi czystej doliczać należy 20% z tytułu tary.

Rozporządzenie niniejsze zaczyna obowiązywać niezwłocznie.

Böhm r. w.

Call r. w.

152.

Ustawa z dnia 19. lipca 1902,

o zniesieniu skarbowych myt drogowych i przewozowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§. 1.

Skarbowe myta drogowe i przewozowe, zaprowadzone ustawą z dnia 26. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 140, zostają zniesione.

§. 2.

Utrzymywanie w ruchu przewozów, zostających w ręku państwa (przewozów skarbowych), oddane będzie interesowanemu korporacyom autonomicznym lub przedsiębiorstwom prywatnym. Jeżeli korporacje takie lub osoby prywatne przewozu, którego dalsze utrzymywanie ze względu na komunikację publiczną jest potrzebne, nie przyjmą, lub po przyjęciu złożą napowrót, w takim razie utrzymywanie dotyczących przewozów w ruchu będzie rzeczą Administracyi państwa.

Opłatę, jaką pobierać się będzie za używanie poszczególnych przewozów, ustanowi z uwzględnieniem kosztów ich utrzymywania polityczna władza krajowa.

§. 3.

Upoważnia się Ministra skarbu do zbycia nieruchomości, własnością państwa będących, które w skutek zniesienia skarbowych myt drogowych i przewozowych staną się zbędnemi, i to bez poprzedniego szczególnego zezwolenia ze strony Rady państwa, a tylko za dodatkowem uwiadomieniem jej o dokonaniu sprzedaży.

Gotówkę, uzyskaną ze sprzedaży dotyczących przedmiotów policzyć należy jako przychód ze zbycia nieruchomości własnością państwa będących.

§. 4.

Zniesienie skarbowych myt drogowych i przewozowych nie narusza w niczem postanowień, za-

wartych w ustawie z dnia 26. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 140 (§§. 17, 18 i 24) o uwolnieniach od opłaty myta, o ile takowe stosują się do myt mostowych, drogowych i przewozowych, utrzymywanych przez korporacje autonomiczne i osoby prywatne.

§ 5.

Ustawa niniejsza zacznie obowiązywać z dniem **1. stycznia 1903.**

§ 6.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Ischl, dnia 19. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

153.

Ustawa z dnia 19. lipca 1902,

którą zaprowadza się podatek od osobowych biletów jazdy na kolejach żelaznych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Od przewozu osób na kolejach żelaznych w obrębie królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadza się osobny podatek (podatek od biletów jazdy). Uiszczanie tego podatku jest rzeczą tych osób, które w obec przedsiębiorstwa przewozowego obowiązane są do opłaty należytości za przewóz, wymiar zaś jego — o ile nie chodzi o przypadki wyjątkowe, do których odnoszą się postanowienia §§ów 2. i 3. — jest następujący:

- a) na kolejach głównych 12 od sta,
- b) na kolejach lokalnych (ustawy z dnia 25. maja 1880, Dz. u. p. Nr. 56, z 17. czerwca 1887, Dz. u. p. Nr. 81 i z 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z roku 1895) 6 od sta,
- c) na kolejach małych (ustawa z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z roku 1895) 3 od sta

owej ceny, jaką w krajach, w których ustawa niniejsza ma moc obowiązującą, w danej chwili pobiera się za przewóz.

§ 2.

Od przewozu kolejną do krajów Korony węgierskiej i do Bośni i Hercegowiny lub napowrót, tudzież

poza granice tych krajów, podatek od biletów jazdy wynosić będzie 10% od owej części ceny jazdy, która przypada za przewóz w obszarze ważności niniejszej ustawy.

§ 3.

Na kolejach głównych, których taryfa normalna przepisuje dla trzeciej klasy ceny przeciętnie o 20 od sta wyższe, jak taryfa austriackich kolei państwowych. podatek od biletów trzeciej klasy wynosić będzie 9·5 od sta, a gdy chodzi o przypadki, w §. 2 wzmiankowane, 7·5 od sta pobieranej ceny jazdy.

§ 4.

Podatek od biletów jazdy pobierać i oddawać będą Skarbowi zarządy kolei żelaznych.

Szczegółowe postanowienia co do postępowania, jakiego przytem przestrzegać należy, tudzież co do zaokrąglania części ułamkowych halery na sumę wyższą lub niższą i co do terminów oddawania pobranych kwot podatku do kasy państwa, wreszcie postanowienia co do nakładania kar porządkowych za nieprzestrzeganie tych przepisów, wydane będą w drodze rozporządzenia.

§ 5.

Przedsiębiorstwa kolei żelaznych odpowiadają za niekorzystne następstwa, jakie w myśl §u 6go niniejszej ustawy pociąga za sobą zaniechanie oddania podatku w należytem czasie i wykazania go według przepisu.

W celu sprawdzenia wykazów administracya skarbowa ma prawo wglądać w zapiski oryginalne i księgi dotyczących przedsiębiorstw.

§ 6.

Za kwoty podatku, nieoddane w należytem czasie, należą się 5-procentowe odsetki zwłoki, które liczą się od upływu przepisanego terminu.

Jeżeli nastąpiło uszczuplenie podatku, w takim razie podatek uszczuplony przepisać należy w podwójnym wymiarze, i to bez wytaczania postępowania karnego, a tylko na podstawie dochodzeń urzędowych, sprawdzających istotną kwotę podatku, i pobrać go wraz z odsetkami zwłoki, za uszczuplony podatek przypadającymi.

§ 7.

Zaległe podatki ściągane będą w sposób, przepisany co do ściągania zalegających należytości bezpośrednich.

Postanowienia ustawy z dnia 18. marca 1878, Dz. u. p. Nr. 31, o przedawnieniu należytości bezpośrednich, stosowane być mają także do tego podatku.

Podwyższenie podatku, o którym mowa w §ie 6, ust. 2, przedawnia się po 5 latach.

§. 8.

Ani co do kwestyi, czy podatek według ustawy niniejszej ma być uiszczony, czy nie, ani co do wymiaru tegoż, nie ma miejsca postępowanie przed zwyczajnymi sądami.

Względem rekursów przeciw zarządzeniom i decyzjom władz skarbowych, odnoszącym się bądź do wymiaru i poboru tego podatku, bądź do niekorzystnych następstw, o których mowa w §ie 6 ustawy niniejszej, rozstrzyga w ostatniej instancji Ministerstwo skarbu, które winno się porozumieć z Ministerstwem kolei żelaznych.

Do zarządzeń i decyzji władz skarbowych stosowane będą postanowienia ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28.

§. 9.

Od podatku niniejszą ustawą zaprowadzonego uwalnia się:

- a) Najwyższy Dwór,
- b) osoby, przewożone z zastosowaniem taryfy wojskowej,
- c) robotników zatrudnionych, tudzież robotników zatrudnienia szukających, posiadających legitymację publicznych przedsiębiorstw pośrednictwa w pracy, upoważnionych do tego w drodze rozporządzenia, o ile jadą za osobnymi biletami po cenie niższej; szczegółowe postanowienia w tym względzie, osobliwie co do minimalnego wymiaru niżenia ceny jazdy, które może jeszcze stanowić podstawę uwolnienia, wydane będą w drodze rozporządzenia.

§. 10.

Od podatku biletowego są nadto uwolnione:

- a) osoby, przewożone kolejami małemi, które służą do komunikacji w pewnej gminie i jej okolicy, a to w obrębie samej gminy, tudzież na obszarze o promieniu 10-kilometrowym, licząc od granicy gminy. Jeżeli poszczególne linie takiej kolei małej przekraczają rzeczony obszar, to jazda na tej części kolei, która leży poza granicami tego obszaru, podlega podatkowi biletowemu;
- b) osoby, jadące na liniach wiedeńskiej kolei miejskiej, będących przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 230, a to tak długo, dopóki nie upływie okres uwolnienia od podatków, w §ie 2, lit. d) rzeczonego dokumentu koncesyjnego ustanowiony.

Takie samo uwolnienie stosowane będzie do jazdy wprost w obrocie przechodnim między liniami sieci wiedeńskiej kolei miejskiej, stanowiącemi przedmiot przytoczonego powyżej dokumentu koncesyjnego, a liniami teje sieci, którym koncesya dopiero na przyszłość nadana zostanie, tudzież szlakami kolei żelaznych, istniejącymi w obrębie miasta Wiednia.

§. 11.

Względem przewozu na kolejach żelaznych, o którym mowa w §ie 1ym, należytość stemplowa, ustanowiona pod 1. bież. taryfy 47, lit. e) ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, tudzież należytość odsetkowa za poświadczenia odbioru i przyjęcia, wystawiane przez przedsiębiorstwa kolejowe na dowód przyjęcia osób do przewozu (karty osobowe), którą w myśl artykułu V, lit. f) i artykułu XX ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z roku 1895, zaprowadzono na miejsce owej pierwszej należytości, zostaje uchylona.

Co się tyczy jednak przewozu na kolejach żelaznych, w §. 2 określonego, powyższa należytość stemplowa obowiązywać będzie i nadal z tą zmianą, że uiszczanie takowej niema podlegać ograniczeniu do maksymalnej kwoty, ustanowionej w ustawie z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, pod liczbą 47, lit. e) taryfy, tudzież w §ie 2 ustawy z dnia 11. maja 1871, Dz. u. p. Nr. 39.

Także względem przewozu osób parowcami obowiązywać będzie rzeczona należytość stemplowa z przytoczoną powyżej zmianą i nadal.

§. 12.

Przekazy (legitymacje) na wolną jazdę, tudzież jazdę po cenie niższej, podlegają opłacie stemplowej, którą uiszczają osoby, ze zniżenia lub uwolnienia korzystające. Opłata ta wynosi od legitymacji, które upoważniają do jazdy tylko jednorazowej lub do jednej jazdy tam i napowrót:

- a) gdy chodzi o wolną jazdę,

50 h w III. klasie,
1 K w II. „
2 K w I. „

- b) gdy chodzi o jazdę po cenie niższej,

25 h w III. klasie,
50 h w II. „
1 K w I. „

zaś od legitymacji, które upoważniają do jazdy kilkakrotnej:

- a) gdy chodzi o wolną jazdę,

5 K w III. klasie,
10 K w II. „
20 K w I. „

b) gdy chodzi o jazdę po cenie niższej,

2 K 50 h	w III. klasie,
5 K	w II.
10 K	w I. „

Jeżeli legitymacya opiewa na kilka osób, należność stemplową obliczyć należy za każdą z nich z osobna.

Od należności stemplowej uwolnione są legitymacye, które

- a) opierają się na ustawach, powszechnych rozporządzeniach lub zobowiązaniach koncesyjnych;
- b) których zarządy kolejowe udzielają swoim własnym funkcjonaryuszom, licząc tu także i robotników, tudzież członkom ich rodzin, względnie funkcjonaryuszom obcych przedsiębiorstw komunikacyjnych;
- c) które udzielane zostają na zasadzie wydanych lub zatwierdzonych przez Ministerstwo kolei żelaznych przepisów służbowych dla zarządów kolejowych, ze względów publicznych lub ze względu na służbę kolejową, albo też z powodu ubóstwa lub w celach humanitarnych.

Postanowienia szczegółowe co do sposobu uiszczania tej należności stemplowej wydane być mają w drodze rozporządzenia.

Rząd ma prawo zezwolić na bezpośrednie uiszczanie tej należności.

Zresztą do powyższej należności stemplowej stosowane być mają ogólne przepisy ustaw o należnościach stemplowych i bezpośrednich.

§. 13.

Ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie jednocześnie z ustawą o zniesieniu skarbowych myt drogowych i przewozowych, z ustawą o dalszem podwyższeniu tych normalnych poborów zaopatrzenia wdów po urzędnikach rządowych cywilnych i osobach do stanu nauczycieli rządowych należących, które podwyższone zostały już raz na zasadzie §. 16go ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, z ustawą, tyczącą się częściowej zmiany, względnie uzupełnienia postanowień co do poborów zaopatrzenia cywilnych urzędników rządowych (osób do stanu nauczycieli rządowych należących), tudzież owych osób do stanu szeregowców i podoficerów żandarmerji należących, które podlegają przepisom pensyjnym cywilnym, i takich samych żandarmeryjnych sług kancelaryjnych, wreszcie pensyonowanych i prowizyonowanych funkcjonaryuszy rządowych cywilnych, należących do kategorii sług, jakoteż z ustawą, tyczącą się odpisywania podatku gruntowego z powodu uszkodzenia przychodu naturalnego, spowodowanego wypadkami elementarnymi.

§. 14.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu, Memu Ministrowi kolei żelaznych i Memu Ministrowi handlu.

Ischl, dnia 19. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Wittek r. w.

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXV. — Wydana i rozesłana dnia 2. sierpnia 1902.

Treść: № 154. Obwieszczenie, zawierające szczegółowy opis (z rycinami) elektromierzy typów: XVIII, XVIII H, XVIII K, XVIII HK, XIX, XX, XXI, XXII, XXII H, XXII K, XXII HK, XXIII, XXIII a, XXIII b, XXIV, XXIV H, XXIV K, XXIV HK, XXV i XXVI.

154.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1902,

zawierające szczegółowy opis (z rycinami) elektromierzy typów: XVIII, XVIII H, XVIII K, XVIII HK, XIX, XX, XXI, XXII, XXII H, XXII K, XXII HK, XXIII, XXIII a, XXIII b, XXIV, XXIV H, XXIV K, XXIV HK, XXV i XXVI.

Stosownie do rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176, dotyczącego się urzędowego sprawdzania i uwierzytelnienia przyrządów do pomiaru zużytej elektryczności (elektromierzy), ogłasza się niniejszem sporządzony przez c. k. Komisję główną miar i wag opis (z rycinami) elektromierzy typów: XVIII, XVIII H, XVIII K, XVIII HK, XIX, XX (porówn. także Dz. u. p. Nr. 73 z r. 1901), XXI, XXII, XXII H, XXII K, XXII HK, XXIII, XXIII a, XXIII b, XXIV (porówn. także Dz. u. p. Nr. 167 z r. 1901), XXIV H, XXIV K, XXIV HK, XXV i XXVI.

Call r. w.

Opis

(z rycinami)

elektromierzy typów: XVIII, XVIII H, XVIII K, XVIII HK, XIX, XX, XXI, XXII, XXII H, XXII K, XXII HK, XXIII, XXIII a, XXIII b, XXIV, XXIV H, XXIV K, XXIV HK, XXV i XXVI.

Elektromierz typu XVIII, względnie XVIII K.

(Podany do wypróbowania typu przez wiedeńską filię berlińskiej Spółki elektryczności „Union“, względnie przez austriacką Spółkę elektryczności „Union“ w Wiedniu.)

Elektromierze typu XVIII, względnie XVIII K, różnią się od elektromierzy typu VIII, względnie VIII K (porówn. Dz. u. p. Nr. 176 z r. 1900), jedynie tem, że opór włączony zrobiony jest z żelaza.

Wskazania tych elektromierzy zawisają zatem, w przeciwieństwie do typu VIII, tylko całkiem nieznacznie od wpływów temperatury.

Elektromierz typu XVIII H, względnie XVIII HK.

Elektromierze typu XVIII H, względnie XVIII HK, różnią się od elektromierzy typu XVIII, względnie XVIII K, tem, że posiadają przyrząd hamulcowy, którego urządzenie uwidocznione jest na trzech poniżej podanych figurach.

Rzeczony przyrząd hamulcowy składa się z trzeciej szczotki b_3 , która za każdym obrotem kotwicy przylega przez jakiś czas do przedłużonej blaszki kolektora, jak to widać z figury 1 i figury 2.

Ta szczotka b_3 dołączona jest, jak to wskazuje figura 3, do umieszczonego na lewej stronie zezwoju początkującego H , którego drugi koniec łączy się ze szczotką b_2 .

Skutkiem tego w zezwoju początkującym następuje za każdym obrotem na chwilę krótkie połączenie, a przez to zmniejsza się moment popędowy.

Figura 3 przedstawia szkic włączania; litera A oznacza tu uzbrojenie, D , D' zezwoje prądu głównego, H , H' zezwoje początkujące, V opór włączony, E , F , E' , F' zaciski doprowadzające.

Elektromierz typu XIX.

Elektromierz ten (porówn. fig. 1 do 7) służy do rejestrowania konsumpcji energii elektrycznej w obwodzie, przez który przepływa prąd stały; składa się on głównie z podwójnego mechanizmu zegarowego z automatycznym przyrządem do naciągania.

Do płyty podstawowej G (por. fig. 1) mającej kształt krążka, przytwierdzony jest oprócz zacisków doprowadzających K_1, K'_1, K_2 — opór włączony N_1 dla 4 zewojów s_1, s'_1, s_2, s'_2 , umieszczonych na dwóch poziomych wahadłach, a naprzeciw tych zewojów znajdują się dwie cewki S_1, S_2 , przez które przepływa prąd użytkowy, i elektromagnes E , który pobudza przyrząd do naciągania, a którego nasady biegunowe obejmują kotwicę A , umieszczoną w ten sposób w strzemienu B , iżby się mogła obracać.

Na czterech słupkach do płyty podstawowej przyśrubowanych spoczywa przyrząd do rejestrowania i liczydło, którego na rysunku nie widać.

Osie obu poziomych wahadeł, których położenie można widzieć na figurach 3, 4 i 5, mają na sobie kotwice o_1, o_2 , które zahaczają o kółka skoczne e_1, e_2 przyrządów zegarowych.

Oś a_1 kółka skoczego dolnego wahadła elektrodynamicznego, które doznaje przyspieszenia chodu wskutek prądu użytkowego, zachwytuje za pomocą trybu o kółko wieńcowe k_2 (figura 2), na którego osi znajduje się strzemię t_3 , które za każdorazowym obrotem kółka wieńcowego łączy ze sobą dwie sprężyny o ; sprężyny te są od siebie nawzajem izolowane i umieszczone na płycie b , która przyśrubowana jest do przedniej płytki przyrządu rejestrującego.

Jedna ze sprężyn o połączona jest, jak to widać na figurze 7, z jednym końcem zewoju elektromagnesu E , druga zaś z zaciskiem prądu dodatniego K_2 ; drugi koniec zewoju cewki elektromagnesu dołączony jest do zacisku prądu ujemnego K'_1 .

Z tego opisu wynika, że strzemię t_3 za każdym obrotem kółka wieńcowego k_2 — a więc po wykonaniu pewnej ilości wahań przez dolne wahadło elektrodynamiczne, zamyka obieg prądu, który pobudza elektromagnes E do działania, i przekręca kotwicę A , uchylając ją przed działaniem sprężyny f .

Ruch kotwicy A ograniczony jest strzemiem B .

Na tej kotwicy umieszczony jest sztyfcik t_4 , zachwytyjący o widełki g_1 , w których umieszczona jest oś łuku zębatego R_1 .

Na tym łuku, który zahacza o tryb koła zębatego R , wprawiającego w ruch skrzydło wiatrowe, umieszczone są dwa sztyfciki t_1, t_2 i kłamka na sprężynach l , która łączy koło zębate R_2 z rzeczywym łukiem.

Na osi tego koła zębatego, które, gdy się nań patrzy z przodu, obraca się tylko w kierunku wskazówki zegarowej, znajduje się tryb, zachwytyjący o drugie koło zębate, które wprawia w ruch dwa rzędy zachwytyjących o siebie wzajemnie kółek zębatych, służących do naciągania sprężyn, które regulują chód obu mechanizmów zegarowych.

Sztyfcik t_2 łuku zębatego napiera na dźwignię kątową h_3, h_5 , którą sprężyna f_3 ciśnie ku sztyftowi t_5 , umieszczonemu na tylnej płycie; dźwignia kątowa h_3, h_5 obraca się, a kłamka l_6 , umieszczona na ramieniu h_5 dźwigni i mogąca się obracać około x_3 , wyskakuje ze sztyftu t_5 i zapada w koło zębate R_{12} , które przesuwają się o pewien kąt, i to zawsze jeden i ten sam.

Oś koła zębatego R_{12} przetknięta jest przez przednią płytkę i ma na sobie małe kółko, które się składa z dwóch części G_2 i N (figura 3). Obie te części są zupełnie jednakowe i mają dwa również odpowiadające sobie wykroje; jednak obie części można do siebie przybliżyć lub oddalić, a to zapomocą śruby, zachodzącej w szparę, zrobioną w G_2 , i opatrzonej muterką M .

To urządzenie umożliwia zmianę szerokości wykroju. W wykrój zachodzi sztyfcik liczydła, który służy do połączenia tegoż z przyrządem rejestrującym.

Na kółku zębatym R_{14} znajduje się kłamka na sprężynach l_7 , zachwytyjąca o drugie kółko zębate R_{11} .

Pochwa osi tego kółka zębatego otacza oś takiegoż kółka R_{12} i ma na sobie kółko zębate R_3 , zaczepiające o tryb kółka R_9 , na którego osi znajduje się jeszcze jedno kółko zębate R_{10} ; obrotowi tego ostatniego kółka przeciw kierunkowi wskazówki zegarowej przeszkadza kłamka l_4 .

To kółko R_{10} połączone jest zapomocą sprężyny z kółkiem zębatym R_{20} , które współdziała zapomocą kółek pośrednich (porówn. fig. 2 i 3) z kółkiem wieńcowym k_1 .

To kółko wieńcowe k_1 zachwytuje o tryb, umieszczony na osi a_2 kółka skoczego u górnego wahadła elektrodynamicznego.

Wskutek tego górne wahadło elektrodynamiczne działa na kółko zębate R_5 i na połączone z niem zapomocą kłamki l_7 kółko zębate R_{12} w ten sposób, że R_{12} , a zatem także G_2 , względnie N , obraca się w kierunku wprost przeciwnym temu, w jakim odbywał się obrót, spowodowany dźwignią kątową h_3, h_5 , przy wprawieniu w działanie przyrządu do naciągania; przy tem wzajemne to działanie jest urządzone w ten sposób, że, gdy oba wahadła poziome wykonały jednakową ilość wahań, kąt, o który cofnięte zostaje kółko zębate R_{12} , względnie kółko (G_2, N), równy jest temu kątowi, o jaki kółka te posunięte zostały naprzód wskutek działania pierwszego wahadła elektrodynamicznego

zapomocą przeznaczonych do tego urządzeń, których opis podano powyżej.

Prąd użytkowy zwalnia ruch górnego wahadła elektrodynamicznego, a ruch dolnego przyspiesza. Skutkiem tego kółko (G_2, N) nie cofa się już o taki sam kąt, o jaki zostało posunięte naprzód, a różnica obu kątów, którą wskazuje liczydło, wzrasta tem bardziej, im większa jest różnica chodu obu wahań, która stanowi miarę zużytej energii.

Do zamknięcia tych elektromierzy podczas ich przenoszenia lub przewożenia służy zasuwka T (figura 6) i guzik u , który przechodzi przez szparę w skrzynce W .

Ta zasuwka posiada dwa poziome elastyczne ramiona, które przylegają do wahań poziomych jak dwie poduszki z pierza i zamykają liczydło.

Guzik u nakryty jest zewnętrzną pokrywą zacisków łączących, którą dostawca prądu może oplombować, tak że zastanowienie umontowanego liczydła nie jest możliwe bez naruszenia plomb.

Urzędowe oplombowanie przedstawione jest na figurze 1.

Elektromierz typu XX.

Typ XX. elektromierzy jest pod względem swego ogólnego ustroju taki sam, jak typ I, którego opis znajduje się w dzienniku ustaw państwa Nr. 176 z r. 1900.

Charakterystyczne różnice obu typów zachodzą tylko co do rozmieszczenia części doprowadzających prąd i co do uzwojenia cewek magnesowych, które jest zupełnie odmienne, skutkiem czego ten elektromierz jako przyrząd pomiarowy posiada istotnie odmienne przymioty.

Tarcza hamulcowa sporządzona jest z technicznie czystej miedzi lub z technicznie czystego glinu (aluminium).

Części prąd doprowadzające (por. fig. 1) są tak rozmieszczone, że elektromierz ten może być użyty wyłącznie jako liczydło dwuprzewodowe; prąd użytkowy przepływa przez obie cewki prądu głównego, których działanie wspólne ujawnia się samo na zewnątrz.

W elektromierzach tego typu o małych rozmiarach znajduje się tylko jedna cewka prądu głównego.

Przeto urzędowe sprawdzanie zezwojów każdej cewki prądu głównego z osobna, przepisane dla typu I. (Dz. u. p. Nr. 176 z r. 1900, fig. 4 i 5), który może być użyty jako liczydło dwuprzewodowe i trójprzewodowe, staje się co do tego typu zbędnem.

Cewka w odgałęzieniu opatrzona jest w celu ocechowania osobnymi zaciskami $k k'$, z których lewy, t. j. k' , przy włączaniu elektromierza połączony zostaje z sąsiednim zaciskiem prądu głównego K' za pomocą krótkiego strzemięcia b .

Przyrząd poprawkowy, który pozwala zredukować ruch elektromierza w razie przerwania konsumpcji prądu do tak małej cyfry, której nawet skontrolować nie można, jest niedostępny; dotyczący otwór w skrzynce elektromierza jest zamknięty plombą urzędową.

Co się tyczy właściwości typu I i XX jako przyrządów pomiarowych, zachodzi między nimi, jak się to już na wstępie powiedziało, istotna różnica.

Różnica ta polega mianowicie na tem, że typ XX daleko mniej zawisa od ilości peryod i od napięcia roboczego, jak typ I.

Biorąc na uwagę zachodzące obecnie przeciętne warunki użycia obu typów i najwzyczajniejsze ich rozmiary, można stosunek dotyczących współczynników zawisłości wyrazić przez 1 : 4, względnie 1 : 5.

Także zawisłość od przesunięcia fazy uległa istotnej zmianie.

Wskazania elektromierzy typu XX zawisają od temperatury w tak nieznacznym stopniu, jak wskazania typu I.

Gdy chodzi o oznaczenie zużytej energii w instalacjach o prądzie wirowym, włącza się w znany sposób według figury 2 dwa elektromierze, a suma wskazań obu przyrządów stanowi w tym przypadku miarę zużytej energii.

Elektromierz typu XXI.

Pod względem ogólnego ustroju i pod względem przymiotów, jakie ten typ posiada jako przyrząd pomiarowy, nie różni się on użycem od opisanego powyżej typu XX.

Charakterystyczna różnica obu typów polega na tem, że na magnes prądu głównego, podobnie jak u typu I (Dz. u. p. Nr. 176 z r. 1900), nasadzone są dwie cewki prądu głównego, jedna niezawisłe od drugiej, a końce zezwojów tych cewek prowadzą do zacisków doprowadzających $K K' K'' K'''$ (porówn. fig. 1).

Elektromierz ten można zatem według figury 2 włączać jako dwuprzewodowy, według figury 1 jako trójprzewodowy, wreszcie według fig. 3 można go włączyć wspólnie z drugim elektromierzem jako liczydło dla prądu wirowego.

Co się tyczy postępowania urzędowego, między tym typem a typem XX zachodzi stosownie do powyższego objaśnienia ta istotna różnica, że elektromierze typu XXI muszą być sprawdzane nie tylko przy jednostajnem obciążeniu obu przewodów prądu użytkowego, A i B (fig. 1), lecz także wtedy, gdy tylko jeden lub drugi z tych przewodów jest obciążony.

W celu wygodnego cechowania, zaciski w odgałęzieniu rozmieszczone są podobnie jak u typu XX, a przy włączaniu elektromierza w prąd dołącza się je do zacisków prądu głównego zapomocą małych strzemiń b (porówn. dotyczące figury).

Elektromierze typów: XXII, XXII H, XXII K, XXII HK.

(Podane do wypróbowania typu przez wiedeńską filię Spółki elektryczności „Union“ w Berlinie, względnie przez austriacką Spółkę elektryczności „Union“ w Wiedniu.)

Elektromierze typów XXII, XXII H, XXII K, XXII HK służą do rejestrowania konsumpcji energii elektrycznej w instalacjach dwuprzewodowych o prądzie przemiennym i nie różnią się pod względem konstrukcji niczem od elektromierzy odpowiednich typów VIII, VIII H, VIII K, VIII HK.

Cbarakterystyczna różnica zachodzi tylko co do postępowania przy sprawdzaniu i co do sposobu praktycznego użycia.

Elektromierze typu VIII sprawdza się tylko w prądzie stałym i nie wolno ich używać w instalacjach o prądzie przemiennym.

Elektromierze typu XXII sprawdza się prądem przemiennym o takiej częstotliwości, dla jakiej je zdeklarowano.

Sprawdzanie odbywa się przy obciążeniu prawie wolnem od indukcji i przy obciążeniu induktywnem (porówn. rozp. min. z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176, rozdz. VI., punkt 30).

Wskazania tych elektromierzy zavisają tylko nieznacznie od częstotliwości, natomiast zavisłość ich od przesunięcia fazy między prądem i napięciem jest dosyć znaczna.

Co się tyczy zavisłości od napięcia i temperatury, rzecz się ma tak samo, jak z elektromierzami typu VIII, o czem była wzmianka powyżej.

Elektromierzy typu XXII można używać do pomiaru zużycia elektryczności tak w instalacjach jednofazowych o prądzie przemiennym, jak i w instalacjach o prądzie wirowym.

W tym ostatnim przypadku włączać je należy na wzór opisanego powyżej typu XX, a mianowicie tak, jak to wskazuje figura 2.

Używanie tych elektromierzy w instalacjach o prądzie stałym jest na teraz niedozwolone.

Elektromierze typów: XXIII, XXIII a, XXIII b.

(Podane do wypróbowania typu przez firmę „Spółka elektryczności Feliks Singer & Co. w Wiedniu“.)

Elektromierze typów: XXIII, XXIII a, XXIII b, służą do rejestrowania konsumpcji elektryczności w instalacjach dwuprzewodowych o prądzie przemiennym.

Konstrukcja ich jest w ogólności taka sama, jak konstrukcja elektromierzy odpowiadających im typów VIII, VIII a i VIII b (porówn. Dz. u. p. Nr. 176 z r. 1900), tylko opór włączony elektromierzy typu XXIII i jego odmian zrobiony jest z miedzi.

Różnica w postępowaniu cechowiczem i w użyciu praktycznym polega na tem, że elektromierze

typu VIII, względnie VIII a, VIII b sprawdza się tylko prądem stałym i że takowe nie mogą być używane w instalacjach o prądzie przemiennym, podczas gdy elektromierze typu XXIII, względnie XXIII a, XXIII b sprawdza się prądem przemiennym o takiej częstotliwości, dla jakiej je zdeklarowano.

Sprawdzanie odbywa się przy obciążeniu prawie wolnem od indukcji i przy obciążeniu induktywnem (porówn. rozp. min. z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176, rozdz. VI, punkt 30).

Wskazania tych elektromierzy zavisają tylko nieznacznie od frekwencji, napięcia i temperatury, natomiast zavisłość ich od przesunięcia fazy między prądem a napięciem jest dosyć znaczna.

Elektromierzy typu XXIII, względnie XXIII a, XXIII b wolno używać do oznaczania konsumpcji tak w jednofazowych instalacjach o prądzie przemiennym, jak i w instalacjach o prądzie wirowym.

W tym ostatnim przypadku włączać je należy w ten sposób, jak to uwidoczniiono na figurze 2 opisanego powyżej typu XX.

Używanie tych elektromierzy w instalacjach o prądzie stałym jest na teraz niedozwolone.

Elektromierze typów: XXIV, XXIV H, XXIV K, XXIV HK.

(Podane do wypróbowania typu przez Austriacką Spółkę elektryczności „Union“ w Wiedniu.)

Elektromierze typów: XXIV, XXIV H, XXIV K, XXIV HK, które służą do rejestrowania konsumpcji energii elektrycznej w instalacjach trójprzewodowych o prądzie stałym, różnią się od odpowiadających im typów: XI, XI H, XI K, XI HK (porówn. Dz. u. p. Nr. 176 z r. 1900) jedynie tem, że opór włączony zrobiony jest z żelaza.

Wskazania tych elektromierzy zavisają od napięcia bardzo mało, a od temperatury również nieznacznie.

Elektromierz typu XXV.

Ten elektromierz (porówn. figury 1, 2 i 3) służy do rejestrowania konsumpcji energii elektrycznej w instalacjach trójprzewodowych o prądzie stałym.

Na figurze 1 uwidoczniiony jest ten elektromierz z odjętą pokrywką skrzynki, częścią w przekroju, częścią z boku.

Figura 2 przedstawia widok z boku, względnie przekrój elektromierza z pokrywą skrzynki.

Figura 3 przedstawia porządek włączania.

Do płyty podstawowej G przytwierdzone są obie cewki główne, prąd doprowadzające, a mianowicie H_1 , H_2 ; cewki te otaczają cewkę kotwiczną A , której oś obrotowa spoczywa z jednej strony na koźliku a , przyśrubowanym również do płyty podstawowej, z drugiej zaś strony na dźwigarze p_2 , jak to szczegółowo uwidoczniiono na figurze 2.

Oprócz tego na płycie podstawowej znajduje się przegroda żelazna F , której celem jest niedozwolić, żeby cewki silnego prądu H_1 , H_2 działały na położoną powyżej tarczę hamulcową R , sporządzoną z miedzi i połączoną stale z osią z .

Bieguny obu magnesów hamulcowych M_1 , M_2 obejmują tarczę rotorową R .

Końce zezwoju cewki kotwicznej wiodą na dół do dwóch izolowanych od siebie sprężyn kontaktowych e_1 , e_2 , które są stale połączone z osią z .

Sprężyny kontaktowe przylegają naprzemian do umieszczonych na płycie F sztyftów kontaktowych t_1 i t_2 , które są połączone z przewodnikami zewnętrznymi sieci prądu i tworzą z nimi przewód nieprzerwany.

Od cewki kotwicznej odgałęziają się nadto trzy druty, i to od obu końców i od środka zezwoju, jak to przedstawiono szematycznie na fig. 3.

Te trzy druty są połączone z trzema zaciskami, które są izolowane i przyśrubowane do płyty b_3 , poruszającej się razem z osią z ; od tych trzech zacisków prowadzą trzy cienkie druty metalowe do trzech zacisków izolowanych, umieszczonych na płycie b_3 .

Ta płyta b_3 ma elastyczne połączenie z płytą p_1 , którą zapomocą śruby d i wodzikowego pręta u można przesunąć, wskutek czego owe trzy druty doprowadzające zostają napięte.

Na ramie m , w której spoczywa liczydło, znajduje się płyta izolująca z trzema zaciskami n_3 , n_4 , n_5 ; z pomiędzy nich zaciski n_3 , n_4 są połączone ze sztyfcikami kontaktowymi t_1 , t_2 , zaś zacisk n_5 z dźwignią przenośnika f_2 , który przylega naprzemian do obu sztyftów kontaktowych t_2 , t_3 , nie narysowanych wprawdzie na figurze 1 i 2, natomiast jednak uwidocznionych w szematycznym porządku włączania, przedstawionym na figurze 3.

Te sztyfty kontaktowe są z jednej strony połączone z cewkami przenośnika l_1 , l_2 , z drugiej zaś strony z dwoma zaciskami płyty b_3 , które zostają w łączności z końcami zezwoju kotwicy; trzeci zacisk płytki b_3 przyłączony jest do zacisku n_5 .

Na osi dźwigni przenośnika f_2 znajduje się klamka e_1 , która zachwytuje o koło zębate g , pobudzając je razem z połączeniem z niem liczydłem do ruchu.

V_1 , V_2 są to opory włączone, przyłączone do przewodników zewnętrznych, S zezwój początkujący, K_1 , K_2 , K_3 , K_4 zaciski dla prądu głównego, n_1 , n_2 zaciski dla odgałęzienia, które zapomocą śrub z boku przytwierdzonych mogą być połączone z zaciskami K_1 , K_3 w ten sposób, iżby tworzyły nieprzerwany przewódnik.

W skrzynce h_2 zrobione są dwa otwory wizerne, jeden do obserwowania tarczy rotorowej, drugi do obserwowania liczydła.

W działaniu liczydła można rozróżnić cztery fazy, z których jedna jest przedstawiona w szematycie włączania.

W tej fazie między lewą połową zezwoju kotwicy a cewką l_2 przenośnika włączonego następuje krótkie połączenie; cewka kotwicy obraca się pod wpływem pola, wytworzonego prądem użytkowym, i przerywa zetknięcie w e_2 , t_2 ; jednakże dźwignia e zostaje w swem położeniu, a krótkie połączenie w lewej połowie cewki kotwicznej zostaje i w tej drugiej fazie niezmiennione.

Jednakowoż, skoro tylko obrót cewki kotwicznej spowoduje zetknięcie w t_1 , e_1 , następuje krótkie połączenie w prawej połowie cewki kotwicznej, ponieważ zaś obie połowy cewek kotwicznych są uzwojone w kierunkach wprost przeciwnych, przeto tarcza hamulcowa kręci się w odwrotnym kierunku.

Równocześnie następuje krótkie połączenie w cewce przenośnika l_1 , tak że dźwignia przenośnika przylega do cewki l_2 , przez którą przepływa prąd i przytem wprawia w ruch kółko włączone g , które się posuwa o jeden ząb dalej.

To kółko włączone jest sprzężone z liczydłem, które wskutek tego rejestruje ilość oscylacji przez tarczę hamulcową wykonanych.

O ile więc czas trwania jednej oscylacji zawisa od iloczynu wielkości pól, przez prąd napięcia i prąd użytkowy stworzonych, liczydło mierzy użytą energię.

Wskazania tego elektromierza zawisają od napięcia nieznacznie, natomiast zawisłość ich od temperatury jest bardzo wielka.

Elektromierz typu XXVI.

Elektromierze tego typu (por. fig. 1 do 4) służą do rejestrowania zużytej energii elektrycznej w instalacjach dwuprzewodowych o prądzie przemiennym.

Na figurze 1 przedstawiony jest elektromierz tego typu z odjętą pokrywą skrzynki, i to częścią z boku, częścią w przekroju, figura 2 przedstawia ten sam elektromierz z boku razem z pokrywą, na figurze 3 uwidoczniony jest rdzeń żelazny i rozmieszczenie cewek na nim, figura 4 wreszcie zawiera szemat włączania.

Do płyty podstawowej tego elektromierza przyśrubowany jest rdzeń żelazny E' z biegunami w kształcie rogów h , które można widzieć na figurze 3, a których cel będzie później określony.

Ten rdzeń żelazny E' zamyka w sobie drugi rdzeń żelazny E , który z owym pierwszym rdzeniem jest wprawdzie stale połączony, jednak magnetycznie od niego izolowany.

Na tym drugim rdzeniu żelaznym E' znajduje się dolna panewka osi Z rotora, który składa się z walca mosiężnego G , umieszczonego między oboma rdzeniami, jak to widać na figurze 1 i na figurze 4, przedstawiającej szemat włączania.

Górna panewka osi Z zrobiona jest w części R , która ma kształt ramy, przytwierdzonej zapomocą śrub do płyty podstawowej.

Na osi Z znajduje się śruba bez końca r , o którą zachwytyje kółko ślimakowe liczydła, a nadto tarcza z glinu (aluminium) S , umieszczona między dwoma magnesami hamulcowymi, połączonymi stałe z amą R .

Zastanowienie osi Z następuje wskutek śruby A , która wprawia w działanie trzy sztyfty, przetknięte przez rdzeń żelazny E' , i wskutek tego podnosi walec mosiężny razem z osią Z z dolnego łoża.

Cewka prądu głównego H obejmuje część rdzenia żelaznego E ; to samo rozumie się o każdej z dwóch cewek w odgałęzieniu O , które są przedstawione na figurze 3 i na figurze 4, zawierającej szemat włączenia.

Równoległe do cewek w odgałęzieniu włączony jest opór bez indukcji, a na samym przodzie dwie cewki dławicowe $D D$, których obwód magnetyczny daje się regulować.

Przez zmniejszanie lub zwiększanie oporu i regulowanie obwodu magnetycznego można z jednej strony sprawić, że wskazania elektromierza stają się niezawisłymi od rodzaju i wymiaru obciążenia, a w obrębie pewnych granic także od przesunięcia

fazy między prądem a napięciem, z drugiej zaś strony, że takowe można odczytywać wprost z tarczy liczbowej w zwyczajnych jednostkach.

Rogi biegunowe, o których była mowa na wstępie, stanowią przeszkodę w symetrii magnetycznej, tak że prąd w odgałęzieniu wywiera sam siłę pociągową, którą można tak spotęgować, iż wskutek tego wyrównane zostają straty przez tarcie spowodowane.

Aby przeszkodzić funkcjonowaniu elektromierza, gdy prąd główny jest wyłączony, umieszczony jest na tarczy rotorowej haczyk z drutu żelaznego, który powoduje magnetyczne zastanowienie, a to wskutek tego, że magnes o sile stałej stara się go ciągle przyciągać i nie puszczać.

Wskazania elektromierzy tego typu zawisają w wysokim stopniu od zmian temperatury, tudzież od zmian ilości peryod, natomiast całkiem nieznacznie od zmian w napięciu.

Wiedeń, dnia 14. czerwca 1902.

C. k. Komisya główna miar i wag:
Tinter r. w.

Elektromierz typu XVIII H, względnie XVIII HK.

(Podany do wypróbowania typu przez austriacką Spółkę elektryczności „Union“ w Wiedniu.)

Fig. 1.

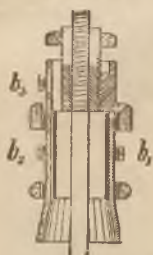

Fig. 2.

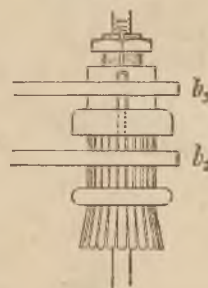
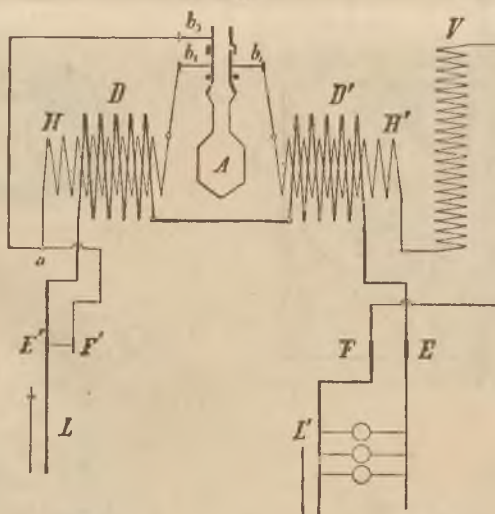

Fig. 3.

Elektromierz typu XIX.

(Podany do wypróbowania typu przez firmę E. Bergmann w Berlinie.)

Fig. 1.

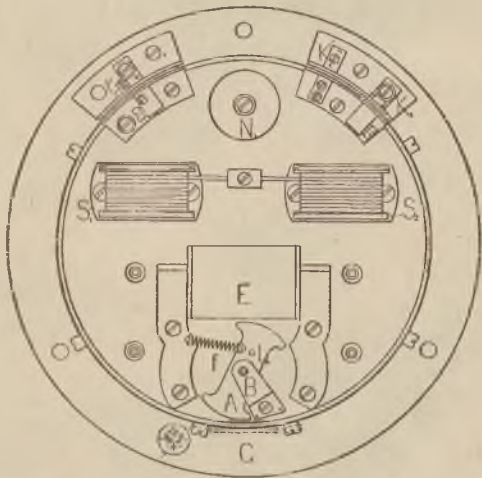

Fig. 2.

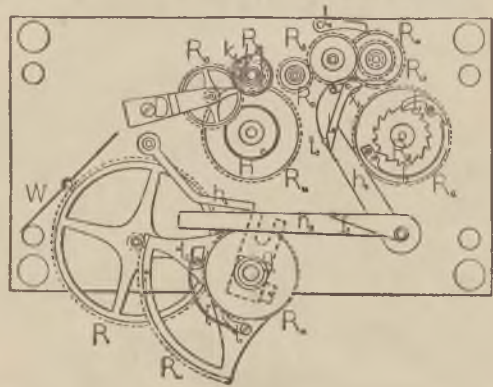

Fig. 3.

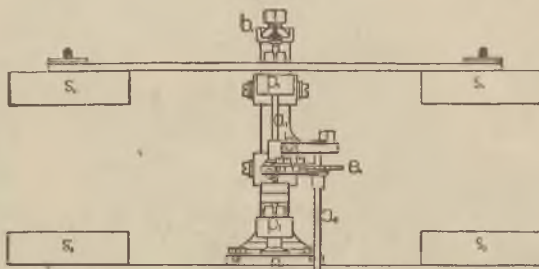

Fig. 4.

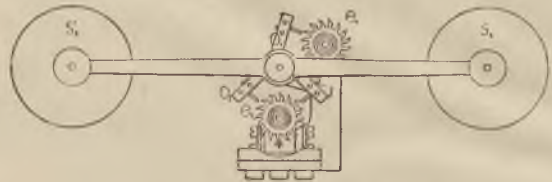

Fig. 5.

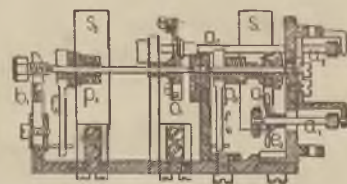

Fig. 7.

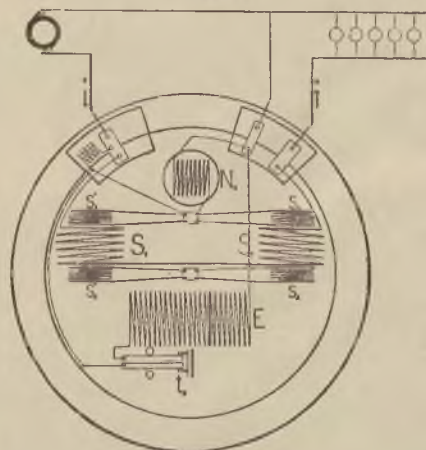
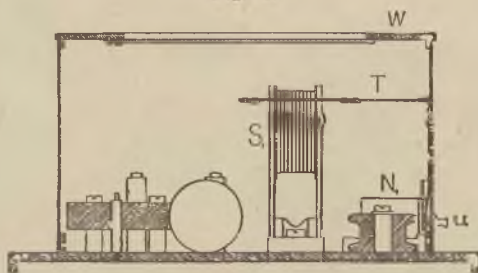

Fig. 6.

Elektromierz typu XX.

(Podany do wypróbowania typu przez firmę: Leobersdorfska fabryka maszyn Ganz & Comp.)

Fig. 1.

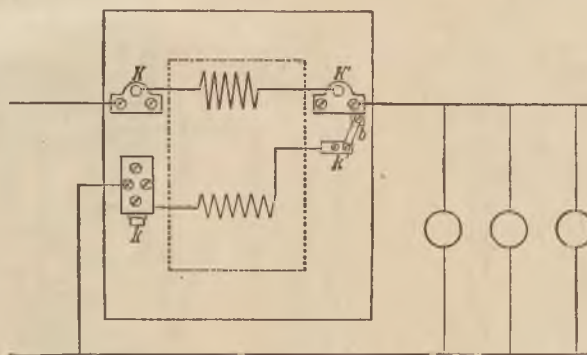
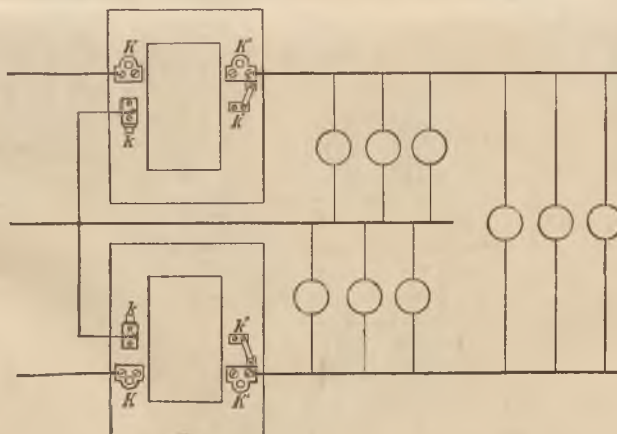

Fig. 2.

Elektromierz typu XXI.

(Podany do wypróbowania typu przez firmę Ganz & Comp., Budapeszt.)

Fig. 1.

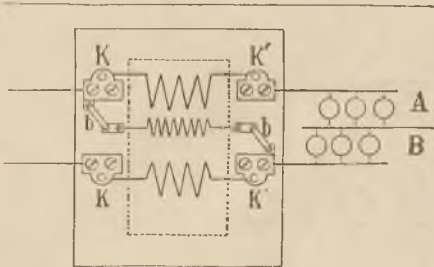

Fig. 2.

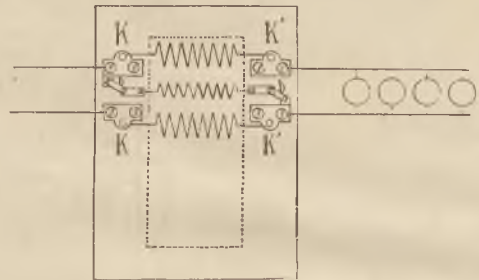
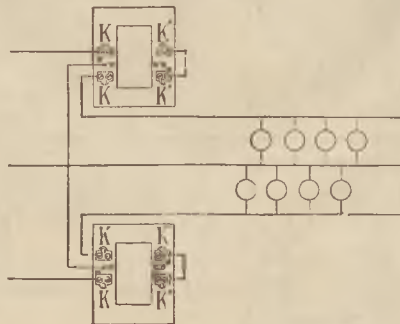

Fig. 3.

Elektromierz typu XXV.

(Podany do wypróbowania typu przez firmę Jordan & Treier, Wiedeń.)

Fig. 1.

Fig. 2.

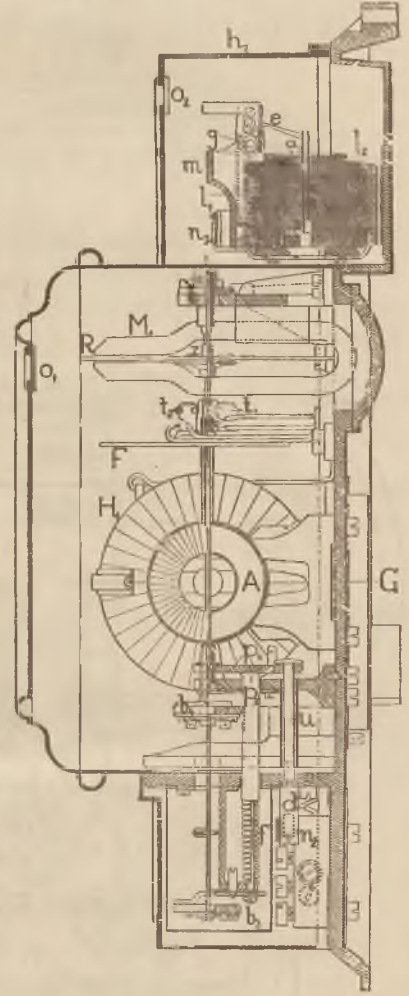
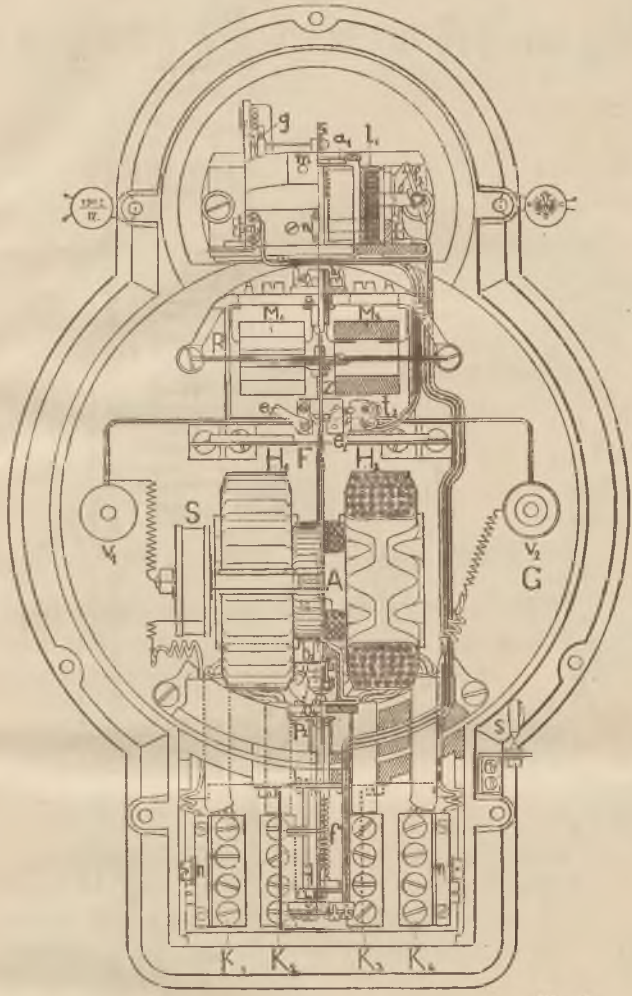
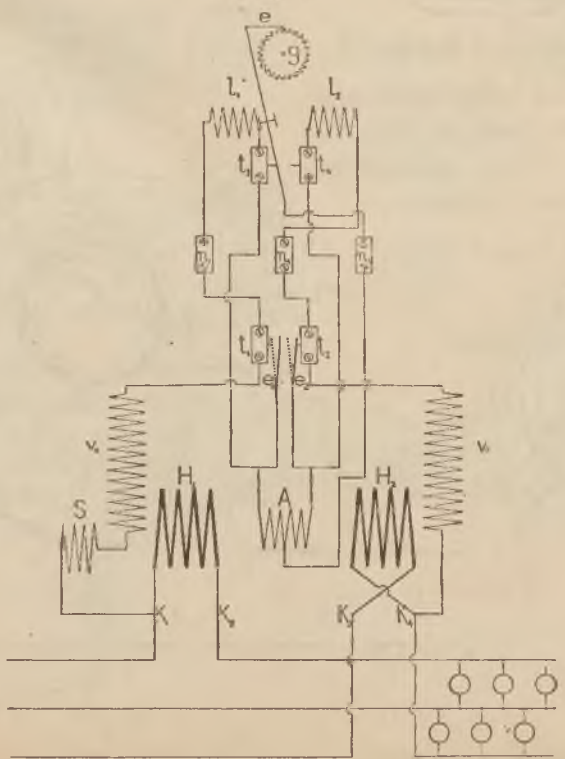

Fig. 3.

Elektromierz typu XXVI.

(Podany do wypróbowania typu przez firmę Jordan & Treier, Wiedeń.)

Fig. 1.

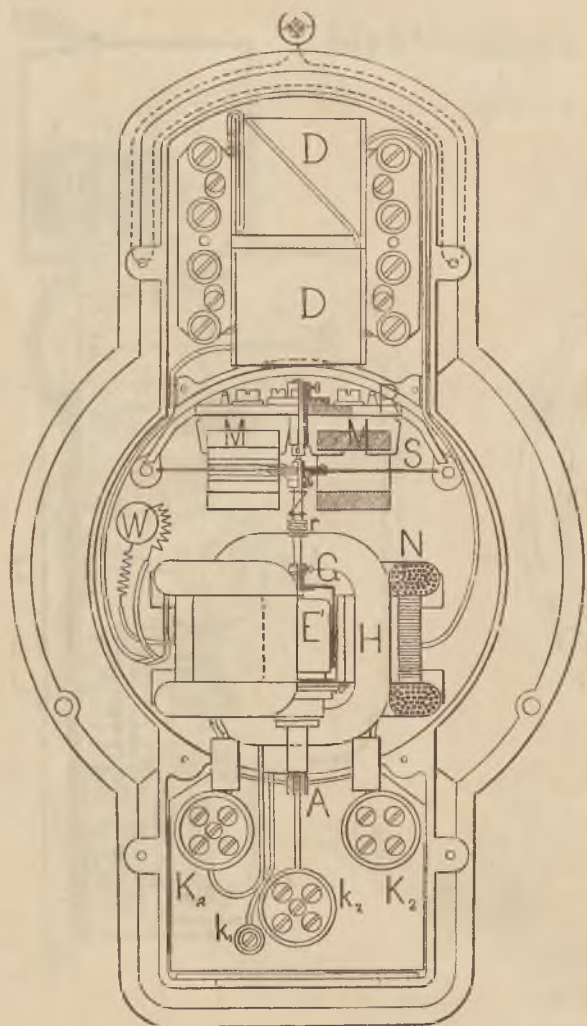

Fig. 2.

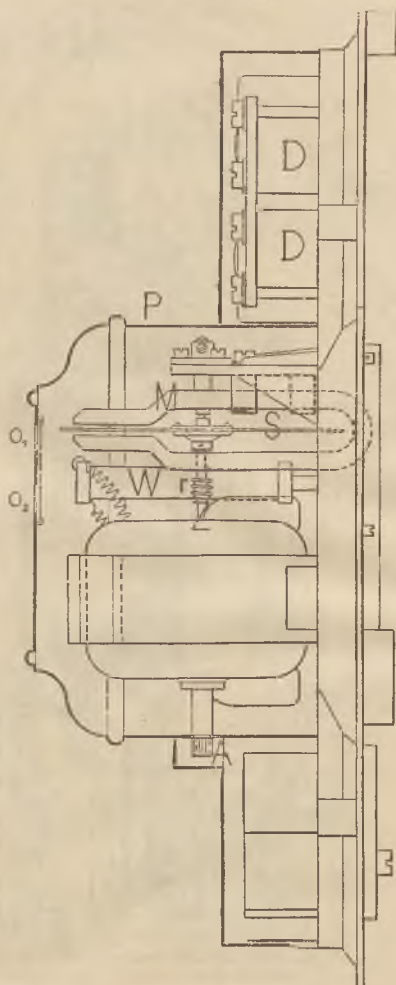

Fig. 3.

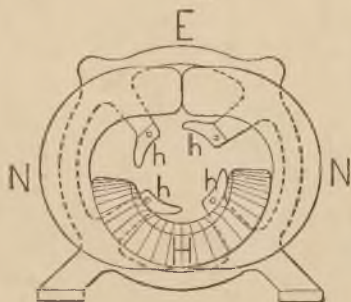
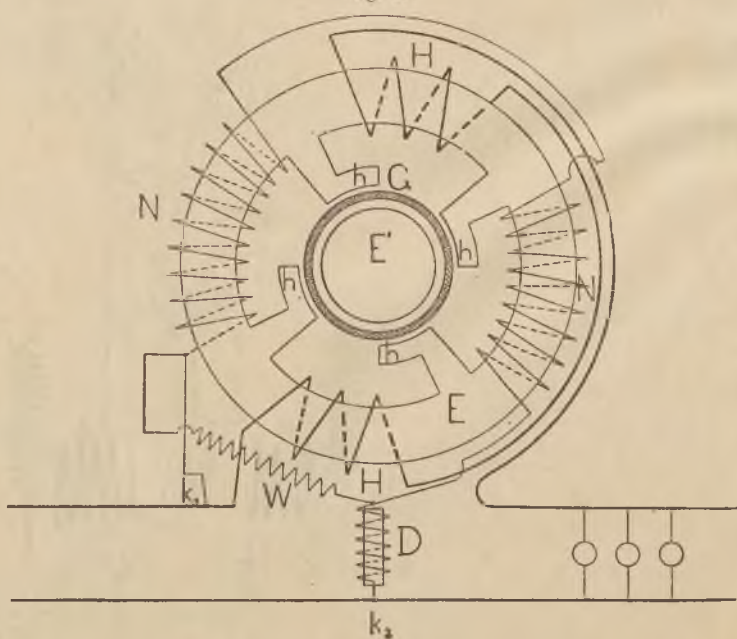

Fig. 4.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 2. sierpnia 1902.

Treść: (№ 155 i 156). 155. Ustawa, którą uzupełnia się ustawę przemysłową postanowieniami, dotyczącymi się robotników, przy przedsiębiorstwach budowy zatrudnionych. — 156. Ustawa, którą uregulowany zostaje stosunek robotników, zatrudnionych przy budowach, przez koleje żelazne we własnym zarządzie wykonywanych, tudzież w kolejowych zakładach pomocniczych.

155.

Ustawa z dnia 22. lipca 1902,

którą ustawę przemysłową uzupełnia się postanowieniami, dotyczącymi się robotników, przy przedsiębiorstwach budowy zatrudnionych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

W szóstej części ustawy przemysłowej (ustawa z dnia 8. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 22) wstawić należy po §ie 96 b) następujące postanowienia dodatkowe, dotyczące się robotników pomocniczych, przy przedsiębiorstwach budowy zatrudnionych.

BB. Co się tyczy robotników pomocniczych, zatrudnionych w konsensowych przedsiębiorstwach budowlanych, tudzież w innych przedsiębiorstwach budowy.

§. 96 c.

Postanowienie §u 88 a) stosowane będzie do przedsiębiorstw budowy kolei żelaznych i innych przedsiębiorstw budowlanych bez względu na osobę przedsiębiorcy, o ile w takowych przy wykonywaniu jednej budowy zatrudnionych jest więcej jak 20 robotników.

Względem robót budowlanych, wykonywanych przez rzeczzone przedsiębiorstwa, obowiązywać będą nadto postanowienia §§ów 96 a) i 96 b), te ostatnie nawet co do tych robotników, których nie zatrudniają bezpośrednio same przedsiębiorstwa bu-

dowy, lecz przemysłowcy, jakimi te przedsiębiorstwa posługują się do wykonania dotyczących robót.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza zacznie obowiązywać w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi handlu i Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 22. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Call r. w.

156.

Ustawa z dnia 28. lipca 1902,

którą uregulowany zostaje stosunek robotników, zatrudnionych przy budowach, przez koleje żelazne we własnym zarządzie wykonywanych, tudzież w kolejowych zakładach pomocniczych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§. 1.

O ile ustawa niniejsza nie zawiera odmiennych postanowień w tym względzie, stosunek robotników, zatrudnionych przy budowach, przez koleje żelazne

we własnym zarządzie wykonywanych, tudzież w kolejowych zakładach pomocniczych, do zarządów kolei żelaznych, ustanowiony będzie w granicach ustawami wytyczonych na podstawie dobrowolnej umowy. Jeżeli umowa taka nie przysłała do skutku, rozstrzygają postanowienia powszechnej księgi ustaw cywilnych i inne przepisy ustawowe.

§. 2.

Przez budowy we własnym zarządzie rozumieć należy wszelkie roboty budowlane, poza obręb zwykłego utrzymania kolei w należyłym stanie wychodzące, które zarząd kolejowy wykonuje sam, przy pomocy osób u niego w służbie bezpośrednio zostających.

Przez zakłady pomocnicze kolei żelaznych, w pojęciu ustawy niniejszej, rozumieć należy przedsiębiorstwa, w których osoby, bezpośrednio w służbie zarządu kolejowego zostające, wykonują na rachunek tegoż zarządu roboty, służące wprowadzić do celów ruchu dotyczącej kolei, jednak nie dotyczące utrzymywania, zabezpieczenia lub bezpośredniego przeprowadzenia tegoż (np. ogrzewalnie itp.).

Należą tu przede wszystkim:

1. Zakłady do fabrykacji i naprawy środków przewozowych i urządzeń ruchu (warstwy itp.).

2. Zakłady do wytwarzania materiałów budowlanych i użytkowych, do celów kolejowych służących (kamieniołomy, szutrowiska, zakłady impregnowania drzewa, drukarnie biletów, zakłady litograficzne, kuźnie itp.).

3. Zakłady do oświetlenia.

Do innych przedsiębiorstw, przez koleje żelazne utrzymywanych, a podlegających ustawie przemysłowej lub ustawie górniczej, ustawa niniejsza zastosowania mieć nie będzie, chociażby nawet w zakładach tych były wykonywane roboty, zostające w jakimś rzeczowym związku z ruchem kolei żelaznych.

§. 3.

Przez robotników w pojęciu ustawy niniejszej, rozumie się wszystkie osoby, bez względu na wiek i płeć, które zatrudnione są przy robotach budowlanych, we własnym zarządzie kolei żelaznych wykonywanych, lub w kolejowych zakładach pomocniczych (§. 2), jednak nie mają przy dotyczącym przedsiębiorstwie kolejowym ani stałej ani prowizorycznej posady, nadanej im na podstawie statutów służbowych (pragmatyki służbowej itd.), dla tegoż przedsiębiorstwa obowiązujących.

Do urzędników niższych i sług, na stałej lub prowizorycznej posadzie zostających, w stosunku do których rzeczony statut służbowy obowiązują w całej swej rozciągłości, stosowane będą w razie użycia ich do robót budowlanych, we własnym zarządzie kolei żelaznych wykonywanych, lub do robót

w kolejowych zakładach pomocniczych postanowienia §§ów 5—14 włącznie niniejszej ustawy; zresztą zaś postępować się będzie z takimi funkcjonaryuszami także i nadal według wewnętrznych przepisów służbowych, o których mowa w pierwszym ustępie.

§. 4.

Przez zarządy kolejowe w pojęciu niniejszej ustawy rozumieć należy nie tylko najwyższe władze administracyjne przedsiębiorstw kolejowych, lecz w szczególności także owe władze, względnie organa, które sprawują samoistne zawiadownictwo gałęzi służbowych, o które tu chodzi.

Zarządy kolejowe są obowiązane udzielać władzom w celu sprawdzania odpowiedzialności wszelkiego poparcia, jakiego takowe zażądataj.

Pieczęć o robotników.

§. 5.

Każdy zarząd kolejowy, zatrudniający robotników przy robotach budowlanych, we własnym zarządzie wykonywanych i w zakładach pomocniczych, winien w dotyczących pracowniach, tudzież przy maszynach, przyrządach i narzędziach, zaprowadzić i utrzymywać na własny koszt wszelkie urządzenia, które ze względu na naturę pracy lub miejsca, gdzie się ona odbywa, potrzebne są do ochrony życia i zdrowia robotników.

Każdy zarząd kolejowy obowiązany jest nadto tak roboty budowlane, we własnym zarządzie wykonywane, jak i postępowanie przy pracy w zakładach pomocniczych, urządzić w ten sposób, iżby zatrudnieni tamże robotnicy byli ile możności ochronieni od niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia.

Przedewszystkiem powinno być staraniem zarządu kolejowego, żeby maszyny, urządzenia do pracy i ich części, jakoto: koła rozpędne, transmisye, panewki, osi, elewatory, windy, kotły, aparaty elektryczne itd., tudzież rusztowania, otwory w podłogach itd., opatrzone były takimi urządzeniami ochronnymi, iżby robotnicy przy należytem wykonywaniu pracy nie łatwo mogli się narazić na niebezpieczeństwo.

Podobnie postarać się należy o stosowne urządzenia dla ochrony od pożaru, o bezpieczeństwo robotników na przypadek ognia, o pierwszą pomoc w nieszczęśliwych wypadkach i nagłych chorobach, a to przez utrzymywanie w pogotowiu handażów, środków do przewozu chorych itp., w potrzebnej ilości i odpowiedniej jakości. Dotyczące organa kolejowe powinny mieć zawsze staranie o to, żeby wszystkie urządzenia ochronne były uzupełniane i ulepszone, tudzież utrzymywane w dobrym stanie i pod należytym nadzorem.

Do obowiązków zarządu kolejowego należy także staranie o to, żeby pracownice, znajdujące się

w zamkniętych ubikacjach, były podczas wszystkich godzin pracy ile możności jasne, czyste i wolne od pyłu, żeby odświeżanie powietrza odpowiadało zawsze ilości robotników i zastosowane było do przyrzędów do oświetlania i żeby zapobiegało zgubnemu wpływowi szkodliwych wyziewów.

Nadto postarać się należy ile możności o dostateczną ilość wody do picia, o wychodki, zastosowane do ilości robotników i do wymogów higieny, a o ile chodzi o zakłady pomocnicze, w których praca odbywa się w lokalach zamkniętych, także o przyrządy do mycia.

W większych zakładach pomocniczych powinny być w razie potrzeby urządzone poza pracowniami stosowne ubikacje do spożywania posiłku, które w zimnej porze roku należy opalać, tudzież szafki z kluczami do przechowywania odzieży robotników.

O ile pewne roboty połączone są z szczególnymi niebezpieczeństwami, zarząd kolejowy winien niezawisłe od regulaminu pracy (§. 30) wydać przepisy, w których zwrócić ma uwagę robotników na te niebezpieczeństwa, obznajomić ich ze zarządzeniami, dla uniknięcia takowych wydaniami, i zobowiązać ich do przestrzegania tych zarządzeń.

Przepisy te i zarządzenia, których zatwierdzenie zastrzeżone jest władzy nadzorczej, ułożone być winny w sposób dla robotników zrozumiały i przybite w pracowniach na stosownem, łatwo dostępnem miejscu, jakoteż utrzymywane zawsze w takim stanie, aby je można było łatwo odczytać.

Jeżeli zarząd kolejowy odstępuje robotnikom pomieszkania — bądź we własnych budynkach, bądź w budynkach całkowicie albo częściowo najętych — winien mieć staranie o to, żeby urządzenie tych pomieszczeń odpowiadało nie tylko wymogom higieny, lecz także względem na moralność.

Minister kolei żelaznych ma prawo wydać w drodze rozporządzenia, w miarę postanowień tego paragrafu, szczególne przepisy, dotyczące urządzeń przy budowach we własnym zarządzie kolei żelaznych wykonywanych i w kolejowych zakładach pomocniczych, niemniej też przyrzędów do pracy, maszyn i narzędzi, tudzież postanowienia względem tego, co zawierać mają przepisy o wykonywaniu robót, i to albo dla wszystkich albo tylko dla pojedynczych kategorii robót budowlanych lub zakładów pomocniczych z uwzględnieniem szczególnych właściwości tychże.

Organa nadzorcze zarządów kolejowych.

§. 6.

Organa, sprawujące nadzór przy budowach we własnym zarządzie kolei żelaznych wykonywanych lub w zakładach pomocniczych, obowiązane są pouczać zatrudnione tamże osoby, pod ich nad-

zorem zostające, jak wykonywać mają roboty, i zwracać ich uwagę na szczególne niebezpieczeństwa, z jakimi połączona jest poruczona im praca. Niemniej też jest ich obowiązkiem zaznajamiać podwładnych sobie robotników ze środkami, zaprowadzonymi dla zapobieżenia tym niebezpieczeństwom i z manipulacją przy używaniu urządzeń obronnych do tego celu służących.

Osobom nadzorczym nie wolno przyjmować od robotników ani podarków pieniężnych ani innych upominków.

Dzienny czas pracy.

§ 7.

Przy budowach we własnym zarządzie kolei żelaznych wykonywanych, tudzież w kolejowych zakładach pomocniczych, czas pracy bez wliczenia przestanków nie może wynosić więcej jak 11 godzin na dobę. O ile jednak w poszczególnych zakładach pomocniczych na zasadzie szczególnych przepisów służbowych (porządek pracy itp.) zaprowadzony był z dniem 1. czerwca 1902 krótszy czas pracy, takowy nie może być podwyższony.

Do robót pomocniczych, które właściwą pracę poprzedzają albo po niej następują (ogrzewanie kotłów, rozpalamie pieców, oświetlanie, sprzątanie), postanowienia powyższe stosowane nie będą, jednakże czas potrzebny do tych robót ograniczony być powinien do niezbędnego minimum.

Co się tyczy tych zakładów pomocniczych, w których ruch odbywa się bez przerwy i w których z tego powodu dozwolona jest praca niedzielna, Minister kolei żelaznych ma prawo uregulować czas pracy w drodze rozporządzenia w taki sposób, żeby umożliwić mienianie się poszczególnych party robotników.

Minister kolei żelaznych ma nadto prawo, o ile chodzi o zakłady pomocnicze, w których ze względów technicznych dziennego czasu pracy i przestanków dokładnie odgraniczyć nie można, ustanowić dla pewnych kategorii robotników w drodze rozporządzenia na miejsce nieprzekraczalnego czasu dziennej pracy — tygodniowe maximum. Ten tygodniowy czas pracy, bez wliczenia przestanków, nie może w przedsiębiorstwach zwyczajnych przekraczać sześciokrotnego wymiaru dziennego maksymalnego czasu pracy, a w przedsiębiorstwach o ruchu nieprzerwanym, z wliczeniem dozwolonej pracy niedzielnej, siedmiokrotnego wymiaru tegoż czasu. W rozporządzeniu, które w tym przedmiocie będzie wydane, uważać należy ile możności na to, żeby godziny pracy były w miarę faktycznych stosunków rozdzielone jednostajnie na poszczególne dni robocze i żeby dotyczący robotnicy mogli bez ograniczenia korzystać z przestanków, jakie wynikają z samej natury przedsiębiorstwa.

O ileby wskutek niespodzianych przeszkód, spowodowanych wypadkami elementarnymi lub nieszczęśliwymi przygodami, albo wskutek innych okoliczności naglących zaszła potrzeba zwiększenia pracy w celu utrzymania ciągłości ruchu kolejowego, przekroczenie ustanowionego powyżej maksymalnego czasu pracy może nastąpić bez szczególnego pozwolenia władz. Jeżeli służba wymaga zaprowadzenia nieprzerwanej pracy, należy się niezwłocznie postarać, żeby zatrudnionych robotników jak najrychle zastąpili inni i żeby takowym czas odpoczynku został stosownie przedłużony.

O potrzebie przedłużenia pracy winny jednakże zarządy kolejowe donieść niezwłocznie władzy nadzorczej, aby takowa mogła się przekonać, czy konieczność taka rzeczywiście zachodziła, tudzież sprawdzić, jak długo praca nadobowiązkowa odbywała się wogóle i ile godzin nadobowiązkowych wypadło na robotnika, a wreszcie unormować ilość tych ostatnich, gdyby tego było potrzeba.

We wszystkich innych przypadkach, w których zachodzi rzeczywista potrzeba usilniejszej pracy, można dzienny czas tejże, ustanowiony w ustępie pierwszym tego paragrafu, przedłużyć tylko za poprzedniem zezwoleniem władzy nadzorczej, i to nie tylko co się tyczy ogólnego jej trwania, lecz także co do ilości dziennych godzin nadobowiązkowych. Pozwolenia tego nie można udzielić na dłużej, jak na 12 tygodni w roku i najwięcej tylko na 2 godziny nadobowiązkowe dziennie.

O ile nie chodzi o stały personal służbowy, dla którego w regulaminach służby wydano jakies inne postanowienia w tym względzie, za godziny nadobowiązkowe należy się osobne wynagrodzenie.

Przestanki w pracy.

§. 41.

Między godzinami pracy należy robotnikom dać stosowne przestanki dla odpoczynku, które razem nie mogą wynosić mniej jak półtóry godziny, z czego jedna godzina przypadać ma w porę obiadową.

Jeżeli czas pracy przed przestankiem obiadowym lub po nim wynosi 5 godzin albo mniej, w takim razie, z wyjątkiem godziny na obiad przeznaczonej, dalszy przestanek w dotyczącej połowie dnia roboczego nie jest niezbędnym.

Do pracy nocnej przepisy powyższe stosowane być mają w sposób analogiczny.

Dla poszczególnych kategorii robót budowlanych i zakładów pomocniczych, o jakich tutaj mowa, szczególnie zaś dla tych, w których przerwanie pracy, względnie ruchu, jest niemożliwe, może Minister kolei żelaznych wydać w miarę potrzeby szczególne postanowienia co do przestanków w pracy.

Odpoczynek niedzielny i świąteczny.

§. 9.

W niedziele spoczywać ma wszelka praca przy budowach i w zakładach pomocniczych, o jakich mowa w niniejszej ustawie.

Odpoczynek niedzielny powinien się rozpoczynać najpóźniej o 6tej godzinie rano w niedzielę, i to jednocześnie dla wszystkich robotników każdej budowy, względnie każdego zakładu pomocniczego, i trwać najmniej przez 24 godzin.

§. 10.

Z postanowienia §u 9go są wyjęte:

1. roboty, potrzebne do utrzymania w czystości i w należyłym stanie lokalów pracy i przyrządów fabrycznych, od których wykonania zawisa prawidłowe utrzymywanie przedsiębiorstwa w ruchu, a których w dniu powszednie bez znaczniejszej ujemy dla ruchu i bez niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia robotników wykonywać nie można;

2. potrzebny nadzór nad budowlami i zakładami pomocniczymi;

3. inne roboty przemijające, których odłożyć nie można, a które wykonane być muszą bądź ze względów publicznych, szczególnie zaś ze względów na powszechne bezpieczeństwo, bądź w celu utrzymania ruchu kolejowego bez przerwy, albo wreszcie w przypadkach nieodzownej konieczności.

§. 11.

Zarządy kolejowe, które używają robotników w niedziele do robót w §ie 10 wzmiankowanych, są obowiązane utrzymywać wykaz, w którym zapisywać mają za każdą niedzielę z osobna imiona zatrudnionych robotników, miejsce i czas ich zajęcia, tudzież rodzaj wykonywanej przez nich pracy. Wykaz ten przedłożyć należy na żądanie organom władzy nadzorczej.

Co się tyczy robót, w §ie 10, punkt 3, wzmiankowanych, zarząd kolejowy obowiązany jest nadto donieść jeszcze przed ich rozpoczęciem władzy nadzorczej, że takowe mają być wykonywane. Jeżeli potrzeba rozpoczęcia lub kontynuowania takiej roboty zajdzie dopiero w niedzielę, doniesienie do władzy nadzorczej zrobić należy natychmiast po ukończeniu roboty,

Doniesienia te są wolne od stempla.

§. 12.

O ileby roboty w §ie 10 wzmiankowane nie pozwalały robotnikom brać udziału w nabożeństwie przedpołudniowem, zarządy kolejowe są obowiązane dać każdemu z robotników, przy tych robotach zatrudnionym, następnej niedzieli tyle wolnego czasu, aby mogli pójść na nabożeństwo przedpołudniowe.

Jeżeli roboty powyżej wzmiankowane trwają dłużej jak 3 godziny, robotnikom przy nich zatrudnionym należy dać następnej niedzieli najmniej 24 godziny odpoczynku; gdyby zaś to ze względu na dotyczącą robotę nie było możliwe, można ten odpoczynek odłożyć na dzień powszedni albo też zastąpić go niezawisłe od odpoczynku nocnego dwurazowym sześciogodzinnym odpoczynkiem w dnie powszednie.

§. 13.

O ile chodzi o takie kategorie robót budowlanych, we własnym zarządzie kolei żelaznych wykonywanych, tudzież kolejowych zakładów pomocniczych, które z natury swej nie pozwalają na przerwę w pracy lub na jej odłożenie, albo w których kontynuowanie ruchu i pracy w dnie niedzielne ze względu na potrzeby komunikacyjne lub na inne potrzeby publiczne okazuje się niezbędnem, minister kolei żelaznych ma prawo pozwolić w drodze rozporządzenia na odbywanie pracy także w niedzielę.

Jeżeli w zakładach pomocniczych, w nieprzerwanym ruchu zostających, pozwolono na odbywanie pracy niedzielnej, to takowa ograniczać się ma zawsze tylko do robót z ciągłością ruchu w bezpośrednim związku zostających; o ile zaś pozwolenia tego udzielono względem robót budowlanych we własnym zarządzie kolei żelaznych wykonywanych, tudzież względem innych zakładów pomocniczych, co do których ten paragraf stanowi wyjątek, praca niedzielna obejmować może tylko roboty w rozporządzeniu dotyczącem wyraźnie dozwolone, podczas gdy wszystkie inne roboty powinny być zawieszane.

Postanowienia, normujące owe roboty, których odbywanie w niedziele będzie przy wzmiankowanych powyżej budowach i w zakładach pomocniczych dozwolane, tudzież warunki, pod którymi pozwolenie to będzie udzielane, opierać się będą, o ile chodzi o budowy i zakłady pomocnicze do jednej i tej samej kategorii należące, na tych samych zasadach i wydane będą z uwzględnieniem przepisów co do zastępczego dnia odpoczynku, zawartych w §ie 12tym.

Postanowienia te zaciągnąć należy do regulaminu pracy, względnie przybić takowe, w układzie dla robotników zrozumiałym, na stosownem, łatwo dostępnem miejscu, i mieć o to staranie, aby były zawsze czytelne.

§. 14.

W uroczyste dnie świąteczne, które dla każdego wyznania oznaczone będą w drodze rozporządzenia, dać należy robotnikom, z uwzględnieniem ich obrządku, tyle wolnego czasu, ile potrzebują na wzięcie udziału w nabożeństwie przedpołudniowem.

Szkoły dla uzupełnienia wykształcenia przemysłowego.

§. 15.

Robotnikom, którzy nie ukończyli jeszcze ósmego roku życia, winny Zarządy kolejowe dać tyle wolnego czasu, aby im umożliwić uczęszczanie do powszechnych szkół dla uzupełnienia wykształcenia przemysłowego (względnie kursów przygotowawczych), tudzież do szkół dla uzupełnienia wykształcenia zawodowego, o ile takowe w miejscu ich zajęcia istnieją.

Obowiązki robotników.

§. 16.

Obowiązkiem robotników jest wykonywać posłusznie wszelkie zlecenia służbowe, jakie otrzymują od przełożonych, przez zarząd kolejowy ustanowionych, zachowywać się przyzwoicie, dochowywać umówionych godzin pracy, wykonywać poruczone sobie usługi i roboty jak najlepiej, utrzymywać stosunki przemysłowe przedsiębiorstwa w tajemnicy, żyć z innymi robotnikami w zgodzie i obchodzić się dobrze z terminatorami.

W szczególności przestrzegać mają przepisów dla zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom i dla ochrony robotników i używać zawsze zaprowadzonych urządzeń ochronnych.

Do wykonywania robót, które mają służyć nie zakładowi kolejowemu, lecz innym celom, robotników zobowiązywać nie można.

Wynagrodzenie za pracę i wypowiedanie.

§. 17.

O ile co do okresów wypłaty wynagrodzenia i co do terminu wypowiedania nie przysła do skutku jakaś inna umowa, rozumieć się będzie samo przez się, że wynagrodzenie ma być wypłacane tygodniowo, a wypowiedzenie następować winno obustronnie na 14 dni naprzód.

Gdyby zgodzono się na jakiś inny termin wypowiedania, takowy musi być dla obu stron równy, gdyż inaczej ugoda byłaby nieważna.

Z wyjątkiem przypadków w §§ach 37 i 38 przewidzianych, stosunek pracy robotników, którzy otrzymują wynagrodzenie od sztuki lub pracują w akordzie, nie może być rozwiązany ani ze strony zarządu kolejowego ani ze strony robotnika przed ukończeniem umówionej roboty.

Minister kolei żelaznych ma prawo ustanowić w drodze rozporządzenia nieprzekraczalne terminy wypłaty.

Wyplata zarobku.

§. 18.

Zarządy kolejowe obowiązane są płacić robotnikom ich zarobek gotówką i nie wolno im zamiast zarobku lub jakiejś części tegoż dawać robotnikom asygnacy na towary z pewnych sklepów lub magazynów (marek blaszanych, marek na środki żywności, kwitków itd.).

Jednakowoż wolno im, za zapłatą z góry oznaczoną i wszelki zysk wykluczającą, dawać robotnikom, którzy się na to zgodzą, pomieszkanie, światło i opał dla gospodarstwa domowego, tudzież odstępować im grunta do użytku i dostarczać bądź bezpośrednio, bądź przez sklepy z wiktuałami, wyłącznie tylko dla robotników kolejowych utrzymywane, środków żywności, jakich takowi potrzebują dla domu, i potrącać wartość tych korzyści i świadczeń od kwoty zarobku.

Taryfę, stanowiącą podstawę tych potrąceń, przybić należy w pracowni na stosownem, łatwo dostępnem miejscu i mieć o to staranie, aby była zawsze czytelna. Władza nadzorcza powinna taryfy te od czasu do czasu rewidować i w razie potrzeby poprawić.

Innych przedmiotów lub towarów, których powyżej nie wymieniono, osobliwie zaś napojów gorących, nie wolno wydawać robotnikom na rachunek zarobku.

Również nie wolno godzić się z robotnikami, żeby potrzeby swe pokrywali w pewnych sklepach; nie wolno także czynić wypłaty jakiejś części zarobku (zaliczki) zawisłą od tego warunku.

§. 19.

Potrącenia z zarobku robotników dozwolone są nadto na cele następujące:

- a) na zwrot zaliczek;
- b) na wkładki do kasy chorych;
- c) na wkładki do zakładu prowizyjnego lub zakładu zaopatrzenia na starość;
- d) na konwencyonalne kary pieniężne (§. 36);
- e) na odkupienie owych narzędzi do pracy, które kolej robotnikom, zatrudnionym przy wzmiankowanych budowach oddała do użytku, a których zatrały takowi po ukończeniu roboty nie mogą w sposób wiarygodny wyłomaczyć.

§. 20.

Zarobki tych robotników, których w rozumieniu §u 2 ustawy z dnia 29. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 68, nie można uważać za przyjętych stale, nie mogą dopóty uledeć ani zarządzeniom zabezpieczającym, ani egzekucyjnym, dopóki 1o dotyczący robotnicy nie pokończą swych prac lub usług i dopóki 2o nie upłynie dzień, którego bądź według §u 17go bądź

według szczególnej umowy, §em 17tym dozwolonej, (§. 3 ustawy z dnia 29. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 68) zarobek miał być wypłacony.

Wyjątek z tego prawidła zachodzi tylko wtedy, jeżeli chodzi o zabezpieczenie lub ściągnięcie a) podatków i opłat publicznych, licząc tu także dodatki, rozpisane na cele administracji publicznej, i należytości od przeniesienia majątku, b) opartych na ustawach roszezeń alimentacyjnych (§. 7 ustawy z dnia 29. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 68). Jednakże nawet w tych przypadkach zostawić należy zobowiązaniu do zapłaty połowę kwoty zarobku (artykuł IX. l. 10, ustawy wprowadzającej do ordynacyi egzekucyjnej z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78).

§. 21.

Z wyjątkiem przypadków, oznaczonych w poprzednich paragrafach lub w innych szczególnych postanowieniach ustaw, nie wolno zarobku ani zatrzymywać, ani też w celu ściągnięcia lub zabezpieczenia jakichś roszezeń czegokolwiek z niego potrącać lub przy wypłacie brać w rachubę, i to bez względu na rodzaj pretensyi i na osobę rościciela. Stosuje się to przedewszystkiem do pretensyi zarządu kolejowego z tytułu szkód, wyrządzonych w pracowniach, maszynach, przyrządach itp.; niemniej też nie można sobie wymawiać zabezpieczenia takich pretensyi kaucją.

§. 22.

Postanowienia kontraktowe i umowy, które sprzeciwiają się przepisom §§ów 18—21, są nieważne.

§. 23.

Robotnicy, którym zarobionej kwoty wbrew przepisom §§ów 18—21 nie zapłacono gotówką, lecz w jakiś inny sposób, mogą każdej chwili żądać zapłaty swej należności gotówką, przy czem zarząd kolejowy nie może się zasłaniać tem, że im zamiast gotówki dał coś innego.

§. 24.

Zarządy kolejowe są obowiązane oświadczyć robotnikom jeszcze przed przyjęciem ich do roboty, jak wysokie wynagrodzenie płacić będą za poruczoną im pracę, a zarobki rzeczywiście zapracowane wypłacać im winny albo w terminach ustawą lub rozporządzeniem wyznaczonych albo w okresach z góry umówionych. Jeżeli stosunek pracy rozwiązany zostanie przed upływem terminu zapłaty, w takim razie zarobek rzeczywiście zapracowany wypłacony być winien tego samego dnia, w którym nastąpiło rozwiązanie rzeczzonego stosunku.

§. 25.

Zarządy kolejowe są obowiązane utrzymywać listy zarobków, w które zapisywane być mają następujące szczegóły: imię i nazwisko każdego robotnika, dzień wypłaty, umówiony wymiar zarobku, umówione premie i pobory w naturze, zarobki rzeczywiście zapracowane, szczególnie zaś wynagrodzenia, zapłacone za godziny pracy nadobowiązkowej, a nadto wszelkie potrącenia na rzecz zabezpieczenia na wypadek choroby, na zwroty zaliczek w gotówce, na konwencyonalne kary pieniężne, na pomieszkanie, środki żywności itd.

Władza nadzorcza ma prawo unormować układanie list zarobku za pomocą przepisów, przyczem uwzględnić powinna zachodzące faktycznie potrzeby.

Organom władzy należy na ich żądanie przedkładać listy zarobku w tem miejscu, gdzie takowe są złożone, i przechowywać je najmniej przez okres pięcioletni, licząc od chwili ostatniego wypełnienia.

Książki robotnicze.

§. 26.

Każdy robotnik (§. 3) musi posiadać książkę robotniczą i nie wolno go bez takiej książki przyjąć do roboty.

O ile jednak chodzi o pilne budowy lub o takie, których wykonanie wymaga tylko krótkiego czasu, Minister kolei żelaznych ma prawo pozwolić na wyjątek z tego postanowienia.

§. 27.

Względem książek robotniczych, o których tutaj mowa, obowiązują te same postanowienia, które w danej chwili stosowane są do książek robotniczych pomocników przemysłowych w ogólności, a do ich wystawiania i wypełniania w szczególności.

Świadectwa.

§. 28.

Robotnikom, których wystąpienie ze służby nastąpiło w sposób prawidłowy, winny zarządy kolejowe wydać na ich żądanie świadectwa, potwierdzające, jaką pracą każdy z nich był zajęty i jak długo zajęcie to trwało, nadto zaś, gdyby ten lub ów robotnik tego zażądał, wyrazić w tem świadectwie także ocenę jego pracy i sprawowania się. Oplatę stemplową, której podlegają takie świadectwa, ponosić ma pracodawca.

Świadectwa takie nie powinny zawierać znamion, mających na celu kwalifikację robotnika w jakimś względzie, w samym świadectwie nie wyrażonym.

Na prośbę robotnika powinna władza gminna świadectwo takie uwierzytelnić, za co tenże nie jest

obowiązany płacić ani należności stemplowych ani żadnych innych.

Zarządy kolejowe, które wydania świadectwa odmówiły albo świadomie wydały robotnikowi świadectwo niezgodne z prawdą lub opatrzone znamionami, według ustępu 2. niedozwolonemi, ponoszą odpowiedzialność za wynikające stąd niekorzystne następstwa.

Co się tyczy terminatorów, dalsze przepisy zawarte są w §ie 52.

Spisy robotników.

§. 29.

Przy wszystkich budowach, o których mowa w niniejszej ustawie, i we wszystkich zakładach pomocniczych utrzymywane być mają spisy wszystkich tamże zatrudnionych robotników, a to w formie książki, w której zarządy kolejowe zapisywać winny następujące szczegóły: imię i nazwisko, wiek, gminę przynależności, gminę, która wystawiła książkę robotniczą, chwilę wstąpienia do służby w przedsiębiorstwie kolejowem, imię pracodawcy, u którego robotnik na samym ostatku był zajęty, rodzaj zatrudnienia, kasę chorych, do której robotnik należy, i wystąpienie ze służby w przedsiębiorstwie kolejowem.

Spisy te przedkładać należy w miejscu, gdzie się je przechowuje, organom władzy, o ileby te ostatnie tego zażądały, i przetrzymywać je przez okres najmniej pięcioletni, licząc od chwili ostatniego wypełnienia.

Policyjnych przepisów meldunkowych ustawa niniejsza w niczem nie narusza.

Regulamin pracy.

§. 30.

Dla robót budowlanych, we własnym zarządzie kolei żelaznych wykonywanych, tudzież dla każdego zakładu pomocniczego, wydać powinien zarząd kolejowy regulamin pracy. W regulaminie tym oznaczona być ma chwila, od której ogłoszone w nim przepisy zaczynają obowiązywać, a nadto zawierać on winien następujące szczególne postanowienia:

- a) o rozmaitych kategoriach robotników, tudzież o sposobie zatrudniania robotników młodocianych i osób płci żeńskiej;
- b) o sposobie pobierania przepisanej nauki szkolnej przez robotników młodocianych;
- c) o dniach pracy, o pracy niedzielnej i o zastępczym dniu odpoczynku, o początku i końcu czasu pracy i przestanków w pracy, tudzież o mianowaniu się party robotników;
- d) o pracach i obowiązkach organów nadzorczych;

- e) o postępowaniu z robotnikami w razie choroby lub nieszczęśliwego wypadku;
- f) o terminie obliczania się z robotnikami, tudzież o terminie, sposobie i miejscu wypłaty zarobków;
- g) o konwencyjonalnych karach pieniężnych, jakim podpadają robotnicy w razie przekroczenia przepisów regulaminu pracy, tudzież o wysokości tych kar, o sposobie ich wymierzania, ściągania i celu, na jaki się ich używa;
- h) o potrąceniach z zarobku i
- i) o terminie wypowiedzania, o rozwiązaniu stosunku pracy i o wystąpieniu robotnika przed czasem, tudzież o skutkach prawnych, z tego wynikających.

§. 31.

Najpóźniej w 3 miesiące po ogłoszeniu niniejszej ustawy (§. 65) ułożone być muszą dla wszystkich budowli i zakładów pomocniczych, o których tutaj mowa, regulamina pracy, odpowiadające ustawie niniejszej, i przedłożone władzy nadzorczej do przegłędnięcia i zatwierdzenia.

Gdy chodzi o budowy i zakłady pomocnicze, należące do nowych przedsięwzięć kolejowych, względnie o budowy i zakłady pomocnicze, które należą wprawdzie do istniejących już kolei żelaznych, jednak mają dopiero wejść w życie, w takim razie — o ile nie stosuje się do nich zatwierdzony regulamin powszechny — ich regulamin pracy przedłożony być ma władzy nadzorczej najpóźniej na dni 14 przed rozpoczęciem się robót.

Także, ilekroć w regulaminie pracy zamierzone są jakieś zmiany, przedłożyć go należy władzy nadzorczej. Jeżeli chodzi tylko o zmiany nieznaczne, dostatecznym jest podać dotyczącą zmianę do wiadomości władzy nadzorczej dodatkowo, najpóźniej jednak w 8 dni po jej zaprowadzeniu.

§. 32.

Przed przedłożeniem regulaminu pracy władzy nadzorczej należy robotnikom pełnoletnim, w dotyczącym zakładzie pomocniczym zatrudnionym, dać sposobność wydania opinii o treści regulaminu.

Postępowanie, jakiego przytem przestrzegać należy, będzie ustanowione w drodze rozporządzenia.

§. 33.

Władza nadzorcza winna się przekonać, czy regulamin pracy odpowiada postanowieniom ustawy i czy uwzględnione są w nim należycie owe szczególne stosunki, jakie przy dotyczących robotach zachodzą.

O wyniku sprawdzenia przedłożonego regulaminu należy zarząd kolejowy uwiadomić, a w razie udzielenia zatwierdzenia zawezwać go, żeby w celu

opatrzania regulaminu, zatwierdzonego co do treści potwierdzeniem urzędowym, przysłał władzy nadzorczej dwa świeże egzemplarze, należycie podpisane. Jeden z tych egzemplarzy zostawia rzeczona władza u siebie, drugi zaś odsyła zarządowi kolejowemu.

§. 34.

Jeden egzemplarz zatwierdzonego przez władzę regulaminu pracy przybić należy razem z dodatkami, w językach dla robotników zrozumiałych, na każdym miejscu, gdzie się praca odbywa, względnie w każdej pracowni, na stosownem i łatwo dostępnem miejscu, i to, o ile chodzi o nowe budowle we własnym zarządzie, jeszcze przed rozpoczęciem roboty, w innych zaś przypadkach niezwłocznie po otrzymaniu potwierdzonego egzemplarza od władzy nadzorczej; przybite egzemplarze utrzymywać należy zawsze w takim stanie, iżby je można łatwo odczytać.

Te ustępy regulaminów pracy, które nie ograniczają się tylko do dosłownego powtórzenia przepisów ustawowych lub innych obowiązujących postanowień, zaczynają obowiązywać względem budowli i zakładów pomocniczych, które mają dopiero wejść w ruch, z rozpoczęciem się roboty, natomiast regulamina innego rodzaju, tudzież dodatki do tychże, nie prędzej jak na dni 14 po ich przybicu.

Zarządy kolejowe są obowiązane wszystkim robotnikom wręczyć zaraz po przybicu, a robotnikom później przyjętym zaraz przy przyjęciu, po jednym egzemplarzu obowiązującego regulaminu pracy, i to w języku każdemu z nich zrozumiałym.

Odbiór regulaminu winien każdy robotnik potwierdzić pisemnie. Przez to pisemne potwierdzenie odbioru postanowienia regulaminu pracy stają się częścią składową kontraktu pracy, i to, o ile chodzi o robotników świeżo przyjętych, natychmiast, o ile zaś chodzi o robotników już dawniej przyjętych, po upływie terminu wypowiedzenia, jednak nie prędzej, aż minie okres w ustępie 2. oznaczony. Atoli robotnicy świeżo wstępujący mają prawo w przeciągu 24 godzin po pisemnem potwierdzeniu odbioru regulaminu odstąpić od kontraktu pracy bez wypowiedzania.

§. 35.

Podania, wnoszone w celu przedłożenia władzy nadzorczej regulaminów pracy, tudzież dołączone do nich regulamina, są wolne od stempla.

Konwencyjonalne kary pieniężne.

§. 36.

Konwencyjonalne kary pieniężne, nałożone na robotników w razie przekroczenia przepisów regulaminu pracy, tudzież powód, z jakiego to nastąpiło, i dzień, którego karę wymierzono, wreszcie cel, na

jaki takowa ma być użyta, zapisywać należy w wykazie, który przeglądać mogą tak organa władzy nadzorczej, jak i robotnicy.

Nałożone kary pieniężne nie mogą w ogólności w jednym tygodniu przekraczać połowy dziennego zarobku. Tylko w przypadkach szczególnie karygodnej lekkomyślności, jak np. obchodzenia się ze środkami rozsadzającymi wbrew przepisom, tudzież zaniedbania obowiązku przy pilnowaniu kotłów parowych, maszyn parowych, dynamomaszyn lub przyrządów, których niefunkcjonowanie albo wadliwe funkcjonowanie spowodować może niebezpieczeństwo dla życia ludzkiego, można wymierzyć wyższe kary pieniężne.

Wszystkie kary pieniężne muszą być obracane na takie urządzenia, które służą powszechnemu dobru robotników. Te ostatnie oznaczone będą w drodze rozporządzenia.

Prawo zażalenia przeciw nałożeniu kary pieniężnej musi być robotnikowi, w granicach toku instancyi zarządu kolejowego, zastrzeżone.

Rozwiązanie stosunku pracy.

§. 37.

Przed upływem okresu, na który robotnik na podstawie umowy wyraźnej lub dorozumianej został przyjęty, można go odprawić natychmiast bez wypowiedzenia tylko wtedy, gdy:

- a) przy zawieraniu umowy o robotę podszedł zarząd kolejowy przez okazanie fałszywej lub sfałszowanej książki robotniczej albo świadectwa, lub wprowadził rzeczony zarząd w błąd przez zamilczenie istnienia innego stosunku pracy, który go jednocześnie obowiązuje;
- b) okaże się w przeciągu pierwszego tygodnia po przyjęciu niezdatnym do umówionej roboty;
- c) oddaje się pijaństwu, a kilkakrotnie napomnienia nie skutkują;
- d) dopuści się kradzieży, sprzeniewierzenia, ucześnictwa w tych czynach karygodnych lub oszustwa;
- e) robotę, do której spełniania obowiązany jest na podstawie umowy, w niedozwolony sposób porzucił lub nie stanął do niej bez należytego wytłómaczenia się, albo zaniedbuje ustawicznie swe obowiązki (§. 16);
- f) namówił lub usiłował namówić robotników albo osoby, stale w służbie zostające, do nieposłuszeństwa w służbie, do nieporządnego życia lub do czynów niemoralnych albo ustawom przeciwnych;
- g) dopuścił się ciężkiej obrazy honoru, skaleczenia lub niebezpiecznej pogroźki względem przełożonych lub innych robotników;

h) dopuścił się rozmyślnego uszkodzenia jakiejś rzeczy większej wartości na szkodę pracodawcy.

Odprawienie przed czasem nie jest dozwolone, jeżeli przyczyna, takowe uzasadniająca, była dłużej jak tydzień znana zarządowi kolejowemu.

§. 38.

Przed upływem okresu, na który robotnika na podstawie wyraźnej lub dorozumianej umowy przyjęto, wolno mu porzucić robotę natychmiast bez wypowiedzenia tylko w następujących przypadkach:

- a) jeżeli nie może pracować dalej bez dowodnego uszczerbku dla zdrowia;
- b) jeżeli któryś z przełożonych dopuścił się wobec niego lub członków jego rodziny ciężkiej obrazy honoru, skaleczenia lub niebezpiecznej pogroźki, albo
- c) bądź robotnika samego bądź członków jego rodziny nakłania lub nakłonić usiłuje do nieporządnego życia albo do uczynków ustawom przeciwnych, względnie dopuszcza się naruszenia moralności wobec robotnika samego lub jego krewnych;
- d) jeżeli zarząd kolejowy zatrzymuje robotnikowi nieprawnie umówioną zapłatę lub takową w nieprawny sposób uszczupla lub narusza inne ważne postanowienia kontraktowe; za takie naruszenie ważnych postanowień kontraktowych uważać należy także tę okoliczność, jeżeli kolej korzysta ze skrócenia czasu pracy, aby robotnikom uszczuplić zarobek.

W przypadkach pod b) i c) wzmiankowanych porzucenie roboty przed czasem nie jest dozwolone, jeżeli dotyczący fakt znany jest robotnikowi dłużej jak tydzień.

§. 39.

Jeżeli zarząd kolejowy odprawia robotnika przed czasem, nie mając do tego prawnego powodu (§. 37), lub jeżeli zarząd sam albo jego organa nadzorcze dały robotnikowi powód do rozwiązania stosunku pracy przed terminem (§. 38), w takim razie będzie jego obowiązkiem wypłacić robotnikowi zarobek i inne umówione pobory za cały okres wypowiedzenia, względnie, gdy wypowiedzenie już nastąpiło, za pozostałą jeszcze część tego okresu.

§. 40.

Robotnikom, których odprawiono przed terminem w przypadkach w §ie 37 przewidzianych, należy się zarobek i inne umówione pobory tylko do dnia odprawienia.

§. 41.

Jeżeli ruch jakiegoś zakładu pomocniczego, bądź z winy zarządu kolejowego, bądź z powodu jakiegoś przypadku ten zarząd bezpośrednio dotykającego, zostanie wstrzymany i wskutek tego zajdzie potrzeba rozwiązania stosunków z robotnikami przed terminem, w takim razie zarząd kolejowy jest obowiązany, gdyby nawet wstrzymanie to było tylko przemijające, wypłacić robotnikom zarobek i inne umówione pobory za cały okres wypowiedzenia, względnie, gdy wypowiedzenie to już nastąpiło, za pozostałą jeszcze część okresu wypowiedzenia.

§. 42.

Umowy, które się sprzeciwiają przepisom §§ów 37—41, są nieważne.

Wystąpienie przed czasem.

§. 43.

Jeżeli robotnik wystąpił przed czasem z roboty, nie mając do tego prawnego powodu (§. 38), w takim razie zarząd kolejowy ma prawo zawezwać go w przeciągu okresu wypowiedzenia, a najpóźniej do dnia 8, żeby w celu odrobienia umówionego czasu powrócił do pracy; jeżeli robotnik takiemu zawezwaniu nie uczyni zadość w przeciągu trzech dni, zarząd kolejowy ma prawo zażądać od niego za każdy dzień roboczy, wchodzący w skład niedotrzymanego okresu wypowiedzenia — najwięcej jednak za dni 14 — zwrotu w wysokości średniej płacy dziennej.

§. 44.

Zarząd kolejowy, który przyjmuje robotnika do obowiązku, chociaż wiadomo mu było przy przyjęciu, że zobowiązanie tegoż względem ostatniego pracodawcy jeszcze nie ustało i że robotnik ten ostatni stosunek nieprawnie rozwiązał, niemniej też zarząd, który po dowiedzeniu się o takim nieprawem rozwiązaniu stosunku zatrzymuje robotnika u siebie, odpowiada za stratę, którą poprzedni pracodawca poniósł przez samowolne wystąpienie robotnika.

Poprzedniemu pracodawcy przysługuje także prawo zażądania w przeciągu okresu wypowiedzenia, najpóźniej jednak do dnia 8, aby robotnik, który samowolnie wystąpił, wrócił na resztę umówionego czasu do roboty.

Spory, odnoszące się do pracy, nauki i zarobku.

§. 45.

O ile do rozstrzygnięcia sporów prawnych, odnoszących się do pracy, nauki i zarobku, a wynikających bądź między zarządami kolejowymi a robotnikami, zatrudnionymi w zakładach pomocniczych

lub przy budowach we własnym zarządzie kolei żelaznych wykonywanych, bądź między jednymi a drugimi robotnikami, powołane są sądy przemysłowe, o tem stanowią wydane w tym względzie szczególne przepisy.

Jeżeli sąd przemysłowy nie jest w takich razach sądem właściwym, spory tego rodzaju należą rzeczowo, bez względu na wartość przedmiotu spornego, do sądów powiatowych.

II. Robotnicy młodociani i osoby płci żeńskiej.

§. 46.

Przez robotników młodocianych rozumie się w niniejszej ustawie takich robotników, którzy nie ukończyli jeszcze szesnastego roku życia.

Ograniczenia w zatrudnianiu robotników młodocianych i osób płci żeńskiej.

§. 47.

Dzieci, które nie skończyły jeszcze lat 14, tudzież młodocianych osób płci żeńskiej (§. 46) nie wolno używać do roboty przy budowach we własnym zarządzie kolei żelaznych wykonywanych lub przy kolejowych zakładach pomocniczych. Robotników młodocianych męzkich, którzy przekroczyli już lat 14, a nie doszli jeszcze do lat 16, wolno używać tylko w warsztatach jako terminatorów, tudzież do takich lżejszych robót przy wzmiankowanych budowach, które nie szkodzą ich zdrowiu i nie tamują ich rozwoju fizycznego.

Osoby płci żeńskiej, po ukończeniu szesnastego roku życia, mogą być przy tych budowach używane tylko do lżejszych robót.

Pod jakimi warunkami osoby płci żeńskiej mogą być zatrudniane w zakładach pomocniczych, o tem postanowi Minister kolei żelaznych w drodze rozporządzenia.

Robotników młodocianych i osób płci żeńskiej nie wolno używać ani do pracy nocnej, tj. między ósmą godziną wieczorem a szóstą rano, ani do pracy nadobowiązkowej. Położnicom można pozwolić pracować dopiero po upływie 4 tygodni od położenia.

Utrzymywanie w ewidencji pomocników młodocianych.

§. 48.

Zarządy kolejowe, zatrudniające młodocianych robotników w zakładach pomocniczych i przy budowach we własnym zarządzie wykonywanych, winni utrzymywać spis, który zawierać ma nazwiska, dzień urodzenia i miejsce zamieszkania tych robotników, jakoteż nazwiska i miejsce zamieszkania ich

rodziców, względnie opiekunów, wreszcie chwilę wstąpienia do pracy i wystąpienia z niej.

Wykaz ten przedkładać należy władzy przemysłowej, ilekroć tego zażąda.

Można go utrzymywać wspólnie ze spisem robotników, w §ie 29 przepisany, o ile ten ostatni zawiera przytoczone powyżej rubryki.

III. Terminatorzy.

§. 49.

Za terminatora uważa się każdego, kto wstępuje do warsztatu kolei żelaznej w celu praktycznego wycuczenia się jednego z zajęć tamże uprawianych, i to bez względu na to, czy za pracę swoją pobiera zapłatę, czy nie.

Terminatorów można przyjmować tylko do roboty w warsztatach.

§. 50.

Za pryncypała terminatorów uważać należy przedsiębiorstwo kolejowe, a w zastępstwie tegoż kierownika warsztatu.

§. 51.

Do przyjmowania terminatorów, do czasu nauki i próby, do obowiązków terminatora i pryncypała, do rozwiązywania stosunku nauki przed czasem, wreszcie wypowiedzania i ustawiania kontraktu nauki, stosowane być mają w odpowiedni sposób obowiązujące w danej chwili postanowienia ustawy przemysłowej, z tym jedynie wyjątkiem, że sprawowanie nadzoru odbywać się ma według postanowień ustawy niniejszej.

Świadcstwa dla terminatorów.

§. 52.

Gdy stosunek nauki ulegnie rozwiązaniu, zarząd kolejowy winien terminatorowi wysłać świadectwo za odbyty okres nauki i potwierdzić w niem, jakie było zachowanie się terminatora i jaki stopień wykształcenia nabył tenże w dotyczącem zajęciu rękodzielniczem.

Ważniejsze szczegóły tego świadectwa wpisać należy do książki robotniczej a miejscowa władza policyjna ma je potwierdzić bez opłat i bez stempla.

IV. Przekroczenia i kary.

§. 53.

W razie przekroczenia przepisów, ustawą niniejszą dla zarządów kolejowych wydanych, ukarać należy owe osoby, na które stosownie do okoliczności faktycznych spada odpowiedzialność za przestrzeganie dotyczących przepisów (§. 4).

§. 54.

Kto postępuje wbrew przepisom §u 5go, ukarany będzie, o ile nie chodzi przy tem o czyn karygodny, wchodzący w zakres kompetencji sądów, za przekroczenie niniejszej ustawy, i to nietylko wtedy, gdy dotyczący czyn albo zaniedbanie sprzeciwia się jakiemuś zarządzeniu na zasadzie postanowień ustawy niniejszej wydanemu, lecz także w takim razie, jeżeli sprawca nawet bez szczególnego zarządzenia mógł wyrozumieć, że czyn jego lub zaniedbanie mogą narazić życie lub zdrowie ludzkie na niebezpieczeństwo.

§. 55.

Kto działa wbrew przepisom §§ów 6—9, 11—15, 18, 24—26, 29—31, 34, 36, 47 i 48 lub rozporządzeń i zarządzeń na zasadzie tych przepisów wydanych, albo też wbrew tym postanowieniom ustawy przemysłowej, które według §§ów 27 i 51 mają tu zastosowanie, ukarany będzie za przekroczenie ustawy niniejszej, o ile nie chodzi o czyn karygodny, wchodzący w zakres kompetencji sądów.

§. 56.

Przekroczenia, w §§ach 54 i 55 oznaczone, karane będą przez władzę nadzorczą niezawisłe od ewentualnego postępowania dyscyplinarnego w następujący sposób:

- a) naganą;
- b) karami pieniężnymi aż do kwoty płacy miesięcznej, względnie zarobku miesięcznego.

§. 57.

Przy wymierzaniu kar mieć należy uwagę na okoliczności obciążające i łagodzące, tudzież na to, jak wielka miała być korzyść, względnie szkoda, dla której przekroczenie popełniono.

§. 58.

Karygodność owych przekroczeń ustawy niniejszej, z którymi nie należy postępować według powszechnej ustawy karnej, ustaje przez przedawnienie, jeżeli przeciw sprawcy nie wytoczono śledztwa w przeciągu 6 miesięcy od dnia popełnienia przekroczenia.

V. Władze i postępowanie.

Władza nadzorcza.

§. 59.

Nadzór nad wykonywaniem postanowień ustawy niniejszej jest rzeczą Inspekcji generalnej austriackich kolei żelaznych.

Zarządy kolejowe są obowiązane udzielać organom władzy nadzorczej, do wykonywania ustawy niniejszej powołanym, wszelkich wyjaśnień, jakie takowe uznają za potrzebne, i wykonywać zarządzenia tej władzy jak najściślej.

Organom władzy nadzorczej wolno wchodzić do wszystkich lokalów pracy, a w porze stosownej także do mieszkań, przez zarząd kolejowy robotnikom do użytku oddanych.

Kary porządkowe.

§. 60.

Bez naruszenia praw i upoważnień, jakie zresztą przysługują Administracji państwa na zasadzie istniejących ustaw i poszczególnych koncesyi, może Generalna Inspekcja austriackich kolei żelaznych jako władza nadzorcza zmuszać przedsiębiorstwa kolejowe do wykonania niniejszej ustawy, tudzież rozporządzeń i przepisów na zasadzie tejże wydanych, karami porządkowymi aż do wysokości 5000 koron. Karę porządkową wolno nałożyć tylko po uprzednim zagrożeniu, jednak w razie potrzeby można ją powtórzyć.

Rekursy.

§. 61.

Przeciw wszelkim zarządzeniom i orzeczeniom, wydanym przez Inspekcję generalną austriackich kolei żelaznych na zasadzie ustawy niniejszej, dozwolony jest rekurs do Ministerstwa kolei żelaznych.

§. 62.

Rekursy wnosić należy przez Generalną Inspekcję austriackich kolei żelaznych, i to w przeciągu dni 14 po doręczeniu zarządzenia lub orzeczenia.

Rekursy przeciw orzeczeniom karnym Generalnej Inspekcji austriackich kolei żelaznych mają skutek odwołujący.

Złagodzenie i darowanie kary.

§. 63.

Ministerstwo kolei żelaznych ma prawo łagodzenia i darowania kary, gdy zachodzą powody na uwzględnienie zasługujące.

Ściąganie kar pieniężnych i cel ich użycia.

§. 64.

Kary pieniężne mogą być ściągane w drodze egzekucyi sądowej.

Wszelkie kary pieniężne obracane być mają na takie urządzenia, które służą powszechnemu dobru robotników. Urządzenia te oznaczone będą w drodze rozporządzenia.

VI. Postanowienia końcowe.

§. 65.

Postanowienie §u 31, ust. 1, niniejszej ustawy obowiązować zacznie z dniem jej ogłoszenia, a pozostałe postanowienia w sześć miesięcy po ogłoszeniu.

§. 66.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi kolei żelaznych.

Ischl, dnia 28. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 2. sierpnia 1902.

Treść: (№ 157 i 158.) 157. Ósmy dodatek do przepisu, tyżącego się wykonania IV. części ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach osobistych bezpośrednich. — 158. Pierwszy dodatek do przepisu manipulacyjnego, według którego kasy dworskie i rządowe, tudzież kasy funduszów publicznych i c. i k. funduszów prywatnych i rodzinnych postępować mają we względzie podatku osobisto-dochodowego i podatku pensyjnego.

157.

Ósmy dodatek

do przepisu, tyżącego się wykonania IV. części ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich.

(Ogłoszony reskryptem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 25. lipca 1902.)

[Postępowanie ze stałemi płacami służbowemi, które uległy zmianie w roku, rok podatkowy poprzedzającym.]

Ze względu na orzeczenie c. k. Trybunału administracyjnego artykuł 11, l. 5, ust. 1 i 2 przepisu wykonawczego do IV. części ustawy o podatkach osobistych przestaje obowiązywać w tej osnowie, jaka obwieszczona została w dodatku VIym do tego przepisu (Dz. u. p. Nr. 74 z r. 1899), a brzmieć ma na przyszłość jak następuje:

„5. Prawidło co tylko przytoczone odnosi się także do stałych płac służbowych, a przeto stosowane być winno przedewszystkiem w tych przypadkach, w których płace służbowe lub zarobki są następstwem powstania nowego stosunku służbowego, np. jeżeli podatnik, który pobierał już dotychczas taką płacę, otrzymuje takową obecnie od innego służbodawcy, albo oprócz swej dotychczasowej płacy (w skutek otrzymania posady ubocznej itd.) pobiera nadto jeszcze inne płace tego rodzaju; podobnież stosowane być ma powyższe pra-

widło w tych przypadkach, w których podatnik z powodu spensjonowania lub przeniesienia w czasowy stan spoczynku zamiast dotychczasowej płacy w czynnej służbie otrzymuje pobory emerytalne.

Natomiast nie należy uważać za nowe źródło dochodów takich zmian w wymiarze stałych płac służbowych, które nastąpiły w skutek powszechnego uregulowanie na nowo płac w ogóle, w skutek awansu lub posunięcia na wyższy stopień płacy, uzyskania dodatku osobistego (mającego taki skutek jak podwyższenie płacy) lub remuneracji peryodycznych, zmiany miejsca służby lub stanowiska służbowego bez jednoczesnej zmiany służbodawcy.“

Böhm r. w.

158.

Pierwszy dodatek

do przepisu manipulacyjnego, według którego kasy dworskie i rządowe, tudzież kasy funduszów publicznych i c. i k. funduszów prywatnych i rodzinnych postępować mają we względzie podatku osobisto-dochodowego i podatku pensyjnego (Dz. u. p. Nr. 209 z r. 1899).

(Ogłoszony reskryptem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 25. lipca 1902.)

§. 11ty wzmiankowanego powyżej przepisu manipulacyjnego opiewać ma jak następuje:

„W uwiadomieniach wykazywać należy pobierane płace z reguły podług wymiaru, w roku poprzednim (§. 12, ust. 2 niniejszego przepisu) istotnie osiągniętego. Jeżeli w ciągu roku poprzedniego zaszły w tych placach jakieś zmiany, natenczas w przedziałkach 2 do 4 uwiadomienia wykazać należy także kwoty roczne płacy dotychczas pobieranej i płacy zmienionej i oznaczyć zarazem rodzaj zmiany (awans, posunięcie na wyższy stopień płacy, przyznanie dodatku osobistego lub remuneracji peryodycznej, zmiana miejsca służby lub stanowiska służbowego itd.), tudzież chwilę, w której takowa nastąpiła.

Wyjątek z powyższego pravidła zachodzi tylko w takim razie, gdy płace służbowe są nowem źródłem dochodów (artykuł 11, l. 5, reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 25. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 157), jak to naprzykład ma miejsce, jeżeli jakiś

funkcjonaryusz dopiero w ciągu roku, który poprzedzał rok podatkowy, uzyskał stałe płace służbowe w wysokości podatkowi podlegającej, wypłacane w jednej lub w kilku kasach w §ie 1ym przepisu niniejszego oznaczonych, aibo gdy oprócz takich plac, już dotychczas opodatkowanych, pobierał jeszcze inne płace tego rodzaju w skutek otrzymania posady ubocznej itp. Za nowe źródło dochodu uważać należy w szczególności także spensyonowanie dotyczącego funkcjonaryusza lub przeniesienie go w czasowy stan spoczynku. W przypadkach takich wykazywać należy nie tę sumę, którą w roku poprzednim rzeczywiście wypłacono, lecz sumę roczną nowych plac służbowych, a to w przedziałkach 11 i 12.“

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 6. sierpnia 1902.

Treść: (№ 159—163.) 159 Ustawa, tycząca się sprzedaży realności w gminach katastralnych Weichselbaden i Aschbach. — 160. Ustawa, tycząca się sprzedaży pewnej części realności w Wiedniu, w księgach gruntowych III. dzielnicy pod lwh. 985 zapisanej (t. zw. gruntu Rosenthala), a przez Zarząd wojskowy używanej. — 161. Ustawa, tycząca się sprzedaży cytadeli w Budziejowicach, będącej własnością Skarbu. — 162. Ustawa, tycząca się sprzedaży gruntów fortecznych na Hradzynie w Pradze. — 163. Ustawa, tycząca się sprzedaży starego magazynu prowiantowego (piekarni wojskowej) w Pilzni.

159.

Ustawa z dnia 21. lipca 1902,

tycząca się sprzedaży realności w gminach katastralnych Weichselboden i Aschbach.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Mój Minister skarbu otrzymuje upoważnienie do sprzedania gminie miasta Wiednia w celu wybudowania drugiego wodociągu dla sprowadzania wody ze źródeł górskich, następujących realności skarbowych:

1. potrzebnych do powyższego celu parcel w gminach katastralnych Weichselboden i Aschbach, należących do dóbr kameralnych Mariazell, liczba wyk. tab. krajowej 758;

2. tak zwanego „Brunnbauerngut“, leżącego w gminie katastralnej Aschbach, liczba wyk. hip. 6;

3. parcel, należących do liczby wyk. hip. 126 gminy katastralnej Aschbach;

4. połowy parceli gruntowej l. 2169/1, potok, należącej do liczby wyk. hip. 101 gminy katastralnej Aschbach, a stanowiącej własność Skarbu.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 21. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

160.

Ustawa z dnia 21. lipca 1902,

tycząca się sprzedaży pewnej części realności w Wiedniu, w księgach gruntowych III. dzielnicy pod lwh. 985 zapisanej (t. zw. gruntu Rosenthala), a przez Zarząd wojskowy używanej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania tej części realności w księgach gruntowych III. dzielnicy Wiednia pod l. w. h. 985 zapisanej (t. zw. gruntu Rosenthala), która leży w kierunku północno-wschodnim od osi przedłużenia ulicy Rüdengasse.

Artykuł II.

Pieniądze uzyskane ze sprzedaży tej realności oddać należy Zarządowi wojskowemu w celu kupienia natomiast czego innego.

Artykuł III.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 21. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

161.**Ustawa z dnia 21. lipca 1902,**

tycząca się sprzedaży cytadeli w Budziejowicach, będącej własnością Skarbu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Mój Minister skarbu otrzymuje upoważnienie do sprzedania parceli budowlanej l. 269/2, zapisanej w księdze gruntowej Budziejowice Śródmieście pod lwh. 2 jako własność Skarbu, razem z wystawionym na niej budynkiem l. konskr. 1 a Budziejowice Śródmieście (tak zwaną cytadelą budziejowicką).

Pieniądze uzyskane ze sprzedaży porachować należy jako przychód ze sprzedaży nieruchomości własnością państwa będących.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 21. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

162.**Ustawa z dnia 21. lipca 1902,**

tycząca się sprzedaży gruntów fortecznych na Hradszynie w Pradze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Mój Minister skarbu otrzymuje upoważnienie do sprzedania dawnych gruntów fortecznych na Hradszynie w Pradze, używanych przez Zarząd wojskowy, o ile takowe dla celów wojskowych są zbędne, i do oddania pieniędzy ze sprzedaży uzyskanych Zarządowi wojskowemu w celu kupienia czego innego.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 21. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

163.**Ustawa z dnia 21. lipca 1902,**

tycząca się sprzedaży starego magazynu prowiantowego (piekarni wojskowej) w Pilzni.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Mój Minister skarbu otrzymuje upoważnienie do sprzedania realności, zapisanej w księdze głównej miasta Pilzni Nr. III pod liczbą wyk. hip. 86 jako „Piekarnia wojskowa l. konskr. 100, Rziske przedmieście w Pilzni“ i do oddania pieniędzy ze sprzedaży uzyskanych Zarządowi wojskowemu w celu kupienia czego innego.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 21. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 6. sierpnia 1902.

Treść : № 164. Rozporządzenie, dotyczące się zaprowadzenia w c. k. niemieckiej Szkole wyższej technicznej w Bernie egzaminów rządowych teoretycznych z przedmiotów techniki kultury.

164.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i z Ministerstwem spraw wewnętrznych, z dnia 14. lipca 1902,

tyczące się zaprowadzenia w c. k. niemieckiej Szkole wyższej technicznej w Bernie egzaminów rządowych teoretycznych z przedmiotów techniki kultury.

Na zasadzie najwyższego postanowienia z dnia 8. lipca 1902 wydaje się następujące przepisy co do zaprowadzenia w niemieckiej Szkole wyższej technicznej w Bernie egzaminów rządowych teoretycznych z przedmiotów techniki kultury:

§. 1.

Dla przekonania się o zawodowym wykształceniu naukowym w przedmiotach techniki kultury, nabytem w c. k. niemieckiej Szkole wyższej technicznej w Bernie lub w zakładzie będącym z nią na równi, będą się odbywały egzaminy rządowe, a mianowicie:

pierwszy czyli ogólny z nauk przygotowawczych,
drugi czyli zawodowy z przedmiotów właściwych techniki kultury.

I. Pierwszy egzamin rządowy.

§. 2.

Przedmiotami pierwszego (ogólnego) egzaminu rządowego są: meteorologia i klimatologia, minera-

logia, geologia, podstawy wyższej matematyki i geodyzja niższa.

§. 3.

Prośbę o przypuszczenie do pierwszego egzaminu rządowego podać ma kandydat na piśmie do przełożonego (dziekana) wydziału ogólnego, dołączając do niej potrzebne dokumenty.

Wymagane dokumenty są następujące:

1. świadectwo dojrzałości lub dokument zastępujące takowe;
2. kartę imatrikulacyjną;
3. książeczkę legitymacyjną lub dowód, że kandydat był jako słuchacz zwyczajny zapisany najmniej przez cztery półrocza w c. k. niemieckiej Szkole wyższej technicznej w Bernie lub w zakładzie będącym z nią na równi, i że uczęszczał na wszystkie przedmioty do pierwszego egzaminu rządowego należące;
4. świadectwa z egzaminów specjalnych z postępem najmniej dostatecznym, a mianowicie z geometrii wykreślonej, fizyki, encyklopedyi mechaniki, encyklopedyi chemii, ekonomii nacyonalnej, zasad statyki graficznej, tudzież zasad nauki o elastyczności i stałości ciał;
5. dowód, że kandydat w czasie wzmiankowanych czterech półroczy nauki nie odbywał jednocześnie czynnej służby wojskowej.

Nadto przedłożyć trzeba uwierzytelnione naliczycie wypracowania graficzne i inne roboty planem nauki przepisane, względnie udowodnić, że kandydat takowe wykonał.

Wszystkie te dokumenty złożyć należy z reguły w pierwopisach, a tylko wyjątkowo w uwierzytelnionych odpisach, i komisya musi je mieć przed sobą w czasie egzaminu.

§. 4.

Przy pierwszym egzaminie rządowym może komisya uwolnić kandydata od egzaminów z meteorologii i klimatologii, z mineralogii i geologii, tudzież z zasad wyższej matematyki, jeżeli tenże jako zwyczajny słuchacz jednej z wyższych szkół technicznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych złożył egzamina specjalne z tych przedmiotów z postępowaniem najmniej dobrym i może wykazać się świadectwami postępu.

Uwolnienie z geodezyi niższej może być przyznane tylko tym kandydatom, którzy nie tylko stosownie do postanowień poprzedzającego ustępu zdali egzamin specjalny z tego przedmiotu z postępowaniem najmniej dobrym, lecz nadto udowodnią, że pierwszy egzamin rządowy szkoły inżynierskiej lub egzamina specjalne ze wszystkich przedmiotów w tej szkole wykładanych złożyli z postępowaniem najmniej dostatecznym.

II. Drugi egzamin rządowy.

§. 5.

Przedmiotami drugiego egzaminu rządowego (egzaminu zawodowego) są: nauka o melioracjach, budowy ziemne i drogowe, budowy wodne, zasady austriackiego prawa konstytucyjnego i administracyjnego, ustawy o księgach gruntowych, prawo wodne i ustawy o melioracjach.

§. 6.

Prośbę o przypuszczenie do drugiego egzaminu rządowego (zawodowego) podać ma kandydat piśmiennie do prezesa komisji, dołączając do niej potrzebne dokumenty.

Wymagane dokumenty są następujące:

1. książeczka legitymacyjna lub dowód, że

- a) kandydat był zapisany od złożenia z dobrym skutkiem pierwszego egzaminu rządowego przez dwa półroczna w c. k. niemieckiej Szkole wyższej technicznej w Bernie lub w zakładzie będącym z nią na równi jako słuchacz zwyczajny;
- b) że uczęszczał na wszystkie przedmioty przepisane do egzaminu rządowego (§. 5), tudzież do egzaminów specjalnych pod l. 3 wymienionych, i uczestniczył w odnośnych ćwiczeniach praktycznych;
- c) że uczęszczał na wykłady geometrii wyższej;

2. świadectwo złożenia pierwszego egzaminu rządowego;

3. świadectwa z egzaminów specjalnych z postępowaniem najmniej dostatecznym, a mianowicie z nauki o katastrze i komasacyi, ogólnej nauki o maszynach, encyklopedyi budownictwa cywilnego, ogólnej nauki o uprawie roli i łąk, szczegółowej uprawy

roślin, nauki o prowadzeniu gospodarstwa rolnego, zasad mechaniki budownictwa i początków budowy mostów;

4. dowód, że kandydat w czasie studiów technicznych nie odbywał zarazem czynnej służby wojskowej.

Nadto przedłożyć trzeba należyście uwierzytelnione wypracowania graficzne i wszelkie inne prace, przepisane planem nauki lub udowodnić, że kandydat takowe wykonał.

Wszystkie te dokumenty złożyć należy z zasady w pierwopisach, a tylko wyjątkowo w uwierzytelnionych odpisach, komisya zaś musi je mieć przed sobą w czasie egzaminu.

§. 7.

Przy drugim egzaminie rządowym należy mieć wzgląd na przedłożone świadectwa z poszczególnych przedmiotów tego egzaminu, a osobliwie uwolnić należy kandydatów zupełnie od dalszego egzaminu z zasad austriackiego prawa konstytucyjnego i administracyjnego, z ustaw o księgach gruntowych, z prawa wodnego i ustaw o melioracjach, jeżeli z dotyczącego przedmiotu przedłożą ważne świadectwa z postępowaniem przynajmniej dobrym. Jeżeli któryś z kandydatów przedłoży wzmiankowany powyżej dowód co do jakiegoś innego przedmiotu egzaminu rządowego, czas trwania egzaminu z tego przedmiotu można skrócić.

Egzamin praktyczny ma być z zasady składany całkowicie.

Wyjątkowo można na podstawie uchwały komisji egzaminacyjnej egzamin praktyczny skrócić albo takowego wcale nie odbywać, jeżeli chodzi o kandydatów, którzy przez wykonywanie większych prac w swym zawodzie dali niewątpliwy dowód dostatecznej samodzielności i biegłości w robotach praktycznych, tudzież w tworzeniu sobie należytego sądu.

Tak samo można na podstawie uchwały komisji egzaminacyjnej zezwolić wyjątkowo na oddzielenie egzaminu praktycznego od teoretycznego pewnym okresem.

Gdy chodzi o kandydatów, którzy przedłożyli świadectwa specjalne ze wszystkich przedmiotów egzaminu z postępowaniem najmniej „dobrym“ i zdali pomyślnie egzamin praktyczny, komisya egzaminacyjna może egzamin ustny ograniczyć aż do dwóch przedmiotów, które na podstawie uchwały komisji egzaminacyjnej przewodniczący ma oznajmić kandydatowi na stosowny czas przed egzaminem.

§. 8.

Do wszystkich przypadków, w niniejszym regulaminie egzaminów rządowych szczegółowo nie omówionych, stosować się mają w analogiczny spo-

sób postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. marca 1900, Dz. u. p. Nr. 73.

III. Postanowienia szczególne, dotyczące się abiturjentów szkoły inżyniery i budownictwa, którzy starają się o nabycie uzdolnienia także na polu techniki kultury.

§. 9.

Kandydatów, którzy zdali z dobrym postępowaniem drugi egzamin rządowy z inżyniery i budownictwa, należy przypuścić do egzaminu zawodowego z techniki kultury, jeżeli do prośby swojej dołączą następujące dowody:

1. świadectwo z drugiego egzaminu rządowego z inżyniery i budownictwa, pomyślnie złożonego;
2. świadectwo postępu z nauki o katastrze i komasacji, z nauk ogólnych o uprawie roli i łąk, z nauk szczególnych o uprawie roślin, z gospodarki rolniczej, z gospodarstwa społecznego, z zasad austriackiego prawa konstytucyjnego i administracyjnego, z ustaw o księgach gruntowych, z prawa wodnego i ustawy o melioracjach, we wszystkich przypadkach z cenzurą najmniej „dostatecznie“.

§. 10.

Drugi egzamin rządowy takich kandydatów obejmować ma meteorologię i klimatologię, tudzież naukę o melioracjach.

§. 11.

Za egzamin ten zapłacić ma każdy kand. lat taksę w kwocie 30 K.

IV. Postanowienia szczególne, dotyczące się abiturjentów oddziału techniki kultury, którzy chcą uzyskać świadectwo egzaminu rządowego w oddziale dla wykształcenia geometrów mierniczych.

§. 12.

Kandydaci, którzy zdali pomyślnie drugi egzamin rządowy z nauk techniki kultury, będą przypuszczeni do egzaminu rządowego w oddziale dla wykształcenia geometrów pomiarowych, o ile do prośby swej dołączą świadectwo z wzmiankowanego drugiego egzaminu rządowego.

§. 13.

Do odbywania tego egzaminu stosowane być mają postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. września 1897, Dz. u. p. 224, z tem ograniczeniem, że egzamin teoretyczny (ustny) zdawany być ma tylko z geometrii wyższej.

§. 14.

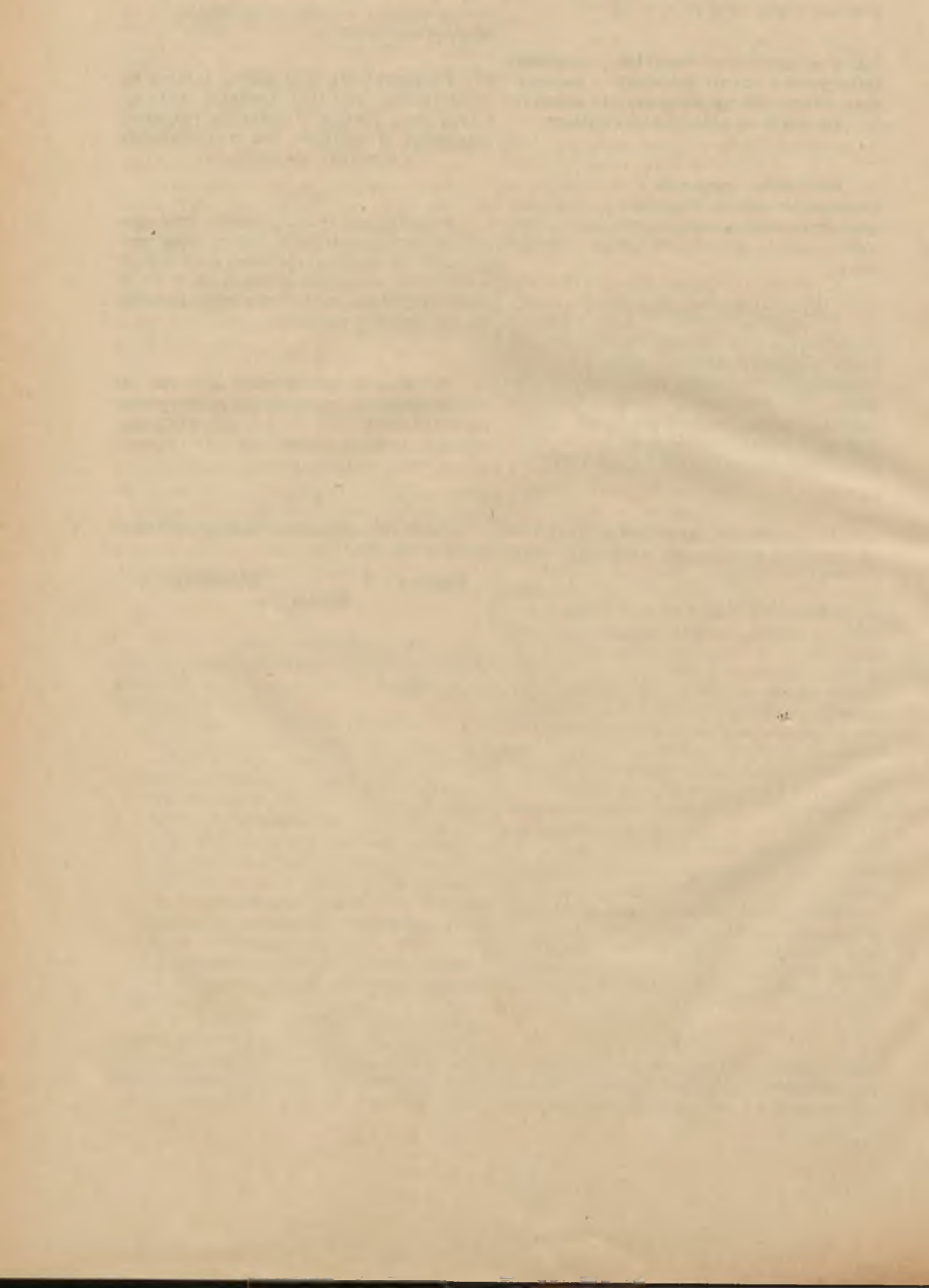
Co się tyczy taksy egzaminacyjnej, obowiązuje postanowienie §-u 11.

Koerber r. w.

Giovanelli r. w.

Hartel r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXX. — Wydana i rozesłana dnia 7. sierpnia 1902.

Treść: *Nr* 165. Ustawa, zawierająca postanowienia przejściowe co do rozkładania podatku budynkowego w niektórych gminach w sąsiedztwie gminy miasta Pragi położonych, na przypadek zjednoczenia takowych z Pragą w jedną gminę, tudzież co do rozkładania rzeczonoego podatku w połączonej już z Pragą gminie Libni.

165.

Ustawa z dnia 21. lipca 1902,

zawierająca postanowienia przejściowe co do rozkładania podatku budynkowego w niektórych gminach w sąsiedztwie gminy miasta Pragi położonych, na przypadek zjednoczenia takowych z Pragą w jedną gminę, tudzież co do rozkładania rzeczonoego podatku w połączonej już z Pragą gminie Libni.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Gdyby któraś z gmin: Winohrady Królewskie, Karlin, Żyżkow, Smichow, Podol-Dworec, Nusle-Pankrac, Wrszowice, Strzeszowice, Koszyrz, Dejvice i Bubencz w przeciągu 5 lat po wejściu w życie niniejszej ustawy zjednoczona została w sposób ustawom odpowiadający z królewską stolicą Pragą w jedną gminę, w takim razie podatek domowoczynszowy wymierzany będzie w dotyczącej gminie przez pierwszych 22 lat nie według tych postanowień, jakie stosownie do §u 6go ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, mają moc obowiązującą dla Pragi, lecz według następujących prawideł przejściowych:

Począwszy od roku, który następuje bezpośrednio po zjednoczeniu rzeczonych gmin z Pragą, podatek budynkowy w tych gminach rozkładany być ma na zasadzie dotyczących przepisów o podatku

budynkowym jeszcze przez lat 7 w ten sam sposób i w takim samym wymiarze, jak przed połączeniem z Pragą.

Od ósmego roku począwszy, policzyć należy, z zastrzeżeniem opustu, przewidzianego w ustawie z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich:

	jako potrącenie z tytułu kosztów utrzymania	jako podatek domowoczynszowy
w 1. roku	29 ⁰ / ₁₀	20 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀
" 2. "	28 "	21 "
" 3. "	27 "	21 "
" 4. "	26 "	21 ¹ / ₂ "
" 5. "	25 "	22 "
" 6. "	24 "	22 "
" 7. "	23 "	22 ¹ / ₃ "
" 8. "	22 "	23 "
" 9. "	21 "	23 ¹ / ₂ "
" 10. "	20 "	24 "
" 11. "	19 "	24 ¹ / ₂ "
" 12. "	18 "	25 "
" 13. "	17 "	25 ¹ / ₂ "
" 14. "	16 "	26 "
" 15. "	15 "	26 ² / ₃ "

§. 2.

W taki sam sposób przysługiwać będą budynkom, które w rzeczonych gminach w tym okresie przejściowym będą nowo postawione, przebudowane lub dobudowane, te ulgi, jakie w dotyczącej chwili okresu przejściowego przysługują istniejącym już budynkom tej samej gminy.

§. 3.

Przy oznaczaniu podstawy wymiaru podatku pięciopięćcentowego, jaki według §u 7go ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, pobierany być ma od intryty z czynszu najmu budynków od podatku domowo-czynszowego na jakiś czas całkowicie albo częściowo uwolnionych, koszta utrzymania w czasie okresu przejściowego liczone być mają również w wymiarze w §ie 1. oznaczonym.

§. 4.

Powyższe postanowienia przejściowe stosowane być mają w całej rozciągłości także do budynków gminy Libni, która na zasadzie ustawy z dnia 16. kwietnia 1901, Dz. u. kr. Królestwa czeskiego Nr. 57, połączyła się już z królewską stolicą Pragę w jedną gminę, a to na okres 22 lat, rozpoczynający się od 1. stycznia 1902.

§. 5.

O ileby budynki w którejs z gmin w §ie 1. wymienionych w siódmym roku okresu przejściowego

podlegały tylko podatkowi czynszowemu według §u 1go, lit. b ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, z początkiem następnego roku podatkowego nastąpić ma dla dotyczącej gminy powszechny obowiązek podatku czynszowego.

§. 6.

Ustawa niniejsza zacznie obowiązywać od dnia ogłoszenia.

§. 7.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 21. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXI. — Wydana i rozesłana dnia 12. sierpnia 1902.

Treść: № 166. Rozporządzenie, dotyczące się Porządku targowego dla głównego wiedeńskiego targowiska na bydło w St. Marx.

166.

Rozporządzenie Ministrów spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa z dnia 1. sierpnia 1902,

tyczące się Porządku targowego dla głównego wiedeńskiego targowiska na bydło w St. Marx.

Artykuł I.

Na zasadzie §u 9go ustawy z dnia 29. lutego 1880, Dz. u. p. Nr. 35, wydają Ministrowie spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa Porządek targowy dla wiedeńskiego głównego targowiska na bydło w St. Marx, załączony do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł II.

Do sprzedaży, które na targowisku na jałownik i nierogaciznę między stronami bezpośrednio przyszyły do skutku (§ 14, ustęp 2 Porządku targowego), postanowienia §u 14go porządku targowego co do składania i wypłacania cen kupna, co do zakupywania towaru na podstawie kredytów, przez Kasę wiedeńskiego targowiska na bydło i mięso otwartych, tudzież odnoszące się do tego samego przedmiotu postanowienia rozdziału VII-go, stosowane będą tylko wtedy, jeżeli kupujący i sprzedawca, względnie rzeczona kasa na to się zgodzą.

Gdy zgoda taka nie przyjdzie do skutku, należyć targowa (§. 17ty Porządku targowego) pobie-

rana będzie przez Kasę wiedeńskiego targu na bydło i mięso bezpośrednio, tak jak od bydła niesprzedanego.

Ceny kupna za bydło sprzedane, którego nie dawano na wagę, odbierane być mają — o ile niema dotyczących oznajmień o sprzedaży — według wskazówek, jakie w tym względzie wyda Urząd targowy.

Artykuł III.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać od 1. września 1902, z tem ograniczeniem, że §§y 19 i 21, tudzież postanowienia §-u 23go, tyczące się sprzedaży według wagi martwej, wejdą w wykonanie dopiero w chwili, która oznaczona będzie po ustanowieniu regulaminu praktyk targowych, statutów sądu rozjemczego i przepisów o rzezi.

Z dniem 1. września 1902 przestanie obowiązywać rozporządzenie ministeryalne z dnia 3. września 1883, Dz. u. p. Nr. 145, tyczące się Porządku targowego dla głównego wiedeńskiego targowiska w St. Marx a jednocześnie także rozporządzenia ministeryalne z dnia 22. marca 1884, Dz. u. p. Nr. 37, z dnia 24. sierpnia 1884, Dz. u. p. Nr. 141, z dnia 13. stycznia 1888, Dz. u. p. Nr. 6, z dnia 30. stycznia 1892, Dz. u. p. Nr. 29, z dnia 4. listopada 1895, Dz. u. p. Nr. 163, z dnia 20. października 1897, Dz. u. p. Nr. 248 i z dnia 26. lutego 1899, Dz. u. p. Nr. 40.

Koerber r. w.

Call r. w.

Giovanelli r. w.

Załączka.

Porządek targowy

dla

wiedeńskiego głównego targowiska bydła w St. Marx.

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§. 1.

Stosunek gminy do targowiska.

Gmina sprawuje na głównym targowisku bydła, stosownie do istniejących ustaw, policję sanitarną, weterynaryjną i targową, w szczególności zaś nadzoruje przestrzeganie postanowień Porządku targowego i jako właścicielka głównego targowiska bydła pobiera ustanowione należności targowe (§. 17).

§. 2.

Przeznaczenie targowiska.

Wiedeńskie targowisko główne w St. Marx jest jedynym targowiskiem do sprzedaży na rzeź bydła rogatego, cieląt, owiec i jagniąt, kóz, świń i prosiąt dla obszaru gminnego miasta Wiednia, powiększonego ustawą z dnia 19. grudnia 1890, Dz. u. kr. Nr. 45, i dla następujących gmin w okolicy Wiednia: Albern, Alt- i Neu-Erlaa, Aspern nad Dunajem, Atzgersdorf, Floridsdorf, Groß-Jedlersdorf, Hadersdorf, Inzersdorf am Wiener Berge, Kagran, Kledering, Klosterneuburg, Mauer, Ober- i Unter-Laa, Roth-Neusiedl, Schwechat, Stadlau, Weidling, Weidlingbach.

Przedmiotami obrotu targowego na tem targowisku są nadto: wypatroszone cielęta, owce, jagnięta, kozy, świnię i prosięta.

§. 3.

Uiszczanie podatku konsumcyjnego.

Sposób uiszczania podatku konsumcyjnego na wiedeńskim targowisku głównym w St. Marx ozna-

czony jest w rozporządzeniu c. k. Krajowej Dyrekcji skarbu z dnia 13. lipca 1891, l. 1149/Pr., wydanem dla wykonania ustawy z dnia 10. maja 1890 o zmianie wiedeńskiego podatku akcyzowego i o zaprowadzeniu tegoż podatku w niektórych przedmieściach Wiednia (Dz. u. kr. dla N. A. Nr. 41 z roku 1891).

Ponieważ stosownie do przytoczonego w poprzedzającym ustępie rozporządzenia bydło l. tar. 4, 5 i 6, tak żywe jak i zabite, przychodzi na targowisko główne w St. Marx przez wiedeńskie rogatki akcyzowe bez opłaty podatku, a obowiązek do opłaty podatku konsumcyjnego za to bydło następuje dopiero w chwili, gdy takowe z targu się zabiera lub gdy ma być spożyte na samem targowisku, przeto bydło to sprzedawane być ma na targu bez doliczenia podatku konsumcyjnego do ceny kupna.

§. 4.

Przynoszenie paszportów.

Zwierzęta, przychodzące na główne targowisko dla bydła, powinny być zaopatrzone w przepisane ustawą paszporty i certyfikaty ogłędzin.

§. 5.

Sprawowanie policji sanitarnej i weterynaryjnej.

Zwierzęta w §. 2im oznaczone podlegają ogłędzinom sanitarno-policyjnym i weterynaryjno-policyjnym, które wykonywać będą ustanowieni do tego weterynarze. Do weterynarzy tych należy wogóle czuwanie nad przestrzeganiem przepisów sanitarnych i weterynaryjno-policyjnych, a w szczególności wystawiać oni mają paszporty, względnie certyfikaty ogłędzin dla zwierząt, poza obręb Wiednia i powyższych gmin przeznaczonych.

Zwierzęta, które przy oględzinach zostaną uznane za chore lub podejrzane, nie będą wpuszczone do wiat sprzedaży. Żywe zwierzęta tego rodzaju będą odprowadzone na osobne, umyślnie do tego przeznaczone stanowiska, zaś z zabitemi zwierzętami, które uznano za nieprzydatne do spożycia dla ludzi, postępować się będzie według istniejących przepisów sanitarnych i weterynaryjno-policyjnych.

§. 6.

Wyładowywanie bydła na dworcu w St. Marx.

Bydło, przywiezione na targ koleją, wysadzone być ma dla ułatwienia oględzin według zarządzeń wydanych przez Urząd targowy i weterynaryjny w porozumieniu z zarządem kolei.

Wszystkie zwierzęta na targ przyprowadzone należy bezpośrednio po ich nadejściu naznaczyć, a to według zarządzeń, jakie wyda władza targowa.

§. 7.

Zapowiadanie bydła.

Bydło rogate, kozy i świnie zapowiedzieć należy pisemnie w biurze Urzędu targowego najpóźniej o godzinie 2-jej popołudniu w przededniu targu, a zwierzęta, przeznaczone do sprzedaży na targu jałownika i nierogacizny, najpóźniej na godzinę przed rozpoczęciem się targu.

Późniejsze zgłoszenia może Urząd targowy uwzględnić, o ile nastąpiły jeszcze przed rozpoczęciem się targu; jednakowoż należy za dotyczące zwierzęta, o ile Urząd targowy nie uzna okoliczności, na które się strona powołuje, za godne uwzględnienia, zapłacić podwójną należność targową.

§. 8.

Zgon bydła.

Wszystkie zwierzęta, zapowiedziane przez strony na pewien dzień targowy, powinny w ten dzień przed rozpoczęciem się targu być rzeczywiście przyprowadzone na miejsca sprzedaży, o ile nie zachodzi przeszkoda sanitarna lub weterynaryjno-policyjna i o ile niema być stosowane postanowienie wyjątkowe, w §ie 45., ust. 2 zawarte. W razie potrzeby Urząd targowy zarządzi na własną rękę, żeby zwierzęta, które znajdują się już na targowisku, przyprowadzono na miejsca sprzedaży.

Jeżeli zapowiedziane zwierzęta zgoła nie zostaną przyprowadzone na miejsce sprzedaży albo dopiero po rozpoczęciu się targu, w takim razie dotyczącą stronę ukarać należy w myśl §u 22 za przekroczenie porządku targowego, o ile spóźnienie się z przyprowadzeniem nie zostało spowodowane wypadkami elementarnymi, przeszkodami w transporcie lub innymi okolicznościami, od strony niezawisłymi.

Zwierzęta, które w chwili rozpoczęcia się targu w pewnym dniu znajdują się w stajniach lub innych pomieszczeniach na targowisku, jednak nie zostały zapowiedziane na ten dzień targowy, powinien Urząd mimo to kazać przyprowadzić przy rozpoczęciu się targu na miejsca sprzedaży. Za takie zwierzęta pobrać jednak należy podwójną opłatę targową, o ile Urząd targowy nie uzna okoliczności, na które się strona powołuje, za uwzględnienia godne.

Zwierzęta, które nadejdą na targowisko dopiero w czasie samego targu, a nie są zapowiedziane na dotyczący dzień targowy (§. 7), nie mogą być dopuszczone do sprzedaży w tym dniu.

§. 9.

Ogłoszenie zgonu bydła.

Bezpośrednio przed rozpoczęciem się targu przyklepione będzie na targowisku ogłoszenie, podające do wiadomości, ile zwierząt zapowiedziano, ile przypędzono rzeczywiście, licząc tu także zwierzęta, które w myśl §u 45, ust. 2, zostały w szalaszach, wreszcie, skąd te zwierzęta pochodzą i do jakich ras należą.

§. 10.

Przepisy stajenne, karmienie i pielęgnowanie zwierząt.

Względem umieszczania zwierząt w stajniach, tudzież ich karmienia, pojenia i pielęgnowania, obowiązują przepisy, jakie w danej chwili wydała władza targowa; atoli zwierząt na sprzedaż przypędzonych nie wolno w czasie samego targu (§§. 24, 34 44 i 52) pod żadnym warunkiem ani karmić ani poić.

Nad przestrzeganiem przepisów stajennych, tudzież karmieniem, pojeniem i pielęgnowaniem zwierząt na sprzedaż przeznaczonych, czuwa Urząd targowy. Karmy i materiału podściółkowego dostarcza wyłącznie gmina.

Za karmę i podściółkę uiścić należy należność, w danej chwili urzędowo ustanowioną.

§. 11.

Usługi.

Ludzi, potrzebnych do usług (poganiaczów, tragarzy, dozorców itd.) ustanawia Urząd targowy. Podlegają oni nadzorowi Urzędu targowego i opatrzeni być mają liczbami bieżącymi, które nosić winni tak, aby każdy je widział. Za używanie tych ludzi do posług opłacać trzeba należności, które ustanowi władza targowa.

Kupującym, tudzież sprzedającym (§. 14, ust. 2), wolno używać do posług na targu swoich własnych służących. Także i ci służący podlegają na targu nadzorowi Urzędu targowego i winni bezwarunkowo stosować się do jego zarządzeń.

Służący, zostający stale na służbie u sprzedawców bydła (szafarze, poganiacze itd.), nosić winni również odznaki swych służbodawców.

Sprzedawcy bydła powinni przedłożyć Urzędowi targowemu w styczniu każdego roku wykaz tych ludzi, którzy u nich są stale zatrudnieni, z oznaczeniem rodzaju służby i odznaki służbowej, a gdyby w składzie tych ludzi zaszła jaka zmiana, donieść o niej niezwłocznie rzeczonemu Urzędowi.

§. 12.

Wstęp na targowisko i do miejsc sprzedaży.

Na targowisko wolno wchodzić: kupującym, osobom, które zwierzęta na targ przyprowadziły, osobom, które są zatrudnione na poszczególnych targach (§§. 11 i 14) i osobom urzędowym.

Innym osobom może Urząd targowy, o ile nie zachodzą żadne przeszkody, dozwolić wejścia na targowisko lub poszczególne jego części, jednakże w każdym razie pod pewnymi warunkami i za wystawieniem karty wstępu. Pozwolenia tego można udzielać szczególnie takim osobom, które zajmują się spożytkowywaniem produktów pobocznych przemysłu rzeźniczego lub masarskiego lub dozwolonem pośrednictwem w tej eksploatacyi, np. handlarzom tłuszczów lub jelit.

Natomiast bezwarunkowo zabronić należy wstępu na targ takim osobom, które ani nie przyprowadziły zwierząt na sprzedaż ani też bydła sami dla siebie nie kupują, lecz przychodzą tylko w tym celu, aby w nieprawy sposób pośredniczyć w interesach.

Kupującym nie wolno wchodzić na miejsce sprzedaży przed rozpoczęciem się targu.

Osobom, które przyprowadziły na targ zwierzęta, tudzież tym, którzy dla nich pełnią usługi na poszczególnych targach, wolno wchodzić do miejsc sprzedaży już przy spędzaniu i umieszczaniu bydła, jednak aż do rozpoczęcia się targu powinny one bawić w pobliżu zwierząt, które do nich należą.

Poza godzinami targu wolno kupującym wchodzić na targowisko, do stajen, szałasów i innych ubikacyi na pomieszczenie bydła przeznaczonych, tylko za szczególnem pozwoleniem Urzędu targowego, udzielonem w porozumieniu z Urzędem weterynaryjnym.

§. 13.

Dnie targowe.

Dnie, w których odbywać się mają poszczególne targi, ustanowione będą w rozdziałach następujących (§§-y 24., 34., 44. i 52.). C. k. Namiestnictwo

dolno-austryackie ma prawo pozwolenia w razie potrzeby na odbycie targu nie w tym dniu, który jest do tego przeznaczony, lecz w jakimś innym, lub na kontynuowanie targu w dniu następnym.

§. 14.

Pośrednictwo w interesach.

Pośredniczenie w sprzedaży jest rzeczą wiedeńskiej Kasy targu na bydło i mięso, tudzież przysięgłych agentów targowych jako organów przez władzę ustanowionych.

Jednakowoż właścicielom bydła wolno towar swój sprzedawać także bez pośrednictwa przeznaczonych do tego w myśl ust. 1 urzędowych organów, i to albo osobiście albo za pośrednictwem osób, uprawnionych do trudnienia się komisyjnym handlem bydła.

Pieniądze za każdą sprzedaż, która na targu doszła do skutku, składa się i wypłaca wyłącznie w wiedeńskiej Kasie targu na bydło i mięso (§§-y 85., 86., 87. i 89.), która też otwiera kredyt do zakupna bydła.

O sposobie mianowania, o prawach i obowiązkach agentów targowych, tudzież o ich stosunku do wiedeńskiej Kasy targu na bydło i mięso, traktuje rozdział VI. Porządku targowego, a przepisy szczegółowe co do urządzenia i zakresu działania rzeczonyj Kasy zawiera rozdział VII. tegoż Porządku.

§. 15.

Czas sprzedaży, pierwokupno i odsprzedaż.

Z wyjątkiem przypadku, w ustępie 4. tego paragrafu wzmiankowanego, wolno na targowisku sprzedawać i kupować bydło jedynie tylko w dnie targowe i w godziny targowe (§§-y 24., 34., 44. i 52.), których początek i koniec oznajmia dzwonek.

W szczególności nie wolno także sprzedawać przed rozpoczęciem się targu (pierwokupno) tych zwierząt, które zostały zapowiedziane na pewien dzień targowy, lub owych, które znajdują się na targowisku bez takiego zapowiedzenia (§. 8, ust. 3).

Owych zwierząt, które kupiono podczas targu, nie wolno sprzedawać dalej, dopóki są na targowisku (odsprzedaż).

Zwierzęta bardzo znużone albo wskutek transportu nadwężone lub chore, można na podstawie pisemnego potwierdzenia Urzędu weterynaryjnego sprzedawać za pozwoleniem Urzędu targowego także w dnie, w których się targ nie odbywa, względnie w godzinach przed targiem albo po targu.

W ciągu godzin, na poszczególne targi przeznaczonych, targ odbywać się ma bez przerwy.

§. 16.

Odważanie i znaczenie zwierząt sprzedanych.

Na każdym targowisku znajdować się powinna odpowiednia ilość wag urzędowych. Odważanie zwierząt sprzedanych jest bezpłatne. Skoro tylko sprzedaż przyjdzie do skutku, nabywca winien kupione zwierzęta opatrzyć znakiem, zawierającym wyraźne oznaczenie jego nazwiska, i znak ten należyce przytwierdzić.

Odważanie nastąpić powinno dopiero wtedy, gdy kupno doszło do skutku — i to nawet w razie sprzedaży na sztuki (§. 29) — przy czem z reguły powinni być obecni kupujący i sprzedawca lub ich zastępcy, a w każdym razie także urzędowy organ nadzorczy, który zapisze do protokołu wagowego wynik odważania i następujące szczegóły: rok, miesiąc i dzień kupna, nazwiska nabywców i sprzedawców, ilość sprzedanych sztuk, ich pochodzenie i gatunek, numer partyi, do której te sztuki należały, i umówioną cenę za jednostkę sprzedaży, i wyda stronom na ich życzenie urzędowe ceduły wagowe.

Szczegóły powyższe wpisane być mają na podstawie karty umownej, przez kupującego przedłożonej (§. 68 i §. 83), a na targu na jałownik i nierogaciznę, na podstawie ustnych oświadczeń kupującego i sprzedawcy.

Jeżeli od dojścia do skutku kupna upłynęło już pół godziny, odważenie może się odbyć tylko w obecności sprzedawcy, który jednak w takim razie jest obowiązany postarać się o to, żeby odważone bydło odprowadzono napowrót na dawniejsze miejsce sprzedaży.

Za podstawę zapisania powyższych szczegółów do protokołu wagi może w takim razie posłużyć także przedłożona przez sprzedającego juksta do karty umownej lub kopia tejże karty (§§-y 68 i 83), względnie, gdy chodzi o targ na jałownik lub nierogaciznę, ustne oświadczenia sprzedawcy.

W razach wątpliwych winien Urząd targowy w celu sprawdzenia zapisać się mających szczegółów poczynić potrzebne dochodzenia.

Wspólne odważanie kilku sztuk, sprzedanych po tej samej cenie, lecz należących do rozmaitych partyi, jest zabronione.

Stronom targowym wolno wglądać w protokoły wagi w obecności urzędowego organu nadzorczego, o ile im chodzi o sztuki, które same sprzedały.

§. 17.

Opłata należitości targowych.

Należytościom targowym podlegają wszystkie zwierzęta na targ przyprowadzone, tudzież te, dla których korzysta się z urządzeń do targu należących.

Taryfa należitości będzie podana na targowisku do powszechnej wiadomości.

Należytości targowe od sprzedanych zwierząt, tudzież opłaty, przypadające za korzystanie z urządzeń targowych, a mianowicie opłatę za stajnię, za pomieszczenie, za szalasy, za chlewy i należitość asekuracyjną potrącać sobie będzie wiedeńska Kasa targu na bydło i mięso (§§-y 85. i 86.) z ceny kupna, a opłaty od sztuk niesprzedanych, tudzież od zwierząt kupionych poza targowiskiem, które korzystają tylko z urządzeń targowych, uiszczają należy rzeczonej Kasie bezpośrednio.

§. 18.

Przyprowadzanie i zabieranie zwierząt. Ruch targowy.

Zwierzęta przyprowadzać należy na targ i do biur wagowych tudzież zabierać je stamtąd według wskazówek Urzędu targowego, które tenże, o ile chodzi także o względy weterynaryjno-policyjne, wydać ma w porozumieniu z Urzędem weterynaryjnym. Zabierać zwierzęta z targowiska wolno tylko na podstawie pozwolenia Urzędu targowego (§. 98).

Nad przestrzeganiem spokoju i porządku na targowisku, tudzież prawidłowego ruchu targowego, czuwać będzie Urząd targowy przy pomocy straży bezpieczeństwa.

§. 19.

Konwencyonalne zwyczaje targowe.

Postanowienia co do obrotu handlowego (konwencyonalnych zwyczajów) na wiedeńskim głównym targu na bydło w St. Marx wydane będą — o ile nie zawiera ich już niniejszy Porządek targowy — z uwzględnieniem istniejących na rzeczonym targu praktyk handlowych w regulaminie zwyczajów targowych, który wydany będzie przez władzę targową po zasięgnięciu opinii reprezentantów wszystkich grup stron targowych i podlega zatwierdzeniu przez c. k. Namiestnictwo dolno-austryackie.

§. 20.

Ustanawianie cen, dochodzenie cen, sprawozdania targowe, komisya notowania cen.

Cenę sprzedaży mogą na każdym z poszczególnych targów (t. j. targu na bydło rogate, na jałownik i nierogaciznę, na owce i świnie) ustanawiać strony same tylko w ten sposób, że umawiają się co do ceny za przepisana jednostkę towaru (§§-y 28., 39., 46. i 55.).

Wszelkie umowy, któreby sprzeciwiały się powyższemu przepisowi, a na podstawie których kupujący zobowiązywałiby się oprócz ceny za towar

ponosić jeszcze jakieś inne wydatki, np. zapłacić sprzedawcy śniadanie, przyczynek ryczałtowy od ilości sztuk, poczęstunek itd., lub które miałyby na celu zatajenie ceny rzeczywistej, są zabronione i karane będą jako przekroczenie porządku targowego (§. 22).

Jednakowoż w przypadkach, w przepisach o praktykach targowych (§. 19) oznaczonych, można wyjątkowo pozwolić na doliczenie do wagi martwej najwięcej 5 od sta wagi żywej.

Ceny na poszczególnych targach sprawdzane będą przez Urząd targowy na podstawie protokołów wagi, względnie, o ile towaru nie odważono, na podstawie oznajmień o sprzedaży (§. 83).

Urząd targowy winien przy pomocy komisji notowania cen, w skład której wejść mają reprezentanci wszystkich grup stron targowych, ułożyć na podstawie cen, sprawdzonych dla poszczególnych części targowiska głównego, i z przestrzeganiem przepisów, jakie w tym względzie zawarte są w szczególnych postanowieniach, sprawozdania targowe, które zawierać mają dokładny i jasny przegląd całego ruchu targowego i utargowanych cen, i postarać się o jak najrychlejsze ogłoszenie tychże.

Ceny notować należy oddzielnie dla towaru rozmaitej jakości, i to tak z doliczeniem podatku konsumcyjnego, jak i bez doliczenia tychże.

Komisja notowania cen może w celu oznaczenia stosunku wagi żywej do wagi martwej zarządzić zabicie kilku sztuk na próbę, które ma być dokonane urzędowo.

Urząd targowy ma nadto obowiązek układania dla poszczególnych części targowiska głównego periodycznych zestawień całego ruchu targowego i pieniężnego.

Przepisy szczegółowe o sporządzaniu tych sprawozdań targowych, zestawień i sprawdzeń, o których jak najrychlejsze ogłoszenie ma się Urząd targowy postarać, tudzież postanowienia co do składu, zakresu działania i sposobu postępowania komisji notowania cen, wydane będą przez władzę targową po wysłuchaniu wszystkich grup stron targowych, za zatwierdzeniem c. k. Namiestnictwa dolnoaustriackiego.

§. 21.

Sąd rozjemczy.

Na wiedeńskim targowisku głównym w St. Marx utworzony będzie sąd rozjemczy, który — o ile strony mu się poddadzą — rozstrzygać będzie spory, z interesów targowych wynikające. Skład tego sądu i postępowanie przed nim unormuje po zasięgnięciu opinii gminy osobne rozporządzenie ministerjalne.

§. 22.

Kary.

Przekroczenia porządku targowego, o ile takowy nie zawiera szczególnych postanowień (§. 71. i następne) w tym względzie, karane będą niezawisłe od jednoczesnego zastosowania ustawy karnej lub innych postanowień, na podstawie §u 100. statutu gminnego głównego i stołecznego miasta Wiednia grzywnami aż do 400 koron lub aresztem aż do 14 dni.

Z osobami, zakłócającymi porządek na targowisku lub sprzeciwiającymi się zarządzeniom Urzędu targowego lub organów weterynaryjnych, postąpić należy według przepisów ustawowych, a Urząd targowy winien osoby te wydaląć z targowiska.

Osoby, które kilkakrotnie dopuściły się wykroczeń przeciw porządkowi targowemu, mogą być wykluczone z targowiska na pewien czas, a w razie znacniejszego wykroczenia nawet na zawsze.

Rozdział II.

Przepisy szczególne dla targowiska na bydło rogate.

§. 23.

Sposób sprzedawania.

Sprzedawać wolno tylko: podług wagi żywej bez potrącenia odsetków, na sztuki (jak stoi) i aż do dalszego rozporządzenia także podług wagi martwej, a to pod następującymi warunkami:

- a) każda rzeź odbywać się powinna podług przepisów o rzezi, które będą wydane po wysłuchaniu reprezentantów wszystkich grup stron targowych przez władzę targową i podlegają zatwierdzeniu c. k. Namiestnictwa dolnoaustriackiego;
- b) każda rzeź odbywać się ma pod nadzorem funkcyjnarusza władzy targowej lub policyi weterynaryjnej, który ma dopilnować, aby rzeź odbyła się podług przepisów, i dozorować sprawdzenie jej wyniku, tudzież zarządzić, iżby wynik ten zapisany został do karty umownej, względnie do uwiadomienia o sprzedaży i żeby doniesiony był Urzędowi targowemu celem zaciągnięcia do protokołu wagi, jakoteż Kasie wiedeńskiej targu na bydło i mięso.

Za to pośrednictwo funkcyjnarusza władzy targowej lub weterynaryjno-policyjnej nabywca obowiązany jest uiścić należność taryfową, która ustanowiona będzie w przepisach o rzezi.

Zakupywanie wołów na spółkę przez kilku kupujących jest dozwolone.

Podział, który może być także rozstrzygnięty przez los, nastąpić powinien natychmiast, skoro tylko kupno doszło do skutku.

§. 24.

Dnie targowe, początek i koniec targu.

Na sprzedaż wielkiego bydła rogatego przeznaczona jest wiatła na woły, a na sprzedaż bydła, o razę podejrzanego, oddzielny plac (targ kontumacyjny). We wiacie na woły odbywają się co tygodnia 2 targi, a to w poniedziałek i czwartek. Targ na bydło podejrzone (targ kontumacyjny) odbywa się w sobotę. Gdy w poniedziałek przypada święto, targ odbywa się w następny dzień powszedni; jeżeli zaś w czwartek lub w sobotę przypada święto, targ odbywa się w dniu poprzednim (w środę, względnie w piątek).

Targ we wiacie na bydło rogate rozpoczyna się o godzinie 10tej przedpołudniem, a targ na bydło mniejsze, umieszczone w oddzielnej części tejże wiaci, o godzinie 9tej przedpołudniem, a oba kończą się o godzinie 3ej popołudniu. Targ na targowisku kontumacyjnym zaczyna się o godzinie 9ej przedpołudniem, a kończy się o godzinie 2ej popołudniu.

§. 25.

Umieszczanie zwierząt, przypędzonych przed dniem targowym.

Zwierzęta, przypędzone nie w samym dniu targowym, umieszczać wolno tylko w stajniach, przez Urząd targowy wyznaczonych.

§. 26.

Ustawianie zwierząt na targowisku i wyznaczanie stanowisk.

Zwierzęta ustawiać należy we wiacach na bydło rogate według wskazówek Urzędu targowego, grupując je ile możliwości według pochodzenia.

Poszczególne stanowiska będą z reguły wylowywane w sposób, który Urząd targowy szczegółowo oznaczy.

§. 27.

Zwierzęta, umieszczone we wiacach, przywiązane być muszą do baryer albo łańcuchami albo silnymi postronkami; prowadzić je należy na targowisko i z targowiska, tudzież do wagi, zawsze tylko na postronku lub łańcuchu, i to drogami, przez Urząd targowy i weterynaryjny oznaczonymi.

Byki umieszczać wolno i sprzedawać tylko w oddziałach na to przeznaczonych, gdzie je należy przywiązać podwójnie.

Tak przy przypędzaniu, jak i wyprowadzaniu byków i zwierząt płochliwych, zachowywać należy odpowiednią ostrożność.

§. 28.

Jednostka sprzedaży.

Za jednostkę, mającą stanowić podstawę oznaczenia ceny, przyjąć należy tak przy sprzedaży podług wagi żywej (bez potrącenia odsetków), jak i przy sprzedaży według wagi martwej, 100 kilogramów (1 cetnar mętryczny), zaś przy sprzedaży na sztuki jedną sztukę.

§. 29.

Odważanie zwierząt na sztuki sprzedanych.

Także zwierzęta na sztuki sprzedawane muszą być odważane celem oznaczenia wagi żywej.

§. 30.

Sprawozdanie targowe.

Bezpośrednio po zamknięciu każdego targu winien Urząd targowy sporządzić sumaryczne sprawozdanie z targu. W sprawozdaniu tem oznaczona być winna ogólna ilość sprzedanych sztuk, ilość i cena zwierząt, sprzedanych po tej samej cenie za 100 kilogramów wagi żywej, względnie martwej, tudzież zwierząt, sprzedanych na sztuki, przyczem przestrzegać należy podziału według pochodzenia i ile możliwości według gatunku.

Po upływie każdego tygodnia winien Urząd targowy przy pomocy Komisji notowania cen sporządzić sprawozdanie z targu, które zawierać powinno takie same daty, jak sprawozdanie sumaryczne, ale zebrane w jedną całość dla całego ubiegłego tygodnia.

§. 31.

Umieszczanie w stajniach.

Zwierzęta, które po zamknięciu targu nie mają być zabrane, umieścić należy według zarządzeń Urzędu targowego w stajniach głównego targowiska bydła.

§. 32.

Oznaczanie zwierząt, przeznaczonych dokąd indziej.

Zwierzęta, które nie mają być odstawione do rzeźni miejskich, należy przy zabieraniu ich z targu, opatrzyć wiedeńskim piętrem targowym.

Rozdział III.

Przepisy szczególne dla targowiska
na jałownik i trzodę.

§. 33.

Miejsce sprzedaży.

Do wiaty na cielęta wolno wprowadzać na targ cielęta i jagnięta, żywe i wypatroszone, również wypatroszone świnię, owce i kozy, wreszcie pojedyncze żywe owce i prosięta, nadchodzące jako dodatki do transportu.

Cielęta, jagnięta, kozy i prosięta wolno będzie sprzedawać tylko wtedy, gdy będą miały przepisane znamiona dojrzałości. Sztuki niedostatecznie wykarimione lub takie, które funkcjonariusz weterynaryjny uzna za niedojrzałe, należy oddać niezwłocznie na rzeź i stosownie do wyniku oględzin, przez weterynarzy urzędowych wykonanych, albo sprzedać na mięso albo zniszczyć.

§. 34.

Dnie targowe, początek i koniec targu.

Do sprzedawania zwierząt, w §ie 33im wzmiankowanych, odbywają się dwa targi co tygodnia.

Targi te odbywają się w poniedziałek i czwartek. Gdy poniedziałek jest dniem świątecznym, targ odbywa się następnego dnia powszedniego; jeżeli natomiast na czwartek przypada święto, targ odbywa się w dniu poprzednim (w środę).

Targ rozpoczyna się o 9ej godzinie przedpołudniem, a kończy się o 3ej popołudniu.

§. 35.

Dowóz przed dniem targowym.

Dowóz zwierząt rozpocząć się może już w przededniu targu.

W przypadku takim zwierzęta żywe mają być stosownie do zarządzeń Urzędu targowego umieszczone w stajniach, a zwierzęta wypatroszone w sprzedażni.

§. 36.

Sposób dowozu i odwozu.

Żywe cielęta, jagnięta i kozy wolno wprowadzać na targowisko i zabierać z tegoż tylko niespełnane; jednakże te zwierzęta, które przeznaczone są na zabicie w rzeźni w St. Marx, można odstawić do niej także spełnane, a to w sposób w §ie 38 oznaczony.

§. 37.

Wyznaczanie miejsc sprzedaży.

Miejsca sprzedaży we wiatkach wyznaczać będzie Urząd targowy. Przytem uważać powinien ile możliwości na pochodzenie cieląt.

§. 38.

Pomieszczanie na miejscach sprzedaży.

Cielęta i jagnięta żywe można umieszczać we wiatkach sprzedaży spełnane lub niespełnane. W pierwszym przypadku ułożyć je należy na odpowiednią podściółkę z czystej słomy i rozmieścić w porządku w ten sposób, aby się wzajemnie nie kaleczyły. Na pęty używać można tylko miękkich tasiem o szerokości 4 cm.

§. 39.

Jednostka sprzedaży.

Jednostkę, która służyć ma za podstawę do oznaczenia ceny, stanowi w razie sprzedaży na wagę — 1 kilogram, w razie sprzedaży na sztuki — sztuka, a w razie sprzedaży na pary — para.

§. 40.

Umieszczanie zwierząt zważonych i zabieranie ich po skończeniu się targu.

Po odważeniu zwierząt należy je natychmiast ze sprzedażni zabrać i z targowiska wyprowadzić; gdyby kupujący nie mogli tego uczynić, powinni zwierzęta odstawić natychmiast na miejsca sprzedaży lub, o ile na targowisku są wyznaczone osobne miejsca dla sprzedanych zwierząt, na te ostatnie.

Po zamknięciu targu należy wszystkie zwierzęta ze sprzedażni wyprowadzić.

§. 41.

Zabijanie żywych zwierząt we wiacie.

Zwierzęta żywe wolno kłuć we wiacie tylko w razie udowodnionej konieczności i za zezwoleniem Urzędu weterynaryjnego.

§. 42.

Sprawozdanie targowe.

Bezpośrednio po zamknięciu każdego targu winien Urząd targowy sporządzić sprawozdanie z targu. Sprawozdanie to zawierać powinno ilość zwierząt, na sprzedaż przyprowadzonych, i ceny za kilogram, względnie za sztukę lub parę, przyczem przestrzegać należy podziału według pochodzenia i ile możliwości według gatunków.

Rozdział IV.

Przepisy szczególne dla targowiska na świnie.

§. 43.

Miejsce sprzedaży.

Do wiaty na świnie wolno przyprowadzać na sprzedaż tylko żywe sztuki. W razie potrzeby można takowe za zezwoleniem Urzędu targowego umieszczać na stanowiskach sprzedaży już w przededniu targu.

§. 44.

Dnie targowe, początek i koniec targu.

Targi na świnie odbywają się dwa razy na tydzień, a mianowicie we wtorek i czwartek.

Gdy na te dni przypada święto, przenosi się targ na poprzedzający dzień powszedni.

Targ rozpoczyna się w oba dni targowe w czasie od 1. kwietnia do końca września o godzinie 8ej rano, a w czasie od 1. października do końca marca o godzinie 9ej rano i kończy się o godzinie 2ej popołudniu.

§. 45.

Wyznaczanie stanowisk.

Świnie ustawiać należy we wiacie według wskazówek Urzędu targowego, grupując je ile możliwości według pochodzenia i rasy. Postanowienie §u 26go, ust. 2, stosowane będzie także w tym przypadku.

Urząd targowy może poszczególnym sprzedawcom, którzy o to proszą, o ile nie zachodzi żadna przeszkoda ze względu na przepisy weterynaryjne, wyjątkowo pozwolić, żeby nie umieszczali wszystkich ciężkich sztuk tuczonych we wiacie na świnie. Na wyjątek taki można jednak pozwolić tylko w tym razie, jeżeli w dniu targowe z braku miejsca we wiacie na świnie pomieszczenie wszystkich zwierząt na targ przeznaczonych jest niemożliwe; co się zaś tyczy targów czwartkowych, pozwolić można na to tylko wtedy, jeżeli zgon ciężkich sztuk przekracza znacznie popyt, który, jak uczy doświadczenie, w te dni jest bardzo słaby. Świń, zostawionych w takich razach w szałasach, nie wolno jednak uchylać od sprzedaży.

§. 46.

Jednostka sprzedaży.

Jednostkę, mającą służyć za podstawę do oznaczenia ceny sprzedaży, stanowi 1 kilogram.

§. 47.

Sprawozdanie targowe.

Bezpośrednio po zamknięciu każdego targu, Urząd targowy wygotować ma sprawozdanie z targu. W sprawozdaniu tem oznaczona być winna ogólna ilość spędzonych sztuk, tudzież ilość i cena zwierząt sprzedanych po tej samej cenie za kilogram, przy czem ile możliwości przestrzegać należy podziału według pochodzenia i gatunków.

§. 48.

Karmienie i pojenie świń.

Tak tych świń, które zostawiono w szałasach (§. 45, ustęp ostatni), jak i tych, które umieszczono we wiacie, nie wolno w czasie targu ani karmić ani poić (§. 10).

§. 49.

Zabieranie sprzedanych świń z wiaty.

Świnie sprzedane zabrać należy z wiaty najpóźniej w przeciągu 24 godzin.

§. 50.

Dowóz świń na targ i odwóz z targu.

Na targ i z targu nie wolno świń pędzić, lecz należy takowe niespętane przewozić na stosownych wozach.

Rozdział V.

Przepisy szczególne dla targowiska owczego.

§. 51.

Miejsce sprzedaży.

Wiaty na owce i stanowiska na dworze, do niej należące, przeznaczone są tylko na sprzedaż żywych owiec i kóz.

§. 52.

Dnie targowe.

Targ owczy odbywa się tylko raz na tydzień, a to w czwartek. Gdy na ten dzień przypada święto, przenosi się targ na poprzedzający dzień powszedni.

Targ rozpoczyna się o godzinie 10tej przed południem, kończy się zaś o godzinie 3ej popołudniu.

§. 53.

Umieszczanie owiec, przywiezionych przed dniem targowym.

Owce, które nadejdą przed dniem targowym, umieszczać należy na stanowiskach na dworze lub w stajniach na woły.

§. 54.

Wyznaczanie miejsc sprzedaży.

Umieszczanie owiec we wiatkach odbywać się ma według wskazówek Urzędu targowego.

Postanowienie §u 26go, ustępu 2go, stosowane będzie także w tym przypadku.

§. 55.

Jednostka sprzedaży.

Za jednostkę, mającą stanowić podstawę do oznaczenia ceny sprzedaży, przyjętą należy 1 kilogram, gdy się sprzedaje podług wagi żywej, zaś jedną parę, gdy się sprzedaje na pary.

§. 56.

Dowóz i odwóz, zgon.

O ile owce i kozy odstawia się na targ i zabiera się z targu na wozach, nie wolno ich pętać i używać należy do tego wozów, celowi odpowiadających.

Co się tyczy pędzenia owiec i kóz na targ i z targu, stosowane być mają postanowienia obowiązujących w danej chwili przepisów o zgonie bydła.

§. 57.

Sprawozdanie targowe.

Bezpośrednio po zamknięciu każdego targu Urząd targowy wygotować winien sprawozdanie z targu. W sprawozdaniu tem oznaczona być winna ogólna ilość sztuk spędzonych i ceny za kilogram, względnie za parę, przyczem przestrzegać należy podziału według pochodzenia i ile możliwości według gatunków.

Rozdział VI.**Postanowienia, tyczące się agentów targowych wiedeńskiego głównego targowiska na bydło w St. Marx.**

§. 58.

Ustanawianie agentów targowych.

Agenci targowi przyjmowani będą na podstawie konkursu, rozpisanego przez Magistrat wiedeński

jako władzę przemysłową; mianowanie ich podlega zatwierdzeniu c. k. Namiestnictwa dolno-austriackiego.

Agentami targowymi mianowane będą tylko osoby, liczące najmniej lat 24, nieskazitelnego prowadzenia się, zasługujący na zupełne zaufanie i własnowolne, które przyswoiły sobie potrzebne wiadomości zawodowe i handlowe i mogą złożyć kaucję w kwocie 10.000 K. Kaucję tę bierze w przechowanie Magistrat.

Za legitymację służyć będzie agentom targowym dekret nominacyjny, przez Magistrat wygotowany, a oprócz tego karta legitymacyjna, na imię opiewająca. Magistrat odbierać będzie od agentów targowych przysięgę.

§. 59.

Ilość agentów targowych.

Ogólną ilość agentów targowych dla głównego targowiska na bydło oznaczy Magistrat stosownie do potrzeby i postara się, aby ją c. k. Namiestnictwo dolno-austriackie zatwierdziło.

§. 60.

Pośrednictwo w sprzedaży.

Tylko agentom targowym samym — a nikomu innemu — przysługuje prawo pośredniczenia na targowisku głównym w sprzedaży bydła wszelkiego rodzaju, które do wiedeńskiej Kasy targu na bydło i mięso nadchodzi, a to stosownie do poleceń stron (§. 78) i do postanowień niniejszego rozdziału Porządku targowego.

Załatwianie interesów, których przedmiotem jest bydło, nadchodzące do wiedeńskiej Kasy targu na bydło i mięso, tudzież pośredniczenie w sprzedaży tego bydła, poruczone będzie poszczególnym agentom targowym przez rzezoną kasę ile możliwości w równej mierze. Gdyby strony życzyły sobie, żeby załatwienie interesów, tyczących się ich towaru i pośrednictwo w sprzedaży tegoż było poruczone temu lub owemu agentowi, zastosować się należy do tego życzenia tylko o tyle, o ileby to było możliwe bez przeciążenia poszczególnych agentów.

Co się tyczy zwierząt, które nie nadchodzą do rzezonej kasy, nie wolno agentom targowym ani załatwiać interesów ani pośredniczyć w sprzedaży.

§. 61.

Odbieranie i umieszczanie zwierząt.

Agenci targowi winni pomagać wiedeńskiej Kasie targu na bydło i mięso w odbieraniu i umieszczaniu nadchodzącego bydła a to stosownie do następujących przepisów.

§. 62.

Agenci targowi winni celem odebrania przydzielonych sobie sztuk bydła (§. 60) zgłaszać się osobiście do wiedeńskiej Kasy targu na bydło i mięso po dotyczące awiza i rewersy zakładów przewozowych, opatrzone przez rzeczoną kasę potwierdzeniem odbioru, jakoteż po poszczególne zlecenia (§. 78), jakie od stron w danym razie nadejdą.

§. 63.

Agenci targowi winni następnie przydzielone sobie zwierzęta sprowadzić lub odebrać na miejscu, postarać się o ich umieszczenie, karmienie i pielęgnowanie, o miejsce dla każdej sztuki na placach sprzedaży i dopełnić wszelkich formalności, jakie przez policję sanitarną, weterynaryjną i targową co do tych artykułów sprzedaży są przepisane.

Gdyby przy sprowadzaniu dotyczących sztuk, lub przy odbieraniu ich na miejscu albo później, zaszły okoliczności wymagające jakiegoś zarządzenia w interesie stron, przesłania im wiadomości lub zażądania od nich poleceń, w takim razie agent targowy winien uwiadomić o tem niezwłocznie wiedeńską Kasę targu na bydło i mięso, kroki zaś, których odkładać nie można, poczynić samodzielnie. W szczególności, gdyby przy rewizji przepisanych paszportów bydłych pokazały się jakieś wady i niedostalki, agenci targowi obowiązani są porozumieć się natychmiast z Urzędem weterynaryjnym i zdać z tego sprawę kasie celem usunięcia owych niedostatków.

§. 64.

Ogólne obowiązki urzędowe.

Agentom targowym nie wolno ani pod własnym ani pod cudzym imieniem trudnić się na własny rachunek handlem bydła, ani też brać jakiegokolwiek udziału w interesach, które załatwiają lub w sprzedażach, w których pośredniczą.

Winni oni stanowczo wstrzymywać się od załatwiania takich interesów i pośredniczenia w takich sprzedażach, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że są pozorne lub mogą wyjść na szkodę trzecim osobom, nie mniej też zaniechać takich interesów i sprzedaży, które mogłyby mieć na celu obejście przepisów o zarazie albo postanowień niniejszego Porządku targowego, względnie wprowadzenie w błąd władz lub rozmyślne skrzywdzenie osób trzecich.

§. 65.

Agenci targowi obowiązani są załatwiać powierzone sobie interesa i skutecznie sprzedawać, w których mają pośredniczyć, pilnie, przezornie,

dokładnie, wiernie i uczciwie i unikać wszystkiego, coby mogło osłabić pokładane w nich zaufanie.

Agenci targowi winni pośredniczyć w sprzedażach osobiście i nie wolno im używać do tego pomocników.

Odbieranie pieniędzy za towar sprzedany jest agentom targowym jak najsurowiej wzbronione.

W jakim stopniu agenci targowi są odpowiedzialni w obec stron, jakoteż w obec wiedeńskiej Kasy targu na bydło i mięso, o tem stanowi §. 81.

§. 66.

Należność za pośrednictwo (litkup).

Od każdej sprzedaży, w której agent targowy z obowiązku pośredniczył, opłacić winien ten, na którego rachunek towar został sprzedany (§. 77), należność za pośrednictwo w wysokości $\frac{1}{4}$ od sta ceny kupna brutto. Należność tę jednak zapłacić się ma tylko w tym razie, jeżeli sprzedaż rzeczywiście doszła do skutku.

Od nabywców nie wolno agentom targowym pod żadnym pozorem żądać lub przyjmować wynagrodzenia.

Należności za pośrednictwo pobierać będzie wiedeńska Kasa targu na bydło i mięso i wypłacać takowe agentom targowym miesięcznie z dołu, w miarę ich prawa do teje (§. 60).

§. 67.

Dziennik.

Agenci targowi obowiązani są utrzymywać dziennik sprzedaży, w których pośredniczą; tenże winien być przed używaniem parafowany i przez Magistrat uwierzytelniony.

W dzienniku tym zapisywać mają agenci wszystkie bez różnicy interesa, które przywiedli do skutku, a to po każdym dniu targowym w tej kolej, jak po sobie następowały, oznaczając je osobnemi liczbami, przez cały rok bieżącymi, bez zmian, bez wyskrobywań, poprawek, wątpliwych skrótów lub miejsc próżnych.

W szczególności zapisywać mają w tych dziennikach:

- a) nazwisko nabywcy i tego, na którego rachunek towar został sprzedany, lub ich firmę;
- b) rok, miesiąc i dzień interesu;
- c) treść umowy z oznaczeniem ilości sprzedanych zwierząt, ich pochodzenia i rasy, liczby partyi, do której sprzedane sztuki należały, tudzież ceny za jednostkę targową.

Zapisywać należy po niemiecku i czytelnie.

§. 68.

Karty umowne.

Agenci targowi są nadto obowiązani wydać kupującemu na dowód skutecznego sprzedaży natychmiast, i to jeszcze przed odważeniem (§. 16), kartę umowną wiedeńskiej Kasy targu na bydło i mięso.

Ta karta umowna zawierać ma szczegóły w §ie 67 wzmiankowane, które wpisać należy zarazem w należąca do niej jukstę lub kopię.

§. 69.

Przeglądanie dzienników i wyciągi z nich.

Tylko Magistratowi i Urzędowi targowemu, tudzież wiedeńskiej Kasie targu na bydło i mięso, lub sądowi mogą agenci targowi dozwalać przeglądania swego dziennika i innych zapisków. Gdyby strona życzyła sobie zaglądnąć do dziennika, dział się to winno w taki sposób, żeby mogła powziąć wiadomość jedynie o sprzedaży, która ją samą obchodzi.

Wyciągi z dziennika, które agenci targowi mają stronom na żądanie wydawać, zawierać powinny tylko te szczegóły, które odnoszą się do sprzedaży, stronę interesowaną obchodzącej.

§. 70.

Przechowywanie dziennika.

Gdy agent targowy umrze, wystąpi, zostanie ze służby całkiem oddalony albo na jakiś czas zasuspendowany, dziennik jego wziąć ma na przechowanie Urząd targowy.

To samo nastąpić ma, gdy zamiast dziennika, który według przepisu dotychczas był utrzymywany, zacznie się prowadzić nowy dziennik.

Po odebraniu dziennika w przechowanie pozostawiać będzie na przeglądanie go (§. 69) i wydawać żądane wyciągi (§. 69) Urząd targowy.

§. 71.

Kary.

Agenci targowi, którzy dopuszczają się jakiegokolwiek zaniedbania przepisów Porządku targowego, karani będą niezawisłe od postanowień powszechnej ustawy karnej i innych przepisów grzywnami aż do 800 K, a nadto można im uprawnienie do wykonywania urzędu odebrać czasowo, a w przypadkach, o których mowa w §ie 72im, zupełnie. Kaucya, złożona przez agentów targowych, jest rękojmią

pokrycia nałożonych grzywien i zwrotów, w myśl §u 81go, ust. 2gi, przypadających. W razie potrzeby kaucyę należy niezwłocznie stosowną kwotą uzupełnić.

§. 72.

Odebranie uprawnienia w szczególności.

Upewnienie odebrane będzie stanowczo:

1. Gdy agent targowy pod swoim prawdziwym lub przybranym nazwiskiem zawiera interes dla siebie, bierze jakkolwiek udział w korzyściach interesu, który załatwił, lub sprzedaży, w której pośredniczył, żąda lub przyjmuje od nabywcy jakiegokolwiek wynagrodzenie za sprzedaż, w której pośredniczył, lub świadomie popiera niedozwolony handel pośredni (§. 15).

2. Gdy w swoich czynnościach urzędowych świadomie podaje jakąś fałszywą okoliczność, takową potwierdza lub do dziennika zaciąga i tenże fałszuje.

3. Gdy fałszywie deklaruje ilość zwierząt rzeźnych, które nadeszły i mają być sprzedane, podaje fałszywie ich cenę lub zataja przypadki zarazy zwierząt, chociaż mu były wiadome.

4. Gdy kilkakrotne skazanie go na grzywny nie odniosło skutku.

5. Gdy za zbrodnię lub popełnienie kradzieży albo przemieszczenia, za udział w przemieszczeniu lub oszustwo, za przestępstwo, wzmiankowane w §ie 1ym ustawy z dnia 28. maja 1881, Dz. u. p. Nr. 47, o środkach zaradczych przeciw nierzetelnemu postępowaniu w interesach kredytowych, lub za jedną z czynności karygodnych, określonych w §ie 1ym ustawy z dnia 25. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 78, o postanowieniach karnych przeciw udaremnieniu egzekucji, za przemytnictwo, za ciężkie przekroczenia skarbowe zostanie skazany, lub gdy za inny czyn karygodny najmniej sześciomiesięcznym więzieniem będzie ukarany, nakoniec, gdy popadnie w konkurs.

§. 73.

Utrata uprawnienia.

Agent targowy traci nadto uprawnienie, gdy się okaże całkiem niezdolnym do sprawowania swego urzędu albo z powodu choroby dłużej niż przez pół roku nie może pełnić swoich obowiązków, nakoniec, gdy będąc wezwany do uzupełnienia kaucyi (§. 71), nie uczyni tego w terminie wyznaczonym.

§. 74.

Nakładanie kar, orzekanie co do odebrania i utraty uprawnienia.

Kary w §ie 71ym wzmiankowane nakładać ma stosownie do istniejących przepisów Magistrat jako władza przemysłowa; on także orzekać ma co do utraty uprawnienia w przypadkach, o których mowa w §ie 73im. Względem rekursów przeciw takim orzeczeniom Magistratu obowiązują przepisy ogólne.

§. 75.

Tymczasowe zasuspendowanie agenta przez Urząd targowy.

Gdy agent targowy dopuści się na targowisku niewłaściwego postępowania lub gwałtu, Urząd targowy zarządzić może niezwłocznie tymczasową suspenzyę, a zażalenie przeciw temu zarządzeniu nie ma skutku odwołującego.

W takich przypadkach jednak Urząd targowy winien o zarządzeniu swoim uwiadomić natychmiast Magistrat, który ma prawo zawiesić dotyczącego agenta na jakiś czas w urzędowaniu.

Rozdział VII.**Przepisy szczególne dla wiedeńskiej Kasy targu na bydło i mięso.**

§. 76.

Wiedeńska Kasa targu na bydło i mięso.

„Wiedeńska Kasa targu na bydło i mięso“, założona na wiedeńskim targowisku głównym w St. Marx, załatwiać ma czynności, poruczone jej Porządkiem targowym i zaopatrzyć się winna w tym celu w odpowiednie środki pieniężne.

Wiedeńska Kasa targu na bydło i mięso podlega pod względem przestrzegania postanowień Porządku targowego władzy targowej i winna udzielać też wszelkich wyjaśnień, potrzebnych do sprawowania policyi targowej, sanitarnej i weterynaryjnej. Nadto podlega ona pod względem zawiadomstwa interesów, w myśl postanowień w tym względzie za wspólną zgodą ułożonych, kontroli c. k. Rządu, tudzież władzy targowej, i jest obowiązana w tym celu dozwalać przeglądania ksiąg i korespondencyi.

§. 77.

Sprzedaż za pośrednictwem wiedeńskiej Kasy targu na bydło i mięso.

Wiedeńska Kasa targowa sprzedaje nadesłane do niej lub oddane jej bydło we własnem imieniu

na rachunek stron, które to bydło nadesłały lub oddały, posługując się przy tem pośrednictwem agentów targowych.

Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w §§ach 88 i 97, Kasa targowa nie ma prawa wdać się w interesa kupna lub sprzedaży bydła ani we własnem imieniu, ani za pośrednictwem osób trzecich.

§. 78.

Przysyłanie lub oddawanie towaru.

Jeżeli bydło przysyłane zostaje na targ za pośrednictwem przedsiębiorstwa przewozowego, dotyczące listy przewozowe powinny być adresowane do wiedeńskiej Kasy targu na bydło i mięso. Jeżeli zaś bydło odstawione zostaje na targowisko w inny sposób, oddać je należy kasie na ręce agentów targowych (§§y 62 i 63).

Szczególne zlecenia stron, nadsyłających lub oddających bydło na sprzedaż, tyżące się interesów, które mają być załatwione, i sprzedaży, która ma być skuteczną (mianowicie użycia do pośrednictwa pewnego agenta, karmienia, sposobu sprzedaży, ostatniej ceny itp.), należy kasie wcześniej zakomunikować, względnie oznajmić agentowi targowemu przy oddawaniu towaru. Podczas samego targu zlecenia takie dawać należy albo za pośrednictwem kasy, która winna interesowanego agenta targowego niezwłocznie uwiadomić, albo agentowi targowemu bezpośrednio.

§. 79.

Przedkładanie paszportów i certyfikatów oględzin.

W celu przepisane go zapowiedzenia (§. 7) bydła winien nadsyłający uwiadomić kasę w należytych czasie o posyłce i oddać jej potrzebne paszporty i certyfikaty oględzin, w przeciwnym bowiem razie takowa nie może wziąć na siebie odpowiedzialności za skutki takiej opieszałości.

§. 80.

Opłata kosztów.

Koszta kolejowe i wszelkie inne opłaty za transport, rzeczywiste koszta wyładowywania — licząc tu także ewentualne szczególne należitości za wyładowywanie — wydatki na pomieszczenie, karmienie i dozór, jakoteż opłaty targowe wszelkiego rodzaju i wszelkie inne koszta, zaspakaja wiedeńska Kasa targowa, o ile chodzi o towary do niej w celu sprzedania nadesłane, sposobem zaliczki i bezpośrednio.

§. 81.

Odpowiedzialność wiedeńskiej Kasy targu na bydło i mięso, tudzież agentów targowych.

Wiedeńska Kasa targowa jest odpowiedzialna w obec stron, które jej bydło na sprzedaż przysyłają lub oddają, za takie załatwienie poruczonych jej interesów, któreby odpowiadało danym przez strony zleceniom i przepisom ustawowym.

Agent targowy odpowiada przed stronami za dopełnienie obowiązków, które przy pośrednictwie w sprzedaży wkłada nań rozdział VIty niniejszego Porządku targowego.

Agenci targowi są odpowiedzialni przed wiedeńską Kasą targu na bydło i mięso za dopełnienie obowiązków, które na nich ciążyą w myśl §§. 62 i 63.

§. 82.

Wiedeńska Kasa targu na bydło i mięso ma prawo żądać od agenta targowego zwrotu wynagrodzeń, któreby z winy tegoż agenta była zmuszona zapłacić, i potrącić je sobie z należności za pośrednictwo, jakie agentowi przypadają.

§. 83.

Załatwianie sprzedaży, uwiadomienia o sprzedaży.

Pieniądze za ten towar, w którego sprzedaży Kasa targowa nie pośredniczyła przy pomocy agentów targowych, wypłacone być mają sprzedawcom bezpośrednio (§. 14).

W tym celu sprzedawca winien wygotować kartę umowną na formularzu, do tego celu przez Urząd targowy przepisany, i oddać takową nabywcy jeszcze przed odważeniem towaru (§. 16). Ta karta zawierać winna datę, imię kupującego i sprzedającego, ilość sprzedanych sztuk i numer partyi, do której takowe należały, wreszcie umówioną cenę za jednostkę towaru. Te same szczegóły wpisać należy także do juksty lub kopii karty umownej.

Tak sprzedawca jak i nabywca winien uwiadomić o sprzedaży funkcjonariusza, którego w tym celu wiedeńska Kasa targowa ustanowi przy wadze, i to pierwszy na podstawie juksty lub kopii karty umownej, drugi zaś na podstawie oryginału tej karty.

Wzmiankowani funkcjonariusze winni na podstawie tego oznajmienia wystosować do Kasy doniesienie o sprzedaży w dwóch egzemplarzach, które zawierać ma te same szczegóły, co karta umowna, a o ile towar sprzedano według wagi, także i wagę. Jeden egzemplarz odesłać należy do Kasy, drugi zaś oddać kupującemu.

W taki sam sposób obowiązani są nabywcy towaru, przez agentów targowych sprzedanego, tudzież agenci targowi sami, oznajmiać sprzedaż wzmiankowanym funkcjonariuszom, którzy i w tym przypadku wystawią dwa doniesienia o sprzedaży, odpowiadające postanowieniom poprzedzającego ustępu, i jedno z nich wydadzą kupującemu, drugie zaś odesłać do Kasy.

§. 84.

Należności od sprzedaży i dyskonto.

Za czynności, które wiedeńska Kasa targu na bydło i mięso załatwiła, ma takowa prawo — o ile chodzi o towar, do niej w celu sprzedaży nadesłany — pobierać od komitentów należności za sprzedaż; o ile zaś czynności owe odnoszą się do towaru jej nienadesłanego, należy się jej od sprzedawców dyskonto za wypłacenie ceny kupna. Tak należność za sprzedaż, jak i dyskonto, potrąca sobie rzeczona kasa od ceny kupna.

Należność za sprzedaż wynosi od bydła rogatego 0·4 od sta (cztery dziesiątne od sta), od bydła drobnego 0·6 od sta (sześć dziesiątych od sta), zaś dyskonto od bydła rogatego 0·3 od sta (trzy dziesiątne od sta), a od bydła drobnego 0·5 od sta (pięć dziesiątych od sta) ceny kupna brutto.

§. 85.

Wypłacanie ceny kupna komitentom.

Wiedeńska Kasa targu na bydło i mięso obowiązana jest kwoty ceny kupna za sprzedany przez nią towar, po potrąceniu należności od sprzedaży, należności za pośrednictwo dla agentów targowych i wszystkich wydatków, które sprzedawcy ponosić mają, odesłać najpóźniej w przeciągu 24 godzin po zamknięciu targu komitentom wraz z rachunkiem lub zapisać na rzecz komitentów, jeżeli ci ostatni sobie tego życzą.

Jeżeli jednak komitenci są obecni na targu, pozostałe kwoty ceny kupna wypłacić im należy niezwłocznie po przywiedzeniu sprzedaży do skutku, a bądź co bądź jeszcze tego samego dnia targowego.

§. 86.

Wypłacanie ceny kupna sprzedawcom.

Wiedeńska Kasa targu na bydło i mięso obowiązana jest sprzedawcom bydła do niej nienadesłanego wypłacić cenę kupna natychmiast, a w każdym razie jeszcze w ciągu tego samego dnia targowego, potrąciwszy sobie wszelkie należności targowe i dyskonta i odebrawszy uwiadomienie o sprzedaży (§. 83).

§. 87.

Kupna za gotówkę i na kredyt.

Na głównem targowisku na bydło kupuje się albo za gotówkę albo na podstawie kredytów, otwartych przez wiedeńską Kasę targu na bydło i mięso.

Ceny kupna uiszczają się zawsze w Kasie.

§. 88.

Kupna za gotówkę.

Jeżeli kupno przyjdzie do skutku za gotówkę, w takim razie przypadającą cenę kupna złożyć należy za okazaniem uwiadomienia o sprzedaży i karty umownej (§. 83) jeszcze przed zamknięciem targu w wiedeńskiej Kasie targu na bydło i mięso.

Gdyby nabywca nie zapłacił należającej się ceny kupna najpóźniej dnia następnego, Kasa ma prawo policzyć sobie odsetki od ceny kupna, tak jakby kupno przyszło do skutku na kredyt.

Gdy należytości nie zapłacono aż do rozpoczęcia się następnego targu, lub gdyby nabywca aż do tego czasu nie odebrał towaru, przez agenta targowego sprzedanego, Kasa ma prawo towar ten sprzedać i z gotówki ze sprzedaży uzyskanej zaspokoić swe pretensye.

§. 89.

Otwieranie kredytu osobistego.

Wiedeńska Kasa targu na bydło i mięso otwierać będzie rzeźnikom i wędliniarzom, którzy przemyśl swój wykonują w okręgu targowym, w §ie 2im określonym, kredyt osobisty w celu zakupna bydła rzeźnego i trzody na głównem targowisku wiedeńskiem.

Przy oznaczaniu wysokości tych kredytów kieruje się Kasa względem na to, o ile osoby, które się o kredyt starają, nań zasługują, tudzież względem na średnią ilość bydła rzeźnego i trzody, jakiej rzeźnicy potrzebują na dwa, a wędliniarze na sześć tygodni. Termin zwrotu kwot na podstawie otwarcia kredytu powierzonych, wynosi dla rzeźników dwa tygodnie, a dla wędliniarzy sześć tygodni, o ile nie zgodzono się na jakieś inne warunki.

Zresztą wolno jest Kasie otwierać kredyt osobisty w celu zakupna bydła także innym kupcom, w szczególności zaś restauratorom.

§. 90.

Rada przyboczna dla spraw kredytu.

Zanim wiedeńska Kasa targu na bydło i mięso oznaczy wysokość kredytu, jaki w myśl §u 89go otworzony być ma pewnemu rzeźnikowi, wędliniarzowi lub przedsiębiorcy przemysłu gospodniego

w okręgu targowym w §ie 2im oznaczonym, winna zasięgnąć w tym względzie opinii Rady przybocznej dla spraw kredytu, chyba że nagle potrzeba nie pozwałałaby na to.

W skład Rady przybocznej wchodzi zawia-
dca Kasy jako przewodniczący, a nadto jeden delegat władzy targowej, jeden urzędnik kasowy jako referent i dwóch wybranych reprezentantów stowarzyszenia handlarzy bydła, wreszcie po dwóch wybranych reprezentantów stowarzyszenia rzeźników, wędliniarzy lub przedsiębiorców przemysłu gospodniego, a to stosownie do tego, jakim przemysłem trudni się ten, komu ma być kredyt otwarty.

Członkowie Rady przybocznej — z wyjątkiem przewodniczącego — wypowiadają swe zdania co do wysokości kredytu jaki w danym przypadku ma być udzielony, ale ani formalnie nie głosują ani nie wydają uchwały.

§. 91.

Prośby o otwarcie kredytu, określonego w §ie 89ym, wnosić należy pisemnie do wiedeńskiej Kasy targu na bydło i mięso na formularzach, które takowa wydaje bezpłatnie.

Załatwienie tych podań nastąpić powinno bez zwłoki i jak najrychlej.

§. 92.

W razie udzielenia żadanego kredytu, winien proszący takowy akceptować i wystawić jednocześnie weksel zabezpieczający, opiewający na maksymalną kwotę udzielonego kredytu, tudzież złożyć oświadczenie, któreby wiedeńskiej Kasie targu na bydło i mięso dawało możność zrobienia przeciw niemu w razie potrzeby użytku z wystawionego weksla.

§. 93.

Udzielanie kredytu za zabezpieczeniem.

O ile nie chodzi o kredyty, które udzielone być mają, względnie udzielone zostają, na zasadzie §u 89go, wiedeńska Kasa targu na bydło i mięso ma prawo położyć za warunek udzielenia kredytu oddanie stosownej ilości bydła rzeźnego lub trzody jako zastawu ręcznego lub zabezpieczenie skredytowanej kwoty w jakiś inny stosowny sposób.

Zastawione bydło stoi na targowisku na koszt i ryzyko tego, który je oddał w zastaw, a w razie niedopełnienia zobowiązania zapłaty, Kasa ma prawo dać je sprzedać i z uzyskanych pieniędzy zaspokoić swe pretensye. Za trzymanie takiego bydła w stajniach, za karmienie, pielęgnowanie i nadzór można policzyć zastawiającemu tylko te koszta, jakie rzeczywiście poniesiono.

§. 94.

Płatność skredytowanych kwot.

Pożyczki, jakie w wiedeńskiej K sie targu na bydło i mięso zaciągnięto na podstawie otwartych kredytów, są płatne w pierwszy dzień po upływie terminu kredytowego. Gdy termin płatności przypada na niedzielę lub święto, płatność pożyczki przenosi się na następny dzień powszedni.

§. 95.

Jeżeli pożyczona kwota w dniu płatności nie będzie zwrócona, wiedeńska Kasa targu na bydło i mięso ma prawo zwlekającemu ze zapłatą dłużnikowi zamknąć dalszy kredyt.

§. 96.

Procenta.

Wiedeńska Kasa targu na bydło i mięso ma prawo od pożyczek, jakie u niej na zasadzie otwarcia kredytów zaciągnięto, pobierać procenta, a to w kwocie obliczonej w odniesieniu do jednego roku i przewyższającej o 1 od sta stopę procentową, jaką Bank austriacko-węgierski w danej chwili pobiera od pożyczek wekslowych.

§. 97.

Kupno na kredyt.

Jeżeli kupujący nabył towar na kredyt, winien uwiadomić o tem przed zamknięciem targu wiedeń-

ską Kasę targu na bydło i mięso, przedkładając równocześnie oznajmienie o sprzedaży.

Jeżeli o tego rodzaju kupnie nie zrobiono doniesienia przed rozpoczęciem się następnego targu, lub jeżeli kupujący do tej chwili nie odebrał towaru za pośrednictwem agenta targowego sprzedanego, natenczas Kasa ma prawo dać sprzedać dotyczące bydło i z uzyskanej gotówki zaspokoić swe pretensye.

§. 98.

Pozwolenie na zabranie bydła z targowiska.

Po zapłaceniu ceny kupna (§. 88) lub po doniesieniu o kupnie, które przyszło do skutku na kredyt (§. 97), wiedeńska Kasa targu na bydło i mięso wyciska na oznajmieniu o sprzedaży swą pieczęć, która służy nabywcy za legitymację przed Urzędem targowym. Na podstawie tej legitymacyi Urząd targowy daje nabywcy pozwolenie na zabranie bydła z targowiska.

§. 99.

Udzielanie zaliczek.

Na bydło, które do Kasy w celu sprzedaży nadano lub jej bezpośrednio oddano, udziela takowa zaliczek.

Wysokość tych zaliczek i wszelkie inne warunki ich udzielania zavisają od umowy zawartej z rzeczoną Kasą.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXII. — Wydana i rozesłana dnia 12. sierpnia 1902.

Treść: № 167—169.) 167. Ustawa, którą z okazji przeniesienia pewnej części miasteczka Wyżnicy z powodu niebezpieczeństwa powodzi na inne miejsce zaprowadza się ulgi względem należyłości. — 168. Ustawa, pozwalająca używać obligacyi Banku głównego niemieckich kas oszczędności w Pradze, tudzież obligacyi zawiązującego się dopiero Banku głównego czeskich kas oszczędności w Pradze, który ma być urządzony na takiej samej podstawie jak ów niemiecki, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych. — 169. Rozporządzenie, dotyczące się upoważnienia c. k. Komory głównej w Pilzni do odprawiania posyłek roślinnych, nadchodzących pocztą z zagranicy.

167.

Ustawa z dnia 23. lipca 1902,

którą z okazji przeniesienia pewnej części miasteczka Wyżnicy z powodu niebezpieczeństwa powodzi na inne miejsce zaprowadza się ulgi względem należyłości.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Wszelkie podania, dokumenty, przeniesienia własności i inne czynności prawne, wpisy hipoteczne i wygotowania urzędowe, zostające w związku z przeniesieniem na inne miejsce owej części miasteczka Wyżnicy w księstwie bukowińskim, która położona jest na obszarze wylewów Czeremoszu, lub dotyczące hipotecznego przeniesienia praw rzeczowych, istniejących na dotyczących nieruchomościach, na grunta przeznaczone do ich zastąpienia, są uwolnione od stempli i należyłości bezpośrednich.

Postanowienia powyższe nie stosują się do rozpraw, toczących się w postępowaniu sądowym w sprawach spornych.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

168.

Ustawa z dnia 26. lipca 1902,

dozwalająca używać obligacyi Banku głównego niemieckich kas oszczędności w Pradze, tudzież obligacyi zawiązującego się dopiero Banku głównego czeskich kas oszczędności w Pradze, który ma być urządzony na takiej samej podstawie jak ów niemiecki, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Obligacye Banku głównego niemieckich kas oszczędności w Pradze, tudzież obligacye zawiązującego się dopiero Banku głównego czeskich kas oszczędności w Pradze, który będzie urządzony na takiej samej podstawie jak ów niemiecki, emitowane w granicach statutami dozwolonej kwoty maksymalnej, mogą być używane do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, majątku zakładów pod nadzorem publicznym zostających, Urzędu pocztowych kas oszczędności, tudzież pieniędzy sierocych, powierniczych i depozytowych, nakoniec po kursie giełdowym, o ile takowy nie przewyższa wartości imiennej, na kaucye służbowe i kaucye w interesach.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i skarbu.

Ischl, dnia 26. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Spens r. w.

169.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych z dnia 29. lipca 1902,

tyczące się upoważnienia c. k. Komory głównej w Pilzni do odprawiania posytek roślinnych, nadchodzących pocztą z zagranicy.

W uzupełnieniu rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu

z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, tyczącego się środków ostrożności, które przestrzegane być mają w stosunkach z zagranicą w celu zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej, upoważnia się c. k. Komorę główną w Pilzni, żeby posyłki nadchodzące pocztą z zagranicy a zawierające przedmioty wymienione pod Nr. 2 dodatku do powyższego rozporządzenia, odprawiała z zastosowaniem się do przepisów, tyczących się ekspedycyowania takich posytek przez komory do tego upoważnione.

Koerber r. w.

Wittek r. w.

Böhm r. w.

Call r. w.

Giovanelli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIII — Wydana i rozesłana dnia 19. sierpnia 1902.

Treść: (M^o 170 i 171.) 170. Ustawa, którą wodociągowi jubileuszowemu do sprowadzania wody górskiej, mającemu nazwę „Kaiser-Jubiläums-Hochquellenwasserleitung“ (marienthalskiemu wodociągowi górskiemu), udziela się ulg względem podatków i należności, i którą zarazem zezwala się na przyznanie przedsiębiorstwu budowy owego wodociągu służebności na gruntach skarbowych, względnie na odstąpienie mu takich gruntów drogą sprzedaży. — 171. Obwieszczenie o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania elektromierzy typów XLIV a, LII i LVIII, tudzież o prowizorycznem aprobowaniu typu LIX.

170.

Ustawa z dnia 21. lipca 1902,

którą wodociągowi jubileuszowemu do sprowadzania wody górskiej, mającemu nazwę „Kaiser-Jubiläums-Hochquellenwasserleitung“ (marienthalskiemu wodociągowi górskiemu), udziela się ulg względem podatków i należności, i którą zarazem zezwala się na przyznanie przedsiębiorstwu budowy owego wodociągu służebności na gruntach skarbowych, względnie na odstąpienie mu takich gruntów drogą sprzedaży.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Wodociągowi jubileuszowemu do sprowadzania wody górskiej, mającemu nazwę „Kaiser-Jubiläums-Hochquellenwasserleitung“ (marienthalskiemu wodociągowi górskiemu), przyznaje się pod względem uiszczania podatków i należności następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od podatku zarobkowego w myśl Igo i IIgo rozdziału ustawy z dnia 20. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, którą takowy został zaprowadzony, na lat 12, licząc od chwili oddania rzeczonoego wodociągu na użytek publiczny;
- b) uwolnienie pierwszej emisji udziałowych zapisów długu, mającej na celu uzyskanie kapitału, łącznie z arkuszami tymczasowymi, od należności stemplowych i bezpośrednich;
- c) uwolnienie kuponów należących do obligacji udziałowych, których emisya według litery b)

jest wolna od należności, od opłat stemplowych na lat 12;

- d) zniżenie należności odsetkowych od ceny kupna gruntów przez rzeczono przedsiębiorstwo dla celów budowy owego wodociągu już nabytych lub dopiero nabyć się mających, do połowy kwoty w myśl ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74, przepisanej;
- e) uwolnienie kontraktów dostarczania wody, przed otwarciem wodociągu lub w okresie sześciu lat po otwarciu tegoż przez rzeczono przedsiębiorstwo zawrzeć się mających albo już zawartych, od należności stemplowych i bezpośrednich.

§. 2.

Upoważnia się Rząd do przyznania przedsiębiorstwu w §ie 1ym uzależnionemu służebności na gruntach skarbowych, o ileby założenie wodociągu tego wymagało, a w razie potrzeby także do sprzedania takich gruntów owemu przedsiębiorstwu.

Cenę ze sprzedaży uzyskaną należy porachować jako przychód ze zbycia nieruchomości, własnością państwa będących.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która zacznie obowiązywać z dniem ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Ischl, dnia 21. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Giovanelli r. w.

171.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 6. sierpnia 1902,

o stanowczem dozwoleniu urzędowego uwierzytelniania elektromierzy typów XLIV a, LII i LVIII, tudzież o prowizorycznem aprobowaniu typu LIX.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872 i w wykonaniu przepisów o urzędowem sprawdzaniu i uwierzytelnianiu

przyrządów do pomiaru zużytej elektryczności (rozdział V. punkt 21 i 22), ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4 lipca 1900. Dz. u. p. Nr. 176. Dyrektor c. k. komisji głównej miar i wag pozwolił stanowczo przyjąć do urzędowego uwierzytelnienia i cechowania elektromierze typów XLIV a, LII (porówn. Dz. u. p. Nr. 156 z r. 1901) i LVIII, a co do typu LIX udzielił tego pozwolenia prowizorycznie.

Znamiona aprobowanych typów podane są w zamieszczonej poniżej tabeli; szczegółowy ich opis zostanie ogłoszony później.

Typ elektromierzy	Aprobowane		Oznaczenie	Rodzaj prądu	System przewodowy	Znamiona	Zamknięcie urzędowe plombami; ilość plomb
	stanowczo	prowizorycznie					
XLIV a	1	.	Elektromierz Ferrarisa	Prąd zmienny	Dwuprzewodowy	Jak typ XLIV z włączeniem mostkowym, jednak inny kształt skrzynki, a w skutek tego także inne rozmieszczenie cewek i klamerek. Przyrządu do wstrząsania łoża osi niema. Podany przez Sp. akc. Siemens & Halske w Wiedniu	1—2
LII	1	.	Elektromierz Ferrarisa (p. S. e.)	Prąd zmienny	Dwuprzewodowy	Liczydło Ferrarisa; cewki prądu głównego i pobocznego na wspólnym rdzeniu żelaznym. Tylko dla instalacji jednofazowych o prądzie zmiennym. Podany przez Jordana & Treiera w Wiedniu, względnie przez Spółkę akcyjną wyrobu rekwizytów elektr. w Wiedniu	2
LVIII	1	.	Elektromierz Thomsona	Prąd stały	Trójprzewodowy	Jak typ LIV, jednak dla instalacji trójprzewodowych. Podany przez austr. Sp. elektr. „Union“ w Wiedniu.	1
LIX	.	1	Elektromierz Ferrarisa	Prąd wirowy	Trójfazowy	Dwa liczydła Ferrarisa, typu LII, na wspólnej osi. Podany przez Sp. akc. wyrobu rekwizytów elektr. w Wiedniu	2

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 23. sierpnia 1902.

Treść: *M* 172. Rozporządzenie, dotyczące się zaprowadzenia egzaminu zawodowego z umiejętności elektrotechnicznych w c. k. niemieckiej Wyższej Szkole technicznej w Bernie.

172.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 12. sierpnia 1902,

tyczące się zaprowadzenia egzaminu zawodowego z umiejętności elektrotechnicznych w c. k. niemieckiej Wyższej Szkole technicznej w Bernie.

Na zasadzie upoważnienia, udzielonego mi najmiłościwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 24. lipca 1902, wydaję następujące przepisy co do odbywania egzaminów zawodowych z umiejętności elektrotechnicznych w c. k. niemieckiej Wyższej Szkole technicznej w Bernie.

§. 1.

Dla wykazania wykształcenia zawodowego, osiągniętego w niemieckiej Wyższej Szkole technicznej w Bernie, odbywać się będą egzamina zawodowe.

§. 2.

W celu odbywania tych egzaminów, Minister oświaty zamianuje na wniosek grona profesorów w niemieckiej Wyższej Szkole technicznej w Bernie osobną komisję egzaminacyjną.

§. 3.

Przedmiotami tego egzaminu zawodowego są: teoretyczna nauka o maszynach, budowa maszyn, elektrotechnika.

§. 4.

O przypuszczenie do egzaminu zawodowego powinien kandydat wnieść na ręce przewodniczącego

komisji egzaminacyjnej prośbę pisemną i dołączyć do niej przepisane załączniki.

Załączniki te są następujące:

1. Świadcstwo z pierwszego (ogólnego) egzaminu rządowego z budowy maszyn, złożonego pomysłnie w jednej z wyższych szkół technicznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

2. Książeczka legitymacyjna (index), względnie dowód, że kandydat:

- a) od zdania z dobrym postępem pierwszego egzaminu rządowego z budowy maszyn był zapisany przez cztery półrocza jako zwyczajny słuchacz wyższej szkoły technicznej,
- b) uczęszczał na wszystkie przedmioty, przepisane do egzaminu rządowego (§. 4) i do egzaminów specjalnych pod 3 wymienionych, i brał udział w połączonych z nimi ćwiczeniach,
- c) uczęszczał na wykłady nauk politycznych, które według planu nauk, ustanowionego dla działu budowy maszyn, przepisane są jako obowiązkowe.

3. Świadcstwa ze złożenia najmniej z postępem dostatecznym egzaminów specjalnych z następujących przedmiotów: początków niższej geodezyi, encyklopedyi chemii technicznej, encyklopedyi budownictwa cywilnego, encyklopedyi umiejętności inżynierskich, technologii mechanicznej (metali i drzewa).

4. Dowód, że kandydat w czasie studyów na technice nie odbywał jednocześnie czynnej służby wojskowej. Nadto przedłożone być winny uwierzytelnione należycie prace graficzne i inne wypracowania, jakie przepisuje plan nauk, względnie dowód, że kandydat takowe wykonał.

§. 5.

Egzamin zawodowy dzieli się na praktyczny i teoretyczny. Egzamin praktyczny ma poprzedzać egzamin teoretyczny.

Egzamin praktyczny ogranicza się do elektrotechniki; kandydatowi dać należy najmniej dwa zadania, z których jedno dotyczyć powinno dziedziny doświadczeń, drugie dziedziny konstrukcyi.

§. 6.

We wszystkich przypadkach, w niniejszym regulaminie egzaminów rządowych szczegółowo nie omówionych stosowane być mają w odpowiedni sposób postanowienia Porządku egzaminów rządowych z dnia 30. marca 1900, Dz. u. p. Nr. 73, zawierającego przepisy dla unormowania egzaminów rządowych i egzaminów specjalnych w wyższych szkołach technicznych.

§. 7.

Tych kandydatów, którzy zdali pomyślnie egzamin zawodowy z elektrotechniki, a chcą zdawać jeszcze II. egzamin rządowy (egzamin zawodowy) z budowy maszyn, tudzież tych, którzy na odwrót zdali już II. egzamin rządowy z budowy maszyn, a chcą jeszcze zdawać egzamin zawodowy z elektrotechniki, uwolnić należy przy dotyczącym drugim egzaminie rządowym z tych przedmiotów, z których przy pierwszym egzaminie zawodowym egzaminowano ich przynajmniej w takim samym zakresie. Przytem rozumie się samo przez się, że kandydat musi uczynić zadość wszystkim warunkom przypuszczenia do drugiego egzaminu zawodowego.

Hartel r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXV. Wydana i rozesłana dnia 28. sierpnia 1902.

Treść: (Nr 173 i 174.) 173. Obwieszczenie, którem podaje się do powszechnej wiadomości, że wyższa Szkoła przemysłowa przy c. k. Zakładzie dla nauki przemysłu tkackiego w Bernie wpisana została w listę owych tutejszo-krajowych zakładów naukowych, które pod względem jednorocznej służby ochotniczej zostają na równi z wyższymi gimnazjami i szkołami realnymi. — 174. Rozporządzenie, dotyczące się wydania nowego paszportu pospolitego ruszenia, zmiany postanowień co do stawiania się obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu na przypadek zapowiedzenia i powołania tegoż, wreszcie sprostowania przepisu meldunkowego dla obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu.

173.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 31. lipca 1902,

którem podaje się do powszechnej wiadomości, że wyższa Szkoła przemysłowa przy c. k. Zakładzie dla nauki przemysłu tkackiego w Bernie wpisana została w listę owych tutejszo-krajowych zakładów naukowych, które pod względem jednorocznej służby ochotniczej zostają na równi z wyższymi gimnazjami i szkołami realnymi.

Na zasadzie §. 25 ustawy o służbie wojskowej i w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami wyższa Szkoła przemysłowa przy c. k. Zakładzie dla nauki przemysłu tkackiego w Bernie o czterech latach studyów uznana została pod względem udowodnienia uzdolnienia naukowego do jednorocznej służby ochotniczej za równą wyższym gimnazjom i szkołom realnym.

Postanowieniem tem uzupełnia się załączkę II a do §. 64go Przepisów o służbie wojskowej, część I, ogłoszonych rozporządzeniem tutejszem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45.

Postanowienie powyższe posiada względem abiturjentów, którzy ukończyli rzeczony zakład naukowy w roku szkolnym 1901/1902 moc wsteczną.

Welsersheimb r. w.

174.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 16. sierpnia 1902, praes. Nr. 2351,

tyczące się wydania nowego paszportu pospolitego ruszenia, zmiany postanowień co do stawiania się obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu na przypadek zapowiedzenia i powołania tegoż, wreszcie sprostowania przepisu meldunkowego dla obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu stawić się mają na przyszłość w razie zapowiedzenia i powołania tegoż, bez względu na miejsce swego pobytu i bez poprzedniego odmeldowania się u przełożonego gminy, wprost w stacyi ryszunkowej, względnie w dotyczącej komendzie okręgowej pospolitego ruszenia (ekspozyturze).

Bliższe wskazówki w tym względzie zawarte są w §ie 6tym ogłoszonego poniżej paszportu pospolitego ruszenia, który zastąpić ma wzór 10. przepisów meldunkowych dla obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, ogłoszonych w LXV. części Dziennika ustaw państwa z r. 1894, Nr. 182.

Ponieważ rozmaite względy przemawiają za tem, żeby paszportów, będących w ręku obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, nie zastępować nowymi, względnie nie wymieniać na nowe,

przeto zarządzo, aby konieczne zmiany, względnie uzupełnienia paszportów, które obecnie są w użyciu i obowiązywać będą i nadal, ogłoszono drogą pisemnego rozporządzenia.

Ci obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy jako żołnierze czynni służyli w artylerji polnej, w jakiejś chorągwi specjalnej lub w jakimś zakładzie, a należą do I. powołania i przeznaczeni są do uzupełnienia wojska (marynarki wojennej), otrzymają jako uzupełnienie do paszportu, który mają w ręku, nową kartkę tytułową i nową stronę 1, wreszcie nowy §. 6 (Wskazówki na wypadek zapowiedzenia i powołania pospolitego ruszenia), podczas gdy wszyscy inni obowiązani dostaną tylko po jednym egzemplarzu nowego §u 6go.

Z tego powodu dotychczasowy §. 6ty obowiązywać przestaje we wszystkich paszportach

pospolitego ruszenia, natomiast strona 1 i 5 (w paszportach wydanych w dwóch językach strona 1 i 7) tylko w paszportach przeznaczonych dla tych obowiązanych, którzy otrzymali nową, na imię opiekującą kartkę tytułową i stronę 1.

O tem należy uwiadomić obowiązanych przy wręczaniu im, względnie przesyłaniu, uzupełnień, o których tutaj mowa.

Potrzebne paszporty pospolitego ruszenia wydane będą już w roku bieżącym według zamieszczonego poniżej wzoru 10, a osobom, które — od 31. grudnia 1902 począwszy — przechodzą do pospolitego ruszenia, wydawać należy stosownie do §u 11go przepisów meldunkowych dla obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, te nowe paszporty.

Do paszportu pospolitego ruszenia.

Postanowienia tego paszportu mają moc obowiązującą względem wszystkich tych obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, którzy posiadają prawo swojszczyzny w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu.

Wzór 10

do §u 11.

C. k. Komenda okręgowa pospol. ruszenia Nr. 21 w St. Föllten.		Paszport pospolitego ruszenia	dla Franciszka Langa byłego kaprała w pułku piechoty arcycisłowa, Karola Nr. 3
--	---	--------------------------------------	--

Paszporty pospolitego ruszenia drukowane być mają na trwałym papierze i oprawiane w twarde okładki, powleczone szarem płótnem. Do każdego takiego paszportu dołączone są dwie karty przedstawienia (prezentacyjne), przytwierdzone za pomocą dwóch klamerek do powierzchni wewnętrznej dolnej połowy okładki.

Format papieru: 14⁵/₁₀ cm wysokości, 10 cm szerokości.

Klasa wieku pospolitego) 18..... Obowiązek służby w pospol. ruszenia (rok urodzenia) 19..... ruszeniu trwa do końca roku	
Stacya ryszunkowa w razie powołania pospolitego ruszenia:	
*) aż do roku 19..... włącznie	*)
w latach 19..... do 19.....	komenda okręgowa pospolitego ruszenia (ekspozytura) miejsca pobytu
*) W górnej przedziałce podać należy stacyę ryszunkową, w dolnej artylerię polną, chorągiew specjalną, branzę lub zakład, w którym, względnie w której, obowiązany do służby w pospolitem ruszeniu służył na samym ostatku.	

2

Legitymacya.

urodzony w roku 18... w... powiecie... należny do... powiatu... kraju... stanu... (kurszt, rzemiosło, w ogóle zawód), służył w wojsku w pułku... przez lat... miesięcy... dni... w stopniu... następnie w pułku obrony krajowej... Nr... przez lat... miesięcy... dni... w stopniu... (wciernie, walecznie, uczciwie), był na wyprawie wojennej... podczas której został raniony i odznaczony został za waleczność w bitwie pod... ten ma prawo nosić jubileuszowy medal pamiątkowy, odznakę wojskową... klasy itp.

a) (Dla tych żołnierzy, którzy odprawieni zostali po dopełnieniu powinności służbowej).

Ponieważ wymieniony powyżej dopełnił całkowicie ustawowego obowiązku służbowego, przeto na zasadzie § 52 ustawy o służbie wojskowej oddała się go z dniem... 19... ze związku wojska (marynarki wojennej, obrony krajowej) i wydaje się mu niniejszą legitymację.

b) (Dla tych żołnierzy, którzy na zasadzie § 40 b) ustawy o służbie wojskowej odprawieni zostali z powodu niezdatności do służby wojskowej).

1	Miejsce i dzień przedstawienia się (prezentacji)	
2	Nr. okręgu posp. ruszenia, do którego przedstawiający się przynależy	Przynależny do miejsc: ..... pow. polit.: .....
3	Podaj służby odrębnej (zakład), w jakiej przedstawiający się zastawał jako żołnierz czynny	
4	Klasa wieku posp. ruszenia	
5	Stopień	
6	I m i é	
7	Wywód opłdźnia lekarsko- wego i podpis legoz	
8	U w a g a	

i powołaniu pospolitego ruszenia — o ile powołanie ich nie dotyczy — zameldować się natychmiast w zwierzchności gminnej miejsca pobytu.

Gi obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy są objęci obowiązkiem stawienia się, a w miejscu swego pobytu nie mają prawa przynależności, winni stawić się do służby tak samo, jak ci, którzy tamże mają prawo swojszczyzny.

14. Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, objęci zapowiedzeniem, jednak jeszcze nie powołani, mogą odbyć wac podróże za granicę tylko za pozwoleniem politycznej władzy powiatowej miejsca pobytu.

§ 7. Postanowienia karne.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, który za niedba przedstawienia się (meldunku) na czas pokoju przepisano, lub nie uskuteczni takowego w terminie na to przeznaczonym (§ 3 i § 5, ustęp 1), popełnia przekroczenie i karany będzie grzywnami w kwocie od 4 aż do 200 koron, a według okoliczności odpowiednią karą więzienia.

Kto ustawa o pospolitem ruszeniu zobowiązany, po wydaniu zapowiedzenia i powołania pospolitego ruszenia nie uczyni zadosyć powołaniu, staje się przez umyślne omieszkanie winnym występku, a jeżeli to umyślne omieszkanie trwa dłużej niż osm dni, staje się winnym zbrodni.

Karą za występnek jest areszt od jednego aż do trzech miesięcy, karą za zbrodnię więzienie od sześciu miesięcy aż do dwóch lat.

Ponieważ.....
rozporządzeniem komandy ..... korpusu (wojskowej, obrony krajowej) terytorjalnej w ..... z dnia ..... 19.....

na zasadzie § 40 b) ustawy o służbie wojskowej dozwolone zostało wystąpienie z wojska (marynarki wojennej, obrony krajowej) z powodu niezdatności do służby, przeto z dniem..... 19..... oddala się onegoż ze związku wojska (marynarki wojennej, obrony krajowej) i wydaje się mu niniejszą legitymacją.

Rzeczonemu.....
przyznano rozporządzeniem powyższem dodatek za rany w kwocie ..... koron, który przez c. i k. Dom inwalidów w..... jest mu wypłacany.

Zastrzeżone onemuż prawo do emerytury inwalidzkiej upływa z dniem..... 19..... i tylko aż do tego terminu może być dochodzone.

(Dla żołnierzy pod a) i b) wzmiankowanych).

..... ten podlega obowiązkowi służby w pospolitem ruszeniu i należy aż do 31. grudnia 19..... do I, a aż do 31. grudnia 19..... do II. powołania pospolitego ruszenia.

(Dla wszystkich).

....., dnia..... 19.....

Podpis:

Uwaga: 1. Oprócz stopnia rzeczywistego podać należy także tytularny.
2. Wygotowując legitymację, przekreślić należy nieodpowiednią część tekstu.

3. W paszportach pospolitego ruszenia, ułożonych w dwóch językach, na stronie 8 i 5 wydrukowana jest legitymacja w mowie ojczystej obowiązującej.

4

Imię (chrzestne) i nazwisko		
Charakter (zatrudnienie, zarobek)		
Rok wzięcia do wojska		
Nr. arkusza księgi głównej		
gmina		
powiat		
kraj		
Przynależność		
Komenda okręgowa pospolitego ruszenia Nr. .... w		
Ekspozytura w		
Miejsce pobytu		
gmina		
powiat		
kraj		
Komenda okręgowa pospolitego ruszenia Nr. .... w		
Ekspozytura w		

19

może nikt z powołanych do pospolitego ruszenia uchylać się od stawienia się.

7. Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, powołani do broni, mają na kolejach żelaznych i parowozach tutejszych krajowych za okazaniem wojskowego dokumentu legitymacyjnego (paszportu pospolitego ruszenia karty przeznaczenia, ewentualnie karty powołania) wolną jazdę.

8. Ci, którzy nie mają w ręku żadnego wojskowego dokumentu legitymacyjnego, a w celu stawienia się muszą jechać koleją, albo parowozem, winni zamiełdować się przed odejściem u przelazonego gminy miejsca pobytu, który im wystawi kartę uwielaztehnającą celem upoważnienia do wolnej jazdy.

Dotyczącą legitymację podróżną okazać należy przed rozpoczęciem podróży odwiernemu, a na żądanie także konduktorowi i rewizorom.

9. Ci obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu w wieku od lat 19 do 42, którzy mają być użyti do robot i do innych uslug w celach wojennych, a których do tego przeznaczy przelazony gminy, otrzymają potrzebne wskazówki co do dnia, miejsca i godziny zebrania i odejścia na miejsca przeznaczenia do służby od naczelnika gminy swego miejsca pobytu.

10. Byłoby požądaniem w interesie samych obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, łaby zaopatrzylł się w zapasy żywności na dwa dni, a w zimnej porze roku także w ciepłe odzieni nie spodnie (bieliznę).

Ci z nich, którzy zostaną uznani za zdolnych do służby, otrzymają tytułem wynagrodzenia za utrzymanie się w pierwszych dwóch dniach po jednej koronie za dzień.

11. Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu podlegają w razie powołania, od dnia ogłoszenia obwieszczenia o zapowiedzeniu i powołaniu pospolitego ruszenia aż do dnia odejścia na urlop, wojskowym przepisom dyscyplinarnym i karnym (obacz § 7).

12. Służącym w pospolitem ruszeniu, którym udzielono urlopu na czas nieoznaczony, otrzymują poświadczenia odpuszczenia na urlop z pospolitego ruszenia, w których zawarte są najważniejsze dla nich przepisy.

13. Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy w miejscu swego pobytu nie posiadają prawa przynależności, obowiązani są po ogłoszeniu obwieszczenia o zapowiedzeniu

3. Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, przebywający stale w Bośni i Hercegowinie, w okręgu Limu lub za granicą, dla których pewnie miejsce stawienia się nie zostało wyznaczone już w doręczonych im kartach przeznaczenia, lub którym nie wskazano na pierwszej stronie ich paszportu pospolitego ruszenia stacyi rymsztunkowej, w której mają się wprost stawić, winni stawić się bezpośrednio w komendzie okręgowej pospolitego ruszenia (ekspozyturze) miejsca przynależności.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, przebywający w krajach Korony węgierskiej lub w obszarze zajętych, dowiedzą się z ogłoszeń o zapowiedzeniu i powołaniu pospolitego ruszenia tamże ogłoszonych, czy powołanie ich dotyczy, czy nie, przesyłający zaś za granicą dowiedzą się o tem od c. i. k. władzy reprezentacyjnej.

4. Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, przebywający za granicą, są obowiązani, gdy wiadomość o grożącej monarchii wojnie i o zapowiedzeniu i powołaniu pospolitego ruszenia rozjedzie się publicznie w ten sposób, iż nie można przypuszczać, aby takowa była im nieznaną, zameldować się natychmiast u c. i. k. władzy reprezentacyjnej ustnie lub pisemnie i podać dokładnie swój adres, a rzeszona władza udzieli im dalszych wskazań co do stawienia się.

Jeżeli w takich razach stawienie się ma rzeczywiście nastąpić, stosują się doń postanowienia niniejszego paragrafu, punkt 3.

W interesie obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, którzy mają albo stałe zamieszkanie za granicami monarchii albo tamże czasowo przebywają, byłoby pożądanem, żeby ich krewni lub inne jakieś osoby uwiadomiły ich niezwłocznie o dotyczącym ich zapowiedzeniu i powołaniu do służby w pospolitem ruszeniu.

5. Ci obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy mogą się wykazać ważnym poświadczeniem uwolnienia od pospolitego ruszenia, tudzież ci obowiązani do rzeczonej służby funkcyonaryusze (słudzy) kolei żelaznych i parowców, którym przyznano wyrażnie uwolnienie od służby w pospolitem ruszeniu, nie są obowiązani stawić się w razie uruchomienia, jeżeli okres ważności swego uwolnienia jeszcze nie upłynął.

6. Z wyjątkiem tych uwolnionych, o których mowa powyżej, tudzież z wyjątkiem chorych niezdolnych do przewozu, nie

Służyl	przy końcu w jakim stopniu		w c. k. żandarmerji
	w c. i. k. wojsku	w której chorągwi (zakładzie)	
	w c. k. obronie krajowej		
Posiada karę przeznaczenia:			
Szczególne wykształcenie i uzdolnienie:			

Dodatki do zapisków osobowych, dotyczące się czynności służbowych w pospolitem ruszeniu, uskuteczionych meldunków itd.

§ 6. Wskazówki na wypadek zapowiedzenia i powołania pospolitego ruszenia.

1. W razie zapowiedzenia, a względnie powołania pospolitego ruszenia, obowiązani do meldowania, są zastosować się mają do ogłoszenia publicznego ogłoszonego, jakoteż do postanowień co do stacyi rzeszunkowej (miejsca stawienia się), umieszczonych na stronie I niniejszego paszportu.
2. Nie czekając na kartę powołującą, na nazwisko opiekującego, obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu, którego klasa wieku ma się stawić, winien najpóźniej do 24 godzin po ogłoszeniu ogłoszenia o zapowiedzeniu i powołaniu pospolitego ruszenia stawić się bez poprzedniego odmeldowania się u przełożonego gminy miejsca pobytu, a mianowicie:
  - a) wszyscy obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, posiadający kartę przeznaczenia, bez względu na klasę wieku i na miejsce zamieszkania wprost w tej stacyi stawienia się, która wymieniona jest na rzeszonej karcie;
  - b) wszyscy 37-letni lub młodsi obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy jako żołnierze czynni służyli w artyleryi polnej, w chorągwi specjalnej, w jakiejś branzji lub jakimś zakładzie wojskowym (to jest: w artyleryi fortecznej, artyleryi technicznej, w korpusie pionierów, w magazynach rzeszunkowych pionierskich, w pułku kolejowym i telegraficznym, w oddziałach służby zdrowia, przy trenie, w magazynach rzeszunkowych trenu, w szpitalach garnizonowych i wojskowych zakładach apiecznych, w magazynach żywności, zakładach zarządu mundurów, w instytucie wojskowo-geograficznym, w dyrekcyi inżynierji, w wojskowych oddziałach budowniczych, w zakładach staniczych) lub w marynarce wojennej — bez względu na miejsce pobytu wprost wprost w tej stacyi rzeszunkowej, jaka jest wymieniona na stronie paszportu pospolitego ruszenia;
  - c) wszyscy inni obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, należący do powołanych klas wieku (lat urodzenia), a przebywający w k-miastach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, wprost w c. k. komendzie okręgowej pospolitego ruszenia (ekspozyturze) swego miejsca pobytu.

16

Niezdadność do służby orężnej zapisuje i potwierdza się w paszporcie pospolitego ruszenia.

Ci obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którym w ich paszporcie zapisano i potwierdzono, że są niezdadni do służby orężnej, a którzy nie otrzymali karty przeznaczenia, nie mają obowiązku meldowania się.

Jeżeli uchwała oplewa: „Niezdadni do żadnej służby w pospolitem ruszeniu”, natenczas obowiązanego uwalnia się całkiem z pospolitego ruszenia i wykreśla się go w rejestrze.

W przypadku takim obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu, który służy, otrzymuje absztyt ornamentacyjnie wykonany, ten zaś, który nie służy, dostanie świadectwo (certyfikat) uwolnienia w myśl punktu 58 przepisu o organizacyi pospolitego ruszenia.

§ 5. Szczególna powinność meldowania się tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy otrzymali karty przeznaczenia.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którym wręczone zostały karty przeznaczenia, winni nie tylko corocznie przedstawiać się, jak to przepisano w § 3, ustęp 1, lecz nadto każdą zmianę swojej stałej siedziby zameldować piśmiennie lub ustnie w przeciągu dni 30 (w Węgrzech w przeciągu dni 14), a mianowicie:

1. w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, tudzież w krajach korony węgierskiej: zamieszkania;
2. w Bośni i Hercegowinie, w okręgu Limu, tudzież za granicą:

u władz w § 3 pod *o*), *d*) i *e*) oznaczonych.

Meldując się osobiste winien kartę przeznaczenia przynieść z sobą, przesyłając zaś wiadomości piśmienne, musi nadmienić, że ją posiada.

Paszport pospolitego ruszenia, który według § 1 przy wszystkich meldunkach ma być pokazywany (przedkładany), trzeba do uskutecznienia tych meldunków, które odbywają się na obszarach monarchii w paragrafie niniejszym punkt 1 wzmiankowanych, brać z sobą lub posyłać, jednak tylko do przełożonego gminy nowego miejsca zamieszkania.

Dodatki do zapisów osobowych, tyżące się czynności służbowych w pospolitem ruszeniu, uskuteczionych meldunków itd.

--	--

piśmiennicze, także przez swoich krewnych, bliskich lub pełnomocników u zwierzchności Gminy przynależności.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy odbywając okrzętem dalszą podróż lub przebywając w odległych obszarach zagranicznych, wyjątkowo nie mogli w pewnym terminie powinności zameldowania się dopełnić, mają przy najbliższej sposobności udowodnić, że powzięcie wiadomości o tej powinności i uczynienie jej zadosyć w czasie właściwym było dla nich niepodobnem.

Obowiązany do służby w pospolitem ruszeniu, którzy najęli się na okrzę, wolno meldować się także u Kapitanów (naczelników okrzętu), a ci mogą im wystawiać karty meldunkowe pospolitego ruszenia.

§ 4. Wskazówki dla mniej zdatnych i niezdatnych.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, poczynający się za niezdatnych do służby okrzętej lub faktyczkoiwiek innej służby w pospolitem ruszeniu, winni oznajmić to przy przedstawieniu lub nadmienić w meldunku (pismienym), poczem według okoliczności wezwani będą do stawienia się przed komisją poborową lub przed komisją rozpoznawczą, wyższą.

Stawiający przed komisją rozpoznawczą obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu ponoszą sami koszta utrzymania się i podróży.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy do pełnienia tej służby nie są zdolni, jednak nie przedstawili się ani komisji poborowej ani też rozpoznawczej lub gminnej, winni w razie zapowiedzenia i powołania pospolitego ruszenia stawić się razem z innymi obowiązanymi tej samej kategorii i klasy wieku w staeyi rysunkowej na pierwszej stronie tego paszportu wymienionej, względnie w kalendarze okrzętej (ekspozyturze) pospolitego ruszenia.

Uchwała „niezdolny do broni“ wydana przez komisją poborową lub rozpoznawczą, wyższą ma taki skutek, że ów obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu zostaje wyłączony od służby okrzętej w pospolitem ruszeniu, lecz może być powołany i użyty do wszelkiej innej służby w pospolitem ruszeniu, do której jest zdolny.

e) za granicą: Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu przebywający za granicą, dopełniają ustawowe powinności przedstawiania się (meldowania) w czasie od 1. aż do 31. października bez osobnego wezwania u c. i k. władzy reprezentacyjnej (w ambasadzie, konsulacie itp.) znajdujących się w miejscu pobytu lub najbliższej tego miejsca.

Zanim się rozpocznie czynność urzędowa, łącząca się z przedstawieniem, obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu winni broń, laski itp. złożyć, a podczas tej czynności urzędowej nie wolno im palić tytoniu.

Wyjątkowo następujące osoby mogą powinność przedstawienia się wypełnić nie osobiście:

1. chorzy, którzy dowodnie nie mogą przedstawić się osobiście; w przypadku tym zameldować ich mają ustnie lub też pisemnie krewni lub inni pełnomocnicy, ile możności uwierzytelnieni;

2. obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, znajdujący się w więzieniu śledczym i karnym, tudzież oddani do domu pracy przymusowej (poprawy); meldują ich odnośnie sądy, dyrektory policyi, więzienia (zarządy);

3. obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, przebywający w Bosnii i Hercegowinie, w okręgu Limu lub za granicą;

4. obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy otrzymali pozwolenia do podróży morskich i

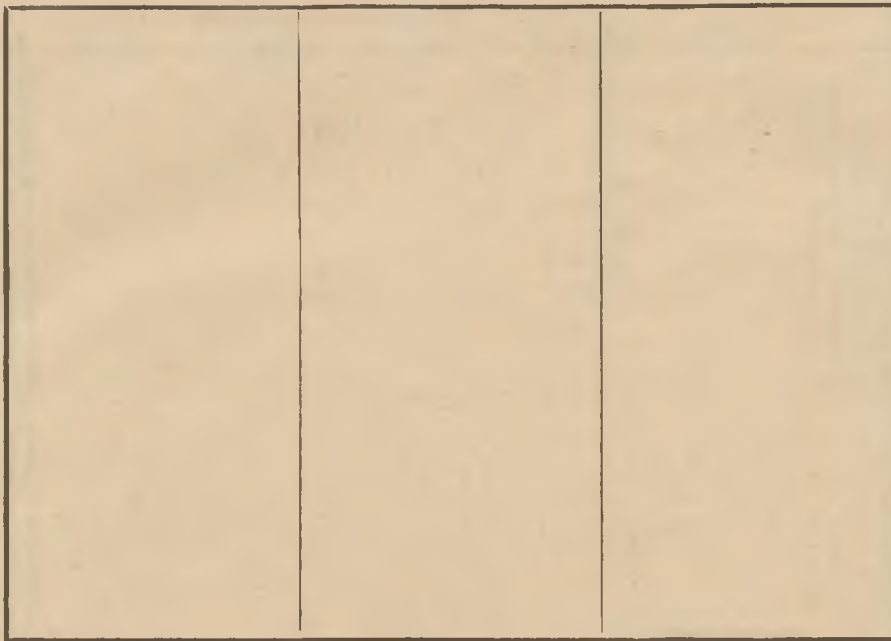
5. przyjęci za kontraktem na c. i k. statek wojenny lub pełniący służbę na statkach przedsiębiorstwa żeglugi parowej, jeżeli istotnie są w podróży morskiej.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu pod 3, 4 i 5 oznaczeni, mogą przepisane meldunki uskutecznić pisemnie.

Pamiętnie *) meldować się mają obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu u tych samych władz, u których meldują się osobiście i ustnie.

Zołnierze pospolitego ruszenia, pozwoleńcami do podróży morskich opatrzeni, a do meldowania się obowiązani, mogą przepisany meldunek uskutecznić — w czasie wyznaczonym — ustnie lub

*) Meldunki do celów ewidencyjnych są wolne od stałej porotrym, posiadany jednak na odrębne być opatrzone napisami: „Na wezwanie urzędowe”. Blandierski do meldunków pisemnych mogą obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu dostać bezpłatnie u przelozzonego gminy.

2. co do tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy wysłużyli trzy lata pod chorągwią w obronie krajowej; obowiązek służenia w pospolitem ruszeniu kończy się dla nich ze skończonym 40 rokiem życia.

Obowiązani do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy służyli i dopełnili powinności służbowej w pospolitem ruszeniu, oddając paszport pospolitego ruszenia, otrzymują abszczyt ornatamentacyjnie wykonany.

§ 3. Powinność meldunkowa.

W czasie pokoju każdy obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu, który otrzymał paszport pospolitego ruszenia, winien corocznie w czasie od 1. do 31. października^{*)}, po przyprowadzeniu wydanu obwieszczenia publicznego, przedstawić się — z reguły osobiście — a mianowicie:

- a) w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych^{**)}:
  - u zwierzchności (przełożonego) emirymiejsca pobytu z według okoliczności u komisji mieszanej do tego wyznaczonej;
- b) w krajach Korony węgierskiej:
  - u władzy administracyjnej do tego wyznaczonej;
- c) w Bośni i Hercegowinie:
  - u tamtejszych władz powiatowych (w delegacjach urzędów powiatowych, w magistracie miasta Sarajewa);
- d) w okręgu Litwy:
  - u komendy stacynnej wojskowej, znajdującej się w miejscu pobytu lub najbliżej tego miejsca;

^{*)} Dla obywateli do służenia w pospolitem ruszeniu, którzyby z powodu nieprzewidywanych przeszkód lub warunków nie udowodnionych, niezamierzenie nieobecnych i niedostępnych zwłoki osobom rodzinnych lub osobistych nie mogli przostawić się w terminie określonym, uskarżony będzie do odwołania przedstawił się drugi termin, najwcześniej o dni 8 późniejszy.

^{**)} 1. Wyższemu osobom urzędowym i osobom wyższego stanu o to proszący mogą władze administracyjne powiatowe prosić, żeby ich delegowali u siebie.

2. Władze służbowe żądowej strazy obwodowej, zakladów karanych i szpitali żołnierzy i szpitali parowej, odpowiedzialne są do odwołania sam o siebie i o mierzonych od siebie u służbie zwołujących, do umożliwienia im obowiązany.

Objaśnienie.

§ 1. W ogólności.

Paszport polskiego ruszenia służy za dokument legitymacyjny, potwierdzający dopełnienie powinności służbowej w wojsku i obronie krajowej, tudzież za dowód, że obowiązany do służenia w pospolitem ruszeniu uczynił zadosyć przepisowi meldunkowemu polskiego ruszenia; nadto do pouczenia o ważniejszych obowiązkach polskiego ruszenia.

Paszport polskiego ruszenia należy przy każdym przedstawieniu się (meldowaniu), tudzież gdy się wstępuje w razie zapowiedzenia i powołania polskiego ruszenia, okazywać, a do meldunków pisemnych dołączać.

Poprawki w paszportach polskiego ruszenia czynione być winny z zasady przez komendy okręgowe polskiego ruszenia (ekspozytury) i przez polityczne władze powiatowe. Poprawki tego rodzaju muszą być potwierdzone w dodatkach do zapisków osobowych. W paszporcie polskiego ruszenia nie wolno niczego wykreślać.

Gdy paszport zginie, ten, który go zgubił, winien zgłosić się po duplikat do władz meldunkowych w § 3 oznaczonych.

Do tychże władz odsyłać także należy wszelkie paszporty polskiego ruszenia, które staną się nieważnymi.

§ 2. Obowiązek służenia w pospolitem ruszeniu.

Obowiązek służenia w pospolitem ruszeniu trwa aż do końca szentni kończy 42. rok życia.

Wyjątki zachodzą:

1. co do tych obowiązanych do służenia w pospolitem ruszeniu, którzy, zanim zaczęli się ten ich obowiązek, wstąpili do broń w ołnie do służby pod chorągwią w wojsku; obowiązek służenia w pospolitem ruszeniu trwa dla nich po dopełnieniu ustawowej dwunastoletniej powinności służbowej w wojsku (obrońcy krajowi) jeszcze przez lat dziesięć bezpośrednio następujących i

		<p>Gdy na dalsze zapiski nie ma już miejsca, upoważnieni do zapisywania winni wzyć kilka kartek stosownie do przewidzianej potrzeby, opatrzyć takowe liczbami bieżącymi, a końce nici przypieczętować pieczęcią urzędową.</p>
--	--	---

Na rozporządzenie powyższe, które ma wejść w wykonanie od 1. października 1902, zostać się należy w §ie 11 i załączce 10 przepisu meldunkowego dla obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu z roku 1894, tudzież w rozdziałach VII, IX i X przepisu o organizacyi pospolitego ruszenia, który ogłoszony został w LXVI. części Dziennika ustaw państwa z dnia 24. grudnia 1889, Nr. 193, a teraz prawdopodobnie wydany będzie na nowo, i to w ten sposób, że do rzeczonych paragrafów i rozdziałów dopisze się stosowną uwagę.

Weltersheimb r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 3. września 1902.

Treść: № 175. Rozporządzenie, zawierające spis tych zakładów naukowych, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych. — Sprostowanie.

175.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty z dnia 5. sierpnia 1902,

zawierające spis tych zakładów naukowych, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych.

Na zasadzie §u 14. ustawy przemysłowej (ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39) rozporządza się, co następuje:

§. 1.

Świadectwa, potwierdzające pomyślne ukończenie wymienionych poniżej zakładów naukowych, upoważniają w razie ziszczenia się innych warunków ustawowych do rozpoczęcia następujących przemysłów rękodzielniczych:

I. Szczotkarze.

Oddział dla przemysłu szczotkarskiego w Zakładzie zaopatrzenia i zatrudniania dorosłych ciemnych w Czechach, z siedzibą w Pradze.

II. Tokarze.

Oddział tokarski w Szkole przemysłowej w Salzburgu, — pod warunkiem, że abiturycenci tego oddziału mogą wykazać się, iż przed wstąpieniem do szkoły zawodowej byli najmniej przez 2 lata zatrudnieni w przemyśle tokarskim;

oddział tokarski w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział tokarski w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście;

oddział tokarski w rządowej Szkole przemysłowej w Insbrucku;

oddział tokarski w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej dla obróbki drzewa w Bergreichenstein;

oddział tokarski w zawodowej Szkole przemysłu artystycznego w Bolcanie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Chrudimie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Cortina d'Ampezzo;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Ebensee;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Koczewiu;

oddział tokarski i oddział wyrobów drewnianych galanteryjnych w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kralikach;

oddział tokarski i oddział galanteryjnych wyrobów drewnianych w Szkole zawodowej obróbki drzewa i kamienia w Hallein;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Hallstacie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kołomyji;

oddział tokarski w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Tachowie;
 oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bielaku;
 oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wołoskim Mezyrzeczu;
 oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wolarach;
 oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Zakopanem;
 oddział tokarski w krajowej Szkole zawodowej stolarstwa i tokarstwa w Stanisławowie;
 Prywatna Szkoła zawodowa tokarska w Malborgecie.

III. Bednarze.

Oddział bednarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bergreichenstein.

IV a. Kowale mechanicy.

Szkoły zawiadowców warstatowych (wermistrzów) dla przemysłów mechaniczno-technicznych

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,
 w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,
 w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,
 w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,
 w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

pod warunkiem, że przedmiotem praktycznego zatrudnienia abiturjentów tych szkół, które stosownie do §u 25go przepisu, dotyczącego przyjmowania uczniów do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) musiało być wykazane w celu przyjęcia, był przemysł kowalско-mechaniczny lub ślusarski.

Oddziały dla nożowników, dla kowali wyrabiających narzędzia, dla ślusarzy maszynowych, tudzież ślusarzy wyrabiających narzędzia rękodzielnicze, w Szkole zawodowej dla obróbki żelaza i stali w Fulpmes;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Celowcu;

Szkoła zawodowa ślusarstwa artystycznego w Królewskim Hradcu;

oddziały dla ślusarzy wyrabiających narzędzia rękodzielnicze i dla nożowników w Szkole zawodowej i zakładzie doświadczalnym dla przemysłu żelaznego i stalowego w Steyr.

IV b. Nożownicy.

Oddziały wermistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego

w niemieckiej Szkole przemysłowej rządowej w Bernie,
 i w czeskiej Szkole przemysłowej rządowej w Bernie,

pod warunkiem, że przedmiotem praktycznego zatrudnienia dotyczących abiturjentów, które takowi w myśl §u 25go przepisu o przyjmowaniu uczniów do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać musieli w celu przyjęcia do tych szkół, był przemysł nożowniczy.

Oddział nożowniczy w Szkole zawodowej obróbki żelaza i stali w Fulpmes;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Celowcu;

Szkoła zawodowa ślusarstwa artystycznego w Królewskim Hradcu;

oddział nożowniczy w Szkole zawodowej i w zakładzie doświadczalnym dla przemysłu żelaznego i stalowego w Steyr.

V. Szklarze.

Szkoła zawodowa przemysłu szklanego w Hajdzie;

Szkoła zawodowa przemysłu szklanego w Sze-nowie kamieniackim.

VI. Złotnicy, srebrownicy i jubilerzy.

Zakład specjalny dla nauki cyzelownictwa i gałęzi pokrewnych w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austriackim dla sztuki i przemysłu we Wiedniu;

oddział zawodowy i specjalny artystycznej obróbki metali w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze;

oddział zawodowy przemysłu metalowego w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział biżuteryjny w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego dla pasamanników, rytowników i bronzowników w Jabłońcu;

oddział złotniczy w Szkole zawodowej oprawy i obróbki drogich kamieni w Turnowie.

VII. Pasamannicy i bronzownicy.

Zakład specjalny dla nauki cyzelownictwa i gałęzi pokrewnych w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austriackim dla sztuki i przemysłu we Wiedniu;

oddział zawodowy i specjalny sztucznego obrabiania metali w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze;

oddział zawodowy przemysłu metalowego w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział biżuteryjny w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego dla pasamanników, rytowników i bronzowników w Jabłońcu;

oddział złotniczy w Szkole zawodowej oprawy i obróbki drogich kamieni w Turnowie.

VIII. Zduni (garncarze).

Oddział zawodowy modelowania i formowania ze szczególniejszem uwzględnieniem ornamentów w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tego oddziału zawodowego wykazali się najmniej dwuletnią praktyką w przemyśle zduńskim;

oddziały zduńskie i garncarskie w Szkole zawodowej przemysłu iłowego w Bechini;

oddział modelowania z gliny w Szkole zawodowej przemysłu iłowego i gałęzi pokrewnych w Cieplicach i

oddział chemii technicznej (specjalnie dla ceramiki) w tejsamej szkole, — pod warunkiem, że abiturycenci brali z dobrym postępem udział w nauce wyrobu naczyń glinianych i w nauce modelowania, lub że przed wstąpieniem do drugiego z wymienionych powyżej oddziałów praktykowali najmniej przez 2 lata w zduństwie lub jakimś innym przemyśle garncarskim;

oddział modelowania w Szkole zawodowej przemysłu iłowego w Znojmie i oddział chemii technicznej (specjalnie dla ceramiki) w tym samym zakładzie, — pod warunkiem, że abiturycenci brali z dobrym postępem udział w nauce wyrobu naczyń glinianych i w nauce modelowania, lub że przed wstąpieniem do drugiego z wymienionych powyżej oddziałów praktykowali najmniej przez 2 lata w zduństwie lub jakimś innym przemyśle garncarskim;

krajowa Szkoła zawodowa przemysłu garncarskiego w Kołomyży.

IX. Koszykarze.

Warsztat wzorowy wyplatania koszyków i uprawy wiciny we Wiedniu, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tego zakładu wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w koszykarstwie i że uczęszczali z dobrym postępem na naukę w rzeczonym zakładzie najmniej przez 2 lata;

oddział koszykarski w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

Szkoła zawodowa koszykarstwa w Bleistadzie;

Szkoła zawodowa koszykarstwa w Fogliano;

Szkoła zawodowa koszykarstwa w Melniku;
Szkoła zawodowa koszykarstwa w Żadze;
warstat dla nauki koszykarstwa w Żamberku;
oddział koszykarski w Zakładzie zaopatrzenia i zatrudniania dorosłych ciemnych w Czechach, z siedzibą w Pradze.

X. Kotlarze.

Oddział wermistrzowski przemysłu mechaniczno-technicznego w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze, — pod warunkiem, że przedmiotem praktycznego zatrudnienia abiturientów, które takowi w myśl §u 25go przepisu o przyjmowaniu uczniów do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) musieli wykazać w celu przyjęcia do tej szkoły, był przemysł kotlarski.

XI. Mechanicy.

Niższa i wyższa Szkoła zawodowa elektrotechniczna przy Technologicznym Muzeum przemysłowym we Wiedniu, — a mianowicie, co się tyczy tej ostatniej, pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do niej mogą wykazać się najmniej dwuletnią praktyką w przemyśle mechanicznym lub jakiejś gałęzi pokrewniej;

oddział wermistrzowski przemysłu mechaniczno-technicznego i oddział wermistrzowski elektrotechniczny w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia;

oddziały wermistrzowskie przemysłu mechaniczno-technicznego

w niemieckiej przemysłowej Szkole rządowej w Bernie,

w czeskiej przemysłowej Szkole rządowej w Bernie i

w przemysłowej Szkole rządowej w Bielsku,

pod warunkiem, że przedmiotem praktycznego zatrudnienia abiturientów, które takowi w myśl §u 25go przepisu o przyjmowaniu uczniów do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) musieli wykazać w celu przyjęcia do tych szkół, był przemysł mechaniczny lub któraś z gałęzi pokrewnych.

XII. Hafciarze złota, srebra i perł.

Oddział specjalny haftów artystycznych w Szkole przemysłu sztucznego w Pradze;

Szkoła haftów sztucznych we Wiedniu;

oddział zawodowy haftów sztucznych w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział zawodowy haftów sztucznych w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście;

oddział zawodowy haftów sztucznych w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział robót ręcznych kobiecych w rządowej Szkole przemysłowej w Salcburgu;

oddział haftów sztucznych w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublarie.

XIII. Garbarze czerwonoskórnicy.

Kurs zawodowy przy Zakładzie naukowym i doświadczalnym dla przemysłu skór nego we Wiedniu, — pod warunkiem, że abiturycenci tego kursu przed wstąpieniem na takowy mogą wykazać się najmniej dwuletnią praktyką w czerwonoskórnictwie.

XIV. Ślusarze.

Oddział zawodowy i specjalny sztucznego obrabiania metali i oddział zawodowy architektury dekoracyjnej w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tego oddziału zawodowego, względnie zawodowego i specjalnego, wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w ślusarstwie;

niższa i wyższa Szkoła zawodowa ślusarstwa architektonicznego i maszynowego przy Technologicznym Muzeum przemysłowym we Wiedniu, — ta ostatnia jednak tylko pod tym warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do niej wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w ślusarstwie;

oddziały wermistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego

w Szkole rządowej przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej przemysłowej Szkole rządowej w Pilźnie,

w czeskiej przemysłowej Szkole rządowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie, i

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycenci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł ślusarski;

oddział zawodowy ślusarstwa architektonicznego i oddział kowalstwa dekoracyjnego (ślusarstwa artystycznego) w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział ślusarstwa architektonicznego i artystycznego w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział ślusarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem;

oddział nożowniczy i oddział ślusarstwa maszynowego i wyrobu narzędzi rękodzielniczych w Szkole zawodowej obróbki żelaza i stali w Fulpmes;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Celowcu;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Chomutowie;

Szkoła zawodowa ślusarstwa artystycznego w Hradcu królewskim;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Przerowie;

oddział nożowniczy i oddział ślusarski dla wyrobu narzędzi rękodzielniczych w Szkole zawodowej i zakładzie doświadczalnym dla przemysłu żelaznego i stalowego w Steyr;

Szkoła zawodowa ślusarska w Świątnikach.

XV. Szewcy.

Warstat nauki dla szewców w Starym Sączu.

XVI. Tapicerzy.

Oddział zawodowy architektury dekoracyjnej w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tej szkoły mogą wykazać się najmniej dwuletnią praktyką w przemyśle tapicerskim.

XVII. Stolarze.

Oddział zawodowy snycerstwa na drzewie i oddział zawodowy architektury dekoracyjnej w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tych szkół wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką stolarską;

oddział stolarski w rządowej Szkole przemysłowej w Salcburgu;

oddział zawodowy stolarstwa budowniczego, tudzież oddział stolarstwa zwykłego w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział stolarski w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście;

oddział stolarski w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział werkmistrzowski dla przemysłu mechaniczno-technicznego w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku, — pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycenci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł stolarski;

oddział stolarski w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział zawodowy stolarstwa budowniczego i wyrobu sprzętów drewnianych w rządowej Szkole przemysłowej w Czerniowcach;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bergreichenstein;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Bolcanie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Chrudimie;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Cortina d'Ampezzo;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Ebensee;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Gottschee;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Grulichu;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa i kamienia w Hallein;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Hallstacie;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Dołgopolu;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kołomyji;

oddział zawodowy stolarski w Kralowym Chlumie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

Szkoła zawodowa stolarska w Mariano;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Tachowie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bielaku;

oddział stolarstwa budowniczego i wyrobu sprzętów drewnianych w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Mezyrzeczcu wołoskiem;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wolarach;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Zakopanem;

oddział stolarski w krajowej Szkole zawodowej stolarstwa i tokarstwa w Stanisławowie;

warstat nauki stolarskiej w Kalwaryi Zebrzydowskiej.

XVIII. Zegarmistrze.

Szkoła zawodowa zegarmistrzostwa w Karlsteinie.

XIX. Wozownicy.

Oddział wozowniczy w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bergreichenstein.

XX a. Kowale (prości).

Oddziały werkmistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego

w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze, w niemieckiej Szkole przemysłowej rządowej w Pilźnie,

w czeskiej przemysłowej Szkole rządowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w niemieckiej Szkole rządowej przemysłowej w Bernie,

w czeskiej Szkole rządowej przemysłowej w Bernie, i

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku, pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycenci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł kowalski (prosty);

Szkoła zawodowa wyrobu prostych towarów żelaznych w Sułkowicach.

XX b. Stelmasi.

Oddział werkmistrzowski dla przemysłu mechaniczno-technicznego w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku, — pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycenci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owej szkoły, był przemysł stelmaski;

Szkoła zawodowa wyrobu prostych towarów żelaznych w Sułkowicach.

XXI. Garbarze białoskórniczy.

Kurs zawodowy przy Zakładzie naukowym i doświadczalnym przemysłu skórniego we Wiedniu, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem na ten kurs wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w białoskórnicztwie.

XXII. Malarze pokojowi.

Oddział specjalny rysunków dekoracyjnych i malarstwa dekoracyjnego w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem na ten kurs wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w malarstwie pokojowym;

oddział zawodowy malarstwa dekoracyjnego w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem na ten kurs wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w malarstwie pokojowym;

oddział zawodowy malarstwa dekoracyjnego w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem na ten kurs wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w malarstwie pokojowym;

oddział malarstwa dekoracyjnego w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział malarstwa dekoracyjnego w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie;

oddział ogólnych gałęzi malarstwa dekoracyjnego w Szkole zawodowej przemysłu łożowego i przemysłów pokrewnych w Cieplicach, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tej szkoły wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w malarstwie pokojowym.

XXIII a. Rytownicy.

Oddział dla rytowników broni w Szkole zawodowej przemysłu rusznikarskiego w Ferlach.

XXIII b. Rytownicy kamienia i szkła.

Oddział rytownictwa drogich kamieni w Szkole zawodowej oprawy i obróbki drogich kamieni w Turnowie.

XXIII c. Rytownicy szkła.

Szkoła zawodowa przemysłu szklanego w Hajdzie,

Szkoła zawodowa przemysłu szklanego w Szechnowie kamienickim.

XXIII d. Rytownicy i polewnicy.

Oddział zawodowy i specjalnyszturnej obróbki metali w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze; oddział zawodowy przemysłu metalowego w Mikulaszowcach;

oddział rytownictwa metali i cyzelownictwa w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego dla pasamanników, rytowników i bronzowników w Jabłońcu;

XXIII e. Wyrób form, przemysł metalograficzny i wykrawywanie metali.

Szkoła zawodowa przemysłu metalowego w Mikulaszowcach;

oddział rytownictwa na metalu i cyzelownictwa w zawodowej Szkole przemysłu artystycznego dla pasamanników, rytowników i bronzowników w Jabłońcu;

oddział rytownictwa broni w Szkole zawodowej przemysłu rusznikarskiego w Ferlach.

§. 2.

Do korzyści, wpływających z postanowień niniejszego rozporządzenia, mają prawo już ci uczniowie wymienionych powyżej zakładów naukowych, którzy takowe ukończyli w roku szkolnym 1901/02.

§. 3.

Wszystkie dotychczasowe rozporządzenia, tyjące się owych zakładów dla nauki przemysłu, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia któregoś z przemysłów rękodzielniczych, przestają niniejszem obowiązywać.

Hartel r. w.

Call r. w.

Sprostowanie.

W §ie 6tym, l. 1, lit. c rozporządzenia Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 164, tyjącego się zaprowadzenia w niemieckiej wyższej Szkole technicznej w Bernie teoretycznych egzaminów rządowych z przedmiotów techniki kultury, zamiast „geometria“ czytać należy „geodezya“.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 4. września 1902.

Treść: № 176. Rozporządzenie, którem wydaje się nowe przepisy o umundurowaniu c. k. urzędników służby portowej i morskiej służby zdrowia, tudzież bosmanów, strażników portowych i pilotów c. k. Administracji morskiej.

176.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 28. maja 1902,

którem wydaje się nowe przepisy o umundurowaniu c. k. urzędników służby portowej i morskiej służby zdrowia, tudzież bosmanów, strażników portowych i pilotów c. k. Administracji morskiej.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 17. maja 1902 wydaje się następujące przepisy o umundurowaniu c. k. urzędników służby portowej i morskiej służby zdrowia, tudzież bosmanów, strażników portowych i pilotów.

I. Postanowienia ogólne.

§. 1.

Wszyscy czynni urzędnicy służby portowej i morskiej służby zdrowia, tudzież bosmani, strażnicy portowi i piloci są obowiązani przy uroczystościach, przedstawieniach służbowych i w zewnętrznej służbie wykonawczej, w urzędzie, w służbie na pokładzie, tudzież w ogóle przy pełnieniu służby, w której się stykają z publicznością, nosić przepisany uniform.

Noszenie uniformu poza służbą jest tak czynnym c. k. urzędnikom służby portowej i morskiej służby zdrowia, jak i pilotom zawsze dozwolone.

C. k. czynni urzędnicy portowi i urzędnicy morskiej służby zdrowotnej, którym nadano tytuł wyższej klasy służbowej, mają prawo noszenia uniformu temu tytułowi odpowiadającego.

Urzędnikom służby portowej i morskiej służby zdrowia nie zostającym w czynnej służbie, tudzież takim, którym przy ich dobrowolnem wystąpieniu ze

służby rządowej pozwolono wyraźnie zachować tytuł urzędników rządowych, wreszcie osobom, którym nadano tytuł i charakter urzędników portowych i morskiej służby zdrowia, przysługuje prawo noszenia odpowiedniego uniformu przy uroczystościach.

§. 2.

Uniformy urzędników portowych i morskiej służby zdrowia dzielą się na dwie kategorie. Rozmieszczenie urzędników w tych kategoriach jest następujące:

Kategoria pierwsza:

Stopień pierwszy.	Urzędnicy	VI.	klasy	służbowej,
"	drugi.	"	VII.	" "
"	trzeci.	"	VIII.	" "

Kategoria druga:

Stopień pierwszy.	Urzędnicy	IX.	klasy	służbowej,
"	drugi.	"	X.	" "
"	trzeci.	"	XI.	" "

tudzież zaprzysiężeni praktykanci służby portowej i morskiej służby zdrowia, których nie przydzielono jeszcze do żadnej klasy służbowej.

§. 3.

Dla urzędników pierwszej kategorii zaprowadzony będzie oprócz uniformu służbowego także osobny uniform galowy.

Jak się ubierać mają urzędnicy drugiej kategorii w przypadkach, w których przepisany jest mundur galowy, o tem stanowi §. 23.

§. 4.

Mundur galowy ma być noszony:

U Najwyższego Dworu, tudzież, gdy się przyjmuje Jego c. i k. Apostolską Mość lub członków Najwyższego Domu cesarskiego; nadto przy przedstawieniach służbowych, przy zapowiedzianych wizy-

tach urzędowych i odwiedzinach wysokich dygnitarzy, wreszcie przy innych urzędowych okazach publicznych, co do których noszenie mundur galowego będzie wyraźnie nakazane. Zresztą noszony będzie zawsze tylko uniform służbowy.

§. 5.

Dla odróżnienia uniformu, o którym tutaj mowa, od uniformów innych gałęzi służby, ustanawia się dla kołnierza na mundurze i wyłogów na rękawach, względnie dla wypustek na mundurze i wyłogów na kołnierzu płaszcza, kolor pomarańczowy.

§. 6.

Przełożeni poszczególnych urzędów powinni mieć staranie o to, żeby podwładni im urzędnicy, bosmani, strażnicy portowi i piloci posiadali przepisany uniform w dobrym stanie, odpowiadającym powadze urzędu, i żeby takowy nosili przy wszystkich okazach, które w przepisie są wymienione.

§. 7.

Urzędnicy służby portowej i morskiej służby zdrowia, bosmani, strażnicy portowi i piloci oddają w uniformie ukłon, salutując w sposób wojskowy. Jeżeli funkcjonariusze służby portowej i morskiej służby zdrowia są w uniformie, winni przy spotkaniu się lub zejściu się wzajemnie się pozdrowić; oddać uszanowanie ma naprzód ten urzędnik, który względem drugiego jest podwładny lub zajmuje niższy stopień służbowy.

§. 8.

Wszystkie przepisy o umundurowaniu funkcjonariuszów wykonawczej służby portowej i morskiej służby zdrowia, jakie dotychczas wydano, przestaną obowiązywać w dniu, w którym rozporządzenie niniejsze będzie obwieszzone.

II. Opis mundurur urzędników.

A. Mundur służbowy.

§. 9.

Kurtka koloru granatowego zrobiona jest albo ze sukna albo z materyi grzebieńnej lub t. zw. tyflu, albo wreszcie z lekkiej materyi wełnianej (tablica I, fig. e) i składa się z części głównej, z rękawów i kołnierza.

Część główna, przykrojona w ten sposób, aby przylegała wygodnie do ciała, składa się z dwóch części piersiowych i z części plecowej, które, gdy ramiona wolno zwisają, sięgają na 10 cm poza dolny brzeg rękawów.

Jedna i druga część piersiowa opatrzona jest 6 złożonymi guzikami, na których wyciśnięty jest cesarski orzeł dwugłowy, a każdemu guzikowi odpowiada na kraju części przedniej jedwabiem obrzucona dziurka.

Najwyższy guzik oddalony jest od dolnego kraju kołnierza na 4 cm, a od podłużnego kraju części przedniej na 15 cm, najniższy zaś guzik na 13 cm od podłużnego kraju części przedniej, a na 22 do 25 cm — stosownie do wielkości — od dolnego kraju tejże części. Przyszyte zaś są w ten sposób, że, jeżeli części przednie założone są na środku piersi jedna na drugą i zapięte, oba rzędy guzików oddalone są od siebie na 11 do 13 cm.

Na obu częściach przednich zrobiony jest po stronie zewnętrznej, na 17 cm od podłużnego kraju i — stosownie do wielkości — na 25 do 28 cm od kraju dolnego, rozpór na kieszenie, 16 cm długi i poziomo wykrojony, w który wszyta jest kieszeń na 16 cm szeroka i na 16 cm głęboka, przykryta u górnego brzegu klapą ze sukna.

Kłapa ta przyszyta jest do górnego brzegu rozporu i podbita tem samym suknem. Ma ona nieznacznie zaokrąglone końce i może być wsunięta w kieszeń.

Oba górne i dolne końce części piersiowych są nieco zaokrąglone; po stronie wewnętrznej prawej części piersiowej znajduje się kieszeń w podszewce na 15 cm szeroka, a na 18 cm głęboka.

Część plecowa składa się z 2 kawałków i posiada u dołu w kierunku przedłużenia szwu plecowego rozpór na 10 cm długi.

Każdy rękaw złożony jest z 2 części i opatrzony szwem górnym i dolnym. Nadto obszyty jest on wyłogiem z takiego samego sukna, na 10 cm szerokim, a u dolnego brzegu posiada zakładkę ku wnętrzu, szeroką na 2½ cm.

Wzdłuż szwu między rękawem a wyłogiem znajduje się wypustka sukienna barwy pomarańczowej.

Kołnierz wyłożony zrobiony jest z tego samego sukna, ma u karku 4 cm szerokości i rozszerza się nieco ku przodowi.

Odznaki przyszyte są na wyłogach rękawów, zrobionych z tego samego sukna i szerokich na 10 cm, i to w ten sposób, że górna część galoników styka się bezpośrednio z wypustką sukienną na wyłogach rękawów.

Urzędnicy VI. klasy służbowej mają na wyłogach rękawów galon złoty, na 4 cm szeroki (tablica II, fig. f).

W odległości 4·4 mm znajdują się ponad tym galonem trzy równoległe do niego galoniki złote, każdy na 6·6 mm szeroki (tablica I, fig. e, i tablica II, fig. g).

Urzędnicy VII. klasy służbowej mają na wyłogach rękawów galon tej samej szerokości i dwa galoniki, jak powyżej, a urzędnicy VIII. klasy taki sam galon i jeden galonik.

Urzędnicy IX. klasy służbowej mają na wyłogach rękawów trzy galoniki złote, oddalone od siebie na 4·4 mm (tablica I, fig. e, i tablica II, fig. g).

Urzednicy X. klasy sluzbowej maja na wylogach rękawów dwa takie same galoniki, a urzednicy XI. klasy, tudziez praktykanci sluzby portowej i morskiej sluzby zdrowia jeden galonik.

Kurtkę nosić wolno tylko w biurze i w sluzbie pokladowej na statkach rządowych.

Jeżeli w łodziach lub na pokładzie statków znajdują się wysocy przełożeni lub inni dygnitarze, urzednicy występować mają w surducie uniformowym lub, o ile to wyraźnie zarządzone, w gali.

§. 10.

Surdut uniformowy (tablica II, fig. a i b) zrobiony jest ze sukna granatowego, z wyłożonym kołnierzem i wylogami z tego samego sukna, i podbity czarną podszewką, jedwabną lub wełnianą.

Część górna surduta składa się z dwóch części piersiowych (przednich), które zapomocą boczków połączone są z częścią plecową, składającą się również z 2 kawalków.

Części piersiowe zachodzą w środku piersi jedna na drugą i tworzą dwie wykładki, u góry kończaste. Na każdej jest rzędem po 7 guzików złożonych, jednakowo od siebie oddalonych. Na każdym guziku wyciśnięty jest dwugłowy orzeł cesarski, a każdemu z nich odpowiada u brzegu wykladek jedna dziurka.

Najwyższy guzik oddalony jest o 3 cm od dolnego kraju kołnierza, a na 12 cm od brzegu wykładki, najniższy zaś przszyty jest na szwie stanu i oddalony o 9 cm od brzegu wykładki. W podszwewce lewej części piersiowej zrobiona jest kieszeń na 15 cm szeroka.

Poły, które tworzą przedłużenie części górnej, spadają na biodra w ten sposób, że, gdy ręce wolno zwisają, sięgają aż do końca wyprostowanego palca średniego. Rozszerzają się one ku dołowi w ten sposób, że z przodu zachodzą na siebie na szerokość wykladek, a z tyłu na dolną szerokość części plecowej. W tylnej części obu poł, a mianowicie na linii, jaką tworzą oba szwy plecowe, znajduje się z jednej i z drugiej strony fałd podłużny, a w fałdzie tym zrobiona jest kieszeń pokryta trójkończastą, względnie podwójnie wykrojoną klapą.

Do każdej z tych klap przszyte są po trzy złożone guziki z wyciśniętym orłem, z których jeden znajduje się na górnym końcu klapy, drugi na dolnym, a trzeci w środku.

Rękawy obszyte są wylogami na 10 cm szerokimi, z tego samego sukna. Wzdłuż szwu znajduje się między rękawem a wylogiem wypustka sukienna barwy pomarańczowej.

Kołnierz podszyty jest takim samym sukniem i przykrojony w ten sposób, że po wyłożeniu ma z tyłu na linii środkowej, tudziez u obu przednich prostokątnych końców tuż obok wykladek 4 cm szerokości.

Odnaki przytwierdza się w sposób w §ie 9ym przepisany.

Oprócz odznak, o których była mowa powyżej, noszą urzednicy I. kategorii dwa naramienniki, splecione z czarno-żółtych złotem tkanych sznurów, obok siebie leżących, zaś urzednicy II. kategorii dwa proste, obok siebie leżące sznury złote, które u górnego końca schodzą się ze sobą i opatrzone są małym guzikiem z wyciśniętym orłem (tablica II, fig. a i b, tudziez tablica III, fig. e i f). Te sznury złote przszyte być mają na obu ramionach między szwem rękawa a kołnierzem surduta w ten sposób, żeby leżały poziomo na szwie naramiennym.

Surdut nosić należy zawsze przy wykonywaniu sluzby zewnętrznej.

§. 11.

Kamizelka (tablica II, fig. c) zrobiona jest z takiego samego sukna granatowego jak surdut, z częścią plecową z czarnego kanawasu, posiada na przodzie od szyi ku piersi wcięcie na 10 cm długości i zapina się na 7 małych złożonych guzików z orłami, przszytych do przedniego brzegu prawej części piersiowej. Przednie dolne rogi obu części piersiowych są na ukos ścięte, a na zewnętrznej ich stronie znajduje się z prawego i lewego boku kieszeń poziomo wykrojona, i obszyta u górnego brzegu listewką z sukna, na 2 cm szeroką. Część plecowa posiada w środku rozpór na 7 cm, opatrzony dragonikiem i sprzączką.

W lecie wolno nosić białe kamizelki według powyższego kroju, opatrzone przepisany guzikami z orłami.

§. 12.

Spodnie są dla obu kategorii takie same, zrobione z sukna granatowego, opatrzone z przodu rozporem, u dołu nierozcięte, i mają po obu bokach kieszenie, które można zapiąć na guziki.

W lecie wolno nosić białe spodnie.

§. 13.

Czapka (tablica I, fig. c) jest z sukna granatowego.

Główka jej w kształcie walca ma 4 cm wysokości i obszyta jest u górnego i dolnego brzegu wypustką ze sukna tego samego koloru. Między oboma wypustkami znajduje się czarna wstążka morowa (z t. zw. moire antique), która wypełnia całą przestrzeń między wypustkami.

Denko czapki ma taką samą średnicę jak główka i połączone jest z tą ostatnią listewką na 2 cm szeroką.

Na szwie, łączącym denko z wzmiankowaną listewką, znajduje się taka sama wypustka, jak obie powyższe.

Daszek jest nieznacznie wygięty i nieco zokrągłony i ma u przodu 4.6 cm szerokości.

Na daszku umieszczona jest podpinka ze skóry lakierowanej, na 1 *cm* szeroka i przytwierdzona małymi złożonymi guzikami, na których wyciśnięty jest dwugłowy orzeł cesarski.

W środku na przedniej stronie czapki znajduje się dwugłowy orzeł cesarski, a nad nim złotem haftowana korona cesarska (wielkość i formę wskazuje tablica I, fig. *d*).

Urzednicy VI., VII. i VIII. stopnia służbowego mają na czapce dwa galoniki złote, każdy na 6·6 *mm* szeroki (tablica II, fig. *g*); dolny galonik styka się z dolną wypustką główki, górny zaś umieszczony jest w połowie wysokości tej ostatniej.

Urzednicy klasy IX. i niższych, tudzież praktykanci służby portowej i morskiej służby zdrowia mają na czapce tylko ten dolny galonik.

W słotę można czapkę powlec pokrowcem z czarnej ceraty.

W lecie można nosić czapki z białej materylnianej, przystrojone tak samo jak czapki sukienne.

Jednakże białe czapki można nosić tylko do białych spodni.

§. 14.

Za broń przyboczną służy szabla (tablica II, fig. *e*). Składa się ona z główki, rękojści i pochwy.

Głównia stalowa jest nieco wygięta, 73 *cm* długa, u rękojści 2·4 *cm* szeroka, u końca na długość 23 *cm* obosieczna, a stąd aż na 2·5 *cm* od trzonka jednosieczna i po obu bokach ku tyłowi wkleśło szlifowana. Tam, gdzie tylec jest najgrubszy, szerokość jego wynosi 0·6 *cm*.

Rękojeść, mająca 14 *cm* długości, składa się z gardy, okówki i pierścienia, zrobionych z metalu złożonego, tudzież z drewnianego trzonka skórą rybią powleczonego i złożonym drutem okręconego. Części te osadzone są na ogonku główki i przytwierdzone u góry guzikiem ze złożonego metalu przynitowanym do okówki.

Garda tworzy u nasady główki okrągłe jelca, które w miejscu, gdzie są najszersze, mają wkleśte wygięcie przeznaczone dla ręki i pałak, sięgający ku górze aż do guzika na okówce.

Jelca, na stronie zewnętrznej 3·5 *cm*, a na stronie wewnętrznej 2·5 *cm* szerokie, tudzież wzmiankowany pałak ozdobione są arabeskami plastycznie cyzelowanymi i dziurkowanymi. Między temi arabeskami wyobrażony jest na dolnej, szerszej części pałaka c. k. orzeł dwugłowy. Tak jelca, jak i pałak, oprawione są po obu bokach okrągłą listewką, która na tylnej części jelca kończy się zagiętą ku dołowi rzeźbioną i cyzelowaną gałką.

Okówka ozdobiona jest gałązką wawrzynu i arabeskami plastycznie cyzelowanymi, a ogonek główki zanitowany jest w rękojści guzikiem (na którym wyciśnięta jest rozetka, ozdobiona arabeskami), aby głównia trzymała się dobrze w rękojści.

Pochwa, do wymiarów i kształtu główki zastosowana, zrobiona jest z miękkiego drzewa, powleczone zewnątrz skórą końską i opatrzona u uścia okówką z klamrą, pod którą o 11 *cm* niżej znajduje się drugie okucie z kółkiem, a na końcu trzecie, wszystkie zrobione z metalu połączanego. Okówka u uścia ozdobiona jest zewnątrz inicjałami Najjaśniejszego Pana i koroną cesarską, okówka środkowa i końcowa arabeskami wypukłymi, wygniatanymi. Klamra u górnej okówki przytwierdzona jest na 6 *cm* poniżej otworu tej ostatniej, na stronie do ciała zwróconej, kółko zaś środkowe znajduje się z prawej strony okówki środkowej. Okówka dolna opatrzona jest na spodnim brzegu oprawą żelazną.

W służbie należy szablę nosić zawsze do munduru, a odpasywać ją można tylko w czasie wewnętrznej służby biurowej lub pokładowej.

§. 15.

Pendent składa się z pasa ze skóry lśniącej brunatnej i z dwóch rzemieni bocznych z czerwonego safianu, opatrzonych sprzączkami. Z rzemieni bocznych przedni ma 29 *cm*, tylny 46 *cm* długości. Oba są na 2·8 *cm* szerokie i wyłożone po stronie zewnętrznej galonem złotym, 2·3 *cm* szerokim, w środku czarną nicią przetykanym, na dolnym zaś końcu, gdzie znajdują się sprzączki do przytwierdzenia szabli, są ścięte kończasto. Do pendentu przymocowany jest łańcuszek o długości 13 *cm*, z haczykiem do podciągania szabli. Pendent opasywać należy pod mundurem lub kamizelką, tak żeby przedni rzemień boczny spadał po lewemu udzie.

§. 16.

Płaszcz mundurowy (tablica IV, fig. *a* i *b*) zrobiony jest z sukna granatowego i tak długi, żeby osłaniał ciało od szyi aż do 10—12 *cm* poniżej goleni. Zapina się on na dwa rzędy połączanych guzików z orłami, po sześć w każdym rzędzie.

Kołnierz z czarnego aksamitu można postawić lub wyłożyć; podbity on jest takim samym sukmem, z jakiego zrobiony jest płaszcz, i na obu rogach zaokrąglony.

Na zewnętrznej stronie wyłożonej części kołnierza, w środku po obu brzegach przednich, znajdują się wyłogi z pomarańczowego aksamitu, na których umieszczona jest złotem tkana kotwica (tablica II, fig. *d*). Z przodu na szwie kołnierza znajduje się pętka granatowa wełniana, a mianowicie z prawej strony barylka, z lewej uszko, a nasady ich przykryte są rozetami, zrobionymi z tego samego materiału.

W wysokości bioder znajduje się dragon, mający 6 *cm* szerokości, a 37 *cm* długości i opatrzony dwoma takimi samymi guzikami z orłem i dwiema dziurkami.

W wysokości dragona znajdują się zewnątrz po obu bokach płaszcza kieszenie klapami nakryte, a po lewej stronie piersiowej od wewnątrz zrobiona jest kieszeń otwarta.

Płaszcz uniformowy nosi się po mundurze w zimno i słotę, tudzież w podróżach.

W słotę mogą urzędnicy i praktykanci służby portowej i morskiej służby zdrowia nosić płaszcz z ciemnej, nieprzemakalnej materyi, z rękawami i kapturem. Długość ich ma być taka sama, jak długość płaszczów zwyczajnych.

§. 17.

Do noszenia na szyi przepisane są do munduru krawatki czarne jedwabne lub atlasowe, szerokości 2—3 *cm*, w formie kokardy, którą nosić należy pod wyłożonym, nie zanadto szerokim kołnierzem.

§. 18

Rękawiczki zrobione są z białej skóry do prania.

§. 19.

Do munduru nosić wolno tylko białą bieliznę.

§. 20.

Za obuwie służą trzewiki z czarnej skóry.

W słotę można nosić buty z czarnej skóry, z cholewami aż do kolan, jednak nie do munduru galowego. Spodnie wolno w takim razie włożyć w cholewy.

B. Mundur galowy.

§. 21.

Mundur galowy (tablica III, fig. *a* i *b*) jest z granatowego sukna, ze stojącym kołnierzem i wyłogami aksamitnymi koloru pomarańczowego. Kołnierz stojący ma wszędzie 4 *cm* wysokości, a wyłogi u rękawów wszędzie 7 *cm* szerokości.

Końce kołnierza są na przekątni 1·3 *cm* nieco zaokrąglone.

Część górna munduru dochodzi aż do bioder i zapina się na 2 rzędy guzików połączanych z orłami, a to po 8 w każdym rzędzie. Poły są na przednich końcach na przekątni 5·2 *cm* nieco zaokrąglone i sięgają na 8 *cm* powyżej kolan. W obu tylnych fałdach poł umieszczone są kieszenie z góry na dół wykrojone, pokryte klapami trójkończastymi, do których przyszyte są po trzy guziczki z orłami. Rękawy są u przydłoańka rozcięte i zapinają się na guziczek z orłem. Podszywka munduru jest granatowa, a wzdłuż wszystkich brzegów idzie wypustka sukienna koloru pomarańczowego.

Kołnierz i wyłogi obszyte są galonem złotym szerokości 3·3 *cm* (tablica III, fig. *c*).

Stopnie służbowe oznaczają rozety, umieszczone na przednich częściach kołnierza (tablica III, fig. *c* i *d*).

Trzeci stopień oznacza jedna rozeta, drugi dwie, pierwszy trzy.

§. 22.

Spodnie galowe są z takiego samego sukna granatowego jak mundur galowy, jednak bez wypustki; z przodu mają rozpór, u dołu są nierozcięte i opatrzone sztrupkami, a po obu bokach mają kieszenie do zapinania.

Na szwach zewnętrznych bocznych obłożone są galonami złotymi, mającymi 2·6 *cm* szerokości (tablica II, fig. *f*).

§. 23.

Urzędnicy drugiej kategorii używają do gali przepisane munduru służbowego, który ma być zapięty, i granatowych spodni, jakoteż kapelusza, którego opis podany jest w następującym paragrafie.

§. 24.

Kapelusz (tablica I, fig. *a* i *b*) zrobiony jest z czarnej, jedwabnej pilśni, składa się z główki okrągłej i krysy, i jest opatrzony podpinką.

Środkowa pionowa wysokość główki wynosi 11 *cm*. Krysy są po obu stronach główki w górę wygięte, a mianowicie z prawej strony na 14·5 *cm*, a z lewej strony na 16 *cm*, i tworzą z przodu i z tyłu nieznacznie wygięte rogi na 6·7 *cm* szerokie, których środkowa długość, mierząc od otworu główki, wynosi 10 *cm*.

Brzeg krysy kapelusza obszyty jest czarną jedwabną wstążką morową, mającą 3·5 *cm* szerokości i przytwierdzoną w ten sposób, że 3 *cm* jej szerokości są założone na zewnętrzną stronę krysy. Nadto wzdłuż wewnętrznej strony krysy umieszczone są na kapeluszach pierwszej kategorii czarne pióra strusie.

Na zewnętrznej stronie prawej krysy, a mianowicie w środku, przyszyta jest do kapelusza czarna kokarda. Na tej kokardzie przytwierdzona jest guzikiem mundurowym obłoga, utworzona w pierwszej kategorii z 6 rzędów złotych sznurków, z których dwa środkowe są ze sobą splecione, a w drugiej kategorii, z galonu złotego, mającego 2·6 *cm* szerokości.

W obu rogach kapelusza umieszczone są rosety ze złotych sznurków, z czarną aksamitną tarczą w pośrodku, na której wyhaftowany jest złotem cesarski orzeł dwugłowy.

§. 25.

Krawat mundurowy zrobiony jest z czarnej, gładkiej materyi jedwabnej i ma być opatrzony przy szyi białą wypustką, utworzoną przez podłożenie sznurka 0·3 *cm* grubego, ponad górnym brzegiem krawatu wystającego.

§. 26

Do broni przybocznej, płaszcz, rękawiczek, bielizny i obuwia stosują się te same przepisy, które dotyczą munduru służbowego.

C. Odznaki żałobne.

§. 27.

Urzednicy służby portowej i morskiej służby zdrowia obowiązani są brać udział w żałobie dworskiej i, zgodnie z przepisami dla c. i k. wojska, nosić odznaki żałobne w I. i II. klasie żałoby dworskiej zawsze, ilekroć występują w mundurze, w III. klasie zaś tylko wtedy, gdy żałobę nosi się po jakimś członku Najwyższej rodziny cesarskiej, i to tak w służbie jak i poza służbą; w innych przypadkach żałoby III. klasy nosić mają odznaki żałobne tylko poza służbą.

§. 28.

Odznaki żałobne nosić należy według dwóch stopni w następujący sposób: do żałoby pierwszego stopnia, obejmującej pierwszy okres I. klasy żałoby, krepę 8 *cm* szeroką na środku lewego ramienia, lecz bez kokardy, tudzież krepę na obłodze kapelusza i na rękójści pałasza.

Do żałoby drugiego stopnia, obejmującego drugi okres I. klasy i wszystkie inne klasy, nosi się krepę na ramieniu w sposób powyżej przepisany.

§. 29.

Co się tyczy klas i trwania żałoby dworskiej, władze i poszczególni urzednicy stosować się mają do uwiadomienia, jakie w każdym z osobna przypadku wyda Wielki Mistrz Dworu Jego c. i k. Apostolskiej Mości, lub do obwieszczeń, umieszczanych bądź w urzędowej części „Gazety Wiedeńskiej“, bądź w gazecie urzędowej dotyczącego kraju.

III. Opis uniformu bosmanów, strażników portowych i pilotów.

§. 30.

Kurtka zrobiona jest z sukna granatowego i nie różni się formą, krojem i długością od kurtki urzędniczej §. 9). Na guzikach z żółtego metalu wyciśnięta jest kotwica (tablica I, fig. *h*).

Na zewnętrznej stronie wyłożonej części kołnierza, który zrobiony jest z takiego samego sukna, znajduje się na przednim brzegu w środku po prawej i po lewej stronie wyłóg z sukna pomarańczowego, opatrzony kotwicą metalową koloru żółtawego (tablica I, fig. *f*).

Rękawy obszyte są wyłogami z tego samego sukna, na 10 *cm* szerokimi. Wzdłuż szwu między rękawem a wyłogiem znajduje się wypustka z sukna pomarańczowego.

Za odznaki służy:

- a) dla bosmanów galon na 3 *cm* szeroki, a nad nim w odległości 4·4 *mm* galonik szerokości 8 *mm* (tablica II, fig. *f*);
- b) dla strażników portowych I. i II. klasy, tudzież dla pilotów I. klasy, trzy galoniki, każdy na 8 *mm* szeroki;
- c) dla pilotów II. klasy dwa takie same galoniki, a
- d) dla pilotów III. klasy jeden galonik (tablica II, fig. *g*).

Galony i galoniki są z jedwabiu pomarańczowego, a przyszywa się je do wyłogów na rękawach w ten sposób, że górny kraj galonu lub galonika przytyka bezpośrednio do wypustki sukiennej (tablica I, fig. *e*).

§. 31.

Bosmani i strażnicy portowi noszą na paradę mundur, który barwą, formą i krojem nie różni się wcale od munduru urzedników (§. 10), jednak nie ma sznurów na ramionach. Mundur ten opatrzony jest na wyłogach rękawów odznakami, w §ie 30ym pod literą a) i b) przepisanimi (tablica II, fig. *a* i *b*). Piloti noszą nawet na paradę tylko kurtkę.

§. 32.

Kamizelka z sukna granatowego jest co do kroju i formy taka sama, jak kamizelka urzedników (§. 11), z wyjątkiem guzików, które zrobione są z żółtego metalu i opatrzone kotwicą (tablica II, fig. *c* i tablica I, fig. *g*).

W lecie wolno nosić białe kamizelki według powyższego kroju, opatrzone przepisanyimi guzikami z orłami.

§. 33.

Spodnie z sukna granatowego nie różnią się ani krojem ani formą od spodni dla urzędników (§. 12).

W lecie można nosić białe spodnie.

§. 34.

Czapka ma taką samą formę i barwę, jak czapka urzędników (§. 13), a podpinka przytwierdzona jest do niej żółtymi, metalowymi guziczkami, na których wyciśnięta jest kotwica (tablica I, fig. *c i g*).

Bosmani i strażnicy portowi mają na czapce oprócz wstążki morowej (*moire antique*) złotem tkanego orła cesarskiego z koroną, podobnie jak urzędnicy (tablica I, fig. *d*), piloci zaś oprócz wstążki morowej cesarskiego orła z koroną z żółtego pozłacanego metalu (tablica I, fig. *d*).

W słotę można na czapkę wdziać ceratowy pokrowiec.

W lecie można nosić czapki z białej materii lnianej, przystrojone tak samo jak czapki sukienne (§. 12, ustęp przedostatni).

Białe czapki wolno nosić tylko do białych spodni.

§. 35.

Płaszcz (tablica IV, fig. *a i b*) jest z sukna granatowego i nie różni się ani krojem ani formą od płaszcza dla urzędników (§. 16), z wyjątkiem kołnierza, który jest z tego samego sukna.

Na zewnętrznej stronie wyłożonej części kołnierza umieszczone są w środku po obu brzegach przednich listewki sukienne koloru pomarańczowego,

z kotwicą zrobioną z żółtego metalu (§. 30, ust. 2).

Guziki na płaszczu są takie same jak te, które opisano w §ie 30ym, ust. 1.

W słotę wolno także w służbie nosić płaszcze ceratowe z rękawami i kapturem (§. 16, ustęp ostatni).

§. 36.

Do noszenia na szyi przepisane są do munduru czarne krawatki jedwabne, szerokości 2—3 *cm*, w formie kokardy, którą nosi się pod wykładanym kołnierzem, nie zanadto szerokim (§. 17).

§. 37.

Rękawiczki są z białej skóry pralnej (§. 18).

§. 38.

Do munduru należy nosić wyłącznie białą bieleznię (§. 19).

§. 39.

Za obuwie służą trzewiki lub buty z czarnej skóry, a w słotę wolno spodnie włożyć w cholewy (§. 20).

§. 40.

Do służby wiosłowej na łodziach i do służby na morzu w ogólności można nosić koszulę okrętową z sukna ciemno-niebieskiego (tablica IV, fig. *c*).

Call r. w.

Tablica I,

model I.

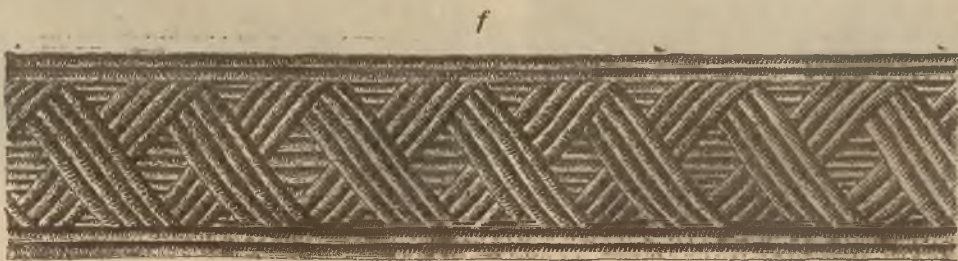
*a**b**c**d*

Tablica II, model II.

Tablica III,
model III.

c

d

e

f

Tablica IV,
model IV.

c

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 10. września 1902.

Treść: № 177. Obwieszczenie, dotyczące się stosowania zasady największej względności do towarów meksykańskich, przywożonych do austriacko-węgierskiego obszaru cłowego.

177.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 4. września 1902,

tyczące się stosowania zasady największej względności do towarów meksykańskich, przywożonych do austriacko-węgierskiego obszaru cłowego.

Na zasadzie ustawy z dnia 26. maja 1902, Dz. u. p. Nr. 108, którą Rządowi nadano upoważnienie do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych, komunikacyjnych i konsularnych z Meksykiem, tudzież ze względu na układy, zawarte z Rządem meksykańskim co do wzajemnego stosowania do handlu i żeglugi zasady największej względności, rozporządza się w porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim, że z artykułami w Meksyku wytworzonymi lub sporządzonymi postępować

należy przy ich przywozie do austriacko-węgierskiego obszaru cłowego według zasad, stosowanych do narodów największej względności doznających.

Stosownie do tego spis państw największej względności doznających, podany do wiadomości obwieszczeniami z dnia 25. maja 1892, Dz. u. p. Nr. 79, z dnia 10. lipca 1894, Dz. u. p. Nr. 143, i z dnia 27. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 228, ma być uzupełniony.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać niezwłocznie.

Koerber r. w.

Wittek r. w.

Spens r. w.

Rezek r. w.

Giovanelli r. w.

Weltersheimb r. w.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

Call r. w.

Piętak r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 10. września 1902.

Treść: № 178. Patent cesarski, dotyczący się rozwiązania sejmów krajowych: dolno-austriackiego, górno-austriackiego, salcburskiego, styryjskiego, karyntyjskiego, morawskiego, śląskiego i vorarlberskiego.

178.

Patent cesarski z dnia 8. września 1902,

tyczący się rozwiązania sejmów krajowych: dolno-austriackiego, górno-austriackiego, salcburskiego, styryjskiego, krańskiego, morawskiego, śląskiego i vorarlberskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki:

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroaoki, Sławoński, Galicyjski, Łodomeryjski i Illiryski; Król Jerozolimski itd.; Aroyksiążę Austriacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salcburski, Styryjski, Karyntyjski, Krański i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Friaulski, Dubrownicki i Zadarski; uksiążęoony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce;

Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejmy krajowe arcyksięstw austriackich poniżej i powyżej Anizy, księstw: salcburskiego, styryjskiego i karyntyjskiego, margrabstwa morawskiego, księstwa górno- i dolno-śląskiego i kraju vorarlberskiego zostają rozwiązane, a przeto zarządzić należy nowe wybory do tych sejmów.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia 8. września tysiąc dziewięćsetnego drugiego, Naszego panowania pięćdziesiątego czwartego roku.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.	Weltersheimb r. w.
Wittek r. w.	Böhm r. w.
Spens r. w.	Hartel r. w.
Rezek r. w.	Call r. w.
Giovanelli r. w.	Piętak r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XC. — Wydana i rozesłana dnia 11. września 1902.

Treść: (M 179.) Rozporządzenie, którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 25. lutego 1902, dotyczącej się zmiany i uzupełnienia ustawy przemysłowej.

179.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem skarbu z dnia 4. września 1902,

którem wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 25. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 49, dotyczącej się zmiany i uzupełnienia ustawy przemysłowej.

Na zasadzie ustawy z dnia 25. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 49, dotyczącej się zmiany i uzupełnienia ustawy przemysłowej, rozporządza się co następuje:

1. Na wymienione poniżej towary wolno poza siedzibą przedsiębiorstwa zbierać zamówienia u osób w §ie 59tym, ustęp 2, ustawy wzmiankowanych nawet bez zawezwania ze strony tychże:

1. Instalacje maszynowe wszelkiego rodzaju, motory i ich części składowe;
2. materiały budowlane, licząc tu i kamienie sztuczne wszelkiego rodzaju, płyty korkowe, tekturę do pokrywania dachów i sztuczne materiały do brukowania ulic;
3. techniczne artykuły, potrzebne do instalacji dla opalania, oświetlania i wodociągów;
4. rolety drewniane, żaluzje;
5. maszyny do szycia, do pisania i rowery.

§. 2. Legitymacye dla podróżników handlowych w myśl §§ów 59 i 59 b, ustęp 1, ustawy wystawiać będzie na usną albo pisemną prośbę przemysłowca. u którego dotyczący podróżnik handlowy jest w obowiązku, władza przemysłowa pier-

wszej instancyi, w której okręgu znajduje się siedziba dotyczącego przemysłu.

Jeżeli prośba o wystawienie karty legitymacyjnej dla podróżnika handlowego podana będzie przez stronę na piśmie, to podanie takie jest wolne od stempla.

Natomiast sama karta legitymacyjna, która opiewa na przeciąg roku kalendarzowego i na obszar królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, podlega opłacie stempłowej w kwocie dwóch koron.

Proszący winien oznaczyć przedsiębiorstwo przemysłowe, dla którego stara się o uzyskanie karty legitymacyjnej, a nadto uiścić opłatę stempłową od karty legitymacyjnej w kwocie dwóch koron i przedłożyć:

- a) świadectwo moralności, wystawione przez władzę gminną lub policyjną miejsca pobytu podróżnika handlowego, które powinno zawierać także rok i miejsce urodzenia podróżnika handlowego, tudzież miejsce jego przynależności;
- b) świadectwo przez lekarza rządowego lub gminnego wystawione, w którym ma być potwierdzone, że podróżnik handlowy nie jest dotknięty chorobą zakaźną lub wstręt wzbudzającą ani zeszpecony w odstraszcający sposób;
- c) fotografię podróżnika handlowego, odpowiadającą celowi, t. j. mogącą posłużyć za dowód tożsamości, w rozmiarach $10\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{2}$ cm (format wizytowy).

Przedkładać można tylko takie świadectwa moralności i świadectwa lekarskie, które wystawione zostały co najdawniej na dni 14 przed złożeniem.

§. 3. Kartę legitymacyjną wystawia się według formularza A. przyczem wolno używać tylko urzędowych blankietów.

Wygotowywanie kart legitymacyjnych dla podróżników handlowych (do §n 59b ustawy).
Załączka 1.

Załączka 1: do §u 3go rozporządzenia.

(Strona zewnętrzna.)

Formularz A.

Miejsce na stempel na 2 korony	L. karty: <div style="text-align: center;"> </div> Karta legitymacyjna dla podróżników handlowych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych (§. 59, 59 b, ust. 1, i 59 c, 1. zdanie, ustawy z dnia 25. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 49). Ważna na rok 190.....	Miejsce na stempel na 2 korony	Miejsce na stempel na 2 korony
Posiadacz: ..... (imię i nazwisko podróżnika handlowego)		Podpis posiadacza: ..... Stempel przyklepć należy nietylko na karne pierwszy raz wydawanej, lecz także przy każdorazowym przedłużaniu jej ważności, na miejscu na to przeznaczonym, a władza wystawiająca winna na takowym wyekwirować pieczęć.	

Miejsce na poświadczenie przedłużenia ważności.

Miejsce
na
stempel
na
2 korony.

Ważna na rok 190.....

Miejsce
na
stempel
na
2 korony.

Ważna na rok 190.....

Miejsce
na
stempel
na
2 korony.

Ważna na rok 190.....

Miejsce
na
stempel
na
2 korony.

Ważna na rok 190.....

(Miejsce na wyciąg z dotyczących przepisów ustawy z dnia 25. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 49, i rozporządzenia wykonawczego)

(Strona wewnętrzna.)

(Miejsce na wydruk z dotyczących postanowień ustawy z dnia 25. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 49, i rozporządzenia wykonawczego.)

Miejsce na fotografię w formacie
wizytowym:
10,5 cm × 6,5 cm.

Władza wystawiająca legitymację
własną
na fotografii wycinając pieczęć.

Wszelkie nadużycie tej karty pociąga za sobą natychmiastowe jej odebranie i oddanie właściwej władzy przemysłowej w celu wdrożenia postępowania karnego, ustawami przepisanego.

Niniejszem poświadczam się, że posiadacz tej karty zostaje jako podróżnik handlowy w służbie u

(Imię i firma przemysłowca)

W..... (Miejscowość, powiat polityczny, kraj)

który także posiada.....
(Wymieniciele przedsiębiorstwa przemysłowego, zrealizowanego lub handlowego.)

Posiadacz tej karty zamierza w miarę uprawnień, przyzanych mu na zasadzie ustawy z dnia 25. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 49, zolierać na rachunek powyższego przedsiębiorstwa zamówienia na towary.

Wystawiona przez:.....

(Oznaczenie władzy przemysłowej i instancji)

..... dnia..... 190.....
(Data)

Podpis naczelnika biura:

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCI. — Wydana i rozesłana dnia 12. września 1902.

Treść: (M 180—182.) 180. Obwieszczenie, którem ogłasza się postanowienia dodatkowe do przepisów o sprawdzaniu i cechowaniu metalowych konwi na mleko, tudzież drewnianych konwi na mleko, wykładanych blachą, wreszcie drewnianych naczyń do przewozu mleka, opatrzonych metalową pokrywką i naczyń na mleko, sporządzonych z pobielernej blachy żelaznej lub stalowej i opatrzonych prętem miarowym. — 181. Obwieszczenie, którem podaje się do powszechnej wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171. — 182. Obwieszczenie, którem ogłasza się postanowienia dodatkowe do przepisów, dotyczących się urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania elektromierzy.

180.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 6. sierpnia 1902,

którem ogłasza się postanowienia dodatkowe do przepisów o sprawdzaniu i cechowaniu metalowych konwi na mleko, tudzież drewnianych konwi na mleko, wykładanych blachą, wreszcie drewnianych naczyń do przewozu mleka, opatrzonych metalową pokrywką i naczyń na mleko, sporządzonych z pobielernej blachy żelaznej lub stalowej i opatrzonych prętem miarowym.

Na zasadzie §u 2go rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, podaje się niniejszem do publicznej wiadomości następujący poniżej dodatek, wydany przez c. k. Główną Komisję miar i wag, a odnoszący się do przepisów o sprawdzaniu i cechowaniu: metalowych konwi na mleko (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1879, Dz. u. p. Nr. 107, z 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 171, i z 14. stycznia 1899, Dz. u. p. Nr. 13), drewnianych konwi na mleko, wykładanych blachą (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 2. września 1885, Dz. u. p. Nr. 128), drewnianych naczyń do przewozu mleka, opatrzonych pokrywką metalową (obwie-

szczenie Ministerstwa handlu z dnia 24. lutego 1889, Dz. u. p. Nr. 45), wreszcie naczyń na mleko, sporządzonych z pobielernej blachy żelaznej lub stalowej i opatrzonych prętem miarowym (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 9. sierpnia 1882, Dz. u. p. Nr. 122).

Postanowienia tego dodatku zaczną obowiązywać z dniem 1. stycznia 1903.

Konwie i metalowe naczynia na mleko, na których płytki metalowe z oznaczeniem pojemności itd. są wbrew podanym poniżej przepisom zabezpieczone tylko dwiema kroplami cyny, jak to przepisano było dotychczas, można przyjmować w takim stanie i nadal do ponownego sprawdzania, a mianowicie naczynia na mleko z prętem miarowym do 31. grudnia 1904, a konwie na mleko do 31. grudnia 1905.

Call r. w.

Dodatek

do przepisów o sprawdzaniu i cechowaniu metalowych konwi na mleko (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1879, Dz. u. p. Nr. 107, z 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 171, i z 14. stycznia 1899, Dz. u. p. Nr. 13), drewnianych konwi na mleko, wykładanych blachą (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 2. września 1885, Dz. u.

p. Nr. 128), wreszcie drewnianych naczyń do przewożenia mleka, opatrzone metalową pokrywką (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 24. lutego 1899, Dz. u. p. Nr. 45) i naczyń na mleko, sporządzonych z pobielanej blachy żelaznej albo stalowej i opatrzone przętami miarowymi (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 9. sierpnia 1882, Dz. u. p. Nr. 122).

Znajdujące się na wymienionych powyżej naczyniach płytki metalowe, na których podana jest bądź pojemność bądź znajdują się inne przepisane oznaczenia, muszą być do naczynia na wskazanem w odnośnych przepisach miejscu silnie przylutowane i zabezpieczone czterema kroplami cyny, na których wybija się cechę; na dwóch z tych kropli należy oprócz cechy wybić także rok cechowania.

Te cztery krople cyny, leżące częścią na podstawie (t. j. na ścianie naczynia albo na obręczy), częścią zaś na rzeźzonej płytce metalowej, muszą być tak z podstawą, jak i ze samą płytką silnie spójone i umieszczone w ten sposób, iżby linie, łączące dwie naprzeciwległe krople, były do siebie prostopadłe.

Wiedeń, dnia 12. lipca 1902.

C. k. Główna Komisya miar i wag:

Tinter r. w.

181.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 6. sierpnia 1902,

którem podaje się do powszechnej wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171.

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, którą wydano nowe przepisy o sprawdzaniu miar i wag, podaje się poniżej do publicznej wiadomości dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, wydany przez c. k. Główną Komisję miar i wag.

Postanowienia tego dodatku zaczną obowiązywać z dniem ogłoszenia.

Call r. w.

Czterdziesty drugi dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872.

Do §§ów 29 i 31.

Dotyczy cechowania wag bez talerzyka z ciężarkami przesuwными, o udźwigu najmniej 20 kilogramów, jednakże poniżej 200 kilogramów.

Wagi pomostowe z ciężarkami przesuwными, bez talerzyka, przypuszczane będą do sprawdzania i cechowania nawet w takim razie, jeżeli udźwig ich wynosi wprawdzie mniej jak 200 kilogramów, jednak nie mniej jak 20 kilogramów, i jeżeli odpowiadają nietylko warunkom, ustanowionym względem ciężarków przesuwanych w VIII-ym dodatku do Porządku sprawdzania miar i wag (do §u 29go, obwieszczenia Ministerstwa handlu z dnia 9. sierpnia 1882, Dz. u. p. Nr. 122, rozdział I, punkt 2 do 6), lecz także następującym przepisom:

- a) odstęp między dwiema sąsiednimi kreskami skali najmniejszego ciężarka przesuwного może przedstawiać najwięcej $\frac{1}{2000}$ część największego udźwigu wagi.
- b) Gdy pomost jest obciążony jedną dziesiątą dozwolonego ciężaru maksymalnego, nadwyżka obciążenia, równająca się jednej piątej ciężaru dodatkowego, obliczonego dla maksymalnego obciążenia według §u 31go Porządku sprawdzania miar i wag, względnie według XIII. dodatku do tego Porządku (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 10. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 62) powinna spowodować jeszcze stałe oddalenie się klinków od siebie (t. j. zmianę równowagi) najmniej o 1 milimeter. Podany co tylko wymiar zmiany równowagi jest zarazem miarą dozwolonego maksymalnego błędu dokładności wagi przy obciążeniu pomostu jedną dziesiątą ciężaru maksymalnego.

Do wag pomostowych z talerzykiem i ciężarkami przesuwными stosowane będzie i nadal bez zmiany postanowienie rozdziału Igo, punktu 1go VIIIgo dodatku do Porządku sprawdzania miar i wag, to znaczy, że wagi tej konstrukcyi tylko w takim razie wolno będzie przypuszczać do sprawdzania i cechowania, jeżeli ich udźwig wynosi najmniej 200 kilogramów.

Do §u 32.

Dotyczy cechowania wag stołowych.

U wag z talerzykami u góry, czyli wag stołowych, których belka główna nie posiada mosiężnych lub miedzianych czopków do wybijania cechy, jak w tym celu przepisuje §. 32 Porządku sprawdzania

miar i wag, wybić należy cechę na kropki cyny, umieszczonej na stosownym miejscu w środku belki głównej powyżej klinka środkowego.

Ta kropka cyny powinna być ile możliwości płaska i musi się mocno trzymać belki.

Wiedeń, dnia 12. lipca 1902.

C. k. Główna Komisya miar i wag:

Tinter r. w.

182.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 6. sierpnia 1902,

którem ogłasza się postanowienia dodatkowe do przepisów, dotyczących się urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania elektromierzy.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, ogłasza się niniejszem następujący dodatek do przepisów o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu elektromierzy (roz-

porządzenie Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176), wydany przez c. k. Główną Komisję miar i wag.

Call r. w.

Dodatek

do przepisów o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu elektromierzy.

Zmieniając częściowo postanowienia rozdziału Igo, punktu 4go, przepisów o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu elektromierzy, ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 4. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 176, postanawia się, że te elektromierze, które w myśl postanowień rozdziału Igo, punktu 2go, ustępu 2go, w rozumieniu cechowiczem nie są przenośnymi, mogą w dotychczasowym stanie w tej sieci przewodów elektrycznych, w którą są wstawione dotychczas, być używane bez ocechowania jeszcze do końca roku 1908.

Wiedeń, 12. lipca 1902.

C. k. Główna Komisya miar i wag:

Tinter r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCII. — Wydana i rozesłana dnia 17. września 1902.

Treść: № 183. Obwieszczenie, dotyczące się utworzenia starostwa powiatowego w Maryańskich Łaźniach.

183.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 11. września 1902,

tyczące się utworzenia starostwa powiatowego w Maryańskich Łaźniach.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 10. września b. r. najmiłościwiej zezwolić, by z częściową zmianą podziału administracyjnego królestwa czeskiego, który obwieszczono rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 101, utworzono starostwo powiatowe z siedzibą w Maryańskich Łaźniach.

Okrag urządowy tego starostwa obejmować będzie powiaty sądowe Maryańskie Łaźnie i Kinz-

wart, które oddzielone zostaną od teraźniejszych powiatów politycznych tepelskiego i plańskiego.

Jednocześnie przydziela się powiaty sądowe bezdrużycki i beczowski, które wyłączone będą z powiatów politycznych tepelskiego i karlowarskiego, do powiatów politycznych plańskiego, względnie tepelskiego, tak, że na przyszłość powiat polityczny plański składać się będzie z powiatów sądowych plańskiego i bezdrużyckiego, powiat polityczny tepelski z powiatów sądowych tepelskiego i beczowskiego, a powiat polityczny karlowarski ograniczony będzie do powiatu sądowego tej samej nazwy.

Starostwo powiatowe w Maryańskich Łaźniach rozpocznie urzędowanie z dniem 1. października 1902, a tego samego dnia wejdą w życie także wszystkie inne przytoczone powyżej zmiany w okręgach urzędowych wzmiankowanych starostw powiatowych.

Koerber r. w.

Historical notes on the ...

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. września 1902.

Treść: *N* 184. Rozporządzenie, dotyczące się zaliczenia c. k. głównego Urzędu cłowego w Wiedniu do tych urzędów cłowych, w dodatku do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882 wymienionych, które posiadają upoważnienie do odprawiania roślin.

184.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych z dnia 9. września 1902,

tyczące się zaliczenia c. k. głównego Urzędu cłowego w Wiedniu do tych urzędów cłowych, w dodatku do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, wymienionych, które posiadają upoważnienie do odprawiania roślin.

W uzupełnieniu rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, tyczącego

się środków ostrożności, jakich przestrzegać należy w stosunkach z zagranicą, aby zapobiedz zawleczeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), postanawia się, że do urzędów cłowych, posiadających upoważnienie do odprawiania roślin a wymienionych w dodatku do przytoczonego powyżej rozporządzenia (w uwadze pod lit. a), należeć ma na przyszłość także c. k. główny Urząd cłowy w Wiedniu, względnie, że upoważnienie do odprawiania pocztowych posyłek roślinnych, jakie nadano mu rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 30. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 140, rozciągać się ma także na posyłki kolejowe i okrętowe.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Wittek r. w.

Calli r. w.

Giovanelli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIV. — Wydana i rozesłana dnia 23. września 1902.

Treść: *M* 185. Oświadczenie dodatkowe do traktatu z dnia 3. grudnia 1873, zawartego między Monarchią austriacko-węgierską a Zjednoczonym królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandyi w przedmiocie wzajemnego wydawania zbrodniarzy.

185.

Oświadczenie dodatkowe z dnia 26. czerwca 1901

do traktatu z dnia 3. grudnia 1873, Dz. u. p. Nr. 34 z r. 1874, zawartego między Monarchią austriacko-węgierską a Zjednoczonym królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandyi w przedmiocie wzajemnego wydawania zbrodniarzy.

(Złożone przez obie strony w Londynie dnia 26. czerwca 1901; przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowane dnia 8. czerwca 1902; ratyfikację wymieniono obustronnie w Londynie dnia 25. czerwca 1902.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
 divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
 Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
 Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
 superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
 Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiaro Nostro atque illo Majestatis Suae Magnae Britanniae et Irlandiae Regis in eum finem, ut stipulatio quaedam articuli undecimi tractatus de mutua maleficorum extraditione inter utriusque Nostrum ditones die tertia mensis Decembris anni millesimi octingentesimi septuagesimi tertii conclusi mutaretur, declaratio additionalis die vigesima sexta mensis Junii anni millesimi noningentesimi primi Londini inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Oświadczenie dodatkowe.

Ze względu na to, że tak Rządy Austrii i Węgier, jak i Rząd Wielkiej Brytanii i Irlandyi uznały konieczność przedłużenia terminu czternastodniowego, który ustanowiono w artykule XIym traktatu z dnia 3. grudnia 1873, zawartego w przedmiocie wzajemnego wydawania zbrodniarzy między Najjaśniejszym Cesarzem austriackim, królem czeskim itd. i Apostolskim Królem węgierskim z jednej, a zmarłą Najjaśniejszą Królową Zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzową Indyi itd. z drugiej strony, podpisani pełnomocnicy umówili się, jak następuje:

Ostatni ustęp artykułu XIgo wzmiankowanego powyżej traktatu zmienia się w następujący sposób:

„Zresztą kładzie się za warunek, by reprezentant dyplomatyczny państwa, o wydanie proszącego, w jak najkrótszym czasie, a najpóźniej w ciągu miesiąca, wniósł w sposób, postanowieniom artykułu IXgo tego traktatu odpowiadający, reklamację o wydanie uwięzionego, gdyż w razie przeciwnym ten ostatni zostałby puszczony na wolność.“

Oświadczenie powyższe mieć będzie tę samą moc i obowiązywać będzie przez taki sam czas, jak traktat z dnia 3. grudnia 1873, do którego się odnosi.

Oświadczenie to będzie ratyfikowane, a wymiana ratyfikacji nastąpi jak najrychlej w Londynie.

W dowód tego podpisani opatrzyli powyższe oświadczenie swoimi podpisami i wycisnęli na niem swe pieczęcie.

Dan w Londynie w podwójnem wygotowaniu, dnia 26. czerwca 1901.

Za Austrię i Węgry Ambasador austriacko-węgierski

(L. S.)

Deym r. w.

Za Wielką Brytanię i Irlandię królewski wielkobrytański Sekretarz stanu dla spraw zagranicznych

(L. S.)

Lansdowne r. w.

Additional Declaration.

As it is considered necessary by the Governments of Austria and Hungary and by the Government of Great Britain and Ireland to extend the period of fourteen days fixed in Article XI of the Treaty for the mutual surrender of criminals, concluded on the 3rd December, 1873, between His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia, &c., and Apostolic King of Hungary, on one side, and Her late Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, Empress of India &c., on the other, the respective Plenipotentiaries, undersigned, have agreed that: —

The last paragraph of Article XI of the said Treaty of Extradition shall be altered as follows: —

„Provided, however, that he shall be discharged if, within the shortest time possible, and at the utmost within one month, a requisition for his surrender in accordance with the terms of Article IX of this Treaty be not made by the Diplomatic Representative of the State which requests his extradition.“

The present Declaration shall have the same force and duration as the Extradition Treaty of the 3rd December, 1873, to which it relates.

The present Declaration shall be ratified, and the ratifications shall be exchanged as soon as possible at London.

In witness whereof the respective Plenipotentiaries have signed the same, and have affixed thereto the seal of their arms.

Done in duplicate at London, the 26th day of June, 1901.

For Austria and for Hungary, the Austro-Hungarian Ambassador,

(L. S.)

Deym m. p.

For Great Britain and Ireland, His Britannic Majesty's Principal Secretary of State for Foreign Affairs,

(L. S.)

Lansdowne m. p.

Nos visis et perpensis declarationis hujus stipulationibus, illas ratas gratasque habere profiteamur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes Nos ea, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur Schönbrunn die octava mensis Junii anno Domini millesimo noningentesimo secundo, Regnorum Nostrorum quinquagesimo quarto.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Gołuchowski m. p.**

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus liber baro Riedl a Riedenau m. p.,

Caes. et Reg. Caput Sectionis.

Traktat powyższy obwieszcza się niniejszem jako obowiązujący w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych; mocy obowiązującej nabędzie on dnia 6. października 1902.

Wiedeń, dnia 17. września 1902.

Koerber r. w.

Spens r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCV. — Wydana i rozesłana dnia 28. września 1902.

Treść: № 186. Rozporządzenie, którem uregulowane zostają stosunki służbowe urzędników pomocniczych, aspirantów i pomocników przy pocztach.

186.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 26. września 1902,

którem uregulowane zostają stosunki służbowe urzędników pomocniczych, aspirantów i pomocników przy pocztach.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia z dnia 26. września 1902 rozporządza się w przedmiocie uregulowania stosunków służbowych ekspedytorów pocztowych, co następuje:

Artykuł I.

Ogłoszone rozporządzeniem niniejszem „Postanowienia zasadnicze, dotyczące się stosunków służbowych urzędników pomocniczych, aspirantów i pomocników przy pocztach“ zaczną obowiązywać od 1. października 1902.

Tak w niniejszem rozporządzeniu, jak i w rzeczonych postanowieniach zasadniczych wyrazy „pomocniczy urzędnik pocztowy“, „aspirant pocztowy“, „pomocnik pocztowy“ itd. oznaczają także kobiety, należące do dotyczącej kategorii służbowej, o ile w tym względzie nie wydano jakiegoś innego postanowienia.

Artykuł II.

Tak co do wykonania niniejszego rozporządzenia, jak i co do postępowania z temi osobami, które kwalifikację ekspedytorów pocztowych nabyły według norm. jakie obowiązywały dotychczas (artykuł XXXI), stosować się należy do przepisów, zawartych w następujących poniżej artykułach III do XXVII.

Artykuł III.

Podstawę do wykonania tego rozporządzenia, względnie „Postanowień zasadniczych“, stanowić ma obliczenie posad pocztowych urzędników pomocniczych (§. 15. Post. zas.), jakie w okręgu każdej dyrekcji poczt i telegrafów mają być systemizowane.

Do tego pocztu systemizowanych miejsc służbowych zaliczyć należy wszystkie posady przy urzędach skarbowych i przy urzędach pocztowych I. i II. klasy, których stałe obsadzenie ekspedytorami pocztowymi (dyurnistami manipulacyjnymi) ze względu na obecne stosunki służbowe okazuje się koniecznym.

Artykuł IV.

Gdy systemizowana ilość miejsc służbowych zostanie obliczona, względnie zatwierdzona, zacnie się ekspedytorów pocztowych przyjmować na etat pocztowych urzędników pomocniczych, przyczem uwzględnić należy przede wszystkim tych, którzy na posadach w artykule III. wzmiankowanych są rzeczywiście zatrudnieni. Umieszczać ich należy w etacie w tej samej kolei, w jakiej następowali po sobie dotychczas, i stosownie do tego w miarę ilości miejsc, na poszczególne klasy etatu przypadających (§. 15 ust. 2 Post. zas.) mianować najstarszych co do lat służby urzędnikami pomocniczymi I. klasy, następujących po nich urzędnikami pocztowymi pomocniczymi II. klasy, resztę zaś zatrudniać jako prowizorycznych urzędników pomocniczych.

Przy pierwszym umieszczeniu na etacie ograniczenie, przewidziane w §ie 17 Postanowień zasadniczych stosowane nie będzie.

O ileby przy pierwszym układaniu etatu urzędników pomocniczych nie zostały obsadzone wszystkie miejsca w artykule III oznaczone i wskutek tego nastąpił brak, pokryć je należy według postano-

wień, wydanych co do uzupełniania etatu pocztowych urzędników pomocniczych (§. 19 Post. zas.).

Po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia zmiany w składzie ekspedytorów pocztowych mogą być uskuteczniane tylko za pozwoleniem dyrekcji poczt i telegrafów.

Artykuł V.

Ekspedytorzy pocztowi (dyurniści manipulacyjni) przy urzędach skarbowych, którzy w dniu 30. września 1902 są w służbie pocztowej rzeczywiście zatrudnieni a nie będą przyjęci na etat urzędników pomocniczych w myśl postanowień artykułu IVgo, uważani być mają za aspirantów (§. 3 Post. zas.), przyczem umieścić ich należy w liście aspirantów (§. 13 Post. zas.) na tem samym miejscu, jakie zajmowali w etacie ekspedytorów pocztowych.

Artykuł VI.

Ekspedytorzy pocztowi, których według postanowień artykułu IIIgo, względnie IVgo, należałoby wprowadzić zaliczyć do etatu pomocniczych urzędników pocztowych, którzy jednakże mimoto musieliby pozostać na swem dotychczasowem miejscu służby, co sprzeciwiałoby się postanowieniom §u 43go Post. zas., nie będą na razie przyjęci na etat pomocniczych urzędników pocztowych, lecz aż do odwołania pozostaną wyjątkowo wbrew postanowieniu §u 52go Post. zas. jako pomocnicy pocztowi w dotyczącym urzędzie pocztowym, któremu za to przyznany będzie stosowny zasiłek manipulacyjny (artykuł XXIX). Na przypadek przeniesienia dotyczącego poczmistrza na inne miejsce służbowe, to stanowisko wyjątkowe przyznane mu będzie także względem tego nowego miejsca — jednakże również tylko do odwołania.

Artykuł VII.

Jeżeli któryś z ekspedytorów pocztowych, w artykule VIym oznaczonych, złoży do 30. września 1902 oświadczenie, że dąży do uzyskania posady pocztowego urzędnika pomocniczego, lub gdy któryś z poczmistrzów, o których tu chodzi, zażąda w powyższym terminie przydzielenia sobie urzędnika pomocniczego w miejsce ekspedytora, w artykule VIym wzmiankowanego, w takim razie z dotyczącym ekspedytorem postąpić należy wprawdzie według postanowień artykułu IVgo, jednakże jednocześnie przenieść go trzeba bez wynagrodzenia kosztów przesiedlenia (§. 45 Post. zas.) do innego urzędu pocztowego, i to albo w drodze zamiany z innym ekspedytorem pocztowym albo w drodze obsady systemizowanego, jednak jeszcze nieobsadzonego miejsca a natomiast dotyczącemu urzędowi pocztowemu odebrać zasiłek manipulacyjny.

Artykuł VIII.

Jeżeli ekspedytor pocztowy, do którego odnosi się postanowienie artykułu VIgo, złoży oświadczenie w artykule VIIym wzmiankowane dopiero po 30. września, lub jeżeli jeden z poczmistrzów, o których tutaj chodzi, wystąpi z żądaniem w artykule VIym określonym dopiero po 30. września 1902, w takim razie dotyczącemu urzędowi pocztowemu należy z jednoczesnem wstrzymaniem wypłaty zasiłku manipulacyjnego przydzielić urzędnika pomocniczego, ekspedytora zaś, do którego odnoszą się postanowienia artykułu VIgo, należy ze służby uwolnić i wpisać w listę ekspektantów. Także do tego rodzaju ekspektantów stosowane być ma postanowienie artykułu XXIVgo, a nadto policzyć im należy połowę czasu służby, jaką odbyli w charakterze pomocników pocztowych od 1. października 1902.

Postępowanie, przepisane w ustępie 1ym ma miejsce także wtedy, jeżeli dyrekcja poczt i telegrafów uzna za stosowne odwołać pozostawienie tego lub owego z pomocników pocztowych w artykule VIym oznaczonych przy dotyczącym urzędzie pocztowym.

Artykuł IX.

Posad urzędników pomocniczych, zajmowanych w myśl postanowień artykułu VIgo prowizorycznie przez pomocników pocztowych, nie będzie się przy systemizowaniu, a więc także przy pierwszym układaniu etatu urzędników pomocniczych (artykuł IV.) tymczasowo uwzględniać; systemizowanie ich, a temsamem i obsadzanie urzędnikami pomocniczymi, nastąpi dopiero z czasem w miarę ustępowania pomocników pocztowych.

Artykuł X.

Ekspedytorów pocztowych, należących do kategorii w artykule VIym wzmiankowanej, których nie można zatrudniać ani w charakterze pomocników pocztowych (artykuł VI.), ani w charakterze pocztowych urzędników pomocniczych (artykuł VII.), wpisać należy na listę ekspektantów.

To samo stosuje się do wszystkich ekspedytorów pocztowych przy urzędach I. i II. klasy, którzy w stosunku do ilości posad w dotyczącym urzędzie pocztowym systemizowanych uważani być muszą za nadliczbowych i uwolnieni ze służby.

Artykuł XI.

Z ekspedytorami pocztowymi przy tych urzędach II. klasy, dla których nie systemizowano posad urzędników pomocniczych, postępować należy tak, jak z pomocnikami pocztowymi i wpisać ich na listę ekspektantów.

Artykuł XII.

Z ekspedytorami pocztowymi przy urzędach III. klasy postępować należy, o ile sprawują obowiązki zarządców pocztowych, według przepisów, wydanych w §ie 4tym i 21ym Post. zas., w innych zaś razach uważać ich trzeba za pomocników pocztowych i umieścić na liście ekspektantów.

Artykuł XIII.

Zobowiązanie, które w myśl §u 4go, ust. ostatniego Post. zas., ciąży na poczmistrzach dziedzicznych lub takich, których na podstawie kontraktu pozostawiono nadal na ich posadach, tudzież na ekspedytorach pocztowych, a które dotyczy zwrotu poborów, wypłacanych pomocniczym urzędnikom pocztowym, będącym zarządcami dotyczących urzędów pocztowych, zostaje względem poczmistrzów dziedzicznych lub na podstawie kontraktu na posadzie nadal zostawionych, tudzież względem owych ekspedytorów pocztowych, z którymi zawarto kontrakt służbowy przed 1. października 1902, o tyle ograniczone, że rzeczony zwrot płacić mają tylko w kwocie wynoszącej 70—90 od sta ich płacy (licząc tu także ewentualny dodatek za służbę telegraficzną): wysokość tej kwoty oznaczy dyrekcya poczt i telegrafów.

Artykuł XIV.

Do zamężnych ekspedytorek pocztowych, które w dniu 30. września 1902 były już zaliczone do etatu ekspedytorów pocztowych, ograniczenie, postanowione w §ie 7ym Post. zas., nie będzie stosowane w tym przypadku, jeżeli dotycząca ekspedytorka przedłoży uwierzytelniony sądowo albo notaryalnie rewers swego męża, w którym tenże winien oświadczyć, że znana mu jest treść Postanowień zasadniczych i że zezwala na to, żeby jego żona weszła w stosunek służbowy pod warunkami, jakie zawarte są w Postanowieniach zasadniczych, względnie w innych przepisach, które w miejsce owych postanowień ewentualnie później wydane zostaną.

Zamężne ekspedytorki pocztowe, które takiego rewersu nie przedłożą, nie będą wpisane na listę ekspektantów i uważane będą. o ile ich dalsze zatrudnianie w służbie jest wogóle możliwe, tylko za pomocniczki pocztowe.

Artykuł XV.

Do ekspedytorów pocztowych, którzy w dniu 30. września 1902 sprawują urząd ekspedytorów pocztowych, stosowane być mają w analogiczny sposób przepisy, zawarte w §ie 20tym Post. zas.

Artykuł XVI.

We względzie ukończenia praktyki i zdawania egzaminu na ekspedytorów pocztowych przez tych

aspirantów na posady ekspedytorów, którzy w dniu 30. września 1902 zostają jeszcze na praktyce, obowiązywać będą i nadal dotychczasowe przepisy, jednak z tem ograniczeniem, że co do egzaminu postępować należy, według postanowień ostatni ego ustępu §u 12go Post. zas.

Kandydatów, którzy zdali egzamin, umieszczać się będzie na liście ekspektantów według dnia, w którym zdali ostatni egzamin.

Jeżeli jednego dnia zdaje egzamin kilku kandydatów, w takim razie pierwszeństwo należy się temu, który przy obu egzaminach razem wziętych otrzymał lepszy postęp; jeżeli postęp dwóch lub kilku kandydatów jest taki sam, rozstrzyga chwila rozpoczęcia praktyki.

Artykuł XVII.

Kompetenci na posady pocztowych urzędników pomocniczych, którzy byli ustanowieni ekspedyntami pocztowymi jeszcze przed 30. września 1902 i sprawują służbę osobiście, jednak nie należąc do pocztu ekspedytorów pocztowych, są uwolnieni od składania dowodu. o którym mowa w §ie 5tym Post. zas. pod l. 6, tudzież od praktyki, przepisanej w myśl §u 10go Post. zas. i będą przypuszczani wprost do egzaminu w §ie 12tym Post. zas. oznaczonego.

Do kompetentów tego rodzaju nie będzie stosowane ograniczenie co do wieku nieprzekraczalnego, zawarte w §ie 5tym Post. zas.

Artykuł XVII.

Ekspedytorem pocztowym, którzy do 30. września 1902 zdali egzamin ruchu z dobrym postępem, przysłuża prawo ubiegania się o posady asystentów pocztowych nawet w takim razie, gdyby nie odpowiedzieli wymaganiom §u 33go Post. zas. co do wykształcenia szkolnego.

Artykuł XIX.

Etat ekspedytorów pocztowych, ułożony na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 22. stycznia 1901, l. 4266, Dz. r. p. i t. Nr. 13. ma być zamknięty z dniem 30. września 1902.

Ekspedytorów pocztowych, przyjętych do powyższego terminu na ten etat, wpisać należy, o ile się ich nie wykreśli zupełnie, albo w poczet urzędników pomocniczych według obecnych postanowień utworzyć się mający, albo w listę ekspektantów.

We względzie wzajemnego stosunku starszeństwa służbowego tych ekspedytorów pocztowych, którzy w dniu 30. września 1902 byli umieszczeni na etacie, rozstrzygać będzie na przyszłość data starszeństwa, jaką sprawdzono w dniu powyżej wymienionym.

Artykuł XX.

Manipulantek pocztowych i telegraficznych (kandydatek), które przed 30. września 1902 uzyskały kwalifikację na ekspedytorki, nie będzie się przyjmować z urzędu ani na etat pocztowych urzędników pomocniczych ani na listę ekspektantów; o ile jednak manipulantki takie uzyskały kwalifikację podwójną (artykuł XXI), przysłuża im do 30. września 1905 prawo oświadczenia się za pozostaniem na stanowisku manipulantek albo za posadą urzędniczek pomocniczych. Jeżeli takiego oświadczenia nie złożą aż do chwili powyższej, będzie to znaczyć, że zdecydowały się zostać na dotychczasowym stanowisku. Jeżeli zaś mają zamiar osiągnąć posadę urzędniczek pomocniczych, w takim razie co do starszeństwa ich w liście ekspektantów, względnie w etacie urzędników pomocniczych, obowiązującą będą postanowienia ostatniego ustępu artykułu XIXgo, przyczem jednak, pomijając postanowienia artykułu XXIII, policzyć im należy, o ile chodzi o przyznanie wyższego stopnia płacy (§. 27 Post. zas.) także ten czas służby, który od 1. października 1902 odbyły w charakterze manipulantek.

Gdy manipulantka zostaje pocztową urzędniczką pomocniczą, przenosi się ją równocześnie do urzędu pocztowego I. lub II. klasy, przyczem nie przysłuża jej prawo do wynagrodzenia kosztów przesiedlenia się (§. 45 Post. zas.).

Artykuł XXI.

W ciągu 2 lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia winni wszyscy dotychczasowi ekspedytorzy pocztowi, którzy zdali egzamin tylko dla jednej gałęzi służby, uzyskać kwalifikację podwójną przez zdanie egzaminu uzupełniającego według dotychczasowych przepisów.

Zaniebdanie tego obowiązku zdania egzaminu uzupełniającego w należyтым czasie pociąga za sobą:

1. Dla urzędników pomocniczych — wstrzymanie awansu na wyższy stopień płacy i przejścia do wyższej klasy służbowej aż do uzyskania kwalifikacji podwójnej;

2. Dla aspirantów pocztowych — oddalenie ze służby i wykreślenie z listy ekspektantów;

3. dla ekspektantów — wykreślenie z listy ekspektantów.

Byli ekspektanci, którzy nie uczynili zadość powyższemu warunkowi, mogą uzyskać posadę urzędników pomocniczych tylko na podstawie obecnych postanowień, i to bez policzenia czasu służby dotąd odbytej.

Artykuł XXII.

Od zdawania egzaminu, o którym mowa w §ie 17tym Post. zas., są uwolnieni:

1. Pocztowi urzędnicy pomocniczy, którzy zdali egzamin ruchu;

2. ekspedytorzy pocztowi, których z 1. października 1902 mianowano pocztowymi urzędnikami pomocniczymi I. lub II. klasy;

3. ekspektanci, którzy liczbę starszeństwa otrzymali dawniej, niż którykolwiek z wymienionych pod liczbą 2 ekspedytorów pocztowych, należących do okręgu tej samej dyrekeyi.

Artykuł XXIII.

O ile chodzi o ekspedytorów pocztowych, którzy w dniu 30. września 1902 należeli już do etatu ekspedytorów, przy przyjmowaniu ich do pocztu urzędników pomocniczych lub przy przydzielaniu do służby w charakterze aspirantów policzyć się im do czasu służby, wymaganego do osiągnięcia wyższego stopnia płacy, względnie wyższego wynagrodzenia dziennego (§. 27, względnie 29 Post. zas.), bez względu na to, czy ich przyjęto (przydzielono jako aspirantów) zaraz 1. października 1902, czy później

1. cały czas, który upłynął od dnia przyznania im pewnej liczby starszeństwa aż do 30. września 1902, gdy dotyczący ekspedytor zostaje zatrudniony jako prowizoryczny urzędnik pomocniczy lub aspirant pocztowy;

2. czas służby, odbyty aż do 1. października 1902, po potrąceniu lat 10, — gdy dotyczący ekspedytor został przyjęty jako pomocniczy urzędnik pocztowy II. klasy;

3. czas służby, odbyty do 1. października 1902, po potrąceniu lat szesnastu, gdy dotyczący ekspedytor został przyjęty jako pomocniczy urzędnik pocztowy I. klasy.

Artykuł XXIV.

Z ekspedytorami pocztowymi, których z dniem 1. października 1902 przeniesiono z etatu ekspedytorów na listę ekspektantów, postępować należy na przypadek ich późniejszego powołania, względnie przejścia na etat urzędników pomocniczych tak, jak gdyby przydzielenie ich do służby w charakterze aspirantów pocztowych (artykuł V), względnie mianowanie urzędnikami pomocniczymi (artykuł IV), nastąpiło już 1. października 1902. Chodzi przytem szczególnie o zachowanie prawa, nabytego co do starszeństwa służbowego w stosunku do tych ekspedytorów, których już dawniej przejęto na etat (artykuł XIX).

Artykuł XXV.

Jeżeliby wskutek postanowień, w poprzedzającym artykule zawartych, w I. i II. klasie etatu urzędników pomocniczych wypadła w stosunku do systemizowanej ilości posad (§. 15 Post. zas., ust. ostatni) nadwyżka, w takim razie posady nadliczbowe wyrównać należy na razie w ten sposób, że odpowiednią ilość prowizorycznych posad urzędników pomocniczych (§. 19. Post. zas.) zostawi się nie-

obsadzoną a przy bezpośrednio następnej lub jednej z późniejszych regulacji etatu (§. 18 Post. zas.) zaliczy się je znowu do systemizowanego etatu.

Artykuł XXVI.

Tym dyurnistom manipulacyjnym, którzy obecnie pobierają większe wynagrodzenie dzienne, względnie, licząc za cały rok, większą płacę, jak to wynagrodzenie dzienne, względnie ta płaca razem z ewentualnym dodatkiem służbowym według §u 31go, l. 3. Post. zas., którą otrzymywać będą na przyszłość, przyznana będzie różnica dotyczących kwot jako dodatek uzupełniający, który w miarę podwyższenia dziennego wynagrodzenia, względnie płacy, należy odpowiednio zmniejszyć, względnie całkiem wstrzymać.

Artykuł XXVII.

Ekspedytorzy pocztowi, których przy pierwszym układaniu etatu w nim nie pomieszczono, zachowują tak długo, dopóki się ich nie wykreśli z listy ekspektantów, ad personam tytuł ekspedytorów pocztowych i mają pod takim samym warunkiem prawno noszenia odzieży służbowej, przepisanej rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1891, l. 774, Dz. rozp. poczt. i tel. Nr. 17, aż do chwili, w której zostaną zamianowani pocztowymi urzędnikami pomocniczymi.

Artykuł XXVIII.

Postanowienia zawarte w §§ach 40 i 41 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 19. maja 1900, Dz. rozp. poczt. i tel. Nr. 44, a dotyczące się odpowiedzialności poczmistrzów za ich funkcjonaryszów pomocniczych, ulegną względem pocztowych urzędników pomocniczych i aspirantów pocztowych tej zmianie, że poczmistrze odpowiadają za szkodę wyrządzoną Skarbowi z winy wzmiankowanych funkcjonaryszów pomocniczych tylko o tyle, o ile także naczelnik urzędu pocztowego państwowego w takim samym przypadku odpowiadałby za szkodę, wyrządzoną Skarbowi z winy jednego z podwładnych mu funkcjonaryszów, zatrudnionych przy dotyczącym urzędzie.

Artykuł XXIX.

Z dniem 30. września 1902 należy wstrzymać wypłatę zasiłków manipulacyjnych, przyznanych urzędom pocztowym, o ile nie przeznaczono ich na

utrzymanie pomocników pocztowych lub o ile ich z okazji wykonania Postanowień zasadniczych nie należy przyznać na nowo (artykuł VI).

Kwota zasiłków manipulacyjnych, jakie w myśl artykułu VIgo przyznane będą w celu trzymania pomocników pocztowych, wynosić ma w urzędach I. klasy 600—800 koron, zaś w urzędach II. klasy, których ilość jednostek pracy wynosi więcej jak 30.000, 500—700 koron.

Przy czynieniu wniosków, dotyczących się przyznania i wymiaru zasiłków manipulacyjnych, powyżej wzmiankowanych, jakoteż tych, które dla reszty urzędów pocztowych II. klasy będą dopiero systemizowane, kierować się należy w podanych powyżej granicach według szczególnych stosunków, jakie w danym przypadku zachodzą.

Artykuł XXX.

Dyrekcye poczt i telegrafów winny na podstawie przedłożonych sobie przez poszczególne urzędy pocztowe podziałów służby wydać w należytnym czasie potrzebne zarządzenia co do pełnienia służby w urzędach pocztowych I. klasy i tych urzędach pocztowych II. klasy, w których systemizowane będą posady pocztowych urzędników pomocniczych, osobiście także co do drugiego klucza od kasy, jakoby w danym razie miał być zaprowadzony.

Artykuł XXXI.

Z dniem wejścia w życie „Postanowień zasadniczych, dotyczących się stosunków służbowych pocztowych urzędników pomocniczych i pomocników pocztowych“, przestają obowiązywać:

1. Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 22. stycznia 1901, l. 4266 (Dz. rozp. poczt. i tel. Nr. 13), dotyczące się układania etatu ekspedytorów pocztowych;

2. wszystkie te postanowienia „Instrukcyi o służbie przewożenia poczty drogami“ (rozp. z dnia 30. czerwca 1884, l. 7061, Dz. rozp. poczt. i tel. Nr. 42), tudzież wszystkie postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 19. maja 1900, Dz. rozp. poczt. i tel. Nr. 44, które zostają w sprzeczności z Postanowieniami zasadniczymi, wreszcie postanowienia wszelkich innych rozporządzeń, przepisów i reskryptów o ile dotyczą spraw, unormowanych w Postanowieniach zasadniczych;

3. postanowienia, dotyczące się zdawania tak zwanego egzaminu wstępnego do rządowej służby pocztowej.

Postanowienia zasadnicze,

tyczące się

stosunków służbowych urzędników pomocniczych, aspirantów i pomocników przy pocztach.

§. 1.

W służbie ruchu zakładu poczt i telegrafów zatrudniane będą oprócz urzędników ruchu i manipulantek pocztowych i telegraficznych jeszcze następujące kategorie funkcjonariuszy pomocniczych:

- a) pocztowi urzędnicy pomocniczy, względnie aspiranci pocztowi (§§. 2—51),
- b) pomocnicy pocztowi (§§. 52—58).

§. 2.

Urzędnicy pomocniczy są to egzaminowani funkcjonariusze, uzdolnieni do pełnienia wszystkich gałęzi służby przy urzędach pocztowych i telegraficznych. Pocztowi urzędnicy pomocniczy, którym nadano posadę, wchodzi przez to samo w stały stosunek służbowy do państwa, który może być rozwiązany tylko pod warunkami w Post. zas. przytoczonymi; są oni wprawdzie urzędnikami zakładu poczt i telegrafów, jednak posiadają tylko te przywileje i prawa, które są wymienione w Postanowieniach zasadniczych.

Posady pocztowych urzędników pomocniczych będą systemizowane przy urzędach eraryalnych, tudzież przy urzędach pocztowych I. i II. klasy.

Przy pełnieniu obowiązków na tem stanowisku służbowem podlegają urzędnicy pomocniczy naczelnikom (kierownikom) dotyczących urzędów (oddziałów).

§. 3.

Ekspektantów na posady urzędników pomocniczych (§. 13) można przyjąć do pomocy przy pełnieniu służby na tak długo, jak tego wymaga potrzeba, a w takim razie otrzymują oni nazwę „aspirantów pocztowych“. Może to nastąpić:

- a) w przypadku nadzwyczajnego nawału czynności;
- b) gdy zachodzi potrzeba zastąpienia urzędników, poczmistrzów lub urzędników pomocniczych, będących na urlopie, chorych, suspendowanych, wysłanych na ekspozyturę lub z jakiegokolwiek innego powodu nie mogących pełnić obowiązków na swem właściwym stanowisku służbowem;

c) w razie opróżnienia systemizowanych posad urzędników, poczmistrzów lub urzędników pomocniczych aż do prawidłowej obsady tych posad;

d) dla zastępowania ekspedyentów pocztowych.

Stosunek służbowy aspirantów pocztowych nie jest stały; przeciwnie, można ich oddalić ze służby każdej chwili bez wypowiedzenia, jeżeli:

1. wskutek zmiany, zaszedł w stosunkach służbowych, staną się zbędnymi, lub jeżeli

2. dopuszczą się znacznych wykroczeń przeciw obowiązkom służbowym lub okażą się w praktycznym sprawowaniu służby całkiem niezdolnymi.

W przypadku, wymienionym pod liczbą 2, oddalenie ze służby pociąga za sobą zarazem utratę ekspektatywy.

Względem służbowej podwładności aspirantów pocztowych obowiązuje to samo postanowienie, które się odnosi do urzędników pomocniczych.

§. 4.

Urzędników pomocniczych i aspirantów pocztowych można także w zastępstwie poczmistrzów lub ekspedyentów pocztowych używać do zawiadywania urzędami pocztowymi I., II. i III. klasy, w którym to charakterze mają oni tytuł „zawiadowców pocztowych“ i podlegają bezpośrednio dyrekcjom poczt i telegrafów.

Dla zawiadywania urzędami pocztowymi w przypadkach, w których ustanowienie zawiadowcy ma na celu wykluczenie lub uwolnienie poczmistrzów albo ekspedyentów od osobistego pełnienia służby na dłuższy czas, należy odpowiednią ilość posad urzędników pomocniczych obsadzić ponad etat systemizowany.

Przypadki takiego zawiadowstwa zachodzą przede wszystkim:

1. gdy poczmistrz musi celem odbycia czynnej służby wojskowej wstąpić do szeregu;
2. gdy poczmistrz zostanie wybrany do publicznego ciała reprezentacyjnego;
3. gdy poczmistrz lub ekspedyent dziedziczny albo z mocy kontraktu na swej posiadzie pozostawiony, z jakichś innych przyczyn będzie od osobi-

stego wykonywania służby stale uwolniony lub wykluczony.

Gdy zachodzi przypadek, pod liczbą 3 wymieniony, na poczmistrza lub ekspedyenta spada obowiązek zwrócenia zakładowi poczt i telegrafów przepisanych poborów, należących się zawiadowcy pocztowemu.

§. 5.

Warunki uzyskania posady urzędnika pomocniczego są następujące:

1. poddaństwo austriackie;
2. nieposzlakowaność kandydata pod względem politycznym i moralnym;
3. wiek od lat 16 do 35 (§. 9);
4. zdatność i zupełna zdolność fizyczna do służby, udowodniona świadectwem, wystawionem przez lekarza rządowego, a według okoliczności stwierdzona przez lekarza zakładu poczt i telegrafów;
5. dowód, że kandydat posiada potrzebne znajomości języków stosownie do wymogów służby;
6. dowód, że kandydat posiada dostateczne wykształcenie ogólne (§. 9);
7. dowód, że kandydat posiada zupełną kwalifikację do służby (§. 12).

§. 6.

Posady pocztowego urzędnika pomocniczego nie mogą uzyskać:

1. ci, którzy z powodu jakiegś zbrodni lub czynu karygodnego, popełnionego z chciwości, podpadli karze sądowej;
2. ci, którzy popadli w konkurs, tak długo, dopóki zostają w konkursie;
3. ci, którzy są pod kuratelą;
4. ci, którzy byli już na służbie rządowej, lecz zostali ze swej własnej winy oddaleni.

Gdyby któremuś z kandydatów, którzy w myśl postanowień powyższych nie mogą uzyskać posady urzędników pomocniczych, nadano ją bez zezwolenia Ministerstwa handlu, należy go niezwłocznie i bez postępowania dyscyplinarnego ze służby oddalić.

§. 7.

Do kandydatek na posady pomocniczych urzędników pocztowych stosuje się ograniczenie, że przyjmować można tylko panny, bezdzietne wdowy lub bezdzietne kobiety rozwiedzione i że z dziesięciu osób, które ma się przypuścić do praktyki (§. 9), uwzględnić można w razie dostatecznej ilości stosownych kandydatów męskich najwięcej tylko trzy kandydatki.

§. 8.

Uzyskanie posady urzędnika pomocniczego zależy od dobrego ukończenia praktyki, której celem jest wykształcenie kandydatów we wszystkich gałęziach służby w takim stopniu, jak tego wymaga ich zajęcie służbowe.

§. 9.

Względem przypuszczania kandydatów do praktyki obowiązują następujące postanowienia:

1. Kandydatów przypuszczających należy tylko w takiej ilości, iżby ich w ciągu następujących 18 miesięcy według prawdopodobieństwa można pomieścić, przyczem należy brać w rachubę także tych, którym zastrzeżono posady (§. 13);

2. do wieku minimalnego, przepisanego w §ie 5tym pod liczbą 3, musi kandydat dojść najpóźniej przy rozpoczęciu praktyki a oznaczony tamże wiek maksymalny nie może w owej chwili być już przekroczony; na wyjątki w tym względzie potrzeba zezwolenia Ministerstwa handlu;

3. kandydaci mają dać dowód dostatecznego wykształcenia, a mianowicie winni męscy kandydaci wykazać się pomyślnem ukończeniem 4 klas tutejszo-krajowej szkoły średniej lub 2 lat nauki w seminarjum nauczycielskiem albo w szkole handlowej, zaś kandydatki ukończeniem dwóch lat nauki w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem, czterech lat w liceum panieńskiem lub w innym wyższym zakładzie naukowym dla kobiet.

§. 10.

Praktyka trwa sześć miesięcy, rozpoczyna się z reguły w październiku każdego roku i dzieli się na dwa okresy, jednakowo długie.

W pierwszym okresie winni kandydaci oddawać się teoretycznemu i praktycznemu wykształceniu w służbie pocztowej przy urzędzie I. lub II. klasy, sprawującym służbę wydawania i doręczania posyłek, lub przy takim urzędzie pocztowym III. klasy, 1., 2. lub 3. stopnia, który zostaje pod kierownictwem pocztowego urzędnika pomocniczego.

Drugi okres praktyki należy odbyć przy eraryalnym urzędzie pocztowym i telegraficznym. W tym okresie winni kandydaci uczęszczać na kurs, odbywający się pod kierownictwem jednego z urzędników ruchu. Celem tego kursu jest wykształcenie kandydatów w służbie telegraficznej (telefonicznej) i udoskonalenie ich w teorii służby pocztowej, tudzież obeznanie ich z odnośnymi przepisami osobowymi. W miejscu, gdzie taki kurs się odbywa, połączyć z nim należy praktyczne wykształcenie w służbie telegraficznej.

Kandydatom, którzy są już na tyle wykształceni, iż można ich używać z pożytkiem do służby,

przyznaje się za czas ich zatrudnienia wynagrodzenie w kwocie 25 halerzy za godzinę.

Za naukę w pierwszym okresie praktyki winni praktykujący złożyć z góry do rąk dotyczącego poczmistrza (ekspedyenta pocztowego) 15 koron miesięcznie; nauka w drugim okresie praktyki jest bezpłatna.

§. 11.

Do urzędów, przy których kandydaci mają odbywać praktykę, przydziela się ich *ex offo*, przyczem życzeniom ich w tym względzie nateży ile możliwości czynić zadość. Przy urzędzie pocztowym III. klasy może praktykować zawsze tylko jeden kandydat, do urzędów pocztowych I. lub II. klasy można przyjmując jednocześnie tylko dwóch praktykantów.

Przed rozpoczęciem praktyki winni kandydaci złożyć do rąk poczmistrza (ekspedyenta pocztowego) w obecności męskiego świadka przyrzeczenie wierności i dochowywania tajemnicy urzędowej (obacz załączkę 1.). Dokument tego przyrzeczenia podpisany ma być przez ślubującego, przez poczmistrza (ekspedyenta pocztowego) i świadka i odesłany do dyrekcji poczt i telegrafów.

Załączka 1.

W pierwszym okresie praktyki nie wolno kandydatom poruczać samodzielnego sprawowania odpowiedzialnych czynności służbowych, za co poczmistrze (ekspedyenci pocztowi) ręczą i odpowiadają.

§. 12.

Po ukończeniu praktyki winni kandydaci w miejscu, w którym odbywali drugą jej część, poddać się egzaminowi ze wszystkich gałęzi służby.

Egzamin ten dzieli się na pisemny i ustny; ten ostatni połączony jest z praktycznym wypróbowaniem w wykonywaniu służby.

Egzamin pisemny polega na obrobieniu nie trudnego tematu ze służby ruchu. Egzamin ustny obejmuje przepisy o obow, a nadto przepisy i instrukcje z zakresu służby pocztowej, służbę rachunkową i manipulację pocztowej kasy oszczędności, geografję komunikacji w głównych zarysach, telegrafowanie i odbieranie depech przy aparacie, w czem kandydat powinien posiadać dostateczną biegłość, obchodzenie się z aparatami i bateriami, taksowanie telegramów, włączanie pojedynczej stacyi pośredniej lub końcowej; należytości i przepisy o rachunkowości w służbie telegraficznej i telefonicznej.

Egzamin zdaje się przed komisją, która składa się z wydelegowanego urzędnika dyrekcji, jako przewodniczącego, z jednego urzędnika technicznego i z dwóch urzędników ruchu; z tych ostatnich jeden pełni zarazem funkcję protokolanta.

Dla oceny wyniku egzaminu ustanowione są trzy stopnie („bardzo dobrze uzdolniony“, „uzdol-

niony“, „nieuzdolniony“). W razie pomyślnego wyniku egzaminu wystawi się kandydatowi świadectwo. Gdy postęp przy egzaminie jest niedostateczny, winna komisya jednocześnie powziąć uchwałę co do powtórzenia egzaminu, przyczem pozwolić można kandydatowi zdawać egzamin jeszcze raz albo *a)* w przeciągu 3—12-miesięcznego okresu bez powtarzania praktyki. albo *b)* dopiero po całkowitem lub częściowem powtórzeniu praktyki. Dwukrotne powtórzenie egzaminu może mieć miejsce tylko za pozwoleniem Ministerstwa handlu.

Odstąpienie od praktyki przed jej ukończeniem pociąga za sobą konieczność powtórzenia tejże: gdyby kandydat po ukończeniu praktyki odstąpił od egzaminu jeszcze przed rozpoczęciem lub przed ukończeniem tegoż, w takim razie winna w pierwszym przypadku dyrekcya poczt i telegrafów, w drugim zaś komisya egzaminacyjna wydać dalsze postanowienie co do terminu egzaminu, postępując przy tem według zasad, ustanowionych powyżej na przypadek powtórzenia.

§. 13.

Kandydatów, którzy zdali wzmiankowany powyżej egzamin, wpisać należy w listę ekspektantów, którą utrzymywać trzeba w bieżącym porządku. Umieszczanie kandydatów w tej liście według stopni starszeństwa odbywa się w ten sposób, że z pomiędzy należących do tego samego roku praktyki ekspektantów w okręgu każdej dyrekcji postawić należy na pierwszym miejscu tych, którzy zdali egzamin z postępem bardzo dobrym, na drugim miejscu resztę ekspektantów tego samego roku praktyki, którzy otrzymali stopień „uzdolniony“, na ostatku zaś tych ekspektantów, którzy zdali egzamin dopiero przy powtórzeniu. W granicach każdej z tych trzech grup szereguje się poszczególnych ekspektantów według chwili wniesienia podania o przypuszczenie do praktyki. Kandydaci, którzy zdali egzamin dopiero po całkowitem lub częściowem powtórzeniu praktyki, stoją co do miejsca w liście ekspektantów na równi z uczestnikami roku powtórzenia.

§. 14.

Przy powoływaniu ekspektantów do czynnej służby przytrzymywać się należy w ogólności kolei, ustanowionej w liście ekspektantów, chyba, że względy służbowe uzasadniałyby odstąpienie od tej zasady.

Gdy któryś z ekspektantów powołany będzie do czynnej służby w charakterze aspiranta pocztowego, okoliczność tę należy zapisać w liście ekspektantów i uwidocznic w niej miejsce zatrudnienia, przeciąg czasu, przez jaki to zatrudnienie trwało, tudzież stopień wynagrodzenia dziennego.

Ekspektantom wyznaczyć należy termin, do którego mają się na zawezwanie stawić do służby. Termin ten wyznaczy dyrekcyja poczt i telegrafów według swego uznania. jednakże najmniej na 24 godzin naprzód.

Ekspektantów, którzy na zawezwanie do objęcia służby nie stawiają się w przeciagu wyznaczonego im terminu i nie mogą się usprawiedliwić ważnymi powodami (chorobą, obowiązkiem dochowania pewnego terminu wypowiedzenia itd.), należy za pierwszym razem przenieść w liście na sam ostatek poza wszystkich innych ekspektantów tego samego roku praktyki, a w razie powtórzenia wykreślić zupełnie z tej listy (§. 13). W kwestyi, czy niestawienie się na zawezwanie można w danym razie uważać za dostatecznie usprawiedliwione lub nie, rozstrzyga ostatecznie dyrekcyja poczt i telegrafów.

Ewentualne powtórne przyjęcie takich ekspektantów na tę listę zawisać będzie od chwili ich powtórnego zgłoszenia się, jeżeli zaś od czasu zdania egzaminu, względnie od ostatniego zatrudnienia w służbie (§. 2—4) upłynęło więcej, jak trzy lata, może ono nastąpić tylko na zasadzie odbycia praktyki próbnej na nowo i powtórnego zdania egzaminu.

§. 15.

W okręgu każdej dyrekcyi poczt i telegrafów stanowić będzie ogół urzędników pomocniczych jeden etat, podzielony na trzy klasy, a mianowicie na dwie klasy urzędników pomocniczych stałych i jedną klasę urzędników prowizorycznych.

Rzeczony etat podzielić należy w obrębie każdej dyrekcyi poczt i telegrafów w ten sposób na trzy klasy, żeby na pierwszą klasę przypadało 20 od sta ogólnej ilości urzędników pomocniczych, na drugą klasę 40 od sta, a na klasę urzędników pomocniczych prowizorycznych również 40 od sta. Nadwyżkę, wypadającą przy tym podziale procentualnym, należy zawsze doliczać do klasy prowizorycznych urzędników pomocniczych.

§. 16.

Każdy urzędnik pomocniczy otrzyma przy mianowaniu dekret, zawierający oznaczenie kategorii służbowej, do której mianowany należy, i szczególnego tytułu, jaki mu przysłuza. nadto zaś klasy, do której został zaliczony. tudzież wymiaru poborów służbowych.

Otrzymaanie dekretu nominacyjnego winien urzędnik pomocniczy potwierdzić pisemnie i dołączyć do tego potwierdzenia uwagę, że znana mu jest treść Postanowień zasadniczych.

Przypadającą według ustawy należytość od nadania posady winien urzędnik pomocniczy według

obowiązujących w tym względzie osobnych postanowień zapłacić z własnych środków.

§. 17.

Do uzyskania posady urzędnika pomocniczego I. klasy potrzebny jest egzamin, ustanowiony w §ie 15tym rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 19. maja 1900. Dz. rozp. poczt i tel. Nr. 44. Obsadzanie opróżniających się posad I. klasy kobietami podlega temu ograniczeniu, że tylko co piąta posada może być nadana urzędniczkom pomocniczemu II. klasy.

§. 18.

Dwa razy do roku winny dyrekcyje poczt i telegrafów obsadzać wolne posady II. i I. klasy, postępując przy tem według stosunku ilości posad systemizowanych do ilości posad rzeczywiście obsadzonych, zachodzącego w dniu 31. marca i 30. września.

Urzędnikom pomocniczym, którzy wskutek tego przejdą do wyższej klasy, zaasygnować należy odpowiednie wyższe pobory od 1. kwietnia, względnie 1. października tego samego roku, zaś ich pobory dotychczasowe wstrzymać z ostatnim marca, względnie września.

Mianowania te następować mają bez ogłaszania konkursu. Przy tem przytrzymywać się należy w ogólności tej kolei, w jakiej poszczególni kandydaci w etacie po sobie następują, uwzględniając jednakże przytem także kwalifikacyę, stopień wykształcenia szkolnego i wynik egzaminu (§. 12, względnie §. 17).

§. 19.

Braki, jakieby zaszły w ciągu roku w stosunku do ogólnej systemizowanej ilości urzędników pomocniczych, pokrywać należy zawsze według potrzeby i bez względu na ustanowione w §ie 18tym terminy drogą mianowania stosownej ilości prowizorycznych urzędników pomocniczych.

Przytem pomiędzy ekspektantami uwzględniać należy ile możności przedewszystkiem tych aspirantów, którzy obecnie są, względnie dawniej byli już zatrudnieni w służbie; zresztą zaś co do następstwa poszczególnych kandydatów po sobie, postępować należy według postanowienia, wydanego w tym względzie w §ie 13tym.

§. 20.

Pocztowych urzędników pomocniczych, którzy będą mianowani ekspedyentami, wykreśli się z etatu urzędników pomocniczych i postępować się będzie z nimi — jak długo będą zajęci w tym charakterze — tak względem stosunków osobistych, jak i stosunków płacy według przepisów, obowiązujących w danej

chwili co do poczmistrzów przy urzędach pocztowych III. klasy. Urzędnicy tacy nie tracą jednak ani swego charakteru służbowego, ani prawa ubiegania się o posady poczmistrzów; także na przypadek przyjęcia ich napowrót na etat urzędników pomocniczych umieścić ich należy w tej klasie, do której byliby doszli, zostając bez przerwy w tym etacie, i pozostawić im ten sam stopień starszeństwa.

§. 21.

Tych pocztowych urzędników pomocniczych, którzy na zasadzie postanowień §u 4go, l. 1 do 3, są zatrudnieni na posadach nadetatowych, nie należy uwzględniać ani przy obliczaniu przepisanego stanu w poszczególnych klasach (§. 15) ani przy obliczaniu ilości urzędniczek pomocniczych, podlegającej ustanowionemu powyżej ograniczeniu.

Pod względem awansu (§. 18) postępować należy z takimi urzędnikami pomocniczymi w ten sam sposób, jak z urzędnikami pomocniczymi, wchodzącymi w skład etatu systemizowanego.

§. 22.

Urzędnikom pomocniczym, którzy muszą odbywać ustawą przepisaną służbę wojskową prezenyjną, zostaje aż do jej ukończenia zastrzeżona posada tej samej klasy, przyczem jednak służba wojskowa nie liczy się do czasu służby pocztowej, uzasadniającego posunięcie na wyższy stopień płacy (§. 27).

§. 23.

Aspirantom pocztowym należy przy ich pierwszym zatrudnieniu w służbie przypomnieć uroczyste przyrzeczenie, złożone na początku praktyki (§. 11).

Prowizoryczni urzędnicy pomocniczy winni z okazji swej nominacji złożyć przysięgę służbową (obacz załączkę 2), a dyrekcyja poczt i telegrafów ma poczynić stosowne zarządzenia w tym względzie.

Gdy urzędnik pomocniczy przechodzi do klasy IIej, względnie Iej, należy mu złożoną przysięgę przywołać tylko na pamięć.

§. 24.

Dyrekcyje poczt i telegrafów utrzymywać będą względem wszystkich urzędników pomocniczych swego okręgu osobne tabele służbowe i kwalifikacyjne.

Tabele te mają zawierać:

1. generalia, tudzież szczegóły, odnoszące się do pełnienia służby wojskowej;
2. szczegóły, tyjące się nauk, władania językami i egzaminów;
3. oznaczenie każdorazowego miejsca służby i rodzaju zatrudnienia;

4. ocenę kwalifikacji według następujących rubryk:

- a) pilność,
- b) zdolności;
- c) sprawowanie się w urzędzie,
- d) sprawowanie się poza służbą, a to według następujących stopni:
  - ad a) nadzwyczajna, zadowolniająca, mała,
  - ad b) bardzo dobre, dobre, małe,
  - ad c) zupełnie odpowiednie, odpowiednie, mniej odpowiednie,
  - ad d) nienaganne, mniej odpowiednie.

Tabele kwalifikacyjne należy utrzymywać w ewidencji; w tym celu winni:

1. pocztowi urzędnicy pomocniczy o wszystkich zmianach, jakieby zaszyły w ich stosunkach osobistych, a nie były przełożonej dyrekcyi poczt i telegrafów znane już z urzędu, donosić tej władzy niezwłocznie;

2. naczelnicy wszystkich urzędów, w których pełnią służbę pocztowi urzędnicy pomocniczy (a więc poczmistrze, naczelnicy poczt skarbowych, ewentualnie administratorzy pocztowi) wydać opinię o kwalifikacji dotyczącego urzędnika pomocniczego według oznaczonych powyżej rubryk, i to albo wtedy, gdy tenże występuje ze służby, albo — o ile w ciągu roku nie zmienił swej posady — na końcu roku i odesłać ją do dyrekcyi poczt i telegrafów. Kwalifikacje administratorów pocztowych sporządzają organa inspekcyjne. Przy układaniu kwalifikacji postępować należy z jak największą sumiennością, a organa, wydające kwalifikację, odpowiadają za to pod rygorem kary dyscyplinarnej.

Każdemu urzędnikowi pomocniczemu należy na jego prośbę podać raz w rok dotyczącą go kwalifikację do wiadomości; nadto przysługuje mu prawo podnoszenia w przeciągu dni ośmiu w przepisanej drodze służbowej zarzutów przeciw kwalifikacji, co do których rozstrzyga ostatecznie dyrekcyja poczt i telegrafów, przyczem na przypadek zupełnie niezasadzonego zażalenia można na dotyczącego urzędnika nałożyć karę za lekkomyślność aż do 10 koron.

§. 25.

Pocztowi urzędnicy pomocniczy i aspiranci pocztowi otrzymują swe pobory bez względu na rodzaj ich służbowego zatrudnienia, oznaczonego w §§ach 2—4, wprost od Zakładu poczt i telegrafów.

Pobory te są częścią zwyczajną, częścią nadzwyczajną (pobory poboczne).

§. 26.

Pobory zwyczajne pocztowych urzędników pomocniczych stanowi roczna płaca według następującego szematu:

A. Poczтови urzędnicy pomocniczy.

Klasa etatu	Stopień płacy	Okrąg				
		I.	II.	III.	IV.	
		klasy dodatków aktywalnych urzędników rządowych				
		k o r o n				
prowizorycznych urzędników pomocniczych	3	1.100	950	875	800	
	2	1.175	1.025	950	875	
	1	1.250	1.100	1.025	950	
pocztowych urzędników pomocniczych	II. kl.	3	1.400	1.250	1.200	1.150
		2	1.500	1.350	1.300	1.250
		1	1.600	1.450	1.400	1.350
	I. kl.	3	1.800	1.600	1.550	1.500
		2	2.000	1.800	1.750	1.700
		1	2.200	2.000	1.950	1.900

B. Pocztowe urzędniczki pomocnicze.

Klasa etatu	Stopień płacy	Okrąg				
		I.	II.	III.	IV.	
		klasy dodatków aktywalnych urzędników rządowych				
		k o r o n				
prowizorycznych urzędniczek pomocniczych	3	950	880	840	800	
	2	1.025	955	915	875	
	1	1.100	1.030	990	950	
pocztowych urzędniczek pomocniczych	II. kl.	3	1.200	1.100	1.050	1.000
		2	1.300	1.200	1.150	1.100
		1	1.400	1.300	1.250	1.200
	I. kl.	3	1.600	1.400	1.350	1.300
		2	1.750	1.550	1.500	1.450
		1	1.900	1.700	1.650	1.600

Pobory wypłacane będą w miesięcznych ratach z góry.

§. 27.

Pocztowi urzędnicy pomocniczy II. i I. klasy przechodzą na wyższy stopień płacy po czterech latach służby, odbytych w dotyczącej klasie.

W klasie prowizorycznych urzędników pomocniczych stosowane będą wymiary trzeciego stopnia płacy w ciągu pierwszego i drugiego roku służby, wymiary drugiego stopnia płacy w ciągu trzeciego i czwartego roku służby, a wymiary pierwszego stopnia płacy po ukończeniu czterech lat służby.

Do czasu służby, uzasadniającego posunięcie na wyższy stopień płacy, które następuje z urzędu, liczy się każde rzeczywiste zajęcie służbowe, odbyte w myśl §§ów 2—4.

§. 28.

Z wyjątkiem przypadków opuszczenia służby, spowodowanego należycie udowodnioną słabością albo urlopem, udzielonym według przepisów, albo wreszcie wstąpieniem do szeregu w przypadkach, określonych w §ie 5tym ustawy z dnia 22. maja 1878, Dz. u. p. Nr. 59 pod lit. a, b i d (obacz załączkę 3), wypłata poborów pocztowych urzędników pomocniczych podlega warunkowi istotnego sprawowania służby. Załączka 3.

Zresztą pobory zaczynają się liczyć:

1. w przypadku zamianowania prowizorycznym urzędnikiem pomocniczym, od pierwszego dnia miesiąca, następującego po zamianowaniu;

2. w przypadku przeniesienia do wyższej klasy, od dotyczącego terminu regulacji etatu (§. 18);

3. w razie postąpienia na wyższy stopień płacy (§. 27), od pierwszego dnia miesiąca, następującego po ukończeniu drugiego, względnie czwartego roku służby w klasie urzędników pomocniczych prowizorycznych, zaś z pierwszym dniem miesiąca, następującego po ukończeniu czterolecia w klasie II. i I.

Pobory należy wstrzymać:

1. w razie zamianowania urzędnika pomocniczego asystentem pocztowym, poczmistrzem lub ekspedyentem; tudzież w razie przyznania mu wyższych poborów w etacie urzędników pomocniczych, — z chwilą przekazania nowych poborów:

2. w razie stawienia się do służby wojskowej prezencyjnej, tudzież w razie rozwiązania stosunku służbowego (§. 48), — z końcem dotyczącego miesiąca.

§. 29.

Zwyczajne pobory aspiranta pocztowego stanowią wynagrodzenie dzienne, wypłacane w miesięcznych ratach z dołu, a to według następującego szematu:

A. Aspiranci pocztowi.

Stopień wynagrodzenia dziennego	O k r ą g							
	I.		II.		III.		IV.	
	klasy dodatków aktywalnych urzędników rządowych							
	K	h	K	h	K	h	K	h
3	3	—	2	60	2	40	2	20
2	3	20	2	80	2	60	2	40
1	3	40	3	—	2	80	2	60

B. Aspirantki pocztowe.

Stopień wynagrodzenia dziennego	O k r ą g							
	I.		II.		III.		IV.	
	klasy dodatków aktywalnych urzędników rządowych							
	K	h	K	h	K	h	K	h
3	2	60	2	40	2	30	2	20
2	2	80	2	60	2	50	2	40
1	3	—	2	80	2	70	2	60

Wypłata wynagrodzenia dziennego podlega warunkowi rzeczywistego pełnienia służby, chyba że w tym względzie postanowiono wyraźnie inaczej.

Aspirantom pocztowym, którzy zmieniają miejsce służby w ciągu miesiąca, należy — o ile z tą zmianą łączy się także różnica w wymiarze dziennego — wypłacić wyższe, względnie niższe pobory za stosunkową część miesiąca.

Co się tyczy przyznawania wyższych stopni wynagrodzenia dziennego, stosowane być mają postanowienia, wydane w drugim i trzecim ustępie §u 27go.

§. 30.

Do poborów nadzwyczajnych należą:

1. dodatki służbowe (§. 31);

2. należności za służbę nocną, a mianowicie dla pocztowych urzędników pomocniczych i aspirantów pocztowych, zatrudnionych w urzędach państwowych, w takim wymiarze, jaki ustanowiony został rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 31. marca 1891, l. 51262 z roku 1890, Dz. rozp. poczt. i tel. Nr. 36 z roku 1891, dla niższych urzędników ruchu, a dla innych urzędników pomocniczych i aspirantów pocztowych — w wymiarze, ustanowionym w §ie 9tym rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 19. maja 1900, Dz. rozp. poczt. i tel. Nr. 44;

3. należności za konwojowanie poczty na kolejach, i to w przypadku konwojowania poczty koleją w zastępstwie urzędnika — według wymiaru przepisanego dla urzędników ruchu, a w razie konwojowania koleją poczt niższego rzędu — w wymiarze, jaki Ministerstwo handlu w każdym z osobna przypadku ustanowi.

§. 31.

Dodatki służbowe należą się:

1. pocztowym urzędnikom pomocniczym i aspirantom pocztowym, ustanowionym zawiadowcami poczt, dodatek na zawiadowstwo, który w urzędach pocztowych I. klasy wynosi 10 koron, w urzędach pocztowych II. klasy 8 koron, a w urzędach pocztowych III. klasy 5 koron na miesiąc;

2. pocztowym urzędnikom pomocniczym, którym w urzędzie pocztowym I. klasy poruczono zamknięcie kasy lub oddano drugi klucz od kasy, miesięczny dodatek kasowy w kwocie 5 koron, i to według okoliczności niezależnie od dodatku na zawiadowstwo;

3. pocztowym urzędnikom pomocniczym i aspirantom pocztowym, którzy pełnią służbę w urzędach sezonowych, należy się za czas tej służby dodatek w wysokości 20 od sta ich płacy miesięcznej, względnie wynagrodzenia dziennego, wypadającego na miesiąc o 30 dniach, i to według okoliczności niezależnie od dodatków, oznaczonych pod liczbą 1 i 2. Te urzędy pocztowe, w których urzędnikom pomocniczym i aspirantom pocztowym należeć się będą dodatki, pod liczbą 3 wymienione, oznaczy Ministerstwo handlu w każdym przypadku z osobna.

Dodatki służbowe, o których była mowa pod liczbą 1, 2 i 3, przekazywać należy w miarę rzeczywistej odbytej służby co miesiąca z dołu, i to w danym razie pro rata temporis.

§. 32.

Co się tyczy postępowania z poborami pocztowych urzędników pomocniczych, którzy wstępują do

szeregu w razie mobilizacji lub powołani będą do pełnej służby telegraficznej i pocztowej, wydane będą osobno postanowienia.

§. 33.

Pocztowi urzędnicy pomocniczy, którzy zdali egzamin ruchu, mogą być mianowani asystentami pocztowymi. Do uczęszczania na kurs nauki pocztowej i telegraficznej, względnie do zdawania egzaminu ruchu można jednakże przypuścić tylko tych męskich urzędników pomocniczych, którzy ukończyli najmniej 2 lata seminaryum nauczycielskiego lub wyższej szkoły handlowej albo 4 klasy szkoły średniej i mają najmniej skończonych 8 lat służby.

§. 34.

Dyrekcye poczt i telegrafów mają prawo udzielania stałym urzędnikom pomocniczym zaliczek aż do kwoty maksymalnej, równającej się trzymiesięcznej płacy, a to pod warunkami, ustanowionymi co do udzielania zaliczek rzeczywistym urzędnikom rządowym i za wymową zwrotu w ratach, które mogą być rozłożone co najwięcej na 20 miesięcy.

§. 35.

Pod warunkami, ustanowionymi w ogólności co do udzielania remuneracji pieniężnych i zapomóg, mogą dyrekcye poczt i telegrafów przyznawać pocztowym urzędnikom pomocniczym i aspirantom pocztowym remuneracye i zapomogi aż do kwoty maksymalnej 100 koron w jednym roku.

§. 36.

Pocztowi urzędnicy pomocniczy mają prawo noszenia odzieży służbowej, przepisanej w §ie 29tym rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 19. maja 1900, Dz. rozp. poczt. i tel. Nr. 44, dla poczmistrzów za dekretem, jednakże z tą różnicą, że epolety obszyte i przytwierdzone będą nie złotymi galonikami, lecz galonikami z posrebrzanego białego metalu szerokimi na 5 mm i że odznakę urzędników pomocniczych I. klasy stanowią mają trzy rozety, urzędników pomocniczych II. klasy dwie rozety, a prowizorycznych urzędników pomocniczych jedna rozeta z białego wyciskanego metalu na epoletach. Epolety przyszyte być mają także do płaszcza uniformowego.

Pocztowi urzędnicy pomocniczy są obowiązani w myśl postanowienia punktu III. rozporządzenia z dnia 3. września 1890, l. 1778 H. M., Dz. rozp. poczt. i tel. Nr. 93, nosić w służbie wewnętrznej kurtkę uniformową, zaprowadzoną rozporządzeniem z dnia 1. września 1890, l. 1778 H. M., Dz. rozp. poczt. i tel. Nr. 85, jednakże z tą różnicą, że za odznakę na wyłogach, których brzeg dolny obszyty jest srebrnym galonikiem na 5 mm szerokim, służyć będą urzędnikom pomocniczym I. klasy trzy rozety z każdej strony, urzędnikom pomocniczym II. klasy

dwie rozety, a urzędnikom pomocniczym prowizorycznym jedna rozeta z białego wyciskanego metalu.

Aspirantom pocztowym nie wolno nosić odzieży służbowej.

§. 37.

Na ustną prośbę pocztowych urzędników pomocniczych mogą im ich bezpośredni przełożeni udzielić w ciągu roku aż do 14 dni urlopu, o czym powinni uwiadomić dyrekcję poczt i telegrafów; udzielenie urlopu może nastąpić tylko w takim razie, jeżeli służba na to pozwala i jeżeli urlop nie pociąga za sobą wydatków na zastępstwo.

Dyrekcye poczt i telegrafów mogą pod takimi samymi warunkami udzielać pocztowym urzędnikom pomocniczym urlopów aż do czterech tygodni, a bez tych warunków aż do trzech miesięcy, jeżeli urzędnik o urlop proszący, ponosi kosztą substytucyi; dłuższe urlopy mogą być udzielone tylko za zrzeczeniem się poborów.

§. 38.

Jeżeli pocztowy urzędnik pomocniczy nie może jawnie się do służby wskutek słabości, winien natychmiast zrobić o tem służbowe doniesienie, które następnie należy przedłożyć przełożonej dyrekcji poczt i telegrafów. Jeżeli urzędnik taki absentuje się z powodu słabości dłużej niż ośm dni a nie zarządzono zbadania go przez lekarza pocztowego, winien przedłożyć świadectwo lekarskie; przedłożenia świadectwa lekarskiego można zażądać nawet w razie krótszej nieobecności.

Podczas słabości otrzymują pocztowi urzędnicy pomocniczy w ciągu pierwszych czterech miesięcy zwyczajne pobory w pełnej kwocie, a przez następujące dwa miesiące o 25% mniej. Po upływie sześciu miesięcy pobory zostaną wstrzymane.

Aspirantom pocztowym wypłaca się na przypadek słabości przez pierwsze trzy miesiąceienne wynagrodzenie w pełnej kwocie, a w następnych dwóch miesiącach o 25% mniej. Po upływie piątego miesiąca wstrzymuje się wypłatę dziennego wynagrodzenia.

§. 39.

Postanowienia §§ów 14—19, 23—28, wreszcie 90—98 Regulaminu służbowego dla urzędników i sług. podlegających III. sekcji Ministerstwa handlu, obwieszzonego reskryptem tegoż Ministerstwa z dnia 16. grudnia 1852, l. 2649, Dz. rozp. poczt. Nr. 100 (obacz załączkę 4), stosowane będą w analogiczny sposób do pocztowych urzędników pomocniczych i aspirantów pocztowych.

Pocztowi urzędnicy pomocniczy i aspiranci pocztowi są przeto w szczególności obowiązani poświęcać się pracy, jakiej wymaga od nich poruczona im w danej chwili służba, wiernie, pilnie, uczciwie

i tak dobrze, jak tylko mogą i umieją, tudzież przyswajając sobie potrzebne do tego wiadomości i potrzebną biegłość. Są oni odpowiedzialni za rychłe i punktualne spełnianie poruczonych sobie czynności służbowych, winni przestrzegać ściśle godzin urzędowych, a w razie nadzwyczajnej potrzeby pełnić służbę nawet poza temi godzinami. Pocztowi urzędnicy pomocniczy i aspiranci pocztowi są nadto obowiązani zachowywać wobec wszystkich sprawy służbowe w tajemnicy. Odpowiadają oni za powierzone sobie przedmioty i za każdą szkodę, jakaby z ich winy dla państwa wynikła. Swoim przełożonym winni pocztowi urzędnicy pomocniczy i aspiranci pocztowi okazywać posłuch i szacunek; w obcowaniu służbowem z innymi funkcyonaryuszami tudzież ze stronami winni się znachodzić uprzejmie; zabrania się im jak najsurowiej przyjmować od stron z tytułu sprawowania służby upominki lub inne świadczenia albo przyrzeczenia tychże. Pocztowi urzędnicy pomocniczy i aspiranci pocztowi winni także poza służbą zachowywać się przyzwoicie i uczciwie i nie oddawać się niedozwolonym zajęciom ubocznym.

§. 40.

Co do zaopatrzenia pocztowych urzędników pomocniczych na starość i na przypadek przeniesienia w stan spoczynku istnieją szczególne postanowienia.

§. 41.

Aspiranci pocztowi i prowizoryczni urzędnicy pomocniczy potrzebują do zawarcia małżeństwa pisemnego pozwolenia.

Prośbę o takie pozwolenie wnieść należy najmniej na dni czternaście przed zawarciem małżeństwa do przełożonej dyrekcyi poczt i telegrafów i wymienić w niej imię narzeczonej, tudzież dołączyć świadectwo moralności tej ostatniej.

Zawarcie małżeństwa bez otrzymania pozwolenia stanowi przestępstwo służbowe.

Zawarcie związków małżeńskich przez urzędniki pomocnicze i aspirantki pocztowe pociąga za sobą natychmiastowe wykluczenie ich ze służby; gdy rozwiedzeni małżonkowie na nowo się łączą, okoliczność tę uważać należy za równą zawarciu związków małżeńskich.

§. 42.

Ekspedyentki pocztowe, należące do etatu urzędników pomocniczych, tracą wskutek zawarcia związków małżeńskich prawo do dalszego pełnienia obowiązków w charakterze urzędniczek pomocniczych; zachowują jednak stosownie do postanowień drugiego ustępu §u 22go rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 19. maja 1900, Dz. rozp. poczt. i tel. Nr. 44, prawo ubiegania się o posady poczmistrzyń.

§. 43.

Pocztowych urzędników pomocniczych lub aspirantów pocztowych nie można przydzielać do takich urzędów, których przełożeni są z nimi w linii wstępnej albo zestępnnej spokrewnieni lub spowinowaceni lub w linii bocznej spokrewnieni aż do czwartego stopnia albo spowinowaceni aż do drugiego stopnia, lub którzy połączeni są z nimi węzłami małżeńskimi.

Pocztowe urzędniczki pomocnicze można przenosić do urzędów państwowych tylko wyjątkowo i tylko na ich prośbę.

Przydzielanie pocztowych urzędniczek pomocniczych do stałej służby przy urzędach państwowych odbywa się w ten sposób, że jednocześnie nadaje się im systemizowane posady manipulantek pocztowych i telegraficznych, a do funkcyonaryuszek tego rodzaju stosują się następnie postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 31. lipca 1898, l. 44615, Dz. rozp. poczt. i tel. Nr. 79 w całej rozciągłości, przyczem co do stopnia płacy policza się odbyty dotąd czas służby.

Z chwilą przejścia na etat manipulantek pocztowych i telegraficznych wykreśla się rzeczzone urzędniczki z pocztu urzędników pomocniczych.

§. 44.

Pomocniczy urzędnicy pocztowi są obowiązani sprawować przemijająco obowiązki także w jakimś obcym miejscu służbowem (w razie potrzeby nawet przy urzędach pocztowych III. klasy).

W takich przypadkach należy się im:

- a) wynagrodzenie kosztów jazdy drugą klasą na kolejach żelaznych i parowcach, tudzież należytość za dojazd do stacyi i odjazd ze stacyi w kwocie ryczałtowej 75 h za każdy dojazd i odjazd;
- b) w podrózach, których nie można odbyć ani koleją ani parowcem, wynagrodzenie stałe na pokrycie kosztów jazdy w kwocie 30 h od kilometra drogi;
- c) za każdy dzień nieodzownego pozostawiania w podróży — dyety, które dla prowizorycznych urzędników pomocniczych wynoszą 3 korony, dla urzędników pomocniczych II. klasy 4 korony, a dla urzędników pomocniczych I. klasy 5 koron;
- d) za każdy dzień czasowego pełnienia obowiązków w obcym miejscu służbowem, wyżywne, które dla żonatych urzędników pomocniczych stosuje się do wymiarów pod c) podanych, a dla urzędników pomocniczych stanu wolnego wynosi 2, względnie 3 i 4 korony dziennie. Jeżeli można przewidywać, że tego rodzaju przemijające zatrudnienie potrwa dłużej jak cztery tygodnie, natenczas dotyczącemu urzędnikowi przyznać należy tygodniowe strawne w kwocie ryczał-

lowej, a to żonatym prowizorycznym urzędnikom pomocniczym od 15—20 koron, żonatym urzędnikom pomocniczym II. klasy od 20 do 25 koron, takimże urzędnikom I. klasy od 25—30 koron, odpowiednio do rozmaitych stosunków; nieżonatym urzędnikom pomocniczym wyznaczyć należy kwotę ryczałtową strawnego w wymiarze 70% kwot powyżej oznaczonych. Owdowiłych urzędników pomocniczych, którzy mają dzieci, należy stawiać na równi z żonatymi, bezdzietnych zaś na równi z nieżonatymi.

§. 45.

Pocztowych urzędników pomocniczych można przenosić do innego urzędu, znajdującego się w ich dotychczasowym okręgu dyrekcyjnym, a za porozumieniem z właściwą dyrekcją poczt i telegrafów nawet do urzędu pocztowego, znajdującego się w innym okręgu dyrekcyjnym. Przeniesienie to może nastąpić na prośbę, z urzędu lub za karę.

Pocztowym urzędnikom pomocniczym można pozwalać na zamianę miejsca służby, jeżeli proszą o to za wzajemnem porozumieniem się.

Gdy pocztowi urzędnicy pomocniczy przeniesieni zostają na własną prośbę (zamiana miejsca służby) lub za karę, winni sami ponosić kosztu przesiedlania się.

Pocztowym urzędnikom pomocniczym, przenoszonym z urzędu, należy się:

- a) zwrot wydatków na podróż dla swej osoby według przepisów, zawartych w §ie 44ym pod lit. a), b) i c);
- b) dodatek do kosztów przesiedlania się, który wymierzyć należy z uwzględnieniem stosunków osobistych pocztowego urzędnika pomocniczego, jednakże co najwyżej w kwocie 200 koron.

§. 46.

Jeżeli aspirantów pocztowych używa się do służby w obcym miejscu, a służba ta łączy się bezpośrednio z dotychczasową, w takim razie mają oni wprawdzie prawo do zwrotu kosztów podróży według postanowień, wydanych w §ie 44 pod lit. a) do c) prowizorycznych urzędników pomocniczych, natomiast strawne w kwocie 2 koron należy się im tylko podczas pierwszych czterech tygodni czasowego pełnienia służby w obcym miejscu.

§. 47.

Przepisy, dotyczące postępowania dyscyplinarnego z urzędnikami państwowymi, w szczególności zaś postanowienia rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. marca 1860, Dz. u. p. Nr. 64, stosowane będą do pomocniczych urzędników pocztowych w analogiczny sposób z tą zmianą, że zamiast odebrania

prawa awansu na wyższy stopień służbowy, można im za karę odebrać prawo przejścia na wyższy stopień płacy, i to na czas oznaczony lub nieoznaczony.

Zasuspendowanemu urzędnikowi pomocniczemu, który nie może ponosić kosztów utrzymania swej osoby i swej rodziny, należy przyznać alimentację, która przekazana być ma z urzędu z reguły dopiero wtedy, gdy urzędnik pomocniczy wniosie o to formalną prośbę i tylko w takim razie, gdy potrzeba takiej alimentacji jest powszechnie wiadoma.

Alimentację taką wymierzyć należy stosownie do potrzeby w wysokości jednej trzeciej aż do dwóch trzecich rocznej płacy.

Jeżeli ssnpenzya będzie w drodze rekursu zniesiona lub jeżeli zasuspendowany urzędnik pomocniczy zostanie na podstawie śledztwa dyscyplinarnego uznany ostatecznie całkiem niewinnym, natenczas należy mu wypłacić dodatkowo wstrzymane pobory w pełnej kwocie za potrąceniem pobranej alimentacji.

§. 48.

Stosunek służbowy pocztowych urzędników pomocniczych ulega rozwiązaniu:

1. przez wypowiedzenie, o ile chodzi o urzędników pomocniczych prowizorycznych; w tym względzie obowiązuje tak dotyczącego urzędnika, jak i dyrekcję poczt i telegrafów sześciotygodniowy termin wypowiedzenia;
2. przez zrzeczenie się służby (§. 49);
3. przez zawarcie małżeństwa (połączenie się małżonków rozwiedzionych napowrót), o ile chodzi o urzędniczkę pomocniczą;
4. przez przeniesienie w stały stan spoczynku (§. 50);
5. przez oddalenie ze służby;
6. przez śmierć.

§. 49.

W przypadku zrzeczenia się posady, dobrowolne wystąpienie ze służby pociąga za sobą jednoczesną rezygnację z tytułu, poborów i wszelkich innych praw, wypływających ze stosunku służbowego.

Kompetencya do przyjmowania rezygnacji ze służby przysłuza przełożonej dyrekcji poczt i telegrafów, z tem jednakże ograniczeniem, że przyjęcie rezygnacji pomocniczego urzędnika pocztowego, zostającego w śledztwie sądowo-karnem lub dyscyplinarnem, zastrzeżone jest Ministerstwu handlu.

§. 50.

Pocztowych urzędników pomocniczych, którzy wskutek słabości, trwającej dłużej, jak sześć miesięcy, jednak uleczalnej, stali się na jakiś czas niezdolnymi do służby, należy przenieść w czasowy stan spoczynku.

Jeżeli pomocniczy urzędnicy pocztowi, których przeniesiono w czasowy stan spoczynku, odzyskają napowrót zupełną zdolność do służby, można ich w przeciągu pięciu lat od chwili przeniesienia w stan spoczynku przyjąć napowrót do służby i przyznać im ich dawniejszy stopień płacy, przyczem jednak czasu przebytego w stanie spoczynku nie będzie się brało w rachubę przy posuwaniu dotyczącego urzędnika do wyższej klasy poborów. Jeżeli kwiescent wzbrania się wstąpić do służby napowrót, okoliczność ta ma znaczenie rezygnacji ze służby.

Po upływie oznaczonego wyżej terminu nastąpić ma przeniesienie w stały stan spoczynku.

Niezawisłe od powyższego postanowienia należy pomocniczych urzędników pocztowych przenosić w stały stan spoczynku w takich razach, gdy wskutek choroby cielesnej lub umysłowej staną się zupełnie niezdolnymi do służby.

§. 51.

Podoficerom, którzy posiadają certyfikat w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60, i mają kwalifikację na posady pomocniczych urzędników pocztowych, przysłuża przy obsadzaniu tych posad prawo pierwszeństwa.

Szczegółowe postanowienia co do dopuszczania tego rodzaju kandydatów do praktyki, tudzież co do pomieszczania ich na opróżnionych posadach i przyjmowania na kurs nauki pocztowej i telegraficznej, wydane będą w drodze szczególnego rozporządzenia.

§. 52.

Przez pomocników pocztowych rozumie się osoby, uzdolnione do pełnienia służby pocztowej i telefonicznej, zatrudniane przez poczmistrzów lub ekspedyentów pocztowych, pod kierownictwem, rękomią i odpowiedzialnością tychże.

Przy urzędach pocztowych I. klasy, tudzież przy tych urzędach pocztowych II. klasy, w których są systemizowane posady urzędników pomocniczych, zatrudnianie pomocników pocztowych jest z zasady niedozwolone; jednakże przy urzędach pocztowych II. klasy, dla których systemizowana jest jedna posada urzędnika pomocniczego, można za zgodą Ministerstwa handlu (i z jednoczesnym zwinięciem systemizowanej posady urzędnika pomocniczego) pozwolić poczmistrzowi zatrudniać w charakterze pomocnika pocztowego takiego ekspektanta (§. 13), który według postanowień §u 43go, ustępu 1, byłby wykluczony od pełnienia służby przy dotyczącym urzędzie pocztowym.

§. 53.

W charakterze pomocników pocztowych zatrudniane będą tylko osoby nieposzlakowane, które posiadają obywatelstwo austriackie, mają najmniej

szesnaście lat i ukończyły najmniej wszystkie klasy szkoły ludowej.

Osób, które według postanowień §u 6go nie mogłyby uzyskać posady pomocniczych urzędników pocztowych, nie można nawet w charakterze pomocników pocztowych używać do służby.

§. 54.

O zamiarze użycia pomocnika pocztowego do służby uwiadomić należy we właściwym czasie dyrekcję poczt i telegrafów.

Jeżeli dyrekcya poczt i telegrafów nie znachodzi ważnych przyczyn do sprzeciwienia się temu, aby wskazanego jej pomocnika pocztowego zatrudniano w służbie, powinna doniesienie takie przyjąć do wiadomości i polecić poczmistrzowi (ekspedyentowi pocztowemu), by w obecności świadka odebrał od pomocnika pocztowego przyrzeczenie wierności i dochowywania tajemnicy urzędowej przez podanie ręki (obacz załączkę 5).

Zresztą dyrekcji poczt i telegrafów przysłuża prawo usunięcia pomocnika pocztowego od dalszego pełnienia obowiązków, nawet gdy tenże już sprawuje służbę.

§. 55.

Organa inspekcyjne obowiązane są przekonywać się na objaśdżkach służbowych na podstawie kilku ustnych pytań, czy pomocnicy pocztowi kwalifikują się do pełnienia służby pomocniczej. Jeżeli przytem pokaże się, że dotyczący pomocnik pocztowy do służby zupełnie się nie nadaje, lub jeżeli przy kontroli manipulacji urzędowej dotyczącego urzędu pocztowego nasuną się innego rodzaju wątpliwości co do osoby pomocnika pocztowego, w takim razie dyrekcya poczt i telegrafów winna go na wniosek organu inspekcyjnego usunąć ze służby.

§. 56.

Obowiązki pomocników pocztowych mogą pełnić także ekspektanci posad urzędników pomocniczych (§. 13). W takich razach wystarcza uczynić doniesienie do dyrekcji poczt i telegrafów dopiero jednocześnie z przyjęciem dotyczącego ekspektanta; także egzaminowanie ze strony organu inspekcyjnego (§. 55) nie ma w takich razach miejsca.

Tego rodzaju pomocnikom pocztowym winien ich służbodawca przed użyciem ich do służby przypomnieć jedynie przyrzeczenie wierności i dochowywania tajemnicy urzędowej, złożone przez nich w myśl §u 11go.

Pełnienie obowiązków w charakterze pomocnika pocztowego nie wpływa w niczem na dalszą drogę służbową ekspektantów, chyba tylko o tyle, że tacy ekspektanci, którzy jako pomocnicy pocztowi dopuścili się znacznego przekroczenia obo-

wiązków służbowych, wykreśleni^o będą stanowczo z listy ekspektantów (§. 13).

§. 57.

Pomocnicy pocztowi zostają do swojego służbowawcy (poczmistrza, ekspedyenta pocztowego) w prywatnym stosunku służbowym, a stosownie do tego wysokość ich ewentualnego wynagrodzenia zależeć będzie od obopólnej umowy.

§. 58.

Na utrzymywanie pomocników pocztowych nie będzie się przyznawało ekspedyentom żadnego dodatku. Także przy urzędach pocztowych II. klasy utrzymywanie pomocników pocztowych spada z zasady na poczmistrza; dotyczącemu poczmistrzowi można jednak przyznać zasiłek manipulacyjny:

1. w przypadku, o którym była mowa w ustępie 2gim §u 52go, a mianowicie:

- a) przy urzędach pocztowych II. klasy, 1. stopnia (więcej jak 30.000 jednostek), 500—700 koron;
- b) przy urzędach pocztowych II. klasy, 1. stopnia, (mniej jak 30.000 jednostek) 400—600 koron;
- c) przy urzędach pocztowych II. klasy, 2. stopnia, 240—400 koron;

2. jeżeli w urzędzie pocztowym II. klasy koniecznym jest przyjęcie kogoś do pomocy a posada urzędnika pomocniczego nie będzie tam systemizowana.

W tym przypadku stosować się należy do wskazówek, podanych pod liczbą 1, lit. b) i c).

Przy czynieniu dotyczących wniosków winny dyrekcye poczt i telegrafów trzymać się wytyczonych powyżej granic, uwzględniając jednak stosunki, zachodzące w każdym przypadku z osobna.

Call r. w.

Uroczyste przyrzeczenie.

Otrzymawszy pozwolenie odbywania praktyki przy c. k. Zakładzie poczt i telegrafów, złożysz Pan uroczyste przyrzeczenie, że obowiązki, które na Nim w czasie tej praktyki będą ciążyły, a które określone są w szczegółowych przepisach, spełniać będziesz sumiennie, że okazywać będziesz posłuszeństwo ustawom i zleceniom swych przełożonych i dochowywać wiernie tajemnicy urzędowej.

„To, co mi w tej chwili przeczytano i co zrozumiałem dobrze i należyście, winienem i chcę ściśle wypełnić.“

.....

(Podpis ślubującego.)

Powyższe przyrzeczenie złożono dnia dzisiejszego w naszej obecności.

....., dnia ....., 190 ..

.....

(Podpis świadka.)

.....

(Podpis kierownika urzędu pocztowego.)

L . . . . .

Załączka 2.

Przysięga służbowa.

Przysięgniesz Pan Bogu Wszechmogącemu i przyrzekniesz na honor i uczciwość niezłomną wierność i posłuszeństwo Najjaśniejszemu Cesarzowi i Panu Franciszkowi Józefowi Pierwszemu, z Bożej łaski Cesarzowi Austrii, Apostolskiemu Królowi Węgier, Królowi Czech, Dalmacyi, Krocacyi, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi, Arcyksięciu Austrii itd. itd., a po Nim Jego następcom, pochodzącym z Jego Najwyższego Rodu i krwi.

Przysięgniesz Pan, że niezłomnie przestrzegać będziesz ustaw konstytucyjnych, że szczegółowo określone obowiązki, jakie na Pana w sprawowaniu Jego urzędu włożone będą, wypełniać będziesz sumiennie, że przytem zawsze kierować się będziesz tylko względem na dobro służby Najjaśniejszego Pana i państwa, że okazywać będziesz zawsze chętnie posłuszeństwo ustawom i zleceniom przełożonych i dochowywać wiernie tajemnicy urzędowej.

Przysięgniesz Pan także, że ani obecnie nie należysz do żadnego zagranicznego stowarzyszenia o celach politycznych, ani też na przyszłość do takiego stowarzyszenia należeć nie będziesz.

„Tego, co mi w tej chwili przeczytano i co zrozumiałem dobrze i należycie, powinienem i chęć ściśle przestrzegać.

Tak mi Panie Boże dopomóż!“

. . . . .
(Podpis przysięgającego.)

. . . . . , dnia . . . . . 190 . .

Powyższą przysięgę złożono dzisiaj w naszej obecności.

. . . . .
(Podpis świadka.)

. . . . .
(Podpis odbierającego przysięgę.)

W y c i ą g

z ustawy z dnia 22. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 59, tyczącej się uregulowania stosunków osobistych i służbowych cywilnych funkcjonaryuszy państwowych, należących do siły zbrojnej.

§. 5.

Podczas czynnej służby wojskowej:

- a) w celu własnego wykształcenia się pod względem wojskowym w okresie wyznaczonym ustawą na wykształcenie rekrutów,
- b) z powodu peryodycznych ćwiczeń wojskowych,
- c) w razie uruchomienia, i
- d) w razie powołania pospolitego ruszenia.

każdy sługa cywilny rządowy zatrzymuje swoją posadę cywilną i stopień w służbie cywilnej.

Służba wojskowa tego rodzaju ani nie wstrzymuje posuwania się w służbie cywilnej rządowej ani nie przerywa pięciolecia wysłużyć się mającego dla otrzymania wyższej płacy.

Podczas czynnej służby wojskowej celem odbycia ustawowej służby pod bronią, zabezpieczona będzie każdemu słudze cywilnemu rządowemu posada cywilna tej samej kategorii i w tej samej klasie stopnia służbowego, jednakże przerywa się pięciolecie wysłużyć się mające dla otrzymania wyższej płacy, wyjąwszy czas istnienia uruchomienia, wzmiankowany pod c).

Rok wojenny w duchu §u 10go ustawy z dnia 27. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 158) liczony będzie wprawdzie do ogólnego czasu służby, lecz nie do pięciolecia, potrzebnego do uzyskania większej płacy w czynnej służbie cywilnej.

Zasady, przyjęte co do pięciolecia, stosowane będą w tej samej myśli do uzyskania innych podwyższeń płacy, zawisłych od wysłużenia pewnego czasu (u. p. dodatków dziesięcioletnich).

W y c i ą g

z „Regulaminu służbowego dla urzędników i sług, podlegających III. sekcji Ministerstwa handlu“

(wydanego na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 28. listopada 1852, ogłoszonego reskryptem Ministerstwa handlu z dnia 16. grudnia 1852, l. 2649, Dz. rozp. Nr. 100 z 1852).

§. 14.

Urzednicy i sludzy sa odpowiedzialni za scisle stosowanie sie do przepisow sluzbowych i instrukcji dla nich wydanych.

Sa oni obowiazani wykonywac sumiennie powierzone sobie czynnosci, stosownie do ustaw i byc poslusznymi wszelkim zarzadzeniom swych przelezonych, wydawanym w sprawach urzedowych.

Zarzadzenia, ktore moglyby za soba pociagac odpowiedzialnosc urzednikow podwladnych, nalezy ile moznosci wydawac na piśmie.

§. 15.

Tajemnic urzedowych, nawet gdyby one doszly tylko ustnie do wiadomosci urzednikow i slug, winni ci ostatni scisle dochowywac a zobowiazanie to ciezy na nich nawet po wystapieniu ze sluzby rzadowej.

§. 16.

Dopoki urzednicy i sludzy istotnie zostaja w sluzbie lub otrzymuja jakis emolument z kasy państwa, nie wolno im oglaszac w gazetach zażaleń przeciw zarzadzeniom przelezonych lub innych stosunkow, wynikajacych z nalezenia ich do związku sluzbowego.

§. 17.

Od kazdego urzednika rzadowego i slugi wymaga sie, zeby sie takze w zyciu prywatnym zachowywal stosownie do swego stanowiska i swej godnosci.

§. 18.

Urzednikom i slugom zabrania sie jak najsurowiej przyjmowac upominki w sprawach urzedowych.

§. 19.

Urzednikom i slugom nie wolno ani poswiecac sie ani brac udzialu w takim zajeciu ubocznem lub przedsiębiorstwie, ktore

1. juz ze samej swej natury lub ze wzgledu na stanowisko urzednika lub slugi mogloby uzasadniac obawe stronniczosci przy sprawowaniu urzedu lub sluzby, albo

2. nie zgadzaloby sie z przyzwoitością lub z powaga urzednikow i slug na zewnatrz lub nie odpowiadaloby stopniowi sluzbowemu tych pierwszych, wreszcie ktoreby

3. zabieralo urzednikowi lub sludze tyle czasu, iz scisle spełnianie obowiazkow zawodowych musialoby na tem ucierpiec.

Czy urzednik lub sluga moze przyjac pewne zajecia uboczne lub nie, o tem rozstrzyga bezposredni przelezony, przeciw orzeczeniu ktorego mozna sie odwozac do wyzszej wladzy.

§. 23.

Kazdy urzednik i sluga jest obowiazany w miare swych sil wykonywac bez pretensyi do osobnego wynagrodzenia te nadzwyczajne czynnosci, jakie by ze wzgledow sluzbowych oraz z jakichs osobliwszych przyczyn byly mu na jakis czas poruczone przez

przełożonego obok zwyczajnych obowiązków; w tym względzie wolno mu odwołać się tylko do wyższej władzy, jednakże bez skutku odwołującego.

§. 24.

Każdy urzędnik jest obowiązany za wynagrodzeniem ustawowych kosztów podróży i dyet lub za przyznaniem wymierzonych kwot ryczałtowych nie tylko pełnić obowiązki w obcym miejscu, a gdyby względy służbowe tego wymagały, można go nawet przenieść stale na inne miejsce służby za zwrotem ustawowych kosztów przesiedlenia się.

§. 25.

Wyjawszy przypadki choroby, które należy niezwłocznie podać do wiadomości przełożonych i wedle okoliczności należy udowodnić, nie wolno urzędnikom lub sługom uchylać się bez szczególnego pozwolenia (urlopu) od urzędu lub służby.

Kto może udzielać takiego pozwolenia, stosownie do tego, na jak długi czas o nie się prosi, i jakie okoliczności trzeba w tym celu wykazać, o tem stanowią szczególne przepisy służbowe.

§. 26.

Jeżeli urzędnik albo sługa prosi o urlop na dłużej, niż na trzy miesiące, i urlop ten otrzyma, w takim razie (wyjawszy przypadki należycie udowodnionej słabości lub ważnych względów służbowych), po upływie tych trzech miesięcy nie pobiera aż do wstąpienia do służby napowrót płacy, względnie wynagrodzenia. Na wyjątki z tego pravidła potrzeba Najwyższego zezwolenia.

§. 27.

Urzędnik, który ma obowiązek składania rachunków lub pełni służbę przy kasie, nie może z zasady odejść na urlop, nawet gdyby otrzymał już dekret urlopu, dopóki nie wykaże się po odbyciu szkona i likwidatury, że poruczona mu kasa lub materiały były w porządku i że je należy oddał swemu zastępcy.

Na zwolnienie od tego obowiązku potrzeba zezwolenia Ministerstwa (wyjawszy przypadki nagłe, w których można się zadowolnić złożeniem stosownego zabezpieczenia).

§. 28.

W każdym dekreście udzielenia urlopu należy podać chwilę, od której urlop ma się zacząć.

Oddalenie się z urzędu lub służby bez udowodnienia słabości lub bez otrzymania urlopu, tudzież wszelkie nieusprawiedliwione przekroczenia tego ostatniego karać należy jako wykroczenie służbowe.

Gdyby urzędnik albo sługa, nie udowodniwszy słabości lub nie otrzymawszy urlopu, nie jawił się przez ośm dni w urzędzie lub w przeciągu dni czterech po upływie urlopu nie powrócił do służby, w takim razie za każdy dzień opuszczony odciągnie mu się płacę.

§. 90.

Urzędnicy i słudzy odpowiadają za szkodę, wynikłą w urzędzie lub w służbie z ich winy (osobliwie, gdy przyczyną jej było przekroczenie lub zaniedbanie instrukcji służbowej) i są obowiązani do powetowania tej szkody.

Jeżeli szkoda wynikła z winy kilku sług lub urzędników, każdy z nich odpowiada za tę część, jaką jego winie przypisać należy. Jeżeli stopień, w jakim poszczególne słudzy albo urzędnicy przyczynili się do wyrządzenia szkody, nie da się oznaczyć, lub jeżeli szkoda wyrządzona została z rozmysłem, natenczas odpowiadają wszyscy za jednego i jeden za wszystkich.

§. 91.

Za czynności urzędowe nie można urzędników i sług z zasady oskarżać przed sądami cywilnymi, a każdą tego rodzaju skargę przeciw nim wniesioną winien sędzia cywilny natychmiast odrzucić.

Wyjątek z tego postanowienia zachodzi tylko w tym przypadku, jeżeli strona otrzyma od właściwej władzy administracyjnej lub karnej wyraźne pozwolenie udania się z powodu jakiejś czynności urzędowej urzędnika albo sługi na drogę prawną.

§. 92.

Pretensye Rządu (Skarbu) do urzędników lub sług, wynikające jedynie ze stosunku służbowego, należy załatwiać w drodze administracyjnej. To samo stosuje się do podobnych pretensyi urzędników lub sług do państwa.

§. 93.

Przepis powyższy stosuje się przeto nie tylko do pretensyi, odnoszących się do należności urzędników lub sług albo członków ich rodziny (np. płacy, wynagrodzenia, emerytury, zaliczek, kosztów podróży itd.), lecz wogóle do wszystkich ze stosunku służbowego wynikających pretensyi państwa do urzędników i sług i na odwrót.

§. 94.

Władze rządowe są przeto obowiązane zezwolić na zasadzie takich orzeczeń administracyjnych na zabezpieczenie lub egzekucję.

§. 95.

Nawet bez pośrednictwa sądu może dotycząca władza administracyjna w celu ściągnięcia lub zabezpieczenia pretensyi państwa, wynikających ze stosunku służbowego, zarządzać potrącenia z płacy, wynagrodzenia lub innych poborów urzędników i sług, a dotyczące kasy winny potrącenia te uskutecznić albo bezpośrednio albo na polecenie swych władz przełożonych.

§. 96.

Te potrącenia nie mogą w niczem doznać naruszenia wskutek uzyskanych już przedtem przez

strony prywatne zajęć lub odstąpień, a przeto strony takie mogą dochodzić swych praw według obowiązujących w tym względzie szczególnych przepisów tylko co do tej części płacy, wynagrodzenia lub emerytury, której wypłata nie została wstrzymana.

§. 97.

Z alimentacyi nie można nawet na rzecz Skarbu niczego potrącać.

§. 98.

Spadku po urzędniku lub słudze, który wobec Skarbu państwa miał obowiązek składania rachunków, nie można bez zezwolenia dotyczącej władzy administracyjnej przyznać spadkobiercom, chyba w drodze egzekucyjnej.

Uroczyste przyrzeczenie.

Ze względu na to, że zezwolono na zatrudnianie Pana w charakterze pomocnika pocztowego, przyrzekniesz Pan, że będziesz spełniał sumiennie obowiązki służbowe na Nim ciążące i dochowywał ściśle tajemnicy urzędowej.

„Tego, co mi w tej chwili przeczytano i co zrozumiałem dobrze i należycie, powinienem i chcę ściśle przestrzegać.“

.....
(Podpis składającego przyrzeczenie.)

Powyższe przyrzeczenie złożone zostało dzisiaj w naszej obecności.

....., dnia ..... 190 ..

.....
(Podpis świadka.)

.....
(Podpis kierownika urzędu pocztowego.)

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XCVI. — Wydana i rozesłana dnia 4. października 1902.

Treść: (№ 187—190) 187. Ustawa, przedłużająca okres czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla tych domów na obszarze gminnym miasta Opawy położonych, które przebudowane będą w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowotnych lub ze względu na komunikację publiczną. — 188. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia warunków, pod którymi podoficerom, uprawnionym w tym względzie w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, nadawane będą na przyszłość posady asystentów cłowych. — 189. Obwieszczenie, dotyczące się zmiany dokumentu koncesyjnego z dnia 15. stycznia 1900, wydanego dla wązko-torowej małej kolei parowej od stacji Berg Isel (przy kolei lokalnej Insbruck—Hall w Tyrolu) do Igls. — 190. Rozporządzenie, dotyczące się wymiany formularzy międzynarodowych listów przewozowych z wydrukowanym znaczkiem stemplowym, ustanowionych rozporządzeniem z dnia 11. grudnia 1892, na nowe blankie'ty listów przewozowych.

187.

Ustawa z dnia 21. lipca 1902,

przedłużająca okres czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla tych domów na obszarze gminnym miasta Opawy położonych, które przebudowane będą w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowotnych lub ze względu na komunikację publiczną.

Za zgodą obu Izb Rady państwa i postanawiam, co następuje:

§. 1.

Dla tych budynków, które na obszarze gminnym miasta Opawy będą postawione na nowo na miejsce budynków, wymienionych w dodatku do niniejszej ustawy, który stanowi nieodłączną część tejże, okres uwolnienia od podatku czynszowego, przysługującego im na zasadzie ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39, przedłużony będzie na lat 18, pod warunkiem, że rzezone budynki stare rozebrane będą aż do powierzchni ziemi a budynki nowe staną na uzyskanej w ten sposób powierzchni, — chociażby ta ostatnia w skutek wytyczenia linii regulacyjnej lub w skutek przebudowania została nawet zmieniona (uszczuplona albo rozszerzona), — tudzież pod warunkiem, że budynki te wystawione będą w granicach, zamkniętych linią regulacyjną (linią budowy) już wytyczoną lub dopiero wytyczyć się mającą, wreszcie, że wybudowanie ich będzie

miało na celu polepszenie powszechnych stosunków zdrowotnych lub komunikacji publicznej.

§. 2.

Przedłużenie uwolnienia od podatku czynszowego, ustanowione w §ie 1ym, przysługuje tylko tym budynkom, na miejsce starych wystawionym, których budowa będzie rozpoczęta i całkowicie ukończona w przeciągu 10 lat od chwili wejścia w życie tej ustawy, względnie tym, które w takim samym przeciągu czasu przysposobione będą do użytku — i to tylko pod warunkiem, że na zasadzie ustawy krajowej przyznane im będzie także uwolnienie od dodatków krajowych i gminnych do podatku czynszowego na taki sam okres.

§. 3.

Zresztą także do budynków, w niniejszej ustawie oznaczonych, stosować się będą postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39.

§. 4.

Ustawa niniejsza zacznie obowiązywać od dnia, w którym będzie ogłoszona.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 21. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

W y k a z

tych domów, położonych na obszarze gminnym miasta Opawy, których przebudowanie ze względu na zdrowotność lub komunikację publiczną jest konieczne.

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny		U w a g a
				frontu głównego	frontu bocznego	
1	110	Śródmieście	Bäckengasse	5	—	
2	355	"	Badergasse	6	—	
3	356	"	"	8	Taubergasse 8	także trakt tylny, jednak oba osobno (temu budynkowi, składającemu się z traktu przedniego i tylnego, przyznaje się przedłużenie uwolnienia od podatku nawet w takim razie, gdyby tylko trakt przedni albo tylny przebudowany być miał sam dla siebie)
4	357	"	"	10	—	
5	358	"	"	12	Fleischergasse 10	także trakty tylne, jednak każdy dla siebie (ob. postanowienia pod licz. bież. 3)
6	90a	Gräbkie przedmieście	Bahnring	9	—	a) także trakt tylny, oba razem (temu budynkowi, składającemu się z traktu przedniego i tylnego, przyznane będzie określone ustawą uwolnienie od podatku tylko w razie całkowitego przebudowania traktu przedniego i tylnego); b) w wymiarze dotychczasowej parceli budowlanej (budynkowi, na miejsce starego postawionemu, przyznane będzie przedłużenie uwolnienia tylko w takim razie, jeżeli plac, na którym stanie nowy budynek, nie będzie większy jak dotychczasowa parcela budowlana)
7	89	"	"	15	—	a) bez traktu tylnego (budynkowi nowemu przysłużyć będzie prawo do przedłużenia uwolnienia od podatku nawet w takim razie, gdy zburzony będzie tylko trakt przedni); b) w wymiarze parceli budowlanej (ob. w tym względzie pozycję 6 b)
8	87	"	"	23	—	a) bez traktu tylnego (ob. pozycję 7 a); b) 18 metrów w tył od linii regulacyjnej Bahnring (tym sposobem ogranicza się przyznać się mające przedłużenie uwolnienia od podatku tylko co do rozciągłości nowego budynku w głąb)

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny		U w a g a
				frontu głównego	frontu bocznego	
9	69	Jaktarskie przedmieście	Bräuhausgasse	7	—	
10	339	miasto	Fleischergasse	27	Herrengasse 4	
11 /	1a	Jaktarskie przedmieście	Franz Josefsplatz	1	—	na szerokość stojącego tamże obecnie budynku, 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej ulicy Kudlicha (tym sposobem przyznać się mające przedłużenie uwolnienia od podatku ograniczone zostaje co do rozciągłości w szerz i w głąb)
12	3	"	"	6	—	
13	186	Gräckie przedmieście	Grätzerstraße	9	—	
14	63	"	"	10	—	w wymiarze dotychczasowej parceli budowlanej (ob. pozycyę 6 b)
15	187	"	"	13	—	
16	68	"	"	20	Lerchengasse 10	tylko w wymiarze powierzchni obecnie zabudowanej (budynkowi nowemu przysługiwać będzie przedłużenie uwolnienia od podatku tylko w takim razie, jeżeli plac, na którym stanie, nie będzie większy, jak przestrzeń obecnie zabudowana)
17	60	Jaktarskie przedmieście	Jaktarstraße	2	Kaserngasse 3	a) także trakty tylne, każdy z osobna (ob. liczbę bieżącą 3); b) jednak tylko po 18 metrów w tył od jednej i drugiej linii regulacyjnej (ob. pozycyę 8 b)
18	58	"	"	6	—	a) także trakt tylny, oba razem (ob. pozycyę 6 a); b) tylko na 18 metrów odległości od linii regulacyjnej ulicy Jaktarstraße (ob. pozycyę 8 b)
19	56	"	"	10	Kaserngasse 11	a) także parterowy trakt tylny, oba razem (ob. pozycyę 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycyę 8 b)

Liczba licząca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny		U w a g a
				frontu głównego	frontu bocznego	
20	54	Jaktarskie przedmieście	Jaktarstraße	14	—	
21	15	"	"	15	—	a) także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
22	53	"	"	16	Kaserngasse 17	
23	16a	"	"	19	—	bez traktu tylnego (ob. pozycję 7 a)
24	50	"	"	22	—	tylko trakt przedni wraz z przytykającym jednopiętrowym traktem tylnym, jednak bez parterowego traktu tylnego (ob. pozycję 7 a)
25	49	"	"	24	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
26	46	"	"	30	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
27	361	"	"	4 1/45	—	a) także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
28	38	"	"	48	—	a) także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
29	29 b	"	"	55/57	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej ulicy Jaktarstraße (ob. pozyc. 8 b)
30	30	"	"	59	—	a) bez traktu tylnego (ob. pozycję 7 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej ulicy Jaktarstraße (ob. pozycję 8 b)
31	32	"	"	60	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej ulicy Jaktarstraße w dotychczasowej szerokości frontu (ob. pozyc. 11)

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny		U w a g a
				frontu głównego	frontu bocznego	
32	66	Jaktarskie przedmieście	Kaserngasse	2	Bräuhansgasse 3	także trakt tylny, oba razem (ob. poz. 6 a)
33	104	*Raciborskie przedmieście	Komorauer-gasse	3	—	a) także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
34	106	"	"	7	—	a) także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
35	108	"	"	11	—	a) także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
36	337/338	Śródmieście	Landhausgasse	4	Herrengasse 2	
37	200	Jaktarskie przedmieście	Lastenstraße	5	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
38	176	"	"	7	—	a) także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
39	195	"	"	9	—	
40	144	"	"	11	—	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a)
41	65	Gräckie przedmieście	Lerchengasse	7	—	
42	20	Śródmieście	Niederring	6	—	a) także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
43	19	"	"	7	—	a) także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny		U w a g a
				frontu głównego	frontu bocznego	
44	14	Śródmieście	Niederring	12	—	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a)
45	331	"	"	21	—	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a)
46	324	"	"	29	Zwischenmärkten 18	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a)
47	214	"	Oberring	6	Rathhausgasse 1	także trakty tylne, wszystkie razem (ob. pozycję 6 a)
48	213	"	"	7	Rathhausgasse 2	także trakty tylne, wszystkie razem (ob. pozycję 6 a)
49	206	"	"	15	—	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a)
50	176	"	"	26	Rudolfsgasse 1	
51	161	"	"	30	—	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a)
52	154	"	"	37	Wagnergasse 2	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a)
53	153	"	"	38	—	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a)
54	145	"	"	46	—	
55	423 424 425	"	"	68/69	—	także w tym razie, gdyby dom ten zaczęto przebudowywać jeszcze przed chwilą, w której ustawa ta wejdzie w wykonanie
56	47	Gräbkie przedmieście	Ottendorfergasse	4	—	
57	50	"	"	10	—	a) także trakty tylne, wszystkie razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
58	447	Śródmieście	Rathhausgasse	3	—	

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny		U w a g a
				frontu głównego	frontu bocznego	
59	440	Śródmieście	Rathhausgasse	5	—	
60	87	Raciborskie przedmieście	Ratiborstraße	24	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
61	175	Śródmieście	Rudolfgasse	3	—	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a)
62	166	"	"	4	Hufeisengasse 6	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a)
63	167	"	"	6	Hufeisengasse 4	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a)
64	168	"	"	8	Wallgasse 2 Hufeisengasse 2	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a)
65	169	"	"	10	Wallgasse 1	
66	170	"	"	12	—	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a)
67	35/36	"	Salzgasse	21/23	—	a) także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
68	27	"	"	39	—	a) także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
69	25	"	"	43	—	a) także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
70	98	Raciborskie przedmieście	Schlossring	5	—	w wymiarze dotychczasowego budynku mieszkalnego (budynkowi nowemu przyznane będzie przedłużenie uwolnienia od podatku w takim razie, jeżeli plac pod nim nie będzie większy jak ten, na którym stoi obecnie dom mieszkalny)

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny		U w a g a
				frontu głównego	frontu bocznego	
71	102	Raciborskie przedmieście	Schlossring	13	—	a) bez traktów tylnych (ob. pozycję 7 a); b) w dotychczasowej długości frontu na 18 metrów w głąb (ob. pozycję 11)
72	195	"	"	17	—	a) bez traktu tylnego (ob. pozycję 7 a); b) na 18 metrów w głąb (ob. pozycję 8 b)
73	103	"	"	19/23	—	a) bez traktu tylnego (ob. pozycję 7 a); b) aż do wymiaru 300 metrów kwadratowych (w ten sposób ustanawia się liczbę stosunkową, według której na przyszłość obliczać się będzie podatek od tej części budynku nowego, do której przedłużenie uwolnienia od podatku się nie odnosi)
74	413	Śródmieście	Schösslerplatz	1	—	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a)
75	45	Gräckie przedmieście	Schulring	3	—	a) bez traktu tylnego (ob. pozycję 7 a); b) na całą długość frontu i na 18 metrów w głąb (ob. pozycję 11)
76	33	"	"	25	Teichgasse 3	a) także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej ulicy Schulring, względnie, w razie poprowadzenia ulicy, na powierzchni 300 metrów kwadratowych (ob. pozycję 8 b, względnie pozyc. 73)
77	282/283	Śródmieście	Sperrgasse	17	Rosengasse 6	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a)
78	263	"	"	41	—	plac budowy przy ulicy Sperrgasse na 35 metrów w głąb (ob. pozycję 8 b)
79	32	Gräckie przedmieście	Teichgasse	5	—	a) także trakty tylne, wszystkie razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
80	31	"	"	7	—	a) także trakty tylne, wszystkie razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny		U w a g a
				frontu głównego	frontu bocznego	
81	30	Gräcke przedmieście	Teichgasse	9/11	—	a) także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
82	164	*	"	16	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
83	26	"	"	17	—	a) także trakt tylny, oba razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
84	126	"	"	20	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
85	6	"	"	22	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
86	23	"	"	23	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
87	7	"	"	24	—	a) bez traktu tylnego (ob. pozycję 7 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
88	22	"	"	25	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
89	8	"	"	26	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
90	21	"	"	27	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
91	9	"	"	28	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycję 8 b)
92	20	"	"	29	—	
93	10	"	"	30	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej ulicy Teichgasse (ob. pozycję 8 b)
94	18	"	"	33	—	a) także trakty tylne, wszystkie razem (ob. pozycję 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej ulicy Teichgasse (ob. poz. 8 b)

Liczba bieżąca	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny		U w a g a
				frontu głównego	frontu bocznego	
95	13	Gräcckie przedmieście	Teichgasse	36	—	a) także trakty tylne, wszystkie razem (ob. pozycyę 6 a); b) na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycyę 8 b)
96	14	"	"	38	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycyę 8 b)
97	15	"	"	40	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycyę 8 b)
98	16	"	"	42	—	na 18 metrów w głąb od linii regulacyjnej (ob. pozycyę 8 b)
99	304	Śródmieście	Töpfergasse	7	Badergasse 1	bez traktów tylnych (ob. pozycyę 7 a)
100	301/302	"	"	9	Badergasse 2	bez parceli ogrodowej (tej części budynku nowego, która stanęłaby na dotychczasowej parceli ogrodowej, nie będzie przysługiwało uwolnienie od podatku)
101	300	"	"	11	Taubergasse 3	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycyę 6 a)
102	294	"	"	12	Rosengasse 3	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycyę 6 a)
103	299	"	"	13	—	
104	298	"	"	15	Herrengasse 14	
105	296	"	"	16	—	
106	93	"	Wagnergasse	8	—	
107	87	"	"	9	—	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycyę 6 a)
108	187	"	Zwischenmärkten	5	—	także trakt tylny, oba razem (ob. pozycyę 6 a)
109	322	"	"	14	—	

188.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. września 1902,**

tyczące się ustanowienia warunków, pod którymi podoficerom, uprawnionym w tym względzie w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60, nadawane będą na przyszłość posady asystentów cłowych.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwem obrony krajowej i z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny postanawia się, że na przyszłość przy obsadzaniu posad asystentów cłowych przyznawane będzie aż do dalszego zarządzenia pierwszeństwo przed innymi kompetentami tylko tym certyfikatystom, którzy

1. mogą wykazać ukończenie niższego gimnazjum, niższej szkoły realnej lub zostającej z tymi zakładami na równi szkoły wojskowej, nadto zaś
2. odbyli należyte sześciomiesięczną praktykę próbną w służbie cłowej, i
3. zdali z dobrym postępem niższy egzamin cłowy, wreszcie tym, którzy

4. mogą złożyć przepisaną kaucję służbową.

Natomiast tym certyfikatystom, którzy nie ukończyli niższych klas jednej ze szkół średnich, nadawana będzie w razie dopełnienia warunków, które dotychczas obowiązywały, tylko co czwarta posada asystentów cłowych, i to na przemian z praktykantami cłowymi.

W skutek postanowień powyższych, obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 16. lipca 1879, Dz. u. p. Nr. 100, wydane w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami i władzami naczelniemi, zmienione zostaje o tyle, o ile zawiera postanowienia co do szczególnego uwzględniania uprawnionych podoficerów przy obsadzaniu posad asystentów cłowych i co do warunków uzyskania takich posad.

Böhm r. w.

189.**Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 22. września 1902,**

tyczące się zmiany dokumentu koncesyjnego z dnia 15. stycznia 1900, Dz. u. p. Nr. 18, wydanego dla wązko-torowej małej kolei parowej od stacyi Berg Isel (przy kolei lokalnej Insbruck—Hall w Tyrolu) do Igls.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia zmienia się ustęp 1szy §u 2go obwieszczenia c. k. Mini-

sterstwa kolei żelaznych z dnia 15. stycznia 1900, Dz. u. p. Nr. 18, którem nadano koncesję na wązko-torową małą kolej parową od stacyi Berg Isel (przy kolei lokalnej Insbruck—Hall w Tyrolu) do Igls, i postanawia się, że wzmiankowaną kolej utrzymywać należy przez cały okres koncesyjny najmniej od 1. kwietnia do 30. listopada każdego roku w nieprzerwanym ruchu.

Wittek r. w.

190.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych z dnia 24. września 1902,**

tyczące się wymiany formularzy międzynarodowych listów przewozowych z wydrukowanym znacznikiem stemplowym, ustanowionych rozporządzeniem z dnia 11. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 213, na nowe blankiety listów przewozowych.

Ponieważ zaprowadzonych rozporządzeniem z dnia 11. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 213, formularzy międzynarodowych listów przewozowych według artykułu 2go, punktu VIIIgo, Paryskiej umowy dodatkowej z dnia 16. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 142 z r. 1901, tudzież według obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych i Ministerstwa skarbu z dnia 20. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 22, używać można tylko do 9. października 1902 włącznie, przeto blankiety na międzynarodowe listy przewozowe określonego powyżej rodzaju, niezużyte aż do chwili powyższej, można będzie — o ile nie zawierają żadnych zapisków, — w przeznaczonych do tego urzędach sprzedaży, wymieniać aż do 30. kwietnia 1903 na nowe blankiety listów przewozowych, ustanowione wzmiankowaną powyżej umową dodatkową.

Stare, podrukowane albo popisane blankiety międzynarodowych listów przewozowych, z których kolej nie zrobiła jeszcze urzędowego użytku, można również w powyższym terminie wymieniać na nowe blankiety, przy czem jednak przestrzegać należy obowiązujących w tym względzie przepisów i zapłacić należytość za blankiet w kwocie 2 h od sztuki.

Po 30. kwietnia 1903, starych międzynarodowych listów przewozowych nie będzie się już wymieniało na nowe.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XCVII. — Wydana i rozesłana dnia 7. października 1902.

Treść: *N* 191. Rozporządzenie, dotyczące się zakresu działalności urzędowej starosty chebskiego.

191.

**Rozporządzenie Ministerstwa
spraw wewnętrznych z dnia
4. października 1902,**

tyczące się zakresu działalności urzędowej starosty chebskiego.

Ze względu na to, że w Maryańskich Łązniach utworzone zostało starostwo (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 11. września

1902, Dz. u. p. Nr. 183), zmienia się §. 2, punkt 6, rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 31. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 114, którym kilku starostom w Czechach poruczono sprawowanie czynności Namiestnictwa w imieniu Namiestnika, i zarządza się, że rozszerzony zakres działalności urzędowej starosty chebskiego, obejmować ma na przyszłość starostwa: Asz, Falknow, Kraslice, Jachimów, Karolowe Wary, Ludyce, Maryańskie Łąznie, Planę, Tachów i Tepl.

Koerber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCVIII. — Wydana i rozesłana dnia 8. października 1902.

Treść: *M* 192. Rozporządzenie, którem przywóz i przewóz pewnych towarów z miasta Odessy i z okręgu portowego odeskiego zostaje zabroniony, względnie ograniczony.

192.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 7. października 1902,

którem przywóz i przewóz pewnych towarów z miasta Odessy i z okręgu portowego odeskiego zostaje zabroniony, względnie ograniczony.

Ze względu na to, że w Odessie pojawiła się zaraza morowa, przywóz i przewóz wymienionych poniżej towarów i przedmiotów z miasta Odessy i z tamtejszego okręgu portowego zostaje w porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim na zasadzie międzynarodowej umowy zdrowotnej z dnia 19. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 13 z r. 1901, zabroniony, względnie ograniczony. Przedmioty te są następujące:

1. Noszona bielizna, stare i noszone suknie (rzeczy do codziennego użytku), używana pościel.

Jeżeli przedmioty te przewożone są jako pakunki podróżne lub z powodu zmiany pomieszkania (sprzęty itp.), podlegają osobnym postanowieniom

co do rewizji sanitarno-policyjnej i postępowania przy przekraczaniu granicy.

2. Szmaty i gałgany, licząc tu także gałgany hydraulicznie ściśnięte, przesyłane w handlu hurtowym.

3. Używane worki, kobierce i hafty.

4. Mokre skóry z wełną lub siercią, skóry niegarbowane i świeże.

5. Odpadki zwierzęce świeże, racice, kopyta, grzywy, włosy, jedwab surowy i wełna surowa.

6. Włosy ludzkie.

Jednakże przewóz towarów powyżej wymienionych jest dozwolony, jeżeli takowe są w ten sposób opakowane, że zetknięcie się z nimi w drodze jest niemożliwe i jeżeli udowodnionem będzie, że przywóz ich do sąsiedniego zagranicznego obszaru przewozowego, względnie przywozowego, jest dozwolony.

Rozporządzenie niniejsze nabędzie mocy obowiązującej w tym dniu, w którym dojdzie do wiadomości dotyczących władz cłowych, względnie zdrowotnych morskich.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIX. — Wydana i rozesłana dnia 10. października 1902.

Treść: *Nr* 193. Rozporządzenie, dotyczące się emisji biletów bankowych 100-koronowych i ściągnięcia biletów bankowych na 100 zł. w. a.

193.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1902,

dotyczące się emisji biletów bankowych 100-koronowych i ściągnięcia biletów bankowych na 100 zł. w. a.

Jak widać z załączonego tu obwieszczenia, Bank austriacko-węgierski rozpocznie z dniem 20. października 1902 wydawać bilety bankowe 100-koronowe, opatrzone firmą „Banku austriacko-węgierskiego“ i datą 2. stycznia 1902.

Jednocześnie rzeczony Bank wycofa i ściągnie będące obecnie w obiegu bilety bankowe na 100 zł. w. a. z datą 1. maja 1880.

Na zasadzie art. 89 statutów Banku austriacko-węgierskiego, Dz. u. p. Nr. 176 z r. 1899, Rząd królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i Rząd krajów Korony węgierskiej postanowiły w porozumieniu z Radą generalną Banku austriacko-węgierskiego, że ściąganie rzeczonych biletów bankowych odbywać się ma według postanowień w przytoczonym obwieszczeniu tegoż Banku zawartych.

Böhm r. w.

Obwieszczenie,

dotyczące emisji biletów bankowych 100-koronowych Banku austriacko-węgierskiego z datą 2. stycznia 1902, tudzież wycofania z obiegu biletów 100-guldenowych wal. austr. z datą 1. maja 1880.

Z dniem 20. października 1902 rozpocznie Bank austriacko-węgierski wydawać w swoich zakładach głównych w Wiedniu i w Budapeszcie, jakoteż we wszystkich filiach, bilety bankowe 100-koronowe z datą 2. stycznia 1902.

Opis tych nowych biletów ogłasza się w dodatku do niniejszego obwieszczenia.

Obecnie w obiegu będące banknoty po 100 zł. wal. austr. z datą 1. maja 1880 zostają wycofane z obiegu i ściągnięte.

W tej mierze wydał Rząd królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych wspólnie z Rządem krajów Korony węgierskiej i w porozumieniu z Generalną Radą Banku austriacko-węgierskiego następujące postanowienia:

1. Zakłady główne i filie Banku austriacko-węgierskiego przyjmować będą bilety bankowe po 100 zł. w. a. z datą 1. maja 1880, przy zapłatach i do wymiany do 30. kwietnia 1904.

2. Od 1. maja do 31. października 1904 przyjmowane będą te bilety w zakładach głównych Banku austriacko-węgierskiego w Wiedniu i Budapeszcie tak przy zapłatach, jak i do wymiany,

natomiast we wszystkich filiach Banku tylko do wymiany.

3. Począwszy od dnia 1. listopada 1904, wycofanych z obiegu biletów bankowych po 100 zł. wal. austr. z datą 1. maja 1880, Bank austriacko-węgierski nie będzie już nadal przyjmował przy zapłatach, tak, że ostateczny termin ściągnięcia tych banknotów upływa z 31. października 1904.

Po tym terminie przyjmowane będą te bilety tylko w zakładach głównych Banku austriacko-węgierskiego w Wiedniu i Budapeszcie, i to wyłącznie do wymiany.

Po 1. listopada 1904, filie Banku mieniać będą te bilety tylko na podstawie wniesionej prośby i za zezwoleniem Rady generalnej Banku austriacko-węgierskiego.

Celem uzyskania tego zezwolenia wymagane będzie przedłożenie rzeczonych biletów z dołączeniem konsygnacyi.

Po 31. października 1910 Bank austriacko-węgierski nie będzie już nadal obowiązany do wykupiania lub wymiany biletów po 100 zł. wal. austr. z datą 1. maja 1880 (art. 89 statutów).

Wiedeń, dnia 6. października 1902.

Bank austriacko-węgierski.

Biliński,
gubernator.

Schreiber
członek Rady generalnej.

Pranger
sekretarz generalny.

(Załączka.)

Opis biletu bankowego 100-koronowego Banku austriacko-węgierskiego z roku 1902.

Bilety bankowe 100-koronowe Banku austriacko-węgierskiego z dnia 2. stycznia 1902 mają format 165 milimetrów szerokości a 110 milimetrów wysokości i wykonane są na papierze bez znaków wodnych, na którym z jednej strony wydrukowany jest tekst niemiecki, z drugiej zaś węgierski.

Właściwa rycina banknotu ma 155 milimetrów szerokości a 100 milimetrów wysokości i wykonana jest w kolorze zielonym. Tworzy ją prostokątna rama, której górną część, jakoteż obie boczne części wypełniają zdobiny giloszowe.

W górnej części widać trzy gilosze, z których każda zawiera w białym kolorze cyfrę „100“. W ozdobnym obramowaniu, tworzącym prawy róg biletu, znajduje się dalszy rząd tych cyfr, leżących również na giloszowych zdobinach i wykonanych białą farbą.

Z tego ozdobnego obramowania zwisają na wstęgach na stronie tekstu niemieckiego godła wiedzy, zaś na stronie tekstu węgierskiego godła muzyki.

Dolną część ramy tworzy cokuł, na którym na niemieckiej stronie wyrażona jest pismem t. zw. szkieletowem imienna wartość biletu, t. j. sto koron, w ośmiu językach krajowych, a mianowicie:

**STO KORUN - STO KORON - CTO KOPOH
CENTO CORONE - STO KRON - STO KRUNA
CTO KPYHA - UNA SUTĀ COROANE.**

Na węgierskiej stronie wartość biletu nie jest oznaczona w różnych językach, lecz tylko dwa razy po węgiersku, a mianowicie: „Száz korona“.

Środek cokułu tworzy wzniesiona tarcza, na której tak na niemieckiej jak i na węgierskiej stronie wydrukowany jest antykwą przepis karny, opiewający: „Die Nachmachung der Banknoten wird gesetzlich bestraft“, względnie: „A bankjegyek utánzása a törvény szerinti büntetetik“.

Po lewej stronie wspomnianej tarczy widać na cokule tak z jednej jak i z drugiej strony ryciny grupę, składającą się z odzianej postaci kobiecej i nagiej postaci dziecięcej; postać kobieca siedzi na kamiennym ławce, na której prawem poręczu uwydatniona jest głowa i stopa gryfa.

Na niemieckiej stronie postać kobieca siedzi bliżej brzegu biletu a wzrok jej utkwiony w zwój pergaminu, który takowa podtrzymuje prawą ręką na łonie, podczas gdy lewa jej ręka spoczywa na ramieniu dziecka, które się o nią opiera. Dziecko to trzyma w lewej ręce kartę pergaminu i wznosi, jakoby w zamiarze pisania na niej, pytający wzrok ku postaci kobiecej. U stóp dziecka widać kulę ziemską.

Na węgierskiej stronie siedząca postać kobieca umieszczona jest więcej ku środkowi. Zwraca ona głowę ze spokojnym wzrokiem na zewnątrz, w lewej ręce zaś trzyma opartą na łonie otwartą księgę. Z prawej strony opiera się o nią dziecko z wzrokiem w księgę utkwionym, które postać kobieca obejmuje prawą ręką. Dziecko to w prawej ręce trzyma pióro, lewą zaś opiera się o biodro postaci kobiecej.

Tło tej grupy stanowi draperya, spadająca w fałdach na wspomnianą kamienną ławkę, i zawierająca u góry w lewym rogu banknotu na stronie niemieckiej cesarskiego orła austriackiego, a na stronie węgierskiej herb krajów Korony węgierskiej.

Oba te herby otoczone są uwitą z owoców girlandą na sposób festonu.

Prawą stronę wewnętrzną części ryciny wypełnia z jednej i drugiej strony postać męska; na niemieckiej stronie przedstawia ona kowala, zwróconego ku widzowi i opierającego młot na kowadle, otoczonym odznakami rzemiosła kowalskiego. Zwrócona plecyma męska postać na stronie węgierskiej przedstawia żniwiarza, wspierającego się w pozycji wyprostowanej na kosie; u stóp jego leżą godła rolnictwa.

Środek biletu wypełnia tekst, umieszczony na tle jednostajnej płaskorzeźby, otaczającej drobną rozetę giloszową.

Czerwono-brunatna barwa przebija z tła całego banknotu i tylko w środkowej części, gdzie znajduje się tekst, przechodzi w kolor nieco jaśniejszy. Na niemieckiej stronie mieści się powyżej napisu serya, na węgierskiej numer banknotu, w czerwonym kolorze.

Tekst banknotu i podpisu firmy opiewa na niemieckiej stronie:

„Die Oesterreichisch-ungarische Bank zahlt gegen diese Banknote bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest sofort auf Verlangen

Hundert Kronen

in gesetzlichem Metallgelde. Wien, 2. Jänner 1902.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK.

Biliński
Gouverneur.

Schlumberger
Generalrath.

Pranger
Generalsecretär.“

na węgierskiej stronie:

„Az Osztrák-magyar bank e bankjegyért bárki kívánságára azonnal fizet bécsi és budapesti főintézeténél

Száz korona

törvényes ércpénzt. Bécs, 1902. januar 2^{án}.

OSZTRÁK-MAGYAR BANK.

Biliński
kormányzó.

Mechwart
főtanácsos.

Pranger
vezértitkár.“

Wiedeń, w październiku 1902.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część C. — Wydana i rozesłana dnia 11. października 1902.

Treść: № 194. Rozporządzenie, którem pozwala się używać obligacyi pożyczki pierwszeństwa, zaciągniętej przez spółkę akcyjną „Niederösterreichische Waldviertelbahn“, emisya 1902, do lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

194.

Rozporządzenie Ministerstwa kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwami skarbu, spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 10. października 1902,

którem pozwala się używać obligacyi pożyczki pierwszeństwa, zaciągniętej przez spółkę akcyjną „Niederösterreichische Waldviertelbahn“, emisya 1902, do lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Na zasadzie postanowień artykułu XXI. ustawy z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, dotyczącej się kolei żelaznych niższego rzędu, których budowa miała być w roku 1901 zapewniona, rozporządza

się niniejszem, że obligacyi 4-procentowej pożyczki pierwszeństwa w kwocie imiennej 2,332.800 K, jaką w r. 1902 na zasadzie §u 4go dokumentu koncesyjnego z dnia 9. października 1901, Dz. u. p. Nr. 166, względnie §u 5go dokumentu koncesyjnego z dnia 12. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 207, zaciągnęła spółka akcyjna „Niederösterreichische Waldviertelbahn“, można używać do lokowania kapitałów fundacyjnych, kapitałów instytucyi pod nadzorem publicznym zostających, oraz urzędów pocztowych kas oszczędności, jakoteż pieniędzy sierocych, powierniczych i depozytowych, wreszcie po kursie giełdowym, o ile tenże nie przewyższa wartości imiennej, na kaucyje służbowe i kaucyje w interesach handlowych.

Postanowienie powyższe zacznie obowiązywać od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Wittek r. w.

Spens r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CI. — Wydana i rozesłana dnia 11. października 1902.

Treść: № 195. Rozporządzenie, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, którą zaprowadzono podatek od osobowych biletów jazdy na kolejach żelaznych.

195.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, kolei żelaznych i handlu z dnia 27. września 1902,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, którą zaprowadzono podatek od osobowych biletów jazdy na kolejach żelaznych.

W przedmiocie wyłonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, tyczącej się zaprowadzenia podatku od osobowych biletów jazdy na kolejach żelaznych, rozporządza się, co następuje:

I. Chwila wejścia ustawy w wykonanie.

Artykuł 1.

Ustawa z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, tycząca się zaprowadzenia podatku od osobowych biletów jazdy na kolejach żelaznych, zacznie obowiązywać jednocześnie z ustawami, wymienionymi w §ie 13ym tej ustawy, t. j. dnia 1. stycznia 1903.

II. Podatek od biletów jazdy.

Artykuł 2.

Podstawa opodatkowania.

W myśl §u 1go ustawy, podatek biletowy wymierzany być ma od ceny jazdy, jaką w danej chwili

pobiera się za przewóz osób w krajach, w których ustawa ma moc obowiązującą. Przez cenę jazdy rozumieć należy wszelkie należitości, które w krajach ustawą objętych z jakiegokolwiek tytułu pobierane są za przewóz osób na kolejach żelaznych. Świadczenia pieniężne innego rodzaju, jakoto kary, przypadłe pieniądze za zamówienia, opłaty za karty wstępu na dworzec, należitości, za uiszczeniem których podróżujący, uprawniony na podstawie biletu do jazdy w ogóle, nabywa prawo na pewne miejsce w przedziale wagonu (Platzkarten) itd., nie podlegają opodatkowaniu.

Artykuł 3.

Różnica między kolejami głównymi, lokalnymi i małymi.

1. Za koleje lokalne w pojęciu §u 1go, lit. *b* ustawy uważać należy te koleje, które na zasadzie ustaw z dnia 25. maja 1880, Dz. u. p. Nr. 56, z 17. czerwca 1887, Dz. u. p. Nr. 81, lub z 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, otrzymały jako takie koncesyę.

2. Za koleje małe w pojęciu §u 1go, lit. *c* ustawy uważać należy te koleje, które stosownie do ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, otrzymały koncesyę jako koleje małe (trzeciorzędne).

3. Te koleje, które koncesyonowane są wprawdzie pod nazwą kolei lokalnych (drugorzędnych), jednak nie na zasadzie ustaw w punkcie 1ym wymienionych, podlegają postanowieniom, odnoszącym się do kolei głównych.

Artykuł 4.

Komunikacya z krajami Korony węgierskiej, tudzież z Bośnią i Hercegowiną.

Postanowieniu §u 2go ustawy podlegają z zasady bilety wydane do jazdy wprost w następujących kierunkach:

1. z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do krajów Korony węgierskiej, do Bośnii i Hercegowiny i poza granice tych krajów;

2. z krajów Korony węgierskiej lub z Bośnii i Hercegowiny do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, tudzież poza granice tych ostatnich;

3. z zagranicy przez królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane do krajów Korony węgierskiej lub do Bośnii i Hercegowiny, albo też przez kraje Korony węgierskiej lub Bośnię i Hercegowinę do królestw i krajów, w Radzie państwa reprezentowanych.

Artykuł 5.

Zniżony wymiar podatku.

Koleje główne, co do których zachodzą warunki, dotyczące wymiaru podatku w §ie 3im ustawy dla III. klasy ustanowionego, winny wnieść prośbę do Ministerstwa kolei żelaznych o uznanie tych warunków, dołączając do niej potrzebne dokumenty, a decyzyę, jaką rzeczono Ministerstwo wyda w tym względzie, przedłożyć właściwej władzy skarbowej pierwszej instancyi (artykuł 9).

Artykuł 6.

Pobór podatku.

1. Podatek od biletów jazdy pobierać będą przedsiębiorstwa przewozowe od osób obowiązanych do uiszczenia należności za przewóz jednocześnie z opłatą za bilet.

2. Na biletach jazdy uwidocznioma być ma cała opłata, jaką się pobiera, to jest cena jazdy z doliczeniem podatku.

3. Przy doliczaniu podatku biletowego do taryfowych cen jazdy nie można części ułamkowych halery każdej z obu kwot z osobna zaokrąglać na sumę wyższą lub niższą; zamiast więc zaokrąglać osobno opłatę za przewóz a osobno podatek, należy uczynić to dopiero z należnością ogólną, jaka wynika po doliczeniu podatku do opłaty za przewóz, i to według postanowień, wydanych w tym względzie przez Ministerstwo kolei żelaznych.

4. Taryfy osobowe, które wskutek doliczenia podatku do cen jazdy uległy zmianom, przedłożyć należy przed ich zaprowadzeniem Ministerstwu kolei żelaznych do potwierdzenia.

Artykuł 7.

Oddawanie podatku do skarbu państwa.

1. Zarządy kolejowe winny na podstawie dochodów, uzyskanych każdego miesiąca z ruchu osobowego podatkowi podlegającego, obliczyć podatek biletowy i nie czekając na urzędowe wymierzenie, odesłać go do skarbu państwa.

2. Podatek biletowy składa się za przedłożeniem kontrakwitu (dokumentu złożenia) w tym urzędzie odbiorczym, który ustanowiony jest w siedzibie właściwej naczelnej władzy skarbowej pierwszej instancyi (artykuł 9).

3. Gdyby do 15go dnia miesiąca, następującego bezpośrednio po miesiącu, za który podatek ma być oddany, nie można było zrobić stanowczego obrachunku (punkt 4), w takim razie złożyć należy najpóźniej tego dnia tytułem zadatku taką kwotę, jaka odpowiada ostatecznie obliczonej należności za ten sam miesiąc roku poprzedzającego, i zaokrąglic ją na 50 koron.

W pierwszym roku mocy obowiązującej ustawy zadatek ten wynosić będzie na kolejach głównych cztery razy tyle, na kolejach lokalnych dwa razy tyle, a na kolejach małych trzy razy tyle. ile wynosiły należności stemplowe od biletów jazdy, uiszczone za ten sam miesiąc roku poprzedzającego.

4. Ostateczny obrachunek należności podatkowej nastąpić powinien najpóźniej do 15go dnia czwartego miesiąca, licząc od miesiąca, za który się podatek należy.

W tym ostatecznym obrachunku wykazać należy według przykładowego wzoru w załączonym wzorze za-
wzór. — i to oddzielnie co do linii własnych, a oddzielnie co do poszczególnych linii na obcy rachunek utrzymywanych — następujące szczegóły:

a) dochód brutto, uzyskany z ruchu osobowego podatkowi podlegającego, przyczem części tego dochodu, które w myśl §§ów 1, 2 i 3 ustawy podlegają rozmaitemu wymiarowi podatku, wyszczególnić należy każdą z osobna; wyszczególnienie to staje się względem ruchu, o którym mowa w §ie 2im ustawy, zbędnem, jeżeli w myśl artykułu 12go ustanowiono kwotę ryczałtową;

b) kwoty podatkowe, przypadające od tego dochodu według ustawowych stop procentowych, przyczem co do obliczenia podatku trzymać się należy tej zasady, że na kolejach głównych podatek 12-procentowy od każdego 112 koron dochodu brutto wymierzony być ma w kwocie 12 koron;

c) dopłatę lub nadpłatę, wynikającą z porównania sumy stanowczo obliczonej należności podatkowej z zadatkiem za dotyczący miesiąc zapłaconym.

5. Dopłatę lub nadpłatę wynikającą z ostatecznego obrachunku należy przy jednoczesnym uiszczaniu miesięcznego zadatku z reguły brać w rachubę.

6. Ceny jazdy pobierane w walucie zagranicznej, przeliczane będą według kursów średnich, które Ministerstwo kolei żelaznych poda poszczególnym kolejom co miesiąca do wiadomości, a które stanowią mają także podstawę obliczania dochodu.

7. W celu ostatecznego sprawdzenia zapłaty podatku przedłożyć należy właściwej naczelniej władzy skarbowej pierwszej instancyi (art. 9) co roku najpóźniej do 1. lipca obrachunek roczny za ostatni ukończony rok administracyjny.

Ten obrachunek roczny winien zawierać przede wszystkim następujące szczegóły:

- a) sumę roczną dochodów z ruchu osobowego opodatkowanych w ostatecznych obrachunkach miesięcznych;
- b) dochód z ruchu osobowego, nie podlegającego podatki, przyczem rozróżniać należy:
  - α) te kwoty, które wykazane są wprawdzie w zamknięciu rachunków pod rubryką „dochód z ruchu osobowego“, jednak nie mogą być uważane za „cenę jazdy“ (art. 1), i
  - β) owe kwoty, które wprawdzie poczytywać należy za „cenę jazdy“, które jednak na zasadzie szczególnego postanowienia ustawy uwolnione są od podatku biletowego (§. 9, lit. a, b i c i §. 10, zdanie ostatnie, ustawy).

Wszystkie te kwoty roczne wykazywać należy oddzielnie od siebie, a to według poszczególnych tytułów uwolnienia.

Wolnego od podatku dochodu z przewozu osób według taryfy wojskowej (§. 9, lit. b ustawy) można niewykazywać szczegółowo, jeżeli dochód ten w zamknięciu rachunków dotyczącej kolei wykazany jest w osobnej rubryce.

Do obrachunku rocznego dołączyć należy jeden egzemplarz zamknięcia rachunków za dotyczący rok obrotowy.

Przytem należy wyjaśnić wszelkie różnice, jakieby zachodziły między dochodem z ruchu osobowego, wykazany w obrachunku rocznym, a takim samym dochodem, wykazany w zamknięciu rachunku.

8. W celu sprawdzenia obrachunków, dotyczących się podatku, winny przedsiębiorstwa kolejowe przedkładać organom Administracyi skarbowej na ich żądanie swe zapiski oryginalne i księgi.

Artykuł 8.

Kary porządkowe.

Nakładanie kar porządkowych, w §ie 4 ustawy przewidzianych, zastrzeżone jest Ministerstwu skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych.

Najwyższa kwota tych kar porządkowych wynosi 500 koron.

Artykuł 9.

Tok instancyi.

Z wyjątkiem przypadków, w których chodzi o nakładanie kar porządkowych w myśl art. 8go, do wydawania zarządzeń i decyzji, dotyczących się podatku od biletów jazdy, powołana jest w pierwszej instancyi ta naczelnia władza skarbowa pierwszej instancyi (powiatowa dyrekcya skarbu [oddział należytości], urząd wymiaru należytości), w której okręgu urzędowym zarząd dotyczącej kolei ma swoją siedzibę; dla zarządów kolejowych, których siedziba znajduje się poza granicami królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, właściwą władzą jest główny Urząd wymiaru taks i należytości we Wiedniu.

Przeciw takim zarządzeniom i decyzjom dozwolony jest w myśl postanowień ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28, z wyłączeniem zwyczajnej drogi prawnej, rekurs do krajowej władzy skarbowej, a w dalszym toku instancyi do Ministerstwa skarbu, które rozstrzyga w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych.

Artykuł 10.

Uwolnienia osobiste.

W myśl §u 9go ustawy uwolnienie od podatku biletowego przysłuha:

- a) Najwyższemu Dworowi;
- b) osobom, przewożonym z zastosowaniem taryfy wojskowej; uwolnienie to jednak nie może być stosowane do jazdy osób wojskowych po cenie niższej w podróżach pozasłużbowych;
- c) robotnikom, którzy na zasadzie taryf, przez Ministerstwo kolei żelaznych zatwierdzonych, jadą za szczególnymi biletami robotniczymi (bilety tygodniowe dla robotników, bilety robotnicze do jazdy powrotnej, bilety do pociągów robotniczych itp.), kosztującymi najmniej o 50 od sta mniej od ceny zwyczajnej, bez doliczenia podatku biletowego.

Co się tyczy osób poszukujących pracy, to ze względu na to, że zarządy kolejowe nie zaprowadziły jeszcze przewozu ich za biletami po cenach niższych, dalsze zarządzenia wydane będą dopiero w miarę przyznawania takich zniżek.

Artykuł 11.

Uwolnienie kolei małych od podatku.

1. Koleje małe, które służą do komunikacyi w obrębie pewnej gminy i jej okolicy, korzystają

w myśl §u 10, lit. *a* ustawy z uwolnienia od podatku biletowego, o ile chodzi o przewóz osób w obrębie dotyczącej gminy i na obszarze o promieniu 10-kilometrowym, licząc od granicy gminy.

Koleje małe, które chcą korzystać z tego uwolnienia, winny postarać się, żeby naczelna władza skarbowa pierwszej instancji (art. 9) uznała je za należące do tej kategorii, i przedłożyć w tym celu potrzebne dokumenty. Decyzja co do takich prośb zastrzeżona jest Ministerstwu skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych.

2. Jeżeli poszczególne linie takiej kolei małej (punkt 1) wychodzą poza oznaczony wyżej obręb, w takim razie ruch na tej części kolei, która położona jest poza tym obrębem, podlega podatkowi biletowemu, a przeto dochód z ruchu osobowego na tej części należy oddzielnie wykazywać. (Art. 7).

Od biletów, które upoważniają do jazdy z wolnego od podatku obszaru na obszar podatkowi podlegający, lub na odwrót, obliczyć należy podatek od tej części opłaty za jazdę, jaka wypada ze stosunku wolnej od podatku drogi do drogi podatkowi podlegającej.

III. Należytość stemplowa od biletów jazdy.

Artykuł 12.

Należytość stemplowa od poświadczeń przyjęcia i odbioru, wydawanych przez przedsiębiorstwa kolei żelaznych i parowców na dowód przyjęcia osób do przewozu (bilety osobowe), ustanowiona pod liczbą taryfy 47, lit. *e* ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, obowiązywać będzie i nadal w wymienionych poniżej przypadkach, jednak z tą zmianą, że uiszczenie jej nie podlega ograniczeniu do maksymalnej kwoty, ustanowionej pod wzmiarkowaną liczbą taryfy, tudzież w §ie 2im ustawy z dnia 11. maja 1871, Dz. u. p. Nr. 39. Przypadki te są następujące:

1. przewóz osób na kolejach żelaznych w kierunkach w §ie 4ym wymienionych, i
2. ruch osobowy na parowcach.

Wykazywanie i odsyłanie należytości stemplowej od biletów jazdy odbywać się ma w sposób dotychczasowy.

Co się tyczy należytości stemplowej od biletów jazdy, postanowienie §u 12go ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, zostaje nienaruszone, a Ministerstwo skarbu może na zasadzie tego paragrafu pozwolić zarządom kolei żelaznych na ich prośbę, żeby rzeczoną należytość stemplową od ruchu, w artykule 4ym oznaczonego, opłacały w stosownych kwotach ryczałtowych.

IV. Należytości stemplowe od przekazów na jazdę koleją żelazną (legitymacji).

Artykuł 13.

Przedmiot należytości stemplowej.

Należytości stemplowej w §ie 12ym ustawy zaprowadzonej podlegają wszystkie przekazy (legitymacje) na wolną jazdę lub na jazdę po cenie niższej, co do których nie zachodzi okoliczność, któraby w myśl ustawy uzasadniała uwolnienie od tej należytości. (§. 12. ust. trzeci, lit. *a*, *b* i *c* ustawy.)

Jeżeli legitymacja upoważnia do jazdy tą lub ową klasą, należytość stemplową uiszczyć należy według wymiaru, przepisanego dla najwyższej klasy, na jaką opiewa legitymacja.

Gdy legitymacja opiewa na kilka osób, należytość stemplową obliczyć należy za każdą z nich oddzielnie. Stosownie do tego należy także w razie, gdy legitymacja taka opiewa na nieoznaczoną szczegółowo ilość osób, oznajmić urzędowi wystawiającemu jeszcze przed wygotowaniem legitymacji, ile osób z niej ma korzystać, i według tego uiszczyć należytość stemplową.

Legitymacje do jazdy wolnej lub jazdy po cenie niższej, które wystawione są wprawdzie w krajach, gdzie ustawa obowiązuje, jednakże mają ważność tylko na liniach kolejowych, poza granicami tych krajów położonych, nie podlegają należytości stemplowej, w §ie 12ym ustawy zaprowadzonej.

Artykuł 14.

Uwolnienia.

1. Każdy zarząd kolejowy winien do końca marca 1903 uwiadomić naczelną władzę skarbową pierwszej instancji (art. 9), jakie wyjątkowe korzyści co do jazdy przyznaje w myśl §u 12go, ustępu trzeciego, lit. *a* ustawy, na liniach, na których utrzymuje ruch.

2. Uwolnienie, przysługujące w myśl §u 12go, ustępu trzeciego, lit. *b* ustawy własnym funkcjonaryuszom i robotnikom kolei żelaznych, tudzież funkcjonaryuszom obcych przedsiębiorstw komunikacyjnych, stosuje się także do funkcjonaryuszy w stanie spoczynku.

Uwolnienie, przysługujące członkom rodziny własnych funkcjonaryuszy pewnej kolei, nie obejmuje legitymacji, upoważniających do jazdy na liniach obcych przedsiębiorstw komunikacyjnych. Przez członków rodziny rozumieć należy te osoby, które w instrukcyach c. k. kolei państwowych są jako tacy oznaczone, a uwolnienie to ma miejsce tylko o tyle, o ile dotyczące zniżenia nie przekraczają granic w tych instrukcyach wytyczonych.

3. Uwolnienia, przewidziane w §ie 12ym, ustępie trzecim, lit. *c* ustawy (ze względów publicznych, ze względu na służbę kolejową, z powodu ubóstwa lub ze względów humanitarnych) mogą być przyznawane tylko na podstawie przepisów służbowych dotyczą-

tego zarządu kolejowego, wydanych lub zatwierdzonych przez Ministra kolei żelaznych. Dopóki przeto taki przepis służbowy lub zostające z nim na równi zarządzenie nie będzie wydane lub zatwierdzone, dotyczące legitymacje podlegają opłacie stemplowej.

Wzmiankowany przepis służbowy (zarządzenie) przedłożyć należy w odpisie naczelnej władzy skarbowej pierwszej instancji (artykuł 9).

Artykuł 15.

Sposób uiszczania należności stemplowej.

I. Należność stemplowa od przekazów (legitymacji) na wolną jazdę lub na jazdę po cenie zmniejszonej (§. 12 ustawy) uiszczana będzie z reguły zapomocą powszechnych znaczków stemplowych, a to w następujący sposób:

A. Od przekazów (legitymacji), wystawianych przez zarządy kolei żelaznych, a mianowicie:

1. gdy chodzi o przekazy (legitymacje) na kilkakrotną jazdę:

Bez względu na to, czy tego rodzaju przekazy podlegają opłacie stemplowej, czy nie, należy je przed wydaniem zapisać pod roczną liczbą bieżącą, i to, o ile na nie używa się sporządzonych umyślnie formularzy, w osobnych rejestrach, o ile zaś takich formularzy niema w użyciu, w zeszytach z marginałem jukstowym (tak zwanych ternionach).

Tak rejestry, jak i terniony, powinny przed użyciem być urzędowo uwierzytelnione. W tym celu na pierwszej stronie takiego rejestru lub ternionu wyrazić należy jego przeznaczenie, oznaczyć, z ilu arkuszy się składa, i opatrzyć datą, tudzież podpisem biura wydającego; nadto przewlec należy przez taki rejestr lub ternion sznureczek, którego jeden koniec powinien wystawać z pierwszej kartki, a drugi z ostatniej.

Przygotowany w ten sposób rejestr lub ternion przedłożyć należy powołanemu do tego urzędowi w siedzibie biura wystawiającego, które, przekonawszy się o należytem wypełnieniu wzmiankowanych poprzednio warunków, przytwierdzi jeden koniec sznureczka zapomocą laku i pieczętki urzędowej do pierwszego arkusza, a drugi do ostatniego.

Czynność ta należy w Wiedniu do głównego Urzędu stemplowego, w Pradze i Tryeście do Urzędu stemplowego, a w innych miejscowościach do urzędów poboru należności (urzędów podatkowych itp.).

Znaczki stemplowe przyklepać należy w rejestrach, które zarząd kolejowy zostawia u siebie, lub na jukstach ternionów, na przeznaczonem na to miejscu obok dotyczącej pozycji, a następnie odjąć im wartość przez wyciśnięcie pieczęci kolejowej.

Przekazy na jazdę, za które zapłacono należność, mają być opatrzone następującą klauzulą:

„Należność stemplową w kwocie . . . . K . . . h uiszczono“. Klauzulę tę trzeba należyście wypełnić.

O ile chodzi o przekazy wolne od stempla, wymienić należy w rejestrze lub na jukście ternionu w kilku słowach ustawowy tytuł uwolnienia, względnie okoliczność uwolnienia uzasadniającą; dotyczące przekazy zaś opatrzyć należy dopiskiem: „Wolny od należności według §u 12go, ust. 3, lit. a (względnie lit. b lub c) ustawy o podatku od biletów kolejowych“.

Zarządy kolejowe winny najpóźniej do końca marca 1903 uwiadomić właściwą naczelną władzę skarbową pierwszej instancji (artykuł 9), które biura kolejowe mają prawo wystawiania przekazów (legitymacji), a gdyby w tym względzie zaszły jakieś zmiany, podać takowe rzeczonyj władzy również do wiadomości.

2. Gdy chodzi o przekazy (legitymacje) na jazdę jednorazową lub na jedną jazdę do pewnej stacji i napowrót.

Należność stemplową od tego rodzaju przekazów uiszczać należy zapomocą znaczków stemplowych, które przyklepane będą bezpośrednio na legitymacji, a to w następujący sposób:

- a) kwotę stemplową, jaka należy się za dotyczący przekaz, winien urząd wystawiający wyrazić liczebnie nie tylko na samym przekazie, lecz także na dotyczącej jukście ternionu, względnie w rejestrze, który utrzymuje zamiast ternionu;
- b) tekst formularzy takich przekazów powinien być ułożony w ten sposób, iżby z niego dokładnie można było wyrozumieć, że przekazy te stają się ważnymi dopiero po wyciśnięciu na nich pieczęci kasy osobowej i że dopiero wtedy uważa się je za wystawione stanowczo;
- c) o ile chodzi o przekazy wolne od stempla, umieścić należy tak na jukście ternionu, jak i na samym przekazie odpowiedni dopisek, o którym była wzmianka w punkcie 1;
- d) stronie należy polecić, żeby opatrzyła przekazy stemplowi podlegające na stosownem miejscu odpowiednimi znaczkami stemplowymi i przedłożyła je kasie osobowej w celu wyciśnięcia pieczęci;
- e) kasa osobowa przekonać się winna, czy kwota, na jaką opiewają przyklepione znaczki stemplowe, zgadza się z kwotą przepisaną, a następnie odjąć im wartość przez wyciśnięcie stempla pociągowego; przekazów nieopatrzonych ani przepisanych znaczkami stemplowymi ani dopiskiem, tyczącym się uwolnienia od stempla, kasa osobowa nie będzie przyjmować.

O ile urzędzenia zarządu kolejowego nie odpowiadają powyższym postanowieniom, Administracja skarbową może także względem przekazów do jazdy jednorazowej lub do jednej jazdy tam i napowrót zażądać uiszczenia należności stempłowej w ten sposób, jaki przepisany został w punkcie 1ym co do przekazów na jazdy kilkakrotne.

B. Od przekazów (legitymacyi), których nie wystawiają zarządy kolejowe, lecz inne władze i urzędy.

1. Od tego rodzaju przekazów (legitymacyi) na jazdę kilkakrotną należność stempłowa uiszczana będzie w ten sposób, że znaczki stempłowe przylepi się na stosownem miejscu przekazu (legitymacyi), a władza wystawiająca odejmie im wartość przez wyciśnięcie pieczęci urzędowej.

2. Co się tyczy przekazów na jazdę jednorazową lub na jedną jazdę tam i napowrót, postępować należy w sposób, przepisany powyżej pod **A**, punkt 2, względem takich samych przekazów, wystawionych przez zarządy kolejowe.

C. Przekazy (legitymacye), opiewające na linie kolejowe w krajach, w których ustawa o podatku biletowym ma moc obowiązującą, a wystawione poza obszarem tych krajów, nie podlegają należności stempłowej zaraz przy wystawieniu, lecz dopiero wtedy, gdy się ich używa do jazdy w krajach objętych rzeczoną ustawą; należność tę uiszczać się będzie w krajach powyższą ustawą objętych bądź przez przyklepnięcie na dotyczących przekazach (legitymacyach) znaczków stempłowych, którym kolej odejmie wartość swą pieczęcią rządową, bądź w inny sposób, na jaki Administracja skarbową na szczególną prośbę zezwoli.

II. Zamiast przylepiać powszechne znaczki stempłowe, można je w urzędzie stempłowym do tego przeznaczonym dać wydrukować na dotyczących formularzach i blankietach; Minister skarbu może na szczególną prośbę pozwolić także na bezpośrednie uiszczenie należności stempłowej.

Artykuł 16.

Kontrola.

1. Jeżeli przy rewizji pociągu pokaże się, że przekaz (legitymacya) tego lub owego podróżnego nie jest opatrzony stemplem w myśl artykułu 15go przepisany lub dopiskiem, stwierdzającym uiszczenie należności stempłowej albo uwolnienie od stempla, w takim razie w stacji przeznaczenia urzędnicy stacyjni winni przedewszystkiem zażądać od podróżnego dodatkowego uiszczenia należności stempłowej; w przypadku takim przepisany znaczek stempłowy przylepić należy na przekazie (legitymacyi) i odjąć mu wartość przez wyciśnięcie pieczęci stacyjnej lub pociągowej.

Jeżeli podróżny nie uczyni zadość temu wezwaniu, organa stacyjne winny spisać wywód urzędowy według wzoru, załączonego tu dla przykładu, i odesłać takowy naczelnej władzy skarbowej pierwszej instancji (artykuł 9).

Wzór.

2. Przekazy (legitymacye) odebrane podróżnym razem ze zużyłymi biletami w stacji przeznaczenia, mogą być przez organa Administracji skarbowej poddane sprawdzeniu, a to w celu przekonania się, czy obowiązek zapłaty należności stempłowej został dopełniony.

W tym samym celu dozwolili należy organom Administracji skarbowej na ich żądanie przeglądania rejestrów lub ternionów, jakie poszczególne zarządy kolejowe utrzymują w celu zapisywania wydanych przekazów (legitymacyi).

Artykuł 17.

Zastosowanie powszechnych przepisów o należnościach stempłowych i bezpośrednich.

Do należności stempłowej od przekazów (legitymacyi) na wolną jazdę lub jazdę po cenie niższej stosowane być mają, o ile nie chodzi o przypadki, które podlegają szczególnym postanowieniom ustawy i niniejszego rozporządzenia, ogólne przepisy o należnościach stempłowych i bezpośrednich, osobliwie w kwestyach, dotyczących się obowiązku uiszczenia należności, dopełnienia powinności stempłowej, odpowiedzialności, niekorzystnych następstw przekroczenia ustawy, przedawnienia itd.

V. Postanowienia przechodnie i końcowe.

Artykuł 18.

Bilety jazdy, wydane przed chwilą, w której ustawa zacznie obowiązywać.

1. Bilety, wydane przed upływem roku 1902, a przeznaczone do użycia po upływie tegoż roku, podlegają ze zasady podatkowi biletowemu, o ile się z nich robi użytek a nie zachodzą przy tem przypadki wyjątkowe, w punkcie 3im wzmiankowane.

2. Podatek od biletów w punkcie 1ym oznaczonych, pobrać należy w razie użycia ich do jazdy w roku 1903 dodatkowo, a wykazawszy takowy w ogólnej sumie jednocześnie z sporządzeniem stanowczego obrachunku za ten miesiąc, w którym pobór nastąpił, oddać do kasy państwa; gdyby jednak podatek ten policzono podróżnym przy wydawaniu biletów już w roku 1902, w takim razie należy go jednocześnie z ostatecznym obrachunkiem za styczeń 1903 wykazać w sposób powyżej oznaczony i odesłać do kasy państwa.

3. Od podatku biletowego są uwolnione:

- a) bilety na pewne okresy czasu wydane, tudzież bilety abonamentowe, o ile ważność ich zaczęła się przed 1. października 1902, a upływa najpóźniej z końcem września 1903;
- b) inne bilety (bilety do jazdy jednorazowej i bilety powrotne, bilety okrężne itd.), o ile zaczęto ich używać przed 1. stycznia 1903, a ważność ich upływa najpóźniej 28. lutego 1903.

Artykuł 19.

Przekazy (legitymacje), wydane przed chwilą, w której ustawa zacznie obowiązywać.

Przekazy (legitymacje) na wolną jazdę, tudzież na jazdę po cenie niższej, które wydano przed upływem roku 1902, a których ważność rozpoczyna się dopiero od 1. stycznia 1903 lub od chwili późniejszej, podlegają w razie użycia ich od 1. stycznia 1903 należności stemplowej w myśl §u 12go, chyba że zachodziłby przypadek uwolnienia w myśl ustępu trzeciego §u 12go ustawy.

W przypadkach takich należność stemplową uiszczają należy, o ile tego w miarę postanowień artykułu 15go jeszcze nie uczyniono, przez przyklepienie na dotyczących przekazach przed ich użyciem znaczków stemplowych, którym hiuro wystawiające

odejmie wartość odciskiem pieczęci urzędowej lub służbowej.

Artykuł 20.

Uwolnienie od stempla.

Podania, wnoszone w myśl artykułów 5, 6, 7, 11, 12, 14, 15, 16 i 18 rozporządzenia w celu uskutecznienia opłaty podatku, w celu przyznania uwolnienia od podatku lub opustu z tegoż, lub w celach kontroli i ewidencji, tudzież załączki tych podań, są wolne od stempla.

Artykuł 21.

Chwila, w której rozporządzenie zacznie obowiązywać.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać w ogólności jednocześnie z ustawą z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, t. j. od dnia 1. stycznia 1903; jednakże postanowienia, zawarte w artykułach 5, 6, 11, 12, 14, 15, 18 i 19, o ile ich przedmiotem są zarządzenia, które poczynić należy już przed 1. stycznia 1903, aby wykonanie ustawy przygotować, nabędą mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wittek r. w.

Böhm r. w.

Call r. w.

Firma zarządu kolejowego: .....

Wzór do artykułu 16.

Wywód urzędowy.

Przy pociągu Nr. . . . . znaleziono dnia . . . . . u wymie-
 nion ^{ego} poniżej podrózn ^{ego} przekaz (legitymację) na   jazdę wolną   , wystawiony dla
          jazdy jednorazowej lub jazdy z powrotem   . . . . . klasą, nieopatrzony ani przepisany stemplem, ani do-
 jazdy kilkakrotnej . . . . . piskiem stwierdzającym uwolnienie od stempla (uiszczenie stempla *):

Imię i nazwisko, charakter	Adres	Biuro wystawiające, znak i numer prze- kazu (legitymacyi)	U w a g a

O tem uwiadamia się niniejszem w myśl artykułu 16go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. paź-
 dziernika 1902, Dz. u. p. Nr. 195, wydanego w przedmiocie wykonania ustawy o podatku od biletów
 jazdy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153.

Pieczęć stacyi

Dzień

Podpis:

*) Wyrazy nieodpowiednie przekreślić.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CII. Wydana i rozesłana dnia 14. października 1902.

Treść: (№ 196—199.) 196. Obwieszczenie, dotyczące się koncesjonowania elektrycznej kolei małej, częścią normalno-torowej, częścią wązko-torowej z Kaltern na przełęcz Mendel (kolej mendelska). — 197. Obwieszczenie, dotyczące się utworzenia okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo ustanowionego starostwa powiatowego w Maryańskich Łaźniach (Marienbad) w Czechach. — 198. Obwieszczenie, dotyczące się utworzenia okręgu repartycyi podatku zarobkowego dla obszaru nowo ustanowionego starostwa w Maryańskich Łaźniach (Marienbad) w Czechach, tudzież zmiany w karlowarskim okręgu repartycyi podatku zarobkowego. — 199. Rozporządzenie, dotyczące się utworzenia sądu powiatowego w gminie Stretto (Tijesno) w Dalmacyi.

196.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 2. października 1902,

tyczące się koncesjonowania elektrycznej kolei małej, częścią normalno-torowej, częścią wązko-torowej z Kaltern na przełęcz Mendel (kolej mendelska).

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, tudzież ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny spółce akcyjnej „Überetscherbahn“ w Bolcanie (Bozen) na jej prośbę koncesyę na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu elektrycznej kolei małej z Kaltern na przełęcz Mendel (kolej mendelska), która ma być wybudowana częścią jako normalno-torowa kolej zwyczajna, częścią zaś jako wązko-torowa kolej wisząca, a to pod warunkami i ze zastrzeżeniami wymienionymi w następujących paragrafach.

§. 1.

Względem kolei żelaznej, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, używa koncesjonaryuszka dobrodziejstw, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidzianych.

Okres uwolnienia od podatków, przewidzianego w artykule V, lit. d) powyższej ustawy, ustanawia się na lat 25, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 2.

Koncesjonaryuszka jest obowiązana ukończyć budowę kolei koncesjonowanej najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową zaś kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją przez cały okres koncesyjny od 1. kwietnia do 31. października każdego roku w nieprzerwanym ruchu.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy ma koncesjonaryuszka złożyć na żądanie Rządu kaucyę 5000 K w papierach wartościowych, posiadających bezpieczeństwo pupilarne.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyjonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał wybudowanie takich kolei za potrzebne.

§. 4.

O ileby kolej koncesyjonowana poprowadzona być miała przez ulice publiczne, koncesyonaryuszka winna postarać się o pozwolenie na to u osób, które są obowiązane do utrzymywania tych ulic, względnie u tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielania pozwolenia na używanie ulic.

§. 5.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana ponosić kosztą tych zarządzeń dla zabezpieczenia należytego funkcyonowania przewodów telegraficznych i telefonicznych, w chwili udzielenia koncesyi już istniejących, które okazałyby się potrzebnymi w skutek budowy i ruchu wymienionej na wstępie linii, w szczególności zaś pokryć także wydatki, z jakimi w danym razie byloby połączone przeniesienie tych przewodów na inne miejsce.

§. 6.

We względzie budowy kolei koncesyjonowanej i ruchu na niej, powinna koncesyonaryuszka stosować się do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, przez Ministerstwo kolei żelaznych ustanowionych i innych zarządzeń, jakie w tym względzie będą wydane, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle władz powołanych.

§. 7.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego, podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę

i urządzenie kolei, łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego, uposażenia funduszu zasobnego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi przez Rząd zatwierdzonego.

§. 8.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana przyznawać zawsze wolną jazdę podoficerom i ordynansom w służbie będącym.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie umówić się należy z właściwymi władzami wojskowemi.

Koncesyonaryuszka zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 9.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na jakiejś części kolei koncesyjonowanej, koncesyonaryuszka ma poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom władz bez jakiegokolwiek roszczenia do wynagrodzenia za stratę poniesioną w skutek czasowego wstrzymania ruchu.

§. 10.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i sludzy, jadący koleją z polecenia władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z tytułu koncesyi lub w sprawach dochodów skarbowych, przewożeni być powinni z pakunkami podróżnymi bezpłatnie, o ile wywiodą się certyfikatami urzędowymi, jakie e. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla legitymacyi wystawiać im będzie.

§. 11.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przewozić pocztę, tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego, wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne usługi na rzecz zakładu pocztowego, może koncesyonaryuszka żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolei małej, wymieniane między dyrekcją lub zarządem przedsiębiorstwa kolei małej a jej podwładnymi funkcyonaryuszami, lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę zakładu kolejowego.

§. 12.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dostarczać w należytem czasie Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawiania statystyki rocznej kolei żelaznych.

§. 13.

Okres koncesyi i ochrony przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne wynosić ma lat sześćdziesiąt (60), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu koncesya utraci moc swoją.

Rząd może koncesyę uznać za nieistniejącą nadal jeszcze przed upływem rzeczzonego czasu, gdyby określone w §. 2im zobowiązania co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, i o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 14.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem tej koncesyi, utrzymywać będzie c. k. uprzyw. Spółka kolei południowej na podstawie kontraktu ruchu, który będzie zawarty za zatwierdzeniem Rządu.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia kiedykolwiek ruchu na kolei koncesyonowanej i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryuszki, jednakże w takim przypadku nie może nałożyć na koncesyonaryuszkę trudniejszych warunków, jak te, które ustanowione będą w kontrakcie ruchu, zawartym z c. k. uprz. Spółką kolei południowej.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu uregulowane będą w kontrakcie ruchu, który zawarty będzie z koncesyonaryuszką.

§. 15.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, a to pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1ym ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków, ciężące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowemi i wszelkie inne daniny publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku, podlegającego podatkowi, i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód roczny, w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie koncesyonaryuszce jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby jednak kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień powyższych obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępie 2im przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby dorównywała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po $4\frac{1}{2}$ od sta imiennego kapitału zakładowego, przez Rząd zatwierdzonego i na umarżanie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za odkupienie kolei, będzie polegało na tem, że państwo wzmiankowaną powyżej kwotę ryczałtową płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszce podatek rentowy, od tej renty odkupu opłacać się mający.

5. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych

jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszce płacić się mających, zapłacić kapitał, dorównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod ll. 1 aż do 5 przepisane bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także zakłady do wytwarzania elektryczności, tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryuszki będące i jej przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

7. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu (l. 1 aż do 5), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczona, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad

tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Poczynszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjmowaniu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwale obciążenie.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracyi o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryuszka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jej zezwolenia i bez wdania się sądu objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

9. Poczynszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodząć będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

10. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 7), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby on od niej do tego celu potrzebował.

§. 16.

Gdy koncesya upływie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i kasowe, według okoliczności koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne własnością koncesyonaryuszki będące, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze, wzmiankowanym w §. 15, ustępie 6.

Tak wtedy gdy koncesya upływie, jak i w razie odkupienia kolei (§. 15), zatrzyma koncesyona-

ryszka na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, gdyby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesjonaryszkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolei.

§. 17.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 18

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawach przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesję jeszcze przed upływem jej okresu za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

197.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. października 1902,

tyczące się utworzenia okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo ustanowionego starostwa powiatowego w Maryańskich Łązniach (Marienbad) w Czechach.

Dla obszaru nowo ustanowionego starostwa powiatowego w Maryańskich Łązniach w Czechach (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 11. września 1902, Dz. u. p. Nr. 183) tworzy się na zasadzie §§ów 177 i 179 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, komisję szacunkową dla repartycji podatku osobisto-dochodowego, złożoną z 6 członków.

W skutek tego wykaz okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, obwieszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, uzupełnić należy w następujący sposób:

(Strona 1350 XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	Komisya		Siedziba komisyi	Ilość członków komisyi
		miejscowa	powiatowa		
86a	Powiat polityczny Maryańskie Łąznie .		1	Starostwo Maryańskie Łąznie	6

Böhm r. w.

198.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. października 1902,

tyczące się utworzenia okręgu repartycji podatku zarobkowego dla nowo ustanowionego starostwa w Maryańskich Łązniach (Marienbad) w Czechach, tudzież zmiany w karłowarskim okręgu repartycji podatku zarobkowego.

Dla obszaru nowo ustanowionego starostwa w Maryańskich Łązniach w Czechach (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 11. września 1902, Dz. u. p. Nr. 183) tworzy się na zasadzie §§ów 13go i 16go ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, okrąg repartycji dla III. i IV. klasy podatku zarobkowego i postanawia się, że komisje tych spółek podatkowych składać się będą z 4, względnie 6 członków.

Ilość członków komisji podatku zarobkowego IV. klasy okręgu repartycji „powiat polityczny

karlowarski“ obniża się ze względu na wyłączenie zeń okręgu peczowskiego z 10 na 8.

Stosownie do tego spis okręgów repartycji powszechnego podatku zarobkowego, ogłoszony re-skryptem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia

1897, Dz. u. p. Nr. 117, należy uzupełnić, względnie sprostować w następujący sposób:

(Strona 903 XLII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897.)

Numer okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziby komisji	Ilość członków dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
			klasy	
dla spółek podatkowych III. i IV. klasy				
8	Powiat polityczny karlowarski	Starostwo w Karlowych Warach	6	8
11a	Powiat polityczny Maryańskie Łaźnie	Starostwo w Maryańskich Łaźniach	4	6

Böhm r. w.

199.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 10. października 1902,

tyczące się utworzenia sądu powiatowego w gminie Stretto (Tijesno) w Dalmacyi.

Na zasadzie §u 2go ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, utworzony zostaje

w okręgu sądu obwodowego szybenickiego (Sebenico) sąd powiatowy dla gminy Stretto (Tijesno) z siedzibą urzędową w tejże gminie.

Od chwili, w której sąd ten rozpocznie urządowanie, a która oznaczona i ogłoszona będzie dopiero później, rzeczona gmina wydzielona zostanie z okręgu szybenickiego sądu powiatowego.

Spens r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CIII. — Wydana i rozesłana dnia 16. października 1902.

Treść: *M* 200. Rozporządzenie, dotyczące się sług pomocniczych, zatrudnionych przy władzach, urządach i zakładach państwowych.

200.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 15. października 1902,

dotyczące się sług pomocniczych, zatrudnionych przy władzach, urządach i zakładach państwowych.

Rozdział I.

Stosunek służbowy sług pomocniczych.

§. 1.

Podstawa stosunku służbowego.

Stosunek służbowy sług pomocniczych, zatrudnionych przy władzach, urządach i zakładach państwowych, opiera się na umowie służbowej, zawartej pisemnie lub ustnie między naczelnikiem urzędu z jednej a wstępującym do służby z drugiej strony.

Umowa służbowa musi odpowiadać postanowieniom pierwszego rozdziału tego rozporządzenia i nie może zawierać warunków, sprzeciwiających się tym postanowieniom.

§. 2.

Obowiązki służbowe.

Słudzy pomocniczy są obowiązani wykonywać powierzone sobie roboty i usługi tak pilnie i sumiennie, jak tylko mogą i potrafią, okazywać swym przełożonym uszanowanie, słuchać ich zleceń, sprawować się tak w służbie, jak i poza służbą, przyzwoicie i uczciwie i dochowywać wiernie tajemnicy urzędowej.

Pobory służbowe.

§. 3.

A. Wymiar poborów służbowych.

Słudzy pomocniczy otrzymują zapłatę dzienną (zarobek dzienny), którą wypłaca się z dołu ostatniego dnia każdego miesiąca.

Wymiar zapłaty dziennej (zarobku dziennego), należącej się sługom pomocniczym, całkowicie zatrudnionym, t. j. takim, którzy pełnią służbę przez wszystkie przepisane godziny urzędowe, unormowany zostaje od chwili, w której rozporządzenie to zacznie obowiązywać, jak następuje:

I.

Sługom pomocniczym, zatrudnionym przy władzach, urządach i zakładach rządowych, z wyjątkiem c. k. Zakładu poczt i telegrafów, należy się:

g d y s t u ż a	w miejscowościach							
	I.		II.		III.		IV.	
	klasy dodatków aktywalnych							
	K	h	K	h	K	h	K	h
5 lat albo mniej	2	60	2	40	2	20	2	—
od 5 do 10 lat	2	90	2	70	2	50	2	30
od 10 do 15 lat	3	20	3	—	2	80	2	60
od 15 do 20 lat	3	40	3	20	3	—	2	80
więcej jak 20 lat	3	60	3	40	3	20	3	—

II.

Słudzy pomocniczy c. k. Zakładu poczt i telegrafów pobierają:

g d y s l u ż a	w miejscowościach							
	I.		II.		III.		IV.	
	klasy dodatków aktywalnych							
	K	h	K	h	K	h	K	h
krócej jak rok	2	40	2	20	2	10	2	—
dłużej jak rok aż do 3 lat	2	60	2	40	2	30	2	20
od 3 do 5 lat	2	80	2	60	2	50	2	40
dłużej jak 5 lat	3	—	2	80	2	70	2	60

Przy wymierzaniu wysokości zapłaty dziennej (zarobku dziennego) uwzględniany będzie tylko ten czas służby, który dotyczący sługa odbył jako zatrudniony całkowicie sługa pomocniczy; jednakże nie stanowi to żadnej różnicy, czy ten czas służby odbyto przed chwilą wejścia tego rozporządzenia w życie, czy po niej, z przerwami czy bez przerwy.

Z czasu służby, odbytego z przerwami, uwzględniane będą tylko te okresy, które,

- a) każdy z osobna, wynoszą najmniej sześć miesięcy i których odbycie
- b) sługa pomocniczy przed przyjęciem do służby należy udowodnić.

Poszczególnym sługom, którzy swe obowiązki pełnią bardzo przykładowo, można w miarę rozrządnych kredytów przyznać zapłatę dzienną (zarobek dzienny), przekraczające ustanowione powyżej wymiary; natomiast nie wolno całkowicie zatrudnio-

nych sług pomocniczych godzić za niższem wynagrodzeniem.

Tym sługom pomocniczym, którzy już obecnie pobierają zapłatę dzienną (zarobek dzienny) wyższą od tej, jakaby się im należała według postanowień powyższych, należy zostawić ich dotychczasowe pobory tak długo, dopóki zostają w dotychczasowym stosunku służbowym i dopóki nie uzyskają w myśl postanowień tego rozporządzenia prawa do wyższej zapłaty dziennej (wyższego zarobku dziennego).

§. 4.

B. Okresy czasu, za które pobory się należą.

Zapłata dzienna (zarobek dzienny) należy się sługom pomocniczym z reguły tylko za te dni, w których istotnie służbę pełnili, tudzież za ustanowione dni odpoczynku, przypadające na czas ich służby.

Gdy sługa pomocniczy zachoruje a słabość nie trwa dłużej jak trzy dni, należą mu się pełne pobory: to samo stosuje się do urlopu, o ile nie udzielono go wyraźnie pod warunkiem całkowitego albo częściowego zatrzymania poborów.

Gdy sługa pomocniczy nie może pełnić obowiązków z tego powodu, że musi odbywać ćwiczenia wojskowe, można mu w przypadkach, na uwzględnienie zasługujących, na czas tych ćwiczeń przyznać połowę zapłaty dziennej (zarobku dziennego).

We wszystkich innych przypadkach niepełnienia służby traci sługa pomocniczy prawo do zapłaty dziennej (zarobku dziennego), za dotyczący czas przypadającej.

§. 5.

Zabezpieczenie na wypadek choroby.

Na wypadek choroby służy pomocniczy są zabezpieczeni w myśl postanowień §u 16go ustawy z dnia 26. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 255, względnie w myśl ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33.

§. 6.

Ustanie stosunku służbowego.

Stosunek służbowy ustaje:

1. przez oddalenie,
2. przez wypowiedzenie,
3. przez upływ okresu, na jaki stosunek ten został zawarty,
4. przez śmierć.

§. 7.

A. Oddalenie.

Zatrudnionego całkowicie sługę pomocniczego można bez wypowiedzenia odprawić tylko w takim razie, jeżeli z powodu zbrodni lub jakiegoś innego czynu karygodnego, popełnionego z chciwości albo przeciw moralności publicznej, uległ zasądzeniu, tudzież, jeżeli dopuścił się znacznego naruszenia obowiązków służbowych lub popełnił taki czyn, z którego okazuje się, że jest niegodnym zaufania lub że pozostawienie go nadal w obowiązku nie dałoby się pogodzić z dobrem służby lub z powagą urzędu.

Przeciw oddaleniu może zatrudniony całkowicie sługa pomocniczy wnieść zażalenie do wyższej władzy administracyjnej; jednakże zażalenie takie nie odwleka oddalenia ze służby.

Jeżeli oddalenie sługi pomocniczego bez wypowiedzenia będzie uznane za nieusprawiedliwione,

w takim razie należy mu wypłacić dodatkowo zapłatę dzienną (zarobek dzienny) za tyle dni, ile wynosi termin wypowiedzenia, i postąpić tak, jak gdyby stosunek służbowy ustał przez wypowiedzenie.

§. 8.

B. Wypowiedzenie.

Stosunek służbowy może wypowiedzieć każdej chwili tak służbodawca jak i służbojemca.

Termin wypowiedzenia wynosi: dla zatrudnionego całkowicie sługi pomocniczego 14 dni; dla służbodawcy a) 14 dni, gdy chodzi o zatrudnionego całkowicie sługę pomocniczego podczas pierwszych pięciu lat służby, b) miesiąc, gdy chodzi o takiego sługę pomocniczego, który odbył już pięć lat służby bez przerwy.

§. 9.

C. Upływ okresu, na który stosunek służbowy został zawarty.

Jeżeli okres stosunku służbowego był oznaczony już z góry, w takim razie stosunek ten kończy się z upływem czasu, na który został zawarty, i to bez wypowiedzenia.

§. 10.

Sługom pomocniczym nie przysługują prawa do poborów emerytalnych.

Pełnienie obowiązków przez sługę pomocniczego przy władzach, urzędach lub zakładach państwowych nie uzasadnia prawa do emerytury lub do zaopatrzenia wdów i sierót.

Rozdział II.**Piecza o sługach pomocniczych, którzy stali się niezdolnymi do zarabkowania, tudzież o wdowach i sierotach po sługach pomocniczych.****A. Datki z łaski dla sług pomocniczych.**

§. 11.

Sługom pomocniczym, którzy utracili zdolność do zarabkowania, w czasie, gdy zostawali jeszcze w stosunku służbowym, przyznawane będą na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 14. października 1902 datki z łaski, które z reguły wynosić będą 360 K do 480 K, w razie zaś bardzo długiego pełnienia służby 480 K do 600 K rocznie, i które

wypłacać się będzie tak długo, dopóki trwać będzie stan niezdolności do zarobkowania. Datki te przyznawane będą pod warunkiem, że dotyczący sługa

a) był najmniej dziesięć lat w obowiązku przy władzach, urzędach i zakładach rządowych jako zatrudniony całkowicie sługa pomocniczy i

b) nie spowodował swej niezdolności do służby umyślnie albo przy popełnianiu zbrodni.

Obliczając czas służby w celu sprawdzenia, czy warunek przyznania łaskawizny, określony pod lit. *a* tego paragrafu, zachodzi, czy nie, postępować należy według zasad ustanowionych w §ie 3im.

§. 12.

Także tym sługom pomocniczym, którzy wystąpili ze służby z powodu wypowiedzenia przez służbodawcę, przyznawane będą na zasadzie przytoczonego w §ie 11ym Najwyższego upoważnienia w razie nastania niezdolności do zarobkowania i na cały czas tej niezdolności datki z łaski w takich samych wymiarach, jeżeli zachodzą warunki w §ie 11ym pod lit. *a* i *b* przytoczone, i jeżeli niezdolność do służby nastąpiła w ciągu pierwszych lat pięciu po ustaniu stosunku służbowego, lub jeżeli sługa w chwili ustania tego stosunku przekroczył już 60ty rok życia.

§. 13.

Łaskawiznę wypłacać się będzie w przypadku, w §ie 11ym określonym, od dnia, następującego bezpośrednio po wstrzymaniu zapłaty dziennej, a w przypadku, o którym mowa w §ie 12ym, od tego miesiąca, który nastąpi bezpośrednio po należytem doniesieniu o niezdolności do zarobkowania, i to w ratach z góry; wstrzyma się zaś jej wypłatę z końcem tego miesiąca, w którym percypient umrze lub w którym zajdzie okoliczność, uzasadniająca według powszechnie obowiązujących postanowień ustanie zaopatrzenia ze strony państwa.

Jak długo sługa pomocniczy ubezpieczony przez państwo w myśl §u 5go tego rozporządzenia, otrzymuje z tego tytułu wsparcie z kasy chorych, wypłata łaskawizny zostaje w zawieszeniu.

B. Datki z łaski dla wdów po sługach pomocniczych.

§. 14.

Wdowom po sługach pomocniczych, którzy służyli najmniej dziesięć lat (§. 11) przy jakiejś władzy rządowej lub jakimś urzędzie albo zakładzie rządowym w charakterze sług pomocniczych całkowicie zatrudnionych, a umierając pozostawali jeszcze w stosunku służbowym, względnie po takich, którzy

według postanowień §u 11go lub 12go albo rzeczywiście pobierali dożywotną łaskawiznę albo byliby ją na przypadek niezdolności do zarobkowania otrzymali, przyznawane będą na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 14. października 1902 na czas wdowieństwa datki z łaski, które z reguły wynosić będą 300 *K* rocznie, pod warunkiem, że dotyczący sługa zawarł związek małżeński przed ukończeniem 60go roku życia i że małżeństwo przyszło do skutku albo przed ostatniem przyjęciem małżonka do służby w charakterze zatrudnionego całkowicie sługi pomocniczego przy pewnej władzy (urzędzie, zakładzie) rządowej albo w czasie tej służby, wreszcie pod warunkiem, że małżonkowie nie rozwiedli się z winy małżonki.

§. 15.

Ten datek z łaski wypłacany będzie wdowie od dnia, następującego bezpośrednio po wstrzymaniu dziennej zapłaty (dziennego zarobku), względnie łaskawizny męża, a gdy mąż nie pobierał ani dziennej zapłaty ani łaskawizny, od dnia, następującego bezpośrednio po jego śmierci, i to w ratach miesięcznych z góry; wstrzymany zaś będzie z końcem tego miesiąca, w którym wdowa umrze albo powtórnie wyjdzie za mąż, lub w którym nastąpi okoliczność, pociągająca za sobą według obowiązujących powszechnie postanowień ustanie jakiegokolwiek zaopatrzenia ze strony państwa.

C. Datki z łaski dla sierót.

§. 16.

Prawym lub przez późniejsze zawarcie małżeństwa uprawnionym dzieciom sługi pomocniczego, który służył najmniej dziesięć lat (§. 11) w charakterze zatrudnionego całkowicie sługi pomocniczego przy władzach, urzędach lub zakładach rządowych i umarł przed upływem stosunku służbowego, względnie pobierał dożywotną łaskawiznę w myśl postanowień §u 11go lub 12go, albo byłby ją na przypadek niezdolności do zarobkowania otrzymał, przyznawane będą na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 14. października 1902 datki z łaski, które dla jednej sieroty nie mającej ojca wynosić będzie z reguły 75 *K* rocznie, a dla kilku sierót bez ojca razem 150 *K* rocznie, dla jednej sieroty bez ojca i matki rocznie 150 *K*, a dla kilku sierót bez ojca i matki razem 300 *K* rocznie; przyznanie tych datków podlega warunkowi, że małżeństwo, z którego dzieci pochodzą albo przez zawarcie którego zostały uprawnione, zawarte zostało bądź przed ostatniem wstąpieniem ojca do służby w charakterze zatrudnionego całkowicie sługi pomocniczego przy pewnej władzy rządowej (urzędzie, zakładzie), bądź w czasie tej służby.

Wyplata tych datków z łaski, które pobierane będą w miesięcznych ratach z góry, rozpoczyna się z dniem, następującym bezpośrednio po wstrzymaniu zapłaty dziennej (zarobku dziennego), względnie łaskawizny zmarłego ojca lub zmarłej matki, a jeżeli ani jedno ani drugie z nich nie pobierało łaskawizny, z dniem, następującym bezpośrednio po dniu śmierci, i trwa z reguły aż do ukończenia 14go roku życia.

Rozdział III.

Zakres ważności tego rozporządzenia i chwila wejścia w życie.

§. 17.

Postanowienia powyższego rozporządzenia stosowane będą do wszystkich sług niestałych, którzy, poczynawszy od chwili wejścia powyższego rozporządzenia w życie, pełnią obowiązki przy władzach, urzędach i zakładach rządowych, i których bądź według ich nazwy służbowej, bądź według rodzaju ich zatrudnienia uważać należy za sług pomocniczych.

Wyjątek w tym względzie stanowią słudzy pomocniczy przy c. k. austriackich kolejach państwowych, do których stosują się szczególne przepisy, obowiązujące w danej chwili w zakresie administracji kolei państwa.

§. 18.

Właściwym władzom centralnym zastrzega się prawo zastosowania powyższego rozporządzenia lub poszczególnych jego postanowień także do innych grup niestałych funkcyjaryuszy, należących do kategorii sług, przy czem powinny poprzednio porozumieć się z c. k. Ministerstwem skarbu.

§. 19

Rozporządzenie powyższe zacznie obowiązywać od 1. listopada 1902.

Koerber r. w.

Wittek r. w.

Spens r. w.

Rezek r. w.

Giovanelli r. w.

Weltersheimb r. w.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

Call r. w.

Piętak r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CIV. — Wydana i rozesłana dnia 21. października 1902.

Treść: (№ 201 i 202.) 201. Obwieszczenie, dotyczące się upoważnienia komory głównej I. klasy w Celowcu do odprawiania rzeczy przesiedlców bez pobierania cła. — 202. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Absdorfu do Stockerau.

201.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. października 1902,

dotyczące się upoważnienia komory głównej I. klasy w Celowcu do odprawiania rzeczy przesiedlców bez pobierania cła.

C. k. komora główna w Celowcu otrzymuje w myśl art. VIII, l. 7, ust. 1 i art. IX, l. 1, ust. 2 i 3 ustawy o taryfie cłowej z dnia 25. maja 1882 — upoważnienie do odprawiania rzeczy przesiedlców bez pobierania cła.

Böhm r. w.

202.

Dokument koncesyjny z dnia 11. października 1902,

na kolej lokalną z Absdorfu do Stockerau.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Juliuszowi Schömannowi, burmistrzowi miasta Stockerau, Ignacemu Weineckowi, starszemu dyrektorowi kasy oszczędności w Stockerau i Drowi Michałowi Eckerowi, c. k. notaryusowi w Stockerau, na ich prośbę koncesję na budowę i utrzymanie w ruchu parowej kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako zwyczajno-torowa kolej lokalna

od stacji Absdorf—Hippersdorf, leżącej przy linii kolei państwowej wiedeńsko praskiej, przez Gaisruck i Hausleiten do Stockerau, z dobiegiem do c. k. uprzyw. austr. kolei północno-zachodniej, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, i z dnia 21. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 233, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Względem kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzystają koncesjonariusze z dobrodziejstw, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidzianych.

§. 2.

Kolei koncesyonowanej zapewnia państwo na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 76go roku okresu koncesyjnego gwarancję czystego dochodu rocznego w sumie maksymalnej 47.600 K na zapewnienie oprocentowania po cztery od sta i amortyzacji pożyczki pierwszeństwa celem zgromadzenia kapitału zaciągnąć i w przeciągu powyższego okresu umorzyć się mającej w sumie imiennej najwięcej 1,120.000 K. a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą dopłaci Rząd.

§. 3.

Z czystego rocznego dochodu, w §. 2 zagwarantowanego, obracać należy na umorzenie pożyczki

pierwszeństwa, która ma być zaciągnięta, taką kwotę, jaką Rząd wyznaczy, stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu, według którego cały kapitał zakładowy umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego

Przytem amortyzacja pożyczki pierwszeństwa poprzedzać ma amortyzację akcyi.

§. 4.

Dodatek, który Rząd ma płać z tytułu przyjęcia gwarancyi, wypłacany będzie po sprawdzeniu przedłożonego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, a to najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tegoż.

Jednakże na spłatę umówionych odsetek od pożyczki, tudzież na umarzenie pożyczki stosownie do planu w oznaczonych terminach płatności, skarb państwa wypłać będzie już i przed tym terminem w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów i z zastrzeżeniem ostatecznego obliczenia się na podstawie rachunku rocznego, kwoty częściowe, jeżeli koncesyonaryusze będą o to prosili na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedłożyć należy ile możliwości w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku administracyjnego pokazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryusze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowemi odsetkami.

Z roszczeniem prawa do dopłaty ze strony państwa zgłaszać się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie dotyczącego roku administracyjnego, gdyż w przeciwnym razie roszczenie to upada.

§. 5.

Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę, podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka oddawana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki razem z odsetkami aż do całkowitego jej umorzenia.

W przypadku tym zaspokojenie płatnych odsetek ma pierwszeństwo przed zwrotem zaliczek.

Pretensye państwa z tytułu tych zaliczek lub odsetek, nie zapłaconych jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci lub gdy kolej zostanie wykupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa, do którego w szczególności zalicza się także wynagrodzenie, jakie ma być zapłacone za odkupienie kolei (§. 17).

§. 6.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, opłaty stemplowe od kuponów, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycyę wydatkową.

Toż samo rozumie się o dodatku za zawiadowanie, płacić się mającym od pożyczki pierwszeństwa, która ma być zaciągnięta, jakoteż o podatkach i należnościach, któreby miały być zwracane instytucji finansowemu udzielającemu pożyczki.

Od dopłat państwa nie ma przedsiębiorstwo opłacać żadnego podatku.

§. 7.

Budowę kolei koncesyonowanej należy skończyć najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urzędzenia kolei zgodnie z koncesyą, mają koncesyonaryusze na żądanie Rządu złożyć stosowną kaucyę w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania z winy koncesyonaryuszów, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 8.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których wybudowanie Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 9.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło i innych zarządzeń, jakie w tym względzie będą wydane, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238,

i regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane.

Pod względem ruchu będzie można odstąpić o tyle od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu koncesyonowanej kolei, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 10.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych, tudzież pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem tego Ministerstwa, a względnie urzędu, który ono do tego wydeleguje.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie szczegółowego projektu i kosztorysu, ułożonego przy odpowiednim wpływie organów rządowych, z bezpośrednim współdziałaniem Rządu i ile możności według warunków, stosowanych pospolicie przy budowie kolei państwa.

Roboty budowlane powierzać należy oddzielnie od gromadzenia kapitału.

§. 11.

Do wykonania koncesyonowanego przedsięwzięcia kolejowego nadaje się koncesyonariuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Koncesyonaryusze są upoważnieni emitować pod warunkami, które Rząd ustanowi, obligacje pierwszeństwa w maksymalnej sumie imiennej 1,120.000 K, które mają być oprocentowane po cztery od sta i umorzone w przeciągu lat 76, licząc od dnia nadania koncesyi. Zbycie tych obligacji pierwszeństwa odbyć się ma według zarządzeń, jakie Rząd wyda.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennej, podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, łącznie z kosztami sprawienia taboru kolejowego, za zezwoleniem Rządu rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych,

tudzież kwoty, którą Rząd wyznaczy na zakupno zapasy materiałów i dotacyi kasowych, łącznie z odsetkami interkalarnymi i ratami amortyzacyjnymi w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłaconymi, tudzież stratą na kursie przy gromadzeniu kapitału rzeczywiście poniesioną, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po zupełnem wyczerpaniu kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Statut spółki, formularze obligacji pierwszeństwa i akcyi, plan umorzenia tych obligacji i akcyi, wreszcie kontrakt zbycia pożyczki pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu Rządu.

W statucie spółki akcyjnej, która ma być utworzona, zamieścić należy postanowienie, że wszyscy członkowie zarządu (rady zawiadowczej, dyrekcji) winni być obywatelami austriackimi i mieć siedzibę w obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 12.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach państwa obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w podróżach służbowych na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i swojemi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek

będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonaryuszy mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczonożo rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonaryuszy obowiązującymi wtedy, skoro tylko zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urzędzonej i eksploatowanej z dozwołonemi ułatwieniami.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 13.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) mają być w analogiczny sposób stosowane niższone ceny taryfowe, jakie obowiązują co do transportów wojskowych.

§. 14.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, utrzymywać będzie przez cały okres koncesyjny na rachunek koncesjonaryuszów państwo, za co koncesjonaryusze będą obowiązani zwracać zarządowi kolei państwa koszta, z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone. Warunki utrzymywania tego ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze w tym względzie z koncesjonaryuszami.

Dopóki kolej będzie istotnie korzystała z gwarancyi państwa lub dopóki zaliczki z tytułu gwarancyi wypłacone, nie będą państwu zwrócone, Rząd będzie miał prawo wydawania według własnego uznania postanowień co do urządzeń ruchu, co do ustanowienia taryf dla przewozu osób i towarów, jakoteż co do klasyfikacji towarów i wszelkich warunków pobocznych, tyczących się przewozu towarów, tudzież świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, mianowicie na rzecz zarządu pocztowego i zakładu telegrafów państwa, przy czem będzie miał wzgląd na istniejące stosunki obrotu.

Po upływie tego czasu koncesjonaryusze stosować się mają do ustanowionych warunków ruchu, a względnie do odnośnych postanowień, zawartych w kontrakcie ruchu.

Uregulowanie taryf pasażerskich i towarowych, jakoteż świadczeń na cele publiczne, zastrzeżone jest na zawsze ustawodawstwu, a koncesjonaryusze obowiązani są poddać się takiej regulacyi.

§. 15.

Koncesjonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami, w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, wymienionemi, dozwołić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi, na których Rząd ruch utrzymuje, i to w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwalać przesyłać tak całe pociągi, jak i pojedyncze wozy, kolejami współużywanemi lub niektórymi jej częściami, opłacając za to stosowne wynagrodzenie.

§. 16.

Okres koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem rzeczonożo czasu uznać koncesyę za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §ie 7ym zobowiązania co do skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu, nie były dopełnione z winy koncesjonaryuszów, a przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11go ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia kiedykolwiek kolei koncesjonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu, a to pod następującymi warunkami:

1. Wynagrodzenie, w razie odkupienia zapłacić się mające będzie polegało na tem, że Rząd weźmie na siebie w miejsce koncesjonaryuszów spłacenie pożyczki pierwszeństwa, w §ie 11 oznaczonej i wszelkich innych pożyczek, jakieby koncesjonaryusze w celu pokrycia policzalnych kosztów budowy (§. 11, ustęp 5) za zezwołaniem Rządu zaciągnęli, w kwotach, które w chwili odkupienia

jeszcze zalegają, a nadto kwotę kapitału akcyjnego, zalegającą w chwili odkupienia, spłaci po strąceniu nieumorzonych jeszcze pretensji państwa z tytułu zaliczek gwarancyjnych wraz z odsetkami (§. 5), gotówką lub obligacjami długu państwa.

Obligacje te liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu pięciu lat bezpośrednio poprzedzającego.

2. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod l. 1 przepisanego, bez dalszej zapłaty, własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem Rządu zaciągniętych i używanie kolei niniejszem koncesyjonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe własnością koncesyonaryuszów będące i przedsiębiorstwa poboczne spółki, jakoteż fundusze obrotowe i rezerwowe, z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

3. Wykupienie na rzecz państwa nastąpić może tylko z początkiem roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się wykupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracji.

W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi wykupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensji państwa z tytułu gwarancji lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu, którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu (l. 1), według okoliczności obliczona tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

4. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji o wykupieniu osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o wykupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości

majątkowych, w deklaracji o wykupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego osobnego komisarza.

To samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

5. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracji o wykupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez ich zezwolenia i bez wdania się sądu objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

6. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o wykupieniu (l. 3), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od nich jeszcze do tego celu potrzebował.

§. 18.

Gdy koncesya upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusz posiadał, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 17, l. 2.

Tak wtedy, gdy koncesya upłynie, jak i w razie odkupienia kolei (§. 17), zatrzymają koncesyonary-

ryszu na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§. 19.

Po utworzeniu się spółki akcyjnej, w §ie 11ym przewidzianej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne, i zawierania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki

sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru i interesowi finansowemu skarbu państwa dającego gwarancję; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla spółki obowiązująca.

§. 20.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesję jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który została nadana, za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CV. — Wydana i rozesłana dnia 4. listopada 1902.

Treść: (№ 203 i 204.) 203. Czwarty dodatek do przepisu wykonawczego, wydanego do III. części ustawy z dnia 25. października 1896 o bezpośrednich podatkach osobistych. — 204. Obwieszczenie, dotyczące się koncesjonowania małej kolei elektrycznej o zwyczajnej szerokości toru od dworca kolei północno-zachodniej w Pradze do ulicy Bělskýego.

203.

Czwarty dodatek

do przepisu wykonawczego, wydanego do III. części ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych.

(Obwieszczony reskryptem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 18. października 1902.)

Artykuł 14ty, l. 4, ma na przyszłość opiewać, jak następuje:

Jeżeli jakoś pewnego źródła dochodów ulegnie takiej zmianie, że dane pobory uzyskuje się pod warunkami od dawniejszych istotnie odmiennymi, skutkiem czego uważać je trzeba za pobory nowe, natenczas postępować należy z nimi według l. 1, względnie 2 tego artykułu.

Odnosi się to szczególnie do tych przypadków, w których w miejsce poborów stałych wchodzi pobory zmienne lub na odwrót, albo w których wkładka oszczędności lub osiadanie papierów wartościowych przeistacza się na hipoteczną lub inną podobną wierzytelność, wreszcie, w których zaszła zmiana co do osoby dłużnika hipotecznego albo osobistego; natomiast samej tylko zmiany stopy procentowej, nie pociągającej za sobą zresztą żadnej zmiany w istniejącym nadal stosunku dłużnika do wierzyciela, nie należy uważać za uzyskanie nowego źródła dochodów.

Böhm r. w.

204.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 25. października 1902,

dotyczące się koncesjonowania małej kolei elektrycznej o zwyczajnej szerokości toru od dworca kolei północno-zachodniej w Pradze do ulicy Bělskýego.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach żelaznych niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami i c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny gminie królewskiej stolicy Pragi na jej prośbę koncesję na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu małej kolei elektrycznej o zwyczajnej szerokości toru, która poprowadzona być ma od dworca kolei północno-zachodniej w Pradze do wyspy Sztwanie, a stąd przez ulicę Bubny i Rudolfa do ulicy Bělskýego, a to pod warunkami i zastrzeżeniami, określonymi szczegółowo w następujących paragrafach:

§. 1.

Względem kolei koncesjonowanej przysługują koncesjonariuszce dobrodziejstwa finansowe, w artykule Vtym przytoczonej na wstępie ustawy określone.

Uwolnienia od podatków, przewidziane w artykule Vtym, lit. d), powyższej ustawy, przysznaje się

koncesyonaryuszce na okres od dnia dzisiejszego aż do 10. maja 1924.

Co się tyczy stempla od biletów osobowych, stosowane być ma postanowienie artykułu XXgo, ustępu drugiego, przytoczonej powyżej ustawy.

§. 2.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana skończyć budowę oznaczonej na wstępie kolei żelaznej najpóźniej w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego a gotową kolej utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, t. j. aż do 12. stycznia 1987.

§. 3.

W celu wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Prawo wywłaszczenia przyznane będzie koncesyonaryuszce także w razie zakładania takich kolei podjazdowych, których wybudowanie Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 4.

Gdyby budowę koncesyonowanej kolei trzeba było prowadzić przez ulice publiczne, nie zostające pod zarządem koncesyonaryuszki, w takim razie winna ona postarać się o pozwolenie ze strony tych, których obowiązkiem jest utrzymywanie tych ulic, względnie ze strony tych władz i organów, które w myśl obowiązujących ustaw powołane są do udzielania pozwolenia na używanie ulic.

§. 5.

Przy budowie kolei koncesyonowanej i utrzymywaniu ruchu na niej winna koncesyonaryuszka stosować się do postanowień tego dokumentu koncesyjnego, do technicznych warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło dla linii kolei małych, stanowiących przedmiot obwieszczenia z dnia 10. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 90, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach kolejowych z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile one w myśl postanowień, w rozdziale B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, zawartych, mają zastosowanie do kolei małych, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, i do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych, tudzież innych władz powołanych.

§. 6.

Zresztą do tej kolei koncesyonowanej, która stanowi nieodłączną część składową sieci małych kolei elektrycznych, koncesyonowanych na rzecz królewskiej stolicy Pragi, stosowane będą w analogiczny sposób postanowienia §§ów 6go aż do 15go (włącznie) obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 12. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 37, z uzupełnieniami, zawartymi w §ie 6tym obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 10. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 90.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CVI. — Wydana i rozesłana dnia 9. listopada 1902.

Treść: № 205. Rozporządzenie, którem w Urzędzie patentowym tworzy się jeszcze dwa oddziały zgłoszeń (VII i VIII).

205.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 29. października 1902,

którem w Urzędzie patentowym tworzy się jeszcze dwa oddziały zgłoszeń (VII i VIII).

Na zasadzie postanowień §§. 34 i 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej), rozporządza się, co następuje:

Artykuł I.

W Urzędzie patentowym tworzy się jeszcze dwa oddziały zgłoszeń (VII i VIII).

W skutek tego §§. 2, 4, 5 i 7 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. września 1898, Dz. u. p. Nr. 157, tyżącego się organizacyi Urzędu patentowego, uchyla się w tej osnowie, jaką im nadano rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 2. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 210, którem ustanowiono w Urzędzie patentowym VI. oddział zgłoszeń, a jednocześnie zmienia się także załączki I i II rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 217, tyżące się zmiany w podziale klas patentowych. Rzeczony paragrafy i załączki mają na przyszłość opiewać, jak następuje:

Oddziały zgłoszeń.

§. 2.

Urząd patentowy posiada ośm oddziałów zgłoszeń z następującymi oznaczeniami:

Oddział zgłoszeń I,
Oddział zgłoszeń II,
Oddział zgłoszeń III,
Oddział zgłoszeń IV,
Oddział zgłoszeń V,
Oddział zgłoszeń VI,
Oddział zgłoszeń VII,
Oddział zgłoszeń VIII.

Każdy oddział zgłoszeń obejmuje pewną dziedzinę techniki, której gałęzi podzielone są na 89 klas patentowych, podanych w załączce I.

Każdy oddział zgłoszeń przeprowadza w granicach przydzielonych sobie klas patentowych samodzielnie rozprawy i wydaje samodzielnie uchwały co do odnośnych zgłoszeń patentowych i protestów, jakoteż co do tych innych niespornych spraw patentowych, które mu prezydent przydzieli.

Tworzenie poddziałów klas patentowych, jaż też czynienie zmian w poddziałach tych klas, tudzież w przydzielaniu klas patentowych i czynności pewnym oddziałom zgłoszeń, zastęga się prezydentowi.

Skład oddziałów zgłoszeń.

§. 4.

Każdy z oddziałów zgłoszeń I — VIII składa się z członków prawników i z członków zawodowych techników.

Na czele każdego oddziału zgłoszeń stoi w charakterze przewodniczącego jeden prawnik i jeden zawodowy technik.

Naczelne kierownictwo toku czynności w każdym oddziale zgłoszeń należy do przewodniczącego prawnika.

Załączka I.

Każdy oddział zgłoszeń wydaje uchwały w obecności trzech stałych członków, licząc w to także przewodniczącego.

Na posiedzeniach prezyduje przewodniczący prawnik dotyczącego oddziału zgłoszeń lub w jego zastępstwie najstarszy stopniem członek tegoż oddziału, posiadający wykształcenie prawnicze.

Dwóch innych członków wybrać należy, o ile chodzi o sprawy zawodowo-techniczne, z pomiędzy zawodowo-technicznych członków tego oddziału, o ile zaś chodzi o sprawy prawne w myśl §. 40 ustawy patentowej, z pomiędzy członków prawników tego samego lub innego oddziału zgłoszeń, który jednak w takim razie musi podlegać temu samemu oddziałowi zażaleń.

Wyznaczenie referenta, jakoteż wybór drugiego członka na posiedzenie należy do przewodniczącego prawnika lub do przewodniczącego technika, a to podług tego, czy dotyczący oddział ma być obsadzony członkami prawnikami, czy też członkami technikami.

Oddziały zażaleń.

§. 5.

Wurzędzie patentowym tworzą się dwa oddziały zażaleń z oznaczeniem:

Oddział zażaleń *A*
i oddział zażaleń *B*.

Oddział *A* posiada kompetencję względem zażaleń przeciw uchwałom oddziałów zgłoszeń I, II, VI i VIII, oddział zażaleń *B* co do zażaleń przeciw uchwałom oddziałów zgłoszeń III, IV, V i VII.

Skład oddziałów zażaleń.

§. 7.

Każdy z powyższych dwóch oddziałów zażaleń składa się z członków prawników i członków techników.

Oddziały zażaleń wydają decyzje w obecności dwóch członków prawników i trzech członków techników, licząc tu już i przewodniczącego. Do decyzji tymczasowych dostateczna jest obecność trzech członków, z których dwaj powinni być zawodowymi technikami (§. 37, ustęp 2 ustawy patentowej).

Na posiedzeniach oddziałów zażaleń przewodniczy albo prezydent Urzędu patentowego, względnie jego zastępca albo jeden ze stałych lub niestałych członków prawników.

Gdy chodzi o decyzje ostateczne, drugiego członka prawnika dla oddziału zażaleń *A* wziąć należy z grona członków prawników, należących do III, IV, V lub VII oddziału zgłoszeń, albo z grona niestałych członków prawników, zaś do oddziału zażaleń *B* z grona członków prawników należących do oddziałów zgłoszeń I, II, VI lub VIII albo z grona niestałych członków prawników.

Gdy chodzi o decyzje ostateczne, trzech członków zawodowo-technicznych dla oddziału zażaleń *A* wziąć należy z grona członków techników, należących do oddziałów zgłoszeń III, IV, V albo VII, lub z grona niestałych członków techników, zaś dla oddziału zażaleń *B* z grona członków techników należących do oddziałów zgłoszeń I, II, VI lub VIII, lub z grona niestałych członków zawodowo-technicznych.

Artykuł II.

Rozporządzenie powyższe zacznie obowiązywać od 1. stycznia 1903.

Call r. w.

Załączka I.

do §. 2.

S p i s

klas patentowych i ich poddziałów.

1. Przygotowanie rud, kopalin i materiałów palnych.
2. Piekarnictwo:
  - a) piece piekarskie, maszyny piekarskie, przybory piekarskie,
  - b) maszyny do wyrobu i formowania ciasta,
  - c) postępowanie przy przyrządzaniu ciasta.
3. Przemysł wyrobu odzieży:
  - a) bielizna,
  - b) odzież,
  - c) spięcia, pióra, maski, peruki, kwiaty, towary futrzane, welony,
  - d) środki pomocnicze przy wyrobieniu odzieży.
4. Przyrządy do oświetlenia (z wyjątkiem przyrządów do oświetlania elektrycznego i gazowego).
5. Górnictwo:
  - a) wiertnictwo,
  - b) górnicze dobywanie kruszców, chodnik, szyb, tunel, studnia, odbudowa, wyciąganie (także w klasie 20 i 35), wentylacja.
6. Piwo, wódka, wino, ocet, drożdże:
  - a) zboże, stód, chmiel,
  - b) wyrób piwa,
  - c) wyrób spirytusu,
  - d) wyrób wina,
  - e) wyrób octu,
  - f) wyrób drożdży prasowanych.
7. Wyrób blachy i drutu, tudzież walcownie w ogólności.
8. Blicharstwo, farbiarstwo, druk tkanin, apretura:
  - a) czyszczenie, folusznicтво (dział mechaniczny),
  - b) roboty przy wyrobieniu powierzchni równych, jednostajnych, gładkich i deseniowanych, wykończanie i roboty dodatkowe, wyrób i obrabianie linoleum (dział mechaniczny),
  - c) blicharstwo,
  - d) farbiarstwo i merceryzacja,
  - e) druk tkanin (dział chemiczny),
  - f) apretura (dział chemiczny),
9. Towary ze szeszeci.
10. Paliwo:
  - a) paliwo naturalne,
  - b) paliwo sztuczne (także prasy do cegiełek opalowych),
  - c) koksownia (zwęglanie, koksowanie, piece do koksu),
11. Introligatorstwo:
  - a) przybory, maszyny, postępowanie, książki, rejestry,
  - b) teki, registry listów.
12. Postępowanie chemiczne i przyrządy chemiczne:
  - a) pierwiastki niemetaliczne, ich związki między sobą, tudzież z metalami alkalicznymi i ziemiami alkalicznymi (o ile nie należą do klasy 62 lub 75),
  - b) sole i związki wszelkich metali, z wyjątkiem należących do klasy 12 a) i 75,
  - c) postępowanie i przyrządy chemii nieorganicznej,
  - d) postępowanie z gazami,
  - e) postępowanie i przyrządy chemii organicznej.
13. Kotły parowe i ich uzbrojenie z wyjątkiem palenisk), tudzież przewody parowe:
  - a) kotły parowe (z wyjątkiem od ogrzewania),
  - b) grzanie przygotowawcze i czyszczenie mechaniczne wody zasilającej, zasilanie, regulacja obiegu,
  - c) wodoskazy, przyrządy sygnałowe i przyrządy bezpieczeństwa,
  - d) przewód, suszenie i przegrzanie pary,
  - e) czyszczenie kotłów i rur, przytwierdzenie i uszczelnianie rur,
  - f) szczególne sposoby wytwarzania pary.
14. Maszyny parowe (maszyny stałe, ruchozmiennie i okrętowe):
  - a) z tłokami poruszającymi się tam i nazad,
  - b) z tłokami kołującymi i wahadłowymi, turbiny parowe,
  - c) części stawidła i szczegóły,
  - d) postępowanie celem użytkowania siły parowej.
15. Drukarstwo, maszyny do liniowania i do pisania, stemple:
  - a) przybory, narzędzia i maszyny do układania czcionek,
  - b) postępowanie drukarskie (drzeworyt, litografia, wyrób kliszy itp.),
  - c) prasy i maszyny drukarskie, maszyny do drukowania szablonów,
  - d) maszyny pomocnicze i przyrządy drukarskie (maszyny do wyrzynania, falcowania, dziurkowania, bronzowania, czyszczenie, gładzenie, gumowanie itd.),
  - e) maszyny do liniowania,

- f) maszyny do pisania,
 g) przyrządy do stemplowania i numerowania itd.
16. Wyrób nawozu.
 17. Wyrób lodu i wytwarzanie zimna, zachowywanie lodu i wymiana ciepła:
 a) wyrób lodu i wyrób lodu naturalnego,
 b) lodownia, chłodnice i lodownie pokojowe,
 c) kondensatory, przyrządy do wymiany ciepła, oziębiarki kominowe, tężnie,
 d) maszyny do wytwarzania zimna i chłodu.
18. Wyrób żelaza:
 a) żelazo surowe (wielki piec, kupolak, piec ciągowy, surowizna specjalna).
 b) żelazo kowalne (piec fryszerski, pudłowy, Bessemera, Martina, tyglowy, stal specjalna, płyty pancernowe, rafinowanie, hartowanie, czyszczenie.
19. Budowa kolei żelaznych, dróg mostów:
 a) budowa kolei żelaznych,
 b) budowa dróg i mostów,
 c) czyszczenie ulic.
20. Ruch kolei żelaznych:
 a) budowa wozów i lokomotyw (z wyjątkiem kotłów, stawideł i palenisk lokomotywowych, skraplanie, przyrządy do gaszenia iskier, do chłonięcia dymu),
 b) środki pomocnicze do ruchu kolei żelaznych i urządzenia stacyjne,
 c) systemy kolejowe,
 d) sygnały dla kolei żelaznych i urządzenia bezpieczeństwa,
 e) koleje elektryczne i uzbrojenie elektryczne wozów motorowych (z wyjątkiem przyrządów do puszczania i regulowania motorów).
21. Przyrządy elektryczne:
 a) telegrafia i telefonia,
 b) elementy galwaniczne i akumulatory,
 c) przewody, budowa przewodów, przynależności przewodów,
 d) przyrządy i urządzenia do wytwarzania i przemiany energii elektrycznej,
 e) przyrządy do pomiaru elektryczności,
 f) przyrządy do oświetlania elektrycznego,
 g) wszelkie inne przyrządy elektryczne, w indy itp.,
 h) przyrządy regulacyjne do prądów elektrycznych.
22. Barwniki, pokosty, lakiery, powłoki, klej:
 a) barwniki organiczne sztuczne (syntetyczne),
 b) barwniki mineralne, roślinne i zwierzęce,
 c) pokosty i lakiery,
 d) powłoki,
 e) klej, kity i inne lepy.
23. Przemysł tłuszczowy, świece, mydła, oleje ziemne:
 a) otrzymywanie tłuszczów i olejów, czyszczenie tłuszczów i olejów, probierze oleju,

- b) mydła, świece, pachnidła, smary.
 c) oleje kopalne, parafina, asfalt.
24. Zakłady paleniskowe:
 a) paleniska w ogólności,
 b) paleniska do mialu węglowego i do płynnego paliwa,
 c) ruszty i czyszczenie rusztów,
 d) wszelkie części składowe i narzędzia (przyrządy zasilające, rurki dla przewiewu, progi ogniowe, drzewiczki paleniska, iskrochłony, urządzenia kominowe itp.),
 e) paleniska gazowe.
25. Maszyny do plecenia:
 a) pończosznictwo i dzianie,
 b) wyrób plecionek, koronek, maszyny bobinowe, pasamonnictwo, wiązanie siatek.
26. Wyrób gazu i oświetlenie gazowe:
 a) wyrób gazu,
 b) lampy i palniki gazowe,
 c) żary,
 d) przyrządy do zapalania i gaszenia gazu,
 e) wyrób gazu acetylenowego i oświetlanie nim.
27. Miechy i przyrządy do wietrzenia:
 a) miechy skórzane, tłokowe, obrotowe i wytryskowe,
 b) przyrządy do wentylacji, do zwilżania powietrza, do zbierania pyłu itd.
28. Garbarstwo, obrabianie skóry:
 a) maszyny do mechanicznego obrabiania skóry nie garbowanych i garbowanych,
 b) dział chemiczny.
29. Włókna na przędziwo:
 a) mechaniczne otrzymywanie włókien na przędziwo,
 b) dział chemiczny.
30. Piecza o zdrowie:
 a) instrumenty i przybory lekarskie (z wyjątkiem instrumentów i przyborów dentystycznych),
 b) maszyny, instrumenty i przybory dentystyczne, zęby sztuczne, przybory do czyszczenia zębów,
 c) przyrządy do inhalacji, gimnastyki leczniczej i mięsienia, przedmioty toaletowe, urządzenia kąpielowe, tudzież do leczenia zapomocą elektryczności i światła,
 d) obwiązki, członki sztuczne, przyrządy ortopedyczne,
 e) łoża dla chorych, przewóz chorych, nocniki, krzesła operacyjne, przybory pogrzebowe,
 f) przetwory higieniczne i farmaceutyczne, przybory aptekarskie, odwietrzanie.
31. Odlewnictwo:
 a) odlewnictwo i formierstwo (wyjąwszy maszyny do formierstwa),
 b) maszyny do formierstwa.
32. Szkło:
 a) postępowanie z szkłem rozżarzonem,

- b) postępowanie z szkłem oziębionem,
- c) dział chemiczny.

33. Przybory podręczne i podróżne:

- a) parasole, laski, namioty, wachlarze,
- b) torby, schowki, trzymadła, nosidła,
- c) przybory do czesania, zapinacze.

34. Przybory do gospodarstwa domowego:

- a) przybory i przyrządy kuchenne,
- b) naczynia kuchenne i stołowe,
- c) sprzęty,
- d) przybory i przyrządy do czyszczenia w gospodarstwie domowym,
- e) przybory do gospodarstwa domowego szczegółowo nie wymienione.

35. Przyrządy do dźwigania:

- a) urządzenia do wyciągania w górę i podnoszenia (z wyjątkiem urządzeń elektrycznych),
- b) żórawie stałe i ruchome, windy, kołowroty, hamulce itd.,
- c) elewatory łańcuchowe i śrubowe, dźwigarki, pogłębiarki, przyrządy do ładowania, urządzenia hydrauliczne.

36. Zakłady ogrzewawcze (w ogólności):

- a) piece i ogniska do paliwa stałego,
- b) piece i ogniska do ogrzewania gazem i paliwem płynnym,
- c) ogrzewnie centralne i regulatory ciepła,
- d) ogrzewacze do płynów (z wyjątkiem elektrycznych),
- e) ogrzewnie elektryczne i przyrządy do ogrzewania elektrycznego.

37. Budownictwo cywilne:

- a) konstrukcje dźwigające i zamykające przestrzeń,
- b) części składowe konstrukcji,
- c) wykonanie wewnętrzne i zewnętrzne budynków,
- d) budowa rusztowań.

38. Drzewo:

- a) piłowanie,
- b) obrabianie drzewa nożem i zdobienie powierzchni drzewa (dział mechaniczny),
- c) wyrób szczególnych przedmiotów,
- d) zaprawianie i konserwacja.

39. Róg, kość słoniowa, kauczuk, gutapercha i inne masy plastyczne:

- a) dział mechaniczny,
- b) dział chemiczny.

40. Hutnictwo:

- a) chemiczne przysposabianie rud,
- b) otrzymywanie kruszcu, piece hutnicze (także elektryczne),
- c) stopy kruszcowe (z wyjątkiem żelaza) i postępowanie z nimi.

41. Kapelusznictwo:

42. Instrumenty:

- a) instrumenty rysunkowe (cyrkle do kół i krzywizn),
- b) przyrządy do mierzenia długości, powierzchni, grubości,
- c) instrumenty geodetyczne,
- d) przyrządy do rejestrowania i kontroli,
- e) przyrządy do mierzenia gazu, wody, objętości,
- f) przyrządy do ważenia,
- g) przyrządy akustyczne i fonografy,
- h) przyrządy optyczne (także fotograficzne, szkła przedmiotowe),
- i) instrumenty i przybory fizykalne, kalendarze,
- k) przybory rachunkowe,
- l) środki naukowe,
- m) kasy automatyczne.

44. Towary galanteryjne i przybory fajczarskie:

- a) towary galanteryjne (guziki, szpilki, sprzączki, przedmioty do stroju),
- b) przybory fajczarskie, zapalniczki, obcinacze cygar.

45. Rolnictwo i leśnictwo, ogrodnictwo, winogrodnictwo, mleczarstwo, zootechnika:

- a) obrabianie gruntu, siejba, nawożenie,
- b) zbiór plonu, postępowanie z zebranych plonem,
- c) ogrodnictwo, uprawa jarzyn, owoców, wina i chmielu, leśnictwo,
- d) mleczarstwo,
- e) hodowla, połów, tępienie zwierząt, weterynarstwo,
- f) podkownictwo,
- g) dział chemiczny, także przysposabianie paszy dla bydła.

46. Motory powietrzne, gazowe i inne:

- a) motory poruszające się zapomocą wybuchów i palenia, także maszyny do prochu,
- b) przyrządy stawidłowe i regulacyjne, wentyle, przyrządy do wytwarzania gazu, do karburyzacji, podpalacze, chłodniki, przyrządy popychowe,
- c) maszyny kaloryczne i pneumatyczne, do amoniaku, kwasu węglowego, eteru, powietrza i gazu parowego; kieraty, deptaki, motory sprężynowe i ciężarowe.

47. Części składowe maszyn:

- a) stałe części konstrukcji,
- b) części konstrukcji do przenoszenia ruchu,
- c) sprzężenia przeguby, hamulce, przyrządy zamykające i łączące,
- d) rzemienie, sznury, łańcuchy itp.,
- e) przyrządy do smarowania,
- f) rury, węże i ich połączenia, zeszczelnienia, dławnice, środki do ochrony ciepła itp.,
- g) wentyle, kurki, suwaki,
- h) tryby (bez podania szczególnego celu).

48. Obrabianie chemiczne metalu (emalia, galwanoplastyka):

- a) powłoki metaliczne, drogą elektrolytyczną wykonywane,
- b) powłoki metaliczne, drogą nieelektrolytyczną wykonywane i postępowanie z metalem,
- c) emaliowanie.

49. Obrabianie mechaniczne metali (z wyjątkiem walcowni w ogólności):

- a) maszyny pomocnicze,
- b) maszyny do wyrobu pewnych towarów metalowych,
- c) postępowanie przy robocie, narzędzia i przyrządy do wykonywania tejże.

50. Młyny:

- a) młynarstwo w ściślejszem znaczeniu,
- b) maszyny rozdrabniające, o ile mogą być do wszystkiego używane.

51. Instrumenty muzyczne:

- a) fortepian, harmonium, organy,
- b) instrumenty orkiestrowe,
- c) instrumenty do grania mechanicznego i przybory muzyczne pomocnicze.

52. Maszyny do szycia wszelkiego rodzaju:

- a) do szycia,
- b) do haftu.

53. Żywność:

- a) przyrządzanie,
- b) zachowywanie.

54. Wyroby papierowe, przetwarzanie papieru i reklama:

- a) wyrób pudełek,
- b) wyrób kopert, torebek, kart,
- c) wyrób papieru w deseniach, jakoteż przedmiotów z masy papierowej i papieru (z wyjątkiem pudełek, kopert, kart),
- d) reklamy.

55. Wyrób papieru:

- a) wyrób miazgi papierowej z rozmaitych materiałów surowych drogą mechaniczną,
- b) maszyny do wyrobu papieru, roboty wykończające (dział mechaniczny),
- c) dział chemiczny.

56. Siodlarstwo, tudzież ubiory na konie i inne zwierzęta.

57. Fotografia:

- a) dział fizyczny,
- b) dział chemiczny.

58. Prasy:

- a) z ciśnieniem zapomocą plynu,
- b) bez ciśnienia zapomocą plynu.

59. Pompy i lewary do płynów:

- a) pompy tłokowe, błonowe, sikawki,
- b) pompy ciskające, obrotowe,
- c) pompy tętnicze parowe i gazowe (pulsometry),

d) pompy smoczkowe (injektory),

e) rozmaite metody, podnoszenia płynów, czerpaki, koła czerpakowe itp.

60. Regulatory do motorów.

61. Przybory ratunkowe.

62. Przemysł soino-alkaliczny i ziemno-alkaliczny, żupnictwo.

63. Budowa wozów, welocypedy (koła) i wozy motorowe:

- a) budowa wozów,
- b) welocypedów,
- c) welocyped i wóz motorowy.
- d) koło i obręcz do koła.

64. Przybory szynkarskie, zatyczki do flaszek, przyrządy do płókania:

- a) zatyczki do flaszek i naczyń w ogólności,
- b) czyszczenie flaszek, kieliszków; przyrządy do przelewania, korkowania i odkorkowania,
- c) przyrządy naciskowe do piwa, przyrządy wyszynkowe, główki syfonów, przyrządy do mierzenia piwa w beczkach itp.

65. Budowa statków i żeglarstwo:

- a) budowa statków,
- b) przyrządy do ruchu i sterowania statków,
- c) uzbrojenie statków, przyrządy do sygnalizacyi i przyrządy ratunkowe morskie,
- d) łodzie i welocypedy wodne,
- e) urządzenia szczególne wojenno-techniczne (opancerzenie, torpedy, miny, statki podwodne),
- f) przyrządy do wyciągania i spuszczenia, doki pływające, wydobywanie statków, które zatonięły, czyszczenie i konserwacja statków.

66. Rzeźnictwo.

67. Szlifierstwo i polernictwo:

- a) maszyny do szlifowania i polerowania,
- b) środki do szlifowania i polerowania,
- c) dział chemiczny.

68. Wyroby ślusarskie i szafy na pieniądze:

- a) zamki,
- b) okucia, zamykadła, przyrządy do otwierania i przytrzymywania drzwi i okien,
- c) szafy na pieniądze.

69. Narzędzia do krajania zarazem broń sieczna i kolna.

70. Materiały do pisania i rysowania:

- a) ołówki do pisania i rysowania, pióra, rączki, kałamarze itd.,
- d) deski do rysunków, linie, narzędzia do zaostrzania ołówków i do wyskrobywania,
- c) przybory na biurka.

71. Szewstwo:

- a) obuwie,
- b) sprzączki, rzemyki itd. do obuwia, podkówki, ostrogi itp.,
- c) maszyny i narzędzia do wyrobu obuwia.

72. Broń palna, pociski, oszańcowania:

- a) broń palna ręczna z przynależnościami,
- b) działa i strzelby maszynowe,
- c) lawety, obsługa mechaniczna dział, pancerze i osłony,
- d) amunicja,
- e) przybory do celowania — strzelnice.

73. Powroźnictwo:

74. Sygnalizacja (z wyjątkiem sygnalizacji na kolejach żelaznych).

75. Soda i inny przemysł chemiczny hurtowny:

- a) kwasy (kwas borowy, boraty i kwas węglowy), siarka i jej związki,
- b) kwas węglowy i alkalia żrące (z wyjątkiem otrzymanych elektrolicznie), amoniak, związki sinu, żelazosinu i rhodanu,
- c) alkalia chlorowe żrące elektrolitycznie otrzymane, chloraty i związki chloru do blichowania.

76. Przędzalnia:

- a) roboty przygotowawcze,
- b) przędzenie i skręcanie nici,
- c) nawijanie i motanie.

77. Sport, gry, zabawy ludowe, balony.

- a) gry towarzyskie,
- b) zabawki dziecięce (lalki, baki, budownictwo itp.),
- c) przybory do gimnastyki, łyżwy itp., zabawy ludowe,
- d) aeronautyka.

78. Materiały rozsadzające:

- a) dział mechaniczny, maszyny do wyrobu zapalek,
- b) dział chemiczny, towary żagwiowe, ognie sztuczne.

79. Tytoń:

80. Towary gliniane, przemysł kamienny i cementowy:

- a) maszyny, narzędzia i przybory (z wyjątkiem pras),

- b) prasy,
- c) piece,
- d) kamienie sztuczne (dział chemiczny) i masy do wyrobu kamieni sztucznych.
- e) asfalty i wytwory z nich, cementy (dział chemiczny), zaprawa murarska, urządzenia do gaszenia wapna,
- f) ozdobnictwo towarów glinianych i kamieni (dział chemiczny).

81. Transport i pakowanie:

- a) przybory do pakowania,
- b) urządzenia do transportowania i ładowania, poczta pneumatyczna, wywóz śmieci i urządzenia magazynowe (silosy),
- c) maszyny do pakowania i etykietowania.

82. Przyrządy do suszenia, prażenia, maszyny odśrodkowe (do celów ogólnych):

- a) przyrządy do suszenia, prażenia, osuszania kanałów i szybów,
- b) maszyny odśrodkowe.

83. Zegary (także elektryczne).

84. Budownictwo wodne i podwodne.

85. Woda, wodociąg i kanalizacja:

- a) wodociąg,
- b) kanalizacja,
- c) filtry, prasy filtrowe i czyszczenie wody.

86. Tkactwo:

- a) roboty przygotowawcze i pomocnicze, maszyny z krosnami i żakardówki,
- b) warsztaty tkackie, postępowanie tkackie i tkalina.

87. Narzędzia i przybory bez nazwy szczególnej.

88. Motory wiatrowe i wodne:

- a) turbiny, koła wodne i maszyny hydrauliczne,
- b) młynki powietrzne.

89. Wyrób cukru i skrobi:

- a) wyrób cukru,
- b) wyrób skrobi, dekstrozy i dekstryny.

Załączka II.

do §. 2.

P o d z i a ł

poszczególnych klas patentowych w ośmiu oddziałach zgłoszeń.

I. Oddział zgłoszeń.

3. Przemysł wyrobu odzieży:

- a) bielizna,
- b) odzież,
- c) spięcia, pióra, maski, peruki, kwiaty, towary futrzane, welony,
- d) środki pomocnicze przy wyrobie odzieży.

8. Blicharstwo, farbiarstwo, druk tkanin, apretura:

- a) czyszczenie, folusznictwo (dział mechaniczny),
- b) roboty przy wyrobie powierzchni równych, jednostajnych, gładkich i deseniowych, wykończanie i roboty dodatkowe, wyrób i obrabianie linoleum (dział mechaniczny).

9. Towary ze szczeci.

11. Introligatorstwo:

- a) przybory, maszyny, postępowanie, książki, rejestry,
- b) teki, registry listów.

25. Maszyny do plecenia:

- a) pończosznictwo i dzianie,
- b) wyrób plecionek, koronek, maszyny bobinowe, pasamonnictwo, wiązanie siatek.

28. Garbarstwo, obrabianie skóry:

- a) maszyny do mechanicznego obrabiania skór niegarbowanych i garbowanych.

29. Włókna na przędziwo:

- a) mechaniczne otrzymywanie włókien na przędziwo.

33. Przybory podręczne i podróżne:

- a) parasole, laski, namioty, wachlarze,
- b) torby, schowki, trzymadła, nosidła,
- c) przybory do czesania, zapinacze.

38. Drzewo:

- a) piłowanie,

- b) obrabianie drzewa nożem i zdobienie powierzchni drzewa (dział mechaniczny),
- c) wyrób szczególnych przedmiotów.

39. Róg, kosć słoniowa, kauczuk, gutapercha i inne masy plastyczne:

- a) dział mechaniczny.

41. Kapelusznictwo.

52. Maszyny do szycia wszelkiego rodzaju:

- a) do szycia,
- b) do haftu.

54. Wyroby papierowe, przetwarzanie papieru i reklama:

- a) wyrób pudełek,
- b) wyrób kopert, torebek, kart,
- c) wyrób papieru w deseniach, jakoteż przedmiotów z masy papierowej i papieru (z wyjątkiem pudełek, kopert, kart),
- d) reklamy.

55. Wyrób papieru:

- a) wyrób miazgi papierowej z rozmaitych materiałów surowych drogą mechaniczną,
- b) maszyny do wyrobu papieru, roboty wykończające (dział mechaniczny).

70. Materiały do pisania i rysowania:

- a) ołówki do pisania i rysowania, pióra, rączki, kałamarze itd.,
- b) deski do rysunków, linie, narzędzia, do zastrzania ołówków i do wyskrobywania,
- c) przybory na biurka.

71. Szewstwo:

- a) obuwie,
- b) spięcia do obuwia, podkówki, ostrogi itp.,
- c) maszyny i narzędzia do wyrobu obuwia.

73. Powroźnictwo.

76. Przędzalnie:

- a) roboty przygotowawcze.
- b) przędzenie i skręcanie.
- c) nawijanie i motanie nici.

78. Materiały rozsadzające:

- a) dział mechaniczny, maszyny do wyrobu zapalek.
- 86. Tkactwo:
- a) roboty przygotowawcze i pomocnicze, maszyny z krosnami i żakardówki,
- b) warsztaty tkackie, postępowanie tkackie i tkaniny.

II. Oddział zgłoszeń.

13. Kotły parowe i ich uzbrojenie (z wyjątkiem palenisk), tudzież przewody parowe:

- a) kotły parowe (z wyjątkiem do ogrzewania),
- b) grzanie przygotowawcze i czyszczenie mechaniczne wody zasilającej, zasilanie, regulacja obiegu,
- c) wodoskazy, przyrządy sygnałowe i przyrządy bezpieczeństwa,
- d) przewód, suszenie i przegrzanie pary,
- e) czyszczenie kotłów i rur, przytwierdzenie i uszczelnianie rur,
- f) szczególne sposoby wytwarzania pary.

14. Maszyny parowe (maszyny stałe, ruchozmiennie i okrętowe:

- a) z tłokami poruszającymi się tam i назад,
- b) z tłokami kołującymi i wahadłowymi, turbiny parowe,
- c) części stawidła i szczegóły,
- d) postępowanie celem użytkowania siły parowej.

17. Wyrób lodu i wytwarzanie zimna. zachowywanie lodu i wymiana ciepła:

- a) wyrób lodu i wyrąb lodu naturalnego,
- b) lodownia, chłodnice i lodownie pokojowe,
- c) kondensatory, przyrządy do wymiany ciepła, oziębiarki kominowe, tężnic,
- d) maszyny do wytwarzania zimna i chłodu.

27. Miechy i przyrządy do wietrzenia:

- a) miechy skórzanne, tłokowe, obrotowe i wytryskowe,
- b) przyrządy do wentylacji, do zwilżania powietrza, do zbierania pyłu itd.

35. Przyrządy do dźwigania:

- a) urządzenia do wyciągania w górę i podnoszenia (z wyjątkiem urządzeń elektrycznych),
- b) żorawie stałe i ruchome, windy, kołowroty, hanulce itd.,
- c) elewatory łańcuchowe i śrubowe, dźwigarki, pogłębiarki, przyrządy do ładowania, urządzenia hydrauliczne.

46. Motory powietrzne, gazowe i inne:

- a) motory poruszające się zapomocą wybuchów i palenia, także maszyny do prochu,

b) przyrządy, stawidłowe i regulacyjne wentyle, przyrządy do wytwarzania gazu, do karburezacji, podpalacze, chłodniki, przyrządy popychowe,

c) maszyny kaloryczne i pneumatyczne, do amoniaku, kwasu węglowego, eteru, powietrza i gazu parowego; kieraty, dreptaki, motory sprężynowe i ciężarowe.

47. Części skadowe maszyn:

- a) stałe części konstrukcyi,
- b) części konstrukcyi do przenoszenia ruchu,
- c) sprzężenia, przeguby, banulce, przyrządy zamykające i łączące,
- d) rzemienie, sznury łańcuchy itp.,
- e) przyrządy do smarowania,
- f) rury, węże i ich połączenia, zeszczelnienia, dławnice, środki do ochrony ciepła itp.,
- g) wentyle, kurki, suwaki,
- h) tryby (bez podania szczególnego celu).

58. Prasy:

- a) z ciśnieniem zapomocą płynu,
- b) bez ciśnienia zapomocą płynu.

59. Pompy i lewary:

- a) pompy tłokowe, błonowe, sikawki,
- b) pompy ciskające, obrotowe,
- c) pompy tętniczne, parowe i gazowe (pulsometry),
- d) pompy smoczkowe (injektory),
- e) rozmaite metody podnoszenia płynów, czerpaki, koła czerpakowe itp.

60. Regulatory do motorów.

65. Budowa statków i żeglarstwo:

- a) budowa statków,
- b) przyrządy do ruchu i sterowania statków,
- c) uzbrojenie statków, przyrządy do sygnalizacji i przyrządy ratunkowe morskie,
- d) łodzie i welocypedy wodne,
- e) urządzenia szczególne wojenno - techniczne (opancerzowanie, torpedy, miny, statki podwodne,
- f) przyrządy do wyciągania i spuszczenia, doki pływające, wydobywanie statków, które zatonięły, czyszczenie i konserwowanie statków.

72. Broń palna, pociski, oszańcowania:

- a) broń palna ręczna z przynależnościami,
- b) działa i strzelby maszynowe,
- c) lawety, obsługa mechaniczna dział, panczerze i osłony,
- d) amunicya,
- e) przybory do celowania, strzelnice.

88. Motory wiatrowe i wodne:

- a) turbiny, koła wodne i maszyny hydrauliczne,
- b) młynki powietrzne.

III. Oddział zgłoszeń.

21. Przyrządy elektryczne:

- a) telegrafia i telefonia,
- c) przewody, budowa przewodów, przynależności przewodów,
- d) przyrządy i urządzenia do wytwarzania i przemiany energii elektrycznej,
- e) przyrządy do pomiaru elektryczności,
- f) przyrządy do oświetlania elektrycznego,
- g) wszelkie inne przyrządy elektryczne,
- h) przyrządy regulacyjne do prądów elektrycznych.

30. Piecza o zdrowie:

- a) instrumenty i przybory lekarskie (z wyjątkiem instrumentów i przyborów dentystycznych),
- b) maszyny, instrumenty i przybory dentystyczne, zęby sztuczne, przybory do czyszczenia zębów,
- c) przyrządy do inhalacji, gimnastyki leczniczej, i mięsienia, przedmioty toaletowe, urządzenia kąpielowe tudzież do leczenia zapomocą elektryczności i światła,
- d) obwiązki, członki sztuczne, przyrządy ortopedyczne,
- e) łoża dla chorych, przewóz chorych, nocniki, krzesła operacyjne, przybory pogrzebowe.

42. Instrumenty:

- a) instrumenty rysunkowe (cyrkle do kół i krzywizn),
- b) przyrządy do mierzenia długości, powierzchni, grubości,
- c) instrumenty geodetyczne,
- d) przyrządy do rejestrowania i kontroli,
- e) przyrządy do mierzenia gazu, wody, objętości,
- f) przyrządy do ważenia,
- g) przyrządy akustyczne i fonografy,
- h) przyrządy optyczne (także fotograficzne szkło przedmiotowe),
- i) instrumenty i przybory fizykalne, kalendarze,
- k) przybory rachunkowe,
- l) środki naukowe,
- m) kasy automatyczne.

51. Instrumenty muzyczne:

- a) fortepian, harmonium, organy,
- b) instrumenty orkiestrowe,
- c) instrumenty do grania mechanicznego i przybory muzyczne pomocnicze.

57. Fotografia:

- a) dział fizyczny.

74. Sygnalizacja (z wyjątkiem sygnalizacji na kolejach żelaznych).

83. Zegary (także elektryczne).

IV. Oddział zgłoszeń.

7. Wyrób blachy i drutu, tudzież walcownie w ogólności.

34. Przybory do gospodarstwa domowego:

- a) przybory i przyrządy kuchenne,

b) naczynia kuchenne i stołowe.

c) sprzęty.

d) przybory i przyrządy do czyszczenia w gospodarstwie domowym,

e) przybory do gospodarstwa domowego szczegółowo nie wymienione.

49. Obrabianie mechaniczne metali (z wyjątkiem walcowni w ogólności):

a) maszyny pomocnicze,

b) maszyny do wyrobu pewnych towarów metalowych.

c) postępowanie robocze, narzędzia i przyrządy wykonawcze.

63. Budowa wozów, welocypedy, koła

i wozy motorowe:

a) budowa wozów,

b) welocypedów,

c) welocyped i wóz motorowy,

d) koło i obręcz do koła.

67. Szlifierstwo i polerownictwo:

a) maszyny do szlifowania i polerowania,

b) środki do szlifowania i polerowania.

68. Wyroby ślusarskie i szafy na pieniądze:

a) zamki,

b) okucia, zamykadła, przyrządy do otwierania i przytrzymywania drzwi i okien,

c) szafy na pieniądze.

69. Narzędzia do krajania zarazeń broni sieczna i kolna.

81. Transport i pakowanie:

a) przybory do pakowania,

b) urządzenia do transportowania i ładowania. poczta pneumatyczna, wywóz śmieci i urządzenia magazynowe (silos),

c) maszyny do pakowania i etykietowania.

85. Woda, wodociąg i kanalizacja:

a) wodociąg,

b) kanalizacja.

87. Narzędzia i przybory bez nazwy szczególnej.

V. Oddział zgłoszeń.

2. Piekarstwo:

c) postępowanie przy przyrządzaniu ciasta.

6. Piwo, wódka, wino, ocet, drożdże:

a) zboże, słód, chmiel,

b) wyrób piwa,

c) wyrób spirytusu.

d) wyrób wina,

e) wyrób octu,

f) wyrób drożdży prasowanych.

8. Blicharstwo, farbiarstwo, druk tkanin, apretura:

c) blicharstwo,

d) farbiarstwo i merceryzacja,

e) druk tkanin (dział chemiczny).

f) apretura (dział chemiczny).

10. Paliwo:

a) paliwo naturalne,

b) paliwo sztuczne (także prasy do cegiełek opalowych),

c) koksownia (zwęglanie, koksowanie, piece do koksu).

12. Postępowanie i przyrządy chemiczne:

a) pierwiastki niemetaliczne, ich związki między sobą, tudzież z metalami alkalicznymi i ziemiami alkalicznymi (o ile nie należą do klasy 62 lub 75),

b) sole i związki wszelkich metali, z wyjątkiem należących do klasy 12 a) i 75,

c) postępowanie i przyrządy chemii nieorganicznej,

d) postępowanie z gazami.

16. Wyrób nawozu.

18. Wyrób żelaza:

a) żelazo surowe (wielki piec, kupelak, piec ciągowy, surowizna specjalna),

b) żelazo kowalne (piec fryszerski, pudłowy, Bessemera, Martina, tyglowy, stal specjalna, płyty pancernowe, rafinowanie, hartowanie, czyszczenie).

22. Barwniki, pokosty, lakiery, powłoki,

klej:

a) barwniki organiczne sztuczne (syntetyczne).

b) barwniki mineralne, roślinne i zwierzęce,

c) pokosty i lakiery,

d) powłoki,

e) klej, kity i inne lepy.

24. Zakłady paleniskowe:

c) paleniska gazowe.

26. Wyrób gazu i oświetlenie gazowe:

a) wyrób gazu,

b) lampy i palniki gazowe,

c) żary,

d) przyrządy do zapalania i gaszenia gazu.

28. Garbarstwo, obrabianie skóry:

b) dział chemiczny.

29. Włókna na przędziwo:

b) dział chemiczny.

32. Szkło:

c) dział chemiczny.

39. Róg, kość słoniowa, kauczuk, gutaperka i inne masy plastyczne:

b) dział chemiczny.

40. Hutnictwo:

a) chemiczne przyspasabianie rud.

b) otrzymywanie kruszcu, piece hutnicze (także elektryczne),

c) stopy kruszcowe (z wyjątkiem żelaza) i postępowanie z nimi.

48. Obrabianie chemiczne metalu (emalia, galwanoplastyka):

a) powłoki metaliczne, drogą elektrolityczną wykonywane,

b) powłoki metaliczne, drogą nie elektrolityczną wykonywane i postępowanie z metalem,

c) emaliowanie.

62. Przemysł solno-alkaliczny i ziemno-alkaliczny, żupnictwo.

67. Szlifierstwo i polerownictwo:

c) dział chemiczny.

75. Soda i inny przemysł chemiczny hurtowny:

a) kwasy (kwas borowy, boraty i kwas węglowy), siarka i jej związki,

b) kwas węglowy i alkalia żrące (z wyjątkiem otrzymanych elektrolitycznie), amoniak, związki sinu, żelazosinu i rhodanu.

c) alkalia chlorowe i żrące elektrolitycznie otrzymane, chloraty i związki chloru do blichowania.

VI. Oddział zgłoszeń.

12. Postępowanie chemiczne i przyrządy chemiczne:

e) postępowanie i przyrządy chemii organicznej.

15. Drukarstwo, maszyny do liniowania i do pisania, stęple:

b) postępowanie drukarskie (drzeworyt, litografia, wyrób kliszy itp.).

21. Przyrządy elektryczne:

b) elementy galwaniczne i akumulatory.

23. Przemysł tłuszczowy, świece, mydła, oleje ziemne:

a) otrzymywanie tłuszczów i olejów, czyszczenie tłuszczów i olejów, probierze oleju,

b) mydła, świece, pachnidła, smary,

c) oleje kopalne, parafina, asfalt.

26. Wyrób gazu i oświetlenie gazowe:

c) wyrób gazu acetylenowego i oświetlania nim.

30. Piecza o zdrowie:

f) przetwory higieniczne i farmaceutyczne, przybory aptekarskie, odwietrzanie.

38. Drzewo:

d) napawanie i konserwacja.

45. Rolnictwo i leśnictwo, ogrodnictwo, winogrodnictwo, mleczarstwo, zootechnika:

g) dział chemiczny, także przyspasabianie paszy dla bydła.

53. Żywności:

a) przyrządzanie,

b) zachowywanie.

55. Wyrób papieru:

c) dział chemiczny.

57. Fotografia:

b) dział chemiczny.

78. Materyały rozsadzające:

b) dział chemiczny, towary żagwiowe ognie sztuczne.

80. Towary gliniane, przemysł kamienny i cementowy:

d) kamienie sztuczne (dział chemiczny) i masy do wyrobu kamieni sztucznych,

e) asfalty i wytwory z nich, cementy (dział chemiczny), zaprawa murarska, urządzenie do gaszenia wapna,

e) zdobnictwo towarów glinianych i kamieni (dział chemiczny).

85. Woda, wodociąg i kanalizacja:

e) filtry, prasy filtrowe i czyszczenie wody.

89. Wyrób cukru i skrobi:

a) wyrób cukru,

b) wyrób skrobi, dekstrozy i dekstryny.

VII. Oddział zgłoszeń.

1. Przygotowanie rud, kopalin i materyałów palnych.

2. Piekarstwo:

a) piece piekarskie, maszyny piekarskie, przybory piekarskie,

b) maszyny do wyrobu i obrabiania ciasta.

5. Górnictwo:

a) wiertnictwo,

b) górnicze dobywanie kruszców, chodnik, szyb, tunel, studnia, odbudowa, wyciąganie (także w klasie 20 i 35), wentylacja.

15. Drukarstwo, maszyny do liniowania i do pisania, stemple:

a) przybory, narzędzia i maszyny do układania czcionek,

c) prasy i maszyny drukarskie, maszyny do drukowania szablonów,

d) maszyny pomocnicze i przyrządy drukarskie (maszyny do wyrzynania, falcowania, dziurkowania, bronzowania, czyszczenie, gładzenie, gumowanie itp.),

e) maszyny do liniowania,

f) maszyny do pisania,

g) przyrządy do stemplowania i numerowania itd.

31. Odlewnictwo:

a) odlewnictwo i formierstwo (z wyjątkiem maszyn do formowania),

b) maszyny do formowania.

32. Szkło:

a) postępowanie z szkłem rozżarzonem,

b) postępowanie z szkłem ostyżonem,

44. Towary galanteryjne i przybory fajczarskie:

a) towary galanteryjne (guziki, szpilki, sprzączki, przedmioty do stroju).

b) przybory fajczarskie, zapalniczki, obcinacze cygar.

45. Rolnictwo i leśnictwo, ogrodnictwo, winogrodnictwo, mleczarstwo, zootechnika:

a) obrabianie gruntu, siewba, nawożenie,

b) zbiór plonu, postępowanie z zebraniem plonem,

c) ogrodnictwo, uprawa jarzyn, owoców, wina i chmielu, leśnictwo.

d) mleczarstwo,

e) hodowla, połów. tępienie zwierząt, weterynarstwo.

f) podkownictwo.

50. Młyny:

a) młynarstwo w ścisłym znaczeniu,

b) maszyny rozdrabniające, o ile mogą być do wszystkiego używane.

56. Siodlarstwo, tudzież ubiory na konie i inne zwierzęta.

64. Przybory szynkarskie, zatyczki do flaszek, przyrządy do płókania:

a) zatyczki do flaszek i naczyń w ogólności.

b) czyszczenie flaszek, kieliszków; przyrządy do przelewania, korkowania i odkorkowania,

c) przyrządy naciskowe do piwa, przyrządy wyszynkowe, główki do syfonów, przyrządy do mierzenia piwa w beczce itp.

66. Rzeźnictwo.

77. Sport, gry, zabawy ludowe, balony:

a) gry towarzyskie,

b) zabawki dziecięce (lalki, bąki, budownictwo itp.),

c) przybory do gimnastyki, łyżwy itp., zabawy ludowe,

d) aeronautyka.

79. Tytoś.

80. Towary gliniane, przemysł kamienny i cementowy:

a) maszyny, narzędzia i przybory (z wyjątkiem pras),

b) prasy.

c) piece.

82. Przyrządy do suszenia, prażenia, maszyny odśrodkowe (do celów ogólnych):

a) przyrządy do suszenia, prażenia, osuszania kanałów i szybów.

b) maszyny odśrodkowe.

VIII. Oddział zgłoszeń.

4. Przyrządy do oświetlania (z wyjątkiem przyrządów do oświetlania elektrycznego i gazowego).

19. Budowa kolei żelaznych, dróg i mostów:

a) budowa kolei żelaznych.

b) budowa dróg i mostów.

c) czyszczenie ulic.

20. Ruch kolei żelaznych:

a) budowa wozów i lokomotyw (z wyjątkiem kotłów, stawideł i palenisk na lokomotywach, skraplanie, przyrządy do gaszenia iskiei, do chłonięcia dymu).

- b) środki pomocnicze do ruchu kolei żelaznych i urządzenia stacyjne,
- c) systemy kolejowe,
- d) sygnały kolei żelaznych i urządzenia bezpieczeństwa,
- e) koleje elektryczne i uzbrojenie elektryczne wozów motorowych (z wyjątkiem przyrządów do puszczania i regulowania motorów).

24. Zakłady paleniskowe:

- a) paleniska w ogólności,
- b) paleniska do mialu węglowego i do paliwa płynnego,
- c) ruszty i czyszczenie rusztów,
- d) wszelkie części składowe i narzędzia (przyrządy zasilające, rury dla przewiewu, progi ogniowe, drzwiczki, paleniska, iskrochlony, urządzenia kominowe itp.).

36. Opalanie (w ogólności):

- a) piece i ogniska do paliwa stałego,
- b) piece i ogniska do ogrzewania gazem i paliwem płynnym,
- c) ogrzewalnie centralne i regulatory ciepła,
- d) ogrzewacze płynów (z wyjątkiem elektrycznych).
- e) ogrzewanie elektryczne i przyrządy do rozgrzewania zapomocą elektryczności.

37. Budownictwo cywilne:

- a) konstrukcye dźwigające i konstrukcye zamykające przestrzeń.
- b) części składowe konstrukcyi,
- c) wykończenie zewnętrzne i wewnętrzne budynków,
- d) budowa rusztowań.

61. Przybory ratunkowe.

84. Budownictwo wodne i podwodne.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CVII. — Wydana i rozesłana dnia 10. listopada 1902.

Treść: (№ 206—208.) 206. Rozporządzenie, dotyczące się obrotu winorośli z korzeniami w Tyrolu. — 207. Rozporządzenie, dotyczące się uzupełnienia postanowień abecedowego spisu towarów do taryfy cłowej pod wyrazem „witryol“. — 208. Obwieszczenie, dotyczące się przeniesienia komory pomocniczej I. klasy w Felső-Tömös na granicę kraju.

206.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z d. 26. października 1902,

tyczące się obrotu winorośli z korzeniami w Tyrolu.

W porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem handlu uchyla się co do obrotu winorośli z korzeniami w Tyrolu rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 1. grudnia 1890, Dz. u. p. Nr. 210, a natomiast zarządza się, co następuje:

§. 1.

Winorośle z korzeniami przywozić można do Tyrolu z innych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych tylko za pozwoleniem, wydanym przez c. k. Namiestnictwo w Innsbruku po zasięgnięciu opinii tyrolskiej krajowej Rady ziemiańskiej; w pozwoleniu tem winna być wymieniona ilość winorośli, które mają być przywiezione, tudzież miejsce ich pochodzenia i przeznaczenia.

Pozwolenia tego można jednakże udzielić tylko w takim razie, jeżeli winorośle, o których tutaj mowa, pochodzą z gmin, nie objętych postanowieniami §§ów 1go i 4go ustawy z dnia 3. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 61.

Okres ważności takiego pozwolenia oznaczy c. k. Namiestnictwo za porozumieniem z krajową Radą ziemiańską w każdym przypadku z osobna.

Obrót winorośli z korzeniami, pochodzących z Tyrolu, dozwolony jest w granicach tego kraju tylko w miarę postanowień §§ów 2go i 3go tego rozporządzenia.

§. 2.

C. k. Namiestnictwo może poszczególnym, zaufania godnym producentom udzielić po zasięgnięciu opinii krajowej Rady ziemiańskiej pozwolenia na sprzedaż winorośli z korzeniami. Pozwolenie to, które wystawiać należy na piśmie, udzielone być może najdłużej na przeciąg lat trzech i odnosić się będzie tylko do pewnego ograniczonego i w certyfikacie pozwolenia wyraźnie wymienionego obszaru, którego granice oznaczy c. k. Namiestnictwo po porozumieniu się z tyrolskim Wydziałem krajowym i po zasięgnięciu opinii krajowej Rady ziemiańskiej, przepisując przy tem środki ostrożności, od przestrzegania których utrzymanie tego pozwolenia w mocy w każdej chwili będzie zawisało.

Rozsadnik, w którym produkowane być mają winorośle z korzeniami, zostaje pod ciągłym nadzorem właściwej komisji dla tępienia mszycy winnej, względnie mężów zaufania, i poddawany będzie raz na rok badaniu przez delegata krajowej szkoły rolniczej i stacyi doświadczalnej w S. Michele.

Co do sprzedanych winorośli utrzymywać należy rejestr, w który zapisywane być winny z wszelką dokładnością także imiona odbiorców i miejsce pochodzenia winorośli; również co do każdorazowego stanu rozsadnika utrzymywać należy osobne zapiski.

Zapiski te i rejestry przedkładać należy na żądanie organom nadzorczym.

Sposób utrzymywania rzeczonych rejestrów i zapisków przepisze c. k. Namiestnictwo w Insbruku drogą szczególnego rozporządzenia.

§. 3.

Obrót winorośli z korzeniami w obrębie jednej tej samej gminy, co do której nie wydano zakazu na zasadzie ustawy z dnia 3. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 61, nie podlega w ogólności żadnemu ograniczeniu.

Do tych producentów winorośli, o których była wzmianka w §ie 2im, stosują się zawarte tamże postanowienia nawet wtedy, gdy chodzi o obrót winorośli z korzeniami w obrębie gminy ich zamieszkania.

§. 4.

Wykroczenia przeciw postanowieniom §§ów 1 i 2 podlegają karom, ustanowionym w §ie 17ym ustawy z dnia 3. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 61.

§. 5.

Do przywozu winorośli z korzeniami z Tyrolu do innych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych stosowany będzie i nadal §. 2gi rozporządzenia z dnia 1. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 34.

Co się tyczy przywozu winorośli z korzeniami z zagranicy do Tyrolu, tudzież wywozu takich winorośli z Tyrolu za granicę państwa i przewozu ich przez Tyrol, zachowują moc obowiązującą przepisy, zawarte w §ie 3im rozporządzenia z dnia 1. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 34.

§. 6.

Rozporządzenie to zacznie obowiązywać od dnia ogłoszenia.

Giovanelli r. w.

207.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 30. października 1902,

tyczące się uzupełnienia postanowień abecedowego spisu towarów do taryfy cłowej pod wyrazem „witryol“.

W porozumieniu z interesowanymi królewsko węgierskimi Ministerstwami uzupełnia się postanowienia abecedowego spisu towarów do taryfy cłowej pod wyrazem „witryol“ następującymi nowymi ustępami:

Witryol nikłowy . . . . 331 . . 10 zł.

Witryol nikłowy surowy (t. j. witryol nikłowy, zanieczyszczony witryolem miedzi i witryolem żelaza, na zasadzie art. IVgo ustawy cłowej) . . . . . 324 . . 4 zł.

U w a g a. Surowy witryol nikłowy można odprawiać za opłatą cła według l. tar. 324 tylko w takim razie, jeżeli w próbce, jaką z każdej pošyłki wziąć należy z urzędu, przy badaniu przez c. k. rolniczo-chemiczną stację doświadczalną w Wiedniu, pokaże się co najwięcej 15 procentów czystego niklu.

Rozporządzenie to zaczyna obowiązywać niezwłocznie.

Böhm r. w.

Call r. w.

208.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. listopada 1902,

tyczące się przeniesienia komory pomocniczej I. klasy w Felső-Tömös na granicę kraju.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu komora pomocnicza I. klasy w Felső-Tömös (Tömös góray) przeniesiona została na granicę kraju i rozpoczęła tamże od 1. listopada 1902 urządowanie pod nazwą „królewsko węgierskiej komory pomocniczej I. klasy w Predealu“.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CVIII. — Wydana i rozesłana dnia 14. listopada 1902.

Treść: № 209. Rozporządzenie, którem przywóz i przewóz pewnych towarów i przedmiotów, pochodzących z półwyspu syryjskiego (z Palestyny) od granicy egipskiej aż do Beirutu — z wyjątkiem tego ostatniego miasta portowego — zostaje zabroniony, względnie ograniczony.

209.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 13. listopada 1902,

którem przywóz i przewóz pewnych towarów i przedmiotów, pochodzących z półwyspu syryjskiego (z Palestyny) od granicy egipskiej aż do Beirutu — z wyjątkiem tego ostatniego miasta portowego — zostaje zabroniony, względnie ograniczony.

Ze względu na to, że na półwyspu syryjskim (w Palestynie) w okolicy Jaffy i Gazy zdarzyły się przypadki cholery, przywóz i przewóz wymienionych poniżej towarów i przedmiotów, pochodzących z półwyspu syryjskiego (z Palestyny) na przestrzeni od granicy egipskiej aż do Beirutu — jednak z wyjątkiem tego ostatniego miasta portowego — zostaje w porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim na zasadzie międzynarodowej umowy sanitarnej z dnia 15. kwietnia 1893, Dz. u. p. Nr. 69 z r. 1894, zabroniony, względnie ograniczony. Przedmioty te są następujące:

1. Noszona bielizna, stara i noszona odzież (rzeczy do codziennego użytku), używana pościel.

Jeżeli przedmioty te przewożone są jako paki podróży lub przy przesiedlaniu się (przed-

mioty do urządzenia pomieszczenia), w takim razie podlegają szczególnym postanowieniom co do rewizji i postępowania we względzie sanitarno-policyjnym przy przekraczaniu granicy.

2. Szmaty i gałgany.

Zakaz powyższy nie obejmuje:

- a) szmat, które w belach hydraulicznie ściśniętych i ujętych w obręcze żelazne przesyłane są w handlu hurtownym, jako towary, opatrzone znakami i liczbami pochodzenia, uznane przez władze kraju przeznaczenia;
- b) nowych odpadków z przędzalni, tkalni, zakładów konfekcyjnych lub blicharń, wełny sztucznej (laines artificielles, Stoddy) i odpadków nowego papieru.

Natomiast przewóz towarów i przedmiotów, powyżej wymienionych, jest dozwolony, jeżeli są w ten sposób opakowane, że zetknięcie się z nimi w drodze jest niemożliwe i jeżeli udowodnionem będzie, że na przywóz ich do sąsiedniego zagranicznego obszaru przewozowego, względnie przywozowego, otrzymano pozwolenie.

Rozporządzenie niniejsze nabędzie mocy obowiązującej w tym dniu, w którym dojdzie do wiadomości dotyczących władz cłowych, względnie morskich urzędów zdrowia.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

• Call r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CIX. — Wydana i rozesłana dnia 18. listopada 1902.

Treść: (№ 210 i 211). 210. Obwieszczenie, dotyczące się zmiany postanowienia §u 19go Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 30. czerwca 1880, wydanego na kolej żelazną w Kremskiej dolinie (Kremsthalbahn). — 211. Rozporządzenie, dotyczące się należności funkcyjnaruszy sanitarnych, powoływanych jako znawców w cywilnych sprawach spornych.

210.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 7. listopada 1902, dotyczące się zmiany postanowienia §u 19go Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 30. czerwca 1880, Dz. u. p. Nr. 94, wydanego na kolej żelazną w Kremskiej dolinie (Kremsthalbahn).

Ze względu na to, że między c. k. Dyrekcyą kolei państwowych w Lincu a spółką kolei „Kremsthalbahn“ zawarty został w dniu 28. października 1902 kontrakt ruchu i dzierżawy, postanowienia §u 19go Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 30. czerwca 1880, Dz. u. p. Nr. 94, wydanego na kolej lokalną z Lincu do Kremsmünstru (Kremsthalbahn), które w myśl §u 8go Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 26. sierpnia 1882, Dz. u. p. Nr. 132, wydanego na kolej lokalną z Kremsmünstru do Micheldorfu, w myśl §u 6go Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 25. października 1886, Dz. u. p. Nr. 154, wydanego na kolej lokalną ze stacji Rohr do miejsca kąpielowego Bad Hall, wreszcie w myśl §u 9go Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 17. maja 1888, Dz. u. p. Nr. 85, wydanego na kolej lokalną z Micheldorfu do Klaus, stosowane być mają także do tych ostatnich trzech linii spółki kolei „Kremsthalbahn“ — zostają na zasadzie Najwyższego upoważnienia uchylone. Na miejsce wzmiankowanych powyżej postanowień, dotyczących odkupienia linii spółki kolei „Kremsthalbahn“ przez państwo, wydaje się następujące zarządzenia:

§. 19.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kiedykolwiek pod przytoczonymi poniżej warunkami

wszystkich koncesyonowanych linii spółki kolei „Kremsthalbahn“, jednakże tylko z początkiem roku kalendarzowego. Warunki te są następujące:

1. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone w razie odkupienia, polegać będzie na tem, że państwo

a) weźmie na siebie spłatę wszelkich pożyczek, które Spółka kolei „Kremsthalbahn“ zaciągnęła na zarządzenie Rządu lub za jego pozwoleniem, a to w takich kwotach, które w chwili odkupienia jeszcze zalegają, i

b) nieumorzone jeszcze akcje spółki, które w danej chwili będą w obiegu, przemieni przez przestemplowanie na obligacye państwa, które aż do terminu płatności kuponów, następującego bezpośrednio po otwarciu ruchu na kolei Pyhrneńskiej (Selzthal—Klaus), najdalej jednak do końca roku 1905. oprocentowane być mają po trzy (3) od sta, a od tej chwili aż do upływu okresu koncesyjnego kolei „Kremsthalbahn“ (t. j. do 30. czerwca 1970) po cztery (4) od sta, i umorzone drogą stosowania lub skupowania z wolnej ręki stosownie do zatwierdzonego planu amortyzacyjnego.

Ustanowione powyżej procenta od akcji spółki kolei „Kremsthalbahn“, przestemplowanych na obligacye państwa, płacone będą z dołu 2. stycznia i 1. lipca tego roku, który nastąpi bezpośrednio po roku płatności, a akcje wylosowane lub skupione wypłacane będą w ustanowionych na to terminach; tak przy placeniu procentów, jak i przy amortyzowaniu akcji, nie wolno niczego potrącać z tytułu podatków, stempli i należności.

Rząd zastrzega sobie prawo wydania posiadaczom przestemplowanych na obligacye państwa akcji rzeczonyj spółki w chwili, w której w myśl postanowień powyższych zacznie się już opo-

wanie po cztery od sta, zamiast rzeczonych obligacji i za ich zwrotem — państwowych walorów rentowych, oprocentowanych po cztery od sta bez jakiegokolwiek potrącenia

2. Przez odkupienie kolei i od dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 przepisanego, bez jakiegokolwiek innego świadczenia, w posiadanie i używanie koncesyonowanych linii razem ze wszystkimi do nich należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałowe i zasoby kasowe, niemniej też fundusze rezerwowe, posiadłości gruntowe, nie wpisane w księgi kolejowe, wreszcie koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, stanowiące własność spółki kolei „Kremsthalbahn“, — i to albo w posiadanie wolne od ciężarów, albo obciążone tylko zalegającymi jeszcze pozostałościami pożyczek, zaciągniętych na zarządzenie albo za zezwoleniem Rządu.

3. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 15. grudnia roku bezpośrednio poprzedniego, w formie deklaracji.

W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) chwila, w której nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo.

4. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji, tyczącej się odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Poczynszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjmowaniu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

5. Rząd zastrzega sobie prawo zhipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (l. 3), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, wskutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka kolei „Kremsthalbahn“ jest obowiązana oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej do tego celu potrzebował.

6. Oddając przedmioty majątkowe, wymienione pod l. 2, w posiadanie państwa, winna spółka kolei „Kremsthalbahn“ oddać Rządowi jednocześnie także wszystkie akta, dokumenty, plany, książki, rachunki i inne zapiski, które odnoszą się do budowy i ruchu tych przedmiotów i są jeszcze w jej posiadaniu.

7. Gdy odkupienie zostanie uskutecznione, spółka kolei „Kremsthalbahn“ przejdzie w chwili, którą Rząd oznaczy, w likwidację.

Koszta likwidacji, która odbędzie się według wskazówek Rządu, tudzież wynagrodzenie dla likwidatorów, wyznaczone w rocznej kwocie sześciu tysięcy (6000) koron, wreszcie wszystkie inne koszta i należności, połączone z odkupieniem, ponosić będzie Rząd.

Wittek r. w.

211.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 8. listopada 1902,

tyczące się należności funkcyjaryuszy sanitarnych, powoływanych jako znawców w cywilnych sprawach spornych.

Na zasadzie artykułu LVgo ustawy wprowadzonej do procedury cywilnej (ustawa z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 112) rozporządza się w myśl §u 365go procedury cywilnej (ustawa z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 113), co następuje:

Należności funkcyjaryuszy sanitarnych, powoływanych jako znawców w sprawach spornych cywilnych, wymierzać należy podług §§ów 25 do 29, tudzież 31 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1897, Dz. u. p. Nr. 221. Natomiast rozporządzenie ministeryalne z dnia 17. lutego 1855, Dz. u. p. Nr. 33, nie będzie stosowane do wymiaru tych należności.

Dotychczasowe postanowienia, tyczące się wymiaru należności dla funkcyjaryuszy sanitarnych, powoływanych jako znawców w postępowaniu niespornem, zostają nadal w mocy.

Rozporządzenie powyższe zacznie obowiązywać z dniem ogłoszenia.

Koerber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CX. — Wydana i rozesłana dnia 26. listopada 1902.

Treść: (№ 212—217.) 212. Rozporządzenie, którem gminę Pietrwałd pozostawia się nadal w okręgu bogumińskiego Sądu powiatowego na Śląsku. — 213. Rozporządzenie, którem gminę Niemczyce przydziela się do okręgu pohorzelickiego Sądu powiatowego na Morawii. — 214. Obwieszczenie, dotyczące się utworzenia komory pomocniczej I. klasy na dworcu stacyi Grünthal, tudzież zmiany dotychczasowej nazwy komory pomocniczej II. klasy w Grünthalu na „Grünthal-Straße“. — 215. Obwieszczenie, dotyczące się utworzenia starostwa w Mürzzuschlagu. — 216. Obwieszczenie, dotyczące się przekształcenia komory pomocniczej II. klasy w Przywłacie, Sali, Mulacie, Vodicach, Nowym Gradzie, Sumartinie, Postirach, Caroberze na Szolcie, Boboviszczu, Trsteniku i Sipanie, sprawujących zarazem służbę portową i morską służbę zdrowia, na ekspozytury cłowe ze służbą portową i morską służbą zdrowia, wreszcie ekspozytury cłowej ze służbą portową w Neumie na ekspozytury służby portowej i morskiej służby zdrowia ze służbą cłową. — 217. Obwieszczenie, dotyczące się upoważnienia c. k. Komory głównej II. klasy w Karniowie do odprawiania rzeczy podróżnych, nadchodzących przed przyjazdem lub po przyjeździe ich właścicieli, bez pobierania cła.

212.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 13. listopada 1902,

którem gminę Pietrwałd pozostawia się i nadal w okręgu bogumińskiego Sądu powiatowego na Śląsku.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, względnie ustawy z dnia 26. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 62, wylacza się gminę Pietrwałd z okręgu polsko-ostrowskiego Sądu powiatowego, utworzonego rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 216, jednak nie wprowadzonego jeszcze w życie, i zostawia się ją nadal w okręgu bogumińskiego Sądu powiatowego, względnie przydziela się ją do tegoż napowrót.

Koerber r. w.

213.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 13. listopada 1902,

którem gminę Niemczyce przydziela się do okręgu pohorzelickiego Sądu powiatowego na Morawii.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, względnie ustawy z dnia 26. kwie-

tnia 1873, Dz. u. p. Nr. 62, wylacza się gminę Niemczyce z okręgu żydlochowskiego Sądu powiatowego, a natomiast przydziela się ją do okręgu pohorzelickiego Sądu powiatowego.

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej w chwili, w której Sąd powiatowy w Pohorzelicach rozpocznie swe urządowanie.

Koerber r. w.

214.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1902,

tyczące się utworzenia komory pomocniczej I. klasy na dworcu stacyi Grünthal, tudzież zmiany dotychczasowej nazwy komory pomocniczej II. klasy w Grünthalu na „Grünthal-Straße“.

Na dworcu stacyi Grünthal w Czechach (okrąg skarbowy litomierzycki) utworzono komorę pomocniczą I. klasy, posiadającą pod względem odprawy cłowej ogólne uprawnienia komory głównej II. klasy.

Komorze tej nadano uprawnienie do stosowania skróconego postępowania awizacyjnego w obrocie kolejowym, do wystawiania poświadczeń wyjścia dla towarów transitoowych bez ograniczenia, tudzież szczególne uprawnienie do ekspedycji wyrobów

tytoniowych, przez podróżnych dla własnego użytku przywożonych, aż do 7·5 *kg* włącznie, wreszcie do odprowadzania rzeczy podróżnych, nadchodzących przed przyjazdem lub po przyjeździe właścicieli, bez pobierania cła.

Komora ta zaczęła już urządować i ma nazwę „Grünthal-Bahnhof“.

Komora pomocnicza II. klasy w miejscowości tej samej nazwy (Grünthal), położonej w okręgu skarbowym chomutowskim w Czechach, będzie na przyszłość nazywała się komorą „Grünthal-Straße“.

Böhm r. w.

215.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. listopada 1902,

tyczące się utworzenia starostwa w Mürzzuschlagu.

Jego c. i. k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 14. listopada b. r. najmiłosciwiej zezwolić, żeby z częściową zmianą podziału administracyjnego Księstwa styryjskiego, obwieszczonego rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 101, utworzono nowe starostwo z siedzibą w Mürzzuschlagu; okrąg urzędowy tego starostwa składać się będzie z powiatów sądowych kindberskiego i mürzzuschlagskiego, które mają być wyłączone z dotychczasowego powiatu politycznego bruckiego (Bruck n. M.).

Starostwo w Mürzzuschlagu rozpocząć ma urządowanie z 1. stycznia 1903.

Koerber r. w.

216.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. listopada 1902,

tyczące się przekształcenia komory pomocniczej II. klasy w Perczanie na ekspozyturę cłową, tudzież komor pomocniczych II. klasy w Przywłace, Sali,

Mulacie, Vodicach, Nowym Gradzie, Sumartinie, Postirach, Caroberze na Szolcie, Boboviszczu, Trsteniku i Sipanie, sprawujących zarazem służbę portową i morską służbę zdrowia, na ekspozytury cłowe ze służbą portową i morską służbą zdrowia, wreszcie ekspozytury cłowej ze służbą portową w Neumie na ekspozyturę służby portowej i morskiej służby zdrowia ze służbą cłową.

W Dalmacyi przekształcono komorę pomocniczą II. klasy w Perczanie na ekspozyturę cłową, a komory pomocnicze II. klasy w Przywłace, Sali, Mulacie, Vodicach, Nowym Gradzie, Sumartinie, Postirach, Caroberze na Szolcie, Boboviszczu, Trsteniku i Sipanie, sprawujące zarazem służbę portową i morską służbę zdrowia, na ekspozytury cłowe ze służbą portową i morską służbą zdrowia.

W miejsce zwiniejącej ekspozytury cłowej w Neumie, która była zarazem agencją portową i agencją morskiej służby zdrowia, utworzono ekspozyturę służby portowej i morskiej służby zdrowia, sprawującą także służbę cłową.

W uprawnieniach tych przekształconych biur cłowych, które rozpoczęły już urządowanie, nie zaszła żadna zmiana.

Böhm r. w.

217.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. listopada 1902,

tyczące się upoważnienia c. k. Komory głównej II. klasy w Karniowie do odprowadzania rzeczy podróżnych, nadchodzących przed przyjazdem lub po przyjeździe ich właścicieli, bez pobierania cła.

C. k. Komorze głównej II. klasy w Karniowie nadaje się upoważnienie do odprowadzania rzeczy podróżnych, nadchodzących przed przyjazdem lub po przyjeździe ich właścicieli, bez pobierania cła, a to według postanowień artykułu IX, l. 1, ustawy o taryfie cłowej z dnia 25. maja 1882.

Böhm r. w.

Rok 1902.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć CXI. — Wydana i rozesłana dnia 1. grudnia 1902.

Treść: (№ 218 i 219.) 218. Rozporządzenie, dotyczące postępowania cłowego z siarczkiem potażu i siarczkiem sodu. — 219. Rozporządzenie, którem gminę Schwarzebach przydziela się do okręgu nejdeckiego Sądu powiatowego w Czechach.

218.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 19. listopada 1902,

dotyczące postępowania cłowego z siarczkiem potażu i siarczkiem sodu.

Na zasadzie artykułu IVgo ustawy o taryfie cłowej z dnia 25. maja 1882 umieszcza się w porozumieniu z interesowanymi królewskimi węgierskimi Ministerstwami siarczek potażu i siarczek sodu pod l. tar. 324 (wymiar cła 4 zhr. od 100 kg).

Stosownie do tego w alfabetycznym spisie towarów wstawić należy między wyrazami „Nitki siarkowane (napuszczane siarką)” i „Siarka żwirowa” następujący nowy wyraz:

„Siarczek potażu (wątroba siarczana albo siarczak), (według artykułu IVgo ustawy o taryfie cłowej) . . . . . 324 . . . 4 zhr.“

Wyraz „Wątroba siarczana” zmienia się na: „Wątroba siarczana (siarczek potażu), obacz „Siarczek potażu“.

Ustęp ostatni przy wyrazie „Potaż” ma brzmieć: „Siarczek potażu (wątroba siarczana)“, obacz „Siarczek potażu“.

Nadto wyraz „Siarczek sodu” zmienić należy jak następuje:

Siarczek sodu (według artykułu IVgo ustawy o taryfie cłowej) . . . . . 324 . . . 4 zhr.“

Postanowienia powyższe zaczną obowiązywać niezwłocznie.

Böhm r. w.

Call r. w.

219.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 23. listopada 1902,

którem gminę Schwarzebach przydziela się do okręgu nejdeckiego Sądu powiatowego w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wyłącza się gminę Schwarzebach z okręgu łokieckiego Sądu powiatowego, a przydziela się ją do okręgu Sądu powiatowego w Nejedku.

Rozporządzenie powyższe nabędzie mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1903.

Koerber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXII. — Wydana i rozesłana dnia 2. grudnia 1902.

Treść: (№ 220 i 221.) 220. Ustawa, którą zmienia się w części, względnie uzupełnia postanowienia, dotyczące się poborów emerytalnych cywilnych urzędników państwowych (nauczycieli państwowych), podlegających cywilnym przepisom pensyjnym szeregowców i podoficerów żandarmeryi, tudzież sług kancelaryjnych przy żandarmeryi, wreszcie spensjonowanych lub prowizjonowanych funkcyjaryuszy państwowych cywilnych, należących do kategorii sług. — 221. Ustawa, dotycząca się dalszego podwyższenia normalnych poborów zaopatrzenia wdów po cywilnych urzędnikach państwowych i nauczycielach państwowych, podwyższonych już raz na podstawie §u 16go ustawy z dnia 14. maja 1896.

220.

Ustawa z dnia 19. lipca 1902,

którą zmienia się w części, względnie uzupełnia postanowienia, dotyczące się poborów emerytalnych cywilnych urzędników państwowych (nauczycieli państwowych), podlegających cywilnym przepisom pensyjnym szeregowców i podoficerów żandarmeryi, tudzież sług kancelaryjnych przy żandarmeryi, wreszcie spensjonowanych lub prowizjonowanych funkcyjaryuszy państwowych cywilnych, należących do kategorii sług.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Normalne pobory emerytalne (emerytury, pobory kwiescentów) tych urzędników państwowych (nauczycieli państwowych) pięciu najniższych stopni służbowych (sześciu najniższych klas dyet), których przeniesiono w stan spoczynku przed 1. października 1898, podwyższone będą o 10 procent, a najmniej do 800 K, z zastrzeżeniem, że podwyższony w ten sposób pobór emerytalny nie może przekraczać tej kwoty, jakaby wypadła, gdyby za podstawę wymiaru przyjęto te policzalne pobory aktywne, które są oznaczone w ustawach z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 172, 167, 173, 174 i 15, i gdyby zastosowano postanowienia ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74.

§. 2.

Normalne pobory emerytalne (emerytury, pobory kwiescentów) tych szeregowców i podoficerów żandarmeryi, których przeniesiono w stan spoczynku według cywilnych przepisów pensyjnych, jakie obowiązywały przed wejściem w życie ustawy z dnia 25. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1895, podwyższone będą o dziesięć procent; takie same pobory tych, których przeniesiono w stan spoczynku po wejściu w życie przytoczonej ustawy a przed chwilą, w której zaczęła obowiązywać ustawa z dnia 29. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 42, o ośm procent, wreszcie pobory emerytalne sług kancelaryjnych przy żandarmeryi, których przeniesiono w stan spoczynku przed 1. stycznia 1900 według cywilnych norm pensyjnych, o ośm procent, — i to we wszystkich trzech przypadkach najmniej na 400 K, pod warunkiem, że podwyższony w ten sposób pobór emerytalny nie może przekraczać tej kwoty, jakaby wypadła, gdyby zastosowano postanowienia ustawy z dnia 29. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 42, i gdyby przyjęto za podstawę wymiaru te policzalne pobory aktywne, które z mocy ustawy należą się emerytowi (kwiescentowi) od 1. stycznia 1900.

§. 3.

Normalne pobory emerytalne (emerytury, pobory kwiescentów i prowizye) funkcyjaryuszy państwowych, należących do kategorii sług a przeniesionych w stan spoczynku przed 1. września 1899, podwyższone będą o 15 procent, a najmniej na 400 K rocznie, pod warunkiem, że podwyższony w ten

sposób pobór emerytalny nie przekroczy tej kwoty, jakaby się dotyczącemu słudze była należała według postanowień ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, gdyby się go przy regulacji płac było zaliczyło do najwyższej klasy poborów, względnie do najwyższego stopnia najwyższej klasy poborów, ustanowionej w §ie 2gim, względnie 6tym, ustawy z dnia 26. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 255.

Co się tyczy szeregowców i podoficerów uniformowanej straży bezpieczeństwa, członków cywilnej straży bezpieczeństwa i agentów policyjnych, podwyższony pobór emerytalny nie może przekraczać tej kwoty, jakaby się dotyczącemu funkcjonaryuszowi z tytułu emerytury była należała, gdyby za podstawę wymiaru przyjęto policzalne pobory aktywne, ustanowione dla dotyczącego miejsca służby w §ie 5tym ustawy z dnia 26. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 255, a zarazem zastosowano postanowienia ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74.

§. 4.

Pobory emerytalne, wymierzone na zasadzie dawniejszych cywilnych norm pensyjnych, nie uchylonych ustawą z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, a nie dochodzące do kwoty 800 K, względnie 400 K, według tego, czy chodzi o urzędników (nauczycieli państwowych), czy o funkcjonaryuszy państwowych tych kategorii, które wymieniono w §§ach 2 i 3, podwyższone będą — o ile nie nastąpi to już i tak na podstawie poprzedzających paragrafów — na 800 K, względnie 400 K, i nie mogą na przyszłość być wymierzone w mniejszych kwotach.

§. 5.

Podwyższenia emerytur, przyznane ustawami z dnia 25. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 83 (§. 2), z dnia 26. lutego 1876, Dz. u. p. Nr. 19 (§. 45), i z dnia 25. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1895 (§. 34), tudzież ustawą z dnia 27. marca 1873, Dz. u. p. Nr. 50 (§. 2), niemniej też przyznane z łaski podwyższenia normalnych poborów emerytalnych i także dodatki do tych poborów — mają być wliczane do podwyższeń, ustanowionych w §§ach 1 do 4 tej ustawy.

§. 6.

Ustawa ta nabędzie mocy obowiązującej z pierwszym dniem miesiąca, następującego po jej ogłoszeniu.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 19. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

221.

Ustawa z dnia 19. lipca 1902,

tycząca się dalszego podwyższenia normalnych poborów zaopatrzenia wdów po cywilnych urzędnikach państwowych i nauczycielach państwowych, podwyższonych już raz na podstawie §u 16go ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Normalne pobory zaopatrzenia wdów po cywilnych urzędnikach państwowych i nauczycielach państwowych, podwyższone już raz na podstawie §u 16go ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, podwyższone będą jeszcze raz o 25 procent, pod warunkiem, że podwyższenia te, razem wzięte, nie przekroczą 50 procent pierwotnej normalnej pensji.

Do tych 50 procent liczyć się będzie także dodatki z łaski przyznane.

§. 2.

Ustawa ta zacznie obowiązywać od pierwszego dnia tego miesiąca, który nastąpi bezpośrednio po jej ogłoszeniu.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 19. lipca 1902

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIII. — Wydana i rozesłana dnia 2. grudnia 1902.

Treść: *M* 222. Obwieszczenie, tyczące się koncesjonowania wąskotorowej małej kolei konnej od dworca c. k. uprzyw. Kolei północnej Cesarza Ferdynanda w Boguminie do miasta Bogumina.

222.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 24. listopada 1902,

tyczące się koncesjonowania wąskotorowej małej kolei konnej od dworca c. k. uprzyw. Kolei północnej Cesarza Ferdynanda w Boguminie do miasta Bogumina.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższorzędnych z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, udzieliło c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami i z c. i k. Ministerstwem wojny gminie miasta Bogumina na jej prośbę koncesyi na budowę i utrzymywanie w ruchu wąskotorowej małej kolei konnej od dworca w Boguminie przy linii c. k. uprzyw. Kolei północnej Cesarza Ferdynanda do miasta Bogumina, a to pod warunkami i ze zastrzeżeniami, oznaczonymi szczegółowo w następujących paragrafach.

§. 1.

Względem kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesjonaryuszka z dobrodziejstw, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidzianych.

Okres uwolnienia od podatków, przewidzianego w artykule V, lit. d) ustawy powyższej trwać będzie 15 lat, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 2. .

Budowę kolei koncesjonowanej winna koncesjonaryuszka skończyć najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową zaś kolej oddać niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy winna koncesjonaryuszka złożyć na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesjonowanej nadaje się koncesjonaryuszce prawo **wywłaszczenia** podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszce do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

O ileby kolej koncesjonowana poprowadzona być miała przez ulice publiczne, nie będące w zarządzie koncesjonaryuszki, winna ona postarać się o pozwolenie na to u osób, które są obowiązane do utrzymywania tych ulic, względnie u władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielania pozwolenia na używanie ulic.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinna koncesyonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału *B* ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, mają zastosowanie do kolei małych, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, wreszcie do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i innych władz powołanych.

§. 6.

Cyfra kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, licząc tu także kosztą sprawienia taboru kolejowego i wyposażenia funduszu zasobnego, tudzież odsetki interkalarne, w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłacone i stratę na kursie przy gromadzeniu kapitału rzeczywiście poniesioną, żadne inne wydatki nie mogą być liczone.

Gdyby po zupełnem wyczerpaniu kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, kosztą przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli kosztą te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyjnego, przez Rząd zatwierdzonego.

§. 7.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana przyznawać na kolei koncesyonowanej wolną jazdę podoficerom i ordynansom, którzy w danej chwili są w służbie.

Co do szczegółowych warunków w tym względzie ułożyć się powinna z właściwemi władzami wojskowemi.

Koncesyonaryuszka zobowiązuje się mieć wzgląd przy obsadzaniu posad na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 8.

Gdyby z powodu uroczystości, pochodów wojska lub parad, albo z powodu zakładania kanałów, przewodów rurowych itd. władze uznały za potrzebne przerwać na jakiś czas ruch na pewnej części kolei, koncesyonaryuszka winna poddać się dotyczącym zarządzeniom władz bez oporu i bez pretensyi do jakiegokolwiek wynagrodzenia za szkodę, poniesioną przez czasowe wstrzymanie ruchu.

§. 9.

Urzędników rządowych, funkcyonaryuszy i sług, którzy jadą tą koleją z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych, lub dla strzeżenia interesów państwa, koncesyą określonych, albo w sprawach dochodów skarbowych, i mogą wywieść się urzędowemi poświadczeniami, jakie im dla legitymacyi wystawi c. k. Ministerstwo kolei żelaznych, przewozić należy razem z ich pakunkami podróżnymi bezpłatnie.

§. 10.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana przewozić pocztę, tudzież funkcyonaryuszy zarządu poczt i telegrafów wszystkimi pociągami, kursującymi według rozkładu jazdy.

Za te, jak i za inne świadczenia na rzecz poczty, może koncesyonaryuszka żądać stosownego wynagrodzenia, które będzie oznaczone drogą umowy.

Korespondencye dyrekcyi lub kierownictwa koncesyonowanej kolei małej z podwładnymi organami, tudzież korespondencye tych organów między sobą, mogą — o ile odnoszą się do zarządu kolei — być przewożone przez funkcyonaryuszy kolejowych.

§. 11.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana mieć pieczęć o zaopatrzenie swych funkcyonaryuszy i ich rodziny na wypadek niezdolności do pracy i na starość i w tym celu powinna przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, chyba że dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego zostałaby utworzona własna kasa emerytalna, dająca członkom najmniej takie same korzyści, względnie wkładająca na koncesyonaryuszkę najmniej takie same zobowiązania, jak kasa rzeczzonego związku.

To zaopatrzenie na wypadek niezdolności do pracy i na starość polegać będzie na tem, że koncesyonaryuszka zapisze funkcyonaryuszy stałych do zakładu pensyjnego, utrzymywanego przez związek austriackich kolei lokalnych, względnie do swej własnej kasy pensyjnej z dniem ich mianowania na

stałej posadzie, a co do reszty funkcjonaryuszy postąpi tak samo przynajmniej z tymi, którzy są zatrudnieni jako woźnice, konduktorowie, strażnicy lub służący stacyjni, i to w razie odpowiedniego pełnienia obowiązków najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§. 12.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana oddawać Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie w należytym czasie wykazy statystyczne, potrzebne do zestawienia rocznej statystyki kolejowej.

§. 13.

Okres koncesyjny z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, trwać będzie lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego; po upływie tego czasu utraci koncesya moc swoją.

Rząd może także przed upływem rzeczzonego czasu uznać koncesyę za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §ie 2im zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione i o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11go ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 14.

Prawo kaduka na rzecz państwa, ustanowione w §ie 8ym ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie ma zastosowania do koncesyonowanej kolei.

§. 15.

Bez wyraźnego zezwolenia Rządu nie ma koncesyonaryuszka prawa oddawać utrzymywania ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim.

§. 16.

Rząd ma prawo przekonać się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednie celowi i trwałe, i zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub je usunięto.

§. 17.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub w ustawach przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za nieistniejącą nadal jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIV. — Wydana i rozesłana dnia 3. grudnia 1902.

Treść: (№ 223 i 224.) 223. Rozporządzenie dla wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, dotyczącej częściowej zmiany, względnie częściowego uzupełnienia postanowień o poborach zaopatrzenia cywilnych urzędników państwowych (nauczycieli państwowych), podlegających cywilnym przepisom pensyjnym szeregowców i podoficerów żandarmeryi, tudzież sług kancelaryjnych przy żandarmeryi, wreszcie pensjonowanych i prowizjonowanych cywilnych funkcyjaryuszów państwowych, należących do kategorii sług. — 224. Rozporządzenie dla wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, tyczącej się dalszego podwyższenia poborów zaopatrzenia wdów po cywilnych urzędnikach państwowych i nauczycielach państwowych, podwyższonych już raz na zasadzie §u 16go ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74.

223.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 2. grudnia 1902,

dla wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 220, dotyczącej częściowej zmiany, względnie częściowego uzupełnienia postanowień o poborach zaopatrzenia cywilnych urzędników państwowych (nauczycieli państwowych), podlegających cywilnym przepisom pensyjnym, szeregowców i podoficerów żandarmeryi, tudzież sług kancelaryjnych przy żandarmeryi, wreszcie pensjonowanych i prowizjonowanych cywilnych funkcyjaryuszów państwowych, należących do kategorii sług.

Dla ujednostajnienia postępowania przy wykonywaniu ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 220, która zacznie obowiązywać od 1. stycznia 1903, uznaje Ministerstwo skarbu za stosowne rozporządzić, co następuje:

1. Podwyższenie normalnych poborów emerytalnych, jakie się według przytoczonej ustawy należy, ma być uskutecznione w ten sposób, że, począwszy od 1. stycznia 1903, pobór według ustawy podwyższony należy uprawniowemu zaasygnować, dotychczasowy zaś pobór emerytalny wstrzymać z 31. grudnia 1902. To wyasygnowanie wyższego poboru

może nastąpić tylko na prośbę uprawnionego i po sprawdzeniu słuszności jego pretensyi. W tym celu winni ci funkcyjaryusze państwowi w stanie spoczynku, którzy sądzą, że przysłuży im prawo do podwyższenia dotychczasowej emerytury, albo w krótkiej drodze przedłożyć dekret przyznania dotychczasowych poborów emerytalnych temu urzędowi, który likwiduje ich kwity, albo nadesłać go z wolnem od stempla podaniem do tej władzy, która przyznała im ich dotychczasowe pobory emerytalne.

O przekazaniu podwyższonej emerytury należy uprawnionego do poboru uwiadomić osobnym dekretem.

2. Za pobory „normalne“ w rozumieniu ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 220, uważać należy te pobory, jakie wypadają według norm, które obowiązywały w chwili przeniesienia funkcyjaryusza państwowego w stan spoczynku, jeżeli za podstawę obliczenia przyjęto te ostatnie pobory aktywne, które przy wymierzaniu emerytury mogą być policzone, i policzalny czas służby; za „normalne“ poczytywać należy nadto takie pobory emerytalne, które właściwa władza przyznała funkcyjaryuszowi państwowemu z uwzględnieniem policzalnego do emerytury dodatku osobistego, który tenże w czasie czynnej służby pobierał, lub z wliczeniem w drodze łaski tego czasu służby, który według przepisów nie powinienby się liczyć, wreszcie z policzeniem przerwy, jaka zaszła podczas czynnej służby.

3. Podwyższenie, przewidziane w §ie 1ym ustawy, należy się urzędnikom państwowym (nauczycielom)

cielom państwowym) pięciu najniższych stopni służbowych (sześciu najniższych klas dyet) nawet w takim razie, jeżeli przyznany im był tytuł i charakter wyższego stopnia służbowego lub wyższej klasy dyet.

4. Podwyższone prowizye, które według §u 3go ustawy należą się prowizyonowanym funkcjonaryuszom państwowym, należącym do kategorii sług, likwidować należy zawsze w kwotach rocznych, i to nawet w takim razie, gdyby dotychczasowy pobór emerytalny był przekazany tylko w kwotach dziennych.

5. Prawo do korzystania z dobrodziejstw tej ustawy przysłuza stosownie do zawartych w niej postanowień także tym funkcjonaryuszom byłych wspólnych władz centralnych, którym przekazano pobory emerytalne w okresie od 22. września 1848 do 31. grudnia 1867 na rachunek wspólnego etatu pensyjnego.

6. Jeżeli w danym przypadku podwyższenie normalnych poborów emerytalnych (punkt 2), należące się według ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 220, wynosiłoby większą kwotę, aniżeli podwyższenie na podstawie ustaw w §ie 5tym przytoczonych, w takim razie pobory emerytalne wymierzone być mają na nowo, i to w ten sposób, że otrzymaną nadwyżkę doliczyć należy do dotychczasowego poboru emerytalnego, otrzymaną zaś w ten sposób sumę przekazać jako należącą się nadal emeryturę.

O ile chodzi o wliczenie podwyższenia normalnych poborów emerytalnych, przyznanego w drodze łaski, lub takiegoż dodatku do tych poborów, należy w miejsce całego dotychczasowego poboru emerytalnego przekazać podwyższony normalny pobór emerytalny (punkt 2), obliczony według postanowień tej ustawy, a w miejsce rzeczzonego podwyższenia z łaski lub dodatku z łaski tylko tę nadwyżkę, o jaką dotychczasowa suma poborów przewyższa podwyższone na zasadzie ustawy normalne pobory emerytalne.

Böhm r. w.

224.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 2. grudnia 1902,

dla wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221, dotyczącej się dalszego podwyższenia poborów zaopatrzenia wdów po cywilnych urzędnikach państwowych i nauczycielach państwowych, podwyższonych już raz na zasadzie

§u 16go ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74.

Dla ujednostajnienia postępowania przy wykonywaniu ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221, która zacznie obowiązywać od 1. stycznia 1903, uznaje Ministerstwo skarbu za stosowne rozporządzić, co następuje:

1. Rzeczona ustawa będzie miała zastosowanie tylko do tych wdów, których pensye normalne nie zostały już na zasadzie §u 16go ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, i p. 3go ust. 1go, tudzież p. 4go rozporządzenia wykonawczego z dnia 22. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 77, podwyższone o 50 procent albo o więcej, względnie na tej samej podstawie nie powinny były być podwyższone.

Wdowy, którym pensye nie zostały przyznane na zasadzie przepisów, jakie obowiązywały przed wejściem w życie ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, lecz z łaski Monarchy, nie uczestniczą w podwyższeniu, przewidzianem ustawą z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221, z wyjątkiem tych, którym z Najwyższej łaski wyraźnie przepuszczono brak warunków, potrzebnych do przyznania normalnej pensyi wdowiej.

2. Podwyższenie normalnej pensyi wdowiej, jakie się według ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221, należy, ma być uskutecznione w ten sposób, że, počawszy od 1. stycznia 1903, należy pensyę wdowią, według ustawy podwyższoną, zasągnować, a dotychczasowe pobory zaopatrzenia wstrzymać z 31. grudnia 1902. W przypadkach, w których podwyższenie normalnej pensyi wdowiej, przyznane z łaski, lub takż dodatku do tej pensyi wypada policzyć do podwyższenia, należącego się według ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 221, należy w miejsce całego dotychczasowego poboru zaopatrzenia przekazać wdowie pensyę, jaka się jej należy według tej ustawy, a tytułem podwyższenia z łaski, względnie dodatku z łaski, tylko tę ewentualną nadwyżkę, o jaką suma dotychczasowych poborów przewyższa kwotę pensyi wdowiej, ustawą podwyższoną.

3. W celu uzyskania podwyższenia pensyi, należącego się według tej ustawy, winny te wdowy po urzędnikach państwowych (nauczycielach państwowych), które sądzą, że przysłuza im prawo do tego, albo w krótkiej drodze przedłożyć dekret przyznania dotychczasowych poborów zaopatrzenia urzędowi, który likwiduje ich kwity, albo odesłać je z wolnem od stempla podaniem do tej władzy, która pierwotnie przyznała im ich dotychczasowe pobory zaopatrzenia.

O przekazaniu podwyższonych pensyi należy uprawnione do poboru wdowy uwiadomić osobnym dekretem.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXV. — Wydana i rozesłana dnia 11. grudnia 1902

Treść: № 225. Rozporządzenie, dotyczące się cennika lekarstw na rok 1903.

225.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 4. grudnia 1902,

tyczące się cennika lekarstw na rok 1903.

W dniu 1. stycznia 1903 nabędzie mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1903 do farmakopei austriackiej z r. 1889, uzupełnionej dodatkami z r. 1900“, wydany pod tym tytułem nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej a ułożony na podstawie najświeższych cenników materiałów aptecznych.

Od dnia 1. stycznia 1903 uchyla się rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 29. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 195, tyczące się austriackiego cennika lekarstw na rok 1902, a natomiast wydaje się następujące postanowienia:

§. 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy i weterynarze, uprawnieni do utrzymywania apteki domowej, winni trzymać się ściśle cennika lekarstw, który nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1903, i zaopatrzyć się w jeden jego egzemplarz.

§. 2.

Aptekarze, jakoteż lekarze i chirurdzy obowiązani są postępować ściśle podług „Przepisów i prawideł ogólnych“, ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. lipca 1889,

Dz. u. p. Nr. 107 i umieszczonych na wstępie do VII wydania farmakopei austriackiej, jakoteż podług następujących postanowień szczególnych.

§. 3.

Te artykuły lecznicze, których wydawanie podlega pewnym ograniczeniom na mocy osobnych przepisów, i które — o ile należą do aptecznych — uwidocznione są w tym cenniku lekarstw, jakoteż w farmakopei i dodatku do niej wpadającym w oczy (tłustem) pismem*) a nadto zestawione są w tablicy IV. farmakopei i dodatku do niej, mogą aptekarze wydawać tylko na receptę, wystawioną należycie przez upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza.

Wyjątek z tego postanowienia stanowić będzie w myśl rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. sierpnia 1884, Dz. u. p. Nr. 131, kwas karbolowy, witryol cynkowy i witryol miedziany, o ile płyny te mają być użyte nie jako lekarstwa, lecz tylko jako środki odkażające, w którym to jednak razie etykieta naczynia opatrzona być ma wyraźnym napisem: „Do odkażenia“, tudzież chloroform w miksturze „Do zewnętrznego użycia“ przeznaczonej, w której ilość chloroformu nie powinna wynosić więcej jak 20 proc. całej mikstury.

§. 4.

Przy sporządzaniu i wydawaniu lekarstw trzymać się należy w każdym względzie ściśle przepisów recepty lekarskiej.

*) Zamiast dawniejszego oznaczania ich krzyżykiem.

Jednakże podług recept, w których przekroczone są maksymalne dawki środków lekarskich, w tablicy III wydania VII. farmakopei austriackiej z roku 1889 i w dodatku do niej przepisane, wtedy tylko wolno zrobić lekarstwo w sposób zaordynowany, gdy lekarz obok wagi dotyczącej dawki położył wykrzyknik (!).

Nadto rozporządza się, że wagę tych środków lekarskich w recepcie ordynowanych, które są podane w tablicy dawek maksymalnych, powinien lekarz napisać nie tylko cyframi, lecz także słowami.

Przy wydawaniu proszków, podzielonych na dawki, wystrzegać się należy ze względów sanitarnych rozdymania torebek papierowych ustami.

§. 5.

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty, napisane nieczytelnie lub aptekarzowi niezupełnie zrozumiałe, nie wolno bez zasięgnięcia wprzód wyjaśnienia od ordynującego lekarza wydawać żadnego lekarstwa.

Na każdej recepcie powinien z reguły sam lekarz napisać nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, jeżeli zaś tego zaniedba, szczegóły te powinny być dopisane w aptece. Jeżeli osoba, przychodząca po lekarstwo, nie chce tych szczegółów podać, trzeba w porozumieniu z nią opatrzyć receptę odpowiednim znakiem dla zapobieżenia zamianie przy wydawaniu lekarstwa.

§. 6.

Lekarstwo podług pewnej recepty wolno wydawać ponownie tylko dla osoby na niej oznaczonej.

Gdy zachodzi uzasadniona obawa, że lekarstwo mogłoby być nadużyte, lekarz ordynujący winien napisać na recepcie słowa „*ne repetatur*“ a aptekarzowi nie wolno na receptę opatrzoną temi słowami wydać lekarstwa ponownie.

Używanie blankietów do recept z wydrukowanymi słowami „*ne repetatur*“ nie jest dozwolone.

§. 7.

Wydawanie lekarstw na kopie recept i kopiowanie recept w aptekach jest zakazane, chyba że pewne okoliczności wymagałyby skopiowania np. gdy lekarstwo wydaje się na koszt funduszków publicznych, zakładów dobroczynnych, kas dla chorych, stowarzyszeń itp., w którym to razie jednak powód sporządzenia kopii recepty powinien być na tejsze kopii wyrażony.

Kopia recepty powinna być opatrzona wyraźnym oznaczeniem apteki i podpisem ekspedienta.

§. 8.

Gdy recepta opatrzona jest dopiskiem „*cito*“ lub „*statim*“, lekarstwo wydać należy jak tylko można najrychlej.

§. 9.

Na recepty, opatrzone dopiskiem „*secundum meam praescriptionem*“ lub innymi podobnymi uwagami, oznaczającymi jakieś tajemne porozumienie się lub jakiś układ aptekarza z lekarzem, co w stosunkach lekarza do aptekarza miejsca mieć nie może, nie wolno w aptekach niczego wydawać. Lekarzom zabrania się umieszczać na receptach takich uwag i dopisków.

§. 10.

Gdy się wydaje lekarstwa na rachunek furdu-szów publicznych, zakładów dobroczynnych, kas dla chorych itp. jakoteż dla ubogich, albo, gdy strony wyraźnie tego żądają, używać należy naczyń według cennika najtańszych i tylko za takie naczynia wolno sobie policzyć należytość, o ile stosownie do §u 18go Prawideł ordynacyi z dnia 17. marca 1891, Dz. u. p. Nr. 45, nie należy naczyń wydawać bezpłatnie.

To samo ma miejsce wtedy, gdy z przyczyny ubóstwa osoby lekarstwa potrzebującej lekarz dopisze w recepcie „*fiat expeditio simplex*“.

Przewidziane w Prawidłach ordynacyi z dnia 17. marca 1891, Dz. u. p. Nr. 45, uproszczenia przy wydawaniu lekarstw, jakoteż zniżenia należytości za lekarstwa, mają być stosowane zawsze, gdy się wydaje lekarstwa na rachunek kas dla chorych, urządzonych według ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33, o ubezpieczeniu robotników na wypadek choroby, tudzież tych, które zostają pod kontrolą rządową, chyba że recepta lekarska zawierałaby jakieś szczególne zarządzenia.

§. 11.

Przy taksowaniu recept na rachunek kas dla chorych, urządzonych według ustawy o ubezpieczeniu na wypadek choroby, jakoteż tych, które zostają pod kontrolą rządową, aptekarz obowiązany jest zniżyć cenę lekarstw, według taksy obliczoną, najmniej o 5 procent.

Większe zniżenia mogą być przyznawane na zasadzie umowy między aptekarzami a kasami dla chorych.

W przypadkach spornych władze polityczne krajowe mają prawo przepisać aptekom pewnego okręgu kas dla chorych, osobiście zaś aptekom

w miastach stołecznych i miejscowościach przemysłowych, — stosownie do zbytu lekarstw, jaki w tym obszarze ma miejsce na rachunek rzeczonych kas dla chorych, jakoteż odpowiednio do stosunków miejscowych, — większe niżnienie procentowe, a to aż do 15 procent ceny całkowitej, według cennika przypadającej, przy czem dla zapobieżenia bezładowi w regularnem dostarczaniu lekarstw publiczności w ustanowionym urzędownie obszarze zbytu aptecznego, odnośny przepis stosować należy jednako do wszystkich aptek dotyczącego obszaru.

§. 12.

Za dziesięciokrotny wymiar (ilości, liczby sztuk) środków lekarskich, objętych cennikiem lekarstw, liczyć należy tylko ośmiokrotną kwotę ceny w cenniku podanej; wydając zaś wymiar stokrotny, liczyć należy znowu tylko ośmiokrotną kwotę ceny przypadającej za wymiar dziesięciokrotny (to jest kwotę sześćdziesiątczterokrotną podanej w cenniku stopy pojedynczej).

Te niższe ceny liczyć należy także wtedy, gdy przy taksowaniu wymiaru (ilości, liczby sztuk) środków lekarskich, wynoszącego mniej niż dziesięciokrotną, względnie stokrotną dawkę w cenniku lekarstw podana, wypada większa kwota, niżby należało zapłacić za większą ilość po niższej cenie.

§. 13.

W tych przypadkach taksowania, do których nie stosują się ani przepisy ordynacji lekarskiej, wydane rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. marca 1891 (Dz. u. p. Nr. 45), ani też postanowienia §u 14go niniejszego rozporządzenia, najmniejsza cena środka lekarskiego wynosi pięć halerzy; przy taksowaniu zaś według prawideł ordynacji tylko dwa halerze.

Należytość, wynoszącą mniej niż cały halerz, wolno przy taksowaniu liczyć za cały halerz i tak samo, gdy przy taksowaniu za jakiś środek lekarski wypadnie halerz lub kilka halerzów z ułamkiem, wolno policzyć ten ułamek za cały halerz.

§. 14.

Za *aqua communis* aż do ilości jednego litra, jakoteż za każdy liter następny wolno liczyć dwa halerze, z wyjątkiem przypadków, w których wody używa się na odwary i nalewy.

§. 15.

Aptekarzom, którzy przy nabywaniu spirytusu oprócz podatku rządowego od wódki opłacać muszą

znaczne daniny gminne od wódki, może władza polityczna krajowa na ich prośbę dozwolić podwyższenia cen artykułów spirytusowych, które w wykazie, do cennika lekarstw dołączonym, są wyszczególnione.

§. 16.

Jeżeli lekarz nie poda w receptycie szczegółowo ilości wagi obojętnej części składowej, albo jeżeli do zrobienia lekarstwa w danej formie potrzebny jest dodatek obojętny, w receptycie niepodany, ekspedyent napisać ma przy taksowaniu w receptycie, jaką ilość obojętnej części składowej lub dodatku obojętnej spotrzebowano.

Za środki lekarskie, zaordynowane w pewnej ilości kropli, liczy się należytość podług następujących prawideł:

Na jeden gram liczy się: 20 kropli olejków tłustych, jakoteż ciężkich olejków eterycznych, tynktur, kwasów mineralnych rozcieńczonych i w ogóle płynów wodę zawierających, 25 kropli innych olejków eterycznych, eteru octowego, wysoku eterowego i chloroformu, a 50 kropli czystego eteru.

§. 17.

Na każdej receptycie, podług której zrobiono i wydano lekarstwo z apteki publicznej lub domowej, napisać trzeba przed wydaniem wyraźnie kwotę taksy cyframi, a przy pierwszym taksowaniu także szczegółowo, ile się należy za materiały, robotę i naczynia (stoiki, pudełka itp.).

W aptekach publicznych winien ten, kto lekarstwo taksował, dopisać na receptycie obok należytości także datę i firmę apteki i podpisać swoje nazwisko, ten zaś, który lekarstwo ekspedyował, przydać ma na sygnaturze za każdym razem datę ekspedycyi i swój podpis.

Gdy lekarstwo wydaje się powtórnie podług tej samej recepty, napisać należy za każdym razem te szczegóły — a jeżeli taksowanie jest odmienne, także kwotę taksy — na receptycie, względnie na sygnaturze.

§. 18.

Wydawanie lekarstw po cenie niższej od przepisanej jest dozwolone; ale w przypadku takim wypisać trzeba na receptycie cyframi tak cenę przepisaną, jak i należytość dobrowolnie niższą.

Jednakże lekarstwa, dawane po cenie niższej, powinny być tej samej nienagannej jakości, która w farmakopei jest przepisana, a także waga ich nie może być mniejsza.

Także, gdy się sprzedaje bez recepty, nie wolno na środki lekarskie kłaść cen wyższych od ustanowionych w cenniku.

§. 19.

Przy oznaczaniu cen tych środków lekarskich, których niema w farmakopei, winny władze polityczne postępować w przypadkach, ich decyzji poddawanych, według tych samych zasad, według których wymierza się ceny środków lekarskich w farmakopei podanych, a których osnowa dołączona jest do cennika lekarstw na rok 1903.

§. 20.

Pijawek nie należy uważać za przedmiot leczniczy. Aptekarze są jednak obowiązani utrzymywać je na sprzedaż w dobrym stanie.

Cena pijawek łącznie z opłatą za wydanie wynosić ma w aptekach po dwadzieścia halerzy za sztukę. Przy zaspakajaniu rachunków za lekarstwa, dostarczone na koszt funduszków publicznych, cena ta nie podlega niższeniu procentowemu.

§. 21.

Ceny przedmiotów do bandażowania, umieszczonych w farmakopei, podane są w osobnym spisie, dołączonym do cennika lekarstw; nie podlegają one w podobnym przypadku niższeniu procentowemu.

§. 22.

Lekarze i chirurdzy uprawnieni lub obowiązani do utrzymywania apteki domowej lub podręcznej (rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. grudnia 1882, Dz. u. p. Nr. 182), kupować powinni przetwory chemiczne i farmaceutyczne (proste i złożone), potrzebne do urzędzenia i uzupełnienia swoich aptek domowych lub podręcznych, jakoteż wszelkie gotowe lekarstwa wyłącznie w jednej z najbliższych aptek i wykazywać się mają w tej mierze osobną książką odbiorczą, w której nazwa i waga środków lekarskich, jakoteż data ich nabycia ma być dokładnie podana i podpisem aptekarza potwierdzona.

Niższenie cen w takich przypadkach zależy od wzajemnej umowy.

§. 23.

Obliczając należitości za środki lekarskie dla zwierząt, niepodane w osobnym cenniku, lecz znajdujące się w cenniku lekarstw farmakopei, potrącać należy 10% z cen tam ustanowionych.

Za samo sporządzanie lekarstw dla zwierząt i za naczynia wolno pobierać należitości podług tej samej taksy, która ustanowiona jest względem lekarstw dla ludzi.

§. 24.

Aptekarze są obowiązani mieć na składzie środki otrzeźwiający i odkażający tudzież obwiązki, wymienione w wydanych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. września 1897, Dz. u. p. Nr. 216, „Przepisach służbowych dla akuszerok“ i mają prawo trzymać na sprzedaż wszelkie inne przybory, potrzebne dla akuszerok.

Akuszerkom, nabywającym te przedmioty bezpośrednio z apteki, opuszczać należy dziesięć procent z ceny w cenniku podanej.

Aptekarze są nadto obowiązani mieć na składzie najmniej dwie flaszeczki antydyfteryecznej surowicy Behringa, zawierające po 1000 jednostek antytoksynowych, odpowiadających sorcie 2 surowicy Behringa, wytwarzanej w rządowym zakładzie seroterapeutycznym.

§. 25.

Wyszczególnienie środków lekarskich aptecznych, w cenniku lekarstw w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu sporządzone, służyć ma za podstawę przy wykonywaniu rozporządzeń Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17. września 1883, Dz. u. p. Nr. 152 i z dnia 17. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 97.

§. 26.

Wszelkie wykroczenia przeciw zarządzeniom powyższym, o ile do nich nie stosują się postanowienia powszechnej ustawy karnej, karane będą grzywnami do 200 koron lub aresztem do dni 14 (rozporządzenie ministeryalne z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198).

§. 27.

Wszelkie inne przepisy, istniejące obok postanowień powyższych, a dotyczące się kupowania, utrzymywania na składzie i sprzedaży towarów lekarskich i lekarstw, zatrzymują moc obowiązującą.

Koerber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXVI. — Wydana i rozesłana dnia 12. grudnia 1902.

Treść: (№ 226—228.) 226. Rozporządzenie, dotyczące wcielenia gminy Lužna do okręgu Sądu powiatowego wsetińskiego w Morawach. — 227. Rozporządzenie, zawierające zmianę przepisu o wywozie piwa za linię cłową za zwrotem podatku. — 228. Rozporządzenie, dotyczące ustanowienia przedaźni sądowej w Krakowie.

226.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1. grudnia 1902, dotyczące wcielenia gminy Lužna do okręgu Sądu powiatowego wsetińskiego w Morawach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, względnie ustawy z dnia 26. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 62, wylacza się gminę Lužna z okręgu Sądu powiatowego Vallašské Klobouky i Sądu obwodowego w Węgierskiem Hradyszczu i wciela ją do okręgu Sądu powiatowego wsetińskiego i Sądu obwodowego w Nowym Iczynie.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać dnia 1. stycznia 1903.

Koerber r. w.

227.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. grudnia 1902,

zawierające zmianę przepisu o wywozie piwa za linię cłową za zwrotem podatku.

W porozumieniu z królewskiem węgierskiem Ministerstwem skarbu znosi się przepis ustępu 2go części 3. II załącznika A do §u 12go przepisu wykonawczego o opodatkowaniu piwa (rozporządzenie Ministerstwa skarbu z 21. lipca 1899 [L. 40378, Dz. rozp. Nr. 148] Dz. u. p. Nr. 129) i zastępuje poniższemi zarządzeniami:

„Tę przeciętną zawartość ekstraktu obliczać należy w następujący sposób:

a) Jeżeli urzędowy pomiar warek, które mają być obliczone, nastąpił w chłodniku, natenczas podzielić należy łączną ilość hektolitrowych stopni ekstraktu, wytworzonych według urzędowego stwierdzenia w ostatnich sześciu miesiącach przed wywozem, przez łączną ilość hektolitrowych brzezki piwnej, którą przy urzędowym pomiarze tychże warek skonstatowano. Iloraz stanowi szukaną przeciętną zawartość ekstraktu.

Ułamki jednego stopnia na cukromierzu, wynoszące mniej aniżeli jedną dziesiątą stopnia, należy tak w niniejszym wypadku jak i w wypadkach b) i c) w ilorazie pominąć.

b) Jeżeli urzędowy pomiar warek, które mają być obliczone, nastąpił z użyciem przyrządu kontrolnego do mierzenia brzezki piwnej, wówczas, ze względu na to, że wynik powyższego pomiaru tylko w hektolitrowych stopniach ekstraktu jest wyrażony, należy przedewszystkiem obliczyć ilość hektolitrowych wyrobionej brzezki piwnej dla normalnej temperatury $+ 14^{\circ}$ R. i to dla każdej warki z osobna. W tym celu podzielić należy wykrytą przy urzędowym pomiarze ilość hektolitrowych stopni ekstraktu wyrobionej brzezki piwnej przez liczbę użytą w ten sposób, że się do liczby, oznaczającej zawartość ekstraktu w próbie brzezki piwnej, stwierdzoną przy urzędowym pomiarze, dodaje liczbę w następującej tabeli oznaczoną.

Iloraz, który oblicza się tylko do dwóch miejsc dziesiętnych, jest szukaną ilością, wyrażoną w hektolitrach.

Stwierdzona zawartość ekstraktu próby brzezki piwnej w stopniach cukromierza	Dodatek w stopniach cukromierza
7 do 7·99	0·6
8 „ 8·99	0·6
9 „ 9·99	0·7
10 „ 10·99	0·8
11 „ 11·99	0·9
12 „ 12·99	1·0
13 „ 13·99	1·1
14 „ 14·99	1·1
15 „ 15·99	1·2
16 „ 16·99	1·3
17 „ 17·99	1·4
18 „ 18·99	1·5
19 „ 19·99	1·5
20 „ 20·99	1·6
21 „ 21·99	1·7
22 i wyżej	1·8

(I tak na przykład: jeżeli w pewnej warce kontrolny przyrząd do mierzenia stwierdza 1250 hektolitrowych stopni ekstraktu, a — co do zawartości ekstraktu próby brzezki piwnej — 11·35 stopni cukromierza, wypada rachunek następująco:

$$1250 : (11 \cdot 35 + 0 \cdot 9) = 1250 : 12 \cdot 25 = 102 \cdot 04$$

czyli obliczona ilość hektolitrowych wynosi 102·04.)

Ogólna suma hektolitrowych stopni ekstraktu wyrobionych według urzędowego stwierdzenia w ostatnich sześciu miesiącach przed wywozem, podzielona przez sumę oznaczającą ilość hektolitrowych w powyższy sposób obliczoną, daje żadaną przeciętną zawartość ekstraktu.

- c) Jeżeli urzędowego pomiaru warek, które mają być obliczone, dokonano częścią w chłodniku, częścią za pomocą kontrolnego przyrządu do mierzenia brzezki piwnej, należy ilość hektolitrowych w warkach odmierzonych przyrządem kontrolnym obliczyć w sposób pod lit. b) podany, uzyskaną zaś sumę dodać do sumy hektolitrowych tych warek, które w chłodniku odmierzono. Przez tak uzyskaną liczbę podzielić należy ogólną sumę hektolitrowych stopni ekstraktu, wyrobionych według urzędowego stwierdzenia w ostatnich sześciu miesiącach przed wywozem; iloraz stanowi żadaną przeciętną zawartość ekstraktu.“

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Böhm r. w.

228.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 10. grudnia 1902,

dotyczące ustanowienia przedaźni sądowej w Krakowie.

Na zasadzie artykułu XLI. ustawy wprowadzającej Ordynację egzekucyjną (ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78), rozporządza się w myśl §§ów 274, ust. 2 i 280, ust. 3 Ordynacji egzekucyjnej, co następuje:

Ustanowienie przedaźni sądowej i jej zakres działania.

§. 1.

Do sprzedaży ruchomości fizycznych sądownie zajętych, znajdujących się na obszarze gminy miasta Krakowa, ustanawia się publiczny lokal licytacyjny (przedaźnię sądową).

Przedaźnia sądowa podlega kierownictwu i pieczy c. k. Sądu powiatowego dla spraw cywilnych w Krakowie.

Służbę i tok czynności w przedaźni normuje instrukcja zatwierdzona przez Ministerstwo sprawiedliwości.

§. 2.

Ruchomości fizyczne sądownie zajęte a znajdujące się na obszarze należących do okręgu c. k. sądu powiatowego dla spraw cywilnych w Krakowie gmin Grzegórzki, Półwieś zwierzynieckie, Zwierzyniec, Czarna wieś, Nowa wieś, Łobzów, Krowodrza, Prądnik czerwony i Prądnik biały można w przedaźni sprzedawać:

1. jeżeli sprzedaży w przedaźni domaga się wierzyciel egzekwujący lub dłużnik, albo

2. jeżeli jest nadzieja, że za przedmioty te przy sprzedaży w przedaźni bez nadzwyczajnego wzmoczenia się kosztów wyższą uzyska się cenę niż gdyby je zlicytowano w miejscu, gdzie się znajdują.

Stronę, która wniosek postawiła (ust. 1), może sąd wezwać do złożenia odpowiedniej zaliczki dla zabezpieczenia kosztów transportu do przedaźni i ewentualnie z powrotem.

§. 3.

W przedaźni można nadto sprzedawać:

1. ruchomości fizyczne, znajdujące się na obszarze gminy miasta Krakowa, które należą do masy konkursowej, jeżeli postępowanie konkursowe

toczy się w sądzie tutejszo-krajowym a sprzedaż ma się odbyć sposobem przepisany w postępowaniu egzekucyjnym (§§. 142, 145 ust. konkurs.);

2. ruchomości fizyczne, znajdujące się na obszarze gminy miasta Krakowa, których sprzedaż sądowa nastąpić ma po myśli §§ów 145 do 148 i §u 269 cesarskiego patentu z 9. sierpnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208, jeżeli tego żąda sąd spadkowy lub komisarz sądowy, któremu sprzedaż poruczono;

3. sądownie zajęte ruchomości fizyczne, nadsyłane c. k. Sądowi powiatowemu w Krakowie w celu sprzedania przez licytację lub z wolnej ręki (§§. 268 i 274 O. e. i §§. 390 i 393 reg.).

§. 4.

Od przyjęcia i sprzedaży w przedaźni sądowej wyłączone są:

- a) przedmioty zapalne i łatwo wybuchające;
- b) przedmioty pochodzące z mieszkań, w których panują lub panowały choroby zakaźne, dopóki mieszkania te nie przejdą przepisanej dezynfekcji;
- c) zanieczyszczone lub robactwem obsiadłe przedmioty, dopóki nie zostaną wyczyszczone;
- d) przedmioty, do których pomieszczenia, choćby tylko częściowego, lokal przedaźni nie wystarcza (np. wielkie składy towarów, większe maszyny itp.);
- e) przedmioty ulegające rychłemu zepsuciu i z reguły żywe zwierzęta.

Sprzedaż w przedaźni sądowej.

§. 5.

Czy sprzedaż ma odbyć się w przedaźni sądowej, o tem stanowi Sąd egzekucyjny (c. k. Sąd powiatowy dla spraw cywilnych w Krakowie, §§. 272, ustęp 1, 274 i 289 Ord. egz.). Z zastrzeżeniem wyjątków wynikających z §§ów 2, l. 1 i 3, l. 2, sprzedaż w przedaźni może być zarządzona z urzędu lub na wniosek strony.

Co do sprzętów domowych i wszelkich takich rzeczy, których wartość jest nader mała w stosunku do kosztów, jakich wymagałby transport do przedaźni i ewentualny zwrot, sprzedaż w przedaźni można zarządzić tylko w takim razie, jeżeli przedstawienie i odstawa skutecznie się dadzą przy sposobności transportu innych przedmiotów — bez kosztów lub kosztem nieznacznym (§. 281 Ord. egz.).

§. 6.

W przedaźni odbywa się sprzedaż przez licytację. Licytacja odbywać się może według mas egzekucyjnych (konkursowych) lub według grup przedmiotów, tak, że przedmioty tego samego rodzaju, należące do rozmaitych mas, można licytować równocześnie, lecz każdy z osobna. W tym ostatnim przypadku co do każdej masy spisać należy osobny protokół.

Do licytowania pewnych grup przedmiotów tego samego rodzaju można z góry wyznaczyć poszczególne dni każdego tygodnia lub miesiąca.

§. 7.

Wyznaczając termin licytacji, można zamiast godziny rozpoczęcia podać przeciąg czasu, w którym licytacja ma się odbyć, na przykład: we czwartek dnia 7. czerwca 1902 między godziną 9. a 12. przedpołudniem sprzedane będą w drodze licytacji itd.

§. 8.

Przedmioty, za które na licytacji w przedaźni nie ofiarowano kwoty dorównywającej cenie wywołania, można w przedaźni sprzedać z wolnej ręki, jeżeli jest nadzieja, że się uzyska przy takiej sprzedaży cenę wyższą niż kwota ofiarowana przy licytacji (§. 280, ust. 2 i 3 Ord. egz.). Nie stanowi przytem różnicy, czy najwyższa cena za przedmiot taki przy licytacji ofiarowana najniższej dopuszczalnej granicy (§. 277 Ord. egz.) dosięgła, czy też jest od niej niższą. W razie sprzedaży z wolnej ręki nie wolno sprzedać rzeczy poniżej połowy wartości szacunkowej; gdy zaś najwyższa cena przy licytacji ofiarowana przenosi połowę wartości szacunkowej, nie wolno jej sprzedać poniżej tej ceny ofiarowanej.

Zarządzając sprzedaż w przedaźni, winien Sąd egzekucyjny orzec na wniosek strony lub z urzędu, czy w danym razie w myśl pierwszego ustępu przedmioty należy w przedaźni z wolnej ręki sprzedać. Na wniosek strony można orzeczenie to wydać i później; wniosek taki podać jednak należy do Sądu egzekucyjnego najpóźniej w przededniu licytacji.

Zezwalając na sprzedaż z wolnej ręki w przedaźni, winien Sąd egzekucyjny oznaczyć zawsze cenę, poniżej której przybicie tych przedmiotów przy licytacji nastąpić nie może.

§. 9.

Co do przedmiotów, w celu sprzedaży c. k. Sądowi powiatowemu dla spraw cywilnych w Krakowie nadsyłanych i w przedaźni sprzedawanych

(§. 3, l. 3), obowiązują przepisy §u 268 Ord. egz. Przepis §u 8, ustępu 1 niniejszego rozporządzenia, dotyczący ceny sprzedaży, nie ma zastosowania do tego rodzaju sprzedaży z wolnej ręki.

§ 10.

Czas, przez który przedmioty dostawione do przedaźni w celu sprzedaży z wolnej ręki pozostać w niej mogą, oznaczy peryodycznie na pewien okres czasu z góry i do publicznej poda wiadomości Sąd powiatowy dla spraw cywilnych w Krakowie, z uwzględnieniem stanu czynności i wolnego miejsca w przedaźni. Z reguły nie może termin do sprzedaży z wolnej ręki przekraczać dni 14. Sąd powiatowy dla spraw cywilnych w Krakowie może jednak w poszczególnym przypadku, przy sprzedaży z wolnej ręki, ograniczyć powyższy ogólny czas przechowania do krótszego terminu, jeżeli tego wymagają rodzaj przedmiotu lub inne względy rzeczowe.

§ 11.

Tak licytacje jak i sprzedaż z wolnej ręki odbywają się w przedaźni tylko w dniu powszednie.

§ 12.

Przedmioty, przeznaczone na sprzedaż, dostawić należy do przedaźni z reguły na trzy, najpóźniej zaś na dwa dni przed dniem licytacji. Kosztowności i inne wartościowe rzeczy, przechowane w kancelarii sądowej lub w urzędzie depozytowym, dostawić należy do przedaźni z reguły dopiero w samym dniu licytacji.

Przedmioty, skądinąd nadesłane, które ma się w przedaźni z wolnej ręki sprzedać, dostawić należy do niej bezzwłocznie.

§ 13.

W celu dostawienia i oddania do przedaźni odbiera przedmioty organ wykonawczy.

Przeniesienie do przedaźni w celu sprzedaży nie jest identyczne z wdrożeniem egzekucyjnego przechowania (§. 259 Ord. egz.); nie należy przeto wniosku o sprzedanie w przedaźni uważać za wniosek o egzekucyjne przechowanie połączony z wnioskiem o sprzedaż.

§ 14.

Zarządzając sprzedaż w przedaźni (§. 5, ust. 1) orzec należy, że organ wykonawczy zabierze zajęte przedmioty w czasie w §ie 12ym określonym w celu ich sprzedania i odstawi do przedaźni.

Późniejszy wniosek o zaniechanie przeniesienia przedmiotów do przedaźni wtedy tylko wolno uwzględnić, jeżeli się równocześnie postępowanie sprzedażne lub egzekucję zastanawia lub odracza.

Oglądanie przedmiotów w przedaźni umieszczonych.

§. 15.

Przedmioty, umieszczone w przedaźni, wolno mającym chęć kupna oglądać w ogłoszonych godzinach urzędowych.

Koszta transportu i przechowania. Ubezpieczenie.

§. 16.

Koszta transportu ponosi na razie państwo a interesowani obowiązani są zwrócić je według taryfy przez Ministerstwo sprawiedliwości zatwierdzonej.

Aż do dalszego zarządzenia nie są strony obowiązane zwracać dalszych kosztów, jakie państwo ponosi przez przechowywanie i sprzedaż przedmiotów w przedaźni.

Odpowiedzialność za przedmioty do sprzedaży w przedaźni przeznaczone spoczywa na państwie od chwili objęcia ich w celu transportu.

Przedmioty, umieszczone w przedaźni, muszą być ubezpieczone od ognia; można je według potrzeby także od włamania i kradzieży ubezpieczyć.

Zwrot kosztów transportu.

§. 17.

Koszta transportu (§. 16) stanowią część integralną kosztów sądowej sprzedaży i mają po myśli §u 286, ust. 2 Ord. egz. (§. 288 Ord. egz.) pokrycie w cenie przy sprzedaży uzyskanej.

W razie wstrzymania egzekucji lub postępowania sprzedażnego należy kosztu transportu ściągnąć od egzekwującego wierzyciela. Jeżeli sprzedaż kilku popiera wierzycieli, natenczas ponoszą oni kosztu w stosunku swych wierzytelności, znajdujących pokrycie.

Przy obliczeniu tych kosztów uwzględnia się wierzytelności, znajdujące pokrycie, tylko do sumy dziesięciu koron lub wielokrotności dziesięciu koron, zaokrąglając ją przytem do najbliższej wyższej wielokrotności. Wierzytelności poniżej dziesięciu koron nie uwzględnia się zupełnie. Oblicza się, dodając kapitał, odsetki i kosztu.

§. 18.

Kosztu transportu, nie wyrównane przez potrącenie z ceny przy sprzedaży uzyskanej, ściągnąć należy w sposób przepisany dla ściągania kosztów komisji sądowych.

Składowe od przedmiotów, niepodjętych przez nabywcę.

§. 19.

Nabywca obowiązany jest przedmioty kupione, bez różnicy, czy je przy licytacji czy z wolnej ręki nabył, podjąć natychmiast lub najpóźniej w dzień po licytacji, względnie po sprzedaży. Od przedmiotów, których w czasie właściwym nie podjął, winien nabywca opłacać składowe od początku drugiego dnia po licytacji, względnie po sprzedaży. Z tą chwilą ustaje odpowiedzialność państwa za przedmiot nabyty (§. 16, ustęp 3). Ponadto ma Sąd egzekucyjny prawo oddać te przedmioty trzeciej osobie w przechowanie na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy.

Wysokość składowego oznacza taryfa zatwierdzona przez Ministerstwo sprawiedliwości.

Odstawa przedmiotów niesprzedanych.

§. 20.

Przedmioty, których nie sprzedano ani na licytacji, ani z wolnej ręki w terminie do tego wyznaczonym, zwrócić należy dłużnikowi (przechowawcy).

Odstawę zarządza się i uskutecznia z urzędu.

Koszta odstawy zapłacić ma wierzyciel egzekwujący (§. 17, ustęp 2 i 3).

Z uskutecznieniem zwrotu ustaje odpowiedzialność państwa (§. 16, ustęp 3).

Przechowanie w przedażni (przechowanie dobrowolne).

§. 21.

O ile miejsce wolne na to wystarczy, można oddawać do przedażni zajęte sądownie ruchomości w celu uzyskania sądowego ich przechowania. Do takiego przechowania stosują się przepisy §u 259 Ord. egz.; przechowanie w przedażni to samo ma znaczenie co przechowanie w zakładzie stojącym pod publicznym nadzorem.

Wyłączone od przyjęcia w przechowanie w przedażni są przedmioty wymienione w §ie 4ym.

Przez jaki najdłuższy dopuszczalny przeciąg czasu trwać może to przechowanie, oznaczy peryo-

dycznie na pewien okres czasu z góry i do publicznej poda wiadomości Sąd powiatowy dla spraw cywilnych w Krakowie, biorąc wzgląd na przestrzeń wolnego miejsca w przedażni. W wyjątkowych przypadkach może Sąd na wniosek strony z ważnych powodów przedłużyć trwanie przechowania.

Za przechowanie takie uiszcza się opłata. Wysokość opłaty stosuje się do taryfy zatwierdzonej przez Ministerstwo sprawiedliwości. Pod względem ściągania i prawa pierwszeństwa tych opłat obowiązują przepisy §§ów 17 i 18 niniejszego rozporządzenia.

Należności za przechowanie, uchylone przed licytacją, ściągnąć należy od egzekwującego wierzyciela po myśli §u 18go niniejszego rozporządzenia (§. 259 Ord. egz.).

Pod względem kosztów dostawy (odstawy) tych przedmiotów do przedażni, stosują się analogicznie przepisy §§. 16, ustęp 1, 17, 18 i 20 niniejszego rozporządzenia.

Postanowienia szczególne o dobrowolnej licytacji w przedażni.

§. 22.

Zabranie i dostawa (odstawa) przedmiotów wymienionych w §ie 3, l. 2 do przedażni, przeprowadzenie licytacji, jak niemniej przyjęcie i użycie kwoty za nie uzyskanej należy do komisarza sądowego, któremu poruczono przeprowadzenie licytacji.

Dostawa (odstawa) uskutecznia się na koszt i niebezpieczeństwo stron interesowanych. Odpowiedzialność za przedmioty do przedażni przyjęte ponosi państwo od chwili oddania ich do przedażni. Obowiązują w tym względzie przepisy §u 19go.

Początek mocy obowiązującej.

§. 23.

Otwarcie przedażni sądowej w Krakowie nastąpić ma w dniu 1. stycznia 1903 w Krakowie, przy ulicy św. Jana l. 3.

Moc obowiązująca przepisów w niniejszym rozporządzeniu zawartych rozpoczyna się z dniem ich ogłoszenia.

Koerber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse 1. 26 także w roku 1903 w języku **niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.**

Prenumerata na cały **rocznik 1903** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniędzy, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płać:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 K
" " 1859 " 1868 " . . . 24 "	" " 1889 " 1898 " . . . 60 "
" " 1869 " 1878 " . . . 32 "	
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 K	
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 K
" " 1880 " 1889 " . . . 40 "	
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1867 za . . .	4 K — h	Rocznik	1885 za . . .	3 K 60 h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1868 " . . .	4 " — "	"	1886 " . . .	4 " 60 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1869 " . . .	6 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1888 " . . .	8 " 40 "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1889 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1884 " . . .	5 " — "			

Cena sprzedaży rocznika 1902 podana będzie do wiadomości w pierwszych dniach stycznia 1903.

Roczniki wydań w **innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXVII. — Wydana i rozesłana dnia 16. grudnia 1902.

Treść: № 229. Patent cesarski, tyczący się zwołania sejmów krajowych: czeskiego, galicyjskiego, dolno-austriackiego, górno-austriackiego, salcburskiego, styryjskiego, morawskiego, śląskiego, gorycko-gradyjskiego, istryjskiego i vorarlberskiego.

229.

Patent cesarski z dnia 14. grudnia 1902,

tyczący się zwołania sejmów krajowych: czeskiego, galicyjskiego, dolno-austriackiego, górno-austriackiego, salcburskiego, styryjskiego, morawskiego, śląskiego, gorycko-gradyjskiego, istryjskiego i vorarlberskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Król Jeruzolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salcburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modęński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Friulski, Dubrownicki i Zadarski; książęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm krajowy arcyksięstwa austriackiego poniżej Anizy zwołuje się na dzień 19., sejm margrabstwa morawskiego na dzień 20., sejmy krajowe arcyksięstwa austriackiego powyżej Anizy i Vorarlbergu na dzień 22., sejmy krajowe księstwa salcburskiego, styryjskiego, górno- i dolno-śląskiego na dzień 29. grudnia 1902 do miejsca zebrania ustawą wyznaczonego, dalej sejm krajowy margrabstwa istryjskiego na dzień 27. grudnia 1902 do Poli,

Sejmy postanowieniem Naszem odroczone a mianowicie sejmy krajowe królestwa czeskiego, królestwa galicyjskiego i lodomeryjskiego z wielkiem księstwem krakowskiem wreszcie książęconego hrabstwa gorycko-gradyjskiego zwołuje się ten ostatni na dzień 22., czeski i galicyjski zaś na dzień 29. grudnia 1902, celem podjęcia na nowo czynności do miejsc zebrania ustawą wyznaczonych.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia 14. grudnia tysiąc dziewięćsetnego drugiego, Naszego panowania pięćdziesiątego piątego roku.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.	Welsersheimb r. w.
Wittek r. w.	Böhm r. w.
Hartel r. w.	Rezek r. w.
Call r. w.	Giovanelli r. w.
	Piętak r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse 1. 26 także w roku 1903 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, potskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1903** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniędzy, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 K
1859 " 1868 " . . . 24 "	" " 1889 " 1898 " . . . 60 "
" " 1869 " 1878 " . . . 32 "	
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 K	
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 K
1880 " 1889 " . . . 40 "	
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik 1867 za . . .	4 K — h	Rocznik 1885 za . . .	3 K 60 h
" 1850 " . . .	10 50 "	" 1868 " . . .	4 " — "	" 1886 " . . .	4 " 60 "
" 1851 " . . .	2 " 60 "	" 1869 " . . .	6 " — "	" 1887 " . . .	5 " — "
" 1852 " . . .	5 " 20 "	" 1870 " . . .	2 " 80 "	" 1888 " . . .	8 " 40 "
" 1853 " . . .	6 " 30 "	" 1871 " . . .	4 " — "	" 1889 " . . .	6 " — "
" 1854 " . . .	8 " 40 "	" 1872 " . . .	6 " 40 "	" 1890 " . . .	5 " 40 "
" 1855 " . . .	4 " 70 "	" 1873 " . . .	6 " 60 "	" 1891 " . . .	6 " — "
" 1856 " . . .	4 " 90 "	" 1874 " . . .	4 " 60 "	" 1892 " . . .	10 " — "
" 1857 " . . .	5 " 70 "	" 1875 " . . .	4 " — "	" 1893 " . . .	6 " — "
" 1858 " . . .	4 " 80 "	" 1876 " . . .	3 " — "	" 1894 " . . .	6 " — "
" 1859 " . . .	4 " — "	" 1877 " . . .	2 " — "	" 1895 " . . .	7 " — "
" 1860 " . . .	3 " 40 "	" 1878 " . . .	4 " 60 "	" 1896 " . . .	7 " — "
" 1861 " . . .	3 " — "	" 1879 " . . .	4 " 60 "	" 1897 " . . .	15 " — "
" 1862 " . . .	2 " 80 "	" 1880 " . . .	4 " 40 "	" 1898 " . . .	6 " — "
" 1863 " . . .	2 " 80 "	" 1881 " . . .	4 " 40 "	" 1899 " . . .	10 " — "
" 1864 " . . .	2 " 80 "	" 1882 " . . .	6 " — "	" 1900 " . . .	7 " — "
" 1865 " . . .	4 " — "	" 1883 " . . .	5 " — "	" 1901 " . . .	6 " — "
" 1866 " . . .	4 " 40 "	" 1884 " . . .	5 " — "		

Cena sprzedaży rocznika 1902 podana będzie do wiadomości w pierwszych dniach stycznia 1903.

Roczniki wydań w **innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 17. grudnia 1902.

Treść: (№ 230 i 231.) 230. Rozporządzenie, według którego ustawa z dnia 1. kwietnia 1872, dotycząca wykonywania kar więziennych w odosobnionem zamknięciu i ustanowienia komisji dla wykonywania kar, zaczyna obowiązywać dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Pilźnie z dniem 1. stycznia 1903. — 231. Dokument koncesyjny na kolej z Janowa do Jaworowa.

230.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 4. grudnia 1902,

według którego ustawa z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, dotycząca wykonywania kar więziennych w odosobnionem zamknięciu i ustanowienia komisji dla wykonywania kar, dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Pilźnie z dniem 1. stycznia 1903 obowiązywać zaczyna.

Na zasadzie §. 16 ustawy z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, dotyczącej wykonywania kar więziennych, tudzież ustanowienia komisji dla wykonywania kar, rozporządza niniejszem Ministerstwo sprawiedliwości, że postanowienia tej ustawy mają być wprowadzone w życie w więzieniach celkowych sądu obwodowego i powiatowego w Pilźnie od 1. stycznia 1903.

Koerber w. r.

231.

Dokument koncesyjny z dnia 14. grudnia 1902,

na kolej lokalną z Janowa do Jaworowa.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia i w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami

udzielam towarzystwu akcyjnemu „Kolej lokalna Lwów (Kleparów)—Janów“ żądanej koncesji na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej od stacji Janów do Jaworowa z tem, że wybudowaną być ma jako kolej lokalna zwykłotorowa, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, według warunków i szczegółowych postanowień niżej określonych:

§. 1.

Co do kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, przysługują koncesyonaryszowi dobrodziejstwa, przewidziane w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§. 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest budowę kolei Janów—Jaworów najpóźniej w przeciągu półtora roku, od dnia dzisiejszego licząc, ukończyć, gotową kolej natychmiast do publicznego użytku oddać i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesji, winien koncesyonaryusz na żądanie państwa złożyć kaucję w wysokości 10.000 K w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań może być kaucya ta uznana za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei udziela się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie same prawo przyznane będzie koncesyonaryuszowi co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznał za potrzebną.

§ 4.

Trwanie koncesyi łącznie z zabezpieczeniem przed budową nowych kolei, wyrażonem w §. 9 lit. b) ust. o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na czas od dnia dzisiejszego do 31. grudnia 1984 włącznie; gaśnie ona z upływem tego terminu.

O ileby ewentualne przekroczenie terminu po myśli §. 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne usprawiedliwione być nie mogło, może państwo i przed upływem powyższego terminu koncesyą uznać za zgasłą, jeśliby określonych w §. 2 zobowiązań względem podjęcia i ukończenia budowy tudzież otwarcia ruchu nie dotrzymano.

§. 5.

Koncesyonowaną niniejszem kolej należy zresztą uważać za część integralną przedsięwzięcia kolei lokalnej Lwów (Kleparów) — Janów, stanowiącego przedmiot Najwyższego Dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 55.

Skutkiem tego mają przepisy tego Najwyższego Dokumentu koncesyjnego — z wyjątkiem postanowień jego w §§. 1, 2, 3, 4 i 9 zawartych wyłącznie do kolei lokalnej Lwów (Kleparów) — Janów odnieść się dających — stosować się na przyszłość do obydwu kolei lokalnych jako jednolitego przedsięwzięcia, a to w sposób następujący:

I. Postanowienia §§ów 5 do 8, 11, 13, 14 i 15 stosować się mają z tem zastrzeżeniem, że

- a) dywidenda od akcji pierwszeństwa, określona w §. 6, ust. 4, nie może być wymierzona wyżej, jak po 4 od sta, tudzież że
- b) powołanie się na §. 12, l. 5, tegoż dokumentu, zawarte w §. 13, odnosić się ma obecnie do punktu b) 2 postanowienia poniżej pod II zawartego.

II. W miejsce postanowień objętych §§. 10 i 12 wymienionego Najwyższego dokumentu koncesyjnego, które niniejszem tracą moc obowiązującą, wstępują przepisy następujące:

a) Ruch na kolejach lokalnych Lwów (Kleparów) — Janów i Janów — Jaworów, o ile inny układ nie nastąpi, utrzymywać będzie państwo na rachunek koncesyonaryusza, a tenże zwróci zarządowi kolei państwowych wszystkie koszta rzeczywiste, przez utrzymywanie tego ruchu powstałe, które ewentualnie ryczałtowo oznaczone zostaną. Szczegóły utrzymywania tego ruchu ułożone będą w umowie, którą państwo zawrze z koncesyonaryuszem.

b) państwo zastrzega sobie prawo wykupienia tak kolei Lwów (Kleparów) — Janów, jak i kolei Janów — Jaworów w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Wynagrodzenie na wypadek wykupienia nastąpi w ten sposób, że w miejsce koncesyonaryusza wszelkie przez niego z zezwoleniem rządowem zaciągnięte długi obejmie do zapłacenia z własnych funduszków państwo, w kwotach, w chwili wykupienia jeszcze należących się a niemorzonych a ponadto zapłaci gotówką lub w zapisach długu państwowego tyle, ile w chwili wykupienia wynosić będzie niemorzony jeszcze kapitał akcyjny.

Zapisy długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki zapisy długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

2. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia w ust. 1 przepisanej bez dalszej zapłaty własność kolei wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwoleniem rządowem zaciągniętych i używanie kolei ze wszystkimi do nich należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe, będące ewentualnie własnością koncesyonaryusza, jakoteż fundusze ruchu i zapasowe z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem rządowem nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

3. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które może nastąpić tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmioną będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji najpóźniej do dnia 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

- α) termin, od którego wykupienie następuje;
- β) przedsiębiorstwo kolejowe, stanowiące przedmiot wykupienia i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź w celu zaspokojenia pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- γ) kwotę ceny odkupu (ust. 1), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania ceny tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

4. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do wykupienia — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracyi co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w niej wymienionych pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo zakres zwyczajnego toku interesów przekraczają lub stałe obciążenie spowodzają.

5. Koncesyonaryusz jest obowiązany mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie

w deklaracyi wykupna wymienione przedmioty majątku.

Gdyby koncesyonaryusz temu zobowiązaniu zadość nie uczynił, będzie państwu służyło prawo nawet bez zezwolenia koncesyonaryusza i bez sądowej interwencyi objąć we fizyczne posiadanie powyżej oznaczone przedmioty majątku.

Poczynszy od chwili wykupienia odbywać się będzie ruch na wykupionych kolejach na rachunek państwa, wskutek czego od chwili tej przypadają wszystkie dochody ruchu na korzyść państwa a na koszt jego wszystkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe, pochodzące z budowy i ruchu aż do chwili powyższej, tudzież za wszelkie inne długi tego pochodzenia.

6. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi wykupna (ust. 3) prawa własności państwa na wszystkich w skład majątku wchodzących nieruchomościach wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycyi wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niego do tego celu potrzebował.

Wittek w. r.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I, Singerstrasse l. 26 także w roku 1903 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1903 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I, Singerstrasse l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający od razu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 K
" " 1859 " 1868 " . . . 24 "	" " 1889 " 1898 " . . . 60 "
" " 1869 " 1878 " . . . 32 "	
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 K	
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 K
" " 1880 " 1889 " . . . 40 "	
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1867 za . . .	4 K — h	Rocznik	1885 za . . .	3 K 60 h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1868 " . . .	4 " — "	"	1886 " . . .	4 " 60 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1869 " . . .	6 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1888 " . . .	8 " 40 "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1889 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1884 " . . .	5 " — "			

Cena sprzedaży rocznika 1902 podana będzie do wiadomości w pierwszych dniach stycznia 1903.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIX. — Wydana i rozesłana dnia 21. grudnia 1902.

Treść: *M* 232. Rozporządzenie, dotyczące się emisji not bankowych na 1000 K i ściągnięcia not bankowych na 1000 zł. w. a.

232.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. grudnia 1902,

tyczące się emisji not bankowych na 1000 K i ściągnięcia not bankowych na 1000 zł. w. a.

Zgodnie z załączonem tu obwieszczeniem, rozpocznie Bank austriacko-węgierski z dniem 2. stycznia 1903 wydawać noty bankowe na 1000 K, opatrzone firmą „Banku austriacko-węgierskiego“ i datą 2. stycznia 1902.

Jednocześnie wycofa i ściągnie rzeczony Bank będące obecnie w obiegu noty bankowe na 1000 zł. w. a. z datą 1. maja 1880.

Na zasadzie art. 89go statutu Banku austriacko-węgierskiego, Dz. u. p. Nr. 176 z r. 1899, postanowił Rząd królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i Rząd krajów Korony węgierskiej w porozumieniu z Radą Generalną Banku austriacko-węgierskiego, że ściąganie rzeczonych not bankowych odbywać się ma według postanowień w przytoczonem obwieszczeniu tegoż Banku zawartych.

Böhm r. w.

Obwieszczenie,

dotyczące emisji not bankowych Banku austriacko-węgierskiego na 1000 koron z datą 2. stycznia 1902, tudzież wycofania z obiegu not bankowych na 1000 zł. wal. austr. z datą 1. maja 1880.

Z dniem 2. stycznia 1903 rozpocznie Bank austriacko-węgierski wydawać w swoich zakładach głównych we Wiedniu i w Budapeszcie, jakoteż we wszystkich filiach, noty bankowe na 1000 koron z datą 2. stycznia 1902.

Opis tych nowych banknotów ogłasza się w załączce do niniejszego obwieszczenia.

Obecnie w obiegu będące banknoty po 1000 zł. wal. austr. z datą 1. maja 1880 zostają wycofane z obiegu i ściągnięte.

W tej mierze wydał Rząd królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych wspólnie z Rządem krajów Korony węgierskiej, w porozumieniu z Radą Generalną Banku austriacko-węgierskiego, następujące postanowienia:

1. Zakłady główne i filie Banku austriacko-węgierskiego przyjmować będą obiegające obecnie noty bankowe po 1000 zł. w. a. z datą 1. maja 1880 przy zapłatach i do wymiany do 30. czerwca 1904.

2. Od 1. lipca do 31. grudnia 1904 przyjmowane będą wprawdzie te bilety w zakładach głównych Banku austriacko-węgierskiego we Wiedniu i w Budapeszcie, tak przy zapłatach jak i do wymiany, natomiast we wszystkich filiach Banku tylko do wymiany.

3. Począwszy od dnia 1. stycznia 1905, Bank austriacko-węgierski nie będzie już nadal przyjmował przy zapłatach wycofanych z obiegu biletów bankowych po 1000 zł. wal. austr. z datą 1. maja 1880, tak, że ostateczny termin ściągnięcia tych banknotów upływa z dniem 31. grudnia 1904.

Po tym terminie przyjmowane będą banknoty te tylko w zakładach głównych Banku austriacko-węgierskiego we Wiedniu i w Budapeszcie i to wyłącznie do wymiany.

Po 1. stycznia 1905, filie Banku mieniać będą te banknoty tylko na osobną prośbę za zezwoleniem Rady Generalnej Banku austriacko-węgierskiego.

By uzyskać takie zezwolenie, należy przedłożyć banknoty w jednej z filii z dołączeniem konsygnacji.

Po 31. grudnia 1910 nie będzie Bank austriacko-węgierski już nadal obowiązany do wykupna lub wymiany biletów po 1000 zł. wal. austr. z datą 1. maja 1880 (art. 89 statutu).

We Wiedniu, dnia 13. grudnia 1902.

Bank austriacko-węgierski.

Biltński
gubernator.

Wolfmum
członek Rady generalnej.

Pranger
generalny sekretarz

(Załączka.)

Opis banknotu Banku austriacko-węgierskiego z roku 1902 na 1000 koron.

Banknoty Banku austriacko-węgierskiego na 1000 koron z dnia 2. stycznia 1902 wykonane są na papierze bez znaków wodnych, z tekstem niemieckim na jednej stronie a węgierskim na drugiej i są 192 milimetrów długie a 128 milimetrów szerokie.

Właściwy obraz banknotu, koloru niebieskiego, 185 milimetrów długi i 120 milimetrów szeroki, ujęty jest w ramę prostokątną, wypełnioną rozetami o liniach wężykowatych tego samego koloru.

W ramie tej mieści się z lewej strony zarówno w górnym jak i w dolnym kącie okrągły, stylizowany wieniec z róż, w środku którego znajduje się na delikatnych niebieskich liniach wężykowatych z tłem jasno-zielonym ciemna cyfra „1000“ w jasno-zielonym obramowaniu.

W prawej połowie banknotu widać na wstędze, wykonanej w stylu ram, w jajowatym wycięciu klasyczną głowę kobiecą, której ciemne włosy zdobią z prawej strony liście winne z gronami, z lewej różę. Obraz ten otaczają festony i girlandy z róż, z których ostatnie tworzą ponad głową owalny wieniec; w środku zaś tego wieńca znajduje się cyfra „1000“, tak samo wykonana, jak to wyżej opisano.

W lewej połowie banknotu, po stronie niemieckiej, znajduje się w środku u góry stylizowany cesarski orzeł austriacki, z prawego zaś i lewego boku jego podana jest wartość imienna banknotu w ośmiu językach krajowych, t. j. Tysiąc koron, w następującym porządku:

z lewej strony słowa: z prawej strony słowa:

TISIĆ - KORUN

TISOČ - KRON

TYSIĄC - KORON

HILJADA - KRUNA

ТИСЯЧ - КОРОН

ХИЛЈАДА - КРУНА

MILLE - CORONE

UNA - MIE - COROANE

Każda z tych dwu grup słów, zamknięta u góry i u dołu ozdobnemi krótkimi listwami, tworzy kwadrat.

Na stronie węgierskiej zajmuje miejsce austriackiego orla cesarskiego herb krajów korony węgierskiej a miejsce oznaczenia wartości w różnych językach wartość wyrażona tylko w języku węgierskim słowami: „Ezer korona“ a to z prawej i lewej strony wewnątrz kwadratów o tych samych rozmiarach, jak powyżej opisane.

Pod orłem, względnie pod węgierskim herbem umieszczony jest tekst banknotu, w którym wyrażenie występują słowa: „Tausend Kronen“, względnie „Ezer korona“, na trójkątnym ornamencie wielkimi ciemnymi literami wypisane, opatrzone z boków dwoma kwadratowymi ozdobami.

Na samym spodzie środkowej części banknotu poniżej firmy Banku znajduje się tak na niemieckiej jak i na węgierskiej stronie postanowienie karne: „Die Nachmachung der Banknoten wird gesetzlich bestraft“, względnie: „A bankjegyek utánzásá a törvény szerint büntetetik“.

Podkład w brązowym kolorze przedstawia wewnątrz ramy tło grawirowane en relief w formie wstęgi ciemnego, więcej zielonkawatego koloru. Wstęga ta przechodzi przez orla, względnie przez herb krajów korony węgierskiej aż do spodu zapisanego pola, przyczem wolną pozostaje wyżej wspomniana klasyczna głowa kobiecą.

Liczba seryi mieści się na niemieckiej stronie banknotu, numer natomiast na węgierskiej, — w czerwonym kolorze a to po prawej i lewej stronie odnośnego berbu krajowego między wartością banknotu, podaną w kwadratach a tekstem.

Tekst banknotu i podpis firmy opiewa na niemieckiej stronie: | na węgierskiej stronie:

„Die Oesterreichisch-ungarische Bank zahlt gegen diese Banknote bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest sofort auf Verlangen

Tausend Kronen

in gesetzlichem Metallgelde. Wien, 2. Jänner 1902.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK.

Biliński
Gouverneur.

Otto Wolfrum
Generalrath.

Pranger
Generalsecretär.“

„Az Osztrák-magyar bank e bankjegyért bárki kívánságára azonnal fizet bécsi és budapesti főintézetemél

Ezer korona

törvényes ércpénzt. Bécs, 1902. januar 2^{án}.

OSZTRÁK-MAGYAR BANK

Biliński
kormányzó.

Deutsch
főtanácsca.

Pranger
vezértitkár.“

We Wiedniu, w grudniu 1902.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse l. 26 także w roku 1903 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1903 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płać:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 K
" " 1859 " 1868 " . . . 24 "	" " 1889 " 1898 " . . . 60 "
" " 1869 " 1878 " . . . 32 "	
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 K	
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 K
" " 1880 " 1889 " . . . 40 "	
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1867 za . . .	4 K — h	Rocznik	1885 za . . .	3 K 60 h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1868 " . . .	4 " — "	"	1886 " . . .	4 " 60 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1869 " . . .	6 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1888 " . . .	8 " 40 "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1889 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1884 " . . .	5 " — "			

Cena sprzedaży rocznika 1902 podana będzie do wiadomości w pierwszych dniach stycznia 1903.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXX. — Wydana i rozesłana dnia 24. grudnia 1902.

Treść: (M 233—236.) 233. Układ, zawarty w wykonaniu art. XV. ustawy z dnia 21. grudnia 1898, pomiędzy c. k. Rządem austriackim i c. i k. wspólnem Ministerstwem dla spraw Bośni i Hercegowiny a dotyczący unormowania prawnych stosunków na tej przestrzeni wąsko-torowej kolei żelaznej z Gabeli do granicy koło Dolni-Glavska, która leży na obszarze Dalmacyi. — 234. Obwieszczenie o ustanowieniu głównego urzędu cłowego II. klasy w Serecie. — 235. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia okręgów rozkładu podatku zarobkowego dla okręgu nowo utworzonego starostwa w Mürzzuschlag w Styrii, jakoteż spowodowanej tem zmiany odnośnie do okręgu rozkładu podatku zarobkowego w Bruck nad Murem. — 236. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia okręgu szacunkowego dla podatku osobisto-dochodowego w okręgu urzędowym nowo ustanowionego starostwa w Mürzzuschlag w Styrii, jakoteż spowodowanej przez to zmiany okręgu szacunkowego Bruck nad Murem.

233.

U k ł a d

z dnia 8. września 1902,
25. września

zawarty w wykonaniu art. XV. ustawy z dnia 21. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 233, pomiędzy c. k. Rządem austriackim i c. i k. wspólnem Ministerstwem dla spraw Bośni i Hercegowiny a dotyczący unormowania prawnych stosunków na tej przestrzeni wąsko-torowej kolei żelaznej z Gabeli do granicy koło Dolni-Glavska, która leży na obszarze Dalmacyi.

Ponieważ trasę wąsko-torowej kolei żelaznej, którą ma wybudować bośniacko-hercegowiński Rząd krajowy a która ma prowadzić z Gabeli do zatoki Kotorskiej z odgałęzieniami do Trebinje i (Dubrownika) Grawozy poprowadzono z zezwoleniem c. k. Rządu na przestrzeni pomiędzy kilometrem 92.796 a kilometrem 92.9565, tudzież pomiędzy kilometrem 93.685 a kilometrem 93.9709 linii z Gabeli do granicy koło Dolni-Glavska przez teren dalmatyński,

należący do gminy katastralnej Grbavac, przestrzenie te zaś, wynoszące około 0.160 i 0.286 km, nie nadają się do udzielenia formalnej na nie koncesyi z powodu swej krótkości, tudzież niemożności utrzymywania na nich samoistnego ruchu — zawierają c. k. Rząd i c. i k. wspólne Ministerstwo dla spraw Bośni i Hercegowiny, zamiast udzielenia koncesyi na budowę i utrzymywanie w ruchu tych odcinków kolei, następujący układ:

§. 1.

C. k. Rząd austriacki zezwala aby wyżej wymienione częściowe przestrzenie utrzymywał w ruchu zarząd bośniacko-hercegowińskich kolei państwowych po myśli przepisów regulaminu ruchu tych kolei z dnia 23. kwietnia 1882, względnie po myśli przepisów, które ewentualnie wstąpią w miejsce dotychczasowych.

§. 2.

Rzeczony odcinki kolejowe stanowią prawni integralną część składową częściowych przestrzeni wąsko-torowej kolei żelaznej z Gabeli do zatoki Kotorskiej z odgałęzieniami do Trebinje i (Du-

brownika) Grawozy leżących na obszarze okupacyjnym i w skutek tego będzie bośniacko-hercegowiński Rząd krajowy wykonywał państwowe prawo nadzoru we wszystkich sprawach budowy i ruchu, odnoszących się do tych odcinków, z wyjątkiem przypadków, gdzie prawa austriackich obywateli wchodzi w grę — wszelako z zastrzeżeniem pełnej zwierzchności państwowej Austrii.

Każda zmiana w urządzeniu odnośnych przetrzeni częściowych, tak pod względem techniki budowy jak i techniki ruchu, podlega zatwierdzeniu c. k. Rządu austriackiego, przyczem z jednej strony bezpieczeństwo i byt kolei, z drugiej interesa sąsiadujących z nią właścicieli będą uwzględniane.

C. k. Rząd austriacki zezwala, aby przy budowie tych odcinków kolei, które mają być wykonane na austriackiem terytorium, te normy za podstawę wzięto, które mają zastosowanie do położonych na obszarze bośniacko-hercegowińskim części rzeczonych kolei.

§. 3.

Zezwolenie udzielone tym układem nie jest co do czasu ograniczone.

§. 4.

Bośniacko-hercegowiński Rząd krajowy przyjmuje zobowiązanie tej treści, że ewentualne przeniesienie ruchu na linii kolejowej, o której mowa, na prywatną osobę lub towarzystwo, tylko w porozumieniu z c. k. Rządem austriackim przedsięwzięcie.

C. k. Rząd austriacki zastrzega sobie wyraźnie prawo żądania ze względów politycznej natury, by rzeczony odcinki kolejowe, na dalmatyńskim obszarze się znajdujące, przełożono na bośniacko-hercegowińskie terytorium.

§. 5.

Wpis rzeczonych odcinków kolejowych do księgi kolejowej ma się stosować do przepisów austriackiej ustawy z dnia 19. maja 1874, Dz. u. p. Nr. 70, a nastąpi w ten sposób, że się otworzy osobny wykaz księgi kolejowej pod tytułem „Części bośniacko-hercegowińskich linii wązko-torowej kolei żelaznej z Gabeli do zatoki Kotorskiej z odgałęzzeniami do Trebinje i Grawozy (Dubrownika), położone na terytorium austriackiem“ i na karcie stanu kolei wpisze nabyte, względnie wywłaszczone parcele w gminie Grbavac, powiat sądowy Dubrownik, po

myśli tego układu, jako składowe części wyżej wymienionych bośniacko-hercegowińskich linii kolejowych.

§. 6.

Na zasadzie tego układu nadaje się bośniacko-hercegowińskiemu zarządowi kolei państwowych w celu uzyskania gruntów, których budowa rzeczonych odcinków kolejowych wymagać będzie, — prawo wywłaszczenia po myśli austriackiej ustawy z dnia 18. lutego 1878, Dz. u. p. Nr. 30.

§. 7.

Wysokość wszelkich danin jakiegokolwiek rodzaju na rzecz c. k. austriackiego skarbu państwowego od odcinków kolejowych, o których mowa, położonych na obszarze Dalmacji, z wyłączeniem jednak jednorazowej należytości przenośnej przy wykupnie gruntów wymierzonej, oznacza się ryczałtowo na kwotę stu (100) koron rocznie, z tem, że kwota ta przez całe trwanie tego układu w żaden sposób nie ulegnie zwwyżce.

§. 8.

Układ ten, wygotowany w dwóch egzemplarzach wolnych od stempli i innych należytości, nabiera mocy obowiązującej z dniem udzielenia Najwyższej sankcyi Jego c. i k. Apostolskiej Mości.

We Wiedniu, dnia 8. września 1902.
25. września 1902.

C. k. Minister kolei
żelaznych:

Wittek wlr.

C. i k. wspólny Minister
skarbu:

Kállay wlr.

C. k. Minister skarbu:

Böhm wlr.

234.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. grudnia 1902,

o ustanowieniu głównego urzędu cłowego II. klasy w Serecie.

W Serecie (na Bukowinie) ustanowiono główny urząd cłowy II. klasy. Urząd ten rozpoczął swe czynności z dniem 1. grudnia 1902 i upoważniony jest do stosowania sumarycznego postępowania przy zgłoszeniach w obrocie kolejowym.

Böhm wlr.

235.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. grudnia 1902,**

dotyczące ustanowienia okręgów rozkładu podatku zarobkowego dla okręgu nowo utworzonego starostwa w Mürzzuschlag w Styrii, jakoteż spowodowanej tem zmiany odnośnie do okręgu rozkładu podatku zarobkowego w Bruck nad Murem.

Dla okręgu nowo utworzonego starostwa w Mürzzuschlag w Styrii (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. listopada 1902, Dz. u. p. Nr. 215) ustanawia się na podstawie §§. 13 i 16 ustawy z dnia 25. października

1896, Dz. u. p. Nr. 220, okrąg rozkładu dla III. i IV. klasy podatku zarobkowego a liczbę członków komisji tych spółek podatkowych oznacza się na 4, względnie 6.

Liczbę członków komisji podatku zarobkowego III. klasy okręgu rozkładu w politycznym powiecie Bruck nad Murem ogranicza się, ze względu na wydzielenie powiatów Kindberg i Mürzzuschlag z jej okręgu, z 6 na 4.

W ślad za tem należy uzupełnić, względnie sprostować spis okręgów rozkładu, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, w następujący sposób:

(Strona 897 XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897.)

Numer okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziby komisji	Ilość członków dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
			klasy	
dla spółek podatkowych III. i IV. klasy				
5	Powiat polityczny Bruck nad Murem	Starostwo w Bruck nad Murem	4	6
18 a	Powiat polityczny Mürzzuschlag	Starostwo w Mürzzuschlag	4	6

Böhm wr.

236.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. grudnia 1902,**

dotyczące utworzenia okręgu szacunkowego dla podatku osobisto-dochodowego w okręgu urzędowym nowo ustanowionego starostwa w Mürzzuschlag w Styrii, jakoteż spowodowanej przez to zmiany okręgu szacunkowego Bruck nad Murem.

Dla okręgu nowo utworzonego starostwa w Mürzzuschlag w Styrii (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. listopada 1902, Dz. u. p. Nr. 215) ustanawia się na pod-

stawie §§. 177 i 179 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego komisję szacunkową z 6 członków złożoną.

Liczbę członków komisji szacunkowej w Bruck nad Murem ogranicza się, ze względu na wydzielenie powiatów Kindberg i Mürzzuschlag z okręgu tego powiatu szacunkowego, z 12 na 6.

W ślad za tem należy uzupełnić, względnie sprostować spis okręgów szacunkowych dla podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, w następujący sposób:

(Strona 1345 XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	Komisya		Siedziba komisyi	Ilość członków komisyi
		miejscowa	powiatowa		
7	Powiat polityczny Bruck nad Murem .	.	1	Starostwo w Bruck nad Murem . . .	6
18a	Powiat polityczny Mürzzuschlag . . .	.	1	Starostwo w Mürzzuschlag	6

Böhm wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć CXXI. — Wydana i rozesłana dnia 27. grudnia 1902.

Treść: (№ 237 — 241.) 237. Obwieszczenie, dotyczące rozszerzenia prawa poboru cła c. k. pobocznemu urzędowi cłowemu II. klasy we Weipert (na gościńcu). — 238. Rozporządzenie, którem co do Moraw uchyla się punkty I. aż do VIII. włącznie rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, dotyczące się komisji, które przy Władzach politycznych krajowych i w Ministerstwie rolnictwa urzędują jako zawodowe rady przyboczne w sprawach odnoszących się do mszycy winnej, względnie, uchyla się rozporządzenia z dnia 14. marca 1893 i z dnia 19. listopada 1898 i ustanawia, w porozumieniu z morawskim Wydziałem krajowym krajową komisję dla spraw uprawy wina w Morawach. — 239. Rozporządzenie, którem co do Krainy uchyla się punkty I aż do VIII włącznie rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, dotyczące się komisji, które przy Władzach politycznych krajowych i w Ministerstwie rolnictwa urzędują jako zawodowe rady przyboczne w sprawach odnoszących się do mszycy winnej, względnie, uchyla się rozporządzenia z dnia 14. marca 1893 i z dnia 19. listopada 1898 i ustanawia w porozumieniu z krańskim Wydziałem krajowym krajową komisję dla spraw uprawy wina w Krainie. — 240. Obwieszczenie, ustanawiające kolor znaków tożsamości, które umieszczać należy na tkaninach w obrocie, t. zw. „uszlachetniającym“, wyrobów hafciarskich. — 241. Obwieszczenie o ściągnięciu udziałowych przekazów hipotecznych i zmniejszeniu się tego długu nieustalonego do sumy 89,603.105 K.

237.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. grudnia 1902,

dotyczące rozszerzenia prawa poboru cła c. k. pobocznemu urzędowi cłowemu II. klasy we Weipert (na gościńcu).

Poboczny urząd cłowy II. klasy we Weipert (na gościńcu) otrzymuje upoważnienie do poboru cła dowozowego od papierowych tapetów, poz. tar. l. 192b) i od skórzanych tapetów, poz. tar. l. 217, a to do ilości 50 kg w jednym transporcie.

Böhm r. w.

238.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 13. grudnia 1902,

którem co do Moraw uchyla się punkty I. aż do VIII. włącznie rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886, dotyczące się komisji, które przy Władzach politycznych krajowych

i w Ministerstwie rolnictwa urzędują jako zawodowe rady przyboczne w sprawach odnoszących się do mszycy winnej, względnie, uchyla się rozporządzenia z dnia 14. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 35 i z dnia 19. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 208 i ustanawia, w porozumieniu z morawskim Wydziałem krajowym komisję krajową dla spraw uprawy wina w Morawach.

I.

Począwszy od roku 1903, urzędować ma w Morawach jako zawodowa rada przyboczna władzy krajowej, komisja krajowa dla spraw uprawy wina. Czynność tej komisji rozciągać się ma na wszystkie sprawy łączące się z uprawą wina a więc także na zwalczanie mszycy winnej.

II.

W krajowej komisji dla spraw uprawy wina przewodniczy namiestnik lub zastępca przez niego wyznaczony.

Członkami krajowej komisji uprawnionymi do głosowania są:

- a) referent namiestnictwa dla spraw kultury krajowej;
- b) zawodowi funkcyonaryusze dla spraw uprawy wina przez rząd w Morawach ustanowieni;
- c) dwaj członkowie, powołani przez namiestnika z kół interesowanych w uprawie wina na okres trzechletni, względnie na pozostałą część tego okresu;
- d) członek, którego Wydział krajowy wydeleguje ze swego grona;
- e) zawodowi nauczyciele uprawy wina z morawskich szkół rolniczych oraz zakładów dla nauki uprawy wina i owoców;
- f) z obu sekcji krajowej rady rolniczej po jednym członku.

Przewodniczący może według swego uznania wzywać na posiedzenia w miarę potrzeby jeszcze innych fachowców i mężów zaufania, — jednakże bez prawa głosowania.

III.

Komisya zbiera się w Bernie na wezwanie przewodniczącego.

IV.

Na posiedzenia krajowej komisji zwoływać należy zawsze wszystkich członków wyżej pod II. a) do f) wymienionych; komisya zbierać się ma najmniej raz na rok.

V.

Członkowie krajowej komisji sprawują czynności swoje jako urząd honorowy, bezpłatny.

Członkowie niezamieszkali w miejscu posiedzeń tudzież fachowcy i mężowie zaufania, nie mający prawa głosowania, mogą żądać dyet po 10 K dziennie oraz zwrotu poniesionych rzeczywiście kosztów podróży z miejsca zamieszkania do Berna i z powrotem.

Oдноśne wydatki pokrywać będzie co do członków wymienionych pod II. d) i e) fundusz krajowy co do innych członków i mężów zaufania etat Ministerstwa rolnictwa.

VI.

Termin wysyłania zaproszeń na posiedzenie, do których dołączyć należy porządek dzienny, wyznacza przewodniczący, uwzględniając ile możliwości odległości jakoteż ważność i ewentualną nagłość przedmiotów obrad.

Członkom wolno wnosić na posiedzeniach także sprawy nieobjęte porządkiem dziennym, byle należały do zakresu działania komisji.

VII.

Zawodową opinię krajowej komisji stanowi to zdanie, za którem oświadczy się bezwzględna większość obecnych na posiedzeniu członków, uprawnionych do głosowania.

Wygotowanie opinii zastępuje protokół posiedzenia.

Opinie uchwalone przez komisję należy regularnie ogłaszać.

VIII.

Protokoły posiedzeń spisują przydani komisji przez przewodniczącego z pomiędzy urzędowych funkcyonaryuszów sekretarze w ten sposób, żeby przebieg obrad w zwięzłym zestawieniu był przedstawiony.

Przedmioty porządku dziennego jakoteż przyjęte uchwały podać należy dosłownie a stosunek głosów przy głosowaniach dokładnie uwidocznic.

Zdania odmienne od wydanej uchwały zapisać należy w protokole, gdy tego żąda członek głosujący.

Prawo wybierania delegata do centralnej komisji dla spraw mszycy winnej, określone w artykule X. rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886 przysługuje, odtąd morawskiej komisji krajowej dla spraw uprawy wina.

Delegata tego wybierają ze swego grona członkowie pod II. a) do f) wymienieni.

Giovanelli wtr.

239.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 15. grudnia 1902,

którem co do Krainy uchyla się punkty I. aż do VIII. włącznie rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886, tyżącego się komisji, które przy Władzach politycznych krajowych i w Ministerstwie rolnictwa urzędują jako zawodowe rady przyboczne w sprawach odnoszących się do mszycy winnej, względnie uchyla się rozporządzenia z dnia 14. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 35 i z dnia 19. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 208 i ustanawia, w porozumieniu z kraińskim Wydziałem krajowym komisję krajową dla spraw uprawy wina w Krainie.

I.

Począwszy od roku 1903, urzędować ma w Krainie jako zawodowa rada przyboczna władzy krajowej, komisya krajowa dla spraw uprawy wina. Czynność tej komisji rozciągać się ma na wszystkie sprawy łączące się z uprawą wina a więc także na zwalczanie mszycy winnej.

II.

W krajowej komisji dla spraw uprawy wina przewodniczący prezydent rządu krajowego lub zastępca, w tym celu przez niego wyznaczony.

Członkami krajowej komisji uprawnionymi do głosowania są:

- a) referent rządu krajowego dla spraw kultury krajowej;
- b) zawodowi funkcyonaryusze dla spraw uprawy wina przez rząd w Krainie ustanowieni;
- c) dwaj członkowie, powołani przez prezydenta rządu krajowego z kół interesowanych w uprawie wina na okres trzechletni, względnie na pozostałą część tego okresu;
- d) członek, którego Wydział krajowy wydeleguje ze swego grona;
- e) krajowy wędrowny nauczyciel uprawy wina;
- f) fachowi nauczyciele uprawy wina z krainskich szkół rolniczych;
- g) delegat krainskiego c. k. Towarzystwa rolniczego.

Przewodniczący może według swego uznania wzywać na posiedzenia w miarę potrzeby jeszcze innych fachowców i mężów zaufania, — jednakże bez prawa głosowania.

III.

Komisya zbiera się w Lublanie na wezwanie przewodniczącego.

IV.

Na posiedzenia krajowej komisji zwoływać należy zawsze wszystkich członków wyżej pod II. a) do g) wymienionych; komisya zbierać się ma najmniej raz na rok.

V.

Członkowie krajowej komisji sprawują czynności swoje jako urząd honorowy, bezpłatny.

Członkowie niezamieszkali w miejscu posiedzeń tudzież fachowcy i mężowie zaufania, nie mający prawa głosowania, mogą żądać dyet po 10 K dziennie i zwrotu poniesionych rzeczywiście kosztów podróży z miejsca zamieszkania do Lublany i z powrotem.

Odośne wydatki pokrywać będzie co do członków pod II. d), e) i f) wymienionych fundusz krajowy, co do innych członków i mężów zaufania etat Ministerstwa rolnictwa.

VI.

Termin wysyłania zaproszeń na posiedzenie, do których dołączyć należy porządek dzienny, wyznacza przewodniczący, uwzględniając ile możliwości odległości jakoteż ważność i ewentualna nagłość przedmiotów obrad.

Członkom wolno wnosić na posiedzeniach także sprawy nieobjęte porządkiem dziennym, byle należały do zakresu działania komisji.

VII.

Zawodową opinię krajowej komisji stanowi to zdanie, za którym oświadczy się bezwzględna większość obecnych na posiedzeniu członków, uprawnionych do głosowania.

Wygotowanie opinii zastępuje protokół posiedzenia.

Opinie uchwalone przez komisję należy regularnie ogłaszać.

VII.

Protokoły posiedzeń spisują przydani komisji przez przewodniczącego z pomiędzy funkcyonaryuszów urzędowych sekretarze w ten sposób, żeby przebieg obrad w zwięzłym zestawieniu był przedstawiony.

Przedmioty porządku dziennego jakoteż powzięte uchwały podać należy dosłownie a stosunek głosów przy głosowaniach dokładnie uwidocznąć.

Zdanie odmienne od wydanej uchwały zapisać należy w protokole, gdy tego żąda członek głosujący.

Prawo wybierania delegata do centralnej komisji dla spraw mszycy winnej, określone w artykule X. rozporządzenia z dnia 20 grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886 przysługuje odtąd krainskiej komisji krajowej dla spraw uprawy wina.

Delegata tego wybierają ze swego grona członkowie pod II. a) do g) wymienieni.

Giovanelli wtr.

240.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. grudnia 1902,

ustanawiające kolor znaków tożsamości, które umieszczają należy na tkaninach w obrocie, t. zw. „uszlachetniającym“, wyrobów hafciarskich.

W ślad za rozporządzeniem z dnia 27. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 56, dotyczącem poboru cła

w obrocie, t. zw. „uszlachetniającym“, wyrobów hafciarskich, postanawia się, że na tkaninach, w obrocie, t. zw. „uszlachetniającym“, wyrobów hafciarskich importowanych, należy od 1. stycznia do końca grudnia 1903 umieszczać stempel tożsamości w kolorze niebieskim.

Böhm wlr.

241.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. grudnia 1902, o ściągnięciu udziałowych przekazów hipotecznych i zmniejszeniu się tego długu nieustalonego do sumy 89,603.105 K.

Na zasadzie artykułu IV. ustawy z dnia 26. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 33, umarza się dnia 27. grudnia 1902 sumę: dwa miliony trzysta trzy-

dzieści ośm tysięcy (2,338.000) koron w udziałowych przekazach hipotecznych w posiadaniu państwa będących i odpisuje się ją od ogólnej sumy długu nieustalonego w udziałowych przekazach hipotecznych.

W skutek tego rzeczony dług nieustalony, który po raz ostatni, stosownie do obwieszczenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 218, ograniczony był do maksymalnej sumy 91,996.000 K, zmniejszył się teraz do sumy 89,658.000 K, względnie po strąceniu udziałowych przekazów hipotecznych, które dotychczas z tytułu przedawnienia odpisane zostały jako umorzone w sumie 54.895 K, do sumy: ośmdziesiąt dziewięć milionów sześćset trzy tysiące sto pięć (89,603.105) koron i na miejsce udziałowych przekazów hipotecznych wyżej oznaczonych w sumie 2,338.000 K i 54.895 K dalsze udziałowe przekazy hipoteczne nie mogą już być wydane.

Böhm wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXII. — Wydana i rozesłana dnia 27. grudnia 1902.

Treść: *M* 242. Rozporządzenie, którem wydatuje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 25. lutego 1902, tyczącej się zmiany i uzupełnienia ustawy przemysłowej.

242.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem skarbu z dnia 27. grudnia 1902,

którem wydatuje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 25. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 49, tyczącej się zmiany i uzupełnienia ustawy przemysłowej.

Na zasadzie ustawy z dnia 25. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 49, tyczącej się zmiany i uzupełnienia ustawy przemysłowej, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Na wymienione poniżej towary wolno poza siedzibą przedsiębiorstwa zbierać zamówienia u osób w §ie 59tym, ustępie 2, ustawy wzmiankowanych, nawet bez zawezwania ze strony tychże:

1. Maszyny, motory i ich części składowe;
2. materiały budowlane, licząc tu i kamienie sztuczne wszelkiego rodzaju, płyty korkowe, tekturę do pokrywania dachów i sztuczne materiały do brukowania ulic;
3. artykuły techniczne, potrzebne do urządzeń dla opalania i oświetlania, tudzież dla instalacji wodociągowych;

4. rolety drewniane, żaluzje;

5. maszyny do szycia, do pisania i rowery.

§. 2.

Legitymacye dla podróżników handlowych, wzmiankowane w §§ach 59ym i 59ym b, ustępie 1, ustawy, wystawiać będzie na ustną albo pisemną prośbę przemysłowca, u którego podróżnik handlowy jest w obowiązku, władza przemysłowa pierwszej instancyi, w której okręgu znajduje się siedziba dotyczącego przemysłu.

Prośby o legitymacye dla podróżników handlowych (do §u 59b, ustępi, ustawy).

Jeżeli prośba o wystawienie karty legitymacyjnej dla podróżnika handlowego podana będzie przez stronę na piśmie, dotyczące podanie jest wolne od stempla.

Proszący winien podać imię i nazwisko, rok i miejsce urodzenia, tudzież gminę przynależności podróżnika handlowego, a nadto szczegóły rysopisu, potrzebne do wypełnienia karty legitymacyjnej. Nadto oznaczyć ma przedsiębiorstwo przemysłowe, w interesie którego stara się o kartę legitymacyjną, i złożyć należytość stemplową za tę kartę w kwocie dwóch koron.

§. 3.

Kartę legitymacyjną wystawia się według formularza A, przyczem wolno używać tylko urzędowych blankietów.

Wystawianie kart legitymacyjnych dla podróżników handlowych (do §u 59b ustawy).

§. 4.

Odmówienie karty legitymacyjnej dla podróżników handlowych (do §u 596, ustęp 2, ustawy).

Wystawienia karty legitymacyjnej można odmówić, jeżeli:

- a) przy wnoszeniu prośby nie zastosowano się do przepisów §u 2go,
- b) proszący nie posiada upoważnienia do wykonywania wymienionego przezeń przemysłu.

§. 5.

Wystawienia legitymacyi można oprócz tego odmówić tylko w takim razie, jeżeli osoba, dla której o legitymację się prosi, z powodu jakiejś zbrodni w ogóle, albo z powodu takiego występkę lub przekroczenia, które popełnione zostały przeciw moralności, lub których pobudką była chciwość, uległa zasądzeniu, a od odbycia kary nie minęły jeszcze trzy lata, i jeżeli osobiste przymioty zasądzonogo w związku z popełnionym przezeń czynem karygodnym uzasadniają obawę, że przy wykonywaniu czynności handlowych mógłby się dopuścić nadużyć.

§. 6.

Termin do wystawiania kart legitymacyjnych dla podróżników handlowych (do §u 596, ustęp 2, ustawy).

Ze względu na to, że prośby o wydanie tego rodzaju legitymacyi powinny być załatwiane najpóźniej w przeciągu dni ośmiu, wystawienie kart legitymacyjnych nie powinno doznawać zwłoki nawet w skutek dochodzeń, jakieby władza w danym razie uznała za konieczne, aby się przekonać, czy nie zachodzi żaden z powodów w §ie 4ym, lit. b i w §ie 5ym wyliczonych, któreby uzasadniały odmowną odpowiedź.

§. 7.

Odebranie karty legitymacyjnej podróżnikowi handlowemu (do §u 596 ustawy).

Władza, która wystawiła kartę legitymacyjną, może ją odebrać, jeżeli się pokaże, że w chwili wydawania legitymacyi zachodziła która z przeszkód w §ie 4ym, lit. b i w §ie 5ym wymienionych, o której władza nie wiedziała, lub że taka przeszkoda nastąpiła dopiero po wydaniu legitymacyi.

§. 8.

Środki prawne i postępowanie w razie odmówienia lub odebrania karty legitymacyjnej (do §u 596 ustawy).

Jeżeli wydania legitymacyi się odmawia lub jeżeli ją się odbiera, należy o tem uawiadomić pisemną rezolucją tak przedsiębiorcę, jak i podróżnika i podać przyczyny takiego zarządzenia.

O ileby stempla jeszcze nie użyto, należy go jednocześnie zwrócić przedsiębiorcy.

Przeciw takiej rezolucyi przysługuje przedsiębiorcy w każdym razie rekurs, który nie ma jednak skutku odwołającego.

Z takim samym zastrzeżeniem przyznane będzie prawo odwołania się także podróżnikowi han-

dlowemu, jeżeli powodem odmówienia legitymacyi lub jej odebrania były okoliczności w §ie 5ym określone.

W tym egzemplarzu rezolucyi, tyczącej się odebrania karty legitymacyjnej, który jest przeznaczony dla podróżnika handlowego, należy wyrazić zlecenie, aby rzeczoną kartę zwrócił niezwłocznie władzy, która ją wystawiła.

§. 9.

Karta legitymacyjna posiada ważność tak długo, dopóki nie ustanie oznaczony w niej stosunek służbowy, a to na obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Ważność karty legitymacyjnej pod względem czasu i miejsca (do §u 596 ustawy)

O rozwiązaniu stosunku służbowego winien przemysłowiec w każdym przypadku uawiadomić jak najrychlej ową władzę przemysłową, która legitymację wystawiła i do tego uawiadomienia dołączyć ile możliwości kartę legitymacyjną, która utraciła ważność.

O ile kart legitymacyjnych, które w skutek rozwiązania stosunku służbowego stały się nieważnymi, nie oddano już jednocześnie ze wzmiankowanym uawiadomieniem, należy je odebrać z urzędu.

§. 10.

Podróżnicy handlowi, zbierający zamówienia, powinni kartę legitymacyjną mieć zawsze przy sobie.

Obowiązek noszenia przy sobie dokumentu legitymacyjnego podczas zbierania zamówień (do §u 59. ustawy)

Mają oni obowiązek przedkładać swój dokument legitymacyjny na zawezwanie organom władzy a gdy go nie mają przy sobie, przerwać na polecenie tych organów swą czynność aż do uzyskania legitymacyi. Jeżeli nie mogą zgoda wykazać się ważną legitymacją, należy ich ukarać według postanowień ustawy przemysłowej.

Wszelkie nadużycie karty legitymacyjnej pociąga za sobą natychmiastowe jej odebranie i oddanie właściwej władzy przemysłowej w celu wytoczenia ustawowego postępowania karnego.

§. 11.

Właściwe władze przemysłowe winny co do wydanych kart legitymacyjnych utrzymywać protokół według formularza B, który zawierać ma liczbę karty, imię przemysłowca, oznaczenie przedsiębiorstwa przemysłowego i jego siedzibę, imię i nazwisko, rok i miejsce urodzenia tudzież gminę przynależności podróżnika handlowego, nadto datę i liczbę urzędową prośby tudzież datę wystawienia karty, ewentualnie także powód i datę odebrania jej napowrót i liczbę dotyczącego aktu.

Utrzymywanie ewidencji wydanych kart legitymacyjnych dla podróżników handlowych (do §u 596 ustawy)

Załączka 2.

Wyciągi z tego protokołu, zawierające szczegóły dotyczące się wystawienia nowych kart, winna właściwa władza przemysłowa ogłaszać przynajmniej raz na kwartał w swem czasopiśmie urzędowym, a gdzie takie czasopismo nie wychodzi, w obwieszczeniu, przybitem na tablicy urzędowej.

§. 12.

Przemysłowcy, którzy w granicach ustawą zakreslonych podróżują sami z miejsca na miejsce, aby zbierać zamówienia, winni mieć przy sobie dla legitymacji kartę przemysłową (dekret konsensowy) i przedkładać ją na żądanie organom władzy.

Jeżeli nie mogą się wykazać takim dokumentem, winni na zarządzenie organów władzy przerwać swą czynność aż do chwili, w której udowodnią, że są upoważnieni do wykonywania dotyczącego przemysłu.

§. 13.

Przemysłowcy, oznaczeni w §ie 59ym *a* ustawy, których przedsiębiorstwo przemysłowe znajduje się w krajach tutejszych, a którzy albo sami odbywają podróże handlowe w zamiarze rozwożenia zegarków (złotych lub srebrnych, względnie ze złotem lub srebrnymi kopertami), towarów złotych i srebrnych, tudzież klejnotów, i sprzedawania takowych w myśl postanowień §u 59go *a* ustawy, albo wysyłają w tym celu w podróż swych pełnomocników, bezpośrednio u nich w służbie zostających, winni uwiadomić o tem urząd cechowniczy, w którego okręgu znachodzi się siedziba ich przedsiębiorstwa. Rzeczony urząd wystawia im, względnie wskazanym przez nich pełnomocnikom, umyślnie na ten cel przeznaczoną legitymację według formularza *C*.

Tę urzędową legitymację cechowniczą można jednak wydawać tylko takim przemysłowcom lub pełnomocnikom, którzy mogą wykazać się kartą przemysłową, względnie ważną kartą legitymacyjną dla podróżników handlowych.

Legitymacja cechownicza nie upoważnia posiadacza do niczego innego, jak tylko do sprzedaży towarów, opatrzonych już cechą tutejszo-krajową, przemysłowcom, którzy posiadają uprawnienie do odsprzedawania.

W legitymacji cechowniczej wymienione być mają okolice, jakie posiadacz legitymacji zamierza objeżdżać i ważniejsze miejsca, w których chce się zatrzymywać tudzież okres ważności legitymacji.

W miejscowościach, w których znajduje się urząd cechowniczy lub ekspozytura urzędu cechowniczego, należy tę legitymację przedłożyć do widymowania.

Po upływie okresu ważności legitymacji należy ją zwrócić temu urzędowi cechowniczemu, który jest właściwym dla siedziby przedsiębiorstwa.

Nadużycie legitymacji, popełnione przez odstąpienie jej osobie w niej nie wymienionej, przez sprzedawanie towarów po upływie okresu, na który legitymacja była wystawiona, wreszcie przez sprzedawanie towarów osobom, nie posiadającym upoważnienia do odsprzedazy, pociąga za sobą utratę legitymacji cechowniczej, niezawisłe od kar, jakim sprawca, stosownie do istniejących w tej mierze przepisów ustawowych, oprócz tego podlega.

Organa cechownicze tudzież władze przemysłowe, mają w myśl §§ów 53, 54 i 55 ustawy z dnia 16. maja 1866, Dz. u. p. Nr. 75, prawo odbywania urzędowej cechowniczej rewizji zapasów zegarków, towarów złotych i srebrnych, tudzież klejnotów, jakie podróżnicy handlowi wożą ze sobą i to w każdej chwili, która się im wyda stosowną a towary niecechowane lub takie, co do których zachodzi podejrzenie przekroczenia jakiegoś postanowienia ustawy cechowniczej, zakwestyonować i odesłać właściwemu urzędowi cechowniczemu do dalszego postępowania.

§. 14.

Agentom handlowym, którzy na zasadzie §u 11. ustawy przemysłowej wykonywają samodzielnie wolny przemysł agencji handlowej, wolno wozić ze sobą tylko takie próbki, które mocodawca agenta wyraźnie jako próbki stosownie oznaczył.

§. 15.

Do wykonywania czynności przemysłowych przez samoistnych agentów handlowych, podróżujących z miejsca na miejsce, stosowane być mają w analogiczny sposób postanowienia §u 12go.

§. 16.

Osoby do handlowania uprawnione, oznaczone w §ie 60ym, ustęp 2. ustawy, winny przy kupczeniu z miejsca na miejsce (kupczenie koczownicze) mieć ze sobą zawsze kartę przemysłową, upoważniającą je wyraźnie do wykonywania tego rodzaju przemysłu.

Zresztą postanowienia §u 12go stosowane być mają w analogiczny sposób i do tej kategorii przemysłowców.

Legitymowanie się przemysłowców (czyli zblęranu zamówień do §u 59. ustawy).

Legitymacja cechownicza (do §u 59 a 1 59 b, ustęp 3. ustawy).

Załączka 3.

Oznaczenie próbek, wożonych przez samoistnych agentów handlowych (do §u 59c ustawy).

Wykazywanie się samoistnych agentów handlowych legitymacją (do §u 59c ustawy).

Kupeczenie produktami gospodarstwa rolnego i leśnego, wykonywane sposobem koczowniczym (z miejsca na miejsce) przez uprawnionych handlarzy (do §u 60, ustęp 2, ustawy).

§. 17.

Legitymacye
dla osób
trudniących się
drobnym przemy-
słem, upoważnia-
jące je do kupcze-
nia własnymi wy-
robami sposobem
koczowniczym
(do §u 60. ustawy,
ostatnie zdanie).

Urzędowe legitymacye dla osiadłych w po-
wiece drobnych przemysłowców, przewidziane
w ostatnim zdaniu §u 60go ustawy a mające na
celu ułatwienie warunków bytu tym przemysłowcom
przez to, iż upoważniają ich na przeciąg trzech lat i
z zastrzeżeniem odwołania do roznoszenia na sprze-
daż od domu do domu własnych wyrobów w obrę-
bie gminy, w której znajduje się ich przedsiębior-
stwo, winna władza przemysłowa wystawiać według
formularza *D*.

Załączka 4.

Legitymacyę taką, która ma być opatrzona
stemplem na dwie korony, należy przy wykonywa-
niu wzmiankowanej czynności przemysłowej mieć
zawsze przy sobie i na żądanie przedłożyć orga-
nom władzy.

Gdyby przemysłowiec rzeczony legitymacyi
nie mógł zaraz okazać względnie później przedło-
żyć albo gdyby takowej nadużył, stosowane będą
w analogiczny sposób postanowienia §u 10go, ustę-
pu 2go i 3go

§. 18.

Rozporządzenie ministeryalne z dnia 4. wrze-
śnia 1902, Dz. u. p. Nr. 179, przestaje niniejszem
obowiązywać. Postanowienia niniejszego rozporzą-
dzenia nabywają mocy obowiązującej z dniem ogło-
szenia.

Początek mocy
obowiązującej.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Call r. w.

Załączka 1: do §u 3go rozporządzenia.

(Strona zewnętrzna.)

Formularz A.

L. karty: 22.19...	
	
Karta legitymacyjna	
dla podróżników handlowych (pełnomocników)	
Miejsce na stempel na 2 korony	Wiedza, wystawiająca wina na stempel wy- słego pieczęć.
w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych. (Ustawa z dnia 25. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 49.)	
Imię i nazwisko podróżnika handlowego (pełnomocnika):	
.....	
Podpis podróżnika handlowego (pełnomocnika):	
.....	

(Dotyczące przepisy ustawy z dnia 25. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 49, i rozporządzenia wykonawczego zawarte są w załączce, która ma być włożona w kartę legitymacyjną.)

Wszelkie nadużycie tej karty pociągnę za sobą natychmiastowe jej odebranie i oddanie właściwej władzy przemysłowej w celu wyłączenia ustawowego postępowania karnego.

(Strona wewnętrzna.)

Rysopis:

Rok urodzenia: .....

Miejsce urodzenia: .....

(Powiat polityczny: .....

Stan: .....

Wzrost: .....

Oblicze: .....

Włosy: .....

Oczy: .....

Usia: .....

Nos: .....

Szczególne znamiona: .....

.....

Niniejszem poświadczam się, że posiadacz tej karty zostaje jako podróżnik handlowy (pełnomocnik) w służbie u

(Jedną i formą przemysłowca)

w .....

(międzokraj, powiat polityczny, kraj)

który tamże posiada .....

(wymienienie przedsiębiorstwa, przemysłowca, przedsiębiorstwa lub handlowego)

Posiadacz tej karty zamierza w miarę uprawnień, przyznanych mu na zasadzie ustawy z dnia 25. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 49, zbierać na rachunek powyższego przedsiębiorstwa zamówienia na towary.

Wystawiona przez: { .....

(Oznaczenie władzy przemysłowej i Instancji)

..... dnia ..... 19 .....

(Data.)

Podpis naczelnika urzędu: .....

Ta karta legitymacyjna posiada ważność tak długo, dopóki nie skończy się stosunek służbowy w niej oznaczony a to na obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Załączka 2: do §u 11go rozporządzenia.

Formularz B.

P r o t o k ó ł,

(Władza przemysłowa I. Instancji)

tyczący się kart legitymacyjnych, wystawionych w myśl ustawy z dnia 25. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 49, dla podróżników handlowych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Rok 19 . .										
Bieżąca liczba kart	Imię (firma) przemysłowca	Oznaczenie przedsiębiorstwa	Siedziba (gmina, powiat, kraj) przedsiębiorstwa	Szczegóły, dotyczące się osoby podróżnika handlowego				Dzień próby i l. dołączącego aktu	Dzień wystawienia	W razie odebrania karty, przyczyna tegoż, dzień i l. dotyczącego aktu
				Imię i nazwisko	Rok urodzenia	Miejsce urodzenia (gmina, powiat, kraj)	Gmina przynależności (powiat, kraj)			
1.										
2.										
3.										

U w a g a ,

Załączka 3: do §u 13go rozporządzenia.

(Strona wewnętrzna.)

Formularz C.

Miejsce
na stempel
na
2 korony

Legitymacya

dla

pana . . . . .
właściciela } następującego przedsiębiorstwa przemysłowego (firmy), mającego siedzibę w krajach
pełnomocnika } tutejszych:

. . . . .
w . . . . .

Na podstawie tej karty urząd cechowniczy upoważnia powyższego przedsiębiorcę (pełnomocnika)
do sprzedawania w podróży handlowej:

. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .

na czas od . . . . . do . . . . .
zegarków (złotych i srebrnych, względnie z kopertami złotymi i srebrnymi), towarów złotych i srebrnych
tudzież klejnotów, jednak tylko uprawnionym odsprzedawcom.

Zgłosił się:

w c. k. } Urzędzie cechowniczym
          } Ekspozyturze cechowniczej

. . . . . dnia
. . . . . dnia
. . . . . dnia
. . . . . dnia
. . . . . dnia

Wystawiona przez c. k. Urząd cechowniczy

w . . . . .

Stempel przyklepić należy na tej legitymacyi na przeznaczonem na to miejscu a władza wystawiająca winna
na nim wycisnąć swą pieczęć.

(Format 27×17.5.)

(Strona zewnętrzna.)

(Miejsce na wydrukowanie §§ów 59 a i 59 b, ust. 3. ustawy z dnia 26. lutego 1902, Dz. u. p. ANI. 49 i dotyczących paragrafów rozporządzenie wykonawczego.)

Załączka 4: do §u 17go rozporządzenia.

(Strona wewnętrzna.)

Formularz D.

Miejsce na stempel na 2 korony

L. karty:

Karta legitymacyjna

dla

pana

pani

zamieszkałego w ..... dzielnica, ... ulica l. ....
zamieszkałej ..... placmocą której na podstawie karty przemysłowej z dnia ..... l. ...., wystawio-
nej dla przemysłu .....udziela się ^{temuż} / _{tejże}, stosownie do §u 60go, ustępu ostatniego, ustawy przemysłowej, pozwolenia na kup-
czenie własnymi wyrobami od domu do domu, w obrębie gminy .....jako ^{jego} / _{jej} siedziby przemysłowej, na okres lat ..... to jest od ..... 19 ..... do..... 19 ....., ze zastrzeżeniem odwołania i pod tym warunkiem, że wolno ^{mu} / _{jej}

nosić na sprzedaż wyłącznie tylko towary własnego wyrobu.

Powyższe uprawnienie może na podstawie tej karty legitymacyjnej wykonywać także członek rodziny

(zastępca) ^{uprawnionego, pan} .....
^{uprawnionej, pani} .... zamieszkały w ..... dzielnica
..... zamieszkała

ulica l. ....

plac

(Władza przemysłowa } ..... w ..... dnia ..... 19 .....
I. instancyj)

(Podpis.)

Stempel przylepić należy na tej karcie na przeznaczonem na to miejscu, a władza wystawiająca winna
na nim wycisnąć swą pieczęć.

Uprawniony winien

Uprawniona winna przy wykonywaniu swej czynności przemysłowej kartę tę mieć zawsze przy sobie, aby ją
organom władzy na żądanie okazać a jeżeliby to nie było możliwe, przerwać na polecenie tych organów wykony-
wanie czynności aż do uzyskania dokumentu legitymacyjnego.Nadużycie tej karty pociąga za sobą natychmiastowe jej odebranie i odesłanie do właściwej władzy przemy-
słowej, celem wytoczenia postępowania karnego, ustawami przepisanego.

(Format 27×17.5.)

(Strona zewnętrzna.)

R y s o p i s

posiadacza	członka rodziny (zastępcy):
pana	pana
pani	pani
Rok urodzenia:	Rok urodzenia: .....
Miejsce urodzenia:	Miejsce urodzenia: .....
(powiat polityczny:.....)	(powiat polityczny:.....) (.....)
Stan:	Stan: .....
Wzrost:	Wzrost: .....
Oblicze:	Oblicze: .....
Włosy:	Włosy: .....
Oczy:	Oczy: .....
Usta:	Usta: .....
Nos:	Nos: .....
Szczególne znamiona:	Szczególne znamiona: .....
.....	.....
.....	.....

Własnoręczny podpis

posiadacza:

członka rodziny
(zastępcy):

(Miejsce na wydrukowanie §§ów 60, ustęp ostatni i 60 b ustawy z dnia 25. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 49 i dotyczących paragrafów rozporządzenia wykonawczego.)

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć CXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 27. grudnia 1902.

Treść: (№ 243 i 244) 243. Rozporządzenie o poborach urzędników, pomocników kancelaryjnych, pisarzy oraz kalkulantów sądowych i prokuratorów w Pradze i jej przedmieściach za czynności urzędowe poza obrębem zabudowań urzędu. — 244. Rozporządzenie, dotyczące rozpoczęcia czynności urzędowych przez sąd powiatowy w Pohlitz na Morawach.

243.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 20. grudnia 1902,

o poborach urzędników, pomocników kancelaryjnych, pisarzy oraz kalkulantów sądowych i prokuratorów w Pradze i jej przedmieściach za czynności urzędowe poza obrębem zabudowań urzędu.

§. 1.

Urzędnicy, pomocnicy kancelaryjni, pisarze i kalkulanci sądowi i prokuratorzy pobierają należności komisyjne za urzędowe czynności poza urzędem na obszarze gminy królewskiego miasta Pragi i połączonych z tym obszarem gminnym przedmieść Karlin, Žyžków, Winogrady Królewskie, Werszowice, Nusle, Pankracz, Smichow i Koschyrz według następujących przepisów.

§. 2.

Okrąg siedziby każdego z urzędów na oznaczonym wyżej obszarze położonych należy dla terytorium w §ie 1. określonego podzielić na dwie strefy w ten sposób, by każdy z tych urzędów stanowił środek koła o średnicy 1800 m w linii powietrznej.

Pierwsza strefa obejmuje przestrzeń wewnątrz tego koła, druga przestrzeń poza jego obwodem.

§. 3.

O przynależności miejsca komisji do jednej ze stref rozstrzyga mapa (plan), w którą wrysować należy strefy powyższe tak, by odnośny urząd punkt środkowy stanowił.

W tym celu mają się naczelnicy urzędów zaostrzyć na rachunek ryczałtu urzędowego w odpowiednie mapy (plany), przez władzę budowniczą zatwierdzone.

§. 4.

Jeżeli miejsce czynności komisyjnej w pierwszej leży strefie, należności nie wolno liczyć żadnych.

Tylko w bardzo nagłych wypadkach i jeżeli rzeczywiście ze sposobności jazdy skorzystano, które to okoliczności przełożony urzędu potwierdzić winien, należy się urzędnikom zwrot kosztów jazdy w wysokości w §ie 8. oznaczonej.

§. 5.

Jeżeli zaś miejsce czynności komisyjnej leży w drugiej strefie, należy się urzędnikom zwrot kosztów jazdy w wysokości w §ie 8. oznaczonej, diety (dzienne) zaś tylko wtedy, jeżeli czynność urzędowa wymaga więcej niż pół dnia (więcej niż 6 godzin) czasu.

§. 6.

Pomocnicy kancelaryjni, pisarze i kalkulant pobierają przy komisjach w drugiej strefie strawne pod tymi warunkami, pod jakimi urzędnicy pobierają dyety (dienne).

§. 7.

Wysokość dyet (dziennego) urzędników i strawnego pomocników kancelaryjnych, pisarzy i kalkulantów pozostaje niezmieniona.

§. 8.

Tytułem zwrotu kosztów podróży — jeżeli nie można jechać koleją, okrętem, tramwajem parowym lub podobnym środkiem zbiorowej komunikacji o klasach dwóch co najmniej, w których to przypadkach należące się za przewóz opłaty według istniejących w tym kierunku przepisów obliczać należy — pobierają urzędnicy od VII. rangi wyżej należność za pojazd dwukonny, według taryfy każdorazem w Pradze w użyciu będącej, od VIII. do XI. rangi należność za pojazd jednokonny.

Pod względem jazdy wspólnej w jednym powozie obowiązują nadal przepisy dotychczasowe.

§. 9.

Rozporządzenie to zacznie obowiązywać od dnia ogłoszenia.

Koerber wtr.

Böhm wtr.

244.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 20. grudnia 1902,

dotyczące rozpoczęcia czynności urzędowych przez sąd powiatowy w Pohrlitz na Morawach.

Sąd powiatowy w Pohrlitz na Morawach, nowo utworzony rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. sierpnia 1901, Dz. u. p. Nr. 130, ma czynności swe rozpocząć w dniu 1. lutego 1903.

Koerber wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1902.

Treść: (M^o 245 i 246.) 245. Rozporządzenie, dotyczące badania ciężaru przy poborze cła od towarów pewnych gatunków, które w całych wagonach z zagranicy przychodzą. — 246. Obwieszczenie o uprawnieniu c. k. głównego urzędu cłowego I. klasy w Tryjeście do przyznawania uwolnienia od cła ruchomościom przy przesiedlaniu się przewożonym.

245.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 12. grudnia 1902,

dotyczące badania ciężaru przy poborze cła od towarów pewnych gatunków, które w całych wagonach z zagranicy przychodzą.

W porozumieniu z interesowanymi królewskimi węgierskimi Ministerstwami rozszerza się udzielone ministeryalnem rozporządzeniem z dnia 20. września 1897, Dz. u. p. Nr. 232, pozwolenie na badanie ciężaru towarów przy poborze cła w ten sposób: że się od ogólnego (brutto) ciężaru wagonu wraz z ładunkiem, który przy poborze cła stwierdzić należy, odciąga zaznaczony przez zarząd kolei ciężar (tara) wagonu samego — także na następujące artykuły, z warunkiem, że przywóz ich w całych wagonach nastąpił:

Thuszcze Nr. T. 67 oraz tłuste oleje Nr. T. 72 i 73 w beczkach, mięso Nr. T. 83, korki gotowe Nr. T. 228 b, towary gliniane Nr. T. 254 i 255, żelazne Nr. T. 261 in 266, klej i węgle do lamp łukowych, wreszcie wszystkie te towary, od których cło za 100 kg nie przekracza kwoty 3 zł.

Do płynów, przewożonych w wagonach w formie cystern, trzeba oczywiście i nadal doliczać po

myśli art. XVII. ustawy celnej tarę dla tego przy padku oznaczoną.

To rozporządzenie nie narusza w niczem postanowień ustępu 1. §u 24. przepisów wykonawczych do ustawy celnej, dotyczących właściwości granicznych urzędów cłowych na kolejach do oclania towarów.

Rozporządzenie to zaczyna obowiązywać niezwłocznie.

Böhm wtr.

Call wtr.

246.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. grudnia 1902,

o uprawnieniu c. k. głównego urzędu cłowego I. klasy w Tryjeście do przyznawania uwolnienia od cła ruchomościom przy przesiedlaniu się przewożonym.

Umocowuje się c. k. główny urząd cłowy w Tryjeście do przyznawania po myśli art. IX, L. 1. ust. 2. i 3. ustawy z dnia 25. maja 1882, zawierającej taryfę celną uwolnienia od cła ruchomościom przy przesiedlaniu się przewożonym.

Böhm wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse l. 26 także w roku 1903 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1903 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 K
1859 " 1868 " . . . 24 "	1889 " 1898 " . . . 60 "
" " 1869 " 1878 " . . . 32 "	" " " " " " " " " " " "
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 K	
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 K
1880 " 1889 " . . . 40 "	" " " " " " " " " " " "
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . 4 K 20 h	Rocznik 1867 za . . . 4 K — h	Rocznik 1885 za . . . 3 K 60 h
" 1850 " . . . 10 " 50 "	" 1868 " . . . 4 " — "	" 1886 " . . . 4 " 60 "
" 1851 " . . . 2 " 60 "	" 1869 " . . . 6 " — "	" 1887 " . . . 5 " — "
" 1852 " . . . 5 " 20 "	" 1870 " . . . 2 " 80 "	" 1888 " . . . 8 " 40 "
" 1853 " . . . 6 " 30 "	" 1871 " . . . 4 " — "	" 1889 " . . . 6 " — "
" 1854 " . . . 8 " 40 "	" 1872 " . . . 6 " 40 "	" 1890 " . . . 5 " 40 "
" 1855 " . . . 4 " 70 "	" 1873 " . . . 6 " 60 "	" 1891 " . . . 6 " — "
" 1856 " . . . 4 " 90 "	" 1874 " . . . 4 " 60 "	" 1892 " . . . 10 " — "
" 1857 " . . . 5 " 70 "	" 1875 " . . . 4 " — "	" 1893 " . . . 6 " — "
" 1858 " . . . 4 " 80 "	" 1876 " . . . 3 " — "	" 1894 " . . . 6 " — "
" 1859 " . . . 4 " — "	" 1877 " . . . 2 " — "	" 1895 " . . . 7 " — "
" 1860 " . . . 3 " 40 "	" 1878 " . . . 4 " 60 "	" 1896 " . . . 7 " — "
" 1861 " . . . 3 " — "	" 1879 " . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . 15 " — "
" 1862 " . . . 2 " 80 "	" 1880 " . . . 4 " 40 "	" 1898 " . . . 6 " — "
" 1863 " . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . 10 " — "
" 1864 " . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . 6 " — "	" 1900 " . . . 7 " — "
" 1865 " . . . 4 " — "	" 1883 " . . . 5 " — "	" 1901 " . . . 6 " — "
" 1866 " . . . 4 " 40 "	" 1884 " . . . 5 " — "	

Cena sprzedaży rocznika 1902 podana będzie do wiadomości w pierwszych dniach stycznia 1903.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1902.

Treść: (№ 248—250.) 248. Ustawa, przedłużająca rozszerzone ustawą z dnia 9. kwietnia 1900 do końca roku 1902 tymczasowe wstrzymanie progresywnego podwyższania podatku domowo-czynszowego i pięcio-procentowego w mieście Tryjeście i jego okręgu. — 249. Ustawa o udzieleniu zapomóg z państwowych funduszków na złagodzenie, względnie odwrócenie niedostatku. — 250. Rozporządzenie, wprowadzające niektóre zmiany w klasyfikacji miejscowości w schemacie aktywalnych dodatków urzędników państwowych.

248.

Ustawa z dnia 24. grudnia 1902,

przedłużająca rozszerzone ustawą z dnia 9. kwietnia 1900, Dz. u. p. Nr. 74 do końca roku 1902 tymczasowe wstrzymanie progresywnego podwyższania podatku domowo-czynszowego i pięcio-procentowego w mieście Tryjeście i jego okręgu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Ustawa z dnia 9. kwietnia 1900, Dz. u. p. Nr. 74, ulega zmianie w ten sposób, że progresywne podwyższanie domowo-czynszowego i pięcio-procentowego podatku od budowli w mieście Tryjeście i jego okręgu zacząć się ma na nowo dopiero od roku 1906; za rok 1906 zatem wymierzyć i pobrać należy podatek w wysokości 85 procent, za rok 1907 90 procent, za rok 1908 95 procent, od roku 1909 zaś począwszy — w pełnej sumie przypadającej według ustawy należytości.

§. 2.

Ustawa ta zaczyna obowiązywać z dniem 1. stycznia 1903.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

We Wallsee, dnia 24. grudnia 1902.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.

Böhm wkr.

249.

Ustawa z dnia 27. grudnia 1902,

o udzieleniu zapomóg z państwowych funduszków na złagodzenie, względnie odwrócenie niedostatku.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważniam Mój Rząd, by na zapomogi dla ludności potrzebującej zasiłku w okolicach dotkniętych lub zagrożonych niedostatkiem na całym obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych wydał z państwowych funduszków w miarę rzeczywistej potrzeby ogółem do 3,900.000 K; z wydatków tych Rząd ma złożyć rachunek.

§. 2.

Dotacya ta przeznaczona jest w ogóle na poparcie wszelkich zarządzeń, mających na celu zła-

godzenie lub odwrócenie niedostatku, w szczególności zaś głównie na użyczenie bezwrotnych zapomóg, których udzielać można potrzebującym zasiłku osobom, gminom, powiatom, stowarzyszeniom i konkurencyjom na kupno żywności, zboża na zasiew, karmy dla bydła itp., tudzież na odbudowanie budowli zniszczonych lub uszkodzonych, jak niemniej na wykonanie niecierpiących zwłoki robót publicznych dla ogółu pożytecznych.

W odpowiednich przypadkach można z dotacyi tej udzielać także — za stosownem zabezpieczeniem — bezprocentowych zaliczek, które mają być spłacone ratami, począwszy od 1. stycznia 1908, w przeciągu najwięcej lat 20.

§. 3.

Zapomogi i zaliczki przyznawać i wydzielać mają władze państwowe.

§. 4.

Dokumenty, podania i czynności urzędowe, tyczące się zapomóg i zaliczek w tej ustawie przewidzianych, uwalnia się od stempli i należytości.

§. 5.

Zaległe raty zaliczek można ściągać drogą egzekucyi politycznej.

§. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i rolnictwa.

We Wiedniu, dnia 27. grudnia 1902.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.

Böhm wkr.

Giovanelli wkr.

250.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 28. grudnia 1902,

wprowadzające niektóre zmiany w klasyfikacyi miejscowości w schemacie aktywalnych dodatków urzędników państwowych.

Na podstawie upoważnienia, udzielonego Rządowi w ustępie 3im §u 10go ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, przenosi się niniejszem miasto Mödling w Dolnej Austrii wyjątkowo z III. klasy aktywalnego dodatku do II. a miasta, względnie miejscowości Kaltenleutgeben, Purkersdorf, Stein nad Dunajem i Vöslau w Dolnej Austrii, Gmunden, Ischl i Urfahr w Górnej Austrii, Wildbad-Gastein w Salcburgu, Aussee w Styryi, Abacęę i Woloskę w Istrii, Arco i Meran w Tyrolu, Podmokly, Pankrác i Djeczyn w Czechach, wreszcie Zakopane w Galicyi również wyjątkowo z IV. do III. klasy tego dodatku.

Należące się w skutek tego wyższe dodatki aktywalne należy uprawnionym do poboru otworzyć z dniem 1. stycznia 1903, zamykając wypłatę dotychczasowych.

Dodatkowo do rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 17. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 209, wlicza się wreszcie — na podstawie wyniku urzędowego spisu ludności z 31. grudnia 1900 — miasto Nusle w Czechach do III. klasy dodatków aktywalnych.

Równocześnie ogłasza się tabelę urzędowych siedzib, należących do pierwszych trzech klas dodatków aktywalnych.

Koerber wkr.

Weltersheimb wkr.

Wittek wkr.

Böhm wkr.

Hartel wkr.

Rezek wkr.

Call wkr.

Giovanelli wkr.

Piętak wkr.

T a b e l a

urzędowych siedzib, należących do pierwszych trzech klas dodatków aktywalnych.

I. klasa.	
Dolna Austrya	Wiedeń.
II. klasa.	
Dolna Austrya	Baden, Floridsdorf i reszta miejscowości w wiedeńskim rejonie i olicyjnym, Mödling.
Górna Austrya	Linc.
Styrya	Grac.
Pobrzeże	Tryjest.
Czechy	Karlsbad, Królewskie Wimogrady, Pilzno, Praga, Żyzków.
Morawy	Berno.
Galicya	Kraków, Lwów.
Bukowina	Czerniowce.
III. klasa.	
Dolna Austrya	Kaltenleutgeben, Klosterneuburg, Krems, Neunkirchen, Purkersdorf, Stein nad Dunajem, St. Pölten, Vöslau, Wiener-Neustadt
Górna Austrya	Gmunden, Ischl, Steyr, Urfahr, Wels.

Salcburg	Salcburg, Wildbad-Gastein.
Styrya	Aussee, Leoben, Marburg.
Karyntya	Celowiec.
Kraina	Lubiana.
Pobrzeże	Abacya, Gorycyja, Pola, Rovigno, Woioska.
Tyrol i Vorarlberg	Arco, Bozen, Dornbirn, Insbruk, Meran, Rovereto, Trydent.
Czechy	Asch, Usti, Podmokly, Most, Budziejowice, Chrudim, Duchcov, Cheb, Franzensbad, Jablonec, Kraslice, Boleslav Mladá, Karlin, Kladno, Klatowy, Chomutov, Dvůr Králové, Kolin, Hora Kutná, Louny, Litomierzyce, Marienbad, Nachod, Nusle, Pankrác, Pardubice, Pisek, Przybram i Hory Březové, Liberzec, Rumburk, Zatec, Smíchów, Tabòr, Cieplice, Djezyn, Trutnów, Warnsdorf, Vršovice.
Morawa	Hodonin, Iglawa, Kromieryż, Morawska Ostrawa, Mährisch-Schönberg, Nowy Iczyn, Olomuniec, Przerów, Przywóz, Prościejów, Sternberk, Trzebiecz, Znojmo.
Śląsk	Bielsko, Karniów, Cieszyn, Opawa.
Galicja	Bochnia, Brody, Brzeżany, Buczacz, Chrzanów, Drohobycz, Gródek, Horodenka, Jarosław, Jaworów, Kołomyja, Nowy Sącz, Podgórze, Przemyśl, Rzeszów, Sambor, Śniatyn, Stanisławów, Stryj, Tarnopol, Tarnów, Zakopane, Złoczów.
Bukowina	Radowce, Suczawa.
Dalmacya	Sebenico, Splet, Zadar.

BIBLIOTHECA

 VNIV. IAGELL,
 CRACOVENSIS.